

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS E. D. WEBERI

MDCCCXXXII.

HAVERFIELD LIBRARY
OF ANCIENT HISTORY
OXFORD

JUL 1934

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCXXXII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

101

PHILOSOPHY 101
Lecture Notes

PRAEFATIO

LUDOVICI DINDORFII.

Chronici huius duae ante nostram editiones prodierant, altera Matthaei Raderi Monachii a. 1615., altera septuaginta tribus annis post Ducangii Lutetiae, repetita Venetiis a. 1729. Quae quanquam ex eodem ambae ducebantur codice Augustano, iam Monacensi, scripto Ilerdae a. 1573., libro ut recentissimo, ita mendis et lacunis foedato tot, tantisque quot perspicienda apud nos scripturae varietate animadverti licet, aliquantum tamen praestabat Parisina. Ducangius enim quum suapte doctrina infinitum quantum decessori suo antecelleret, tum adhibendis frequenter praeclari codicis Vaticani excerptis manca et depravata restituendi egregiam sibi facultatem pararat. Caeterum quum excerpta illa facta essent ad locos casu magis quam consilio delectos, neque ea tum diligentia quam hodie exoptimus, facile aestimari poterat quanti referret talem librum denuo totum excuti. Quod mihi oblato Chronici edendi munere quum primum agendam vidissem, et statim persuasissem Niebuhrio, A. Maius, vir illustris atque celeberrimus, qui pro felicissima sagacitate sua huius quoque scriptoris, ut tot aliorum, quorum vel nomina dicere longum est, particulas, quae dudum in perditis numerabantur, ex libro Vaticano in lucem olim revocaverat ipse, idem nobis ita favit ut codicis varietates ab idoneo homine accurate excerptae reddi mox mihi possent. Quaram ope iam tantum huic libro medelae alla-

tum est, ut qui depravatissimus ferretur, nunc librario-
ram peccatis prior habeatur quam multi vel optimorum
scriptorum, nec qui emendando ei operam in posterum
impendat, vereri debeat ne Graeculorum infimae aetatis
negligentia ludificetur.

Est autem liber Vaticanus, qui in bibliotheca Pon-
tificia numeratur 1941., vetustate aequae ac bonitate in-
signis, quippe iudice Maiò *Novae Collect. Vat. vol. I. p. H. p. 222.* circa saeculum decimum in membranis
scriptus satis diligenter, quanquam vocalium ratione fere
inversa ad hunc modum, *ἔχουση, σφραγίδει οὐρανόν:*
cuius generis paucissima memoravimus. Recentiori ma-
nu scholia quaedam in margine posita sunt, nonnulla
etiam in textu correcta. Perierunt medio opere aliquot
folia, nec prima et extrema integra sunt. Ex hoc libro
Monacensis (apud Hardium vol. V. p. 416.) fluxit sic ut
defectus omnes cum Vaticano communes, propriam habeat
largam vitiorum copiam, paucis quibusdam locis veriorum
scripturam praestet, scholia textui pleraque intulerit.
Descriptum tamen a Vaticano Monacensem non affirma-
verim, quam propter ipsam mendarum multitudinem
tum propter omissas ab initio et p. 570. 655. s. particulas
insignes, quae in Vaticano supersunt ad legendum ex-
peditae, in libro vero quem ante oculos habuit Dar-
marius aut non comparuisse aut legi non potuisse
videntur.

Interpretationem latinam Ducangii refringere non
fuit mearum partium. Nec magis attigi libellos quos
Chronico subiecit Ducangius, nisi quod Dorotheum an-
tiqui codicis Leidensis varietatibus auxi beneficio erudi-
tissimi et amicissimi Geelfi.

Scribebam Lipsiae viii. cal. Decembres MDCCXXXI.

:

CHRONICON PASCHALE.

CHRONICON PASCHALE.

. . . γραφ . . .

Φίλωνος τοῦ παρ' Ἑβραίοις σοφοῦ¹⁾.

Τὴν ἀρχὴν τῆς ξαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον ἀναγράφει μῆνα Μωϋσῆς ἐν ταῖς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδοις, ἀναθεὶς οὐκ ὡσπερ ἐνιοι χρόνῳ τὰ πρεσβεῖα μᾶλλον ἢ ταῖς τῆς φύσεως χάρισιν, ἃς ἀνέκτειλεν ἀνθρώποις· κατὰ γὰρ ταύτην τὰ μὲν σπέρματα²⁾ ἢ ἀναγκαῖα τροφῇ 5 τελειοποιεῖται· ὁ δὲ τῶν δένδρων καρπὸς ἡβώντων ἄρτι γεννᾶται, δευτέραν ἔχων τάξιν· ὄθειν καὶ ὑψίγονός ἐστιν· αἰὶ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὰ μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν σφόδρα ἀναγκαίων δεύτερα. σφόδρα μὲν οὖν ἀναγκαῖα πυροὶ τε καὶ κριθαὶ καὶ ὄσπρι ἄλλα εἶδη τροφῆς, ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἐστιν· ἔλαιον δὲ καὶ οἶνος καὶ ἀκρό- 10 δρουσά οὐκ ἐν τῶν ἀναγκαίων, ἐπεὶ δίχα τούτων ἔχει μακροτάτου γήρους³⁾ παρατεέροντες εἰς πολυετίαν βιοῦσιν ἄνθρωποι. τῷ δὲ μηνὶ τούτῳ περὶ ἰδ' ἡμέραν μέλλοντος τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου γίνεσθαι πλησιμασοῦς ἄγεται τὰ διαβατήρια, δημοφαιῆς⁴⁾ ἑορ- 15 τή, τὸ χαλδαῖστὶ λεγόμενον πάσχα.

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων. ὅτι δὲ ἄπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἐπιτελεῖ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, μαρτυροῦσι καὶ οἱ θεοφάροι τῆς ἐκ- 20 πλιτοῦσας ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἐξ ὧν ὀλίγας ἐκ πολλῶν ἐν-

1) In opere de Mose lib. III. ed. Mangey tom. II. p. 169. MAIUS.

2) In codice lacunoso legitur tantummodo . . . μετα, id quod ego malui dicere σπέρματα, quam cum editis libris σπαρά. MAIUS.

3) Ed. γήροσ. MAIUS.

4) Ed. δημοφαιῆσ. MAIUS.

ταῦθα παροίσει . . . Πέτρος τῆς Ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ, ὃν Τριμεντίω⁵⁾ τινὶ γράφει, οὕτινος λόγου καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας γενόμενος ἀρχιεπίσκοπος τῇ πρὸς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον⁶⁾ [ἐπιστολῇ] ὧδέ πως.

P¹
V¹

Ὡς μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ· ἐν παῖν εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας κατέπεμψεν ἡμῖν, ὁδηγήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νενομοθετημένος μὴν τῶν νέων, ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ Ἰνιαυτοῦ, ἐγνωρίσθη ἡμῖν, καὶ ὑπὸ τῶν πα-10
λαιῶν συγγραφῶν τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ ὑπὸ τῶν νέων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσην ἐδελχθη ὁροθεσίαν ἔχειν εἰ-
P² κρινεστάτην καὶ καταφανεστάτην, διὰ τὸ μάλιστα ἔσθ' ὅτε μὲν τὰ νέα ἐν τισὶ τόποις προλαμβάνειν, ἔσθ' ὅτε δὲ ὑστερεῖν τῷ ποτὲ πρῶμα ποτὲ ὕψιμα γενέσθαι, ὡπερ οὖν καὶ κατ' ἀ-15
τὴν τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸ τοῦ πάσχα νομοθεσίας ἐγίνετο, καθῶς

Editio nostra ubi a Parisina (P) discedit, recepta scriptura debetur codicis Vaticano (V), nisi alia ex eo affertur.

6. Ante ὡς P ponit inscriptionem Πέτρον Ἐπισκόπον Ἀλεξανδρείας καὶ Μάρτυρος, ὅτι ἀπλανῶς ἔταξαν οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἰδ' τοῦ α' μηνὸς τῆς ἐσλήτης ἕως τῆς ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων. 15. τῷ] τὸ P.

Ex Petro Alexandriae Episcopo et Martyre, de eo quod decimam quartam primi mensis Lunae usque ad Hierosolymorum excidium recte statuerint Hebraei.

Quandoquidem magna est ubique Dei misericordia, hunc benedicamus, et quod spiritum veritatis nobis miserit, deducens nos in omnem veritatem. Ideo quippe mensis novorum a lege inductus, mensium exordium, ac primus inter anni menses nobis notus factus est: et ab antiquis Scriptoribus, qui ante, et a posterioribus, qui post Hierosolymorum excidium vixere, sincerissimum ac evidentissimum habere terminum demonstratum est: praesertim, quod nova interdum quibusdam in locis praeverti: interdum etiam defici, vel serius fieri praecocia contingat, quomodo erat in ipso ante Pascha

⁵⁾ Notemus hunc hominem, de quo nihil sive in Cangii sive in Petavii editione fragmentorum Petri. MAIUS.

⁶⁾ En cur apud Cangium p. 4: dicatur ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐπιστολῇ; quia scilicet chronici auctor hoc loco, qui deest apud Cangium, epistulam illam iam laudaverat. Porro illae lacunae, quae sunt apud Cangium p. 2., expleri nequeunt a cariosis codicis membranis, nisi quod D. v. 3. legitur in codice εἰς εὐσημον. MAIUS.

γέγραπται, „ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὄλυρα οὐκ ἐπλήγη· ὄψιμα γὰρ ἦν.“ ὅθεν καλῶς νενομοθέτηται ἀπὸ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, εἰς ὁποῖαν δ' ἂν ἐβδομάδα ἐμπέση ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τοῦ πρώτου μηνός, ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖν τὸ πάσχα μετὰ τοῦ καὶ ἐγκώ-
 5 μια πρεπωδέστατα καὶ ἄρμοστικώτατα εἰς τοῦτο παρειληφέναι.
 „πρῶτος γάρ, φησὶν, οὗτος μὴν ὑμῖν καὶ ἀρχὴ μηνῶν
 ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγραπται,“ ὅτε ὁ μὲν ἥλιος ἐν θέ- B
 ρει γινόμενος τὰ φῶτα πλείονα καὶ λαμπρότερα ἀποδίδωσιν, ἡ
 δὲ ἡμέρα ἐπεκτεινομένη μεγαθύνηται, τῆς νυκτὸς ὑποστελλομέ-
 10 τῆς καὶ μειουμένης, τὰ δὲ νέα σπέρματα ἐπανθήσαντα διακα-
 θαίρεται εἰς τοὺς ἀλῶνας συγκομιζόμενα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 πάντα τὰ ἀκρόδενρα βλαστάνει καὶ ἐπανθεῖ ἐπιχωρῆσ . . . ἐπα-
 γόμενα. εὐθὺς γοῦν ἐπικαταλαμβάνονται ἐν παραλλαγῇ δια-
 φόρων καὶ ποικίλων καρπῶν, ὡς καὶ σταφυλὴν ποτε εὐρίσκεισθαι
 15 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, καθὼς καὶ ὁ νομοθέτης φησὶ, „καὶ αἱ
 ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς“, ἥνικα ἀπέστειλεν
 τοὺς κατασκοπεύσοντας τὴν γῆν, ἤνεγκαν τὸν μέγαν βότρυν
 ἐν ἀναφορεῖσι καὶ ἀπὸ τῶν ροῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. τότε C
 γάρ, ὡς φησι, καὶ ὁ κτιστὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων
 20 θεὸς ἡμῶν αἰώνιος τὰ πάντα συνεστήσατο, εἰς ἕπερ κατέλεξεν,
 „βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου· σπείρον σπέρμα κατὰ γένος

1. δ — ἦν] Exod. IX. 32. 3. τεσσαρισκαιδεκατ. V con-
 stanter, τεσσαρεσκαιδεκατ. P. 6. πρῶτος — γέγραπται]
 Exod. XII. 2. Lacuna expleri potest addito ἔστιν. 15. καὶ — στα-
 φυλῆς] Num. XIII. 21. Addidi alterum ἡμέραι. 19. ὁ δημιουρ-
 γὸς P. 21. βλαστησάτω — δικαίως] Genes. I. 11.

Legislationis initio: juxta quod scriptum est, *Triticum autem et far non sunt laesa, quia serotina erant.* Unde recte a lege praescriptum est, ut a verno aequinoctio, in quamcumque hebdomadem incidat decimaquarta primi mensis, in illa Pascha agatur, sumptis prius ad illud celebrandum decentibus ac consentaneis encomiis. *Primus enim, inquit, hic mensis principium mensium in mensibus anni scriptus est: cum sol scilicet aestivo tempore plura longe lumina et clariora emittit: dies vero produciuntur, fitque major, dum nox contrahitur ac minuitur: nova porro semina cum floruerint, perpurgantur et ad areas deferuntur. Neque tamen ista duntaxat, sed et universa pullulant arbusta, et in flores evadunt. Statim igitur varios diversosque fructus alternatim emittere deprehenduntur, ita ut interdum botrus, interdum fructus alius uno eodemque tempore reperiat, quemadmodum ait Legislator: Et dies veris praecursores botri, quando misit qui specularentur terram, attulerunt ingentem botrum in vectibus, de malis quoque granatis et de ficibus. Tum enim, ut ait conditor, universorumque opifex Deus noster aeternus, omnia confert ad ea quae elegit: Germinet terra herbam virentem et faciens semen juxta genus suum et similitudinem suam, et lignum fructiferum faciens fructum, cujus*

καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.“ καὶ ἐπήνεγκεν ὅτι „καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ μάλα καλῶς καὶ δικαίως.“ ἐξέφανα τὸν παρ' Ἑβραίοις νομοθετηθέντα πρῶτον μῆνα, ὃν ἔγνωμεν πεφυλαγμένον παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, 5 δὲ τὸ μάλιστα Ἑβραίοις οὕτω παραδεδικέναι, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν ληληρημένον κατὰ τινα καὶ ἐν τούτῳ πύρωσιν· ὃν περ
 D ἡμεῖς ἐνθέσμως καὶ εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες παρελάβομεν. καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ῥητόν, λέγων διζομένην εἰς εὐσημον ἡμέραν τῆς ἀγίας ἑορτῆς ἡμῶν, ἦν περ ἡ ἐκλογὴ ἐπέτευχεν, 10 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπυρώθησαν, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή.

Καὶ μεθ' ἕτερα, Καὶ ταῦτα γὰρ φησι, „πάντα ποιήσουσιν εἰς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πέμψαντά με“ εἰ δὲ καὶ τὸν πέμψαντα καὶ τὸν πεμφθέντα ἠγνόησαν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβάλλειν ὅτι καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ πάσχα τὴν ἀγνωσίαν ἔσχισαν, ὡς 15 μὴ μόνον τῆς κατ' ἐκλογὴν τοποθεσίας ἐκπεσεῖν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μηνῶν τοῦ πρῶτου ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ τὴν
 P 3 τεσσαρισκαίδεκαταίαν οἱ πάλαι εἰλικρινῶς ἐπιτηροῦντες μετὰ τὴν ἰσημερίαν ἔθνον τὸ πάσχα κατὰ τὴν θείαν παραγγελίαν. οἱ γὰρ νῦν πρὸ ἰσημερίας αὐτὸ ποιοῦσι πάντῃ ἀμελῶς καὶ κατεσφαμῆ-20

2. ἐκίνεγκεν V, ἐπένεγκεν P. 7. πύρωσιν PV: semel autem monoo me codicem Vaticanum ad ed. Parisinam exactum, ubi dissensum ab ea nullum notatum vidi, pro consentiente afferre. 9. εὐσημον] οὐ P: conf. Psalm. LXXX. 4. 11. ἡ γραφή] Rom. XI. 7. 12. φησι] „Ioan. XV. 21. ubi haec aliter habentur.“ margo P. 13. δὲ καὶ τὸν] δὲ τὸν P.

semen in scirpo sit super terram. Tum subdit: Et factum est ita: et vidit Deus quod esset bonum. Quinetiam ostendit primum qui apud Hebraeos lege inductus est mensis, quem observatum fuisse a Judaeis novimus usque ad Hierosolymorum excidium, quia id maxime sic Hebraeis traditum est. Post excidium vero idem ludibrio est habitus ex quadam cordis obduratione, quem nos legitime ac sincere observantes recepimus, et in hoc juxta verbum, cum ait diem sanctae festivitatis nostrae, quem electio consecuta est: caeteri vero occalluerunt, quemadmodum dixit scriptura. Et post alia.

Haec quippe ait: Omnia facient vobis (propter nomen meum) quoniam non cognoverunt qui misit me. Si autem et eum qui misit, et qui missus est nescierunt, dubitare haud licet, quin Pascha a lege praecipuum ignoraverint, ut non in loci electione duntaxat, sed etiam in mensis, qui primus est inter anni menses, exordio erraverint, cujus decima-quarta sincere observata, post aequinoctium Pascha veteres celebrarunt juxta divinum praecipuum, cum illud hodie ante aequinoctium nunc per-

τως ἄγνοοῦντες, ὡσπερ οὖν καὶ ἐπ' ἕτας ἐποίησαν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς συνομολογῶν ἐν τούτοις γράμμασι.

Εἶτε οὖν σφαλλόμενοι Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον
ποτὲ μὲν φαμενώθ ἄγουσι τὸ ἑαυτῶν πάσχα εἶτε κατὰ τὸν ἐμ-
5 βόλιμον μῆνα κατὰ τριετὶαν τῷ φαρμουθί, οὐδὲν ἡμῖν διαφέρει
πρόκειται γὰρ ἡμῖν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πάθους
αὐτοῦ ποιῆσθαι, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν, ὡς οἱ ἀπ' ἀρχῆς
ἀτόπται παραδεδώκασι, πρὶν Αἴγυπτιους πιστεῦσαι. οὐ γὰρ B
τῶν πρῶτον ἐπιτηροῦντες τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἄγουσιν αὐτὸ
10 ἐξ ἀνάγκης δις μὲν τῷ φαμενώθ, ἅπαξ δὲ κατὰ τριετὶαν τῷ φαρ-
μουθί· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας πάντοτε
οὕτω ποιήσαντες φαίνονται. ὅθεν καὶ αἰτιώμενος αὐτοὺς ὁ Θεὸς V 3
διὰ τοῦ προφήτου ἔλεγεν, „καὶ εἶπον, αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ἰσραὴλ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατ' ἀπαυσίαν
15 μου.“

Ὅπερ, ὡς ὁρᾷς, καὶ ἐν τούτῳ φαίνει τὰ μεγάλα ψευδηγο-
ρῶν οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ, πρῶ-
τον μὲν ἐπεὶ οὐδέπω εἰς τοῦτο ἐπλανῶντο Ἰουδαῖοι, ἤνικα συνῆ-
σαν αὐτοῖς οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀτόπται καὶ ὑπηρέται, πολλῶ δὲ μάλ- C
20 λον οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. οὐδὲ γὰρ διὰ
τὴν νομοθεσίαν τοῦ πάσχα λέγει αὐτοὺς ὁ Θεὸς αἰεὶ πλανωμέ-

2. γραφαίς PV. 4. ἐμβολισμὸν PV. 6. οὐδὲν ἕτερον] οὐδὲν
om. P. 8. Αἴγυπτιοι P. 10. δις] δαίς V, ἰς P. 18. καί-
μον] Psal. XCIV. 10. 20. διὰ om. P.

agant, ac negligentem quidem et erroneam omnino; ignorantem quemadmodum
sua in tempestate fecerunt, ut ipsemet fatetur qui in istis descriptus est.

Sive igitur errantes Judaei juxta lunarem cursum mense Phamenoth
suum interdum agant Pascha, sive juxta mensem intercalarem unoquo-
que triennio mense Pharmuthi, nostra non interest. Nihil quippe aliud
nobis propositum est, quam ut ejus passionis memoriam agamus, atque
ades hoc ipso tempore, quomodo qui suis ipsi oculis aspectaverunt tradide-
runt, priusquam Aegyptii crederent. Neque enim observato lunari cur-
su illud necessario peragunt XVI die Phamenoth, semel vero quolibet
triennio mense Pharmuthi: ab initio quippe et ante Christi Incarnatio-
nem ita videntur egisse. Unde cum illos arguit Dominus per Prophe-
tam, ait: *Et dixi semper hi errant corde, et juravi in ira mea si in-
troibunt in requiem meam.*

Quod quidem ut vides, vel in eo etiam maxime mentiri apparet,
non in homines modo, sed etiam in Deum: ac primo, cum in hoc nun-
quam erraverint Judaei, ut qui cum iis qui suis ipsi oculis viderunt, et
ministri fuerunt, conversabantur, multo magis neque ab initio antequam
Christus nasceretur. Neque enim propter legis de Paschate praecceptum
illos ait Deus semper corde errasse, quemadmodum scripsisti, sed pro-

νοὺς τῇ καρδίᾳ, ὥσπερ σὺ ἔγραψας, ἀλλὰ διὰ τε τὴν ἄλλην πᾶσαν παρακοὴν καὶ διὰ τὰ πονηρὰ καὶ ἀηδῆ αὐτῶν ἔργα, ἄτε δὴ ὄρων αὐτοὺς ἐν εἰδωλολατρείαις καὶ πορνείαις ἀναστρεφόμενους.

Καὶ μετ' ὀλίγα, Ὡστε καὶ ἐν τούτῳ πολὺ, καὶ πάνυ γε πολὺ, ἐπεὶ καθύπνωσας, διέγειρον σεαυτὸν τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστοῦ βουκέντροις, μεμνημένος μάλιστα τοῦ λόγοντος, „ὀλίθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης.“ καὶ γὰρ, ὡς πάλιν ὄρῃς, **D** ἐπὶ τοὺς καθηγησαμένους αὐτῶν φθάνει τὸ ἐπενεχθῆν ὑπὸ σοῦ ἔγκλημα· καὶ ἔστιν ὑφορᾶσθαι τὸν παρακολουθοῦντα μέγαν κίνδυνον, ἄτε δὴ ἀκουόντων ἡμῶν ὅτι ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει. εὐχερῆς δὲ μᾶλλον καὶ πᾶς ὅστις τολμᾷ ἐν τούτῳ καὶ Μαῦσέα τὸν τηλικούτον θεράποντα τοῦ Θεοῦ αἰτιᾶσθαι ἢ τὸν διαδεξάμενον αὐτὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ ἢ τοὺς καθεξῆς τοὺς εὐ παρεκκολληθέντας αὐτῶν καὶ ἄρξάντας, **15** λέγω δὴ τοὺς κριτὰς καὶ τοὺς φαινόμενους βασιλέας ἢ καὶ τοὺς πνευματοφόρους προφήτας καὶ ἔτι τοὺς γενομένους ἐν αὐτοῖς ἀμέμπτους ἀρχιερέας, οἷς εἰ καὶ μὴ** σιν ἐπόμενοι, ἀλλ' οὖν **P 4** γε ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν, ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς. **20**

Καὶ μεθ' ἕτερα, Ὡστε ἐπὶ τὸ ἀκινδυνότερον μᾶλλον καὶ εὐφημότερον ἔχρῃν καταδραμεῖν, καὶ μὴ ῥιψοκινδύνως καὶ δυσσφῆ-

1. ὥσπερ συνέγραψας PV. 2. ἀηδῆ P. 6. σὺ αὐτὸν V, ἑαυτὸν P. *ibid.* ἐκκλησιαστοῦ] Sirach XX. 18. 7. βουκέντροις V. 8. μᾶλλον om. P. 12. μᾶλλον] ἄλλον P. 13. Μαῦσέα] Μαῦσῆ P. 16. δὴ] ἔτι P. *ibid.* ἢ] ἢ [δὲ] P. 18. οἷς εἰ] οἷσαι PV. *ibid.* ἀλλ' οὖν] ἀλλοιοῦν P.

pter allam inobedientiam, et propter mala ac turpia eorum opera, cum scilicet ad idolorum cultum et ad fornicationes sese illos convertisse adverteret.

Et post pauca: Vel in hoc multum, multamque omnino, si quidem dormitabas, te ipsum Ecclesiae flagellis excitasti, memor praesertim loci illius, ubi ait, *lapsus a terra vel a lingua*. Quippe, ut rursus vides, objectum a te crimen in illorum duces reflectitur: quietiam magnum subsequens periculum licet suspicari, utpote cum audiamus lapidem quem quis in altum projecit in illius caput recidere. Multo magis temerarius est, qui in hoc Moysen, talem Dei servum, audent criminari, vel qui ei successit Jesum filium Nave, vel qui exinde hos recte sunt sectati, vel qui ipsimet incoepere, Judices, inquam, ac Reges, vel quos Spiritus sanctus inspiravit Prophetas, illosque qui inter summos Pontifices inculpati extiterunt, quique traditiones secuti nihil immutarunt, verum in opportuna Paschatis observatione, ut et in aliis suis festivitibus consenserunt.

Et post alia: Sed et tutius suaviusque longe magis currendum erat,

μωσ γράφειν ὅτι, ἀπ' ἀρχῆς καὶ αἰεὶ φαίνονται περὶ τὸ πάσχα
 πλανώμενοι. ὅπερ οὐκ ἔχεις δεῖξαι, ὅποσα κἄν θέλεις δημιου-
 ρεῖν τοῖς νυνὶ κατὰ πολλὴν πλάνην τῆς τε νομοθεσίας τοῦ πά-
 σχα καὶ τῶν ἄλλων ἐκπεπτωκόσι. φαίνονται γὰρ οἱ πύλαι
 5 μετὰ ἐαριντὴν ἰσημερίαν αὐτὸ ποιῶντες· ὅπερ δύνασαι γνῶναι
 ἐντυχῶν συγγράμμασιν ἀρχαίοις οἷς μάλιστα ἀνεγράμμαντο οἱ
 παρ' Ἑβραίοις σοφοί. καὶ Ἀθανάσιος δὲ ὁ μέγας τῆς Ἀλεξαν- B
 δρίων ἐκκλησίας φωστῆρ ἐν τῇ μνημονευθείσῃ πρὸς Ἐπιφάνιον
 ἐπίσκοπον ἐπιστολῇ διδάσκει λέγων οὕτως. Οὐκοῦν ὡσπερ συν-
 10 ἠθλησας καὶ συνεχάρης, οὕτω καὶ τοῦ μέμφεσθαι παῦσαι, καὶ
 μᾶλλον εὐχου ἵνα τοῦ λοιποῦ ἢ μὲν ἐκκλησία βεβαίαν τὴν εἰρήνην
 ἔχη, καὶ παύσονται αἱ αἰρέσεις τῆς μαιφόνου προαιρέσεως, παύ-
 σονται δὲ καὶ οὗτοι φιλονεικοῦντες οἱ ἐφευρόντες ἑαυτοῖς ζητή-
 ματα, προφάσει μὲν τοῦ σωτηριώδους πάσχα, ἔργῳ δὲ τῆς
 15 ἰδίας ἱριδος χάριν μάλιστα, ὅτι ἐξ ἡμῶν εἶναι δοκοῦντες καὶ
 χριστιανοὶ αὐχοῦντες λέγεσθαι ζηλοῦσι τὰ τῶν προδεδωκότων
 Ἰουδαίων. ὅποια γὰρ αὐτοῖς καὶ πιθανὰ ἀπολογία γένοιτ' ἂν C
 ἄρα, ἐπειδὴ γέγραπται, „τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν ἧ
 ἡμῶν θύειν τὸ πάσχα.“ ἄλλ' ἐγίγνετο τότε καλῶς, τῶν δὲ κατὰ
 20 τὸ γεγραμμένον αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

“Οἱ μὲν οὖν οὐ μόνον μέχρι τοῦ κυριακοῦ πάθους, ἀλλὰ
 καὶ ἕως τῆς ὑστάτης ἀλώσεως Ἱεροσολύμων τῆς γενομένης ἐπὶ

16. ζηλοῦσι ταύτων P. 18. γέγραπται] Marc. XIV. 12. 19. τῶν
 δι] νυνὶ P. 20. τὸ γεγραμμένον] Pa. XCIV. 10. 21. οὐ μόνον
 om. P. 22. ἕως] ἐπὶ P.

non vero temere ac perperam scribendum, ab initio et semper circa Pa-
 scham errasse videri, cum id minime possis ostendere, quidquid ingerere
 velis iis qui nunc cum plurimo errore a legis praecepto de Paschate et
 aliis aberrant. Videntur enim veteres illud egisse post vernali aequino-
 ctium, quod nosse tibi licebit libros veteres legenti, illosque maxime qui
 a sapientibus Hebraeis sunt conscripti. Athanasius vero ingens Alexan-
 drinae Ecclesiae lumen, in memorata ad Epiphanium Episcopum epistola,
 hisce verbis illud docet: Nunquid ut simul pugnasti, ita et simul laeta-
 tus es? Sic desiste criminari, quin potius precare, ut firmam in poste-
 rum pacem habeat Ecclesia: tum vero cessabunt nefarii propositi studia
 ac consilia: desistent etiam a disputationibus suis qui invenerunt sibi
 quaestiones salutaris quidem specie Paschatis, reapse vero suae praeser-
 tim contentionis gratia, qui cum ex nostris esse videantur, et Christiani
 gestiant nuncupari, ipsos imitantur Judaeos qui Christum tradiderunt.
 Qualis enim iis probabilisque erit responsio? quandoquidem scriptum est:
 Et primo die Assymorum quando Pascha imbolabant. Atqui illud tum
 recte agebatur, nunc vero, ut scriptum est, Semper hi errant corde.

Hactenus igitur usque ad Dominicam Passionem, atque adeo in po-

- V 4 Οὐδισπασιανοῦ βασιλείῳ Ῥωμαίων ἀπλανῶς τάττων τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς τὸ νομικὸν ἐόρταζε πάσχα διὰ τούτων συντόμως ἀποδέδεικται. τῶν ἱερῶν τοίνυν προφητῶν καὶ πάντων, ὡς ἔφην, ὁμοῦ τῶν ὀσίως καὶ δικαίως
- D ἐν τῷ νόμῳ κυρίου πολιτευσαμένων σὺν παντὶ τῷ λαῷ τὸ τυπικὸν 5 καὶ σκιῶδες πάσχα ἐορταζόντων, ὁ πάσης ἀοράτου καὶ ὀρατῆς κτίσεως δημιουργὸς καὶ δεσπότης, ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι συναΐδιος καὶ ὁμοούσιος κατὰ τὴν θεότητα, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων κατὰ σάρκα τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου 10 δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου καὶ κατὰ ἀλήθειαν θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθείς, καὶ τοῖς ὁμοουσίοις κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀνθρώποις ὡς ἄνθρωπος ἀληθῶς συναναστραφεὶς, καὶ αὐτὸς σὺν τῷ λαῷ ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς πρὸ τοῦ
- P 5 κηρύγματος καὶ τοῖς ἐν τῷ κηρύγματι τὸ νομικὸν καὶ σκιῶδες 15 πάσχα ἐπετέλεσεν, ἰσθίων τὸν τυπικὸν ἄμνον. „οὐκ ἤλθον γὰρ καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας, ἀλλὰ πληρῶσαι“, αὐτὸς ἐν εὐαγγελίοις εἶρηκεν ὁ σωτήρ. Ἐπεὶ δὲ ἐκήρυξεν, οὐκ ἔφαγε τὸν ἄμνον, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθινὸς ἄμνος ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἐορτῇ, καθὼς διδάσκει ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστῆς 20 Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ, λέγων οὕτως: „ἄγουσιν σὺν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

16. seq. ἄμνον PV.
Ἰωάννης] XV. 23.

ibid. οὐκ ἤλθον] Matth. V. 17. 21.

stremo Hierosolymitano excidio, quod sub Vespasiano Romanorum Imperatore contigit, populum Israëlitam xiv. primi mensis Lunae recte statuta, legale celebrasse Pascha breviter demonstratum est. Sacris ergo Prophetis omibusque, ut dixi, sancte simul et juste in lege Domini versantibus, cum universo populo, typicum et umbratile Pascha celebrantibus, invisibilis et visibilis omnis creaturae Conditor, ac Dominus unigenitus Filius, et Verbum Patri et Spiritui sancto coaeternum, ejusdemque secundum Deitatem substantiae, Dominus noster et Deus Jesus Christus in saeculorum consummatione secundum carnem natus, ex sancta gloriosa Domina nostra Dei genitrice et semper virgine, ac revera Dei genitrice Maria, et in terra visus, et ejusdem substantiae secundum humanitatem cum hominibus, ut homo, vere conversatus, ipseque cum populo annis ante praedicationem, et in praedicatione legale et typicum Pascha celebravit, comedens agnum typicum: neque enim se venisse ut Legem solveret vel Prophetas, sed ut adimpleret, ipsemet in Evangelio dixit Salvator. Postquam vero praedicavit, non comedit agnum, sed ipse passus est ut verus agnus in Paschali festivitate, quemadmodum docet Theologus et Evangelista Joannes in Evangelio ab se conscripto, ubi sic ait: *Adducunt ergo Jesum ad Caypham in praetorium. Erat autem*

πρωία, και αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πρακτώριον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.“ και μετ' ὀλίγα, „ὁ οὖν
Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, και
ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἔβραι-
5 στί δὲ Γαββαθᾶ. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ B
τρῆτη“· καθὼς τὰ ἀκριβῆ βιβλία περιέχει, αὐτό τε τὸ ἰδιόχειρον
τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ
ἐν τῇ Ἐφεσίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, και ὑπὸ τῶν πιστῶν λείβε
προσκυνεῖται. και πάλιν ὁ αὐτὸς εὐαγγελιστὴς φησιν, „οἱ οὖν
10 Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα καταγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκελετα και ἀρθῶσιν.“ ἐν αὐτῇ οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἡμελλον οἱ
Ἰουδαῖοι πρὸς ἐσπέραν ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἐσταυρώθη ὁ κύριος
15 ἡμῶν και σωτὴρ ὁ Χριστός, θῦμα γενόμενος τοῖς μέλλουσι μετα- C
λήψασθαι τῆς πίστεως τοῦ κατ' αὐτὸν μυστηρίου κατὰ τὸ γε-
γραμμένον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ, „και γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐπὲρ
ἡμῶν ἐκείνῃ Χριστός,“ και οὐχ ὡς τινες ἀμαθία φερόμενοι
διαβεβαιοῦνται ὡς φαγῶν τὸ πάσχα παρεδόθη· ὅπερ οὔτε
20 παρὰ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων μεμαθήκαμεν οὔτε τις τῶν μακα-
ρίων ἡμῶν ἀποστόλων τι τοιοῦτον παραδέδωκεν. ἐν ᾧ οὖν και-
ρῷ ἔκαθεν ἐπὲρ ἡμῶν κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν και Θεὸς Ἰη-

1. πρὸτ P. 2. μετ' ὀλίγα] XIX. 13. 4. ἐπὶ τοῦ βήματος P.
9. φησιν εὐαγγελιστὴς P. XIX. 31. 11. ἐκείνη P. 13. ἐμελλον P.
15. ὁ] Ἰησοῦς P. 17. Παύλῳ] Cor. I. 5. 7. 18. ἀμαθία PV.
21. τι τοιοῦτον om. P.

mane, et ipse non introierunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed
ut manducarent Pascha. Et post pauca: Pilatus autem cum audisset
has sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali in loco qui di-
citur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve
hora quasi tertia, ut accurati libri praeferunt, ipsumque Evangelistae
nomen descriptum exemplar, quod divina gratia ad haec usque tempora
in sanctissima Ephesiorum Ecclesia asservatur, et a fidelibus ibi colitur.
Rorantem porro ait idem Evangelista: Judaei ergo, quoniam Parasceve
erat, ut non remanerent in cruce corpora, erat enim magnus ille dies
Sabbati; rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura et tollerentur.
Iste igitur die quo Judaei manducaturi erant Pascha, crucifixus est Do-
minus noster et Salvator Jesus Christus, hostia factus iis, qui sumpturi
erant fidei secundum illum mysterium, juxta quod scriptum est a Beato
Paulo: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, non ve-
ro, uti qui prae ignorantia labuntur, asserunt, cum Pascha manducaret
traditus est: quod neque ex sanctis Evangelis didicimus, neque qui-
quam ex beatis Apostolis nobis tradidit. Quo igitur tempore passus est

σοὺς ὁ Χριστός, τὸ κατὰ νόμον οὐκ ἔφαγε πάσχα, ἀλλ' ὡς ἔφην, αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ σκιώδους πάσχα ἑορτῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῇ, τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης. πέρασ οὖν ἀπειληφε τὸ τυπικὸν πάσχα τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου· τὸ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν 5 ἐτύθη Χριστός, ὡς πρόκειται καὶ διδάσκει τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὅτι δὲ ἐν ζ' καιρῷ ἔπαθεν ὁ σωτὴρ τὸν νομικὸν καὶ σκιώδη οὐκ ἔφαγεν ἀμνὸν καὶ διὰ τῶν εἰρημένων εὐαγγελικῶν καὶ πατρικῶν διδαγμάτων δῆλον γεγένηται. εἰ γὰρ ἀπλυνῶς τάττων ὁ 10
 V 5 λαὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τὸ νομικὸν ἐπετέλει πάσχα, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἦτοι τῇ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς παρασκευῆς οὕσης ἑσταύρωσαν τὸν κύριον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τότε τὸ πάσχα ἔφαγον κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν, 15 φανερόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἔφαγεν τὸν νομικὸν ἀμνὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ὡς ἀληθῆς ἀμνός. πολλῆς δὲ οὕσης τῆς περὶ τούτου σὺν ἀποδείξει μαρτυρίας τῶν ἁγίων τῆς ἐκκλησίας διδουσάτων, ὀλίγας αὐτῶν φωνῶν ἐνταῦθα παροίσωμεν, ἐν αἷς σαφῶς λέγουσιν ὅτι ἐν ζ' καιρῷ ἔπαθεν ὁ κύριος τὸν 20 νομικὸν οὐκ ἔφαγεν ἀμνόν.

Ἰππόλυτος τοίνυν ὁ τῆς εὐσεβείας μάρτυς, ἐπίσκοπος γεγὼνὼς τοῦ καλουμένου Πόρτου πλησίον τῆς Ῥώμης, ἐν τῷ πρὸς

19. φωνῶν αὐτῶν P. 22. μάρτυρ P.

pro nobis secundum carnem Dominus noster et Deus Jesus Christus, legale non manducavit Pascha, sed, ut dixi, ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis in umbratilis Paschatis festivitate, die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae. Desiit ergo typicum Pascha, vero praesente Paschate: Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, ut superior dictum est, docetque vas electionis Paulus Apostolus.

Quod vero, quo passus est tempore, legalem et umbratilem agnum non manducavit Salvator, ex laudatis Evangelistis et ex Patrum doctrinis patet omnino. Si enim recte statuta hisce temporibus xiv. primi mensis Lunae legale peregit Pascha, hac autem Paschatis die, seu xiv. primi mensis, cum Parasceve esset, Christum crucifixerunt Judaei et tunc Pascha manducaverunt, juxta Evangelia et sanctorum Patrum doctrinam, evidens est agnum legalem die illa non manducasse Dominum, sed ipsum passum esse ut verum agnum. At cum multa hac de re extent cum demonstratione sanctorum Ecclesiae Doctorum testimonia, quae paucis verbis dixere consulto hic omittimus, ubi perspicue aiunt, quo tempore passus est, Dominum legalem agnum non manducasse.

Hippolytus igitur pietatis Martyr, Portus juxta Romam Episcopus, in libro quem adversus omnes haereses confecit, haec ita verbo tenuis

ἐπάσας τὰς αἰρέσεις συντάγματι ἔγραφεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. Ὁρῶ
 μέν οὖν ὅτι φιλονεικίας τὸ ἔργον. λέγει γὰρ οὕτως· ἐποίησε τὸ πά- B
 σχα ὁ Χριστὸς τότε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἔπαθεν· διὸ καὶ μετ' αὐτῶν ὅν
 τράπον ὁ κύριος ἐποίησεν, οὕτω ποιεῖν. πεπλάνηται δὲ μὴ γι-
 5 νώσκων ὅτι ᾧ καιρῷ ἔπασχεν ὁ Χριστὸς οὐκ ἔφαγε τὸ κατὰ
 νόμον πάσχα. οὗτος γὰρ ἦν τὸ πάσχα τὸ προκηρησγμένον καὶ
 τὸ τελειούμενον τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρᾳ.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου
 πάσχα συγγράμματος εἶρηκεν οὕτως. Οὐδὲ ἐν τοῖς πρώτοις
 10 οὐδὲ ἐν τοῖς ἑσχάτοις ὡς οὐκ ἐψεύσατο προδότηλον, ὅτι ὁ πάλαι
 προειπὼν ὅτι Οὐδέτι φάγομαι τὸ πάσχα εἰκότως τὸ μὲν δείκνον
 ἰδέσθαι πρὸ τοῦ πάσχα, τὸ δὲ πάσχα οὐκ ἔφαγεν, ἀλλ' ἔπα-
 15 θεν. οὐδὲ γὰρ καιρὸς ἦν τῆς βρώσεως αὐτοῦ. C

Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ
 15 ὁ κύριος ἔπαθεν οὐκ ἔφαγεν τὸ τυπικὸν πάσχα.

Καὶ Ἀπολλινάριος δὲ ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως
 τῆς Ἀσίας, ὁ ἑγγὺς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων γεγονώς, ἐν τῷ
 περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια ἰδίδαξε, λέγων οὕτως.
 Εἰσὶ τοίνυν οἱ δι' ἄγνοιαν φιλονεικοῦσι περὶ τούτων, συγγνωστὸν
 20 πρᾶγμα κεποιθότες· ἄγνοια γὰρ οὐ κατηγορίαν ἀναδέχεται, ἀλ-

5. ὁ primitus V, nunc ὦ, τῷ P.
 sm. P. 14. τοῦ Ἀ. P.

7. τὸ τελειούμενον] τὸ
 ibid. Ἀπολλιναρίου PV hic et 16.

20. ἄγνοια V.

scripsit: Video ergo in quo dissidium consistat: sic enim ait: Fecit Pascha Christus hac die, ideo necesse est ut eodem modo faciam quo fecit Dominus. Verum fallitur, cum non advertat, illo quo passus est tempore, non manducasse Christum legale Pascha. Erat enim ipse Pascha, quod praenuntiatum fuerat, ac hora statuta completum fuit.

Et rursus, in libro primo de sancto Paschate, sic loquitur: Neque in primis neque in postremis falsum esse perspicuum est: nam qui olim praedixit, Quia non adhuc manduco Pascha, verisimiliter coenam coenavit ante Pascha: Pascha vero non manducavit, sed passus est: neque enim manducationis illius erat tempus.

Ex Apollinario Hierapoleos Episcopo, quod eo tempore quo passus est, Dominus non comedit typicum Pascha.

Et Apollinarius sanctissimus Hierapoleos Asiae Episcopus, qui Apostolicis temporibus proximus fuit, in libro quem de Paschate conscripsit, consentanea docuit, hisce verbis: Quidam igitur sunt qui ex ignorantia de hisce excitant contentiones, rem venia dignam passi (neque enim ac-

D λὰ διδαχῆς προσδεῖται· καὶ λέγουσιν ὅτι τῇ ἰδ' τὸ πρόβατον μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ κύριος, τῇ δὲ μεγάλη ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων αὐτὸς ἔφαθεν, καὶ δηγούνται Ματθαῖον οὕτω λέγειν ὡς νεοήκασιν· ὄθεν ἀσύμφωνός τε νόμῳ ἢ νόησις αὐτῶν καὶ στασιάζειν δοκεῖ κατ' αὐτοὺς τὰ εὐαγγέλια. 5

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ γέγραφεν οὕτως. Ἡ ἰδ' τὸ ἀληθινὸν τοῦ κυρίου πάσχα, ἡ θυσία ἡ μεγάλη, ὁ ἀντι τοῦ ἀμνοῦ παῖς θεοῦ, ὁ δεθείς, ὁ δῆσας τὸν ἰσχυρόν, καὶ ὁ κριθεὶς κριτῆς ζώντιωσ καὶ νεκρῶν, καὶ ὁ παραδοθεὶς εἰς χεῖρας P 7 ἁμαρτωλῶν, ἵνα σταυρωθῇ, ὁ ὑψωθεὶς ἐπὶ κεράτων μονοκέρω-10 τος, καὶ ὁ τὴν ἀγίαν πλευρὰν ἐκπενηθεὶς, ὁ ἐκχέας ἐκ τῆς πλευρῆς αὐτοῦ τὰ δύο πάλιν καθάρσια, ἕδωρ καὶ αἷμα, λόγον καὶ πνεῦμα, καὶ ὁ ταφεὶς ἐν ἡμέρᾳ τῇ τοῦ πάσχα, ἐπιτεθέντος τῷ μνήματι τοῦ λίθου.

Ἀλλὰ καὶ Κλήμης ὁ σοσιώτατος τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας 15 γεγωνὸς ἱερέυς, ἀνὴρ ἀρχαιότατος καὶ οὐ μακρὰν τῶν ἀποστολικῶν γενόμενος χρόνων, ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων οὕτως. Τοῖς μὲν οὖν παρεληλυθόσιν V 6 ἔξεσι τὸ θυόμενον πρὸς Ἰουδαίων ἡσθίων ἐορτύζων ὁ κύριος πάσχα· ἐπεὶ δὲ ἐκέρυξεν αὐτὸς ὡν τὸ πάσχα, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὡς 20 B πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἀγόμενος, ἀπέτιμα ἐδίδαξε μὲν τοὺς μαθητάς τοῦ τύπου τὸ μυστήριον τῇ γ', ἐν ἧ καὶ πυνθάνονται αὐτοῦ, Πῶς θείως ἐτοιμάσωμέν σοι τὸ πάσχα φαγεῖν; ταύτη οὖν

4. ἀσυμφωνίης PV. 7. τοῦ ἀληθινοῦ P. 17. τῷ φ] V, ni fallor. 23. Matth. XXVI. 17.

comunionem admittit ignorantia, sed eget doctrina) sicutque xiv. agnum cum Discipulis manducasse Dominum, magna vero Azymorum die passum esse, atque ita dicere Matthaeum, uti illum intelligant, unde legi contraria est eorum interpretatio, iisque adversari videntur Evangelia.

Rursum in eodem libro sic ille scripsit: Decima quarta veri Paschatis Domini, sacrificium magnum, pro agno Dei filius, qui viactus fortem vinxit et qui iudicatus est, iudex est vivorum et mortuorum, et qui traditus est in manus peccatorum ut crucifigeretur, qui super cornu unicornis est exaltatus, et qui in sacro latere percussus est, qui ex latere suo duo fudit purgatoria, aquam et sanguinem, verbum et spiritum, et qui Paschatis die sepultus est, lapide monumento imposito.

Sed et Clemens sanctissimus Alexandrinae Ecclesiae Presbyter, vir antiquissimus, et qui non multum ab Apostolicis temporibus, in libro de Paschate consimilia docet, ita scribens: Praeteritis ergo temporibus immolatum a Judaeis Pascha, festum agens, manducavit Dominus. Sed postquam praedicavit, ipse qui erat Pascha Agnus Dei, ut ovis ad occisionem ductus, Discipulos statim edocuit figurae mysterium decima quarta, qua etiam illum rogarunt, Ubi vis percipis tibi Pascha manda-

τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ ἀγιασμός τῶν ἀζύμων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἰορτῆς ἐγένετο. Ὁθεν ὁ Ἰωάννης ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκότως ὡς ἐν προετοιμαζομένους ἤδη ἀπονύμιασαι τοὺς πόδας πρὸς τοῦ κυρίου τοὺς μαθητὰς ἀναγράφει· πέπονθεν δὲ τῇ ἐπιούσῃ ὁ σωτήρ ἡμῶν, αὐτὸς ὢν τὸ πύσχα, καλλιερηθεὶς ἐπὶ Ἰουδαίων. καὶ μεθ' ἕτερα, Ἀκολούθως ἔρα τῇ ιδ', ὅτε καὶ ἔπαθεν, ἔωθεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τῷ Πιλάτῳ προσαγαγόντες οὐκ ἀσπλῆστον εἰς τὸ πρατώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἀκαλύτως ἐσπίρας τὸ πάσχα φάγωσι. ταύτῃ τῶν ἡμερῶν τῇ ἐκριβεία C καὶ αἱ γραφαὶ πᾶσαι συμφωνοῦσι καὶ τὰ εὐαγγέλια συναδιά. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις· τῇ γοῦν τρίτῃ ἀνέστη ἡμέρᾳ, ἣτις ἦν πρώτη τῶν ἑβδομάδων τοῦ θρισμοῦ, ἐν ἣ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσενεγκεῖν τὸν ἱερέα.

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ᾧ καιρῷ πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτήρ οὐκ ἔφαγε τὸν νομικὸν καὶ σικιώδη ἀμνόν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς ἀληθῆς ἀμνὸς ἐτύθη ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ διὰ τούτων δῆλον γεγένηται. παθόντος τοίνυν, ὡς εἴπομεν, κατὰ σάρκα τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν πάθος ἐν τῇ τοῦ 20 νομικοῦ πάσχα ἑορτῇ, ταυτέστιν τῇ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καὶ ἀναστάντος τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς τῇ D μᾶ τῶν σαββάτων, ἣτις ἐστὶν κυριακή, ἐξ τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἣ καὶ τὸ δράγμα νενομοθέτητο προσφέρειν τὸν

3. παρατομαζ. V.

7. προσεγόντες P.

8. Ioan. XVIII. 28.

12. ἐν πρώτῃ V.

13. νενομοθετεῖτο προσενεγκεῖν P, νενομοθετεῖτο

προσενεγκεῖν V.

care? Hac igitur die, et sanctificatio Azymorum et festi praeparatio facta est. Unde Joannes ubi hac die rite paratis iam Discipulis, quo a Domino abluerentur, scripsit, subdit, Passus est sequenti die Dominus noster cum ipse esset Pascha, immolatus a Judaeis. Et post alia: Post haec ergo decimaquarta, quando passus est, ipse mane ad Palatium adducto, Pontifices et Scribas non intraverunt Praetorium, ut non contaminarentur, sed ut vespere libere manducarent Pascha. Huic dierum accentional scripturae omnes consentiunt, atque adeo Evangelia sibi invicem consentanea. Quinetiam idipsum testatur Resurrectio: tertia enim die resurrexit, quae est in prima hebdomade messis, qua et manipulum deferre Pontifex a lege praecipitur.

Quod igitur, eo quo passus est tempore, Dominus noster et Saluator legalium et umbratiliam agnum non manducavit, sed ipse ut verus agnus immolatus est pro nobis die Parasceves, xiv. primi mensis Lunae, ex iis perspicuum fit. Passus ergo, ut diximus, secundum carnem Domino nostro et Deo Jesu Christo voluntariam et vivificam passionem, in legalis Paschatis festo, hoc est xiv. primi mensis Lunae, et resurgente secunda die, secundum scripturas, una Sabbati, quae est Dominica, xvi.

ιερέα, πέρασ ἀπέληφε τὸ τυπικὸν πάσχα, τοῦ ἀληθινοῦ πάσχα παραγενομένου.

Τότε οὖν πανθέντος ἤγουν πληρωθέντος τοῦ τυπικοῦ καὶ σκιδώδους πάσχα ἤρξατο τὸ ἀληθινὸν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας πάσχα· ὅπῃ εἰς ἀνάμνησιν καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τὴν ἁγίαν τοῦ πάσχα ἐορτὴν ἐπιτελεῖ, ἀπλανῶς τηροῦσα τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἣ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, μετὰ ἐπίβασιν τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐδίδαξεν· καὶ εἰ μὲν εὐρεθελὴ αὕτη, λέγω δὲ ἢ 10 ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐξῆς κυριακὴν τὴν ἁγίαν τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν ἅγειν, εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ ἢ τετράδι ἢ πέμπτῃ ἢ παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, τοῦ πάσχα διαφωνίαν οὐκ ἔλαχυσαν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἀλλ' ἢ θεία χάρις τοὺς πο- 15 λμίους τῆς ἐκκλησίας καταβαλοῦσα τὸν μύθον ὡς ἀληθῶς καὶ πιστότατον βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνάστησεν, ὃς ἐπὶ πλεῖον τὰ χριστιανῶν εἰς φαιδρότητα καὶ δόξαν ἤγαγεν διὰ μεγίστων καὶ 20 πολλῶν ἑπὲρ τῆς ἐκκλησίας θεαρόεστων κατορθωμάτων. οὗτος εὐθὺς τὴν τοιαύτην διαφωνίαν ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιαίαις, καὶ πρὸς ταύταις Ἄρειον τὸν δυσσεβῆ καὶ τοὺς ἄμφ' αὐτὸν σφοδρῶς τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν ἀνασκευάσαι σπουδαίοντα καὶ πολλὴν ταραχὴν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιαίαις ἐμποιοῦν-

18. εἰ] ἢ V.

21. Ἄριον V.

primi mensis Lunae, qua et manipulum offerre Pontificem lex praecipit, finem accipit typicum Pascha, cum Pascha verum adfuit.

Tunc ergo cessato seu adimpto typico et umbratico Paschate, verum sanctae Dei Catholicae et Apostolicae Ecclesiae Pascha incoepit, in cuius memoriam sanctum Paschatis festum quotannis Ecclesia Dei celebrat, recte observata xiv. primi mensis Lunae, qua legale Pascha peragere praecipit, post ascensum diei, qua verum aequinoctium fieri Spiritus sanctus edocuit: et si inventa illa fuerit (decima quarta, inquam, primi mensis Lunae) die Dominica, sequenti Dominica sanctum Christi Dei nostri ex mortuis Resurrectionis festum peragere. Quinvero, si secunda, tertia, quarta aut quinta feria, Parasceve, vel Sabbato ipsamet Ecclesiae discipuli, post prostratos Ecclesiae hostes, Magnum revera ac in fide constantissimum Imperatorem Constantinum Dei gratia excitavit, qui res Christianorum, maximis plurimisque editis pro Ecclesia Deo acceptis facinoribus, in splendorum et gloriam non modice provexit. Is enim cum tantam in sanctis Dei Ecclesiis esse dissensionem animadverteret, in iisque impium Arium, ejusque sequaces rectam et inculpata[m] fidem acriter invertore conari, plurimo in Dei Ecclesiis excitato tumultu,

τας, τῷ θεῷ ζήλω κινούμενος πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ τὴν τῶν δογματικῶν τῆς εὐσεβείας ὁρθότητα τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῶν τιῆ ὁσίων πατέρων ἐπὶ τῆς Νικαίων συνήθροισεν· οἵτινες σὺν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκείσε V 7 συνέλθόντες, καὶ τὴν Ἀρείου καὶ τῶν ἄμφ' αὐτὸν μανίαν διελύξαντες, τὸ τῆς πίστεως σύμβολον ἐξέθεντο, ὅρον τε ἔθηκαν συμφώνως ἅπαντες περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα· ὥστε καὶ C τοὺς ἀπὸ τῆς κοίτης Συρίας καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τὸν ἀποστολικὸν καὶ εὐαγγελικὸν τῆς ὁρθοδόξου πίστεως λόγον ἔγιγ' διασώζοντας τῷ ἀρχαίῳ ἔθει τῆς τε Ῥωμαίων ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν πλειστῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κατακολουθεῖν, καὶ συμφώνως ἅπαντας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν πάσχα. τούτων συμφώνως ὑπὸ τῆς ἁγίας ὁρισθέντων συνόδου, ὃ εὐσεβῆς καὶ φιλόχριστος βυσιλεὺς Κωνσταντῖνος δι' οἰκείων αὐτοῦ γραμμάτων τοὺς ἅπανταχόσε τῆς ἱερωσύνης ἀρχηγὸς καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους ἐρηνεύειν προέτρεπε καὶ τοῖς ὁρισθεῖσιν ἐμμένειν περὶ τε τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως καὶ τοῦ σωτηριώδους καὶ ζωοποιῦ πάσχα ὑπὸ τῆς ἁγίας 20 ἐκείνης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· τοὺς δὲ μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἀποκηρύκτους εἶναι καὶ ἄλλοτρίους τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας προσέτατε, συμφωνούντων αὐτῷ ἐν τοῖσι ἅπασιν καὶ τῶν ἅπανταχόσε ἀνεπιλήπτως προεστώτων τῶν

3. ἐπὶ τῆς Νικαίων] ἐν Νικαίᾳ P.

5. τὴν — τῶν] τὴν — τὸν V, τῶν — τὴν P.

4. τῷ ἁγίῳ] ἁγίῳ P.

divine motus zelo, ad pacem et concordiam, ac pietatis dogmatum integritatem, sanctam, magnam, et oecumenicam cccxviii. sanctorum Patrum Synodum Nicaeae eoegit, qui cum Spiritu sancto ibi convenientes damna- ta Arii et ejus asseclarum vesania, fideique exposito symbolo, de sancto et vivifico Paschate, assensu unanimi definitionem universi confecerunt: adeo ut qui ex Coelesyria erant, omnesque omnino qui Apostolicum et Evangelicam orthodoxae fidei sanum observant sermonem, veterem Romanae ac Alexandrinae Ecclesiae, plurimarumque sanctorum Dei Ecclesiarum morem in universo terrarum orbe secuti sint, concorditerque uno eodemque die sanctum prorsus et vivificum Pascha celebrarint. His unanimiter a sancta Synodo sic definitis ac promulgatis, Pius ac Christi amans Constantinus Imperator, Sacris suis ubique emissis, Sacerdotum Principes, ut omnes prorsus pietatis alumni pacem invicem colerent, eademque adhaerentibus: utque de recta et inculpata fide, et salutari ac vivifico Paschate, a sancta illa et oecumenica Synodo sancitis insisterent: qui vero contra agerent, a communione pellerentur, extorresque essent a sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia praecipit, in hisce consentientibus universis qui inculpate sanctis Christi Ecclesiis erant praepositi sanctis

Chronicon Paschale vol. I.

ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ἁρίων πατέρων καὶ διδασκάλων. οὗ γενομένου ἕκαστος τῶν Θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ συνελθυσθῶτων ἁγία συνόδῳ τὴν ἰδίαν κατελάμβανε πάλιν.

P 9 Τῆς εἰρήνης δὲ καὶ ὁμονοίας μετὰ τῆς τῶν δογμάτων ὀρθότητος τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πολλὴν ποιούμενοι πρό-5 νοιαν οἱ ὅσοι καὶ Θεοφόροι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι, ἐπιστάμενοι ὅτι τοὺς τῆς σελήνης μῆνας οὐχ ὁμοίως ἄπαντες ψηφίζουσι, καὶ λογιζόμενοι μὴ πως καὶ ἐκ τούτου ἔτερα τινε διαφωνία καὶ ταραχὴ ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἀναφυῆ περὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιῦ πάσχα, καὶ τὴν τοιαύτην διαφωνίαν 10 προαναρτῆσαι σπονδάσαντες, τὴν θανμαστὴν ἐκείνην καὶ ἀοιδίμον ἐννεακαίδεκαετηρίδα τῆς σελήνης Θεοπνεύστως ἐξέθεντο, δηλοῦσαν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τῶν δύο μηνῶν ἡμέρα, μαρτίου λέγω ἢ καὶ ἀπριλίου, εὐρίσκειται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἢ κατὰ 15 τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, τὰ πάλαι ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀγράφως μὲν, ἀπλανῶς δὲ κρατήσαντα, ἐγγράφως κυρώσαντες, ὥστε ταῦτα γινώσκοντας τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους καὶ ἀσάλευτα διατηροῦντας ἐν εἰρήνῃ ἐορτάζειν τὸ πανάγιον καὶ λυτρωτήριον ἡμῶν πάσχα τοῦ μεγάλου 20 Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξήρκει μὲν οὖν τοῖς εὖ φρονοῦσιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἁγίας

1. Θεοῦ] Χριστοῦ P. 2. Νικαίων P. 13. πόστῃ] ποία P. ἀπριλίου V habet ab recentiori manu mutatum in ἀπριλλίου hic et infra.

Patribus ac Doctoribus. Quo facto, unusquisque sanctorum Patrum qui Nicaeae versabantur, et convenerant ad sanctam Synodum, urbem suam repetiit.

Pace deinde ac concordia cum sanctarum Dei Ecclesiarum dogmatum integritate stabilita, sancta et Deifera Ecclesiae luminaria, ac Doctores, cum menses lunares non similiter ab omnibus putari adverterent, ne discordia exinde alia, turbaque in Dei Ecclesiis de sancto et vivifico Paschate emergeret, hanc dissensionem, plurima adhibita cura praecidendo sategerunt, mirandumque illum et insignem Decemvovennalem Lunae Cyclum, Deo ita inspirante, procurrere: qui quidem quoto duorum mensium die, Martii, inquam, et Aprilis, quovis anno juxta Ecclesiasticam Regulam occurreret decima quarta primi apud Hebraeos mensis Lunae, qua legale Pascha celebrari praecipitur, quaeque olim et ab initio, absque scriptura quidem, sed rite obtinebat, indicaret, scripto mandarunt, firmaruntque, ita ut hisce perceptis, et a fidei alumnis inviolate observatis, sanctum et redemptorium nostrum magni Dei et servatoris Jesu Christi Pascha cum pace exigent.

Iis ergo qui recte sentiunt ad sancti Paschatis festi Ecclesiasticum

τοῦ πάσχα ἑορτῆς ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἢ ὑπὸ τῶν θεοφόρων πατέρων ἐκτεθεῖσα ἐννεακαιδεκατηρὸς τῆς σελήνης, εἰς ἑαυτὴν διὰ πατὸς ἀνακυκλουμένη καὶ δηλοῦσα ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἡμέρα εὐρίσκεται ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου C 5 μηνὸς τῆς σελήνης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα· ἢν γινώσκων τις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος εὐρίσκεται, καὶ τὸν ὄρον ἐπιστάμενος τὸν τεθέντα, ὅτι ἐὰν εὐρεθῇ αὕτη ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, εἰς τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν ἑορτάζειν δεῖ τὸ ἅγιον πάσχα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ οἰαδῆποτε 10 τῶν ἕξ ἡμερῶν ἡμέρα, εἰς τὴν προσιούσαν κυριακὴν, σαφῶς καὶ ἴαν ῥαδίως γινώσκειν δυνήσεται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἑορτάσει τὸ σωτήριον πάσχα ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.

Τίτις δὲ φιλοτιμότερον φερόμενοι κύκλον πέντε ἐννεακαιδε- D
V 8
κατηρίδων ἔταξαν, ὃν προπετῶς ἔφησαν εἰς ἑαυτὸν ἀεὶ ἀνακυ-
κλούμενον οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακοῦ μηνὸς
μαρτίου ἢ ἀπριλίου φέρειν τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
νης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. ὃν τινες
τῶν ὑπλοστέρων εὐρηκότες, καὶ τοῦτον ἀληθῆ εἶναι ὑποπεύ-
20 σατες, οὐ μόνον ἐν βέβλοις ἀνεγράψαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τάβλαις
ἐν πλείσταις τῶν ἐκκλησιῶν ἀνατεθείκασιν, ὡς ὁρῶντας Ἑλληνάς
τε καὶ Ἰουδαίους καὶ τοὺς τῶν αἰρέσεων προστάτας τοῦτον προκει-

2. ἐννεακαιδεκατηρίδα V ab manu sec.
τοῦ] P. 22. τς om. P.

12. τοῦ θεοῦ] [ἐκ

regulam sufficit a Deiferis Patribus propositus in semet semper recurrens Decemnovennalis Lunae Cyclo, quo indicatur quo anno, ac quoto Martii vel Aprilis die, decima quarta primi mensis Lunae invenitur, qua legale praecceptum est celebrari Pascha: qua quidem cognita, quoto hebdomadis die singulis annis illa occurrat, quis percipiet, atque adeo si die Dominica illa inveniat, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha: si vero alio quovis sex dierum die, sequenti Dominica celebrandum esse sanctum Pascha quis assequi facile poterit, et quoto Martii vel Aprilis die singulis annis salutare Pascha Ecclesia celebrabit.

Quidam porro, nescio qua ducti ambitione, quinque Decemnovennalem Cyclo statuunt, quem in semet recurrere temere asserebant, cum non eodem juxta ipsos mensis Martii et Aprilis Lunares dies ferre decimam quartam primi mensis Lunae, sed etiam juxta ipsos dies hebdomadis dicere. Quo quidem invento cyclo, ipsam veritatem consentaneum esse arbitrati simpliciores quidam, non in libris duntaxat, sed etiam in tabulis describere, quas in compluribus Ecclesiis appenderunt: ita ut cum propositum hanc esse adverterent Gentiles et Judaei, ac haereson

P 10 μενον πλατὺν γέλωτα κατὰ τῆς ἐκκλησίας κινεῖν, καὶ δι' αὐτοῖ ἐπισκώπτειν τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον.

Τούτου τοίνυν γεγενημένου τινὲς τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διεγεροθέντες δι' ἀναγκαίων λόγων τὴν τοιαύτην ἀλλόκοτον καὶ ἀπαίδευτον τῶν συνταξάντων τὸν εἰρημένον κύκλον τῶν ἐνε- 5 νήκοντα κέντε ἐτῶν διήλεγξαν γνώμην, ὑπέδειξαν δὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τοῖς πράγμασι σύμφωνον κύκλον τὸν τῶν κη' μὲν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ιθ' δὲ ὀκτωκαιικοσαετηρίδων, αἵπερ συνάγουσιν ἐτῶν ἀριθμὸν φλβ'. οὗτος γὰρ ὁ κύκλος, λέγω δὴ ὁ τῶν φλβ' ἐτῶν, αἰεὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνακυκλούμενος δεικνυσιν οὐ μόνον κατὰ τὰς αὐτὰς 10 ἡμέρας τῶν δύο ἡλιακῶν μηνῶν, μαρτίου λέγω καὶ ἀπριλίου, ἐμπίπτουσαν τὴν ιθ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἀλλὰ καὶ κα-
B τὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς τετραετηρίδος τοῦ βισέξτου καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος, ἀλλὰ δὴ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς ὀκτωκαιικοσαετηρί- 15 δος. ἀπαρτίζεται γὰρ ὁ προειρημένος κύκλος τῶν φλβ' ἐτῶν καὶ παρὰ τὸν ιθ' καὶ παρὰ τὸν κη' καὶ παρὰ τὸν τέσσαρα καὶ παρὰ τὸν ἑπτὰ μεριζόμενος.

Τούτου γνωσθέντος πολλοὶ κύκλους ἀνέγραψαν ἑορταστικούς ἐτῶν φλβ', καταμίζαντες δὲ τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος σκανδάλου 20 καὶ ταραχῆς ἀφορμὰς τοῖς ἀπλουστέροις παρέσχοντο. οἱ μὲν γὰρ τὰς τεσσαρισκαιδεκαταίας τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης ἀκινή-

5. ἐννεήκοντα P. 7. τοῖς om. P. *ibid.* ἐννεακαιδ. — ὀκτω om. P. 14. τῆς om. P. 15. ἔτος om. P. 17. τῶν bis P. *ibid.* τὸν τέσσαρα] τὸν δ' P. 20. καὶ κ. P. καταμίζαντες V. 22. τεσσαρισκαιδεκαταίας P.

Principes, largum adversus Ecclesiam risum exc tarint, magno inde Ecclesiae Sacramento ludibrio habito.

Cum haec ita se haberent, quidam ex Ecclesia Catholica necessariis excitati rationibus, ineptam hanc et absurdam eorum qui memoratum Cyclum xcv. annorum, confecerant arguere sententiam, probaveruntque, istum * Vigintiottennalem Cyclum, qui annos colligit dxxxii. verum esse, rebusque consonum. Cyclus enim ille (is, inquam, dxxxii. annorum) in seipsum semper recurrens, non solum indicat juxta hos dies binorum mensium solarium, Martii, inquam, et Aprilis, quando incidat xiv. mensis Lunae, sed et juxta dies eosdem hebdomadis, et juxta eundem annum quadriennii Bissexii, et juxta eundem Decemnovennalis, atque adeo ipsum Vigintiottennalis Cycli annum. Absolvitur enim praedictus Cyclus annorum dxxxii. et in xix. et in xxviii. et in iv. et in vii. partitus.

Hoc cognito, Paschales Cyclus annorum dxxxii. multi describere, mixtoque cum veritate mendacio, scandalii ac turbae occasiones praebuere simplicioribus. Quippe qui primi mensis Lunae quartas decimas immobiles esse non adverterunt, juxta dies in Decemnovennali Cyclo a Deise-

τους οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀναγεγραμμένας ἐν τῇ C
ἐκτεθείσῃ ἐννεακαιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν Θεοφώρων πατέρων, ἀλλ'
ἰδίας ἐννεακαιδεκαετηρίδας συνέταξαν ἐναντίας τῇ ἐκτεθείσῃ ὑπὸ
τῶν Θεοπνεύστων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ οὕτω κύκλους
5 φλβ' ἐτῶν συντεθείκασιν. οἷς προσέχοντες τινες καὶ ἀγνοοῦντες
τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα περὶ τοῦ σωτηρίου πάσχα μάτην πολ-
λάκις ταράττονται, οἰόμενοι πεπλανημένους ἑορτάζεσθαι τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

Ἐτεροι δὲ τὰς μὲν τεσσαρισκαιδεκατάτας τοῦ πρώτου μηνὸς
10 τῆς σελήνης ἀκινήτους ἐφύλαξαν κατὰ τὰς ἀναγεγραμμένας ἡμέ-
ρας τῶν δύο μηνῶν μαρτίου καὶ ἀπριλίου ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ ἐννεα-
καιδεκαετηρίδι ὑπὸ τῶν πανευφήμων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, D
καὶ οὕτω τὸν κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν ἀνέταξαν. καὶ περὶ μὲν τὴν
ἡγίαν τοῦ πάσχα ἑορτὴν σύμφωνοι ἠῤῥέθησαν τῷ ἐκκλησιαστικῷ
15 κανόνι, καθ' ὃν ἐπετέλεσεν καὶ ἐπιτελεῖ καὶ ἐπιτελέσει τὸ ζωο-
ποιὸν πάσχα ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ· χρόνους δὲ παρέθεντο ἐν τῷ
κύκλῳ τῶν φλβ' ἐτῶν τοὺς τε ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοὺς τε ἀπὸ
τῆς ἰναθρωπείσεως τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοὺς τε ἀπὸ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως ἀσυμφώ-
20 νους τῆτι Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι καὶ τῇ
τῶν πραγμάτων φύσει· ᾧ τινες προσέχοντες περὶ μὲν τὴν ἡγίαν P 11
τοῦ πάσχα ἑορτὴν οὐ διασφάλλονται, ἀλλὰ συμφωνοῦσι τῇ κα- V 9
θολικῇ ἐκκλησίᾳ, περὶ δὲ τὰς ἄλλας ἑορτὰς τὰς τελουμένας ἐν

9. τεσσαρεσκ. P.
ἦσαν P.

13. κύκλῳ V.

ibid. μὲν om. P.

14. εῤῥέ-
θησαν P.

ris Patribus proposito descriptos, sed proprios Decemnovennales Cyclos
confecere illi contrarios qui ab inspiratis a Deo Doctoribus sunt exposi-
ti; sicque Cyclos DXXXII. annorum composuerunt. Quibus quidam fidem
adhibentes, regulam ignorantes Ecclesiasticam, frustra de salutari Pa-
schate turbas saepius excitarunt, cum in sancta Dei Ecclesia vivificum
Pascha erroneo celebrari sibi in animum inducerent.

Alii vero quartas decimas primi mensis Lunae immobiles observa-
nt juxta descriptos duorum mensium dies, Martii et Aprilis, in Decem-
novennali Cyclo ab praeclaris Ecclesiae Doctoribus exposito, atque sic
in semet redeuntem DXXXII. Cyclum constituerunt. Et sane circa Pascha-
lem sanctam festivitatem sanctae regulae consentire sunt deprehensi, se-
cundum quem vivificum Pascha celebravit, celebrat, et celebrabit Dei Ec-
clesia. In Cyclo porro DXXXII. annorum, a mundo condito annos prae-
terea apposuerunt, et ab Incarnatione magni Dei et Servatoris nostri Jesu
Christi, et ab ejus a mortuis resurrectione, qui a Deo inspiratae scri-
pturae, et Ecclesiasticae regulae, ac rerum naturae minime consonant,
cum quidam adhaerent, quoad Sanctum Paschatis festum non fallun-
tur quidem, immo Catholicae Ecclesiae consentiunt, verum quoad alias

αὐτῇ σφόδρα πεπλάνηται, οἷον Χριστοῦ γενέθλιον, ὅπερ ἀπλανῶς λίαν ἑορτάζει ἢ τοῦ Θεοῦ ἄγχα ἐκκλησία τῇ εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου μηνός, ἔτι δὲ καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεπιλήπτως ἐπιτελεῖ ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῇ εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἔτι μὴν καὶ τὸ γενέθλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, ὅπερ ἐπιτελεῖ ὀρθῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ εἰκάδι τετάρτη τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἰουνίου μηνός, πρὸς τούτους δὲ καὶ τὴν ἁγίαν ἀπάντησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ὑπέδξατο αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ὁ δίκαιος Συμεὼν, ἦν ἑορτάζει ἀσφαλῶς ἢ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τῇ δευτέρᾳ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους φεβρουαρίου μηνός. τοῖς οὖν ἀναγραφαιμένοις τὸν οὕτω κατασκευασθέντα κύκλον τῶν φλβ' ἐτῶν κατακολουθοῦντές τινες τῶν κουφοτέρων, καὶ ἀληθεύειν τούτους οἰόμενοι, λίαν τολ-15 μηρῶς καὶ προπετῶς καταμέμφονται τὰς ἀπανταχόσε ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν ταῖς εἰρημέναις ἡμέραις τὰς μνημονευθείσας ἐπιτελοῦντας ἑορτάς.

Ἐπεὶ οὖν οὐχ ἤρρομεν ὑπὸ τινος ἀναγραφέντα ἑορταστικῶν κύκλων τῶν φλβ' ἐτῶν διὰ πάντων συμφωνοῦντα τῇ Θεοπνεύστῳ 20 γραφῇ καὶ ταῖς ἀνεπιλήπτως τελουμέναις ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἔγνωμεν ἐν μιᾷ ἢ καὶ ἐν πλείοσιν ἢ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ

4. ἡμῶν om. P. 13. Φεβρουαρίου PV. 18. ἐπιτελοῦντας] Conf. περιτευνόντων ὡρῶν in circulo p. 13.

festivitates quae in ea celebrantur plurimum aberrant: veluti in Christi Nativitate, quam recte prorsus celebrat Sancta Dei Ecclesia xv. die mensis secundum Romanos Decembris. Ita perinde in Annuntiatione sanctae gloriosae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae, quam et ipsam inculpate celebrat Dei Ecclesia xv. die mensis secundum Romanos Martii: praeterea in Nativitate Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quam recte Dei Ecclesia xiv. mensis juxta Romanos Junii celebrat. Praeterea in sancto Servatoris nostri Dei et Domini Jesu Christi Occursu, cum in ulnis eum exospit justus Simeon, quem recte celebrat Dei Ecclesia ii. mensis juxta Romanos Februarii. Ab hisce igitur descriptum ac sic compactum dxxxii. annorum Cyclum quidam ex simplicioribus secuti, ac veritati consonum illum esse arbitrati, audacter nimis ac temere sanctas ubique Ecclesias, a quibus, praedictis diebus memoratae peraguntur festivitates, reprehendunt.

Quandoquidem igitur nullum hactenus invenimus a quopiam descriptum dxxxii. annorum Paschalem Cyclum, qui a Deo inspiratae scripturae in omnibus concinat, ac festis quae in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia inculpate celebrantur, immo in uno, vel in pluribus, vel etiam in omnibus festis, sanctae Dei Ecclesiae minime esse consentaneas,

ἐκκλησίας ἀσυμφώνους καὶ ἐναντίους τυγχάνοντας καὶ τυραχὰς καὶ σκάνδαλα τοῖς τῆς εὐσεβείας τροφίμοις ἐμποιοῦντας τοὺς ὑπὸ τινων ἀναγραφέντας ἑορταστικούς κύκλους, ἀναγκαῖον ἡγήσασθε ἀναγράψαι κύκλον ἑορταστικῶν ἐτῶν φλβ' διὰ πάντων συνάδοντα ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ταῖς ὑπλανῶς μὲν παραδοθείσας ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ὀρθῶς δὲ τελουμέναις ἑορταῖς ἐν ταῖς ἀπανταχόσε ἁγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, πρὸς τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, φωτίζοντος ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς ἰσότητος καὶ παρέχοντος ἡμῖν λόγον ἀληθείας ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδεται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσιν αὐτόν.

15 Πρωτάξομεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐτῶν τὴν P 12 κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἣτις συναρξαμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ τὰς ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπικτὰς τοῦ ἡλίου, ἀποκαταστατικὴ τυγχάνουσα ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ ἡμέρας ἑβδομάδος καὶ 20 ἔτους τετραετηρίδος βισέξτου. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης δηλώσομεν, ἣτις καὶ αὐτὴ συναρξαμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη δηλοῖ ἐν ἐκάστῳ ἔτει τὴν κατὰ τὸν ἐκκλησι-

10. ἀληθῆ P.

interdum etiam contrarios advertimus, Paschalesque a quibusdam compa-ctos Cyclos tumultuum ac scandalorum ansam praeberere pietatis alumnis, operae pretium duximus Cyclum describere dxxxii. annorum a Deo inspiratis scripturis in omnibus consentaneum, et festivitatis quae recte a Deiferis Patribus traditae sunt, et in sanctis Dei Ecclesiis recte ubique celebrantur, tum ad nostram ipsorum, tum ad eorum qui haecce legent utilitatem ac pacem, et ad sanctarum praeterea Dei Ecclesiarum concordiam: illuminante nos lumine cognitionis, et verum nobis praebente sermonem in apertione oris nostri ad aedificationem sanctae Ecclesiae magno Deo et Servatore nostro Jesu Christo, a quo omne donum bonum, et omne munus perfectum datur iis omnibus qui cum fide eam adorant.

Praefigemus porro annorum dxxxii. Paschali cyclo naturalem solis Vigintiennalem Cyclum, qui sumpto una cum luminarium ortu exordio in semetipsum semper reflectitur, et singulis annis Epactas Solis indicat, cum epocatastasice sit dies mensis solaris, ac dies hebdomadae, et anni quadrimestrii Bisexti. Praeterea proponemus naturalem Decemnovennalem Cyclum Lunae, qui et ipse una cum ortu luminarium in semetipsum semper reflectitur, singulis annis decimam quartam primi mensis Lunae, juxta ecclesiasticam regulam, qua legale festum celebrari praeceptum est, indi-

στικὸν κυνὸνα τεσσαρισκαιδεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελή-
 νης, ἐν ᾗ τὸ νομικὸν ἐπιτελεῖσθαι προστέτακται πάσχα, καὶ πό-
 B σαι εἶσιν ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἐπακταὶ τῆς σελήνης, ἧτις ἐννεακαιδε-
 καετηρίδος ἀποκαταστατικῆ τυγχάνει ἡμέρας μηνὸς ἡλιακοῦ καὶ
 V 10 ἡμέρας σελήνης μηνός. ἐπιδρομὴν τε τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ ἀρ-
 χῆς κτίσεως κόσμου ποιησόμεθα. μέθοδόν τε παραδώσομεν
 τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς γινώσκων δυνήσεται
 τις καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόστον ἔτος ἐστὶν τῆς
 ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου. μέθοδόν τε ἕτεραν δηλώσο-
 μεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, δι' ἧς δυνήσεται τις ἵ
 γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυτὸν πόσαι εἶσιν αἱ
 τοῦ ἡλίου ἐπακταὶ. μέθοδόν τε αὐθις ἄλλην γνωρίσομεν, δι'
 ἧς δυνήσεται τις γινώσκων ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος εὐρί-
 C σκεται ἐκάστη ἐπιζητούμενη οἰουδήποτε μηνὸς ἡμέρα. πάλιν
 ἄλλην μέθοδον γράφομεν τὰ ἔτη τοῦ κόσμου παραλαμβάνοντες, ἵ
 δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητούμενον ἐνιαυ-
 τὸν πόσαι εἶσιν αἱ τῆς σελήνης ἐπακταὶ. ἔτι μέθοδον ἄλλην δη-
 λώσομεν, δι' ἧς δυνήσεται τις γινώσκων καθ' ἕκαστον ἐπιζητού-
 μενον ἐνιαυτὸν ἐν πόστῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαρτίου ἢ τοῦ ἀπριλίου εὐ-
 ρίσκεται ἢ κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα ἰδ' τοῦ πρώτου μη-
 νός τῆς σελήνης. τούτων γὰρ πάντων προδηλουμένων, οὕτω
 σαφῶς ἀποδείξομεν ἐν πόστῳ μὲν ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν πόστῳ δὲ
 ἔτει τῆς ὀκτωκαιεικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ ἐν πόστῳ ἔτει τῆς
 ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιτε-
 λέσθαι πάσχα, ἐν πόστῳ δὲ ἔτει τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὀκτωκαιε-
 21

1. τεσσαρισκ. P. 6. τε] δὲ P. 7. 10. 13. 16. δυνήσεται PV.
 22. ἐν πόστῳ δὲ ἔτει — 25. τοῦ κόσμου om. P.

cat: quotaeque singulis annis sunt Lunae Epactae, quaeve Decemvoven-
 nalis apocatastatice est diei mensis solaris, et diei mensis lunaris. Anno-
 rum etiam a mundi conditi exordio decursum exequemur: methodum vero
 ac rationem trademus, sumptis annis mundi, qua nosse quivis poterit,
 quovis quaesito anno, quotus est annus Decemvovennalis Cycli solis. Me-
 thodum praeterea alteram indicabimus, sumptis annis mundi, qua nosse
 quivis poterit in quaesitis singulis annis, quotae sunt solis Epactae. Me-
 thodum rursus aliam docebimus, qua nosse quivis poterit, quoto hebdo-
 madis die invenitur unusquisque quaesiti cujusvis mensis dies. Rursus
 aliam methodum describemus, sumptis mundi annis, qua quivis nosse po-
 terit singulis quaesitis annis quot sunt Lunae Epactae. Methodum ad-
 huc aliam indicabimus, qua quivis nosse poterit singulis quaesitis annis
 quoto Martii aut Aprilis die invenitur juxta regulam Ecclesiasticam de-
 cima quarta primi mensis Lunae. Hisce praedictis omnibus praedicta-

Ad pag

V 11

5

G D

G

P

V

B

T

R

V

E

R

P

V

B

T

R

V

E

R

P

V

B

T

R

V

E

R

P

V

B

T

R

V

E

R

P

V

B

T

R

V

P 13

B

V 10

C

κοσαετηρίδος και τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος γέγονεν ὁ εὐαγγελι-
 σμὸς ὁ πρὸς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προδρό-
 μου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἔτι μὴν και ὁ εὐαγγελισμὸς ὁ πρὸς D
 τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἄειπαρθένον και θεοτόκον Μαρίαν γενόμενος
 5 και ἡ κατὰ σάρκα σύλληψις τοῦ μεγάλου θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπύρως και ἀφθάρτως γεγένηται· ἐν πόστῳ
 τε ἔτι τοῦ κόσμου και τῆς ὀκτωκαικοσαετηρίδος ἐπὶ τὸν Ἰορδά-
 νην πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐλθὼν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 ὁ Χριστός· ἐν πόστῳ τε ἔτι τοῦ κόσμου και τῆς ὀκτωκαικοσαε-
 10 τηρίδος και τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ἡμῶν
 και σκυλεύσας τὸν ἄδην ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. και οὕτω λοιπὸν
 ἀρχόμενοι τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐν ᾧ
 τὸν ζωοποιὸν Θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸς ὁ
 ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, πυραστή- P 13
 15 σομεν ἐν πόστῳ τε ἔτι τοῦ κόσμου ἐπληρώθη ὁ πρῶτος ἑορτα-
 στικὸς κύκλος τῶν φλβ' ἑτῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πάσχα και πό-
 θεν ἀρχεται ὁ δεῦτερος κύκλος τοῦ ἁγίου και ζωοποιου πάσχα,
 προστιθέντες τοὺς χρόνους τοὺς ἀπὸ κτίσεως κόσμου φανέντας
 μετὰ πλείστης ὄσης τῆς ἐξετάσεως ἀληθείας ἔχουσαι. ταῦτα
 20 γὰρ πάντα γινώσκων τις εὐράσει ὡς ὀρθῶς και ἀνεπιλήπτως τὰς
 μνημονευθείσας μικρῶ πρόσθεν ἑορτὰς ἐπιτελεῖ ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ
 καθολικὴ και ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

7. τε om. P. 9. ὁ om. P. id. τε om. P. 10. ἀνεσταυρώθη
 P. 11. ἐκ τῶν νεκρῶν P. 15. πληρωθῆ P. 19. ἔχεται P.
 22. Circulum qui sequebatur in tabula adiecta posuimus.

tis, sic perspicue demonstrabimus quoto mundi anno Vigintiennalis
 Cycli et Decemnovennalis fuit Annuntiatio Sancto Zachariae de Prae-
 cursoris et Baptistae Joannis conceptione, ut et Annuntiatio Sanctae glo-
 riosae semper Virgini et Dei genitrici Mariae facta, ut et Magni Dei et
 Servatoris nostri Jesu Christi secundum carnem Conceptio, quae sine se-
 mine et intaminate facta est. Deinde quoto mundi et Vigintiennalis
 Cycli anno in Jordanem ad Joannem veniens baptizatus est Dominus nos-
 ter Jesus Christus: quoto etiam mundi, et Vigintiennalis, et Decem-
 novennalis Cycli anno crucifixus est pro nobis, et spoliato inferno ex
 mortuis resurrexit. Atque sic deinceps sumpto exordio Paschalis cycli,
 ab illo anno quo vivificam mortem tulit carne pro nobis Christus verus
 Deus noster, tertia die ex mortuis resurrexit, quo mundi anno completus
 est primus Paschalis Cyclus annorum DXXXII. Ecclesiastici Paschatis, et
 uade initium sumit secundus Cyclus sancti et vivifici Paschatis, additis
 qui a mundi conditu videntur effluxisse annis, cum quantalibet veritatis
 inquisitione demonstrabimus. Haec enim omnia ubi quisvis intellexerit,
 tam ut supra memoratas festivitates recte ac inculpate celebret sancta
 Dei Catholica et Apostolica Ecclesia statim percipiet.

P 14
V 12

Ἰστέον ὡς ἐν τῇ γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς ἀδκ ἔχει. αἱ γὰρ ἐπακταὶ μετὰ συμπληρώσειν τῶν νβ' ἑβδομάδων ἐκάστου ἡγουμένου ἐνιαυτοῦ ἐκ τῆς ὑπολειπομένης τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ μιᾷ πρὸς τῷ 5 τετάρτῳ ἡμέρας λαμβάνονται, καὶ ἐκάστῳ ἐπομένῳ ἐνιαυτῷ ἐπιφέρονται. πῶς οὖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως δυνατόν ἐστιν ἐπακτὰς λαβεῖν; καταγέλαστον γὰρ τοῦτο· λέγω δὴ τὸ λαβεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐπακτὰς ἢ ἐπακτὴν ἢ λεπτὰ ἐπακτῶν. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι 10 τὴν πρώτην ὀκτωκαιικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου τὴν συναρξαμένην τῇ γενέσει τοῦ κόσμου τὸ πρῶτον ἔτος τῆς δευτέρας ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπακτὰς ἔχει ζ'· εἰ δὲ ὑπερβῶσι τὸν ζ', οὐκέτι λοιπὸν ἡ' ἢ θ' λέγονται, ἀλλ' ἀφαιρουμένων τῶν ζ' μία ἢ δύο καὶ πάλιν ἕως τῶν ζ'. τὸ δὲ β' καὶ γ' ἔτος τῆς ὀκτωκαιικο- 15 σαετηρίδος καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς ἔτη ὡσαύτως ἔχει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ὀκτωκαιικοσαετηρίδι καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ ἐν πάσαις ὁμοίως ταῖς λοιπαῖς.

Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκαστον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιικοσαετηρίδος τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔχει τὴν κα' 20 τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, ἐν ᾗ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν

2. ὀκτωκαιικοσαετηρίδος] ἡ' καὶ κ' ετηρίδος PV. Sic et 11. 12. 15. 17. 20. 5. ἐκ τῆς — ἐνιαυτοῦ om. P. 8. ἔστιν] μὲν P. 11. συναρξαμένην] οὐκ ἀρξαμένην PV. 13. ζ'] ξ' P. id. τὸν ζ'] τὸ πξ' P. 14. ἡ θ'] ἡ θ' PV. id. λέγονται P, ἴγονται V. 14. 15. ζ'] ξ' P. 16. καὶ τὰ] κατὰ P.

Notandum porre in ortu luminarium, seu in initio mundi compositionis, primum naturalis Cycli Vigintioctennalis Solis annum Epactas non habere: Epactae quippe post completas LII. hebdomades uniuscujusque primi anni, ex die cum quadrante sumuntur, et singulis sequentibus annis inferuntur. Qui ergo fieri potest, ut mundi conditi initio potuerint Epactae occurrere? Istud enim perdidicimus est, ut, iaqueam, initio mundi compositionis Epactae, vel Epacta, atque adeo occurrant Epactarum minuta. Postquam autem primus Vigintioctennalis Cyclus solis completus fuerit, ille scilicet qui in mundi ortu incoperit, primus secundi Vigintioctennalis Cycli solis annus Epactas habet LX. Si vero excedant IX. sed ablatis a LX. una vel duabus, et rursus usque ad LX. Secundus vero ac tertius Vigintioctennalis Cycli annus, prout reliqui M. H. annus, similiter Epactas habent, quemadmodum habentur in primo Vigintioctennali Cyclo, et in secundo, et pari modo in reliquis omnibus.

Istud etiam hoc loco observandum, unumquemque naturalis Vigintioctennalis Cycli solis annum habere initium XXI. die mensis juxta Romanos Martii, quo vernum fieri aequinoctium per Deiferos Patres docuit

Ad pag. 27.

27

ov.

77-

qui

pta-

P 15
V 18

P 14
V 12

τοι
και
μει
τοι
τε
τω
νεο
τοι
επο
τη
τη
σαι
ουκ
δου
σαι
δκτ
λοι

τα
του

tioni
habe
prim
infer
ctae
com
nuta
fueri
octa
...
Secu
lius
Vig

γίνεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν θεοφόρων ἐδίδαξε πατέρων.
 ἐκλείσθω λοιπὸν καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετη-
 ρίδος τῆς σελήνης.

1. πατέρων ἐδίδαξε P. 2. εἰς' ἐκείνου PV. 3. Circulum qui
 sequebatur in tabula adiecta posuimus.

Spiritus sanctus. Enimvero superest ut hic describatur Expositio natu-
 ralis Decemnovennalis Cycli Lunae.

V 14 *Περὶ τοῦ κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἀγίου καὶ σωτηριώδους πάσχα καὶ τῶν τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.*

Τὸ μὲν ἄγιον καὶ μακάριον πάσχα τοῦ Θεοῦ διαβρόχῃ ὑπο- 5
γράφει ὁ νόμος, ὁμοῦ καὶ τὸν μῆνα δηλῶν καθ' ὃν δεῖ τοῦτο
ποιεῖν, καὶ τὴν ἡμέραν κελεύων διατηρεῖσθαι μετὰ πολλῆς τῆς
ἀκριβείας. Θεοῦ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ φωνῇ φερομένη τῷ νόμῳ,
B φυλάξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, „καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ
Θεῷ σου τῇ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνός.“ μῆνα 10
δὲ νέον λέγει ὃν καὶ πρῶτον καλεῖ ἐν ᾧ τεθληότες οἱ καρποὶ τὴν
γενομένην τῶν παλαιῶν προσημαίνουσι κατάπανσι. ἐν δὲ τῇ
τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου ἐπιτηρεῖσθαι τὸ
πάσχα συνέταξεν, οὐκ ἄλλου τοῦτο χάριν ἢ ἵνα κατὰ μίμησιν τοῦ
τῆς σελήνης φωτὸς πλήρη τὸν ἴδιον κύκλον ἐχούσης, τὸν μὲν τῆς 15
διανοίας φωστῆρα ἡμεῖς τέλειον ἔχοντες ἐν σκότῳ τῆς ἁμαρτίας
μὴ διατρέβωμεν, θάλλοντες δὲ που παντοδαπέσιν ἀρεταῖς καὶ
τοῖς τούτων πετάλοις οὐκ τερπνὰ φυτὰ σκεπόμενοι ληλῶν δίκην
φαιδροὶ διαμείνωμεν. τεσσαρισκαιδεκάτην δὲ τοῦ μηνός λέγει οὐ
C κατὰ τὸν ἡλιακὸν κύκλον, ἀλλὰ κατὰ τὴν σελήνην. Ἑβραίων 20

2. σωτηριώδου V. 8. Θεοῦ] Numer. IX. 4. 10. τεσσαρεσκ. P.
11. τεθληότες PV. 12. δὲ τεσσαρεσκ. P. 15. πλήρης V.
19. et seq. τεσσαρεσ. P.

*De sancto ac salutari anni cujuslibet Legali Paschate, ac
de quaestionibus ad illud spectantibus, brevis cum
demonstratione solutio.*

Sanctum ac beatum Dei Pascha perspicue omnino Lex praescribit, simulque quo fieri illud debet mensem indicat, et quo die jubetur observari, idque cum plurima accuratione. Vox cumpe Dei in Legem illapsa est, qua praecipitur observari mensis Novorum: *Et facies Pascha Domino Deo tuo quartadecima die primi mensis.* Mensem vero Novum dicit, quem et primum vocat, in quo germinantes fructus veterum praenuntiant cessationem. Quartadecima autem primi mensis nulla alia ratione observari Pascha praecipit, nisi ut luminis instar Lunae plenum suum habentis circum, nos perinde plenum habentes mentis luminare, in peccati tenebris non immoremur: quinimmo omnis generis florentes virtutibus, earumque foliis, jucundae veluti plantae, operati, segetum instar venusti permaneamus. Quartadecimam vero mensis ait, non secundum solarem cyclum, sed juxta lunarem. Hebraeorum enim filii non ex solari,

τινας, ἀπαντώσης αὐτῆς ἐν κυριακῇ ἢ ἐν σαββάτῳ, περιλύνει
 τὰς νηστείας, τρισκαιδεκάτης εὐρισκομένης τότε κατὰ σελήνην,
 ὡς ξένα τοῦ νόμου πράττειν, τοῦτο σκοπεῖν προσήκει, ὅτι περ εἰ
 συμβῆ τὴν αὐτὴν τεσσαρισκαιδεκαταίαν τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ
 εὐρίσκεισθαι, εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα ἄμεινον ὑπερτίθεσθαι δύο τού- 5
 των ἕνεκα, πρῶτον μὲν, ἵνα μὴ τρισκαιδεκαταίαις κατὰ σελήνην
 σαββάτου τότε εὐρισκομένου περιλύσωμεν τὰς νηστείας· ὅπερ οὐκ
 V 15
 B ἀκόλουθον, τοῦ νόμου τοῦτο μὴ προστάξαντος, ἀλλὰ καὶ τοῖ
 φωστῆρος τῆς σελήνης ἔτι περ ἀτελοῦς περὶ τὸν κύκλον τὸν ἑαυ-
 τοῦ ὄντος· ἔπειτα ἵνα μὴ καὶ κυριακῆς οὔσης καὶ τεσσαρισκαι- 10
 δεκαταίαις κατὰ σελήνην ὑπαρχούσης ἀναγκασθῶμεν νηστεύειν,
 ἀρπενὲς πρᾶγμα ποιούντες· Μανιχαίων γάρ ἐστιν ἴδιον πρᾶγμα
 τὸ τοιοῦτον. οὐκοῦν ἐπειδὴ οὔτε τῆς τεσσαρισκαιδεκαταίαις κα-
 τὰ σελήνην ἐν κυριακῇ εὐρισκομένης νηστεύειν δεῖ οὔτε ἀκόλου-
 θον ἐν σαββάτῳ τρισκαιδεκάτης ἀπαντώσης περιλύνει τὰς νη- 15
 στείας, ἀναγκαῖα ἢ ὑπέρθεις εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα, ὡς ὀλίγω
 πρόσθεν εἴρηται, οὐ παραλύσεως γιγνομένης ἐν τῷ πάσχα διὰ
 τῆς ὑπερθέσεως, ἀλλ' ὥσπερ ὁ δέκατος ἀριθμὸς περιλαμβάνει τὸν
 ἐννέα, οὕτως ἡ τεσσαρισκαιδεκαταία τῆς σελήνης ἐν κυριακῇ εὐ-
 ρισκομένη διὰ τὸ μὴ δεῖν ἐν ταύτῃ νηστεύειν εἰς τὴν ἐξῆς ἐβ- 20
 C δομάδα ἢ ὑπέρθεις γίγνεται, οὐ τοῦ πάσχα ἐλάττωσιν
 ποιούσα τῶν ἕξ ἡμερῶν ἢ ὑπέρθεις περιλαμβανουσῶν καὶ
 τὰς ἄλλας. ἄλλως τε ἐπειδὴ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῇ μὲν τρισκαιδεκα-

6. τρισκ. P. 13. οὐδὲ PV. 18. δέκατος] Fort. δέκα.

rem quidam inducti occurrente illa die Dominica vel Sabbato, jejunia sol-
 vant, et tertia decima Lunae tum inventa, contra Legem agant, investi-
 gandum omnino, an quarta decima illa Lunae occurrat die Dominica:
 tum enim potius est ut in hebdomadem sequentem differatur, hisce dua-
 bus potissimum de causis.

Ac primum quidem, ut tertiadecima Lunae die Sabbato occurrente
 jejunia non solvamus, cum id minime Legi consentaneum sit, istud non
 praecipienti, quando luminare Lunae circa circulum suum adhuc imper-
 fectum est. Deinde ut si Dominica cum quartadecima Lunae concurrat,
 jejunare, ac rem agere indecoram non cogamur, cum id proprium sit Ma-
 nichaeorum. Quandoquidem igitur, neque quartadecima Lunae in diem
 Dominicam incidente, non est jejunandum, ut nec perinde tertiadecima
 Sabbato occurrente, jejunia solvenda, necesse est ut differatur in sequen-
 tem Dominicam, prout paulo ante dictum est, non soluto jejunio Pascha-
 tis die propterea quod dilatatum sit, sed quemadmodum decimus numerus
 novem complectitur, sic quarta decima Lunae in diem Dominicam inci-
 dente, quia in illa non est jejunandum, in sequentem hebdomadem neces-
 sario differri debet, nulla exinde quoad Pascha facta immutatione, sex
 dilatatis diebus alios comprehendentibus. Casterum cum Salvator noster

ταλα παρεδόθη, τουτέστι τῇ πέμπτῃ τοῦ σαββάτου, τῇ δὲ τεσσαρισκαιδεκαταίᾳ ἑσταυρώθη, ἐν τριημέρῳ ἀναστάς, τουτέστι τῇ ἑξκαιδεκάτῃ κατὰ σελήνην, ἣτις ἠύρεθη τότε ἐν κυριακῇ, ὡς ἡ τῶν εὐαγγελίων ἔχει παρατήρησις, ἔχωμεν παραμύδιον τοῦ καλῶς ποιεῖν τὸ πάσχα, κἂν ὑπέρθεις γένηται διὰ τὴν καταλαβοῦσαν ἀνάγκην. ἂν μὲν οὖν ἡ τεσσαρισκαιδεκάτη τοῦ ἁγίου πάσχα ἔρχηται ἐν σαββάτῳ ἢ πρὸ τοῦ σαββάτου, ἐν ταῖς ἄλλαις τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις ἀραρότως τοῦτο ποιεῖν προσήκει· ἐὰν δὲ ἐν κυριακῇ ἀπαντήσῃ ἡ τεσσαρισκαιδεκαταίᾳ τῆς σελήνης τοῦ πρώτου μηνός, ὑπερθετέον πάντως εἰς τὴν ἐξῆς ἑβδομάδα· ἡ γὰρ κυριακὴ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, ὡς προείρηται.

Ἐπιτέθεν λοιπὸν τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἧγουν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως κόσμου, ἐπιτομὴν ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τῶν συναδόντων τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ καὶ ταῖς ὑπὸ τῶν Θεοφόρων πατέρων ἀνεπιλήπτως παραδοθείσας καὶ τελουμέναις ὀρθῶς ἑορταῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ὑποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.

3. ἡκαιδ. P. *id.* εὐρέθη P. 9. ἀπαντήσαι P. 12. Πέτρος Ἀλεξανδρείας superscribit editio Raderi (R), cuius cum Parisina consensum semper omisi, dissensum plerumque notavi. *id.* ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ P. 13. ἀνθρώπου om. R. 17. καὶ ἀποστολικῇ om. R.

tertiadecima traditus, hoc est quinta Sabbati, quartadecima crucifixus sit, ac post tres dies resurrexerit, hoc est sextadecima Lunae, quae inventa est in Dominica, ut praefert Evangeliorum observatio, in recte peragendo Paschate, et si necessario differatur, liceat nosmetipsos solari. Sed et si quartadecima sancti Paschatis incurrat in Sabbatum, vel pridie Sabbati, caeterisque Hebdomatibus diebus, firme id observare convenit. Si vero die Dominica occurrat decima quarta Lunae primi mensis, differendum omnino in sequentem hebdomadem; Dominica quippe dies est primus hebdomadis, ut supra dictum est.

Hinc deinceps annorum ab Adam primo hominum a Deo formato, seu a mundi conditi exordio, brevem historiam necesse est fieri, qui quam Deus inspiravit Scripturae, atque adeo inculcate traditis a Sanctis ac Deiferis Patribus, et rite celebratis festis in sancta Dei Catholica et Apostolica Ecclesia concinunt.

P 19
R 40
V 17

E P I T O M H

X P O N Ω N

T Ω N A Π O A Δ A M

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΩΣ Κ'
ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΥΠΛΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ
ΙΘ' ΚΑΙ ΙΗ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΥΙΟΥ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ'.

Ἄδὰμ πρῶτος ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησεν δύο
υἱούς, τὸν Ἄβελ καὶ τὸν Κάιν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ
τὸν Σήθ, ζήσας ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν ἕτη σλ'.

Ἄδὰμ ἐπέζησεν ψ',

ἡμοῦ ρλ'.

Inscr. υἱοῦ αὐτοῦ P.

3. Ἄδὰμ post ἐγέννησεν addit P sola.

4. Ἄδὰμ] Ἄδὰμ σλ' R, om. P.

B R E V I A R I U M

ANNORUM AB ADAM

PRIMO HOMINUM A DEO FORMATO, AD XX. ANNUM IMPERII
HERACLII PISSIMI, AC POST CONSULATUM ANNUM XIX. ET
IMPERII HERACLII, NOVI CONSTANTINI, ILLIUS FILII,
ANNUM XVIII. INDICT. III.

Anni a
mundo con-
dito.

230. Adam primus hominum a Deo formatus duos procreavit filios, Abel et
Cain. Deinde genuit Seth, cum annorum esset cccxx. quando ille in
lucem est editus.

Vixit praeterea Adam alios annos dcc. qui quidem anni simul colle-
cti faciunt annos dcccccxxx.

Εἰς τὸν Ἀδάμ.

Οὗτος ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, ὃς ἠξιώθη εἰπεῖν περὶ τε
 ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἰδίας γυναικὸς ὡς ἐξ εὐλογίας Θεοῦ διὰ τῆς συνα-
 φείας εἰς σάρκα μίαν ἀμφοτέροισι συνάπτονται. ἄρα καὶ ὁ κύ-
 ριος μαρτυρεῖ ἐν εὐαγγελίοις λέγων τὸν Θεὸν αὐτὰ εἰρηκέναι διὰ P 20
 στόματος τοῦ Ἀδάμ, ὃς καὶ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ
 ἀπόστολος Παῦλος κατεχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι μυστι-
 κώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἐκλαβὼν αὐτῷ, καὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας, λέγων, „τὸ μυστήριον τοῦτο μεγά-
 10 εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ὡς περὶ ἡ κεφαλὴ
 ἐστὶν ὁ Ἀδάμ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, ὡς
 αἴτιος αὐτῶν ὢν καὶ πατήρ, οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς κατὰ
 σάρκα τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ ἐστὶ καὶ πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 νος. οὗτος πάλιν ἠξιώθη εἰκὼν Θεοῦ κληθῆναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
 15 δεσπότου Χριστοῦ κυριώτερον ἐκβέβηκεν, καθὼς καὶ ὁ ἀπόστο-
 λος λέγει, „ὅς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.“ οὗτος μόνος
 ἀνθρώπων καὶ πρῶτος ἐκ πλευρᾶς διὰ τοῦ Θεοῦ προήργεκε τὸ B
 θῆλυ ἀσπόρως. ὁ δὲ δεσπότης Χριστὸς κατὰ σάρκα μόνος R 42
 ἀσπόρως ἄρξεν ἐκ τοῦ θήλεος παρήχθη, τὴν ἰσοτιμίαν καὶ τὸ
 20 χρέος τῆς φύσεως ἀναπληρώσας.

Οὗτος πρῶτος ἀνθρώπων ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἤμαρ- V 18

3. ἑαυτοῦ RV, αὐτοῦ P. 5. ἐν εὐαγγελίοις] Matth. XIX. 5.
 Marc. X. 8. Cor. I. 6. 16. 7. Παῦλος om. P. 9. λέγων]
 Eph. V. 32. 12. αὐτῶν om. P. 15. ὁ om. P. 17. καὶ
 om. P. 19. ἀσπόρως ὡς ἄρξεν PV. Ibid. θήλεως P.

De Adam.

Iste est primus a Deo formatus Adam, qui de se et uxore sua di-
 cere meruit, ambos Dei benedictione per conjunctionem in unam carnem
 esse conjunctos. Quod et ipse testatur Dominus in Evangelio, dum ait,
 ἑαυτὸν dixisse Deum per os Adam, qui et illius Paranympus fuit.
 Paulus vero Apostolus hoc exemplo usus est mystico quodam sensu ad
 Dominum Christum et Ecclesiam accommodato, cum dicit: *sacramentum*
hoc magnum est: ego autem dico in Christo et Ecclesia. Quemadmodum
 enim Adam omnium hominum est caput, cum horum ipse auctor et pater
 sit, ita et Dominus Christus secundum carnem Ecclesiae caput est, et
 pater futuri saeculi. Ille rursus meruit imago Dei appellari. Id vero
 in Dominum Christum verius convenit, sicut Apostolus ait, *Qui est ima-*
go Dei invisibilis. Iste solus hominum primus ex latere suo, Dei virtute,
 feminam absque semine protulit. Dominus autem Christus solus absque
 semine, ut vir ex femina, procreatus, naturae aequalitatem ac debitum
 adimplevit.

Hic primus hominum a diabolo deceptus peccavit. Dominus Chri-
Chronicon Paschale vol. I.

τεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ἐπὲρ τούτου τὸ χρέος ἀπέτισεν, σήσας εὐλόγως τὸ χειρόγραφον καὶ καταπαλάσας τὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸν Ἄβελ.

Οὗτος Ἄβελ ὁ δίκαιος, ὡς ἀδίκως ἀποθανὼν πρῶτος πάντων ἀνδράκιων ἔδειξεν σαθρὰ εἶναι τοῦ θανάτου τὰ θεμέλια. 5
 C διὰ τοῦτο καὶ ἀποθανὼν ἐτι λαλεῖ, προμηνύων τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης Χριστὸς πρῶτος πάντων ἐν ἑαυτῷ δείξας κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δοκοῦν κράτος. οὗτός ἐστιν Ἄβελ ὁ ὡς ἐν αἰνίγματι μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχων, ὃς διὰ φθόνον ἀγαθῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως ἀπεκτάνθη· περὶ οὗ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ φησιν, „ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ καὶ μυριάσει ἀγγέλων, πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανῷ, καὶ κριτῇ θεῶ· πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ διαθήκης 15
 D νέας μεσότης Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.“

Σὴθ σέ,
 ἐπέζησεν ψς',

ὀμοῦ υλέ',
 ὀμοῦ ριβ'.

5. [ἔδειξεν] ἔδειξε τὰ P. 11. [Ἑβραίους] XIII. 22. 14. ἐν οὐρανοῖς ἔποι. P. 16. [Ἰησοῦ] θεοῦ PV.

Anniam. c. stus pro hoc debitum exsolvit, discisso sapienter chirographo, hosteque devicto.

De Abel.

Hic Abel justus, qui primus ex hominibus injusta morte sublatas, infirma esse mortis fundamenta ostendit. Quamobrem licet mortuus adhuc loquitur, praenuntians mortuorum resurrectionem, quam Dominus Christus primus omnium in seipso demonstravit, quando mortis, quam habere videbatur, potestatem destruxit. Hic est Abel, qui in aenigmate Christi passionis imitator extitit, qui ex bonorum operum invidia a fratre injuste interfectus est: de quo et Apostolus Paulus in Epistola ad Hebraeos ait: Sed accessistis ad Sion montem, et civitatem Dei vicentiam Hierusalem coelestem, et multorum millium Angelorum frequentiam, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et iudicem omnium Deum, et spiritum justorum perfectorum, et testamenti novi mediatorem Jesum, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel.

231.

Seth 205.
 Supervixit 707.

Colliguntur anni 435.
 coll. an. 932.

	'Ενώς ρζ',	ὁμοῦ χκε'.	
	ἐπέζησεν ψε',	ὁμοῦ ρδε'.	
	Καϊνὰν ρο',	ὁμοῦ φθε'.	
	ἐπέζησεν ψμ',	ὁμοῦ ρδι'.	
5	Μαλαλεήλ ρζε',	ὁμοῦ ρδξ'.	
	ἐπέζησεν ψλ',	ὁμοῦ ωκε'.	
	'Ιαροὺδ ρξβ',	ὁμοῦ αρκεβ'.	P 21
	ἐπέζησεν ω',	ὁμοῦ ρδξβ'.	
	'Ενώχ ρξε',	ὁμοῦ αρσπζ'.	
10	ἐπέζησεν σ',	ὁμοῦ τξε'.	

Περὶ τῆς προφητείας 'Ενώχ.

R 44

Οὗτος προεφήτευσεν, λέγων, Ἰδοὺ κύριος ἔρχεται ἐν ἀγλαῖς
 μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει τοὺς ἀσε-
 βεῖς περὶ πάντων τῶν πονηρῶν ὧν ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ἀμαρ-
 15 τωλοὶ ἀσεβεῖς.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ πρὸς ὃν οὔτε ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου
 ἐκράτησεν· μετετέθη γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον,
 κατὰ τῆ θείας γραφῆς δοκεῖ, ὅπως καὶ διὰ τοῦτου προφητησῆναι B
 ἡμῖν ὡς οὐ κρατήσῃ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος, ἀλλὰ λύσιν
 20 δέξεται τὰ κατ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου
 Χριστοῦ, καταλυθέντος αὐτοῦ τοῦ κράτους.

5. Μαλαλεήλ P, Μελελεήλ m. R.
 Iud. Epist. 14. 20. δέξεται R.

7. 'Ιαροὺδ P. 12. λέγων]

Enos 190.	coll. an. 625.	Anni a. m. c.
Supervixit 715.	coll. an. 905.	436.
Cainan 170.	coll. an. 795.	626.
Supervixit 740.	coll. an. 910.	
Malaleel 165.	coll. an. 960.	796.
Supervixit 730.	coll. an. 895.	
Ierad 162.	coll. an. 1122.	961.
Supervixit 800.	coll. an. 962.	
Enoch 165.	coll. an. 1287.	1122.
Supervixit 200.	coll. an. 365.	

De Prophetia Enoch.

Hic prophetavit, dicens, Ecce Dominus venit in sanctis millibus suis
 facere iudicium contra omnes, et arguere impios de omnibus malis, quae
 locuti sunt ad eos peccatores impii.

Iste est Enoch, in quem mortis sententia non praevaluit: translatus
 est enim a Deo, ne videret mortem, ut sacrae litterae testantur, quo-
 modo et nobis per illam significatum est: Mors in homines non praevale-
 bit, sed exceptionem habebunt quae in illos decreta sunt, quemadmodum
 in Domino Christo accidit, destructo illius imperio.

Οὗτός ἐστιν Ἐνώχ ὁ μετατεθείς εἰς ζωὴν εἰς δᾶγμα τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ταῖς μετὰ ταῦτα γενεαῖς τῆς δυναμένης διατηρηθῆσαι τοὺς θνητοὺς μὴ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντας τὴν ἐπὶ τὸ κρείττον ἀλλαγὴν ὑπομένειν.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἄμα τῷ Ἑλίᾳ ἐν ἰσγάταις ἡμέραις ἀντικαθίστάμενος τῷ Ἀντιχριστῷ καὶ ἐλέγχων τὴν πλάνην αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν.

C Οὗτός ἐστιν ὁ διὰ πίστεως καὶ εὐαρεστήσεως ἐκφυγὼν τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου.

Μαθουσαλά ρπζ',	ὁμοῦ ,αυοδ'.	10
ἐπέζησεν ψξβ',	ὁμοῦ θμθ'.	
Λάμεχ ρηί',	ὁμοῦ ,αχξβ'.	
ἐπέζησεν φξε',	ὁμοῦ ψηγ'.	
Νῶε φ',	ὁμοῦ βρξβ'.	
Νῶε ἔσχεν τρεῖς υἱούς, τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.		15
Σῆμ ρ',	ὁμοῦ βσξβ'.	

V 19 Ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Σῆμ, ἕξακοσιοστῷ δὲ τοῦ Νῶε
D καὶ βσξβ' ἔτει γενέσεως κόσμου ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς ἐπὶ τῆς γῆς· τοσαῦτα δὲ μέγρι τὸν ἑνταῦθα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς συνήγαγεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀκριβῆ τῆς Γενέσεως βιβλία ρπζ' φαίνει τοῦ 20
Μαθουσαλά ἔτη, καὶ οὕτως αὐτὸν γενῆσαι τὸν Λάμεχ. ἐγ-
R 46 νετο δὲ ὁ κατακλυσμὸς ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέ-

11. ὁμοῦ in m. supplet R. 15. καὶ τὸν Ἰ. P. 19. ἐπήγαγεν P.

Anni a. c. Hic est Enoch ad vitam translatus, in Dei virtutis specimen venturæ generationibus, quæ prohibere potest ne homines moriantur, ut dum superstites sunt, mutationem in melius expectent.

Hic est qui una cum Helia ultimis temporibus Antichristo obsistet, illiusque redarguet imposturas, secundum Ecclesiæ traditionem.

Hic est qui per fidem et placabilitatem mortis semitam devitavit.

1263.	Mathusala 187.	Colliguntur anni 1474.
	Supervixit 762.	coll. an. 949.
1475.	Lamech 188.	coll. an. 1662.
	Supervixit 565.	coll. an. 753.
2163.	Noe 500.	coll. an. 2162.
	Habuit Noe tres filios, Sem, Cham, et Japhet.	
	Sem 100.	coll. an. 2262.

Anno Sem centesimo, Noe sexcentesimo, et a mundo condite p. c. lxxii. diluivium in terra extitit: tot annos ad illud usque numeravit Africanus, siquidem accurati Geneseos libri c. lxxxvii. annum Mathusala attigisse ostendunt, cum Lamech generavit: Factum vero est diluivium septimo et vicesimo die mensis secundi in terra, quæ quadragesima duravit

ρου ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἄραράτ. καὶ ἤλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὤφθησαν αἱ κεφαλαι τῶν ὀρέων. καὶ μετὰ τεσσαράκοντα P 22 ἡμέρας ἠνέψεν Νῶε τὴν θύραν τῆς κιβωτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζῳῇ τοῦ Νῶε τοῦ πρώτου μηνός μὲ τοῦ 10 μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἑβδόμη καὶ εἰκάδι μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ.

Ei sicut a p̄o Ἀδὰμ ἕως Νῶα γενεαὶ ε'.

Τὰ προκείμενα εἰπόντες διδάσκομεν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ κατακλισμός ἐγενήθη καὶ διὰ τίνας, ἵνα μὴ τινες τὸν Θεὸν τῆς 15 φθορᾶς αἰτίον εἰσηγήσωνται, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις χρονογράφοις οὐ δηλοῦται οὔτε περὶ τούτου οὔτε περὶ τῆς πυργοποιίας· ἴσως γὰρ B πολλοὶ διαποροῦσι· δειξομεν οὖν ἐκ τῆς θείας γραφῆς. φησὶν ἡ Γένεσις, „καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ 20 οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἶσαν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ

5. ἑνδεκάτῳ] δεκάτῳ Raderus et P. 8. κενότακτις P sola. 10. ἐξέλιπεν V. 15. αἰτίον] αἰτίος R, m. αἰτίον. *ibid.* ἠγγήσουται P. 18. Γένεσις] VI. 1. 21. πασῶν] πάντων PV.

dies, et noctes: et minuebatur aqua post centum et quinquaginta dies, et cecidit Arca, in mense septimo, septima et vicesima die mensis, super montes Ararat. Et decrecebat aqua usque ad decimum mensem. In decimo vero mense, primo die mensis, apparuerunt vertices montium; et post quadraginta dies, aperuit Noe fenestram Arcae, et emisit corvum, ut videret an defecissent aquae. Et in primo et sescentesimo anno vitae Noe primi mensis, prima die mensis, defecit aqua de terra. Altero vero mense, septimo et vicesimo mensis siccata est terra.

Ab Adam usque ad Noe X. sunt generationes.

Proposito insistentibus argumento doceamus qua de causa, et propter quos factum est diluuium, ne quidam extant qui corruptionis auctorem Deum existiment. Tametsi porro apud alios chronographos, nec de eo, nec de turris aedificatione quidquam dicatur, cum de iis subdubitant computres, idipsam ex sacra Scriptura demonstrabimus. Sic igitur liber Genesios. *Et factum est, cum coepissent homines multiplicari super terram, et filii progredissent, videntes Angeli Dei filias hominum, quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant, dirit-*

εἶπεν ὁ Θεός, Ὁὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἰκοσὶν ἔτη.“

Ὁὐς ἀγγέλους ὠνόμασεν Θεοῦ, οὐχὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀπα-
 C γε· ἐκεῖνοι γὰρ νεεροὶ καὶ ἀσώματος ἀγγελοὶ· τούτους δὲ ἀ- 5
 θρώπους καλεῖ ὀνομαστοὺς καὶ σαρκικοὺς καὶ θνητούς· φησὶ γάρ, „διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ τινὲς δὲ τῶν ἐρμηνέων ἐπ’
 ἀληθείας διδάσκοντες ἐξέδωκαν ὅτι τὸ ἐλεγκτὸν γένος τοῦ Σήθ
 ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ παρὰ τοῦ Μωϋσέως ὠνομάσθησαν. αὐτὴ ἡ Γέ-
 νεσις διδάξει, ἐπειδὴ φθοροκτονίας καὶ μισοδελφίας καὶ ἀρνηση- 10
 θείας ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Καὶν ἐπικρατούσης πρώτοι οἱ τοῦ Σήθ
 R 48 ἤρξαντο ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅπερ ἐστὶν ἀγγελικὸς
 ὕμνος. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „τῷ δὲ Σήθ ἐγεννήθη υἱός· ἐπι-
 νόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς. οὗτος ἤρξατο ἐπικαλεῖσθαι
 D τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ.“ ταῦτα ἡ Γένεσις. 15

Ὅντοι οὖν οἱ τοῦ Σήθ ἀγγελοὶ ὁμοιωθέντες καὶ ἀγγελικὸν
 ὕμνον ἐπικαλεσάμενοι ἐκείνοις τοῖς ἀποβλήτοις τοῦ Καὶν συνή-
 φησαν, καὶ τὸ θεῖον ὤργισθη. φησὶ γὰρ ἡ Γένεσις, „οὐ
 μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν
 αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.“ 20

Συναφθέντες οὖν οὗτοι ἐκείνοις καὶ τέκνα ποιήσαντες τὴν
 ἡλικίαν μεγίστους, γίγαντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν ἡ θεία γραφή. ἄκου-

4. ὠνόμασεν ἀγγέλους P. 7. τῶν om. P. 9. Γένεσις] IV. 26.
 16. τοῦ Σήθ om. V. 21. ἐκείναις P sola. *ibid.* καὶ ante τέ-
 κνα om., ponit ante γίγαντας P sola. *ibid.* ἐποίησαν P sola. 22.
 θεία om. P.

que Deus: non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, quia caro sunt. Erunt autem dies annorum ipsorum centum viginti annis.

Quos vocavit Angelos Dei, non ii intelliguntur qui e caelis sunt: absit, sed intellectuales et incorporati Angeli: hos quippe famulos homines, et carnales mortales, vocat, dum ait, *Quia caro sunt.* Atque id nonnulli interpretes recte docuerunt ac tradiderunt. Selectam vero Seth progeniem Angelos Dei a Moysae esse appellatam, ipsa docet Genesis. Cum enim caedis ex invidia factae, et fraterni odii ac Dei abdicacionis rei essent qui erant ex Cain Tribu, primi ex Tribu Seth coeperunt Domini nomen invocare, quod est Angelicus hymnus. Scribitur enim in Genesis: *Seth vero natus est filius; vocavit autem nomen ejus Enos. His coepit invocare nomen Domini Dei.* Haec Genesis.

Hi ergo filii Seth Angelis similes facti, et Angelicam hymnum invo-
 cantes, damnatis illis ex Cain prognatis adhaeserunt, Deusque in iram conversus est. Ait enim Genesis: *Non permanebit spiritus meus in hominibus istis in aeternum, eo quod caro sunt.*

Isti igitur illis copulati, procreatis ingentis staturae liberis, hos gi-

σον τῆς Γενέσεως λεγούσης „οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις. ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ V 20 πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς, ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἂν' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομα- P 23 5 στοί,“ οὗς ἄνω ἄγγελους Θεοῦ ὠνόμασεν, τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ, τούτους καὶ υἱὸς Θεοῦ ἐνταῦθα προσ- ηγόρευσεν. ταῦτα μὲν ἡ γραφή. ἐπεὶ δὲ οὗτοι οἱ ἄγγελοι παρὰ τισι Θεοὶ ὠνομάσθησαν καὶ προσεκνηθήσαν, παρὰ μὲν Χαλ- δαίοις πρῶτος ὁ ἄρξας αὐτῶν Ἄλωρος καὶ μετ' αὐτὸν Ἄλαπρος 10 καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄρξαντες αὐτῶν. τούτους ἠνέλετο ἡ γραφή λέ- γουσα, „οἱ γίγαντες οἱ ἂν' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.“ καὶ ταῦτα μὲν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ τὰ αὐτῶν ἀναγράφαντες Βή- ρωσος καὶ οἱ μετ' αὐτόν· ἐξ ὧν Ἰώσηπος ἀφορμὰς ἔλαβεν περὶ τούτων ἀναγράψασθαι. μαρτυρῶν γὰρ αὐτῷ ἐν τῷ πρώ- 15 τῳ λόγῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας αὐτοῦ ἔφη λέγων, „Βήρωσος, B ἀνὴρ Χαλδαῖος μὲν τῷ γένει, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστρεφομένοις, ἐπειδὴ περὶ ἀστρονομίας καὶ περὶ τῶν παρὰ Χαλδαίοις φιλοσοφουμένων αὐτὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκε τὰς συγγραφάς.“ καὶ ταῦτα μὲν Ἰώσηπος. καὶ τί με δεῖ λέγειν 20 εὐθέως ἐκ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίας λαβόντα, ὅποτε καὶ ὁ τῆς κα- θολικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας Ἐπιφάνιος ἢ Κύπρου ἐν τοῖς Παναρίοις

1. Γενέσεως] VI. 4. 2. ἐκεῖναις] καὶ μετ' ἐκείνο addit Genesis.
 3. αὐτοῖς P. 8. καὶ προσεκνηθήσαν om. P. 10. λοιποὶ ἄρ-
 ξαντες P. 13. αὐτῶν PV. *ibid.* Ἰώσηπος P sola. 14. ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν περὶ ἀρχαιολογίας] Immo c. Apion. I. 19. 16 τὸ
 γένος P. *ibid.* παιδείας R. 17. ἐπειδὴ Iosephus, ἐν τῇ RV.
ibid. περὶ] περὶ τὰ P sola. *ibid.* παρὰ om. P sola. 21. Ἐ-
 πιφάνιος] I. 4. p. 4. C. ed. Petav.

gigas appellavit Scriptura. Audi Genesin dicentem: Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo, viri fortes. Quos supra Angelos Dei, nomen Domini Dei invocantes, hos et filios Dei hic appellat. Atque haec quidem Scriptura. Hi praeterea Angeli a quibusdam Dii vocati sunt. Apud Chaldaeos primus iis imperavit Alorus, et post illum Alaprus, et qui iis successere. Hos indica- vit Scriptura, dicens: Gigantes a saeculo homines nominati.

Et haec quidem scriptis mandarunt, qui res eorum sunt prosecuti, Berossus scilicet, et qui post illum scripsere: ex quibus occasionem arripuit Iosephus quidpiam de iis conscribendi. Hunc enim testem laudans in primo Antiquitatum libro, haec ait: Berossus vir genere quidem Chaldaeus, iis potius qui eruditioni student: ut qui de Astronomia et Chaldaeo- rum Philosophia libros Graecos ediderit. Et ista quidem Iosephus. Eaim- vero quid mihi opus est in testes advocare Scriptores Gentiles et Pro- phetas, cum ex Catholica nostra Ecclesia Epiphanius Cypri Episcopus

αὐτοῦ γράφει, „ἡ δὲ παράδοσις ἡ εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσα, ἤρξατο ἡ κακομηχανία ἐν κόσμῳ γίνεσθαι, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν διὰ τῆς R 50 τοῦ Ἀδάμ παρακοῆς, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς τοῦ Καὶν ἀδελφοκτοσίας. εἶτα δὲ ἐν χρόνοις τοῦ Ἰάρεδ καὶ ἐπέκεινα φαρμακείαι καὶ μαγείαι C καὶ ἀσέλγεια καὶ ἀδικία ἐξηραίνονται.“ ἀλλὰ καὶ τινες τὸν Ἀδάμ 5 σὺν τῇ Εὐά καὶ τὸν ὄφιν γενέσθαι προηγόρευσαν, ἀλλὰ μὲν καὶ τὸν Καὶν καὶ τὸν Σήθ.

Ἐπεὶ οὖν τοιαῦτα εἶχον οἱ ἄνθρωποι θεοὺς ὀνομάσαι καὶ προσκυνῆσαι ὁμοίους αὐτῶν ἀνθρώπους, τὸν δὲ ἄληθινόν θεὸν ἐπιλαθέσθαι, πάλιν ἡ Γένεσις, „ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπλη- 10 θύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, διενοήθη ὁ θεὸς ἀπαλεῖψαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ μεθ' ἕτερα, „καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε, Ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν· ποιήσων σεαυτῷ κιβωτόν.“ καὶ ταῦτα μὲν ἡ Γενεαλογία. ὅθεν καὶ Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἀφηγεῖται Κλημῖν λέγων, „ἐν τινι δικαίῳ 15 D μετὰ τῶν ἑξ αὐτοῦ Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ ἐν λάρνακι διασωθήσθαι προαγγελίας ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν ἐπήγαγεν, ἵνα πάντων τῶν ἀκαθάρτων ὀλοθρευθέντων ὁ κόσμος καθαρῶς ᾖ, ἐν αὐτῇ τῇ λάρνακι διωσθεῖς εἰς δευτέραν περιουσίαν καθαρὸς ἀποδοθῇ.“ ὁμοίως καὶ τούτων γενομένων οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἀσεβεῖν. 20

1. ἡ εἰς] εἰς P sola. 4. καὶ μαγείαι om. P. 5. ἀδικίας ἐξηραίνονται P sola. 6. γενέσθαι] (θεοὺς) add. P. ibid. προηγόρευσαν P sola. 10. Γένεσις] VI. 5. 14. σεαυτῷ] δὲ αὐτῷ P. 15. ἐν Ducangius, ἐν RV. 16. Νῶε σὺν τοῖς ἑξ αὐτοῦ delet Holstenius, τριῶν σὺν τοῖς αὐτῶν γυναιξίν Clements Homil. VIII. 17. p. 678. ed. Cotel. 17. προαγγελίας restitui ex Clemente. προανγγέλη V, προανγγέλειαν R, προανγγέλειαν P. ibid. ὕδωρ — ἐπήγαγεν om. P. 18. ἀκαθάρτων Ducangius, ἀκαθάρτων RV. 19. καθαρὸς Ducangius, καθαρῶς RV.

in Panaritiis suis scribat: *Traditio ejusmodi est quae ad nos pervenit: Hinc in mundo coepit esse improbitas: et ab initio quidem per Adami inobedientiam, deinde per Caini parricidium, et fratris interfectionem: Exinde temporibus Jared, et deinceps, veneficia, lasciviae, et injustitia regnare.* Quinetiam nonnulli Adam, Evam et serpentem Deos appellant, atque adeo Cain et Seth.

Cum igitur ita se gereret mortales, ut Deos appellarent colerentque sibi similes homines, veri autem Dei obliviscerentur, rursus liber Genesios haec ait: *Videns autem Deus quod multa malitia esset hominum super terram, cogitavit Deus delere hominem.* Et post alia: *Dixit Deus ad Noe: Ecce ego disperdam eos cum terra. Facias tibi Arcam.* Et haec quidem liber Genesios. Unde et Petrus Apostolus Clementi exponit, dicens: *Uni cuidam viro justo Noe, cum liberis, eorumque usoribus, in Arca salvari praecautavit, ita ut impii peremptis, purificationem mundus acciperet, et in ipsa Arca reservatus ad posteritatem generis, purus redderetur: sed his omnibus gestis rursus homines impie agere coeperunt.*

Εἰς τὸν Νῶε.

P 24
B
V 21

*Νῶε δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ὁ ἀκούσιον μέ-
θην ὑπομείνας καὶ θεωρήσας ἐν αὐτῇ μυστήρια. φησι γὰρ ἡ
γραφῆ, „ἔξένηψεν δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίη-
σεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.“ καὶ μετὰ τὸ αὐτῷ προει-
πεῖν ὡς ἐν τάξει κατάρας τὰ μέλλοντα λέγει καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
ἐν τάξει εὐλογίας τὰ ἐσόμενα, καὶ φησιν, Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τοῦ Σῆμ· τρόπον γὰρ τινα οὔτε τῷ πρώτῳ κατηράσατο οὔτε
τούτους ἠυλόγησεν, ἀλλὰ πρόβηθον ἐξείπε μυστηρίων διὰ τοῦ
10 δεσπότου Χριστοῦ ἐκτελουμένων· οὔτε γὰρ ποτε ἐδούλευσαν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν οἱ τοῦ Χαναάν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνοι τούτοις
ἐδούλευσαν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ’ οὔτε οἱ Γαβαωνῖται, ὡς τινες
ὑπενόησαν, ἐδούλευσαν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐδούλευον· ξυλο- C
φόρους γὰρ καὶ ὑδροφόρους τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ αὐτοὺς κατεστή-
15 σατο· οὐ γὰρ ἑαυτοῖς. τί οὖν ἔστιν ἢ πάντως πρόβηθός ἐστιν,
ὡς τῷ κυρίῳ δουλεύουσιν καὶ αὐτοὶ τῷ ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχοντι R 52
κατὰ σάρκα; τὸ δὲ „εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σῆμ“ τί τὰ
πρὸς τὸν Σῆμ, εἰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς ἐστίν; ἀλλ’ ἐπιφέρει, „πλα-
τῆναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ὡσαυτὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς
20 σπηράμασι τοῦ Σῆμ. λοιπὸν „πλατῆναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ.“ καὶ
γὰρ καὶ τῷ Ἰάφεθ καὶ τῷ Χαναὰμ ἐπλάτυνεν· καὶ πάλιν ἀμφό-
τεροι τῷ Χριστῷ δουλεύουσιν τῷ ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχοντι. πά- D*

4. γραφή] Genes. IX. 24. ib. Νῶε om. R. 5. ὁ alterum om. P.
12. οἱ om. P. 17. κύριος om. P. 18. πλάττειν R. πλατῆ-
ναι m. 21. τῷ Χαναὰμ] τῷ om. P. ibid. Χαναάν R.

De Noe.

Noe justus et perfectus in generatione sua, cum imprudens nolens-
que in ebrietatem incidisset, arcana quaedam mysteria in ea vidit; ait
enim scriptura: *Evigilavit autem Noe ex vino, et cognovit quaecumque
fecisset et filius suus minor.* Et postquam illum est allocutus, imprec-
tionis, aliis vero benedictionis vice, futura ac eventura praedicit, dum
ait, *Benedictus Deus Sem.* Neque enim primo quodammodo imprecatus
est, neque huic benedixit, sed mysteriorum praedictionem est effatus,
quae per Dominum Christum adimpleta sunt: nam filii Chanaan fratribus
suis nunquam servierunt, quin potius illi iis servierunt in Aegypto. Sed
et neque Gabaonitae, uti suspicati sunt quidam, iis servierunt, sed Deo:
legatores enim et aquarios Templo Dei illos imposuerunt, non vero sibi.
Quid igitur aliud est, quam mera praedictio, illes ipsos qui ex Sem se-
cundum carnem nasciturus erat Domino servituros? Illud autem; *Benedi-
ctus Dominus Deus Sem.* Quid haec ad Sem, si Deus est benedictus?
sed infert: *Dilatet Deus Japhet, et habitet veluti Deus in tabernaculis Sem.*
Deinde, *Dilatata Deus Japhet.* Nam et Japhet et Chanaan dilatavit, ac
rursus uterque Christo, qui ex Sem natus est, servivit. Omnes enim

σας γὰρ τὰς κατοικίας αὐτοῦ ὁ Θεός, ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησατο, μερικῶς μὲν ἐν τοῖς προφήταις, ὀλοτελῶς δὲ καὶ ἀδιασπάστως καὶ καθολικῶς ἐν τῷ δεσπότῃ Χριστῷ κατὰ σάρκα πεποιήται τοῖς ἐκ τοῦ Σῆμ ὑπάρχουσι, καθάπερ ἐπὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ γέγραπται κατὰ σάρκα, ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. τούτων οὖν τῶν ὁπτασιῶν καὶ αὐτὸς ἠξιώθη προεπιεῖν τῶν κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἐκτελουμένων.

Αἱ τῶν αἱρέσεων πασῶν μητέρες τε καὶ πρόκριτοι καὶ ὀνομασταὶ εἰσιν αὗται, βαρβαρισμός, σκυθισμός, ἑλληνισμός, ἰουδαϊσμός· ἐξ ὧν μητέρων καὶ ἄλλαι ἐφύησαν αἱρέσεις.

P 24 Βαρβαρισμός οὖν, ἥτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν διαρκέσασαι ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἐπὶ δέκα γενεὰς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ Νῶε. βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἔχιν τινα ἀρχηγὸν ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἑαυτῷ ἐστοίχει καὶ νόμος ἑαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγένετο.

Ἐκ τῶν προκείμενων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν. εἰπωμεν δὲ λοιπὸν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ἔζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν'. καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἔτη ργν', καὶ ἀπέθανεν. 20

4. ἐκ τοῦ] ἐαυτοῦ R. 5. γέγραπται] Coloss. I. 19. 7. τῶν — ἐκτελουμένων] τὰ — ἐπιτελούμενα P sola. 17. ἐκ τῶν προσημμένων δέδεικται διὰ οὗς ὁ κατακλυσμός γέγονεν post 40. 20. ἤεξαντο ἀσεβεῖν, illa autem 9. αἱ δὲ τῶν αἱρέσεων — 20. ἀπέθανεν post κατακλυσμός γέγονεν posuerat Ducangius.

habitationes quas apud homines facit Deus, particulatim quidem in Prophetis, perfecte autem et indistincte ac universe in Domino Christo secundum carnem suis ex Sem descendentes factae sunt: quemadmodum de Domino Christo scriptum est secundum carnem, *In quo habitat plenitudo Divinitatis corporaliter*. His ergo visionibus et ipse praenuntiatus dignatus est quae ad procurandam generis humani salutem a Christo peracta sunt.

Sectarum porro omnium matres ac praecipuae, et celebres, esse sunt, Barbarismus, Scythismus, Graecismus, Judaismus, ex quibus caeterae sunt natae haereses.

Barbarismus est quaedam ad arbitrium vivendi ratio, cuiusmodi extitit ab Adam per decem generationes usque ad Noe Diluvium. Barbarismus autem vocatur, quod nullum duorum haberent homines, neque invicem convenirent ac consentirent, sed quisque quod haberet sequeretur, ac sua singulis voluntas pro lege esset.

Ex praecedentibus igitur colligere licet propter quos diluvium factum sit. Nunc quae post diluvium evenierint dicamus.

Vixit Noe post diluvium annos 300. et facti sunt dies omnes Noe anni 950. et mortuus est.

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη ζωῆς τῆς κυροποιίας καὶ P 25
συχύσεως τῶν γλωσσῶν τῆς γῆς εἰσιν ἔτη χθ'.

Ἀρφαξὰδ ρλέ, ὄμοῦ βτλζ'.
ἐπέζησεν τλ', ὄμοῦ υξέ'
5 Καϊνάν ρλ', ὄμοῦ βφκζ'.
ἐπέζησεν τλ', ὄμοῦ υξ'
Σάλα ρλ', ὄμοῦ βχλζ'. R 54
ἐπέζησεν τν', ὄμοῦ υπ'.

10 Πέ' ἔτει τοῦ Σέλα Νῶε ἀπέθανεν.
Ἐβερ ρλδ', ὄμοῦ βψηα'.
ἐπέζησεν σο', ὄμοῦ υδ'.
Φάλεγ ρλ', ὄμοῦ βφκα'.
ἐπέζησεν σθ', ὄμοῦ τλθ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Φάλεγ διεμερίσθη ἡ γῆ· διὸ καὶ σημαί-
15 νεται Φάλεγ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. κατὰ τοῦτον ἡ κυρο-
ποιία συνέστη, καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία
γένετο καὶ ἡ καθ' ἕκαστον τῶν γλωσσῶν διαφορά, ὡς μένεται
τούτων ἡ θεία γραφή, λέγουσα, „καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν
καὶ φωνὴ μία πᾶσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνα-
20 τολῶν, ἠῶρον πεδίον ἐν γῆ Σεννυάρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. καὶ
ἦεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Δεῦτε πλινθεύσωμεν V 22

3. Ἀρφαξὰδ V. 9. ἔτει m. R, 17η PV. 18. γραφή] Genes.
XI. 1. 19. ἐγένετο om. P. 20. Σεννάρ P.

Anni vero post diluvium usque ad turris aedificationem, linguarum—Annia m. c.
que terrae confussionem, sunt DCCLX.

Arphaxad 135.	Colliguntur anni 2397.	
Supervixit 330.	coll. an. 465.	
Cainan 130.	coll. an. 2527.	
Supervixit 330.	coll. an. 460.	
Sala 130.	coll. an. 2657.	2528.
Supervixit 350.	coll. an. 480.	
Anno LXXV. Sala, Noe mortuus est.		
Heber 134.	coll. an. 2791.	2658.
Supervixit 270.	coll. an. 404.	
Phaleg 130.	coll. an. 2921.	
Supervixit 209.	coll. an. 339.	

In diebus Phaleg, terra partita est: unde Phaleg Hebraeorum lin-
gua, est Partitio. Eiusdem tempestate, facta est turris aedificatio, et
ab uno quod olim obtinuerat idioma, multa linguarum genera confusa
sunt, singulaeque ab invicem diversae, uti horum meminit sacra Scri-
ptura, ubi ait: Et crevit omnis terra labium unum, et ver una omnibus.
Et factum est cum morerentur ipsi ab oriente, invenerunt campum in terra
Sennar, et habitaverunt ibi. Et dixit homo proximo suo: Venite laterif.

πλίνθους και ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ. και ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίν-
 C Θος εἰς λίθον και ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. και εἶπαν,
 Δεῦτε και οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν και πύργον, ὃ ἡ κεφα-
 λὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, και ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ
 διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. και κατέβη κύριος ὁ Θεός 5
 ἰδεῖν τὴν πόλιν και τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
 θρώπων. και εἶπε κύριος ὁ Θεός, Ἴδού χεῖλος ἐν και φωνὴ μία
 πᾶσιν. και τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, και νῦν οὐκ ἐκλείπει ἐξ αἰ-
 τῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. δεῦτε και καταβάτες
 συγγέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν γλώσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν 10
 D φωνὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. και δίσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεός
 ἐκεῖθεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, και ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν
 πόλιν και τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς σύγ-
 χυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, κακεῖθεν
 δίσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεός ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 15

Ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, διὰ τὴν προκειμένην χρο-
 νογραφίαν δέον ἐπιμνημονεύσαι παχυμερῶς τὰ κατ' αὐτοὺς ἔκ
 R 56 τε τῶν διδασκαλιῶν Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου και ἐξ ἑτέρων τινῶν.
 και τίνες ἦσαν και κατὰ πόλους τόπους μερισθέντες οἰκῆσαν λέγει
 εἰς τὸν Ἀγκυρωτὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Γενέσεως. 20

2. και ἡ ἄσφαλτος PV. Correxī ex Genesi. 5. κατέβη] οὐ σω-
 ματικῶς συγκατέβη κύριος ὁ Θεός margo PV. 10. τὰς γλώσσας
 P. 15. προσώπου τῆς γῆς P. 16. ὀρθογραφίαν P. 19. φ-
 κησαν P ex correctione Hoeschellii in m. R. 20. Ἀγκυρωτὸν]
 CXIV. seq. p. 116. ed. Petav. ibid. Γενέσεως] X.

cenus lateres, et coquamus eos igni. Et factus est illis later in lapidem, et bitumen fuit illis lutum. Et dixerunt: Venite, aedificemus nobis civitatem et turrim, cujus erit caput usque ad coelum: et faciamus nobis nomen, antequam dispergamur in universa terra. Et descendit Dominus Deus, ut videret civitatem, et turrim, quam aedificaverunt filii hominum. Et dixit Dominus Deus: Ecce genus unum, et labium unum omnibus: et coeperunt hoc facere, et nunc non deficient ab eis omnia, quaecumque aggressi sunt facere. Venite et descendentes confundamus ibi linguas ipsorum, ut non audiant unusquisque vocem proximi sui. Et dispersit Dominus Deus super faciem terrae, et cessaverunt aedificantes civitatem et turrim. Propter hoc vocatum est nomen ejus Confusio: quia ibi confudit Dominus labia universae terrae, et inde dispersit eos Dominus Deus super faciem universae terrae.

Quia ergo horum a nobis facta est mentio, res postulat, uti propter susceptum operis argumentum, de hisdem ex Epiphania Cyprī Episcopo, et aliquot aliis summatim agamus. Qui vero si fuerint, et quas partes a se invicem divisi incolerint, exponit in Ancorato suo idem Epiphanius ex Genesi.

Τάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες P 26
 εδ'. καὶ τῷ Χάμ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε καὶ αὐτῷ γίνονται καί-
 δες καὶ παίδων παῖδες λα'. καὶ τῷ Σὴμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε
 γίνονται παῖδες καὶ παίδων παῖδες κζ'. καὶ ταῦτα εἰπὼν μνη-
 5 μονεῖ, Πέμπτη τοίνυν γενεὴ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, τουτέ-
 στιν ἀπὸ τοῦ Ἀρφαξὰδ ἕως τοῦ Φαλέγ, πληθυνόντων ἄρι-
 τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε κατὰ διαδοχὴν
 παίδων, καὶ τούτων παῖδες γιγόνασιν οβ' τὸν ἀριθμὸν ἐν κόσμῳ
 ἀρχηγέται καὶ κεφαλαιωταί. ἐπεκτεινόμενοι δὲ καὶ πρόσω βα-
 10 νοντες τοῦ Λουβάρ ὄρους καὶ ὄριων τῆς Ἀρμενίας, τουτέστιν B
 Ἀραράτ τῆς χώρας, γίνονται ἐν πεδίῳ Σενναάρ, ἔνθα πού ἐπε-
 λέξαντο. ἐκεῖσε πρῶτον ἡ κατοίκησις γίνεται μετὰ τὸν κατακλυ-
 σμὸν τῶν ἀνθρώπων· καὶ κεῖ φυτεύσας ἀμπέλωνα Νῶε ὁ προφή-
 της οἰκίτηρ γίνεται τοῦ τόπου. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Σενναάρ νυν
 15 ἐν τῇ Περσῶν χώρα, ἦν δὲ πάλαι Ἀσουρίων. ἐκεῖσε τοίνυν
 συνδυάσαντες καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ' ἀλλήλων πύργον
 καὶ πόλιν οἰκοδομῆσαι, κτίζουσι τὴν πυργοποιαν καὶ οἰκοδομοῦ-
 σι τὴν Βαβυλῶνα. καὶ οὐκ ἠδόκησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς
 αὐτῶν ἀνομίας. διεσκέδασε γὰρ αὐτῶν τὰς γλώσσας καὶ ἀπὸ
 20 μᾶς γλώσσης εἰς οβ' διένειμεν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τότε ἀν-
 δρῶν εὐρεθέντων· ὅθεν καὶ μέροπες αὐτοὶ κέληνται διὰ τὴν με- C

1. Τάφεθ V. 4. ταῦτα] εἶτα P. 8. καὶ τούτων unciis inclu-
 dit P, ad quod nihil notatur ex V. 10. Λουβάρ· ὄριων] Λου-
 βάρ καὶ ὄριων V. 11. Σενναάρ P. ibid. ἐπελέξαντο P. 12.
 πρώτον ἡ] πρώτον P. 14. Σενναάρ PV. 16. συνδυά-
 σαντες V, συνδοιάσαντες Ducangius. 19. γλώσσας Epirhanus,
 γνάμιας PV.

Japhet tertio Noe filio nascuntur filii, et filiorum filii XIV. Et Cham secundo filio Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXXI. Et Sem primogenito Noe nascuntur filii, et filiorum filii XXVII. Quibus dictis, sic prosequitur.

Cacterum quinta post diluuium aetate (hoc est ab Arphaxad usque ad Phaleg) cum a tribus Noe filiis propagari genus hominum coepisset, continuata sobolis successione, duo ac septuaginta numero velut principes ac stirpis capita prodierunt. Ii cum longius processissent, et a monte Ludan, Armeniaeque finibus, hoc est regione Ararat, ulteriora peragrasent, in campum Senaar delati sunt, quem locum sibi ipsi delegerunt. Atque hic primum homines habitauerunt post diluuium, ibique plantato vineto, Noe propheta isto in loco sedem fixit. Cacterum Senaar hodie in Persarum regione jacet, quam olim Assyri tenebant. Igitur cum in eo loco compactum fecissent, habito inuicem consilio, de Turri urbeque illic extruenda, turrim et Babylonem extruunt. Sed de insana illa molitione Deo displicuit. Ideoque dissipatis illorum consiliis, ex una lingua septuaginta duas fecit, pro hominum numero, qui illo tempore reperti sunt:

μερισμένη φωνή. καὶ ταῦτα Ἐπιφάνιος περὶ τῆς ποταμοῦ καὶ περὶ τῶν οὐ γλωσσῶν, ὃ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀγνοούμενον ἐπιζητεῖται. δέον δὲ μνημονεύσαι καὶ τοῦ κατοικήσαντος αὐτῶν μετὰ τὴν μέριμναι καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἔθνη.

Τῶ μὲν Ἰάφεθ τρίτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε κατακληροῦται ἀπὸ Μη-5
δίας ἕως Γαδαριῶν καὶ ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων τὰ πρὸς βορρᾶν,
R 58 οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενευκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέ-
ρει τοῖς αὐτῶν ἔθρεσι προσεκρίθησαν.

D Υἱοὶ Ἰάφεθ τρίτου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ ὁμοῦ ἰδ'.

V 23 Γάμερ, ἐξ οὗ Κελταῖοι. 10

Μαγῶγ, ἐξ οὗ Ἀκυρτανοί. τινὲς ἐκ τοῦ Μαγῶγ τοῦς
Γόθουσι λέγουσι καὶ τοῦς Σαρμάτας καὶ τοῦς Σκύ-
θας γεγενῆσθαι.

Μαδαί, ἐξ οὗ Βρετανοί.

Ἰαυᾶ, ἐξ οὗ Σπανοὶ οἱ καὶ Τυράννιοι. 15

Ἐλισά, ἐξ οὗ Μαῦροι.

Θοβέλ, ἐξ οὗ Μακονακοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Γετοῦλοι.

Θηράς, ἐξ οὗ Ἄφροι.

5. Ἰάφεθ V. *ibid.* κατακληροῦσθαι om. V. 6. Ῥινοκοροῦρων R,
Ῥινοκοροῦρων P. 7. ἐπὶ τῷ] ἐπὶ P. 8. προσεκρίθησαν m. R,
προσεκρίθησαν PV. Conf. ad p. 49. B 9. ὁμοῦ om. V. 15. οἱ
om. V. 17. Μακονακοί] Sic et p. 32. B. Verum nomen est
Bacuates. Vid. Wesseling. ad Antonin. p. 2.

unde et Meropes a vocis divisione sunt nuncupati. Atque haec Epiphanius de Turris aedificatione, et LXXII. linguis: quod quidem ad haec usque tempora velut ignoratum ab hominibus quaeritur. Operae vero pretium est modo exponere, ubi horum singuli habitarent post divisionem, quaeque ex iis ortae sint nationes.

Japhet igitur tertio Noe filio obvenit, quicquid a Media usque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocurris quicquid Aquilonem spectat: quam quidem in Europa regionem, quidam versus Scythiae partes progressi, sibi in sedem delegerunt.

Filii vero Japhet tertii Noe filii, XIV. fuerunt, ex quibus totidem ortae tribus.

Gemer, ex quo Celtae.

Magog, ex quo Aquitani. Quidam alunt ex Magog ortos
Gothos, ut et Sarmatas et Scythas.

Madai, ex quo Britanni.

Jova, ex quo Hispani qui et Tyranii.

Elisa, ex quo Mauri.

Thobel, ex quo Macuaei.

Mosoch, ex quo Getuli.

Theras, ex quo Afri.

- Ἀρχανάθ, ἐξ οὗ Μάζικες.*
Ῥιφάθ, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐξώτεροι.
Θόσγαρμα, ἐξ οὗ Βοράδες.
Ἐρκα, ἐξ οὗ Βελτίονες.
 5 *Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ταράμαντες ἐσώτεροι.*
Ῥόδιοι, ἐξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Λατῖνοι.

Ἔστιν δὲ καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἔθνη πάντα ἐξ αὐτῶν τῶν με-
 τωκηκότων ὕστερον ἐκέισε, οἷον Σαίτων, οἱ κατώκησαν τὴν
 παρ' Ἑλλησιν τιμωμένην πόλιν τὴν καλουμένην Ἀθήνας, ἔτι δὲ
 10 καὶ τὰς Θήβας, ὅτι Σιδωνίων εἰσὶν ἄποικοι, ἐκ Κάδμου τοῦ Β
 Ἀγήτορος. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι δὲ Τυρηνίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ
 οἷτινες ἄλλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετώκησαν.

Εἰσὶν δὲ τὰ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας ἕως τοῦ ἑσπερίου
 κατισπαρμένα Ὠκεανοῦ βλέποντα τὰ πρὸς βορρᾶν οὕτως·
 15 Μῆδοι, Ἑλληνες, Ἀλβινοί, Οὐενοί, Ἀρμενιοί, Λαυνεῖς, Κορ- R 60
 ζηνοί, Ἰππικολοί, Παφλαγόνες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράνιοι, Χάλ-
 βες, Κελταῖοι, Σαυρομάται, Γάλλοι, Ταύριοι, Βάσαντες, Ἰλ-
 λυριοί, Οὐακκαῖοι, Λιγυρες, Ἰάπυγες, Γαγηνοί, Λατῖνοι οἱ
 καὶ Ῥωμαῖοι, Ἀμαζονεῖς, Λεγυστανοί, Δεσσαγηνοί, Ἀκόντιοι,
 20 Μαριανδυνολοί, Κυρτιανοί, Μοσσόνιοι, Κόννιοι, Μαιῶται, C

1. Ἀρχανάθ P. 2. Ῥιφάθ P. 3. Θοσμαγάρ P. 7. ἐξ αὐ-
 τῶν τῶν] τὰ ἐξ αὐτῶν P. 10. ὅτι ἐκ Σ. P. 11. Καρχηδό-
 νιοι RV, Καρχηδόνιοι m. R. 13. Μηδίας PV. 14. τὰ πρὸς] Im-
 πο πρὸς. 16. Χάλυκας PV. 18. Οὐακκαῖοι V. 19. Ἀμαζονεῖς
 P. *ibid.* Ἀγηστανοί PV. *ibid.* Δεσσαγηνοί P.

- Archanath, ex quo Mazices.
 Ryphat, ex quo Taramantes exteriores.
 Thosmagar, ex quo Borades.
 Herca, ex quo Vektiones.
 Tharsia, ex quo Taramantes interiores.
 Rhodii, ex quo Romani, seu Latini.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, his eo
 postmodum migrantibus: ejusmodi sunt Saitarum, qui celeberrimam apud
 Graecos urbem Athenas incoluerunt; praeterea Thebas, cum Sidoni-
 um sint coloni, ex Cadmo Agenoris filio prognati. Sed et Carthagi-
 nenses Tyrensiarum sunt coloni, ac caeteri qui in Graeciam commi-
 grarunt.

Gentes vero a Japhet ortae, a Media ad Hesperium usque Occi-
 dentem, dispersae, quae Aquilonem spectant, sunt istae: Medii, Graeci,
 Albani, Veneti, Armenii, Dami, Careni, Hippici, Paphlagonae, Iberi,
 qui et Tyrannii, Chalyces, Celtae, Saurematae, Galli, Taurii, Bsan-
 tes, Illycii, Vaccaci, Ligures, Iapyges, Gagei, Latini, qui et Ro-
 mani, Amaxones, Legestani, Dessageni, Acytini, Mariandeni, Cyrtiani,

Καλαβροί, Θράκες, Γάλλοι οἱ καὶ Κελτίβηρες, Μακεδόνες, Ἰλ-
λυρικοί, Ἴστροί, Λουσιτάνιοι, Ἐφῆσοί, Βρεττανοί, Κῶλοι.

Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματά εἰσι οὗτοι· Καππάδο-
κες, Ἰβηρες οἱ καὶ Τυράννιοι, Ταβαρινοί, Λατῖνοι, οἷς χρω-
νται οἱ Ῥωμαῖοι, Σαρμάται, Σπανοί, Σκύθες, Ἕλληες, Βα-
5 σταροί, Μῆδοι, Ἀρμένιοι.

Ἔστιν δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μηδίας ἕως Γαδε-
ρων βλέποντα πρὸς βορρᾶν, εὐρος δὲ ἀπὸ Ποταμίδος ποταμοῦ
ἕως Μιαστουσίας τῆς καθ' ἡλιον. αἱ δὲ χώραι αὐτῶν εἰσι κατὰ
τὰς φυλάς αὐτῶν αὗται· ἡ Λυχνίτις, Μηθία, Ἀδριακὴ, ἀφ'
D ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος, Ἀλβανία, Γαλλία, Ἀμαζονίς, Ἰταλία,
Ἀρμενία μικρὰ τε καὶ μεγάλη, Θουοσκηνή, Καππαδοκία, Λουσι-
τάνια, Παφλαγονία, Μεσσαλία, Γαλατία, Κελτίς, Κολχίς,
R 62 Σπανογαλλία, Ἰνδική, Ἰβηρία, Ἀχαΐα, Σπανία ἡ μεγάλη, Βο-
σπορηνή, Μαιώτις, Λέβητις, Σαρματίς, Τυρριαννίς, Βασταρ-
15 νίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δελματία, Κολχίς, Θεττα-
λίς, Λοκρίς, Βοιωτία, Αἰτωλία, Ἀττικὴ, Ἀχαΐα, Πελοπόννη-
σος, Ἀκαρνία, Ἡπειρώτις, Ἰλλυρίς.

Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βρετανικῶν νή-
P 28 σων πάντα τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. εἰσὶν δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι⁸⁰

1. Κελτίβηρες V. 2. Βρεττανοί PV. 5. Βασταρινοί P. 7.
κατὰ μῆκος om. V. *ibid.* Γαδερῶν RV, Γαδερηνῶν P. 11.
Ἀδριακὴ] Ἀδριάβη R. 11. Ἀδριατικὸν P. 13. Κολχίς]
Κολχοί V. 14. Βοσπορινοί PV. 17. Βοιωτία καὶ Βοιωτίς P.
ibid. Ἀττικὴ] Ἐττικὴ V.

Mossinoeci, Connii, Maeotae, Calabri, Thracae, Galli, qui et Celtiberi,
Macedones, Illyrici, Istri, Lusitani, Errei, Britanni, Coli.

Qui vero suas norunt literas, hi sunt: Cappadoces, Iberi qui et
Tyrannii, Tabarini, Latini, quibus utuntur Romani, Sarmatae, Hispani,
Scythae, Graeci, Bastarini, Medi, Armenii.

Sunt autem horum fines secundum longitudinem, a Media usque ad
Gaderenos Aquilonem spectantes: latitudo vero a Potamide fluvio ad
Mastusiam quae orientem spectat. Regiones porro illorum secundum
tribus sunt istae: Lychnites, Media, Adriae, a qua mare Adriaticum,
Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia major et minor, Thuscene,
Cappadocia, Lusitania, Paphlagonia, Messalia, Galatia, Celtis, Col-
chis, Hispanogallia, India, Iberia, Achaia, Hispania magna, Bosporini,
Maeotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Bastarnia, Scythia, Thracia,
Macedonia, Delmatia, Colchis, Thessalia, Locris, Boeotia, Aetolia, A-
tica, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyria.

Hic finis est limitum seu regionum Japhet usque ad Britannicas in-
sulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt. Sed et norum sunt insulae

αἴτιαρ Σικελία, Εἰβρία, Ῥόδος, Χίος, Λέσβος, Κόθρηρα, Ζάκυνθος, Κεφαληγία, Ἰθάκη, Κόρσουρα καὶ αἱ Κυκλάδες καὶ μέγρος τῆς Ἀσίας τὸ καλούμενον Ἴωνία. ποταμὸς δὲ ἐστὶν αὐτοῖς V 24
 Τίγρις, ὃ διορίζων Μηδίαν καὶ Βαβυλωνίαν. ταυτὰ ἐστὶν τὰ
 5δρια τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Χάμ δὲ τῷ δευτέρῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων ἕως
 Γαδαρηνῶν Αἴγυπτος καὶ πάντα τὰ πρὸς νότον ὑπέβησαν, πά-
 νω δοκοῦντα καυματινὰ ὑπάρχειν.

Υἱοὶ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε φυλαὶ λα΄.

10 Χούς, ἔξ οὔ Αἰθίοπες.

Μεσραεῖμ, ἔξ οὔ Αἰγύπτιοι.

B

Ὀντος Μεσραεῖμ ὁ Αἰγύπτιος μετέπειτα ἐπὶ τὰ ἀνατολικά
 μέρη οὐκίας οὐκίτωρ γίνεται Βάκτρων, τὴν ἐσωτέραν Περσίδος
 λέγουσιν Ἄσοα τῶν μεγάλων Ἰνδῶν.

15 Ἐπεῦθεν τὰ κατὰ τὴν γῆν παράνομα διανεμηθῆναι. ἐφρο-
 ρετὴς γὰρ οὗτος ἐγένετο κακῆς ἰδιακονίας, ἀστρολογίας καὶ
 μαγίας, ὃν καὶ Ζωροάστρην οἱ Ἕλληνας ἐμάλεσαν. τοῦτον ἤρ-
 ζετο Πέτρος εἰπὼν ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πάλιν οἱ ἄνθρω-
 ποι ἀσβεῖν ἤρξαντο.

20 Φουδ, ἔξ οὔ Τρωγλοδύται.

B 64

Χαναάν, ἔξ οὔ Ἄφροι καὶ Φοίνικες.

C

1. Κόθρηρα PV.	2. Κόρσουρα PV.	6. ἀπὸ] ἐπὸ P.	ibid.
Ῥινοκοροῦρων P.	7. Αἴγυπτος P, Αἴγυπτον RV.	16.	
κακῆς] τῆς κακῆς P.	17. μαγίας PV.	18. Πέτρος] Supra	
- p. 23. D.

Itae: Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbus, Cyphera, Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, Corura, et Cyclades, et pars Asiae, dicta Ionia. Eorum est etiam fluvius Tigris, qui Mediam a Babylonia distinguit. Hi sunt fines Japhet, tertii Noe filii.

Cham autem secundo Noe filio, a Rhinocurris ad Gadaremas usque, Aegyptus, et omnia Austrum spectantia, quae aestu fervere omnino putantur, subjecta sunt.

Ex Cham secundo Noe filio prognatae tribus xxxi.

Chus, ex quo Aethiopes.

Mesraim, ex quo Aegyptii.

Hic est Mesraim Aegyptius, qui postmodum versus Orientis plagas habitavit, Bactra deinde incoluit, et citeriorem Persidem Asoa majoris Indiae appellavit.

Hinc deinceps terrarum orbem invasit impletas. Hic enim pravae disciplinae repertor fuit, Astrologiae scilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroastrem appellarunt. Hunc Petrus designavit, cum ait, Post diluvium homines impie agere coeperunt.

Phud, ex quo Troglodytae.

Chanaan, ex quo Afri et Phoenices.

Chronicon Paschale vol. I.

Υιοὶ Χοῦς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ γενομένου ἐκ τοῦ Χάμ, δωτέ-
ρον υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Σαβά, ἐξ οὗ Ἰταβηνοί.

Ἐβυλάτ, ἐξ οὗ Ἰχθυοφάγοι.

Σαβαθά, ἐξ οὗ Ἕλληνοί.

Ῥέγμα, ἐξ οὗ Αἰγύπτιοι,

καὶ Σαβακαθά, ἐξ οὗ Αἰθίοπες Αἰβυες.

Υιοὶ Ῥέγμα υἱοῦ Χοῦς τοῦ υἱοῦ Χάμ.

Σαβά, ἐξ οὗ Μαρμαρίδες.

Δαδάν, ἐξ οὗ Κάροι,

D καὶ Νεβρωδὸς ὁ κυνηγὸς καὶ γίγας, ὁ Αἰθίοψ, ἐξ οὗ Μυσοί.

Λέγει γὰρ ἡ γραφή, „καὶ Χοῦς ἐγέννησε τὸν Νεβρωδὸν τὸν κυνη-
γὸν καὶ γίγαντα Αἰθίοπα. οὗτός ἐστιν Νεβρωδὸς ὁ γίγας καὶ κυνη-
γὸς ἐναντίον κυρίου.“ τούτῳ τῷ Νεβρωδὸ τὴν βασιλείαν Βαβυλῶ-
νος μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἡ θεία γραφή ἀνατίθησι. φησὶ γὰρ 15
ἡ γραφή, „ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν.“ λέγει δὲ περὶ
τούτου Πέτρος ὁ ἀπόστολος εἰς τὰ Κλημέντια πῶς ἤρξεν εἰς
Βαβυλῶνα ἐν Αἰγύπτῳ κληρωθεὶς· φησὶ γὰρ Πέτρος, „οὗτος ὁ
Νεβρωδὸς μετοικήσας ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς Ἀσσοῦριος, καὶ οικήσας
εἰς Νίνον πόλιν, ἣν ἐκτίσεν Ἀσσοῦρ, καὶ κτίσας τὴν πόλιν, ἣτις 20
P 29 ἦν Βαβυλῶνος, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκάλεσεν. αὐτὸν
Νίνον τὸν Νεβρωδὸς οἱ Ἀσσοῦριοι προσηγόρευσαν. οὗτος διδάσκει

7. καὶ Σ. V, Σ. P. ἐξ οὗ P, οὗτοι RV. 12. ἡ γραφή] Ge-
nes. X. 8. 9. 17. τὰ Κλημέντια] Conf. Recognit. IV. 29. p. 540.

Filii Chus Aethiopiae, ex Cham secundo Noe filio orti, hi sunt:

Saba, ex quo Itabeni.

Evilat, ex quo Ichthyophagi.

Sabatha, ex quo Ellani.

Rhegma, ex quo Aegyptii.

Sabacatha, ex quo Aethiopes Libyci.

Filii Rhegma, filii Chus, filii Cham:

Saba, ex quo Marmarides.

Dadan, ex quo Cari, et

Nembrod venator et gigas, Aethiops, ex quo Mysi, ait enim

Scriptura: Et Chus genuit Nembrod venatorem et gigantem Aethiopem.
Hic est Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic Nembrod re-
gnum Babylonis post diluuium adscribit sacra Scriptura. Ait enim Scri-
ptura: Principium regni eius Babylon. Narrat porro Petrus Apostolus in
Clementinis, ut ille in Babylone regnauerit, cum in Aegypto sortem
suam accepisset: ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad A-
egyptios demigrasset, urbemque Ninum, quam Assur condiderat, habitasset,
aedificata urbe, quae erat Babylonis, ex eo civitati nomen imposuit.
Ipsium vero Nembrod Ninum Assyrit appellauerunt. Hic Assyrios ignem

Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ. ἔνθεν καὶ πρῶτον αὐτὸν βυσιλέα με-
τὰ τὸν κατακλυσμόν ἐποίησαν οἱ Ἀσσύριοι τοῦτον, ὃν μετωνόμα-
σαν Νίνον.“ ταῦτα Πέτρος περὶ τούτου.

Αἰγυπτίων πατριαὶ σὺν Μεσραεὶμ τῷ πατρὶ αὐτῶν ὀκτώ.
ἡ λέγει γὰρ οὕτως· „καὶ Μεσραεὶμ ἐγέννησε τοὺς Λευδιεὶμ.“

Λευδιεὶμ, ἐξ οὗ Λυδοί.

Αἰνεμετιεὶμ, ἐξ οὗ Πάμφυλοι.

Λαβιεὶμ, ἐξ οὗ Λίβυες.

R 66

Νεφθαλιεὶμ, ἐξ οὗ Φρύγες.

10 Πατρωσονιεὶμ, ἐξ οὗ Κρήτες.

B

Χασλωνιεὶμ, ἐξ οὗ Λύκιοι.

Φυλιστιεὶμ, ἐξ οὗ Μαριανδννοί.

Καρθοριεὶμ, ἐξ οὗ Κίλικες.

Χανααίων δέ εἰσι πατριαὶ σὺν Χαναὰν τῷ πατρὶ αὐτῶν ἑβ'.
15 ἡ λέγει γὰρ, „Χαναὰν ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον.“

Σιδῶνα, ἐξ οὗ Μυσοί.

V 25

Χετταῖον, ἐξ οὗ Λάρδανοι.

Ἰεβουσαῖον, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.

Ἀμορῥαῖον, ἐξ οὗ Γερμυνοί.

30 Γεργεσαῖον, ἐξ οὗ Συρμάται.

Ἐδαῖον, ἐξ οὗ Παρνάνιοι.

5. λέγει] Genes. X. 13. 10. Κοίταις PV, Κρήτες m. R. 12.
Μαριανδννοί PV. 13. Καρθ. P sola. 15. λέγει] Gen. X.
15. 19. Ἀμμορ. V.

edore docuit: unde primus ab iis post diluivium Rex creatus, ac mu-
tato nomine Ninus est appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Mesraim herum parente sunt octo: sic
enim Scriptura: Et Mesraim genuit Ludium.

Ladium, ex quo Lydi.

Aenemetim, ex quo Pamphyli.

Labim, ex quo Libyes.

Nephtalim, ex quo Phryges.

Patrosolim, ex quo Cretes.

Chalonim, ex quo Lycii.

Phylitim, ex quo Mariandini.

Caphthorim, ex quo Cilices.

Chanaanorum vero cum Chanaan eorum patre nationes sunt XII.

Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidenem primogenitum.

Sidenem, ex quo Mysi.

Chettaeum, ex quo Dardani.

Jobasaem, ex quo Jebusaei.

Amorrhaeum, ex quo Germani.

Gergesaem, ex quo Sarmatae.

Evaeum, ex quo Pannonii.

- C *Άρουκαϊον, Ξ οὗ Παλονες.*
Άσενναϊον, Ξ οὗ Δελμάται.
Άράδιον, Ξ οὗ Ῥωμαῖοι οἱ καὶ Κιτωῖοι.
Σαμαραϊον, Ξ οὗ Ἀγυρες.
Άβαθῆ, Ξ οὗ Ἀμαθούσιοι. 5

Οὗτοι κατέχουσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ νοτιαίου Ὠκεανοῦ.
οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμ-
φυλοι, Φρύγες.

Καὶ τὰ μὲν ὄρια τῶν νείων τοῦ Χάμ εἰσιν ἀπὸ Ῥινοκοροῦρων
τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἕως Γαδείρων 10
D τὰ πρὸς νότον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τοῦ Χάμ ἐστὶ ταῦ-
τα· Αἴγυπτος σὺν τοῖς περὶ αὐτὴν πᾶσιν, Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα
κατὰ Ἰνδούς, καὶ ἔτερα Αἰθιοπία, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ τῶν Αἰθιο-
πων ποταμὸς ὁ καλούμενος Νεῖλος ὁ καὶ Γῆων, Θηβαῖς, Λι-
βύη ἡ παρεκτεινούσα μέχρι Κυρήνης, Μαρμαρις καὶ τὰ περὶ αὐ- 15
τὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἕθνη τρία, Νασαμώνας, Μάκας,
Ταυταμαίους, Λιβύη ἔτερα ἡ ἀπὸ Λέπτιως παρεκτεινούσα μέ-
χρις Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.

R 68 Ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς κατὰ βορρᾶν μέρεσιν τὰς παραθαλασ-
P 80 σίας, Κιλικίαν, Λυγδονίαν, Καρίαν, Βιθυνίαν, Παμφυλίαν, 20

1. Παλονες PV. 2. Δελμάται P. 3. Post Κιτωῖοι ad-
dit Λατῖνοι P. 7. Αἰγύπτιοι om. P. 9. καὶ om. P.
ibid. Ῥινοκοροῦρων P. 10. Γαδείρων P. 15. Κυρήνης
Ducangius, Κορκυρίνης RV. 16. Νασαμώνας PV. ibid. Μα-
κούς P. Conf. Schurzfleisch. Notit. Bibl. Vinar. p. 62. 17. μέ-
χρι P. 18. Γαδύρα V, Γαδείων R, Γαδείνω P.

Arucacum, ex quo Pacones.

Asennacum, ex quo Dalmatae.

Aradium, ex quo Romani, qui et Cktaei, Latini.

Samaraeum, ex quo Ligures.

Abathe, ex quo Amathusii.

Hi quidem ab Aegypto usque ad australem Oceanum regiones ob-
tinent. Qui vero literas suas norunt, sunt Phoenices, Pamphyli, Phryges.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocururorum, quae
Syriam et Aegyptum, et Aethiopiam usque ad Gades versus Austrum
determinat. Nomina vero regionum Cham ea sunt: Aegyptus cum ad-
jacentibus nationibus, Aethiopia, quae Indos spectat, et altera Aethio-
pia ex qua oritur Aethiopus fluvius Nilus appellatus, qui et Geon,
Thebais, Libya quae ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regioni-
bus contiguis, Syrtis quae tribus constat populis, Nassamonibus, Macia,
et Tautamacis, Libya altera, quae a Lepti ad Herculis Columnas e re-
gione Gadium porrigitur.

Habet vero in partibus ad Septentrionem pertinentibus maritimas
regiones, Ciliciam, Lygdoniam, Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phry-

Φρυγίαν, Λυδίαν τὴν ἀρχαίαν, Πισιδίαν, Καμιλίαν, Τρωάδα, Φρυγίαν, Μυσίαν, Λυκίαν, Αἰολίαν.

Ἔσσι δὲ αὐτοῖς καὶ νῆσοι ἐπίκοινοι αὐταί· *Κόρσυρα, Ταυριανίς, Ἀστυπάλαια, Κῶος, Λαμπαδοῦσα, Γαλάτη, Χίος, Ἐκίδος, Γαῦδος, Γόρσυνα, Λέσβος, Νίσυρος, Μελίτη, Κρήτη, Τένεδος, Μεγίστη, Κέρκινα, Γαυλορήτη, Ἰμβρος, Κύπρος, Μῆτιξ, Θήρα, Ἰασος, Σαρδανίς, Κάραθος, Σάμος.*

Αὐταὶ αἱ νῆσοι ἐπίκοινοι μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ. τὰ κατὰ θάλασσαν γίνονται ὁμοὶ νῆσοι κς'.

10 Ἐχει δὲ τὰ ὄρια τοῦ Χάμ καὶ ἑτέρας νήσους, Σαρδανίαν, Κρήτην, Κύπρον.

Ἐχει δὲ ποταμὸν Γηῶν τὸν καὶ παχυβάτορα καλούμενον Νείλον καὶ χρυσορόαν, κυκλοῦντα πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας. ὀρῆζει δὲ μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ τὸ στόμα 15 τῆς ἰσπερινῆς θυλάσσης. αὕτη τοῦ Χάμ ἡ γενεαλογία, δευτέρου υἱοῦ τοῦ Νῶε.

Ἔτα πάλιν Ἐπιφάνιος, Τῷ δὲ Σῆμ πρώτῳ υἱῷ τοῦ Νῶε ὑπέκτισεν ὁ κλῆρος ὁ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. μῆκος τοῦ κλήρου ἕως Ῥινοκορούρων. κείται δὲ αὕτη ἡ Ῥινοκορούρων ἀνὰ μέσον Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης τῆς ἀντικρῆ κειμένης τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. C

1. *Καμηλίαν* V. *ib.* *Τρωάδα* P. 2. *Αἰολίαν* PV. 4. *Χίος*] *Χῶς* P. 5. *Γαῦδος* P. *ibid.* *Γόρσυνα* P. 7. *Ἰασος* PV. *ibid.* *Καριαθός* PV. 9. κς'] κς' V: quod conveniret fortasse, si praecedentia mendis minus foedata essent. 15. αὕτη P. 19. Ῥινοκορούρων P bis, Ῥινοκούρων R. *ibid.* Ῥινοκούρουα R.

giam, Lydiam veterem, Pisidiam, Camiliam, Troada, Phrygiam, Mysiam, Lyciam, Aeoliam.

Sunt et illis communes insulae hae: Corcyra, Taurianna, Astypalaea, Cos, Lampadusa, Galate, Chius, Cnidus, Gausus, Gorgycya, Lesbos, Nisyros, Melita, Creta, Tenedus, Megista, Cercina, Gaulorete, Imbros, Cyprus, Meminx, Thera, Jassus, Sardania, Cariatius, Samus.

Hae sunt insulae Cham et Japhet communes. Insulae maritimae simul sunt xxvi.

Habet praeterea Regio Cham alias Insulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluvium Geon, Nilum appellatum, coenum volentem, et auriferum, qui universam ambit Aegyptum, et Aethiopiam. Cham vero et Japhet regiones Hesperii maris ostia determinant. Atque haec est genealogia Cham secundi Noe filii.

Rursus deinde Epiphantius: Sem primo Noe filio sors obtigit a Periside et Bactris usque ad Indiam. Sortis longitudo usque ad Rhinocururos porrigitur. Rhinocururorum vero regio inter Aegyptum et Palaestiam maris Erythraeo obversam sita est.

Υἱοὶ Σὴμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε, φυλαὶ κτ'.

Αἰλάμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑλαμίται.

Ἀσσοῦρ, ἐξ οὗ οἱ Ἀσσοῦριοι.

Ἀρφαξάδ, ἐξ οὗ οἱ Χαλδαῖοι.

Λούδ, ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες καὶ Μῆδοι καὶ Πέρσαι. 5

Ἀράμ, ἐξ οὗ οἱ Ἑκταί,

Εὐηλά, ἐξ οὗ Γυμνοσοφισταί.

Καϊνάμ, ἐξ οὗ Ἄραβες.

Ἰωβάβ, ἐξ οὗ Φοίνικες.

᾽Ως, ἐξ οὗ Μαδιναῖοι. 10

Οὗλ, ἐξ οὗ οἱ Λυδοί.

Γαθέρ, ἐξ οὗ Γασηηνοί.

Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἀλασσηνοί.

Ἀρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν.

Καϊνάν, ἐξ οὗ οἱ Σαρμάται. 15

Σαλά, ἐξ οὗ Σαλαθιαῖοι.

Ἔβερ, ἐξ οὗ Ἄλβανοί.

Φάλεγ, ἐξ οὗ κατὰ γένος Ἀβραάμ προπά-
τορος.

Ἰεκτάν, ἐξ οὗ Αἰθίοπες. 20

Ἐλμωδάδ, ἐξ οὗ οἱ Ἰνδοί.

R 70
V 26

D

P 31

4. Ἀρφαξάδ Vet14. RV. 6. Αἰκταί V. 7. οἱ Γ. P. 11. οἱ Λυδοί] Λυδοί P. 12. Γασηηνοί P. 15. οἱ Σ.] Σ. P. 18. προπάτορος] προπάτορ Ἀβραάμ margo V. 21. οἱ om. P.

Filii Sem primogeniti Noe filii, ex quo ortae tribus xxvii.

Aelam, ex quo Elamitae.

Assur, ex quo Assyrii.

Arphaxad, ex quo Chaldaei.

Lud, ex quo Mazones, et Medi, et Persae.

Aram, ex quo Ectae.

Hevila, ex quo Gymnosophistae.

Cainam, ex quo Arabes.

Jobab, ex quo Phoenices.

Hos, ex quo Madinaei.

Hul, ex quo Lydi.

Gather, ex quo Garpheni.

Mosoch, ex quo Alaseni.

Arphaxad Cainan genuit.

Cainan, ex quo Sarmatae.

Sala, ex quo Salathiaei.

Eber, ex quo Albani.

Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum est.

Jeotan, ex quo Aethiopes.

Elmodad, ex quo Indi.

Σαλέφ, ἐξ οὗ Βακτριανοί.

Σαρμώθ, ἐξ οὗ Ἄραβες.

Ἰαράχ, ἐξ οὗ Κάμπλιοι οἱ καὶ Χαναναῖοι.

Ἰοδόρρα, ἐξ οὗ Ἀρρίανοι καὶ Φερεζαῖοι.

5 Αἰζήλ, ἐξ οὗ Ὑγκανοὶ οἱ καὶ Ἐνάιοι.

Δέκλα, ἐξ οὗ Κεδρούσιοι οἱ καὶ Ἀμορρῆαοι.

Ἀβιμηήλ, ἐξ οὗ Σκύθαι οἱ καὶ Γεργεσαῖοι.

Σαβαῦ, ἐξ οὗ Ἄραβες ἐσώτεροι.

B

Ὀσφείρ, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

10 Οὗτοι πάντες νῆσοι Σῆμ τοῦ πρωτοτόκου νῆσοι Νῶε. πάντων δὲ τῶν νῆσων τοῦ Σῆμ ἡ κατοικία ἐστὶν ἀπὸ Βάκτρων ἕως Ἰνδοκουφύρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσενούτην τῆς Ἰνδικῆς.

Ταῦτα δὲ εἰσὶν τὰ ἐξ αὐτοῦ γνόμενα ἔθνη· α' Ἑβραῖοι οἱ
 15 καὶ Ἰουδαῖοι, β' Πέρσαι, γ' Ἀσσύριοι δεύτεροι, δ' Αἰλυμαῖοι, ε' R 72
 Χαλδαῖοι, ε' Ἀραμοσσυνοί, ζ' Ἄραβες οἱ δεύτεροι, η' Μῆδοι, C
 θ' Ὑγκανοί, ι' Μακαρδοί, ια' Κοσσαῖοι, ιβ' Σκύθαι, ιγ' Σα-
 λαθιαῖοι, ιδ' Γυμνοσοφισταί, ιε' Παλόνες, ις' Ἰνδοὶ πρῶτοι, ιζ'
 Πάρδοι, ιη' Ἄραβες ἀρχαῖοι, ιθ' Καρμήλιοι, κ' Βακτριανοί,
 20 κα' Ἀρρίανοί, κβ' Ἰνδοὶ δεύτεροι, κγ' Γερμανοί, κδ' Κεδρούσιοι,
 κε' Γεργεσσοί, κς' Ἑρμαῖοι.

9. Ὀσφείρ V, Ὀφείρ P. 12. Ἰνδοκουφύρων P hic et infra. 14. οἱ
 om. V. 18. Παλόνες P. 20. Κεδρούσιοι P. 21. Γεργεσσοί P.

Saleph, ex quo Bactriani.

Sarmot, ex quo Arabes.

Jarach, ex quo Camplii, qui et Chananaei.

Idorra, ex quo Arriani et Pheresael.

Aezel, ex quo Hyrcani, qui et Evaei.

Decla, ex quo Cedrusii, qui et Amorrhaei.

Abimeel, ex quo Scythae, qui et Gergesael.

Sabau, ex quo Arabes interiores.

Ophir, ex quo Armenii.

Hactenus hi omnes filii Sem primogeniti Noe filii. Omnium vero fi-
 liorum Sem habitatio a Bactris usque ad Rhinocurrorum regionem, quae
 Aegyptum et Syriam, et mare Erythraeum a faucibus circa Arsenoitem
 Indiae extantibus determinat, proteaditur.

Hae sunt gentes ex illo ortae. i. Hebraei, qui et Judaei, ii. Per-
 sae, iii. Assyrii secundi, iv. Haelymaei, v. Chaldaei, vi. Aramossyni,
 vii. Arabes secundi, viii. Medi, ix. Hyrcani, x. Macardi, xi. Cossaei,
 xii. Scythae, xiii. Salathiae, xiv. Gymnosophistae, xv. Pacones, xvi.
 Indi primi, xvii. Parthi, xviii. Arabes antiqui, xix. Carmelii, xx. Ba-
 ctriiani, xxi. Arriani, xxii. Indi secundi, xxiii. Germani, xxiv. Cedrusii,
 xv. Garphoni, xxvi. Hermaei.

Οὐ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι.

Ἔστι δὲ ἡ κατοικία τῶν υἱῶν Σῆμ παρεκτείνουσα κατὰ μῆ-
D κοσ μὲν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως Ἑνωκοροῦρων, πλάτος δὲ ἀπὸ Περ-
σίδος καὶ Βάκτρων ἕως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κιλικίας. 5

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν τῶν υἱῶν τοῦ Σῆμ, πρωτοτόκον
υἱοῦ Νῶε, ἐστὶν ταῦτα· α' Περσίς, β' Βακτριανή, γ' Ὑρκανία,
δ' Βαβυλωνία, ε' Κορδναία, ζ' Ἀσσυρία, ζ' Μεσοποταμία, η'
Ἰνδική, [ε' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία] θ' Ἀραβία ἡ εὐδαί-
μων, ι' κολλη Συρία, ια' Κομμαγηνή, ιβ' Φοινίκη Συρία ἡ ἐξω- 10
τέρα.

Τὰ δὲ ἔθνη ἃ διέσπειρε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν
κατακλυσμὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέγ καὶ Ἰεκτῶν τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἐν τῇ πυργοποιᾷ, ὅτε συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν,
P 32 ἐστὶν ταῦτα· α' Ἑβραῖοι οἱ καὶ Ἰουδαῖοι, β' Ἀσσύριοι, γ' Χαλ- 15
δαῖοι, δ' Μῆδοι, ε' Πέρσαι, ζ' Ἀραβες πρῶτοι καὶ Ἀραβες
V 27 δεῦτεροι, ζ' Μαδιναῖοι, η' Μαδιναῖοι δεῦτεροι, θ' Ταῖανοι, ι'
R 74 Ἀλαμοσσυνοί, ια' Σαρακηνοί, ιβ' Μάγοι, ιγ' Κάσπιοι, ιδ' Ἀλβα-
νοί, ιε' Ἴνδοι πρῶτοι, Ἴνδοι δεῦτεροι, ις' Αἰθίοπες πρῶτοι, Αἰ-
θίοπες δεῦτεροι, ιζ' Αἰγύπτιοι καὶ Θηβαῖοι, ιη' Αἰβυες πρῶ- 20
τοι, Αἰβυες δεῦτεροι, ιθ' Χετταῖοι, κ' Χανααῖοι, κα' Φε-

5. Βάκτρων RV. Correxit Ducangius. 8. Κορδουλία P. 9. Ἰν-
δική] addit V ε' Ἐλυμαίς, ζ' Ἀραβία ἡ ἀρχαία. 10. Φοινικία
P. *ibid.* ἡ ἐξωτέρα V. ἑτέρα P. 15. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι om. P.
16. Ἀραβες alterum om. P. 17. Ταῖανοί V. 21. καὶ Αἰβυες P.

Qui suas vero norunt literas, Hebraei, qui et Judaei, Persae, Me-
di, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Porro filiarum Sem habitatio secundum longitudinem quidem ab In-
dia usque ad Rhinocururos: secundum vero latitudinem a Perside et Bac-
tris usque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur.

Regionum autem filiorum Sem primogeniti Noe filii nomina sunt
haec: i. Persis, ii. Bactriane, iii. Hyrcania, iv. Babylonia, v. Cordy-
lia, vi. Assyria, vii. Mesopotamia, viii. India, ix. Arabia felix, x. Coe-
lesyria, xi. Commagene, xii. Phoenicia, altera Syria.

Populi vero quos Dominus Deus super terram post diluvium disper-
sit in diebus Phaleg et Jectan fratris ipsius in turris aedificatione, cum
confusae sunt eorum linguae, hi sunt, i. Hebraei, ii. Assyrii, iii.
Chaldaei, iv. Medi, v. Persae, vi. Arabes primi et secundi, vii. Ma-
dinaei, viii. Madinaei secundi, ix. Tainani, x. Alamosyrii, xi. Saraceni,
xii. Magi, xiii. Caspii, xiv. Albani, xv. Indi primi, Indi secundi, xvi.
Aethiopes primi, Aethiopes secundi, xvii. Aegyptii et Thebani, xviii.
Libyes primi, et Libyes secundi, xix. Chettasii, xx. Chanaanæi, xxi.

ρεῖται, κβ' Εὐαῖοι, κγ' Ἀμορραῖοι, κδ' Γεργεσαῖοι, κε' Ἰεβουσαῖοι,
 κς' Ἰδουμαῖοι, κζ' Σαρμάται, κη' Φοίνικες, κθ' Σύροι, λ' Κίλικες,
 λα' Καππάδοκες, λβ' Ἀρμένιοι, λγ' Ἴβηρες, λδ' Βεβρανοί, λε' Β
 Σκύθες, λς' Κόλλοι, λζ' Σάννιοι, λη' Βοσποριανοί, λθ' Ἀσια-
 νοί, μ' Ἰσαυροί, μα' Λυκάονες, μβ' Πισίδαι, μγ' Γαλάται,
 μδ' Παφλαγόνες, με' Φρύγες, μς' Ἕλληνες οἱ καὶ Ἀχαιοί, μζ'
 Θετταλοί, μη' Μακεδόνες, μθ' Θράκες, ν' Μυσοί, να' Βέσσοι,
 νβ' Δάρδανοι, νγ' Σαρμάται, νδ' Γερμανοί, νε' Παννώνιοι οἱ
 καὶ Παίονες, νς' Νώρικοι, νζ' Δελμάται, νη' Ῥωμαῖοι οἱ καὶ
 10 Κίτιοι, νθ' Λίγυρες, ξ' Γάλλοι οἱ καὶ Κέλταιοι, ξα' Ἀκροτανοί,
 ξβ' Βρεττανοί, ξγ' Σπανοί οἱ καὶ Τυράννιοι, ξδ' Μαῦροί, ξε'
 Μακονακοί, ξς' Γετούλλοι, ξζ' Ἄφροι, ξη' Μάζικες πρώτοι, μά- C
 ζικες δεύτεροι, ξθ' Ταράμαντες ἐξώτεροι, ο' Βοράδες οἱ καὶ
 Μάκορες, οα' Κελτίονες οἱ καὶ Σποράδες, οβ' Ναυσθοί οἱ καὶ
 15 Ναβῶται ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐκτείνουσιν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ ἔθνη ἃ διέσπειρεν κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ προσ-
 ῶπον τῆς γῆς κατὰ τὰς ἰδίας γλώσσας αὐτῶν οβ'.

Ἀναγκαῖον καὶ τὰς ἀποικίας τῶν ἐθνῶν καὶ τὰς προσηγορίας
 αὐτῶν δηλώσαι καὶ τὰ κλίματα ἀγνώστων ἐθνῶν πῶς οἰκοῦσι. D

1. Γεργεσαῖοι V. *ibid.* Ἰεβουσαῖοι V. 2. Σαρμάται] Σαρμαῖοι
 V. 4. Σκύθαι P. 5. Λυκάονες PV. 6. Παμφλαγόνες P.
ibid. Ἀρχαῖοι V. 9. Παίονες PV. 10. Κίτιοι V, Τῖοι P. 11.
 Βρεττανοί P. 18. Ταράμαντες P. 14. Μάκορες V. 17. τὰς
 V, τῆς P.

Perezæi, xxiii. Euvæi, xxiii. Amorrhæi, xxiv. Gergesæi, xxv. Jebu-
 sæi, xxvi. Idumæi, xxvii. Sarmatæ, xxviii. Phœnices, xxix. Syri,
 xxi. Cilices, xxxi. Cappadoces, xxxii. Armenii, xxxiii. Iberes, xxxiv.
 Bœrani, xxv. Scythæ, xxxvi. Colchi, xxxvii. Sannii, xxxviii. Bospo-
 riani, xxxix. Asiani, xl. Isauri, xli. Lycæones, xlii. Pisidæ, xliii.
 Galatæ, xlii. Paphlagones, xlv. Phryges, xlvi. Græci, qui et Achæi,
 xlvii. Thessali, xlviii. Macedones, li. Thraces, l. Mysi, li. Bessi,
 lii. Dardani, liiii. Sarmatæ, liv. Germani, lv. Pannonii, qui et Pæo-
 nes, lvi. Norici, lvii. Delmatæ, lviii. Romani, qui Citiæi, lix. Li-
 gures, lx. Galli, qui et Celtæi, lxi. Aquitani, lxii. Britanni, lxiii.
 Hispani, qui Tiranni, lxiv. Mauri, lxv. Macuaci, lxvi. Getuli, lxvii.
 Afri, lxviii. Mazices primi, Mazices secundi, lxix. Garamantes extero-
 res, lxx. Borades, qui et Macores, lxxi. Celtiones, qui et Sporades,
 lxxii. Nausthi, qui et Nabotæ, et usque ad Aethiopiâ porriguntur.

Hæc sunt gentes quas dispersit Dominus Deus super faciem terræ,
 secundum lxxii. proprias eorum linguas.

Operæ pretium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque
 nomina, ac ignotorum populorum, quomodo habitent, quique plus aliis

καὶ τίς πλείον τίνος. ἄρξομαι δὲ διαγράφειν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
καὶ μέχρι δύσεως πῶς οἰκοῦσι κατὰ τάξιν.

Περσῶν καὶ Μήδων ἄποικοι γέγονασι Πάρθοι καὶ τὰ περίε
ἔστη τῆς Εἰρήνης ἕως τῆς κοίτης Συρίας.

Ἀράβων ἄποικοι γέγονασιν Ἀραβες οἱ Εὐδαίμονες· τούτων
γὰρ τῷ ὀνόματι προσαγορεύεται Ἀραβία Εὐδαίμων.

R 76 Χαλδαίων ἄποικοι γέγονασιν οἱ Μεσοποταμίται.

Μαδιθηναίων ἄποικοι γέγονασι οἱ Κηροδοκόλιται καὶ οἱ Τρο-
γλοδῦται καὶ οἱ Ἰχθυοφάγοι.

P 83 Ἑλλήνων ἔστη καὶ προσήγοραι ε', α' Ἴωνες, β' Ἀρκάδες, γ' 10
Βοιωτοί, δ' Αἰολεῖς, ε' Λάκωνες.

Τούτων δὲ ἄποικοι γέγονασι α' Ποντικοί, β' Βιθυννοί, γ'
Τρωῆς, δ' Ἀσιανοί, ε' Κᾶρες, ε' Λύκιοι, ζ' Πάμφυλοι, η' Κυ-
ρηναῖοι.

Καὶ νῆσοι δὲ πλείσται, ἐξ ὧν αἱ καλούμεναι Κυκλάδες ια', 15
α' Ἄνδρος, β' Τήνος, γ' Τίω, δ' Νάξος, ε' Κίως, ε' Κοῦρος,
ζ' Δῆλος, η' Σίφνος, θ' Ρήνια, ι' Κόρινθος, ια' Μαραθῶν,
ὁμοῦ ια'.

Ἐσὶ δὲ καὶ ἕτεραι νῆσοι μείζονες ιβ', αἵτινες καὶ πόλεις
B ἔχουσι πλείστας, αἱ καλούμεναι Σποράδες, ἐν αἷς ἀπωκρίσθησαν 20

1. πλείον] Fort. κλησίον. ib. γράφειν P. 4. Εἰρήνης] Κερήνης m. R.
8. Μαδινηῶν P. ibid. Κηροδοκόλιται V. 11. Αἰολεῖς PV.
13. Ἀσιανοί P. 16. Τίνος PV. ibid. Καίως PV. 17. Ῥή-
νια] Νηραία PV. Verum est Ῥήνια. ibid. Μαραθῶν] Μα-
ραθοῦσσα, ut videtur. 20. κλείστας m. RV, κλείσται P.

terras possideant. Scribere porro aggrediar ab Oriente, usque ad Occi-
dentem, et ut quique habitant, ordine servato.

Persarum et Medorum coloni sunt Parthi, et populi qui circa Cy-
renem circumjacent usque ad Coelesyriam.

Arabum coloni sunt Arabes Felices: hoc enim nomine Arabia Felix
nuncupatur.

Chaldaeorum extitere Mesopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpidae, et Troglodytae et Ichthyo-
phagi.

Graecorum populi et nomina v. I. Iones, II. Arcades, III. Boeotii,
IV. Aeoli, V. Lacones.

Horum coloni fuere, I. Pontici, II. Bithyni, III. Troes, IV. Adiani,
V. Cares, VI. Lycii, VII. Pamphyli, VIII. et Cyrenaei.

Sunt et insulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur Cyclades
XI. I. Andros, II. Tinos, III. Tio, IV. Naxos, V. Ceos, VI. Caros, VII.
Delos, VIII. Siphnus, IX. Nerea, X. Cyrenus, XI. Marathon.

Sunt et aliae majores insulae XII, quae plures civitates habent, Spo-
rades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem haec,

Ἑλληνες. εἰσὶ δὲ αὐταί· α' Εὐβοία, β' Κρήνη, γ' Σικελία, δ' Κύπρος, ε' Κῶς, ζ' Σάμος, ζ' Ῥόδος, η' Χίος, θ' Θάσος, ι' Ἀίμος, ια' Λέσβος, ιβ' Σαμοθράκη.

Ἐσὶ δὲ ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν Εὐβοία, ὡς περ ἀπὸ τῶν Ἰώνων V 23 5 Ἰωνίδες πόλεις ις' ὀνομασται· εἰσὶ δὲ αὐταί· α' Κλαζομεναί, β' Μιτυλήνη, γ' Φώκαια, δ' Πριήνη, ε' Ἐρυθραί, ζ' Σάμος, ζ' Τέως, η' Χίος, θ' Κολοφών, ι' Ἐφεσος, ια' Σμύρνα, ιβ' Περινθος, ιγ' Χαλκηδών, ιδ' Βυζάντιον, ιε' Πόντος, ις' Ἀμισσος.

Ῥωμαίων τῶν καὶ Κιτταίων ἦτοι Λατίνων κεκλημένων ἔθνη C 10 καὶ ἀποικίαι εἰσὶ τέσσαρες, α' Τούσκιοι, β' Ἀβηλλήσιοι, γ' Κάλαβροι, δ' Λουκανοί.

Ἄφρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ πέντε, α' Νεβθηνοί, β' Κνήθοι, γ' Νουμίδες, δ' Νασαμῶνες, ε' Σαίοι.

Ἐσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ ἤησοι πέντε, αἵτινες πόλεις ἔχουσιν. εἰσὶ 15 δὲ αὐταί· α' Σαρδανία, β' Κόρσικα, γ' Ἰθῆρβα ἡ νῦν καλουμένη Μήνηγγα, δ' Κέρκινα, ε' Γάλατοι.

Μαύρων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν τρεῖς, α' Μωσουδαμοί, β' Τησκιτανοί, γ' Σαρίνσης.

Σπανῶν τῶν καὶ Τυρηνίων, καλουμένων δὲ Ταφθακονη-

8. Αἶμος PV. 5. Ἰωνήδες V, Ἰωνία P. ib. ις' m.RPV, δία R.
6. Πριήνη PV. 9. Κητηαίων PV. 10. Ἀβηλλήσιοι V, Ἀβηλλήσιοι R, Ἀβηλλήσιοι P. ib. Κάλαβροι RV. 11. Λουκανοί PV. 12. Ἄφ' ὧν ερασος V, Ἄφ' ὧν R. 16. Μήνηγγα PV. 17. Μωσουδαμοί P. 18. Τησκιτανοί] Τηγζητανοί P. ibid. Σαρίνσης] Σαρῖνοι P. 19. καὶ om. P. ib. Ταφθακον. V, Παφακον. R.

I. Euboea, II. Creta, III. Sicilia, IV. Cyprus, V. Cous, VI. Samus, VII. Rhodus, VIII. Chius, IX. Thasus, X. Lemnus, XI. Leabus, XII. Samothrace.

Sunt etiam Boeotorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Civitates celebriores XVI. hae sunt: I. Clazomenae, II. Mitylene, III. Phocaea, IV. Priene, V. Erythrae, VI. Samus, VII. Teos, VIII. Chius, IX. Colophon, X. Ephesus, XI. Smyrna, XII. Perinthus, XIII. Chalcedon, XIV. Byzantium, XV. Pontus, XVI. Amisus.

Romanorum vero et Ceteorum, seu eorum qui Latini appellantur, populi et coloniae sunt IV. I. Tusci, II. Apulenses, III. Calabri, IV. Lucani.

Afrorum populi et coloniae sunt V. I. Nebdeni, II. Caethi, III. Numides, IV. Nasamones, V. Sael.

Sunt et iis insulae V. quae urbes habent: eae autem sunt, I. Sardinia, II. Corsica, III. Gerba, quae hodie Meninx appellatur, IV. Cerdania, V. Galati.

Maurorum gentes et coloniae III. sunt, I. Moeulami, II. Tigitani, III. Sarinci.

Hispanorum Tyriniorum, qui Tarracommenses appellantur, populi et

σίων, Ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Λυσιτανοί, β' Βαιτικοί, γ' Αὐτρίγονοι, δ' Βάσκονες, ε' Καλλιαῖκοι οἱ καλούμενοι Ἄστορες.

Γάλλων δὲ τῶν καὶ Ναρθουσίων καλουμένων ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν δ', α' Λουγδουνοί, β' Βελικοί, γ' Σικανοί, δ' Ἔδνοι.

Γερμανῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶν ε', α' Μαρκόμαλοι, β' 5 Βαρδουλοί, γ' Κουαδροί, δ' Βεριδοί, ε' Ἑρμοελοί.

Σαρματῶν ἔθνη καὶ ἀποικίαι εἰσὶ δύο, α' Ἀμαξόβιοι, β' Γραικοσαρμάται.

P 34 Δέον γινῶναι καὶ τὰ κλίματα τῶν ἀγνώστων ἔθνων καὶ τὰ ὀνομαστὰ ἕρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ποταμούς. ἄρξομαι διαγρά- 10 φων περὶ τῶν ἔθνων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρι δύσεως ὅπως οἰκοῦσιν.

Ἀδιαβηνοὶ καὶ Ταῖανοὶ πέραν οἰκοῦσι τῶν Ἀράβων.

Ἀλαμοσσυνοὶ ἐσῴτεροί εἰσιν τῶν Ἀράβων.

Σακκηνοὶ πέραν τῶν Ταϊανῶν.

15

Ἄλβανοὶ πέραν τῶν Κασπιανῶν πυλῶν οἰκοῦσιν.

Μαδιανισταὶ οἱ μείζονες, οἱ πολεμηθέντες ὑπὸ Μωϋσέως, ἐντὸς τῆς ἔρυνθρᾶς θαλάσσης οἰκοῦσιν.

B Ἡ μικρὰ δὲ Μαδιάμ πέραν ἐστὶν τῆς ἔρυνθρᾶς θαλάσσης,

2. Βάσκονοις V. *ib.* Καλλιαικοί RV. *ib.* Ἄστορες RV. 3. Γάλλων] τ' ἄλλων V, ἄλλων P. *ib.* καὶ Ναρθουσίων Ducangius, Κεναρθουσίων RV. 4. Ἔδνοι] Ἐδνοὶ P sola. 6. Ἑρμοετολοί V. 8. Γραικοί. PV. 9. καὶ τὰ] τὰ P. 10. διαγράφειν] δὲ γράφειν P, δὲ διαγράφειν m. R. 13. Ἀδιαβηνοὶ V. *ib.* Ταῖνοι V. 15. Ταϊανῶν] Ταηνῶν V. 17. Μαδιανισταὶ P sola. 19. Οἱ P.

coloniae sunt v. i. Lusitani, ii. Baetici, iii. Autrigoni, iv. Vascones, v. Callaeci, qui vocantur Astures.

Aliorum vero Narbonensium appellatorum populi et coloniae sunt iv. i. Lugduni, ii. Velici, iii. Sicani, iv. Hedui.

Germanorum nationes et coloniae v. sunt, i. Marcomali, ii. Varduli, iii. Quadri, iv. Veridi, v. Hermoeli.

Sarmatarum populi et coloniae sunt ii. i. Hamaxobii, ii. Graeco-sarmatae.

Ignotarum etiam gentium praestat nosse regiones, celebresque montes, et insignes fluvios. De populis porro scribere aggrediar, ducto ab Oriente usque ad Occidentem, prout habitant, initio.

Adiabeni et Tajani ultra Arabes habitant.

Alamossyni citeriores sunt Arabibus.

Sacceni ultra Taisanos.

Albani ultra Caspiae portas habitant.

Madianitae majores, qui a Moysae devicti sunt, cis mare Erythraeum degunt.

πλησίον Αἰγύπτου, ὅπου ἐβασίλευσε Ῥαγοσὴλ ὁ πενθέτης Μωϋσείας.

Πέραν τῶν Καππαδοκῶν εἰς τὰ δεξιὰ οἰκοῦσιν Ἀρμένιοι καὶ Ἰβηρες καὶ Βεῤῥάνοι καὶ Σκύθες καὶ Κόλχοι καὶ Βοσποριανοί. 5 οἱ δὲ καλούμενοι Σάλλοι, οἱ καὶ Σανῖται κεκλημένοι, οἱ ἕως τοῦ Πόντου ἐκτείνοντες, ὅπου ἐστὶν ἡ περὶ τὴν Ἄσπαστον καὶ Σεβαστόπολιν καὶ ὁ Ἰσσου λιμὴν καὶ Ὡασις ποταμός, ἕως τοῦ Τρα- R 80
πελοῦντος ἐκτείνει τὰ ἔθνη ταῦτα.

Ἔρη δὲ εἰσιν ὀνομαστὰ ἰβ', α' Αἰβανός ἐν Συρία, β' Καν- C
10 κάσιον ἐν Σκυθία, γ' Ταῦρος ἐν Κιλικία, δ' Ἄτλας ἐν τῇ Αἰθίοχῃ
τῇ ἑξωτερῇ, ε' Παρνασός ἐν Φωκίᾳ, ζ' Κιθαίων ἐν Βοιωτία,
ζ' Ἐλικίων ἐν Τελμισσῷ, ἠ' Παρθένιον ἐν τῇ Θράκη, θ' Νύσσος τὸ Σίνα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ι' Λυκαβητὸς ἐν Χίῳ, ια' Πηνιον
ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ιβ' Ὀλυμπος ἐν Μακεδονίᾳ.

15 Δεδειγμένον τῶν ὀνομαστῶν ὁρέων δέον καὶ τοὺς ἐπισημοὺς
ποταμοὺς ἐξειπεῖν τοὺς ἀποχέοντας εἰς τὴν θάλασσαν. ποτα- V 29
μοὶ γάρ εἰσιν ὀνομαστοὶ μ'· α' Ἰνδὸς ὁ καὶ Φισῶν, β' Νεῖλος ὁ
καὶ Γήων, γ' Τίγρις, δ' Εὐφράτης, ε' Ἰορδάνης, ζ' Κήφισος,
ζ' Τάναϊς, ἠ' Ἰσμηνός, θ' Ἑρμάνθος, ι' Ἄλως, ια' Ἀσωπός,
20 ιβ' Θερμωδών, ιγ' Ἐρασίνος, ιδ' Ρεῖος, ιε' Ἀλφειός, ις' Βορν- D
σθένης, ιζ' Ταῦρος, ιη' Εὐρώτας, ιθ' Μαλανδρός, κ' Εἰσμος,

7. Ὀίσσον PV. 11. ἑξωτερῇ V, δευτέρῃ P. 12. τῇ om. P.
13. τὸ om. P. ib. τῇ om. P. ib. Λυκαβητὸς V, Λυκαβιτὸς P.
15. δέον om. P. post ποταμοὺς interpolato (δεῖ). 17. Φισῶν V.
18. Ἰορδάνης P. ib. Κίφισος PV. 19. Τανάης PV. 20.
Ἀλφειός PV. ibid. Βορνθένης RV. 21. Μείανδρος PV.

Minor vero Madiam ultra mare Erythraeum jacet, juxta Aegyptam, Rhaguel Moysis socer regnavit.

Ultra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Ber- rani, et Scythae, et Colchi, et Bosphoriani. Qui vero dicuntur Salli, qui et Sanitae vocantur, ad Pontam usque protendantur, ubi sunt Castra Asparus, et Sebastopolia, et Hoessi portus, Phasisque fluvius: usque ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero XII montes celebriores. I. Libanus in Syria, II. Cauca- sus in Scythia, III. Taurus in Cilicia, IV. Atlas in Libya secunda, V. Parnassus in Phocide, VI. Cithaeron in Boeotia, VII. Helicon in Tel- misso, VIII. Parthenius in Thracia, IX. Nyssus, Sina in Arabia, X. Ly- cabitus in Chio, XI. Appenninus in Italia, XII. Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recensendi sunt insignes fluvii qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluvii XI. I. Indus, qui et Phison, II. Nilus, qui et Geon, III. Tigris, IV. Euphrates, V. Jordanis, VI. Cephissus, VII. Tanais, VIII. Isminus, IX. Erymanthus, X. Halys, XI. Asopus, XII. Thermodes, XIII. Erasinus, XIV. Rius, XV. Alpheus, XVI. Borysthenes, XVII. Taurus, XVIII. Eurotas, XIX. Meander, X. Her-

κα' Ἄξιος, αβ' Ἡρόκμος, κγ' Βοῖος, κδ' Ἐβρος, κε' Σαγάρος,
 κς' Ἀχελῷος, κζ' Πηγνεῖος, κη' Ἐθνος, κθ' Σπερχειός, λ' Κάσι-
 στρος, λα' Συμβεῖς, λβ' Σκάμανδρος, λγ' Στρυμών, λδ' Παρ-
 θένιος, λε' Ἴστρος, λς' Βαῖτις, λζ' Ῥήνος, λη' Ῥοδανός, λθ'
 Ἡριδανός, μ' Θουβηρις ὃ νῦν καλούμενος Τίβερις. 5

Ἔδοξέ μοι καὶ τὰς ἐπισημοὺς πόλεις τῶν ἐπὶ κλιμάτων ἔξα-
 πείν.

P 85 Α'. Κλίματος πρώτου Λιβύης τῆς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, Νήρης
 μητρόπολις Αἰθιοπίας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγύπτῳ, α' Μερὸν, β'
 Πτολεμαῖς, γ' Ἀραβία, δ' Μουζα. 10

Β'. Κλίματος δευτέρου Αἰγύπτου Διοσπολις μεγάλη, Συή-
 νη, Ἀμμωνιακὴ, Ἦσας μεγάλη.

Γ'. Κλίματος τρίτου Μαυριτανίας Ὀκπιδάνιον, Ἀφρική,
 Καρχηδών, Ἀδράμυστος· Κυρήνης Ἀρσινόη, Πτολεμαῖς, Ταύ-
 ραια, Ἀπολλωνία, Κυρήνη· Αἰγύπτου, Παρατόνιον, Ἀλεξάν- 15
 δρεια μεγάλη, Πηλούσιον, Μίμφις, Πτολεμαῖς Ἐρμείου· Συ-
 ρίας Τουδαίας Καισάρεια, Ἀσκαλὼν, Τιβερίας, Νεάπολις,
 Βεβυστή, Σκυθόπολις, Αἴλια· Ἀραβίας Πετραίας Πέτρα,
 Μήδαβα, Βόστρα· Βιβυλῶνος Τερηδών.

1. Ἐξιος R. *ibid.* Ἐβρος P, Εὔρων V, Εὔρον R. 2. Πίνιος
 PV. *ib.* Ἐθνος PV. *ib.* Σπέρχειος PV. 3. Στύρων RV.
 4. Βέντης PV. 5. Ἰριδανός PV. 6. τὰς om. P. 9. αὐτῇ
 om. V. *ib.* Μερῶ PV. 11. Συήνη] Σολίη PV. 14. Ἀρσ-
 σή P. *ib.* Ταύραια] Ταυρηά V, Ταυρισά P. V. Wesseling-
 ad Antonin. p. 67. 17. Ἀραβίων R, Ἀσκαλῶν m. R. 19. Μεί-
 δαβα P. *ibid.* Τεριδίων PV.

mas, xxi. Axius, xxii. Pyramus, xxiii. Danubius, xxiv. Hebrus, xxv.
 Sagarius, xxvi. Achelous, xxvii. Pinnius, xxviii. Eucnus, xxix. Sper-
 chius, xxx. Caystrus, xxxi. Simois, xxxii. Scamander, xxxiii. Strymon,
 xxxiv. Parthenius, xxxv. Ister, xxxvi. Bettis, xxxvii. Rhenus, xxxviii.
 Rhodanus, xxxix. Eridanus, xl. Thoberis, qui nunc Tiberis appellatur.

Operae pretium videtur praeterea inclytas urbes septem climatum
 recensere.

I. Primi climatis Libyae in Aegypto, Nigrae Metropolis Aethiopiae,
 quae est in ipsa Aegypto. i. Meroë, ii. Ptolemais, iii. Arabia, iv.
 Muza.

II. Secundi climatis Aegypti, Diospolis magna, Seimo, Ammoniacae,
 Oasis magna.

III. Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago,
 Adramystus, Cyrene, Arsynoë, Ptolemais, Tauchista, Appolemis; Cy-
 rinae Aegypti, Paratoniae, Alexandria magna, Pelusium, Memphis, Pto-
 lemais Hermii, Syriae Iudaeae Caesarea, Ascalon. Tyberias, Neapolis,
 Sebaste, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petraeae, Petra, Midaba, Bostra.
 Babylenis, Teriden.

Δ. Κλίματος τετάρτου Συρίας κοίτης, Ἀκτιόχεια, Ἄρακα, Ἱεράπολις, Σελεύχεια, Ἀπάμεια, Αἰμισα, Σαμόσατα, Πάλμυρα, Ἀραβες, Ἐλιούπολις, Δαμασκός, Ζεῦγμα· Ἀραβίας Μεσοποταμίας Νισίβι, Σελεύχεια Βαβυλώνος Βαβυλώνων Ἀσσυρίας Νίνος, Ἀρβηλα, Κτησιφών· Σουσιατῆς Σοῦσα· Μηδίας Ἐσβατάνα, Ἀρσακία.

Ε. Κλίματος πέμπτου πόλεις ἐπίσημοι Ἰταλίας Νεάπολις, Ῥώμη, Ποτίοιοι· Σικελίας Μεσσήνη· Θράκης Αἴνος, Ολιμππούπολις, Ἀδριανούπολις, Τραϊανούπολις, Ἀβδηρα, Προκόρησος, Πέριανθος, Θάσος νῆσος, Σαμοθράκη νῆσος, Χερρόνησος, Κοῖλα, Σηατός· Μακεδονίας Δυράχιον, Θεσσαλονίκη, Ἀμφίπολις, Ἡράκλεια, Ἔδεσσα, Πέλλα, Φίλιπποι, Κασάνδρεια, Λάρισσα, Ἀπολλωνιάς, Ἀδριανούπολις· Δαλματίας Ἐπίδουρος· Ἑλλάδος Ἄργος· Βιθυνίας Νικομήδεια, Ἀπάμεια, Τουλιούπολις, Νίκαια· Ἀσίας μεγάλης Κόζικος, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Λάμψακος, Πέργαμος, Σμύρνα, Τένεδος, Ἐβάλιοι, Ἄγκυρα, Σάρδη, Ἱεράπολις, Ἀπάμεια, Κυβύρα, Μυτιλήνη νῆσος, Χίος νῆσος· Γαλατίας Σινώπη, Πομπηιοῦπολις, Ἀκτιόχεια, Πισιδία, Ἄγκυρα, Γέριμα, Ταβνιον, Πισισοῦντα, Λύστρα· Παμφυλίας Ὑπάμα· Καππαδοκίας Κώ-

2. 14. Ἀραμία PV.	ib. Σαμόσατα PV.	4. Νήσιβι PV.	5.
Μηδάλας PV.	8. Ποτίοιοι om. P.	ib. Μεσσήνη P.	9. Προκόρησος P.
Θάσσης R.	10. Πέριανθος V, Πέριανθος P.	ib. Θάσσης PV,	
Ἄργος P sola.	11. Κόζικα PV.	ib. Σειστός P, Σιστός V.	ib. Σαμοθράκης P.
βύρα PV.	12. Πέλλα P.	13. Ἀπολλωνίας PV.	17. Κτησιφών PV.
	18. Γαλατίας PV.	19. Πισιδία PV.	20. Ὑπάμα PV.

IV. Quarti climatis, Coelo-Syriae, Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Apamia, Aemisa, Samosata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damascus, Zeugma. Arabiae Mesopotamiae, Nesbis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Assyriae Ninus, Arbela, Ctesiphon. Susianae, Susa. Mediae, Ecbatana, Arsacia.

V. Quinti climatis urbes insigniores. Italiae, Neapolis, Roma. Siciliae, Messana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Trajanopolis, Abdera, Praecoesus, Perinthus, Thassus insula, Samothrace insula, Cherronesus, Cyla, Sestus. Macedoniae, Dyrrachium, Thessalonicae, Amphipolis, Heraclea, Edessa, Pella, Philippi, Cassandria, Larissa, Apolloniae, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladae, Aricia. Bithyniae, Nicomedia, Apamea, Juliolis, Nicasa. Asiae majoris, Cinyrus, Alexandria, Troas, Lampsacus, Pergamus, Smyrna, Teos, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Apamia, Cobyra, Mitylene insula, Chios insula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Pisinus insula, Ancyra. Germania, Tannium, Pessinus, Lystra. Pamphyliae Hyp-

μανα, Ἀμάσεια, Καισάρεια, Μάζακα, Μηλιτήνη, Βικόνιον, Νικόπολις, Νεοκαισάρεια, Σάταλα· Ἀρμενίας μεγάλης Κολχίς.

ζ'. Κλίματος ἕκτου Λογδοῦνος, Δαλματίας Σαλώνας· Καππαδοκίας Τραπεζοῦντα· Ἰταλίας Ῥάβεννα, Ἀκυληία· Μυσίας τῆς κάτω Ὀδησσός, Δορόστολος· Θράκης Ἀπολλωνιάς, Ἀγγιλα-
R 84 λος, Βυζάντιον· Χερσονήσου Ἐλαιωῖς, Καλχηδών, Ἡράκλεια, Ἀμαστρα· Ἀσίας μικρᾶς Τένεδος· Γαλατίας Ἀμισός.

Ζ'. Κλίματος ἑβδόμου τοῦ διὰ Βορυσθένους **.

P 86

Περὶ ἀστρονομίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς πυργοποιίας ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφα-
ξᾶδ ἄνθρωποι τινες Ἰνδὸς ἀνεφάνη σοφὸς ἀστρονόμος, ὀνόματι Ἄν-
δουβάριος, ὃς καὶ συνεγράψατο πρῶτος Ἰνδοῖς ἀστρονομίαν.

Ἐγενήθη δὲ καὶ ἄλλος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ, Χοὺς ὀνό-
ματι, ὃ Αἰθίοψ, ὅστις ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδὸν γλιγαντα τὸν τῆν
Βαβυλωνίαν κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἀποθεωθέντα καὶ
γενόμενον ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὅτινα καλοῦσιν Ὁρῶνα.
οὗτος ὁ Νεβρωδὸς πρῶτος κατέδειξε τὰ κρηγεῖν καὶ χορηγεῖν
B πᾶσι θηρία εἰς βρωσιν· καὶ ἐπρώτεν Ἰερσῶν.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σῆμ τῆς κρατησάσης Συρίαν

1. Ἀμασία, Καισάρεια PV. 2. Κόλχη PV. 4. Ῥάβεννα PV.
5. Ὀδυσεὺς PV. ἰδ. Δορόστολος P. 6. Ἐλεὺς PV. 8. τοῦ
om. P. Post Βορυσθένους indicavi lacunam. 10. Ἀρφαξᾶδ V,
Ἀρφαξᾶδ R. 17. καὶ χορηγεῖν om. P.

pa. Cappadociae Comana, Amasia, Caesarea, Mezaca, Melitene, Ico-
nium, Nicopolis, Neocaesarea, Satala. Armeniae majoris, Colchis.

VI. Sexti climatis, Lugdunum. Dalmatiae, Salonae. Cappadociae
Trapezus. Italiae, Ravenna, Aquileia. Mysiae inferioris, Odysus, Do-
rostolus. Thraciae, Apollonias, Anchialus, Byzantium. Chersonesi,
Eleus, Calchedon, Heraclea, Amastra. Asiae minoris, Tenedus. Ga-
latiae, Amisus.

VII. Climatis septimi, per Borysthenem.

De Astronomia.

Iis temporibus, quibus Turris condebatur, quidam Indus extitit, ex
stirpe Arphaxad, sapientiae laude, et Astronomiae cognitione clarus, no-
mine Andubarius, qui primus apud Indos de Astronomica disciplina li-
bros conscripsit.

Natus est praeterea alius ex tribu Sem, Chus appellatus, generis
Aethiops, ex quo progenitus Nembrod gigas, Babylonis conditor, quem
aiunt Persae inter Deos fuisse reatum, ac inter caelestia astra conspici,
huncque Orionem nuncupant. Hic Nembrod ferarum ad escam venatio-
nem primus docuit, Persisque primus imperavit.

Ex eadem tribu Sem, primogeniti Noe filii, in Syria ac Perside,

καὶ τὴν Περσίδα καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς τοῦ πρώτου
 οἴου τοῦ Νῶε ἐγεννήθη καὶ ἀνεφάνη ἄνθρωπος γιγαντογενής,
 ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Δάμνου τοῦ ἰδίου πατρὸς εἰς
 τὴν ἐπιωνμίαν τοῦ πλάνητος ἀστέρος. ἐγένετο δὲ δυνατὸς οὗτος,
 5δοῦς πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν ἦτοι ἔρχειν καὶ κρατεῖν τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς πρῶτος τῆς Ἀσσυρίας
 ἕτη πολλά, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος ἀπὸ τῆς Ἀσ-
 συρίαν ἀρχάμενος. ἦν δὲ φόβον ἔχων πρὸς πάντας, ὡς πολέ- C
 μος καὶ ἀναιρῶν πάντας· ὅστις ἔχε γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν τὴν
 10 καὶ Ῥεαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυρίοις διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι
 ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ
 Σῆμ τοῦ οἴου Νῶε. ἔσχεν δὲ υἶδν ὁ Κρόνος ὀνόματι Πίκον,
 ὅστις ἀπὸ τῶν γονέων ἐκλήθη Ζεὺς εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τοῦ πλα-
 νήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἶδν ὁ αὐτὸς Κρόνος ὀνόμα-
 15 τι Νῆον· ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἥραν. ἔλαβεν δὲ γυ-
 ναῖκα Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν, ἣν καὶ
 Ζορίην Νέμεισιν ἐκάλουν τινὲς εὐχαριστοῦντες αὐτῇ ὡς ἀγαθῇ
 καὶ δίκαια πάντα θελοῦσῃ· ἐξ ἧς ἔσχεν υἶδν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς,
 ὃν ὠνόμασε Βῆλον διὰ τὸ δξύτατον εἶναι τὸν παῖδα. ὁ δὲ D
 20 προπάτωρ Κρόνος ἐάσας τὸν ἑαυτοῦ υἶδν Πίκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ
 καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥεαν τὴν καὶ Σεμίραμιν μετὰ τοῦ Πίκου

1. μέρη Anonymus ante Malalam p. 17. 14. ed. Bonn., μέγχο; P, μέγχοις V.
 8. Δάμνον P sola, Οὐρανοῦ Anon. 5. κατεδείξατο β. P. 9. Σε-
 μιραμῆν PV plerumque. 10. τὸ καὶ] καὶ τὸ P. 11. ἀλαζόνα PV.
 15. θυγατέρα] θυγατέραν PV. ib. ἔλαβεν — Ἥραν om. P. 18.
 Πίκος m. R, Νίγος PV. ib. ὁ καὶ] καὶ ὁ P. 19. τὸ om. P. 21.
 καὶ alterum om. P.

caeterisque regionibus ortum spectantibus regnante, ex gigantum pros-
 pia procreatus vir floruit, Chronus seu Saturnus appellatus, cui id no-
 minis a Domino patre inditum de errantis astri nomenclatura. Hic porro
 cum esset admodum potens, regnandi ac imperandi, hominesque sibi
 alios subjiciendi artem primus edocuit: ipseque primus annos multos in
 Assyria regnavit, tota deinde Perside, initio ab Assyriis facto, imperio
 suo subjecta, cum ab omnibus ut hostis et tyrannus terrori esset. Huic
 uxor fuit Semiramis, quam ob illius fastum et arrogantiam Rheim vocant
 Assyrii: ipsa perinde ex tribu Sem Noe filii oriunda. Saturno vero
 filius fuit Pico, qui a parentibus Jupiter nuncupatus est, de nomine
 pariter errantis astri. Habuit et alterum filium Saturnus, cui Ninus no-
 men fuit, et filiam, Junonem appellatam, quam Nemesin jugalem quidam
 vocarunt, quod bona esset, et quod justa omnia vellet. Ex ea filium
 habuit Pico seu Jupiter, quem Belus nominavit, quod pedum celerita-
 te praestaret. Saturnus vero avus, permessa Jovi seu Pico filio Assy-
 ria, et relicta cum filio Pico seu Jove uxore sua Rhea seu Semiramide,

- R 86 τοῦ καὶ Λιδὸς υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ λαβὼν πολλὰν βοήθειαν ὄχλου ἀνθρώπων γενναίων ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν ἀβασίλευτος οὖσαν, μὴ κρατούμενην ὑπὸ τινος βασιλεύοντος· καὶ ἐκράτησεν τῶν δυτικῶν μερῶν, ἀφανῆς ἐκ τῆς Συρίας γενόμενος. καὶ ἔμεινεν κρατῶν καὶ βασιλεύων τῆς δύσεως πάσης ἐπὶ ἔτη πολλά, καὶ 5 ἔσχεν ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φιλάρων, ἐξ ἧς ἔσχεν ἄλλον υἱὸν ὀνόματι Ἄφραον, ὥστις ἔδωκε τὴν πρὸς Αἰθίω γῆν. καὶ ἐκράτει
- P 87 τῶν ἐκεῖ βασιλεύων ὁ Ἄφραος, ὅστις ἔθηκε τὴν Ἀστυνόμην ἐκ τῆς Λακερῖας νέου, καὶ ἐγέννησεν θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην εἰς ὄνομα καὶ αὐτὴν τοῦ πλάνητος ἀστέρος τῆς οὐρα- 10 νίας Ἀφροδίτης, φιλόσοφον γενομένην, ὅστις ἐγαμήθη Ἀδώντι τῷ υἱῷ τοῦ Κενύρου, Ἀθηναίῳ, καὶ αὐτῷ φιλοσόφῳ, καὶ ἔμεινεν
- V 81 ὁμοῦ φιλοσοφούντες σωφρόνως ἄχρι θανάτου. ἔσχεν δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Φιλάρως ὁ Κρόνος καὶ ἄλλον υἱὸν τὸν λεγόμενον Κείρανα, φιλόσοφον καὶ αὐτὸν. μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι τὸν Πίκον τὸν 15 καὶ Δία τῆς Ἀσσυρίας ἔτη τριάκοντα ἑάσας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ τὴν Ἑραν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα,
- B καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλεῖα τῆς Ἀσσυρίας, ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν δύσιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Κρόνον. ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσεν τῶν Ἀσσυρίων ἔτη δύο, καὶ τελευταῖα, ὅστινα 20 οἱ Πέρσαι ἀπεθίωσαν. ὁ δὲ Κρόνος εὐφραδῶς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πίκον τὸν καὶ Δία ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δύσει, παρεχώρη-

4. ἀφανῆς ἐν τῇ Ἀσσυρία γενόμενος P. 6. Φηάραον P. 8. Ἀστυνόμην m. RP, Ἀστυμένη R, Ἀστυόμην V. 11. ὅστις] ἤτης m. R. 13. ἐκ τῆς αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς τῆς P. 14. Φιαύρας V, Φηάρας P.

magnisque copiarum ac generosorum virorum comparatis auxiliis, in regiones Occidentales, quae a nullo tum Rege obtinebantur, profectas has sibi asseruit, in Assyria deinceps non visas: annisque compluribus uniuerso Occidenti imperavit. Uxorem duxit nomine Pheauram, ex qua filium alterum procreavit, Aphraam appellatum, cui terras versus Libyam regendas tradidit: ubi cum is imperaret, Astynomen ex Laceria insula oriundam sibi in conjugem adscivit, ex eaque filiam genuit, quam de errantis caelestis astri Veneris nomine Venerem appellavit, quae Philosophiae studia imprimis coluit. Illa autem Ademidi Atheniensis, Cinyrae filio, et ipsi Philosopho, nuptiis tradita est, cum uterque in magna vitae modestia usque ad mortem Philosophiae operam una contulisset. Suscepit Saturnus ex Pheaura filium alium Chironem nuncupatum, et ipsum Philosophiae addictum. Pictus vero seu Jupiter, cum Assyriorum regum annis xxx. administrasset, relicta et hinc matre sua, et Iurone sorore simul et uxore, filioque Belo Assyriae Rege constituto, ipse ad Saturnum parentem in Occidentem concessit. Belus ergo cum Assyria biennio imperasset, obiit, a Peruis in Deorum coetum relatus. At Saturnus cum Picum seu Iovem ad se venientem in Occidentem comperisset, re-

σεν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως· ἦν γὰρ γενηρακῶς καὶ τα-
λακωρήσας ὁ αὐτὸς Κρόνος. καὶ ἐβασίλευσεν τῆς δύσεως,
ἦγον τῆς Ἰταλίας, Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔλα ἔτη ἕξ· τῆς δὲ Ἀσ-
συρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσεν Νίνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου,
5 ὅστις καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα τὴν Σεμίραμιν ἔλαβεν γυναῖκα· ἔξ
οὗ Πέρσαις νόμος γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς,
διὰ τὸ καὶ τὸν Πίικον λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τὴν Ἥραν γυ- C
ναῖκα, καθὰ καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἐκτίθεται, Ἥρην
προσεῖπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε. καὶ τελευτᾷ ὁ Κρόνος. ὁ δὲ
10 Νίνος ἐπικρατῆς γενόμενος τῆς Ἀσσυρίας κτίζει τὴν Νινευὴ πό-
λιν Ἀσσυριοῖς, καὶ βασιλεύει πρῶτος ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν Σεμί-
ραμιν τὴν καὶ Ῥέαν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα καὶ γυναῖκα μετ'
ἑαυτοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγενήθη καὶ ὁ Ζωροάστρως ὁ ἀ- R 88
15 στρονόμος Περσῶν ὁ περιβόητος, ὅστις μέλλων τελευτῶν ἤρχετο
ἐπὶ πυρὸς ἀναλωθῆναι οὐρανίου, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις ὅτι ἐὰν
πίση με τὸ πῦρ, ἐκ τῶν καιομένων μου ὀστέων ἐπάρατε καὶ
φυλάξατε, καὶ οὐκ ἐκλείψαι τὸ βασιλεῖον ἐκ τῆς ἐμῶν χώρας D
ἔσον χρόνος φυλάττετε τὰ ἐμὰ ὀστέα. καὶ ἐδξάμενος τὸν Ὁρλω-
20 να ἀπὸ πυρὸς ἀερίου ἀηλώθη. καὶ ἐποίησαν οἱ Πέρσαις καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔχουσι φυλάττοντες τὸ λείψανον αὐτοῦ τεφρω-
θὲν ἕως τῶν.

3. καθὰ] κατὰ PV. id. Ὅμηρος] ll. π. v. 432. εν. 356. id. Ἥρην
V, Ἥραν P. 12. Ραίαν PV. 14. Ζωροάστρως P. 15. ὁ om. P.
17. καθή] ἐκκαύσει P, κακαύσει RV. 18. λείψει P. id. ἡμῶν
χώρας V, χώρας ἡμῶν P.

gus Occidentis ultro ei cessit, cum senio ac aegritudine laboraret. Pi-
cus igitur qui et Jupiter in Occidente seu in Italia regnavit annos totos
LXII. Assyriae vero post Belam imperavit Ninus, Saturni alius filius,
qui matrem suam Semiramidem in uxorem duxit: unde Persis ex lege
iudicata, ut matres et sorores ducere in conjuges liceret, cum et Picus
sororem Junonem matrimonio sibi pariter copulasset: quemadmodum et
decimasimus Homerus ait, Junonem sororem uxoremque sic fando adortus
est. Saturno extincto, Assyriae regno potitus Ninus, ac Ninive urbe
emendicata, in ea primus Assyriae imperavit, una cum Semiramide seu
Rhea matre, eademque et uxore.

Ex illius igitur genere natus est Zoroastres, celebris apud Persas
Astronomus, qui mortis proximus, precatus est, ut caelesti igne consu-
meretur, Persas sic allocutus: Cum ignis me combuserit, ex combustis
meis ossibus, cineres tollite et servate: regnum enim a vestra regione non
auferetur, quamvis servabitis ossa mea. Invocato dsinde Orione, aërio
igne consumptus est. Persae vero quod ille imperarat executi, illius re-
liquias in cineres redactas usque hodie servant.

Μετὰ δὲ Νίνου ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θεόρξας ὄνοματι, ὄντινα μετωνόμασεν ὁ τούτου πατήρ Ζάμης ὁ τῆς Ῥέας ἀδελφός Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλάνητος Ἰστέρος. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστής, ὅστις ἐπολέμησεν ἐπὶ τὰ ἀρκτῶα μέρη, ἐπελθὼν
 P 38 καὶ Κανκάσῳ τιμὴ καὶ αὐτῷ δυνατῷ ἀνδρῶπιω γυγαντογενεὶ καὶ ὁπολεμικῷ, καταχθέντι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ τοῦ νιοῦ τοῦ Νῶε, καὶ πολεμήσας τὸν Καύκασον ἐφόνησε καὶ παρέλαβε τὴν χώραν αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκη ἐκεῖ τελευτήσας κέτα· ῶτινι Ἄρει ἀνέστησαν πρῶτον στήλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσεκύνουν αὐτόν, καὶ ἕως τῆς νῦν καλοῦσι περισσιτὶ τὸν Βαὰλ 10 θεόν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεῦμενον Ἄρης, πολέμιον θεός. τούτου μνημονοῦει ἡ προφητικὴ γραφὴ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν ὅτι ἠγαγκάζοντο προσκυνεῖν αὐτῷ. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν Ἄρειος ἐβασίλευσεν ὁ Λάμης. καὶ μετὰ Λάμην ἐβασίλευ-
 B σεν Ἀσσυρίων Σαρδανάπαλλος ὁ μέγας, ὄντινα Περσεὺς ὁ Δανάης ἐφόνησεν καὶ ἀφείλατο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπεκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας. ἕτινα συνεγράψατο Σεμηράνιος ὁ Βαβυλώνιος Πέρσης. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Νίνου Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν. 20

Ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις οὔτε πόλις οὔτε διοικήσις τις ἦν

2. ὁ τῆς] ἐκ τῆς P. 5. Κανκάσῳ R, καύσας V. ib. τιμὴ] φ τιμὴ PV. ib. δυνατῷ — πολεμικῷ om. P. 9. πρῶτον Ducas-gius cum Anon. p. 19. 3., πρώτην RV. 12. Δανιὴλ] XII. 15. Σαρδαναπαλλός P hic et infra. 16. ἀφείλατο P. 17. ὄνομα αὐτοῦ P.

Post Ninum in Assyria regnavit Thurras appellatus, cui Zames pater, et Rheae frater, de errantis astri nomine, Martis cognomen indidit. Hic acerrimus fuit bellator, qui expeditione versus Aquilonis plagas suscepta, Caucasum, et ipsum de tribu vel genere Japhet, filii Noe, ortum, bello aggressus, eo interfecto, regnum illius invasit, progressusque in Thraciam, ibi extinctus jacet: cui quidem Marti tum primum statuentem erexere Assyrii, a quibus exinde pro Deo cultus est, quemque ad haec usque tempora Persica lingua Baal Deum vocant, quod Graeco idem valet ac Mars, bellorum Deus. Illius meminit in Prophetiarum libro Daniel, cum ait tres pueros illum adorare coactos fuisse. Post Martis excessum, Lames regnavit: post Lamen Assyriis imperavit magnus ille Sardanaapalus, quem Perseus Danaes filius interfectit. Is ablato ab Assyriis regno, Assyriorum Rex constitutus, de suo nomine Persas filios appellavit, quemadmodum Semeronius Persa literis consignavit. Nini vero frater Picos, qui et Jupiter, Italiae regnum obtinuit.

Hisce temporibus, nulla erat civitas, nullaque provincia in Oeci-

ἐν τῇ δούσει, ἀλλ' ἀπλῶς φέκετο πᾶσα ἡ γῆ ἐκείνη ἀπὸ τῶν
μειοικησάντων ἐκεῖ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε.

Ἐήσεν δὲ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔτη ρκ', κρατῶν τὴν δύσιν καὶ V 32
βασιλείων αὐτῆς· καὶ ἔσχεν υἱὸς πολλοὺς καὶ θυγατέρας ἀπὸ
5 τῶν ὑπρεπῶν γυναικῶν. ἔσχεν δὲ ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς C
υἷὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ R 90
πλάνητος ἀστέρου. ὁ αὐτὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἔσχε μετὰ τὸν Ἑρ-
μῆν καὶ Ἑρακλέα, καὶ μετ' ἐκείνον ἄλλον υἷὸν τὸν Περσεά ἀπὸ
ὑπρεποῦς γυναικὸς ὀνόματι Δανάης, θυγατρὸς τοῦ Ἀκριοῦ
10 τοῦ καταγομένου ἐκ τῆς Ἀργείων χώρας, περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν
Ἑσχιπιδῆς ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν
κβωτιῷ τινι βληθεῖσαν τὴν Δανάην βληθῆναι κατὰ θάλασσαν,
ὡς φθαρθεῖσαν ὑπὸ Λιδῶ μεταβληθέντος εἰς χρυσόν. ὁ δὲ σοφώ-
τατος Βρούττιος ὁ ἱστορικὸς καὶ χρονογράφος ἐξέθετο ὡς ὁ αὐ-
15 τὸς Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς οὔσαν ταύτην ἐν κουβουκλιῷ παρακειμένῳ D
τῇ θαλάσσῃ πολλῷ χρυσῷ πείσας ἠδυνήθη προτρεψάμενος ἐκ-
βαλεῖν, ἦντινα ἀρπάσας ὡς πᾶν ὑπρεπῆ ἔφθειρεν, καὶ ἐξ αὐ-
τῆς ἔσχεν υἷὸν ὀνόματι Περσεά τὸν προειρημένον· ὄντινα πτερω-
τὸν γράφουσιν διὰ τὸ ἐκ παιδῶθεν περιόργον εἶναι τὸν παῖδα.
ὡδω καὶ ὁ τούτου πατήρ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐδίδαξεν αὐτὸν πράτ-
τειν καὶ τελεῖν τὴν μαγείαν τοῦ μυσικοῦ σκόφου, διδάξας αὐτὸν
πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ μυστικὰ καὶ ὀυσειβῆ πλανήματα, λέγων

5. ὁ prius om. P. 7. ὁ prius om. P sola, V (?). 12. κληθῆναι
R. 14. Βρούτιος P. 15. παρακειμένων R. 19. τὸν] αὐ-
τὸν P.

dente, sed simpliciter habitabatur terra illa ab his qui huc transmigra-
rant ex tribu Japhet filii Noe.

Vixit Picos, qui et Jupiter appellatus, annos cxx. cum Occidenti
ac Italiae imperasset, multis utriusque sexus ex praestantibus forma fe-
minis susceptis liberis. Extitit eidem Pico seu Jovi filius Faunus, quem
de errantis astri nomine Mercurium nuncupavit. Habuit praeterea idem
Picos, seu Jupiter, post Mercurium, Herculem: et post illum filium al-
terum Persea ex elegantis formae femina Danae appellata, Acrisii ex Ar-
giverum regione oriundi sorore, quam doctissimus finxit Euripides, in ea
quam illius nomine inscripsit Tragoedia, in arcam quandam inclusam,
in mare deinde dejectam, quod a Jove in aurum transformato fuisset
corrupta. At doctissimus Brutius Historicus et Chronographus tradit
Danaem, cum in cubiculo, quod mare spectabat, conclusa esset, multo
sacro suavisque Picum seu Jovem ut ex eo educeretur, raptamque ut for-
tasse praestantissimam corrupisse, ac ex ea procreasse filium Persecum no-
mine, cujus meminimus: quem quidem alatum vulgo Ideae effingunt, quod
a puerō, acri ac versatili esset ingenio: unde et illius pater Picos, seu
Jupiter, magicis exercandi clypei artibus illum instruxit, omniaque illius
arcana et impia mysteria ac fallacias edocuit, cum haec illi diceret:

- αὐτῷ ὅτι Νικῆς πάντας τοὺς πολεμίους ἔξ αὐτοῦ καὶ τοὺς
 P 39 ἐχθρούς σου καὶ πάντα ἀνθρώπων ἐναντίον καὶ πάντας τοὺς βλέ-
 ποντας ἐν αὐτῷ τῷ προσώπῳ τῆς Γοργόνης τυφλουμένους καὶ
 μένοντας ὡσεὶ νεκρούς καὶ κατασφαζομένους ὑπὸ σοῦ. καὶ λοι-
 πὸν δὲ Περσεὺς κενθρεὶς τῷ ἰδίῳ πατρὶ Πίκῳ τῷ καὶ Αἰὶ εἰς τὸν 5
 μετὰ ταῦτα χρόνον μετὰ τελευτῆν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Πίκου τοῦ
 καὶ Αἰὸς τελείας ἡλικίας γενόμενος ἐπεδήμησε τῆς τῶν Ἀσσυρίων
 βασιλείας, διαφθοροῦμενος τοῖς τέκνοις τοῦ Νίνου τοῦ θείου αὐ-
 τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ χρηματιαθεὶς ἀπῆλθεν
 ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Αἰθίης, καὶ κατὰ τὴν χώραν ὑπήρτησεν τῷ αὐ- 10
 τῷ Περσεὶ μία παρθένος κόρη τελεία χωρική, ἀγρίας ἔχουσα τὰς
 B τρίχας καὶ ὀφθαλμούς. καὶ στήσας ἐπηρώτησεν αὐτὴν λέγων,
 Τί σοῦ τὸ ὄνομα; ἣ δὲ εἶπεν μετὰ παρθέλιος Μέδουσα. καὶ
 κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ᾗ ἐβάσταζεν λογχο-
 δρακῆναι ἔφερε ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν. καὶ λαβὼν αὐ- 15
 τὸς ὁ Περσεὺς εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἰδι-
 δάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τοῦ καὶ Αἰὸς· ἦντινα ἐβά-
 σταζεν εἰς ἰδίαν βροθήειαν πρὸς πάντας ἐχθρούς καὶ πολεμίους
 R 92 εἰς τὸ ὑποτάσσειν καὶ ἀναιρεῖν. τὴν δὲ κάραν ἐκόλλασεν Γοργό-
 νην διὰ τὸ ὄξυ τοῦ βροθήματος καὶ διὰ τὸ ἐνεργές πρὸς τοὺς 20
 ἐναντίους. καὶ κείθεν περάσας ἦλθεν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν χώραν,
 ἥτις ἐβασιλεύετο ὑπὸ τοῦ Κηφέως, καὶ εὐρηκῶς ἐκεῖ ἱερὸν Πο-

4. κατασφαζομένους P. 13. Μηδοῦσα PV. 14. λογχοδρακῆναι
 P, λογχοδρακῆναι V, λόγχο δρακῆναι R. 19. δὲ om. P. ib.
 κάρη R. 20. καὶ διὰ] καὶ P. ib. ἐνεργῶς R.

Omnes hostes tuos ac inimicos quotquotque tibi adversabuntur, cum isto clypeo superabis: ita ut quicumque in eo Gorgonis caput respiciant, confectis occaecati, veluti exanimis, et a te interfecti peribunt. Hinc a parente Pico, seu Jove, dictis confusus Perseus, postmodum eo extincto, cum adolevisset, perfectaeque esset aetatis, regnum Assyriorum affectavit, cum a Nini patris, parentis sui fratris, filius aegro ferret, illud possideri. Consultoque oraculo, dum versus Libyam proficiscitur, occurrir illi adultae aetatis puella virgo, rustica, capillis et oculis feritatem quandam praeficiens: cumque constitisset, hanc ita est affatus: Quod tibi nomen est? Illa vero confidenter respondit, Medusa. Tum ille arreptis capitis capillis, quo accinctus erat falcato gladio, caput illius dissecuit, quam Perseus acceptam magicis incantationibus inivitavit, quemadmodum a parente Pico seu Jove edoctus fuerat, eamque contra hostes omnes ac inimicos auxilio sibi futuram detulit, quo suas eos subiret potestati, vel interficeret. Caput vero, propter auxilii celeritatem, et vim contra hostes, Gorgonem appellavit.

Profectus inde, in Aethiopiā concessit, cui tum Cophæus imperabat, ubi repertam Neptunī templum ingressus, in eo manentem et a Ce-

οὐδὲν εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ εἶδεν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν C
 κόρην κατὰ τόγμα τοῦ ἰδίου αὐτῆς πατρὸς Κηφέως ἐκδοθείσαν
 καὶ λεγομένην Ἀνδρομέδαν παρθένον. καὶ ταύτην ἀπέσπασεν
 ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ φθάσας αὐτὴν ὡς εὐπρεπῆ ἔλαβεν εἰς γυναι-
 5 κα. καὶ κατακλιύσας ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 ἐρχόμενος κατὰ γῆν Λαυραίων κατήντησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λυ-
 καονίας. καὶ γινόντες οἱ Λυκάονες ἀντιστάοντες ἐπολέμησαν αὐ-
 τῷ· καὶ χρησάμενος τῇ βοηθείᾳ τῆς κόρας τῆς Γοργόνης ἐνίκη-
 σεν τοὺς Λυκάοντας. καὶ εὐρηκῶς κόμην λεγομένην Ἀμάνδραν,
 10 ἐκόμησεν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ στήλην ἔξω τῶν V 93
 πυλῶν βασιλεύουσαν τὸ ἀντεικόνισμα τῆς Γοργόνης, καὶ θυ- D
 ραίαν ποιήσας ἐκάλεσε τὴν τέχνην τῆς πόλεως Περαίδα εἰς τὸ
 ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα· ἦτις στήλη ἕως τοῦ παρόντος ἐκείσε ἵσταται·
 ἦντινα πόλιν ἐκάλεσεν Εἰκόμιον, διότι πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα τὴν
 15 τῆς Γοργόνης ἐκεῖ ἔλαβεν. ἀπέταξε δὲ καὶ τὰς ἄλλας χώρας
 μηδενὸς ἐνθισταμένου. ἐρχόμενος δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουραίαν καὶ Κι-
 λαίαν, καὶ ἀντιστάσεως γενομένης αὐτῷ πολεμίων, χρηματι-
 σθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἵππου ἀπαθὰς τὸν σὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς εἰς τὴν
 χθὲν πῆξας νίκην λάβοις. καὶ καταλθὼν ἐκ τοῦ ἰδίου ἵππου
 20 ἐν τῇ λεγομένῃ κόμῃ Ἀνδραῶν ἐκεῖ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπη- P 40
 ξεν. καὶ νικήσας τῇ χρήσει τῆς Γοργόνης ἐποίησε τὴν αὐτὴν
 κόμην πόλιν, ἦντινα ἐκάλεσε Ταρσὸν ἐκ τοῦ χρημοῦ τοῦ ἰδίου

1. ἴδεν PV. 3. Ἀνδρομήδαν PV. 6. Λυκαονίας — Λυκάωνες —
 Λυκάωνας PV. 11. Γοργόνης Va correctore, Γοργονίας P. 14.
 διότι m. R PV, διὰ τί R. *ibid.* πρώτης νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ
 Malalas p. 36. 19., πρὸ τῆς νίκης εἰκόνα σὺν τῇ Γοργόνῃ RV. 18.
 σὸν om. P. 22. τοῦ ἰδίου] ἰδίου P.

pæso parente huic addictam virginem conspexit, nomine Andromedam:
 quam e templo abstractam, quod eximia esset forma, corruptam primo,
 in uxorem sibi postea adscivit. Istinc deinde solvens, discessit, prefe-
 ctusque versus Assyrios, in Lycaoniam venit: cujus adventu percepto,
 hæc bello aggressi sunt Lycaones. Is vero Gorgonis capitis usus ope,
 horum victor statim extitit, reperto vico Amandra appellato, ex eo ci-
 vilitatem confecit, et suam ipsius statnam, Gorgonis caput deferentem,
 extra portas erexit, peractisque sacrificiis, urbis Fortunam de suo no-
 mine Perisidem nuncupavit: quæ quidem statua ad nostra usque tempe-
 ra perstitit. Urbem vero Iconium appellavit, quod per Gorgonis ima-
 ginem ac figuram victoriam ibi esset consecutus. Subjecit sibi postea
 multas alias provincias, namine obsistente. Exinde in Isauriam et Cilli-
 diam profectus, hostibus illius transitum cum copiis impediens, hocce
 ancillum accepit: *Ex equo cum desilieris, calcem pedis in terram si des-
 ges poteris victoris.* Cumque ex equo descendisset in vico Andraso di-
 cto, pedis calcem ibi defixit: et Gorgonis ope victor factus, ex vico

αὐτοῦ ποδός, θυσιάσας κόρην ἀδασή ὀνόματι Παρθενόπην εἰς ἀποκαθαρσισμόν τῆς πόλεως. καὶ εὐχαριστήσας ὠρμησεν ἐκείθεν διὰ τοῦ Ἀργαίου ὄρους κατὰ Ἀσσυρίων, καὶ νικήσας αὐτοὺς καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα αὐτῶν Σαρδανάπαλλον τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενον ἐπέταξεν αὐτοὺς καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν 8 ἔτη γ', καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Πέρσας, ἀφελὼν ἀπὸ Ἀσσυρίων τὴν βασιλείαν καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἐφύτρωσεν Βδένδρα καὶ ἐκάλεσεν Περσέας. οὐ μόνον δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν

R 94 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν ἐφύτρωσεν τὰς Περσέας εἰς μῆμην αὐτοῦ. εἰδὼς δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μουσαροῦ καὶ 10 ἀθεμίτου σκόφου, καὶ ἐκάλεσεν τὴν χώραν Μήδων. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι τῆς Περσικῆς χώρας ἔτη πολλὰ μαθὼν ὅτι ἐν τῇ Συρίᾳ διάγουσιν ἐκ τοῦ Ἀργίου Ἰωνῆται, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Συρίαν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ Σιλπίον ὄρος, ὡς πρὸς ἰδίους συγγενεῖς· οἵτινες δεξάμενοι αὐτὸν μετὰ πάσης τιμῆς προσεκύνη- 15 σαν. γνόντες αὐτὸν οἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀργείων κατέγεται, χαρέντες ἀνόμευσαν αὐτόν.

C χεϊμῶνος δὲ γενομένου, καὶ πλημμυρήσαντος πολὺ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ τῇ Ἰωνιτῶν πῶλει τοῦ λεγομένου Δράκοντος, νυκτὶ δὲ Ὀρέντου καλουμένου, ἤτησεν τοὺς Ἰωνίτας εὔξασθαι· καὶ ἐν 20 τῷ εὔχασθαι αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν κατηνέχθη σφίρα πυρός

8. Ἀργίου PV. 8. δὲ om P. 15. τιμῆς m. RV, χαρᾶς P. 20. Ὀρέντου] Ὀρεν τοῦ V, Ὀρισην τοῦ P. De forma Ὀρέντης diximus ad Malaliam p. 266. 3. 21. αὐτοὺς καὶ μυσταγωγεῖν om. P. *ibid.* κατηνέχθη post σφαιροῦ posit P.

urbem confecit, quam ex edito de suo pede oraculo Tarsum vocavit, ad urbis expiationem sacrificata innupta puella, Parthenope appellata. Grattis persolutis, inde per Argeum montem contra Assyrios perrexit, iisque debellatis, ac interfecto eorum Rege Sardanapalo, qui ex illius genere ortum ducebat, hos ditioni suae subdidit, quibus imperavit annos LV. et de suo nomine Persas nuncupavit, abolito Assyriorum et regno et nomine. Sevit et arbores, quas Persicas vocavit, nec ibi solum, sed et easdem Persicas in sui memoriam plantavit. Docuit praeterea Persas nefandi ac execrandi clypei istius sacra et incantationes, regionemque illam Mediam appellavit. Perseus porro cum multis annos Persis imperasset, atque accepisset Ionitas ex Argivis orlundos in Syria versari, profectus, ad Silpium montem, venit in Syriam, tanquam ad cognatos et gentiles suos, a quibus cum ingenti gaudio exceptus est et cultus. Argivi quippe Iopolitae Perseum ex Argivis genus ducere certiores facti, hunc summas ultro laudibus celebrarunt. Tempestate vero ingruente, ac adjacente Ionitarum civitati fluvio Dracone, quem nunc Orisen seu Orientem vocant, exundante, monuit Ionitas ut preces funderent: quibus deprecanti-

κεραυνῶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις ἐποίησε παυθῆναι τὸν χειμῶνα
καὶ τὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπισχεθῆναι ῥεῖθρα. καὶ θαυμάσας ἐπὶ τῷ
γεγονότι ὁ Περσεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ πυρὸς ἀνῆλθεν εὐθὺς πῦρ,
καὶ εἶχε φυλαττόμενον μεθ' ἑαυτοῦ. ὅπερ πῦρ ἐβάστασεν ἀπιὼν
5 ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐδίδοαζεν αὐτοὺς τι-
μῶν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἔλεγεν αὐτοῖς ἑωρακέναι ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατενεχθῆναι· ὅπερ πῦρ καὶ ἕως τοῦ παρόντος ἐν τιμῇ ἔχου-
σιν οἱ Πέρσαι ὡς θεῖον. ὁ δὲ αὐτὸς Περσεὺς ἔκτισεν τοῖς Ἰω-
10 πολίταις ἱερὸν, ὃ ἐπωνόμασεν Πυρὸς ἀθανάτου. ὁμοίως δὲ
καὶ εἰς τὰ Περσικὰ ἔκτισεν ἱερὸν πυρὸς, καταστήσας ἐκεῖ δια-
κονεῖν αὐτῷ ἄνδρας εὐλαβεῖς, οὐστίνας ἐκάλεσεν μάγους. ταῦτα
Πανσανίας ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράφατο.

Καὶ μετὰ καιρὸν ἐλθὼν ὁ Κηφεὺς βασιλεὺς κατ' αὐτοῦ ἐκ
τῆς Αἰθιοπίας, ὁ πατὴρ τῆς Ἀνδρομέδας, ἐπολέμησεν αὐτῷ·
15 ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐκ τοῦ γήρους μὴ βλέπων. καὶ ἀκούσας ὁ Περ-
σεὺς ὅτι πολεμεῖ αὐτῷ, ὀργισθεὶς πάνν ἐξῆλθεν κατ' αὐτοῦ V 34
βαστάζων τὴν κέραν, καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ αὐτήν· καὶ ὁ Κηφεὺς P 41
μὴ βλέπων ἐπέβουινεν ἐπ' αὐτὸν ἔφιππος. ὁ δὲ Περσεὺς ἀγνοῶν
ὅτι σὸ συνορᾷ ἐλογίσατο μηκέτι ἐνεργεῖν τὴν κέραν ἥς κατεῖχε
20 Γοργόνης, καὶ στρέψας αὐτήν ἐφ' ἑαυτὸν προσέσχεν αὐτῇ, καὶ
τυφλωθεὶς ἔμεινεν ὡσεὶ νεκρὸς καὶ ἀνηρέθη. καὶ ἐβασίλευσεν
Περσεὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Περσέως καὶ τῆς Ἀνδρομέδας Μῆρος,

2. τὰ om. P. 14. Ἀνδρομήδας P. Sic et postea. 15. καὶ om.
P. 19. ἐλογίσατο] καὶ ἐλογίσατο P, καὶ λογίσατο R. 20. Γορ-
γόνης] τῆς Γοργόνης P.

bas, ignis fulminei globulus e coelo delapsus, tempestatem continuo se-
davit, luminisque fluctus exundantes coercuit. Qua re attonitus Per-
seus, ex illo igne protinus ignem accendit, sollicitoque apud se conser-
navit: quem reversus in Persidem in Palatium detulit, docuitque Persas
ignem illum colere, quem aiebat e coelo se vidente delapsum: quem qui-
dem ignem ad haecce usque tempora Persae ut divinum colunt. Idem
vero Perseus Iopolitis sanum excitavit, cui Ignis immortalis appellatio-
nem indidit. Similiter quoque in Perside templum extruxit Igni sacrum,
cui ministrando religiosos quosdam viros praefecit, quos Magos appella-
vit. Haec Pausanias doctissimus chronographus literis tradidit.

Haud multo post temporis ex Aethiopia profectus Rex Cepheus,
Andromedae pater, bellum illi intulit: erat autem ex senio Cepheus ocu-
lis captus. Perseus autem cum intellexisset se a Cepheo bello peti, in-
genti correptus ira, contra illum profectus caput (Gorgonis) secum tulit,
illucque obvertit: sed Cepheus luminibus captus equo vectus in illum ir-
ruit. Perseus ignarus Cepheum oculis orbatum, ratus vim nullam amplius
in se Gorgonis capiti, illud in se convertit, quod dum contemplatur,
occisus, ac veluti exanimis manet, statimque interficitur. Perseo

R 96 προβληθῆς ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πάππου τοῦ Κηφῆως τοῦ βασιλέως Αἰθιοπίας, ὅστις ἐκέλευσεν, καὶ ἐκαύθη ἡ μυστὰρὰ κεφαλὴ τῆς Γοργόνης, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν· καὶ
 B ἔμεινεν λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Περσέως βασιλεῦον τῆς Βαβυλωνίαν χώρας.

Ἐν δὲ ταῖς προειρημένοις χρόνοις τοῦ Πίκου Διὸς ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἀναφαίνεται τις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀργείων ὀνόματι Ἰνάχος· ὅστις πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κτίθει πόλιν ἐκεῖ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης, ἑτάμα γὰρ αὐτήν, ἣν ἐκάλεσεν Ἰάπολιν· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι μυστικῶς τὸ ὄνομα τῆς Σελήνης τὸ ἀπάκρυφον Ἰὼ λέγουσιν ἕως ἄρτι. ἔστησε δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ἱερὸν τῇ Σελήνῃ, ἀναστήσας αὐτῇ στήλην χαλκῆν, ἐν ᾗ ἐπέγραψεν, Ἰὼ μάκαιρα λαμπαδηφόρε. ὁ
 C δὲ αὐτὸς Ἰνάχος ἠγάγετο γυναῖκα Μελίαν ὀνόματι, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας τρεῖς, Κάσον καὶ Βῆλαν, καὶ θυγατέρα ἦν ἐπωνόμασεν 15 Ἰὼ εἰς ὄνομα τῆς Σελήνης· ἦν δὲ ἡ κόρη εἰσπραπιστάτη πάντων. τότε ὁ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰνάχου ὅτι ἔχει θυγατέρα παρθένον εἰσπραπιστάτην, ὁ βασιλεὺς τῶν δυτικῶν μερῶν πέμψας ἤρασεν τὴν Ἰὼ, θυγατέρα τοῦ Ἰνάχου, καὶ αὐτὴν φθείρει, καὶ ἔγκουν ποιήσας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, ἣν καλεῖται 20 ἐκάλεσε Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ ἐπαχθῶς ἔφερεν ἐπὶ τῷ συμβίαντι αὐτῇ, καὶ μὴ θέλουσα συνεῖναι τῷ Πίκῳ Δίῳ, διαλαθούσα αὐτὸν

2. ἐκέλευσεν Malalas p. 39. 8., ἐβασίλευσεν PV. 13. λαμπαδηφόρα R, λαμπαδηφόρος P. 15. Κάσον Malalas p. 28. 10. Ἰάσον V, Ἰάσονα P. 16. θυγατέρα R. 16. ἡ em. P. 22. αὐτῇ P.

extincto Persarum regnum excepit illius ex Andromeda filius Meroes, ab avo Cephæo Aethiopiae Rege proclamatus, et ab eo in Regem constitutus. Cephæo deinde post concrematum Gorgonis nefandum caput, in suum regnum reverso, Persei deinceps genus Babyloicae provinciae imperavit. Praedictis autem Pici Jovis temporibus, in occidentis plagis, quidam extitit ex tribu Japhet, in Argivorum regione, nomine Inachus, qui in hisce oris primus regnavit, urbemque ibi condidit, quam de Lunae nomine, cui impensius erat addictus, Iopolim appellavit. Argivi quippe mystica quadam ac abstrusa significatione ita Lunae nomen etiamnum efferunt, hancque Io vocitant.

In ea porro urbe fanum Lunae sacrum aedificavit, erecta illius statua aerea, cum hac inscriptione, Io beata lucifera. Inachus autem ipse Meliam uxorem duxit, ex qua tres liberos genuit, Jasonem, Belum, et filiam, quam de Lunae nomine Io nuncupavit: puellam caeterum forma perelegantem. Picus vero, seu Jupiter, cum inaudisset esse Inacho filiam virginem admodum formosam, ipse tum Rex Occidentis, per emissarios raptam Inachi filiam, compressit, ex eoque illa gravis facta Io, filiam procreavit, cui Libyae nomen dedit. Verum illatam sibi

καὶ πάντα καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς εἰσαγαγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰναχον, ἀσχυρομένη ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καταπλεύσασα· **D** καὶ εἰσαλθούσα ἐν τῇ χώρῃ τῆς Αἰγύπτου ἢ Ἰώ ἐκεῖ διήγεν. καὶ μαθοῦσα μετὰ χρόνον ὅτι Ἐρμῆς βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου ὁ υἱὸς **5 Πίλου Διός**, καὶ φοβηθεῖσα τὸν αὐτὸν Ἐρμῆν, φέγγει ἐκεῖθεν εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, εἰς ὅπερ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ὁ Μακεδὼν ἔκτισεν πόλιν μετὰ χρόνους καὶ ἐκάλεσεν εἰς ὄνομα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ Ἀντιόχειον τὴν μεγάλην, ἀπελθούσα δὲ εἰς τὴν Συρίαν ἐκαίτη ἢ Ἰά ἐκεῖ ἐτελεύτησεν, ὡς Θεόφιλος ὁ σοφώτατος συνα- **10** γράφηται. Ἄλλοι δὲ ἐξέθεντο ὅτι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ τελευτᾷ Ἰώ.

Ὁ δὲ Ἰναχος ὁ αὐτῆς πατὴρ εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς ἐπεμψεν **R 98**
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸν Τριπτόλεμον καὶ **P 42**
Ἀργεῖους μετ' αὐτῶν· οἵτινες πανταχοῦ ζητήσαντες οὐκ εὑρον αὐτήν. γινόντες δὲ αἱ αὐτοὶ Ἀργεῖοι Ἰωπολίται ὅτι ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Συρίαν ἢ Ἰά, ἐλθόντες ἔμειναν ἐκεῖ πρὸς μικρὸν, κρούον- **15** **15**τες ἕκαστον οἶκον καὶ λέγοντες αὐτοῦ, Ψυχὴ ἢ Ἰώ σωξέσθω. καὶ ἐν ὁράματι χρηματισθέντες εἶδον δάμαλιν λέγουσαν αὐτοῖς ἀνδρῶσπιγῃ φωνῇ ὅτι ἐνταῦθά εἰμι ἐγὼ ἢ Ἰά. καὶ διαπισθέντες ἔμειναν θαυμάζοντες τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν, καὶ λογι- **20** **20**σάμενοι ὅτι ἐν τῷ ὄρει αὐτῷ κείται ἢ Ἰά, κτίσαντες αὐτῇ ἱερὸν οἶκον εἰς τὸ Σίλιον ὄρος, κτίσαντες καὶ πόλιν αὐτοῖς, **V 85**

6. Σέλευκος ὁ] ὁ Σέλευκος P.

7. αὐτοῦ P.

12. Τριπτόλεμον

V. 13. Ἀργεῖοι αὐτοὶ P.

16. Ἰδον PV.

20. φησαν P.

ibid. Σήλιον PV saepius.

injuriam Io indigne ferens, Pique Jovis aversata concubitum, clam eo ceterisque omnibus, saepe relicta prole, clam etiam ipso parente Inachō, quem verebatur, gemebunda in Aegyptum fugit: quae cum navigio pervenisset, ibi sedem fixit. Veram eam post aliquod tempus accepisset Mercurium Pici Jovis filium Aegypti imperare, hunc metuens, inde fuga in Sipylum montem evasit, ubi Scioneus Nicator Macedo urbem postea condidit, quam de filii nomine Antiochiam magnam nuncupavit. Profecta deinde eadem Io in Syriam, ibi extincta est, quemadmodum scripsit dectimus Theophilus. Alii contra tradiderunt eam in Aegypto de-
functam.

Inachus autem Ius pater ad eam inquirendam illius fratres et propinquos, necnon et Triptolemon, et cum illis Argivos misit: qui ubique vestigantes illam non reperiunt. Posteaquam autem didicere Argivi Iopolitae in Syria mortuam, illuc profecti, aliquandiu ibi haeserunt, suspiculas domes pulsantes, dicentesque, *Hic salus sit anima Ias*. Accepit postmodum per speciem visionis oraculo, vixi suat videre bucculam huiusmodi vocem sibi haec dicentem: *Hic ego sum Io*. Ex somno excitata H, super vi somni mansere attentit: tum vero sibi in animum induxit, cum jacere in monte Sipilo, conditoque in illius nomen templo,

B ἦν ἐκάλεσαν Ἰάπολιν· ὅτινες ἐκλήθησαν παρὰ τοῖς αὐτοῖς Σύροις Ἰωνῖται ἕως τῶν. οἱ οὖν Σύροι Ἀντιοχεῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου ἀπ' οὗ οἱ Ἀργεῖοι ἐλθόντες ἐζήτησαν τὴν Ἰώ ποιοῦσαι τὴν μνήμην, κρούοντες τῷ καιρῷ αὐτῷ κατ' ἔτος τὰς Ἑλλήνων οἴκους ἕως ἄρτι. διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀργεῖοι ἔμειναν αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς 5 τὴν Συρίαν, ἐπειδὴ ἐκελεύσθησαν ἀπολυόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀργείων χώρας ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Ἰνάχου τοῦ πατρὸς τῆς Ἰώ ὅτι *Εἰ μὴ ἀγάγητέ μοι τὴν θυγατέρα μου Ἰώ, μὴ ὑποστρέψητε ἐπὶ τὴν Ἀργείων χώραν. ἔκτισαν οὖν ἐκεῖ οἱ αὐτοὶ Ἰωνῖται ἱερὸν Κρονίωνος εἰς τὸ Σίλιπον ὄρος.* 10

C Ἡ δὲ Λιβύη θυγάτηρ τῆς Ἰώ καὶ τοῦ Πίκου Διὸς ἐγαμήθη τινὶ ὀνόματι Ποσειδῶν· ἐξ ᾧν ἐτέχθη ὁ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος, παῖδες τρεῖς. ὁ δὲ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ αὐτοὶ εἰς ἀναζήτησιν τῆς Ἰώ, εἰ ἔτι ζῆ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εἴπερ εἰσὶν· ἦσαν γὰρ αὐτῶν συγγενεῖς. καὶ μὴ-15 δένα εὐρηκότις ὑπέστρεψαν. καὶ ὁ μὲν Βῆλος ἐπὶ τὴν Αἰγυπτὸν ἀπῆλθεν, καὶ ἐκεῖ γαμήσας τὴν Σίδα, ἔσχεν υἱὸς δύο Αἰγυπτὸν καὶ Δαναόν. ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπὶ τὴν Φοινικὴν ἐλθὼν ἠγάγετο τὴν Τυρῶ· καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Τύρον εἰς ὄνομα τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἐβασίλευσεν οὖν ἐκεῖ, καὶ ἔσχεν υἱὸν ἐκ 20

D τῆς Τυρῶ τὸν Κάδμον, τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Σύρον καὶ τὸν Κήλικα, καὶ θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Εὐρώπην. καὶ βασιλεύει ὁ

2. τοῦ om. P. 5. δὲ om. P. 8. ἀγάγετε PV. Verrum habet Malalas p. 30. 1. 15. Fort. εἰ περιεῖσιν. ib. εἶσαν PV. ib. αὐτῷ P. 16. τὴν] τὸν P. 21. Κήλικα PV. 22. ἐκάλεσεν] ἐβασίλευσεν P.

ibi sedes fixerunt, urbemque aedificaverunt, Iopoleos indita appellatione: cujus cives hodieque a Syris Ionitae nuncupantur. Ab eo igitur tempore ex quo Io quaeritantes Argivi advenierant, ad rei testandam memoriam, Syri Antiocheni, stato tempore, quotannis Graecorum aedes pulsant. Atque ex ea causa Argivi in Syria consederunt. Haec enim in mandatis ex Argivorum regione soluturi acceperant ab Inacho: *Nisi filiam meam Io ad me reduseritis, in Argivorum regionem se revertimini.* Condidit ergo ibi lidem Ionitae in monte Sipillo fanum Iovi Saturnio.

Nupsit autem Libya, Piel Jovis et Ius filia, cuidam Neptuno appellato, ex quibus tres nati filii, Agenor, Belus, et Enyalios seu Mavora. Agenor et Belus in Syriam pervenere, quo inquirerent an Io viveret, et an illius fratres essent superstites, (cum iis quippe affinitas intercedebat) nominaeque ex illis reperto reversi sunt. Ac Belus quidem in Aegyptum se contulit, ibique ducta in uxorem Sida, binos procreavit filios, Aegyptum et Danaum. Agenor vero profectus in Phoenicem, Tyron accepit in conjugem, urbemque condidit, quam de uxoris nomine Tyrum nuncupavit. Iste ergo regnavit, ac filium ex Tyro suscepit, Cadmum, Phoenicem, praeterea Syrum et Cilicem, ac filiam quam Europam appellavit.

*Ἀγήμεωρ τῶν μερῶν ἐκαίρων ἔτη ͵ξγ'. τὴν δὲ Εὐρώπην οἱ ποιη-
ται ἐξέδεντο θυγατέρα εἶναι τοῦ Φοίνικος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγήμεωρος
βασιλέως, μὴ ὁμοφρονήσαντες τοῖς χρονογράφοις.*

*Ἐπιβρόχθας δὲ τῇ πόλει Τύρω Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι- R 100
5 λεύς, ναυμαχία πολεμήσας παρέλαβε τὴν αὐτὴν Τύρον πόλιν
ἰσπέρας, καὶ πραιδείσας αὐτὴν ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλώτους
πολλούς· ἐν οἷς ἔλαβεν καὶ τὴν αὐτὴν Εὐρώπην τὴν θυγατέρα P 43
τοῦ βασιλέως Ἀγήμεωρος. ὁ δὲ Ἀγήμεωρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπολέ-
μουν ἐπὶ τὸ λίμντον. καὶ γνούς ὁ Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασι-
10 λεύς, ἐξαίφνης ἐπέβροχθεν τῇ χώρᾳ διὰ θαλάσσης, ἥστινος ἰσπέ-
ρας μνήμην ποιοῦσιν οἱ Τύριοι ἕως τῆς νῦν, λέγοντες *Κακὴ
ὄψινῃ*.*

*Ἀσπύραγεν δὲ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ὁ Ταῦρος,
ἦντινα καὶ γυναῖκα ἔλαβεν οὖσαν παρθένον καὶ εὐπρεπῆ, καὶ
15 ἐκάλεσε τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄνομα αὐτῆς Εὐρώπεια. ἐξ ἧς ἔσχεν
υἶόν τῷ Μίνων, καθὼς Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητῆς συνε-
γράψατο, *δς-φρησι, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς Ταῦρον τὴν Εὐρώπην
ἤρασε*.*

*Ἐπίσσε δὲ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Κρήτης ὁ αὐτὸς Ταῦρος βα- B
20 σιλεύς πόλιν μεγάλην, ἣν ἐκάλεσεν Γόρτυναν εἰς ὄνομα τῆς αὐ-
τοῦ μητρὸς τῆς ἐκγόνου Πίκου Διός. τὴν δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως*

3. *ρῆ]* καὶ P. 6. *πραιδείσας* Malalas p. 30. 21., *παιδείσας* PV.
8. οἱ om. V. 9. *λίμντον* PV. 11. *κακὴ ὄψινῃ* PV. Conf. Ma-
lalas p. 31. 8. 16. *Μίνων* PV. 17. *ὄς m. R., ὄς* PV. 19.
τῆς — *βασιλεύς* om. P. 20. *ἣν δὲ ἐκάλεσεν* P.

In istis porro regionibus regnavit Agenor an. LXXII. Verum Europam Phoeniciam, Agenoris Regis filii natam faciunt Poetae: qua in re cum Chronographis consentiunt.

Taurus deinde Cretae Rex in urbem Tyrum irruptionem fecit, commissoque navali proelio hanc sub vesperum expugnavit, eaque castigata, magnam captivorum copiam abduxit, quos inter exstitit Europa Regis Agenoriam filia. Agenor vero cum filis in regni limitibus bellum gerebat: quod ubi Cretae Rex Taurus accepit, repentino incursum per mare re-
gionem invasit: cujus quidem vesperi memoriam Tyrii hodieque celebrant,
dicentes, Et ibi sero sapit.

Taurus Europam in patriam abduxit, eamque sibi conjugio sociavit, cum vir-go esset et admodum formosa, vocavitque regiones illas de illius nomine Europaeas. Ex hac suscepit Minoen, quemadmodum scripsit
*ὁδοποιῶντος Poeta Euripides, cum ait, Jupiter in Taurum transformatus
Europam rapuit.*

Condidit vero in ipsa insula urbem magnam, quam de matris Pic, *Πίκου*

τύχην ἐκάλεσεν Καλλινίκην εἰς ὄνομα τῆς παρ' αὐτοῦ σφραγισθείσης κόρης.

Ἐν δὲ Ἀγῆνωρ βασιλεὺς ἐλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐν τῇ Τύρῳ, καὶ μαθὼν τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ ἑξαίτης ἔφοδόν τε καὶ ἀρπαγὴν, εὐθέως ἐξέπεμψεν τὸν Κάδμον διὰ τὴν Εὐρώπην μετὰ 5 χρημάτων πολλῶν καὶ στρατοῦ. μέλλον δὲ τελευτᾶν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀγῆνωρ διετάξατο πῦσαν ἦν ὑπέταξε γῆν μερῖσασθαι τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱούς. καὶ ἔλαβεν ὁ Φοῖνιξ τὴν Τύρον καὶ τὴν αὐτῆς ἑνορίαν, καλέσας τὴν ὑπ' αὐτὸν γενομένην γῆν Φοινικίαν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Σῦρος εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ 10 χώραν ἐκάλεσεν Συρίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Κίλιξ τὸ ἐπιλαχθὲν αὐτῷ κλίμα ἐκάλεσεν Κιλικίαν εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος ὁ λεγόμενος Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. ἐωριζόμενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πόλεως εἶδε 15 ποιμενικὸν κύναν ἰσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μακρὸν εἶδος θαλάσσιον κογχυλιῶδες, καὶ ποιμένα νομιζόντα αἰμάσσειν τὸν κύναν λαβόντα ἀπὸ προβάτου κύναν ἐρέας καὶ 20 καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνὸς καὶ βάπτοντα τὸν κύναν. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσηκῶς μὴ εἶναι αὐτὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασεν καὶ γινὼς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ κατιὸν βάμμα τοῦ κύνου,

6. βασιλεὺς ὁ αὐτὸς P. 7. ἐπέταξε R. 9. συνορίαν P. *ibid.* αὐτῶν PV. 11. ἐπιλαχθὲν PV. 15. ἔσθ PΨ. 17. κογχυλιῶδες P. 22. κατιὸν om. P.

Jovis neptis, nomine Gortynam nuncupavit. Urbis vero fortunam Calliniceam appellavit, de virginis a se hic immolatae nomine.

Porro Rex Agenor cum ab expeditione Tyrum venisset, audissetque subitam Tauri irruptionem, abactamque ab eo praedam, statim Cadmum cum multa pecunia militaribusque copiis propter Europam misit. Tandem Rex Agenor meriturus, statuit, ut universa quam subegerat regio inter tres suas filias divideretur. Ac Phoenix quidem Tyrum et circumjacentes oras in sortem habuit, quam de suo nomine Phoeniceam appellavit. Syrus pariter quam sortitus est provinciam a suo nomine Syriam, quemadmodum Cilix suam a suo quoque Ciliciam nuncupavit.

Ena tempestate qua Phoenix regnabat, vixit Hercules Philosophus, Tyrius cognominatus, qui primus purpuram invenit. Cum enim circa maritima Tyri littora spatiaretur, pastorum vidit canem, qui ostreum, quod Conchylium dicitur, parvumque genus est conchae marinae, mandebat, ac pastorem qui sanguinem emittentem canem observarat, arrepto ex ove vellere, quod ab ore canis profinebat extersit, ipso ex eo tincto vellere. Cum id non sanguinem, sed peregrini alicujus liquoris virtutem esse animadvertisset Hercules, obstupuit, statimque acceptam a pastore

εὐλογῶς ἐκ τοῦ ποιμένου τὸν πόκον, ὡς μέγα δῶρον τοῦτον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ ἐκπλαγῆς καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς ξένης χροιάς τοῦ βάμματος, θουμαζῶν τὴν αὐτοῦ εὐρεσιν, ἐκέλευσεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύ-
 5 λης βαφῆται ἐρεάν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον βασιλικόν, καὶ ἐφόρεσεν αὐτὸς πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας, καὶ πάν- P 44
 τες ἐθαύμασαν τὴν αὐτῆν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὡς ξένην θείαν. καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Φοῖνιξ μηδένα ὑπὸ τὴν αὐ-
 τοῦ ὄντα βασιλείαν τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτῆν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ
 10 θαλάσσης οὐσαν φορεσίαν, εἰ μήτι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας Φοινίκης, διὰ τὸ γινώσκεσθαι τὸν βασιλέα τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ἐκ τῆς θουμαστῆς καὶ παραξένου φορεσίας· πρῶτην γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροῶς ἱματίων, ἀλλὰ τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἶαι καὶ ἦσαν, ἐποίουν
 15 ἱμάτια καὶ ἐφόρουν, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τὰς αὐτὰς χροῶς τῆς τυχοῦσης ἐρέας ἱμάτια ἐφόρουν, καὶ οὐκ εὐχεριῶς ἐγνωρίζοντο τῷ ὑπερφύῳ πλήθει οἱ βασιλεῖς. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸν τόπον βασι- B
 λες ἦτοι ῥῆγες καὶ τοπάρχαι ἀκηκόετες τοῦτο, οἱ μὲν περιβό-
 λαια, οἱ δὲ φίβλας χρυσῆς καὶ μαντῖα ἐπενέθησαν· ἑαυτοῖς πορ-
 20 φύρα ἢ ῥούσια, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρουν διὰ τὸ γινώσκεσθαι τῷ ἴδιῳ πλήθει, καθὼς Παλαιάτου ὁ σοφώτατος ἐξέθετο.

7. αὐτὴν om. P. Hoc reddendum Malalae p. 32. 16. pro αὐτοῦ. 8. ἐπὶ τὴν αὐτοῦ] τῶν ἐπὶ τοῦ V. 15. καὶ οἱ — ἐφόρουν addidi ex Malala p. 33. 3. 17. οἱ] οὐ P. 18. εἰτοι PV. *ibid.* τούτῳ PV. 19. χρυσῆς om. P. *ib.* μαντῖα PV. *ib.* πορφύρα PV. *ib.* ῥούσια V, ῥουσία P.

hunc, quam succo ille Conchylii tinctam voverat, ad Phoenicem Tyri Regem, magno loco muneris, detulit: qui et ipse attonitus novi et insoliti coloris tincturae aspectu, illiusque inventionem demiratus, Conchylii liquore lanae infici praecipit, et ex iis regiam sibi vestem confici, siquo prius purpuream vestimentum gestavit, adeo ut ad regiam vestem, tanquam ad iusitatum haecenus spectaculum universi obstupescerent. Ab eo tempore Rex Phoenix edicto coavit, ne quisquam ex suae ditioni subjectis magnificum huiusmodi e terra marique collatum cultum deferret, praeter ipsam, ac Phoeniciae Regem. Unde haecenus ab exercitu et populo universo ex admirando isto et insolito gestamine Rex dignoscitur. Antea quippe coloribus vestes inficere minime voverant homines, sed ex ovium vellere, quascumque erant, has conficiebant, atque deferrebant, ita ut aegre principes a subjecta plebe recernerentur. Verum deinceps neque imperatores vel Reges aut Toparchae huicce legi parvere: quorum alii indumenta, alii fibulatas vestes, et pallia sibi conficere coloris purpurei vel russae, ex herbarum scilicet succis expresso eodem colore, caepe gestabant, quo a propriis subditis dignoscerentur, ut tradit *Antiquitates Palaephatas*.

Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ἐτελεύτα, ἐκλευσεν τὸ λείψανον αὐτοῦ ταφῆν τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐν μνήματι, ὅπερ μνήμά ἐστιν ἐν τῇ αὐτῇ Κρήτῃ κείμενον ἕως 5. C τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ ἐπιγράφεται, Ἐνθάδε κεῖται θανῶν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσιν. περὶ οὗ συνεγράφατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος, ὃς καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ τοῦ περὶ Θεῶν εἶπεν ὅτι Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐν τῇ Κρήτῃ κεῖται. 10

104 *Περὶ Φαύνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφεῦρε τὸν χρυσόν.*

D Μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ αὐτοῦ Πίκου τοῦ καὶ Διὸς ἐβασιλευσεν ὁ αὐτοῦ υἱὸς Φαῦνος ὁ καὶ Ἑρμῆς τῆς Ἰταλίας ἕτη τριάντα πέντε, ὃς ἦν ἀνὴρ πανούργος καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐφεῦρεν τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ ἐν τῇ δόσει πρῶτος καὶ τὸ χρωμεῖν. γνοὺς δὲ ὅτι διαφθοροῦνται αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὧν ἔσχεν Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς ὁ αὐτοῦ πατήρ· ἠβούλοντο γὰρ αὐτὸν φονεῦσαι, ὡς ὄντες πολλοὶ, περὶ ποῦ ἐβδομήκοντα·

8. τεθῆναι PV. 4. νήσῳ — Κρήτῃ om. P. 7. Διόδωρος] III. 60. 9. τοῦ περὶ] περὶ P. 13. Πίκου τοῦ] τοῦ Πήκου P. 14. υἱὸς αὐτοῦ P.

De corpore Pici.

Cum moriturus esset Picus, seu Jupiter, corpus suum in Creta insula sepeliri jussit, ubi in illius nomen condito a filio templo, in eo depositum jacet: ubi ad hoc usque tempus sepulcrum illius visitatur, cum hacce inscriptione:

Hic jacet mortuus Picus, qui et Jupiter, quem Jovem etiam vocant.

De quo conscripsit Diodorus doctissimus Chronographus, qui in contextu libri sui de Dils, haec ait: *Jupiter Saturni filius in Creta jacet.*

De Fauno Rege Italiae, qui primus aurum reperit.

Extincto eodem Pico, qui et Jupiter dictus est, regnavit in Italia filius ejus Faunus, qui et Mercurius appellatus, annos xxxv. Erat ille vir callidus et Mathematicus, qui primus in Occidente auri metallum, ejusque conflandi rationem, adinvenit. Is cum intelligeret se magna apud fratres suos, quos Picus, seu Jupiter, pater suus ex variis uxoribus susceperat, invidia flagrare, ejusque occidendi consilium inisisse, ut qui essent haud pauci praeterpropter lxx. (Jupiter quippe cum multis feminis habita consuetudine, multos procrearat liberos) convasato ingenti

μετὰ γὰρ πολλῶν συμμυγνόμενος γυναικῶν ἐτεκροποίησεν ὁ Ζεὺς· πολὺ χρυσοῖον ἐγκολπωσάμενος εἰς ὑπερβολὴν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ υἱοῦ Νῶε, P 45 οἵτινες ἐδέξαντο αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὑπερηφανῶν 5 πάντα, καὶ φορῶν στολὴν χρυσοῦν ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἴγυπτιοῖς, λέγων αὐτοῖς μαντείας μελλόντων· ἦν γὰρ φύσει σφόδρα λογικός· καὶ προσεκύνουν αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἐρμῆν, ὡς λέγοντα τὰ μέλλοντα καὶ διακονοῦντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ θεοῦ τῶν μελλόντων τὴν ἀπόκρισιν καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα, ὄντινα καὶ 10 πλουτοδότῃν ἐκάλουν, ὡς τὸν χρυσοῦν θεὸν νομιζόντες. ὅτε οὖν ὁ αὐτὸς Ἐρμῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθεν, ἐβασίλευσεν τῶν Β Αἴγυπτίων τότε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ ὁ Μιστραίμ· οὗτινος τελευτήσαντος ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἐρμῆν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ἔτη λθ' ἐν ὑπερηφανίᾳ. καὶ μετ' αὐ- 15 τὸν ἐβασίλευσε τῶν Αἰγυπτίων ὁ Ἡφαιστος ἡμέρας ραχ', ὡς γενέσθαι ἔτη θ', μῆνας ἑπτὰ τρίτον. οὐκ ἤδεισαν γὰρ τότε ἐνιαυτοὺς μετρεῖν οἱ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἔλεγον. τὸν δὲ αὐτὸν Ἡφαιστον θεὸν ἐκάλουν· ἦν γὰρ πολεμιστῆς καὶ μυστικός. ὅστις ἐξελεύσθαι εἰς πόλεμον συνέπεισεν 20 σὺν τῷ Ἴππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγεῖς ἕμενε χωλεύων. ὁ δὲ αὐτὸς

5. τὴν χρυσοῦν στολὴν P. 10. ὀνομάζοντες P. 11. ὁ om. P. *ibid.* καὶ ἐβασίλευσεν P. 12. *Mssatema* PV. 16. *ἑπτὰ τρίτον*] ζ, ἡμέρας γ' P cum R: *sed Raderus mutata ab se scripturam fatetur in margine: „ita legendus hic locus. annus definit ut nos diebus 365. pro mense dies 31 hic putandi.“* Quas sane computatio obtinet p. seq. v. 14. *Sed hic menses intelligendi triginta dierum 7½.* Dictum autem hoc ut *εἰκοσιεννία τέταρτον ἡμερῶν* schol. Platon. p. 454. B. 19. *ἔλθῶν* P.

admodum auri pondere, in Aegyptum ad tribum Cham filii Noe se contulit, a qua perthonorifice exceptus est. Ille cum ibi degeret, pro nihilo caeteris habitis, aurea indutus veste, philosophabatur apud Aegyptios, quibus ventura praedicebat: a natura enim aeri admodum valebat ingenio: unde ab iis adorabatur, cum illum esse dicerent Deum Mercurium, ut qui futura praediceret, ipsisque rerum venturarum a Deo accepta responsa subministraret, opesque praeberet: quem ideo Divitiarum largitorem vocitabant, cum aurum Deum appellarent. Cum porro idem Mercurius in Aegyptum venit, apud Aegyptios regnabat Mestrem, ex genere Cham: quo fatis functo, Mercurium Regem renuntiarent Aegyptii, quibus ille annos xxxix. magnifice imperavit. Post hunc regnavit apud Aegyptios Vulcanus dies xxxix. qui annos iv. conficiunt, menses vii. et dies iii. Neque enim tum annos metiri norant Aegyptii, sed dierum cursus annos dicebant. Vulcanum porro Deum vocabant: erat enim vir bellicosus, quique arcana quaevis intelligeret, qui dum in praelio pugnat, cum equo lapsus, accepto vulnere, exinde claudicavit. Idem

Chronicon Paschale vol. I.

C Ἡφαίστος νόμον ἔθηκεν τὰς Αἰγυπτίας γυναίκας μοναθρεῖν καὶ σωφρόνως διαίειν, τὰς δὲ ἐπιμοιχεῖα εὐρισκομένας τιμωρεῖσθαι· καὶ ἠδωκρίστησαν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι, διότι πρῶτον νόμον σωφροσύνης τοῦτον ἐδέξαντο.

R 106 · Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφεῦρεν. 5

Ὁ δὲ αὐτὸς Ἡφαίστος ἀπὸ μυστικῆς τινος εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην ἐδέξατο ἐκ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα. ἔθεν καὶ ἐπικρατῆς σιδήρου ἠνρέθη εἰς τοὺς πολέμους. ἀπεθίωσαν οὖν αὐτὸν ὡς σωφροσύνην νομοθετήσαντα καὶ τροφήν D ἀνθρώποις διὰ κατασκευῆς ὄπλων εὐρηκότα καὶ ἐν τοῖς πολέμοις 10 δύναμιν καὶ σωτηρίαν ποιήσαντα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἑλιος ἡμέρας δυοῖς, ὡς εἶναι ἔτη ιβ', μῆνας γ', ἡμέρας δ'. οὐ γὰρ ᾔδεισαν οἱ Αἰγύπτιοι τότε ἢ ἄλλοι τινὲς ἀριθμὸν ἐν τῷ ψηφίζαν, ἀλλὰ τὰς περιόδους 15 τῶν ἡμερῶν εἰς ἔτη ἐψηφίζον. οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμοὶ P 46 μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἕξοτε ἐνομιόθη ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλεῦσιν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἑλιος βασιλεὺς ὁ υἱὸς Ἡφαίστου ἦν φιλόσοφος δυνατός, ὅστις ἐδιδάχθη παρὰ τινος ὡς

2. ποσειδῶν P. 12. τῶν om. P sola. 15. ἄλλον τινὰ P. 17. ἐνομιόθη P, ὀνομάσθη RV. 19. τοῦ Ἡφαίστου P.

vero Vulcanus lege sanxit, uti Aegyptiae feminae uno contentae viro caste vitam agerent: quae vero deprehenderentur in stupro, punirentur. Unde Vulcano gratias egere Aegyptii, quod tum primum continentiae legem accepissent.

De ferro, et quis primus illud invenerit.

Idem porro Vulcanus edita quadam mystica ac secreta procaione, forcipem ex aere accepit, quo ex ferro arma posset conficere: unde et ferri ad belli usus repertor habitus est. Hunc ergo in Deos retulere, tum propter latam de continentia legem, tum etiam quod armorum fabrica, victus parandi rationis, in bellis autem roboris salutisque hominibus auctor extiterit: ante illum quippe clavis et saxis pugnabant. Extincto Vulcano, Aegyptiorum regnum excepit Sol, illius filius, illudque rexit dies v. MCDLXXVII, qui annos conficiant XII. menses III. dies IV. Alius enim omnis numerandi modus tunc temporis ab Aegyptiis ignorabatur, cum singulas dierum periodos pro tot annis putarent. Duodecim enim mensium numeri tum primum deinde inventi, ex quo decretum est homines Regibus fieri vectigales. Eademvero Rex Sol, Vulcani filius, insignis admodum extitit Philosophus, qui cum ex aliquo esse quandam feminam comparasset, ex his quae opam copia ac dignitate apud Aegy-

γονή ης Αιγυπτία τῶν ἐν εὐπορίᾳ καὶ ἀξίᾳ οὐδῶν παρ' αὐτοῖς V 38
 ἐρῶσά τινος ἐμοιχεύετο ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἀκούσας ὁ Ἥλιος ἐξή-
 τησεν αὐτὴν πιάσαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡφαίστου νομο-
 θεσίαν, ἵνα μὴ λυθῇ. καὶ λαβὼν στρατιώτας ἐκ τοῦ ἰδίου στρα-
 5 τοῦ, μαθὼν τὸν καιρὸν τῆς μοιχείας αὐτῆς διτι γίνεσθαι ἐμελλεν
 νυκτός, ἐπιβῆρας αὐτῇ, τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μὴ ὄντος ἀπόδη, εὐ-
 ρεν αὐτὴν μετ' ἄλλον καθεύδουσαν τοῦ ἐρωμένου παρ' αὐτῆς. B
 ἦντινα εὐθέως καταγαγὼν ἐπόμπευσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ τῆς Αἴ-
 γύπτου, τιμωρησάμενος αὐτὴν. καὶ γέγονε σφοδρὰ σὺνη μεγάλη
 10 ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰγύπτου. κἀκείνον δὲ τὸν μοιχὸν ἀνέλειπεν, καὶ ἠρ-
 χαριστήθη· περὶ οὗ ἵστορεῖ ποιητικῶς Ὀμηρος ποιητῆς ὡς ὁ
 Ἥλιος, φησὶν, ἤλεγξεν τὴν Ἀφροδίτην συμμυγνυμένην νυκτός
 Ἄρει. Ἀφροδίτην δὲ ἐκάλεσεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πορνείας ἀπὸ
 τοῦ Ἥλιου. βασιλέως ἐλεγχεῖσιν· τὸ δὲ ἀληθές, ὡς προεγγρα-
 15 πται, Παλαίφατος ὁ σοφώτατος συνεγράφατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἑλλίου τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἡφαίστου
 ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίων Σῶσις· καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ C
 ἐβασίλευσεν Ὅσιρις· καὶ μετὰ Ὅσιριν ἐβασίλευσεν Ὕρος· καὶ
 μετὰ Ὕρον ἐβασίλευσεν Θουλις, ὅστις παρέλαβεν μετὰ δυνάμειός R 108
 20 τινος πῖσαν τὴν γῆν ἕως τοῦ Ἰλαεανῶ· καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν
 ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν χώραν εἰς τὸ μαντεῖον ἐν ὑπερηφανίᾳ,
 καὶ θυσιάσας ἐπυθάνετο λέγων, Ὁράσον μοι, πυρισθενές, ἀπεν-
 δές, μάκαρ, ὃ τὸν αἰθέριον μετεγκλήνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς

1. καὶ] ἐν καὶ P sola. ibid. ἐξίγ R. 2. ὁ om. P. 17. Σῶ-
 σις m. R., Σώσις PV. 19. μετὰ τὸν Ὅρον P. 23. μετεγκλήνων V.

ptias praestabant, quae viri cujusdam amore capta, pravam cum eo con-
 suetudinem exerceret, curam omnem adhibuit, ut eam perquireret, cape-
 retque, quo Vulcani parentis leges impune minime violarentur. Lectis
 igitur ex castris aliquot militibus, ac observato quo per noctem adulte-
 rium committere solebat tempore, dum vir abesset, in aedes irrupit, il-
 lamque cum amasio jacentem offendit: qua confestim abrepta, ac per
 universam Aegyptum traducta, graviter in illam animadvertit, ex quo
 rite observata est deinceps apud Aegyptios castimonia, adultero insuper
 morte munitato, unde a subditis gratiam iniit. Id poetico more narrat
 Homerus Poeta, dum ait, Venerem cum Marte noctu cubantem, ac Sole
 fuisse deprehensam. Venerem autem appellavit moechandi libidinem,
 quam Sol Rex prodidit. Hujus porro historiae, quemadmodum supra
 relatæ est, veritatem descripsit doctissimus Palaephatas.

Post Solis Regis, Vulcani filii, excessum, regnavit apud Aegyptios
 Osiris, cui successit Osiris: Osiridi Orus: Oro Thulis, qui cum aliquot
 30 annis Aegyptum omnem usque ad Oceanum occupavit: et dum reverteretur
 in regionem Africae cum pompa venit, consulturus oraculum; peractoque
 sacrificio, ita illud sciscitatus est: Dic mihi, ignipotens, veridice, beate,

ἐμῆς βασιλείας ἠδυνήθη ὑποτάξει πάντα ἢ τίς μετ' ἐμέ; καὶ
ἔδόθη αὐτῷ χρησμός οὗτος.

D πρῶτα Θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
ταῦτα δὲ σύμφυτα πάντα καὶ ἔντομον εἰς ἓν ἴοντα,
οὗ κράτος αἰώνιον· ὄρθοις ποσὶ βάδιζε, θνητέ, 5
ἄδηλον διανύων βίον.

καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου σοσκευασθεὶς ὑπὸ τῶν
ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρικῇ χώρα. ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ πα-
λαιὰ βασιλεία τῶν Αἰγυπτίων Μανέθων συνηγράψατο. καὶ ἐν
τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ἐμφέρεται ἄλλως λέγεσθαι τὰς ἐπωνυ-
μίας τῶν πέντε πλανητῶν ἀστέρων. τὸν γὰρ λεγόμενον Κρόνον
P 47 ἀστέρα ἐκάλουν τὸν Λύμποντα, τὸν δὲ Διὸς τὸν Φαέθοντα, τὸν
δὲ Ἄρεως τὸν Πυρώδη, τὸν δὲ Ἀφροδίτης τὸν Κάλλιστον, τὸν
δὲ Ἐρμοῦ τὸν Στὶλβοντα.

Ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἐβασίλευσεν τῶν Αἰγυπτίων πρῶ-
τος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι Σέσωστρις, ὅστις ὀπλισάμενος ἐπο-
λέμησεν Ἀσσυριοῖς καὶ ὑπέταξεν αὐτούς καὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ
Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος. ὁμοίως δὲ ὑπέταξε καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶ-
σαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μυσίαν· καὶ ἐν τῷ
ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐκ τῆς χώρας τῆς Σκυθίας 20
ἐπελέξατο ἀνδρῶν νεανίσκων πολεμιστῶν χιλιάδας δεκαπέντε, οὗς-

4. ἔντομον non intellectum omiserunt qui haec repetierunt Malalas,
Cedrenus, Suidas. 5. αἰώνων P. ἄναον Lobeckius Aglaoph. p.
459. ibid. θνητέ, βάδιζε P. 6. διανοίων P. 8. τὰ om. P.
9. Μανέθω P. 13. πυρώδη V. 15. τοῖς] τοῦτοις P. 18.
δὲ om. P. 21. ἐπελέξατο P.

qui coeli cursum moderaris, quis antequam regnarem potuit sibi subiacere
omnia: aut quis poterit post me? Datumque est illi ejusmodi oraculum:

Ipsae Deus primum, dein, juncto flamine, Verbum:

Haec tamen existunt simul omnia, et omnia in unum

Distinctim veniunt: cujus sine sine potestas:

Tu certo incertum vitae pede dirige callem.

Egressusque confestim ex oraculo, insidiis a suis appetitus, interfe-
ctus est in Africa. Has autem veteres et antiquas Aegyptiorum Regum
historias Menetho conscripsit. Sed et in illius commentariis aliter efferri
proditur quinque planetarum astrorum nomina. Astrum enim Saturnum
appellatum Lamponem: Iovem Phaethontem, Martem Pyrodem; Venerem
Callistum; Mercurium denique Stilbontem vocabant.

His posthaec temporibus primus apud Aegyptios regnavit ex tribu
Cham Sesostrius, qui instructis copiis bellum intulit Assyriis, eosque sub-
egit, ut et Chaldaeos et Persas usque ad Babylonem. Subegit pariter
universam Asiam, Europam, Scythiam, et Mysiam: cumque in Aegyptum
reverteretur ex Scythiae regionibus, delegit juvenum bellatorum quindecim
millia, quos in Persidem traduxit, ibique habitare jussit, concessa

τινας μετανάστας ποιήσας ἐκέλευσεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν τῇ Περσίδι, B
 δοὺς αὐτοῖς χώραν ἐκεῖ ἣν ἐπέλεξαντο. καὶ ἕμειναν ἐν Περσίδι οἱ
 αὐτοὶ Σκύθαι ἕξ ἐκείνου ἕως τῆς νῦν, οἵτινες ἐκλήθησαν παρὰ τῶν
 Περσῶν Παρθυαῖοι, ὃ ἔστιν Περσικῆ γλώσση Σκύθες, οἱ καὶ
 5 τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τοὺς νόμους Σκυθῶν ἔχουσιν
 ἕως τῆς νῦν, καὶ εἰσὶν μαχμῷτατοι ἐν τοῖς πολέμοις, καθὼς V 39
 Ἡρόδοτος ὁ σοφώτατος ταῦτα συνεγράψατο.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Σεσώστριος ἦν Ἑρμῆς ὁ τρις-
 μέγιστος ὁ Αἰγύπτιος, ἀνὴρ φοβερός ἐν σοφίᾳ· ὅστις ἔφρασεν
 10 τρεῖς μέγιστας δυνάμεις εἶναι τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ
 Θεοῦ ὄνομα, μίαν δὲ θεότητα εἶπεν εἶναι. διὸ καὶ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν R 110
 Αἰγυπτίων τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις C
 αὐτοῦ λόγοις πρὸς Ἀσκληπιὸν εἰρηκῶς περὶ Θεοῦ φύσεως ταῦτα·
 „ἐ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων κυρίου ὥστε μοι τὸν λόγον τοῦ-
 15 του ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμᾶς τοιοῦτος ἔρωσ κατέειχεν, ἵνα περὶ
 τούτου ζητήσητε· οὐ γὰρ ἐπικτόν ἐστιν εἰς ἀμνήτους τοιαῦτα
 μυστήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῦ ἀκούσατε. ἐν μόνον ἦν φῶς
 νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰὲ νοῦς νοὸς φωτεινός, καὶ
 οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἡ τούτου ἐνότης, αἰὲ ἐν αὐτῷ· ὦν αἰὲ τῷ ἑαυ-
 20 τοῦ νοῦ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι ἅπαντα περιέχει. ἐκτός τούτου D

1. μετανασθᾶσαι P sola. 4. Παρθίδοι PV, Παρθηνοι m.R. ib.
 τῇ Περσικῇ P. 8. Σεσώστρι δς V, Σεσώστρις P, Σεσώστρις δς R.
 11. δὲ om. P. 14. ἦν τοῦ Malalas p. 26. 15., ἢ τῶν PV. *ibid.*
 μοι] με Cyrillus c. Iulianum I. p. ed. Spanh. 35. C. ib. τοιοῦτον
 P. 16. ζητήσεται P. 18. καὶ νοὸς φωτεινός] νοῦ αἰετός P sola.
 Correxī ex Cyrillo. 19. ἢ om. V, ἢ R. ib. αὐτῷ] αὐτῷ P sola.
ibid. τῷ ἑαυτοῦ] ἐν τῷ αὐτῷ P sola. 20. πάντα P sola.

illis quam delegissent regione. Ex eoque tempore Scythae illi in Perside manserunt, qui a Persis Parthidii nuncupati sunt, quod Persica lingua Scythas sonat, qui et habitum et idioma ac leges Scytharum usque huc servant, maximeque virtute bellica praestant, quemadmodum haec tradit doctissimus Herodotus.

Dum regnaret Sesostrius, extitit Hermes Trismegistus Aegyptius, vir sapientia suspiciendus, qui tres maximas esse Potentias assererat, nomen incensurabilis et opificis Dei unam Deitatem esse dixit. Propterea appellatus est ab Aegyptiis Trismegistus Mercurius. Reperitur enim in variis ejus libris ad Aesculapium haec de Deo dixisse: Nisi providentia quaedam sit omnium Domini, quas mihi hunc sermonem aperuisset, haud vos hujusmodi cupido incessisset, ut de eo quaestionem institueretis, neque enim fas est profanis haec arcana committere: verum mente haec duntaxat attendite. Erat lux intelligens ante lucem intelligentem, eratque semper mens quae menti causa esset, neque quidquam erat aliud quam hujus mentis unitas. Ea mens cum semper in seipsa sit, semper sua ipsius mente, haec, atque spiritu universa continet. Estis cum mentem

ὁ δὲ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ ὁδοῖα τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος καὶ πατήρ καὶ θεός, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ὑπ' αὐτὸν ἔστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐν γονίμῳ ὕδατι ἔγκων τὸ ὕδωρ ἐποίησεν. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠΰξυτο λέγων, Οὐρανὸν βὲ δρᾶξω σε, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· Ἄνω ἔσο. δρᾶξω σε φωνήν πατρός, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην, ἥρῃαι κόσμον ἅπαντα ἐστηρέξατο βουλή· φωνήν πατρός, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ.

P 48 Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς κατὰ Ἰουλιανοῦ βασιλείας ὑπὸ τοῦ ὄνω-10
τάτου Κυρίλλου συνταχθεῖσιν ἐμφέρεται πρὸς ἀπόδειξιν σαφε-
στέραν ὅτι καὶ ὁ τρισημέστος Ἑρμῆς ἀνοῶν τὸ μέλλον τριάδα
δημοῦσαιον ὠμολόγησεν.

Ὁ δὲ Σέσωστρις βασιλεὺς μετὰ τὴν νίκην καταλαβὼν τὴν Αἴ-
γυπτον τέλειτῃ, καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων 15
χώρας Φαραῶ ὁ καὶ Νάχωρ καλοῦμενος, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ-
νους ἐβασίλευσαν Αἰγυπτίων οἱ λοιποί.

Ῥαγαῦ ρλβ',

ὁμοῦ γγγ'.

ἐπέζησεν σζ',

ὁμοῦ τλθ'.

B

Ξερουχ ρλ',

ὁμοῦ ρηγγ'.

20

1. οὐ prius om. P sola. 2. ὁ κύριος P sola. *ibid.* πάντα ὑπ' αὐτοῦ
καὶ ἐν αὐτῷ P sola. 5. ἐπέδειξεν P sola. 8. πρώτηστην P. Cae-
terum post αὐτοῦ addendum φησὶ ex Cyrillo. 10. τοῦ β. P sola.
11. συναχθεῖσιν P.

neque Deus est, neque Angelus, neque daemon, neque alia natura; omnium enim Dominus Deus et pater est, sub ipso et in ipso omnia sunt. Sermo enim ipsius qui perfectus omnibus modis est, et fovendus ac epifex ab ipso progressus mente, inque aquam, cuius est foecunda natura, incadens, foeciam aquam reddidit.

Haec factus Hermes, sic precatus est: *Adjuro te, Coelum, Dei mag- ni sapiens opus, propitiare. Adjuro te vocem Patris, quam tum primam effatus est, quando mundum universum consilio firmavit, vocem Patris, quam primam protulit, unigenitum Verbum suum.*

Haec etiam in illis quae a sanctissimo Cyrillo adversus Julianum Im- peratorem collecta sunt, referuntur, ut evidenter ostenderet Mercurium Trismegistum futurarum rerum inscium, unam Trinitatis essentiam confes- sum esse.

Sesostrius vero Rex parva victoria, reversus in Aegyptum meritis: et post illum regnavit in Aegypti regione Pharaos, qui et Nachor dictus est, ex ejusque stirpe caeteri apud Aegyptios regnarunt.

Rhagau, 182.

Colliguntur anni 3068.

Supervixit 207.

coll. an. 339.

Seruch, 130.

coll. an. 3188.

	ἐπέζησεν σλ',	ὁμοῦ τ'.
	Νάχωσ οθ',	ὁμοῦ γοξβ'.
	ἐπέζησεν ριδ',	ὁμοῦ ση'.
	Θάρα ο',	ὁμοῦ γτλβ'.
5	ἐπέζησεν σέ',	ὁμοῦ σοε'.

Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τῶν χρόνων Σερονῶ ἐναρξάμενος [διὰ τοι] τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὡς ἱστολοχων τὸ τηρικαῦτα ἕκαστος κατὰ τῶν Δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικώτερον ἐπὶ ἔθῃ καὶ ἐπὶ θεσμοῦς εἰδῶλων τάττεσθαι τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη. οἷς τότε 10 στοιχίζσαντες ἐποιοῦν διὰ χρωμάτων διαγράφοντες τὴν ἀρχὴν καὶ ἀπεικονίζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους ἢ τυράννους ἢ ἡγεμόνας ἢ τινὰς τι δρᾶσαντας ἐν βίῳ μνήμης δοκοῦν ἄξιον διὰ ἀλκῆς τε ἢ σώμιτος εὐρωστίας. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Θάρα πατρὸς Ἀβραάμ καὶ δι' ἀγαλμάτων τὴν πλάνην 15 τῆς ἰδωλολατρείας κτισάμενοι, τοὺς ἑαυτῶν προπάτορας δι' ἀπεικονισμάτων τετιμηκότες καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν προτετελευτηκώ- V 40 τας τεχασάμενοι ἐκ κεραμικῆς ἐπιστήμης τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐκάστης τέχνης μιμησαμένης, οἰκοδόμοι μὲν λίθον λίθῳ ἔξσαντες, ἀφωροκόποι τε καὶ χρυσοχοὶ διὰ τῆς ἰδίας ὕλης τεχασάμενοι 20 ἐπετέλιον, χαλκοπλάστῃ δὲ καὶ ἐπιεῦσαι τέχναις χρησάμενοι ἐποικιλεύσαντο καὶ τέκτονες καὶ οἱ καθεξῆς. D

6. τοῦ Σερονῶ P. *ibid.* διὰ τοι om. V. 7. ἱστολοχόντο τηρικαῦτα PV. Correxī ex Epiphānio loco mox indicādo. 8. πολιτικώτερον ἐπὶ τὸ μᾶλλον V. 16. ἀπεικονισμῶν P. 17. τεχνισάμενοι P. 21. ἀποικιλευσαντο V.

Supervixit 230.

Nachor, 79.

Supervixit 129.

Thara, 70.

Supervixit 205.

coll. an. 300.

coll. an. 3362.

coll. an. 208.

coll. an. 3332.

coll. an. 275.

Græcismus tempestate Seruch coepit per idololatriam, cum sua quibusda superstitioe quadam ductus, genus humanum ad politicam potestatem vivendi rationem, et usum seu consuetudineam, cultumque idolorum informaret: quos tum secuti, magistratus et tyrannos, aut duces, aut si quid aliunde memoriarie dignum factitasse viderentur quod vel pugnam, vel corporis robur commendaret, pictura effigiabant. Postea vero temporibus Thara, qui Abraham habuit filium, etiam per statuas et simulacra idololatriæ propagarunt, dum majores suos per effigies coluerunt, et atoque functos primum per figlinam expresserunt, mox caeteri artifices, secuti primos, architecti quidem lapidea caedebant, argentarii vero auri scalptores pro sua quisque materia simulacra fabricati sunt, et scalptores etiam pro suo ingenio artificii opus variabant: postremo fabri et alii deinceps opifices.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν καὶ Βαβυλώνιοι καὶ Φρύγες καὶ Φοίνικες ταυτησί τῆς Θρησκείας πρώτοι εἰσηγηταὶ γεγονότες ἀγαλματοποιίας τε καὶ μυστηρίων τελετάς, ἀφ' ὧν τὰ πλείστα εἰς Ἑλλάδας μετηρέθησαν ἀπὸ τῆς Κέκροπος ἡλικίας, καὶ μετέπειτα καθεξῆς ὕστερον πολλοὶ τοὺς περὶ Κρόνον καὶ Ῥέαν Δία τε καὶ Ἀπόλ-⁵ λωνα καὶ τοὺς ἐφεξῆς δυνάστας γενομένους Θεοὺς ἀναγορεύσαντες.

Ἑλληνες κέκληνται ἀπὸ Ἑλληνός τις ἀνδρὸς τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικήσάντων· ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ἀπὸ τῆς ἐλαίας τῆς ἐν Ἀθήναις βλαστησάσης.

- P 49 Ἴωνες δὲ τούτων ἀρχηγοὶ γεγέννηται, ὡς ὁ ἀκριβὴς ἔχει λόγος, ἀπὸ τοῦ Ἰωάν, ἑνὸς ἀνδρὸς τῶν τὸν πόργον οἰκοδομησάντων,
R 114 ὅτε αἱ γλῶσσαι διμερισθῆσαν τῶν ἀνθρώπων· δι' ἣν αἰτίας καὶ μέρονες πάντες κέκληνται διὰ τὴν μεμερισμένην φωνήν.

1. οἱ Βαβυλώνιοι V. 3. μάλισα PV, τὰ πλείστα Eriphanus. 6. δικαστὰς P. 12. Ἰωνῶν PV. 14. In ima pagina ascribit V quod in textu ponit P Σχόλιον *). Σκυθισμὸς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε μετὰ τὸν κατακλιθεὶς ἀρχὴ τῆς τοῦ πόργου οἰκοδομῆς καὶ Βαβυλώνος, καὶ μετὰ τὸν χρόνον τῆς τοῦ πόργου οἰκοδομῆς ἐπ' ὀλίγοις ἔτεσιν, τοιούτῳ ἕως Ῥαγαῦ. οἰκτιρες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης νενεκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέρει καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἔθεσιν προσκρίθησαν **) ἕως τῆς ***) τοῦ Ῥαγαῦ ἡλικίας καὶ ἐπέκεινα, ἐξ οὗ καὶ οἱ Θρῆκες γεγέννησαν. ὕστερον δὲ ὁ ἑλληνισμὸς εἰς αἰθέρας κατέστη κατατίρω τῶν χρόνων, φησὶ Πυθαγορικῶν καὶ Στωικῶν καὶ Πλατῶ-

B

) προσκρίθησαν Eriphanus Resp. ad Epist. Acacii ed. Pestav. fol. 5. verso C, προσκρίθησαν PV. *) τῆς om. P.

Aegyptii porro et Babylonii, Phrygesque, et Phoenices primi auctores hujus cultus extitere, primique simulacrorum et mysteriorum hujusmodi initiatores; a quibus, Cecropis aetate in Graeciam immigrarunt. Posteris dein saeculis complures Saturnum, Rheam, Jovem, Apollinem, caeterosque principes, Deos renuntiarunt.

Graeci nomen tulerunt ab Hellene viro quodam, ex iis qui olim Hellada incoluerunt: ut alii vero prodidere, ab *ελαία*, seu olea, quae Athenis nata est.

Jones autem horum Duces, quemadmodum constans habet fama, orti sunt ab Jonan quodam ex iis, qui turris aedificarunt, quando hominum linguae sunt divisae: unde omnes a divisa lingua Meropes sunt cognominati.

*) Scholium.

A diebus Noe post diluvium usque ad Turris et Babylonis aedificationem Scythismus perstitit, annisque aliquot post tempus aedificationis turris, hoc est usque ad Rhagau. Qui porro versus Europae fines vergunt, in Scythiae partibus degunt, suis ipsi moribus vivere elegerunt usque ad tempora Rhagau, ut et qui ulterius habitant, donec Thracum regio occurrat.

Graecismus postmodum, seu gentilismus posteris temporibus confa-

Ἀβραὰμ οὐ, ὁμοῦ γυζ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίους ποιεῖται.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
 5 ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη',
 κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα',
 μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ',
 νε', νς', νζ', νη', νθ'.

Νάχωρ προπάτωρ Ἀβραὰμ τελευτᾷ ζήσους ἔτη ση'. D

10 ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε', ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα',
 οβ', ογ'.

νικῶν καὶ Ἐπικουρείων καὶ τῶν λοιπῶν. θεοσεβείας δὲ χαρακτηρ
 αὐτοῖς ὑπέροξεν ἄμα καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος πολιτευόμενος ἀπὸ
 τούτων τῶν ἔθνῶν ἀφορίζων ἑαυτὸν ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου καταβολῆς
 καὶ μέχρι τοῦ δευῆρο. τῶν ἔθνῶν μέσος τυχάνων βαρβαρισμὸς
 καὶ σκυθισμὸς καὶ ἑλληνισμὸς ἕως οὗ συνήφθη ἡ τοῦ Ἀβραὰμ θεο-
 σεβεία καὶ ὁ κατὰ φύσιν νόμος καὶ λουδαϊσμός ὡς μεταίτα. 2. ὢν
 om. P sola: habent V et R, in m. notans: adest in C. 9. ση] σο R.
 10. ξ' — ογ' ante Περὶ Μελχισεδέκ ponant PV, ante Νάχωρ R.
 11. Post ογ' addit P sola οδ', οε', ὁμοῦ γυζ'.

*) τούτων τῶν ἔθνῶν — ἑαυτῶν] τούτων — ἑαυτοῦς V. **) καὶ
 om. P. λουδαϊσμός ex Epiphania addidit Raderus, om. V.

Abraham, 75. coll. an. 3407.

Abraham gente Chaldaeus, primam aetatem apud Chaldaeos terit.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.
 XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
 XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
 XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
 LVI. LVII. LVIII. LIX.

Nachor avus Abraham moritur, cum vixisset cccviii.

LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI.
 LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. Colliguntur anni III. MCDVII.

tus est, in sectas divisus, Pythagoreorum scilicet, Stoicorum, Platonico-
 rum, Epicureorum, et aliorum.

Cultus porro divini character una cum lege naturae ab hisce nationibus observabatur, cum ille se a mundi conditione servasset incolumem in hanc usque diem.

Gentilitatis medium tenuere Barbarismus, Scythismus, et Hellenismus, donec cultus divinus ab Abraham institutus, ac postmodum Judaeismus una cum lege naturae coaluit.

R 116
V 41Περὶ Μελχισεδέκ.
οδ'.

Ληγήσατό τις γέρων περὶ τοῦ Μελχισεδέκ διαβεβαιούμενος
 P 50 και λέγων ὅτι Ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμι. εὑρεθείς δὲ
 ἐν πῇ φυλῇ αὐτοῦ ἄγιον γέννημα εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ, και μετέθηκεν ὡς
 αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 καθ' ὃν τρόπον μετέθηκε τὸν Ἀβραάμ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλ-
 δαίων. ὢν δὲ ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος και δίκαιος, ἐγένετο ἱε-
 ρεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἄρτον και οἶνον και λιτὰς ἁγίας
 προσφέρων τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἐδεήθη δὲ περὶ τῆς φυλῆς αὐ-
 τοῦ λέγων, Κύριε, μετέθρασ με ἐκ τῆς φυλῆς μου και ἤλέησάς με·
 ἐλέησον και αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἐγὼ αὐτοὺς σώσω,
 διὰ ἧς Αἰγύπτου καλέσω τὸν υἱόν μου. ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν
 ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Μελχισεδέκ. ἐμνημόνευσεν οὖν ὁ γέρων ἐκεί-
 B νος, λέγων ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους συνέβη τὸν Λὼτ αἰχμα-
 λωτισθῆναι ἐκ γῆς Σοδῶμων ἐκ τῶν περὶ τῶν Γοθωλλογομῶρ,
 και ἐπιδιώξει τὸν Ἀβραάμ ὀπίσω αὐτῶν, και ἤτησεν αὐτούς
 και ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν τὴν αἰχμαλωσίαν και τὸν Λὼτ
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀράν.

Ἐλεγεν οὖν ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἀβραάμ, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν 20
 ἡμερῶν μου ἀποστελεῖς τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἄρα βλέπω
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Θεός, Οὐχί, ἀλλὰ δεκνῶ
 σοι τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης· κάτειθε και πέρασον τὸν Ἰορδάνου
 ποταμόν, και ὄψει τὸν τύπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

1. οδ' (οδ' R) τοῦ Ἀβραάμ margo P. 2. οδ' om. P. 5. μετέ-
 θεκεν post Χαλδαίων ponit P. 9. τοῦ alterum om. P. 10. τῷ
 alterum om. P. 23. τῶν m. R, τῶν PV.

De Melchisedec.

Senex quidam haec de Melchisedec narrabat, affirmabatque, hisce
 verbis: Vir est ex tribu Cham, qui sanctus in sua tribu inventus foetus,
 placuit Deo; illumque transtulit Deus ex terra sua trans Jordanem, quem-
 admodum Abraham ex regione Chaldaeorum transtulit. Cum autem vir
 ille sanctus esset ac justus, factus est Pontifex Dei altissimi, panem et
 vinum, sanctasque orationes offerens Deo altissimo. Proccatus est pro
 sua tribu, dicens: Domine, transtulisti me ex tribu mea, et miseris es
 mei, miserere etiam eorum. Dixit vero illi Dominus: Ego illos calcabo,
 cum ex Aegypto occidero filios meos. Hanc promissionem dedit Deus
 Melchisedec. Memorabat praeterea senex ille, dicens: Contigit hisce
 temporibus ut Lot ex Sodomorum terra captivus abduceretur ab iis qui
 ex Gothologomor tribu erant: quos insecutus Abraham delevit, universis
 captivis, ipsoque Lot filio fratris sui Aram ex eorum manibus ereptis.

Dixit porro Abraham intra se: Domine, si tempore dierum meorum
 miseris Angelum tuum in terram, fac ut videam hunc diem. Dixit illi

Ἐπέρασεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν Μελχισεδέκ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὑπὸ C τοῦ ἁγίου πνεύματος φερόμενος, ἔχων ἐν χερσίν αὐτοῦ ἄρτον εὐχαριστίας καὶ ποτήριον εὐλογίας. οὐκ εἶδεν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ, εἰ μὴ πρῶτον διέβη τὸν Ἰορδάνην, τουτέστιν σημεῖον τοῦ βαπτίσματος. ἰδὼν δὲ Ἀβραὰμ τὸν Μελχισεδέκ ἐρχόμενον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἔχοντα τὸν ἄρτον τῆς εὐχαριστίας καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, πεσὼν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, ὅτε εἶδεν τὴν ἡμέραν κυρίου, καὶ ἐχάρη. ἀπα- 10 τήσας δὲ αὐτῷ Μελχισεδέκ ὁ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ, ἱερεὺς ὢν τοῦ R 118 Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἠλόγησε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν, Ἐδόξητός Ἐβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἐλόγητός ὁ Θεὸς ὁ ἕνμιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου D ὑποκειμένους σοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. 15 Ἔστιν οὖν ὁ Μελχισεδέκ ἄνθρωπος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ, μετατεθεὶς ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαναανίων εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς Σαλήμ πόλιν, οὗ καὶ τὴν κώμην Ἰθιασώμην.

Ἐγένετο δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου κατὰ τὴν γραφὴν 20 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος. μετετέθη δὲ εἰς Σαλήμ κώμην, ἣτις ἐρμηνεύεται εἰρήνη. περὶ οὗ μὲνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος Ἑβραίοις ἐπιστέλλων, „ᾧμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμελή- P 51

7. αὐτοῦ P sola. ἰδ. τὸν om. P. 8. τῆς om. P. 10. Ἰλήμ R, Σαλήμ P. 11. τοῦ om. P. 17. Ἰθιασώμην V. 22. Ἑβραίοις ἐπιστέλλων] VII.

Deus: *Minime, sed ostendo tibi figuram diei istius: descende, et transi Jordanem fluvium, et videbis figuram diei istius.*

Trajecit ergo Abraham Jordanem fluvium cum suis, et egressus est Melchisedec in occursum illius, a Spiritu sancto adductus, habens in manibus suis panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis. Non vidit Abraham Melchisedec nisi postquam transivit Jordanem, id est symbolum baptismatis. Videns vero Abraham Melchisedec venientem in occursum sui, habentem panem gratiarum actionis, et calicem benedictionis, Abraham in faciem humi procumbens, adoravit, quoniam vidit diem Domini, et laetatus est. Huic autem occurrens Melchisedec Rex Salem, Pontifex Dei altissimi, benedixit Abraham, et dixit: *Benedictus Abraham Deo altissimo, qui condidit coelum et terram: benedictus Deus altissimus qui tradidit inimicos tuos in manus tuas, ac tibi subdidit.* Et dedit illi Abraham decimam ex omnibus.

Est ergo Melchisedec homo ex tribu Cham, translatus ex sua tribu; ex regione Chananaeorum, in terram ultra Jordanem, in urbem Salem, cujus etiam vicum spectavimus.

Fuit et sacerdos Dei altissimi, juxta Scripturam, sine matre, sine patre, sine genealogia. Translatus est in Salem vicum, qui interpretatus Pacem sonat. Cujus meminit Apostolus Paulus ad Hebraeos scribens:

θῆσεται· οὐ εἰς ἱερεὺς [εἰς τὸν αἰῶνα] κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· “ περὶ οὗ πολλὰς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ ἀληθῆ ἐλέσθη ὑπὸ τοῦ γέροντος.

Ἐπίγραμμα.

Οὗτός ἐστιν ὁ Μελχισεδέκ ὁ πηλίκος ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ⁵
 V 42 ὑψίστου, ὁ τοὺς κατὰ νόμον Μωϋσέως ἱερεῖς ἀποδεκατῶν. οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅμα καὶ
 ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νῆπι τοῦ Θεοῦ,
 ὁ τὴν ἱερωσύνην μῆτε ἐκ διαδοχῆς ἑτέρων ἱερέων παραλαβὼν
 B μῆτε ἑτέροις ἱερεῦσι παραπέμψας. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ κατὰ νό-
 μον Μωϋσέως τὰς λατρείας ἐπιτελῶν, ἀλλ’ ἑτέροις κρείττοι
 συμβόλοις ἱερουργῶν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν πατριάρχην Ἀβραὰμ
 εὐλόγησας, ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ καὶ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ
 αὐτῶν, ὁ μόνος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς ὁ ἀφωμοιωμένος τῷ νῆπι τοῦ
 Θεοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιοθεῖς τοσοῦτων ἀγαθῶν μηνυτής. 15

οέ’.

Τοῦτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ Θάρα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανεν
 ζήσας ἔτη σμεί’. ἐν τῇ αὐτῷ χρόνῳ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ,
 Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
 C τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω, καὶ 20

1. εἰς om. P. *ibid.* εἰς τὸν αἰῶνα om. V. 8. τοῦ alterum om.
 P. *ib.* ὁ om. P. 17. Ἀβραὰμ V. 18. σμεί] σμεί V. *ibid.*
 εἶπε] Genes. XII. 1.

Anni a m. c. *Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec: de quo multa a nobis haecenus dicta, veraque sunt quae a sene illo sunt enarrata.*

Inscriptio.

Hic est magnus ille Melchisedec, Sacerdos Dei altissimi, qui a Sacerdotibus secundum legem Moysis, decimas accepit. Hic est Rex pacis et justitiae, simul et Pontifex Dei altissimi, similis factus filio Dei, qui Sacerdotium neque ex aliorum Sacerdotum successione accepit, neque ad alios Sacerdotes transmisit. Hic est qui non secundum legem Moysis sacrificia peregit, sed aliis melioribus symbolis sacrificavit. Hic est qui Patriarcham Abraham benedixit, sine patre, sine matre, et sine genealogia: solus Pontifex et Rex, similis factus filio Dei, et ipse dignatus esse tantorum bonorum nuntius.

8407.

LXXV.

Hoc anno Abraham, Thara illius pater mortuus est, cum vixisset annos cccxlv. Eodem anno, dixit Dominus ad Abraham: *Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram.*

ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομα σου, καὶ ἔση εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς R 120
σε καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθή-
σονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ
5καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος, καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ.
Ἀβραὰμ δὲ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ
καταξιούται καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐκ Χαρρῶν εἰς γῆν Χαναάν· διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χα-
ναὰν ἕτερα ἔτη κέ'.

10 Τούτῳ τῷ ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ περὶ
ἡλίου δυσμῶς ἕκτασις ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φόβος σκο-
τεινῶς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ, καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραὰμ, Γινώ- D
σκων γνῶση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ·
καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια καὶ
15τριᾶκοντα ἔτη· τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσωσι κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ
ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύ-
ση πρὸς τοὺς πατέρας σου, τραφεὶς μετ' εἰρήνης ἐν γῆρει καλῷ·
τεῖνῶν δὲ γενεῶν ἀποστραφήσονται ὧδε.

Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνάδει λέγων, ἡ δὲ κατοίκησις

2. εὐλογημένος margo V, εὐλογητός V. 4. Ἀβραὰμ P. 6. Ἀβραὰμ
PV. *ibid.* ἑβδομήκοντα πάντα P. 7. γενομένης om. P. 8.
Καρὰν P, Χαρὰν R. *ibid.* διέτριψεν — Χαναὰν om. P. 10.
ἐν: ante ἑβδομηκοστῷ ponit P. *ibid.* περὶ ἡλίου] Genes. XV.
12. 14. καὶ τριᾶκοντα] τριᾶκοντα R, utrumque om. P. *ibid.*
τὸ δὲ] καὶ τὸ P. 16. σκευῆς R. 17. τραφεὶς P. 18. Post
ὧδε addit P sola διέτριψεν δὲ Ἀβραὰμ εἰς Χαναὰν ἕτερα ἔτη κέ':
tum ponit illa p. seq. v. 3. Ἀβραὰμ — 11. ἀννοῖ. 19. Ἐξόδῳ] XII. 40.

quem tibi monstrabo: et faciam te in gentem magnam, et benedicam te, et magnificabo nomen tuum, et oris benedictus. Et benedicam benedicentes te, et maledicentes te maledicam, et benedicentur in te omnes tribus terrae. Et abiit Abraham sicut locutus est ei Dominus, et ivit cum eo Lot. Abraham autem erat annorum LXXV. quando coeleste accepit oraculum, divinamque hanc repromissionem. Et egressus est ex Charan, venitque in Chanaan, ubi xxv. annos alios (traxit).

Hoc anno LXXV. Abraham, cum sol occumberet, sopor irruit super illum, et horror magnus et tenebrosus invasit eum: dictumque est ad Abraham, Scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subjicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. Veruntamen gentem cui servituri sunt ego judicabo, et post haec egre-
dientur cum magna substantia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona: quarta autem generatione revertentur huc.

Moses vero in Exodo his convenit, dum ait: *Habitatio autem s-*

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἔτη υλ'."

Ἀβραὰμ ἕτερον ἔτη κέ,
ἐπέζησεν οέ,

ἡμοῦ γυλβ'.
ἡμοῦ ραε'.

ος'.

5

P 52 Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. ἀπὸ ος' ἔτους καὶ αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ Μωϋσέα, ἤγουν πα' ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας καὶ ἔτη ἕξ Αἰγύπτου πορεῖαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους, ἔτη τυγχάνει υλ'. ὣν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων, „διαθήκην προκεκηρυγμένην ἑπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν 10 ὁ μετὰ ἔτη υλ' γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῦ.

B οζ', οη', οθ', π', πα', πβ', πγ', πδ', πε'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, ἡμοῦ μεγίστου γενομένου ἐν τῇ χάρα τῶν Χαναανίων, κάτευσιν εἰς Αἴγυπτον.

Ἐκατὸν ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγ-15
γέλλας.

R 122

πς'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαὴλ, ἀπ' οὗ τὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένος. οἱ δ' αὐτοὶ εἰσιν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. 20

V 43 πζ', πη', πθ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας,
ις', ιζ', ιη', ιθ'.

5. ος' om. P. 7. Ἀβραὰμ V. 9. Γαλάταις ἐπιστέλλων] III. 17.
13. τῷ om. R. 20. εἰσιν] εἰσιν V, m. R. 21. κ' — ἐπαγγελίας om. P.

Anni a. m. c. *Horum Israel qui manserunt in Aegypto et in terra Chanaan, ipsi et patres eorum, anni quadringenti et triginta.*

Abraham an. 25.

Colliguntur anni 8482.

Survixit 75.

coll. an. 175.

Primas hic annus Repromissionis Dei factae Abraham, ab anno LXXVI. ad annum aetatis ipsius LXXXI. et usque ad perfectionem Hebraeorum ex Aegypto, sunt anni CDXXX. quorum meminit Paulus ad Galatas scribens: Testamentum eisdem praedicatum a Deo de Christo, lex quae post CDXXX. annos facta est, non irritum facit ad evacuandam promissionem.

LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.

Hoc anno Abraham, cum apud Chanaanicos ingens fames grassaretur, descendit in Aegyptum.

Decimus annus Repromissionis a Deo factae Abraham.

3418.

LXXXVI.

Hoc anno Abraham, peperit ex Agar ancilla Ismael, a quo Ismaelitarum gens est orta. Il vero sunt Agareni, qui et Saraceni appellantur.

LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XC. XCI. XCII. XCIII. XCIV. XCV. XCVI. XCVII. XCVIII. XCIX.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀβραὰμ ἐσφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς λόγος πρὸς τῆ C
 δρῆ τῆ Μαμβρη, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ὑποδεχθέντες
 ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει
 ἐνώπιόν μου καὶ γίνου ἄμεμπτος, καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
 5 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.
 καὶ ἔπεισεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ
 Θεὸς λέγων, Ἐγὼ Ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πα-
 τὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου
 Ἀβραὰμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν
 10 ἐθνῶν τίθεικά σε, καὶ αὐξανά σε σφόδρα, καὶ θήσω τὴν δια-
 θήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου
 μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. καὶ μεθ' ἕτερα, καὶ εἶπεν ὁ D
 Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ, Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα
 αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. καὶ εὐλογη-
 15 σω αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἕξ αὐτῆς τέκνον, καὶ ἔσται σοι εἰς ἔθνη
 καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἕξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. καὶ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσω-
 πον καὶ ἐλάλησεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων, Εἰ τῷ ἑκατονταε-
 τῷ γενήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενηήκοντα ἑτῶν οὐσα τέξε-
 ται; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ πρὸς Θεόν, Ἰσαήλ οὗτος ζήτω ἐναντίον
 20 σου. εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξε-

1. Genes. XII. 1. 4. θήσω P. 10. τίθεικά P. 11. ἐμοῦ]
 μου P. θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. καὶ
 στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπ.
 Genes. 16. καὶ ἔπεισεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλά-
 ῶσεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ λέγων P. 18. υἱός et ἡ om. V.
 ibid. ἐνενηήκοντα P. id. οὐσα om. P. 19. ἐνώπιόν P. 20.
 τῷ] πρὸς P.

Hoc Abraham anno, Deus Verbum illi apparuit ad quercum in valle
 Mambre, et Angeli duo cum ille, qui in tabernaculum ab eo recepti sunt.
 Et dixit illi: Ego sum Deus tuus: complacere coram me, et esto irreprensibilis,
 et ponam foedus meum inter me et inter te, et multiplicabo te
 valde. Et cecidit Abraham pronus in faciem, et locutus est ei Deus,
 dicens: Et ecce foedus meum tecum, et eris pater multitudinis gentium;
 et non vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abra-
 ham, quia patrem multarum gentium constitui te, et faciam te crescere
 vehementissime. Et statuum pactum meum inter me, et inter semen
 tuum post te in generationes suas. Et post alia:

Et dixit Deus Abraham: Sara uxor tua, non vocabitur nomen ejus
 ultra Sara, sed Sarra erit nomen ejus. Benedicam autem ei, et dabo
 tibi ex ea filium, et benedicam ei, et erit in gentes, et Reges gentium
 ex illo erunt. Et cecidit Abraham in faciem suam, et risit, et ait in
 mente, dicens: An centenarius nascetur filius? et an Sarra nonaginta an-
 norum pariet? Dixit autem Abraham ad Deum: Immanuel hic vivat coram
 te: Dixit autem Deus ad Abraham: Ecce Sarra uxor tua pariet tibi fi-

P 53 *ται υἰὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. περὶ δὲ Ἰσμαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου· ἰδοὺ ἠλόγησα αὐτὸν καὶ αὐξανῶ αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτὸν σφόδρα· δώδεκα ἔθνη γεννήσει, καὶ δώσω αὐτὸν 5 εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἑτέρῳ.*

R 124 *Ὅτι ἡθ' ἐτῶν Ἀβραὰμ περιετμήθη καὶ Ἰσμαὴλ ἐτῶν ἰδ'.*

Τούτῳ τῷ ἡθ' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἀβραὰμ περιετμήθη 10
 B τὴν σάρκα τῆς ἀρροσυστίας αὐτοῦ καὶ Ἰσμαὴλ ὢν ἐτῶν ἰδ' καὶ πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀργυρώνητοι καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραὰμ. μετὰ ταῦτα ὤφθη αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δορῷ τῇ Μαμβρῆ, καθεήμενος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς 15 ὀφθαλμοῖς εἶδεν, καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄγγελοι εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν προσέειπεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, Κύριε, εἰ ἄρα ἤδρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παιδά σου. ληφθῆτω δὴ ὕδωρ καὶ νιψάτωσαν τοὺς πό- 20 δας ἑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον, καὶ λήψομαι ἄρ-

1. σοι υἰὸν P. *ibid.* θῆσεν P. 3. τῷ om. P. 4. ἰδοὺ] εἶδεν V, h. e. ἰδεν. *ib.* ἐλόγησεν P. 10. τοῦτῳ] ἐν τοῦτῳ P. *ib.* αὐτοῦ om. P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ P. *ib.* ἐπάνω om. R. 19. εἶπον P.

lium, et vocabis nomen ejus Isaac, et ponam pactum meum ad eum in foedus sempiternum et semini ejus post eum. De Ismael autem ecce exaudi te: ecce benedicam ei, et augeto eum, et multiplicabo eum valde. Duodecim gentes generabit, et dabo illum in gentem magnam. At pactum meum statuum ad Isaac, quem pariet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

Abraham aetatis anno xciix. circumcisis est cum filio suo Ismael quatuordecenni.

Hoc anno xciix. aetatis Abraham circumcisis est carnem praeputii sui, et Ismael quatuordecennis, et omnes viri domus ejus, et emptitii. Post haec apparuit ei Deus ad quercum Mambre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in meridie. Suspiciens autem oculis suis, vidit; et ecce tres Angeli steterunt super eum, et videns cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et adoravit super terra, et dixit: *Domine, si utique invenis gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Accipiatote aqua, et lavent pedes vestros, et refrigerate sub arbore. Et assipiam panem,*

Σάρρα υἱός. ἤρῆσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα ὅτι Οὐκ ἐγένεσα· ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐγένεσας.

P 54
R 126

Καὶ μετὰ τὸ Σόδομα καὶ Γόμορρα καταστραφῆναι κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπεν· καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησεν. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε Σάρρα τῷ Ἀβραάμ 5 υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν παῦρον καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ κύριος.

Ἔτι ὅτι ἐτῶν ὑπῆρχεν Ἀβραάμ ὅτε ἐτέχθη Ἰσαάκ.

Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραάμ γίγνεται αὐτῷ καὶ γνήσιος Ἰσαάκ, ᾧ ἐπέφησεν ἔτη οὐ.

B Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραάμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανείσθαι ἐν ἀνθρώπου σχήματι τῆν τῶν ἐθνῶν κλησὶν θεοπίζει, ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.

Ἰσαάκ ζ',

ἑμοῦ γυβ'.

ἐπέφησεν ρκ',

ἑμοῦ ρπ'.

15

Ἐκάλεισεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. περιέτεμεν δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

λ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'. 20

2. εἶπεν αὐτῇ P. 9. Post os' ponit P. Tò κ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. 16. Ἀβραάμ om. P. 18. ὁ θεός] κύριος P. 20. α' — ε' om. P, add. m. RV.

Anni a. m. c. erit Sarrae filius. Negavit autem Sarra dicens: Non risi: timuit enim. Et ait illi, Non, risisti.

Eversis autem Sodoma et Gomorrha, visitavit Dominus Sarram, sicut dixit: Et fecit Dominus Sarrae, sicut loquutus est, et concipiens peperit Abrahamo Sarra filium in senectute in tempus, sicut loquutus est ei Dominus.

Abraham erat annorum c. cum natus est Isaac.

Hoc anno c. Abraham, nascitur illi filius germanus Isaac, cui supervixit annos lxxv.

Abraham, primo inter Prophetas, Dei Verbum humana specie apparens, gentium vocationem promulgat, quam Christi Verbum nostris temporibus adimplevit, Evangelica doctrina per omnes nationes praedicata.

3492.

Isaac, 60.

voll. an. 6492.

Supervixit, 120.

coll. an. 180.

Vocavit nomen filii sui, quem peperit illi Sarra, Isaac. Circumcidit autem Abraham Isaac die viii. sicut praecipit ei Dominus.

Annus xxx. Repromissionis.

vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv.

μ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις', ις', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κς', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε'.

5 ξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Τούτῳ τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ῥε' τοῦ Ἀβραὰμ ἐπέλωσε τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶπεν, Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς 10 τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν D ἐφ' ἔν τῶν ὀρέων ὧν εἶπὼ σοι εἶπω. ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ R 128 πρῶτον ἐπέσραξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρ- πωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν 15 αὐτῷ ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον ἀπὸ μακρόθεν. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Καθίσαιτε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδίον πορευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀνα- 20 στρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρ- P 55 V 45 πώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ μετὰ χει-

1. ἔτος] μετὰ P hic et 3. 5. 5. ἐπαγγελίας ἔτος P. 6. τῷ— ἐτι] ἐφ' ἔτει τῷ τριακοστῷ α' P. 8. ὁ δὲ] καὶ P. 10. ἀνένγκυς P. 11. εἶπὼ] ἔειπε P. 14. ἦλθον εἰς τὸν P. 16. ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε P. 17. καθήσαστε PV. Hic margo PV: ταῦτα εἶπεν λογισά- μενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρωμαι ὁ θεός· οὐ γὰρ ἔφησάτο. 18. διελευσόμεθα P. id. ἕως om. P sola. 20. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ

XL. Repromissionis.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

L. Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

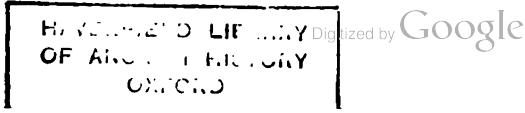
Annus LX. Repromissionis.

Hoc anno quinto et tricesimo Isaac, et centesimo tricesimo quinto Abraham, tentavit Deus Abraham, et dixit ei: Abraham, Abraham. Et dixit: Accipe filium tuum dilectum, quem dilexisti Isaac, et vade in terram cretensam, et offer eum ibi in holocaustum super unam montium, quos dixero tibi.

Surgens autem Abraham mane, stravit asinum suum. Assumpsit autem secum duos pueros, et Isaac filium suum, et ascindens ligna in holocaustum; surgens abiit, et venerunt in locum, quem dixit ei Deus, die tertia. Et respiciens Abraham oculis suis, vidit locum a longe.

Et dixit Abraham pueris suis: Sedete hic cum asino: ego autem et puer transibimus usque huc, et postquam adoraverimus, revertemur ad vos.

Acceptit autem Abraham ligna holocausti, et imposuit Isaac filio suo.

ρας τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πάτερ; ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστι τέκνον; εἶπε δὲ, Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς τὴν ὀλοκάρπωσιν; εἶπε δὲ Ἀβραὰμ, ὁ θεὸς ἕψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευ-5 θέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ὤκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη- κεν τὰ ξύλα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέδηκεν
 B αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. καὶ ἔξετεωσεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζει τὸν υἱὸν 10 αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ. καὶ εἶ- πεν, Μὴ ἐπιβάλλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφέσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. καὶ ἀνέβλεψεν Ἀβραὰμ 15 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶδεν. καὶ ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμε- νος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 C ἐκείνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἰπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος 20

πῦρ μετὰ χεῖρας P. 3. In margine ponit P: διὰ τί οὐκ εἶπεν, μάχαιρα; πόθεν πρόβατον ἐζητεί, καὶ σὺ μόσχον ἢ ἄλλο τι τῶν καθαρῶν; ib. εἶπε δὲ] λέγων V. 4. τὴν om. P. ib. εἶπε — ὀλοκάρπωσιν, τέκνον om. V. Supplement Raderus ex Gen. XXII. 8. 7. ἐκεῖ om. P. 8. συμποδίσας PV. 13. ἐπιβάλλεις V. 14. νῦν γὰρ ἔγνω] ἀντὶ τοῦ νῦν ἐδειξας m. RV. ibid. σὺ τὸν θεόν P. 16. ἴδεν PV. 17. ἐκ τῶν κ. P.

Acceptit autem et ignem in manibus et gladium: et abierunt duo simul. Ait autem Isaac ad Abraham patrem suum, *Pater: ille autem dixit: Quid est, fili? Dixit autem, Ecce ignis et ligna? ubi est ovis in holocaustum?* Dixit autem Abraham: *Deus providebit sibi ovem in holocaustum, fili.* Pergentes autem uterque pariter, venerunt in locum, quem dixit ei Deus, et aedificavit Abraham altare, et imposuit ligna, et cum colligasset Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

Et extendit Abraham manum suam ad accipiendum gladium, ut jugularet filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de coelo, et dixit ei: *Abraham, Abraham.* Ille autem dixit: *Ecce ego.* Et dixit, *Ne injicias manum tuam super puerum, neque facias ei quicquam. Nunc enim cognovi, quod times tu Deum: et non pepercisti filio tuo dilecto propter me.* Et aspiciens Abraham oculis suis, vidit: et ecce aries unus detentus in planta Sabec ex cornibus: et ablit Abraham, et accepit arietem, et obtulit eum in holocaustum, pro filio suo Isaac.

Et vocavit Abraham nomen loci illius, *Dominus vidit.* Ut dicant hodie, *In monte, Dominus vidit est.* Et vocavit Angelus Domini Abra-

ᾠφθη. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων, Κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, οὗ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ 5 πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντιῶν, καὶ ἐευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀπ' ὧν ἔκλυες τῆς ἐμῆς φωνῆς. ὑπέστρεψεν δὲ Ἀβραάμ 10 πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου, καὶ κατόκησεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

Οὗτος ὁ μέγας πατριάρχης Ἀβραάμ ὁ πρῶτος ἀνθρώπων

1. ἐκ τοῦ δευτέρου] δευτέρον P. 3. ἔνεκεν P. 8. εὐλογηθήσονται P. 9. *Eccei quod post φωνῆς inferebatur Σχόλιον*'), ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ περιγίνεται τῶν παρὰ θεοδόχοις λόγων καὶ (hoc om. P) ὑποχείρια ποιεῖ ἐκείνα ἑαυτοῖς, κληρονομεῖ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντιῶν: de quo Ducangius notat *codicem Holstenii omittit scholium* ὅτι — τοῦ ὄρκου: quasi ἐπέστρεψεν — τοῦ ὄρκου, quae sunt Genesis verba, ad scholium illud pertinent. *Ex V ita notatum: Σχόλιον*] in margine. 12. *Ante οὗτος ponit vocem Σχόλιον P*, acsi quae sequuntur scholia sint: quod nunc demum ex margine V prodit ita ibi scriptum: . . . ἐπὶ δ' ἐκλυῖται φρέαρ ἢ Ἄγαρ, ἐκεῖ κατόκησεν Ἀβραάμ, δ καλεῖται ἱβραϊστὶ Βηρσαβεέ. ἔστι || . . . τὰ πρῶτα καὶ ἐντιμότερα ὄρια τοῦ λαοῦ· διὸ καὶ ἡ φυλὴ Ἰουδα ὡς βασιλικὴ ἀκληρωτὶ λαμβάνει τὸν τόπον μετὰ || . . . τῆς ἰδίας μερίδος, καὶ κολλαζοῦ τῶν γραφῶν λέγεται ἀποδᾶν (scr. ἀπὸ Δάν) ἕως Βηρσαβεέ· ὅπερ Ἰσον δύνανται τῶ ἀπὸ τῶν ὀρίων || . . . Ἰουδαίαις ἕως τῶν πρώτων καὶ κυριωτάτων· καὶ γὰρ εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὁ μὲν ἔβδος καὶ ἐπὶ κᾶσι || κληροῦμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν· ὁ δὲ Ἰουδαὸς ὁ ἔστιν ἡ Βηρσαβεέ, πρὸ πάντων ἀκληρωτὶ λαμβάνων πέραν τοῦ || (Ἰορ)δάνου τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα.

ham secundo de coelo dicens: *Per memetipsum juravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, et non pepercisti filio tuo dilecto propter me: profecto benedicens benedicam te, et multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas coeli, et sicut arenam iuxta labium maris. Et hereditabit semen tuum civitates adversariorum. Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae: quia obedisti voci meae.*

Reversus est autem Abraham ad pueros suos, et surgentes abierunt simul ad Puteum juramenti, et habitavit Abraham super Puteum juramenti.

Hic est magnus ille Patriarcha Abraham, qui cum primus hominum

) S c h o l i u m.

Propterea quod liberi Abraham longe caeteris praestant, qui verbum a Deo acceperunt, ideo illos sibi et subditos facit, mittitque semen Abraham in hereditatem civitatum adversariorum.

- P 56 καταλείψας πατέρα και γένος και ἔθνος, και πιστεύσας τῷ Θεῷ και δικαιωθείς, διὰ τοῦτο και τὰς ἐπαγγέλλας ἔλαβεν τοῦ Θεοῦ, αἷς πρὸς αὐτὸν ἐπομήσατο ὁ Θεός, ὁ ἐκ νεκρωμένου σώματος και νεκρωμένης μήτρας μυριάδας συστησάμενος, ὁ τὸν εὐλογημένον καρπὸν ὡς ἀπὸ ῥίζης φῶς τῷ κόσμῳ, δι' οὗ κόσμος εὐ- 5 λογεῖται και ἀνακτιζεται, ὁ δι' ἔργων και δι' ἐπαγγελιῶν μη- νύων τῷ κόσμῳ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἐπαγγελιῶν μὲν, ὡς τὸ „ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ και ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ
- V 46 ἔθνη“, καθάπερ και ὁ ἀπόστολος βοᾷ, „τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθη- 10 σαν αἱ ἐπαγγέλλαι και τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ὃς ἐστιν Χριστός.“ 10 δι' ἔργων δέ, ὅτε τὸν μονογενῆ υἱὸν εἰς θυσίαν προσήνεγκεν. οὕτω γὰρ λέγει ὁ κύριος, „Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἠγαλλιάσατο ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, και εἶδεν και ἐχάρη.“ ὁ δὲ ἀπόστο- λος Παῦλος βοᾷ, „πίστει προσήνεγκεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειρα- 15 ζόμενος, και τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγέλλας ἀναδε- 15
- R 132 ζόμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα, λογισάμενος ὅτι και ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐ- τὸν και ἐν παραβολῇ ἔκομίσαστο. πάλιν γὰρ και ἐν τῇ πρὸς Ῥω- 20
- C μαιους βοᾷ, „καθὼς γέγραπται, πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τεθεικᾶ σε, κατέναντι οἷ ἐπίστεισεν Θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τοὺς νε- 20 κροὺς και καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ'

2. ἔλαβεν addidit Raderus. 8. τῷ] Gen. XXII. 18. 9. ὁ ἀπόστολος] Gal. III. 16. 10. αἱ om. P. 12. λέγει] Ioan. VIII. 56. 13. ἰδεν PV. 14. Παῦλος] Hebr. XI. 17. 17. ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι] ἐκ ἐγεῖραι R, ἐξεγεῖραι P. 18. ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους] IV. 17. 20. ζωογονοῦντος] ζωοποιούντος P ex emendatione Raderi.

patriam, proximos, et gentem suam reliquisset, credidissetque Deo, ea- propter promissiones quas illis fecit Deus accepit. Qui ex moribundo corpore, et moribunda vulva, multa hominum millia confecit. Qui fru- ctum benedictum velut a radice mundo edidit, per quem mundus bene- dicitur et instauratur. Qui per opera, et per promissa, annuntiat mundo ex mortuis resurrectionem, ac per promissa quidem, ut hisce verbis: *Benedicentur in te, et in semine tuo, omnes gentes.* Quemadmodum etiam clamat Apostolus: *Abraham autem dictae sunt promissiones, et semi- ni ejus qui est Christus.* Per opera vero, quando unigenitum filium in sacrificium obtulit. Sic enim ait Dominus: *Abraham pater noster exultavit ut videret diem meum, et vidit, et gavisus est.* Paulus vero Apo- stolus clamat: *Fide obtulit Abraham Isaac cum tentaretur; et unigenitum offerebat, in quo susceperat repromissiones, ad quem dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen: arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus: unde eum et in parabolam accepit.* Rursum enim ad Romanos clamat Paulus: *Sicut scriptum est, Patrem multarum gentium posui te ante Deum, cui credidisti, qui vivificat mortuos, et vocat ea quae non*

ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου, καὶ μὴ ἀσθε-
νήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νεκρωμένον,
ἐκατονταετής σου ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας Σάρ-
5 ρας. εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν ταῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ' ἐνεδυκαμώθη τῇ πίστει, δοῦς δόξαν τῷ θεῷ καὶ πληρο-
φορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατὸς ἔστιν καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ D
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον
ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλει λογιῆσθαι
10 τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠέμεθη
διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. τὸ δὲ πορευθῆναι τρεῖς ἡμέρας ἕως
οὗ φθάσει πρὸς τὸν τόπον ὃν ἔδειξεν αὐτῷ ὁ θεός, ἵνα ἀνελέγκη τὸν
15 σὶὸν αὐτοῦ εἰς θυσιαν ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων, καθὼς γέγραπται,
καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ γησιῶν καὶ φυσικοῦ νοῦ δειξῆαι αὐτῷ κριόν, ἵνα
προσενέγκη, πάντα σύμβολα ἦσαν καὶ τύποι τοῦ κατὰ Χριστὸν
μυστηρίου τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀναστάσεως· πᾶσα γὰρ ἡ γραφή P 57
πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἄρῃ.

λς'.

20 Τούτῳ τῷ τριακοστῷ ἔκτῳ ἔτι τοῦ Ἰσαὰκ Σάρρα ἡ γυνὴ
Ἀβραὰμ ἀπέθανεν ἧσσα ἔτη ρκ'.

1. αὐτὸν τὸν πατέρα P. 2. σου om. P. 3. τῇ om. P.

sunt, tanquam ea quae sunt: qui contra spem in spem credidit, ut fieret
pater multarum gentium, secundum quod dictum est ei: Sic erit semen
tuum (* sicut stellae coeli et arena maris) et non infirmatus est in fide, *) In MS.
nec consideravit corpus suum emortuum, cum jam fere centum esset anno- desideran-
rum, et emortuam vulvam Sarrae. In repromissione etiam Dei non haec- tur, a li-
sitavit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissime brario for-
sciens, quia quaecumque promisit, potens est et facere. Ideo et reputatum te omnia.
est illi ad justitiam. Non est autem scriptum tantum propter ipsum, quia
reputatum est illi ad justitiam, sed et propter nos, quibus reputabitur cre-
dentibus in eum, qui suscitavit Jesum Dominum nostrum a mortuis, qui
traditus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem
nostram. Quod autem profectus sit tres dies donec veniret ad locum,
quem monstravit illi Deus, ut offerret filium suum in sacrificium, super
unum montium, sicut scriptum est. Et quod pro filio proprio et natu-
rali ostenderet illi Deum ariletem, quem offerret; haec omnia sunt sym-
bola et figurae mysterii Christi passionis et resurrectionis: tota enim
scriptura ad hunc scopum respicit.

xxxvi.

Anno hoc tricesimo sexto Isaac, Sarra uxor Abraham decessit: cum
vixisset annos cxxvii.

λζ', λη', λθ', μ'.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν
Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑτῶν ρμ'.

μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

ο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

R 134
B

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ.

π' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

Τούτω τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς
Ῥεβέκκας, πρῶτος Ἡσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδουμαίων 10
ἔθνος, δευτέρος Ἰακώβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραήλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰουδαῖοι.

V 48

Ἰσαὰκ προεφήτευσεν περὶ Ἰακώβ, λέγων, Δουλευσάτωσάν
σοι ἔθνη καὶ προσκνηήσουσίν σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος 15
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

C

Οὗτος Ἰσαὰκ ὁ συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν εὐ-
λογιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν γενομένων πρὸς Ἀβραὰμ τὸν αἰτοῦ πατέρα,
ὃς τύπος ἐγένετο τῆς σφαγῆς τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, τριμήρους
βαδίσας ἐπὶ τὸ θαναῖν καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν ὑποστρέψας, ὁ ἐν
τοῖς ἰδίοις ὤμοις τὰ ξύλα τῆς ἑαυτοῦ θυσίας βασιτάξας, ὡσεὶ 20
καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἐβάσταξεν, ὅτι προαιρέσει θανῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζωωθείς,

13. λέγων] Genes. XXVII. 29. 14. προσκνησάτωσαν P. 20.
βαστάσας — ἐβάστασεν P, βαστάξας (m. βαστάσας) — ἐβάσταξεν R.
21. ὁ om. P.

XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Anni a m. c. Hoc anno aetatis Isaac uxorem duxit Rebeccam, cum pater ejus
Abraham esset annorum CXL.

XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. XLV.

LXX. annus Repromissionis.

3478.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.

LXXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Hoc anno nati sunt Isaac duo filii gemini ex Rebecca: primus Esau,
qui et Edom, a quo Idumaeorum gens: alter Jacob, cognomento Israel,
a quo Israelitas et Judaei promanarunt.

Isaac prophetavit de Jacob, dicens: Serviant tibi gentes, et adorent
te Principes, et fias Dominus fratris tui.

Hic est Isaac cohaeres pollicitationum et benedictionum, quas Deus
fecit ad Abraham patrem suum: qui typus fuit et figura caedis Domini
Christi, qui per tres dies, exivit ad mortem, et post haec vivus rediit.
Qui propriis humeris ligna sui ipsiusmet sacrificii portavit, quemadmo-
dum etiam Dominus Christus crucem humeris suis gestavit, quia ultro-

ὄπερ ἀντάλλαγμα πρόβατον ἐσφάγη. καὶ ἤκουσεν ὁ πατὴρ
παρὰ Θεοῦ ὅτι οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οὕτω
καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέλεκται, ὅς γε τοῦ ἰδίου
υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. D
5 καὶ ἡ σὰρξ μόνη ἐστὶν ἣ δοθεῖσα ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς,
ἐπειδὴ ἀδύνατον τὴν θεότητα θανεῖν. τῆς σαρκὸς δεδομένης
τὸν ἴδιον υἱὸν δεδόσθαι λέγει ἡ γραφή, ἀντάλλαγμα καὶ ἀντί-
10 δειξιν οἶσαν τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μακαρίου Ἰσαάκ.
οὕτω γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἀβραὰμ ἠγαλλίασατο ἰδεῖν τὴν ἡμέ-
15 ραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη· οὗτός ἐστιν Ἰσαάκ ὁ ἀκου-
σίως παραδούς τὴν ἐπηγγελμένην αὐτῷ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐ-
λογίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, φάσκων, Δουλευσάτωσάν σοι
ἔσθῃ καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἔρχοντες. καὶ γίνου κύριος
τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς
15 σου. ὁ καταρῶμενός σε ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο- P 58
γημένος. ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ οὐκ ὀρῶμεν γενόμενα,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἐπτάκις πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν
τῷ Ἡσαῦ. καὶ τριάκοντα βασιλεῖς ἔβασίλευσαν ἐκ τοῦ Ἡσαῦ,
πρὶν ἢ βασιλεῦσαι βασιλεῖα ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε αἱ εὐλογίαι ἐπὶ τὸν
20 προσδοκώμενον ἐξ αὐτῶν δεσπότην Χριστὸν παρρημπουσιν, R 136
πρὸς ὃν πῦς ὁ σκοπὸς τῆς Θείας γραφῆς ἀφορᾷ.

2. τοῦ alterum om. P. 3. Χριστοῦ τοῦ om. P sola. *ibid.* λέλεκται]
Rom. VIII. 32. 10. ἴδεν PV. v. Ioan. VIII. 56. 12. φάσκων]
Genes. I. c. 14. οἱ om. P. 16. δὲ om. P.

non mortem est passus, et a Deo in vitam revocatus: cuius vice ovīs
occisa est. Et audivit a Deo pater ejus: *Quis non peperisti filio tuo
dilecto.* Sic etiam de Christo filio Dei dictum est: *Qui proprio filio suo
non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Ac caro quidem sola
est quae data sit pro mundi vita, quandoquidem fieri non potest ut Di-
vinitas moriatur. Carnes ergo oblata, proprium filium esse datum scri-
ptura ait, ut esset permutata illa hostia, et exemplar filii, secundum
beati Isaac figuram: sic enim dixit Dominus: *Abraham exultavit ut vide-
ret diem meum; vidit et gavisus est.* Hic est Isaac qui invitus promis-
sam a Deo sibi et patri suo benedictionem, Jacob tradidit, dicens: *Ser-
viant tibi gentes, et adorent te principes, et fias Dominus fratris tui, et
adorent te filii patris tui. Qui maledixerit tibi, sit ipse maledictus, et qui
benedixerit tibi, sit et ipse benedictus.* Haec omnia in Jacob non vide-
mus esse peracta: quin potius ipse septies procidens in terram, adora-
vit Esau. Et xxx. Reges regnarunt ex Esau, antequam quisquam ex Israel
regnaret, ita ut istae benedictiones ad expectatum ex illis Dominum
Christum transmittantur, ad quem omnis sacrae Scripturae scopus col-
lineat.

Ἰακώβ πγ΄,

ἡμοῦ γροί΄.

α΄.

Ἐξ Ἑβραίων Ἰακώβ μέγαυ τῆς τοῦ παιδὸς Ἰωσήφ ἀρχῆς τῆς
 B ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ΄, καὶ μετὰ ταῦτα ἔτερα ἔτη ιζ΄, ἡμοῦ
 ρνδ΄.

5

β΄, γ΄, δ΄, ε΄.

ς΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ζ΄, η΄, θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄, ιδ΄, ιε΄.

ρ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ις΄, ις΄, ιη΄, ιθ΄, κ΄, κα΄, κβ΄, κγ΄, κδ΄, κε΄.

10

ρι΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

C κς΄, κς΄, κη΄, κθ΄, λ΄, λα΄, λβ΄, λγ΄, λδ΄, λε΄.

ρκ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς΄, λς΄, λη΄, λθ΄, μ΄.

ρ΄ ἔτος τοῦ Ἰσαάκ.

15

μα΄, μβ΄, μγ΄, μδ΄, με΄.

V 48

ρλ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς΄, μς΄, μη΄, μθ΄, ν΄, να΄, νβ΄, νγ΄, νδ΄, νε΄.

ρμ΄ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς΄, νς΄, νη΄, νθ΄, ξ΄.

20

D

ρκ΄ ἔτος Ἰσαάκ.

ξα΄, ξβ΄, ξγ΄.

7. ζ post ἐπαγγελίας ponit P. 21. τοῦ Ἰσαάκ P.

Anni a m. c.
 3493.

Jacob, 83.

Colliguntur anni 3575.

L.

Ex Hebraeis Jacob usque ad Joseph filii principatum in Aegypto,
 vixit annos cxxvii. et postea alios annos xvii. colliguntur anni ccliv.

ii. iii. iv. v. annus Repromissionis x.

vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv.

c. annus Repromissionis.

xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

cx. annus Repromissionis.

xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv.

cxl. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

c. annus Isaac.

xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

cxix. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

cxl. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx.

cx. annus Isaac.

lxi. lxii. lxiii.

Τούτω τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακώβ κάτισιν εἰς τὴν Μισσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ δουλεύει παρ' αὐτῷ ἔτη κ', χάριν Λείας καὶ Ραχὴλ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες ἐκείσε τέσσαρις, Ῥουβὴν, Συμεών, Λεὺὶ καὶ Ἰούδας.

ξδ', ξε'.

ρν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οά', οβ', ογ', οδ', οε'.

ρξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ος', οζ', οη', οθ', π'.

Ἰακώβ ὄγδοηκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας γεννᾷ τὸν Ῥουβὴν.

πα'.

Τούτω τῷ ἔτει Ἰακώβ γεννᾷ τὸν Συμεών.

πβ', πγ'.

15 Τούτω τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακώβ τὸν Λεὺί.

Ὁὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων Β δυνατῶς.

3. *Λίας* PV. 4. *τέσσαρις* P. *ibid.* Ῥουβὴν, Συμεών P. *ib.*
Λεὺί PV hic et post. 13. *γεννᾷ* Ἰακώβ P. *ib.* Συμεών P. 16.
ἔτι om. P. V. *Genesis.* XXXII. 28. 18. *δυνατῶς*] *δυνατός* ἔση
Genesis.

Hoc ætatis suae anno Jacob descendit in Mesopotamiam ad LabanAnni a.m.c. fratrem matris suae, et apud eum servitit annos xx. propter Liam et Rachel: natique sunt illi ibi filii iv. Ruben, Simon, Levi, et Judas.

LXIV. LXV.

CL. annus Repromissionis.

LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXV.

CLX. annus Repromissionis.

LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

8568.

Jacob anno ætatis suae LXXX. procreat Ruben.

LXXXI.

Hoc anno Jacob procreat Simeon.

LXXXII. LXXXIII.

Hoc anno Jacob genuit Levi.

Non vocabitur nomen tuum Jacob, sed Israel erit nomen tuum, quoniam prævaluisti cum Deo, et cum hominibus potens.

Οὗτος Ἰακώβ, καὶ αὐτὸς συγκληρονόμος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐκδεχόμενος καὶ αὐτὸς τὴν τοῦ Θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός, τουτέστιν τῆς ἐπουρανίου Ἱερουσαλήμ, ἔνθα πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν ἐστῆθεν Χριστός· εἰς ἣν κατάστασιν ἀφορᾷ πᾶσα ἡ τῶν Χριστιανῶν θρησκεία, ἣν πρῶτος πάντων ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης Χριστὸς ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν· ἦν καὶ προλέγει ὁ μέγας Ἰακώβ παραπέμπων τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἰούδα, εὐλογῶν αὐτόν, ἕξ ὧν καὶ ὁ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀνεπαίνετο κύριος Ἰησοῦς Χριστός, φάσκων οὕτως· Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου. προσκνησάτωσάν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης. ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης, ὡς λέων καὶ ὡς σκύμος. τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία¹⁵ ἐθῶν. δεσμεύων πυρὸς ἄμπελον τὸν πᾶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πᾶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. χαρποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γέλα.

D Καίτοι τοῦτον οὐ προσεκύνησαν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,²⁰ ἀλλὰ τοῦναντίον αὐτὸς προσεκύνησεν τῷ Ἰωσήφ καὶ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς. εὐδῆλον οὖν ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία αὕτη εἰς τὸν ἕξ αὐτοῦ τεχθέντα δεσπότην Χριστὸν κατὰ σάρκα ἔσχεν

8. ἀντὶ P. 9. φάσκων] Genes. II. 8. 14. καὶ] οὐδὲ P.

Hic Jacob et ipse cohaeres promissionum Dei, expectans et ipse civitatem fundamenta habentem, cujus conditor et architectus Deus, hoc est illius coelestis Hierusalem, in quam praecursor pro nobis intravit Christus. Ad quam constitutionem universa Christianorum respicit Religio, cui quidem novae ac viventi viae primus omnium initium dedit Dominus Christus: quam et praedicat magnus Jacob, dum hanc commendat filio suo Juda, et ipsi benedictionem impertitur, ex quo promissus Dominus Jesus Christus apparuit, ita fatus: *Juda, te laudabunt fratres tui: Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Ex germine, fili mi, ascendisti. Recumbens dormivisti ut leo, et sicut catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet princeps ex Juda, neque dur ex femoribus ejus, donec veniant reposita ei, et ipse expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, et pampino pullum asinae suae. Lavabit in vino stolam suam, et in sanguine suae pallium suum. Pulchri oculi ejus prae vino: et albi dentes ejus quam lac.*

Atqui hanc non adoraverunt filii patris sui, immo ipse adoravit Joseph, atque adeo post mortem patris. Hinc igitur patet omnino quod omnis haec prophetia in Domino Christo ex eo secundum carnem nato

τὸ πέρασ, τὸ τε δυνατὸν καὶ βασιλικὸν αὐτοῦ παριστώσα καὶ τὸ πάθος καὶ τὴν ἐκ τοῦ πάθους μακαριαν ἀνάστασιν.

Λευὶ μζ',

δομῷ γγκβ'.

V 49

α', β'.

5 ρο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

γ'.

R 140

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πς' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλι- P 60
κίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἔξ οὗ Ἰουδαῖοι.

δ'. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πς' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
10 γεννᾷ τὸν Ἰσσαχάρ, ὃ ἔστι μισθός.

ε'. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ πη' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
γεννᾷ τὸν Ζαβουλών.

ς, ζ'.

η'. Ὀγδόῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ κα' ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰα-
15 κὼβ τίκει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λείας.

θ'. Ἐνάτῳ ἔτει τοῦ Λευὶ καὶ ηβ' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ
γεννᾷ τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ραχὴλ.

ι', ια', ιβ'.

B

ρη' ἔτος ἐπαγγελίας.

8. οἱ Ἰουδαῖοι P.
8τος Ἰωσήφ m. P.

15. Λίας PV.

16. ἐνάτῳ PV.

18. α'

impleta est: illius potentiam ac regiam dignitatem representans, pas- Anni a. m. c.
sionem etiam, et ex passione beatam resurrectionem.

Levi, 47.

Colliguntur anni 3622.

I. II.

CLXX. annus Repromissionis.

III.

Hoc anno III. Levi, et LXXXVI. aetatis suae anno, Jacob procreavit
Judam, ex quo Judaei dicti.

3578.

IV. anno Levi, et LXXXVII. aetatis suae anno Jacob procreat Isachar,
quod mercedem sonat.

V. anno Levi, et LXXXVIII. aetatis suae, Jacob procreat Zabulon.

VI. VII.

VIII. anno Levi, et aetatis suae XCI. anno procreat Jacob Dina ex
Lia.

IX. anno Levi, et aetatis suae XCII. Jacob procreat Joseph ex
Rachel.

X. XI. XII.

CLXXX. annus Repromissionis.

ιγ', ιδ', ιε', ις'.

Τούτω τῷ ἑκαυδεκάτῳ ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ ἠδ' τῆς ἑαυτοῦ
ἡλικίας Ἰακώβ ἄνυσιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ιζ'.

Τούτω τῷ ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ ρ' τοῦ Ἰακώβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρς'. 5

ιη'.

Τούτω τῷ ιη' ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ ρα' τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰα-
C κώβ προεφήτευσεν, καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί
σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νάτον τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσου-
σίν σε οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. σκύμνος λέοντος Ἰούδα, καὶ τὰ 10
λοιπὰ τῆς προφητείας, ὡς πρόκειται.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ρδ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κγ'. Τούτω τῷ κγ' ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ ρς' τοῦ Ἰακώβ τὰ περὶ
τὴν Δίναν ἐτελείτο καὶ Βενιαμὴν ἐτέχθη. 15

κδ', κε'.

Τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λεὼι καὶ ρη' τοῦ Ἰακώβ Ἰα-
D σὴφ πιπράσκειται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ις'.

Εἶτα οἱ κατ' αὐτὸν ἰ πειρασμοί.

R 142 κς'. Πρῶτον ἐζήλωσαν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 20

2. ἑκαυδεκάτῳ ἔτει] κ καὶ δεκάτῳ ἔτη V, ἔτει ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ P.

XIII. XIV. XV. XVI.

Anni a m. c. Hoc anno xvi. Levi, et xvi. aetatis suae, Jacob ascendit ex Me-
sopotamia.

XVII.

Hoc anno Levi, et a. Jacob, annum agebat Isaac clix.

XVIII.

Hoc anno xviii. et ci. aetatis suae Jacob, prophetavit, et dixit:
Juda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super tergum inimicorum
tuorum. Adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda. Et caetera
quae in prophetia supra posita habentur.

XIX. XX. XXI. XXII.

cxc. annus Repromissionis.

xxiii. Hoc anno xxiii. Levi, et cvi. Jacob, quae Dinam spectant
peracta sunt: et Benjamin natus est.

XXIV. XXV.

Hoc anno xxv. Levi, et cviii. Jacob, Joseph venditur a fratribus,
cum annum ageret xvii.

3601. Sequuntur deinde x. tentationes Joseph.

xxvi. tum primum inviderant ei fratres ejus.

κζ'. *Εἶτα κατηγορήσαν αὐτοῦ.*

κη'. *Εἶτα ἐλογίσαντο αὐτὸν ἀποκτεῖναι. εἶτα ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον.*

κθ'. *Εἶτα πιπράσκειται τοῖς Ἰσμαηλίταις. εἶτα ἐπράθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν τῷ Πετεφρῇ.*

λ'. *Εἶτα ἤρξατο ἡ κυρία αὐτοῦ ἀπατᾶν αὐτὸν καὶ γυμνοῦ- P 61
σθαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖν αὐτόν.*

λα'. *Εἶτα μόνον αὐτὸν ἐδροῦσα, καὶ ἀποκλείσασα πάσας τὰς θύρας, ἐπαύστη αὐτῷ γυμνῇ καὶ ἐβιάζετο αὐτόν.*

10 λβ'. *Εἶτα ἀπορῆσασα αὐτοῦ κατηγορήσεν αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. εἶτα ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ.*

σ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

V 50

λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη'.

Τούτῳ τῷ λη' ἔτει τοῦ Λεὺ Ἰωσήφ γενόμενος ἑτῶν λ' λ' ἐι
15 τοῖς ἐθνόχοις Φαραὼ ἐν τῇ εἰρκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρα- B
μοῦ τοὺς ὄνειρους.

Ἔως ὧδε τοῦ Ἰακώβ εἰσιν ἕτη ρκα'.

λθ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λεὺ καὶ ρκβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γε-

8. τὸν om. P. 5. Πετεφρῇ P. 14. ἔτει λη' P.

xvii. dein illum accusarunt.

xviii. tum cogitarunt quomodo eum interficerent. Deinde illum in lacum demiserunt.

xix. postea venditus est Ismaelitis. Deinde venditus est Petefre in Aegypto ab Ismaelitis.

xx. deinde illius Domina coepit eum circumvenire, et coram illo corpus nudare, illumque provocare (ad stuprum).

xxi. postea solum illum inveniens, et foribus omnibus occlusis, nudam se illi praebeuit, vimque inferre est conata.

xxii. cum vero ab eo desperaret quidquam consequi, illum ad Dominam illius detulit. Postea in carcerem detrusus est.

cc. annus Repromissionis.

xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.

Hoc anno xxxviii. Levi, Joseph cum annum ageret xxxviii. solvit Pharaonis Eunuchis, qui in carcere detinebantur, somnia, tempore decimas tentationis.

Huc usque anni Jacob sunt
οκκλ.

xxxix. Hoc anno Levi, et cxxii. anno Jacob, Joseph cum annum

νόμιμος Ἰωσήφ ἐτῶν λα' παρέστη τῷ Φαραῶ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ ἔκριεν αὐτῷ τοὺς ὄνειρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσήφ ἡγεμὼν τῆς Αἴγυπτου.

Ἰωσήφ Αἰγυπτίων ἡγεῖται ἔτη π'.

Πρῶτον ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ πρῶτον τῆς εὐθηνίας, 5 ἐν ᾧ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος ἦγε τῆς ἡλικίας Ἰωσήφ.

C

μ', μα', μβ'.

σί' ἔτος τῆς επαγγελίας.

μγ', μδ', μέ', μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὼ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν 10 Αἴγυπτῳ. οἱ παῖδες Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λιμόν.

R 144

μς'.

Τούτῳ τῷ μς' ἔτει τοῦ Λεὼ καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ καὶ ἐνάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ κάτεισιν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 15 ἔστη ἐναντίον Φαραῶ. εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη D ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ὡς παροικῶ, ρλ' ἔτη. μικρὰ καὶ πο- νηρὰ γέγονασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου.

Καθ' ξ',

ὀμοῦ γηπβ'.

20

8. σί' post επαγγελίας ponit P. 10. μς' om. P. 11. ἀποστα-
λέντες P. 14. ἔτι μς' P. 15. ἐνάτῳ PV. 16. εἰς δὲ]
Genes. XLVII. 9. 20. Καθ' P.

Anni a. c. xxxi. attigisset, sistitur Pharaoni in Aegypto, illiusque somnia eidem interpretatur. Et ab illo tempore factus est idem Joseph Princeps Aegypti.

Joseph Aegyptiis praestet annos lxxx.

Primus annus procurationis Joseph, primusque prosperae fortunae, quo ipse agebat aetatis annum xxxi.

xl. xli. xlii.

Annus Repromissionis ccx.

xlili. xliv. xlv. xlvi.

Hoc anno Levi primus annus fuit, quo coepit fames in Aegypto. Filii Jacob in Aegyptum veniunt, a patre missi propter famem.

3622.

xlvii.

Hoc anno xlvii. Levi, qui fuit secundus annus famis, et nonus principatus Joseph, descendit Jacob in Aegyptum, et stetit coram Pharaone: qui ad Jacob dixit: Quot sunt anni dierum vitae tuae. Et dixit Jacob: Dies annorum vitae meae quibus peregrinor cxxx. anni, pauci et mali fuerunt dies annorum vitae meae.

Caed, 60.

Colliguntur anni 3622.

α', β', γ', δ', ε'.

σκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε'.

σλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

5 ις', ιζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων
 Τακῶβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν Ἰθνήων κλή- P 62
 σικως διὰ Χριστοῦ, εἰπὼν, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ
 ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ
 10 αὐτὸς ἔσται προσδοκία Ἰθνήων. δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν
 πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ Ἐλιεὶ τὸν πῶλον τοῦ ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν
 αἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν
 αὐτοῦ. χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες ἢ
 γάλα.

15 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ.

σμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ. B

σν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λας', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

20 σξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

8. εἰκὼν] Genes. II. 10. 11. καὶ τῇ — αὐτοῦ om. P. 13.
 χαροποιοὶ — αὐτοῦ om. P. 20. σξ' post ἐπαγγελίας ponit P.

I. II. III. IV. V.

CCXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

CCXXI. annus Repromissionis.

XVI. XVII.

Hoc anno, cum Jacob ageret annum cxxvii. de Domino prophetat,
 deque gentium per Christum vocatione, in haec verba: *Non deficiet
 Princeps ex Juda, neque dux a femoribus ejus, donec veniat, cui reposi-
 tum est: et ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum.
 Lavabis in vino stolam tuam, et in sanguine uvae pallium tuum: et albi
 dentes, quam lac.*

XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCXXI. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV.

CCL. annus Repromissionis.

XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

CCLX. annus Repromissionis.

Chronicon Paschale vol. I.

- V 51 μς', μζ', μη', μθ', ν'.
 π' ἔτος Ἰωσήφ.
 να', νβ', νγ', νδ', νε'.
 σο' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
- C νς', νζ', νη', νθ', ξ. 5
- B 146 Ἀμβροῦμ οέ', ὁμοῦ γηνγ'.
 α', β', γ', δ', ε'.
 σπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ζ', ζ' η', θ', ι', ια', ιβ'.

Τούτω τῷ ἔτει πδ' ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ καὶ ρια' 10
 τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτῆ τὸν βίον.

Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις
 ἔτερα ἔτη ρμδ'. τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν
 Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιέ', ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰε-
 κὰβ καὶ τῶν τούτου παιδῶν εἰς Αἴγυπτον. 15

- ... γ', ιδ', ιε'.
 D σζ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.
 ις', ιζ', ιη', ιδ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ'.
 ἔτος τ' τῆς ἐπαγγελίας.
 κς', κζ' κη', κθ', λ'. 20

8. σω' P. 17. ση' post ἐπαγγελίας ponit P. 19. ε' ἔτος P.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

LXXX. annus Joseph.

LI. LII. LIII. LIV. LV.

CCLXX. annus Repromissionis.

LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

Ambram, 75. Colliguntur anni 8753.

I. II. III. IV. V.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Hoc anno moritur Joseph, anno sui Principatus LXXXI. setatis ve-
 ro CXL.

Post mortem Joseph, Hebraei serviunt Aegyptiis alios annos CXLV.
 Universum vero tempus quo Judaei in Aegypto mansere, annorum fuit
 CCXV. a protectione Jacob et illius liberorum in Aegyptum.

XIII. XIV. XV.

Annus Repromissionis CCXO.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV.

CCC. annus Repromissionis.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

Του Ἀμβράν Δευτ' ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀπέθανεν ζήσας ἔτη ρλζ'.

λα', λβ', λγ', λδ', λέ.

τὶ ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ', μέ.

P 63

τκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

μς', μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νέ.

τλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

νς', νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξέ.

τμ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο', οα', οβ'.

Τούτω τῷ οβ' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἀμβράν γεννᾷ τὸν Β
Ἄαρὸν ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ.

ογ', οδ', οε'.

Τούτω αὐτοῦ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἀμβράν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐ-
15 τῆς Ἰωχαβέθ, θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

τν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

Μωϋσῆς π',

δοῦ γωλζ'.

R 148

α'. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τούτω τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκέλευσεν τὰ ἄρ-

1. αὐτοῦ om. P.

10. Post οβ' P sola inferebat ογ', οδ', οε'.

12. Ἰωχαβέθ R.

18. ἐν τῇ P.

Levi pater Ambram moritur cum vixisset annos cxxvii.

Anni a m. c.

xxxii. xxxiii. xxxiiii. xxxv. xxxv.

ccc. annus Repromissionis.

xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

cccxx. annus Repromissionis.

xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liv. lv.

cccxxx. annus Repromissionis.

lvi. lvii. lviii. lix. lx. lxi. lxii. lxiii. lxiv. lxv.

cccxl. annus Repromissionis.

lxvi. lxvii. lxviii. lxix. lxx. lxxi. lxxii. lxxiii.

Hoc anno lxxii. aetatis suae Ambram procreat Aaron ex Iochabeth.

lxxiiii. lxxiv. lxxv.

Hoc ipsius anno Ambram ex eadem Iochabeth, filia fratris patris
αὐτοῦ, generat Moysen.

ccccl. annus Repromissionis.

Moyses, 80.

Colliguntur anni 3337.

3758.

1. Primus annus Moysis in Aegypto educati.

Hoc anno Pharaeo Rex Aegypti masculos Hebraeorum filios jussit in

C ῥίνα τῶν Ἑβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν ῥέπτεσθαι. καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθῆς ἔβασίλευσεν τῶν περὶ Ἡλιοπόλιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φάυλως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γέγονε τοῦτω τῷ Παλμανωθῆι θυγάτηρ ὀνόματι Μερρί, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρον βασιλεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρί στείρα οὔσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἷόν.

β.

V 52 Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ οὗ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Ἀμ-10
βραμ γεννᾷ ἐκ τῆς Ἰωχαβέθ Μαρίας τὴν προφητιν.

D

γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ι'.

τξ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

το' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15

κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ'.

τπ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

λα'.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἑρμοῦπολιν, καὶ Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'.

20

8. φασῖλος P. 4. Παλμανωθεὶ R. 10. Ἀμβρον P. 19. αὐ-
τοῦ post ἔτει posit P.

fluvium abjici. Multis vero Regibus tum regnantibus, Palmanothus locis versus Heliopolim situs imperabat. Is una cum caeteris regibus Hebraeis infestus extitit. Huicque Palmanothi filia fuit, nomine Merrhi, quam Chenebron, qui in locis supra Memphin regnabat, dedit in uxorem. Ipsa vero Merrhi cum esset sterilis, Moyssem, qui in fluvium projectus fuerat, ex eo sublatum, filii loco educavit.

II.

Secundo anno Moysis, LXXVH. aetatis annum agens Ambras, ex Iocabeth Mariam Prophetissam procreat.

III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

CCCLX. annus Repromissionis.

XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

CCCLXX. annus Repromissionis.

XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

CCCLXXX. annus Repromissionis.

XXXI.

Hoc ipsius anno Moyses Hermopolim condit, et cum Aethiopibus bellum decennio gerat.

Τοῦ δὲ Χενεφρών βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ P 64 φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεὶ, καὶ τῆς Μεζρίνης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς νιὸν ἑαυτῆς τελευτησάσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον 5 τόπους, ἔκτισε πόλιν Ἐρμούπολιν Μωϋσῆς, ἥντινα Μεζρίν κληθῆναι παρεσκεύασεν.

Ἢτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρών ἐπιβουλὴν φονεῦναι Χανεδώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ οὕτω φεύγει εἰς Ἀραβίαν πρὸς Ῥαγουήλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ 10 ἔλαβε Σεφφώραν τὴν θυγατέρα Ῥαγουήλ πρὸς γάμον. ταῦτα ἱστορεῖ Ἀρτάβανος. Εὐπόλεμος δὲ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν B γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, R 15 Φοίνικας δὲ παρὰ Ἰουδαίων παραλαβεῖν, Ἑλλήνας δὲ παρὰ Φοινίκων, νόμους δὲ πρῶτον Μωϋσεία γράψαι τοῖς Ἰουδαίοις.

15 Ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Χεττούρας γεννᾶται Ἰεζάν, ἐκ τοῦ Ἰεζάν γεννᾶται Δαδάν, ἐκ τοῦ Δαδάν γεννᾶται Ῥαγουήλ, ἐκ Ῥαγουήλ γεννᾶται Ἰοθῶρ καὶ Ἰακώβ, ἐκ τοῦ Ἰοθῶρ γεννᾶται Σεφφώρα, ἣν ἔγημε Μωϋσῆς. ἀπὸ οὗν Ἀβραάμ Μωϋσῆς ἕβδομος, ἡ δὲ Σεφφώρα ἕκτη γενεαλογεῖται.

20 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λς', λη', λθ', μ' C
τ' ἕτος τῆς ἐπαγγελίας.

1. 7. Χενεφρών P. 2. Μωϋσῆ PV. 8. Χανεδώθην P. 9. τῶν om. P. 14. νόμους τε V. 15. Χετούρας P. *ibid.* Ἰεζάν bis V, Ἰεζάν P. 17. Ἰοθῶρ PV bis. *ibid.* Ἰακώβ V.

Chenebron porro Regionum ultra Memphin Rege Moysei ex invidia Anai a m. c. insidias struente: ac Merrhina illius uxore, quae Moysem e fluvio educerat atque in filium adoptaverat, extincta, et in locis trans Aegyptum sepulta, Moyses urbem Hermopolim condidit, quam Merrhin appellari decrevit.

Dein cum Moyses a Chenebron parari sibi insidias accepisset, Canethen Aegyptium, a quo occidendus erat, interfecit, sicque in Arabiam fugit ad Rhaguel, qui in his locis regnabat: ubi Sepphoram Rhaguel sibi matrimonio copulavit. Haec narrat Artabanus. Eupolemus vero ait Moysem sapientia praecelluisse, lterasque Judaeis primum tradidisse, a Judaeis deinde Phoenices, a Phoenicibus accepisse Graecos, leges denique Judaeis primum Moysen scripsisse.

Ex Abraham et Chetura nascitur Jezan, ex Jezan nascitur Dadan, ex Dadan nascitur Rhaguel, Jothor et Jacob: ex Jothor nascitur Sepphora, quam duxit Moyses. Igitur ab Abraham septimus est Moyses, sexta vero Sepphora in generis deductione.

XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. CCCC. annus Repromissionis.

3789.

Τούτω τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλειπὼν δια-
τριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

μα', μβ', μγ', μδ', μέ, μς', μζ', μη', μθ', ν'.

ν' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

να', νβ', νγ', νδ', νέ, νς', νζ', νη', νθ', ξ'.

5

νι' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

ξα', ξβ'.

D Τούτω τῷ ξβ' ἔτει Μωϋσέως Ἀμβραὴν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευ-
τᾷ ζήσας ἔτη ροζ'.

ξγ', ξδ', ξέ, ξς', ξζ', ξη', ξθ', ο'.

10

οκ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

οα', οβ', ογ', οδ', οέ, ος', οζ'.

V 54 Μωϋσῆς Θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἤξιοῦτο.

οη', οθ', π'.

υλ' ἔτος τῆς ἐπαγγελίας.

15

P 65 Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀβραάμ, τὸν χαρακτηῖρα
τοῦ Ἀβραάμ διὰ περιτομῆς εἰληφώς, καὶ ἐν τῷ Μωϋσῇ ἐβδόμῳ
ἀπὸ Ἀβραάμ διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πλατυνθείς,
ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ τοῦ ἐπικληθέντος
Ἰσραὴλ διὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως πρώτου ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ 20

1. καταλείπων V. 2. κατὰ om. V, ex m. R addidit P. 8. ξβ'
om. P. 14. οη' — π' ante Μωϋσῆς ponit P sola. 15. ολ' P.
16. τὸν χαρακτηῖρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφότες Malalas
p. 58. 18.

Hoc anno Moyses, relictis Aegypti habitationibus, in eremo philo-
sophiae vacavit.

XXI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XXXIX. L.

cccc. annus Repromissionis.

LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LIX. LX.

ccccc. annus Repromissionis.

LXI. LXII.

Hoc anno Moysis, Ambran illius pater moritur, cum vixisset an-
nos CLXXVII.

LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX.

ccccxi. annus Repromissionis.

LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX.

Moyses Dei aspectu dignatur in monte Sinai.

ccccxxi. annus Repromissionis.

Judaismus a temporibus Abraham, signo Abraham per circumcisio-
nem accepto, et in Moysse septimo ab Abraham, data a Deo lege, dila-
tatus: a Juda vero quarto filio Jacob, qui et Israel cognominatus est,

Ἰούδα φυλῆς τὸ τέλειον τοῦ ἰουδαϊσμοῦ ὀνόματος κεκληρωμένος, R 152
καθὰ σαφῶς περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων ὁ ἀπόστολος Παῦλος
ἐπιστέλλων ἔλεγεν, „ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ βάρβαρος, οὐ
Σκύθης, οὐχ Ἕλλην, οὐκ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.“

5 Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ μ', ὁμοῦ γωός'.

πα'.

B

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
σιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστέναξαν υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων
καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν, καὶ
10 εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς
τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ ἐφείδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Καὶ Μωϋσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοδάρ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιύμ, καὶ ἦγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἐρη-
15 μον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου
ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάλτου· καὶ ὤφθη ὅτι ὁ βάλτος καλεῖται πυρὶ, C
ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο. εἶπε δὲ Μωϋσῆς, Παρελθὼν ὄψομαι
τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο ὅτι οὐ καλεῖται ὁ βάλτος. ὡς δὲ εἶδεν
κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων,
20 Μωϋσῆ Μωϋσῆ. ὁ δὲ εἶπεν, Τί ἔστιν; καὶ εἶπεν, Μὴ ἐγγίσης

8. ἐπιστέλλων] Gal. VI. 15. 8. οἱ υἱοὶ P. 9. θεόν] ἀπὸ τῶν
ἔργων de conjectura addunt PR ex Exod. II. 23. 10. ἠκούσεν P.
12. ἐφείδεν] ἐπίδεν P. 13. περιθεροῦ P. 14. Μαδιάν P.
ib. ἦγαγεν P. ib. ὑπὸ τῆν] εἰς P. 15. αὐτῷ om. P. 17.
οὐκ ἐκαίετο P. 18. τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάλτος P.
19. προσάγει P. ib. αὐτὸν ἐκ τῆς βάλτου καὶ εἶπεν M. P. 20.
καὶ] ὁ δὲ P.

pe David primum Regem ex tribu Juda nominis Judaismi perfectionem, Anni a m
adeptus est: quemadmodum de his sectis loquitur in Epistolis Apostolus
Paulus: Nam in Christo Jesu neque Barbarus, neque Scythia, neque
Graecus, nec Judaeus, sed nova creatura. Colliguntur anni III. MCCCLXXVII. 3438.
Moses in deserto, xl. LXXXI.

Post autem dies illos multos, mortuus est Rex Aegypti, et ingemue-
runt filii Israel propter opera, et clamaverunt: ascenditque clamor eo-
rum ad Deum ab operibus. Et audivit Deus gemitum eorum, et recor-
datus est Deus foederis sui, quod pepigerat ad Abraham, et Isaac et
Jacob. Et respexit Deus filios Israel, et ab iis cognitus est.
Et Moyses pascebat oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: et
duxit oves in desertum: et venit ad montem Dei Oreb. Apparuit autem
ei Angelus Dei in flamma ignis ex rubo, et vidit quod rubus ardebat
igne: at rubus non comburebatur. Dixit autem Moyses: Accedens vide-
bo visionem hanc grandem, quare non comburitur rubus. Postquam au-
tem vidit Dominus quod perguit ad videndum, vocavit eum Dominus, ex

ᾧδε. λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν
 ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς
 τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰα-
 κώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠθλαβεῖτο
 γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋ- 5
 σῆν, Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς
 D κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν
 ὀδύνην αὐτῶν. καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυ-
 πτιῶν καὶ ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκεῖνης καὶ εἰσαγαγεῖν
 αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ 10
 μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορ-
 ραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Εὐαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ἰεβουσαίων.
 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με. καὶ ἐγὼ
 R 154 ἐώρακα τὸν θλάμμον ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θάβουσιν αὐτούς. καὶ
 νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξά- 15
 P 66 ξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ
 εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Τίς εἰμι, ὅτι πορεύσομαι πρὸς
 Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου; εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ὅτι Ἔσο-
 μαι μετὰ σοῦ, καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἀποστέλλω 20

1. λῦσαι P. 3. καὶ ὁ Θεός — καὶ ὁ Θεός P. 4. ἠθλαβεῖτο P.
 5. κατεμβλέψαι] κατεβλέψαι V, καταβλέψαι P. 6. ἴδων PV. 7.
 τῆν om P. 9. καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτούς om. V. 10. τῆν γῆν ἀγαθὴν
 P. 12. καὶ Γεργεσαίων om. V. 13. ἡ κραυγὴ P. ib. κάγω
 P. 15. ἀποστείλω P. 17. ὁ Μωϋσῆς P. ib. τίς εἰμι ἐγὼ
 ὅτι πορεύσομαι P. 19. ὁ — λέγων om. V. 20. τὸ σημεῖον] σημεῖον P.

rubo, et dixit: *Moyse, Moyse.* Ille autem dixit; *Quid est?* at ille dixit: *Non appropriques huc. Solve calcamentum de pedibus tuis: etenim locus in quo stas, terra sancta est. Et dixit ei: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Avertit autem Moyse faciem suam: timuit enim aspicere contra Deum. Dixit autem Dominus ad Moysen: Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Aegypto: et clamorem eorum audivi, propter operum praefectos: scio enim dolorem eorum. Et descendi ut liberem eos ex terra illa, et inducam eos in terram bonam et multam, in terram manantem lac et mel, in locum Chananaeorum et Chettaeorum, et Amorrhaeorum, et Phereaeorum, et Eoaeorum, et Gergesaeorum, et Jebusaeorum. Et nunc ecce clamor filiorum Israel venit ad me: et ego vidi afflictionem, qua Aegyptii opprimunt eos. Et nunc veni, mittam te ad Pharaonem Regem Aegypti, et educes populum meum filios Israel ex terra Aegypti. Et dixit Moyse ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem Regem Aegypti, et ut educam filios Israel ex terra Aegypti? Dixit autem ad Moysen Deus, dicens: Quia ero tecum, et hoc tibi signum, quod ego te mil-*

ἐν τῷ σι εξαγαγεῖν τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσετε τῷ
 θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, Ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς, Ὁ
 θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἔρω-
 5 τήσουσί με, Τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; καὶ εἶπεν V 54
 ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν, Οὕτως ἔρεις
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὁ ὢν ἔσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς. καὶ εἶπεν πά- B
 λιν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, Οὕτως ἔρεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ
 10 καὶ θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτό μου ἐστὶν ὄνο-
 μα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεαῖς γενεῶν. ἔλθῶν οὖν συνά-
 γαγε τῆς γερουσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, Κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὤπται μοι, θεὸς Ἀβραάμ καὶ
 θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέγων, Ἐπισκοπῆ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς
 15 καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ εἶπον, Ἀναβι-
 βάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
 τῶν Χαναταίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ
 Γεργεσαίων καὶ Εδαιῶν καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα C
 καὶ μέλι. καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς, καὶ εἰσλεύσῃ σὺ καὶ
 20 ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου. καὶ ἔρεις πρὸς
 αὐτόν, Κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων προκέκληται ἡμᾶς· πορευ-

1. εξαγαγεῖν σι P. 3. ἐλεύσομαι P. 4. καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί P.
 6. θεός] κύριος P. 7. ἀπέσταλκέ P. ib. ὁ θεὸς πάλιν P. 9. 10.
 καὶ ὁ θεός — καὶ ὁ θεός PV. 10. μοι ἐστὶ τὸ P. 11. αἰώνιον om.
 V. ib. γενεῶν γενεαῖς P. 13. ὁ θεός P. 14. ἐπίσκεμμαι V, ἐσκεμμαι
 P. 15. γῆ om. P. ib. ἐώρακα καὶ εἶπα P. 17. τῶν om. P.
 ib. καὶ Φερεζαίων et καὶ Εδαιῶν om. V. 20. Φαραὼ om. V.

te, ut educas tu populum meum ex Aegypto, et servietis Deo in monte
 hoc. Et dixit Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, et
 dicam ad eos: Deus patrum vestrorum misit me ad vos, et si interroga-
 verint me, Quod nomen ei? quid dicam ad eos? Et dixit Dominus ad
 Moysen: Ego sum qui sum: et dixit: Sic dices filiis Israel: Qui est, mi-
 sit me ad vos. Et dixit Deus rursus ad Moysen: Sic dices filiis Israel:
 Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus
 Jacob, misit me ad vos. Hoc nomen est nomen sempiternum, et memo-
 riale Generationum generationibus. Vadens igitur congrega seniores fi-
 liorum Israel, et dices ad eos: Dominus Deus patrum vestrorum apparuit
 mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob dicens: Visitatione
 visitavit vos, et quaecumque contigerunt vobis in Aegypto, vidi, et dixi:
 Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chanaanorum et Chet-
 tacorum, et Amorrhaeorum, et Phoresaeorum, et Gergesaeorum, et Ebaeo-
 rum, et Jebusaeorum in terram manantem lacte et melle. Et audient
 tuam vocem, et ingredieris tu et seniores Israel ad Pharaonem Regem
 Aegypti, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos: ibimus

σόμεθα ὄν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμῖς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιῆς. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρά μου πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα 5
 R 156 Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί, ἀλλ' Ἐκτείνουσα γυνὴ παρὰ γέγονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματιῶν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἰοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ συσκευάσατε τοὺς Αἰγυπτίους. 10
 Ἀπεκρίθη δὲ Μωϋσῆς καὶ εἶπεν, Ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσί μοι μηδὲ εἰσακούσῃσι τῆς φωνῆς μου· ἐροῦσι γὰρ ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ θεός· τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, τί τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπεν, Ῥάβδος. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν 15
 P 67 γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφεις, καὶ ἔφυγε Μωϋσῆς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὤπταί σοι κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ θεός Ἀβραάμ καὶ θεός Ἰσαὰκ καὶ 20
 θεός Ἰακώβ. εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά

2. Φαραὼ om. P. 6. ἐνώπιον P. 7. ἀπελεύσεσθαι PV. Sic m. PV: αὐτὴ ἢ ἀπαγγέλλει ἰδοῦσα τῷ Ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτε ἔλεγεν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσεται (σὺ ὡς) μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 10. ἐπισυσκευάσατε P. 11. οὖν] οὐ V. 13. ὁ θεός] κύριος P. 14. ἐστὶ τὸ om. V. ibid. τῇ om. P. 15. αὐτῷ om. P. 17. αὐτῷ κύριος] κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν P. 18. καὶ ἐκτείνας] ἐκτείνας οὖν P. 20. καὶ ὁ θεός Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεός Ἰακώβ P.

igitur viam trium dierum in solitudinem, ut sacrificemus Domino Deo nostro. Ego vero scio, quod non dimittet vos Rex Aegypti nisi cum manu valida. Et extendens manum meam in omnibus mirabilibus meis, quae faciam in eis. Et post haec dimittet vos. Et dabo gratiam populo huic eorum Aegyptiis. Quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. Sed postulabit mulier a vicino et cohabitatore suo vasa argentea et aurea, et vestes, et imponetis super filias vestras, et spoliabitis Aegyptum.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, nec audierint vocem meam: dicent enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? Dixit autem ei Dominus. Quid haec est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga: et dixit: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, et facta est coluber, et fugit Moyses ab eo. Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, et apprehende caudam. Extendens igitur manum apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus Deus tuorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixit autem ei Dominus rur-

σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρῶσα ὡσεὶ χιών. καὶ εἶπε πάλιν, Εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. ἔὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσωσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. καὶ ἔσται ἔὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς B
 10 δυοῖσιν σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὄδον ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, Δέομαι, κύριε, οὐκ εἰλόγος εἰμι πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀπ' οὗ
 15 ἤρξαι λαλῆσαι τῷ θεράποντί σου, ἰσχνόφρονος καὶ βραδύλογος εἰμὶ ἐγώ. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπῳ; τίς ἐποίησεν δύσκαυρον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγώ κύριος ὁ θεός; καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ V 55
 20 πειν Μωϋσῆς, Δέομαι, κύριε, προχειρίσαι ἄλλον δυνάμενον, ὃν C R 158

2. 5. τὴν χεῖρα αὐτοῦ] αὐτὴν P. 3. ἐγενήθη P. *ibid.* λεπρός P.
 5. αὐτοῦ prius om. P. 8. πιστεύσωσί σοι P, πιστεύσωσι V. 9. δευτέρου] δευτέρου m. PV, ἐπομένον m. V, ἐπορίον m. P. *ib.* σοι om. P.
 12. ἔν P. 13. δέομαι κύριε om. V. *ib.* οὐχ P. Ἄ. οὐκ ἀνηφόρητος. Συ. οὐκ εὐλάλος m. P. 14. ἐχθὲς P. 15. ἤρξαι λαλῆσαι P. 16. πρὸς Μωϋσῆν λέγων] τῷ Μωϋσῆ P. 17. καὶ τίς P. 19. συμβιβάσω P. Ἄ. φωτίσω σε. Συ. ὑποδείξω σοι: *quas varietates habet etiam m. V.* 20. Μωϋσῆς om. V. *ibid.* δυνάμενον ἄλλον P.

res: Mitte manum tuam in sinum tuum: et misit manum suam in sinum suum: et eduxit eam de sinu suo, et facta est manus ejus leprosa sicut nix. Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: Et misit manum in sinum suum, et eduxit eam de sinu suo, et rursus restituta est in colorem carnis suae. Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, oredent tibi voce signi secundi. Et erit, si non crediderint quibus signis his, neque audierint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, et effundes super aridam, et erit aqua, quam accipies a flumine sanguinis super aridam. Dixit autem Moyses ad Dominum: Oho Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque ex quo coepisti loqui servo tuo, gracili voce, et tarda lingua ego sum. Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, et quis fecit mutum et surdum, videntem et cecum? nonne ego Dominus Deus? Et nunc vade, et ego aperiam os tuum, et instruam te, quae debes loqui. Et dixit Moyses: Obsecro, Domine elige potentem alium, quem mites. Et iratus ira Do-

ἀποστειλεις. και θυμωθεεις δεργη κ̅ριος επι Μωυσην ειπεν, Οδη
 ιδου Ααρων ο αδελφος σου ο Λευιτης; επισταμαι διτι λαλων λα-
 λησει αυτος σοι. και ιδου αυτος εξελεσεται εις συναντησιν σοι,
 και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω. και λρεις προς αυτον τους λο-
 γους τουτους, και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου. 5
 και εγω ανολω το στομα σου και το στομα αυτου και συμβε-
 βασω υμας υ ποιησετε. και λαλησει αυτος σοι προς λαον, και
 αυτος εσται σου στομα. συ δε αυτω εση τα προς τον θεον. και
 την ραβδον ταυτην την σιραφεισαν εις οφιν ληψη εν τη χειρι
 σου, εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια. επορευθη δε Μωυσης, 10
 D και απεστρεψεν προς Ιωθωρ τον γαμβρον αυτου. και ειπεν αυτω,
 Πορευσομαι, και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν Αιγυ-
 πτω, και οψομαι ει ετι ζωσιν. και ειπεν Ιωθωρ τω Μωυσει, Βα-
 διξε υγιαινων. μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτη-
 σεν ο βασιλευς Αιγυπτου. ειπε δε κ̅ριος προς Μωυσην εν γη 15
 Μαδιαμ, Βαδιξε, απελθε εις Αιγυπτον. τεθηκασι γαρ παντες
 οι ζητουντες την ψυχην σου. αναλαβων δε Μωυσης την γυναι-
 κα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια, και απεστρε-
 ψεν εις Αιγυπτον. ελαβε δε Μωυσης την ραβδον την παρα του
 Θεου εν τη χειρι αυτου. ειπε δε κ̅ριος προς Μωυσην, Πορευε- 20
 P 68 μενου σου και αποστρεφοντος εις Αιγυπτον δρα παντα τα τερα-
 τα υ εδωκα εν ταϊς χειρσιν σου ποιησεις αυτα εναντιον Φαραυ.

3. Ιδου om. P. 4. τους λόγους τουτους om. P. 6. Α. φατίσω.
 Α. υποδείξω m. P. 7. υ ποιήσετε] και λαλήσετε V. id. αυτος
 σοι λαλησει τα P. 11. Ιωθωρ saepius V. idid. πενθερον αυ-
 του και λεγει, Π. P. 12. υποστρεψω V. 13. Μωυση P.
 16. Μαδιαν P. 18. επεστρεψεν P. 20. τη om. P. 22. ταϊς
 χειρσιν] τη χειρι P.

minus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Levita? scio
 quod loquens loquetur ipse tibi: et ecce ipse egrediatur in occursum tibi,
 et videns te lactabitur in scipso. Et dices ad eum, et dabis verbum meum
 in os ejus: et ego aperiam os tuum, et os ejus, et instruam vos, quae
 facietis. Et ipse loquetur, quae ad populum, et ipse erit os tuum: tu
 vero illi eris quae ad Deum. Et virgam hanc versam in colubrum acci-
 pies in manu tua, in qua facies in ea signa. Abiit autem Moyses, et re-
 versus ad Jethro socerum suum, et dicit: Ibo, et revertar ad fratres
 meos, qui sunt in Aegypto, et videbo si adhuc vivunt. Et dixit Iethro
 Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos mortuus est Rex Ae-
 gypti. Dixit vero Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, prest-
 dicere in Aegyptum, mortui sunt enim omnes quaerentes animam tuam.
 Accipiens autem Moyses uxorem, et filios, imposuit eos super subiga-
 lia, et reversus est in Aegyptum. Accepit autem Moyses virgam, a
 Deo, in manu sua. Dixit autem Dominus ad Moysen: Absente te et re-
 vertente in Aegyptum, vide omnia portenta, quae dedi in manu tua; fa-

ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν. σὺ δὲ ἔρεῖς τῷ Φαραώ, Τάδε λέγει κύριος, υἱὸς πρωτοτοκός μου Ἰσραήλ. εἶπα δέ σοι, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ· σὺ δὲ οὐκ ἠβούλου ἔξαποστεῖλαι αὐτόν. ὄρα 5 οὖν, ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι, συνήνητησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐζήτηε ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ λαβοῦσα Σεπφώρα ψῆφον πε- 10 τρὴνην περιέεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ προσέειπε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος, διότι εἶ- 15 πειν, Ἔστω τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών, Πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωϋσῆι εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήνητησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ 20 Θεοῦ, καὶ κατεφθίησαν ἀλλήλους. καὶ ἀγγέγειλε Μωϋσῆς Ἀαρῶν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. ἐπορεύθη δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν, καὶ συνήγαγον πᾶσαν τὴν γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησεν Ἀαρῶν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεῖα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. 30 καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τοὺς C

1. σκληρυνῶ] Ἀ. ἐνισχύσω. Ἀ. θρασύνω m. P. ibid. αὐτοῦ τὴν καρδίαν P. 4. ἠβούλου P, ἠπήθησας m. V, Ἀ. ἀνένυσσας. Σ. ἠπαύθησας m. P. ibid. αὐτοῦς P. 5. ἀποκτενῶ P. 7. Ἀ. πέτρον. Σ. ψῆφον πετρὴνην. Θ. ἀκρότομον m. P. 9. καὶ ἔστω V. 10. μου om. V. ibid. ὁ ἄγγελος — μου om. V. 12. Μωϋσῆν P. V. 15. πρὸς αὐτόν om. V. 17. πᾶσαν om. P. 18. ταῦτα om. P. 19. παντὸς om. P, 20. ὁ λαὸς om. P. ibid. ὁ Θεὸς] κύριος P.

eis ea coram Pharaone. Ego vero indurabo illius cor, et non dimittet populum. Tu autem dices Pharaoni: Haec dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel. Dixit autem tibi, Dimitte populum meum, ut michi seruiat. Tu vero non volebas dimittere ipso, vide igitur, ego interficiam filium tuum primogenitum. Factum est autem in via, in diversorio, occurrit illi Angelus Domini, et quaerebat interficere illum. Et accipiens Sophera petram, circumcidit praesputium filii sui, et procidit ad pedes eius: et dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Et abiit ab eo Angelus: quoniam dixit: Stetit sanguis circumcisionis filii mei. Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. Et abiit, et obviavit illi in monte Dei, et osculati sunt invicem. Et narra- vit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, et omnia signa quae mandavit ei. Abiit autem Moyses et Aaron, et congregaverunt sanctiores filiorum Israel. Et locutus est Aaron omnia verba, quae locutus est Deus ad Moysen, et fecit signa coram populo. Et credidit populus, et lactatus est; quod visitavit Dominus filios Israel, et quod

υιούς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἑορτάσῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶπε Φαραῶ, Τίς ἐστίν σὺ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε 5 ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἔξαποστελῶ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκληται ἡμᾶς. πόρευσόμεθα σὺν ὁδοῦν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, μήποτε V 56 συναντήσῃ ἡμῶν θάνατος ἢ φόνος. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς 10 D Αἰγύπτου, Ἰνατί, Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν, διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπὸ τῶν ἔργων; ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ βραχίαι. Ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες, Οὐκ ἀπολεῖσθε ἀπὸ τῆς πλωθείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. συνήτησαν δὲ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν 15 ἔρχομένους εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἐπίδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ πρόβαι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ

2. προσεκύνησαν P. *ibid.* καὶ Ἀαρὼν om. V. 3. εἶπεν V.
 4. ἑορτάσασιν P, ἑορτάσει μοι V. 5. οὐκ εἰσακούσομαι] οὐκ ἀκούσομαι V. 9. κυρίῳ om. P. 10. ὁ om. P. 11. Ἰνατί om. V. *ibid.* διαστρέφετε] Ἀ. ἀποκτείνετε. 2. ἀποστρέφετε. Θ. διασκεδάσετε m. P. 12. ἐπέλθατε V, ἀπέλθατε P. 13. Ἀρχὴ εἰσόδου Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραῶ. ἀδίαιτα (ἀδείατης V) δὲ Φαραῶ καὶ ἐπιτίμια πρὸς αὐτοὺς καὶ προσθήκας κακῶσαι (προσθήκη κακώσεως V) τοῦ Ἰσραὴλ καὶ βαρλογοῖ (βαρλογογία V) τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν. m. PV. 14. ἀπολείψετε V. *ib.* πληθίας P. 15. Μωσῆ P. 17. εἶπον P. *ib.* ἐπίδοι P, ἐπίδοι V. 18. ἐβδέξατε V. 19. αὐτοῦ, τοῦ ἀποκτείναι P.

vidit eorum tribulationem. Inclinatorum autem populus adoraverunt. Et post haec ingressus est Moyses et Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei: Haec dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum agant in deserto. Et dixit Pharaos: Quis est, cuius audiam vocem ejus, ut dimittam filios Israel? non novi Dominum; et Israel non dimittam. Et dicunt ei: Deus Hebraeorum vocavit nos. Ibimus igitur viam trium dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis mors, vel caedes. Et dixit eis Rex Aegypti: Cur Moyses et Aaron advertitis populum ab operibus: recedite unusquisque vestrum ad opera sua.

Et post pauca. Videbant autem Scribae filiorum Israel seipsos in puterefoetis. Non relinquetis a lateritio quod fecistis, quod pertinet ad diem. Occurrerunt autem Moyse et Aaron venientibus in occursum eis, exentibus illis a Pharaone, et dixerunt eis: Videat Deus vos, et judicet, quod abominati estis odorem nostrum coram Pharaone, et coram

ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. ἐπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε, Κύριε, διὰ τί ἐκάκωσας τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς P 69
 με, καὶ ἀφ' οὗ εἰσπεπόρευμαι πρὸς Φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σπῆ
 ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν σου τοῦτον, καὶ οὐκ ἐξήρῳσεν τὸν λαόν σου. R 162
 5 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἦδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραῶ.
 ἐν γὰρ χειρὶ κρατοῦμαι ἐξαποστελεῖ αὐτούς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
 ἐκβαλεῖ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς
 Μωϋσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ κύριος, καὶ ὄψθην πρὸς
 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά
 10 μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. καὶ ζήτησα τὴν διαθήκην μου
 πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, τὴν
 γῆν ἣν παρωκῆκασιν καὶ περιώκησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐγὼ εἰσή- B
 κούσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι κατα-
 δουλοῦνται αὐτούς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. Βάδιζε, εἰ-
 15 πον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἐγὼ κύριος, καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
 δουρασίας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
 αὐτῶν, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει με-
 γάλῃ, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς λαὸν ἑμαντῶ καὶ ἔσομαι ὑμῶν
 θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
 20 ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῆς δουρασίας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἰσ-

1. ἡμᾶς P. ib. κύριον] τὸν θεόν P. 4. ἐρύσω P. 5. πρὸς
 τὸν M. P. 12. καὶ π.] ἐν ἡ π. P. 13. τῶν στεναγμῶν V et codex
 Augustanus: correxit R. ib. καταδουλοῦντο m. P. 14. ὑμῶν]
 μου P. 15. λέγων om. V. ib. τῆς δουρασίας] δουλείας P.
 16. δουλείας], δουρασίας P. 18. ἑμαντῶ εἰς λαόν P. 20. ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου καὶ om. P.

servis ejus, ut det gladium in manus ejus, ut occidat nos. Conversus
 est autem Moyses ad Deum, et dixit: Domine, quare afflixisti populum
 hunc? et cur misisti me? Et ex quo ingressus sum ad Pharaonem, ut lo-
 querer in nomine tuo, afflixit populum hunc, et non liberasti populum
 tuum. Et dixit Dominus ad Moysen: Jam videbis quae faciam Pharaoni.
 In manu enim valida, et in brachio excelso ejiciet eos de terra sua. Lo-
 cutus est autem Dominus ad Moysen, et dixit ad eum: Ego Dominus.
 Et apparui ad Abraham, et Isaac, et Jacob, Deus existens eorum. Et
 nomen meum Dominus non manifestavi eis. Et constitui foedus meum
 cum eis, ut darem eis terram Chanaanorum, terram quam habitaverunt
 in qua habitaverunt in ea. Et ego audivi gemitum filiorum Israel, quae
 Aegyptiis in servitute redederunt eos, et recordatus sum foederis mei.
 Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus, et educam vos a ser-
 vitute Aegyptiorum: et liberabo vos de potentia eorum, et redimam vos
 in brachio excelso et iudicio magno. Et accipiam vos mihi in populum, et
 ero vester Deus: et cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens
 vos de potentia Aegyptiorum. Et adducam vos in terram, in quam es-

ἀξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐξέτευνα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐ-
C τὴν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν
ὑμῖν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος.

Ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ εἰσῆ-
κουσαν Μωϋσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν 5
σκληρῶν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἴσελθε, λά-
λησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐλάλησε δὲ Μωϋσῆς ἐναντίον
κυρίου λέγων, Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου· πῶς
εἰσακούσεται μου Φαραὼ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. εἶπε δὲ κύριος 10
πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ
βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

D Καὶ μετ' ὀλίγα. Μωϋσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ἀαρὼν
δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τριῶν ἦν ἐτῶν, ἦν τε καὶ ἐλάλησαν 15
πρὸς Φαραὼ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων, Καὶ
ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων, Λότι ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας.
καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ράβδον, καὶ ῥίπον
R 164 αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ,
καὶ ἕσται δράκων. εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον 20

1. εἰς ἦν] ἐφ' ἣν P. 2. καὶ δώσω — κλήρῳ om. V. 4. οὐ-
τως P. 8. ἐναντι P. 9. λέγων et oi om. P. id. πῶς] καὶ πῶς P. 10. Φαραὼ ante εἰσακούσεται ponit P. Φαραὼ ae-
rius V. id. ἄλογος. Ἀ. ἄλογος χεῖλεσιν. Σ. οὐκ εἶμι καθαρὸς
τῷ φθέγματι. Θ. ἀπερίτμητος τοῖς χεῖλεσιν. LXX. m. P. 12.
ἵνα ἐξαγάγῃ ὥστε P. 15. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ om. P. id. ἦν om. P.
17. λαλήσει PV. 19. ἐπὶ τὴν γῆν om. P. id. καὶ ἐναντίον
τῶν P. 20. εἰσῆλθε Μωϋσῆς P.

tendi manum meam, ut darem eam Abraham, Isaac et Jacob. Et dabo
eam vobis in sorte: ego Dominus.

Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: et non audiverunt Moysen prae pusillanimitate, et prae operibus duris. Ait autem Dominus ad Moysen, dicens: *Ingredere, loquere ad Pharaonem Regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua.* Locutus est autem Moyses coram Domino dicens: *Eccce filii Israel non audiverunt me, et quomodo Pharaos audiet me? ego enim baibus sum.* Dixit autem Dominus ad Moysen et Aaron: et mandavit eis ad Pharaonem Regem Aegypti: ut educat filios Israel de terra Aegypti. Et post pauca.

Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. Et ait Dominus ad Moysen et Aaron, dicens: *Et si loquitur ad vos Pharaos dicens: Date nobis signum aut portentum. Et dices Aaron fratri tuo: Accipe virgam, et projice eam coram Pharaone, et coram servis ejus, et erit draco.* Ingres-

Φαραώ και τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ, και ἐποίησαν οὕτως, καθά-
 περ ἐπιτελλατο αὐτοῖς κύριος, και ἔφραγεν Ἄραων τὴν ῥάβδον
 αὐτοῦ ἐναντίον Φαραώ και ἐναντίον τῶν Θεραπόντων αὐτοῦ,
 και ἐγένετο δράκων. συνεκάλεσε δὲ Φαραώ τοὺς σοφισταὺς και
 5 τοὺς φαρμακοὺς, και ἐποίησαν και οἱ Ἰπαιοδοὶ τῶν Αἰγυπτίων
 ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως, και ἔφραγεν ἕκαστος τὴν
 ῥάβδον αὐτοῦ, και ἐγένοντο δράκοντες. και κατέπιεν ἡ ῥάβδος
 Ἄραων τοὺς ἐκείνιον ῥάβδους. και κατέλασεν ἡ καρδία Φαραώ,
 και οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος.
 10 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραώ τοῦ μὴ
 ἔξυποστεῖλαι τὸν λαόν. βάδισον πρὸς Φαραώ τὸ πρωί, ἰδοὺ
 αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ. και σὺ ἔση συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, και τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν
 εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, και ἔρεις πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ
 15 θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ λέγων, Ἀπόστειλον
 τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, και ἰδοὺ οὐκ
 εἰσήκουσας ἕως τούτου. τάδε λέγει κύριος, Ἐν τούτῳ γνώσει Β
 ὅτι ἐγὼ κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ
 ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, και μεταβαλεῖ εἰς αἷμα, και οἱ ἰχθύες
 20 αἶ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, και ἐποξέσει ὁ ποταμὸς, και οὐ
 δυνησονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ· εἶπε δὲ
 κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἶπον Ἄραων τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν

P 70
V 57

1. και τῶν θ. αὐτοῦ om. V. 3. αὐτοῦ prius om. P. 6. ἔφρα-
 γαν P. 10. βεβάρηται P. 11. τὸν Φαραώ P. id. τῷ P.
 12. σὺ ἔση] στήση P. 13. ταύτην om. P. 14. λήψαι V. 15.
 ἔξυποστεῖλαι P. 20. τελευτήσουσι V. ibid. ἐποξέσει P.

sus est autem Moyses et Aaron coram Pharaone et servis ejus, et fecerunt sic, sicut praecepit eis Dominus, et projecit Aaron virgam coram Pharaone, et coram servis ejus, et facta est draco. Convocavit autem Pharaeo sapientes et veneficos, et fecerunt, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis similiter. Et proferunt unusquisque virgam suam, et factae sunt dracones: et devoravit virga Aaron illorum virgas. Et induratum est cor Pharaonis, et non audivit illos, sicut locutus est eis Dominus. Dixit autem Dominus ad Moysen: Aggravatum est cor Pharaonis, ut non dimittat populum. Vade ad Pharaonem mane, ecce ipse egredietur ad aquam, et stabis obvians ei super labium fluminis; et virgam conversam in colubrum accipies in manu tua, et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens: Dimitte populum meum, et servient michi in deserto, et ecce non audivisti usque huc. Haec dicit Dominus: Ecce ego percutiam virga, quae in manu mea, in aquam quae in flumine, et vertetur in sanguinem. Et pisces qui in flumine, morientur: et servient michi in deserto: et non poterunt Aegyptii bibere aquam a flumine. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo; accipe virgam
Chronicon Paschale vol. I. 9

ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ
 ἐπὶ τὰ ἕλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεισθηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται
 αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν τε τοῖς ξύλοις
 C καὶ ἐν τοῖς λίθοις. καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών, 5
 καθάπερ ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐπάρας Ἀαρών τὴν ῥά-
 βδον αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ
 καὶ ἐναντίον τῶν θαραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ
 τὸ ἐν ποταμῷ εἰς αἷμα. καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύ-
 τησαν, καὶ ἐπώζισεν ὁ ποταμὸς, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι 10
 πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύ-
 R 166 πτῳ. ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
 φαρμακείαις αὐτῶν, καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ
 εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος. ἐπιστραφεῖς δὲ Φα-
 ραῶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν 15
 D αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο. ὤρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ
 τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτά ἡμέραι μετὰ τὸ
 πατάξαι κύριον τὸν ποταμὸν.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ 20
 ῥεεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν

2. διορυγὰς V. 4. τῇ γῆ Αἰγύπτου P. 5. ἐν om. P. 6. αὐτοῖς
 κύριος P. 11. ἐκ | ἀπὸ P. *ibid.* πάσῃ τῇ γῆ Αἰγυπτίων P.
 πάσῃ τῇ γῆ Αἰγύπτου R. 15. εἰσῆλθεν — αὐτοῦ cum lacuna om. V.

tuum, et extende manum tuam super aquas Aegypti, et super fluuios eorum, et super riuos eorum, et super paludes eorum, et super omnem aquam congregatam: et erit sanguis. Et fuit sanguis in omni terra Aegypti, inque lignis et lapidibus. Et fecerunt sic Moyses et Aaron, sicut praeceperat eis Dominus. Et elevans Aaron virgam suam, percussit aquam in flumine coram Pharaone, et coram servis ejus, et conversa est tota aqua, quae in flumine, in sanguinem. Et pisces, qui in flumine, mortui sunt: et computruit flumen, et non potuerunt Aegyptii bibere aquam a flumine, et erat sanguis in omni terra Aegypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et induratum est cor Pharaonis, et non audivit eos, sicut dixit Dominus. Conversus autem Pharaon ingressus est in domum suam: et non apposuit mentem suam neque in hoc. Foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis, ut biberent aquam; et non poterant bibere aquam a flumine. Et impleti sunt septem dies postquam percussit Dominus flumen.

Dixit autem Dominus ad Moysen: *Ingrederes ad Pharaonem, et diceres ad eum: Haec dicit Dominus, Dimitte populum meum, ut mihi ser-*

μου, ἵνα μοι λατρεύωσιν. εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστεῖλαι,
 ἰδοὺ ἐγὼ τίπτω πάντα τὰ ὕδρια σου βατράχοις, καὶ ἔβρεθῆσεται ὁ
 ποταμὸς βατράχοις, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους
 σου καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλιβῶν σου P 71
 5 καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπεύοντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν
 τοῖς φουράμασι σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου, καὶ ἐπὶ σέ
 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπευτάς σου ἀνα-
 βήσονται οἱ βράτχοι. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Ἐἴπαι
 Ἄραὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ῥά-
 10 βδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ
 ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἐξέτεινεν Ἄραὼν τὴν χεῖρα
 ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους, καὶ ἀνε-
 βιβίασθη ὁ βράτχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ἐποίησαν δὲ
 15 ἰσχύτας καὶ οἱ Ἰασιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐ-
 τῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ
 ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν καὶ Ἀαρῶν, καὶ εἶπεν, Ἐξῆσθε περὶ V 58
 ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἔξαποστελῶ τὸν λαόν, καὶ θύσωσι κυ-
 ρίῳ. εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Φαραὼ, Τάξαι πρὸς με πότε εὐξο-
 20 μαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπεύοντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ
 σου ἀφαιῶσι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ λαοῦ σου καὶ
 ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ὁ δὲ εἶ-
 πεν, Εἰς αὐριον. εἶπεν οὖν, Ὡς εἶρηκας, ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ

1. βούλει m. PR, βούλη PV. 2. ἐγὼ om. P. 3. τοὺς βατράχους
 P. 9. σου om. Exod. VIII. 5. 10. σου om. P. ibid. διο-
 ρυγῶν V. 13. πᾶσαν τὴν P. 15. καὶ ἐκάλεσε δὲ V. 16. εἶ-
 ξασθε πρὸς τὸν κύριον P. 18. τοῦ λαοῦ μου P. id. θύσωσι
 V. 22. ἐκ] ἀπὸ P.

*viam. Si autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio omnes ter-
 minos tuos ranis. Et eructabit fluvius ranas, et ascendentes ingredientur
 in domos tuas, et in penetralia cubiculorum tuorum, et in lectos tuos, et
 in massis tuis, et in furnis tuis, et in te, et in populum tuum, et in ser-
 vos tuos ascendent ranas. Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron
 fratri tuo: et extende manu tua virgam super fluvios, et super rivos, et
 super paludes, et eduo ranas. Et extendit Aaron manum super aquas
 Aegypti, et eduxit ranas: et ascendit rana, et operuit totam terram Aeg-
 ypti. Fecerunt autem similiter, et incantatores Aegyptiorum incanta-
 tionibus suis, et eduxerunt ranas super terram Aegypti. Et vocavit
 Pharae Moysen et Aaron, et dixit: Orate ad Dominum, et auferat ran-
 nas a me, et a populo meo, et dimittam populum, et sacrificabunt Domi-
 no. Dixit autem Moyses ad Pharaonem: Constitue ad me, quando orabo
 pro te, et pro servis tuis, et pro populo tuo, et ad delendum ranas a te,
 et a populo tuo, et a domibus vestris: veruntamen in fluvio remanebunt.
 Ille autem dixit: Cras. Dixit igitur: Ut diristi, at scias quia non est*

ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου. καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάρραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπεύοντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

R 168

^C Ἐξῆλθε δὲ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ. καὶ ἀναβήσεται Μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραῶ. ἐποίησε δὲ κύριος, καθάπερ εἶπε Μωϋσῆς, καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάρραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ἐπώρτισεν ἡ γῆ. ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀνάμνηξις, ἐβάρυνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος.

Ἔτα ἐπῆλθον τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἄλλαι πληγαί.

γ'. Σκνίψ, ὡς ἀπροβλέπτοις καὶ ἀνηκούοις καὶ ἀδιακρίτοις καὶ ἀνομολόγοις. 15

D δ'. Κυνόμνια, ὡς ἀχρώμοις καὶ ἀναισθητοῖς.

ε'. Θάνατος πάντων τῶν τετραπόδων διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ πεποιθησιν.

ς'. Ἐλαχ, διὰ τὸ αὐχεῖν ἐν εὐρωστίᾳ.

ζ'. Χάλαζα καὶ πῦρ, διὰ τὸ αὐχεῖν ὡς ἐν εὐθηνίᾳ ἀγαθῇ. 20

η'. Ἀκρίς. ἀβασίλευτόν ἐστιν ἀκρίς, ὡς οὐ κυριεύον. τὰ

2. καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων quae om. P, supra v. 22. post ὑμῶν addit V, annectens καὶ ἀπὸ τῶν 6. — λαοῦ σου. Ego posui ubi Exod. VIII. 11. 9. θημωνίας] Al. θημωνίας. Ἄ. Σ. κόρους m. P. 10. ἀνάμνηξις] Θ. ἀνεσις m. P. 19. εὐρωστιά P. 21. κυριεύοι PV.

alius praeter Dominum. Et auferentur ranae a te, et a domibus vestris, et a servis tuis, et a populo tuo: verumtamen in fluvio relinquentur.

Egressus est autem Moyses et Aaron a Pharaone: et exclamavit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni. Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, et mortuae sunt ranae ex domibus, et ex habitationibus, et ex agris: et congregaverunt illas cumulos, cumulos, et computruit terra. Videns autem Pharaon, quod factus est requies, aggravatum est cor ejus: et non audivit illos, sicut locutus est Dominus.

Aegyptios invasere deinde Plagae aliae.

III. Scinips, velut inconsultos, inobedientes, qui verum et falsum non discernent, et impia meditentur.

IV. Musca canina, velut impudentes ac stupidos.

V. Mors omnium quadrupedum, quod in iis spem ponerent.

VI. Ulcera, quod dum essent sani, gloriarentur.

VII. Grando, et ignis, quod ex prospera fortuna superbirent.

VIII. Locusta: a Rege non gubernatur locusta, uti nec dominatur.

γὰρ ἄλλα κυριεύουσιν ἐκστρατεύματι, ἀφ' ἑνὸς κλειδόμετος ἐτάκτως πρὸς κάωσιν ἐχθρῶν ἀποστελλόμενα.

θ'. Σκότος.

ι'. Θάνατος πρωτοτόκων, διὰ τὸ αἰχεῖν ἐν παραμοτῇ ζωῆς P 72
5 καὶ ἰσχύι καὶ δόξῃ.

Πληγαὶ δέκα.

Γ' διὰ τοῦ Ἰαφὸν ἐν τῇ ῥάβδῳ, αἷμα, βάτραχος, σκνίψ.
καὶ β' διὰ ἑαυτοῦ ὁ θεός, κυνόμυιαν, θάνατον, ἔλκη. καὶ μίαν
διὰ χειρὸς Μωϋσέως, σὺν πουργοῦντος αὐτῷ τοῦ Ἰαφὸν.

10 Καὶ ἄλλαι τρεῖς διὰ Μωϋσέως μόνου· μία διὰ τῆς ῥάβδου,
καὶ μία διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, χάλαζα, ἄκρις, σκότος.

Καὶ μίαν, τὴν τῶν πρωτοτόκων, δι' ἑαυτοῦ ὁ θεός. B

Τούτῳ τῷ γωλιῇ ἔτι γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότι ἀπὸ
κα' τοῦ μαρτίου μηνὸς καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου εἶπεν ὁ κύριος
15 πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἰαφὸν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ λέγων, Οὗτος ὁ μὴν
ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ἡμῖν ἐν τοῖς μηνὶ τοῦ ἑνιαυτοῦ· λά- R 170
λησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πα-
τριῶν, πρόβατον κατ' οἰκίαν. ἂν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν οἱ ἐν τῇ
20 οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἱκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, συλλέγεται μεθ'

1. κελύματος P. 10. τῆς om. P. 13. ἀφ' ἐξόδου. ad τῆς
ἐξόδου m. P. 15. Αἰγύπτου P. 16. ἡμῖν] ἐν ἡμῖν P. 18.
ἕκαστος om. P.

Caetera enim animalia velut in castris aliis imperant, cum unius man-
dato compositae ad hostium exitium mittantur.

IX. Tenebrae.

X. Mors primogenitorum, quod diuturnioris vitae spe, potentia pari-
ter et gloria insolescerent.

Decem Plagae.

Tres per Aaronis virgam: Sanguis, rana, scinips.

Tres Deus per seipsum: Cynomyiam, [mortem] ulcera.

Et una per manum Moysi, adjuvante illum aaron.

Et aliae tres per solum Moysen: una per virgam, una per manum
ipsum: grando, locusta, tenebrae.

Una Deus per se: primogenitorum caedem.

Hoc anno a mundi conditione III. MDCCLXXXVII. qui a XII. Martii
mensis initium sumit, et secundus est Exodi, dixit Dominus ad Moysen
et Aaron in terra Aegypti: Mensis hic principium mensium, prius est
vobis in mensibus anni. Loquere ad omnem congregationem filiorum
Israel, dicens: Decima mensis hujus, accipiant unusquisque agnum per
domos familiarum, agnum per domum. Si autem pauci fuerint, qui in
domo, et non sufficientes sint ad agnum, accuset secum vicinum proxi-

ἐαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν
 ἕκαστος τὸ ἀροῦν αὐτῶ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατον. πρό-
 βατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀμνῶν καὶ
 τῶν ἐρίφρων λήψετε. καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως ἰδ'
 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆ-
 γῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἐσπέραν. καὶ λήφονται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴ-
 κοις ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα
 τῆ νυκτὶ ταύτῃ ὅσα πῦρ καὶ ἄζωμα ἐπὶ περὶδων ἔδονται. καὶ
 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὤμων οὐδὲ ἤχημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ 10
 ὀπτὰ πῦρ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. οὐκ ἀπο-
 λείφεται ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καὶ ὄσποδ' οὐ συντρέφετε ἀπ'
 αὐτοῦ. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρῶν ἐν πῦρ κατα-
 κάσσετε, ὅττω δὲ φάγεσθε αὐτὰ. αἱ ὀσπύες ὑμῶν περιζωσμέ-
 ναι καὶ τὰ ἔσποδα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶ ὑμῶν, καὶ αἱ βρακίη-
 ραι ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὰ μετὰ σπουδῆς.
 πάσχα ἔστιν κυριῶν. καὶ ἑλεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ
 ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀρ-
 θρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι θεοῖς Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν
 ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημεῖῳ ἐπὶ
 τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἔσσετε ἐκεῖ. καὶ ἄρομαι τὰ αἶμα, καὶ σπε-
 P 73 πᾶσω ὑμῶν· καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτραβῆναι, ὅταν

2. τὸ] τῷ P. *ibid.* συναριθμησασθαι R, συναριθμησεται P.
 3. ἄρωμον post ἄρσεν contra codicem addidit R. 5. αὐτὸ] ἀν-
 τῷ V. 8. αὐτὸ P. 10. ἢ] γ V, om. P sola. 11. ἀπολείφεται V,
 ἀπολείφετε R. 13. ἀπὸ τοῦ R. *ib.* ἕως] εἰς τὸ P. 21. ἔσται RV.

num suum: juxta numerum animarum unusquisque quod sufficit sibi con-
numerabitur in agnum. Agnus perfectus, masculus, anniuulus erit vobis:
ab agnis et haedis accipietis. Et erit vobis servatum usque ad quartam
et decimam mensis hujus. Et immobilabunt eum omnis multitudo congrega-
tionis filiorum Israel ad vespertam. Et accipient de sanguine, et ponent
in duobus postibus, et super limen, in domibus in quibus comederint illos
in ipsis. Et comedent carnes hae nocte assas igno, et asyuma cum herbis
amaris comedent. Non comedetis ab eis crudum, neque coctum in aqua,
sed assa igne, caput eum pedibus, et intestinis. Non relinquetur ex ipsis
usque ad mane: et os non confringetis ab eo. At relicta ea ex usque ad
mane, in igne comburentis. Sic autem comedetis illam. Lemba vestri ac-
cinctis, et calcamenta in pedibus vestris, et baculi vestri in manibus ve-
stris, et comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini. Et trans-
ibo in terra Aegypti in hac nocte et percussurum omne primogenitum in
terra Aegypti ab homine usque ad pecus: et in omnibus diebus Aegy-
ptiorum faciam ultionem, ego Dominus. Et erit sanguis vobis in signo
domibus, in quibus vos eritis illic: et videbo sanguinem, et protegam vos:
et non erit in vobis plaga ut doleremini, quando percussero in terra Ae-

παύω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὕτη ὑμῖν μνημόσυνον, καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν μαρτύρου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτήν, ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὅς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκληθήσεται ἅγια, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πληρὸν ὅσα ποιηθήσεται πίσση ψυχῆ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν, καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ἐναρχομένου τῆ τρισσαριακαδικῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀπ' ἐσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως ἐσπέρας. ἐπὶ τῆς ἡμέρας ζυμὴ οὐκ εὑρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. πᾶς ὅς ἂν φάγῃ ζυμακόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς οἰκῶν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς γειώροις καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς. πᾶν ζυμακὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. καὶ μετὰ βραχέα.

20 Ἐὰν δὲ ἐσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν διψῶ κύριος ὑμῖν, κατότε ἐλάλησεν, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται

2. ἑορτάσαντες V. 3. ἄζυμα φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἐν margine ponit P, omissis quas eorum loco ex V recepi. 8. ποιήσατε P. 12. ἐναρχομένην P. 18. τρισσαριον. P. *ibid.* ἀφ'] ἀπ' V. 15. οὐκ] οὐκ V.

gypti. Et erit dies hæc vobis in memoriale, et celebrabitis eam festum Domini in generationes vestras. Legitimum sempiternum celebrate eam septem dies. Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex Israel: a die prima, usque ad diem septimam. Et dies prima vocabitur sancta, et dies septima vocata sancta erit vobis. Omnia opus servile non facietis in eis, præter quas sicut omni animæ, hoc solum fiat vobis. Et comeditis mandatum hoc. In enim hac die educam exercitum vestrum in terra Aegypti, et facietis diem hunc in generationis vestras legitimum sempiternum. Incipiente quarta decima die mensis primi, a vespere comedetis azyma, usque ad diem unam et vigesimam mensis, usque ad vespere. Septem dies fermentum non invenietur in domibus vestris: omnis qui comederit fermentatum, peribit anima illa ex congregatione Israel, usque advenis, et in indigenis terræ. Omne fermentatum non comedetis: in omni habitaculo vestro comedetis azyma. Et post primum.

Et autem ingressi fueritis in terram, quam Dominus dederit vobis, sicut locutus est, servabitis cultum hunc. Et erit. Si disierit ad vos

C δὲν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἥτις ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐφρόνισατο. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Εἰπον τοῖς υἱαῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερσθήτε τὸν θεισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θεισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερεῖα. καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἐναντίον κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει

D αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέρετε τὸ δράγμα 10 πρὸβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαφ,

V 60 θυσία τῷ κυρίῳ, εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρονημένα χιθρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε 15 ὑμεῖς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δρά-

R 174 γμα τοῦ ἐπιθήματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἀριθμήσεις P 74 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος, ἀριθμήσετε πεντηκον- 20 τα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῆς κα-

2. τοῦτο τῷ P, τοῦτω V. 4. μεθ' ἕτερα] Levit. XXIII. 10. 7. θερσθητε P. 8. δράγμα orasis τα V, δράγματα P. 9. ἐναντι P. 10. ἐν alterum om. P. 12. δέκατα] δεκατάς V. 13. θυσίαν P. 14. τὸ om. P. 15. ταύτην om. V. 16. ὑμεῖς om. P. 19. ἀριθμήσεις om. Levit.

filiis vestri: Quis cultus hic? Et dicetis eis: Victimae Pascha hoc Domino, qui protegit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percussit Aegyptios: at domos nostras liberavit. Rursum post alia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Quando ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, et messueritis messum ipsius, et feretis manipulos primitias messis vestrae ad sacerdotem. Et offeret manipulum coram Domino acceptabile vobis, crastina die a primo offeret illum sacerdos. Et facietis in die qua obtuleritis manipulum, ovem immaculatam anniculam in holocaustum Domino. Et sacrificium ejus duae decimae simulae confectae in oleo, sacrificium Domino; in odorem suavitatis Domino, et libationem ejus quartam partem hin vini. Et panem et torta ferra nova non comedetis usque ad ipsam diem hanc; quoad obtuleritis dona Dei vestri: legitimum sempiternum in generationes vestras in omni habitatione vestra. Et numerabitis vobis a postero die sabbatorum, a die qua obtuleritis manipulum impositionis, septem hebdomadas integras numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino. Ab

τοιας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθημα, δύο ἄρτους, ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἔξωμμένοι πεφθόσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἐπὶ ἄμους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκόλου καὶ κριοὺς δύο ἑμώμους, καὶ ἔσονται εἰς ὄλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὀσμῆ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. καὶ μεθ' ἕτερα.

Καὶ ἔξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπὶ ἀναπαύσεις ἑτῶν, ἐπὶ ἕτη ἐπτάκις, καὶ ἔσονται σοι ἐπὶ ἑβδομάδες ἑτῶν ἑννέα καὶ τεσσα- B
 10 ράκοντα ἕτη. καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἔξλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν, καὶ ἀγιά-
 15 ἔσεται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε. ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν.

Καὶ ἐλάλησι κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἕτει τῷ δευτέρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέ- C
 20 γων, Ἐἶπον καὶ ποιήσωσαν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ τῇ τεσσαρισκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν

1. προσοίσετε] οἴσετε V. ib. δεκάτων V. 2. ἔσονται] ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἰς V. 5. εἰς om. P. 7. μεθ' ἕτερα] XXV. 8. 10. διαγγελησονται V hic et 12. ib. φωνῇ P. 15. ἀπελεύσεσθε P. 18. καὶ ἐλάλησε] Numer. IX. 1. 19. ἐκ γῆς] ἐξ V. 20. ποιήσωσαν V, ποιησάτωσαν P. ibid. οἱ υἱοὶ P. 21. τεσσαρισκα.] 18' P.

habitatione vestra offeretis panes impositionem, duos panes: ex duabus decimis similae erunt, fermentati coquentur primitiarum domino. Et offeretis cum panibus, septem agnos immaculatos anniculos, et vitulum unum ex fobus et arietes duos immaculatos, et erunt holocaustum Domini, et sacrificia eorum, et libationes eorum sacrificium odor suavitatis Domino. Et post alia.

Et annuntiabis tibi ipsi septem requies annorum septem annos septies: et erunt tibi septem hebdomades, annorum novem, et quadraginta anni. Et annuntiabis tubae vocem in omni terra vestra, mense septimo, decima mensis. Die propitiationis annuntiabis tuba in omni terra vestra: et unctificabitur annus quinquagesimum, et clamabitur remissionem in terra, in omnibus habitantibus eam. Annus remissionis significatio haec erit vobis. Et redibitis unusquisque in possessionem suam, et quilibet in familiam suam redibitis. Remissionis significatio haec erit vobis.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egredientium eorum de terra Aegypti, in mense primo, dicens: Dic, fili Israel Pascha iuxta tempus suum. Quarta et decima die

ποιήσετε αὐτὸ κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσετε αὐτό.

Καὶ ἐλάλησε Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐναρχομένου τῆ τεσσαρισκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῆϊ, οὕτως 5 ἐποίησαν υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἔναντι Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες ἐκείνοι πρὸς αὐ-
 D τούς, Ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσω- 10
 R 176 μέσω υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς αὐτούς, Στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ἄνθρωπος ἀνθρώπου, ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ 15 ἀνθρώπου ἢ ἐν ὄσῳ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιῆσαι τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ τῷ μηνὶ τῷ β' ἐν τῇ 18 ἡμέρᾳ, πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρῶν φάγονται αὐτό. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί, καὶ ὄσῳ οὐ
 P 75 συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν 20 αὐτό. καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ἦ καὶ ἐν ὄσῳ μακρὰν οὐκ

1. καιρούς] καιρὸν αὐτοῦ P. 2. τὴν om. P. *ibid.* ποιήσεις P.
 4. τεσσαρισκ. P. *ibid.* τοῦ πρώτου om. P. 5. τοῦ Σινά P.
 6. οἱ υἱοὶ P. 8. ἐναντίον P. 10. ὑστερήσωμεν P.
 12. καὶ om. P et V (?). 13. ἀκούσομεν P. *id.* κύριος
 περὶ ὑμῶν] περὶ ὑμῶν κύριος P. 15. ἂν P. 16. ὑμῖν] ἐν
 ὑμῖν V. 17. τῷ] ἐν τῷ P. 18. ποιήσουσιν] ποιήσετε V.
 21. ἂν P.

mensis primi ad vesperam facietis illud, juxta tempus suum, secundum legem ejus, et juxta comparationem ejus facies illud.

Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha, incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filii Israel. Et venerunt viri, qui erant immundi super anima hominis, et non potuerunt facere Pascha in die illa. Et accesserunt coram Moysae, et Aaron in illa die. Et dixerunt viri ad eos: *Nos immundi sumus super anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum donum Domino juxta tempus suum, in medio filiorum Israel? Et dixit ad eos Moyses: Stete ibi, et audiemus quid praecipiet de vobis Dominus.* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: *Homo, homo, qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longe a vobis, aut in generationibus vestris, et faciet Pascha Domino, in mense secundo in quarta et decima die ad vesperam faciet illud: in azymis et herbis amaris comedent illud. Non relinquent ex eo in mane, et os non confringent ex eo: juxta legem Paschae facient illud. Et homo qui mundus fuerit, et in via longe*

ἔστιν, καὶ ὑστερήσει τοῦ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λιοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήγγικεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ V 61
5ῃ ἡμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν συνταξίν αὐτοῦ, οὕτω ποιήσει αὐτό. νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

Ἄςται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ καὶ αὗται ἄγαι, ἃς καλέσετε αὐ-
τὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρισκαυδέ- B
10κάτῃ τοῦ μηνὸς ἀνα μέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ, καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτῇ τῶν ἀζύμων· ἐπταὶ ἡμέρας ἄζυμα φάγεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
15οὐ ποιήσετε.

Ἐἴτα βουλόμενοι γυνῶναι πάτε ἔφθασεν ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, τίθιμεν τὰ γωλῆ' ἔτη, καὶ μερῶμεν παρὰ τὸν ιθ'. ιθ' ο' γίνονται γω', ιθ' α' γίνονται ιθ'. λοιπὸν ιθ'. ἔχει δὲ τὸ κατὰ φάσις ιθ' ἔτος ἑπακτὰς λ'. ταύταις συνάπτομεν τὰς ιγ' τὰς C
20πρὸ τῶν φωστήρων καὶ προσελήγους ζ' καὶ ἀπὸ κα' καὶ αὐ-
τῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καδ' ἦν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται, ια' καὶ

1. τοῦ om. P. 3. αὐτοῦ alterum om. P. 6. οὕτως ποιήσουσιν P. 7. ἔσται P. 8. αὗται] Levit. XXIII. 4. 9. τεσσαρισκ. P. 11. πρώτη καὶ δεκάτῃ P. 16. κότεν P, πότεν R. 19. συνάπτωμεν PV.

non est, et fraudabitur facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domino non obtulit juxta tempus eum: peccatum accipiet homo ille. Si vero accesserit ad vos advena in terra vestra, et faciet Pascha Domino juxta legem Paschae, et juxta ordinem ejus, sic faciet illud. Lex una erit vobis et advenae, et indigenae terrae.

Haec festa Domini vocata sancta, quae vocabitis ipsa in temporibus suis. In primo mense, in quarta decima die mensis, inter vespertina Pascha Domino. Et in quinta decima die mensis hujus, festum azymorum Domino, septem dies comedetis azyma. Et dies prima vocata sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis. Et dies septima vocata sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

Deinde si velimus noase, quando decima Luna primae mensis incidit, penitus annos 3838. quos per 19. dividimus. 19. ducimus in 200. et sunt 3800. Novendecim duo in mensadem, fiunt 19. relinquuntur 19. Annus porro naturalis decimus novus, habet epactas 30. His addamus illas 13. ante luminaria et septem antesignares: praeterea (undecim illas) a 21. Martii mensis, quo die aequinoctium designatur, et novem insuper a April, sunt septuaginta. Abjice deinceps, bis 30. fiunt 60. quattuor-

ἀπριλίον θ', γίνονται ο'. ἔκβα βλ', γίνονται ζ'. λοιπὸν ι'. καὶ
 R 178 δῆλον ὡς ι' τοῦ πρώτου μηνός, καθ' ὃ τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ πά-
 σχα ἐπετελεῖτο, καὶ προσεάχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαβεῖν τὸ
 πρόβατον καὶ διατηρῆσαι, τῇ θ' ἔφθασεν τοῦ ἀπριλίου μηνός.
 διὰ τί δὲ γωλῆ' ἐμερίσαμεν, καὶ οὐχὶ τὸ ἐν ἔξελόντες τὰ γωλζ' 5
 ἐμερίσαμεν; ἐπειδὴ γωλῆ' ἔτει γενέσεως κόσμου εἰσηλθὼν πρὸς
 Φαραὼ Μωϋσῆς καὶ Ἀαρῶν, καὶ ἀπὸ κα' καὶ ἀδτῆς τοῦ μαρ-
 τίου μηνός ἐπελάβετο τὸ γωλθ' ἔτος τοῦ κόσμου. καὶ εἰκότως
 D τὰ γωλῆ' μερίζομεν παρὰ τὸν ιθ'.

Ἔττα θέλοντες γνῶναι καὶ πότε γέγονεν ἡ ιθ', καθ' ἣν ἐπετε- 10
 λέσθη τὸ πάσχα, τίθεμεν τὰς τοῦ φύσει ιθ' ἔτους ἐπακτὰς λ'
 καὶ πρὸ τῶν φωστήρων ιγ' προσελήνορας ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ
 κα' μαρτίου καὶ ιγ' ἀπριλίου· γίνονται οδ'. ἔξελε βλ', γίνον-
 ται ζ'. λοιπὸν ιθ'. καὶ ἐγνωμεν ὡς ἡ ιθ' τῆς σελήνης κατὰ τὸ
 παρὸν ἔτος ἔφθασεν τῇ ιγ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. 15

Ἔττα θέλοντες γνῶναι καὶ ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦν,
 ὅτε τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ γέγονε πάσχα, τίθεμεν τὰ γωλῆ' ἔτη.
 P 76 τούτοις προσάπτομεν τὸ τέταρτον, γίνονται δψζ'. μέρισον ἐβ-
 δόμου ζ', χ' γίνονται. δσζ' π', γίνονται φξ'. ζ' ε', γίνονται λέ.
 λοιπὸν β'. ταύταις πρόσβαλε πρὸ τῶν φωστήρων γ', γίνονται ε, 20
 καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου, γίνονται ις'. πρόσβαλε καὶ ἀπρι-
 λίου ιγ', γίνονται κθ'. ταύτας εἰς ζ', ζ' δ' γίνονται κη'. λοι-

1. ἀπριλίον P hic et infra. 2. πάσχα V. 13. βλ'] ιβ' V.
 16. ποία ἡ ἡμέρα P.

bunt 10. Planum ergo fit decimam Lunam primi mensis, (qua primum in Aegypto Pascha celebrabatur, et jussi sunt filii Israel agnum accipere et servare) in nonum Aprilis mensis incidisse. Sed cur partiti somus annum mundi 3838. et non potius abjecto uno divisimus 3837? Quia Moyses cum Aarone anno mundi, 3838. ingressus est ad Pharaonem; e a 21. Mensis Martii inchoabat jam annus mundi 3839. Merito ergo 3838. dividimus per 19.

Porro si lubet scire quando 14. Luna exiterit, qua Pascha celebra- tum est: ponimus illas 30. epactas, quas annus decemnovennalis natura sua habet; et 13. praeterea illas ante luminaria, ac 7. antelunares, il- lasque 11. a 21. Martii: et 13. Aprilis; fiuntque 74. Abjice bis 30. et erunt 60. relinquenturque 14. Ita discimus, quo pacto 14. Luna praesentis anni in diem 13. mensis Aprilis incidit.

Insuper si velimus etiam scire, quis ille dies hebdomadis fuerit, quo die primum in Aegypto Pascha institutum est: numeramus annos 3838. His quartam adjicimus partem, existantque 4797. Duc 7. in 600. pro- dibunt 4200. Duc 7. in 80. exstabant 560. Duc 5. in 7. nascentur 35. superant duo: his adjice tres ante luminaria, et erunt 5. undecimque a 21. Martii, erunt 16. Adde ex Aprili 13. erunt 29. Duc 4. in 7. erunt

πὸν α'. καὶ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, καθ' ἣν πρῶτον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσχα ἐπετελέσθη, ἔφθασεν τῇ γ' τοῦ ἀπριλίου μηνὸς καὶ ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Μετὰ τὰς ε' πληγὰς ἡ κάλυψις τῆς θαλάσσης ἐπὶ Φαραὼ καὶ Β 5 ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ια'.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς οἱ Αἰγύπτιοι Φομ - Θομ - Φαν - Χθῆ προσηγόρευσαν, ὃ ἐρμηνεύεται, ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Μωϋσῆς προεφήτευσεν λέγων, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεός, ὡς ἐμέ, αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα.

Λαρῶν προεφήτευσεν λέγων, Μή μοι ὀργίζου, κύριε· σὺ V 62 γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου· λέγουσι γάρ μοι, Ποιήσον ἡμῖν θεούς.

γ', δ', ε', ζ'.

15 ζ' ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ καὶ πρ' Μωϋσέως Ἄαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πθ' ἔτος κατὰγων πρῶτος Ἑβραίων R 180 ἀρχιερεὶς κατέστη. C

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεῦτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος 20 οἶδ' Ἄαρων.

2. πρῶτος V, qui voluit fortasse πρώτος. ib. πάγον V. 8. τὸ om. P. 10. κύριος om. P. 11. σὺ] οὐ RV. Exod. XXXII. 22. 15. τῷ ε' P.

23. reliquitur unum. Intelligitur ergo quemadmodum 14. Luna mensis Anni a. m. c. primi, qua primum in Aegypto Pascha celebratum est, in 13. diem Aprilis incidit, primaque hebdomadis die peractum sit.

Post x. plagas secuta est alia, qua Pharae et Aegyptii mari obruti, eoque contacti perierunt.

Moyse, post inductas ab eo plagas, Aegyptii appellaverunt Psom-Then-Phan-Chti, hoc est, cui futura revelata sunt.

Moyse prophetavit, dicens: Prophetam vobis suscitabit Deus sicuti me: ipsum in omnibus audietis.

Aaron quoque prophetavit dicens: Ne irascaris, Domine, mihi: non enim novi impetum populi hujus. Dicunt enim mihi: fac nobis Deos.

III. IV. V. VI.

3840.

Hoc anno VI. migrationis filiorum Israel, et anno LXXXVI. Aaron, frater ejus, cum ageret annum LXXXIX. primus Hebraeorum summus pontifex est creatus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. Summum Pontificatum Hebraeorum excepit Eleazarus, filius Aaron.

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ', λα',
λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Εἰς τὸν Μωϋσῆν.

D Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας Μωϋσῆς ὁ τῶν παραδόξων σημείων
καὶ τεράτων ποιητής, ὁ τῆς κτίσεως κοσμογράφος, ὁ σκιαῖς τοῦ 5
ἀληθινοῦ ἡμῶν ποιμένος Χριστοῦ τετιμημένος καὶ προσώπων
ὑπὸ Θεοῦ δεδοξασμένος, ὁ λόγοις καὶ ἔργοις προμηνύων τὰ τῆς
οἰκονομίας τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, ἔργοις μὲν ὡς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων λυτρώσασθαι, τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσ-
χυσιν τοῦ αἵματος ποιησάμενος, τὴν διάβασιν εἰς Θαλάσσης 10
ὡς ἐπὶ βαπτισμάτος διὰ τῆς νεφέλης προμηνύων τὴν δύσιν τοῦ νόμου
καὶ τῆς ἐρήμου τὴν διαγωγὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἐκ-
P 77 κλησίας προτυπούμενος, τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ἐφ' ὑψηλοῦ στήσας,
τὸ πάθος τὸ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ προκατήγγελλεν
τὴν εἰσόδον τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας διὰ Ἰησοῦ παραπέμψας τὸ κατοί- 15
κητήριον τὸ ἐν οὐρανοῖς προεγράφετο, ᾧ τάξις μείστων ὑπερφυῆς διὰ
πλειονῶν θανμάτων ἱστορουμένη. τί δὲ δεῖ λέγειν καὶ περὶ τῆς σκη-
νῆς τῆς οὐσῆς ἐκμαγεῖον παντὸς τοῦ κόσμου, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἱλαστήριον
ἔθετο, τάξιν ἐπέχον τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ; ἀλλ' ἴνα μὴ μη-
κύνωμεν τὸν λόγον, πολλάκις αὐτὰ προειρηκότες, ἐπὶ τὴν προ-20

14. προκατήγγελλεν P. 15. τῆς alterum om. P. 18. τοῦ om. P.
ibid. τοῦ om. P. 19. μηκύνωμεν] μείστωμεν P.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.
XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.
XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV.
LVI. LVII. LVIII. LIX.

De Moyses.

Hic est magnus ille Moyses, mirandorum signorum et prodigiorum
patror, qui mundi creationem descripsit: qui Christum verum nostrum
Pastorem adumbrare, et Deum videre meruit: qui verbis et factis Chri-
sti dispensationem praenuntiavit: ac factis quidem, ut qui Israelitas ab
Aegyptiorum servitute liberaverit, Pascha et effusionem sanguinis instituit:
qui per maris factum transitum baptismum expressit: qui per no-
bem praenuntians legis promulgationem, et vitam in eremo, Spiritus san-
cti et Ecclesiae formam designavit: qui per serpentem aereum in subli-
me erectum, Christi Domini per crucem passionem praedixit: qui in-
gressum in terram Repromissionis, per Jesum filium Nave praenuntians,
coeleste domicilium descripsit: cui supernaturalis Mediatoris status per
plura miracula descriptus est. Quid porro de Tabernaculo dicere atti-
net, quod mundi totius extitit figura, in quo et propitiatoriam colloca-
vit, quod Christi Domini vicem obtinuit? Verum ne diutius sermonem

γραφείαν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν λόγων ἔλθωμεν. λέγει τοίνυν οὕτως. Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς. B ἴσται δέ, πᾶσα ψυχὴ, ἣτις οὐκ ἀκούει τοῦ προφήτου κτείνου, ἐξο- 5λοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. καὶ πάλιν αὐτὸς συγγράφει, ὡς ἀπὸ τοῦ Βαλαάμ εἰρημένον, Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ R 182 ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἄρχοντας Μωάβ καὶ ὑποτάξει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. υἱοὶ δὲ Σήθ ὅλος ὁ κόσμος ἐστί· καὶ οὐχ ἄρμόζει τοῦτο, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ δεσπότου 10 Χριστοῦ. ὁ γὰρ Σήθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται. ἐπιθετὸν οἶν ὁ Καὶν καὶ τὸ τοῦτου σπέρμα ἐν τῷ κατακλυσμῷ ὅλον ἀπώλετο, Ἀβὲλ δὲ ἄπαις νεώτερος ἐτελεύτησεν, τούτων ὁ Σήθ μεταγενέστερος C ἐγένετο, ἐξ οὗ καὶ ὁ Νῶε καὶ πᾶς ὁ κόσμος κατὰγεται, ὡπερ τις θεμέλιος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐκ τῆς αἰτίας ἐνθουσιασθεῖς 15 αὐτὸν ὁ Ἀδάμ ἐπωνόμασε Σήθ, ἵνα εἴπῃ ὅλον τὸν κόσμον. τοῦ- το δὲ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνον ἀρμόζει, πρὸς ὃν πᾶσα ἡ θεία γραφὴ ἀφορεῖ.

Ἰησοῦς Ναυῆ κζ', ὁμοῦ γγδδ'. V 63
 α', β', γ', δ' ε'.

20 Ἦν ἀρχιμερὸς Ἐλεάζαρος, υἱὸς Ἀαρῶν.

1. τῶν om. P. *ibid.* λέγει] Deut. XVIII. 15. 2. ὑμῶν om. P.
 6. Ἀβραάμ P. Conf. Numer. XXIV. 17. 9. οὐκ V. 10. ὅτι
 Σήθ θεμέλιος ἐρμηνεύεται m. P. 13. ὁ alterum om. P.

protrahamus, eadem saepius iterantes, ad illius Prophetiam quam verbis prodidit, deveniamus. Sic igitur ait: *Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus ex fratribus vestris, sicuti me. Illum juxta omnia audietis quaecumque dixerit vobis. Erit autem omnis anima, quae non audierit Prophetam illum, exterminabitur de populo suo.* Rursum ipse scribit, velut ab Abraham dictum: *Orietur stella ex Jacob, et consurget homo de Israel, et percutiet Ducem Moab, et subjiciet sibi omnes filios Seth.* Nomine porro filiorum Seth, totus mundus intelligitur: neque tamen in Seth id quadrat, sed in Christum Dominum: Seth enim idem valet quod fundamentum. Nam cum Cain et omnis illius posteritas in diluvio perierit, Abel autem absque liberis natu minor vitam finierit, his posterior Seth erat, ex quo et ex Noe et mundus universus propagatus est, factus veluti hominem fundamentum: propterea divino afflatus spiritu Adam cum Seth appellavit, ut isto nomine totum mundum designaret. Illud autem in unicum Christum quadrat, in quem omnis sacra spectat Scriptura.

Jesus Nave, 27. Colliguntur anni 3804.

I. II. III. IV. V.

Eleazarus, Aaronis filius, summus erat Pontifex.

D

ς', ζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἐαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦ υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς γῆν Χαναάν δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου στήσας τοὺς δύο φωστῆρας Θεοῦ βουλήσει, πρώτην τε πόλιν τὴν Ἰεραχῶ, τῶν τευχέων αὐτῆς πτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης καυχῆσεως, τὴν Παλαιστινῶν γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνεϊ διανέμει πρὸς κληρον κατὰ φυλὴν, κατασκάψας ἐπαρχίας ἑπτὰ καὶ ἐρημώσας βασιλείας κθ' ἐν ἔξ ἔτεσιν· ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς περιεκρούτησεν.

P 78

Προεφῆτευσεν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κθ-10 ριος εἰς ἔστιν ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ'.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξῆμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεόν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η'.

R 184

Χουσαρσαθέμ η', ὀμοῦ ἡβ'ιβ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η'.

B

Ἐβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεὺς. 20

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθέμ κρατοῦσιν Ἐβραίων ἄλ-

5. τε τὴν πόλιν P. 11. τῆς om. P. 15. δουλεία πρώτη m. R. 21. δευτέρα δουλεία m. P.

Anni a m. c.

VI. VII.

Hoc anno Principatus sui Jesus filius Nave cum in Chananaeorum terram decima mensis per medium Jordanem filios Israel deduceret, ac duo coeli luminaria Dei nantu stitisset, primamque urbem Jericho, moenibus illius sponte ac sine vi humana cadentibus, cepisset, Palaestinatorum terram Judaeorum genti tributum sorte partitur: provinciis vii. destructis, ac xxix. regnis intra sexennium desolatis: qua etiam tempestate terram Phoenices obtinuit.

Prophetavit quoque Jesus, et dixit: Dominus Deus noster Dominus unus est in caelo sursum, et in terra deorsum.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII.

Defuncto Jesu, populus, filiorum Israel peccavit in Deum: eosque tradidit Dominus Chusarsathem Regi Mesopotamiae, cui annos viii. servierunt.

3921.

Chusarsathem, 8.

Colliguntur anni 3912.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII.

Hebraeorum summum Pontificatum tertius obtinuit Phinees.

Post mortem Chusarsathem, Hebraeis, iis subactis, imperarunt alle-

λόφολοι ἔτη η', ἃ καὶ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιήλ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. καὶ κικραζάντων τῶν λαῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀνάστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιήλ, ἀδελφὸν Χαλέβ τὸν νεώτερον, ἐκ φυλῆς Ἰούδα. οὗτος παρετά-
 5 ἔτατο τῷ Χουσαρσαθέμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον, καὶ ἔκρινεν αὐτὸν, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ προενόμωσεν, καὶ ἤρξεν Γοθονιήλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ'. ὁμοῦ γ'αμδ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', C
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ',
 10 λ', λα', λβ'.

Καὶ πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεόν. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἐγλωμ βασιλεῖ Μωαβι-
 τῶν, καὶ ἐδοῦλευσαν αὐτῷ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔτη ιη', ὁμοῦ γ'αξβ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

15 Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν ἀνάστησεν D
 αὐτοῖς κύριος ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀώδ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Ἐφραῖμ· καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἐγλωμ βασιλέα Μωαβιτῶν. καὶ ἤρξεν τοῦ λαοῦ Ἀώδ ἐκ φυλῆς Ἐφραῖμ, καὶ ἐδοῦλευσαν αὐτῷ
 ἔτη νς'.

20 Ἀώδ νς', ὁμοῦ δεη'.

3. κατὰ τοὺτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθολογεῖται σοφὸς ὢν ἐν
 παιδείᾳ, ἐν ᾗ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτίας μετέπλασεν. m. P.
 6. ἔκρινεν] ἐνίκωσεν P sola. 12. γ' δουλεία m. P.

niguae annis viii. qui annis Gothoniel adjunguntur, juxta Hebraeorum
 traditiones. Clamantibus autem ad Deum populis, suscitavit illis Domi-
 nus Deus Gothoniel, fratrem Chaleb natu minorem, ex tribu Juda. Hic
 cum Chusarsathem Rege Mesopotamiae bello congressus, eum devicit, ac
 illius exercitum est depraedatus: et judicavit Gothoniel populum annis
 xxxiii. Colliguntur anni ii. mccccxliii.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
 XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
 XXXII.

Et rursum peccavit populus filiorum Israel adversus Deum: et tradi-
 dit illos Dominus Deus Eglom Moabitarum Regi, et servierunt ei filii
 Israel annis xviii. Colliguntur anni ii. mccccxliii.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
 Reversis ad Dominum Deum filiis Israel, suscitavit illis Dominus
 Deus ducem Aod, ex tribu Ephraim, qui occiso Eglom Rege Moabi-
 tarum, imperavit populo Aod, ex tribu Ephraim, cui servierunt an-
 nos lvi.

Aod, 56.

Colliguntur anni 4018.

Chronicon Paschale vol. I.

10

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 V 64 ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς, κζ', κη', κθ', λ', λα',
 P 79 λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ',
 μέ, μς, μζ', μη', μθ', ν', να', νβ', νγ', νδ', νε', νς'.

R 186

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιοὺδ.

5

Μετὰ τελευτὴν Ἀωδ τοῦ κριτοῦ ἔκριεν ὁ υἱὸς αἰ τοῦ Σεμεγαρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Σεμεγὰρ κδ', ὁμοῦ δμβ'.
 α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

10

Ἦν ἀρχιερεὺς Βουχιέ.

B

Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀωδ καὶ Σεμεγὰρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ κυρίου τῷ Ἰαβεὶς βασιλεῖ τῶν Χανααναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη κ'.

15

Ἰαβεὶς κ', ὁμοῦ δξβ'.
 α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
 ιζ', ιη', ιθ', κ'.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββιάδῃρα, γυνὴ Λαφιδῶ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ κύριος ἐξελεύσεται 20

6. Ἀωδ om. R. 12. δ' δουλεία m. P. 19. Δεβιάδῃρα V.

Anniam. c. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.
 xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.
 xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl. xli. xlii.
 xliii. xliiv. xlv. xlvi. xlvii. xlviii. xlix. l. li. lii. liii. liiv. lv. lvi.

Summus Pontifex erat Abiud.

Post mortem Aod Judicia, illius filius Semegar Populum filiorum Israel judicavit.

Semegar, 24.

Colliguntur anni 4042.

4019. i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv.

Summus Pontifex erat Bocchi.

Postquam mortui sunt Aod et Semegar, peccavit populus filiorum Israel coram Domino Deo, et traditi sunt a Domino Jabis Regi Chanaanorum, et servierunt illi annos xx.

Jabis, 20.

Colliguntur anni 4062.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx.

Iisdem annis, prophetavit Deborra, uxor Laphido, ex tribu Ephraim, et dixit: Nunquid ecce Dominus egredietur post te, et expugnabit adver-

ιζ', εη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ.

P 80 Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββὴδῶσαν καὶ Βαράχ ἐξήμαρτεν πάλιν
ὁ λαὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὁρήθ
καὶ Ζήθ τοῖς ἄρχουσι τῶν Μαδιθηναίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς 5
ἔτη ζ'.

Ὁρήθ καὶ Ζήθ ζ', ὁμοῦ, δρθ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ'.

Ἐπὶ τούτων ἐξανέστησεν ὁ Θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μα-
νασσή, ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ὁρήθ καὶ 10
V 65 τὸν Ζήθ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μαδιθηναίων καὶ δώδεκα μυριά-
B δας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἤρξε Γεδεὼν τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσή ἔτη μ'.

Γεδεὼν μ', ὁμοῦ, δρμθ'.

α', β', γ'.

15

Κύζικος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητροπόλις ἐπὶ Κυζίκου
ἐκτίσθη μετὰ δθ' ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον κτισθῆναι.

δ', ε', ς', ζ', η'.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ ἔτεσι τριακο-
σίοις πενήκοντα καὶ ἐνί.

20

8. Δεββὴδῶσαν P. ib. ε' δουλεία m. P. 4. τοῦ κ. Θεοῦ P. 11.
τὸν om. P. ib. μυριάδας] φη' χιλιάδας m. P. φη' χιλιάδας m. V.
16. περὶ Κυζίκου praefigit R. ib. Κυζικίου V. 19. περὶ πό-
λεως Τύρου praefigit R.

Anni a. m. c.
4079.

XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.
XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Postquam Deborra et Barach e vita excessere, peccavit rursus po-
pulus adversus Dominum Deum: et traditi sunt Oreb et Zeb duobus
Madianitarum, et servierunt illis annos VII.

Oreb et Zeb, 7. Colliguntur anni 4109.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

His regnantibus, suscitavit Deus Gedeon ex tribu Manasse, haben-
tem trecentos viros, et exterminavit Oreb et Zeb duces Madianitarum,
et centum viginti millia alienigenarum, et regnavit Gedeon ex tribu Ma-
nasse super populum filiorum Israel annos XI.

Gedeon, 40. Colliguntur anni 4149.

I. II. III.

Cyzicus, Hellesponti et Asiae Metropolis, a Cyzico condita est, post-
quam conditum est Ilium annis XXXIV.

IV. V. VI. VII. VIII.

Tyrus condita est ante templum Hierosolymitanum annis CCCL.

θ', ε', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ',
κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα'. C

Γεδεών καθελών τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θυσιαστήριον τοῦ
Βαὰλ τοῦ γάρον, πνεῦμά τε κυρίου λαβὼν καὶ πίστιν διὰ σημείων
5 τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας ἐξέκοψε τῶν Μωδιθ-
ναίων δυοκαίδεκα μυριάδας.

λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ τελευτὴν Γεδεών τοῦ κριτοῦ ἔκρινα τὸν λαὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ Ἀβιμέλεχ ὃ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

10 Ἀβιμέλεχ γ', ὁμοῦ ,δρηβ'. R 190
D

α', β', γ'.

Οὗτός ἐστιν Ἀβιμέλεχ ὃ φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλέα καταστήσας καὶ τὸν
λαὸν εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον καταστήσας.

15 Μετὰ τελευτὴν Ἀβιμέλεχ τοῦ κριτοῦ ἤρξεν Θωλᾶ κριτῆς,
υἱὸς Φιλᾶ τοῦ ἐκ Χαθφᾶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ.

Θωλᾶ κγ', ὁμοῦ ,δρρε'.

α', β', γ', δ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ὁζεί.

20 ε', ζ'.

14. εἰς τὸν om. R.

Anni a. m. c.

ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii.
xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi.

Gedeon overso quod Baali pater erexerat altari, Dominique accepto
Spiritu, ac per velleris signa spe erectus, cum trecentos duntaxat viros
haberet, Medianitarum centum viginti millia delevit.

xxii. xxviii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii. xxxix. xl.

Post mortem Gedeon Judicis, Abimelech, illius ex concubina filius,
populum filiorum Israel judicavit annis iii.

Abimelech, 3. Colliguntur anni 4152.

4150.

Hic est ille Abimelech, qui lxx. fratres suos interfecit, Regemque
seipsum per tyrannidem constituit, et ut populus invicem bellum gereret
effecit.

Post mortem Abimelech Judicis, regnavit Thola Judex filius Phila,
ex Charran, ex tribu Ephraim.

Thola, 23. Colliguntur anni 4175.

i. ii. iii. iv.

Hebraeorum Pontifex Ozi.

v. vi.

P 81 Μεθ' ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην, πρώτου παραλαβόντος αὐτὴν Ἡλὶ τοῦ κροτοῦ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ',
κα', κβ', κγ'.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ἰαειρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς⁵ Μανασσῆ, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

Ἰαειρ κβ', ὁμοῦ ,δρλζ'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

B Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον κυρίου τοῦ¹⁰ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὁ Θεὸς τοῖς Ἀμμωνίταις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη'.

ὁμοῦ ,δσιε'.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις', ιζ', ιη'.

15

Καὶ κεκράξαντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστησεν αὐτοῖς κύριος ὁ Θεὸς ἠγγεμόνα τὸν Ἰεφθαὲ τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ὃς ἐξεπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐβρῦσατο αὐτοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Ἀμμωνιτῶν, καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν

C υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτη ς'.

20

V 66 Ἰεφθαὲ ς',

ὁμοῦ ,δσκα'.

7. ς' δουλεία m. P.

Post quem qui ex domo Ichamar erant Pontificatum excipere, horum primo illum obtinente Heli Judice.

vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii.

Post Theia, rursus surrexit Jair Galaadites, ex tribu Manasse: et ipse judicavit Israel ann. xxii.

Jair, 22.

Colliguntur anni 4197.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii.

Post hunc peccavit populus rursus eorum Domino Deo, et tradidit illos Dominus Deus Ammanitis, et servierunt illis annis xviii. Colliguntur anni 4215.

i. ii. iii. iv. v. vi. vii. viii. ix. x. xi. xii. xiii. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Et clamante populo ad Deum, suscitavit illis Dominus Deum ducem Jephthae Galaaditam, ex tribu Manasse, qui debellavit alienigenas, et liberavit eos ex servitute Ammanitarum, et judicavit populum filiorum Israel ann. vi.

Jephthae, 6.

Colliguntur anni 4221.

α'.

Ὁτός ὁ Ἰεφθαῖ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Ἀμμα-
νίταις πολεμεῖν ἠΐξαστο, ἔαν νικήσῃ, τὸν ὑπαντήσαντα αὐτῷ
πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσιαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ θεῷ. R 192
5 καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνήντησεν αὐτῷ ἡ μονογενὴς αὐτοῦ θυ-
γάτηρ, ἥτινα μετὰ δύο μῆνας πενθήσασαν τὴν ἑαυτῆς παρθε-
νιαν ἔθυσεν· εἰς ὃν τύπον εἰσέτι καὶ νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρ-
θένοι, ὅσαι ἂν εὐρεθῶσι, κατ' ἑναυτὸν τελοῦσι θρήνον.

β', γ', δ', ε', ε'.

10 Μετὰ τὴν τελευταίην Ἰεφθαῖ ἤρξεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ἑσσε-
βῶν ἐκ Βηθλεέμ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ
ἐτη ἑπτά.

Ἑσσεβῶν ζ', ὁμοῦ δσκη'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ'.

15 Μετὰ τελευταίην Ἑσσεβῶν ἤρξεν τοῦ Ἰσραὴλ Αἰαλῶν ὁ Ζα- D
βουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ε'.

Αἰαλῶν ε', ὁμοῦ βσλη'.

α', β', γ', δ', ε', ε', ζ', η', θ', ε'.

Μετὰ τὴν τελευταίην Αἰαλῶν ἤρξε τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ Ααβδῶν P 82
20 ὁ υἱὸς Ἀελήμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ αὐτὸς
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη η'.

2. ὁ om. P. 8. ὑπαντήσαντα V. 7. εἰς ὃν] ἦς τὸν RV. 11.
ἐκ B.] ἐν B. RV. 15. Αἰαλῶν] Ἰαλῶν hic et infra V.

1.

Anni a m. c.

Hic Jephthae, anno I. illius, bello aggressurus Ammonitas, vovit si
vinceret, primum sibi e domo sua occurrentem Deo se in sacrificium ob-
laturum. Eoque victoriam adeptus, occurrit ipsi filia unica, quam post
duos menses, ubi suam illa deplorasset virginitatem, immolavit. In cu-
jus symbolum ad hunc usque diem Hebraeorum virgines, quotquot repe-
riuntur, quotannis luctum peragunt.

II. III. IV. V. VI.

4217.

Post mortem Jephthae, imperavit filiis Israel Kasebon ex Bethleem,
ex tribu Juda, et judicavit Israel ann. VII.

Kasebon, 7. Colliguntur anni 4228.

I. II. III. IV. V. VI. VII.

Post mortem Kasebon, imperavit Israel Acalon Zabulonites, ipseque
judicavit Israel ann. X.

Acalon, 10. Colliguntur anni 4238.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Post mortem Acalon, imperavit filiis Israel Labdon filius Aelim,
Pharaonites, ex tribu Ephraim, et ipse judicavit Israel annis VIII.

Λαβδών η',

ὄμοῦ ,δσμς'.

α', β', γ'.

Τρίτῳ ἔτει τοῦ Λαβδών τὸ Ἰλιον ἦλω.

δ', ε', ς, ζ, η'.

Οὗτος ὁ Λαβδών ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα καὶ ἐκγόνοὺς τριά-
κοντα.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Λαβδών ἐξήμαρτεν πάλιν ὁ λαὸς ἐναν-
τίον κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς Φυλιστιίμ,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ'.

B

Φυλισταῖοι ἔτη μ',

ὄμοῦ ,δσπς'.

10

α', β', γ', δ', ε', ς, ζ, η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις,
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς, κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς, λζ', λη', λθ', μ'.

R 194

Καὶ ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέστη-
σεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψών υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς
Δάν, ὃς ἐξεπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ, καὶ
αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'.

Σαμψών κ',

ὄμοῦ ,δτς'.

C

α', β', γ', δ', ε', ς, ζ, η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε',
ις, ιζ', ιη', ιθ', κ'.

20

Τὸν Σαμψών υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν ἰσχύϊ διώσθηον

7. ζ δουλεία m. P.

9. ἰδούλευσεν V.

10. Φυλιστηαῖοι V.

20. ιθ'] ιη' V.

Labdon, 8.

Colliguntur anni 4246.

I. II. III.

Anno III. Labdon, captam est Ilium.

IV. V. VI. VII. VIII.

Hic Labdon habuit filios xxx. et nepotes xxx.

Post mortem Labdon, peccavit rursus populus in conspectu Domini
Dei, et tradidit illos Philistiim, et iis servierunt per annos xl.

Philistaei, an. 40.

Colliguntur anni 4286.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Reversis filiis Israel ad Deum, suscitavit illis Deus ducem Sampson,
filium Manoe, ex tribu Dan, qui alienigenas magna virtute debellavit,
ipseque judicavit Israel annis xx.

Sampson, 20.

Colliguntur anni 4806.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX.

Sampson Manoe filium, ex tribu Dan, virium robore fuisse famosum

γιγνέναι φασί, τὸν πολεμήσαντα τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ παρὰ
 τισὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φα-
 σί. Θηράσας γὰρ ἀλώπεκας τριακοσίους, καὶ ταῖς κέρκοις αὐ-
 τῶν λαμπάδας ἐξημμένας προσδήσας, ἐνέπηρσε τῶν ἄλλοφύλων
 5 τοὺς ἀμπελῶνας καὶ σπόριμα. οἱ δὲ ἄλλοφυλοι ἐπιστρατεύσαν-
 τες τῷ Ἰσραὴλ ἔκδοτον αὐτὸν ἐξήττον γενέσθαι· συλλαβόμενοι V 67
 δὲ αὐτὸν δέσμιον ἀπήγαγον. ὁ δὲ διαβρήξας τὰ κῶλα τῶν δε-
 σμῶν, συντυχῶν σιαγόνι ὄνου, ἀπέκτεινεν αὐτῶν χίλους, καὶ D
 δικαίωθη. καὶ διψήσας τὸν θεὸν ἐπεκαλέσατο, καὶ διαβρήξας
 10 τὸν ἐν τῇ σιαγόνι ὄλμον, ἀνέβλυσεν πηγῇ. εἶτα ἐν Γάζῃ συγ-
 κλεισθέντα αὐτὸν, καὶ ἀποκλεισάντων τὴν πόλιν τῶν ἄλλοφύλων,
 ἐπιζόντων τε ἔχειν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, τῇ νυκτὶ κεκλεισμένων τῶν
 πυλῶν διαβρήξας τὰ δεσμὰ ἐξῆλθεν, συνήθειαν ἔχων πρὸς τινα
 15 πόρην Δαλιδᾶν ὀνόματι, κάκεισε γίνεται τοῖς σατράπαις τῶν
 ἄλλοφύλων, καὶ ἡ διὰ τῆς κόμης αὐτοῦ ἰσχὺς φανερὰ τοῦτοις γί-
 νεται. καὶ ὑπνώσαντος αὐτοῦ καὶ ξυρηθέντος τὴν κεφαλὴν ἀπὸ P 83
 τῆς Δαλιδᾶς, ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐμαράνθη. συλλαβόμενοι τε οἱ
 ἄλλοφυλοι καὶ ἐκκόμωντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κατήγαγον
 εἰς Γάζαν, καὶ πεδήσαντες αὐτὸν εἰς μύλωνα καθεΐρξαν. εἶτα
 20 εὐοράζοντες προήνεγκαν αὐτὸν ἐμπαίζειν αὐτῷ. ὁ δὲ ἀξιώσας τὸν
 χιμαγωγὸν αὐτοῦ συνάψαι αὐτὸν τοῖς κίσιον, ὡς κεμηχότα,
 συνημέτων τῶν ἄλλοφύλων ἀμφὶ τοὺς γ, εὐξάμενος ἐκδίκησιν

2. ταῖς] ταῖς V. *ibid.* Ἡρακλέως PV. 6. ἐξήττον — αὐτὸν
 om. P. 8. σιαγῶνι PV. 10. σιαγῶνι P. 15. ἡ om. P.
 16. ξυρηθέντος V, ξυρισθέντος P. 20. προήνεγκεν — συμπαί-
 ζειν P.

ferunt, illum scilicet qui alienigenas debellavit: adeo ut non desint, qui
 illius facinora Herculis certaminibus aequiparari dixerint. Cum enim tre-
 centas vulpes venando cepisset, earum caudis alligatis facibus accensis,
 alienigenarum vineas ac segetes combussit. Alienigenae vero illato Is-
 raelitis bello, sibi deditum, vinctum abduxere. Is autem diaruptis vincu-
 lorum nodis, cum in asini maxillam incidisset, horum mille interfecit, sal-
 vusque evasit. Porro cum sitiret, Deum invocavit, contractoque in ma-
 xilla molari dente, fons scaturiit. Postea Gazae inclusus, urbis januis
 ab allophyllis obseratis, cum illum in custodia habere se putarent, disru-
 ptis clausurarum forium repagulis, noctu exiit, cum meretrice quadam,
 cui Dalila nomen erat, consuesse solens, ubi in alienigenarum Principum
 potentatem venit, cum totum in coma virium illius robur esse accepis-
 set. Eo quippe dormiente, detonso a Dalila capite, robur ipsum emar-
 cuit. Ab allophyllis igitur comprehensus, oculis prius evulsis, Gazam de-
 ductus, vinctusque in pistrino conclusus est. Deinde cum diem festum il-
 l agerent, quo ipsi illud erant, hunc adducendum curavere, qui rogato du-
 ctore suo ut se defessum ad columnas applicaret, tribus alienigenarum

παρὰ Θεοῦ, ἐπεσπίασато τοὺς κίονας, καὶ διεφθάρη σὺν τοῖς ἀλλοφύλοις, πλείονας θανατώσας τελευτῶν ἤπερ ἀποκτείνας ζῶν.

B Μετὰ τελευτὴν Σαμψῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης
μ', δμοῦ δτμς'.

R 196 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', 5
ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ',
λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ Ἡλεὶ ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν
ἡ πρώτη τῶν βασιλειῶν παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ χριστιανοῖς ἰστο-
ρεῖται. μετὰ γὰρ τοὺς κριτὰς ἤρξεν Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔκρινε 10
C τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'.

Ἡλεὶ ὁ ἱερεὺς μ', δμοῦ δτμς'.
α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'. 15

Ἑβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ἡλεὶ. οἱ δὲ
τούτου υἱοὶ Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς λοιμοὶ καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον.
πρὸ γὰρ τοῦ τῷ Θεῷ προσερχθῆναι τὰς ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσφερο-
μένας θυσίας ἑαυτοῖς ἀπέσπων τὰ καλλιστεύοντα μετὰ βίας· οἱ
D καὶ συνετριβήσαν μετ' οὐ πολὺ ἐν πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων ἐν 20
ἡμέρᾳ μιᾷ. ἐπὶ τούτου τοῦ Ἡλεὶ ὁ ἅγιος Σαμουὴλ γεννᾷται

2. εἴπερ PV. 12. Ἡλεὶ — μ' om. P. 20. ἐν τῷ κολίφῳ P.

Anni a m. c. millibus ibi collectis, implorata a Deo vindicta, columnas convulsit, et cum allophylis interiit, pluribus moriendo, quam cum viveret, ab eo interemptis.

Post mortem Sampson, interregni et pacis, 40.

Colliguntur anni 4446.

4307. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Post haec judicavit Israel Heli, magnus Pontifex, quemadmodum primus Regnorum liber apud Hebraeos et Christianos narrat. Quippe post iudices principatum adeptus est Heli Pontifex, et judicavit Israel annos XL.

Colliguntur anni 4386.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

Hebraeorum quartus Pontificatus excepit Heli, cujus filii Ophni et Phinees nefarii Deum non cognoverunt. Priusquam enim sacrificia quae Deo a populo offerebantur, afferrentur, ipsi sibi per vim optima quaeque ex iis abstrahere: qui quidem una eademque die haud multo post in alienigenarum bello contriti perierunt. Isto vero Heli Pontifica-

ἀπὸ Ἑλκανᾶ καὶ Ἄννας, ὅς καὶ ἱερατεύειν ἤρξατο, ὀφάσεων ἀξι-
θεις παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἄννα προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς
καὶ ἐβρόντησε. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὢν καὶ ὑψώσει
5 κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τελευτὴν Ἡλὲι τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβω-
τὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ P 84
τοῦ Χετταίου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ'. V 68

10 Σαμουὴλ κ', ὁμοῦ ,δυσ'.

α', β', γ', δ', ε', ε'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιμέλεχ.

ζ', η', θ'.

Προεφήτευσεν Σαμουὴλ, Μάρτυς κύριος καὶ μάρτυς ὁ Θεὸς
15 σήμερον.

ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ'.

R 198

Γηράσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλεία,
ῥηλεῖται κατὰ Θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν B
Σαούλ.

20 Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαούλ υἱὸς Κίς
φυλῆς Βενιαμὴν ἔτη κ'.

10. ἔτη κ' P. 21. Βενιαμὴν V, Βενιαμὴν P.

tum obtinente, nascitur sanctus Samuel ex Helcana et Anna, qui et Anniam c.
Pontificatum administrare coepit, visionibus a Deo dignatus.

Anna prophetavit et dixit: Dominus ascendit in coelos, et tonuit:
ipse judicabit finis terrae, justus existens, et sublimabit cornu Christi sui.

Post mortem Heli Pontificis, judicavit Samuel Propheta filios Israel,
reduxitque ab alienigenis arcam testamenti Domini: et introduxit eam
in domum Aminadab Chettaei, et ibi mansit annis xx.

Samuel, 20.

Colliguntur anni 4406.

L II. III. IV. V. VI.

Hebraeorum Pontifex Achimelech.

VII. VIII. IX.

Samuel prophetavit: Testis Dominus, et testis Deus hodie.

X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

4996.

Samuele in senium vergente, populoque Regem flagitante, ungitur
juxta Dei praeceptum Saul in Regem Israel et Juda.

Primus legitur regnavit in Judaea Saul, filius Cis, ex tribu Benjamin,
annis xx.

Σαουλ α΄,

ὄμοῦ δυκς΄.

α΄, β΄.

Ἐξ ὧν θεαρέστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παραβάσει, καθὼς ἐστὶ τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλείων. 5

γ΄, δ΄, ε΄, ς΄.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ. ὁ ἐκ Βηθλεέμ, υἱὸς Ἐλκανῆ καὶ Ἄνας.

C

ζ΄, η΄, θ΄, ι΄, ια΄, ιβ΄, ιγ΄.

Ὅμηρος κατὰ τινὰς ἐγνωρίζετο. 10

ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιζ΄, ιη΄, ιθ΄, κ΄.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ κ΄ ἔτει Σαουλ τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ ἄλλους τῶν ἱερεῖς ἀνείλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

Ἔπειτα ἔχρησε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ. ὅστις πρῶτος Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ἔτη μ΄.

Ἑβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ἰούδα

D

Δαβὶδ ἔτη μ΄,

ὄμοῦ δυξς΄.

α΄, β΄, γ΄.

Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς τὴν Ἰεβοὺς πόλιν Ἱερουσαλήμ προσηγόρευσεν, μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ἰεβοὺς ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλ-

Saul, 20.

Colliguntur anni 4426.

I. II. Ex quibus secundum placitum Dei regnavit annis II. reliquis praevaricatus est, quemadmodum ex illis quae in primo Regnorum libro scribuntur colligere licet.

III. IV. V. VI.

Summum Pontificatum excepit Samuel, Bethleemita, filius Alcana et Annae.

VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Homerus secundum quosdam notus habetur.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX.

Hoc illius anno XX. Saul Abimelech, aliosque coccol. Sacerdotes interfecit, cum haberet militiae suae ducem Abenner, filium Ner.

Deinde unxit Samuel Propheta David filium Jessai, ex tribu Juda, in Regem super Israel. Is primus ex Judaeis regnavit annis XL.

Hebraeorum Rex primus ex tribu Juda,

David, an. 40.

Colliguntur anni 4466.

I. II. III.

David multis alienigenarum delectis urbibus, civitatem Jebus Hierosolyma appellavit, nomine ab eventu excogitato. Cum enim Jebus civitatem pervenisset, in ea omnimoda de alienigenis victoria peracta est:

Ἀβεσσαλαὶμ υἱὸς Δαβὶδ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροινῶν πατέρα, ἐκικαθήμενος κτήρει καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φουτοῦ δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη. οὐπερ γενομένου οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι λαμβάνων τὸ παρὰ Μωϋσέως εἰρημένον περὶ τούτου λέ-
 C 5 λέχθαι, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. ὁ προεφή-
 τευσε δὲ Μωϋσῆς περὶ τοῦ σωτήρος λέγων, Ὅψεσθε τὴν ζωὴν
 ὑμῶν κρεμαμένην ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν νυκτὸς καὶ ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ μὴ πιστεύσητε τῇ ζωῇ ὑμῶν.

λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ'.

10

Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.

Μετὰ Μωϋσέα καὶ τὸν τούτου διάδοχον Ἰησοῦν τὸν τοῦ Νεφθὴ καὶ μετὰ τοῖς γενομένοις κριταῖς ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπιλαβομένου λοιπὸν τῆς βασιλείας τοῦ Σαουλ καὶ ἀποδοκιμασθέντος, ἤγειρεν
 D αὐτοῖς ὁ Θεὸς βασιλεῖα ἐνάρετον δίκαιόν τε καὶ προφήτην, ὃς 15
 R 202 συνέταξε βίβλον Ψαλμῶν ὅν' ἐκ πνεύματος ἁγίου κινούμενος ἐμμε-
 τρως κατὰ τὸ μέτρον τὸ ἴδιον τῆς Ἑβραϊκῆς γλώττης, καὶ ἐμμελῶς
 μετὰ ὄργανοῦ καὶ ὀργάνων διαφόρων καὶ ὀρχήσεων καὶ ᾠδῶν ἀθ-
 τοῦς ᾄδων· ἦν γὰρ αὐτὸς κατέχων κιθάραν. εἶχε δὲ καὶ χοροὺς
 ὑψ' ἑαυτὸν διαφόρους μικρῶν προφητῶν· οὕτω γὰρ ἐπάλουσιν τοὺς 20

7. σωτήρος Χριστοῦ P. 9. πιστεύετε P. 10. Post μ' addit P
 περὶ τῶν Ψαλμῶν. 13. τῷ om. P. 15. ἐνάρετον om. P. 18.
 αὐτὸς P.

Absalom Davidis filius in patrem suum debacchatus, mulae insidens fugiensque, et sub ingentem transiens arborem, coma verticis sui implicitus, arbori suspensus haesit. Quo facto, non erret fortasse, qui a Moysae dictam illud de hoc accipiat: *Maledictus omnis qui rependerit in ligno*. Quod alioqui Moyses de Christo praedixit, cum ait: *Videbitis vitam vestram pendentem ante oculos vestros die ac nocte, et non creditis vitam vestram*.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL.

De Psalmis.

Quo pacto compositum est Psalterium.

Post Moysen, et illius successorem Jesum filium Nave, et post iudices qui fuerunt in Israel, Saal regnum dabiceps suscipiente, eoque postea abdicato, excitavit illis Deus Regem, justum simul et Prophetam, qui inspirante Spiritu sancto librum centum quinquaginta Psalmorum carmine composuit; ad peculiarem Hebraeae linguae modulos, quos cum rhythmis variisque musicis instrumentis, sed et cum saltatione et cantibus, ipsemet suaviter cecinit: citharam enim ipse tenebat. Quin et choras varias minorum Prophetarum secum habebat, (sic enim eos qui manebant cum

παραμένοντας τοῖς προφήταις, πολλάκις δὲ καὶ υἱοὺς προφητῶν
 αὐτοὺς ἀνόμαζον· ἔχοντων διάφορα ὄργανα, τοῦ μὲν κύμβαλα,
 τοῦ δὲ αὐλοῦς, τοῦ δὲ τύμπανα, τοῦ δὲ σάλπιγγας, τοῦ δὲ ψαλ-
 τήριον καὶ κιθάραν, τοὺς δὲ ὠδοὺς τοὺς λεγομένους βοκαλλοὺς. P 86
 5 Ἐκαστος δὲ χορὸς ἔξαρχον εἶχεν· ὁ μὲν ἐλέγετο Ἀσάφ, ἄλλος Ἰδι-
 θούμ, ἕτεροι υἱοὶ Κορέ, ἄλλος Ἐθὰμ Ἰσραηλίτης, ἕτερος Μωϋ-
 σῆς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. ἦνίκα τοῖνυν ἐκινεῖτο ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος προειπεῖν τι ἢ περὶ τῆς ἀρχμαλωσίας τοῦ λαοῦ ἢ περὶ
 τῆς ἐπανόδου αὐτῶν ἢ περὶ ἡθῶν διδασκαλικῶν ἢ περὶ προ-
 10 νοίας ἢ περὶ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, συνετίθει ἐμμέτρως τὸν
 ψαλμὸν ἐκάστου εἰς μίαν ὑπόθεσιν συντίκτονα, διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ ψαλμοί, καὶ παρεδίδον ἐνὶ χορῶ,
 ὡς ἐδοκίμαζεν ἢ ἤρμοιζεν παραδίδοσθαι, καὶ ἦδεν αὐτὸν ἐν B
 ἐκείνῳ πρῶτον τῷ χορῶ. εἰ δὲ πάλιν ἐδοκίμασε κατὰ μέσου
 15 τοῦ ψαλμοῦ καὶ ἄλλῳ χορῶ παραδοῦναι τὸ λοιπὸν τοῦ ψαλ-
 μοῦ, τότε αὐτῇ ἢ διαδοχῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἐκαλεῖτο διάψαλμα, ὥσ-
 τε καὶ ὅταν ἢ τοῖς λεγομένοις ὠδοῖς ἤτοι βοκαλλοῖς κατὰ μέ-
 σοθεν ψαλμοῦ ἤθελεν παραδοῦναι, τότε ἐκαλεῖτο ὠδὴ διαψάλ-
 ματος, ἐπειδήπερ οἱ ὠδοὶ ἐκ διαδοχῆς παρελάμβανον τὸ λοιπὸν
 20 τοῦ ψαλμοῦ ἄδειν. μαθεῖν δὲ ἐνεστὶν τῷ βουλομένῳ περὶ τούτου
 ἐν τῷ γεγραφῆναι ἐν ταῖς παραλειπομέναις τῶν βασιλειῶν οὕτως·
 καὶ ἦρσε τὴν ὠδὴν ταύτην ἐν χειρὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. με- V 70
 C

2. Ἐξοστας P.
 13. καὶ om. P.

7. πνεύματος ἁγίου P.

10. ἐμμέτρως V.

Prophetis, iisque aderant, saepe etiam Filios Prophetarum vocabant)
 quorum alii cymbala, alii tibias, alii tympana, tubas alii, Psalterium vel
 citharam alii tenebant, aderant et cantores, quos Vocales nuncupabant.
 Singulis porro choris suus erat praefectus: quorum alius Asaph, alius
 Jetham, alii filii Chore, alius Etham Israelita, alius Moyses homo Dei
 dicebatur. Quande ergo a Spiritu sancto afflabatur, ad vaticinandum
 impellebatur, seu de populi captivitate, vel illius reditu, aut de morum
 institutione, vel de providentia, seu de Christo Domino: tum vero Psal-
 mum qui ad unum pertineret argumentum certo carminis genere compo-
 nebatur, (unde Psalmorum prolixiores alii, alii breviores,) unigue choro
 tradebat concinendum, prout cuique convenire censebat: ac primum qui-
 dem in illo choro. Quippe interdum sub medium ipsum Psalmum quod
 reliquam erat, prout sibi videbatur, choro alteri concinendum tradebat:
 quae quidem carminis seu Rhythmi successio, Diapsalma vocabatur. Ita
 ut quotiescumque cantonibus, vel Vocibus; circa medium Psalmi, reli-
 quam concinendum traderet, tum illud Canticum Diapsalmatis diceretur;
 quicquid continuata serie reliquam Psalmi concinendum excipiebant can-
 tores. Illud porro cuius percipere licet ex his quae scribuntur in Mbris
 Paralipomenon, ubi haec habentur: Et cecinit Canticum hoc in manu

- τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψεων καὶ ῥυθμοῦ, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργανοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφωνούντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνισσι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δαβὶδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἄλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἰδίας γυναικὸς Μελχὼλ ἔφη, Παιζομαι καὶ γελᾶσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνειν τὰ τοιούτα ἐπηγγελάτο. τινὲς δὲ μὴ
- D προσεισχηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θελήσαντες ἰὸν ἐκ τῶν εἰδότεων διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτραπήσαν, μὴδὲ πάντας εἶναι τοῦ Δαβὶδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ Δαβὶδ παρалаμφανόντων, φανεροὺς ἐξ αὐτῶν εἰρηκότες, ἐπαγγέλιαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15 δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννησιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ
- P 87 δεῦτερος ψαλμὸς εἰς αὐτὸν εἴρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστολοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ· τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον ἔστι τοῦτο. Πιομαιεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκεῆν κεραιμῆος συντριψέτε αὐτούς, ὡσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Μελχὼλ P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21. 15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. εἰς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetæ. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimi voce, cum exultatione et ritmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursum addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, hæc subintulerit: *Ludam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci præcepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accurations, ut qui ex obviis nolent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum duntaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dicitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris præstitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te,* ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt omnes Apostoli. Atque hæc quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Passes eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem, indicat, ho-

τῆς δεύτης γνωρίσας ἐν ταύτῃ καὶ τὸν ἀνακαινισμόν ἦτοι ἀνα-
 πλασμόν τῶν ἀνθρώπων σημάνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμῆως
 σπυριζόμενον μῆπω προσομιλήσαν πρὸς δέχεται ἀναπλασμόν.
 ὁμοίως καὶ τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν πάλιν εἴρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ
 5 δεύτην εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπό-
 της Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτε μετὰ B
 τῶν κλάδων ἐπεσφήμιον λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιπυᾶν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο-
 10 ξα τὰ ὀρώμενα, καί τις καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι
 ἐευφημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχειροῦν τὴν
 μέμπην ἐπιφύπτειν, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
 γουσι; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλε-
 15 γον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὡσανεὶ ὅτι δυσφη-
 15 μῆς, καταδεχόμενος ὕμνον, ὃς τῷ θεῷ μόνῳ ἀρμόζει, ἐκάτε- C
 ραι τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὓς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν,
 Ναί, οὐδέποτε ἀνέγγωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
 κωτηρίσω αἶνον, διαβήθηδην φήσας τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν εἰρη-
 20 σθαι ψαλμόν, ἐν ταύτῃ καὶ αἰνιζόμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάξω τὰ τῷ
 20 θεῷ προσόντα. τοῦτο γάρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ,
 Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀνακλασμοῦ om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth.
 XXI. 9. 12. ἐπιφύπτειν PV. *ibid.* φασιν] *Ibid.* 21. 13. ὁ
 δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησὶ] Matth. XXI. 16. 19.
 οὗ V. *ibid.* ἀρπάξω P, ἀρπάξω R. 20. Post *εἰμι* addit P
 (ὁμοούσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Phillip. II. 6. 21. *ισον* P.

minimque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod
 igni admotum non fuit, rursus innovatur. Sed et octavum pariter in
 eodem rursus dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quem-
 admodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando
 cum ramis acclamarent, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui*
venit in nomine Domini. Cum igitur turbas ac pueros cohercere et con-
 tinere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur,
 quod nulli fecerit pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs lau-
 des ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituturo
 sut comati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt? Alter vero Evangelista*
ait: Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi
Memphitae, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit. Quibus Do-
 minus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Rur ore infantium et lacten-*
tium perfecisti laudem? Quibus in se dictum esse Psalmum octavum
 aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo*
quae Dei sunt, illud enim cum: quemadmodum clamat Apostolus, Non
rapinam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-
 Chronicon Paschale vol. I. 11

τὰ τὸ παραδοῦναι δὲ οὕτω πρῶτον τὸν ψαλμὸν λοιπὸν ἕκαστος χορὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὁμοθυμαδὸν μετὰ τέρψινων καὶ ῥυθμοῦ, τῶν μὲν τούτοις τοῖς ὄργανοις, τῶν δὲ ἐν ἐκείνοις ἀντιφωνούντων, ἦδον τὸν ψαλμὸν μετ' ὀρχήσεως εἰς δόξαν Θεοῦ. ἔνεστι δὲ πάλιν καὶ περὶ τούτου μαθεῖν ὡς αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ Δαβὶδ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἄλλοφύλων τὴν κιβωτὸν ὠρχήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ ὀνειδισθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Μελχὼλ ἔφη, Παιξομαι καὶ γελάσομαι ἐναντίον κυρίου. οὐ μόνον γὰρ ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνειν τὰ τοιαῦτα ἐπηγγελάτο. τινὲς δὲ μὴ

D προσεσηκότες τῇ τάξει καὶ τῇ ἀκριβείᾳ ταύτῃ, μὴ θείλησαντες ἰὸν ἐκ τῶν εἰδότην διδαχθῆναι, εἰς ἀλληγορίας ἐτράπησαν, μηδὲ πάντας εἶναι τοῦ Δαβὶδ τοὺς ψαλμοὺς ἀποφηνόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐκ τοῦ Δαβὶδ παμαλαμβανόντων, φανεροὺς ἐξ αὐτῶν εἰρηκότες, ἐπαγγέλλαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ 15 δευτέρῳ, Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, τὴν γέννησιν ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ἐλαβὼν καὶ κυρώσας καὶ αὐτὸς ὡς ὁ

P 87 δευτέρος ψαλμοῦ εἰς αὐτὸν εἶρηται, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἀπόστολοι εἶπον. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ· τὸ γὰρ περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ ψαλμῷ εἰρημένον ἔστι τοῦτο. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, καὶ ὡς σκεῆν ἡραμέως συντρίψεις αὐτούς, ὡσανεὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν

3. μὲν om. P. 7. Melchōl P. *ibid.* ἔφη] Reg. II. 6. 21.
15. γέγραπται] Psalm. II. 7. 17. ὡς om. P. 19. τῆς om. P.

Asaph Prophetas. Tradito in hunc modum primo Psalmo, singuli deinceps chori, tum per se, tum simul et unanimi voce, cum exultatione et rhythmo, hi organis, isti vero alternatim cum similibus instrumentis concinentes, saltabundi in Dei gloriam Psalmum decantabant. Sed et id rursus addiscere licet, ut David ipse recepta ab alienigenis Arca, coram illa saltaverit, et a Melchol uxore sua reprehensus, haec subintulerit: *Ladam et irridebor coram Domino.* Non modo enim cessavit, sed illa ipsa produci praecepit. Nonnulli vero ordinem hunc non secuti, neglectaque hac accuratone, ut qui ex obviis nolent edoceri, ad allegorias confugerunt, cum Psalmos omnes Davidis esse negarent, sed eorum dumtaxat qui se hos accepisse a Davide assererent: idque maxime constare dicitarent ex illis factam promissionem, quam tum demum filiis nostris praestitit Deus, cum Jesum a mortuis excitavit, ut in secundo Psalmo scribitur: *Filius meus es tu, ego hodie genui te*, ubi generationem de resurrectione accipit. Idque firmat idem secundus Psalmus de eodem dictus, quemadmodum aiunt Apostoli. Atque haec quidem de illius humanitate: quod enim de ejus Divinitate in eodem Psalmo dicitur, istud est: *Paves eos in virga ferrea, et ut vas figuli confringes eos.* Quibus verbis veluti vim et potentiam Divinitatis in eodem indicat, ho-

τῆς θείτης γνωρίσας ἐν ταύτῳ καὶ τὸν ἀνακαινισμὸν ἦτο ἀνα-
 πλασμὸν τῶν ἀνθρώπων σημάνας· τὸ γὰρ σκεῦος τοῦ κεραμῆως
 συντριβόμενον μῆπω προσομιλήσαν πυρὶ δέγεται ἀναπλασμὸν.
 ὁμοίως καὶ τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν πάλιν εἴρηκεν, εἰς τὴν αὐτοῦ
 5 θείτητα εἰπὼν τὰ πρῶτα τοῦ ψαλμοῦ, καθὰ καὶ αὐτὸς ὁ δεσπό-
 της Χριστὸς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὅτι μετὰ B
 τῶν κλάδων ἐπευφήμουν λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Λαβίδ, ἐδ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐπειδὴ μὴ ἴσχυον
 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπισημαῖν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς νηπίοις, ἦν γὰρ παράδο-
 10 ῖα τὰ ὀρούμενα, παῖδες καὶ θηλάζοντα νήπια καὶ μαθηταὶ καὶ ὄχλοι
 ἐπεσημοῦντες καὶ τὸν ὕμνον ἀνακράζοντες αὐτῷ ἐπεχειρουν τὴν
 μίμην ἐπιθροῦντες, καὶ φασιν πρὸς αὐτόν, Ἀκούεις τί οὗτοι λέ-
 γουσι; ὁ δὲ ἕτερος εὐαγγελιστῆς φησι, Τινὲς ἐκ τοῦ ὄχλου ἔλε-
 γον αὐτῷ, Ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου, ὥσαντι ὅτι δυσφη-
 15 μίς, καταδεχόμενος ὕμνον, ὃς τῷ θεῷ μόνῳ ἀρμύζει, ἐκάτε- C
 ραι τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχοντες. πρὸς οὗς ὁ κύριός φησι, τοῖς μὲν,
 Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
 κηρυττώ αἶνον, διαθρόγην φήσας τὸν ὄγδοον εἰς αὐτὸν εἰρη-
 σθαι ψαλμὸν, ἐν ταύτῳ καὶ αἰνιζόμενος ὅτι Οὐχ ἀρπάζω τὰ τῷ
 20 θεῷ προσόντα. τοῦτο γὰρ εἰμι, καθὰ καὶ ὁ ἀπόστολος βοᾷ,
 Οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε R 206

1. ἦτοι ἀναπλασμὸν om. P. 3. μὴ P. 6. τῷ om. P. Matth.
 XXI. 9. 12. ἐπιτίμην PV. *ibid.* φασίν] *Ibid.* 21. 13. ὁ
 δὲ ἕτερος] Luc. XIX. 39. 16. φησὶ] Matth. XXI. 16. 19.
 σὴν V. *Ibid.* ἀρπάσω P, ἀρπάξω R. 20. Post εἰμι addit P
 (ὁμοούσιος). *ib.* ὁ ἀπόστολος] Philip. II. 6. 21. ἴσον P.

minimque renovationem significat. Vas enim comminutum figuli, quod
 igni admotum non fuit, rursus innovatur. Sed et octavum pariter in
 eodem rursus dixit, prima Psalmi parte illius Divinitati aptata, quem-
 admodum ipsemet Dominus Christus de eo testatur in Evangelio, quando
 cum ramis acclamarent, dicentes: *Hosanna filio David, benedictus qui*
venit in nomine Domini. Cum igitur turbas ac pueros cohercere et con-
 tinere non possent Judaei, (quae enim cernebantur miranda putabantur,
 quod sessilet pueri, et lactentes infantes, discipuli pariter ac plebs lau-
 des ei, hymnumque acclamarent) accusationem adversus illum instituerunt
 sunt conati, cum dicerent, *Audis quid hi dicunt?* Alter vero Evangelista
 ait: *Quidam ex turba dicebant illi, Increpa discipulos tuos: tu enim quasi*
blasphemus, cum hymnum admittis, qui soli Deo convenit. Quibus Do-
 minus ait: *Ita sane, sed nunquam legistis, Ex ore infantium et lacten-*
tium profecisti laudem? Quibus in se dictum esse Psalmum octavum
 aperte profitebatur. Cum in eodem simul innueret, *Non rapiam Deo*
quae Dei sunt, illud enim sum: quemadmodum clamat Apostolus, Non
rapiam arbitratus se esse aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit for-

Chronicon Paschale vol. I.

μορφὴν δούλου λαβών· τοῖς δὲ πάλιν εἰπών, *Μὴ θαυμάζητε περὶ τῶν νηπίων καὶ περὶ τῶν μαθητῶν· οὗτοι ἐὰν σιωπήσωσι, οἱ λῆθοι κεκράζονται. οἱ δὲ εἰδότες ὅ,τι γέγραπται, θεωροῦντες*
D *δὲ καὶ αὐτοῖς ἔργοις νήπια καὶ θαλάζιοντα παραδόξως κρίζοντα*
V 71 *τὸν ὕμνον, ἀναλογιζόμενοι δὲ ὡς δυνατὸν τῷ ποιῆσαντι τὰ νή-
 πια ὑπὲρ φύσιν ἀνακράζειν τὸν ὕμνον, δυνατὸν αὐτῷ καὶ τὰ
 ἄψυχα ποιῆσαι κράζει, εὐφημοῦντο αἰσχυνόμενοι, Βαβαί, δύ-
 ναμις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, βαβαί, φιλιανθρωπία, βαβαί,
 συγκατάβασις εὐσπλαγχνος. πῶς διὰ τῆς διδασκαλίας ἧς ἀέλα-
 βε δούλου μορφῆς ἤξιωσε πράξως τὴν ἑαυτοῦ θεότητα ὑποδέξαι, 10
 δέχεσθαι τε ἐναγωγὰς ὑπὸ τῶν ἰδίῳν κτισμάτων, καὶ ἀποκρι-
 σθαι οὐ μετ' ὀργῆς, ἀλλὰ πράξως καὶ ἀνεξιμάκως. ὦ μακρο-
 P 88 θυμίας ὑπερβολῆ, ὦ καὶ τὰ Δαβὶδ ἄξια, τοιαῦτα ἄξιωθέντες
 προεπιεῖν. ἔτι γὰρ λέγει καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐν
 τῷ αὐτῷ ψαλμῷ ἀπὸ τοῦ, *Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμηθήσκει αὐ-
 τοῦ, ἕως τέλους. οἷς μαρτυρεῖ ὁ θεὸς ἀπόστολος Παῦλος λέ-
 γων οὕτως. Τὸν δὲ βραχὺ τι παρὰ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέ-
 πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστε-
 φανωμένον. καὶ πάλιν, Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ἐπέταξεν ὁ θεὸς τὴν
 οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. ἀλλὰ τίνι αὐτῆν 20
 ἐπέταξεν, ὦ Παῦλε; φησί, *Διεμαρτύρατο δὲ τίς που λέγων, Τί
 ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμηθήσκει αὐτοῦ; τούτῳ ἐπέταξεν αὐτῆν.***

4. καὶ αὐτοῖς ἔργοις] τοῖς ἔργοις αὐτοῖς P. 7. ἠύφημοῦντο P,
 ἠφημοῦντο R, ἠφημοῦντο V. 10. μορφὴν P. 16. θυμίας P.
 P. Hebr. II. 9. 17. βλέπομεν P. 19. πάλιν] 5. 21. δι-
 μαρτυρεῖτο P.

nam servi accipiens. Aliis vero dicebat: Ne miramini de infantibus et discipulis: quoniam si hi tacuerint, lapides clamabunt. Qui cum scirent quod scriptum erat, viderentque reipsa infantes et lactantes praeter ordinem humanum acclamare, credidere fieri perinde posse, ut qui efficit ut supra nataram infantes hymnum canant, ita et sensu carentia acclamare efficiat, pudibundi exclamarunt: Papae, qualis potentia Domini Christi? Papae, qualis elementia? Papae, quae tanta tamque misericors indulgentia? Quomodo per doctrinam, qui formam servi suscepit, eum tam mansueto dignatus est ostendere Deitatem, suavitatis oraturarum excipere opprobria, atque respondere, non iracunde, sed placide ac elemente? O patientiae immensitas, o digna Davide, qui talia praedictore dignatus est. Rursum enim de illius humanitate in eodem Psalmo ait ab eo loco, Quid est homo quod memor es ejus, usque ad finem. Quibus consentanea scribit divinissimus Apostolus Paulus, cum sic ait: Hunc paulo minus ab Angelis minutum videmus propter passionem mortis, gloria et honore coronatum. Et rursum: Non enim Angelis subiecit Deus orbem terrae futurum, de quo loquimur. Sed cui ipsam subiecit, o Paule! Addit: Testatus est in quodam loco quis dicens, Quid est homo quod me-

ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, φησὶν, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ B
 ἀντιπάτακτον. οὕτω τοῖς Ἑβραίοις πιστὸς εἰρηκῶς τὰ αὐτὰ
 καὶ τοῖς Ἑλλησι λέγει καὶ φησι, Τοὺς μὲν χρόνους τῆς ἀγνοίας
 ἐπεριωδῶν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει πᾶσιν ἀνθρώποις πάντας
 5πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μίλλει κρίνειν
 τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχῶν
 πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ὁμοίως καὶ Πέτρος, Ὅτι
 αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νε-
 10κρῶν. ὁμοίως πάλιν εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβὶδ καὶ τὸν τεσσαρα-
 τοκοστὸν τέταρτον ψαλμῖόν, ἐν ᾧ πάλιν καὶ περὶ τῆς Θεότητος αὐ-
 τοῦ φαίνεται λέγων καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος. οἷς μαρτυρεῖ C
 πάλιν ὁ μακαριότης Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέ-
 γων οὕτως. Πρὸς δὲ τὸν Ἰησοῦν, ὁ Θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν R 208
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύντητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας
 15σου. τοῦτο περὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ εἰρηκῶς λέγει εὐθέως καὶ
 περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ φησιν, Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
 ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
 ἡγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. οὐ γὰρ ἡ Θεότης διὰ τὸ
 ἀγαπῆσαι δικαιοσύνην καὶ μισῆσαι ἀδικίαν χρίεται οὔτε ὅλως
 20χρίεται οὔτε Θεὸν ἔχει· αὐτὸ γὰρ χρίσμα Θεός ἐστιν· ἀλλ' ἡ
 ἀνθρωπότης αὐτοῦ χρίεται ἔλαιον ἡγαλλιάσεως, ἵνα εἴπῃ τῷ πνεύ- D
 ματι τῷ ἁγίῳ, Παρὰ τοὺς μετόχους αὐτῆς, τουτέστιν παρὰ

3. καὶ om. P. *ibid.* λέγει] Act. XVII. 30. 5. καθότι] διότι
 m. P. 7. πᾶσιν om. R. *ib.* καὶ] δὲ P. *ib.* Πέτρος] Act. X. 42.
 9. τεσσαροκοστὸν PV. 12. Ἑβραίους] I. 8. 16. ἡγάπησας]
 Hebr. I. 9. Psalm. XLIV. 8. 20. χρῆμα V.

non est ejus? Huic illum subjecit. Dum quippe omnia illi subjecit, inquit,
 nihil quod non ei subditum sit reliquit. Sic cum ista Hebraeis ut fide-
 lis dixisset, eadem gentilibus dicit, aitque: Et tempora quidem hujus
 ignorantiae despiciens Deus, nunc annuntiat omnibus hominibus, ut omnes
 ubique poenitentiam agant. Eo quod statuit diem in quo judicaturus est
 orbem in aequitate, in viro, in quo statim fidem praebens omnibus, susci-
 ptus cum a mortuis. Similiter et Petrus: Quia ipse constitutus est a
 Deo iudex vivorum atque mortuorum. Similiter rursus in ipsum XLIV.
 Psalmum dixit David, in quo iterum et de ejus Divinitate videtur lo-
 qui, et de humanitate. Quibus rursus assentitur Beatus Paulus in Epi-
 stola ad Hebraeos, ubi sic ait de Jesu: *Thronus tuus Deus in saeculum
 saeculi: virga aequitatis, virga regni tui.* Hoc cum de Divinitate illius
 dixisset statim etiam subjungit de humanitate, dicitque: *Dilexisti justi-
 tiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lac-
 ritiae, et odisti iniquitatem odio habeat, ungitur: neque omnino ungitur, neque
 Deum habet, cum unctio Deus sit, sed ejus humanitas ungitur oleo ex-*

πάντας τοὺς χριστοὺς. ἡ γὰρ θεότης μετόχους ἄλλους οὐκ ἔχει· εἰς γὰρ ἐστὶν θεὸς ὁ τε πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἡ δὲ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς χριστοὺς, ἔχει μετόχους· διὰ τοῦτο γὰρ ὅτι παρὰ πάντας ἐχρίσθη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ χρισθεῖσα πνεύματι ἁγίῳ⁵ καὶ δυνάμει, ὅπερ οὐδενὶ τῶν ἄλλων χριστιῶν ὑπῆρξεν, οὕτως ἐξεῖπεν, Παρὰ πάντας τοὺς μετόχους σου. ὅλον δὲ αὐτὸν τὸν ψαλμὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐπὶ βασιλείῳ τυμ-
P 89 φλου καὶ νύμφης βασιλίδος ἐξεῖπὼν ἐτέλεσεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἑκατοστὸν ἔνατον ψαλμὸν εἰς τοῦτο εἶρηκεν. καὶ μαρτυρεῖ¹⁰ αὐτὸς ὁ κύριος λέγων πρὸς Ἰουδαίους, Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύ-
V 72 ματι ἁγίῳ κύριον αὐτὸν ἀποκαλεῖ λέγων, Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου. εἰ υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶν, πῶς κύριος αὐτοῦ ἐστὶν; τὸ μὲν κύριος αὐτοῦ ὡς θεὸν σαφῶς προειπὼν, τὸ δὲ Κάθου ἐκ δεξιῶν μου σαφῶς τῇ ἀνθρωπότητι ἀρμόζει. τὸ γὰρ Κάθου τῷ¹⁵ μὴ καθεζομένῳ λέγει· ἡ δὲ θεότης ἴδρωται εἰς τὴν αἰκίαν τιμῆν καὶ δόξαν καὶ μακαριότητα παρ' ἑτέρου μελλόνος μὴ ἐπιτροπομένη ἢ
B προτρεπομένη εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῆς ἠνωμένης αὐτῇ ἀχωριστως θεότητος ἐπιτρέπεται ἀποδοῦσα, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὡσανεὶ ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ. οὔτε γὰρ δεξιὰ²⁰ οὔτε ἀριστερὰ ἔχει ὁ θεὸς ἀπερίγραφος ὑπάρχων, ἐλλὰ τοῦτο

2. ὁ θεὸς P. *ibid.* τὸ ἅγιον] ἅγιον P. *ibid.* ἡ δὲ] καὶ P. 7. ἐξεῖπεν] Matth. XXII. 43. 9. βασιλίδος V. 10. ἔνατον PV.

ultationis, ut dicat Spiritus sanctus, *Præ consortibus tuis*, hoc est, præ omnibus unctis. Divinitas quippe consortes alios non habet: unus enim est Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. Humanitas autem Christi omnes homines, ac unctos præsertim, consortes habet: hæcque potissimum de causa, quia præ omnibus uncta est Christi humanitas, uncta Spiritu sancto et virtute, quod nulli alii contigit ex iis qui uncti fuere, proindeque dixit, *Præ omnibus consortibus tuis*. Totum vero eundem Psalmum de Christo et Ecclesia, cum eum veluti in Regem sponsum, et Reginam sponsam confecisset, absolvit. Similiter et cex. Psalmum in illud ipsum cecinit, quod Dominus ipse testatur, dum ait *Jadæis: Quomodo ergo David in Spiritu sancto vocat illum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis*. Si filius ejus est, quomodo Dominus illius est? Illud quidem, *Dominus illius*, ut Deum manifeste prædicans, illud autem, *Sede a dextris meis*, humanitati aperte aptat. Illud enim, *Sede*, ei qui non sedet dicit. Divinitas vero propter suum sedet honorem suamque gloriam ac beatitudinem, non ab majore alio invitata, vel ad hoc etiam sollicitata: sed Christi humanitas a sibi inseparabiliter unita Divinitate invitatur, dum hæcce audit: *Sede a dextris meis*. Quasi diceret in honore meo: neque enim dextram vel sinistram habet Deus, qui incircumscrip-tus est, sed hoc illi ait, *Sede in*

αὐτὴ λέγει, ὅτι Κάθου ἐν τῇ ἐμῇ τιμῇ, ὡσανεὶ εἰς πρόσωπον
 ἐμόν, ὡς εἰκὼν Θεοῦ παντὶ τῷ κόσμῳ δεικνυμένη. οὕτω γὰρ
 καὶ Δανιὴλ λέγει, Καὶ αὐτῶ ἐδόθη ἡ βασιλεία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ R 210
 ἔξουσία, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κύριός φησιν, Ἐδόθη
 5μοῖ ἔξουσία πᾶσα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. παρακατιῶν δὲ πάλιν
 τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ φησιν περὶ τῆς Θεότητος, Ἐκ γαστρὸς πρὸ
 ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱὸν κατὰ C
 τὴν Θεότητα λέγοντος ὅτι Πρὸ πάσης τῆς κτίσεως ὡς ἀπὸ γασ-
 τρὸς τὸ ὁμοούσιον Θέλων σημεῖναι οὐχ ὑστερον προβαλὼν ἀλλ'
 10 ἐν ἑμαυτῷ σε ἔχων ἀνάρχως καὶ ἀπεράντως ὡς ἀπὸ γαστρὸς ἐκ
 τῆς ἡμετέρας οὐσίας σε ἐξεγέννησα συνόντα καὶ συνυπάρχοντα.

Ἔτα πάλιν εὐθέως καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπότητος δηλῶν φη-
 σιν, Ὡμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. οὐ γὰρ ἡ Θεότης ἱερα-
 15 τεύει, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὴ λατρεύεται καὶ τὰ ἱερεῖα προσδέχεται.
 μίμηται δὲ καὶ τῆς χρήσεως ταύτης ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ D
 πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ λέγων οὕτως. Καθὼς περὶ Ἀαρῶν, οὐ-
 τω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενέσθαι ἀρχιερεῖα, ἀλλ'
 ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σὺ· ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε.
 20 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τά-
 ξιν Μελχισεδέκ, πάντα περὶ τῆς ἀνθρωπότητος αὐτοῦ ἐλαβὼν.
 οὕτως οὖν καὶ ὁ μακαρίτης Δαβὶδ τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλ-

1. αὐτῇ P. 8. Δανιὴλ] VII. 4. φησὶν] Matth. XXVIII. 18.
 7. τὸν om. P. 15. ἱερα] P. 17. λέγων] V. 5. ἰδ. οὕτω P sola.

honore meo, quasi diceret, in conspectu meo, ut Imago Dei universo mundo ostensa. Ita enim Daniel loquitur: Et ipsi datum est regnum, et honor et potestas, etc. Sed et ipse Dominus ait: Data est mihi potestas in caelo et in terra. Decurrens rursus eundem Psalmum, de humanitate ait, Ex utero ante luciferum genui te. Veluti si pater filio secundum Divinitatem diceret, ante omnem creaturam quasi ex utero, (eandem substantiam indicare volens) non posterius producens, sed in meipso te habens, sine principio et sine fine, veluti ex utero, ex mea substantia te geni simul existentem simulque subsistentem.

Rursus deinde statim et de humanitate locutum indicat, dum ait: Juravit Dominus, et non poenitebit eum, tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec. Neque enim Divinitas sacerdotale munus peragit, sed ipsi potius cultus defertur, ac sacrificia is suscipit. Meminit etiam dicti istius Paulus Apostolus in Epistola ad Hebraeos, ubi sic ait: Tanquam Aaron, sic et Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te. Uti et alio loco dicit, Tu es Sacerdos secundum ordinem Melchisedec. Quae omnia de ejus humanitate interpretatur. Ita ergo beatus David quatuor istos Psalmos in Dominum Christum, illumque solum,

μους εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ μόνον εἶπεν. οὐ γὰρ ἔκκοινο-
 ποιεῖ τὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μετὰ ἑτέρων τιῶν, τὰ τοῦ δε-
 σπότητος μετὰ τῶν δούλων, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ τοῦ δεσπότου ὡς δεσπό-
 P 90 του ἔξειπεν, καὶ τὰ τῶν δούλων ὡς δούλων. ὅσα δὲ ἕτερα ἔξε-
 λαβον οἱ ἀπόστολοι ἐκ τῶν ψαλμῶν οὐχ ὡς εἰς αὐτὸν κυρίως εἰ- 5
 ρημένα ἔξελαβον, ἀλλ' ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει, οἷον, Δι-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ τό, Ἔδωκαν εἰς τὸ βρω-
 μά μου χολήν, καὶ τό, Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ
 παντός, καὶ, Ἀναβάς εἰς ἕψος ἠχμαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ
 ὅσα τούτοις ὁμοία, ὡς ἀρμόζοντα τῇ ὑποθέσει αὐτῶν ἔξελαβον 10
 οἷον ἐποίησε καὶ ὁ μακαρίτης Παῦλος τὴν χρῆσιν Μαρτίσως τὴν
 ἐν τῷ Δευτερονομίῳ μεταβαλὼν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν ὡς ἀρ-
 μόζουσαν, λέγων οὕτως, Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀνα-
 R 212 βῆσεται εἰς τὸν οὐρανόν, τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν, ἢ Τίς
 καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα- 15
 γαγεῖν, μεταφράσας τὴν χρῆσιν ὡς ἀρμοδίαν εἰς τὴν ἰδίαν ὑπό-
 V 73 θεσιν. οὐδὲ γὰρ ἀρμόζουσι τὰ λοιπὰ τῶν ψαλμῶν εἰς τὸν δε-
 σπότην Χριστὸν, ἔξ ὧν τινα ἔξελαβον, οἷον εἰς τό, Διμερί-
 σαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, εἰκοστός πρῶτος ψαλμὸς ἐστίν.
 λέγει οὖν εἰς αὐτόν, Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα- 20
 ραπτωμάτων μου· ὑπερ ἀνάμοστον καὶ ἀσύμφωνον τῇ θεῷ γραφῇ,
 καὶ σαφῆς μανία περὶ τοῦ Χριστοῦ ἔκλαβεῖν τὸ τοιοῦτον. ἐπεὶ δὲ

8. ἀλλ' — ὡς δούλων addit V ima pagina, om. P. 6. διμερί-
 σαντο] Matth. XXVII. 35. Psalm. XXI. 19. 7. ἔδωκαν] Psalm.
 LXVIII. 22. 8. προωρώμην] Psalm. XV. 8. 9. ἀναβάς] Psalm.
 LXVII. 19. 11. Παῦλος] Rom. X. 6. 12. ὡς om. P. 14.
 κατὰγειν P. 17. ἀρμόζουσαν P, ἀρμοσίαν R. 22. περὶ] ἐπι P.

confecit. Neque enim quae Domini erant, cum aliis quibusdam,
 et quae Domini erant, cum servis communia fecit. Quaecumque vero
 alia ex Psalmis desumpserunt Apostoli, non ut de Christo proprie dicta
 acceperunt, sed ut quae instituto suo convenirent, veluti: *Diviserunt sibi*
vestimenta mea. Et illud: *Dederunt in escam meam fel.* Et illud: *Pro-*
videbom Dominum in conspectu meo semper. Et: *Ascendens in altum*
captivam duxit captivitatem. Et quaecumque his sunt similia, ut suo ar-
 gumento idonea usurparunt, quemadmodum beatus Paulus dictam Moysis
 in Deuteronomio, quod in suam transtulit argumentum, ubi ita ait: *Ne*
diseris in corde tuo, Quis ascendet in coelum. Id est Christum deducere,
 aut, *Quis descendet in Abyssum?* Hoc est Christum a mortuis revocare,
 dictum illud ut argumento suo idoneum interpretatus. Caetera enim ex
 Psalmis in Dominum Christum minime conveniunt, quibusdam duntaxat
 ex his desumptis: cuiusmodi est illud, *Diviserunt sibi vestimenta mea,*
 quae sunt ex Psalmo XXI. Ait vero de seipso: *Longe a salute mea ver-*
ba delictorum meorum. Quod minime sacrae Scripturae conveniens ac
 congruum, imo aperta esset insaniam, si tale quidpiam de Christo accipe-

τῶν τεσσάρων τσάτων ψαλμῶν τῶν εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰρη- C
 μένων ὅλοι διὰ ὅλου αὐτῷ ἀρμόζουσιν. οὔτε γάρ, καθὰ και πρῶ-
 ην εἶπαμεν, ἐκοινοποιεῖ ὁ μακάριος Δαβὶδ τὰ εἰς τὸν δεσπότην
 Χριστὸν λεγόμενα μετὰ τῶν λεγομένων εἰς ἑτέρους τινάς. ψαλ-
 5 νεται γὰρ και αὐτὸς ὁ σωτὴρ τοῦτο ποιῶν ἠνίκα ἐνεκάλουν αὐτῷ
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Διὰ τί ἐργάζῃ ἐν σαββάτῳ; ὃς ἀπεκρίνα-
 το λέγων, Ὁ πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι.
 ὅτε δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνεκάλουν, φησὶν, Οὐκ ἀνέγνωτε τί
 ἐποίησεν Δαβὶδ, ὡς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν αὐτός,
 10 οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, διαβρόθήδην τῷ
 πατρὶ ἑαυτὸν ἀντιδιαστέλλων, τοὺς μαθητὰς δὲ τοῖς προφήταις, D
 ἤγουν τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς δούλους πρὸς δούλους και ὡς υἱὸν πρὸς
 πατέρα. οὕτως οὖν και ὁ προφήτης Δαβὶδ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ
 κινούμενος οὐκ ἀνέμιξε χύδην τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δεσπότου
 15 μετὰ ὑποθέσεως δούλων, ἀλλ' ἰδικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δεσπό-
 του τοὺς τέσσαρας τούτους ψαλμοὺς ἤξιώθη προειπεῖν και συν-
 τάξαι. τοὺς δὲ ἄλλους πάντας εἰς ἑτέρων προσώπων ἢ πραγμά-
 των ἢ ἱστοριῶν κοινωφελῆ διδασκαλίαν τοῖς πᾶσιν ἐκτιθέμενος.
 διὰ τοῦτο και ἐμμελῶς και μετὰ ῥυθμοῦ αὐτὰ ἐξείπεν, ἵνα ἐνκά-
 20 τοχα και εὐμνημόνευτι τοῖς πᾶσιν ὡς τερπνὰ γένωνται. και τοῦ- P 91
 το εὐδῆλον ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ κόσμου ἀδόμενα τὰ
 τοῦ Δαβὶδ εὐρήσομεν και σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων μι-

1. τῶν alterum om. P. 5. κοίαιν P. 6. λέγοντες] Ioan. V. 17.
 7. ἕως om. P. 11. ἀντιδιαστέλλων] διαστέλλων P. 22. εὐρή-
 σιομεν P.

retur. Soli igitur quatuor hi Psalmi in Dominum Christum dicti, toti
 ubique ipsi conveniunt. Neque enim, ut praefati sumus, commiscuit
 beatus David quae de Domino Christo dicta sunt, cum iis quae de qui-
 busdam aliis dicuntur. Videtur enim ipse Servator id fecisse, quando
 accusabant illum Judaei, dicentes, Quare operaris in Sabbato? Is vero
 respondit, dicens, Pater meus modo operatur, et ego operor. Quando
 vero Discipulos calumniabantur, respondit: Numquid legis quid fecerit
 David, quando panes propositionis comedit ipse, quos non licebat ei edere,
 nisi solis sacerdotibus? Aperte seipsum Patri comparans, Discipulos vero
 Prophetis, seu sacerdotibus, servos nempe servis, ut et filium Patri.
 Ita ergo et Propheta David Spiritu sancto afflatus non promiscue ea
 confudit argumenta quae Christum, cum iis quae servos spectabant: sed
 et speciatim in argumentum de Christo quatuor illos Psalmos praedice-
 ret et componeret dignus habitus est: alios autem omnes de aliis perso-
 nis, vel rebus, vel historis, conscripsit, utili omnibus proposita instru-
 ctione. Quapropter modulata et rhythmis adornata oratione haecce edi-
 dit, ut easent ad uniuscuiusque captum prompta, et memoria facile ex
 eorum suavitate comprehenderentur. Atque id per se evidens est, in
 universis mundi Ecclesiis Davidis Psalmos cantari, et ab omnibus fere

R 214 κρών τε καὶ μεγάλων διὰ στόματος φερόμενα καὶ καθ' ἑκάστην ἀδόμενα καὶ μελετώμενα καὶ μνημονεύμενα πλείω τῶν ἄλλων προφητῶν καὶ γραφῶν.

Δεύτερος Ἑβραίων βασιλευσε Σολομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἔτη
μ'. ὁμοῦ ,δφς'. 5

α', β'.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ἔχων
B ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀρμάτων αἰρόντων ἄρσιν καὶ ὀγδοήκον-
τα χιλιάδας λατομῶν ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συναγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ πα' Μωϋσέως, καθ' ὃ ἡ 10
ἐξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς εἰς ἔτη χλ'.

γ', δ', ε', ε', ζ', η'.

Οὐαφρῆς βασιλευῶν τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς
βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας ἡ, 15
καθὼς ἴστορεῖ Εὐδόλεμος.

θ', ι'.

C Σολομῶν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστη-
σι τὸν Βαρούχ, ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεάζαρου.

ια', ιβ', ιγ', ιδ'. 20

9. δ P. 10. Μωσέως V. 12. εἰς om. P.

Anni a m. c. hominibus, parvulis juxta ac adultis in ore haberi, et quotidie concini, atque adeo animo ac memoria longe magis revolvi, quam Prophetarum, aut sacrae Scripturae caetera quae supersunt monumenta.

Secundus apud Hebraeos regnavit Solomon, filius David. annos xl. Colliguntur anni iv. κxvi.

4467.

I. II.

Solomon templum Hierosolymis aedificare coepit, habens lxx. millia curruum onera portantium, et lxxx. millia latomorum in monte, illudque intra viii. annos confecit.

Colligitur universum tempus ab lxxx. anno Moysis, quo ex Aegypto profectio contigit, usque ad Solomonem, et initium templi fabricae anni dcxxx.

III. IV. V. VI. VII. VIII.

Vaphres Aegypti Rex Solomoni ad templi Hierosolymitani aedificationem misit octoginta millia aureorum, ut Eupolemus refert.

IX. X.

Solomon, cum Abiathar summum Pontificatum abrogasset, Baruchum, qui ex genere Eleazari erat, constituit.

XI. XII. XIII. XIV.

Τυρίων ἔβασίλευσε Θείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομών, καθὼς ἴστορεῖ Τατιανός.

κ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἰακώβ. προεφήτευσεν Σαδοκ, Νάθαν, καὶ Ἰακώβ ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Ἐμβλάδ καὶ ὁ Ἀδόχ. Νάθαν προφητεύων εἶπεν, Τί ὅτι οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθίσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

D

ις, ις'.

Σολομών μετὰ τὸ οἰκοδομήσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἰοφθῆναι αὐτῷ δις τὸν θεὸν ἔκτισε πόλεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀσοῦδ, Μαγδῶ, Γαζέο, Βεθωρών τὴν ἄνω, Βαλαδάθ, ἔτι μὴν καὶ Θαμνῶρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ νῦν λεγομένῃ Παλμύρα. πολλὰ δὲ καὶ θαυμαστά ἔργα ποιήσας ἐν καιρῷ γῆρους αὐτοῦ τὸ πονηρὸν ἔπραξεν, καὶ παρώργισεν τὸν κύριον ἐπὶ τῷ ἀπατηθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἰερουσάλης, καὶ ἠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ τῷ Χαμῶς εἰδώλῳ Μωάβ καὶ τῷ Μελχὼμ προσοχθίσματι, τουτέστιν εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ, βδελύγματι Σιδωνίων.

R 216

P 92

4. Ἰακώβ. προεφήτευσεν Σαδοκ] (ἀπὸ) Ἰακώβ (ἢ Σαδοκ) προεφήτευσεν (Σαδοκ) P sola. ib. Νάθαν P. 5. Ἀδόχ P. 6. εἰ om. P. ibid. σου om. P. 10. τῇ om. P. ibid. Ἀσοῦδ P. 11. Μαγδῶ P. ibid. ἐν μὴν] Ἐτημῶν P, Ἐτιμῶν V. ib. Θαμνῶρ] Immo Θαμνῶρ. 12. τῇ prius om. P. ib. Immo τὴν νῦν λεγομένην Παλμύραν. ib. πολλὰ τε PV. 14. τῷ τὸ PV. 15. τῷ] τὸ PV. ib. εἰδῶλῳ] καὶ τοῖς εἰδώλοις Reg. III. 11. 33. 16. εἰδῶλον P. 17. Ἐστάρτη R. ib. βδελύγμα PV.

Tyriis imperavit Thiramus, cujus filiam duxit Solomon, ut narrat Tatianus.

XV.

Hebraeorum summus Pontifex VIII. ab Aaron Sadoc. Prophetavit Nathan, et Achias Silonites, et Samacas filius Emblas, et Adoc. Nathan prophetas dixit: Non significasti seruo (tuo) quis sederet super thronum Domini mei Regis.

XVI. XVII.

Solomon, cum templum Domini aedificasset, geminaeque Dei donatus fuisset visione, civitates condidit in Judaea Asoed, Magdo, Gazer, Bethoren superiorem, Baladad, Etimen et Thamnour in eremo quae nunc appellatur Palmyra. Multis igitur admiratione dignis perfectis operibus, cum jam consensuisset, malum fecit, et ad iram provocavit Dominum, cum deceptus fuisset ab Hierisoe, excitavitque excelsa Chamos idolo Moab, et Melchom offendiculo, hoc est, idolo filiorum Ammon, et Astartas abominationi Sidoniorum.

η', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ'.

Άχιας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶνος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεύειν.

5

λδ', λέ', λς', λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομῶν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοάμ τὴν θυγατέρα Σουσακίμ ἑαυτῷ γυναῖκα.

10

λη'.

Σολομῶν προφητεύων εἶπεν, Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δόσχητος ἡμῖν ἐστιν· ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν. ἐπαγγέλλεται γινῶσιν ἔχειν θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει.

λθ', μ'.

15

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶνος, στασιάζσαντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγείται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναδάβ, δούλος ὧν Σολομῶνος, ἐκ φυλῆς Ἐφραῖμ, ἔτη κβ'.

Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοάμ υἱὸς Σολομῶνος, αἷς ἐπώνυμον Ἰουδαία, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰού-

3. 19. Σολομῶνος P. 8. Σουσακίμ P. 20. Βενιαμὴν PV.
21. οὗς — Ἰουδαῖοι P. αἷς etiam m. R.

Anni a m. c. 4484. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii.

Achias Silonita praedixit Hieroboam seruo Solomonis eum regnatum super decem tribus Israel.

xxxiv. xxiv. xxxvi. xxxvii.

Hoc anno Solomon conatus est Hieroboam e medio tollere. Is re cognita profugit ad Regem Aegypti Susacim, ibique moratus est, quoad Solomon diem suum obiit; accepitque Hieroboam in uxorem filiam Susacim.

xxxviii.

Solomon prophetans, dixit: *Circumveniamus justum, quia inutilis est nobis: adversatur operibus nostris. Praedissat se amicitiam Dei habere, et filium Domini se nominat.*

xxxix. xl.

Post mortem Solomonis, seditionem faciente Judaeorum gente, eorumque regno divisa, in Samaria super decem tribus Israel regnat Hieroboam, filius Nadab, servus Solomonis, ex tribu Ephraim annis xii.

Ro-boam filius Solomonis regnat Hierosolymis super Juda et Benja-

δα κρατῶν τοῦ βασιλείου· ἔθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπισημίαν.

Ἰεροβοὰμ πρῶτος βασιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ'.

R 218
V 75

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφῆτευεν, ὅστις ἰμάτιον καινὸν φασγῶν, ἀπαντήσας τῷ Ἰεροβοὰμ ἐξάγοντι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ διέφθρῆξεν τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ εἰς τμήματα ιβ', καὶ εἶπεν αὐτῷ, Λάβε σεαυτῷ δέκα τμήματα, ὅτι διέφθρῆξε κύριος τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Δαλιὰς Σολομῶνος. καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τῶν πέριξ, οἳ καὶ Ἰσραὴλ ἐκλήθησαν.

10 β', γ', δ', ε', ζ'.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς Βαλαμὶ.

ζ'.

Ἰεροβοὰμ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώργισε τὸν κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρεία· ποιήσας γὰρ δαμάλεις χρυσοῦς δύο τὴν μὲν μίαν ἔθηκεν εἰς Βεθὴλ, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Δάν. καὶ κατέστησεν ἱερεῖς ἐκ τῶν νύϊων Λευί· Ποιήσατε ἑορτὴν τοῖς νύϊοις Ἰσραὴλ ἐν Βεθὴλ. ἀναβάς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐπεποιήκει ὑψηλόν,

P 93

3. Ἰεροβοὰμ] „Exhinc in cod. Vaticano, quod etiam observatum in ed. Scaligeri, reges Israel et reges Iuda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem V. ceteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in ed. Raderiana nec regia servari potuit propter latinas versiones graecis adiunctas. Quo tamen secerneretur utraque regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.“ Ducangius. *ibid.* Ἰβασίλευσεν P. 4. προεφῆτευσεν P. „V fluctuat semper inter avistum et imperfectum.“ 8. Σολομῶντος P. 9. Βεθὴλ Raderus, Βηθλεὴμ PV. 14. γὰρ om. P. 16. Δανὶ P.

nia, quibus tribus cognomentum est Judaeorum, quod regnarent Reges ex tribu Juda: unde et gens universa Judaeorum nomen sortita est.

Hieroboam primus regnat super Israel annos XXII.

Achias Silonites prophetavit, qui novam vestem indutus, occurrens Hieroboam Hierosolymis egredienti, vestem suam duodecim in partes dividit, atque dixit: Sume tibi decem scissuras: quia scidit dominus regnum de manu Solomonis. Regnavitque super Israel decem tribuum in Bethleem, et in Samaria, et super circumvicinos, qui Israel etiam appellati sunt.

II. III. IV. V. VI.

Prophetat Achias Silonites, et Sameas filius Balami.

VII.

Hieroboam, VII. regni sui anno, Domini in se iram concitavit propter idololatriam, cum duos confecisset aureos vitulos, quorum unum posuit in Bethel, alterum vero in Dan: et constituit sacerdotes ex filiis Levi: Agite diem festum filiis Israel in Bethel. Cum autem ascendisset

παρεφάνη αὐτῷ προφήτης παραγεγόμενος ἐξ Ἰούδα λέγων, Θυσιαστήριον θυσιαστήριον. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεός, Ἰδοὺ υἱὸς τίκεται τῷ οἴκῳ Δαβὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σέ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σοί, καὶ ὅσα ἀθρόπων καύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν τέρας λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος, Ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνεται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πύαυς ἡ οὖσα ἐν αὐτῷ.

B Ἀκούσαντος δὲ τοῦ Ἱεροβοάμ ταῦτα, καὶ ἐκτείναντος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἰρηκότος συλλαβέσθαι τὸν προφήτην, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξράγη, 10 καὶ ἡ πύαυς ἐξεχύθη ἡ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέρας, ὃ ἔδωκεν ὁ ἄθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ θεοῦ. καὶ ἤξιλον τὸν προφήτην δεηθῆναι τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐπιστρέψῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ. καὶ δεηθέντος ἀπεκατεστάθη. καὶ ἤξιλον τὸν προφήτην φραγεῖν ἄρτον· καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ προφήτης. καὶ οὐδ' οὕτως ἐπιστρέφη πρὸς κύριον, 15 ἀλλὰ μάλλον τοῖς εἰδώλοις προσανείχεν, καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα τούτου, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ

R 220 τοῦ παιδὸς δὲ αὐτοῦ ἀρρώστησαντος ἀπέστειλε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἄνω πρὸς Ἀχίαν τὸν Σιλωνίτην προφήτην· καὶ ἔκουσεν παρ'

C αὐτοῦ, Τεθνήξεται ἡ υἱὸς σου, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τοῦ Ἱερο- 20 βοάμ οὐροῦντα πρὸς τοίχον, καὶ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ τεθνηκότας αὐτοῦ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

1. Οὃ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου, Οδηθ̄ ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ (ὃ Δῆθ̄ ἔστιν ὄνομα αὐτῷ R.) m. P. 14. οὐτός ἔστιν Οδηθ̄ m. P. 18. δὲ om. P. 21. οὐροῦντος P.

super altare, quod excelsum fecerat, apparuit ipsi Propheta qui ex tribu Juda erat, dicens: *Altare, altare. Haec autem dicit Dominus Deus: Ecce nascetur filius domus David, Josias nomen ejus, et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui nunc in te thura succedunt, et ossa hominum super te incendet. Deditque signum, dicens: Hoc verbum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, et effundetur pinguedo quae in illo est.*

Cum haec audisset Hieroboam, manumque suam ab altari extendere, jubens comprehendi Prophetam, exaruit manus illius, et altare discissum est, ac effusa pinguedo ejus, quae erat in illo, juxta signum quod dedit vir Dei in sermone Dei. Et rogavit Prophetam ut Deum deprecaretur, quo manus sua revertetur. Illo autem precante, reversa est. Rogavitque Prophetam, ut panem comederet, et noluit Propheta. Sed et neque propterea ad Dominum reversus est, sed magis etiam idolis adhaesit, et quicumque volebat, illius manum implebat, et fiebat Sacerdos in excelsis. Filio autem ejus aegrotante, misit uxorem suam ad Achiam Silonitem Prophetam; et audivit ab illo: *Morietur filius tuus, et peribit de Hieroboam usque ad mingentem ad parietem, et in agro mortuos aves caeli vorabunt.*

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ',
 κ', κα', κβ'.

'Ροβοάμ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα μὲν [ἐνδὸς καθε- ^{Ἑβραίων}
 τὸς] ζῆλιωτῶν βασιλεὺς τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ'. ^{τοῦ Ἰούδα}
 5 δμοῦ ,δφκγ'. γ.

α', β', γ', δ'.

Προεφήτευσε Σαμαίας.

ε', ζ.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοάμ βασιλεὺς Ἰούδα Σουσακίμ βασιλεὺς
 10 Αἰγύπτου παραλαβὼν Αἰβνας καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδύ-
 τας, ἀνάβῃς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν υἱόν, λαβὼν τοὺς ἐν
 αὐτῷ θησανροὺς καὶ τοὺς θησανροὺς Ῥοβοάμ καὶ τὰ δόρατα τὰ
 χρυσᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδριζαάρ βασι-
 λέως Σουβά, καὶ τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

15 ζ', η', θ', ι', ια'.

Ἔτι προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας υἱὸς
 Ἐλαμί.

ιβ', ιγ'.

P 94

Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθῆλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θνυσιαστηρίου
 20 ἦξιον τὸν προφητεύσαντα τῷ Ἱεροβοάμ δούλῳ Σολομῶντος ὁ ἀ-

3. μ' καὶ ἐνδὸς ἐταῶν P. 9. Σουσακίμ P. 12. τὰ alterum om. P.
 13. Ἀδριζαάρ P. 17. Ἐλαμί P. 20. Σολομῶντος P. *ibid.*
 ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥοβοάμ om. P, deleta, ut videtur, ab Raderο qui in m.
 „ita lego hunc traiectum locum: vide c. 13. 3. Reg. de occisio pro-
 pheta per leonem.“

VII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. Anni a m. c.
 Roboam, filius Solomonis, ex tribu Juda, annos xli. natus, tertius
 regnat in Juda annos xviii. Colliguntur anni iv. MDCXXX.

L. II. III. IV.

4507.

Samacas prophetavit.

V. VI.

Hec anno Roboam Regis Juda, Susacim Rex Aegypti assumptis
 Africanis, et Aethiopicibus ac Troglodytis, venit Hierosolyma, spoliavitque
 templam, ablatiis qui in eo erant thesauris, ac thesauris Roboam, et ha-
 stis aureis, quas acceperat David ex manu filiorum Adrizaar Regis Suba,
 ac armis aureis quas confecerat Solomon.

VII. VIII. IX. X. XI.

Prophetavit etiam Achias Silonites, et Samacas filius Elami.

XII. XIII.

Prophetavit qui in Bethel habitabat, et qui fuit ad altare, regavit
 eum qui prophetaverat Jeroboam servo Solomonis, ut panem manducaret,

τὸς Ῥοβοὰμ φαγεῖν ἄρτον, καὶ μόλις ἔφαγεν. φασὶν τὸν Ἰώση-
πον λέγειν ἀπὸ παραδόσεως αἰθον εἶναι τὸν ἐν Βεθὴλ, Καὶ Ὁδῆθ
ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

V 76

ιδ', ε', ις', ις'.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱοὺς κη' καὶ θυγατέρας ἑπτά.

5

Μετὰ Ἰεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ναδὰβ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ἡμοῦ κδ'.

B

α', β'.

R 222 Ἐβραίων . Ναδὰβ ἀναρρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβαθὼν
τοῦ Ἰσρα-τῆ τῶν ἀλλοφύλων βασιλεία.

10

ἦλ.

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα τέταρτος Ἀβιοὺδ
υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'.

ἡμοῦ ,δφκς'.

α'.

Ἐβραίων . Οὗτος Ἀβιοὺδ εἰδώλοις προσέχων ἀπώλεσε τοῦ λαοῦ μυ-
τιοῦ Ἰούδα. ριάδας -ν'.

15

β'.

Προεφήτευσεν Ἰαδὼλ καὶ Ἀνανίας.

γ'.

C Ἐβραίων . Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Βασσῶ υἱὸς
τοῦ Ἰσρα- . Ἀχία ἔτη κδ'.

ἦλ.

ἡμοῦ μη'.

20

2. αἶθον P, εἶθον V: „εἶθον, ὃ νο, ἢ αἶθου: ego lego αἶθου (sic)
pro proverbio seu apologo.“ m. R. ib. Ὁδῆθ } ὃ δὲ θ' V, ὃ Σῆθ
P. 14. προσέχων εἰδώλοις P. 19. Βασσῶ P. 20. Πρξία P.

Anni a. m. c. et vix manducavit. Atunt Josephum dicere, ex traditione proverbium
obtinere in Bethel, Etiam Seth ad altare.

XIV. XV. XVI. XVII.

Roboam habuit filios xxviii. et filias vii.

Post Hierobeam secundus regnavit super Israel Nadab filius ejus
ann. ii. Colliguntur anni xxiv.

I. II.

Nadab ab Asa Rege Juda interficitur in Gabathon, in regno alieni-
genarum.

Post Roboam, regnavit in Juda quartus Abiud, filius ejus, ann. iii.
Colliguntur anni iv. μδκκxvi.

4524.

Hic Abiud, cum idola coleret, de exercitu suo perdidit quingenta
millia.

II.

Prophetarunt Jadoe et Ananias.

III.

Post Nadab tertius regnavit super Israel Basa, filius Rhachia, ann.
xxiv. Colliguntur anni xlviij.

α'.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀσᾶ βασιλέως Ἰούδα Βαασᾶ υἱὸς Ἀχία ἐπάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπέλειπετο αὐτῷ πᾶσα κτηὴ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου προφήτου περὶ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἱεροβοάμ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ καὶ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς τὸν τοῦ Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ Δ 10 τοῦ οὐρανοῦ.

α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ'.

Ὁὗτος Βαασᾶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις Ἱεροβοάμ, ᾧ προφητεύει Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου γενέσθαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ὡς 15 τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ· καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν πόλει οἱ κύνες καταφάγονται, τὸν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ Ἀβιουδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ P 95 Μανασσῆ Ἀσᾶ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μδ'. ὀμοῦ, δφο'.

α', β', γ', δ'.

20 Ἀρχιερεὺς ἑνατος Ἀχιμελὲχ ἐγνωρίζετο.

Ἑβραίων
τοῦ Ἰούδα.

13. „Kerat eadem.“ m. P. Similis fatuitas p. 144. 145. 319. id.
é Baasā P. 14. τὸν om. P. 20. ἑνατος PV.

I.

Quinto anno Asa Regis Juda, Baasa filius Achia domum Hieroboam extirpavit, neque relicta est ipsi omnis anima, juxta verbum Domini, quod locutus est in manu servi sui Achias Silonitae Prophetae de peccatis ejusdem Hieroboam. Postmodum vero et ipse Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui Jehu, filius Ananiae, prophetat idem de domo sua futurum quod de domo Hieroboam, ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV.

Hic Baasa ambulavit in peccatis Hieroboam, cui prophetat Jehu filius Ananiae idem futurum de domo sua, quod de domo Hieroboam: ac illius quidem cadaver in civitate a canibus devoratum fuisse, illius vero ab avibus coeli devoratum iri.

Post Abiud quintus regnavit super duas tribus Juda et Manasse Asa, filius ejus, annos XLIV. Colliguntur anni IV. MDLXX.

I. II. III. IV.

Nomen summus Pontifex Achimelech agnoscebatur.

ε'.

R 224 Προεφήτευσεν Ἰωσήφ, ὃς καὶ εἶπεν, Ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκγεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα προφητεύουσαν. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ μεθ' ἕτερα ὁ αὐτὸς εἶπεν, Ἴδου ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς 5 B τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῆ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ, καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἑλίδα.

ς, ζ'.

Zarath ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Αἰθνας ἐπεστράτευσεν ἐν 10 τῇ Ἰουδαίᾳ. Ἐξελθὼν δὲ Ἀσῶ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

V 77

η', θ'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας.

ί, ιά'.

Προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἰωδῆθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ζα-15 C ραρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὃ τὸ δρέπανον, ὅστις προφητεύων εἶπεν, Τέρπου καὶ εὐφραίνου, θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοὺ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος, καὶ καταφεύζονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν θεόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

20

2. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσεως m. P. 4. τῆς om. P. 16. Ἰωδαί P.

Anni a. m. c.
4521.

V.

Prophetavit Joel, qui et dixit: Erit in diebus illis, effundam de spiritu meo super omnem carnem prophetantem. Et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorsum. Et infra ipse dixit: Ecce ego immittam in fundamenta Sion lapidem pretiosum, electum, angularem, angustum in fundamenta illius: et qui credet in illum, non confundetur, et ponam in spem iudicium.

VI. VII.

Zarath Aethiops, assumptis Afris, Judaeam armis invasit. Egressus autem Asa in Geraris ipsum delevit.

VIII. IX.

Prophetavit Azarias filius Jodeth, et Ananias.

X. XI.

Prophetarunt Azarias filius Jodeth et Ananias, et Zacharias filius Jojadae sacerdotis, qui Falx dicitur, qui prophetavit in haec verba: Jucundare, filia Sion, lactare, filia Hierusalem: quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus: et confugient multae gentes ad Deum in die illa.

XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Ἀσῶ βασιλεὺς Ἰούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἀδερ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

5 εθ', κ', κα', κβ', κγ'.

Προεφήτευσεν Ἰηοῦ.

κδ', κέ.

D

Προεφήτευσεν Ἀνανίας.

κζ', κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη',
10 λθ', μ', μα', μβ', μγ', μδ'.

Μετὰ Βαασά τέταρτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἡλὰ υἱὸς Ἐβραίων
αὐτοῦ ἔτη β'. ὁμοῦ ν'. τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

α', β'.

R 226

Τὸν Ἡλὰ ἀνελὼν Ζαμβρὶ ὁ παῖς αὐτοῦ βασιλεύει ἐπὶ
15 Ἰσραὴλ ἡμέρας ζ', καὶ τὸν οἶκον Βαασά πατάξας οὐκ εἴασεν αὐ-
τοῦ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν P 96
χειρὶ Ἰηοῦ υἱοῦ Ἀνανίου διὰ τὸ ἁμαρτεῖν αὐτόν. γνοὺς δὲ ὅτι
ὁ λαὸς ἀνηγόρευσε τὸν Ἀμβρὶ, [ἐαυτὸν ἀνεῖλεν] Ἀμβρὶ ἐαυτὸν
ἐμπρήσας ἀπέκτεινεν.

20 Μετὰ Ἀσὰ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα ἕκτος Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐ- Ἐβραίων
τοῦ ἔτη κέ'. ὁμοῦ δεφθέ'. τοῦ Ἰούδα.

4. προεφήτευσεν P. 5. εθ'] θ' P. 17. υἱοῦ om. R. 18.
ἐαυτὸν ἀνεῖλεν om. P. Ἀμβρὶ] Ζαμβρὶ Raderus.

Asa Rex Juda bello impetitus a Baasa Rege Israel, in auxilium con-
duxit filium Ader Regis Syriæ.

Prophetavit Jehu.

XIX. XXI. XXI. XXII. XXIII.

Prophetavit Jehu.

XXIV. XXV.

Prophetavit Ananias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI.
XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV.

Post Baasa quartus regnavit in Israel Aela, filius ejus, ann. II.
Colliguntur anni I.

I. II.

Zambri, cum patrem interfecisset, regnavit super Israel dies VII. ac
percutsa domo Baasa, non reliquit mingentem ad parietem, juxta verbum
Domini, quod locutus est in manu Jehu filii Ananiae, propter peccatum
ejus. Cum autem accepisset Zambri resuntiatum fuisse Regem a popu-
lo, Zambri seipsum concremando interfecit.

Post Asa regnavit super Juda sextus Josaphat filius ejus ann. XXV.
Colliguntur anni IV. ϩϩϩϩ.

Chronicon Paschale vol. I.

α', β'

Προεφήτευσεν Ἡλλας ὁ Θεσβίτης καὶ Ἀβδιὸς υἱὸς Ἀνα-
 νίου, ὃς καὶ εἶπεν ὅτι Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
 ὃν τρόπον ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι. ἔτι προεφήτευσεν Ὀζιήλ
 B υἱὸς Ζαχαρίου, Ἰηοῦ υἱὸς Ἀναίου, Μιχαίας ὁ Μορασθήτης, 5
 υἱὸς Ἀμαλή· ἐφ' οὗ ψευδοπροφήται Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, ὁ
 ποιήσας ἑαυτῷ κέρατα σιδηρῶ καὶ μανεῖς ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν
 ἐπὶ τὴν σιαγόνα. ἔτι προεφήτευσεν Ἐλιέζερ καὶ ἄλλοι υ' ψευδο-
 προφήται καὶ τῆς αἰσχύνης ν' ψευδοπροφήται τοῦ Βααλ.

γ', δ'.

10

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἰωαννάν.

ε', ζ'.

Προεφήτευσεν Ἡλεί, Ἀβδιὸς, Ὀζιήλ, Ἰηοῦ, Μιχαίας.

C

ζ', η', θ', ι'.

Ψευδοπροφήται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι. 15

κ', λ', μ'.

Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆ-
 νας 5.

V 78

νδ', ε', ιζ', ιη'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας ἐγνωρίζετο. 20

4. οὕτως P. 8. αἰγαῶνα PV. *ibid.* ἔτι om. P sola. *id.* προε-
 φήτευσεν E.] προεφήτευσεν ὁ E. P. 11. δέκατος Ἑβραίων P.

L II.

Anni a m. c.
4571.

Prophetavit Elias Thesbites, et Abdiu filius Ananias, qui dixit:
Prope est dies Domini super omnes gentes: uti feceris, ita fiet tibi. Pro-
 phetarunt praeterea Oziel filius Zachariae, Jehu filius Ananiae, Michaeas
 Morasthetes filius Amali: sub quo fuere Pseudoprophetae Sedecias filius
 Chanaan, qui sibi cornua ferrea confecit, et furens Michaeam in maxilla
 percussit. Prophetavit etiam Eliezer, et alii ccc. Pseudoprophetae, et
 pro pudor! cccc. Pseudoprophetae Baal.

III. IV.

Decimus Hebraeorum summus Pontifex Joannan.

V. VI.

Prophetarunt Eli, Abdiu, Oziel, Jehu, Michaeas.

VII. VIII. IX. X.

Pseudoprophetae Sedecias, Eliezer, et alii quadringenti.

XI. XII. XIII.

In Palaestina tribus annis et sex mensibus non pluit.

XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias agnoscebatur.

ιθ', κ', κα'.

Προεφήτευσεν 'Ιεζικιήλ υ' του 'Ελιεζερ.

κβ', κγ', κδ'.

D

'Ιωσαφάτ βασιλεὺς τοῦ 'Ιούδα ἀνεΐλεν τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς
5 καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

κε'.

'Εβραίων τοῦ 'Ισραήλ ἐβασίλευσεν πέντετος ἄμφοι ἔτη β'.

R 228

ἑμὸς ἕβ'.

'Εβραίων
τοῦ 'Ιερα-
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10 Μετὰ 'Ιωσαφάτ ἐβασίλευσεν ἑβδομος τῶν δύο φυλῶν 'Ιούδα
καὶ Μανασσῆ 'Ιωραμ υ' τοῦ αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη ι'.

'Εβραίων
τοῦ 'Ιούδα.

ἑμὸς δχε'.

α'.

P 97

'Εβραίων ἀρχιερεὺς Ἀχιτέβ.

15

β'.

'Ιωραμ υ' τοῦ 'Ιωσαφάτ εἰδώλοισι δουλώσας οἰκοδόμησεν τὰ
ἐψηλά καὶ τὰ ἄλση ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

γ', δ', ε', ζ'.

'Ἠλίας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέηθεν.

2. προεφήτευσεν P. 7. Ἄρβρι] Ζαμβρι m. P. 11. Σαμαρείᾳ]
"Ἰερουσαλήμ lege." m. R. 16. οἰκοδόμησεν P.

XXX. XXXI. XXXII.

Annia m. c.

Prophetavit Ezechiel filius Eliezer.

XXXII. XXXIII. XXXIV.

Josaphat Rex Juda fratres suos interfecit, et quosdam ex principibus populi.

XXXV.

Super Hebraeos Israel regnavit v. Zambri ann. XXX. Colliguntur anni LXXII.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Josaphat regnavit vii. super duas tribus Juda et Manasse Joram ejus filius in Samaria ann. x. Colliguntur anni LV. mccc.

I.

4596.

Hebraeorum summus Pontifex Achiteb.

II.

Joram, filius Josaphat, idololatram exitor, edificavit excelsa: et luceta, velut ipsius pater.

III. IV. V. VI.

Etias ex hominibus excessit.

ζ', η'.

Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐνόσησεν δεινῶς, ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

θ'.

Προεφήτευσεν Ἀμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

5

B

ι'.

Ἰωνάδᾶβ υἱὸς Ῥηγὰβ ἠγνωρίζετο.

Ἐβραίων
τοῦ Ἰσρα-
ήλ.

Μετὰ Ἀμβρι ἔκτος υἱὸς Ἀχαάβ, ὦν ἐτῶν λέ', ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραήλ ἔτη κβ'.

ὁμοῦ πδ'.

α'.

10

Ὁ Ἀχαάβ οὗτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἰθωβάλου τοῦ Τυρίων καὶ Σιδωνίων βασιλέως, ἧ ὄνομα Ἰεζάβελ.

β', γ', δ', ε', ζ', ζ'.

Ἀχαάβ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα
C αὐτοῦ Ἰεζάβελ ἐδούλευσεν τῇ Βαάλ, καὶ τοῖς εἰδώλοις προσανέ-
λων παρώργισεν κύριον τὸν θεόν· ᾧτινι Ἑλλίας ὁ Θεοσβίτης προ-
φήτευσεν τοῦ μὴ γενέσθαι υἱὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας
ζ'. ἀναχωρήσας δὲ ὁ Ἑλλίας κατὰ ἀντολάς, καὶ καθίσας ἐν τῷ
R 230 χειμᾶρῳ Χορζὰδ τῷ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, ὥστε ἐξ αὐ-
τοῦ πίνειν, τροφή αὐτῷ διὰ κορδακίαν ἐχορηγεῖτο. καὶ χήρα δὲ 20

8. ἔκτος] ἔκτος ὁ V. 11. Ἰθωβάλου V. 15. τῷ] τῇ RV. 19. προσώπου P.

.VII. VIII.

Joram Rex Juda graviter aegrotavit, adeo ut ipsius viscera appa-
rerent.

IX.

Prophetae Amos, et Elissaeus.

X.

Jonadab filius Rechab agnoscebatur.

Post Zambri, sextus ejus filius Achaab, annos xxxiv. natus, regnavit
super Israel ann. xlii. Colliguntur anni lxxxiv.

I.

Hic Achaab uxorem duxit filiam Ithobal Tyrriorum et Sidoriorum
Regis, cui nomen fuit Jezabel.

II. III. IV. V. VI. VII

Achaab septimo regni anno, propter uxorem suam Jezabel adoravit
Bani, ac idolis adhaerens, Domini Dei iram in se provocavit: cui Elias
Thesbites prophetavit, intra annos iii. et menses vi. nullam super terram
futuram pluviam. Recedente vero Elia versus Orientem, et ad torren-
tem Chorrath juxta Jordane[m] residente, ut ex eo potum hauriret, victus
ei a corvis subministrabatur. Viduae quoque ex fame una cum filio me-

τιν διὰ λιμὸν μελλούσῃ ἅμα τῷ ἑαυτῆς νιῶ τελευτᾶν τὴν ὕδριαν τοῦ ἀλεύρου καὶ τὸν καυμάκην τοῦ ἐλαίου εἰς ἐπάρκειαν τοῦ λιμοῦ ἀνεξέλειπτα ἐποίησεν. ἀνέστησεν δὲ αὐτῆς καὶ τὸ παιδίον τεθνηκότα. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς ἀβροχίας ἐκ 5 κελύσειως Θεοῦ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Ἀχαάβ, ἵνα δετὸς γένηται. D καὶ λέγει τῷ Ἀχαάβ, ζήλω Θεοῦ κινήθεις, συναχθῆναι πάντα τὸν Ἰσραὴλ καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βαάλ νν' καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης ἢ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. αἰτήσας δὲ βόας δύο V 79 ἔπειν ὅπως οἱ προφῆται τῆς αἰσχύνης προσευξάμενοι τοῖς Θεοῖς 10 αὐτομάτως πῦρ ἀναλώσουσιν τὰ ὑποκείμενα. καὶ ὡς θύσαντες τοῖς Θεοῖς αὐτῶν οὐδὲν ἦννον ἄχρι μεσημβρίας, ὃ αὐτὸς προφήτης ἕτερον βούν θύσας, ὕδωρ ἐπικλύσας ἤΐξατο τῷ Θεῷ, καὶ πῦρ ἂν' P 98 οὐρανοῦ κατελθὼν ἅπαντα κατανόωσεν. καὶ οὕτως ὑπήκουον τὸν Ἀχαάβ ποιήσας τοὺς ψευδοπροφῆτας ἐθανάτωσεν, καὶ ὃ ὑπὸς 15 ἐπέκλυσε τὴν γῆν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ ἕως ὄρους Χωρήβ καὶ Δαμασκοῦ, καὶ ἀσίτου διαρκέσαντος ἡμέρας τεσσαράκοντα, προστάσσεται παρὰ Θεοῦ χρίσαι τὸν Ἀζαὴλ βασιλεῖα τῆς Συρίας καὶ τὸν Ἰηοῦ υἱὸν Ναμεσοῆ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἐλισσαῖον εἰς προφήτην. καὶ ἐπανελθόντος αὐτοῦ πάλιν πρὸς 20 Ἀχαάβ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ φόνου Ναβουθῆ διὰ κῆπον, ὃν ἐπὶ ψευδομαρτυρία λίθοις ἀπεκτόμηκε. ἐπαγγειλάμενος τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παντὶ ὄλεθρον ἔσεσθαι· ὃ καὶ γέγονεν. B

1. ἑαυτῆς νιῶ] νιῶ αὐτοῦ P. 6. Θεοῦ] πού P. 14. ὃ om. P.
16. ἀσίτου om. P. Addit et margo R. 21. ἀπεκτόμηκε P.

rituræ, porrectam hydriam farinae et lecythum olei ad usum vitæ necessarium, ut nunquam deficerent effecit. Sed et filium illius extinctum ad vitam revocavit. Exacto porro siccitatis tempore, Deo ita præcipiente, ad ipsum Achaab accessit, ut pluvia fieret. Et zelo quodam impulsus, ait ad Achaab, ut universum Israel et prophetas Baal quadringentos quinquaginta, et impudentiæ prophetas quadringentos in monte Carmelo cogéret. Petitisque duobus bobus, Prophetis impudentiæ dixit ut Deos suos precarentur, uti sponte subjectas hostias igne absumerent. Qui cum peracto diis suis sacrificio usque ad meridiem nihil effecissent, Propheta bove altero in sacrificium oblato, et aqua irrigato, fusis ad Deum precibus, confestim ignis de coelo delapsus omnia depastus est. Atque ita Achaab Dei mandatis obediente facto, et Pseudoprophetis omnibus interfectis, continuo terra imbre perfusa est. Recedente vero illo neque ad montem Choreb et Damascus, ibique exactis diebus quadraginta, jubetur a Deo ungere Azael in Regem Syriae, et Jehu Namesæe filium in Regem Israel, et Elizaem in Prophetam. Tum reversus ad Achaab, illum coarguit ob eandem Nabathe, quem propter hortum per falsos testes circumventum, lapidibus obruerat, prædicto universæ illius stirpis ac familiae interitu: quod et postea accidit.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἦσαν ψευδοπροφῆται Ἐζεκίας καὶ Ἐλιέξερ καὶ ἄλλοι υ'.

ιε'.

Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ἰωσαφάτ βασιλεῖα Ἰούδα πολεμήσαι τὸν Ἰούδαν, ἔνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτούς ὁ θεός, καὶ ἀνέστησαν καὶ ἐφόνευσαν ἀλλήλους, καὶ διεσώθη Ἰωσαφάτ καὶ Ἰούδας.

C

ις', ις', ιη', ιθ', κ', κα', κβ'.

Ἀχαάβ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἄδερ βασιλεῖ Συρίας εἰς πόλεμον ἀναιρεῖται.

R 232
Ἐβραίων
τοῦ Ἰούδα.

Μετὰ Ἰωράμ ὄψοος ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰούδα. Μανασσῆ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕνα.

ἡμοῦ δχς'.

α'.

Προεφῆτευσεν Ἐλισσαῖος καὶ Ἀβδανὰι. Ἰηοῦ ἀνεῖλεν τὸν Ἰωράμ καὶ τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς ὁ υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ τὴν Ἰεζάβελ.

Μετὰ Ἀχαάβ ἑβδομος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

ἡμοῦ πς'.

D

α', β'.

Ὀῦτος Ὀχοζίας εἰδώλοισι προσανέχων καὶ ἀρρώστια περιπε-

12. ἐν P. 16. ο' om. P. 19. αὐτοῦ om. P.

Anni a. m. c.

VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV.

Erant tum Pseudoprophetae Ezechias et Eliezer, et alii quadringenti.

XV.

Athenigenis contra Josaphat Regem Judae coactis, ut Judaeos bello aggrederebantur, insidiatorem in illos misit Deus, ac iavioem commisit, sese mutuo trucidarunt, atque ita Josaphat et Judaei salvi evasere.

XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII.

Achaab Rex Israel commisso cum Ader Syriae Rege praelio interficitur.

Post Joram, Octavus regnavit super duas tribus Juda et Manasse, Ochozias illius filius annum unum. Colliguntur anni IV. MCVI.

4606.

I.

Elissaeus et Abdanai prophetant. Jehu interfecit Joram et Ochoziam, et filios Achaab, et Jezabel.

Post Achaab, septimus regnavit super Israel Ochozias illius filius annos duos. Colliguntur anni LXXXVI.

I. II.

Iste Ochozias idolorum cultor cum gravi correptus esset morbo, mi-

σὺν Δαυῆ, ἔπεμψεν ἐπερωτῆσαι τὸν Βααλ προσόχθισμα θεὸν Ἀκαάρων, γινῶναι ποθῶν εἰ ζήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ἀφρώστιας αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἑλίας ἀπαντήσας τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἔφη μὴ ἀνίστασθαι αὐτόν. καὶ χολέσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἑλίαν τρεῖς πεντηκοντάρχους, ὅπως αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄρους καταγάγῃσι. τῶν δὲ δύο ἐν πυρὶ καυθέντων ὁ τρίτος δεηθεὶς αὐτοῦ κατέβη. καὶ ἔλθων πρὸς Ὀχοζίαν εἶπεν αὐτῷ, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπέστρεψας πρὸς κέρειον τὸν θεόν, ἀλλ' εὐδώλους ἐπέμψας ἐπερωτῆσαι, σὸ καταβήσῃ ἀπὸ τῆς κλίσης, ἀλλ' ὑποθάνῃς. καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ 107η κατὰ τὸ ῥῆμα κερύσσει, ὃ ἐλύλησεν ἐν χειρὶ Ἑλίου τοῦ δοῦλου τοῦ θεοῦ.

Μετὰ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μή- Ἑβραίων
τηρ αὐτοῦ Γοθολία, γυνὴ Ἰωράμ, ἔτη ε'. ὁμοῦ δ' αὖτε τοῦ Ἰούδα.

α', β'.

15 Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου, θυγάτηρ Ἀχαάβ, ἐφάνουσεν τὰ τέκνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ὀχοζίου. ἐκ γὰρ τοῦ γένους ἦν αὐτὴ Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοῦ κατακυριεύοντος.

γ'.

Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκλάτρευσεν τοῖς Βασιλεῖμ.

δ'.

3. παύσις] υἱοῦ P. 4. χολέσας] Immo χολήσις. Conf. ad p. 318. B. 8. καταβήσῃ V. 19. τὸν alterum om. P.

sit qui rogarent Baal Deum, offensionem Attaron, scire cupiens an ex ea in valetudine vitam et incolunitatem esset recepturus. Elias vero filius illius occurrens, dixit illum minime sanitatem recepturum. Tum iratus misit ad Eliam centuriones qui illum ex monte adducerent. Duobus ex his igne consumptis, tertius, Elia precibus exorato, descendit. Elia autem ad Ochoziam accedens: Quandoquidem, inquit, non convertisti te ad Dominum Deum, sed idola consulisti, de lecto non desceudes, sed morieris. Et mortuus est in lecto juxta verbum Domini, quod locutus est in manu Eliae servi Dei.

Post Ochoziam regnavit in Juda et Manasse illius mater Gotholia, uxor Joram, ann. vi. Colliguntur anni iv. mxxii.

I. II.

Gotholia mater Ochoziae, filia Achaab, liberos filii sui Ochoziae interfecit. Erat enim illa ex genere Achaab execrandi illius Regis Israel.

III.

Gotholia evertit domum Dei Hierosolymis, et Basilicam coluit.

IV.

Ἰωνάδᾶβ υἱὸς Ῥηχάβ ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐλισσαῖος προεφή-
τευεν.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

R 234

ε'.

Ἐλισσαῖος προεφήτευσεν καὶ Ἀβδαναὶ καὶ Ἰηοὺ καὶ Ὀζιήλ. 5

ε'.

C Ἰωσαβέχ, γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, ἔκλε-
ψεν Ἰωᾶς τὸν υἱὸν Ὀχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ πε-
ριέθηκεν Ἰωδαὲ ἀρχιερεὺς τὸ βασιλεῖον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Ἐβραίων Μετὰ Ὀχοζίαν ὄγδοος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωράμ ἀδελ-
τοῦ Ἰσρα- φὸς αὐτοῦ Ὀχοζίου ἔτη ιβ'. ὁμοῦ ἦγ'.
ήλ.

α', β'.

Ἰζαήλ υἱοῦ Ἰαδερ, βασιλέως Συρίας, πολιορκῶντος τοὺς εἰς
Σαμάρειαν ἐπὶ Ἰωράμ ἀδελφὸν Ὀχοζίου, βασιλεὺς Ἰσραὴλ, λιμὸς
βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ὡς κεφαλὴν ὄνον ἢ σίκλων πεπερᾶ-15

D σθαι καὶ τέταρτον μέτρον κόπρον περισσευῶς πέντε σίκλων ἐσθίαν
αὐτοῦς, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἐαυτῶν τέκνα φαγεῖν τινὰς διὰ τὰς ἀπι-
στίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀσεβείας τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ ἀνταπο-
δόσεις αὐτοῖς ἐπληρέθησαν δικυλῶς.

γ', δ', ε'.

20

ε' ἔτει τοῦ Ἰωράμ βασιλέως Ἰσραὴλ Ἡλίας ὁ προφήτης σὺν

3. Σαδούχ P. 8. ἀδελφὴ Ἰωχοζίου V. 13. Ἄδαι P. 21. ε'
om. PV.

Jonadab filius Rechab agnoscitur. Et Elissaeus prophetat.
Hebraeorum summus Pontifex.

V.

Elissaeus prophetavit, ut et Abdanai, et Jehu, et Ozii.

VI.

Josabech, uxor Jodae summi Pontificis, soror Ochoziae, furtim sub-
ripuit Joas filium Ochoziae fratris sui, huicque Jodae summus Pontifex,
Gotholia interfecta, regnum asseruit

Post Ochoziam, octavus regnavit super Israel Joram, frater ejusdem
Ochoziae, ann. XII. Colliguntur anni xviii.

I. II.

Azael, filio Adel, Rege Syriae Samaritanos obsidente, cum Joram
Ochoziae frater regnaret, tanta in Israel, per septennium fames invaluit,
ut asini caput quinquaginta siclis venderetur, et quartam partem cibi
stercoris columbae quinque siclorum pretii ipsi manducarent, atque adeo
liberos quidam comederent cum propter incredulitatem et impia illorum
facinora has merito poenas luerent.

III. IV. V.

Anno Joram Regis Israel quinto, Elias Propheta cum Elissaeo ver-

τῷ Ἐλισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πορευθεὶς, τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὕδωρ διέσπασεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διήλθον ἀμφοτέροι δια ξηρᾶς. εἰπὲν τε τῷ Ἐλισσαίῳ αἰτήσαι ὃ ἐὰν θέλης. ὃ δὲ διπλάσιον ἤξιωσε σχεῖν πνεῦμα οὗ εἶχεν Ἥλιος. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἥλιος, P 100
 5 Ἔως ἂν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον, ἔσται οὕτως. καὶ ἀναλη-
 φθέντος Ἥλιου ἄρματι πυρίνῳ, θεουόμενος Ἐλισσαῖος εἶπεν πε-
 ρὶ αὐτοῦ, Ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεδς αὐτοῦ. καὶ ὑπέστρεψεν
 πνεύματος ἁγίου πλησθεὶς, καὶ δις τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸν Ἰορ-
 δάνην παρήλθεν αὐτὸν διὰ ξηρᾶς. ἔτι δὲ καὶ τὰ ὕδατα ποτηρὰ
 10 ὄντα καὶ ἀτεκνοῦντα ἐν Ἱεριχώ μετέβαλεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν
 θεόν.

Ἐλθὼν δὲ εἰς Βεθὴλ λίθοις ὑπὸ παιδαρίων ἐβάλλετο, κατα-
 παίζομενος εἰς φαλακρότητα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἰδὼν αὐτὰ κατηρά-
 σατο αὐτὰ ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἐξελθούσαι δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ B
 15 δρυμοῦ διεβρόχξαν ἐξ αὐτῶν μβ'. ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὸ Καρμή-
 λιον ὄρος, κάκειθεν εἰς Σαμύρειαν. ἀλλὰ μὴν καὶ γυναικός τι- R 236
 νος προσελθούσης αὐτῷ ὀχλουμένης ὑπὸ δανειστῶν αὐτῆς, καὶ
 τῶν υἱῶν αὐτῆς εἰς δουλείαν ἐλκομένων, πυθόμενός τε ἔχειν αὐ-
 τὴν εἰς ἄγγος βραχύ τι ἔλαιου, προσέταξεν αὐτῇ εἰς ἄγγεια πύμ-
 20 πολλα ἔχειν αὐτό. καὶ πληρωθέντων αὐτῶν ἔλαιου, ἀπέδοτο
 τὸ χρέος, καὶ σὺν τοῖς παισὶν ἤλευθερώθη. ὃ δὲ αὐτὸς εἰς Σα- V 81

3. εἶπεν δὲ P. ἰδ. ὃ ἐὰν θέλης] ἐὰν θέλεις V, ἐὰν θέλῃ R. 6.
 περὶ αὐτοῦ, Ἄρμα] πάτερ V, πάτερ μου, πάτερ μου m. P. 7.
 καὶ alterum om. P. 12. ἐβάλλετο P. 14. ἄρκοι P. 20. ἔχειν]
 χεῖν m. R. 21. εἰς om. V.

sus Jordanem profectus, melote aquam percussit, illaque continuo hinc et inde recessit, ac tum sicco uterque pede per aridam transiit. Dixit- que Elissaeo Elias, ut quod vellet postularret: ille vero petiit sibi dari dupli- com spiritum, quem Elias possidebat. Cui Elias, Cum me, inquit, is sublime assumptum: videris, voti compos eris. Et cum Elias curru igneo elevaretur, videns Elissaeus, de illo dixit: Currus Israel, et auri- ga ejus: repletusque Spiritu sancto reversus, Jordane melote bis per- cussit, sicco vestigio illum pertransiit. Quinetiam aquas quae tum ama- rae erant et steriles Hierichunte, implorata divina ope, in dulcedinem convertit.

Cum porro in Bethel veniret, a pueris lapidibus impetitus, ob cal- vicium irrisus, illis animadversis, diris eos devovit in nomine Domini, statimque egressae ex luco geminae ursae duo ex iis supra quadraginta discerperunt ac dilaniarunt. Inde profectus est in montem Carmelum, ex quo venit Samariam Quinetiam viduam quandam a creditoribus, fi- lis in servitutem abductis, vexatam se adeuntem, cum accepisset per- exiguum olei in vasculo habere, praecepit illi ut in multa alia vasa illud diffunderet: quibus omnibus impletis, inde creditoribus satisfacit, et cum

μὴν παιδαρίου τελευτήσαντος, ζῶντα ἀπέδωκεν τῇ μητρὶ. καὶ εἰς Γάλαγα παραγενόμενος, καὶ λιμοῦ ὄντος ἐκεῖσε, λέβητα μέγαν ἐπιστήσας ἐποίησεν αὐτοῖς τροφήν. καὶ συναζάντων τινῶν ἀπὸ ἀγρίων ἀμπέλων ἀμανίτας θανασίμους καὶ ἐψησάντων, ἀρχομένων τε ἐσθλεῖν, ἀνεβόησαν θανατοῦσθαι· αὐτὸς δὲ ἅλευρα ὀλίγα ἐμβαλὼν δέεσεν αὐτοὺς ἕκ τε θανάτου καὶ λιμοῦ.

ζ'.

Προεφίτευον Ἄμωδς καὶ Ἐλισσαῖος.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

10

Ἑβραίων
τοῦ Ἰουδα.

Μετὰ Γοθολίαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Μανασσῆ Ἰωδὰς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ'. ὁμοῦ δ'χγβ'.

α', β'.

D Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, μόνος μετὰ Μωϋσέα βιώσας ἔτη ρλ'.

15

γ', δ'.

Ἰωδὰς οὗτος ἀντιπροκόμῃσεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐρημιωθέντα ὑπὸ Γοθολίας, καὶ ποιήσας τὸ εὐθὺς ἐνώπιον κυρίου, κατακόψας τε τὰ εἰδωλα Ἱερουσαλήμ καὶ Μάτθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βαὰλ μονώτατος κατ' ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου ἀπο-20 κτείνας, τῶν μετεώρων οὐκ ἀπέστη, θύων αὐτοῖς καὶ θυμῶν.

4. ἀμανίτας RV. 12. 17. Ἡῖωας V. ἰδ. υἱὸς om. V. 15. Μωσεία V.

Anni a m. c. filiis libertatem recepit. Idem porro Propheta in Soman mortuum puerum in vitam excitatum matri reddidit. Cumque in Galgala venisset, fame tum inualescente, lebetes magno hic posito, cibos incoctis paravit. Et legentibus quibusdam ex agrestibus vitibus coclocyntides mortiferas, et effrantibus, cum eas comedere incœperissent, mori se exclamantur: ipse vero immissa modica farina, mortem ab illis et famem depulit.

VI.

Prophetarunt Amos et Elissæus.

VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Post Gotholiam regnavit Joas, Ochozias filius, super utramque tribum, Juda et Manasse, annis xi. Colliguntur anni iv. MDCCLII.

4618. 6.

I. II.

Jodæ apud Hebræos summus Pontifex agnoscebatur, setus qui post Moysen vixerit annos cxxx.

III. IV.

Joas iste instauravit templum Dei Hierosolymis, quod desertum fuerat sub Gotholia, cum faceret verbum hi conspectu Domini, concidis Hierusalem idolis, ac Matthan Sacerdote Baal in conspectu altaris interfecto, ab excelsis tamen non abstinuit, illisque sacrificavit et adolevit.

ὧ και ἐπιστρατεύσας Ἀζαήλ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας, εἰς πόλεμον, και λαβὼν παρ' αὐτοῦ χρυσίον τε και ἀργύριον ὑπέ- P 101
στρεψεν ἐν Ἱερουσαλῆμ παρακληθεῖς.

έ, ζ'.

5 Ἐλισσαῖος και Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προειφήτευσεν και Ὁζιήλ και Ἐλεάζαρ.

ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

R 238

Ζαχαρίας ὁ προφήτης, υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀγγηρέθη ὑπὸ Ἰωᾶς υἱοῦ Ὁχοζίου, βασιλέως Ἰούδα, ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας 10 αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου, διὰ τὸ ἐλέγχειν αὐτὸν τὴν ἀσέβειαν τοῦ τε βασιλέως και τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'.

Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωᾶς ἀνείλεν B
πλείστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

15 ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἀζαήλ ἐπιβὰς τῇ Ἱερουσαλῆμ ἤμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γνοὺς δὲ Ἰωᾶς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἰσραήλ, ἔλαβεν πάντα τὰ ἄγρια και τὸ χρυσίον, και ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ, και λαβὼν ἀνεχώρησεν.

κβ', κγ', κδ', κέ, κς'.

20 Ἰωᾶς ἠσέβησεν.

6. προφητεῶν V, προφητεῶν P. 20. Ἰωᾶς ἠσέβησεν em. P.

Hic Azael, filius Adel, Syriae Rex bellum intulit: acceptoque ab illo Anni a. c. auro et argento, Hierosolymam advocatus reversus est.

v. vl.

Elissaeus et Zacharias filius Jodae summi Pontificis, qui de falce prophetat, et Oziel, atque Eleazar.

vii. viii. ix. x. xi. xii.

Zacharias Propheta, filius Jodae, summi Pontificis, a Joa, filio Ochoziae, Rege Juda, anno regni xii. inter altare interfactus est, quod Regis ac populi Judaeorum impietatem reprehendisset.

xiii. xiv. xv. xvi. xvii.

4619.

Azael Rex Syriae Joaz bello aggressus, ingentem populi multitudinem sustulit, juxta verbum Elissaei Prophetae.

xviii. xix. xx. xxi.

Azael versus Hierosalem venit, urbem obsessurus. Joas vero cum didicisset bello subactum ab eo Israel, sumptis sanctis omnibus, et auro, ea ad Azael misit, qui his acceptis recessit.

xii. xiiii. xv. xvi. xvii. xviii. xix. lxxi. lxxii. lxxiii. lxxiv. lxxv. lxxvi. lxxvii. lxxviii. lxxix. lxxx. lxxxi. lxxxii. lxxxiii. lxxxiv. lxxxv. lxxxvi. lxxxvii. lxxxviii. lxxxix. xl.

C κζ', κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λέ', λς', λζ', λη,
λθ', μ'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωρὰμ ἔνατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰηοῦ υἱὸς
τοῦ Ἰερα- Ναμεσσεὶ ἔτη κη'. ὁμοῦ ρκς'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε', ε'.

5

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης θεσπίζει τῷ Ἰωάχαζ περὶ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ καὶ κακῶν ὧν ἐπάξει τῷ Ἰσραὴλ βασιλεύων.

V 82

ζ', η', θ', ι', ιά'.

Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, ὃς μόνος μετὰ
Μωϋσεῖα ἐβίωσεν ἔτη ρκ'.

10

D

ιβ', ιγ', ιδ'.

Ἰηοὺ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνησεν ταῖς δαμύλεσι ταῖς
χρυσαῖς αἷς ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Βεθὴλ καὶ ἐν Δὰν τῇ νῦν λε-
γομένη Πανεάδι.

ιέ', ις', ιζ', ιη', ιθ', κ', κα'.

15

Ἄζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ἰσραὴλ.

κβ', κγ', κδ', κέ', κς', κζ', κη'.

R 240

Ἑβραίων

τοῦ Ἰούδα.

αὐτοῦ ἔτη κθ'.

Μετὰ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας ἀ' Ἀμεσσίας υἱὸς
ὁμοῦ δχπα'.

P 102

α'.

20

Ἀμεσσίας βασιλεὺς Ἰούδα, κέ' ὧν ἐτῶν, ἐπιστρατεύσας τοῖς
8. ἔνατος P. 7. καὶ τῶν κακῶν P. 18. ιά' om. P.

Anni a m. c.

Post Joram nomen super Israel regnavit Jehu, filius Namessai annis
xviii. Colliguntur anni cxxvi.

I. II. III. IV. V. VI.

Elisaeus Propheta vaticinatur Joachaz de illius regno, et de malis
quae Israelii dum regnaret esset illaturus.

VII. VIII. IX. X. XI.

Jodae apud Hebraeos summus Pontifex agnoscebatur, solus qui post
Moysen annos vixit cxx.

XII. XIII. XIV.

Jehu Rex Israel adoravit vitulos aureos, quos fecit Hieroboam in
Bethel et in Dan, nunc Paneade dicta.

XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI.

Azael Syriae Rex populatus est Israel.

XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

Post Joas, Judaeam rexit Amessias (sive Amasias) illius filius annos
xxix. Colliguntur anni iv. MDCLXXXI.

4653.

I.

Amessias Rex Juda, cum aetatis annum xxv. attingisset, motus in

ἔξ Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς Σηεῖρ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ λαβὼν τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

β', γ', δ', ε', ζ'.

Ἄζαη βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς Ἄδερ.

ζ'.

Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, υἱὸς Ἀμαθί, ὑπὸ τοῦ κήτους καταποθείς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλαχθεὶς, ἀπεπύσθη θεοῦ βουλήσει, ὅς καὶ εἶπεν, Ἦμην Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, καὶ προσηξάμην πρὸς κύριον τὸν θεόν μου ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπον, Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐπήκουσεν ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου. ἀπέθρυψε με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διεῖλαν. καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶμαι ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέπειν πρὸς ναὸν ἁγίον σου. περιεχύθη μοι ὕδωρ πολὺ ἕως ψυχῆς μου, καὶ ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὴς ὄρεων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀνέβη ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχὴ μου πρὸς ναὸν ἁγίον σου. φυλάσσοντες μάταια καὶ ψεύδη

5. υἱὸς αὐτοῦ Ἄδερ P. 13. βάθος P. βάθει V. 16. ναὸν] θεὸν P. 19. μοχλοὶ] μέτοχοι RV. Conf. Ion. I. 2. 6. 22. φυλάσσομενοι m. B. ex Iona.

Israelitas et filios Seir bello, illos devicit: et ablatos eorum Deos Hierusalem transtulit.

II. III. IV. V. VI.

Azael Syriae Rex moritur, huicque succedit illius filius Ader.

VII.

Jonas Propheta, filius Amathi, a ceto deglutitus, et per tres dies in illius ventre custoditus, Deo ita volente, regestus est, qui et dixit: *Kram ego Jonas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, et oravi ad Dominum Deum meum ex ventre ceti, et dixi, Clamavi in tribulatione mea ad Dominum Deum meum, et exaudivit de ventre inferi vocem meam. Projeci me in profundum cordis maris, flumina circumdederunt me: omnes elevationes tuae, et fluctus tui super me transierunt. Et ego dixi: projectus sum ab oculis tuis: profecto addam, ut videam templum sanctum tuum. Circumsusus est mihi aqua multa usque ad animam, abyssus vallavit me ultima, intravit caput meum in aciebus montium, descendit in terram, ejus vectes ejus retinacula sempiterna. Et ascendit ex corruptione vita, Domine Deus meus. Cum deficeret a me anima, Domini me-*

Ἐλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰτίσεως θύσω σοι, πάντα ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω σοι σωτήριον τῷ κυρίῳ. καὶ προσετάγη τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

R 242 Ἴσοροεῖ Ἰώσηπος ἐν ἐνάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας τὸν Ἰωνᾶν καταποθέντα ἀπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'.

D Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ συμβαλὼν τῷ Ἀμισσαίᾳ εἰς πόλεμον αἰχμάλωτον αἶρει τὸν Ἀμισσαίαν, καὶ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ καθείλεν ὃ πῆχεις. 10

ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη'.

V 88 Προεφήτεον Ὡσηέ, Ἀμώς, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ. Ἀμὼς προφητεύων εἶπεν, Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραὴλ, διότι ἰδοὺ στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτιζῶν πᾶν πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπον τὸν λόγον αὐτοῦ. 15

ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ', κη', κθ'.

P 103 Ἀμισσαίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀνῆρέθη ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λαχεΐς.

Μετὰ Ἰηοῦ δέκατος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωαχὰζ ἔτη ις. 20
διοῦ ρμγ'.

α', β'.

1. ἐγκατέλιπον V. 4. ἐνάτῳ PV. c. 9. 2. 8. — 17. Ἀμισαί — Ἀμισαίαν — Ἀμισαίας R. 13. εἶπεν] IV. 12. 19. δέκατος Ἐβραίων ἐβασίλευσεν P.

Anni a m. c. moratus sum, et veniat ad te oratio mea, ad templum sanctum tuum. Qui custodiunt oves et mendacia, misericordiam tuam reliquerunt. Ego autem cum voce laudis immolabo tibi. Quaecumque vocis, reddam tibi solutare Domino. Et praeceptum est ceto, et eiecit Jonam super aridam.

6660. Narrat Josephus in nono Antiquitatum, Jonam a ceto in Ponto Euxino absorptum, post dies tres totidemque noctes vivum eiecitum. viii. ix. x. xi. xii. xiii.

Joas Rex Israel praesens cum Amessia congressus, eodem Amessia captivo abducto, muros Hierusalem usque ad cccc. cubitos destruxit. xiv. xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetarunt Osee, Amos, Jonas, Naum. Amos prophetas dixit: Frustrare ad invocandum Deum tuum, Israel. Quia ecce firmans caelum, et creans omnes spiritum, et annuncians homini eloquium suum.

xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. xxviii. xxix. Amessias Rex Juda a suis in Lachis interfectus est. Post Jehu, decimus Hebraeorum regnavit in Israel Joachas anni xvii. Colliguntur anni cxxliii.

Ἀζαή βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεύσαι τῷ Ἰωὰς βασιλεὶ Ἰούδα. καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεὶ Ἰσραὴλ, ἐν πρώτοις ἐξέθλιψεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

γ', δ', ε'.

5 Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετέλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.

ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ'. B

Ἐν τῷ τέτρω Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ῥιφαίς ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ νεκρός τις ἀπὸ τῶν μονοζώνων τῶν Μωαβιτῶν ἀνέζησε 10 θειῶ βουλήσει.

Μετὰ Ἀμεσσίαν βασιλεὺς ιβ' τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βε-Ἐβραίων ναμὴν Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ'. ὁμοῦ δ'ψλγ'. τοῦ Ἰούδα.

α'.

15 Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσσίου καὶ Τελεχίας ὧν ἔτων C ἔβασίλευσεν.

β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ'. R 244

Προφήτευον Ὡσηὲ υἱὸς Βεηραὶ, Ἀμὼς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθεὶ ἐκ Γοφῆρ.

ιδ'.

20 Ὀζίας βασιλεὺς Ἰούδα πολέμῳ καθείλεν τὰ τεῖχη Γέθ καὶ

Azal Rex Syriæ bellum inferre Jeas Regi Juda constituit. Deinde Anniam. c. moto in Joachaz Regem Israel exercitu, illum afflixit totia vitæ suæ diebus.

III. IV. V.

Elissæus Propheta vitam cum morte commutavit, cum prophetasset annos XL.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII.

Quidam ex latroneulis Moabitæ mortuus in tumulum Elissæi Prophætæ inter illius ossa profectus, Deo ita volente, revixit.

Post Amessiam, duodecimus regnat super duas tribus Juda et Benjamin Ozias, qui et Azarias dictus, filius ejus, an. XL. Colliguntur anni IV. MDCCXXXIII.

L

Ozias, qui et Azarias, Amessias et Telechias filius, cum annorum aetæ XVI. regnavit.

II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII.

Prophetarunt Ozee filius Beeri, Amos, et Jannæ Amathi filius ex Gofér. 4688.

XIV.

Ozias Rex Juda moto bello præstravit mures Geth, et Azoti, et Jamnia. Bellum etiam gessit cum Arabibus qui Petram incolebant.

Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτραν.

ιε', ις'.

Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ θυμιάσαι· κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὄλος παραχρῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.

ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κε'.

Πρῶτος Ἀμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας θεσπέζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

κς', κζ'.

10

Σεισμὸς μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλη τῇ Ἰουδαίᾳ Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα εἰσελθόντος εἰς τὸ ἅγλασμα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λεπρωθέντος αὐτοῦ, ἐξεχύθη ἡ πίστις τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σεισμοῦ γενομένου.

κη', κθ', λ', λα', λβ', λγ', λδ', λε', λς', λζ', λη', λθ', μ', 15
μα', μβ', μγ', μδ', με'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεῦν, καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεθρὲι καὶ Ναούμ.

V 84 Ἡσαΐας προφητεῶν εἶπεν, Ἴδού κύριος ἔρχεται ἐπὶ νεφέλης κοῦφης. Ὡσηὲ εἶπεν προφητεῶν, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται 20
φῶς, καὶ ψῦχος καὶ πάγος ἔσται μίαν ἡμέραν. καὶ ἡ ἡμέρα

2. Πέτρας P. 11. περὶ σεισμοῦ m. P. 16. μβ' om. V. 19.
εἶπεν om. P. Esai. XIX. 1. 21. ἡ om. P.

xv. xvi.

Ozias qui et Azarias ingressus est templum Dei, ut incensum offerret Deo: prohibitus vero ab Azaria Pontifice, cum nollet recedere, statim totus lepra corripitur, Azaria sacerdotium tum obtinente.

xvii. xviii. xix. xx. xxi. xxii. xxiii. xxiv. xxv.

Primus Amos Propheta quae in captivitate Israel eventura erant biennio ante terras motum praedicit.

xxvi. xxvii.

Ingens terrae motus Hierosolymis et in tota Judaea factus est. Ozia seu Azaria Rege Juda Sanctuarium altaris ingresso, eoque lepra correpto, adeps altaris effusa est, terrae motu facto.

xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii. xxxiii. xxxiv. xxxv. xxxvi. xxxvii. xxxviii.
xxxix. xl. xli. xlii. xliii. xliv. xlv.

Hoc anno Esaias, filius Amos, coepit prophetare, ut et Osee Beerī filius, et Naum.

Esaias prophetans dixit: Ecce Dominus venit super nube levi. Osee vero dixit: In illa die non erit lux, nec frigus, nec glacies unam diem.

ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ; καὶ πρὸς ἐσπεραν ἔσται φῶς.

Ναοὺμ προεφήτευσε λέγων, Ἀνέβη ὁ ἔμφυσῶν εἰς πρόσωπόν Β σου, ἔξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως, σκόπευσον ὁδόν, κράτησον ὀσφύς, ἀνδρῶν τῇ ἰσχυί ὑφόδρα, διότι ἀπέστρεψε τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραήλ.

μς', μζ', μη', μθ', ν'.

R 246

Τὴν α' Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθαμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν 10 παρίστησιν. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν.

Αἰσχίλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων δια βίου ἔτη κγ', ἰφ' οὗ Ἰωαθαμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν λέγει, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος C τὸν Ἰωαθαμ βασιλέα Ἰούδα συνελήφεν.

15 να' ἔτι Ὀζιον τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα πρώτη Ὀλυμπιάς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτευσεν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρὲί, Ἰωήλ ὁ τοῦ Βαθονήλ, Ὡδῆδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθήτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἥτις ἐστὶν τε- 20 τραιτηρίς.

3. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου m. P. *ibid.* εἰς τὸ π. P.
 11. ἤρξεν τῶν Ἀ. ἔτη P. 13. δὲ om. P. 15. πρώτη ἡ Ὁ. P.
 17 Βεηρή P. *ibid.* Βαθονήλ P. *ibid.* Ὡδῆδ R. 18. Μι-
 χηας P. 19. Ὀλυμπιάδων ἀρχή m. P.

Et dies haec nota Domino: non dies, neque nox, et lux ad vesperam du-Anni a m. c. rebit.

Naum prophetavit, dicens: *Ascendit inflans in faciem tuam, eripiet te ex afflictione, considera viam, stringe lumbos, firma animum valde, quis Dominus avertit ignominiam Jacob, velut contumeliam Israel.*

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L.

4727.

Primam Olympiadem Africanus ad tempora Joatham Hebraeorum tribus Juda Regis colligit. Noster etiam canon ad eandem tempestatem refert. Africanus porro haec ad verbum scribit.

Aeschylus Agamestoris filius Atheniensibus imperavit anais xxiv. quo regnante, regnavit pariter Hierosolymis Joatham.

Noster vero canon, inquit, i. Olymp. Joatham Regem Juda comprehendit.

Anno LI. Osiae, qui et Azarias dictus est, prima Olympias est instituta ab Iphito, qua Prophetarunt Esaias filius Amos, Osee Beeri filius, Joel filius Batouel, Oded, et Michael Morathites.

Prima Olympias acta est apud Graecos, quae quadriennium complectitur.

Chronicon Paschale vol. I.

13

α' Ὀλυμπιάς.

να', νβ'.

D Καὶ οὗτος Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας ποιήσας τὸ εὐθὺς ἐνώπιον κυρίου ἐτελεύτησεν.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωάχαζ α' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἰωὰς υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη ις'. ὁμοῦ ρνθ'.
ήλ.

α', β', γ', δ', ε'.

Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Ἰούδα, καὶ συνελά-
βετο τὸν Ἀμεσσιαν βασιλῆα Ἰούδα, καὶ καθεῖλεν τοῦ τείχους Ἱε-
ρουσολήμ τρεῖς πῆγεις, καὶ σκυλεύσας τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Συμάρειαν.

ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις'.

P 105. Μετὰ Ὀζιαν τὸν καὶ Ἀζαρίαν ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν
Ἑβραίων Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ις'.
τοῦ Ἰούδα. ὁμοῦ δψμθ'.

α'.

Ἡσαΐας θείας ὁράσεως ἠξιώθη.

β'.

Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτενον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαίας ὁ Μο-
ρασθίτης, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, καὶ Ὡδῆδ.

8. συνεβάλετο P. 9. Ἱεροσολύμων P. 14. Βενιαμὴν PV.
ιδ. Ἰωαθάμ P. 21. Βατουήλ P.

Prima Olympias.

Et hic Ozias, qui et Azarias, rectum faciens coram Deo moritur.
Post Joachaz, xi. regnavit in Israel Joas illius filius ann. xvi. Col-
liguntur anni clx.

I. II. III. IV. V.

Joas Rex Israel Judam debellavit, et cum Amessia Rege Juda con-
gressus est, dejecitque muri Hierosolymorum tres cubitos, ac eandem urbe
direpta, Samariam reversus est.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

Post Oziam seu Azariam, regnavit super duas tribus Juda et Ben-
jamin Joadam, illius filius, annos xvi. Colliguntur anni iv. κροσκιι.

I.

Esaias divina dignatur visione.

II.

Urias erat summus Pontifex.

Prophetabant Esaias, Osee, Jonas, et Michaeas Morathites, Joel fi-
lius Batouel, et Oded.

Μιχαίας προεφήτευσεν λέγων, Ἐξελεύσεται νόμος καὶ λό- R 248
 γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν παλλῶν,
 καὶ ἐλέξει ἕθνη ἰσχυρά. καὶ μεθ' ἕτερα. Καὶ σὺ Βηθλέεμ, Β
 οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα. ἐκ
 5 σου μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραήλ, καὶ αἱ
 ἕξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

Ἰωὴλ προεφήτευσεν λέγων, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐκχεῶ
 ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ση-
 μίαι ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὁ ἥλιος μετα- V 85
 15 στραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν
 ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. καὶ ἔσται, πῶς ὅς ἂν
 ἐκκαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

β' Ὀλυμπιάς. C

γ'.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥώμος καὶ Ῥῆμος οἱ κτίσαντες
 τὴν Ῥώμην.

δ', ε', ζ'.

γ' Ὀλυμπιάς.

ζ'.

1. λέγων] Mich. IV. 2. 8. μεθ' ἕτερα] V. 2. 7. λέγων] Joel
 II. 29. 9. ὁ] καὶ P. 11. καὶ ἔσται] ἔσται P. 15. Περὶ
 Ῥωμύλου καὶ Ῥήμου m. P.

Michaeas prophetavit, dicens: *Exibit lex et verbum Domini ex Hierusalem, et judicabit inter multos populos, et arguet gentes fortes. Et post alia.*

Et in Bethleem domus Ephrata, minima es, ut sis in millibus Juda. Ex te mihi egredietur, ut sit in principem Israel, et egressus ejus ab initio ex diebus saeculi.

Joel prophetavit, dicens: *In diebus illis effundam de Spiritu meo, et dabo prodigia in caelo, et signa in terra, sanguis et ignis, et spiritum fumi, et sol vertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus et manifestus. Et erit, omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.*

II. Olympias.

Hoc anno nati Romulus et Remus urbis Romae conditores.

IV. V. VI.

III. Olympias.

VII.

Ἰωαθὰμ τὰς ἐν τῷ ναῷ στοὰς ἰδρυσεν· ἡ ἀνατολικὴ γὰρ
μόνη στοὰ ἐπὶ Σολομῶντος ἰδρῶθη.

ἦ, θ'.

D Προεφήτευσεν Ναοῦμ. τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῦ προφητευσθέντα
περὶ τῆς Νινευῆ συνέβη μετὰ ἔτη ρμδ'. 5

ί.

δ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

Ἰωαθὰμ πλείστα ᾠκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ιβ', ιγ', ιδ'.

10

έ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Ἑβραίων Μετὰ Ἰωὰς ιβ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβαὰλ υἱὸς αὐ-
τοῦ Ἰσρα- τοῦ ἔτη μα'. ὁμοῦ σ'.
ήλ.

P 106 α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ί, ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις',
ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ',
λα', λβ', λγ', λδ', λέ, λς', λζ', λη', λθ'.

R 250 Ἐν ἡμέραις Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα καὶ
Μανασσῆ καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβαὰλ βασιλέως Ἰσραὴλ ἔξαπέ-

8. θ'] θ', ί P. 4. προεφήτευσεν P. 6. ί om. P, post Ὀλυμ-
πιὰς ponit V. 18. Ἱεροβοὰμ P. 15. Conf. Amos VII. 9.

Anni a. m. c. Joatham porticus in templo excitavit: sola enim Orientalis a Solo-
4736. mone erecta fuerat.

VIII. IX. X.

Naum prophetat. Quae autem ab illo praedicta sunt de Ninivitis
post annum cxiiv. evenere.

IV. Olympias.

XI.

Joatham plurima Hierosolymis aedificia extruxit.

XII. XIII. XIV.

V. Olympias.

XV. XVI.

Post Joas, duodecimus regnavit in Israel Hieroboam, filius ejus, an-
nos xli. Colliguntur anni cc.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.
XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI.
XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.

In diebus Oziae seu Azariae Regis Juda et Manasse, et in diebus
Hierobaal Regis Israel, misit Amessias Sacerdos Bethel ad Hierobaal

στευεν Ἀμεσσίας ὁ ἱερεὺς Βεθῆλ πρὸς Ἱεροβαὰλ βασιλεῖα Ἰσραὴλ λέγων, Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ δυνήσεται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. δῖοι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβαὰλ, ὃ δὲ Β 5 Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀμεσσίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὄρων βάδιζε, ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβιοῦ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· εἰς δὲ Βεθῆλ οὐκέτι οὐ μὲ προσθῆς τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἄγλασμα βασιλείως ἐστίν, ὅτι οἶκος βασιλείας ἐστίν. καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπεν πρὸς 10 Ἀμεσσίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἦ αἰπόλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινᾳ, καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Βάδιζε, προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου, Σὺ λέγεις, μὴ προφήτευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσετε ἐπὶ τὸν 15 οἶκον Ἰακώβ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ C πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ συμμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσῃς. ὃ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ, οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. ἰδοὺ ἄγγος ἔξεν- 20 τοῦ, καὶ εἶπεν, Τί σὺ βλέπεις, Ἀμὼς; καὶ εἶπα, Ἄγγος ἔξεντοῦ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, Ἦκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, V 86 οὐκέτι οὐ μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν, καὶ ὀλολύξει τὰ φαρνά-

7. κατάρθῃς m. P.	8. προσθῆς P.	ibid. ἔτασμα m. P.	9.
καὶ prius om. P.	10. ἀλλ' ἢ] εἰλλὰ P.	11. καὶ prius om. P.	
14. ὀχλαγωγῆσεις P.	19. καὶ ἰδοὺ P.	20. εἶπεν κύριος P.	
21. τὸν Ἰσραὴλ P.			

Regem Israel, dicens: *Rebellavit contra te Amos in medio domus Israel, non poterit terra sustinere universos sermones ejus. Haec enim dicit Amos: In gladio morietur Hieroboam, et Israel captivus migrabit de terra sua. Et dixit Amessias ad Amos: Qui vides, gradere, fugi in terram Juda, et comede ibi panem, et prophetabis ibi, et in Bethel non adjicies ultra ut propheta, quia sanctificatio Regis est, et domus regni est. Responditque Amos, et dixit ad Amessiam: Non sum propheta et filius prophetae, sed armentarius ego sum, vellicans sycamoros. Et tulit me Dominus Deus cum sequer gregem, et dixit dominus ad me, Vade, propheta ad populum meum Israel, et nunc audi verbum Domini: Tu dicis, non prophetabis super Israel, et non turbabis super domum Jacob. Propter hoc haec dixit Dominus: Uxor tua in civitate fornicabitur, et filii tui et filiae tuae in gladio cadent, et humus tua funiculo metietur, et tu in terra polluta morieris, et Israel captivus migrabit de terra sua. Haec ostendit mihi Dominus Deus meus. Et ecce uncium pomorum, et dixit: Quid tu vides, Amos. Et dixi: uncium pomorum. Et dixit Dominus ad me, venit finis super populum meum Israel, non adjicies ultra ut pertranseam cum, et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus. Et*

ματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνη, λέγει κύριος. καὶ μετὰ βρα-
 χεία, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνη ἀναστήσω τὴν σκητὴν Δαβὶδ τὴν πεπτω-
 κυίαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς καὶ τὰ ἀνεσκαμ-
 μένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέ-
 ραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσί με οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώ-
 πων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἕφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
 αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα.

μ', μά'.

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἴλ.

Μετὰ Ἱεροβαὰλ γ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ Μαναῆμ ἔτη ιβ'.
 ὁμοῦ σιβ'. 10

α', β', γ', δ', ε'.

R 252 Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ, λαβὼν παρὰ
 P 107 Μαναῆμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, α τάλαντα ἀργυρίου, ἀνεχώρησεν.

ζ', ζ', η', θ', ι', ια', ιβ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαναῆμ βασιλέως Ἰσραὴλ, ἤγουν τῶν δέ-15
 κα φυλῶν, ἀνέβη Φοῦλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ Μαναῆμ α τάλαντα ἀργυρίου τοῦ εἶναι χεῖρα αὐ-
 τοῦ μετ' αὐτοῦ, διαγράφους τὸν λαὸν καὶ πάντα δυνατὸν, καὶ λα-
 βῶν τὸ ἀργύριον ὁ Ἀσσύριος ὑπέστρεψεν εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἑβραίων
 τοῦ Ἰσρα-
 ἴλ.

Μετὰ Μαναῆμ ιδ' ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 20
 Φακεείας ἔτη ιβ'. ὁμοῦ σκδ'.

12. Φουᾶ PV. 16. Φουᾶ PV. Φούλ m. P.

post pauca. In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit, et
 reaedificabo aperturas murorum ejus, et ea quae corruerant instaurabo,
 et reaedificabo illud sicut in diebus antiquis, ut requirant me reliquiae
 hominum, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super
 eos, dicit Dominus faciens haec.

XI. XII.

Post Hierobaal, XIII. regnavit super Israel Manahem annos XII. Col-
 liguntur anni CCXII.

I. II. III. IV. V.

Phaa Rex Assyriorum Samariam aggressus, acceptis a Manahem
 Rege Israel mille argenti talentis, recessit.

VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

In diebus Manahem Regis Israel, seu decem tribuum, venit Phaa
 Rex Assyriorum in illius ditiones, et dedit illi Manahem multa talenta
 argenti, ut esset ei in auxilium, descripto populo, et quovis divite. Rex
 autem Assyriorum accepto argento, in regionem suam reversus est.

Post Manahem, XIV. regnavit in Israel illius filius Phacecias annis
 XII. Colliguntur anni CCXIV.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι.

B

Ἐβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ἰδ' Ζαχαρίας μῆνας ζ'. μεθ' ὃν ἐν ἰε' Σιλοὺμ μῆνα α'. μεθ' ὃν Φακειας υἱὸς Μαναήμ ἔτη ι'.

ια', ιβ'.

5 Οἷτος Φακειας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φακεὶ υἱοῦ Ῥομελλου τοῦ τριστάτου αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἰρημένος Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλου ἰε' τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη λ'.

ὁμοῦ σνδ'.

α', β', γ', δ', ε', ζ', ζ', η', θ', ι, ια', ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', 10 ιζ', ιη', ιθ', κ', κα', κβ', κγ', κδ', κέ, κς', κζ', κη', κθ', λ'. C

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὶ ἀνέβη Θυγλάθ Φανασσάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβε τὴν Ἄϊν καὶ τὴν Βεδμόλχα καὶ τὴν Ἄϊνων καὶ τὴν Κενέξ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Γαδδί καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν καὶ τὴν γῆν Νεφθαλεμ, καὶ ἀπώκι- 15 σεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἴτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλου ἅμα τῷ Ῥαασσῶν βασιλεῖ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεὶ ἐπάταξεν Ὡσηὺ υἱὸς Δαλή, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ'.

ὁμοῦ σξγ'.

D

20

α'.

3. ιβ' P. 6. ὁ εἰρημένος om. P. 7. 16. Ῥομελλου P et infra. 12. Post ἔλαβε quae addit P πόλεις θ', in margine ponit V. πόλεις repetit etiam m. R. ib. τῆς om. P. ib. Ἄϊν P. ib. Βεδμαλχά m. P. 14. Νεφθαλή P. 17. καὶ ἔλαβεν P.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X.

Hebraeorum Israelis (Rex) XIV. Zacharias, mensibus VI. Post quem Phacecias filius Manahem an. XII. regnavit.

XI. XII.

Hic Phacecias insidiis Phacee filii Romeliae, ipsius Magistri militum circumventus occubuit: et loco illius regnavit Phacee filius Romeliae xv. super Israel an. XXX. Colliguntur anni ccliv.

I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII.

XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

In diebus Phacee, ascendit Theglath Phanassar Rex Assyriorum, et cepit urbes IX. Ain, et Bedmalcha, et Aïnon, et Chenex, et Asor, et Galaad, et Gaddi, et universam Gallaeam, et terram Nephthalim, et transtulit eorum incolas in Assyriam. Post haec deinde Phacee filius Romeliae una cum Raasson Rege Assyriae bellum movit adversus Hierusalem, easque expugnavit.

Haec, filius Dale, interfecit Phacee, et illius loco regnavit in Samaria an. IX. Colliguntur anni cclxiii.

1.

R 254 Ὡση ἐπὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ποιήσας παρὰ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἰδώλοις ἰδοῦλευσεν, οἰκοδομῶν αὐτοῖς οἴκους, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ, καὶ τὸ βδέλυγμα τῶν ἐθνῶν, καὶ ἔθνην καὶ ἰθυμῖα ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πυκάζοντος. 5

V 87

β', γ', δ', ε'.

Καὶ ἐπὶ Ὡση ἀνέβη Σαλμανάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ὡση δοῦλος, τουτέστιν συντελειότης.

ε', ζ'.

P 108 Ὡση βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀδραμελὲχ τὸν 10 Αἰθίοπα εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

η', θ'.

Τούτῳ τῷ θ' ἔτει τῆς βασιλείας Ὡση υἱοῦ Δαλὴ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν, βασιλευμένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθεισῶν εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλ- 15 δαίων, ἐπιστρατεύσαντος τῇ Σαμαρείᾳ καὶ πολιορκήσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ὡση υἱὸν Δαλὴ βασιλεῖα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπῆλθεν. ἔβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσιν διακοσίοις ἐξήκοντα τριά. B μετωκίσθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀφ' οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτη ρλβ',

3. τῶν om. P. 4. θυμῖα P. 13. ἔτει θ' P. 15. μετακισθει-
σῶν P. 16. τῇ — πολ. om. P. 17. αὐτὸς P.

Hosee, malum in conspectu Dei faciens, contra quam illius decessores, idola coluit, et fana illis aedificavit, filiosque suos per ignem traduxit, et gentium abominationem, ac sacrificavit sacrificia in excelsis, et in collibus, et subter omne lignum frondosum.

II. III. IV. V.

Et Hosee aggressus est Salmanazar Rex Assyriorum, et factus est Hosee illius servus, id est Tributarius.

VI. VII.

Hosee Rex Israel misit ad Adramelech Aethiopem, quo sibi auxilio esset.

VIII. IX.

Hoc anno ix. regni Hosee filii Dale, prima contigit servitus seu captivitas decem tribuum Israel, quae in Samaria Regibus parabant. Nunc autem eae traductae sunt in Medorum et Chaldaeorum montes, Salmanazar Chaldaeorum Rege bellum iis inferente, qui Hosee filio Dale Rege Israel captivo facto, recessit. In Samaria porro octxiii. annis Regibus parare. Ex Judaea vero translatae sunt x. tribus post an. mcccxxxii. ex quo majores earum ex Aegypto profecti erant. Ex quo autem Sa-

ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Συμαρείας κατέσχον στρατηγήσαντος αὐ-
τῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ἔτη ὡ'β', ἀφ' οὗ δὲ ἀποστάντες Ῥο-
βοὰμ τοῦ ἐκγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοὰμ δούλου
γενομένου Σολομῶνος, εἰσὶν ἔτη σξβ' καὶ μῆρες ζ', ἅτινα συν-
δρέχει ἤγουν καταλήγει εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεκιῶ βασιλέως
Ἰούδα, καθ' ὃ καὶ τὸ πάσχα σεσημειώται γεγενῆσθαι λαμπρῶς
καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶνος. οἱ καὶ μετοικισθέντες εἰς Σα-
μάρειαν Χουθάοι ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκισθη- C
σαν προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ ἐκ τῆς Χουθάς οὕτω καλου-
10 μῆνης χώρας τότε μετατεθῆναι. ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χουθάς χώρα
ἐν τῇ Περσίδι καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέν-
τες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος κατ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. ὅστερον
δὲ Σαμυρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας ἐν ἧ κατωκισθησαν
προσηγορίαν λαβόντες.

15 Τούτῃ τῷ ἔτει Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνω-
ρίετο.

Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλαι ἰα' Σίβυλλαι.

Σίβυλλα ἡ Ἑβραία.

Σίβυλλα ἡ Περσίς.

20

Σίβυλλα ἡ Δελφίς.

Σίβυλλα ἡ Ἀδαῆ ἡ Κιμμερία.

Σίβυλλα ἡ Σαμία.

R 256

D

2. ἀποστάντες P. 4. 7. Σολομῶνος P. 5. Ἐζεκιῶν P sola. 6. ὅν
P sola. 8. ἐν ἧ — προσηγορίαν] ἐκκλησιῶν P. 10. τῆς χώρας P.
15. Ἐρυθρία V hic et p. seq. v. 7. 21. Κιμμερία PV.

mariae regionem obtinere, Jesu filio Nave eorum duce, anni MCCXCII.
computantur. Ex quo, dum defecerunt a Roboam nepote Davidis, iis
dominatus est Hieroboam Solomonis servus, anni sunt CCLXII. et menses
VII. qui concurrunt, seu desinunt in IV. annum Ezechiae Regis Juda,
quo Pascha splendide ac magnifice celebratum esse a Solomone annota-
tum est. Jam vero qui in Samariam translati sunt, Chuthei sunt appel-
lati, ex regionis nomine, quod ex Chuta, regione sic nuncupata, tunc
fuerint translati. Est autem illa Chutae regio in Peraide, ubi ejusdem
nomenclaturae est fluvius. Cumque in Samariam fuissent deducti, unus-
quisque secundum gentem suam habuit Deum. Postmodum vero Samari-
tani appellati sunt, tracto a regione quam incolere nomine.

Hoc anno Sibylla Erythraea in Aegypto claruit.

Fuere et aliae XI. Sibyllae.

Sibylla Hebraea.

Sibylla Persica.

Sibylla Delphica.

Sibylla Aethiops, seu Cimmeria.

Sibylla Samia.

Σίβυλλα ἡ Ῥοδία.
 Σίβυλλα ἡ Κυμαία.
 Σίβυλλα ἡ Λιβόλη.
 Σίβυλλα ἡ Τρωάς.
 Σίβυλλα ἡ Φρυγία.
 Σίβυλλα ἡ Τιβουρτία.

5

Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἡ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ πολλῆς Ἐρυθρίας καλουμένης, ἀντικρὺ Χίου, ἣ καὶ ἐποικοῖς οὔσα, ἥς καὶ
 P 109 στήλη ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐρυθρία ἄχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν στερεάν
 ἀντικρὺ Χίου.

10

Ἐβραίων
 τοῦ Ἰούδα. Μετὰ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν
 μὴν Ἀχὰς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιε'. δμοῦ δψξε'.

α'.

Ῥαασῶν υἱὸς Ἀράμ καὶ Θακεὲ υἱὸς Ῥομελίου περιεκάθισαν τῇ Ἱερουσαλὴμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχὰς βασιλείως Ἰούδα, καὶ 15
 οὐκ ἴχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

V 88

β'.

Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου
 B περὶ ὧν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἠσαΐα, Μάρτυράς μοι πιστοὺς ποιήσον
 τοὺς μέλλοντας προφητεύειν τῷ Ἀχὰς τὸ Ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γα-20

1. Ῥοδία P. 3. Λιβόλια P, Λιβόλη V, Λιβυκή m. P. 7. ἡ
 alterum om. P. *ibid.* et 9. Ἐρυθρά — Ἐρυθρίας Schurzfleisch.
 Not. Bibl. Vin. p. 85. 8. καὶ] δὲ P. 9. ἐστὶν om. P. *ibid.*
 αὐτῇ om. P. 11. Βενιαμὴν PV. 15. τῷ ἔτει P. 19. εἶπεν]
 VII. 2. 20. τὸ] VII. 14.

Anaiam. c.

Sibylla Rhodis.
 Sibylla Cumana.
 Sibylla Libyca.
 Sibylla Trojana.
 Sibylla Phrygia.
 Sibylla Tiburtina.

Sibylla Erythraea supramemorata ex Erythria, oppidulo, e regione
 Chii, ita appellato, ortum duxit. Fuit porro versificatrix, ejusque sta-
 tua usque hodie Erythriae e regione Chii in continentii visitur.

Post Jonatham, regnavit super duas tribus Juda et Benjamin Achas
 illius filius, an. xvi. Colliguntur annū iv. MDCCLXV.

4750.

6. Raason filius Aram, et Phacee filius Romeliae, Hierusalem obsede-
 runt anno i. Achaz Regis Juda, neque hanc potuerunt expugnare.

II.

Urias summus Pontifex agnoscabatur, ut et Zacharias filius Bara-
 chiae, de quibus dixit Deus ad Esaiam: Testes mihi fideles facias qui

στρι ξει, και τξεται υιον, και καλσουσι το ονομα αυτου Εμ-
μανουηλ. και το Ταχεως σκυλευσον, δεξως προνομευσον, και
τα εξης.

Προεφητεον Ησαϊας, Ώσηε, και Μιχαϊας.

5 ζ' Ολυμπιάς.

γ', δ', ε', ζ'.

Αχάζ βασιλευς Ιουδα και Βενιαμιν απεστειλεν αγγελους
προς Θιλαθ Φαλαρ βασιλεα Ασσυριων, προτρεπων αυτον και R 258
λεγων, Ει δουλος σου και υιος σου εγω, βοηθησον μοι και ανα-
10 βηθι και ρυσαι με εκ χειρος Συριας και εκ χειρος βασιλευς Ισραηλ, C
οτι επανωστησαν κατ' εμου, πεμψας αυτω χρυσιον και αργυριον.
και δη επεισθη αυτω ο βασιλεις Ασσυριων, και ανηλθεν επι Λα-
μασκον, και συνελαβεν αυτην. τον δε Φακεε επαταξεν Ώσηε
υιος Ηλα, και εβασιλευσεν αυτ' αυτου εν Σαμαρεια ετη θ'.

15 ζ' Ολυμπιάς.

ζ'.

Τουτω τω ζ' ετει του Αχάζ οι Ιδουμαϊοι συμβαλοντες αυτω
πολλους αχμαλωτους ελαβον.

η', θ', ι'.

2. προνομευσον P. 7. Βενιαμην PV. 8. Θιλαθ] Θιλαδ R.
10. Συριας — Ισραηλ om. P 12. επισθη R, επιστη P et V (?).
17. ζ' ετει] ετει εβδόμεφ P.

prophetaturi sunt Achaas: Illud nempe: Ecce virgo concipiet, et filium pu-Ann i a m. c.
nici, et vocabunt nomen ejus Emmanuel. Et illud: Praedare celeriter,
quaeprimis spolia collige, etc.

Prophetarunt Esaias, Osee, et Michaeas.

VI. Olympias.

III. IV. V. VI.

Achaz Rex Juda et Benjamin, misit nuntios ad Thilath Phalsar Re-
gem Assyriorum, illum hisce verbis adhortatus: Si servus tuus, et filius
tuus ego sum, opitulare mihi, et accede, ac libera me, quoniam in me
insurrexerunt. Misitque illi aurum et argentum, fidemque illi adhibuit
Rex Assyriorum, venitque Damascus, et urbem accepit. Osee vero fi-
lius Ela percussit Phacee, ejusque loco regnavit in Samaria annos ix.

VII. Olympias.

VII.

4756.

Hoc anno Achaz vii. Idumaei praelio cum eo congressi multos ca-
pitivos abduxere.

VIII. IX. X.

4.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανόσαρ εἰς Σαμάρειαν.

- D Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχάζ καὶ τετάρτῳ ἔτει ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος εἰκοστοτέταρτον τῆς οἰκείας ἡλικίας ἄγοντες ἑναυτὸν Ῥώμος καὶ Ῥῆμος κτείσουσι τὴν Ῥώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν Ῥωμαῖοι· οἵτινες καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' 5 αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ῥώμῃ, ἣτις πρώην ἐκαλεῖτο κώμη Βαλέντζια ἐν τῷ Βοαρῶ φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνετίωσαν τὸ λεγόμενον Παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαντος. ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διὶ, ὅντινα ἐκάλεσαν Καπετώλιον ῥωμαῖοῖσι, ὃ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἀγαγόντες καὶ 10
- P 110 τὸ Παλλάδιον ἔβανον ἀπὸ πόλεως Σελβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ. οἵτινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεῦεν αὐτοὺς εἰς ἔχθραν ἤλθον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐφρονεύθη ὑπὸ Ῥώμου Ῥῆμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν μόνος Ῥώμος. ἔξοτε δὲ ἐφόνευσεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, ἐσείετο πᾶσα ἡ πόλις Ῥώμη, καὶ οἱ δῆμοι αὐτῆς 15 ἐστασίαζον, καὶ ἐγίνοντο πόλεμοι ἐμφύλιοι ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μόνου βασιλείας. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον ἐπηρώτησεν διὰ τί γίνεται ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ταραχὴ. καὶ ἐρρέθη αὐτῷ ἐκ τῆς Πυθίαις ὅτι Ἐἴ μὴ συγκαθήσει σοι ὁ ἀδελφός σου ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ, οὐ μὴ σπῆ ἡ πόλις σου Ῥώμη οὔτε ἡσυχήσει ὁ 20
- B δῆμος οὔτε ὁ πόλεμος. καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ἀδελ-

8. εἰκοστὸν τέταρτον P, εἰκοστὸ τέταρτον V. 5. Ἡρακλέως PV.
6. Ῥώμης P et eraso ε V. 8. τὸν — Πάλλαντον PV. Correxī auctore Malala p. 171. 7. 10. ἡ om. P. *ibid.* καὶ] δὲ P. Quod mihi fraudi fuit, quum Malalam ederem V nondum utens. 11. τῆς πόλεως P. 13. ὁ om. P. 19. τῆς om. P.

Hoc anno venit Salmanasar in Samariam.

Hoc anno Achaz x. et anno iv. Olympiadis vii. Romulus et Remus, cum annum agerent quartum et vigesimum, Romam condunt, unde nomen accepere Romani: qui quidem arma Herculis in urbe abs se condita deposuere, cum antea vicus Valentia in Foro Boario appellaretur. Duo porro isti fratres Pallantis Regiam, quae Palatium dicebatur, instaurarunt. Excitarunt etiam fanum ingens Jovi, cui Capitolii latinum nomen imposuere, quod est Caput urbis. Adducto autem Alba urbe Palladio, illud Romae collocarunt. Atque hi quidem fratres dum simul imperarent, mutuis se odiis sunt persecuti, ac Remus a fratre Romulo interfectus est, isque solus deinceps regnavit. Verum ex quo fratrem occidit, ortus est Romae tumultus, urbisque civibus in seditiones prolapis, eo regnante civilia bella exarsere. Ille autem ad oraculum profectus, sciscitatus est, quae causa esset cur se regnante tumultuarentur cives. Responsumque datum est ab Oraculo ejusmodi: *Nisi frater tuus tibi in regio solio assideat, nec stabit urbs Roma, nec quiescent cives, neque bellum cessabit.* Is vero confecta fratris sui, et quae vultum ejus

φοῦ ἐκτύωμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον στη-
 λην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο, καὶ οὕτως ἐβασί-
 λευσε τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ χρόνον, συγκαθημένον αὐτῷ τοῦ R 260
 ὀλοχρόσου ἐκτυώματος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου, καὶ ἔπαυσεν
 5 ὁ οἰσμός τῆς πόλεως καὶ ἠσύχασεν ἡ δημοτικὴ ταραχὴ. καὶ εἴ-
 τι δ' ἂν ἐκέλευεν θεσιπλῶν, ἔλεγεν ὡς ἀπ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ, λέγων Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσιπίαμεν. ὅπερ ἔθος κα-
 τίσασκεν ἐξ ἐκείνου παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἕως τοῦ παρόντος, τὸ λέγειν,
 Ἐκελεύσαμεν, Ἐθεσιπίαμεν. καὶ ἐπέπεμψεν εἰς ἐκάστην πόλιν V 89
 10 ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάριον ὀλοχρῶσα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελ- C
 φοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τίθεσθαι αὐτὰ πλησίον τῶν ἀρχόντων. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς Ῥώμος μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τεῖχη καὶ κο-
 σμησαὶ τὴν πόλιν, ἔκτισε καὶ τῷ Ἄρει ναόν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μη-
 νί ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, θύσας τῷ Ἄρει, καλέσας καὶ τὸν
 15 μῆνα μάρτιον, πρώην λεγόμενον πρῖμον, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἄρεως,
 ἥπερ ἑορτὴν κατ' ἔτος οἱ Ῥωμαῖοι πάντες ἐπιτελοῦσιν ἕως νῦν,
 καλοῦντες τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως Μάρτις ἐν κάμπῳ. καὶ
 εὐθὺς πάλιν ἀρξάμενος ἔκτισε Κερκείων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὅπερ
 Ἴππικὸν ὠνόμασεν, θέλων διασκεδάσαι τὸ πλῆθος τοῦ δήμου
 20 Ῥώμης, ὅτι ἔστασιαζον καὶ ἐπήρχοντο αὐτῷ διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐ- D
 τοῦ· καὶ ἐπετέλεσεν πρῶτος ἱππικὸν ἀγῶνα ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ εἰς
 ἑορτὴν τοῦ Ἑλλίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων, του-

3. χρόνον αὐτοῦ P. id. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ P. 10. τοῦ om. P.
 13. τῷ om. P. 15. Ἄρεος P. 22. καὶ ὅπ' αὐτῶν P.

referret pectorali statua, hanc in eodem quo residebat solio collocavit,
 sicque deinceps, sedidente sibi Remi fratris ex solido auro confecta fi-
 gura, urbis motus conquievit, sedataque popularis seditio. Sed et si
 quidpiam edicto praeciperet, suo et fratris nomine id se agere aiebat,
 haecce utens formula, *Jussimus, Decrevimus*, qui quidem mos exinde apud
 Reges usque ad haecce tempora obtinuit, quibus solenne est hisce uti
 verbis, *Jussimus, Decrevimus*. Misit praeterea ad singulas Romanas
 subditas urbes ex auro solido confectas sui et fratris pectorales statuas,
 quo juxta magistratus collocarentur. Rex vero Romulus, confectis moe-
 nibus, ornataque urbe, Marti templum exaedificavit, ac eodem ipso mense
 solenne festum peregit, facto Marti sacrificio, inditoque mense eidem
 Martii nomine, cum Primus antea nuncuparetur, hoc est Martis: quam
 quidem festivitatem universi Romani quotannis celebrant ad hanc usque
 tempestatam isto festi die, in campo Martis appellato. Nec multo post
 Circum Romae condere coepit, quem Hippodromum nuncupavit, cum Ro-
 manae plebis motus compescere in animo haberet, quae ob fratris perpe-
 tratam caedem, seditiones conflabat, ipsique insidias moliebatur. Primus
 ergo Circensea ludos Romae peregit in honorem Solis, et subjectorum
 Soli quattuor elementorum, hoc est terrae, maris, ignis, et aëris, ratus

τέστιν τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πυρός καὶ ἀέρος, λα-
 γισάμενος ὅτι διὰ τοῦτο εὐτυχῶς φέρονται οἱ τῶν Περσῶν βασι-
 λεῖς εἰς τοὺς πολέμους, ὡς τιμῶντες τὰ τέσσαρα ταῦτα στοιχεῖα·
 ἐν τῇ Ῥώμῃ γὰρ οὐκ ἐτίμων αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα οὐδὲ ἐν
 μιᾷ ἑορτῇ. ὁ δὲ τῆς Πισαίων χώρας βασιλεὺς Οἰνόμαος ἀγῶνα 5
 ἐπετέλει ἐπὶ τὰ Εὐρώπεια μέρη μηνὶ δύοστρῳ τῷ καὶ μαρτίῳ κέ
 P 111 τῷ Ἑλίῳ Γεῖανι ὡς ὑφουμένῳ, ἀγωνιζομένης, φησὶν, γῆς καὶ
 θαλάσσης, τουτέστιν Δημήτρας καὶ Ποσειδῶνος, καὶ τῶν ὑπο-
 κειμένων στοιχείων τῷ Ἑλίῳ. καὶ ἐβάλλετο κλῆρος μετὰ τοῦ
 αὐτοῦ Οἰνομάου βασιλέως καὶ τοῦ ἐρχομένου ἀπὸ οἰασθήποτε χῶ-
 ρας καταγωνίσασθαι αὐτοῦ· καὶ ὅτε μὲν ὁ κλῆρος ἐκάλει τὸν
 Οἰνόμαον ἀγωνίσασθαι ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐφόρει σχῆμα ἰμά-
 τιον κυανόν, ὃ ἔστι τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος κατ'
 αὐτοῦ ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, ὃ ἔστιν τῆς γῆς. καὶ πάλιν εἰ
 R 262 ἤνεγκεν ὁ κλῆρος τῷ Οἰνομάῳ φορέσαι τὸ τῆς Δημήτρας σχῆμα, 15
 B ἐφόρει τὸ χλοῶδες σχῆμα, καὶ ὁ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῦ ἐφόρει
 τὸ σχῆμα τοῦ Ποσειδῶνος, ὃ ἔστιν τῶν ὑδάτων, τὸ κυανόν. καὶ
 ὁ ἠττούμενος ἐφονεύετο. καὶ πλῆθος ἄπειρον ἤρχετο θεωρεῖσαι
 τὸν αὐτὸν ἐτήσιον βασιλικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἐκάστης χώρας καὶ πό-
 λεως. καὶ οἱ μὲν τὰς παραλλοὺς οἰκοῦντες πόλεις καὶ τὰς νήσους 20
 πολῆται καὶ τὰς κάμας τὰς παραλλοὺς ναῦται ἤρχοντο τὸν φο-
 ροῦντα τὸ κυανόν σχῆμα, τουτέστιν τοῦ Ποσειδῶνος, νικῆσαι,

5. Πισίων P. 6. δύοστρῳ τῷ μαρτίῳ P. 7. ὑφουμένῳ Malalas
 p. 173. 18., ὑφωμένῳ PV. 8. Δημήτρος P. 11. αὐτοῦ] αὐ-
 τὸν Malalas. 21. ἠρχοῦντο P sola.

ea de causa Persarum Reges bella feliciter peragere, ut qui quatuor
 haec elementa colerent. Neque enim antea quatuor ista Romae cole-
 bantur elementa, neque festum ullum institutum. Pisensium vero Rex
 Oenomaus certamen peregit in Europae partibus mensis Systri, seu Mar-
 tii, xxv. die, in Solis Titanis, velut excelsi, honorem, certantibus, ut
 alunt, terra et mari, hoc est Cerere et Neptuno, subjectisque Soli ele-
 mentis. Sors vero mittebatur inter ipsum Regem Oenomaum, et alterum
 ex quacumque ille venisset regione, qui cum eo esset decertaturus: ita
 ut si forte sors Oenomaum pro Neptuno decertare statueret, tum is ves-
 tem indueret caeruleam, quod is color sit aquarum: qui porro cum ille
 pugnaturus esset, viridi uteretur, quod terrae color sit. Rursum siqui-
 dem sors Oenomaum Cereris habitum deferre designasset, viridi cultu
 ornaretur, et alter adversarius caeruleo habitu indueretur, Neptuni scilicet,
 qui color est aquarum: ac victus quidem morte lueret. Ad regionem
 vero istud et anniversarium certamen infinita hominum multitudo ex sin-
 gulis regionibus ac civitatibus confluebat. Qui porro maritimas urbes
 cives vel insulas, ac vicus littorales incolebant nautae, victoriam illi ad-
 precabantur qui cyaneam vestem ferebat, id est Neptuni, cum inde au-

οἰωνίζεμενοι, ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγωνιζόμενος, ἔκλειψις ἰχθύων γίνεται παντοίων καὶ ναυάγια θαλάσσης καὶ ἀνέμων βιῶν ταραχή. οἱ δὲ τὰς μεσογεῖους οἰκοῦντες πο- C
λίται καὶ ἐπιχώριοι ἄγροικοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ κάμνον-
5 τες ἤρχοντο νικῆσαι τὸν φοροῦντα τὸ χλωῶδες σχῆμα, οἰωνίζο-
μενοι ὅτι ἐὰν ἤττηθῆ ὁ ὑπὲρ τῆς Δημήτρας ἀγωνιζόμενος, ὁ
ἴσται ὑπὲρ τῆς γῆς, λιμὸς σίτου καὶ σπάνις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ
τῶν ἄλλων καρπῶν πάντων γίνεται. καὶ ἐνίκησεν πολλοὺς ὁ Οἰ-
νόμαος ἀνταγωνιστὰς αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη· εἶχεν γὰρ καὶ τὸν
10 Ἄψυρτον διδάσκοντα αὐτὸν πικρῶς τὴν ἥριακίην· ὅστις Οἰνό-
μαος ἤττηθῆς ὑπὲρ Πέλοπος τοῦ Λυδοῦ ἐρονεῦθη.

Τὸν δὲ ἵππικὸν ἀγῶνα πρῶτος ἐπινόησεν Ἐνυάλιος τις ὀνό- V 90
ματι, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀγαθόμενος τὴν Λιβύην, θυγατέρα τῆς D
Ἰούς καὶ τοῦ Πίκου Διός, ὃς κρατήσας τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἐκά-
15 λεισεν τὴν αὐτὴν χώραν ἐν ᾗ ἐβασίλευσεν Λιβύην εἰς ὄνομα τῆς
αὐτοῦ γυναικός. τὸν δὲ αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος ἄρμα-
σι δικαίωσις ἐφηῖρε, καθὼς συνεγράψατο Καλλιμαχος ὁ σοφώ-
τατος ἐν τοῖς Αἰτησίαισι αὐτοῦ. καὶ λοιπὸν μετ' αὐτὸν ὁ Ἐριχθό-
20 νόμαος πρῶτος αὐτὸς ἐπέτελεσεν τὸν αὐτὸν ἵππικὸν ἀγῶνα ἄρ-
μασι τετραῖπποις· διὸ καὶ περιβόητος ἐγένετο, καθὰ ἐν ταῖς P 112

3. τὰς om. P. 4. ἄγροικοὶ P. 11. τοῦ om. P. 12. ἐνόησεν
P. 14. Ἰού PV, Ἰούς m. R. 15. ἐν — Λιβύην] (Λιβύην) P.
16. αὐτὸν om. P. 17. δικαίωσις Malalas, δὴ κολλοῖσι PV. 18.
Ἐριχθόνιος Malalas, Ἐριχθόνιος PV.

gurarentur, si qui pro Neptuno dimicabat vinceretur, futuram omnis ge-
neris piscium caritatem, maris eventura naufragia, ac fore ut ingentes
ventorum turbines excitarentur. Contra autem qui continentem habita-
bant, ac indigenae rustici, et quotquot agriculturae dabant operam, il-
lum superiore optabant qui herbaceum colorem deferebat, ominati, si
vinceretur qui pro Cerere certabat, seu pro terra, annonae caritatem,
viniq; ac olei, frugumque aliarum omnium secururam inopiam. Atque
Oenomaus multos quidem ex adversariis superavit per multos annos,
Apsyrtο magistro usus, a quo aurigationis artem apprime edoctus erat:
sed tandem victus a Pelope Lydo interfectus est.

Equestrium porro certaminum primus auctor fertur Enyalius, Ne-
ptani filius, qui ducta in uxorem Libya, Ius et Pici Jovis filia, meridio-
nales regiones a se subactas, de uxoris nomine Libyam appellavit. Enim-
vero equestres multorum curruum pugnas Enyalius adinvenit, quemad-
modum doctissimus Callimachus in suis Aetesilis literis prodidit. Post
Enyalium denique Erechtonius, allique deinceps variis in locis eosdem
ludos celebrarunt. Primus autem Oenomaus certamen illud equestre quo
quadrijugis bigam vehentibus dimicabatur instituit, unde celebris admo-
dum est habitus, ut in doctissimi Characis historiis habetur: in quibus

Χάρακος τοῦ σοφωτάτου ἱστορίας ἐμφέρεται, ὃς συνεγράψατο καὶ ταῦτα, ὅτι τὸ τοῦ Ἰππικοῦ γυμνάσιον εἰς τὴν τοῦ κόσμου διοίκησιν ἐπιενόηται, τουτέστιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους ἰστέρησαν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ διοικοῦντος τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τῶν ἀν-5
 θρώπων τὸν παροδικὸν βίον, τὸ δὲ πέλμα τοῦ Ἰππικοῦ τὴν γῆν πᾶσαν εἶναι, τὸν δὲ εὐριπὸν τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς γῆς μεσαζομένην, τὸν δὲ ἐπὶ τὰς θύρας καμπτὸν τὴν ἀνατολήν, καὶ τὸν
 R 264 ἐπὶ τὴν σφενδόνα τὴν δύσιν, τὰ δὲ ἐπὶ τὰ σαπία τὸν δρόμον καὶ
 B τὴν κίνησιν τῆς ἀστρώφας τῶν ἐπὶ ἀστέρων τῆς μεγάλης ἄρκτου. 10
 ὁ δὲ αὐτὸς Ῥώμος βασιλεὺς πρὸς τιμὴν καὶ αὐτὸς τοῦ Ἑλλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν τεσσάρων στοιχείων τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶτος ἐφευρών ἐπέτελεσεν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς δύσεως, ἤτοι τῆς Ἰταλίας, ἄρμασι τετραπύλοις, τουτέστιν τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ πυρὶ καὶ ἀέρι. καὶ ἐπέθηκεν ὁ Ῥώμος τοῖς αὐτοῖς τέτρασι 15
 στοιχείοις τὰ ὀνόματα ταῦτα, τῇ γῇ τὸ Πράσινον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ χλοῶδες, τῇ δὲ θαλάσῃ, τουτέστι τοῖς ὕδασι, τὸ Βένετον μέρος, ὡς κυανόν, τῷ πυρὶ τὸ Ῥουσαῖον μέρος πυρῶδες, καὶ τῷ ἀέρι τὸ λευκόν. κακεῖθεν ἐπινοήθη τέσσαρα μέρη ἐν Ῥώμῃ.
 C ἐκάλεσε δὲ τὸ Πράσινον μέρος Πρωάσιον, ὃ ἐστὶν ῥωμαϊκὴ λέ-20

4. τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους] τὰς δὲ δεκαδύο θύρας τοὺς δώδεκα οἴκους Malalas. 7. εὐριπὸν V. 9. σαπία PV. σαπία cum Cedreno Chilmeadus ad Malalam et Ducangius Gloss. v. σάπιον. 10. ἀστρώφας] ἀστρονομίας Malalas, ἀστροθεσίας Ducangius, τὴν ἀστροφῶν Chilmeadus ad Malalam. Infra p. 219 D. ἐπειδὴ μὴδὲ τῇ ἀστρώφᾳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. ib. τῆς Malalas, καὶ τῆς PV. ib. μεγάλῃ om. P. 12. αὐτοῦ P.

et hoc subditur, equestris certaminis exercitationem ad orbis gubernationem exprimendam adinventam, coeli scilicet, terrae ac maris. Duodecim quippe Zodiaci circuli domos effingere, a quo terra et mare, ac caduca hominum vita regitur. Solo enim Circi terram universam designari, Kuripo mare quod in terrae medio consistit: flexum vero versus janua, orientem: eum autem qui ad metas est, occasum: septem spatia, cursum et motum septem planetarum ac ursae majoris. Quinetiam idem Romulus in ipsius Solis honorem, et quatuor elementorum a se repertum certamen primum Romae celebravit in eadem Occidentis sive Italiae regione, quadrijugo curru, quo terram, mare, ignem et aerem designaret. His porro quatuor elementis sua nomina Romulus imposuit, terrae, Prasinus, id est herbaceus, vel viridis: mari seu aquis, Veneta seu caerulea: aëri denique Alba Factione assignata. Prasinam autem factionem Praesentem appellavit, voce a Latino ducta, quae Permanens quidpiam sonat, quod terra cum silvis ac saltibus virens semper existat ac permaneat. Venetam vocavit a provincia, quae Venetia dicitur, Romae subdita, ca-

ξις, ἧτις ἐρμηνεύεται ἐμπαράμονον· πραιοσεντεύειν γὰρ λέγεται
 τὸ παραμένειν, διότι ἡ χλωύθης γῆ διὰ παντὸς ἴσταται σὺν τοῖς
 ἄλοισι. τὸ δὲ Βένετον ἐκάλεσεν ἐκ τοῦ εἶναι ὑπὸ τῆν Ῥώμην
 ἐπαρχίαν χώραν λεγομένην Βενετζίαν, ἧστινος μητροπόλις ἐστὶν
 5 Ἀκυληία· κακῆϊθεν ἐξέρχονται τὰ κωνά, τουτίστιν τὰ Βενέτζια
 βάμματα τῶν ἱματίων, καὶ προσεκόλλησεν τῷ Πρασίνῳ μέρει, ὃ
 ἐστὶν τῇ γῆ, τὸ λευκόν, φησὶ τὸν ἀέρα, καθότι βρέχει καὶ ὑπουρ-
 γιῖ καὶ ἀρμόττει τῇ γῆ. τῷ Βενέτῳ μέρει, ὃ ἐστὶ τοῖς ὕδασι,
 προσεκόλλησε συμμύξας τὸ Ῥουσαῖον μέρος, ὃ ἐστὶν τὸ πῦρ, καθό-
 10 τι σβέννυσι τὸ πῦρ ὡς ὑποτεταγμένον αὐτῷ. καὶ λοιπὸν οἱ τῆν D
 Ῥώμην οἰκοῦντες διεμερίσθησαν τὰ μέρη, καὶ οὐκέτι ὁμονόησαν
 πρὸς ἀλλήλους διὰ τὸ ἐρᾶν ἕκαστον τῆς ἰδίας νίκης καὶ ἀντιποιεῖ-
 σθαι τοῖ ἰδίῳν μέρους, ὥσπερ θρησκείας τινός· καὶ ὑπῆρξε μέγα
 σχίσμα ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ μεγάλην ἔχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους
 15 τὰ μέρη, ἀπότε ἐπενόησεν αὐτοῖς τὴν τοῦ ἰππικουῦ θείαν ὃ Ῥώ-
 μος. ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τοῦ αὐτοῦ Ῥώμον ὃ στρατὸς αὐτοῦ ἐγέ-
 νετο πολὺς ἐπεύσαστος, καὶ πλήθος ἦν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγρίων ἀν-
 θρώπων, καὶ οὐκ ἔσαν πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων γυναῖκες,
 καὶ ἐπεθύμουν τῆς τοῦ βίον ἡδονῆς τὰ τῶν νεανιῶν στρατεύματα, P 113
 20 καὶ ἐπήρχοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν ταῖς γυναῖξί, καὶ ἐγένετο ταραχὴ V 91
 καὶ ἐμφύλιος πόλεμος. καὶ ἠθύμει ὁ Ῥώμος, ἀμχανῶν τί πρά- R 266

4. Βενετζίαν P. 5. Βενέττια P. 7. φησὶ post καθότι ponit P.
 11. τὰ] εἰς τὰ P sola. 14. ἀλλήλους] ἄλλους V. 15. ἀπότε] ἀπότε Chilmeadus, ὁπόταν δ' m. R. V. p. 298. B. 16. ἐν δὲ Ma-
 lalas, ἐν PV. 17. ἀγρίων ἀνθρώπων Malalas, ἀγριανῶν PV, quod
 decepit Ducangium in Gloss. 19. τὰ τῶν] τούτων PV.

jusque Metropolis est Aquileia, unde nempe colores caerulei, seu tincturae Venetae, quibus inficiuntur panni, afferuntur: quae quidem Factio Veneta Prasiniae, qua designatur terra, adjungitur. Albae nomine donavit aërem, quod is terram riget, eidemque subserviat, ac commodum praestet. Venetae Factioni, quae aquam exhibet, Russatam adjunxit, qua ignis denotatur, quod illa veluti sibi subditum ignem extinguat. Qui porro tam Romam incolebant hac ratione in Factiones divisi, nusquam deinceps invicem coaluerunt, dum quisque Factionem suam superiorem esse cepit, ac victoriam adipisci, atque ex neacio qua superstitione depugnat. Hinc exorta Romae intestina dissidia, et inter factiones enatae graves ad invicem inimicitiae. Ex quo igitur Circensis ludos Romanis dedit Romulus, quamdiu is regnavit, ex militibus extraneis ut plurimum conflatus erat illius exercitus, cum haud pauci Romam ex agris confluerent, quibus pro tanto numero deerant uxores. Cumque vitae voluptatis cupiditate flagraret ejusmodi juvenum multitudo, passim ii feminas in foro adoriebantur, unde turbae enascebantur, ac civiles seditioes. Anxios igitur Romulus, quidve ageret incertus, cum nulla esset

ξει· οὐδεμία γὰρ ἠνείχετο τῶν γυναικῶν καταμῖξαι τοῖς στρατιώ-
 ταις, ὡς ἀγροῖσι καὶ βαρβάροις, καὶ ἐξεφώνησε νόμον ὥστε λαμβά-
 νειν τοὺς στρατιώτας πρὸς γάμον παρθένους, ἃς ἐκάλεσαν
 βροΐτιδας. καὶ οὐδεὶς εἶλατο αὐτοῖς δοῦναι τὴν ἰδίαν θυγατέ-
 ρα, ἀλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἑλπίς ζωῆς⁵
 διὰ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ πάντες τοῖς τῆς πόλεως ἐξέβηνον τὰς
 ἑαυτῶν θυγατέρας. καὶ ἀδυνμῶν ὁ Ῥώμος ἀπῆει εἰς τὸ μαν-
 τεῖον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμός ὥστε ἐπιτελεῖσαι ταῖς γυναῖ-
 B θέναι ἱππικῷ, ἵνα ἀγάγῃται ἑαυτῷ ὁ στρατὸς γυναικας. καὶ
 συναΐξας τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ Παλατίῳ ἐπετέλεσεν ἱπ-¹⁰
 πικόν, κελύσας γυναῖκας καὶ μόνον θεωρησάσαι τὸ ἱπποδρόμιον
 αὐτοῦ. καὶ ὡς παραξένου τινοῦ θείας μελλούσης γίνεσθαι ἀπὸ
 πάσης τῆς περιχώρου καὶ τῶν πόρρωθεν πόλεων καὶ κωμῶν ἐν τῇ
 πόλει Ῥώμῃ πλῆθη γυναικῶν παρεγένοντο, καὶ ἀνεπλήρωσαν τὸ
 Ἱππικὸν γυναῖκας ἕπανδροι καὶ νεώτεροι παρθένοι. ἤλθον δὲ¹⁵
 καὶ θυγατέρες τῶν λεγομένων Σαβενῶν, χώρας πλησίον τῆς Ῥώ-
 μης οὔσης, γυναῖκες εὐπρεπεῖς. καὶ δαδωκῶς ὁ Ῥώμος μανθῶσα
 λάθρα γυναῖκα οἶσαν ἕπανδρον Ῥωμαίων πολλίτιδα μὴ θεωρηῆσαι,
 κελύσας καὶ τῷ ἰδίῳ πάλιν στρατῷ ὥστε ὑπάνδρω γυναι-
 C κὴ μὴ τολμῆσαι ἄψασθαι, ἀλλὰ τὰς παρθένας ἀρπάσαι καὶ τὰς μὴ²⁰
 ἔχουσας ἄνδρας, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Ἱππικῷ ὁ Ῥώμος ἐδώκει·
 καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀγῶνα ἀπολυθεὶς ἀπὸ τοῦ Παλατίου

1. οὐδεμία Chilmeadus, οὐδεὶς PVMalalas. 4. εἶλετο P. 10.
 Παλατίῳ P. *ibid.* ἐτέλεσεν P. 13. τῆς om. P. 19. καὶ
 πάλιν ἰδίῳ P. 20. τὰς μόνους παρθέτους P. 22. Παλατίου P.

femina quae cum militibus misceri vellet, utpote agrestibus et barbaris,
 legem promulgavit, qua milites jussit sibi in uxores adesciscere virgines,
 quas Brutides appellabant. Sed nemo erat qui filiam suam his vellet
 tradere, cum horum singulis haud superesse vitae spem propter bella
 diocrent, quia potius suas filias civibus collocabant. Romulus igitur con-
 silio destitutus ad oraculum proficiscitur, a quo datum est responsum,
 ut feminis Circenses exhiberet, ex quibus miles sibi uxores adascisceret.
 Conctis ergo in Palatium copias, Circenses peregit, quibus feminas dan-
 taxat interesse statuit. Cumque inauditum haecenus futurum esset spe-
 ctaculum, e vicinis regionibus, remotioribusque adeo urbibus ac vicis
 Romam advolavit mulierum multitudo, Circumque feminas conjugio illi-
 gatae et juniores virgines promiscue imperant. Advenero etiam Sabi-
 norum, quorum regio Romae proxima erat, filiae, feminae caeterum
 forma praestantes. Dederat porro Romulus clam in mandatis, ut nulla
 Romana matrona spectaculo interesset: rursumque militibus suis edixit,
 ut nullam ex nuptis feminam contingerent, sed solas raperent virgi-
 nes, et quae conjuges non haberent. Tum Romulus Circo conscenso,
 Circenses spectavit, qui cum peragerentur, dimissus ex Palatio miles in

ὁ στρατὸς ὤρμησεν ἐν τῇ Ἰππικῷ, καὶ ἐκ τῶν βάρων ἀπεσπῶσαντιὰς παρθένους κόρας καὶ τὰς μετ' ἐχούσας ἄνδρας, καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας. τοῦτο πρὸς ἀπαξ ἐποίησεν ὁ Ῥώμος γενέσθαι, καθὼς ὁ σοφώτατος Βηρυλλίος ποιητὴς, ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο, ὁμοίως δὲ καὶ Σίλβιος. Ἄλλοι δὲ ἱστορικοὶ συνεγράψατο τὸ πρῶτον ἱπποδρόμιον ἐπιτελεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρδῶνας.

Τὸν δὲ Ῥώμον καὶ τὸν Ῥῆμον ἱστοροῦσιν ἀπὸ λυκαίνης γαλακτοτροφηθῆναι, διότι ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος ὁ αὐτῶν πάππος ἐκέλευσεν αὐτοὺς εἶπῆναι εἰς τὰς ὕλας, ὡς πορνογενήτους, ἐπειδὴ ἡ Ἥλια ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἴερεα οἶσα τοῦ Ἄρεως, ἐφάρα πορνεύεισα ὑπὸ τινος στρατιώτου, περὶ οὗ λέγουσι μυθολογοῦντες τὸν Ἄρεα αὐτὴν ἐγγαστρώσαι, καὶ ἐγέννησεν αὐτοὺς διδύμους, καὶ δια τοῦτο ὁ πάππος αὐτῶν ἐξέριπεν αὐτοὺς εἰς τὰς ὕλας. καὶ ἤρην τοὺς αὐτοὺς παῖδας χωρική τις βόσκουσα πρόβατα, καὶ σπληγχνισθεῖσα, ὅτι ἦσαν εὐμορφοί, λαβοῦσα ἀνεθρέψατο αὐτοὺς τῷ ἰδίῳ γάλακτι. εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην λυκαίνης καλοῦσιν ἕως ἄρτι τὰς χωρικὰς τὰς βοσκοῦσας τὰ πρόβατα, ὡς αἰ τὸν βίον καὶ τὴν διαγωγὴν ἐχούσας μετὰ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν λύκων.

Τούτου ἕνεκεν ὁ Ῥώμος ἐπενόησεν τὰ λεγόμενα Βρουμάλια, ἱερῆάς, φησὶν, ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα

1. ἀπέσπασαν P. 4. Ἀπολλώνιος] Πλίνιος Malalas. 5. Ῥωμαῖος P. *ibid.* ἐγράψατο P. 6. Σίλβιος] Λίβιος Malalas. 9. ὁ Ἀμούλιος] Θαμούλιος PV, ὅτε βασιλεὺς ὁ Ἀμούλιος Malalas. 11. Ἥλια PV. *ib.* ἱερά P. 22. φησὶν om. P sola.

Circum irruit, raptasque ex gradibus puellas virgines, ac feminas quae viris carebant, sibi in conjuges adjunxit. Hec semel duntaxat fecit Romulus, ut doctissimus Virgilius Poeta pariter ac Apollonius Romanae historiae scriptor, et Silvius tradiderunt. Caeteri vero historici primos Circenses ludos in multis tum primam a Romanis actos scripsere.

Romulum autem ac Romum narrant a lupa fuisse lactatos. Rex enim Amulius eorum avus in silvis veluti nothos exponi praecerat, quod mater Silvia Martis Sacerdos a quodam milite fuisset compressa: unde haec a Marte fuisse gravidatam finxere. Cum autem gemellos edidisset, eaque propter ab illorum avo in silvis essent expositi, hos invenit mulier quaedam rustica, quae greges pascebat, miseratione commota, ut qui essent admodum formosi, acceptosque lacte suo enutrivit. In hacce autem regione rusticas mulieres quae greges pascunt, Lupas hodieque vocant, ut quae vitam agant cum bestiis ac lupis, continuoque cum iis versentur.

Romulus porro Brumalia, uti appellantur, ea de causa instituit. Cum enim necesse esse diceret ut statuto tempore Senatores suos omnes, vel

τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον πᾶσαν καὶ τοὺς ἐν ἀξίαις καὶ πάσις τὰς ἔνδοξον τοῦ Παλατιου οὖσας στρατιάς ὡς ἐντίμους ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ ἔνδοξον ἔχει, καὶ ἤρξατο πρώτους καλεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ αἵχοντας τὸ ὄνομα, καὶ λοιπὸν

B ἀκολούθως ἕως τοῦ ω, κελεύσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον θρέ-
V 92 ψαι τῷ αὐτῷ σχήματι· καὶ ἔθρεψαν καὶ αὐτοὶ τὸν ὄχλον ἅπαντα, ἕκαστος οὗς ἠβούλετο. οἱ οὖν ἕκαστου ἀριθμοῦ πάνδουροι ἀπὸ ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλούντων οὗς ἤθελον ἐπ' ἀρίστῳ εἰς τὴν ἐξῆς ἠϋλον πρὸς τὸ γῶναί ἐκείνον ὅτι παρ' αὐτῷ τρέφονται αὖριον. καὶ κατέσχευεν τὸ ἔθος τῶν Βρουμαλιῶν **10** παρὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἕως τοῦ νῦν. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ αὐτὸς Ῥώμιος θέλων ἐξαλεῖψαι τὴν ἑαυτοῦ ἕβριν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐχθροὶ ὄντες αὐτοῦ καὶ μισοῦντες αὐτὸν λοιδοροῦντες ἔ-
C γον ὅτι οὐκ ἐχρῆν αὐτὸν βασιλεύειν, διότι ἐξ ἀλλοτρῶν ἐτρέφθησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ ἕως ὅτου τελείας γεγόνασιν ἡλικίας καὶ ἔβα-
15 σθησαν, σημαίνοντες ὅτι ἀπὸ τοῦ Φανστόλου τοῦ γεωργοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λυκαίνης ἐτρέφθησαν ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν ἐσθιόντες. ὕνειδος γὰρ ὑπῆρχε παρὰ Ῥωμαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχαίοις τὸ ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν τρέφεισθαι τινα· ὁθεν καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων **20** εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίονσι κρατοῦντες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

7. οὗς] ὡς m. P solius. *ibid.* ἠβούλετο P. 8. ἠσέφραν V secunda manu. *ib.* οὗς] ὡς PV. 11. Ῥωμαῖοι P. 16. Φανστόλον τοῦ] Φανστολόγου PV. Φάστρον τοῦ Malalas.

qui in dignitatibus erant, Palatinasque adeo militias, ut honoratiores, hiberna tempestate, quando scilicet vacant res bellicae, Rex epulis exciperet, primos in convivium accire coepit, epulisque pascere, qui ab A. nomen ducerent, et sic deinceps usque ad postremam literam, jussis Senatoribus ut eadem pariter ratione convivia exhiberent, singulique pro libito plebem omnem invitarent, quod ita peragebatur. Singularum turmarum tubicines ad eorum aedes profecti qui ad convivium invitabantur, quo se in sequentem diem invitatos scirent, pridie sub vesperam tubae cantu indicabant: isque etiam Brumaliorum in Romana Republica usque ad haec tempora mos obtinuit. Ideo autem hoc egit Romulus, quo maculae sibi objectae memoriam aboleret: cum Romani, quibus odio erat, minime dignum esse qui regnaret, gemellosque istos fratres ex alieno ad perfectam usque aetatem educatos regnum invasisse, subinde non sine contumelia objectarent, hacque ratione indicarent ab Faustulo agricola ejusque uxore Lupa enutritos, ex alieno victitasse. Apud Romanos quippe veteresque omnes quemquam alienis enutrirī pro opprobrio semper habitum est. Unde in conviviis quae Carae appellantur, singuli qui ad

Τούτου οὖν χάριν ἐπενόησεν τοῦτο ὁ αὐτὸς Ῥῶμος πρὸς τὸ D
ἐξιλιώσασθαι τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, καλέσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς κλήσεως
αὐτοῦ Ῥωμαῖσι Βρουμάλια, ὃ ἔστιν τραγῆναι ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν,
καθὼς ὁ σοφώτατος Λικίνιος Ῥωμαῖος ἱστοριογράφος ἐξέθετο.

5

ἦ' Ὀλυμπιάς.

R 270

ια', ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαίας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος δρασιν εἶδεν.

ιγ', ιδ'.

Ἀχάζ ὁ βασιλεὺς τοῦδα ἔτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οἰ- P 115
10 ρία τῷ ἱερεῖ ποιῆσαι ὁμοιον τοῦ ἐν Λαμασκῷ εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ.

θ' Ὀλυμπιάς.

ιε', ις'.

Τούτῳ τῷ ις' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχάζ καθέτελλε τὴν
15 θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἀπὸ τῶν μύσχων τὴν ὑπὸ Σολομῶνος γε-
νομένην· καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχάζ ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας
νιδὸς αὐτοῦ ἔτη κθ'.

ὁμοῦ δψλδ'.

4. Λικίνιος PV. 7. εἶπεν R.

convivium convenient, cibum et potum suum secum deferunt, et in com-
mune omnia apponunt, sicque epulantur, more veteri observato.

Hujus rei gratia Romulus, quo nempe deleta objecta macula plebem
sibi conciliaret, convivium ista instituit, quibus Brumaliorum nomen indi-
dit, voce latina, quae idem sonat quod alienis enutrirī, quemadmodum
tradidit doctissimus Licinius Romanus Historicus.

VIII. Olympias.

xi. xii.

Hoc anno Esaias visionem de Babylone vidit.

xiii. xiv.

Achaz Rex Juda aliud altare, ei simile quod Damasci erat, ab Uria
Sacerdote Hierosolymis fieri praecepit.

IX. Olympias.

xv. xvi.

Hoc anno xvi. regni sui Achaz sustulit mare acreum a vitulis ab
Solemene factum: et illo regnante erat supradictus Uria summus Pon-
tifex.

Post Achaz, regnavit super duas tribus Juda, Ezechias, filius ejus
annis xlix. Colliguntur anni iv. κθςςςςςς.

α'.

B Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς ἐν πάσαις τρεῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ πορευθεὶς καὶ τὰ ὄψηλά καθελὼν καὶ τὰς στήλας συντριψας καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε· Μωϋσῆς καθείλεν· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ ἐθυσίαζον πολλοί.

Ἀλλὰ καὶ βιβλίον Σολομῶνος, ὡς φασιν Ἑβραῖοι, λαμάτων 5 παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὐρῶν τοῦ ναοῦ ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Ἰωήλ, Μιχαίας, Ἀμῆς, Ἰωνῆς καὶ Ναούμ.

Οὗτος ὁ Ἐζεκιᾶς λατρεύσας τῷ Θεῷ ἀνεκτέησατο τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν Ἰουδαίμ, καὶ ἠκοδόμησε τὸ κατεσκαμμένον τείχος C τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωὰμ ἀπέστρεψεν ἕσω τῶν τευχῶν.

V 98

β'.

ι' Ὀλυμπιάς.

15

γ', δ'.

Ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκιῶν ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλατίμως· ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ μέτοικοι γέγονασι.

ε'.

20

Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

I.

Hic Ezechias in omnibus mandatis Dei ambulans, evertit excelsa, statuasque contrivit, et Serpentem quem Moyses suspenderat dejecit: illi quippe multi sacrificabant.

Sed et Librum Solomonis, ut dicunt Hebraei, de remediis ad omnes aegritudines, muro templi affixum inveniens, discidit.

Illo regnante prophetarunt Esaias, Osee, Joel, Michaeas, Amos, Jonas, et Naum.

Hic Ezechias, cum Deum coleret, instauravit Hierosolyma, et Judam, et reaedificavit murum destructum Hierosolymorum, et fontem Siloam intra moenia avertit.

II.

X. Olympias.

III. IV.

Omissa a Solomonis temporibus Paschalis solennitas magno cum splendore et magnificentia tum primam sub Ezechia peracta est: quando cives Hierosolymitani alio translati sunt.

V.

Hoc anno Thales Milesius Philosophus in Tenedo obiit.

5.

ια' Ὀλυμπιάς.

D

ζ', η', θ', ι'.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

R 272

5 ια', ιβ', γ'.

Ἀρχιερεὺς Σοβνᾶς ἐγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χελκίου προδόντος τοῦ Σοβνᾶ τὸν λαὸν καὶ αὐτομολήσαντος πρὸς Σενναχηρείμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ιδ'.

10 Τούτῳ τῷ ιδ' ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχη- P 116
ρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὄχ-
ράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκίᾳ ἀργυρίου τά-
λαντα τ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα λ', καὶ ταῦτα λαβὼν παρ' αὐτοῦ,

15 ἔτι περιεκάθητο συμπάσαις ταῖς παρεμβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας.

Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρείμ ὅτι Θαρθᾶς βασιλεὺς Αἰθίοπων
ἔξηλθεν πολιορκῆσαι αὐτόν, ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκίαν λέγων, Μὴ
σε ἀπατάτω ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ
μὴ παραδοθῆ Ἰερουσαλήμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. οὐκ
20 ἤκουσας ἢ πεποιθήκασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσῃ τῇ γῆ, ὡς ἀψή-

6. Σοβνᾶ P. *ibid.* διεδέξατο R. 7. τοῦ προδόντος Σοβνᾶ P
sola tacente V. 12. ἐπιβάλλον P. 21. ἀκήρῃσαν PV.

VI.

Anni a m. c.

XI. Olympias.

VII. VIII. IX. X.

XII. Olympias.

XI. XII. XIII.

4776.

Sobnar summus Pontifex agnoscebatur, cui successit Eliacim, Hel-
ciae qui exercitum Sobnae prodidit, et ad Sennacherim Regem Syriae
defecit, filius.

XIV.

Hoc regni Ezechiae anno xiv. profectus est Sennacherim Rex Assy-
riorum adversus urbes Judaeae munitas, easque expugnavit. Ezechiam
vero adortus, argenti ccc. et auri xxx. talentis ab eo acceptis, nihil
secius, cum suis universis copiis urbem Hierosolymitanam circumse-
dit, quam ut et caeteras alias urbes obsidere constituerat.

Cum vero Sennacherim Thartham (Tharacam) Regem Aethiopum,
bellum sibi illaturum adventare accepisset, misso ad Ezechiam legato,
Ne, inquit, fallat te Deus tuus, in quem spem tuam reposuisti, cui sic
eis, Non tradatur Hierusalem in manus Regis Assyriorum. Numquid au-

- B κισαν αὐτήν, καὶ οὐ ῥυσθήσῃ; τοῦ δὲ Ἐζεκίου γνησίως τὸν Θεὸν ἐπικαλεσαμένον, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτόν, ἔξειθάν ἄγγελος κυρίου ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ῥπέ χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωὶ ἤϊρον πάντα τὰ σώματα νεκρά· καὶ οὕτω διεσώθη ὁ τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. 5 καὶ ὑποστρέψας ὁ Σενναχηρείμ ἔκρησεν εἰς Νινευή. ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν Ἀρσάχ τὸν πάτραρχον αὐτοῦ Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίραις. δέκνται κἀντεῦθεν σαφῶς ὅσον ἰσχύει δικαίου προσευχῆ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος. 10
- C Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀβρώστῆσαντι τῷ Ἐζεκίᾳ καὶ μέλλοντι τελευτᾶν προσδωρεῖται ὁ Θεὸς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ἑ' δι' ἀναποδισμού φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδὰχ υἱὸς Βαλαδὰν
- R 274 ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκίᾳ. ἤκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς ἀβρώστῆς αὐτοῦ, καὶ εἶδεν τὰ δῶρα, καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας.

V 94

ἑ' Ὀλυμπιάς.

D

ἑ', ες', εζ', ἐη'.

Προεφήτεον Ἡσαΐας, Ὡσηὲ καὶ Μιχαίας.

5. καὶ alterum om. P. 7. Ἀρσάχ P. ib. πάτραρχον RV. 12. προσδωρεῖται P. 13. ἀναβαθμίσει V, ἀναβαθμίσεις P. 18. ὁ Ἐζεκίας P.

Anni a m. c. disti quaecumque egere Reges Assyriorum in universa terra, atque ut hanc incolis spoliarent: tu vero evades incolis? Ezechia autem exiit Deum deprecante, Deoque preces ejus exaudiente, egressus Angelus Domini, sustulit ex Assyriorum castris una nocte CLXXXV. millia. Illi vero mane surgentes, invenero omnia cadavera, sicque servatus est, ac exercitus Hierusalem. Reversus deinde Sennacherim, Ninive habitavit: qui dum Arrach adoraret, Deum patrum suum, ab Adramelech et Sarasar filiis suis gladiis confossus occubuit. Atque hinc evidentem apparet, quantum valeant preces justis, qui in omnibus Dei mandatis ambulat.

Eadem tempestate, aegrotante Ezechia, mortisque proximo, vitam illi Deus per Esaiam Prophetam ad annos xv. prorogavit, diurno luminari, (seu sole) per decem gradus regresso: quo quidem tempore Marodach, filius Baladan, epistolas et legatos, ac munera Ezechiae misit. Audierant enim illum ad mortem aegrotare, et ab aegritudine convalescere, viditque munera, et super iis laetatus est Ezechias.

XIII. Olympias.

4780.

xv. xvi. xvii. xviii.

Prophetabant Esaias, Osee, et Michaeas.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ', κα', κβ'.

ιε' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κε', κς'.

5 ιε' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ'.

Μετὰ Ἐζεκίαν ἔβασίλευσεν Μανασσοῦς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γέ.
 ἡμοῦ δωμθ'.

α'.

P 117

10 ιε' Ὀλυμπιάς.

β', γ'.

Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει Μανασσοῦ καὶ δευτέρῳ ιε' Ὀλυμπιά-
 δος ἀπέθανεν Ῥώμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέρος δια-
 ρεθεῖς, ἄρξας ἔτη λη'. μεθ' ὃν γέγονε δεύτερος βασιλεὺς ἐν
 15 Ῥώμῃ Νουμμῆος Πομπήλιος ἔτη μγ'.

Ὅστις Νουμμῆος ὁ καὶ Πομπήλιος δεξιόμενος πρεσβευτὰς
 ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν, φορούντων χλαμύδας
 ἰχθύσας ταβλία ῥούσαια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, B
 καὶ τεροφθεῖς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύ-

12. δευτέρῳ] δευτέρας V, om. P. 13. μέρος P. 17. φορούν-
 των] φοροῦντας Malalas p. 83. 16. 18. ταβλία P.

XIV. Olympias.

xx. xx. xxi. xxii.

XV. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

XVI. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix.

Post Ezechiam, regnavit Manasses, illius filius, annos lv. Colli-
 gatur anni MDCCCXLIX.

I.

XVII. Olympias.

II. III.

Hec tertio Manassae anno, xvii. Olympiade, Romulus interiit, Ro-
 mae in Senatu in partes discerptus, cum regnasset annos xxxviii. Post
 quem secundus Romae Rex fuit Numa Pompilius, isque regnavit an-
 nos xl.iii.

Hic Numa Pompilius legatis acceptis ex eorum regione quos Pelas-
 gos vocant, qui chlamydes clavis purpureis adornatas, quemadmodum ii
 qui ex Isaurorum regione erant deferre solent, isto delectatus amictu,

δας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφυρᾶς, ἔχούσας ταβλία χρυσοῦ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείαις χλαμύδας σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ, ἀξίαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας καὶ ὑποταγῆν, κελύσας μηδένα συγχωρεῖσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον ὡς πρὸς αὐτὸν δίχα τοῦ σχήματος τῆς αὐτῆς χλαμύδος. καὶ οὐ συνεχώρουσι τινὶ εἰσελθεῖν οἱ φυλάσσοντες τὸ παλάτιον, εἰ μὴ ἐφόρει χλα-

R 276 μύδα ἔχουσαν φιλοτιμίαν βασιλικῆς ἐσθῆτος, καθὼς ὁ σοφώτα-

C τος Σουετώνιος Τράγκυλλος Ῥωμαίων ἱστοριογράφος συνεγράψατο.

δ', ε'.

10

ἠγ' Ὀλυμπιάς.

ς'.

Νουμμῆς Πομπήλιος τετάρτην ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ῥώμῃ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

ζ'.

15

Νουμμῆς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσσάρια ξύλινα καὶ ὀστράκινα.

ἠγ', θ'.

D

ἠθ' Ὀλυμπιάς.

3. χλαμύδας] ἔχούσας addit Malalas. 9. Τραγκύλλος Malalas, Στραγκύλαος PV. 10. δ', ε' om. P.

Anni a. m. c. primus Romae auctor fuit, ut chlamydes ejusmodi deinceps induerentur: ac ut regiae quidem purpureae cum aureis, Senatorum vero ac Magistratum, vel eorum qui in militia praefecturas obtinerent, chlamydes, regio habitui consentaneae, cum purpureis duntaxat clavis essent, quae Romanae reipublicae dignitatem demonstrarent et subjectionem: edita insuper sanctione, qua nemini liceret Palatium ingredi, ac se adire, nisi cum ejusmodi chlamydis habitu. Sed nec ii qui ad Palatium excubabant, quenquam sinebant ingredi, nisi chlamydem, quae regiae munificentiae haberet symbolum, deferret, ut auctor est doctissimus Suetonius Tranquillus Romanorum Historicus.

XVIII. Olympias.

4800.

VI.

Numa Pompilius anno regni IV. Romae Capitolium a fundamentis aedificat.

VII.

Numa Pompilius civibus in congiarium Romae dedit asses ligneos et scortos.

VIII. IX.

XIX. Olympias.

ί', ια', ιβ', ιγ'.

κ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', ιε', ις'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σελλούμ.

5

ιζ'.

V 95

κα' Ὀλυμπιάς.

ιη', ιθ', κ', κα'.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης προσθεὶς ἐπὶ Μανασσοῦ λεγχομένου
 ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βίον, προ- P 118
 10 φητεύσας ἔτη 4'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγήλ,
 ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὑδάτων ὧν ἀπώλεσεν Ἐζεκίας, χῶ-
 σασ αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ διὰ τὸν προφή-
 την ἐποίησεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ὀλιγόωρσεν, καὶ ἤϋξαστο
 15 διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπισταλμένος.

κβ' Ὀλυμπιάς.

κβ'.

Τὸν Μανασσοῦ βασιλέα Ἰούδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Β
 βασιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βα-
 βυλῶνα.

12. τοῦ Σιλωάμ om. P. 14. ποιεῖν P. ibid. ἀπίσταλεν P,
 ἀπίσταλεν R.

X. XI. XII. XIII.

XX. Olympias.

XIV. XV. XVI.

Hebraeorum summus Pontifex Sellum.

XVII.

XXI. Olympias.

XVIII. XIX. XX. XXI.

Esaias Propheta a Manasse Serra disectus, quod ab illo de idolo-
 latria fuisset objugatus, vitam cum morte commutavit, cum prophetasset
 annos x. Huncque humo mandarunt subter quercum Rogel, juxta trans-
 itum aquarum, quas Ezechias, iis aggestis, disperdiderat. Et Deus si-
 gnum propter prophetam fecit, cum antequam moreretur, eas minuisset:
 et precatus est ut aquam daret, et confestim ex eo misit illi aquam et
 bibit. Propterea nomen accepit Siloam, quod idem valet ac missus.

XXII. Olympias.

XXII.

Manassem Regem Juda Assyriorum Regis exercitus Principes capti-
 vum factum Babylonem abduxerunt.

κη', κδ', κε'.

κη' Ὀλυμπιάς.

κς', κζ', κη', κθ'.

κδ' Ὀλυμπιάς.

λ', λα', λβ', λγ'.

5

R 278

κε' Ὀλυμπιάς.

λδ', λε', λς'.

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὧν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν θεὸν
C τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

λς'.

10

κς' Ὀλυμπιάς.

λη', λθ', μ', μα'.

κζ' Ὀλυμπιάς.

μβ', μγ', μδ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμμῆς Πομπήμιος Ῥωμαίων βασιλεὺς κα-15
ταστήματι τελευτᾷ.

Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσεν Τοῦλλος ὁ καὶ Στήμιος
ἔτη λγ'.

8. ἀπίστευτος P, ἐπέστρεψεν V.

Anni a m. c.

XXIII. XXIV. XXV.

XXIII. Olympias.

XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX.

XXIV. Olympias.

XXX. XXXI. XXXII. XXXIII.

XXV. Olympias.

XXXIV. XXXV. XXXVI.

Manasses cum in captivitate esset, ad Deum patrum suorum rever-
sus est, et in Regnum suum est restitutus.

XXXVII.

XXVI. Olympias.

XXXVIII. XXXIX. XL. XLI.

XXVII. Olympias.

XLII. XLIII. XLIV.

Hoc anno, Romae Numa Pompilius Romanorum Rex naturali morte
extinguitur.

Romae tertius regnavit Tullus, qui et Hostilius, ann. XXXIII.

μέ.

κη' Ὀλυμπιάς.

μζ', μζ', μη', μθ'.

D

κθ' Ὀλυμπιάς.

5

ν', να', νβ', νγ'.

λ' Ὀλυμπιάς.

νδ', νε'.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμών ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.
ὁμοῦ δ'ωνα'.

10

λα' Ὀλυμπιάς.

α', β'.

Μετὰ Ἀμών ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα'.
ὁμοῦ δ'ωπβ'.

P 119

α'.

15 Οὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αὐτόν, προεφητεύθη γενῆ-
σθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Βασιλειῶν ἀναγράφεται, ὑπὸ Σαμαίου
τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ. ἐβασί-
λευσεν δὲ οὗτος Ἰωσίας ὡν ἔτων η', καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, V 96
αἷ προσέταξε κύριος ὁ Θεός, ἐπορεύθη δίκαιος ὡν. ἐκβαλὼν

11. ante 10. ponit R. 17. τοῦ om. P.

XLV.

XXVIII. Olympias.

XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX.

XXIX. Olympias.

L. LI. LII. LIII.

XXX. Olympias.

LIV. LV.

Post Manassem regnavit Amon, illius filius, annos II. Colliguntur
anni IV. MDCCLXI.

XXXI. Olympias.

I. II.

Post Amon regnavit Josias, illius filius, annos XXXI. Colliguntur an-
ni IV. MDCCLXXXII.

I.

Hunc Josiam priusquam nasceretur, nasciturum praedictum fuerat a
Sameia Propheta, regnante Hieroboam super Israel, ut scribitur in Ro-
gorum libro III. Regnare autem incoepit Josias cum annorum esset
VIII. et ambulavit secundum omnia praecepta quae statuit Deus, cum ju-

γὰρ τὰ εἰδῶλα ἐκάθαρε τὸν ναὸν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν
 R 280 Ἰουδαίαν, καὶ ἐποίησεν καθὼς προεφῆτευσεν περὶ αὐτοῦ ὁ προ-
 B φῆτης ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς Ἱεροβοὸμ
 βασιλέα Ἰσραήλ.

Ὁὗτος Ἰωσίας ἴσχευ νόσος Ἰωάκας τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου⁵
 Σελλήμ προσαγορευόμενον καὶ τὸν Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἐλιακείμ
 καὶ τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδεκίαν.

Σοφωνίας ὁ τοῦ Χουσί, υἱὸς Γοδολίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου
 νιοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα, προεφῆτευσεν λέγων, Διὰ τοῦτο
 ὑπόμεινόν με, λέγει κύριος, ἐν ἡμέραις ἀνασταάσεώς μου εἰς μισ-
 τύριον, δίδωτι τὸ κρίμά μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσοδέξα-
 σθαι βουσιλεῖς καὶ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου,
 C διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. καὶ μεθ'
 ἕτερα, Χαῖρε, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ,
 εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ¹⁵
 Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε γὰρ κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωται
 σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραήλ, καὶ ὁ κύριος ἀνὰ μέ-
 σου σου. οὐκ ὄψεται αὐτὸς οὐδέτι. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπι-
 κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ, Θάρσει, Σιών, μὴ παρεῖθασαν αἱ χεῖρές
 σου, κύριος ὁ θεὸς σου ἔν σοι δυνατὸς σῶσαι σε, ἐπάξει ἐπὶ σέ εὐ-
 φροσύνην καὶ καινίει σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσε-
 ται ἐπὶ σέ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ συνέξει τοὺς συν-
 τετριμμένους σου.

5. οὗτος ὁ Ἰ. P. 12. ἐκχέας P. 13. μου om. P. id. ἡ om. P.
 18. ὄψεται] ὄψει κατὰ m. P. 20. σου alterum om. P. 22.
 συνάξει P.

stitiam observaret. Ejectis enim idolis, templum purgavit, ac Hierusa-
 lem et Judaeam: fecitque uti de eo prophetaverat Propheta qui venit ex
 Juda ad altare ad Jeroboam Regem Israel.

Hic Josias tres suscepit filios: Joachas, quem Hieremias Sellem ap-
 pellant: Joacim, qui et Eliacim dictus est, et Matthaniam, qui et Sede-
 cias est appellatus.

Sophonias Chusi, filius Godoliae, Josia filio Amos Rege Juda re-
 gnante, prophetavit, dicens: Propterea sustine me, ait Dominus, in die-
 bus resurrectionis meae in testimonium, Quia iudicium meum in synago-
 gas gentium ad recipiendos reges, ut effundam super eos omnem iram
 furoris mei, quia in igne zeli mei consumetur omnis terra.

Et post alia: Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, exultis
 et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem. Abstulit enim Dominus
 iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel. Et
 Dominus in medio tui. Non videbit ipse amplius. In illo tempore dicit
 Dominus Hierusalem, Confide Sion, non dissolvantur manus tuae. Domi-
 nus Deus tuus fortis in te salvabit te: adducet super te laetitiam, et inno-

β', γ', δ'.

D

λβ' Ὀλυμπιάς.

ε', ζ', ζ'.

Προεφήτευσεν Σοφωνίας, Ἀμβακούμ καὶ Ναούμ.

5

η'.

λγ' Ὀλυμπιάς.

θ', ι', ια', ιβ'.

λδ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

10 Ἱερεμίας υἱὸς Χελκίου τοῦ ἱερέως, κατοικῶν ἐν Ἀμαθῶθ ἐν
 γῆ Βενιαμὴν, ἤρξατο προφητεῦειν τρισκαδικάτῳ ἔτει βασιλείας P 120
 Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμώς, βασιλέως Ἰούδα. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐν ἡμέ- R 232
 ραις Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἕως συντελείας ια' ἔτους Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασι-
 15 λέως Ἰούδα, προφητεῦει ἐπὶ ἔτη μβ'. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μετὰ τὴν
 αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις
 νῶ, ἐφ' οὗ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ τοῦ Χαναναίου.

ιδ', ιε'.

10. Χελκίου] Ἐλκίου m. P. ibid. Ἀμαθῶθ P. 11. Βενιαμὴν
 PV. 12. Ἀρών P. 15. καὶ om. R.

vabit te in charitate sua, et lactabitur in te in delectatione quasi in die Anniam. c.
 solcmnitatis, et congregabit contritos tuos.

II. III. IV.

4853.

XXXII. Olympias.

v. VI. VII.

Sophonias, Abacuc, et Naum prophetarunt.

VIII.

XXXIII. Olympias.

IX. X. XI. XII.

XXXIV. Olympias.

XIII.

Jeremias, Helciae Sacerdotis filius, cum in Amathoth habitaret in
 terra Benjamin, coepit prophetae anno XIII. Regni Josiae, filii Amon,
 Regis Juda. Idem in diebus Eliacim, qui et Joacim dictus est, filii Jo-
 siae Regis Juda, usque ad exactum annum XI. Sedeciae seu Jechoniae
 Regis Juda, prophetavit per annos XII. tum etiam post captivitatem po-
 puli et desolationem templi Hieroselymitani, sub quo Ananias Chananaei
 filius Pseudopropheta extitit.

XIV. XV.

4865.

Ὅλδᾶ γυνὴ Σελήμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως παρ' Ἑβραίοις προεφήτευσεν, καὶ Ἐλισαβελλήμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος
B τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας καὶ Ὀδολλάμ.

ις'.

Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἱερεμίου. ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ 5
πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη ἑβδομήκοντα.

V 97

λε' Ὀλυμπιάς.

ις', η'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἀπ' οὗ γὰρ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα 10
νομίμως, εἰ μὴ νῦν. καὶ Χέλκίας δὲ ὁ ἱερεὺς, πατὴρ Ἱερεμίου
C τοῦ προφήτου, τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ ἤδρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου. τῷ παρόντι χρόνῳ Ἰωσίας ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν τὰ
κῶλα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, ὡς γέγραπται
ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Βασιλειῶν. 15

ιδ', κ'.

λς' Ὀλυμπιάς.

κα'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος ὁ καὶ Στήλιος ἐν Ῥώμῃ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ κεραννωθείσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. καὶ 20
ἔβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος Ἄγκος Μάρκος ἔτη κδ'.

11. Χελκίας] Ἐλκίας m. P. *ibid.* δὲ om. P. 15. βασιλέων P.
16. ιδ', κ' om. PV. 21. τέταρτος] τρίτος V. *ib.* Ἄγκος R.

Olda, uxor Selem custodis vestium sacerdotis, apud Hebraeos prophetavit, ut et Elisabellam filius custodis vestium sacerdotis, et Sophonias, et Odollam.

xvi.

Quartus annus prophetiae Hieremiae. Hinc usque ad annum i. Cyri Regis Persarum, anni lxx.

XXXV. Olympias.

xvii, xviii.

Hoc anno, Pascha secundum legem celebratum est. Ex quo caesa Jesus filius Nave e vita excessit, populus Pascha ex lege nisi hoc anno non observavit: et Helcias Sacerdos, pater Hieremiae Prophetae, hoc praesente anno librum legis in templo invenit. Hoc perinde anno Josias Rex membra hominum posuit super membra idolorum, quemadmodum scriptum est in libro Regum.

XXXVI. Olympias.

xxi.

Hoc anno, Tullus, qui et Hostilius dictus est, Romae tacta de caelo

κβ', κγ', κδ'.

λζ' Ὀλυμπιάς.

D

κε', κς', κζ', κη'.

Προφητεύουσιν Ἐλισαβελλῆμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως
5 καὶ Σοφωνίας καὶ Ἱερεμίας καὶ Ὀδολλάμ καὶ Βαρούχ. ἦν δὲ
ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός.

λη' Ὀλυμπιάς.

κθ'.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαριῦς.

R 284

λ', λα'.

Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰουδα συμβαλὼν Νεχαὺ τῷ καὶ Νεχεψῷ P 121
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλέα ἓνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. καὶ μοι θαυμάζειν ἔπεισι πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κα-
τὰ τὸν προκείμενον κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἰωσιῶν τὸν
5 τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὺ τὸν καὶ Ψαμμυτιχον, ὃν καὶ ἡ
θεία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὺ Νεχαὺ δνομάζει.

Μετὰ Ἰωσιῶν ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας Ἰωαχάζ ὁ καὶ Σελ-
λῆμ, υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας γ'. ὁμοῦ δωββ' καὶ μῆνας γ'.

6. ὁ λορδός] ὁ κέρτας m. PV. 15. Ψαμμυτιχόν PV. 18. καὶ
om. P.

domo sua, una cum illa igne consumptas perit. Et regnavit Romae Anniam. c.
quartus Ancus Marcus annos xxiv.

xxii. xxiii. xxiv.

XXXVII. Olympias.

xxv. xxvi. xxvii. xxviii.

Prophetarunt Elisabellem, vestium Sacerdotis custodis filius, et So-
phonias, et Hieremias, et Odollam, et Baruch. Erat autem Pseudopro-
pheta Ananias Cernuus.

XXXVIII. Olympias.

xxix.

Hebraeorum summus Pontifex Azarias.

xxx. xxxi.

4881.

Josias Rex Juda bello congressus cum Nechao, qui et Nechepso est
appellatus, ab eo interficitur: creavitque populus Regem unum ex ejus
filiis. Unde mihi subit mirari, quomodo secundum praeallatum canonem,
qui oppositus videtur, concurrerint anni Josiae cum annis Nechao, seu
Psammeticis, Aegyptiorum Regis, qui apud Hieremiam in sacra Scriptura
Pharao Nechao appellatur.

Post Josiam regnavit in Judaea Joachaz, qui et Sellem dictus, illius
filius, menses iii. Colliguntur anni iv. m̄cccc̄lxxxiii. menses iii.

Chronicon Paschale vol. I.

15

B Ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχαιὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωάχμ, τὸν καὶ Σελλήμ, υἱὸν Ἰωσίου, τετάρτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν, δῆσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς, καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης συγκυτέβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ ἅδελφόν αὐτοῦ Ἰωσαῖδ' τοῦ καὶ Σελλήμ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ, φόρον τε ἐπιθεῖς αὐτῷ ἀργυρίου τάλαντα ῥ' καὶ χρυσίου τάλαντα ἑ' ἀνεχώρησεν τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωάχμ, τὸν καὶ Σελλήμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας Ἰε-
C χωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ, ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἐν Ἱερουσαλήμ ἔτη ἰθ'.
δομοῦ, δωδ' καὶ μῆνας γ'.

α'.

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέ-
γων οὕτως. Ἔσται Ἱερουσαλήμ ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ
V 98 οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦτον
συνελεύοντο τὸν Ἱερεμίαν, καὶ εἶπαν, Κρίσις θανάτου τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ. τοῦ δὲ Ἱερεμίου εἰπόντος ὅτι Κύριος ἐλάλησέ
μοι οὕτως, οἱ αὐτοὶ ἱερεῖς εἶπον, Οὐκ ἔστι κρίσις τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ.

6. Ἰωαχμ m. P solius, Ἀγὰς RV. 9. ἰ] ἰ' καὶ P. 12. καὶ
μῆνας γ' post ἰθ' ponit P sola. 18. συνέλαβον P. 20. αὐτοὶ
om. P.

Idem ipse Pharaeo Nechao Rex Aegypti, Joachaz, qui et Sellem est appellatus, filium Josiae, quarto illius regni mense, captivum factum, et aereis catenis vinctum in Aegyptum abduxit, magnamque populi copiam, in quibus Hieremias Propheta cum illis in Aegyptum descendit. Fratrem porro ejusdem Achaz, qui et Sellem, Jechoniam, qui et Joacim ducem super reliquos Judaeos Hierosolymis constituit, argenti talentorum centum, et auri talentorum decem imposito tributo, recessitque ex Judaea.

Post Joachaz, qui et Sellem dictus, regnavit in Judaea Jechonias, qui et Joacim nuncupatus, illius frater, Hierosolymis, ann. xii. et menses iii. Colliguntur anni iv. mcccxciv.

I.

In ipso regni exordio Jechoniae, qui et Joacim appellatus, filii Josiae Regis Juda, factum est verbum Domini ad Hieremiam, sic dicens: *Erit Hierusalem ut Silom.* Hinc Sacerdotes et Pseudoprophetae, ac universus populus, hoc sermone audito, comprehenderunt Hieremiam, et dixerunt: *Judicium mortis homini huic.* Hieremia vero dicente: *Domine sic ad me locutus est:* tum Sacerdotes dixerunt: *Non est iudicium mortis huic homini.*

Προφήτεον Ουρίας υἱὸς Σαμαίου, Ἱερεμίας καὶ Βουζὶ D
καὶ Βαρονὴ ἐκ Καριαθιαρείμ καὶ Ἐζεκιήλ, ὃς προστάσσεται πα-
ρὰ Θεοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Ῥηχαβείν καὶ συγκαλέσασθαι τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰωναδάβ τοῦ πικῆν οἴνον. καὶ οὐκ R 286
ἤβουληθήσαν, λέγοντες, Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν μήτε εἰς
οἶκον μεῖναι, ἀλλ' ἐν σκηναῖς, μήτε οἶνον πικῆν ἕως θανάτου ἡμῶν.
Ἔθεν ὀνειδίζων ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Υἱοὶ Ἰωναδάβ καὶ υἱοὶ
Ῥηχαβείν ἐφύλαξαν λόγους πατρὸς αὐτῶν· ὁ δὲ λαὸς μου οὐκ
ἐφύλαξαντο τὸν λόγον μου, καὶ τὰ ἐξῆς.

λθ' Ὀλυμπιάς.

P 122

β', γ'.

Οὐρίαν προφήτην Ἰεχωνίας ἀνεῖλεν, μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν
παρόρησιαν.

δ'.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰεχωνίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως
Ἰούδα ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερου-
σαλήμ καὶ ἐπολιορκήσεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ
τὸν Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακείμ, βασιλεῖα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους
τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴ-
κου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θη- B

2. Καριαθαρειμ P. 7. ὁ Θεὸς om. P. 12. αὐτοῦ φέρων P.
15. α' ἔτος Ναβουχοδονόσορ ἐκ τῆς προφητείας Δανιήλ m. P.
idid. τετάρτῳ om. P. 16. Ναβουχοδονόσορ semper P. 19.
θεοῦ αὐτοῦ P sola. 20. καὶ — αὐτοῦ om. R.

Prophetaurunt Urias filius Samaeae, Hieremias, et Buzi, et Baruch Anni a. m. c.
ex Cariatharim, et Ezechiel, cui praecceptum est a Deo ut iret in domum
Rechabin, et convocaret filios ejus, et filios Jonadab, ut biberent vinum.
At hi recusarunt, dicentes: Pater noster praecepit nobis, uti nec in do-
mo ulla habitaremus, sed in tabernaculis, nec vinum biberemus usque ad
ortum. Unde exprobrans Israeli, dicit: Filii Jonadab et filii Rechabin
matris sui sermones servaverunt: populus vero meus non custodivit sermo-
nem meum; et quae sequuntur.

XXXIX. Olympias.

II. III.

4884.

Jechonias Uriam Prophetam occidit, cum illius in dictis licentiam
on ferret.

IV.

Hoc anno Jechoniae, filii Josiae, Regis Juda, venit Nabuchodonosor
ex Babylonia Hierusalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu
us Jechoniam, qui et Joacim dictus est, Regem Juda, et partem vaso-
rum domus Dei, et asportavit eam in terram Sennaar in domum Dei sui,

σανροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσπανὲς τῷ ἀρχιεννοῦχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραήλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορτομμεῖν νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ 5 διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἔστιν ἰσχυρὸς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων. καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ πότου αὐτοῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἕτη τρία, καὶ μετὰ 10

C ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίας, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιεννοῦχος ὀνόματα τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάκ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγῶ. καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς 15 οὐ μὴ ἀλισγηθῆι ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ πότου αὐτοῦ. καὶ ἤξιωσεν τὸν ἀρχιεννοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆι.

R 228 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρισμὸς ἐνώπιον τοῦ ἀρχιεννοῦχου. καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιεννοῦχος τῷ Δανιὴλ, *Θεοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κίριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶ-* 20 *σιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθροπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ σηνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσ-*

3. φορτομαεῖν P, φορτομμῖν m. P, φαυθμμεῖν m. R. 5. συνιέντας] τοὺς συνέντας P. 9. τοῦ prius om. P. 14. Σιδράκ P, Σεδράκ R. 22. τὰ alterum om. R.

et vasa intulit in domum Dei sui. Et ait Rex Asphanex Praeposito Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio, et tyrannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cantos scientia et doctos disciplina, et qui possent stare in Palatio Regis, ut doceret eos literas et linguam Chaldaeorum. Et constituit eis Rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu Regis. Fuerunt autem inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, et Azarias. Et imposuit eis Praepositus Eunuchorum nomina, Danieli, Balthazar: Ananiae, Sidrach: Misaeli, Misach: et Azariae, Abdenago. Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa Regis, neque de vino potus ejus. Et rogavit Eunuchorum Praepositum, ne contaminaretur.

Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu Principis Eunuchorum. Et ait Princeps Eunuchorum ad Danielelem: *Ti- meo ego Dominum meum Regem, qui constituit cibum vestrum et potum, qui si videat facies vestras macilentas, praec caeteris adolescentibus coar- vis vestris, condemnabitur caput meum Regi. Et dixit Daniel ad Amer-*

τε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελ-
 σῶδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἄρχιευνουῆχος ἐπὶ Δανιὴλ καὶ Ἀνανίαν καὶ
 Μισαὴλ καὶ Ἀζαρίαν, Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέ-
 5 μεθα καὶ ὕδωρ πιόμεθα, καὶ ὀφθῆτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι V 99
 ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαριῶν τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν
 τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἂν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν
 σου. καὶ εἰσῆκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 καὶ ἐκ τέλους τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ P 123
 10 καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξίν ὑπὲρ πάντα τὰ παιδάρια τὰ ἐσθιόντα
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένετο Ἀμελσῶδ ἀναιρούμενος
 τὸ δαίπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πότου αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐ-
 τοῖς σπέρματα. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν
 ἐν πάσῃ γραμματικῇ σοφίᾳ, καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὀράσει
 15 καὶ ἐνυπνίοις.

Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακείμ, υἱὸς Ἰωσίου, τὰ μὲν πάντα ἐτη βασι-
 λευσεν α', πρὸς τῷ τέλει δὲ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας αὐ-
 τοῦ ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ ἐν Βαβυλῶνι, ὡς εἶναι τὸ πρῶ-
 20 τον ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ κατὰ τὸ παρὸν τέταρ-
 τον ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ, καθὼς ἔστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ B
 τῆς δευτέρας τῶν Παραλειπομένων.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωα-
 κείμ, βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρώτῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως

1. τὴν om. P. ἰδ. Ἀμερσῶδ P. 2. καὶ Μισαήλ] Μισαήλ V.
 3. δὴ om. P. 11. Ἀμελσῶδ] Μέλαρ Ἀμερσῶδ m. P. 17. τὸ
 τέλος P. 21. τῆς δευτέρας] XXXVI. 5. 23. πρώτον V.

sad, quem constituerat Princeps Eunuchorum super Daniel, et Ananiam, et Misael, et Azariam: Tenta servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum, et contemplare vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio, et sicut videris, facies cum servis tuis. Qui audito sermone hujuscemodi, tentavit eos dies decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eorum meliores et corporulentiores prae omnibus pueris qui vescuntur cibo regio. Porro Amel-sad tollebat cibaria, et vinum potus eorum, et dabat illis legumina. Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia: Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

Jechonias, qui et Joacim, Josiae filius, universe quidem regnavit annos xi. Ad finem porro tertii anni regni ejus, regnavit in Babylone Nabuchodonosor: ita ut primus annus regni Nabuchodonosor incidat in quartum annum Jechoniae, sive Joacim, quemadmodum ex secundo Paralipomenon libro percipere licet.

Hoc quarto anno Jechoniae, sive Joacim, Regis Juda, et primo Nabuchodonosor Regis Babylonis, factum est verbum Domini, quod locutus

Βαβυλῶνος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερემίας ὁ προφήτης πρὸς πάν-
 τα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
 γων, Ἀπὸ τρισκαιδεκάτου ἔτους τοῦ αἵτου Ἰωσίου, υἱοῦ Ἀμώς,
 βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ταῦτα κ' καὶ τρία ἔτη.
 ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὁρθρῶν 5
 καὶ λέγων, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. καὶ εἶπε κύριος, Ἀπέστειλα
 πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὄρθρου, λέγων,
 R 290 Ἀποστραφήτω ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ
 C τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσατε ἐπὶ τῆς γῆς
 ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. μὴ ἴθι
 πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεῦν αὐτοῖς καὶ τοῦ
 προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
 χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου. διὰ
 τοῦτο τάδε λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
 τοῖς λόγοις μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ, καὶ λήψομαι πᾶσαν τὴν 15
 πατριὰν τοῦ βορῶ, καὶ πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυ-
 λῶνος τὸν δούλον μου· καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην.
 καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύ-
 κλω αὐτῆς. καὶ ἔξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφαν-
 D σμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰῶνιον, καὶ ἀπολωῖ ἀπ' 20
 αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ
 φωνὴν νέμφης καὶ ὁσμὴν μύρου, φωνὴν μύλου καὶ φῶς λύχνου.

2. καὶ om. V. Conf. Jerem. XXV. 3 τοῦ αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ PV.
 4. τῆς om. P. ibid. ταῦτα] καὶ ἐγένετο πρᾶρονit m. P. 5.
 ἐγενήθη PV. ib. ἄλλως πως παρὰ τοῖς o m. P. 9. κατοική-
 σετε V. 11. πορεύεσθαι PV. 14. κύριος λέγει P.

est Hieremias Propheta ad universum populum Juda, et habitatores Hie-
 rusalem, dicens: A tertio decimo anno ipsius Josiae, filii Amos, Regis
 Juda, usque ad hanc diem, sunt hi tres et viginti anni. Et factum est
 verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos manicans et loquens, et non
 audistis me. Et dixit Dominus: Misi ad vos servos meos diluculo dicens:
 Avertatur unusquisque a via sua mala, et a malis studiis vestris, et ha-
 bitabit in terra quam dedi patribus vestris a saeculo, et usque in saecul-
 um. Ne ambuletis post Deos alienos, ut serviat is, et adoret is, ut
 non ad iracundiam provocetis me in operibus manuum vestrarum; et non
 audistis me. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Quoniam non cre-
 didistis verbis meis, ecce ego mittam, et assumam cognationem Aquilonis
 omnem; et ad Nabuchodonosor Regem Babylonis servorum meum; et ad-
 ducam eos super terram istam, et super habitantes eam, et super omnes
 gentes, quae in circuitu ejus; et desolabo eos, et dabo eos in desolatio-
 nem, et in sibilum, et in opprobrium sempiternum. Et perdam ex eis
 vocem gaudii, et vocem laetitiae; vocem sponsi, et vocem sponsae; et
 odorem unguenti; vocem molae, et vocem lucernae. Et erit omnis terra

καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ αὕτη εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις τῷ βασιλεῖ Βαβυλωνῶνος ὁ ἔτη. καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ὁ ἔτη ἐκδικήσω ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλωνῶνος καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ κύριος.

- 5 Τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτι Ἰωακείμ τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰούδα Ἰερεμίας ὁ προφήτης προστάσσεται παρὰ κυρίου κεφα- P 124
λίδα βιβλλου λαβεῖν, καὶ γράψαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους κυ-
ρίου τοὺς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ χρηματισθέντας ἀπὸ ἡμερῶν Ἰωσίου
βασιλέως Ἰούδα ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακείμ, ἴσως ἐπι-
10 στραφῆσονται δι' ἕπερ λογιζομῖ εἰς αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπιστρέψατε.
μετὰ δὲ τὸ ἀναγῶναι ταῦτα τὸν Βαρούχ υἱὸν Νηριου εἰς τὰ
ῶτα παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς λόγους τούτους ἀπέστειλεν Ἰωακείμ
Ἰουδαῖν λαβεῖν τὸ βιβλλον· καὶ λαβὼν Ἰουδαῖν τὸ βιβλλον ἀνέγνω. καὶ
ὡς ἀνέγνω τρεῖς ἢ τέσσαρις σελίδας τῷ Ἰωακείμ ἐν ὄκτῳ χειμερινῷ, V 100
15 ὅπου ἦν καὶ ἐσχάρα πυρός, ἀπέταμεν αὐτὸ εἰς σμύλη τοῦ γραμμα-
τέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως οὗ ἐξέλειπεν
τὸ βιβλλον ἐν τῷ πυρὶ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν κύριον. καὶ B
ὀργισθεὶς κύριος εἶπεν Ἰωακείμ τῷ καὶ Ἐλιακίμ διὰ Ἰερεμίου
τοῦ προφήτου, Ἐκαστας τὸ βιβλλον τοῦτο εἰπὼν, Διὰ τί ἔγρα-
20 ψας ἐπ' αὐτῷ λέγων, Ἐλεύσεται Ναβουχοδονόσορ καὶ διαφθερεῖ R 292
τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνος.
διὰ τοῦτο εἶπεν κύριος Ἰωακείμ, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Δαβὶδ. καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλλου Ἰερεμίας,

3. τὰ om. P. 11. Βαράχ P. 13. καὶ om. P. 14. τέσσαρας P.
ib. τῷ] τοῦ P. 16. ἐξέλειπεν P. 18. τῷ Ἰ. P. ib. τῷ καὶ] καὶ
τῷ P. 20. διαφθερεῖ V. 22. Ἰωακείμ P.

haec in desolationem, et in vastitatem. Et seroient in his gentibus Regi
Babyloni septuaginta annos. Et post septuaginta annos vindicabo super
Regem Babylonis, et super gentem illam, dicit Dominus.

Hoc eodem quarto anno Joacim sive Jechoniae Regis Juda, Hieremias Propheta jubetur a Domino volumen libri accipere, et scribere in eo universa quae locutus est Dominus contra Hierusalem a diebus Josiae Regis Juda, usque ad annum quartum Joacim: Fortasse propterea quae cogito super eos, conuertentur, et non conuersi estis. Quae verba cum legisset Baruch filius Neriae in aures universi populi, misit Joacim Judin ut tolleret volumen, quod Judin acceptum legit; et cum tres quatuorve pagellas legisset Joacim Regi in domo hiemali sedenti, ubi et fuculus ignis erat, scapello scribae scidit illud, et projecit in ignem arulae, donec consumeretur totum volumen. Et non sunt reversi ad Dominum. Iratus ergo Dominus dixit Joacim et Eliacim per Hieremiam Prophetam: Tu combussisti volumen istud, dicens: Quare scripsisti in eo, dicens: Veniet Nabuchodonosor, et vastabit terram hanc, et cessare faciet ab eo hominem et jumentum. Propterea dicit Dominus Joacim: Non erit

καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαρούχ, καὶ ἦν γεγραμμένα ἐν αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰωακείμ.

ε'.

Ἰερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβόρον ὑπὸ Μελχιού νιού Ἰωακείμ. Ἀβδεμελεχ δὲ ὁ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος τοῦ αὐτοῦ Ἰωακείμ, ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ μᾶτην βεβληῖσθαι τὸν Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπείς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, λαβὼν ἄνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου.

Ἐκ τῆς προφητείας Δαυιήλ.

10

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς κἀλεῖσαι τοὺς ἑπαιδοῦς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμάκους καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ.¹⁵
 D καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐνπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συρισί, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι, σὺ εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν. ἀπεκρίθη ὁ βασι-

3. s' om. P. *ibid.* Ναβουχοδονόσορ β' m. R, Ναβουχοδονόσωρ m. P. 10. τοῦ Δαυιήλ P. Est c. 2. 13. ὁ prius om. P. 16. ἦλθεν P.

Anni a. m. c. ex eo qui sedeat super thronum David. Et accepit aliud volumen Hieremias, et dedit illud Baruch, in quo erant scripta universa, quae erant contra Joacim.

Hieremias Propheta projicitur in lacum coeni a Melchia filio Joacim. Abdemelech autem Aethiops Eunuchus ipsius Joacim, hoc audiens, ac injuste Hieremiam projectum fuisse in lacum, locutus est ad Regem. Commisso ergo sibi negotio, accepit triginta viros, et Hieremiam e lacu coeni extraxit.

Ex Prophetia Danielis.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium, et conterritus est spiritus ejus; et somnium ejus fugit ab eo. Et dixit Rex ut vocarent incantatores, et magos, et maleficos, et Chaldaeos, ut indicarent regi somnium ejus. Et venerunt, et steterunt coram Rege. Et dixit Rex ad eos: „Somnium somniavi, et stupefactus est spiritus meus meus, ut non possem scire somnium.“ Et dixerunt Chaldaei ad Regem Syriace: „Rex in aeternum vive; dic somnium servis tuis, et interpretationem ejus indicabimus.“ Respondit Rex, et dixit Chaldaeis: „Sermo recessit a me; nisi indicaveritis mihi somnium, et inter-

λεὸς καὶ εἶπε τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλητέ μοι, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν εἰς διασπαγὴν ἔσονται. ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δώματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ. πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι. ἀπεκρίθησαν δεύτερον· καὶ εἶπον, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγελοῦμεν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγορεύετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἠέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀπαγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἶπατέ μοι, καὶ γνῶσομαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλητέ μοι. ἀπεκρίθησαν πάντες 15 οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆρας, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι· καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδῶν μάγον καὶ Χαλδαίων, ὅτι ὁ λόγος ὢν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ βυρῶς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν 20 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. τότε αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ πολλῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλώων· καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. τότε Δανιὴλ ἀπε- V 101

6. ἀπαγγείλατε P. 13. μου om. P. 14. ἀπαγγελεῖτε P sola. 16. θυμήσεται PV. 18. ἐν βασιλ. P. 19. ἀγγελεῖ P. 23. ἀπεκτείνοντο R.

pretationem ejus, peribitis vos, et domus vestrae diripientur. Si autem somnium et conjecturam ejus narraveritis, dona et munera, et honores multos accipietis a me. Somnium igitur et interpretationem ejus indicate mihi." Responderunt secundo, et dixerunt: „Rex dicat somnium servis suis, et interpretationem ejus indicabimus." Respondit Rex, et ait: „In veritate scio, quod tempus redimitis, scientes quod recesserit a me verbum. Si ergo somnium non indicaveritis mihi, scio quod verbum mendax et corruptum composuistis, ut dicatis coram me, donec tempus praeterat: somnium dicite mihi, et sciam, quia et conjecturam ejus annunciate mihi." Responderunt omnes Chaldaei in conspectu regis, et dixerunt: „Non est homo super terram, qui possit verbum Regis notum facere, quia omnis Rex magnus et Princeps, verbum tale non interrogat incantatorem, magum et Chaldaeum: quia sermo quem Rex interrogat gravis, et alius non est, qui renuntiet eum coram Rege, nisi Dii, quorum non est habitatio cum omni carne." Tunc Rex in furore et ira multa dixit perdere omnes sapientes Babylonia. Et sententia egressa est, et sapientes interficiebantur: et quaerebant Daniele et amicos ejus in-

κρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείφῳ τοῦ βασι-
λέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπυθιά-
C νετο αὐτοῦ λέγων, Ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ
γνώμη ἡ ἀναιδῆς αὕτη ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ
τὸ ῥῆμα Ἀριώχ τῷ Δανιήλ· καὶ Δανιήλ ἤξιωσε ὅπως χρόνον 5
δῶ αὐτῷ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγέλλῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ
εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μι-
σαιήλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. καὶ
οἰκτιριστοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστη-
ρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ 10
μετὰ τῶν ἐπιλοπιῶν σοφῶν Βαβυλῶνος. τότε εἶπεν Δανιήλ ἐν
δράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπακαλύφθη, καὶ ἐδόγγησε τὸν
D Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ, καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
ρίου ἐδόγγημένον ὀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σύν-
εσις καὶ ἡ σοφία αὐτοῦ ἐστιν, καὶ αὐτὸς ἄλλοιοι καιροὺς καὶ 15
χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν τοῖς σο-
φοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσιν σύνεσιν. καὶ αὐτὸς ἀποκαλί-
πτει βαθεῖα καὶ ὀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ ἀόρατῷ, καὶ τὸ
φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστιν. σοὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξαμολο-
γοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν ἔδωκάς μοι καὶ ἐγνώ-
ρισάς μοι ἡ ἡξιώσωμεν παρὰ σοῦ· καὶ τὸ δράμα τοῦ βασιλέως
ἐγνώρισάς μοι. καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
P 126 σιλεύς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὸν

11. τῷ om. R. 13. τοῦ alterum om. P. 14. καὶ — αἰῶνος om. P. 19.
μου] ἡμῶν m. P. 21. τὸ om. P. 22. ἐκατέστησεν P, ἐκατέστησεν R.

terficere. Tunc Daniel respondit consilium et sapientiam Arioch Prin-
cipi coquorum Regis, qui egressus est, ut interficeret sapientes Babylo-
nis, et interrogabat eum, dicens: „Princeps regis, pro quo egressa est
sententia Regis impudens haec a facie Regis?“ Notum fecit autem ver-
bum Arioch Daniel. Et rogavit Daniel ut tempus daret sibi, et conje-
cturam ejus annuntiaret Regi. Et ingressus Daniel in domum suam, et
Ananiae, et Misael, et Azariae amicis suis verbum notum fecit. Et mi-
serationes quaerebant a Deo coeli super mysterio hoc, ne perirent Da-
niel et amici ejus cum caeteris sapientibus Babylonis. Tunc Danieli in
visione noctis mysterium revelatum est, et benedixit Deum coeli Daniel,
et dixit: „Sit nomen Domini benedictum a saeculo quia intellectus et sa-
pientia ipsius est. Et ipse mutat tempora et annos: constituit Reges,
et transfert, dans sapientiam sapientibus, et prudentiam scientibus in-
tellectum. Et ipse revelat profunda et abscondita, sciens quae in tene-
bris, et lumen in eo est, Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, et lau-
do, quia sapientiam et virtutem dedisti mihi, et nota fecisti mihi, quae
rogavimus te, et visionem Regis notam fecisti mihi.“ Et venit Daniel
ad Arioch quem constituerat Rex, ut perderet sapientes Babylonis; et

σοφὸς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς· εἰσάγαγέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλῃ. τότε Ἀριὼχ ἐν R 296 σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὗρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν νιῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀπαγγελεῖ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστιν σοφῶν, μάγων, ἐπα- 10 οιδῶν, Γαζαρηνῶν, ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἔστιν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια. καὶ ἐγγνώρισεν τῷ βασιλεῖ Να- B βοχδοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

Τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοι- 15 τῆς σου τοῦτο ἔστιν. σύ βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς 15 κοίτης σου ἀνέβησαν, τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγγώρισέν σοι ἃ δεῖ γενέσθαι· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὐσῇ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἔνεκιν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα μὴ τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. σὲ 20 βασιλεῦ θειώρεις, καὶ ἴδου εἰκὼν μιὰ μεγάλη, καὶ ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἢ πρόσσωψις αὐτῆς ὑπερφερέης ἔστιν πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ C ὄρασις αὐτῆς φοβερά. εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἄργυρος, ἡ κοι-

2. ἀγγελοῦ P. 19. μὴ om. P. 20. καὶ ἡ] ἡ P.

dixit illi: „Sapientes Babylonis ne perdas. Introduc me in conspectu Regis, et interpretationem Regi narrabo.“ Tunc Arioch festinus introduxit Danielelem coram Rege, et dixit ei: „Inveni virum de filii captivitatatis Judaeae, qui solutionem Regi annuntiabit.“ Et respondens Rex dixit Danieli, cujus nomen Balthasar: „An potes mihi renuntiare somnium quod vidi, et interpretationem ejus?“ Et respondit Daniel in conspectu Regis, et dixit: „Mysterium, quod Rex interrogat, non est sapientum, magorum, incantatorum, aruspicum indicare tibi: sed est Deus in coelo revelans mysteria.“ Et notum fecit Regi Nabuchodonosor, quae oportet fieri in novissimis diebus.

„Somnium tuum, et visiones capitis tui, in lectulo tuo hujuscemodi sunt. Tu Rex, cogitationes tuas in cubili tuo ascenderunt, quid oportet fieri post haec. Et revelans mysteria nota fecit tibi, quae oportet fieri. Et mihi non in sapientia existente in me, praeter omnes viventes, mysterium hoc revelatum est; sed ideo ut conjecturam Regi manifestaret, ut cogitationes cordis tui scias. Tu Rex videbas, et ecce imago una, multa, imago illa magna, et facies ejus elevata, stans a facie tua, et visio ejus terribilis. Imago, cujus caput auri puri; manus et pectus, et brachia ejus argentea; venter et femora aerea; tibiae ferreae, pedes,

λα και οι μηροὶ χαλκοὶ και αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
 μέν τι σιδηροῦν και μέρος τι δαστρακίνον. ἐθεώρεις ἕως ἀπ-
 τμήθῃ λίθος ἕξ ὄρους ἕνευ χειρῶν· και ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ
 τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς και δαστρακίνοους, και ἐλέπτυνεν αὐτοὺς
 εἰς τέλος. τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ δαστρακον, ὁ σίδη-
 ρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, και ἐγένοντο ὡσεὶ κοιορ-
 τὸς ἀπὸ ἄλωνος θειρινῆς, και ἐστήριξεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 V 102 πνεύματος, και τόπος οὐχ ἠδρέθη αὐτοῖς, και ὁ λίθος ὁ πατά-
 D ξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη εἰς ὄρος μέγα, και ἐπλήρωσεν πᾶσαν τὴν
 γῆν. τοῦτό ἐστιν τὸ ἐνύπνιον, και τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν 10
 ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Σὺ βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βα-
 R 298 σιλειαν ἰσχυρὰν και κραταιὰν και ἔντιμον ἔδωκεν ἐν παντὶ τό-
 πῳ, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ
 και πετεινὰ οὐρανοῦ και ἰχθύας θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, 15
 και κατέστησέν σε κύριον πάντων, σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ. και
 ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεῖα ἕτερα ἥττων σου, ἡ ἐστὶν ὁ ἄρ-
 γυρος, και βασιλεῖα τρίτη, ἡ ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης
 τῆς γῆς. και βασιλεῖα τετάρτη ἐσται ἰσχυρὰ ὡς ὁ σίδηρος· ἐν
 P 127 τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει και δαμάζει πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· 20
 οὕτω πάντας λεπτυνεῖ και δαμάσει. και ὅτι εἶδες τοὺς πόδας

2. μέρος] μέρος δέ P sola. 6. ἐγένετο P. 7. ἐξήρεν P, om.
 R., addit m. 12. φ] ὡς RV. 16. σε om. P. 17. ἐστιν
 ἄργυρος P. 20. λεπτυνεῖ P. 21. και δαμάσει om. V.

pars quidem quaedam ferrea, pars autem quaedam fictilis. Videbas de-
 nec abscissus est lapis ex monte sine manibus, et percussit imaginem su-
 per pedes ferreos, et fictiles, et comminuit eos in finem. Tunc commi-
 nuta sunt omnino testa, ferrum, argentum, aurum, et facta sunt quasi
 pulvis ab area aestiva, et extulit ea multitudo venti, et locus non est
 inventus illis. Et lapis qui percussit imaginem factus est in montem
 magnum, et implevit omnem terram. Hoc est somnium; et conjecturam
 ejus dicemus coram Rege.“

„Tu Rex, Rex Regum, cui Deus coeli regnum forte, et validum
 et gloriosum dedit in omni loco, in quo habitant filii hominum,
 bestiasque agri, et volatilia coeli dedit in manu tua, et constituit te
 Dominum omnium: tu es caput aureum. Et post te surget regnum aliud minus
 te, quod est argentum: et regnum tertium, quod est aes, quod domina-
 bitur omni terrae. Et regnum quartum erit forte quasi ferrum: quem-
 admodum ferrum comminuit et domat omnia quae sunt in terra, ita
 omnes comminuet. Et quia vidisti pedes et digitos partem quidem
 quandam testeam et luteam, partem autem aliquam ferream, regnum di-
 visum erit, et a radice ferrea erit in eo: quemadmodum vidisti ferrum
 mixtum testae et digiti pedum pars quidem quaedam ferrea, pars autem

καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὀστράκινον καὶ κεραμιοῦν, μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίλης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ. καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν 5 τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον, καὶ μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρότερον, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον. ὅτι δὲ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγείς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὕτως μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνεται μετὰ τοῦ ὀστρά- B 10 κου. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, καὶ λεπτυνεῖ καὶ λιμνήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτιμήθη λίθος ἄνευ 15 χιρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γινέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ 20 τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαναὰ καὶ εὐωδῖαν εἶπε σπεισαι αὐτῷ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας C) ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτός ἐστιν Θεὸς Θεῶν καὶ κύριος κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

1. κεραμῆον V, κεράμιον P. 4. μὲν τι] μέντοι P. 6. ἀπ'] ἐπ' R, ἄπ' P. 10. ἡμέραις βασιλέων P. 12. οὐκ V. 15. τὸν ἄργυρον om. P. 16. ὁ alterum om. P.

quaedam testea; pars quaedam regni erit fortis, et ex ea erit contritum. Quia vidisti ferrum mixtum testae; commixti erunt in semine hominum, et non erunt adhaerentes hic cum hoc, sicut ferrum non miscetur cum testa. Et in diebus Regum illorum, suscitabit Deus coeli regnum, quod in aeternum non corrumpetur: et regnum ejus populo alteri non relinquetur, comminuet, et ventilabit omnia regna; et hoc suscitabitur in aeternum: quemadmodum vidisti, quia de monte abscissus est lapis sine manibus, et comminuit testam, ferrum, aes, argentum, aurum. Deus magnus nota fecit Regi, quae oportet fieri post haec, et verum somnium, et fidelis conjectura ejus.⁴⁴

Tunc Rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, et Danielem adoravit, et munera, et odores dixit libare ei. Et respondens Rex, dixit Danieli: „In veritate Deus vester Deus Deorum, et Dominus Dominorum, et Rex regum, et revelans mysteria; quia potuisti revelare mysterium hoc.“

Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δώματα μεγάλα
 R 300 καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας
 Βαβυλωνος, καὶ ἄρχοντα σατραπῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς
 Βαβυλωνος· καὶ Δανιήλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κα-
 τέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνος τὸν Σεδράκ καὶ Μι-
 σὰκ καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ βασιλέως.

D

μ' Ὀλυμπιάς.

ε', ζ', η', θ'.

μα' Ὀλυμπιάς.

ι'.

10

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ Ναβουχοδο-
 νόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν
 Ἰουδαίων χειρωσάμενος καὶ γὰρ τῶν Ἰουδαίων ἀλχημαίτους
 λαβῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβῶν,
 φόρον τε Ἰεχωνίᾳ τῷ καὶ Ἰωακείμ ἐπιτάξας τελεῖν ἀργυρίου τέ-
 λαντα ρ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα ι', ἀνεχώρησεν.

V 103
P 128

Ἀπὸ ις' ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ρομελίου βασιλέως Ἰσραήλ,
 ἤγονν δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἰωάθαν βασι-
 λέως τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον
 ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακείμ πληροῦνται ἔτη ρν', ἅπερ Ἔξε-20

2. πάσας P. 6. ἦν om. R. id. τοῦ om. P. 7. γ' Ναβου-
 χοδονόσορ. m. R. γ' Ναβουχοδονόσορ m. P. 18. τῆς om. P.

Anni a. m. c. Et magnificavit Rex Daniel, et dona magna et multa dedit ei, et
 constituit eum super omnes regiones Babylonis, et Principem Satraparum
 super omnes sapientes Babylonis. Et Daniel postulavit a Rege, et con-
 stituit super opera regionis Babylonis Sidrach, et Misac, et Abdenago.
 Et Daniel erat in atrio Regis.

XL. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

XLI. Olympias.

X.

Hoc anno decimo Jechoniae, seu Joacim, Nabuchodonosor Babylonis
 Rex, septimo regni sui anno, subjugata Judaea, et III. MXXII. ex Judaeis
 captivis factis, maximeque vasorum templi parte ablata, Jechoniae, seu
 Joacim, argenti centum, et auri decem talentorum imposito tributo, re-
 cessit.

Ab anno XVI. Phacee, filii Romelias Regis Israel, qui quidem secun-
 dus annus fuit Joatham Regis duarum tribuum Juda et Benjamin, usque
 ad praesentem decimum annum Jechoniae, seu Joacim, complentur anni

κίας διὰ τῆς τῶν ρν' ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλευρὸν ἀνακλίσεως καὶ κοι-
μήσεως ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ παρανομίας ἑωρακεῖναι λέγεται.

Ἔχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἢ κατάληψις οὕτως.

	Θακεὲ ἐν Σαμαρεία	ἔτη ιδ'.	
5	᾿Ωσηὲ ἐν Σαμαρεία	ἔτη θ'.	
	᾿Εζεκίας	ἔτη κθ'.	
	Μανασσῆς	ἔτη νέ.	B
	Ἀμὼν	ἔτη β'.	
	Ἰωσίας	ἔτη λα'.	
10	Ἰωάχαζ ὁ καὶ Σελλήμ	μῆνας γ'.	
	Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακεὶμ	ἔτη ι'.	

Ἀπὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Θακεὲ υἱοῦ Ῥομιελίου ἐπὶ
τὸ παρὸν ι' ἔτος Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ εἰσὶν ἔτη, ὡς πρό-
κειται, ρν'.

15 ια'. R 302

Ἰερεμίας προφητεύων Ἰεχωνία τῷ καὶ Ἰωακεὶμ λέγει, Ὁ οὐ-
κοδομῶν τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα C
αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίσει, παρ' αὐτῷ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δω-
ρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ διδοὺς αὐτῷ. ὠκοδόμησας σεαυ-
20 τῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα εὐρύχωρα, διεσταλμένα θυρσοὶ καὶ
ἔξυλωμένα ἐν κέδρω καὶ κεχρισμένα ἐν μιλτῇ. μὴ βασιλείων

1. ἀνακλίσεως RV. 7. νβ' P. 16. ἢ Ναβονχοδονόσορος m. R,
ἢ Ναβονχοδονόσορ m. P. ἰδ. λέγει] Jerem. XXII. 18.

cl. quos Ezechias per dierum cl. in latus inclinationem et dormitionem Anni a m. c.
super Israelis impietates vidisse dicitur.

Ita vero se habet accurata calculi comprehensio.

Phacee in Samaria (regnavit)	annos xiv.
Osiat in Samaria	annos ix.
Ezechias	annos xxix.
Manasses	annos lii.
Amon	annos ii.
Josias	annos xxxi.
Joachaz, qui et Sellem,	menses iii.
Jechonias, qui et Joacim	ann. x.

A decimo quinto igitur anno Phacee filii Romelias, usque ad prae-
sentem decimum annum Jechoniae, sive Joacim, sunt anni, ut supra di-
ctam est, cl.

xl.

4863.

Jeremias prophetans Jechoniae, sive Joacim, ait: Qui aedificat do-
mum suam non cum justitia, et coenacula sua non in iudicio, apud
ipsum proximus ejus operatur gratis, et mercedem ejus non reddet ei.
Aedificasti tibi domum proportionatam, coenacula spatiosa, distincta fe-
natris, et contiguata in cedro, et limita sinopide. Num regnans regna-

βασιλεύσης, ὅτι ἀμιλλᾶσαι πρὸς τὴν κέδρον. ὁ πατήρ σου ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐποίησεν δίκαια, καὶ καλῶς ἦν αὐτῷ, καὶ σὺ ἔδει οὕτω ποιεῖν. διὰ τοῦτο, φησὶν, οὐ μὴ κόπονται αὐτόν. οἴμοι, κύριε, οἴμοι, ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, ὡς ἀδελφέ, οἴμοι, ἀδελφέ. ταφῆ ὄνου ταφήσεται. συμψησθεὶς ὡς 5
 D κοπρία ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. ὅπερ καὶ γέγονεν οὐ μετ' οὐ πολὺ.

ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἱερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ προφητεύων λέγει Ἰεχωία τῷ καὶ Ἰωακείμ, Παραδοθήσῃ εἰς χεῖρας Ναβου-10
 χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος σὺ καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὁ καὶ γέγονεν εὐθύ. Ναβουχοδονόσορ γὰρ ἀπὸ Μαρέων τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τῆς βασιλείας Αἰγύπτου ἀποσπάσας, τῇ γῆ Βαβυλωνίων προσκησάμενος, ἐλθὼν πάλιν εἰς Ἱερουσαλήμ Ἰεχωία¹⁵
 τὸν καὶ Ἰωακείμ τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας
 P 129 αὐτοῦ, δῆσας αὐτόν Ναβουχοδονόσορ ἐν πέτραις χαλκαῖς ἐνάτῳ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλεῖστον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἠβούλετο ἐχρηῖτο αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ἱερεμίου· ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ²⁰
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας καὶ τὸν Ἐζεκιήλ ἤγαγεν αἰχμα-

1. βασιλεύσεις P. ib. ἀμιλλᾶ σε P. 4. οἴμοι V. 5. συμψησθεὶς V, συμψιθεὶς P. 7. οὐ μετ' οὐ] Aut prius aut posterius οὐ delendum videatur, ut est p. 277. A. 294. B. Sed conf. p. 258. C. 277. B. 9. 6' ἔτος τοῦ Ναβουχοδονόσο. m. R. 6' Ναβουχοδονόσορ m. P. 17. Ναβουχοδονόσορ uncis includit P tacento V. ibid. ἐνάτῳ PV. 18. τῷ ἔτει P. 19. ἔβουλετο P.

bis, quoniam te confers cedro. Pater tuus comedit et bibit, et fecit justitiam, et bene erat ei, et te oportebat ita facere. Propterea, dicit (Dominus,) non plangent cum, vae mihi, Domine, vae mihi, frater: neque stebunt cum, o frater, heu mihi frater. Sepultura usini sepelietur: computrefactus proficietur ultra portum Hierusalem. Quod et paullo post factum est.

xii.

Hoc anno Hieremias ex persona Dei prophetans Jechoniae, seu Joacim, ait: Tradetis in manus Nabuchodonosor Regis Babylonis, tu et mater tua quae te genuit, et ibi moriemini. Quod et accidit: quippe Nabuchodonosor a Marais Aegypti usque ad flumen Euphratem quaecumque erant regni Aegypti, avulsa, terras Babylonis subjecit: ac Hierusalem rursus profectus, Jechoniam, seu Joacim, mense tertio anni xii. regni ejus, aereis vinetum catenis, captivum factum anno regni sui ix. unaque cum illo maximam populi partem, Babylonem abduxit, usque pro suo arbitratu usus est, juxta Hieremiae Prophetiam: in quibus erat

λάτους· πλὴν βασιλεύσας ἰβ' ἔτη ὁ αὐτὸς Ἰεχωνίας ὁ καὶ Ἰωακίμ ἀπέθανεν, καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν Ἰωακίμ υἱὸς αὐτοῦ, ἔκγονος Ἰωσίου, ὅστις ἢ βίβλος τῶν Παραλειπομένων καὶ τὸ εὐαγγέλιον Ἰεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τρίμηνον ἔβασίλευσεν.

5 Μετὰ Ἰεχωνίαν τὸν καὶ Ἰωακίμ ἔβασίλευσεν Ἰεχωνίας ἔκγονος Ἰωσίου μῆρας γ'. ὁμοῦ δ'ωδ' καὶ μῆρας γ'.

Ἐπὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. καὶ ἐξῆλθεν Ἰεχωνίας αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχοδονόσορ τῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐξήνεγκεν τοὺς θησαυροὺς τοῦ τε νιοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψεν τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Σολομῶν, καὶ ἀπέκτισεν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἅλῃον τὸν λαὸν ἰς χιλιάδας αἰχμαλώτους καὶ πάντα τέκτονα καὶ τὸν συγκλίοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν πλὴν πενομένων τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰεχωνίαν μετώκισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς εὐνοῦχοις. ἔλαβεν ἐτέ-
 10 20 ραν κεφαλῆδα βιβλίου Ἱερεμίας, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Βαροὺχ, καὶ ἦν γεγραμμένα αὐτῇ πάντα ἅπερ ἦν κατὰ Ἰεχωνία. καὶ ἔβασίλευσεν μετ' αὐτὸν Σεδεκίας ὁ καὶ Ματθανίας, υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ια'. ὁμοῦ δ'δε' καὶ μῆρας ε'.

1. ἔτη ἰβ' P. 3. τῶν Παραλειπομένων] I. 3. ἰδ. εὐαγγέλιον]
 Matth. I. 11. 11. ἐνάτῳ PV. 13. τε om. R. 14. 253. 14. ἀπέ-
 κτισεν PV. 15. τὸν ἅλῃον λαὸν R. 16. πάντα τὸν τέκτονα P.
 18. μετώκισεν PV. 22. Σεδεκίας P. ἰδ. ἰ. Ναβουχοδονόσορ. m. R.

etiam Daniel, et cum eo tres pueri, et Ezechiel. Jechonias vero, qui et Joacim, cum regnasset annos xii. decessit, ac post illum regnavit Joacim filius ejus, Josiae nepos, quem liber Paralipomenon et Evangelium Jechoniam nominant, qui tribus duntaxat mensibus regnavit.

Post Jechoniam, seu Joacim, regnavit Jechonias, Josiae nepos, menses iii. Colliguntur anni iv. mdcocxciv. et menses iii.

Illo regnante venit rursus Nabuchodonosor tertio mense illius regni Hierosolymam, urbeque obsessa, et vallata, egressi sunt Jechonias, ipse et mater et filii ejus ad Regem Babylonis, et capti sunt a Nabuchodonosor anno regni illius nono, ingressusque urbem Assyriorum Rex, abstulit Thesaurus templi et Regis: et vasa, quae fecerat Solomon, confregit, et traduxit ex urbe Hierusalem principes omnes ac potentiores una cum universo populo ad xvii. millia, et in captivitatem abduxit, atque adeo omnem artificem et inclusorem, relicta tantummodo ex plebe terrae pauperibus: in quibus et ipsum Jechoniam, et matrem, et uxores ejus, et Eunuchos abduxit Babylonem. Hieremias accepit aliud volumen, et dedit Barucho; erantque in eo scripta quaecunque contra Jechoniam

α΄.

μβ΄ Ὀλυμπιάς.

D

β΄.

Τούτω τῷ ἔτει Ἄγκιος Μάρκος τελευταῖ ἐν Ῥώμῃ καταστή-
ματι· καὶ ἐβασιλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Ἄγκιος Ταρκόνιος ὁ καὶ Πρῶ-
σκος ἐν αἰτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη΄.

γ΄.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφῆτευσεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.

δ΄.

Τούτω τῷ ἔτει Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας ἀπέστειλε πρὸς 10
P 130 Ἱερεμίαν τὸν Πάσχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφωνίαν υἱὸν Μα-
δασσαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτήσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ, ἐπι-
θόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει κύριος ἔλεος μετ’ αὐτῶν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου κυρίου ὅτι πολέμησαι
κύριος τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐντετα-
15 μένη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροξυ-
σμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν τὸν καὶ Σεδε-
κίαν, βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν
καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχίρας

1. α΄ Ναβουχοδ. m. P. 4. Ἄγκιος P. 5. Ἄγκιος] Δούκιος m.
P. 6. β΄ Ναβουχοδ. m. P. 10. γ΄ Ναβουχοδ. m. P. 11.
Πάχωρ P. ibid. Μαδασσαίου P. 12. περὶ τοῦ Ν. P. 17.
κατὰ R. 18. τὸν alterum om. P.

Anni m. c. fuerant praedicta: et regnavit post illum Sedecias, qui et Matthanias
dictus, ann. xi. Colliguntur anni iv. mcccov. et menses vi.

I.

XLII. Olympias.

II.

4895. 6.

Hoc anno Ancus Marcius Romae naturali morte extinguitur: cui suc-
cessit Lucius Tarquinius, qui et Priscus dictus, ac Romae pariter regna-
vit ann. xxxviii.

III.

In Judaea prophetabant Hieremias et Barnch.

IV.

Hoc anno Matthanias, qui et Sedecias, misit ad Hieremiam Pacher,
filium Melchiae, et Sophoniam, filium Madassaei Sacerdotis, ut de Na-
buchodonosor, qui se, Judaeamque aggressus erat, illum rogarent, an
Deus facturus esset misericordiam cum eis. Quibus ex persona Dei re-
spondit Hieremias, in haecce verba: Dominus urbem oppugnabit, et incolae
ejus in manu extenta, et brachio elevato, cum furore et indignatione, et impetu
magna. Post haec Matthaniam, sive Sedeciam, Regem Juda, ejusque

καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐ φείσονται ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐκ οὐκτερεῶ αὐτούς. καὶ ἀπέστειλεν Β Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προφητείας Ἱερεμίου παρὶ τῶν ὀ' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἄνανίας δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐνιστάμενος ταῖς Ἱερεμίου προφητείαις τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καὶ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ εἰκο- 10 στὸν ἔνατον ἔτος τυγχάνει μεθ' ὃ τὸ πάσχα γέγονεν νομίμως κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιήλ ὁ τοῦ Βουζὶ τοῦ ἱερέως υἱὸς τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἤρξατο προφητεύειν ἐν Βαβυ- 15 λῶνι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰδ, μεθ' ὃ ἦσαν προφητεύοντες Ναούμ, Μαλαχίας καὶ Δανιήλ. Μαλαχίας προφητεύων εἶπεν, Οὐκ ἔστι μοι θῆλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ θύοισιν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνυτολῶν ἔλλοι καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δοξασθήσεται. V 105

Ἄνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ ἰγνώρισαντο ἐν Βαβυλῶνι. 20 ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ προεφήτεον Ἱερεμίας καὶ Βαροὺχ υἱὸς Νηριου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει μηνὶ πέμπτῳ Ἐζεκιήλ προφητεύει περὶ ὧν ἐποίησεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνομιῶν. καὶ δεκάτῃ πάλιν τοῦ

3. οὐκτερεῶ V. 10. ἔνατον PV. 17. θύοισας P. 20. δὲ om. P.

Misae, et populum relictum in civitate a morte, et gladio, et fame tradet in manu Nabuchodonosor Regis Babylonis. Et occident eos in ore gladii, et non parcam eis, et non miserebor eis. Tum misit Matthanias, qui et Sedecias, his qui Babylone erant, quae didicerat ex Prophetia Hieremiae de LXX. annis captivitatis. Ananias vero Pseudopropheta, qui Hieremiae prophetiis contradixerat, eodem anno iv. moritur.

Hoc quidem anno iv. Matthanias, seu Sedeciae, et anno v. captivitatis Ezechiel seu Joacim, nonus et vicesimus annus extitit, quo Pascha secundum legem anno Josiae XVIII. actum est.

Hoc anno iv. Ezechiel, Buni Sacerdotis filius, mense iv. mensis die v. coepit prophetare in Babylone, ad fluvium Chobar: cum quo prophetantes erant Nahum, Malachias et Daniel. Malachias autem prophetans, dixit: Non est mihi voluntas in vobis, est Dominus omnipotens, et sacrificia de manibus vestris non accipiam, quoniam ab ortu solis usque ad occasum laudabitur nomen meum.

Ananias, et Azarias, et Misael clari habebantur Babylone. In Judea prophetabant Hieremias, et Baruch filius Neriu.

Hoc quarto anno, mense quinto, Ezechiel prophetat de impietatibus quae faciebat domus Israel: et rursus x. ejusdem v. mensis, idem ipse,

D αὐτοῦ πέμπτου μηνὸς ὁ αὐτὸς ἐπὶ πλείον ἀνομούντων αὐτῶν καὶ τοῦ Θαμοῦς, ὅπερ ἐρμηνεύεται Ἀδωνις, θρηνησάντων, προφητεύει, ἐλέγχων καὶ διειδίζων τὸν Ἰσραὴλ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

Προεφήτευσεν Βαροὺχ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἐλκεὶλ καὶ Ἀμβακούμ καὶ Ναούμ, Μαλαχίας ὁ νεώτερος καὶ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας.

ε΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐλκεὶλ ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλῶνι.

μγ' Ὀλυμπιάς.

ς΄.

P 131 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ ἔνδοξοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίαναν τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν.

ζ΄.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Σαραίας ὁ πατὴρ Ἰωσεδέκ ἐγνωρίζετο. 15

η', θ'.

Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως
R 308 Ἰουδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμεως
πολλῆς ὄσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος ἐν τῷ ἡγδῶφ
B καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρησεν αὐτήν, καὶ²⁰
ἔλαβεν ἕξ αὐτῆς αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, ὡλβ', καὶ ἀπήγαγεν εἰς

1. μηνὸς om. P. 2. Θαμύς P. 4. ιδ' Ναβουχοδον. m. R. ib. καὶ alterum om. P. 8. Τούτῳ — Βαβυλῶνι om. P. 11. ις' Ναβουχοδον. m. R. ib. οἱ om. P. 17. ις' Ναβουχοδον. ιζ'. ιη' m. R. ibid. ἔτει ἐνάτῳ P.

Anni a m. c. cum il magis imple agerent, et Thamiz, quod Adonidem sonat, lamentarentur, prophetans arguit, et exprobravit Israeli impietates eorum. Prophetavit Baruch in Aegypto, et Ambacum, Naum, Malachias junior, et Aggaeus, et Zacharias.

4894.

v.

XLIII. Olympias.

vi.

Hoc anno Rex Matthanias, qui et Sedecias, et illius proceres, et Sacerdotes polluerunt domum Domini Hierosolymis, inductis gentium idolis.

vii.

Hebraeorum summus Pontifex Saracas, pater Josedec agnoscitur.

viii. ix.

Hoc anno ix. Sedeciae seu Jechoniae Regis Juda, mense x. Nabuchodonosor Rex cum suis quantas cogere potuit copiis veniens Hierusa-

Βαβυλώνα. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ χρυσοῦν ἔστησεν
 εἰς τὸ ἐπὶ πάντων ἐκειῖσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν· καὶ ἦν τὸ ὕψος αὐτῆς
 πεηῶν ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πεηῶν ἕξ. καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ
 Διηρὰ ἐν χώρᾳ Βαβυλωνῶνος. καὶ ἀπέστειλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπά-
 5 τους καὶ στρατηγούς καὶ τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους καὶ
 τοὺς ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἔλθειν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς
 εἰκόνης τῆς χρυσοῦς, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ
 συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύ- C
 ραννοὶ μεγάλοι ἐπ' ἔξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χω-
 10 ρῶν εἰς τὸν ἐγκαίνισμὸν τῆς εἰκόνης ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονό-
 σορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστέθεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης ἧς ἔστησεν
 Ναβουχοδονόσορ· καὶ ὁ κῆρυξ ἔβόα ἐν ἰσχυρί, Ὑμῖν λέγεται,
 ἴδνη, λαοί, φυλαί, γλωσσαι, ἧ ἂν ᾤρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς
 τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιδάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτη-
 15 ρου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰ-
 κόνῃ τῇ χρυσοῦ ἧ ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ ὅς
 ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν
 κάμνον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσαν οἱ
 λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιδάρας, σαμ- D
 20 βύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες
 οἱ λαοί, φυλαί, γλωσσαι προσεκύουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἣν V 106
 ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, τότε προσῆλθον ἄνδρες

1. περί τῆς εἰκόνης m. P. 3. τίδω P. 13. φωνῆς τῆς] φω-
 νῆς P. 17. προσκυνήσει PV. 19. σαμβούκης P.

lem, urbem obsidione cinxit, captivosque ex ea Judaeos ducenti. Babylonem
 abduxit. Qua quidem tempestate suam ipsius statuam auream, quo ab omnibus
 illic adoraretur, erexit. Erat autem illius altitudo cubitorum lxx. latitudo vero
 cubitorum vi. et statuit eam in campo Decra provinciae Babylonis. Itaque
 Nabuchodonosor Rex misit ad congregandos Satrapas, Magistratus, et
 Judices, Duces et Tyrannos, Optimates et Praefectos, omnesque Princi-
 pes regionum, ut convenirent ad Dedicationem statuæ quam erexerat
 Nabuchodonosor Rex. Tunc congregati sunt Satrapae, Magistratus, et
 Judices, Duces, Tyranni et Optimates, qui erant in potestatibus consti-
 tuti, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem
 statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor Rex. Stabant autem in con-
 spectu statuæ, quam posuerat Nabuchodonosor Rex, et Praeco clamabat
 valenter: *Vobis dicitur populis, tribus et linguis, in hora qua audietis
 sonitum tubae, et fistulae, et cytharae, et sambucæ et psalterii, et sym-
 phoniae, et uniuscui generis musicorum, cadentes adorare statuam auream,
 quam constituit Nabuchodonosor Rex. Si quis autem non prostratus
 adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis.* Post haec igitur,
 statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae, et fistulae, et citharae,
 et sambucæ, et psalterii, symphoniae, et omnis generis musicorum, ca-

Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ὑπολαβόντες εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, Πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κισάρας, σαμβούκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ 5

P 132 μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλώνος, Σεδράκ, Μισάκ

R 810 καὶ Ἀβδεναγῶ· οἱ ἄνδρες ἐκείνοι οὐχ ἐπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματι σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσιν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔσθησας οὐ προσκυνοῦσιν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ. καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἢ ἀληθῶς, Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἔσθησα 15

B οὐ προσκυνεῖτε; νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κισάρας, σαμβούκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικοῦ, πεσόντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι ἢ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;

1. εἶπαν R. 3. πάντα ἄνθρωπον V: quo recepto scribendum ἐμβληθήσεσθαι. id. ἀκούσει P. 4. σαμβούκης P. 5. καὶ α.] σ. P. 6. προσκυνήσει RV, προσκύνει P. 8. nescio an 12. Μισάκ καὶ] καὶ Μισάκ V, hic Μισάκ R. 15. τῇ εἰκόνι] εἰκόνι P. 17. σαμβούκης PV. 20. τὴν κάμινον] τὸν κάμινον P. 21. ὃς] θεός, ὃς P sola.

dentis omnes populi, tribus, et linguae, adoraverunt statuam auream quam constituerat Nabuchodonosor Rex. Statimque et in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodonosor Regi: Rex, in aeternum vive. Tu, Rex, posuisti decretum, ut omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae et citharae, sambusae, et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum prosternat se et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituisti super opera regionis Babylonicae, Sidrach, Misach, et Abdenago. Viri isti contempserunt, Rex, decretum tuum, et Deos tuos non colunt, et imaginem auream quam constituisti non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furore et ira praecipit, ut adducerentur Sidrach, Misach et Abdenago: qui confestim aduncti sunt in conspectu Regis. Pronunciataque Nabuchodonosor, dixit eis: Vere ne, Sidrach, Misach, et Abdenago, Deos meos non colitis, et imaginem, quam constituisti non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae, citharae, sambusae, psalterii et symphoniae, et omnis generis musicorum, prosternite vos et adorate statuam quam feci. Quod si non adoraveritis:

Ἀπεκρίθη Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεὶ Ναβουχοδονόσορ, Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι· ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανῷ, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, [δυνατὸς] ἐξελεσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἢ ἑσθησας οὐ προσκυνοῦμεν. τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῷ, καὶ εἶπεν, Ἐκκυύσατε τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἕκκαθ'· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς εἶπεν κεδήσαντας τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῷ. ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι ἐπεδήθησαν ὄν τοῖς σαραβάρους αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερλόχυσαν. καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῷ ἔπεισον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι· καὶ περιεπάτουσαν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς ὑμνοῦντες τὸν κύριον καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον. καὶ συστάς Ἀζαρίας προσήύξατο οὕτως, καὶ ἀνοψάς τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν, Εὐλογητὸς εἶ, κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνε-

3. σοι om. V. 4. δυνατὸς addidit m. R. 5. τῶν om. P. 9.
 καὶ Μισάκ P. 12. ἐμβαλεῖν P. ibid. τὴν alterum om. P. 16.
 τοῦ om. P. 22. ὁ θεὸς om. P.

R 312

hac eadem hora mittimini in fornacem ignis ardentis. Et quis est Deus qui erimet vos de manu mea?

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt Regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi: est enim Deus in caelo quem colimus, potens eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, Rex, quia Deos tuos non colimus, et statuam auream, quam crexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago. Et praecepit ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consueverat, donec tandem succenderetur, et viris fortissimis iussit ut ligantes Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vincti cum braccis suis, et tharis, et calceamentis, et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis: nam iussio Regis urgebat. Fornax autem succensa erat nimis. Viri autem tres Sidrach, Misach, et Abdenago ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati, et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino. Stans autem Azarias oravit sic; aperiensque os suum in medio ignis,

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ὅτι δίκαιος
 εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ
 P 133 καὶ εὐθραῖα αἱ ὁδοὶ σου καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθιναί, καὶ
 κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ,⁵
 ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρ-
 V 107 τίας ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου
 καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν
 οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
 εὖ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα ὅσα ἡμῖν ἐπήγαγες, καὶ πάντα ὅσα¹⁰
 ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς
 εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἐχθρίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
 B πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοϊ-
 ξαι τὸ στόμα ἡμῶν· ἀισχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις
 σου καὶ τοῖς σεβρομένοις σε. μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ¹⁵
 τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ
 ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον
 ἐπὶ σου καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,
 οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος²⁰
 τῆς θαλάσσης. ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρ-

2. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ P. 4. κατὰ] καὶ κατὰ P. 7. καὶ om. V.
 9. οὐδὲ ἐποιήσαμεν om. P.

ait: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabile et glorificatum nomen tuum in saecula. Quia justus es et in omnibus quae fecisti nobis, et universa opera tua vera, et rectae viae tuae, et omnia judicia tua vera, et judicia veritatis fecisti, juxta omnia, quae fecisti nobis, et super civitatem sanctam tuam patrum nostrorum Hierusalem. Quia in veritate et judicio induxisti super nos haec omnia propter peccata nostra; quia peccavimus et inique fecimus recedentes a te, et deliquimus in omnibus, et mandata tua non audivimus, neque observavimus, neque fecimus, quemadmodum praeceperas nobis, ut bene sit nobis. Et omnia quaecumque induxisti nobis, et universa quaecumque fecisti nobis in vero judicio fecisti. Et tradidisti nos in manus inimicorum iniquorum inimicissimorum apostatarum, et Regi iniquo, et pessimo ultra omnem terram. Et nunc non possumus aperire os: confusio et opprobrium facti sumus servis tuis, et his qui colunt te. Ne tradas nos in perpetuum, propter nomen tuum: et ne dissipes testamentum tuum, neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, et Isaac servum tuum, et Israel sanctum tuum. Quibus locutus es ad eos, dicens, quia multiplicares semen eorum sicut stellas coeli, et sicut arenam, quae est in litore maris. Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles*

τίς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφή- C
της καὶ ἡγούμενος οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσ-
φορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ ὀλοκαρπῶσαι ἐναντίον σου
καὶ εὐρεῖν ἔλεος, ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι τα-
5 πεινώσεως προσδεχθείμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύ-
ρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθὲν σου, ὅτι οὐκ
ἔστιν αἰσχρὴ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. τῶν οὖν ἀκολουθοῦμεν ἐν
10 μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεί-
κיא σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς R 314
κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, κύριε.
καὶ ἐντραπέλισαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
καὶ κατασχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας, καὶ
15 ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς
μόνος καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβυαλόντες αὐτοὺς ἐπηρεῖται τοῦ βασι-
λέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυπίον καὶ
κληματίδα· καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
20 τισσεράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσεν καὶ ἐνεπύρσεν οὓς ἦρε περὶ P 134
τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ κυρίου συγκατέ-
βη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαριαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξεν τὴν

2. οὐδὲ θ.] καὶ θ. P. 17. ἐμβάλλοντες PV. id. τοῦ Βαβυλων-
ος βασιλέως P. 18. στυκπίον P, στικπίον V. 21. τὴν
om. P.

in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore
isto Princeps et Propheta, et dus, neque holocaustum, neque sacrificium,
neque oblatio, neque incensum, non locus primitiarum coram te, ut pos-
simus invenire misericordiam tuam, sed in anima contrita, et spiritu hu-
militatis suscipiamur, sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut
in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum in conspectu
tuo hodie, et impleat post te, quia non est confusio confidentibus in te.
Nunc igitur sequimur te in toto corde, et timemus te, et quærimus faciem
tuam. Ne confundas nos, sed facias nobiscum secundum mansuetudinem
tuam, et secundum multitudinem misericordiarum tuarum: et erue nos secun-
dum mirabilia tua, et da gloriam nomini tuo, Domine. Et confundantur
omnes qui ostendunt servis tuis mala, et confundantur in omni potentia et
potestate; et robur eorum conteratur. Et sciant quia tu es Dominus Deus
solus, et gloriosus super orbem terrarum.

Et non cessabant, qui miserant eos ministri Regis succedentes for-
nacem naphtha, et pice, et stupa, et malleolis. Et effundebatur flamma
super fornacem in cubitos quadraginta novem, et erupit, et incendit
quos invenit circa fornacem Chaldaeorum. Angelus autem Domini de-

- φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρῶσου διασπυρίζων. καὶ οὐκ ἦψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ· καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ ἠνώχλησεν αὐτούς. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἕξ ἐνὸς στόματος ὕμνου καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες, Ἐδόξητος εἶ, κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ μετὰ βραχέα. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ 10
- V 108 Μισαήλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξέλατο ἡμᾶς ἐξ ἕδου καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐξήρῴσατο ἡμᾶς ἐκ καμίνου μέσης καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐξήρῴσατο ἡμᾶς. ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογεῖτε 15
- C ἔξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- R 316 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούμετων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασεν, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς, βασιλεῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὡδὲ ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τέσσαρις λελυμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέ-

12. ἐξέλετο R. 20. τρεῖς ἄνδρας P. 22. τέσσαρας P. *ibid.* λελυμένους] πεπεδημένους V.

scendit cum Azaria et sociis ejus in fornacem, et excussit flammam ignis de fornace, et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quolequam molestiae intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant et glorificabant, et benedicebant Deum in camino dicentes: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, et laudabilis et superexaltatus in saecula. Et benedictum nomen tuum sanctum, et superlaudabile et superexaltatum in saecula. Benedictus es in templo sanctae gloriae tuae, et superlaudabilis et supergloriosus in saecula. Et post pauca.*

Benedicite Anania, Azaria, et Misael Domino, laudate et superexaltate eum in saecula, quia liberavit nos de inferno, et salvavit nos de manu mortis, et liberavit nos de fornace media ardentis flammae, et ex medio igne liberavit nos.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus.

Benedicite omnes colentes Dominum, Deum Deorum: laudate et confitemini, quia in omnia saecula misericordia ejus.

Et Nabuchodonosor audivit laudantes eos, et miratus est, et surrexit in festinatione, et ait Optimatibus suis: *Nonne tres viros projecimus*

σφ τοῦ πυρός, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία νιψ̄ Θεοῦ.

Τότε προσῆλθεν Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης, καὶ εἶπεν, Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξῆλθον Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρός. D

Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρλέυσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θριξ̄ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν καὶ ὁσμη πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. καὶ προσεκίνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδεναγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξέλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτῷ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασι- P 135
λέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν. ἔγω ἐκτίθεμαι δόγμα, Πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἂν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναγῶ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστιν Θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνήσεται φύσασθαι οὕτως.

Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράκ, Μισάκ καὶ Ἀβδε-

4. 6. 19. καὶ Ἀβδεναγῶ P. 11. ὁ om. P. 14. ἐξέλλετο P. 22. ὁ om. P.

in medium ignis compeditos? Et dixerunt Regi: Vere, Rex. Et dixit Rex: Ecce ego video quatuor viros solutos et ambulantes in medio ignis, et nihil corruptionis est in eis: et species quarti similis filio Dei.

Tunc accessit Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis ardentis, et ait: Sidrach, Misach, et Abdenago, servi Dei excelsi, egredimini, et venite foras. Et egressi sunt Sidrach, Misach, et Abdenago de medio ignis.

Et congregantur Satrapae, Magistratus, et Iudices et potentes Regis, et contemplantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuissent ignis in corporibus eorum; et capillus capitis eorum non est adustus, et sarabara eorum non sunt immutata, et odor ignis non transiisset per eos. Et adoravit in conspectu eorum Rex Dominum. Et respondit Nabuchodonosor, et dixit: Benedictus Deus Sidrach, Misach, et Abdenago, qui misit Angelum suum, et eruit seruos suos, quia considerunt in eo. Et verbum regis immutaverunt, et tradiderunt corpora sua in ignem, ne servirent et ne adorarent omnem Deum, praeter Deum suum. A me positum est decretum: Omnibus populus, tribus, lingua, quae dixerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, et Abdenago, dispareat, et domus eius vastetur, neque enim est alius Deus qui possit ita amicare.

ναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἤρξησεν αὐτούς, καὶ ἤξιωσεν αὐτούς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μδ' Ὀλυμπιάς.

B

ι'.

5

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ αὐτῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ᾗ κατέκλεισεν
 R 818 αὐτὸν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων, Ὅπως εἶπε κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν, καὶ Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
 C αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰσελεύσεται Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθιῆται, ἕως οὗ ἐπισκένομαι αὐτόν, φησὶ κύριος, ὅτι πολεμεῖ τοὺς Χαλδαίους.

ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐξῆραγῃ ἡ πόλις Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες Ναβουχοδονόσορ, 20

4. ιθ' Ναβουχοδονόσορος m. R. 6. δεκάτῳ ἔτει] ἔτει ι' P. 14. οἱ om. P. 18. ια' om. RV. 19. κ' Ναβουχοδονόσορ, quod apponit m. P, ex V affertur diserto, ut mihi non liqueat scholia illa V constanter habeat an minus. id. ἐνάτῃ PV.

Anni a. m. c. Tunc Rex promovit Sidrach, Misach, et Abdenago in provincia Babylonis. Et evexit eos, et toti Judaeorum genti, quae in regno ejus erat, praefecit.

XLIV. Olympias.

4904.

x.

Decimo Matthaniae, sive Sedeciae, anno, verbum Domini factum est ad Hieremiam, quando custodiebatur in atrio carceris Regis Judae, in quo clauserat eum Matthanias, qui et Sedecias, dicens: Quare tu vaticinaris dicens: Sic dixit Dominus, Ecce ego do civitatem istam in manu Regis Babylonis, et capiet eam, et Matthanias, qui et Sedecias, non salvabitur de manu Chaldaeorum, quia traditione tradetur in manus Regis Babylonis; et loquetur os ejus ad os ejus, et oculi ejus oculos ejus videbunt. Et ingredietur Matthanias, qui et Sedecias, in Babylonem, et ibi sedebit, donec visitem eum, dicit Dominus, quia pugnat contra Chaldaeos.

4905.

xi.

Hoc anno, die nono quarti mensis, vastata est Hierusalem, et in-

καὶ ἔβγαγεν Ματθανίας ὁ καὶ Σεδεκίας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νυκτὸς V 109
εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ ἤθελσαν φυγεῖν, καὶ κατεδίωκον οἱ Χαλ-
δαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν· καὶ πῦσα ἡ
δύναμις αὐτοῦ δισπάρη, καὶ ἔσφαζαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀρώντος
5 αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔξετύφλωσεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λώνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', 9' τοῦ μηνός, οὗτος 19' ἐνιαυτός D
Ναβουχοδονόσορ, ἦλθεν Ναβουζάρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν κυρίου διαρκέσαντα ἔτησιν
10 καί, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεκίου τοῦ καὶ Ἰεχωνίου καὶ
αὐτὸν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶν τὸ
τεῦχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ καθεῖλεν πῦσα ἡ δύναμις Χαλδαίων ἡ
μετὰ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ τοὺς καταλειφθέντας
ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς πεπτωκότας ἀπόκισεν πρὸς βασιλεῖα Βαβυ-
15 λῶνος, τοὺς δὲ πένητας τῆς γῆς κατέλιπεν Ναβουζάρδαν εἰς
ἀμπελοφυτοὺς καὶ εἰς γεωργούς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς
ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον πάντα τὸν χαλ- P 186
κὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλώνα. καὶ τοὺς ποδιστήρας καὶ
τοὺς ἀναληπτῆρας καὶ τὰ ψαλτήρια καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιά-
20 λας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλει-
τούργουν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰς ὑδρίας καὶ σαφῶθ καὶ τὰ μασ-
μαίρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχρίας καὶ τὰ ἀμμα- R 320

4. ἔσφαξεν P. 7. ἕως Μαρτίου κα' ἐπίστατο τὸ 19' ἔτος Ναβου-
χοδονόσορ m. P. 12. τῶν Χαλδαίων P. 14. ἀμπεπτοκότας P.
17. οἱ Χαλδαῖοι om. P. 18. ἀπήνεγεν P. 19. καὶ τὴν] τῆς
V. 21. ἀφῶθ P. φιάλας m. P. *ibid.* μαρμαίρωθ P. θυμια-
ματήρια m. P. 22. ἀμμαστρακιάθ P. λέβητας m. P.

gressi sunt duces omnes Nabuchodonosor, fugitque Mátthanias, qui et
Sedecias, et qui cum illo erant noctu in hortum ejus, et voluerunt fugere,
et insecuti a tergo Regis ceperunt eum Chaldaei, et totus exercitus ejus
dispatus est, et occidit filios ejus coram eo, et ipsum oculis privavit,
et in Babylonem deduxit.

Mense vero quinto, die nono, qui decimus nonus est Nabuchodono-
sor, venit Nabuzardan Princeps coquorum Hierosolymam, et incendit
templum Domini, quod steterat annis ccccxxv. domumque regiam Sede-
cias, qui et Joacim, et omnes domos civitatis; et totum murum Hieroso-
lymorum in circuitu exercitus Chaldaeorum, qui erant cum Nabuzardan,
dejecit, et relictos in urbe et cadentes transtulit ad Regem Babylonis.
Pauperes vero terrae Nabuzardan reliquit ad coelendas vineas et agros.
Et columnas aereas in templo Domini comminuerunt, et quicquid erat
aeris acceperunt, secumque Babylonem deportarunt. Lebetes praeteresa,
amias, psalteria, coronam, phialas, et creagras, omnisque generis vasa
aerea in quibus sacrificabant, et rei divinae operabantur; hydrias quo-

σρακὰθ καὶ τὰς θυσίας καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσῆ καὶ
 ἃ ἦν ἀργυρῆ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμαγείρος. καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ
 θάλασσα μία καὶ οἱ μύσχοι δώδεκα χαλκοῖ, οἳ ἦσαν ὑποκάτω τῆς
 θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺς Σολομῶν εἰς οἶκον κυρίου, οὗκ
 B ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν πάντων τῶν σκευῶν τούτων. 5

Καὶ οὗτος Σεδεκίας ὁ καὶ Ἰεχωνίας τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώ-
 πιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ ἰα΄ ἔτει Σεδεκίου τῇ Σόρ, ὅπερ ἐστὶν Τύρος, ἐπι-
 φανελοῦ τῇ Ἱερουσαλήμ διὰ τὰ συμβάντα αὐτῇ ὑπὸ Ναβουχοδο-
 νόσορ καὶ Ναβουζάρδαν τοῦ ἀρχιμαγείρου αὐτοῦ προφητεῖν 10
 κατ' αὐτῆς Ἐζεκιὴλ δηλῶν ὅσα αὐτῇ κακὰ ἔσται καὶ ἕως εἰς λεω-
 πετρίαν δοθήσεται καὶ ψυγμὸς σαγγῶν ἔσται.

Ἐπὶ τούτου καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδαίων ἐπέδουσαν αἰχμαλω-
 τισθέντες ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, καὶ μηκέτι ἰσχύσαντες ἐδοῦνεν-
 C σαν Βαβυλωνίους καὶ Μήδους. παρέδωκε γὰρ κύριος ὁ Θεὸς τὴν 15
 βασιλείαν τῆς γῆς εἰς χεῖρας Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων καὶ Μή-
 δων καὶ Περσῶν.

Μέχρι Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καταλήγουσιν οἱ ἐν φι-
 λῆς Ἰούδα βασιλεῖς, διαγενόμενοι ἐπὶ ὅλοις ἔτεσιν νοθ'.

Τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητευσθέν-
 τα ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἡ δευτέρα τῶν Παραλει-

6. οὕτως P sola. 8. ἔτει ἰα' P. 9. Ναβουχοδονόσορος P. 10.
 αὐτοῦ om. P. 11. λεωπετρίαν m. P ex Ezech. XXVI. 4., γεμε-
 τριαν PV. 12. δοθήσεται om. P.

Anni a. m. c. que et phialas et thymiateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et li-
 batoria, et mortariola seu thuribula, et cyathos: quae erant aurea, et
 quae erant argentea tulit Princeps cocorum. Et columnae duae, et ma-
 re unum, et vituli duodecim aenei sub mare, quae fecit Rex Solomon in
 domum Domini, non erat pondus aeris omnium horum vasorum.

Hic Sedecias, qui et Jechonias, malum fecit coram Domino, juxta
 omnia quae fecerant patres ejus.

Eodem anno xi. Sedeciae, Sor, seu Tyro, insultante urbi Hierusa-
 lem propter ea quae passa fuerat a Nabuchodonosor et Nabuzardan
 Principe cocorum, adversus illam prophetae Ezechiel, quaeque illi im-
 pendebant mala indicat, et ut in limpidissimam petram dabitur, et ut ste-
 catio sagenarum erit.

4906. Illo regnante, desierunt Reges Judaeorum, facti a Nabuchodonosor
 captivi, viribusque destituti Babylonis et Medis servierunt. Tradidit
 enim Dominus Deus regnum terrae in manus Assyriorum et Chaldaeo-
 rum, Persarum et Medorum.

Usque ad Mathaniam, seu Sedeciam, deficiunt Reges ex tribu Juda,
 cum perstitissent annis cccclxxix.

Lxx. ann. captivitatis Judaeorum, qui praedicti sunt ab Hieremia
 Propheta, quemadmodum secundus liber paralipomenon, et Esdrae scri-

πομέντων καὶ ἡ τοῦ Ἑσδρα διδάσκει γραφή, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ μ' ἔτος Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ιβ'.

D

Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Πρῶτον ἔτος ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεώ καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πλὴν ὀλίγων, οἳ καὶ εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Οὐαφρῆν βασιλεῖα Αἰγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γε-
 10 νομίνας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων καὶ Βα- V 110
 βυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπαύσατο πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸν Σεδεκίαν ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβεν. R 322
 Ναβουζάρδαν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς P 137
 τὸν τε νεώ πνροπολεῖ, διαρκέσαντα ἀπὸ πρώτης οἰκοδομῆς Σολο-
 15 μῶτος ἔτεσι νμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
 πρώτῳ στρώματι, φάσκων ἐπὶ τῆς μὲν Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βα-
 βυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλευόντος
 μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφροῦ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου· συ-
 νάγεσθαι τε τὰ ὀ' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος
 20 Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀντήρ.

4. ιβ' om. RV. ib. κα' Ναβουχοδονόσορ. α' ἔτος αἰχμαλωσίας m.
 R et m. V. 13. ὁ om. P. 15. καὶ ὁ αὐτὸς P. ibid. ἐν τῷ
 πρώτῳ] p. 395. 18. Οὐαφροῦ V. ib. Φιλίππου] Conf. Euseb.
 p. 330. ed. Mai.

ptura docet, initium ducunt post Matthaniae, seu Sedeciae, annum xi.
 et complentur anno π. Darii, Hystaspis filii, Regis Persarum.
 XII.

De Judaeorum captivitate, et excidio templi Hierosolymitani.

Primus annus incoepti excidii templi, et captivitatis gentis Judaeorum, paucis exceptis qui in Aegyptum ad Vafrem Aegypti Regem profecti sunt, postquam pars alia in captivitate abducta est, quando Chaldaeorum et Babyloniorum Rex Nabuchodonosor obsidionem Hierosolymorum solvit, et Sedeciam mensis quinti die x. templum incendit, quod a prima Salomonis aedificatione annis cxxlvi. peratiterat. Nobis ipsemet coniecit Clemens lib. i. Stromatum, scribens, quadragesima quarta Olympiade abductam fuisse in civitatem Babylonicam in captivitate Judaeorum gentem, regnante apud Aegyptios Vafre, Philippo vero Athenis Archonte: confici porre lxx. annos vastationis loci anno π. Darii Hystaspis filii. Haec supra memoratus vir.

Ἐξεκλήθη δὲ ὁ προφήτης τῷ Φαραὺ Οὐαφρη βασιλεὶ Αἰγύπτου προφητεύει ὁπόσα αὐτῷ συμβήσεται καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, B ἀνθ' ὧν ὡς καλαμίνη ῥάβδος τεθλασμένη ἐγενήθη τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτὸς δὲ φησι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφανισμοῦ, Δωδεκάτῳ ἔτι 5 αἰχμαλωσίας Ἐλιακέμ τοῦ καὶ Ἰωακείμ, ἕπερ ἐστὶ πρῶτον ἔτος ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ.

Δεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἐν χώρᾳ Χαλδαιῶν, λέγων τῷ προφῆτῃ Ἰεζεκιήλ, Ἐάλωκεν ἡ πόλις. χεῖρ δὲ κυρίου ἦν γενομένη ἐπὶ τὸν αὐτὸν προ- 10 φῆτην ἐσπέρας, πρὶν ἢ ἔλθειν τὸν ἀνασωθέντα, καὶ ἠρόχηθη τὸ στόμα αὐτοῦ πρῶτ, ὡς ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνασωθεὶς, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ στόματος αὐτοῦ οὐ συνεσχέθη ἔτι, καὶ μετὰ τοῦτο C φησιν, Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας πόλεις ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραήλ λέγουσιν, Εἰς ἦν Ἀβραάμ καὶ κατέσχε γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἢ-μῖν δέδοται εἰς κατάσχεσιν. διὰ τοῦτο εἰπέ αὐτοῖς, Τάδε λέγει Ἄδωναι κύριος, Ἐπειδὴ τοῦ αἵματος ἐσθίετε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἤρατε πρὸς τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐξεχέετε καὶ τὴν γῆν ἐκληρονομήσατε καὶ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἐμίανατο, ζῶ ἐγώ, 20 λέγει κύριος, εἰ μὴ οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται,

1. Ἰεζεκιήλ R. ib. δὲ om. P. 3. καλέμην ἢ V, καλέμη ἢ P. 5. δὲ om. P. 13. οὐ om. V. 15. ἠρημωμένας P. 16. εἰς ἦν] εἰς ἦν V. ib. Ἀβραάμ κατέσχε γῆν V, καὶ κατέσχε γῆν Ἀβραάμ P. Conf. Ezech. XXXIII. 24. 17. Ἀδωνάι P. 19. ἐξεχέετε V. 21. ἠρημωμένας PV. ib. μαχαίραις P.

Ezechiel Propheta Pharaoni Vafre Aegypti Regi praedicat quae- cumque ipsi eventura sunt, et Aegypto, pro quibus quasi arundo virga confracta factus est domui Israel.

Idem praeterea scribit de hac eversione templi: Anno XII. captivitatē Eliacim, qui et Joacim dictus est, qui primus est eversionis annus templi Hierosolymitani.

Mense decimo, die quinto mensis, accessit quidam qui ex urbe Hierosolymitana evaserat, et in Chaldaeorum Regionem venerat, dicens Ezechielii Prophetae: *Capta est civitas.* Manus autem Domini facta fuerat ad ipsum Prophetam vespere antequam veniret qui evaserat, ejusque ore aperto, non se amplius continuit, et post haec dixit: *Factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, qui habitant in ruinosis super lunum Israel, aiunt, unus erat Abraham, et haereditate possedit terram, nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem: ideo dices ad eos, Haec dicit Dominus Deus, Quia in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem funditis, et terram possidetis, et unusquisque uxorem proximi sui polluit. Vivo ego, dicit Dominus, quia qui in ruinosis, habitabant, gladio cadent.*

καὶ οἱ ἐν τῷ πεδίῳ βρωθήσονται ἀπὸ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ
 ἐρημωθήσεται ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον, D
 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλώνι προεφήτευσεν. ἐκείσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ
 Σαζαρίας καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.

κβ'.

μέ' Ὀλυμπιάς.

R 324

κγ'.

Τούτῳ τῷ κγ' ἔτει Ναβουχοδονόσορ καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλω-
 10 σίας ἀπώκισε Ναβουζάρδαν πάλιν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίους
 ψμέ'. πᾶσαι δὲ ψυχαὶ Ἰουδαίων ἀπικισθήσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ P 188
 εἰς Βαβυλώνα δ' καὶ χ'.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ
 υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ζ'. ὁμοῦ δ' ἦν δ'.

15

α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Εὐειλάδ Μαροδάχ ὁ υἱὸς Ναβουχο-
 δονόσορ Ἰωακείμ τὸν καὶ Ἰεχωνίαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς ἧς
 ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον V 111
 αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βα-
 20 βυλώνι, καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσθιεν

4. προεφήτευσεν P. *ibid.* δὲ] τε PV. 5. ἐγνωρίζετο P. 9.
 αἰχμαλωσίας β', γ' m. P. *ib.* κγ' om. P. 11. Ἰουδαίων om. P.
 14. μαρωχάδ V. 18. ἔδωκεν] Immo ἔθηκεν.

et qui in campo a bestiis agri devorabuntur, et desolabuntur montes Israel, Anni a. m. c.
eo quod nullus sit qui per eos pertranscat, et scient quia ego sum Do-
minus.

Daniel Babylone prophetavit, ibidemque Ananias, Azarias et Misael
 dari habebantur.

xxii.

4907.

XLV. Olympias.

xxiii.

4912.

Hoc anno Nabuchodonosor, et tertio a captivitate, transtulit rursus
 Nabazardan dcccxlv. Judaeos ex Hierusalem. Universum vero transla-
 ti sunt ex Hierusalem in civitatem Babylonis animae iv. m. dco.

Post Nabuchodonosor, Chaldaeorum principatum excepit filius ejus
 Euilad-Marodach, qui regnavit annos vii. Colliguntur anni iv. m. dcccxcv.

i.

Hoc anno Evflad-Marodach, filius Nabuchodonosor, eduxit Joacim,
 qui et Jechonias dictus, e carcere in quo custodiebatur, et locutus est
 illi benigne, et posuit thronum ejus super thronos Regum qui erant cum
 eo in Babylone, et mutavit vestes ejus quas habuerat in carcere, et com-
Chronicon Paschale vol. I. 17

B ἄρτον διὰ παντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἔζησεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ διὰ παντός ἐδόδοτο αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλωνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

β', γ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

δ', ε', ζ', ζ'.

μς' Ὀλυμπιάς.

Μετὰ Εὐειλάδ Μαρδοῦχ βασιλεύει Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτασάρ ἔτη δ'.
 ἰν δμοῦ δθρδ'.

C α', β', γ'.

κ' ἔτος προφητείας Ἰεζεκιήλ καὶ λ' προφητείας Δανιήλ ἐν Βαβυλωνί.

δ'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ ἀνδράσι, α. κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γέουσι τοῦ οἴνου ἐξενεγκεῖν τὰ σκευὴ τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδοноσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πνέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐ-¹⁵

7. δ' — ζ' ante μς' Ὀλυμπιάς ponunt RV, transposuit P, sequuta m. R, qui Ὀλυμπιάς μς' ε', ζ', ζ', η', θ': quas litteras postea etiam m. P. 8. αἰμαλωσίας ι, ια, ιβ, ιγ, ιδ m. P. 11. κ' ἔτος om. P. 14. 19. 259. 8. μεγιστᾶσιν — μεγαστᾶνες R.

edebat panem semper in conspectu ejus cunctis diebus vitae suae. Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quae ei dabatur a Rege Babylonis.

II. III.

XLVI. Olympias.

IV. V. VI. VII.

XLVII. Olympias.

Post Evilad-Marodach, super Chaldaeos regnavit frater ejus Baltasar annos IV. Colliguntur anni IV. MCCCXXXIX.

I. II. III.

Prophetiae Ezechielis, et xxx. annus Prophetiae Danielis Babylonae.

IV.

Baltasar fecit grande convivium optimatibus suis mille, et coram mille bibens Baltasar, praecipit jam temulentus, ut afferrentur vasa aurea et argentea quae asportaverat pater ejus de templo quod fuit in Hierusalem, ut biberent in eis Rex et optimates ejus, uxoresque ejus et concubinae. Tunc allata sunt vasa quae asportaverat de templo, quod

πάτου, καὶ ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα καὶ εἶπεν, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς
 αἰῶνας ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ
 μορφή σου μὴ ἄλλοιούσθω. Ἔστιν ἄνηρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν
 ᾧ πνεῦμα θεοῦ ἄγιον, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γρη-
 γόρησις καὶ σύνεσις ἠύρεθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχο- 5
 δονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μέγιστον, Χαλδαίων, Γα-
 V 112 ζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ
 φρόνησις καὶ σύνεσις, συγκρίνων ἐνύπνια καὶ ἀναγγελλῶν κρυπτό-
 C μενα καὶ λόγων συνδέσμονος Δαυιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέδηξεν αὐ-
 τῷ ὄνομα Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν 10
 ἀναγγελεῖ σοι. τότε Δαυιήλ εἰσῆχθη κατ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυιήλ, Σὺ εἶ Δαυιήλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν
 τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ
 μου; καὶ εἶπεν, Ναί, βασιλεῦ. Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
 θεοῦ ἐν σοὶ καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ ἠύρε- 15
 R 328 θη ἐν σοί, καὶ νῦν εἰσηλθὼν ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, Χαλ-
 δαῖοι, Γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνώσι καὶ τὴν
 σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι· καὶ οὐκ ἔδυνήθησαν ἀπαγγεῖλαι
 D μοι. καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρῖματα συγκρίνειν.
 νῦν οὖν ἐὰν δυνήθῃς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν 20
 αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφόραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιᾶκης ὁ χρυ-
 σοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρ-

1. βασιλεῦ om. P. 6. ἐπ' αἰοιδῶν PV. 6. κρυπτόμενα m. R,
 κρυπτούμενα PV. 11. κατ' ἐνώπιον] ἐνώπιον P. 14. ναί, βα-
 σιλεῦ] ὁ βασιλεὺς P. 18. καὶ om. P.

in aeternum vive: non te conturbent cogitationes tuae, neque facies tua immutetur. Est vir in regno tuo, qui spiritum Deorum sanctorum habet in se: et in diebus patris tui scientia et sapientia inventae sunt in eo. Nam et Rex Nabuchodonosor pater tuus Principem Magorum, incantatorum, Chaldaeorum, et Aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o Rex, quia spiritus amplior et prudentia, intelligentiaque et interpretatio somniorum, et ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inventae sunt in eo, hoc est in Daniele, cui Rex nomen posuit Balthasar. Nunc itaque Daniel vocetur, et interpretationem narrabit. Igitur introductus est Daniel coram Rege: ad quem praefatus Rex ait: Tu es Daniel de filiis captivitatis Juda, quem adduxerat pater meus Rex de Judaea? audivi de te quoniam spiritum Deorum habeo, et scientia intelligentiaque ac sapientia ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc legerent, et interpretationem ejus indicarent mihi, et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audivi de te quod possis obscura interpretari, et ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, et interpretationem ejus indicare mihi, purpure vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo Princeps eris. Ad quae respondens Daniel, ait coram Rege:

ξεις. τότε ἀπεκρίθη Δανιήλ και εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τὰ ὀνόματά σου σοι ἔστω και τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω δός· ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ και τὴν σύγκρασιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος τὴν βασιλείαν και τὴν μεγαλωσύνην και τὴν δόξαν ἔδωκεν Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρὶ σου. και ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ P 140 πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι ἦσαν τρέμοντες και φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὗς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνήρει και οὗς ἠβούλετο αὐτὸς ἔκτυπεν και οὗς ἠβούλετο αὐτὸς ὑψου και οὗς 10 ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπεινῶν. και ὅτε ἠψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ και τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύεσθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, και ἡ τιμὴ ἀφηρεῖθη ἀπ' αὐτοῦ, και ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, και ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη και μετὰ ὀνύχων ἡ κα- 15 τοικία αὐτοῦ, και χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, και ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβίαθη ζωῶν οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων και ᾧ ἐὰν δόξῃ δώ- B σει αὐτήν. και σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐποίησας τὴν καρδίαν σου κατ' ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, οὐ πάντα ταῦτα ἔγνω, και 20 ἐπὶ τὸν κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἠψώθη και τὶ σκεῖν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκας ἐνώπιόν σου και σὺ και οἱ μεγιστᾶνες σου και αἱ παλλακαὶ σου και αἱ παράκοιτοι σου οἶνον ἔπιναν ἐν αὐτοῖς, και τοὺς Θεοὺς τοὺς χρυσοῦς και ἀργυροῦς και χαλκοῦς και σιδηροῦς

8. αὐτὸς ἀνήρει] ἀνήρει P. 17. αἰώνων ἀνθρώπων P, ἀνθρώπων Daniel V. 20. 20. κύριον om. P. id. ὑψοθεις P. 21. αἱ om. P. 22. ἔπιναν] Conferendum ἐγκατέλειπας p. 263. 12.

Munera tua sint tibi, et dona domus tuae alteri da: scripturam autem legam tibi, Rex, et interpretationem ejus ostendam tibi. O Rex, Deus altissimus Regnum et magnificentiam, gloriam et honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo, et propter magnificentiam quam dederat ei, universi populi, tribus, et linguae tremebant, et metuebant eum. Quos volebat interficere, et quos volebat percutiebat, et quos volebat exaltare, et quos volebat humiliare. Quando autem elevatum est cor ejus, et spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de solio regni sui, et gloria ejus ablata est, et a filiis hominum ejectus est, sed et cor ejus cum bestiis positum est, et cum onagri erat habitatio ejus, foenum quoque ut bos comedebat, et rore coeli corpus ejus infectum est, donec cognosceret quod potestatem haberet altissimus in regno hominum, et quocumque voluerit suscitabit super illud. Tu quoque filius ejus Baltasar, non humiliasti cor tuum, cum scires haec omnia: sed adversum dominatorem coeli elevatus es, et vasa domus ejus allata sunt coram te, et tu, et optimates tui, et uxores tuae, et concubinae tuae vinum bibistis in eis. Uvae quoque aureae et argenteae et aereae, ferreae, lignosae et lapideae,

καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους, οἱ οὐ βλέπουσι καὶ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας. καὶ τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, οὗ ἡ κροῆ σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξυσας.

C διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αἰτοῦ ἀπεστάλη ἀστροφύλακος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξεν. καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἡ ἐντεταγμένη, 5

R 890 Μανῆ, Θεκέλ, Φαρές. τοῦτο τὸ σῆμα τοῦ ῥήματος Μανῆ ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐκλήρωσεν αὐτήν, Θεκέλ κατεστάθη ἐν ζυγῇ, καὶ ἠρρέθη ὑστεροῦσα, Φαρές δηρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσις. καὶ εἶπεν Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέθυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν καὶ τὸν μακάκη¹⁰ τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ἐν

V 113 ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀηρέθη Βαλτάσαρ ὁ Χαλδαῖος καὶ Δαρείος ὁ Μήδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

D ἡ μή Ὀλυμπιάς. 15

Μετὰ Βαλτάσαρ βασιλεὺς Χαλδαίων Δαρείος ὁ Μήδος ἐτε γ'.

ὁμοῦ δ'ϞϞβ'.

α'.

Ὅστις Δαρείος κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ σατραπάς ρκ', καὶ τούτων ἐπάνω τακτικούς γ', ὧν εἷς ἐτύγγατε Δανιὴλ²⁰ ὁ προφήτης. συσκευῆ δὲ καὶ διαβολῆ τῶν αὐτῶν σατραπῶν καὶ

1. καὶ οὐκ ἀκούουσι om. P.

12. περὶ] τὰ περὶ P.

19. αἰμαλώσας ιε' m. P.

Anni a m. c. qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum qui habet flatum tuum in manu sua, et omnes vias tuas, non glorificasti, ideo ab eo missus est articulus manus qui scripsit hoc quod exaratum est. Haec autem scriptura, quae digesta est, Manu, Teceel, Phares, et haec est interpretatio sermonis: Mane: numeravit Deus regnum tuum, et completi illud. Thecel, appensus es in statera, et inventus es minus habere. Phares, divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc iubente Rege indutus est Daniel purpura, et circumdata est torques aurea collo ejus, et praedicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltasar Rex Chaldaeus, et Darius Medus successit in regnum.

XLVIII. Olympias.

Post Baltasar, regnavit super Chaldaeos Darius Medus anno m. Colliguntur anni iv. mcccxxxii.

4920.

I.

Hic Darius constituit in Regno suo Satrapas cxx. quibus praefecit m. Principes, quorum unus erat Daniel Propheta. Insidiis autem et calumniis Satraparum et Principum fidem adhibens Darius, Danielem con-

τακτιῶν πεισθεις ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιὴλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάρη, διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκίνησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ, P 141 Ἀπέγκαι τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιὴλ εἰς τὸν 5 λάκκον τῶν λεόντων. καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ, Κύριε, Βαβυλῶνα οὐκ εἰώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω [ποῦ ἔστιν]. καὶ ἐπλάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥόλλῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐβόησεν Ἀμβα- 10 κούμ λέγων, Δανιὴλ Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστειλὲν σοι ὁ θεός. εἶπε δὲ Δανιὴλ, Ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔγκατελειπας τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ.

15 Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει ἐνύπνιον εἶδεν Δανιὴλ, ὃς ἐπεκλήθη Β Βαλτάσαρ, τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων, λεαινης, ἄρκου, παρδάλειως, καὶ ἑτέρου ζώου τούτων φοβερωτέρου καὶ ἰσχυροτέρου περισῶς, ἅτινά εἰσι τέσσαρες βασίλειαι ἐξαιρούμεναι ἀπὸ τῆς γῆς. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει καὶ τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν εἶδεν, ἕως 20 οὔ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς R 332 ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες λαοί,

6. οὐκ V. *ibid.* ποῦ ἔστιν om. V. 10. λέγων om. P. 12. ἔγκατελειπας P. *ib.* ἀγαπῶντας] ἐκζητοῦντας P. 16. ἄρκου P. 19. ἔτει om. V. 20. ὡς] ὡσεὶ P.

jecit in lacum leonum, neque absumptus est, eo quod Deum cum spe adoravit. Dixitque Angelus Domini Abacuc: *Defert prandium quod habet Babylonem Danieli in lacum leonum.* Et dixit Abacuc: *Domine, Babylonem non vidi, et nescio ubi est lacus.* Tum Angelus vertice ejus arrepto, portavit eum capillis capitis sui, posuitque in Babylonem supra lacum in impetu spiritus sui. Et clamavit Abacuc: *Daniel, Daniel, accipe prandium, quod misit tibi Deus.* Et dixit Daniel: *Recordatus es mei, Deus, et non reliquisti inquirentes te.* Et surgens Daniel, comedit. Angelus autem Dei statim restituit Abacuc in locum suum.

Kodem primo anno, visa sunt in somnis a Daniele, qui dictus est Baltasar, quatuor animalia, leaena, ursus, pardalis, et alterum his omnibus terribilius, longaeque fortius, quibus designabantur praecipua regna terrae.

Kodem anno vidit antiquum dierum, donec throni positi sunt, et in sabbis coeli tanquam filius hominis veniens erat, et usque ad antiquum dierum pervenit; et ipsi datus est principatus, et honos, et regnum, et omnes populi, tribus, et linguae servient ei: et potestas ejus potestas in aeternum, quae non transibit, et regnum ejus non corruptetur.

φυλαι, γλώσσαι αὐτῶ δουλεύσουσι, καὶ ἡ ἔξουσία αὐτοῦ ἔξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται οὐδὲ διαφθαρήσεται.

C Τίς δ' ἂν εἴη ὁ κατὰ σάρκα φανείς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων; θεὸς λόγος, ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς θεός.

β', γ'.

5

Τρίτῳ ἔτει Δαρείου δρασιὶν εἶδε Δανιὴλ ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἣτις ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰθιοπίας Βαβυλῶνος, κριδὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορῶν καὶ νότον, ὡς πάντα τὰ θηρία μὴ ἴστασθαι ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ. τράγον ὄρω ἀπὸ λιβδὸς ἐρχόμενον ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ὃς συνέτριψε τὸν κριδὸν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν βασιλεία Ῥωμαίων τὴν πρὸ αὐτῆς βασιλείαν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς συντρίψει.

D Μετὰ Δαρείου τὸν Μῆδον ἐβασίλευσεν Δαρείος υἱὸς Ἀσσοῦρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μῆδων ἔτη ιγ'. ὁμοῦ ἔτη δ' Ὀλί.

Τινὲς φασὶ τοῦτον τὸν Δαρείου καὶ Ἀστυάγην ἐπικεκλήσθαι.

α'.

ξ' ἔτος προφητείας Ἱερειμίου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

V 114

μθ' Ὀλυμπιάς.

β'.

ξά' ἔτος προφητείας Ἱερειμίου ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

20

1. δουλεύσουσι P. 3. ὁ om. P. 6. αἰχμαλωσίας ις', ις' m. P.
9. καὶ μετ' αὐτοῦ om. P. 11. βασιλείας P. P. 14. ἔτη alterum
om. P. 15. αἰχμαλωσίας ιη' m. P. id. τοῦτον V, τοῦτον P.
17. ιθ', κ', κ', κβ', κγ', κδ', κε', κε', κζ', κη', κθ' m. P. 20. ξ
P. ibid. τῇ om. P.

Anni a m. c. Quis autem hic qui humano generi secundum carnem apparuit? Deus Verbum, qui ante saecula natus est Deus.

4921.

II. III.

Anno III. Daril, visionem vidit Daniel in Susis castro, quod est in regione Aelam Babylonis: arietem cornibus ventillantem contra mare, et Aquilonem, et austrum, et omnes bestiae non poterant resistere ei. *Video hircum venientem ab occidente super faciem totius terrae, qui contrivit arietem, et cornus ejus, (id est, regni quod Imperium Romanorum praecedet) ejusque semen conteret.*

Post Darium Medum regnavit Darius, filius Assueri, ex stirpe Medorum, annos XIII. Colliguntur anni IV. MCCCXXXIV.

Quidam aiunt Darium hunc Astyagem etiam fuisse cognominatum.

I.

Annus LX. Prophetiae Hieremiae in Judaea.

XLIX. Olympias.

II.

γ', δ', ε'.

P 142

ν' Ὀλυμπιάς.

ς, ζ, η', θ'.

να' Ὀλυμπιάς.

5

ι', ια', ιβ'.

Ἐργουσίας μάταιον αὐτὸ εἶναι. ἔτι δὲ καὶ τὸν δράκοντα ἀνεί-
 λεν ὃν ἔσεβον Βαβυλωνίαι, δι' ἣν αἰτίαν ἔκδοτον αὐτὸν αἰτησάμε-
 νοι ἔβαλλον εἰς λάκκον λεόντων. ἐκ προνοίας δὲ Θεοῦ δι' Ἀμβα-
 κούμ τραφεὶς ἑπτὰ ἡμέρας σώως ἀνήχθη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ οἱ B 334
 10 ὑπεναντίοι αὐτοῦ βληθέντες παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως εἰς τὸν λάκ- B
 κων τῶν λεόντων παραχρῆμα ἐβρώθησαν.

γ'.

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλεν βασι-
 λείαν, γεγονυῖαν ἐν ἔτεσι σθ', ἧτις συνεκρίθη μετὰ τῆς βασιλείας
 15 Βαβυλωνίων ἢ χρυσῆ κεφαλῇ τῆς εἰκόνης ἧς εἶδεν Ναβουχοδο-
 νόσορ.

ιβ' Ὀλυμπιάς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ'.

ὁμοῦ ,δρξέ'.

6. ἀπό] Ἰσως ἀπόφ m. R. 7. εἰβοντο P. 12. αἰχμαλωσίας
 1' m. P. 14. ἦτινι P sola.

lx. annus Prophetiae in Aegypto.

Anni a. m. c.

III. IV. V.

L. Olympias.

VI. VII. VIII. IX.

LI. Olympias.

X. XI. XII.

Frustraneum esse quicquid contra Dei decretum agitur, id vel
 otiam docet. Sublato enim (a Daniele) dracone quem adorabant Baby-
 lonii, illum cum sibi dedi ii postulassent, in leonum lacum immiserunt.
 Sed Dei providentia per Abacuc septem dies pastus salvus est extractus,
 illiusque loco ejus adversarii ab eodem Rege in lacum leonum projecti,
 statimque absumpti sunt.

XIII.

4935.

Cyrus, Astyage sublato, Medorum regnum delevit, cum perstitisset
 annos cclix. quod quidem comparatum est una cum Babyloniae regno,
 capiti aereo statuae quam vidit Nabuchodonosor.

LII. Olympias.

Persis primus imperavit Cyrus Persa ann. xxx. Colliguntur anni
 IV. MDCCLXV.

C

α'.

Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους παρεύεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καθ' ὃν ἐπανελεύθητες ἀπὸ Βαβυλώνης ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμελίους κατεβάλλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων⁵ ἔθρων ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελές μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεστῶτος, ἐπειδὴ ἡ προφητεία μέμνηται Δαρείου καὶ τῶν τριῶν προφητῶν, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου τοῦ καὶ ἀγγέλου προφητευόντων. 10

Προεφήτευσεν ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιήλ· ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβραχοῦμ, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' ὅσας ἐν Περσίδι Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, βασιλικῶν γένους ὢν, οἱ καὶ ἠγγήσαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλώνης ἐπανόδου. τῷ Δανιὴλ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου¹⁵ λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνός ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλείων τῶν ἐπιἀναστησομένων καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ θυμιάματος καὶ τοῦ χρύσματος τοῦ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἔθρων κλήσεως· ἐν ᾧ ἔτει Δανιὴλ ἐκοιμήθη προφη-²⁰τεύσας ἔτη 7'.

P 143

β', γ', δ'.

2. τοῦ] τῶν PV. 4. ἠγειρον P. 5. κατεβαλον τὸ PV. 8. ἐπεὶ δὲ ἡ P. 11. δὲ om. R. 15. τῷ Δανιὴλ v. 17. ante ὄντι posit P sola. 22. αἰχμαλωσίας 1β', 1γ', 1δ', 1ε', 1ς', 1ζ', 1η', 1θ', μ' m. P.

I.

Cyrus potestatem dedit universis captivis ex gente Judaeorum Hierosolyma revertendi: qua tempestate circiter x. millia Babylone egressi, sanctuarium instaurarunt, et templi fundamenta jecerunt. Sed vicinis gentibus Judaeos incursumibus, imperfectam opus mansit usque ad annum ii. Darii, Hystaspis filii, Persarum Regis, sole stante sanatorio: siquidem Prophetia Darii meminit, et trium Prophetarum, Aggaei, Zachariae, et Malachiae, qui et Angelus dicitur est, idipsum prophetantium.

Prophetarunt in Perside Daniel et Eszechiel: in Judaea Abacac, Aggaeus, et Zacharias: quorum tempestate Jesus filius Josedec Sacerdos claruit, filius Salathiel, qui ex regio erat genere, quique reverentissimus ex Babylona duces fuere.

Danieli, hoc ipso primo anno Cyri, sermo revelatus est die xiv. primi mensis, cum ad Tigrim fluvium esset, de quinque Regibus adhuc secularis, et de omni moda destructione Hierusalem, et incensi ac nationis in ea, et de vocatione gentium: quo quidem anno Daniel obdormivit, cum prophetasset annos x.

II. III. IV.

γ' Ὀλυμπιάς.

ε', ε', ζ'.

Σιμωνίδης ἔγνωρζετο.

η'.

V 115

5 Χίλων ὁ τῶν ἐπτά σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαίμονι α' ἔγένετο.

θδ' Ὀλυμπιάς.

R 336

θ'.

Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἔγνωρζετο.

ι'.

B

10 Ξενοφάνης Κολοφῶνος ἔγνωρζετο.

5. Χίλων V. *ib.* Λακεδαίμονι α'] Λακεδαίμονια V, Λακεδαίμονια P. Vitium repetiit Scaenger verba haec in Eusebium suum conferens p. 162., quamvis Animadv. ad illum p. 72. n. MCCLVII. locum Diogenis de Chilone III. 1. γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκστήν ἐπετην (πέμπτην rescribit Casaubonus, confirmantibus libris duobus) Ὀλυμπιάδα, Παμφίλη δὲ φησι κατὰ τὴν ἑκτην, καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθυδήμου, ὡς φησι Σωσικράτης, recte sic accersisset ut primus omnium ephorus Chūs factus diceretur, non, ut Menagius, princeps collegii ephorum. Caeterum quum numerus α' etiam in Hieronymi et Armenia Eusebii interpretatione desit, Chronicon Paschale autem non aliunde haec quam ab Eusebio petiverit, credibile mihi est vitiosum Λακεδαίμονια iam apud Eusebium comparuisse, quemadmodum, ut hoc exemplo utar, unum idemque mendam imposuit Hieronymo p. 76., interpreti Armenio p. 283. ed. Med. et Syncello p. 153. D: quorum duo priores: *Heracles cognomento Desaneus in Phoenice clarus habetur, et: Hercules in Phoenicia cognoscebatur Desandus dictus; mendī autem originem patefacit Syncellus, Ἡρακλῆα τινὲς φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Διδανδῶν ἐπιλεγόμενον, id est γνωρίζεσθαι Σάνδαν;* quo de Herculis cognomine testimonia quae exstabant, collegit Wesselingius ad Hieroclem p. 710. praeter nuper editum Ioannis Laurentii de magistr. Rom. p. 268., ubi Σανδῶν scriptum. 6. αἰμαλ. μα', μβ', μγ', μδ', με' m. R. 7. θ' ante ι' ante v. 9. ponit P. 10. Ξενοφῶν V: „ai. Ξενοφῶν“ m. R. *ib.* Κολοφῶνος V, qui eodem accentu scribere solet Σολοφῶνος; ὁ Κολοφῶνιος P. Conf. praef. nostram ad Ioan. Antioch. p. VII. VIII.

LIII. Olympias.

v. VI. VII.

Simonides agnoscebatur.

VIII.

Chilon unus e VII. sapientibus Ephorus erat Lacedaemone.

LIV. Olympias.

Pythagoras Philosophus Physicus florebat.

IX. X.

Xenophanes Colophonius agnoscebatur.

ια', ιβ'.

νε' Ὀλυμπιάς.

ιγ'.

Κροΐσος ἐπὶ Κῦρον ἐστράτευσεν.

ιδ', ιε'.

5

Κῦρος τὴν Λυδῶν βασιλείαν καθεῖλεν καὶ Κροΐσον ἀλχμάλωτίσεν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν Ἀσίας, Καρχίας, Λυκίας, Ἰνδῶν πρὸς βορρῶν καὶ Σακῶν καὶ Σκοθῶν.

ις'.

Θαλῆς ὁ Ἐξαμῶνου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη η'.

νς' Ὀλυμπιάς.

ιζ', ιη', ιθ'.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς ἀλχμάλωσις τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀριθμούμενος κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς 15 D βασιλείας Ἐλιακίμ τοῦ καὶ Ἰωακίμ ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέροισι ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς' Ἀστυάγου. ἀπὸ δὲ τῆς προφη-

5. ιθ' post ιγ' v. 3. ponit P. 8. Σακῶν Salmasius apud Schurz-
fleischium Not. Bibl. Vin. p. 86., Σαβακῶν PV. 10. Θαλῆς PV.
ib. ἐξ Ἀμῶνου R. 14. τοῦ] τῶν PV.

Anni a m. c.
4944.

XI. XII.

LXV. Olympias.

XIII. XIV.

Croesus in Cyrum expeditionem movit.

XV.

Cyrus Lydorum regnum delevit, et Croesum captivum fecit. Idem et alia regna invasit, Asiae, Cariae, Lyciae, Indorum, versus Aquilonem, Sabacorum, et Scytharum.

XVI.

Thales, Examyi filius, Milesius, primus Philosophus Physicus, obiit, cum vixisset ann. κσι.

LXVI. Olympias.

XVII. XVIII. XIX.

Universum tempus captivitatis Judaeorum gentis LXX. annos completitur, computatum, secundum quosdam, a tertio anno regni Eliacim, qui et Joacim dictus est, ad annum usque XIX. Cyri Regis Persarum: secundum vero alios, ab initio prophetiae Hieremias, quae coepit versus annum XIII. Josiae Regis Judaeorum; usque ad XXXVI. Astyagis. A pro-

τίας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη γίνεται ο'. ὅπερ δοκεῖ
 πιθανὸν εἶναι· τὸ δὲ ἄλληθές τῆς ἐρημίας καὶ ἱεροῦ ἢ ἐβδόμη-
 κοστιαεῖα ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαριίου τοῦ Ὑστάσπου περαιού-
 ται ἀπὸ θ' καὶ ε' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

5 κ'.

Θεογνίς ποιητῆς ἐγνωρίζετο.

κζ' Ὀλυμπιάς.

P 144

κα', κβ'.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Παθαγόρας.

10 κγ', κδ'.

κη' Ὀλυμπιάς.

κε', κς', κζ', κη'.

κθ' Ὀλυμπιάς.

καθ', λ'.

15 Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνείλεν. R 338
 μετὰ Κύρον Περσῶν ἐβασίλευσε δεύτερος Καμβύσης υἱὸς Κύ-
 ρου ἔτη η'.

ὁμοῦ δ' Ἰσογ'.

2. οστία V, ἐπταηκοστιαεῖα R. *ibid.* περιαισῶται] Non videtur
 putandum in *πρωτοῦσαι* neque hic nec p. 165. D.: vide quae dixi-
 mus ad Xenoph. Histor. gr. II. 4. 39. 6. Θεόγνιος V. 10. αλ-
 γμαλοεῖας ν', να', νβ', νγ', νδ', νε' m. P. 15. αλγμαλοεῖας νς',
 νζ', νη', νθ', ξ', ξα', ξβ', ξγ', ξδ', ξε' m. P.

phetia autem Hieremiae usque ad annum i. Cyri, conficiuntur anni LXX.
 quod esse videtur probabile: tametsi verum sit, spatium LXX. annorum
 eversionis templi in XL. annum Darii, filii Hystaspis desinere, initio ducto
 a XIX. Nabuchodonosor anno.

XX.

Theognis Poëta agnoscebatur.

LVII. Olympias.

XXI. XXII.

Pherecydes historicus et Pythagoras florebant.

XXIII. XXIV.

LVIII. Olympias.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII.

LIX. Olympias.

XXIX. XXX.

Tomyris, femina, Massagetarum Regina, Cyrum interfecit. Post
 Cyrum, apud Persas secundus regnavit Cambyses, Cyri filius, annos VIII.
 Colliguntur anni IV. κρσσςσλxxxii.

V 116

α'.

Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι· ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδίθ ἱστορίαν λέγουσιν γεγενησθαι.

β'.

5

Ἡλίου ἔκλειψις γέγονε.

ξ' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ε'.

Καμβύσης Αἰθιοπίου κατέσχεν.

C Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμενῶφιν, ὃς Μέμων νομιζόμενος ἐπι-
νει καὶ λίθος φθεγγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητείαν τινὰ
εἶναι ἐν αὐτῷ, ὡς ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ξα' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

Περσῶν τρίτος ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοί, Μέρδιος καὶ Πα-
τρίτης, μῆνας ζ'.

Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν Δαρείος Ὑστάσπου ἐτη λξ'.
ὁμοῦ εθ'.

α', β'.

D Ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ 20

8. Ἰουδίθ] Ἰουδαίων V. 7. ἐς' m. P. 10. αἰγματοειδὲς ἐξ.
ἐη, ἐθ', ο' m. P. ib. Ἀμμενῶφιν PV. 11. καὶ λίθος] λίθος καὶ PV.
12. ἐν om. PV. Conf. Syncellus p. 151. C. ib. ὡς om. V. 14. ζ', η' om. P.

Anni a m. c.
4966.

^L
Cambyses aiumt apud Hebraeos Secundum Nabuohodonosor appel-
latum: quo regnante historiam Judth contigisse volunt.

II.

Solis defectio contigit.

LX. Olympias.

III. IV. V. VI.

Cambyses Aegyptum occupavit.

Idem Ammenophin, qui Memnon esse lapis, ac loqui credebatur,
frangit, cum praestigias in eo esse suspicaretur, ut narrat Polyaeus
Atheniensis.

LXI. Olympias.

Apud Persas tertii regnarunt gemini fratres, Merdius et Patzates
menses vii.

Apud Persas quartus regnavit Darius, Hystaspis filius, annos xxvii.
Colliguntur anni v. mxx.

L II.

Anno II. Darii, Hystaspis filii, Persarum, Assyriorum, et Aegyptio-

Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἕμα Ἀγγαῖος καὶ
 Ζαχαρίας καὶ ἔκ τῶν ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσιν, ἐληρωθήη τὰ
 ο' ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ: καὶ μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης
 Ζαχαρίας, ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντοκράτωρ,
 ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα,
 αἷς ὑπερείδεις τοῦτο ο' ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κύρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας
 τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ
 ἱεροῦ οἰκοδομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ P 145
 τὸ ἢ ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ ἱεράτευεν Ἰησοῦς ὁ
 10 τοῦ Ἰωσεδέκ ἕμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ, τῶν περιολίων ἐν R 340
 τῇ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. παρατηρητέον δὲ
 ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημο-
 νεύεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανίου βασιλείως Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. συνάδει
 15 δὲ τοῦτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι γράφων οὕτως·
 καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο', κατελήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δα-
 ρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων B
 γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ ὁ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν
 ἰβ' ἄγγελος προφητεύουσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ.
 20 περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο' τῆς ἐρημίας τοῦ
 ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας,
 ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος

4. εἰπών] Zach. I. 12. ἰδ. 22. παντοκράτωρ V. 6. ὑπερείδεις PV.
 ἰδ. τοῦτο] πρῶτο τό P. 14. τοῦ υἱοῦ om. P. 15. Κλήμης V.
 ἰδ. ἐν] ὁ ἐν P. 17. τοῦ alterum om. P. 20. τοῦ om. P. 21.
 ἱεροῦ V.

rum Regis, sub quo Aggaeus simul et Zacharias, et qui ex XII. dictus
 est Angelus, prophetant, completi sunt LXX. anni destructionis templi, ut
 fide dignus testis Zacharias anno II. Darii ait: *Omnipotens Domine,*
quousque tandem miseraberis nostri super Hierusalem, et civitatibus Juda-
eae despectisti. Atque hic est annus LXX. Et regnante Cyro gēti
Judaeorum post captivitatem libertas est reddita, et templi instaurandi
facultas data. Opere vero procedente, perfectum est templum anno VIII.
Darii filii Hystaspis, quo tempore summum Pontificatum gessit Jesus fi-
lius Josedec, una cum Zerobabel filio Salathiel, circumhabitantibus, per
id temporis aedificationi incumbentibus. Observandum porro post redi-
tum ex captivitate nullum populi Regem memorari, quia coelestis Regis
Jesu Christi Dei appropinquabat secundum carnem adventus. Hisce con-
sona scribit Clemens libro I. Stromatum, ubi sic ait: Et perseveravit
captivitas annis LXX. desinitque in ann. II. Darii, Hystaspis filii, Perse-
rum, Assyriorum, et Aegyptiorum Regis: sub quo Aggaeus et Zacha-
rias, et unus ex XII. qui Angelus dictus est, prophetabant. Atque haec
quidem praedictus scriptor. Ab illo vero tempore usque ad II. annum
Darii, destructionis templi annum LXX. protendi testis est omni exceptio-

οὐ μὴ ἀλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἕς ὑπερέ-
 δες τοῦτο ὁ ἔτος. καὶ κατὰ μὲν Κδρον ἢ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν
 Ἰουδαίων ἐλευθερία γίνεται καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκο-
 δομῆς, εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ ἦ ἔτος
 Δαρείου βασιλείας. 5

V 117

Ξβ' Ὀλυμπιάς.

γ'.

Ἔτεος τρίτου Δαρείου τοῦ Ἰστάσπου ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις
 ναὸς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν ζ' ἔτεσιν.

δ'.

Δαρεῖος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρώτος.

ε', ζ', ζ'.

D

Ξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων Ἴππαρχον καὶ Ἰππίαν Ἀθηναίων
 τυράννους ἀνείλον. 15

η'.

Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κόρου ὁ τῶν μς' ἐτῶν χρόνος
 συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὄντι-

1. σπερίδος P^v. Conf. autem de his ad p. 94. D. 4. τὸ ἦ ἔτος
 Δαρείου βασιλείας] Δάριον V. 18. τοῦ ἐν om. R.

Anniam.c. ne maior Zacharias Propheta, dum sub annum π. Daril ait: *Domine omnipotens, quousque misereberis Hierusalem et civitatibus Juda, quas desperisti?*

Hic est annus LXX. quo, Cyro regnante, Judaeis post captivitatem facta est libertas, et facultas data instaurationis templi. Procedente autem opere, templum tandem absolvitur circa VIII. annum regni Daril.

4976.

LXII. Olympias.

III.

Anno III. Daril Hystaspis filii, templum Hierosolymitanum a Zoro-
 babel aedificatur, absolvitur vero annis VI.

IV.

Darius primus subjectis vectigalia imposuit.

V. VI. VII.

LXIII. Olympias.

Harmodius et Aristagiton Hipparchum et Hippiam Atheniensium ty-
 rannos sustulerunt.

VIII.

Exinde a primo anno Cyri, tempus XLVI. annorum aedificationis
 templi Hierusalem completur: quod quidem tempus servatori dixerunt
 increduli Judaei, seu potius, cum non intelligerent quod ab illo dictum

να χρόνον τῷ σωτήρι ἔλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ νοήσαντες τὸ ὅπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγε-
λίῳ, Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ P 146
οὐ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερω αὐτόν.

5 Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ ἱε- R 342
ροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερεύσατο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζορο-
βάβελ ἔτη λβ'. οὗτοι τέλος ἐπιτεθείκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.

Ἀπ' ἐντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὸς τέ-
λειον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ἰρκανοῦ Ἰουδαίου
10 ἀρχιερέως καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ
ἔτη τυγχάνει υπγ', ὀπόσα αἱ ζ' καὶ ξβ' τοῦ Δανιὴλ προφητεῦ- B
μεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

θ', ι'.

ξδ' Ὀλυμπιάς.

15

ια', ιβ', ιγ', ιδ'.

ξε' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

Ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο.

ισ', ιζ', ιη'.

20

ξς' Ὀλυμπιάς.

2. εὐαγγέλιον Π. 20. 3. οἰκοδομήθη P. 9. ἕως τοῦ P sola. 18.
ἔκλειψις ἡλίου P.

erat in Joannis Evangelio: *Quadragesima sex annis templum hoc aedif-* Anni a m. c.
catum est, et tu dicis, in tribus diebus excitabo illud.

Post reditum e Babylone, primus post templi aedificationem Ponti-
ficatum gessit Jesus, filius Josedec, cum Zorobabel, annos xxxii. Il fi-
nem imposuere templi aedificationi.

Ab eo deinceps anno, quo Hierosolymis templum tandem confectum
est, usque ad ultimum annum Hyrcani summi Judaeorum Pontificis, qui-
que Rex postremus fuit ex genere Sacerdotali, anni sunt cccclxxxiii.
quot efficiunt vii. et lxxii. hebdomades a Daniele praedictae.

ix. x.

4984.

LXIV. Olympias.

xi. xii. xiii. xiv.

LXV. Olympias.

xv.

Eclipsis Solis accidit.

xvi. xvii. xviii.

LXVI. Olympias.

Chronicon Paschale vol. I.

18

C

ω', κ', κα', κβ'.

ξζ' Ὀλυμπιάς.

κγ'.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω-5
ρίζοντο.

κδ', κέ', κς'.

ξη' Ὀλυμπιάς.

κζ', κη', κθ', λ'.

ξθ' Ὀλυμπιάς.

λα', λβ', λγ', λδ'.

D

ο' Ὀλυμπιάς.

λέ', λς'.

V 118

Λέον ἐν συντόμῳ μνημονεῦσαι καὶ τῶν προφητῶν καὶ δάξαι
καὶ αἰτοῦς περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου προειρηκότας καὶ 15
ὅτι πάντες ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορώσιν.

R 844

Εἰς τὸν Ἑλίαν.

Οὗτός ἐστιν Ἑλλὰς ὁ πρῶτος ἀνθρώπιον τοῖς ἀνθρώποις ὑπο-

3. κγ' ante v. 7. κδ' ponit P. 4. Ἑλλαντικός V.

XIX. XX. XXI. XXII.

LXVII. Olympias.

Hellenicus historicus, et Democritus Philosophus, atque Heraclitus
tenebricosus, et Anaxagoras Physicus Philosophus agnoscebantur.

XXIII. XXIV. XXV. XXVI.

LXVIII. Olympias.

XXVII. XXVIII. XXIX. XXX.

LXIX. Olympias.

XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV.

LXX. Olympias.

XXXV. XXXVI.

Nunc porro memorandi sunt Prophetæ, atque demonstrandum quem-
admodum ipsi Christi mysterium prædixerint, et ut omnes ab Adam
primo hominum usque ad Joannem Baptistam ad futuram statum respe-
xerint.

De Elia.

Hic est Elias qui primus ex hominibus his ostendit unicam esse An-

δέξας οὐρανοδρομεῖν, ὁ πρῶτος ἀνθρώπων ὑποδείξας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων μιαν ὁδόν, ὃ τὴν γῆν λαχὼν οἰκητήριον καὶ τὸν οὐρανόν ἀθρόον διατρέχων, ὃ θνητὸς ὑπάρχων καὶ τοῖς ἀθανάτοις ἀμιλλώμενος, ὃ χαμαὶ βαδίζων καὶ ὡς πνεῦμα μετ' ἀγγέλων οὐρανοπολῶν, ὃ διὰ τῆς μηλωτῆς τῷ μαθητῇ Ἐλισσαῖω διπλᾶ τὰ χαρίσματα μεταδοῖς, ὃ μακροχρόνιος καὶ ἀγήρω ἀνθρωπος, ὃ τῷ Ἀντιχριστῷ διατηρούμενος στρατηγός, ὃ ἀντικαθιστάμενος καὶ διελέγχων τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, ὃ πάντας ἀνθρώπους ἐκ τῆς πλάτης αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐν τῇ συντελείᾳ ἐπιστρέφων. οὗτος ὁ τῆς δευτέρας καὶ ἐπιφανοῦς παρουσίας τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀξιούμενος εἶναι πρόδρομος, ὃ μετὰ διακονιῶν Β τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλώμενος. δόξα τῷ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις χαριζομένῳ Θεῷ. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὡσηέ. Σωζόμενος.

15 Οὗτος Ὡσηέ τῶν ἱβ' προφητῶν ὁ πρῶτος ἀξιοθεῖς εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ οὕτως, Ὅταν θλιβῶσιν, ὀρθραουσιν πρὸς με λέγοντες, Δεῦτε ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρωκεν, καὶ λάσεται ἡμᾶς πλήξας, μοτώσει ἡμᾶς, ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 20 ἀνασυστήσόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ γήσομεθα. ἐκ ταύτης τῆς χρήσεως ὁ ἀπόστολος λέγει Παῦλος τοῖς Κορινθίοις, Παρέδωκα

1. οὐρανοδρομεῖν—ἀνθρώπων om. P. 3. ἀθρόον V, ἀθρόον P, unde καὶ ante διατρέχων addit m. P. 11. μετὰ] μετὰ V. 12. ἀμιλλώμενα RV. 14. Ὡσηέ P sola. 15. εἰπεῖν] Hos. VI. 18. πλήξας—μετὰ] μετὰ P: βιωτάσει cum dubitatione affertur ex V. 19. τῇ alterum om. P. 20. τῆς om. P. 21. λέγει] I. 15. XI. 3.

gelorum et hominum viam. Qui terram noctis in domesticis, caelum vidit et persgravit. Qui mortalis cum immortalibus contendit. Qui in terra ambulans, velut spiritalis cum Angelis coelum auleavit. Qui per melotem discipulo Eliassae, bina communicavit gratiarum dona. Longaeus homo ac senectutis expertus. Dux adversus Antichristum servatus. Qui contra illam stabit, ejusque fraudes aperiet, ac superbiam. Qui homines omnes ab ejus fallacia, in mundi consummatione ad Deum convertet. Hic qui secum et visibilis adventus Domini Christi dignatus est esse praecursor. Qui officiis suis cum Angelis contendit. Gloria Deo qui haec hominibus est elargitus.

De Osee. Salvator.

Hic Osee primus ex XII. Prophetis dignatus est de Domino Christo sic loqui: Cum tribulabimur, munitabunt ad me dicentes, Venite, revertamur ad Dominum Deum nostrum, quia ipse rapuit, et sanabit nos post duos dies: in die tertia resurgemus coram eo, et cognoscemus. Ex hoc dicto Apostolus Paulus dixit Corinthiis: Tradidi enim vobis in pri-

- C γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὁ καὶ παρελαβὼν, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς. οὐκ ἔστιν ἀλλαχόθεν εὐρεῖν. ἔτι λέγει ὁ προφήτης ἀρμύζων ἐπὶ τοῦ δεσπότην Χριστοῦ, Σάρξ μου ἔξ αὐτῶν. πάλιν λέγει, Ἐβούλω-5 σάν με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ καὶ ἐν ἀσεβείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, οὐκ ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῆς φυλῆς διὰ τὸν ἔξ αὐτῆς ἀναδεινύμενον κατὰ σάρκα δεσπότην Χριστὸν λαὸν ἅγιον Θεοῦ ὀνομάσας τὸν Ἰούδαν. ἔτι πάλιν ὁ αὐτὸς προφήτης, Ἐκ χειρὸς ἕδου φύσομαι αὐτοὺς· ποῦ ἢ δίκη 10
- D σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἤδη; ταύτη τῇ χρήσει ἐχρή-
σατο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως.
- R 846 Οὗτος Ὡση ἦν ἐκ Βελεμωθ τῆς φυλῆς Ἰσάαχαρ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Βίς τὸν Ἀμώς. Στερέωσις.

15

- Οὗτος ὁ δεύτερος Ἀμώς καὶ αὐτὸς ἀξιωθεις εἶπεν περὶ τῆς ἐκείσεως τοῦ δεσπότην Χριστοῦ οὕτως· Αἰτίτι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντῆν καὶ πύζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. ἔτι λέγει, Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν 148
- P 148 σκηρὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα 20

4. λέγει] IX. 12. 5. πάλιν] XI. 12. 9. πάλιν] XIII. 14. 11. ποῦ om. P. 12. Παῦλος] I. Cor. XV. 55. *ibid.* ἐπὶ] ἀπὸ P. 13. Βελεμωθ P. 17. οὕτως] Amos IV. 18. 19. αὐτοῦ] αὐτὸν P. *ib.* λέγει] IX. 11. *ib.* ἀναστήσεται P. 20. ἀνοικοδομήσει P, ἀνοικοδομήσω V. *ibid.* τὰ — ἀνοικοδομήσω om. P.

mis, quod et accipi, Christum mortuum esse pro peccatis nostris secundum scripturas, et sepultum, et resurrexisse tertia die secundum scripturas. Id alibi non reperitur. Ait praeterea Propheta, haec aptans Domino Christo: Caro mea ex ipsis. Rursum ait: Circumdedorunt me in mendacio Ephraim, et in impietate Domus Israel et Juda, nunc cognovit eos Deus, et populus sanctus vocabitur Dei. Ex tribu nempe, propter ostensum ex ea secundum carnem Dominum Christum, populum sanctum Dei nominans Judam. Iterum idem Propheta: Ex manu inferi liberabo illos: ubi est causa tua, mors? stimulus tuus, infernus? Hocce dicto usus est Apostolus Paulus de Resurrectione.

Hic Osee erat de Belemon, ex tribu Issachar, et sepultus est in terra sua in pace.

De Amos. Firmamentum.

Hic secundus Amos, et ipse dignus habitus qui de adventu Domini Christi ita diceret: *Quia ecce ego firmans tonitruum, et creans spiritum, et annuntians in homines Christum suum.* Praeterea dicit: *In illa die*

αὐτῆς καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα. ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται Ἰά-
5 κωβος ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων.

Ἀμῶς ἦν ἐκ Θεκουέ, καὶ Ἀμεσσίας συγχῶς αὐτὸν ἐτυμπάνι- V 119
σεν. τέλος ἀνείλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥοπάλῳ πλήξας τὸν
κρόταφον, καὶ ἔτι ἐμπνέων ἤλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μεθ'
ἡμέρας δύο ἀπέθανεν, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

10 *Εἰς τὸν Μιχαίαν. Στρατηγός.*

Οὗτος Μιχαίας ὁ τρίτος, ὃς ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν πε- B
ρὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησιν, Καὶ σύ,
Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν
Ἰούδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ,
15 καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ταύτην τὴν
χρῆσιν λαβόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶν Ἰουδαίων, Ἡρώ-
δου αὐτοῦ ἀπαιτοῦντος ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ἔφησαν, Ἐν
Βηθλεέμ. ὤθεν καὶ τοὺς μάγους ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ τότε ἀπέστει-
λεν. ἔτι λέγει αὐτὸς ὁ προφήτης, Αὐτὸς ἐπιστρέψῃ καὶ οἰκτι-
20 ρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ ἀποθήσει εἰς C
τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἀδικίας ἡμῶν, δώσει εἰς ἀλή-

5. ἐν ταῖς πράξεσι] XV. 17. 12. φησὶν] V. 2. 19. λέγει]
VII. 19.

*excitabit tabernaculum David quod cecidit, et instaurabit illud, sicut
dies saccubi, ut requirant reliquias hominum Dominum, et omnes nationes,
eo quod invocatum est nomen meum super eos, dicit Dominus faciens
haec. Hujus sententiae meminit Jacobus Apostolus in Actis Aposto-
lorum.*

*Erat Amos ex Thecue, et Amasias crebro illum fustibus cecidit,
tandemque interfecit ejus filius, vectis ictu in tempora impacto. Ille
vero adhuc spirans venit in terram suam, et post dies duos obiit, ibi-
que est sepultus.*

De Michaea. Dus.

*Iste Michael tertius, (ex XII.) qui et ipse dignatus est praedicere
de adventu Domini Christi, cum ait: Et tu Bethleem domus Ephrata,
minima es, ut sis in millibus Juda. Es te mihi egredietur qui sit domi-
nator in Israel, et egressus ejus ab initio a diebus aeternitatis. Hoc di-
ctum accipientes Pontifices et Scribae Judaeorum, cum ab Herode roga-
rentur, ubi Christus natus esset, dixerunt, in Bethleem. Unde et tres
Magos in Bethleem tunc misit. Sed et rursus ait idem Propheta: Ipse
revertetur et miserabitur nostri, deponet iniquitates nostras, et projiciet*

Θειαν τῷ Ἰακώβ, ἕλεος τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσε τοῖς πατρά-
σιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

Μιχαῆας ἦν ἀπὸ Μορασθῆ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. πολλὰ ποιή-
σας τῷ Ἀχάβ ἐπὶ Ἰωράμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀνηρέθη ἐν κρημνῷ,
ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ ἐτά-
θη ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μόνος, ὄντη γυνὴ πολυανδρῶν ἐν Ἀκαίμ.

R 348

Εἰς τὸν Ἰωήλ. Ἀδάμαστος ἰσχύς.

Οὗτος Ἰωήλ ὁ τέταρτος καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις προειπεῖν περὶ
D τοῦ κατὰ τὸν δεσπότην Χριστὸν μωστηρίου· φησὶ γὰρ οὕτως·
Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, ἔκχεω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶ-
σαν σάρκα, καὶ προφητεῦσόντες οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ἡμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐντοπίοις ἐνοσησιασθήσονται, καὶ
οἱ νεανίσκοι ὑμῶν δρώσεις θψόνται, καὶ ἐπὶ τοὺς θόλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δοῦλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔκχεω ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου, καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ 15
τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀεμίθια καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστρεφή-
σεται εἰς σκοτόσ· καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν
κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πῶς ὅς ἂν ἐπιχαλί-
σῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

P 149

Ταύτης τῆς χρήσεως μέμνηται ὁ μυκαρίτης Πέτρος ἐν ταῖς 20

1. τῷ] τοῦ bis P. 3. Μωρασθίτης P. 4. Ἀχάβ P. *ibid.*
ἀνηρέθη Ducangium, θη ηρέθη V, εἰς ηρέθη R. 6. πολυανδρῶν
R. 9. φησὶ] II. 28. 11. οἱ om. PV. 13. ὁ. καὶ] δ. καίη
V. 16. γῆς κάτω P. 20. ἐν ταῖς Πράξεσι] II. 17.

in profundum maris omnia peccata nostra, dabit veritatem Jacob, misericordiam Abraham, sicut juravit patribus nostris in diebus antiquis.

Erat Michaeas ex Morasthite, ex tribu Ephraim. Is cum multa fecisset Achab, a Joram filio ejus, praecipitatus est, quod illum reprehendisset ob impletates patrum suorum: et sepultus est in terra sua solus, et juxta coemeterium in Aclm.

De Joel. Spontanea fortitudo.

Hic Joel quartus, et ipse dignatus qui mysteria in Domino Christo peracta praediceret: sic enim loquitur: Et erit, post haec effundam de spiritu meo super omnem carnem, et prophetabunt filii vestri, et filiae vestrae, et seniores vestri somniant, et juvenes vestri visiones videbunt, et super verbera meos et uncillus meos in diebus illis effundam de spiritu meo, et dabo prodigia in coelo sursum, et in terra deorsum sanguinem, et ignem, vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magna et manifesta. Et erit, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Hujus sententiae meminist beatus Petrus in Actis Apostolorum, tunc

Πράξει τῶν ἀποστόλων πληρουμένης ὅτι ἡ κἀθοδος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐγένετο.

Ἰακὼβ ἐκ γῆς ἦν τοῦ Ῥουβὴν ἀγροῦ τοῦ Βεθμορωῶν, καὶ ἀπέθανεν ἐν εἰρήρῃ, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη.

Εἰς τὸν Ἀβδιοῦ. Δουλεύων κυρίῳ.

Οὗτος Ἀβδιοῦ πέμπτος φησὶ καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου οὕτως· Διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. εἴρηται μὲν κατὰ τὸ πρόχειρον ἐπὶ τῶν B
10 Σκωθῶν, τοῦτέστιν τοῦ Γαῶν καὶ Μλαγῶν· κυριώτερον δὲ ἀρμόζει ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἐπιφέρει γὰρ μετ' ὄλγα, Ἐν δὲ τῷ ἔρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία.

Ἀβδιοῦ ἦν ἐκ γῆς Συχημ ἀγροῦ Βεθαχαράμ. οὗτος ἦν μαθητὴς Ἑλίας, καὶ πολλὰ ὑπομείνας δι' αὐτὸν περιωσάξεται. 15 οὗτος ἦν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, ὃν ἐφείσατο Ἑλίας, καὶ κατέβη πρὸς Ὀχοζίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπολειπὸν λειτουργίας τοῦ V 120 βασιλέως προεφήτευσεν, καὶ ἀπέθανεν, ταφείς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

20 Δέησις κυρίου, ὃ αὐτὸς βαπτιστῆς. C

Οὗτος Ἰωνᾶς ἔκτος, ὃς οὐ διὰ λόγον ἀλλ' ἔργῳ καὶ τύπῳ

6. Ἀβδιαν R. 8. κατὰ Χριστὸν] Χριστοῦ P. ib. οὕτως] 15.
11. ἐν δὲ] ἐν P.

impletus, cum in die Pentecostes Spiritus sanctus super Apostolos descendit.

Joel e terra Ruben, agri Bethomorou, oriundus, ibidem extinctus est et humatus.

De Abdia. Qui servit Domino.

Hic Abdia quintus, et ipse dignatus loqui de Christi mysterio, sic ait: Quia juxta dies Domini super omnes gentes. Dictum quidem illud est ex occasione, de Scythis, id est, Gog et Magog: sed magis proprie convenit Christo Domino. Paulo post enim infert: In monte Sion erit salus.

Abdia erat ex terra Sychem, ex agro Bethacharam. Is fuit Discipulus Elias, qui multa propter illum perpeasus, tandem salvus evasit: fuitque tertius Pentecontarchus, sive Quinquagenarius, cui Elias pepercit, et descendit ad Ochoziam, et post haec relicto Regis servitio, propheta vit, obiitque, et sepultus est cum patribus suis.

προεμήρυσε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. φησὶ γὰρ ὁ κύριος,
 R 350 Ὡσπερ Ἰωνῆς ἔμεινεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας. ὡσπερ γὰρ τὸ κήτος ἀδιάφθορον ἐξήμισε τὸν Ἰω-
 νῆν, οὕτω καὶ ὁ τάφος τὸν δεσπότην ἐξήμισε εἰς κρείττονα
 ζωὴν. 5

Ἰωνῆς ἦν ἐκ γῆς Καριαθμαοῦς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως
 Ἑλλήνων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐβρασθεῖς ἐκ τοῦ κήτους, καὶ
 ἀπελθὼν ἐν Νινευῆ, ἀνακάμψας οὐκ ἔμεινεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
 D ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ παρῴκησε τὴν Σούρ, χώραν
 ἀλλοφύλων ἔθνων. ἔλεγε γὰρ ὅτι Οὕτως ἀφελῶ τὸ θνητὸς μου,
 ὅτι ἐψυσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευῆ πόλεως τῆς μεγάλης,
 ἣν τότε Ἑλλας ἐλέγχων καὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφηνεν. καὶ ἐλθὼν ἦρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ
 αὐτῆς, καὶ ἔμεινεν παρ' αὐτοῦ· οὐ γὰρ ἠδύνατο μένειν μετὰ
 ἀπεριτμήτων· καὶ ἠλόγησεν αὐτήν. Θανόντα τὸν Ἰωνῆν πάλιν 15
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν ὁ θεὸς διὰ τοῦ Ἑλλια· ἠθέλησε γὰρ δεῖξαι αὐ-
 τῷ ὅτι οὐ δύναται ἀποδρᾶσαι θεόν. καὶ ἀναστὰς Ἰωνῆς μετὰ
 τὴν λιμὸν ἦλθεν ἐν γῆ Ἰούδα, καὶ ἀποθανεῖσεν τὴν μητέρα αὐ-
 P 150 τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ἔθαψεν αὐτήν, ἐχόμενα τῆς Λιβάνου βυλά-
 νου. ἐν γῆ Σαάρ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν σπηλαίῳ Κενεζίου, 20
 κρητοῦ γενομένου μιᾶς φυλῆς ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας. καὶ ἔδω-

1. ὁ κύριος] Matth. XII. 40. 7. ἐβρασθεῖς P. 8. ἀνακάμψαι
 P. 9. κοιλίας P. 18. τὴν λιμὸν] τὸν λιμὸν P. 19. Λι-
 βάνον om. V. 20. Γενεζίου P. 21. τοῦ κρητοῦ P sola. ἢ.
 τῆς om. P.

De Jona. Precatio Domini, et ipse Baptistes.

Hic Jonas Sextus, qui non verbo, sed opere ac figura Christi Resurrectionem indicavit. Ait enim Dominus: Quemadmodum Jonas mansit in ventre ceti tribus diebus et noctibus. Quemadmodum enim cetus illaem reddidit Jonam, ita quoque sepulchrum reddidit Dominum meliori vitae.

Jonas erat e Cariathmaus, juxta Azotam, Graecorum urbem ad mare sitam, et a ceto ejectus venit Niniven, rediensque, non amplius in terra sua, sed assumpta matre sua, Sur, regionem alienigenarum gentium, incoluit. Aiebat enim: Sic auferam opprobrium meum, quia mentitus sum, prophetaus contra Ninivem urbem magnam, quam tunc Elias coarguit, et domum Achab, et qui fame vocata super terram, fugerat. Et profectus, invenit viduam, cum filio ejus, et mansit apud eos. Neque enim cum incircumcisis manere poterat: et ei benedixit. Extinctum Jonam rursus a mortuis suscitavit Deus per Eliam: ostendere enim illi voluit, quia nemo potest Deum effugere. Et resuscitatus Jonas, post famem venit in terram Juda, et matrem suam, quae in via obierat, sepelivit juxta glandem Libani. In terra Saar mortuus est, et sepultus est

κιν τέρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ὄλην τὴν γῆν, ὅτε ἴδωσι λίθον βο-
ῶντα οἰκτρῶς, ἔγγιζει τὸ τέλος, καὶ ὅτε ἴδωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ
πάντα τὰ ἔθνη, τότε ἡ πόλις ἀφανισθήσεται.

Εἰς τὸν Ναοῦμ. Παράκλησις.

- 5 Οὗτος Ναοῦμ ἑβδομος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, καὶ φησὶν, Ἐβραῖζε, Ἰούδα,
τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος κυρίῳ τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσ-
θῶσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν εἰς παλαιάσιν. συντετέλεσται, ἐξήρηται. ἀνέ-
βη ὁ ἱερφωσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ὁ ἔξαιρούμενός σε ἐκ θλίψεως.
10 Ναοῦμ ἦν ἀπὸ Ἑλκεσεὶ πέραν τοῦ εἰς Βηταβαφὴν ἐκ φυλῆς
Συμεῶν. οὗτος μετὰ τὸν Ἰωνῶν τῇ Νινευῆι τέρας ἔδωκεν ὅτι
ἀπὸ ἐδάτων γλυκίων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται. ὃ καὶ γέγο-
νεν· ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῷ
καὶ ἀπώλεσεν· καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπέλθον τὸ ὑψηλότερον
15 αὐτῆς ἐνέπρησεν μέρος. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ
γῆ αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἀμβακούμ. Περιλήψις.

R 352
C

Οὗτος Ἀμβακούμ ὄγδοος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς εἰπεῖν περὶ τῆς

5. οὗτος] οὗτος ὁ P. 6. φησὶν] Π. 1. 8. συνεκλήσθη, συντε-
τέλεσται P. id. ἐξήρηται om. P. 9. ὁ alterum om. P sola. 10.
Ἑλκεσεὶ P. 12. γλυκίων Epiphanius vol. II. p. 147. A ed. Petav.,
γλυκίων R, γλυκίων PV. 13. ἐν om. P.

in spelunca Geneset, qui fuit Judex unius tribus in diebus interregni.
Et dedit prodigium super Hierusalem et totam terram: Cum viderint la-
pidem clamentem lamentabiliter, instat finis: et cum viderint in Hieru-
salem omnes gentes, tunc civitas deletur.

De Naum. Consolatio.

Hic Naum septimus, dignatus est et ipse praedicere de Resurre-
ctione Domini Christi, ubi ait: *Celebra, Juda, festivitates tuas, redde
vota tua, quia non ultra opponent ut pertranseant vetustatem. Comple-
tum est, Confectum est. Ascendit insufflans in faciem tuam eruens te de
tribulatione.*

Naum erat ex Heloese, ultra Betabarem, ex tribu Simeon. Hic
post Jonam dedit Ninive prodigium: *Ab aquis dulcibus, et igne subter-
raneo peribit.* Quod et factum est. Nam palus quae illam cingebat,
facto terrae motu ipsam inundavit, et pessumdedit: ignisque de eremo
erumpens, partes ejus superiores incendit. Mortuus est in pace, et se-
pultus in terra sua.

De Abacuc. Comprehensio.

Hic Abacuc octavus, et ipse dignatus dicere de Resurrectione Chri-

ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὕτως· Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανισθῆτε, διότι ἐγὼ ἔργον ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεῦσητε, ἐὰν τις ἐκδιηγῆται. ταύτην τὴν χρῆσιν ἀρμοδίως ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ἐξέλαβεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πι-5 σιδίας.

- V 121 Ἀμβρακνομ ἦν ἐκ φυλῆς Συμμεὼν ἐξ ἀγροῦ Βηθθιτουχάρ. οὗ-
 D τος εἶδεν πρὸ τῆς ἀρχαλασίως περὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἐπέδθησεν. Ναβουχοδονόσορ ὅτε ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἔργον εἰς Ὀστρακίην, καὶ ἦν πάροικος ἐν γῆ Ἰαμαῖα. ὡς δὲ 10
 ὑπέστρεψαν οἱ Καλδαιοὶ καὶ οἱ κατάλοιποι οἱ ὄντες εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἦν παροικῶν γῆν αὐτοῦ καὶ
 ἐλειτούργει θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδραμα,
 προσεφῆτευσεν τοῖς ἰδίοις εἰπών, Πορεύομαι εἰς γῆν μακρῶν, καὶ
 ταχέως ἐλεύσομαι· εἰ δὲ βραδυνῶ, ἐνέγκατε τοῖς θερισταῖς. καὶ 15
 γανάμενος ἐν Βαβυλῶνι, καὶ δούς τὸ ἄριστον τῷ Δαυιδῷ ἐπέστη
 τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδὲν εἶπεν τῶν γενομένων. συνῆ-
 P 151 κεν δὲ ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος. καὶ πρὸ
 δύο ἐτῶν ἀποθνήσκει τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ
 μόνος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ περὶ συντελείας τοῦ ναοῦ προεῖπεν ὅτι 20
 ὑπὸ ἔθνος θυτικῶν γενήσεται. τότε τὸ ἄπλωμα, φησί, τοῦ σα-
 βειρ καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύο στηλῶν ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς

1. οὕτως] I. 5. *ibid.* εἶδενα PV. 4. ὁ Παῦλος] Act. XIII.
 41. 5. τῇ Ἀντιοχείᾳ P. 7. Βηθι τοῦ Χάρ PV. 10. Ἰαμαῖα
 P. 11. εἰς] ἐν P. 12. καὶ alterum om. P. 15. βραδύνω PV.
 16. ἀπίστη R. 18. τάχιον PV. 20. ναοῦ PV, m. R., λαοῦ R. 21.
 ἔθνος θυτικῶν P, ἔθνος θυτικῶν R. ἰδ. τὸ om. P. 22. στέλιον V.

stī, ita: *Videte contemptores, et admiramini, et disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestra, quod non credetis, si quis enarraverit.* Hanc sententiam apte omnino usurpavit Paulus de Resurrectione Domini Christi, dum Antiochiae Pisidiae versaretur.

Abacuc erat ex tribu Symeon, ex terra Bethi Char. Hic vidit ante captivitatem, quae eventura erat in expugnatione Hierusalem, et luxit. Quando Nabuchodonosor venit Hierusalem, fugit in Ostraciam, eratque inquilinus in terra Israel. Postquam vero reversi sunt Chaldaei, et qui reflecti erant in Hierusalem, in Aegyptum descenderunt, habitavit in terra sua, et messoribus agri sui ministravit. Ut porro cibum sumpsit, suis ita prophetavit: *Abec in terram longinquam, et confectum redibo. Si autem cunctatus fuero, ferte (cibum) messoribus.* Cumque esset Babylone, deditissetque prandium Daniell, rediens adfuit messoribus odentibus, quibus nihil ex his quae evenerant aperuit. Cognovit etiam populum Babylone quamprimum reditarum. Biennio ante illius reditum mortuus est, ac sepultus est in fundo suo solus in Judaea. Templi excidium, illudque ab gente occidua fieri debere praedixit: *Tunc velum, inquit, De-*

γνωσεται ποῦ ἔσονται. αὐτὰ δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπενεχθήσονται ὑπὸ ἀγγέλου, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ σκηνή τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλους κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφους ἐν σκότει, ὡς ἐξ ἀρχῆς.

5 *Εἰς τὸν Σοφωνία. Σκοπεύων.*

Ὁντος Σοφωνίας ἔνατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προφητεῶμα B
περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησὶν οὕτως· Ἐπιφανήσεται κύριος
ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἔθνῶν τῆς
γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶ- R 354
10 σαι αἱ γῆσοι τῶν ἔθνῶν. πάλιν λέγει ὅτι Μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς
γλώσσαν εἰς γενεὰς αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ θουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγῶν ἕνα. ἐκ περσῶν ποτα-
μῶν Αἰθιοπίας οἴσουσι θυσίας μοι. καὶ πάλιν λέγει, Χαῖρε
15 ὄλλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε κύριος τὰ
ὠκλήματά σου, λελότρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς C
Ἰσραὴλ ὁ κύριος, ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψει κακὰ οὐδέτι. ἄπερ πάν-
τα κυριώτερον ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ἀρμόζει.

Σοφωνίας ἦν ἐκ φυλῆς Συμεῶν ἐξ ἀγροῦ Σαβαρθαθά. οὗ-
20 τος προεφήτευσε περὶ τῆς πόλεως καὶ περὶ τέλους Ἰσραὴλ καὶ αἰ-
σχίνης ἄσεβῶν· καὶ θανῶν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

6. ἔνατος PV. 7. φησὶν] II. 11. 10. πάλιν] III. 9. 13.
πάλιν] 14. 15. σου] σοῦ θεοῦ P.

dir, et capitella duorum columnarum auferentur, et nemo sciet ubi sint. Iria autem in eremo deferentur ab Angelo, ubi initio defixum est tabernaculum testimonii, et in illis cognoscetur tandem Dominus, et illuminabit a serpente oppugnatos in tenebris, sicut ab initio.

De Sophonia. Speculator.

Hic Sophonia nonus, et ipse dignatus prophetare de Domino Christo, sic ait: *Apparebit Dominus super eos, et disperdet omnes Deos gentium terrae, et adorabunt ipsum singuli de loco suo: omnes insulae gentium.* Rursum ait: *Convertam super populos linguam in generationem ejus, ut invocent omnes nomen Domini, ut serviant ei sub jugo uno. De finibus fluminum Aethiopiae adferent victimas mihi. Et rursum: Gaude valde, filia Hierusalem, exulta et delectare ex toto corde tuo, filia Hierusalem, abstulit Dominus iniquitates tuas, redemit te de manu inimicorum tuorum Rex Israel, in medio tui non videbit mala ultra. Quae omnia magis proprie in Dominum Christum conveniunt.*

Erat Sophonia ex tribu Symeon, ex agro Sabartha. Hic prophetavit de civitate, et de fine Israel, et ignominia impiorum: et cum esset mortuus, sepultus est in agro suo.

Εἰς τὸν Ἀγγαῖον. Ἑορτή.

Οὗτος Ἀγγαῖος δέκατος ἠξιώθη καὶ αὐτὸς προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὡς εἰς πρόσωπον Ζοροβάβελ τὰ ἀριόζοντα τῷ δεσπότη Χριστῷ λέγων, Καὶ θήσομαι σε σφραγίδα, **D** διότι σε ἠρετισάμην, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καθάπερ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστῆς λέγει, Τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ σφραγίσεν ὁ θεός.

Ἀγγαῖος νέος ἦλθεν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ φανερώς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσεν. καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη πλησίον τοῦ τάφου τῶν ἱερέων ἐνδόξως, ὡς αὐτοί.

V 122 *Εἰς τὸν Ζαχαρίαν. Μνήμη Θεοῦ.*

Οὗτος Ζαχαρίας ἐνδέκατος καὶ αὐτὸς ἀξιωθεὶς προειπεῖν περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, λέγων οὕτως· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ **P 152** Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται ἰσχυρὸς καὶ σώζων, αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ὑπερβολικῶς μὲν εἰς τὸν Ζοροβάβελ εἶρηκεν ταύτην τὴν χρῆσιν· τὴν ἔκβασιν δὲ κυρίως ἔσχεν ἐπὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἔτι λέγει, Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὴν, **R 356** Τί αἱ πληγαὶ αὐταὶ αἰ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἐπλήγην ἐν τῷ οὐτέρῳ καὶ τῷ ἀγαπητῷ μου. καὶ μετ' ὀλίγα πάννυ, Πατάξω τὸν ποι-

4. λέγων] II. 23. 6. Ἰωάννης] VI. 27. 14. οὕτως] IX. 9.
16. πρῶτος P. 19. λέγων P. XIII. 6.

De Aggaeo. Festum.

Hic Aggaeus decimus, dignatus est et ipse praedicare de Domino Christo, velut in persona Zorobabel, quae in Dominum Christum conveniunt, dum ait: *Fonam te signaculum, quia elegi te, dicit Dominus omnipotens.* Quemadmodum et Joannes Evangelista ait: *Hunc enim pater signavit Deus.*

Aggaeus juvenit venit ex Babylone in Hierusalem, et aperte reditum populi praedixit. Vidit etiam ex parte aedificationem templi, et mortuus, juxta sepulcrum Sacerdotum honorifice, ut illi, sepultus est.

De Zacharia. Memoria Dei.

Hic Zacharias undecimus, et ipse dignatus praedicare de adventu Christi, ubi sic ait: *Gaude, filia Sion, praedica, filia Hierusalem, ecce Rex tuus venit tibi justus et salvans, ipse mansuetus, et ascendens super subjugalem. et pullum novum.* Hyperbolice quidem de Zorobabel hanc sententiam dixit, sed eventum proprie habet in Domino Christo. Rursum ait: *Et dicam ad eam, Quid plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet, His percussus sum in domo dilectionis. Et post pauca quae-*

κορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς. ταύτης
ἐμνηται ὁ κύριος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ὅτε
δοσθαι, εἰς ἑαυτὸν αὐτὴν εἰρηκῶς.

ἦλθεν ἀπὸ Χαλδαιῶν ἦδη προβεβηκῶς, κάκει τῷ B
εφῆτευσεν, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. οὐ-
σοεδέν, Καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσεις. οὗτος
ἦλ ἐπὶ νιῶ ἠύλογησεν καὶ τὸ ὄνομα Ζοροβάβελ
ἐπὶ Κύρου τέρας ἔδωκεν εἰς νίκος, καὶ περὶ τῆς
αὐτοῦ προηγόρευσεν ἣν ποιήσει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἰσοδόρα. τὰ δὲ τῆς προφητείας εἶδεν ἐν Ἱερου-
σῶ ἐθνῶν καὶ τοῦ ναοῦ καὶ ἀργίας προφητῶν καὶ
διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἀπέθανεν ἐν γῆρει
ρη σύγγενος τοῦ Ἀγγαίου. C

ε τὸν Μαλαχίαν. Ἄγγελος.

ἰχίας δωδέκατος καὶ αὐτὸς προφητεύειν ἀξιώθει
ονομίαν τοῦ δεσπότου τοῦ Χριστοῦ. λέγει δὲ καὶ
ἵτι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδό-
τευσιν, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται
καὶ θυσία καθαρὰ, διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν
εἰ κύριος παντοκράτωρ. καὶ πάλιν λέγει, Ἴδου
ὄν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέπεται ὄδον πρὸ προσ-

2. μέρηται] Marc. XIV. 27. 5. οὗτος P cum
49. A, ὡς RV. 6. ἱερατεύσεις P, ἱερατεύσων RV.
1. 19. πάλιν] III. 1.

storem, et dispergentur oves gregis Hujus loci memo-
pore passionis cum tradendus esset, hoc de seipso

haldaeis venit jam aevo maturus, multaque populo
in praedictionum suarum argumentum prodigia fecit.
i: Et in Hierusalem Pontifex eris Hic et Salathiel
t nomen Zorobabel imposuit. Ac in Cyro prodigium
signum, et de ejus ministerio quod in Hierusalem
xit, ipsique valde benedixit. Prophetias autem vi-
e sine gentium, ac templi, et de cessatione Prophe-
a, ut et de duplici judicio disseruit. Obiit in ulti-
mulatus est juxta Aggaeum.

De Malackia. Angelus.

undecimus, et ipse prophetare dignatus de Incar-
sti. Ipse autem sic ait: Quia ab ortu solis usque ad
i glorificatum est in gentibus, et in omni loco sacri-
nini meo oblatio munda, quia magnum est nomen
icit Dominus omnipotens. Et rursus ait: Ecce ego

αἰκου σου. ταύτην δὲ τὴν χρῆσιν ὁ κύριος εἰς ἑαυτὸν ἐξέλαβεν
 D καὶ εἰς τὸν βαπτιστὴν Ἰωάννην. ἔτι λέγει ὁ αὐτὸς προφήτης,
 καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύ-
 νης καὶ Ἰασίς ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρ-
 τήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνεμμένα, καὶ καταπατήσετε ἀπό- 5
 μους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἣν ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεοσβέτην, πρὶν ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν
 κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, καθὼς εἶπεν ὁ κύριος τοῖς Ἰου-
 δαίοις ὅτι καὶ ἐὰν θέλετε δέξασθαι περὶ Ἰωάννου, αὐτὸς ἐστὶν 10
 Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

R 358

P 153

Μαλαχίας οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τίττεται ἐν Σοφῶ· καὶ
 ἔτι πάνυ νέος ὢν καλὸν βίον ἔσχηκεν· καὶ ἐπειδὴ πᾶς ὁ λαὸς τί-
 μα αὐτὸν ὡς ὄσιον καὶ πρῶτον, ἐκάλεσαν αὐτὸν Μαλαχίαν, ὃ ἐφ-
 μνηνέεται ἄγγελος. ἦν γὰρ καὶ τῷ εἶδει εὐπρεπής, ἀλλὰ καὶ ὅσα 15
 εἶπεν αὐτὸς ἐν προφητείᾳ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὀφθαλμοὶ ἄγγελος κυρίου
 V 123 ἐπεδευτέρωσεν, ὡς ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἀναρχίας, ὡς γέγραπται
 ἐν Σφερτελλεῖμ, τουτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν. καὶ ἔτι νέος ὢν
 προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ ἐν ἀγορῷ αὐτοῦ.

B Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς τέσσαρας μεγάλους βαδιοῦμεν, πληρώσαν-20

1. δὲ om. P. ἰδὲ καὶ ὁ R. 2. λέγει] IV. 2. 12. καίτοι: RV. τίττεται
 P cum Eriphanio. ib. σοφία R. 17. τῆς ἀναρχίας — ἐν ex Eri-
 phanio addidit P: τῆς om. V. 18. Σφερτελλεῖμ P. 20. εἰς τοὺς τέ-
 σσαρας μεγάλους προφήτας praeponit P. ib. μεγάλους om. R.

mittam Angelum meum, et praeparabit viam ante faciem tuam. Huncce locum Dominus sibi aptavit, et Joanni Baptistae. Ait praeterea idem Propheta: Et orietur vobis timentibus nomen meum sol justitiae, et sanitas in pennis ejus. Egrediemini et salictis sicut vitulus de armento, et calcabitis ipsos cum fuerit cinis sub planta pedum ventrorum in die quam ego facio, dicit Dominus omnipotens. Ecce ego mitto vobis Eliam Thebitem, antequam veniat dies Domini magnus et horribilis. Quemadmodum dixit Dominus Judaeis. Quod si velitis haec accipere de Joanne, ipse est Elias qui venturus est.

Malachias iste, post reditam (e Babylone) nascitur in Sopha: et cum admodum adhuc esset adolescens, praeclaram vitam egit: cumque propter vitae sanctitatem et mansuetudinem a populo coleretur, Malachiae nomen ei datum est, quod idem valet ac Angelus. Erat enim decenti pulcritudine: sed et quaecumque ipse dum prophetaret dicebat, ipsomet die apparens Angelus Domini iterabat, quemadmodum in diebus interregni, ut scriptum est in Spheretellim, hoc est in libro Judicum, contigit. Juvenis adhuc appositus est ad patres suos in agro suo.

De quatuor magnis Prophetis.

Duodecim (Prophetis) juvenis Deo explicitis, superest ut de quatuor

τοὺς ἰβ'. πάντες μὲν οἱ προφῆται προεφῆτεον
 εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐπισημασίαν τοῦ Θεοῦ
 κατὰ τὴν ἐπισημασίαν, ὅπως πάντα τὰ ἔθνη εὐλογοῦν
 ἢ σπέρματι τοῦ Ἀβραάμ διὰ τῆς κατὰ τὸν δεσπό-
 τιμονίας, καὶ ὅπως ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 δουλείας τῶν Αἰγυπτίων μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ·
 τοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ὅπως αἰχμαλώ-
 τισιν ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ ἀπαχθήσονται, καὶ πάλιν
 ἐλευθέρωσιν, καὶ πάλιν πείσονται κατὰ τὸν Ἀντιόχου
 θυνῶν, καὶ ὅπως καὶ τούτων δυνάμει θεῶν περιγέ-
 νηται ὁ προσδοκώμενος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραάμ
 ἰσχυρὸς πάντων τῶν κόσμων κατὰ τὰς ἀνωθεν ἐπαγγε-
 λίας ἔργων τῶν προφητῶν. τινὲς μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἠγάπησαν τὰς ἰδίους βίβλους, ὡς ὁ Δαβὶδ, συνθεῖς τὴν
 ἑβραϊκῶν, καὶ Δανιὴλ, ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ κελουσθεὶς
 τῶν δι' ὁράσεων ἀπεκαλύφθη, ἢ καὶ ἄλλοι τινὲς.
 οἱ ἑαυτοῖς συνέγραψον, ἀλλὰ γραμματεῖς ἦσαν ἐν
 ἰσραὴλ ἐκαστοῦ προφήτου ὡς ἐπὶ ἡμερολογίου λό-
 γου· ἀπεστέλλετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προφήτης κηρῶσαι ἢ
 εἰπεῖν ὅτι μέλλει αἰχμαλωτῆσθαι ἢ περὶ Σαμαρείας
 ἰσραὴλ ἢ περὶ τῆς ἐπανόδου ἢ περὶ Ἀντιόχου ἢ πε-
 ρὶ τῶν ἢ περὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κ.τ.λ'

14. ὁ om. P.

Omnes quidem Prophetæ prophetarunt, et Judæos de
 inde monuerunt, quas Deus eorum patribus fecerat,
 et universas benedictione sua donare erat pollicitus in
 ser Domini Christi dispensationem: et quomodo Deus
 virtute prius illos cum brachio excelso liberaverit, et
 re promissionis: quæ ratione captivi Babylonem a-
 ducti, rarum gloriose reversi sunt: et ut mala iterum
 cho gentibusque circumvicinis: quo etiam pacto divina
 res evaserint, et ut tunc expectatas ex semine Abra-
 pro salute mundi totius, secundum prædictas repro-
 phetarum opus fuit. Atque ex his quidam suos sibi
 scribere, quemadmodum David Psalmorum librum compo-
 sivit: ita et alii quidam. Reliqui vero non sibi scri-
 ptis in templo scribæ qui uniuscujusque Prophetæ verba,
 ii, describerent. Et cum a Deo mittebatur Propheta,
 ret, vel de Hierusalem, quod scilicet esset expugnata,
 aut de locis aliis, vel de reversione, aut de Antio-
 vicinis nationibus, aut de ipso Domino Christo, que
 in istius Prophetæ sermone ea describebant quæ de

- R 360 ἦν ἡμέραν προειρήτευεν, ἔγραψον ἐν τῷ λόγῳ τοῦ προφήτου ἐκείνου ὃ ἐκήρυττεν περὶ ἐνὸς πράγματος. καὶ πάλιν μετὰ καιρῶν, εἰ ἐκήρυξεν περὶ ἑτέρου πράγματος, πάλιν ἔγραψον ὑποτάσσοντες
- P 154 εἰς τὸν αὐτοῦ λόγον, ὡς ἀρχὴν κεφαλαιῶν ποιοῦμενοι ἐκήρυττον. καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν βιβλίον αὐτοῦ συνετίθεσαν. ὅθεν ἔστιν εὐ-5
ρεῖν ἐν ταῖς αὐτῶν βίβλοις κεφαλαιῶν ἀρμόζον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν Βαβυλῶνος ἢ εἰς τὴν ἐπανόδον, καὶ εὐθέως περὶ Χριστοῦ ἕτερον καὶ αὐθις περὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἐπανόδου λέγοντα. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐὰν μὴ παρατετηρημένως ἀναγνῶς, συγκεχυμένα τὰ πάντα εὐρήσεις. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αἱ βασιλείαι 10
τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐγράφησαν ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ μέρος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Σαοὺλ τὰ ἕως τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ
- B τὸ ἕως Δαβὶδ. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκάστου βασιλείως κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν ἐγράφοντο. ὁμοίως ἔγραψον καὶ ἐν τοῖς σκευαῖς τῶν βασιλείων, αἷς καλοῦμεν Παραλειπομένας. τὴν δὲ Πεντάτευ-15
χον ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἱστορίαν προγεγονότων καὶ γινομένων καὶ ἔσομένων. Ἰησοῦς πάλιν τὴν ἰδίαν βίβλον, τοὺς Κριτὰς πάλιν ἐν τῷ ἱερῷ, ἤγουν τῇ σκητῇ, ὁμοίως καὶ τὴν Ῥούθ. Σο-
- V 124 λωμῶν πάλιν τὰ ἴδια ἔγραψεν, τὰς τε Παροιμίας καὶ τὰ Ἰασηματα καὶ τὸν Ἐκκλησιαστήν· σοφίας γὰρ χάριν εἰληφὼς παρὰ 20
θεοῦ, καὶ πάντα ἀνθρώπων νοουθετῶν σοφῶς ἀναστρέφεσθαι ἐν
- C τῷδε τῷ βίῳ· προφητείας γὰρ χάριν οὐκ εἰλήφει. δσους οὖν ἠῦρομεν προφήτας ἀξιοθέτας εἰπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ

1. προειρήτευον P. 2. εἰ] ἢ PV. 10. εὐρήσει V. *ibid.* αἰ om. P. 11. τῷ om. P. 13 τὸ om. P. *ib.* τὸ ἕως Δαβὶδ] ἕως τοῦ Δαβὶδ P. 14. δὲ καὶ P. 18. τὴν σκηνήν P. 20. vel 22. dele γὰρ.

re aliqua nuntiaverat. Rursum si post aliquod tempus de re alia quidpiam praedixisset, tum in illius sermone superioribus subjiciebant, facta capituli initio. Atque hac ratione totam illius librum compegere. Unde reperire est in illorum libris caput quod captivitati Babylonis convenit, vel reversioni, et statim aliud quod de Christo, ac rursus de captivitate vel reditu agit. Atque ut uno verbo dicam, nisi haec attente legeris, omnia confusa reperies. Neque Prophetiae duntaxat, sed et libri Regnorum eadem ratione in templo particulatim conscripti sunt, veluti Saule regnante, quae Saulem, quae Davidis tempestate, quae Davidem spectabant. Atque eodem modo uniuscujusque Regis acta, suo quoque tempore, scribebantur. Sed et pariter scribebant in Regum scriiniis quae Paralipomena appellamus. Pentateuchum vero Moyses conscripsit, historiam scilicet rerum praeteritarum, praesentium et futurarum. Jesus etiam singularem librum confecit; Judices rursus in templo, seu Tabernaculo, similiter et librum Ruth. Solomon suos perinde conscripsit libros, Proverbia, et Cantica, et Ecclesiastem. Donatus enim a Deo sapientiae gratia, sanctos homines adhortatus est ut in hac vita sapienter sese gererent, Prophetiae tamen gratiam non adeptas. Quotquot igitur inve-

ι δὲ γράφωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τρισούρων προ-
ξιώθησαν εἰπεῖν περὶ τῆς κατα τὸν δεσπότην Χρι-
ς, ἐν ἣ ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκοπὸς τῆς θείας γραφῆς.
οἴνον πρῶτον τὸν μεγαλοφωνότατον Ἰσαΐαν, ὃς
λόγῳ ἤξιώθη ἰδεῖν καὶ προεῖπεν περὶ τοῦ κατὰ
ρίου.

Εἰς τὸν Ἰσαΐαν.

ἴγας Ἰσαΐας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς, ὃς τύπῳ μὲν εἶδεν R 362
τήριον τοῦ Χριστοῦ, ὅτε εἶδεν τὸν κύριον καθή- D
ν ὑψηλοῦ καὶ ἐσημένον, καὶ σεραφεῖμ εἰστήκω-
ν, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ
πτοντα, καὶ ἔκραζον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, Ἄγιος
ριος σαβυῶθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐ-
οις ἀπεστάλη. ἐν τῶν σεραφεῖμ, καὶ ἔλαβεν τῇ
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τῶν χειλέων
οὔτο ἀφελεῖ τὰς ἁμαρτίας σου, σαφῶς διὰ τῆς
τίσεως καὶ τοῦ ὕμνου καὶ τοῦ τύπου διδαχθεῖς
κατὰ Χριστὸν μυστήριον. ἔτι δὲ πάλιν καὶ λόγῳ P 155
; πρόβυτον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναν-
ς αὐτὸν ἄφρωνος. ταύτην τὴν χρῆσιν ὁ Αἰθίοψ

δεσπότην P. 4. ὃς] ὃς δὲ P. 11. καὶ — ἐνὶ
τὸν om. P. 14. ἐν] εἰς ἐκ P. 17. δειχθείσης]
λίαν m. P. 19. οὕτως] LIII. 7. 20. ὁ Αἰθίοψ]

ii dignati sunt de Domino Christo praedicere, hacten-
Nunc porro videtur operaepretium ut de quatuor
imus, et quaecunque de Christi Domini humanitate
quo divinae Scripturae scopus omnis spectat. Pro-
iloquum illum Isaiam, qui et figura et sermone di-
praedicere peractum in Christo Sacramentum.

De Isai a.

ille Isaias, filius Amos, qui in figura quidem vidit
um scilicet Dominum conspexit sedentem in throno
quem Seraphim in orbem circumstabant. Singulis
se tegerant, et clamabat alter ad alterum: Sanctus,
lominus Sabaoth, plena est omnis terra gloria ejus.
is ex Seraphim, et accepit forcipe carbonem ex al-
ejus, dicens: Hoc auferet peccata tua. Per visio-
hymni, ac figurae perspicue edoctus est praenun-
hristo Sacramentum. Sed et rursus ita loquitur:
sionem ductus est, et sicut agnus coram tundente se
; vol. I. 19

εὐνοῦχος ἀναγκὰς τὸν Φίλιππον παρεκάλεε ἐρμηνεύσθαι αὐτῷ αὐτὴν· ὃς τάχιστα παρὰ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ αὐτὴν ἐρμηνεύσεν εἰρησθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου. ἔτι πάλιν λέγει, Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ αἰδῶς φέρων μαλακίαν. καὶ πάλιν, Ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κώριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς καὶ δεῖξαι αὐτῷ φῶς. καὶ πάλιν οὕτω λέγει κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἑκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἐντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιατεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνθῆ. καὶ πάλιν, Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ὄψις τοῦ Ἰεσοῦ, 10 καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχιν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἐσθῆ ἐλπιούσῃ. καὶ πάλιν, Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐδ' εἵνεκεν ἔχρισέ με. ταῦτα ἀναγκὰς ὁ κύριος ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς ἀσβασίαις εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.

Ἡσαΐας ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ· θνήσκει δὲ ὑπὸ Μανασσοῦ 15 πριωτῆς εἰς δύο, καὶ ἐτέθη ὑποκάτω θρόνου Ρογῆλ, ἐχόμενα τῆς διαβάσεως τῶν ὕδατων ἐν ἀπώλειαν Ἐξελίας ὁ βασιλεὺς χεῖρας αὐτά. καὶ ὁ θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωῆμ ἐποίησεν διὰ τὸν προφήτην,

C ὅτι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἀλεγωρήσας ἤξαστο πικρὸν ὕδωρ, καὶ ὑδάτις ἀπεστάλη αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωῆμ, ὅπερ ἐρ- 20 μνηνεύεται ἀπεσταλμένος. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐξελίας πρὸ τοῦ ποιῆσαι

3. λέγει] LIII. 8. 4. πληγῇ] τισὴ V. ἰδὲ πάλιν] 9. 7. πάλιν] XXVIII. 16. 8. Σιών — θεμέλια om. P. 10. πάλιν] XI. 10. 12. πάλιν] LXI. 1. 13. σέβασεν V. ἰδὲ εἶπεν] Luc. IV. 21. 18. δι' αὐτὸν προφήτην P. 21. Ἐξελίου P.

obmutuit. Hunc locum Eunuchus Aethiops cum legisset, rogavit Philippum ut hunc sibi interpretaretur, qui statim de Domino Christo a Propheta dictum respondit. Iterum praeterea ait: Homo in plaga existens, et sciens ferre infirmitatem. Et rursum: Quoniam peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Et, Dominus vult mundare eum a plaga, et ostendere illi lumen. Deinde sic dicit Dominus: Ecce ego inficiam in fundamenta ejus, et qui crediderit in eum, non confundetur. Et rursum: Erit in die illa radix Jesse, et qui surgit ex ea reget gentes, in ipsam gentes operabunt. Et rursum: Spiritus Domini super me, et quod unxit me. Hoc cum Dominus in Synagoga in Sabbatis legisset, dixit: Amen dico vobis, haec impleta est scriptura in auribus vestris.

Erat Isaias ex Hierosaleme: mortuus autem, a Manasse in duas partes dissectus, et positus est subter quorundam Rogel, juxta transitum aquarum, quae Ezechias Rex, iis obstructis, disperdidit. Et fecit Deus et quae Siloam propter ipsum Prophetam: priusquam enim moreretur, aquae deficiente, petiit aquam sibi dari quam biberet, statimque ex eo illi allata est, ac propterea Siloam appellatur, quod idem valet ac missus. Et sub Ezechia, priusquam fierent fossae ac piscinae, ad processum Isaias

καὶ τὰς κολυμβήθρας ἐπὶ εὐχῇ τοῦ Ἡσαίου μικρὸν
 , ὅτι ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων, καὶ ἵνα
 ἡ πόλις, ὡς μὴ ἔχουσα ὕδωρ. ἡρώτων γὰρ οἱ R 364
 ν πίνουσι· καὶ χαρακώσαντες τὴν πόλιν παρεκαθέ-
 ῖαμ. ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ Ἡσαίᾳ οἱ Ἰουδαῖοι,
 ἴωρ· διὸ ἕως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, ἵνα V 125
 α τοῦτο μυστήριον. καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαίου
 μνήμης χάριν καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων πλησίον
 ὡὰμ ἔθαψαν ἐπιμελῶς καὶ ἐνδόξως, ἵνα διὰ τῶν D
 προσευχῶν καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ὡσαύτως ἔχω-
 νιν τοῦ ὕδατος, ὅτι καὶ χρησιμὸς ἐδόθη αὐτῷ περι-
 σσει οὕτως. ἔστι δὲ ὁ τάφος ἐχόμενος τοῦ τάφου τῶν
 θεν τοῦ τάφου τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς
 ἦν γὰρ ἐποίησε τοὺς τάφους τοῦ Δαβὶδ, διαγράφας
 τῆς Σιών, ἧτις ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼν μήκοθεν
 δίους εἴκοσιν. ἐποίησεν δὲ ταύτην σκολιάν, σὺν-
 ὄητον· καὶ ἔστιν ἡ εἴσοδος ἕως τῆς σήμερον τοῖς
 κένη τῶν ἱερέων καὶ ὅλη τῷ λαῷ. ἐκεῖ εἶχεν ὁ P 156
 ὦν τὸ χρυσοῦν τὸ ἐξ Αἰθιοπίας καὶ τὰ ἀρώματα.
 :ν Ἐλεκίας τὸ μυστήριον Δαβὶδ καὶ Σολομῶν τοῖς
 ἐν ὁστᾶ τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς

κας P. 2. συγκλεισμῷ P cum Epiphania, συναίς
 αἰς Μααβ R. 5. ἔρχοντο PV. *ibid.* Ἰουδαῖοι
 P ex Epiphania. 10. ὁσίαν αὐτοῦ πρὸς om. P.
 θάνατον om. P. 12. ἰσοπέτως P. 16. σταδίων
 R. 21. τῶν προπατόρων Symeon Logotheta, τό-
 PV.

exivit, cum populus ab alienigenis undique conclude-
 penuria periret. Quaesierant enim hostes unde ii bi-
 be circumvallata, Siloam etiam circumsederunt. Quoties
 in ventebant ut aquam haurirent, illa exibat, unde ad
 in magni miraculi argumentum etiamnum subito erum-
 tam id per Isaiam peractum est, hunc magnificus ac
 um Judaeorum populus sepellit, ut ejus precibus aquae
 appeteret, cum praeterea, ut ita agerent, ex oracula
 t. Jacet autem ejus sepulorum juxta Regum tumulorum
 Judaeorum tumulus. Solomon quippe Davidis sepul-
 ut Orienti Sion obversarentur. quae aditum habet a
 urbe, stadiis xx. quem quidem aditum obliquum ac
 cit ut a nomine perciperetur, adeo ut ejus introitus
 im neque ipsi populo etiam hodie ignotus sit. Ibi
 m ex Aethiopia sibi allatum, et aremata recendit.
 Davidis et Solomonis arcanum gentibus aperuisset, et
 n inquinasset, enpropter Deus ejus semen hostium

ἐπηράσατο εἰς δουλείαν ἔσειθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς ἔχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν καὶ ὄγονον ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Εἰς τὸν Ἰερεμίαν.

Οὗτος Ἰερεμίας ἀξιωθὲς καὶ αὐτὸς προοιπεῖν περὶ τοῦ κατὰ 5
Χριστὸν μυστηρίου, λέγων οὕτως· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀρ-
γύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἰῶν Ἰσραὴλ,
B καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμῆως, καθὰ συνένταξέ μοι
κύριος. ταύτης δὲ τῆς χρήσεως καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς μέμνηται
Ματθαῖος, πληρωθείσης ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. πάλιν λέγει ὁ 10
αὐτὸς προφήτης, Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ δια-
θήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἣ
ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κα- 15
τὰ τὴν ἐπιλαβὴν αὐτῶν, φησὶ κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ διά-
C νοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι
R 366 αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ οὐ μὴ δι-
δάξουσιν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ, λέγων, Γινώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδῆσασι 20
με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἕλεως ἔσομαι ταῖς ἀδι-
κίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. καὶ

1. ἐπηράσατο] ἐπιράσατο V, ἐπιράσατο R. 8. ἡμέρας om. P.
9. δὲ om. P. 10. Ματθαῖος] XXVII. 9. ἰδ. πάλιν] XXXVIII.
81. 13. ἢ om. V. 18. εἰς θεὸν αὐτοῖς P. 22. οὐ μνη-
σθῶ V, οὐ μνησθῶ P.

servituti addixit, ab illoque die infocundum et sterilem hunc fecit Deus.

De Hieremia.

Hic Hieremias dignatus est, et ipse de peracto in Christo mysterio
praedicere, cum ita ait: Et acceperunt triginta argenteos pretium appre-
tiationis, quem appretiarunt a filiis Israel, et dederunt eos in agrum fig-
ni, sicut constituit mihi Dominus. Sententiae istius meminit Evangelista
Matthaeus, quae impleta est tempore Passionis. Rursum ait idem Pro-
pheta: Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et disponam domui Israel, et
domui Juda testamentum novum, non secundum testamentum quod feci
patribus eorum, in die in qua apprehendi manum eorum, ut educerem il-
los de terra Aegypti. Quia ipsi non manserunt in testamento meo, et
ego neglexi eos, dicit Dominus, dans leges meas in mentem eorum, et
in corde eorum inscribam eos, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in
populum, et non docebunt ultra unusquisque fratrem suum, et unusquisque
proximum suum, dicens: Cognosce Dominum, quia omnes sciunt me a

σεως μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους

· ἔξ Ἀναθώθ, καὶ ἐν Τάφναις Αἰγύπτου λίθοις
 ὁ λαοῦ ἀποθνήσκει. κείται δὲ ἐν τόπῳ τῆς οἰκί-
 ᾱς Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν εὐεργετηθέντες δι'
 γὰρ αὐτοῖς. τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς D
 γύπτιοι μενεφώθ, Ἕλληνες δὲ κροκοδείλους, καὶ
 θεοῦ ἕως σήμερον εὐχονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ,
 τοῦ χάδος τοῦ τόπου δῆγματα ἀνθρώπων θειρα-
 λλοὶ αὐτὰ τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ ὕδατι φρυγαδεύου-
 ῆκοῦσάμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολε-
 ν ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων,
 ὡ τοῦ προφήτου καὶ ἐπιγράδος τὰ εἰς αὐτὸν μν- V 126
 ἀνδρείαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περθεῖς
 ἰκλῶ, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὰ γένος P 157
 αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὠσαύτως, καὶ οὕτως ἐπέβαλεν
 λεγομένους ἀργολάους, ὃ ἔστιν ὀφιομάχους, οὓς
 ἄρχους τοῦ Πελοποννησιακοῦ, ὄθεν καὶ ἀργόλαοι

P. 8. ἐν addidit P cum Eriphanio, om. RV. ἰδ.
 ἰληθεῖς PV. Correxerit Ducangius. 6. τῶν γὰρ] ἐλ-
 7. μενεφώθ] νεφώθ. Eriphanius p. 139. B, ut
 μὲν νεφώθ. ἰδ. κοροδ. PV. 8. θεῶν P. 9.
 P. 11. ὄρα m. P. 12. ὁ τῶν Μακεδόνων] Ra-
 minis βασιλεὺς non eripienda erat Diodoro Exc. Vat.
 iostreae. 13. τάφῳ] τόπῳ PV. 16. τῶν om. P.
 P cum Suida v. ἀργόλαοι; ἐπέβαλλον RV. 18. Ἀρ-
 Πελοποννησιακοῦ V, Πελοποννησιακοῦ P. ἰδ. ὄθεν καὶ
 ἰσται om. P, ὄθεν καὶ ἀργόλαοι addit m. B.

gnam, quia propitius ero iniquitatibus eorum, et pec-
 ero memor amplius. Et istius sententiae meminit
 la ad Hebraeos.

ex Anathoth, et in Thaphnis Aegypti lapidibus a-
 teriit, jacetque in loco habitationis Pharaonis, cum
 tione prosequerentur Aegyptii ob accepta ab eo be-
 iis Deum deprecatus esset, cum ab animalibus aqua-
 iis Menephot, Graecis vero Crocodili dicantur, infe-
 uotquot Deo sunt fideles, usque hodie hoc in loco
 accepto de loco isto terrae pulvillo, ex eorum morsu,
 multique crocodilos ex aquis fugant. Nos vero ex
 ai posteris accepimus, iisque viris aetate gravibus,
 nem, cum ad Prophetae sepulcrum accessisset, au-
 iae de se is praedixerat, illius reliquias Alexandriam
 magnifico apparatu circumdedisse, unde accidit ut a
 r a fluvio, aspides arcerentur, sicque serpentes Ar-
 (hoc est serpentum hostes) quos ex Argo Peloponnesi

καλοῦνται, τούτέστιν Ἄγγους δεξιοί. λαλιὰν δὲ ἔχουσι ἡδύτατην
καὶ πανευώνυμον.

Οὗτος ὁ Ἱερεμίας σημεῖον ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου δι-
δεῖ σινοθῆναι τὰ εἰδωλα αὐτῶν καὶ συμπασεῖν διὰ σωτήρος παιδὸς
ἐκ παρθένου γενομένου, ἐν φάτῃ δὲ κειμένου. διὸ καὶ ἕως τῶν 5
Θεοποιούσων παρθένου λοχὸν καὶ βρέφος ἐν φάτῃ τεθέντες προσ-
B κυροῦσιν. καὶ Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ τὴν αἰτίαν πυνθανομένη
ἔλεγον ὅτι πατροκαρὰδοτόν ἐστιν μωστήριον ὑπὸ δόλου προφήτου
τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθέν.

R 368 Οὗτος ὁ προφήτης Ἱερεμίας πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ ἤρ-
10 πασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
κατατεθῆναι ἐν πέτρᾳ, καὶ εἶπεν τοῖς παρεστῶσιν, Ἀπεδήμησε
κύριος ἐκ Σινᾶ εἰς οὐρανόν, καὶ πάλιν ἰλευσεται νομοθέτης ἐκ
Σιών ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ὄμιν ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ,
ὅτε ἕξουσιν πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσουσιν. εἶπεν δὲ ὅτι Τὴν κι-
15 βωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ εἰ μὴ Ἀαρῶν, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλά-
C κας οὐδεὶς ἀναπτύξῃ οὐκέτι ἱερῶν ἢ προφητῶν, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ
ἐκλαπτός τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως πρώτη ἢ
κιβωτὸς ἀναστήσεται, καὶ ἐξελεύσεται ἐκ τῆς πέτρας, καὶ τεθῆ-
σεται ἐν ὄρει Σινᾶ. καὶ πάντες οἱ ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθή-
20 σονται, ἐκεῖ ἐκδεχόμενοι κύριον, τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν

1. Ἄγγους δεξιοί] ἀγγέλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄγγους λαίοι Suidas γ. ἀγγέ-
λαι. Post δεξιοί addit καλοῦνται P. 8. καρὰδοτόν P. 21.
ἀνελεῖτε αὐτὸν ἐλθόντα] ἀναλόντας τε αὐτὸν ἐλθόντα P sola: scribe
ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα.

regione attulerat, illic injecit. Ita porro dieti, quasi segnes dextis: lo-
quelam autem habent suavissimam, sed infaustam.

Hic Hieremias signum dedit Aegyptiis Sacerdotibus, quo futurum
praedixit, ut eorum idola concuterentur et conciderent per Salvatorem
puerum ex Virgine natum, et in praesepl jacentem. Quapropter etiam
num ut Deam colunt virginem puerperam, et infantem in praesepl ad-
rant. Ptolemaeo autem Regi causam sciscitanti, responderunt se acce-
pisse arcanum istud ab sancto Propheta patribus suis fuisse traditum.

Idem Propheta Hieremias, ante templi eversionem, arcam legis,
quaeque in ea recondita erant, abripuit, ac reposuit illam in rupe, di-
xitque circumstantibus: *Migravit Dominus ex Sina in coelum, et rursus
veniet legislator ex Sion cum virtute, et signum vobis sit adventus ejus,
cum omnes gentes lignum adoraverint. Disiatis: arcam illam nemo ex-
trahet praeter Aaroneum, nec tabulas in ea reconditas nemo ex Sacerdoti-
bus aut Prophetis aperiet, praeter Moysen dilectum Dei. In die porro
Resurrectionis arca resurget prima, et egredietur ex rupe, et in monte
Sina reponetur. Omnes vero Sancti ad illam sese congregabunt, ibi
expectantes Dominum, hostemque fugientes, occident illum venientem.*

τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβαλῆς, καὶ ὑγιᾶσει τὰ ὕδατα· καὶ ἔσται, πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζέοντων καὶ ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσεται.

V 127
B

Ἰεζεκιὴλ οὗτος ἔστιν ἐξ Ἀριρὰ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπέθανεν ἐν 5 γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας, πολλὰ προφητεύσας τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ἀπέκτεινεν δὲ αὐτὸν ὁ ἠγούμενος τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ, ἐλεγχόμενος ὅπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι. καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν ἀγρῷ Μαοὺρ ἐν τάφῳ Ἰωσηφ καὶ Ἀρφαζὰδ πατέρων Ἀβραάμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος σπήλαιον διπλοῦν, ὅτι Ἀβραάμ ἐν Χεβρών πρὸς τὴν ὁμοίωσιν αὐτοῦ ἐποίησεν τὸν τάφον Σάρρας. διπλοῦν δὲ λέγεται, ὅτι εἰλικτόν ἐστι καὶ ἀπόκρυφον ἐξ ἐπιπέδου, καὶ ἔστιν ὑπερφῶν ἐπὶ γῆς ἐν πέτρα κρεμώμενον.

Οὗτος ὁ προφήτης τέρας ἔδωκε τῷ λαῷ, ὥστε προσέχων τῷ ποταμῷ Χοβάρ, ὅτε ἐκλείπει, ἐπλῆξεν τὸ δρέπανον τῆς 15 C ἐρημώσεως εἰς πέρας τῆς γῆς, καὶ ὅτε πλημμυρήσει, τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον. καὶ γὰρ ἐκεῖ κατῴκει ὁ ὄσιος, καὶ πολλοὶ πρὸς αὐτὸν συνήγοντο. καὶ ποτε πλήθους συνόντες αὐτῷ ἔδωσαν οἱ Χαλδαῖοι τοὺς Ἑβραίους, μὴ ἀναταράξωσι καὶ ἐπέλθωσιν αὐτοῖς εἰς ἀνάγειν. καὶ ἐποίησεν ὁ προφήτης διαστή- 20 ναι τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐκφύγωσιν εἰς τὸ πέραν. οἱ δὲ κατατολήσαντες τῶν ἐχθρῶν ἐπιιδύξαντες κατεποντίσθησαν.

8. καὶ om. P. id. ἀπέλθῃ P. id. ὁ om. P. 12. ἐπιπέδου R. 15. ἐπλῆξεν P cum Eriphanio p. 141. A, ἐπέλθων R, et omisso τὸ, ἐπέλθοντα m. R, ἐπέλθοντα V. 16. πέρας Eriphanius, πέρας PV. id. εἰς om. RV. 18. αὐτῷ om. P.

dit in Arabiam, et venit usque ad mare ad aquam exitus, et sanabit aquas: et erit, omnis anima animalium bullentium in omnibus in quae abierit illic fluvius, vivet.

Hic Ezechiel ortus est ex Arira, ex filiis Sacerdotum, et obiit in terra Chaldaeorum, tempore captivitatis, multa prophetans in Judaea. Hunc porro ibi interfecit dux populi Israel, quod ab eo ob idolorum cultum coargueretur. Illumque sepeliit populus in agro Maür, in sepulcro Joseph et Arphazath patrum Abraham. Estque sepulcrum spelunca duplex, quia Abraham in Chebron ad sui similitudinem fecit sepulcrum Sarrae. Duplex vero dicitur, quod in plano sinuosa sit, et occulta, in parte vero superiore supra terram a petra quodammodo pendeat.

Hic Propheta prodigium dedit populo, ut observaret fluvium Chebar, quando deficiet, tunc falces desolationis ad petras fines terrae sperarent; cum vero inundaverit illius aqua, reditum in Hierusalem. Hic enim habitabat vir sanctus, et complures ad eum confluabant. Porro cum aliquando multi cum eo essent, Chaldaei Hebraeos ligaverunt, ne tumul-

προφήτης διὰ προσευχῆς αὐτομάτως αὐτοῖς δαμιλῆ
ων παρέσχεν, καὶ πολλῶν ἐκλειπόντων ζωὴν αὐτοῖς
ἐν παρεκάλεσεν.

ἰπολλυμένον τοῦ λαοῦ σημεῖα ποιήσας ἔπαυσε τοὺς D
καταπλήξας αὐτοὺς οὐρανόθεν, ὅτε ἔλεγεν ὁ Ἰσραήλ
νήκαμεν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν. καὶ ἐν τέρασιν
ων νεκρῶν αὐτοὺς ἔπεισεν ὅτι ἐστὶν ἐλπίς τῷ Ἰσραήλ
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οὗτος κριτῶν τῷ Ἰσραήλ ἐδει-
ερουσαλήμ καὶ ἐν τῷ ναῷ γεγόμενα. οὗτος ἠρπάγη R 372
ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν τὰ ἐν τῷ ναῷ γεγό-
την τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπειθούτων τῷ Θεῷ.
τὰ τὸν Μωϋσῆν εἶδε τὸν τύπον τοῦ ναοῦ καὶ τὸ P 159
ρίτειχος καὶ τὴν πύλην ἐν ἣ κύριος ἀσελεύσεται
ι. καὶ ἔσται ἡ πύλη κεκλεισμένη, καὶ εἰς αὐτὸν ἐλ-
τὰ ἔθνη.

ρινεῖν ἐν Βαβυλῶνι τὴν φυλὴν Δὰν καὶ τοῦ Γάδ,
οὗς κύριον διώκοντες ταῦς τὸν νόμον φυλάσσοντας,
ὕτοις τέρας μέγα, ὅτι οἱ ὄφεις ἀνήλισκον τὰ βρέφη
τα τὰ κτήνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. καὶ
αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,

ον P. 6. ἡ ἐλπίς om. R. 10. γεγόμενα] Post haec
ουσαλήμ repetit V. 11. ἔλεγον R. 13. περὶ τείχος
κτίθηα R. 20. ἐπιστρέψει RV.

his insurgentibus interficerentur. Fecitque Propheta ut
quo in ulteriorem ripam evaderent Hebraei. Ex ho-
llos persequi sunt ausi, demersi sunt.

a precibus suis, amplas ipsis ex piscibus epulas sponte
sque ex iis deficientibus, escas a Deo impetravit.

populo, signis editis, hostium conatus compressit, iis
s, quando dicebat Israel, Quia dissensusimus, perit spes
dignis ossium mortuorum ad fidem reduxit eos, et erit
in futuro saeculo. Hic cum iudicaret Israel, ostendit
saalem et in templo fiebant. Hic inde raptus est, et ve-
ac dixit quae in Templo facta sunt eadem hora, ad
um qui Deo non credebant.

ac Moyses, vidit figuram Templi, et murum, et circa
er quam Dominus ingredietur, et egredietur, eritque
in ipsum sperabunt omnes gentes.

iudicavit tribum Dan et Gad. Quod vero impie se
nimum, divexatis iis qui legem observabant, ingens illis
serpentes easim illorum infantes ac iumenta propter co-
neumiserunt. Dixitque propter illos non reversurum

ἀλλ' ἐν Μηθία ἔσονται ἕως συντελείας πλάνης αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐ-
B τῶν ἦν ὁ ἀνελὼν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Δαυιήλ.

Οὗτος Δαυιήλ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύων καὶ αὐτὸς ἀξιώθεις
προειπεῖν περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ φησιν οὕτως· Καὶ γνώση 5
καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι σοὶ καὶ τοῦ οικο-
δομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἐπτά
καὶ ἑβδομάδες ἐξήκοντα δύο, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ πάλιν, Καὶ ἐτιμή-
θη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα, καὶ ἐγένετο ὁ λί-
θος εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. καὶ πάλιν, Καὶ ἰδοὺ 10
V 128 μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ
C ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔρθασεν, καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ τιμὴ
καὶ ἡ ἔξουσία καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐρρέθη.

Δαυιήλ οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα τῶν ἐξεχόντων τῆς βασι-
κῆς ἐκρησείας, ἀλλ' ἔτι νῆπιος ὢν ἤχθη ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἐκ 15
τῆς Ἰουδαίας εἰς γῆν Χαλδαίων. ἐγενήθη δὲ ἐν Βεθθαρώμ τῇ
ἀνωτέρᾳ, καὶ ἦν ἀνὴρ σώφρων, ὥστε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶ-
να αὐτὸν σπύδοντα.

Πολλὰ ἐπένθησεν οὗτος τὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς, 20

5. οὕτως] IX. 25. 6. συνήσεις καὶ P: quod ita scriptum in V
ut vel s vel kai erasum videatur. ἰδ. ἀπό — λόγον om. V. 8.
πάλιν] II. 45. 10. πάλιν] VII. 13. 16. γῆν] τὴν P. ἰδ.
Βεθθαρώμ P, Βεθερώων R. 20. νηστεία P.

populum in terram suam, sed in Media mansurum usque ad finem erro-
ris sui, et ex illis futurum qui tollet illum omnibus diebus vitae suae.

De Daniele.

Hic Daniel Babylone prophetans, et ipse dignatus praedicere de
Domino Christo, sic ait: *Et cognosces et intelliges ab exitu sermoneis, et
respondeatur tibi, et ut aedificetur Hierusalem usque ad Christum duccm
hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duae, etc.* Rursum: *Et
obscissus est lapis sine manibus, et percussit statuas, et factus est in
montem magnum, et implevit totam terram.* Et rursum: *Et ecce cum
nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, et usque ad antiquum die-
rum pervenit, et datus est illi honor, et potestas, et reliqua quae di-
cta sunt.*

Erāt Daniel ex tribu Juda, ex praecipalis Regis ministris. Admo-
dum puer ductus est in captivitatem ex Judaea in terram Chaldaeorum:
natus est autem in Betherom superiori, adeoque castus fuit, ut Eusebius
ab Judaeis existimaretur.

Is plurimum deservit pro populo, et pro Hierusalem, vitamque egit

Γειων. και ἦν ἀνήρ ξηρός και σπανός, τὴν ἰδέαν
 τε ἐνέλιπον. οὗτος πολλὰ ἠῤῥατο ὑπὲρ τοῦ Να-
 παρακαλοῦντος αὐτὸν Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
 ἰον και κτήνος, ἵνα μὴ ἀπόληται. ἦν γὰρ τὰ ἔμ-
 ῤς σὺν τῇ κεφαλῇ, και οἱ πόδες σὺν τοῖς ὀπισθεν
 ὕφθθη δὲ τῷ ὄσιω περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅτι
 διὰ τὴν ἄλογον αὐτοῦ φιληθονίαν και σκληροτρα-
 ι ὡς βοῦς ὑποζύγιον γενήσεται τοῦ Βελιά, λέων δὲ
 γεικὸν. και τυραννικὸν και θηριῶδες τοῦ τρόπου.

οἱ δυνάσται ἐν νεότητι, ἐπὶ τέλει δὲ θῆρες γίνον-
 ες, ὀλοθρεύοντες, πατάσσοντες, ἀναιροῦντες, τυ-
 ρισεβούντες, τὰς δὲ τούτων ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ δι-
 κῶ ἀπολαμβάνοντες. ἔγνω δὲ διὰ τοῦ θεοῦ ὁ ἅγιος
 σθιε χόρτον, και ὅτι οὐκ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης
 ἰς ἐπιθυμία. διὰ τοῦτο και ὁ αὐτὸς Ναβουχοδονό-
 πέριν τῆς τροφῆς ἐν καρδίᾳ ἀνθρωπίνῃ γενόμενος
 ἰου κύριον πᾶσαν τὴν ἡμέραν και νύκτα τεσσαρα-
 μενος. δαίμων δὲ ἐπελήθετο αὐτῷ, και ἐλάττανεν
 ἐν θρωπος. ἤρθη δὲ ἡ γλώσσα αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
 ῶν εὐθὺς ἐδάκρυεν, και οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς Β
 ἐν τῷ κλαίει· πολλοὶ γὰρ ἐξιόντες ἐκ τῆς πόλεως
 τόν.

ς P. 2. ὕψιστος P. *ibid.* ἠῤῥατο PV. 10. ἐν τῇ
 P. 11. ἀπατάσσοντες R. 12. κριτοῦ P. 20. οἱ

mnium desiderabilium abstinentia, terrae duntaxat semina
 ir erat siccus corpore et gracilis, forma decortus, gratia
 ius. Hic saepius Deum precatus est pro Nabuchodonosor
 suasionibus, cum bestia et jumentum factus est, ne periret.
 tim capite bovem, pedibus vero et parte posteriori leonem
 levelatum est autem viro sancto istud mysterium: eo quod
 voluptatis amore, ac refractario ingenio, in jumentum eva-
 veluti bos, jumentum Belia factus est: in leonem autem, ex
 ato, tyrannide, ac ferinis moribus, cujusmodi quidem vitium,
 otiantur, dum juvenes sunt infici solent, sub vitae vero ex-
 e evadunt, dum rapiunt, vastant, feriunt, occidunt, tyranno-
 ac impie vivunt, quorum tandem poenas a judice Deo reci-
 eo porro doctus vir sanctus, ut bovem foenum comedis-
 sque ipsi fuisse naturae humanae idonei alimenti cupiditatem.
 idem Nabuchodonosor, post ciborum concoctionem, cum cor-
 peret, plorabat, et Dominum singulis diebus ac noctibus qua-
 recabatur. Daemon vero ad eum accessit, cum hominem esse
 Elevata est ejus lingua, ita ut non potuerit loqui, quod cum

Ὁ δὲ Δανιὴλ μόνος οὐκ ἤθελεν ἰδεῖν αὐτόν, ὅτι πάντα τὸν χρόνον τῆς ἀλλοιωσέως αὐτοῦ ἐν προσευχῇ ἦν περὶ αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι Πάλιν ἄνθρωπος γενήσεται, καὶ τότε ὄψομαι αὐτόν. καὶ ἠπίστουεν αὐτῷ.

Ὁ Δανιὴλ ὄν τὰ ἐπτὰ ἔτη προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἤτησεν γενέσθαι οὓς εἶπεν καιρούς, προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον ἐποίησεν γενέσθαι μῆνας ἐπτὰ. καὶ τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ καιρῶν
 C ἐτελέσθη ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀποκαταστάς ἐν ἐπτὰ μηνσίν, ὡς ἦν τὸ πρῖν, τὰ ἕξ ἔτη καὶ πέντε μῆνας ὑπέπιπτεν κυρίῳ καὶ ὠμολόγει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἄφραστον τῶν 10
 R 376 ἀνομιῶν αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν βυσιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὔτε ἄρτον οὔτε κρέα ἔφαγεν οὔτε οἶνον ἔπιεν, ἐξομολογούμενος κυρίῳ ὅτι Δανιὴλ προσέταξεν αὐτῷ ὀσπρίαις βρεκτοῖς καὶ γλοαῖς ἐξελειώσασθαι κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὸν Βαλτάσαρ, ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἠθέλησεν δὲ αὐτὸν συγκληρονόμῳ καταστῆσαι τῶν τέ-15
 κων αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ ὄσιος εἶπεν, Ἐλεύσθε μοι ἀρεῖναι με κληρονομίαν πατέρων μου καὶ κολληθῆναι με κληρονομίᾳ ἀπεριτμητῶν.
 D
 V 129 καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλεῦσι Περσῶν πολλὰ ἐποίησεν τεράστια, ὅσα οὐκ ἐγράφησαν. οὗτος δὲ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ μόνος ἐνδόξως. καὶ αὐτὸς ἔδωκε τέρας ἐν ὄρεσι 20
 τοῖς ὑπεράνω τῆς Βαβυλωνῶνος ὅτι Ὅτι καπνισθήσεται τὸ ἐκ βοῦ-

6. προσευχόμενος πρὸς τὸν ὕψιστον omittit P sola: καὶ addit m. P. 10. μετὰ — ἀνομιῶν αὐτοῦ om. P. 13. γλοαῖς] γλωαῖς P, σγόλαις R, β' σκαλαῖς m. R. 17. καὶ μὴ κολληθῆναι P. id. κληρονομίας P. 18. τεράστια PV. 21. ἐν βοῦβῶ P.

intelligeret, lacrymabatur, et oculi illius erant sicut caro mortua dum flet. Multi autem urbe egressi ipsam spectabant.

Solus vero Daniel illum videre noluit, cum toto isto transformationis tempore assidue pro illo preces funderet. Aiebat enim: *In hominem currum evadet, tum illum videbo.* Quod plerique minime credebant.

Daniel igitur fasces precibus, ab Altissimo petit ut septem anni, ea quae dixerat tempora fierent, ac impetravit ut ad menses septem redigerentur. Tum vero septem temporum mysterium in eo adimpletum est. Nam cum post septem menses pristinam formam recepisset, sex anni et quinque menses subtracti sunt. Ille autem ante Dominum procidit, impietatem, omnemque iniquitatem suam confessus, reddiditque ei Dominus regnum suum; neque panem, neque carnes comedit, nec vinum bibit, confessus Domino. Quippe praeceperat ipsi Daniel, ut leguminibus aqua tinctis, et viridibus Dominum placaret. Propterea ipsum appellavit Baltasar, perinde ac filium suum. Sed et una cum liberis suis haeredem instituere velle se testatus est. Verum vir sanctus dixit: *Abiit, et ego relicta paternae haereditate incircumcisorum haereditatem attingam.* Apud alios porro Persarum Reges multa miranda edidit, quae non descripta sunt. Obiit ille, et in spelaeo Regio magnifice solus sepultus est. Quin-

τε ἤξει τέλος Βαβυλῶνος· ὅτε δὲ κατ' ἀνατολὰς ἕδωρ
 ν ἐξελεύσεται, τότε ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς φανείσῃ ὡς ἄνθρωπος
 ται πάσας τὰς ἀνομίας τοῦ κόσμου εἰς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἀνα-
 ζισθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ νόμου. καὶ εὐθὺς
 ιος χάρις ἐπὶ γῆς ἐκχυθήσεται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ὅτε P 161
 ρὶ καλεῖται, τότε τέλος ἔσται πάσης τῆς γῆς. ἐν δὲ ἐν
 ρ ῥεύσῃ ὕδατα, ὑποστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
 αἷμα ῥεύσῃ, φόνος ἔσται τοῦ Βελῆα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ
 η ἐν εἰρήνῃ ὁ ὄσιος τοῦ Θεοῦ.

Ἡλίας ὁ Θεσβίτης.

τος ἦν ἐκ γῆς Ἀράβων, φυλῆς Αἰρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ,
 Θεσβίς δῶμα ἦν τοῖς ἱερεῦσιν. οὗτος ὅταν ἐμελλεν
 ι, εἶδεν Σωβαχὺ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι ἄγγελοι λευκοφανεῖς
 ροσηγόμενον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλό-
 ς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἔλθων ἀνήγγειλεν εἰς Ἱερου- B
 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρησμός, Μὴ δειλιάσῃς· ἔσται γὰρ ἡ
 αὐτοῦ φῶς καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ κρινεῖ τὸν
 ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Εἰς τὸν Ἐλισσαῖον.

τος ὁ Ἐλισσαῖος ἦν ἐξ Ἀβελμουὺλ γῆς τοῦ Ρουβίν. καὶ

αυτὸς om. P. 5. ἐπὶ τῆς γῆς P sola. 6. τότε P, τὸ RV.
 ται om. R. 7. 8. ῥεύσει PV. 11. ἐν om. P. 13. Σβαχὰ P.

odigia fecit in superioribus Babylonis montibus, quando dixit:
 igabit quod est in Aquilone, tunc instabit finis Babylonis. Cum
 triente adveniet aqua munda, tunc Deus in terra tanquam homo
 se omnes iniquitates mundi, dum in crucem agetur a Sacerdo-
 . Statimque spiritus gratia in terra effundetur in omnes gentes.
 igne conflagrabit, tum finis totius terrae adveniet. Cum autem
 fluent aquae, revertetur populus in terram suam. Si autem
 luat, caedes erit Belias per totum mundum. Obiit in pace san-

Elias Theabites.

erat ex terra Abraham, de tribu Aaron, habitans Galaad: nam
 Sacerdotum habitatio erat. Cum is nasciturus esset, vidit Sba-
 pater, ab Angelis candidatis illum consalutari, et in igne fasciis
 ac ignis flammam comedendum ei porrigi, profectusque haec
 in Hierusalem, eique dixit Oraculum: Ne timeas, erit illi ha-
 z, et sermo ejus sententia, et judicabit Israel in romphaea et

ἐπὶ τούτου γέγονε τέρας διηήλικα ἐτέχθη, ἐν Γαλιλαίῳ ἢ δάμα-
 λισ ἢ χρυσῇ ὄξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
 εἶπεν ὁ ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων διη προφήτης ἐτέχθη εἰς Ἱερουσα-
 λήμ, ὅς καθιλεῖ τὰ γλοπτὰ αὐτῶν καὶ τὰ χωνευτὰ αὐτῶν. καὶ
 θανῶν ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. 5

R 878

Z a c h a r i a s.

C Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. οὗτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἐχόμενα τοῦ θουσι-
 στηρίου, καὶ ἐξέχεεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ οἶκος Δαβὶδ ἀνὰ μέσον ἐπὶ
 τοῦ Ἑλάμ. καὶ λαβόντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς ἔθαψαν μετὰ τοῦ πα-
 τρὸς αὐτοῦ.

Περσῶν ἐΐερξης ὁ μέγας Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη
 κη΄. ὁμοῦ μεζ΄.

α΄, β΄.

οα΄ Ὀλυμπιάς.

15

D

γ΄, δ΄.

Ἀριστείδης ἔξωστραχισθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰάκμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ΄. ὁμοῦ ἐβ΄.

2. καὶ εἶπεν — Ἱερουσαλήμ om. P. 7. ὁ υἱὸς P. 12. τοῦ
 om. P.

Anni a. m. c.

De Elissaeo.

Erat hic Elissaeus ex Abelmaul, terra Rubin. In eo vero miracu-
 lum istud factum est. Cum in lucem editus est, in Galgalis aurea bu-
 cula acutam vocem eddidit, adeo ut audiretur in Hierusalem: *Hic de-*
struet sculpta illorum, et fusa illorum simulacra. Mortuusque in Sama-
 ria sepultus est.

Zacharias.

Zacharias filius Jodae Sacerdotis. Is ortus erat ex Hierosolymis,
 atque hunc Joas Rex Juda juxta altare interfecit, et effudit sanguinem
 ejus demum David in medio Elam. Illum porro accipientes Sacerdotes,
 cum ipsius patre sepelierunt.

Persarum v. Rex Xerxes Magnus, Darii filii Hystaspis filius, ann.
 xxxviii. Colliguntur anni v. mcccvii.

5010.

i. ii.

LXXI. Olympias.

iii. iv.

Aristides in exilium mittitur.

Secundus summus Pontifex Joacimus, filius Josu, ann. xxx. Colliguntur anni lxxii.

έ, ζ.

οβ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η', θ', ι'.

ογ' Ὀλυμπιάς.

ια'.

ος ζγνωρίζετο.

ιβ'.

κλῆς εἰς Πέρσας ἐφυγεν.

ιγ'.

ῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.

ιδ'.

οδ' Ὀλυμπιάς.

ιε'.

ις ζγνωρίζετο.

P 162
V 130

· ἔφυγεν om. P. 9. ιγ'] ιβ', ιγ' P ex conjectura Raderi. τος] πρῶτον m. P. Probabilis scribas πρώτοις, quod in- 34. A in πρώτος corruptum, restituendumque videtur p. 225. ισαν πρῶτον πάσα οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ubi V πρῶτος, et p. ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσός ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτον ἐπι- ubi iterum πρῶτος praebet V, sicut supra p. 76. A, καθ' οἷον τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πάσα ἐπετελέσθη, ubi in annotatione progressum πρώτος pro πρώτοις. Caeterum eiusdem generis sunt ονυμὶ παρὶ κωμῳδίας I Aristophanis fabulis praemisisti, ἐδίδαξε ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου, ἐδίδαξε πρῶτος ἔφηβος ἂν ἐπὶ υς ἄρχοντος, schol. Aristoph. Equit. v. 534. κωμῳδίας ἦν , ὅς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ αὐτὸς ποιητῆς ἐγένετο, et similia quaedam apud Syncellum, et πρότερος P. p. 294. D, ελληρῶς πρότερος τὸ ἅγιον βᾶπτισμὰ μεταλ-

v. vi.

LXXII. Ολυμπίας.

vii. viii. ix. x.

LXXIII. Ολυμπίας.

xi.

us clarus habetur.

xii. xiii.

les tragoediarum scriptor primus innotuit.

xiv.

LXXIV. Ολυμπίας.

xv.

ις.

Ἐσδρας ἀρχιεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο.

B

ιζ'.

Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ιη'.

5

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

οε' Ὀλυμπιάς.

ιθ', κ'.

Σωκράτης ἐγεννήθη.

κα', κβ'.

10

ος' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κε', κς'.

C

οζ' Ὀλυμπιάς.

κζ'.

R 330 Περσῶν ε' ἰβασλευσεν Ἀρτάβανος μῆνας ζ'. μεθ' οὗ ζ' 15
Ἀρταξέρξης ὁ ἐπικληθεὶς μακρόχειρ μά'. ὁμοῦ εοή'.

α'.

2. Ἐσδρας P. 14. κζ' ante οζ' ponit V. 16. Ἀρταξέρξης V.

Anniam. c.

Euripides agnoscebatur.

xvi.

Esdras summus Pontifex apud Judaeos agnoscebatur.

xvii.

Herodotus Historiarum scriptor agnoscebatur.

xviii.

Bacchylides florebat.

LXXV. Olympias.

xix. xx.

Socrates nascitur.

xxi. xxii.

LXXVI. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

LXXVII. Olympias.

xxvii.

Persarum vi. regnavit Artabanus menses vii. Post quem, vii. Ar-
taxerxes, Longimanus cognominatus, ann. xli. Colliguntur anni v.
MLXXVIII.

5088.

L

εἶμα ταύρου πῶν τελευτᾷ.
 ρασί τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. D
 ησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γρα-
 τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἑσδραν καὶ Νεε-
 ος ἀνεληλυθέναι καὶ τὰς ἐμφορομένας πράξεις

β'.

οη' Ὀλυμπιάς.

γ', δ', ε', ς'.

λεπεν.

ιερωδς Ἑλιάσιβος υἱὸς Ἰακίμου ἔτη μ'.
 δμοῦ ρβ'.

P 163

οθ' Ὀλυμπιάς.

ζ', η'.

αμματικῆς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρίζετο.

θ', ι'.

π' Ὀλυμπιάς.

ια'.

iquid deest, et sententia est Mardocheum non sub hoc VII.
 visisse." Raderus. 4. τὰ om. P. ib. Ἀρταξέ. V. 10.
 V. 15. γραμματικῆς] γραμματεὺς m.R.

es epoto tauri sanguine moritur.

unt Mardocheum sub haec tempora natum fuisse. Quod
 lius facinora minime siluisset Esdrae liber: in quo Arta-
 et Edram et Neemiam Babylone reversos narratur, ut et
 ab iis acta circumferuntur, contigit.

II.

LXXVIII. Olympias.

III. IV. V. VI.

it.

ummus Pontifex Eliazibus, filius Joacimi, ann. XI. Coll-
 OII.

LXXIX. Olympias.

VII. VIII.

grammaticae sacrarum legum doctor insignis habetur.

IX. X.

LXXX Olympias.

XI.

1 Paschale vol. I.

20

Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

B
V 131

ιβ', ιγ'.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ιδ'.

πα' Ὀλυμπιάς.

5

ιε'.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος, ἱστοριογράφος, ἐγνωρίζετο.

ις', ις'.

- C Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Ἀχέλλῃ ἐκ σπέρματος
 C τος Ἰσραὴλ οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ· ὢν γὰρ ἀρχιερατοῦχος¹⁰
 τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομησάμην τὴν
 Ἱερουσαλήμ, ἐπιτραπείς παρ' αὐτοῦ ἄνευσιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
 σὸν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει καὶ πλα-
 τείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν, φά-
 σκουσαν οὕτως· Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετιμῆθησαν διὰ τὸν¹⁵
 R 882 λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συνετελεσθῆναι ἁμαρ-
 τίας καὶ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας
 καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον
 καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ χρῆσαι ἅγιον ἅγιον.
 D καὶ γνώσῃ καὶ συνήσῃς ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀπακριθῆναι καὶ²⁰

15. οὕτως] IX. 24. 16. συνετελεσθῆναι P. 17. τοῦ em. P.

Olymp.
Iphiteae.

Herodotus Halicarnassens Historiographus cognoscitur.

XII. XIII.

Empedocles et Parmenides Physici Philosophi floreant.

XIV.

Ol. 68.

LXXX Olympiade.

XV.

Pherecydes secundus Historiographus agnoscitur.

XVI. XVII.

Circa id temporis, Neemias, filius Achelli, ex stirpe Israel, instauravit Hierosolyma. Cum enim Regis Artaxerxis Pincernarum Princeps esset, petiit a Rege ut sibi liceret instaurare Hierusalem, impetrataque ab eo facultate, profectus in Judaeam cum magna hominum copia, muros urbis erigit, et plateas in eam conficit, juxta Prophetiam Danielis, quas hisce verbis concipitur: Septuaginta hebdomadae abbreviatae sunt super populum istum, et super urbem sanctam, ut consummatur praesentis aetatis, et ad signandum peccata finem accipiant peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et propheta, et iugatur Sanctus sanctorum. Scies ergo et animadvertes ab exitu sermonis, tibi responsum est, ut iterum aedificetur Hierusalem, usque ad Christum

ἦναι Ἱερουσαλήμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδο-
 μάδες Ξβ', καὶ ἐπιστρέψαι, καὶ οἰκοδομηθήσονται
 ἡς, καὶ ἐκκνωθήσονται οἱ καιροί· καὶ μετὰ τὰς
 Ξβ' ἔξολοθρευθήσεται χρῆσμα, καὶ κρῖμα
 ὧ. τὴν δὲ πόλιν καὶ τὸ ἄγρον διασφραδεῖ σὺν τῷ
 σιμὼν, καὶ ἐκκοπήσεται ἐν κατακλινομῷ, καὶ ἕως
 συντελεσθέντος τάξει ἀφανισμοῦ, καὶ δυναμώσει
 ἕς ἑβδομάδος μία, καὶ ἡμῖσιν τῆς ἑβδομάδος κατα- P 164
 ἦρια καὶ θυσίας, καὶ ἕως πτερυγίου ἀπὸ ἀφανι-
 ντελείας καὶ σπονδῆς τάξει ἐπὶ ἀφανισμῷ, καὶ
 ἦκην πολλοῖς ἑβδομάς μία, καὶ ἐν τῷ ἡμῖσι τῆς
 ἦσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν
 ἰσημιάσεων ἔσται καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέ-
 ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

οὖν Ἀφρικανὸς ἔξαριθμεῖ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφη-
 ἦκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα οὐ μόνον
 οτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς
 ἐρὰ τῷ Δαυιδῷ προφητευθεῖσαι τῶν ὀ' ἐτῶν ἑβδο- B
 ἦκην ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ' ἔτος
 Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον ὀ' ἔτος σα' Ὀλυμπιά-
 ἦκον Ξδ' ἑβδομάδων πληροσμένων εἰς τὸ ιδ' ἔτος
 Τιβαρίου Καίσαρος καὶ πρῶτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιά-

μηθήσεται P. 6. τῷ om. R. 10. τῆς συντελείας
 ἰδ. σπονδῆς V. 11. ἡμῖσι V, ἡμῖσιν P. 12. ἐπὶ
 13. ἔσται καὶ] καὶ ἔσται RV. ἰδ. ἕως τῆς σ. P sola.

ades septem, et hebdomades sexaginta duas, et reverti-
 abitur platem et murus, et evacuabuntur tempore et post
 septem et lxx. exterminabitur abrima et unctio: et iudicium
 i. Civitatem et consuetarium dissipabit cum duce venturo,
 velut in diluvio, et usque ad finem bellū consici ordinabit de-
 confortabit testamentum multis hebdomas una, et in dimi-
 lis deficient altaria et hostiae, et usque ad pinnam templi a-
 itionis, et usque ad finem et libamen ordinabit evertioni. Et
 tamentum multis hebdomas una, et in dimidio hebdomadis
 stia mea, et libamen, et in templo abominatio desolationum
 se ad consummationem temporis, consummatio dabitur super

Africanus numerum in hac ipse Prophetia lxx. hebdomadum
 et eum extendat non solum ad initium Christi praedicationis,
 ad annos ccccxc. unde lxx. annorum hebdomades a Daniele
 initium acceperunt, et quae complentur in xxii. anno Imperii
 naris, sive in iv. anno ocl. Olympiadis: ita ut lxx. hebdo-
 madae xiv. anno Imperii Caesaris: et primus ocl. Olympi-

δος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία ἢ ἐπὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τῆς δὲ λοιπῆς μιᾶς ἑβδομάδος, ἣτις δυναμώσκει διαθήκην πολλοῖς, πληρουμένης, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς Τιβερίου

V 132 Καίσαρος μοναρχίας. τὸ δὲ ἡμῖσιν τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησὶν ὁ προφήτης, Ἀρθῆσεται μου θυσία, φθάνει κατὰ τὸ ιδ' ἔτος τῆς

R 884 C Τιβερίου μοναρχίας, ἦγονν τέταρτον ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, καθ' ὃ τὸν ἐκούσιον καὶ ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

ιη'.

10

κβ' Ὀλυμπιάς.

ιδ', κ', κα', κβ'.

κγ' Ὀλυμπιάς.

κγ', κδ', κέ', κς'.

πδ' Ὀλυμπιάς.

15

D

κς', κη', κθ', λ'.

κε' Ὀλυμπιάς.

Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαίων ἕπατοι χρηματίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τῆδ', τουτέστιν ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος, ἑπατείας Δεσι-20

1. ἡ prius om. R. 6. τὸ om. P. 7. οβ' P.

Annus a. m. c. dis sit is, quo baptismus, et salutaris magni Dei Salvatoris nostri Jesu Christi praedicationis initium contigit: reliquo porro unius hebdomadis, quae confortabit testamentum multis, completo, ut dictum est, xxii. anno Imperii Tiberii Caesaris. Jam vero dimidium hebdomadis in quo dixit Propheta, *Tolle tur hostia mea*, incidit in xix. annum Imperii Tiberii Caesaris, sive in oct. Olympiadis annum iv. quo Christus verus Deus noster sponte sua salutarem et vivificam crucem subit.

xviii.

5055.

Ol. Iph.

62.

LXXXII. Olympias.

xix. xx. xxi. xxii.

65.

LXXXIII. Olympias.

xxiii. xxiv. xxv. xxvi.

66.

LXXXIV. Olympias.

xxvii. xxviii. xxix. xxx.

67.

LXXXV. Olympias.

Ab hoc anno coepere Romani Consules appellari, et Romanas res administrare per annos cccxciv. hoc est usque ad annum secundum

Ἔγουν καὶ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Γαῖου Ἰουλίου Κα-
 κλεοπάτρας.

ί α ε τ ὠ ν ἐ ν Ἰ Ρ ὠ μ η ὑ π ἄ τ ω ν. P 165

Βρούτου καὶ Κολλατίνου.
 υβλικόλα καὶ Λουκρητίου.
 υβλικόλα τὸ β' καὶ Πουπλου.
 υβλικόλα τὸ γ' καὶ Λουκρητίου τὸ β'.

πς' Ὀλυμπιάς.

Ιεννίου καὶ Ποστουμανοῦ.
 ῥικόστου καὶ Βιτελλίνου.
 ρούγκου καὶ Φλάβου.
 αμερίνου καὶ Λόγγου.

B

πς' Ὀλυμπιάς.

Ελοῦα καὶ Γεμίνου.

; om. P.

iadis, Lepido et Planco Coss. seu usque ad annum pri-
 Caesaris, et sextum Cleopatras.

N o m i n a

Consulum Romanorum.

[Ol. Iph.]

Bruto et Collatino Coss.	1. 68.
Publicola et Lucretio Coss.	2.
Publicola H. et Publio Coss.	3.
Laetio et Aquilino Coss.	4.
Voluso et Tuberto Coss.	1. 69.
Publicola III. et Lucretio II. Coss.	2.
<i>LXXXVI. Olympias.</i>	
Mencio et Postumiano Coss.	3.
I. Tricosto et Vitellino Coss.	4.
II. Arusco et Flavo Coss.	1. 70.
VIII. Camerino et Longo Coss.	2.
<i>LXXXVII. Olympias.</i>	
II. Halva et Gemino Coss.	3.

- μ'. ἕπ. Φλάβου τὸ β' καὶ Σαρσίου.
 μα'. ἕπ. Ἀτρατίνου καὶ Ἀγγουρίνου.
 R 386 Περσῶν βασιλεὺς ἡ Δαρεῖος Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς νόθος
 ἔτη ω'. ὁμοῦ ρη'.
 α'. ἕπ. Ἄλβου καὶ Κελεμοντανοῦ. 5

C

- πη' Ὀλυμπιάς.
 β'. ἕπ. Σαβίνου καὶ Πρίσκου.
 γ'. ἕπ. Κελεμοντανοῦ τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.
 δ'. ἕπ. Ἀρουγγου τὸ β' καὶ Βιτελλίνου τὸ β'.
 ε'. ἕπ. Μακρίνου καὶ Ἀγγουρίνου τὸ β'. 10
 Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ἰωδαὲ εἰς Ἐλισσίβου ἔτη ιε'.
 ὁμοῦ ρη'.

πθ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ἕπ. Ἀγγουρίνου τὸ γ' καὶ Ἀτρατίνου τὸ β'.
 D Πλάτων ἐγενήθη. 15
 ζ'. ἕπ. Καμερίνου καὶ Φλαύου.
 η'. ἕπ. Τούλλου καὶ Ρούφου.
 V 133 Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἐκλήθησαν.
 θ'. ἕπ. Ναυτίτου καὶ Ρούφου τὸ β'.

1. Σικούλου P, Σαρσίου V, m. R. 2. εἰς Ἰέρξου ὁ P. 11. Τέ-
 τартος — ρη' om. R. 16. Φλάβου P.

Anni a. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

256. xl. Flavo II. et Scauro Coss. 4.
 257. xli. Atratino et Angurino Coss. 1. 74.
 Persarum Rex viii. Darius, Xerxis filius, Nothus appel-
 5097. latus, ann. xix. Colliguntur anni v. mxcvii.
 258. i. Albo et Cellimontano Coss. 2.

LXXXVIIII. Olympias.

259. ii. Sabino et Prisco Coss. 3.
 260. iii. Coelimontano II. et Gemino II. Coss. 4.
 261. iv. Arunco II. et Vitellino II. Coss. 1. 72.
 262. v. Macrino et Angurino II. Coss. 2.
 Quartus summus Pontifex Jodae, filius Elisibei, ann. xvi.
 Colliguntur anni cxxxviii.

LXXXIX. Olympias.

263. vi. Angurino III. et Atratino II. Coss. 3.
 Plato nascitur.
 264. vii. Camerino et Flavo Coss. 4.
 265. viii. Tullo et Rufo Coss. 1. 73.
 His Coss. Proceres Romani dicti sunt.
 266. ix. Nautito et Rufo II. Coss. 2.

Ϛ' Ὀλυμπιάς.

ὑσίου καὶ Σαβίνου.

Ἰφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφη-

ἑβδομάδων ἀριθμὸν, συντείνοντα εἰς ἕτη Ϛ'· καὶ
; περασομέναις μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν P 166

Νέρωνος Ῥωμαίων ἀποκράτορος, καθ' ὃν ἡ πό-
πολιορκεῖσθαι δευτέρῳ ἕτει τοῦ μετ' αὐτὸν βουσι-
πασσιανοῦ καὶ δευτέρῳ σιβ' Ὀλυμπιάδος τὴν ἐσχά-
·ουιν ἀλχμάλωσαν, ὑπέμεινε.

ιντιλίου καὶ Βιτελλίου.

αβλίου καὶ Μαλογεννησίου.

Ιαμέρκου καὶ Φαβλίου τὸ β'.

ϛα' Ὀλυμπιάς.

αβλίου τὸ γ' καὶ Βολισίου.

Γερτύλλου καὶ Φαβλίου τὸ δ'.

Ξαβίνου καὶ Φούσου.

Κικιννάτου καὶ Φαβλίου τὸ ε'.

ϛβ' Ὀλυμπιάς.

Ρουτιλίου καὶ Φαβλίου τὸ ϛ'.

ἰσῶν P. 7. βασιλεύοντος P. 9. ἀπομῆναι PV. 10. 19.
ου PV. 12. 14. 15. 19. τὸ om. R. 16. Φούβου P. Φούβου V.

B
R 388

[Ol. Iph.] Anniam. c.

XC. Olympias.

Laseo et Sabino Coss.

8.

fricanus, secundum Prophetiam Danielis Lxx. an-
numadum numerum putat, qui usque ad annos cōxo.

Quas quidem hebdomades quilibet completas re-
Christi assumptionem sub Imperio Neronis Roma-
ratoris, sub quo urbs cœcepit obsideri anno n. illius
a imperavit Vespasiani, et anno n. Olympiadis cœpi.
ixcidium sive captivitatem subiit.

Rutilio et Vitellino Coss.

4.

t. Fabio et Maloginense Coss.

1. 74.

II. Mamercio et Fabio II. Coss.

2.

XCI. Olympias.

IV. Fabio III. et Volasio Coss.

3.

v. Tertullo et Fabio IV. Coss.

4.

VI. Sabino et Fulvio Coss.

1. 75. 5094.

VII. Cincinato et Fabio V. Coss.

2.

XCII. Olympias.

IVIII. Rutilio et Fabio VI. Coss.

3.

ιθ'. ὑπ. Αιμιλίου καὶ Ἑρκουλίου.

Ξέρξης ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Ἀθήνας ἐμπρήσας αὐτάς· καὶ τοξοβολοῖα πληγεῖς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπέθανεν.

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ μεθ'. 3

C α'. ὑπ. Λανάτου καὶ Πουβλικίου.

β'. ὑπ. Ρουτίλλου τὸ β' καὶ Στρούκτου.

ιγ' Ὀλυμπιάς.

γ'. ὑπ. Ναυτίου καὶ Πουβλικίδου.

δ'. ὑπ. Μαλλίου καὶ Φουρίου.

10

ε'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ β' καὶ Ἰουλίου.

ς'. ὑπ. Πιναρίου καὶ Φούσου.

ιδ' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Καπετωλίου.

D Περσῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μνημίων, υἱὸς Δα-15
ρείου καὶ Πυράττιδος, ἔτη μ'. ὁμοῦ μεθ'.

α'. ὑπ. Αιμιλίου τὸ γ' καὶ Βαλερίου.

β'. ὑπ. Κελεμοντιάνου καὶ Πρίσκου.

Ἐὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.

6. Λανάτου P. 7. Ρουτίλλου PV. 11. τὸ om. R. 16. Πυρά-
τιδος] Immo Παρυσάτιδος.

A. n. c.

276. xix. Aemilio et Herculino Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Xerxes in Graeciam profectus, Athenas expugnavit, incenditque: ac telli accepto ictu saucius, Babylonem reversus, obiit.

Apud Persas ix. regnavit Sogdianus ann. vii. Colliguntur anni v. mcccv.

277. i. Lanato et Publicio Coss.

1. 76.

278. ii. Rutilio II. et Structo Coss.

2.

XCIII. Olympias.

279. iii. Nautio et Publicola Coss.

3.

280. iv. Mallio et Furio Coss.

4.

281. v. Aemilio II. et Julio Coss.

1. 77.

282. vi. Pinario et Fusco Coss.

2.

CXIV. Olympias.

283. vii. Sabino et Capitolino Coss.

3.

Apud Persas x. regnavit Artaxerxes Mnemon, filius Darii et Pyratidos, ann. xl. Colliguntur anni v. mccciv.

284. i. Aemilio III. et Valerio Coss.

4.

285. ii. Celemontano et Prisco Coss.

1. 78.

Euripides moritur, ut et Sophocles Athenis.

μεοντάνου τὸ β' καὶ Πρίσκου τὸ β'.

ἡε' Ὀλυμπιάς.

μελλίου τὸ δ' καὶ Βιβουλανοῦ.

μελλανοῦ καὶ Φούσκου.

έσκου καὶ Φλάβου.

κεπετίνου καὶ Βετουρίου.

P 167

ἡς' Ὀλυμπιάς.

R 390

έλλου καὶ Καμερίνου.

ουβλικόλα τὸ β' καὶ Σαβίνου.

βουλάνου τὸ β' καὶ Μαλογεννησίου.

ς ὁ ἔήτωρ ἔγνωρξετο.

αυτίου καὶ Ἀτρατίνου.

ἤρξαντο στοιχείοις κδ' χρῆσθαι, πρότερον ις' χρῶ- V 134

ἡς' Ὀλυμπιάς.

B

Τουβλίλου καὶ Παριανοῦ.

Μαξιμου καὶ Βεργίνου.

Ρόγου καὶ Βετουρίου.

ισον V. ib. Βετουρίου R, alteram in margine ponens.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

alimontano II. et Prisco II. Coss.

2.

XCV. Olympias.

niffo IV. et Vibulano Coss.

3.

gilliano et Fusco Coss.

4.

no III. et Fabio II. Coss.

1. 79.

risco et Flavo Coss.

2.

st Halva Coss.

3.

Tricipitino et Vetarino Coss.

4.

XCVI. Olympias.

5112.

Gallo et Camerino Coss.

1. 80.

Publicola II. et Sabino Coss.

2.

Vibulano II. et Maloginense Coss.

3.

Rhetor claruit.

Nautio et Atratino Coss.

4.

is coeperunt xxiv. elementis uti, cum prius non atur.

XCVII. Olympias.

Publilio et Hilariano Coss.

1. 81.

Maximo et Verginio Coss.

2.

Rogo et Veturio Coss.

3.

ιε'. ὑπ. Καπετωλίνου καὶ Οὐδαίου.

Πέμπτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος υἱὸς Ἰωδαὲ ἔτη λβ'.
ὁμοῦ ροδ'.

ιη' Ὀλυμπιάς.

- C ις'. ὑπ. Θύστου καὶ Κυντίλλου. 5
ιζ'. ὑπ. Λανάτου καὶ Καπετωλίνου τὸ β'.
ιη'. ὑπ. Βαρβάτου καὶ Ποτίτου.
ιθ'. ὑπ. Ἀρμενίου καὶ Τρικώστου.

ιθ' Ὀλυμπιάς.

- κ'. ὑπ. Μακρίνου καὶ Ἰουλλίου. 10
κά'. ὑπ. Φουρίου καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.
Εὐδόξος ἀστρολόγος ἐγνωρῆετο.
κβ'. ὑπ. Γενοκίου καὶ Κουρτίου.

Γαλάται οἱ καὶ Κέλτοι Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλλίου. 15

- D κγ'. ὑπ. Μακρίνου τὸ β' καὶ Καπετωλίνου τὸ γ'.
Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

6. Λανάτου] Λανάτου m. R. 8. Τρικώστου V. 13. Γενοκίου P sola. 14. οἱ om. V.

A. u. c. [Ol. Iph.]
300. xv. Capitolino et Vero Coss. 4.
v. Summus Pontifex Jannaeus, filius Jodae, ann. xxxii.
Colliguntur anni cclxxxiv.

XCVIII. Ὀλυμπιάς.

301. xvi. Festo et Quintillo Coss. 1. 82.
302. xvii. Lanato et Capitolino II. Coss. 2.
303. His Coss. Decemviri creati priores et posteriores ann. ii. 3.
304. Ex Idatio. 4.
305. xviii. Barbato et Potito Coss. 2. 83.
306. xix. Armenio et Tricosto Coss. 3.

XCIX. Ὀλυμπιάς.

307. xx. Macrino et Julio Coss. 4.
308. xxi. Furio et Capitolino III. Coss. 1. 84.
Eudoxus Astrologus floruit.
309. xxii. Genutio et Curtio Coss. 2.
310. Mugillano et Atratino Coss. 3.
Galli qui et Celtae dicti, Romam occuparunt, praeter Capitolium.
311. xxiii. Macrino II. et Capitolino III. Coss.
Plato Philosophus floruit.

ρ' Ὀλυμπιάς.

Βουλάου καὶ Ἐλοῦα.
 Ἀπελλου καὶ Κράσσου.
 [ακρέτου τὸ γ' καὶ Δενάτου.
 Γαλλου καὶ Καπετωλῶνου τὸ ε'.

R 392

ρα' Ὀλυμπιάς.

Τακρέτου τὸ δ' καὶ Φιδενάτου.
 Μαλογενήσιου καὶ Κράσσου.
 Γουλλου καὶ Βεργινίου.
 Καπετωλῶνου τὸ ε' καὶ Καμερένου.

P 168

ρβ' Ὀλυμπιάς.

Ποίνου καὶ Μελίτωνος.
 ἐνῶν ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ συνήστη.
 Κράσσου καὶ Τουλλου.
 Τρικιτίνου καὶ Φιδενάτου τὸ β'.
 Κόσσου καὶ Ποίνου τὸ β'.

B

ἀτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ργ' Ὀλυμπιάς.

Ἀχιλλὰ καὶ Μουγιλάνου.

ρου V, m. R, Δανάτου P. 7. δ'] τέταρτον R, γ' P. 8.
 ἐνησίον P.

[Ol. Iph.] Anni a. c.

C. Olympias.

v. Vibulano et Helva Coss. 1. 85.
 v. Pasello et Crasso Coss. 2.
 vi. Macrino III. et Lanato Coss. 3. 5140.
 vii. Mallio et Capitolino V. Coss. 4.
 i Coss. Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio. 1. 86.

Cl. Olympias.

viii. Macrino III. et Fidenate Coss. 2.
 ix. Maloginense et Crasso Coss. 3.
 x. Julio et Verginio Coss. 4.
 xli. Capitolino VI. et Camerino Coss. 1. 87.
 is Coss. Item Tribuni plebis III. ann. II. Ex Idatio. 2.
 3.

CII. Olympias.

xlii. Poeno et Melitone Coss. 4.
 Campana in Italia coacta est.
 xxxiii. Crasso et Tullio Coss. 1. 88. 5150.
 xxxiv. Tricipitino et Fidenate II. Coss. 2.
 xxxv. Cosso et Poeno II. Coss. 3.
 rates Rhetor agnoscebatur.

- λζ'. ὑπ. Ἀτρατίνου καὶ Βιβουλάνου.
 V 185 Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.
 λη'. ὑπ. Καπετωλίνου τὸ ζ' καὶ Βιβουλάνου τὸ β'.
 C λθ'. ὑπ. Μουγιλάνου τὸ β' καὶ Ρουτίλου.
 ρδ' Ὀλυμπιάς. 5
 μ'. ὑπ. Αἰμιλίου καὶ Ρουστίκου.
 Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σω-
 κράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ πιδὼν τὸ κύνειον ἀπέθανεν,
 ζήσας ἔτη β'.
 D ια'. Περσῶν ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὀρχος ἔτη κζ'. 10
 ὁμοῦ, ἐροα'.
 α'. ὑπ. Κόσσου καὶ Μεδουλλίνου.
 β'. ὑπ. Φλάβου καὶ Καμερίνου.
 γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Καπετωλίνου.
 6. Ρουστίκου P sola. 7. ὁ Γρύλλου] Ὀρχυλάου V, Ὀρχυλάου P.
 Conf. Menagius ad Diogenis Vit. Xenoph. init. 10. ια' om. P. ἰβ.
 βασιλέως P. 12. Κόσσου] Κάσσου RV. ἰβ. Μεδουλλίνου] Μεν-
 δούλλινου V, m. R.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CIII. Olympias.

327. xxxvi. Achilla et Mugillano Coss. 4.
 328. 329. 330. His Coss. Item Tribunat plebis IV. ann. iiii.
 Ex Idatio. 1. 2. 3. 89.
 331. xxxvii. Atratino et Vibulano Coss. 4.
 Plato et Xenophon, aliique Socratici florebant. 1. 90.
 332. xxxviii. Capitolino VII. et Vibulano II. Coss. 2.
 His Coss. Idem Tribunat plebis IV. ann. viii. Ex Idatio.
 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340.
 2. 3. 4. Ol. 91. 1. 2. 3. 4. Ol. 92. 1.
 341. Cossio et Medullino Coss. 2.
 342. Ambusto et Paculo Coss. 3.
 343. xxxix. Mugillano II. et Rutillio Coss. 4.

CIV. Olympias.

344. xl. Aemilio et Rustico Coss. 4.
 Xenophon Orxylai filius, et Ctesias florebant: et Socra-
 tes Philosophus in carcere hausto toxico interiiit, cum vixisset
 annos xo.
 Persarum Rex Artaxerxes, qui et Ochus dictus, ann.
 xxviii. Colliguntur anni v. μελκχι.
 345. i. Cossio et Medullino Coss. 1. 93.
 His Coss. Tribunat plebis IV. et VI. ann. xv. Ex Idatio.
 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356.
 357. 358. 359. 360.
 2. 3. 4. Ol. 94. 1. 2. 3. 4. Ol. 95. 1. 2. 3. 4. Ol. 96. 1. 2. 3.
 361. ii. Flavo et Camerino Coss. 4.
 362. iii. Potito et Capitolino Coss. 1. 97.

Διογένης Ίκεσίου ὁ κυνικὸς ἐγνωρίζετο.

ρε' Ολυμπιάς.

R 394

ὑπ. Γενουκίου καὶ Κουρτίου.

ὑπ. Μαιμερτίου καὶ Λατεράνου.

P 169

Δημόκριτος τελευταῖ Ἰήσας ἔτη ρ'.

ὑπ. Πετίνου καὶ Γάλβα.

*Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτάτωρ πορθήσας τὴν Καρ-
να Ἀφρικὴν μετωνόμασεν.*

ὑπ. Μαιμερτίου τὸ β' καὶ Σύλλα.

*Σεισμοῦ γενομένου ἐν Ἀχαΐᾳ Ἑλλήκη καὶ Βοῦρα καὶ Πελο-
νησος κατεπόθησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἔχρη φαί-
ται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ*

*ἦ.
Εὐδοξὸς ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.*

Ἔκτος ἀρχιερεὺς Ἰαδδοῦς ἔτη κ'.

μοῦ ρηδ'.

B

ρς' Ολυμπιάς.

ἦ. ὑπ. Ἄλλου καὶ Γενουκίου.

3. Γενουκίου καὶ Κουβίου P. 10. Ἑλλά P. ib. καὶ Πελοπόν-
νησος om. P. 12. ὑπὸ P. 14. ἀστρολόγος V, m. R.

a. c.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Diogenes, Icesii filius, Cynicus florebat.

Hic Coss. Item Tribuni plebis creati sunt ann. xviii. Postea

i. iv. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tribuni plebis VI. Ex

363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374.

375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386.

2. 3. 4. Ol. 98. 1. 2. 3. 4. Ol. 99. 1. 2. 3. 4. Ol. 100. 1.

2. 3. 4. Ol. 101. 1. 2. 3. 4. Ol. 102. 1. 2. 3. 4. Ol. 103.

1. 2. 3. 4. Ol. 1. 104.

CV. Olympias.

387. iv. Genucio et Cubio Coss.

2.

5148.

388. v. Mamertino et Laterano Coss.

3.

Democritus moritur, cum vixisset annos c.

390. vi. Petito et Galba Coss.

2.

Scipio Africanus Romanorum Dictator, vastata Carthagi-
e, Africanum cognominavit.

391. vii. Mamertino II. et Sulla Coss.

Terrae motu in Achaia facto, Heliæ et Bura demersæ
sunt, quarum versus mare usque hodie vestigia visuntur a
navigantibus Corinθο Petras ad sinistras partes.

Eudoxus Philosophus florebat.

vi. Summus Pontifex Jaddus, ann. xi. Colliguntur anni
ccxvii.

- θ'. ὑπ. Στόλωνος καὶ Περίνου.
- ι'. ὑπ. Αἰβωνος καὶ Δαινάτου.
- ια'. ὑπ. Ἀμβούστου καὶ Προκούλου.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ρζ' Ὀλυμπιάς.

- ιβ'. ὑπ. Ρουστικίου καὶ Κακετωλίνου.
- ιγ'. ὑπ. Ἀμβούστου τὸ β' καὶ Δαινάτου.
- ιδ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πουβλικέλα.
- ιε'. ὑπ. Ρουστικίου τὸ β' καὶ Πότνου.

ρη' Ὀλυμπιάς.

- ισ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Λενάτου.
 - ιζ'. ὑπ. Καμύλλου καὶ Κράσσου.
- Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
- ιη'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Λενάτου τὸ γ'.
 - ιθ'. ὑπ. Βένωκος καὶ Τορκουάτου.

ρθ' Ὀλυμπιάς.

- κ'. ὑπ. Κορβίνου τὸ β' καὶ Αἰβωνος.

2.7. Διπλάτος P sola, V. 6. Κακετωλίων V. 15. Τορκουάτου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CVI. Olympias.

- 892. viii. Allo et Genucio Coss. 4.
- 893. ix. Stolone et Petino Coss. 1. 105.
- 894. Balbo et Ambusto Coss. 2.
- 895. x. Libone et Lenato Coss. 3.
- 896. xi. Ambusto et Proculo Coss. 4.

Isocrates Rhetor claruit.

CVII. Olympias.

- 897. xii. Rusticio et Capitolino Coss. 1. 106.
- 898. xiii. Ambusto II. et Lenato Coss. 2.
- 899. xiv. Potito et Publicola Coss. 3.
- 400. Ambusto III. et Capitolino Coss. 4.
- 401. Potito IV. et Publicola Coss. 1. 107.
- 402. Publicola et Rutilio II. Coss. 2.
- 403. xv. Rusticio II. et Poeno Coss. 3.

CVIII. Olympias.

- 404. xvi. Scipione et Lenato Coss. 4.
 - 405. xvii. Camille et Crasse Coss. 1. 108.
- Demosthenes orator florabat.
- 406. xviii. Corvino et Lenato III. Coss. 2.
 - 407. xix. Venoco et Torquato Coss. 3.

CIX. Olympias.

- 408. xx. Corvino II. et Libone Coss. 4.

- ὑπ. Βούλωνος καὶ Κυμερίνου.
- ὑπ. Ρουτίλου καὶ Τορκουάτου.
- ὑπ. Κορβίνου τὸ γ' καὶ Κόσσου.

ρι' Ὀλυμπιάς.

- ὑπ. Ἄλλου καὶ Ρουτίλου τὸ β'.
- ὑπ. Βένωκος τὸ β' καὶ Μαρμερίνου.
- ὑπ. Τορκουάτου τὸ γ' καὶ Μόσσανος.

Πλάτων καὶ Αἰσχίης καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριστοφάνης ὁδοποιοὺς ἐγνωρίζοντο καὶ Δημοσθένης.

- ζ'. ὑπ. Μαρμερίνου καὶ Σίλωνος.

P 170

Ἀρταξέρξης ὁ καὶ Ὠχος, βασιλεὺς Περσῶν, κατελθὼν εἰς σπτον ἐπολιόρησεν αὐτήν. τότε κατασοφισάμενος ὁ Νικτεῖς, βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου, Φαραὼ κεκλημένος, μαρτυρεῖ ὅτι ἔπαυσεν ὁ θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, Ξηρησῆος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἀλλοιώσας αὐτὸν ἐτέρω ματι ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλαβὼν τὸ ἴδιον βασίλειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας ἀπέβη, ὅπου ἐτυνησε Φίλιππος ὁ Μακεδὼν βασιλεὺς.

Ἐβδομος ἀρχιερεὺς Ὀνείας υἱὸς Ἰάδδου ἔτη καὶ ἑξήκοντα.

- 2.7. Τορκουάτου P. 3. τὸ om. R. ib. Κόσκου V. 8. Αἰσχίης V, Αἰσχίος P. 10. Φίλωνος P. 11. Ἀρταξέρξης V. 12. δὲ Ἐπαβανός V. 15. ἀλλοιώθη R, alterum in m. 16. δι' αὐτοῦ P. 19. Ὀνείας P. ib. Ἰάδδου V ab secunda manu.

u. c.		[Of. Iph.]
409.	xxi. Vulstone et Camerino Coss.	1. 109.
410.	xxiii. Rutillio et Torquato Coss.	2.
411.	xxiii. Corvino III. et Cosso Coss.	3.

CX. Olympias.

412.	xxiv. Allo et Rutillio II. Coss.	4.
413.	xxv. Venoco II. et Mamertino Coss.	1. 110.
414.	xxvi. Torquato III. et Mamone Coss.	2.
	Plato, et Aeschylus, et Symmachus, et Aristophanes co-moediarum scriptor florebant, ut et Demosthenes.	
415.	xxvii. Mamertino et Philone Coss.	3.

Artaxerxes, qui et Ochus dictus, Persarum Rex, in Aegyptum facta excensione, hanc circumscedit. Tum vero perulius Nectenabus Aegypti Rex ultimus, qui et Pharus appellatus est, cum intellexisset Regnum Aegypti a Deo destructum iri, tonsa capitis sui coma, ac veste mutata, per ipsum Pelusium fugit, relicto suo regno, et Pelusae Macedoniae urbe, ubi imperabat Philippus Macedoniae Rex, moratus.

B

ρια' Ὀλυμπιάς.

ιβ' βασιλευσεν ἐν Περσίδι Ἀρσιόχος ἔτη δ'. ὄμοῦ, εροε'.

α'. ὑπ. Καμίλλου καὶ Μυνίου.

β'. ὑπ. Φήστου καὶ Λόγγου.

γ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δουλλίου.

δ'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Κορβίνου.

5

ριβ' Ὀλυμπιάς.

C

ρη' βασιλευσε Δαρείος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Ἀρσάμου ἔτη ε'. ὄμοῦ, ερπα'.

α'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Γαλβίνου.

10

R 898

β'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Κόσσου.

γ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Μαρκέλλου.

δ'. ὑπ. Κράσσου καὶ Βένωκος.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ε'. ὑπ. Μαιμερτίνου τὸ β' καὶ Δευκανοῦ.

15

ς'. ὑπ. Βένωκος τὸ γ' καὶ Σκιπίωνος.

2. Ἀρσιόχος P. 4. Φιστοῦ P. 5. Δουλλίου V. 8. Ἀρσάμου] Ἀρσάκης P. 9. ε] ξ P. Mox repetit V ριβ' Ὀλυμπιάς.
13. Κράσσου] Βράσσου V. 16. Βίκανος R, Βένωκος m. R.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

vii. Summus Pontifex Onias, filius Jaddu, ann. xxi. Colliguntur anni cccv.

CXI. Olympias.

xii. Apud Persas regnavit Arsiochus ann. iv. Colliguntur anni v. κσλxxv.

416. I. Camillo et Munio Coss.

4.

417. II. Festo et Longo Coss.

1. 111.

418. III. Crasso et Dulio Coss.

2.

419. IV. Regulo et Corvino Coss.

3.

CXII. Olympias.

xiii. Regnavit Darius, qui et Arsaces, ann. vi. Colliguntur anni v. κσλxxxii.

420. I. Albino et Galbino Coss.

4.

421. Absque Coss.

5177.

422. II. Albino II. et Cossio Coss.

1. 112.

423. III. Potito et Marcello Coss.

2.

424. IV. Crasso et Venoco Coss.

3.

CXIII. Olympias.

425. v. Mamertino II. et Deciano Coss.

4.

426. vi. Venoco III. et Scipione Coss.

1. 113.

Κατέσχεν Βαβυλῶνος Ἀλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βσιλεία
 κατελύθη, διαμαίνασα ἔτεσι σμ᾽ ἀπὸ πρώτου ἔτους Κίρου
 ἕως τοῦ παρόντος ἔκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ἧς βασι-
 λείας ἡ ὁμοίωσις τῆς εἰκόνος γέγονεν, ἧς αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος D
 5 καὶ οἱ βραχίονες ἀγγραοῖ.

Ἀλέξανδρος ἔκτισε πόλεις ἰβ', ὧν αἱ προσηγορίαι αὐταί.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν παρὰ Πεντάπολιν, πρότερον Χεττοῦν
 καλουμένην, Μέμφεως οὔσαν ἐμπόριον.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον.

V 137

Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Ἄρπαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν Καβίωσαν.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν καὶ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πύρρῳ.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν περὶ Κυπρίδος ποταμῶν.

P 171

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Τρωάδος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Μεσαργαγῆς.

Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπὶ Πέρσας.

1. Βαβυλῶνα P sola. 4. ἧς om. RV. 7. Singulas Alexan-
 drias litteris α' — ἰβ' praepositis notat P. ib. Τεττοῦν P. 10.
 Ἄρπαν] Ἄρπασα Rochettus *histoire de l'établissement des colonies
 grecques* vol. IV. p. 123. 11. Καβιώσον V, Cabiosum Exc. Sca-
 ligeri p. 78., quo alludit etiam Malalae p. 397. 19. Καμβύσον. 12.
 καὶ Σκυθίαν] κατὰ Κιλικίαν Rochettus p. 128. ib. Αἰγαίῳ V.
 17. Μεσαργαγῆς P, Mesargiges Exc. Scaligeri.

Alexander Babylonem occupavit, regnumque Persarum est
 deletum, cum annos durasset cxxlvi. ab anno i. Cyri, usque
 ad praesentem annum vi. Darii Arsami filii: cujus regni simi-
 litudo statuae extitit, cujus manus, et pectus, et brachia ar-
 gentea erant.

Alexander oppida xii. condidit, quorum haec sunt no-
 mina:

I. Alexandria ad Pentapolim prius Tettus nuncupata,
 Memphoeus emporium.

II. Alexandria in Aegypto.

III. Alexandria ad Harpam.

IV. Alexandria Cabiosa.

V. Alexandria, quae et Scythia, in Aegasia.

VI. Alexandria ad Porum.

VII. Alexandria ad Cypridis flumen.

VIII. Alexandria in Troade.

IX. Alexandria in Babylone.

X. Alexandria ad Mesargares.

XI. Alexandria in Perside.

Chronicon Paschale vol. I.

Ἀλεξάνδριαν τὴν Κόσον.
Ἀλέξανδρος ἀβ' ἔτος ἄγων ἀντιρεθεῖς φαρμάκῳ τελευτῆ ἐν
Βαβυλωνί.

Αἰγύπτου τῶν δώδεκα Λαγιδῶν βασιλεῖς.

B *Αἰγύπτου πρῶτος Πτόλεμαῖος Λάγου καὶ Ἀρσινόης υἱὸς*
ἔτη μ'. ὁμοῦ ἰσκά'.

α'. ἔπ. Μεντούλου καὶ Σίλωνος.

β'. ἔπ. Αἰβωνος καὶ Κούρσωρος.

B 400 *ριδ' Ὀλυμπιάς.*

γ'. ἔπ. Καμίλλου καὶ Βρούτου.

Παπίριος Κούρσωρ ἀντιγραφεὶς κατέστη, Δρούσος στρα-
τηγὸς ἱππέων.

Κάμιλλος ἕνατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπέλευσεν παρὰ γνώμην
αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

δ'. ἔπ. Λόγγου καὶ Κερατανοῦ.

ε'. ἔπ. Κούρσωρος τὸ β' καὶ Σύλλου.

C *ς'. ἔπ. Γαλβίνου καὶ Βαλβίνου.*

1. *Κόσον*] *Concilias* κατ' Ἰουδον. *Κατάκων* *Rochettus* p. 162.
 Aliud mendum imposuit misero *Exc. Scal. scriptori*, qui huius loco
 ponit *Alexandriam fortissimam.* 11. *Παπίριος* m. R., *Παπίριος*
 PV. 13. *ἐπέλευσεν* V.

Annia m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

xii. Alexandria Cason.

Alexander cum annum ageret xxxii. veneno Babylone ex- 3. 113.
 tinctus est.

Aegypti Reges XII. ex Lagidis.

Aegypti primus Rex Ptolemaeus, Lagi et Arsinoes filius,
 ann. xl. Colliguntur anni v. mcccxi.

427. i. Lentale et Silone Coss. 2.

428. ii. Libone et Cursore Coss. 3.

CXIV. Olympias.

5184. 429. iii. Camille et Bruto Coss. 4.

Papinius Cursor Dictator est creatus: Drusus vero Ma- 1. 114.
 gister militum.

Camillus Consul filium suum, quod praeter suum Imp-
 erium praelium commisisset, licet victorem, securi percussit.

430. iv. Longo et Ceratano Coss. 2.

432. v. Cursore II. et Sulla Coss. 3.

433. vi. Galbino et Balbino Coss. 4.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων γέγονε μάγιστρος Βούβουλος.

P 172 ιη'. ὑπ. Μούσωνος τὸ β' καὶ Ρούλλου τὸ β'.

ρη' Ὀλυμπιάς.

R 402 εθ'. ὑπ. Ἀππίου καὶ Βιόλεντος. 5

κ'. ὑπ. Ῥεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

κα'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Μινουκίου.

κβ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Φαβερίου.

V 138 ρθ' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Δεντούλου καὶ Ἀβεντησίου. 10

κδ'. ὑπ. Δεντωνίου καὶ Αἰμιλίου.

κε'. ὑπ. Κορβίνου καὶ Πάνσα.

κς'. ὑπ. Πετίου καὶ Τορκουάτου.

B Ἔνατος ἀρχιερεὺς Σίμων ἔτη ιδ'. ὁμοῦ σμ'. 15

ρκ' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σικιλίανος καὶ Μαξιμίου.

κη'. ὑπ. Ρούλλου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ γ'.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτᾷ.

κθ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος.

1. μάγιστρος V. *ibid.* Βούβουλος P. 5. Ἀπίου PV. 14.
Ἔνατος PV,

Anni a. m. c. A. u. c.

446. xviii. Musone II. et Rullo II. Coss.

[Ol. Iph.]
1. 118.

CXVIII. Olympias.

447. xix. Appio et Violente Coss. 2.

5201. 448. xx. Remulo et Albino Coss. 3.

449. xxi. Metello et Minucio Coss. 4.

450. xxii. Sempronio et Faverio Coss. 1. 119.

CXIX. Olympias.

451. xxiii. Lentulo et Aventinense Coss. 2.

452. xxiv. Dentone et Aemilio Coss. 3.

453. xxv. Corvino et Pansa Coss. 4.

454. xxvi. Petito et Torquato Coss. 1. 120.

ix. Summus Pontifex Simon, ann. xiv. Colliguntur anni
ccxi. 2.

CXX. Olympias.

455. xxvii. Scipione et Maximo Coss. 3.

456. xxviii. Rullo III. et Musone III. Coss. 4.

Menander comicus moritur.

457. xxix. Claudio et Violente Coss. 1. 121.

λ'. ὑπ. Ρούλλου τὸ δ' καὶ Μούσωνος τὸ δ'.

ρκα' Ὀλυμπιάς.

λα'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Βιόλεντος τὸ β'.

λβ'. ὑπ. Ρούλλου τὸ ε' καὶ Μούσωνος τὸ ε'.

5 λγ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Ῥηγούλου.

λδ'. ὑπ. Κούρωρος καὶ Μαξίμου.

ρκβ' Ὀλυμπιάς.

λε'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Γράχχου.

λς'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βούλβου.

0 λζ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ γ' καὶ Μούσωνος τὸ ζ'.

λη'. ὑπ. Κρεμούλου καὶ Ἀλβίνου.

ρκγ' Ὀλυμπιάς.

λθ'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Ρουτίλου.

μ'. ὑπ. Ποτίτου καὶ Πετίτου.

5 Δέκατος ἀρχιερεὺς Ὀνίας Σίμωνος υἱὸς ἔτη λβ'.

ἡμοῦ σοβ'.

Αἰγύπτου δεῦτερος βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, R 404
Βερνίκης καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος υἱός, ἔτη λγ'.

ἡμοῦ ιονθ'.

8. Βράχχου V. 18. Βερνίκης P.

A. u. c.

XXX. Nullo IV. et Musone IV. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

CXXI. Olympias.

458. XXXI. Claudio et Violente II. Coss.

459. XXXII. Nullo V. et Musone V. Coss.

460. XXXIII. Metello et Regulo Coss.

3.

461. XXXIV. Cursore et Maximo Coss.

4.

CXXII. Olympias.

462. XXXV. Maximo II. et Graccho Coss.

1. 122.

463. XXXVI. Metello II. et Bulbo Coss.

2.

464. Rufino et Dentate Coss.

3.

465. XXXVII. Maximo III. et Musone VI. Coss.

4.

466. XXXVIII. Cremulo et Albino Coss.

1. 123.

CXXIII. Olympias.

467. XXXIX. Marcello et Rutilio Coss.

2.

468. XL. Potito et Petito Coss.

3.

X. Summus Pontifex Onias, Simonis filius, ann. XXXII.

Colliguntur anni CCLXXXII.

Aegypti secundus Rex Ptolemaeus Philadelphus Bereni-

α'. ὑπ. *Λεπίδου καὶ Κεκίνας,*

β'. ὑπ. *Τακίτου καὶ Δέντινος,*

Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώ-
 P 173 τούς Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους
 ἔλευθέρους ἀνήκεν, ἀναθέματα τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνιάδῃ
 Σίμωνι ἀρχιερεῖ, ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου, διαπεμφάμενος τὰς Ἰου-
 δαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα μεταβλη-
 θῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἑβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σο-
 φῶν, ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν ὅσ' οἴκους αὐτοὺς ἀπαλαί-
 σασ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσας αὐ-
 τῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετα μετὰ καὶ ἄλλων παλαιῶν ἀπὸ ἐκάστης
 πόλεως φορολογήσας παντοίων βιβλίων. *Θαυμάμενος δὲ τὰς*
 B *μένας, ἐθαύμασεν, καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν*
δώροις. ἐρμηνεύθησαν δὲ αἱ βιβλοὶ ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ ἐν ὅσ' 15
ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ ὅσ' καὶ
ἐρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς ἀσελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ πα-
 V 139 *ραντέβαλον, καὶ ἦδρον ὑσάντως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη· αἱ*
δὲ γραφαὶ ὄντως θεῶν ἐγνωσθήσαν, τῶν πάντων ὑσάντως ἐρμ-
νευσάντων, ὡς καὶ τὰ παρόντα ἔθνη γινώσκουσιν ὅτι κατ' ἐπίνοιαν 20

2. Τακίον V.

Anni a m. c. A. u. c.

cap, et Ptolemaei Soteris filius, ann. xxxviii. Colliguntur
 anni v. mcccclix.

6222. 469. I. Lepido et Cecinna Coss.

470. II. Tacito et Dentone Coss.

[Ol. Iph.]

4.

1. 124.

Ptolemaeus Philadelphus captivos in Aegypto Judaeos a
 Ptolemaeo patre suo factos, liberos dimisit, regiaque dosaria,
 quae Hierosolymis olim fuerant, ad Oniam Simonem summum
 Pontificem, Eleazari fratrem, misit. In Judaeorum scripturas
 ex Hebraica lingua in Graecam transferri curavit a viris
 LXXII. qui apud Hebraeos sapientes habebantur, iis in Pharo,
 insula Protei, in LXXII. aedibus conclusis: quas quidem in in-
 structis ab se Alexandriae Bibliothecis reposuit, cum aliis
 quampluribus ex singulis civitatibus corrogatis omnis generis
 voluminibus. Libros autem Hierosolymis allatos aureis con-
 scriptos literis conspicatus, miratus est: eumque illos curasset
 exscribi, cum muneribus remisit. Translati vero sunt libri in
 Pharo insula LXX. dierum spatio: reaque admiranda fuit,
 quod disjuncti a se invicem LXXII. isti viri, ita scripturas sint
 interpretati, ut regressis iis, coram Ptolemaeo collatae singu-
 lorum interpretationes, ad amussim congruere deprehensas
 sint. Tum vero data est gloria Deo, scripturaeque illae pro
 revera divinis. deinceps summae habitae, ex ea quod in illis

τοῦ θεοῦ εἰσιν ἐρμηνευθεῖσαι αἱ γραφαὶ ἐν οβ' ἡμέραις ἐν Φάρω C
τῇ νήσῳ.

ρχδ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Δολαβέλλα καὶ Μαξιμίου.
- 5 δ'. ὑπ. Λουκίου καὶ Πάππου.
- ε'. ὑπ. Βαρβούλου καὶ Φιλίππου.
- ς'. ὑπ. Λεβίνου καὶ Κωρονγκαίου.

ρχε' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Σαβερίωνος καὶ Μοδρωνος.
- η'. ὑπ. Λουσκίνου καὶ Πάππου τὸ β'.
- θ'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Βουβούλου.
- ι'. ὑπ. Γοργύτου καὶ Κλεπνῆου.

R 406
D

ρχς' Ὀλυμπιάς.

- ια'. ὑπ. Βενάκου καὶ Λεντούλου.
- ιβ'. ὑπ. Βενάκου τὸ β' καὶ Μερένδου.
- ιγ'. ὑπ. Λικινίου καὶ Καμβίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάκτων ἀργυροῦν νόμισμα πρώτοις ἐν Ῥώ-
μῃ ἐκόπη.

- ιδ'. ὑπ. Κούρσωρος καὶ Μαξιμίου.

7. Διβύτου V. 9. Καβερίανος V. 17. πρώτου P.

A. u. c.

transferendis universi consenserint: adeo ut quotquot sunt
hodie populi has intra LXXII. dies in Pharo insula fuisse trans-
latas intelligant.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

CXXIV. Olympias.

- 471. III. Dolabella et Maximo Coss. 2.
- 472. IV. Lucio et Pappo Coss. 3.
- 473. V. Barbula et Philippe Coss. 4.
- 474. VI. Levino et Curuncanio Coss. 1. 125.

CXXV. Olympias.

- 475. VII. Saverione et Mureno Coss. 2.
- 476. VIII. Luscino et Pappo II. Coss. 3.
- 477. IX. Rufino et Bubulco Coss. 4.
- 478. X. Gurgite et Clepsino Coss. 1. 126. 5230.

CXXVI. Olympias.

- 479. XI. Benaco et Lentulo Coss. 2.
- 480. XII. Benaco II. et Merenda Coss. 3.
- 481. XIII. Licinio et Cambia Coss. 4.

His consulibus, argenteus annuus tam primum Romae est
signatus.

- 482. XIV. Cursore et Maximo Coss. 1. 127.

ρκζ' Ὀλυμπιάς.

- P 174
 ιε'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Κλεμινάτου.
 ις'. ὑπ. Γάλλου καὶ Πικτωρός.
 ιζ'. ὑπ. Σεμπρωνίου καὶ Ρούφου.
 ιη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Αἰβωνός.

5

ρκη' Ὀλυμπιάς.

- ιθ'. ὑπ. Φαβίου Πικτωρός καὶ Πέτα.
 κ'. ὑπ. Μαξίμου καὶ Βιτούλου.
 κα'. ὑπ. Θαναγάτου καὶ Φλάκκου.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀσάκιαν ἐπικτίσας Νι-10
 κομήθειαν ἀνόμασεν.

- κβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ β' καὶ Κράσσου.

B

ρκθ' Ὀλυμπιάς.

- κγ'. ὑπ. Ἀλβίου καὶ Βιτούλου.
 κδ'. ὑπ. Φλάκκου τὸ β' καὶ Κράσσου τὸ β'.
 κε'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Δουλλίου.
 κς'. ὑπ. Σκιπίωνος τὸ β' καὶ Φλώρου.

15

ρλ' Ὀλυμπιάς.

- κζ'. ὑπ. Κατακένου καὶ Πατερκύλου.

9. Ταυγάτου P. 10. Ἀσάκιαν m. R, Τάπειαν RV. 14. Βι-
 τούλου P. 19. Πατερκύλου V.

A.u.c.

[Ol. Iph.]

CXXVII. Olympias.

483.	xv. Claudio et Clepsinate Coss.	2.
484.	Clepsinate et Blaric Coss.	3.
485.	xvi. Gallo et Pictore Coss.	4.
486.	xvii. Sempronio et Rufo Coss.	1. 128.
487.	xviii. Regulo et Libone Coss.	2.

CXXVIII. Olympias.

488.	xix. Fabio Pictore et Peta Coss.	3.
489.	xx. Maximo et Vitulo Coss.	4.
490.	xxi. Thangate et Flacco Coss.	1. 129.
- Nicomedes Bithynorum Rex instauratam a se Astaciam,
 Nicomediam appellavit.
xxii.	Maximo II. et Crasso Coss.	2.

CXXIX. Olympias.

491.	xxiii. Albino et Vitullo Coss.	3.
492.	xxiv. Flacco II. et Crasso II. Coss.	4.
493.	xxv. Scipione et Dulio Coss.	1. 130.
494.	xxvi. Scipione II. et Floro Coss.	2.

- κη'. ὑπ. Ῥηγούλου καὶ Βλέσου.
 κθ'. ὑπ. Βούλωνος καὶ Δικίου.
 λ'. ὑπ. Πετίνου καὶ Παύλου.

ρλα' Ὀλυμπιάς.

C
R 408

- 5 λα'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Κατακίωνος.
 λβ'. ὑπ. Καπίτωνος καὶ Βλέσου τὸ β'.
 Ἰουδαίων ἰα' ἀρχιερεὺς Μανασσῆς ἔτη κς'. ὁμοῦ σγη'.
 λγ'. ὑπ. Κόττα καὶ Γεμίνου.
 λδ'. ὑπ. Μετέλλου καὶ Πάππου.

V 140

- 0 ρλβ' Ὀλυμπιάς.
 λε'. ὑπ. Ῥηγούλου τὸ β' καὶ Βούλωνος.
 λς'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Πούλχρου.
 λζ'. ὑπ. Κόττα τὸ β' καὶ Γεμίνου τὸ β'.
 λη'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Βουτέωνος.

- 5 Αἰγύπτου γ' Πτολεμαῖος Ἐδεργέτης ὁ καὶ Τρόφων
 ἔτη κς'. ὁμοῦ ρσπέ'.

D

ρλγ' Ὀλυμπιάς.

- α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Δικινίου.

18. Δικινίου FV.

A. u. c.		[Ol. Iph.]
	CXXX. Olympias.	
495. xxvii.	Cataceno et Paterculo Coss.	3.
496. xxviii.	Regulo et Bleso Coss.	4.
497. xxix.	Vulsone et Decio Coss.	1. 131.
498. xxx.	Petino et Paulo Coss.	2.
	CXXXI. Olympias.	
499. xxxi.	Scipione et Cataclone Coss.	3.
500. xxxii.	Capitone et Bleso II. Coss.	4.
	Judaeorum summus Pontifex Manasses ann. xxvi. Col-
liguntur anni ccxviii.	
501. xxxiii.	Cotta et Gemino Coss.	1. 132.
502. xxxiv.	Metello et Poppo Coss.	2.
	CXXXII. Olympias.	
503. xxxv.	Regulo II. et Vulsone Coss.	3.
504. xxxvi.	Pulchro et Pulchro Coss.	4.
505. xxxvii.	Cotta II. et Gemino II. Coss.	1. 133.
506. xxxviii.	Metello II. et Buteone Coss.	2.
	Aegypti III. Rex Ptolemaeus Evergetes, qui et Tryphon
dictus, ann. xxvi. Colliguntur anni v. ccclxxxv.	
	CXXXIII. Olympias.	
507. l.	Crasso et Licinio Coss.	3.

- β'. ὑπ. Βουτέωνος τὸ β' καὶ Βούλβου.
 γ'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Βλέσου.
 δ'. ὑπ. Φουνδούλου καὶ Γάλλου.

ρλδ' Ὀλυμπιάς.

- ε'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ἀλβίνου. 5

P 175 Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλίνικον πόλιν κτίσει.

- ς'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Κάτωνος.
 ζ'. ὑπ. Κέντωνος καὶ Τουδενάστου.
 η'. ὑπ. Τογμίνου καὶ Φάλκωνος. 10

ρλε' Ὀλυμπιάς.

- θ'. ὑπ. Γράχχου καὶ Φλάκκου.
 ι'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Οὐάφου.
 ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὰ β' καὶ Βούλβου.
 ιβ'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ β' καὶ Ῥόγου. 15

R 410

ρλε' Ὀλυμπιάς.

- γγ'. ὑπ. Μαξιμίου καὶ Μάλχωνος.
 B ιδ'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Βαλβούλου.
 ιε'. ὑπ. Μάτωνος καὶ Μάσωνος.

5. Κατούλου PV. 6. Καλλινικὸν πόλιν V, Καλλισίον πόλιν B, Καλλινικούπολιν m. B, P. 8. Τυρκουάτου PV.

A. u. c.

508. II. Buteone II. et Bulbo Coss. 4.
 509. III. Torquato et Bleso Coss. 1. 134.
 510. IV. Fundulo et Gallo Coss. 2.

CXXXIV. Olympias.

511. V. Catullo et Albino Coss. 3.
 Seleucus Callinicus in Mesopotamia Callinici urbem condit.
 513. VI. Torquato et Catone Coss. 4.
 514. VII. Centone et Tudinato Coss. 1. 135.
 515. VIII. Toncino et Falcone Coss. 2.

CXXXV. Olympias.

516. IX. Graccho et Flacco Coss. 3.
 517. Lentulo et Flacco Coss. 4.
 518. X. Claudio et Vero Coss. 1. 136.
 519. XI. Torquato II. et Balbo Coss. 2.
 520. XII. Albino II. et Rago Coss. 3.

CXXXVI. Olympias.

521. XIII. Maximo et Malchone Coss. 4.
 522. XIV. Lepido et Balbulo Coss. 1. 137.

[Ol. Iph.]

ις'. ὑπ. Βαλλιόλου και Πέρον.

ολζ' Ὀλυμπιάς.

ις'. ὑπ. Ἀλβίνου τὸ γ' και Κεντουμάλου.

ιη'. ὑπ. Γούργα και Μαξιμου.

ιθ'. ὑπ. Φλάκκου και Ῥηγούλου.

κ'. ὑπ. Μαξιμου και Ἀρωναίου.

ιβ' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σίμων ἕτη κβ'. ὁμοῦ τκ'.

Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιμὸν τῆρ καλουμένην Πανά- C
ρεκεν σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐνωημένευσει.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπέστη ἡ πρώτη κῆρ Μακκαβαίων
ἐπιείτα,

ολη' Ὀλυμπιάς.

κα'. ὑπ. Πάππου και Ῥηγούλου τὸ β'.

κβ'. ὑπ. Τορκουάτου και Πάππου τὸ β'.

Αἱ παρθένου ἐν Ῥώμῃ ἀλοῦσαι κατωρῶγησαν.

Καρία και Ῥόδος ἐσεισθη, ὡς και τὸν κολοσσὸν ἐν Ῥόδῳ D
πεσεῖν.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων βιβλος ἤρξατο συγγράφεισθαι.

4. Ρούγα P, Γούργα V, m. R. 18. Μακκαβαίων P, Μακαβαίων R.

A. m. c.

[Ol. Iph.]

523. xv. Matone et Masone Coss.

2.

524. xvi. Balliolo et Pera Coss.

3.

CXXXVII. Olympias.

525. xvii. Albino II. et Centumalo Coss.

4.

526. xviii. Ruga et Maximo Coss.

1. 138.

527. xix. Flacco et Regulo Coss.

2.

528. xx. Maximo et Arustio Coss.

3.

xii. Hierosolymis Pontifex Simon, ann. xxi. Colliguntur
anni cccxx.

Hoc Pontifice, Jesus, filius Siraeh, qui Hbrum omnigenae
virtutis praecepta continentem, Septentine titulo, conscripsit,
Istius Simonis memoria.

His praedictis Coss. primus Maccabaeorum liber absolu-
tus est.

CXXXVIII. Olympias.

529. xxi. Pappo et Regulo II. Coss.

4.

530. xxii. Torquato et Pappo II. Coss.

1. 139.

Virgines, Romae in stupro deprehensae vitam defossae
sunt.

Caria et Rhodus terra motu adeo sunt commotae, ut qui
in Rhode stabat Colossus collapsus fuerit.

Secundus Maccabaeorum liber conscribitur.

- κγ'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Φίλου.
 Ἐρατοσθένους ἐγνωρίζετο.
- V 141 κδ'. ὑπ. Σικελίωνος καὶ Μαρκελλίου.
 ρλθ' Ὀλυμπιάς.
 κέ'. ὑπ. Σικελίωνος τὸ β' καὶ Ρούφου. 5
 Ἀρχιμήδης μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.
- P 176 κς'. ὑπ. Κατούλου καὶ Ωλωνος.
 Αἰγύπτου δ' Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ ὁ καὶ Γάλλος, Πτο-
 λεμαίου Ἐυεργέτου τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱός, ἔτη ις'. ὁμοῦ εἰβ'.
- R 412 α'. ὑπ. Παύλου καὶ Σαλινάτωρος. 10
 Ἰουδαίων ληφθέντων ἀπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ
 τεσσαράκοντα ὀπλίτας ἀποβαλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέν-
 των ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαν-
 τας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδείους, οἰνολιβανῶ ἐπὶ τρεῖς
 ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρᾳ 15
 B ἀπολέσωσιν. ἔλθούσης δὲ τῆς τετάρτης ἡμέρας, καὶ προσευξα-
 μένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας
 τε καὶ δήμους ἐμπηδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν
 τῇ περιεχούσῃ αὐτοὺς μανίᾳ ἀπώλεσαν, καὶ οὕτω διασωθέντες
 οἱ Ἰουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανῆλθαν εἰς τὰ ἴδια. 20

11. τοῦ om. P. 12. τεσσαράκοντα] χιλιάδας praeronek Ducangia.
 16. τετάρτης] ταυτης PV.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

531. xxiii. Flaminio, et Philo Coss. 2.
 Eratosthenes florebat.
532. xxiv. Scipione et Marcello Coss. 3.
 CXXXIX. Olympias.
533. xxv. Scipione II. et Rufo Coss. 4.
 Archimedes Mechanicus florebat.
534. xxvi. Catullo et Philone Coss. 1. 140.
 Aegypti iv. Rex Ptolemaeus Philopator, qui et Gallus
 dictus, Ptolemaei Evergetae, qui et Τρύφωνο nuncupatus est,
 filius, ann. xvii. Colliguntur anni v. mcccvi.
5266. 535. i. Paulo et Salinatore Coss, 2.
 Judaeis ab hoc Ptolemaeo captis, cum ii armatorum xl. (mil-
 lia) amississent, captivisque Hierosolymam abductis, ejusdem
 Ptolemaei praeepto quingentis elephantis, quos ad belli usus
 idoneos habebat, vinum thure mistum per tres dies bibendum
 praebitum est, quo Judaeos omnes una simul sorte dederent.
 Isto porro appetente die, iis Deum deprecantibus, in ipsos ar-
 matos milites, et populos irruentes, lectissimam ex iis multi-
 tudinem ea qua tenebantur insania protrivere, atque ita inco-
 lumes facti Judaei, actis Deo gratias, domum reversi sunt.

β. ἕπ. Σκεπίωνος τὸ γ' καὶ Λόγγου.

ρμ' Ὀλυμπιάς.

γ. ἕπ. Γεμίνου καὶ Φλαμινίου.

δ. ἕπ. Παύλου τὸ β' καὶ Βάρρωνος.

5 ε. ἕπ. Φαβίου Μαξίμου καὶ Γράχου.

ζ. ἕπ. Φαβίου Μαξίμου τὸ β' καὶ Μαρκελλου τὸ β'.

C

ρμα' Ὀλυμπιάς.

ζ'. ἕπ. Μαξίμου καὶ Γράχου τὸ β'.

η. ἕπ. Πούλχρου καὶ Φλάκκου.

0 θ. ἕπ. Γάλβα καὶ Κεντουμάλου.

Ἐίδωλον τῆς Ῥέας μητρὸς θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ ἀπηγέθη.

ι. ἕπ. Λεβίνου καὶ Μαρκελλου τὸ γ'.

ρμβ' Ὀλυμπιάς.

D

5 ια'. ἕπ. Φαβίου καὶ Φλάκκου τὸ β'.

ιβ'. ἕπ. Μαρκελλου τὸ δ' καὶ Κρισπίνου.

ιγ'. ἕπ. Νέρωνος καὶ Σαλινάτωρος.

ιδ'. ἕπ. Μετέλλου καὶ Φίλωνος.

4. Βάρωνος PV. 18. Λεβίνου V.

A. u. c.

536. II. Scipione III. et Longo Coss.

[Ol. Iph.]

3.

CXL. Olympias.

537. III. Gemino et Flaminio Coss.

4.

538. IV. Paulo II. et Varrone Coss.

1. 141.

539. V. Fabio Maximo et Graccho Coss.

2.

540. VI. Fabio Maximo II. et Marcello II. Coss.

3.

CXLI. Olympias.

541. VII. Maximo et Graccho II. Coss.

4.

542. VIII. Pulchro et Flacco Coss.

1. 142.

543. IX. Galba et Centumalo Coss.

2.

Simulacrum Rheae Matris Deum ex Phrygia Romam allatum est.

544. X. Levino et Marcello III. Coss.

3.

CXLII. Olympias.

545. XI. Fabio et Flacco II. Coss.

4.

546. XII. Marcello IV. et Crispino Coss.

1. 143.

547. XIII. Nerone et Salinatore Coss.

2.

548. XIV. Metello et Philone Coss.

3.

CXLIII. Olympias.

549. XV. Scipione et Crasso Coss.

4.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Σουλῆνος καὶ Κράσσου.

ις'. ὑπ. Κεθῆγου καὶ Τουδινάτου.

R 414 ς' ἀρχαίρεδς ἐν Ἱερουσαλήμ Ὀνείας ἕτερος ἔτη κδ'.
 ὁμοῦ τριδ'.

ις'. ὑπ. Σουλῆνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου.

P 177 Αἰγύπτου ἐ Πτολεμαῖος Ἐπιφανῆς, Πτολεμαίου τοῦ Φι-
 λοπάτορος τοῦ καὶ Γάλλου ἑίδς, ἔτη κδ'. ὁμοῦ, εἰκς'.

α'. ὑπ. Νέρωνος τὸ β' καὶ Σερβίλλου τὸ β'.

ρηδ' Ὀλυμπιάς.

β'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Πέτου.

V 142 γ'. ὑπ. Γάλβα τὸ β' καὶ Κόττα.

δ'. ὑπ. Λεντούλου τὸ β' καὶ Ταππούλου.

ε'. ὑπ. Φλαμινίνου καὶ Πέτου τὸ β'.

ρηε' Ὀλυμπιάς.

ς'. ὑπ. Κεθῆγου τὸ β' καὶ Ρούφου.

ζ'. ὑπ. Πορφυρίου καὶ Μαρκέλλου.

B Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπι-
 φανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποίησατο καὶ Κλεοπάτραν τῆν

18. Παππούλου P. 18. τῷ Πτολεμαίῳ P.

Anni a m. c. A. u. c.

550. xvi. Cethego et Tuditano Cons.

xvii. Summus Pontifex Hierosolymis Onias aetat, ann. xxiv. Colliguntur anni mcccxxv.

5302. 551. xvii. Scipione II. et Servilio Gosa.

Aegypti v. Rex Ptolemaeus Epiphaneus, Ptolemaei Philopatoris, qui et Gallus dictus, filius, ann. xxiv. Colliguntur anni v. mcccxxvi.

552. i. Nerone II. et Servilio II. Cons.

CXLIV. Olympias.

553. ii. Lentule et Peto Cons.

554. iii. Galba II. et Cotta Cons.

555. iv. Lentulo II. et Pappule Cons.

556. v. Flaminio et Peto II. Cons.

CXLV. Olympias.

557. vi. Cethego II. et Rufo Cons.

558. vii. Porphyrio et Marcello Cons.

Antiochus Rex Syriae inita cum Ptolemaeo Epiphane amicicia, foedus cum illo pepigit, filiamque suam Cleopatram Ptolemaeo in uxorem dedit, Syria, Phoenice, Samaria et Judaea in dotem concessis.

[Ol. Iph.]

1. 144.

2.

3.

4.

1. 146.

2.

3.

4.

1. 146.

ἴωσι τῷ *Ἰππολυμῆος* εἰς γυναικα, παρεχω-
νόμεναι *Συρίαν* καὶ *Θουσίην* καὶ *Σαμάρειαν*

υ καὶ *Φλάκκου*.
νος τὸ γ' καὶ *Λόγγου*.
ρμς' *Ὀλυμπιάς*.

ἴλου καὶ *Ἐρμού*.
κινίου τὸ β' καὶ *Λενοβάββου*.
Σρίωνος καὶ *Νασίκου*.
ίωνος τὸ δ' καὶ *Λίλου*.

C

ρμς' *Ὀλυμπιάς*.
ύλσωνος καὶ *Νοβιλίου*.
κινάτωρος καὶ *Μεσσάλα*.
επίδου καὶ *Φλαμινίου*.
λβίνου καὶ *Φιλίππου*.

ρμς' *Ὀλυμπιάς*.

R 416

Πούλχρου καὶ *Τουδινάτου*.
Πούλχρου τὸ β' καὶ *Λικινίου*.
Λαβέμου καὶ *Μαρκέλλου*.

του PV. 8. *Λεβαβάββου* PV. 10. δ'] β' R. 14. *Λ-*
R, *Λικινίου* PV, m. R. 18. *Λικινίου* PV. 19. *Λαβέλλου* P.

[Ol. Iph.] Ann. a. m. c.

ii. Festo et Flacco Cons.	2.	
i. Scipione III. et Longo Cons.	3.	
<i>CXLVI. Olympias.</i>		
i. Marula et Herme Cons.	4.	
xi. Flaminio II. et Leventarbo Cons.	1. 147.	
xii. Glabrio et Natica Cons.	2.	
xiii. Scipione IV. et Laetio Cons.	3.	
<i>CXLVII. Olympias.</i>		
iv. Vulsons et Nobilione Cons.	4.	
xv. Sallustore et Mennala Cons.	1. 148.	
xvi. Lepido et Flaminio Cons.	2.	
δ. xvii. Albino et Philippo Cons.	3.	
<i>CXLVIII. Olympias.</i>		
69. xviii. Pulchro et Tudinate Cons.	4.	5320.
70. xix. Pulchro II. et Licinio Cons.	1. 149.	
371. xx. Labello et Marcello Cons.	2.	

D κα'. ὑπ. Παμφίλου καὶ Πούλου.

Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολόμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευόμενος Ὀνειρῷ ἀρχιερεῖ, καὶ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὼν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῃ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φυχὰς γενόμενος τὴν πατρίδα αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλεύσατο· καὶ ἐλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισχεῖται χρήματα, φάσκων αὐτῷ τὰ ἐν Ἱεροσολόμοις γυμνασίου πολλῶν χρημάτων ἰδιωτικῶν πεπληρωσθαι, καὶ μὴ προσήκειν αὐτὰ τῷ ἱερῷ, ἀλλὰ τῷ βασιλεῖ.

P 178

Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀνήγαγεν ταῦτα τῷ βασιλεῖ Σελεύκῃ, καὶ λαβὼν τὴν ἔξουσίαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὁ Ἀπολλώνιος ἔρχεται εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ τοῦ Σίμωνος καὶ στρατοῦ βαρυντάτου. τοῦ δὲ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ἀντιλεγόντων, μετ' ὑπειῶν ὁ Ἀπολλώνιος εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν. ἰκετεύσαντος δὲ τοῦ λαοῦ τὸν θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ, ἑξαίφνης οὐρανόθεν ἔριπτοι προφανέντες ἄγγελοι κατέπληξαν τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἔπεσεν ἡμισυθνής χάμαι ἐπὶ τὸν πάμφυλον τοῦ ἱεροῦ περίβολον, καὶ ἐκτείνων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἰκέτευεν τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχασθαι καὶ B δεηθῆναι τοῦ θεοῦ. πεισθεῖς δὲ τοῖς λόγοις αὐτοῦ Ὀνειρὸς ὁ ἀρ-20

1. Πούλου P. 9. ἀπληροῦσθαι P. 12. Ἀπολλώνιος] Ἡιόδωρος hic et postea ex Maccab. II. 8. restituit Raderus. 15. εἰς-τη PV. *ibid.* τοῦ de meo addidi.

A. u. c.

572. xxi. Pamphilo et Pulo Cass.

[Ol. Iph.]
3.

Simon quidam templo Hierosolymitano praepositus, qui Onias summo Pontifici adversabatur, et Judaeorum gentem apud Regem Seleucum Nicatorum omnimodo calumniabatur, cum illi nocere non posset, profugus factus, patriam suam prodere constituit. Protectus igitur ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae Praetorem, pecuniam ei pollicitus, dixit in Hierosolymitanis Gazophylaciis multas recondi pecunias, quae privatorum essent, nec ad templum spectarent, sed ad Regem.

Retulit haec Apollonius Seleuco Regi, acceptaque a Rege potestate, Apollonius venit Hierosolyma una cum Simone et valido exercitu. Populo autem et templi Sacerdotibus obstantibus, Apollonius minitans templum ingressus est. Effusum populo in preces ad Deum, uti templum tueretur, confestim e coelo equis insidentes apparuere Angeli, qui Apollonium percussere. Is vero in terram semianimis collapsus super templi septum plenum populo, manus protendens, suppliciter rogavit populum, uti Deum pro se deprecaretur. Onias summus Pontifex verbis ejus persuasus, ne praesertim hominum

τα νομίση ὁ Σέλευκος ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπι-
 ᾿Απολλώνιον, ἤβητο περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν
 15-δ αὐτὸς ᾿Απολλώνιος ἦλθεν πρὸς τὸν βασι-
 σων τὰ συμβάντα αὐτῷ.

ρμθ' Ὀλυμπιάς.

V 143

υ καὶ Παμφίλον τὸ β'.

υ καὶ Πίσωνος.

Ἰησοῦς ἔτη ις'.

ἡμοῦ τξ'.

ἴνου καὶ Φλάκκου.

R 418

ἔβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ Πτολε-

οῦς υἱὸς ἔτη λί'.

ἡμοῦ ετξά'.

ἴτου καὶ Βούλωνος.

ρθ' Ὀλυμπιάς.

λχρον καὶ Γράκχον.

ἰωνος καὶ Πετίνου.

ἰίδου καὶ Σιεβόλου.

λος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἔγνωρί-

αίρ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσέως γρα-

βίνου καὶ Βενάτου.

D

V.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

esse Apollonium Seleucus suspicaretur, pro
 Incolumis tam factus idem Apollonius, venit
 cum, quae sibi accidissent nuntiatus.

CXLIX. Olympias.

Cethego et Pamphilo II. Coss.

4.

Albino et Pisone Coss.

1. 150.

as Pontifex Jesus, ann. xvi. Colliguntur anni

Acyndino et Flacco Coss.

2.

o vi. regnavit Ptolemaeus Philometor, Ptole-
 s filius, ann. xxxv. Colliguntur anni v. κccclxi.

uto et Vulsons Coss.

3.

5827.

Cl. Olympias.

Pulchro et Graecio Coss.

4.

Scipione et Petino Coss.

1. 151.

Lepido et Socrolo Coss.

2.

ius Judaicus Pacipateticus Philosophus florebat,

o Philometori enarrationes suas in Menais libros

as et Socrolo Coss.

3.

Albino et Benato Coss.

4.

Paschale vol. I.

22

λα καὶ Φουβίλου.

καὶ Λενάτου.

R 420

αι πρῶτος Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματ-
τει ραδ' Ὀλυμπιάδος.

πὶ Μεγελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ
τος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ
τορός, Ἀλκιμος, οὐκ ὦν ἐκ γένους ἱερατικοῦ,
ριδρομῆς διαδεξάμενος· δι' ὃν Ὀνείας Ὀνείου
; ἔλθων εἰς Αἴγυπτον πτίζει πῶλιν τὴν ἐπικλη-
ν ἦ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὁμοιον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν C

ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον στα-
λὸν χρόνον Θεοῦ πληγῇ περιπεσὼν τελευτᾷ. ὁ
αἰων λαὸς Ἰούδα τῷ Μακκαβαίῳ τὴν ἀρχιερω- V 144

ὁ δὲ ταύτην ὑπόδεξάμενος πρεσβεύεται πρὸς
ψηφίζεται ἢ σύγκλητος φίλος καὶ συμμάχους
λους ἀπογράψασθαι, καθὼς ἦ τῶν Μακκαβαίων

Ἰσαρος καὶ Ὀρέστου.

; ὁ νεὸς Εὐπάτωρ ἔλθων εἰς Ἀντιόχειαν ἠῤῥε Φί- D

] Φουβίλινον V. 3. Ματθίου] Ματθαίου m. P so-
πρὸς τοὺς Ῥωμαίους P. 17. τοὺς Ἰουδαίους P. 20.
ον βασιλεύσαντα P.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

5346.

Jolabella et Fulvio Coss.

epido et Lenate Coss.

imus praefuit Judas, qui et Maccabaeus, Mat-
anno III. Olympiadis ccliv.

u Menelao, Judaeorum summo Pontifice, qui An-
ni gentem suam prodiderat, ab Antiocho Eupa-
Alcimus, qui non erat ex genere Sacerdotali,
ificatum per ambitum adeptus est: cujus causa
summi Pontificis filius, profectus in Aegyptum,
; Oniae nuncupatam, in qua templum excitat,
no simile.

vero summus Pontifex cum inimicitias cum Ju-
20 exercuisset, non multo post tempore Dei plaga
terit. Universus autem Judaeorum populus, Ju-
aero summum Pontificatum detulit: quo is suscepto,
; legationem mittit: decretumque a Senatu ut Ju-
amicos, et socios populi Romani describerentur,
um narrat Maccabaeorum Historia.

11. Caesare et Oreste Coss.

ibus junior Eupator veniens Antiochiam, Philippum

4.

λιππον βασιλεύοντα, και ἀνέλεν αὐτόν. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἤτηθῃ ἐπὶ Τούδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγῆς Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρατηγῆς αὐτοῦ Ὀνειαν τὸν και Μενέλαον, ἱερέα, ἀναιρεῖ. μετ' ὃν Ἄλωμος οὐκ ἂν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίζετο. 5

ρνέ' Ὀλυμπιάς.

κβ'. ὑπ. Λεντούλου και Φιγούλου.

P 180

ις' ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Τούδας Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.
δμου ὕ'.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κε-
ραντὸν και Ἀντίοχον τὸν μέγαν και Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα
και Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ και Ἀντίοχον τὸν Νέον Ἐδπάτορα και
ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτήρος και Ἰούδαν τὸν Μακ-
καβαῖον Ματταθίου παῖδα περιέχει. μετὰ Ἰούδαν ἤγεται Ἰω-
άννης ἀδελφὸς αὐτοῦ Ματταθίου και αὐτός. 15

R 422

κγ'. ὑπ. Νασίκου και Μαρκέλλου.

Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤμαρξεν.

κδ'. ὑπ. Ὀπιμίου και Ἀλβίνου.

κε'. ὑπ. Νοβιλίου και Λαύσου.

8. λγ'] 2' P. 14. Ἰωάννης P.

Ann. a. m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

invenit regnantem, huncque de medio sustulit. Post haec dein-
de dum praelium committit versus Hierosolyms, victus est a
Juda Maccabaeo Judaeorum duce. Idem porro Antiochus per
Andronicum ducem suum Onciam, seu Menelaum, summum
Pontificem interficit, post quem Alcimus, qui non erat ex
stirpe Sacerdotali, notus haberi coepit.

CLV. Olympias.

598. xxii. Lentulo et Figulo Coss.

1. 156.

xiv. Summus Pontifex Hierosolyms Judas Maccabaeus,
ann. xxx. Colliguntur anni cccc.

Liber ii. Maccabaeorum res gestas complectitur sub Se-
leuco Ceranno, Antiocho Magno, Seleuco Philopatore, Antio-
cho Epiphane, Antiocho Juniore Eupatore, usque ad v. Deme-
trii Soteris annum, et Judam Maccabaeum Mattathiae filium.
Post Judam Principatum excepit Joannes illius frater, Matta-
thiae pariter filius.

5349.

599. xxiii. Nasica et Marcello Coss.

2.

Aristarchus Grammaticus floruit.

600. xxiv. Opimio et Albino Coss.

3.

601. xxv. Nobilliore et Laeso Coss.

4.

ρνς' Ὀλυμπιάς.
 ν τὸ β' καὶ Φλάκων.
 ου καὶ Ἀλβίνου.
 ν καὶ Βάλβου.
 ου καὶ Μανίλου.

B

ρνς' Ὀλυμπιάς.
 τὸ β' καὶ Πισωνος.
 ς καὶ Δρούσου.
 ου καὶ Νευμκίου.

Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαῖον C
 ἰκνούνται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρῳ μέρει τιμω-
 ῦσιν Ἰουδαῖοι.
 ν καὶ Μανικίου.

ρνη' Ὀλυμπιάς.
 καὶ Κόττα.
 ου καὶ Μετέλλου.

Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος, δεύτερος Ἐβεργέτης,
 ὁμοῦ ετ'.

λου τὸ β' καὶ Μαξιμου.
 υρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτε-

V. 12. οἱ Ἰουδαῖοι P.

[Ol. Iph.]

CLVI. Olympias.

aillo II. et Flacco Coss.	1. 157.
llo et Albino Coss.	2.
inino et Balba Coss.	3.
irino et Manilio Coss.	4.

CLVII. Olympias.

io II. et Pisone Coss.	1. 158.
ione et Druso Coss.	2.
tulo et Numicio Coss.	3.
udaei Alexandriae apud Ptolemaeum Phi-
apud alterutram partem colendis conten-
laei.	.
iximo et Manicio Coss.	4.

CLVIII. Olympias.

alba et Cottia Coss.	1. 159.
udio et Metello Coss.	2.
i. regnat Ptolemaeus Junior, II. Evergetes,
intur anni v. MCCCXO.	.
o II. et Maximo Coss.	3.

Δ ρος, δευτερος Εδεργέτης, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδί-
δωσι.

β'. ὑπ. Σικλίωνος καὶ Λακαίου.

V 145

ρθ' Ὀλυμπιάς:

γ'. ὑπ. Βενάτου καὶ Πίσωνος.

5

δ'. ὑπ. Νασικά καὶ Βρουττίου.

Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ἀσίας ἀγηρέθη ὑπὸ Πτο-
λεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

R 424 ε'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Φλαμίνου.

P 181 Δημητρίῳ τῷ μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας καὶ 10
Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εδεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
δίδωσι πρὸς γάμον, τὴν καὶ Ἀλεξάνδρου πρόωην γενομένην γα-
μετήν.

ζ'. ὑπ. Φίλου καὶ Σεργιλίου.

ρξ' Ὀλυμπιάς.

15

ζ'. ὑπ. Φλάκκου καὶ Πίσωνος.

η'. ὑπ. Σικλίωνος καὶ Φλάκκου τὸ β'.

θ'. ὑπ. Σκαβέλου καὶ Καλπουρηίου.

ι'. ὑπ. Αενάτου καὶ Ρουτίλλου.

6. Νασικά R. 9. Φλαμίνιον P sola, Φαίμινου R.

Anni a m. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Alexandro Syriae et Asiae Regi Ptolemaeus Junior se-
cundus Evergetes filiam suam in uxorem concedit.

613. Caepione et Rufo Coss.

4.

614. II. Scipione et Lacaeco Coss.

1. 160.

CLIX. Olympiadae.

615. III. Benato et Pisone Coss.

2.

616. IV. Nasica et Bruttio Coss.

3.

Alexander Syriae et Asiae Rex a Ptolemaeo, socero suo
occiditur.

5366. 617. V. Lepido et Flaminiis Coss.

4.

Demetrio, qui post Alexandrum Syriae et Asiae impera-
vit, Ptolemaeus Junior Evergetes, filiam suam nuptum tradit,
quae antea Alexandri uxor fuerat.

618. VI. Philo et Servilio Coss.

1. 161.

CLX. Olympiadae.

619. VII. Flacco et Pisone Coss.

2.

620. VIII. Scipione et Flacco II. Coss.

3.

621. IX. Scaevola et Calpurnio Coss.

4.

622. X. Lenate et Rutilio Coss.

1. 162.

ρξα' Ὀλυμπιάς.

ράσσου καὶ Φλάκιου.
 Ιεντούλου καὶ Πεπέρου.
 ὕδενάτου καὶ Ἀουλλίου.
 Ἰταβίου καὶ Ρούφου.

ρξβ' Ὀλυμπιάς.

ογγίνου καὶ Κερίνα.
 Ἐπίδου καὶ Ὀρέστου.
 Ψαίου καὶ Φλάππου.
 Ιογγίνου τὸ β' καὶ Βολβίνου.

ρξγ' Ὀλυμπιάς.

Ιετέλλου καὶ Φλαμινίου.
 ιος ὁ Σίδης, βασιλεὺς Συρίας, ἐπελθὼν τοῖς Ἰε- C
 αὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις
 δαν τὸν Μακκαβαῖον, ἀπαιρεῖται ὑπὸ στρατιωτῶν
 ἧ δυνάμει Εὐεργέτου ἐν συμποσίῳ.
 Ιενοβάββου καὶ Φαιίου.
 ν ιζ' ἀρχιερεὺς Ἰωάννης Μακκαβαῖος ἔτη ιζ'.
 ὁμοῦ ιζ'.

V. 13. Σίδης] Σιδήτης Ducangius. Conf. p. 143. B.

[Ol. Iph.]

CLXI. Olympias.

Crasso et Flacco Coss.	2.
Lentulo et Peperna Coss.	3.
Ludinate et Anathino Coss.	4.
Octavio et Rufo Coss.	1. 163.

CLXII. Olympias.

Longino et Cecinna Coss.	2.
Lepido et Oreste Coss.	3.
Ipseo et Flacco Coss.	4.
Longino II. et Bolbino Coss.	1. 164.

CLXIII. Olympias.

Metello et Flaminio Coss.	2.
Sidetes Rex Syriae Hierosolyma aggressus, et
one, dum de pace componenda cum Juda Mac-
a Ptolamaei secundi Evergetae militibus in
citur.	
Lenobarbo et Fuscio Coss.	3.
xxvi. summus Pontifex Jonathan Maccabaeus,
liguntur anni cxxvii.	
Opinio et Maximo Coss.	4.

κα'. ὑπ. Ὀπιμίον καὶ Μαξίμου.
 κβ'. ὑπ. Μανίλου καὶ Κάρβου.

R 426

ρξδ' Ὀλυμπιάς.

D κγ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ β' καὶ Κόττα.
 κδ'. ὑπ. Κάτωνος καὶ Μαρκίου. 5
 κε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ γ' καὶ Σινερισβόλου.
 κς'. ὑπ. Γέτα καὶ Μαξίμου.

Ἰωάννης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίον ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, Σαμαρέων οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθεῖλεν· ἦν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος 10 βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ὠνόμασεν.

ρξε' Ὀλυμπιάς.

κζ'. ὑπ. Σκαύρου καὶ Μετέλλου.
 P 182 κη'. ὑπ. Βάλβου καὶ Κάτωνος.
 κθ'. ὑπ. Μετέλλου τὸ δ' καὶ Κάρβανος. 15

Ἀγύπτου ἡ ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος Φύσκων ὁ καὶ Σωτήρ, Κλεοπάτρας υἱός. ἔκη ιζ'. ὁμοῦ, εϛ'.

V 146 α'. ὑπ. Βρούτου καὶ Πέονος.

1. Ὀπηνίον V. 9. Σαρακαίαν V. 16. Φύσκων m. P. 18.
 Πέονος] Πέονος P.

Anni a m. c. A. u. c.

634. xxiii. Manilio et Carbo Coss.

[Ol. Iph.]

CLXIV. Olympias.

5384. 635. xxiii. Metello II. et Cotta Coss. 1. 165.
 636. xxiv. Catone et Marcio Coss. 2.
 637. xxv. Metello III. et Scevola Coss. 3.
 638. xxvi. Geta et Maximo Coss. 4.

Jonathas Maccabaeus Judaeorum summus Pontifex, Samariam, quae hacce tempestate Sebaste nuncupatur, et Samaritanorum erat, expugnatam, a fundamentis evertit: quam postea Herodes alienigena Judaeis imperans instauratam Sebasten appellavit.

CLXV. Olympias.

639. xxvii. Scauro et Metello Coss. 1. 166.
 640. xxviii. Balbo et Catone Coss. 3.
 641. xxix. Metelle IV. et Carbone Coss. 4.

In Aegypto viii. regnavit Ptolemaeus Physcon, qui et Soter dictus est, Cleopatrae filius, ann. xvii. Colligantur anni v. mcdvii.

642. l. Bruto et Pisone Coss. 1. 167.

Μακκαβαῖος, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, διαπρεπῶς
εἶτο.

ρξς' Ὀλυμπιάς.

ικάρπου καὶ Βεστίου.

ρου καὶ Ἀλβίνου.

B

ἄλλου τὸ ε' καὶ Σιλάνου.

πικίου καὶ Σμαύρου.

ρξς' Ὀλυμπιάς.

ίνου καὶ Μαρίου.

άνου καὶ Σκιπίωνος.

ρου τὸ β' καὶ Μαλλίου.

εὗς ἐν Ἱερουσαλήμ Σίμων ἀδελφὸς Ἰωάνθου
ἰαίου ἔτη η'. ἴμοῦ υκέ.

ρίου τὸ β' καὶ Φιμβρίου.

οὶ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς C
ἀριθμοῦσι.

ρξη' Ὀλυμπιάς.

αρίου τὸ γ' καὶ Ὁρέστου.

R 423

R hic et postea. *ib. καὶ Ἰουδαίων V: καὶ unciis in-*
9. Μαρτίου P. 18. τοῦ καὶ Μακκαβαίου om. P.
, P.

[Ol. Iph.] Anniam.c.

ccabaicus Judaeorum summus Pontifex Ju-
rexit.

CLXVI. Olympias.

icarpo et Bestia Coss.

2.

o et Albino Coss.

3.

ello V. et Silano Coss.

4.

picio et Scauro Coss.

1. 168.

CLXVII. Olympias.

ngino et Marcio Coss.

2.

rrano et Scipione Coss.

3.

ifo II. et Mallio Coss.

4.

is Pontifex Hierosolymis Simon, frater Jona-
Colliguntur anni cxxxv.

1. 169.

rio II. et Fimbria Coss.

, qui ad Antiochiam Syriae siti sunt, hinc
t.

CLXVIII. Olympias.

io III. et Oreste Coss.

2.

5400.

ια'. ὑπ. Μαρίου τὸ δ' καὶ Κατεύλου.

ιβ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ε' καὶ Ἀκυλίου.

ιγ'. ὑπ. Μαρίου τὸ ε' καὶ Φλάκκου.

ρξθ' Ὀλυμπιάς.

ιδ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἀλβίνου.

5

Ἀσκαλωνῖται τοὺς ἐαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσαι.

D ιε'. ὑπ. Μετέλλου τὸ ε' καὶ Κιτιδίου.

ις'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κράσσου.

ιδ' ἀρχιερεὺς Ἱερουσαλήμ Ἰωάνθης κζ'. ὁμοῦ νηβ'.

ιζ'. ὑπ. Ἀενοβάρβου καὶ Λογγίνου.

10

Ἰωάνθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ἰερικανῶν στρατηγίας Ἰερικανὸς μετωνομάσθη ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φίλιαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ρο' Ὀλυμπιάς.

P 188 Αἰγύπτου θ' Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου καὶ Φιλομήτορος, ἔτη ι'. ὁμοῦ ςειζ'.

α'. ὑπ. Κράσσου καὶ Σκεβόλου.

β'. ὑπ. Βάλβου καὶ Ἀενοβάρβου.

1. Κατούλλου PV. 5. Semper fere Ἀντωνίου V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

652. xi. Mario IV. et Catulo Coss.

3.

653. xii. Mario V. et Aquilio Coss.

4.

654. xiii. Mario VI. et Flacco Coss.

1. 170.

CLXIX. Olympias.

655. xiv. Antonio et Albino Coss.

2.

Ascalonitae hinc annos suos ordiuntur.

656. xv. Metello VI. et Citidio Coss.

3.

657. xvi. Lentulo et Crasso Coss.

4.

xix. Summus Pontifex Hierosolymis Jonathan, ann. xxvii.

Colliguntur anni cclxii.

658. xvii. Aëno-barbo et Longino Coss.

1. 171.

Jonathan simul et Pontifex et Dux, bello in Hyrcanos moto, Hyrcanus cognominatus est. Is legatione ad Romanos missa, cum eis ex Senatusconsulto, amicitiae foedus imit.

CLXX. Olympias.

Aegypti ix. Rex Ptolemaeus, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Evergetae et Philometoris filius, an. x. Colliguntur anni v. mcdxxvii.

659. i. Crasso et Scvola Coss.

2.

660. ii. Balbo et Aëno-barbo Coss.

3.

Ἰακκου καὶ Ἐριννίου.
 Ἰλκου καὶ Περπέρου.

ροά' Ὀλυμπιάς.

ππιου καὶ Καίσαρος.
 τσαρος καὶ Λούππου.
 Ἰβωνος καὶ Κάτωνος.
 ου καὶ Ῥούφου.

ροβ' Ὀλυμπιάς.

B

αβίου καὶ Κίνα.
 ρίου τὸ ζ' καὶ Κίνα τὸ β'.
 ος ἐγεννήθη καλάνδαις ὀκτωβριαις. R 490
 ἴος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευ- V 147
 υ καὶ Κορκῆς μητρός, ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας
 Μύρα τῆς Λυκίας.
 υ ε' ἐβασίλευσεν Πτολεμαῖος ὁ Ποσειδώνος, ὁ ἔξω-
 ῶν καὶ Φούσκων καὶ Σωτήρ, υἱὸς Κλεοπάτρας, C
 ὁμοῦ γενέ.

ννα τὸ γ' καὶ Κάρβωνος.
 ἰρβωνος τὸ β' καὶ Σκριβωνίου.

V.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

acco et Herennio Coss.
 ilco et Peperna Coss.

4.
 1. 172.

CLXXI. Olympias.

Philippo et Caesare Coss.
 Caesare et Lupo Coss.
 Strabone et Catone Coss.
 Sulla et Rufo Coss.

2.
 3.
 4.
 1. 173.

CLXXII. Olympias.

Octavio et Cinna Coss.
 Mario VII. et Cinna II. Coss.
 natus est Kalendis Octobris.
 us, qui et Alexander dictus, Ptolemaei II. Ever-
 ae matris filius, regno pulsus, Myrae Lyciae
 ectus est.
 to x. regnavit Ptolemaeus Pothinus, qui eiectus
 n eo qui Physcon et Soter dictus est, Cleopa-
 a. viii. Colliguntur anni v. κσδxxv,
 inna III. et Carbone Coss.
 Carbone II. et Scribonie Coss.

2.
 3.
 4. 5418.
 1. 174.

ρογ' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Σκιπίωνος καὶ Νάρβωνος.
 δ'. ὑπ. Κάρβωνος τὸ γ' καὶ Μαρίου τὸ β'.
 ε'. ὑπ. Φουσκούλου καὶ Δολαβέλλα.
 ς'. ὑπ. Σύλλων καὶ Μετέλλων.

5

ροδ' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Βιτία καὶ Πούλχρον.
 η'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.

D Αἰγύπτου ἰά βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ νέος Διώνυσος, Ἀ-
 λητής, Πτολεμαῖου Φούσκωνος τοῦ καὶ Σωτήρος υἱός, ἀδελφός 10
 δὲ Κλεοπάτρας, ἔτη λ'. ἡμοῦ ἐντί.

- α'. ὑπ. Λεπίδου καὶ Κατούλου.
 β'. ὑπ. Βρούτου καὶ Μαμέρκου.

ροε' Ὀλυμπιάς.

- γ'. ὑπ. Ὀκταβίου καὶ Κουρίωνος.
 δ'. ὑπ. Λουκούλλου καὶ Μικούττου.
 ε'. ὑπ. Μαρκέλλου καὶ Κασίου.
 ς'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Γελλίου.

P 184

15

ρος' Ὀλυμπιάς.

- ζ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Ὀρέστου.

20

11. δὲ om. P. 12. Κατούλου PV. 17. Κασίου V. 18. Γεντίλλου
 P, Γεντούλου V, ut recte Λεντούλου reponendum indicaverit (Cisto-
 nas Fast. vol. II. p. 162. 20. Λεντούλου] Πλευδοῦλου m. B, V.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

CLXXIII. Olympias.

671.	III.	Scipione et Narbone Cos.	2.
672.	IV.	Carbone II. et Mario II. Cos.	3.
673.	V.	Fuscule et Dolabella Cos.	4.
674.	VI.	Sulla et Metello Cos.	1. 175.

CLXXIV. Olympias.

675.	VII.	Bitia et Pulchro Cos.	2.
	VIII.	Claudio et Servilio Cos.	3.
Aegypti XI. Rex Ptolemaeus Novus Dionysus, Auletes,
Ptolemaei Physconis, seu Soteris filius, frater Cleopatrae;
ann. xxx. Colliguntur anni v. κοβιν.			
676.	I.	Lepido et Catullo Cos.	4.
677.	II.	Bruto et Mamercio Cos.	

CLXXV. Olympias.

678.	III.	Octavio et Curione Cos.	1. 176.
679.		Octavio et Cotta Cos.	2.
680.	IV.	Lucullo et Mientto Cos.	3.
681.	V.	Marcello et Cassio Cos.	4.
682.	VI.	Gentilio et Gellio Cos.	1. 177.

ιπητου και Κράσσου.

ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀριστόβουλος ἔτος α΄.
ὁμοῦ νγ΄.

ῥιστόβουλος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ καὶ Ὑρκανοῦ
ωσύνη διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρῶτος ἐπὶ **B** 482
τὰ ἔτη φκζ΄ ἀπὸ πρῶτου ἔτους τῆς εἰς Βαβυλῶνα

τηροῦ καὶ Μετέλλου.

πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος δ΄ καὶ Ἀλέξανδρος, **B**
αὶ ἀρχιερεὺς, ἔτη λ΄. ὁμοῦ νηγ΄. δε καὶ ὠμότα-

ητέον οὖν ἐκ τούτου ὡς διεφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βα-
διαδοχῆ. μετὰ γὰρ τελευτὴν Ζοροβάβελ, ὄντος
α, μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδοσιν ἕως
στοῦ οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχῆ, ἄς λοιπὸν ἐπι-
ἐπηγγελμένον Χριστόν. ἔθεν καὶ οἱ προσδοκῶντες
τοῦ παρουσίας τὴν ἀνάδειξιν ἐν σαρκὶ θεάσασθαι
, ὅπερ ἐπόθουν εὐρεῖν, ἐκλαμβάνοντες μετὰ τε- **C**
βελ, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγούμε-
ρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς

τοῦ P. 5. πρῶτος P. 6. εἰς Βαβυλῶνος P unci
10. τγ΄ V. 15. ς om. PV. 20. φ] δ V, δε P.
i. Π. 10., infra p. 189. A.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

CLXXVI. Olympias.

entulo et Oreste Coss.	2.
ompelo et Crasso Coss.	3.
s Pontifex Hierosolymis Aristobulus, ann. i.	
σδλβλ.	
ulus, Jonathae Hyrcani filius, ad summi Pon-
diadema regium primus adiecit, cum regnas-
annos dxxvii. a primo anno captivitatis.	
rtensio et Metello Coss.	4. 5484.
us Pontifex Jannaeus, qui et Alexander di-
l et summus Pontifex, an. xxx. Colliguntur
Is crudeliter praefuit.	
observare licet, ut regni Juda successio dele-
post mortem Zorobabel, qui ex tribu Juda
im ex captivitate, usque ad Christi adventum,
aedicta successio: ita ut quaereretur deinceps
usus. Unde et sancti, qui Christi praesentiae
praestolabantur, digni habiti sunt videre in
nre peroptabant, illud interpretati post mor-
Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de	

ἔστι προσδοκία ἰθῶν, σαφῶς εἰς σὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ τοῦτο πληροῦσθαι. ἔθεν, οἶμαι, καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ νομομαθήσαντες ἔλεγον, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃς ἔστι Χριστός, περι οὗ ἔγραψεν ἡμῖν Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται.

V 148

Βιργίλιος ἐγεννήθη.

5

ι'. ὑπ. Μαρκίου Ῥήγου καὶ Μετέλλου τὸ β'.

ροζ' Ὀλυμπιάς.

ια'. ὑπ. Πισῶνος καὶ Γλαβριωνος.

D ιβ'. ὑπ. Βουλκακίου καὶ Τούλλου.

ιγ'. ὑπ. Κόττου καὶ Τορκουάτου.

10

ιδ'. ὑπ. Λουκίου Καισαρος καὶ Φιγούλου.

ροη' Ὀλυμπιάς.

ιε'. ὑπ. Κικέρωνος καὶ Ἀντωνίου.

Πομπήιος, δις στρατηγὸς Ῥωμαίων, ἐπιθεὶν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τυντέστι τῶν ἀγίων τοῦ

R 494 ἱεροῦ, πρόβεισι, καὶ τὸν νεὸν σπλήσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος, Ἀριστόβουλον ἕνα τέκνοισ δέσμον ποιῶ Ῥωμαίος.

P 185

ισ'. ὑπ. Σιλανοῦ καὶ Μουρήνα.

ιζ'. ὑπ. Πισῶνος καὶ Μεσσόλα.

2. καὶ om. R. 3. νομομαθήσαντες PV. ib. ἔλεγον] Ioan. I. 42. IV. 25. 4. Μωσῆς P. 13. Ἀντωνίου V. 14. πολιορκεῖ μὲν] Fort. πολιορκεῖν.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

femqribus ejus, donec veniet qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium, in Christi secundum carnem nativitate perspicue adimpleri. Unde, ut arbitror, Christi discipuli legem edocti dicebant: Invenimus Messiam, qui et Christus, de quo scriperunt Moyses et Prophetæ.

Virgilius natus est.

686. x. Marcio Rege et Metello II. Coss.

1. 178.

CLXXVII. Olympias.

687. xi. Pisone et Glabrione Coss.

2.

688. xii. Vulcacio et Tullo Coss.

3.

689. xiii. Cotta et Torquato Coss.

4.

690. xiv. Lucio Caesare et Figulo Coss.

1. 179.

CLXXVIII. Olympias.

691. xv. Cicerone et Antonio Coss.

2.

Pompeius, Romanorum secundus Imperator, aggressus Hierosolyma, urbem obsidet, et usque ad Adyta, hoc est Sancta Sanctorum templi pervenit, et spoliatum templo, multisque ab eo ablati, Aristobalum una cum liberis victum Romam deducit.

692. xvi. Silano et Murena Coss.

3

μέγας ἔδωκ' ἱεροσόλυμα καὶ τὸν ναὸν συ-
 ῥιμμενος τῆς ἁγίας γραφῆς καὶ τοὺς καθάρους
 ρυσοῦς καὶ ἄλλα πολλὰ ἄγρια σκευὴ καὶ τὴν ἄμ-
 καὶ τὴν κλίνην Σολομῶνος, Ὑρκανῶ τὴν ἀρ-
 ἰῶ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας
 Ἀντίπατρον τινὰ Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστῆ-
 ς Φιστιᾶ· τὸ τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον
 ἦσας πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην
 γω.

ὑπὸ Πιομπηίου καθαιρεθέντα τέχνη τῆς Ἱερου- B
 νίου καὶ Μετέλλου.

ροθ' Ὀλυμπιάς.

ου Καίσαρος καὶ Βιβουλάνου.
 υνος καὶ Γαβίνου.

ς ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.
 τοῦλου καὶ Μαρκέλλου.

ἰ μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προση-
 ἔλλιοι θεάτρον ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.
 κέλλου τὸ β' καὶ Φιλίππου. C

n. P. 3. ἄγρια om. P. 5. (καὶ) Σαλίνας P sola.
 7 P. 14. Βιβούλου P. 19. θεμέλια P.

[Ol. Iph.]
 4.

one et Messala Coss.
 nus, captis Hierosolymis, spoliatoque tem-
 scripturis, cantharis, aureis caelaturis, mul-
 ac viti aurea, et lectulo Solomonis, Hyrcal-
 alexandrae, quae et Salina dicta est, filio,
 um tradit, et Antipatrum quendam Ascalo-
 Procuratorem constituit: ac universa Ju-
 nanis vectigali facta, complures ex iis ca-
 adduxit.
 tructa a Pompeio Hierosolymorum moenia

ranio et Metello Coss. 1. 180.

CLXXIX. Olympias.

io Caesare et Bibulo Coss. 2.
 one et Gabino Coss. 3.
 ses hinc annos suos putant. 4.
 ntulo et Marcello Coss.
 gnus supremus Romanorum Dux est appella-
 ionae fundamenta ab illo jacta sunt.

Ἐντεῦθεν Γαζοῖσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσεν.

ρη' Ὀλυμπιάς.

κγ'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Κράσσου.

κδ'. ὑπ. Ἀενοβάβρου καὶ Πούλχρου.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἔξορίας μετεκλήθη διὰ μηνῶν ιε'. 5

Πτολεμαῖος ὁ νέος Λιβύσουσος ὁ καὶ Ἀθλητῆς εἰς Ῥώμην ἔφηνεν.

κε'. ὑπ. Βαλβίνου καὶ Μεσσάλα.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει.

κς'. ὑπ. Πομπηίου τὸ β' καὶ Μετέλλου. 10

Πομπηῖος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ Θέυτρον ἀφίρωσεν, καὶ Θευρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἑλεφάντων σαράκοντα καὶ ἑπτάων τ' καὶ πεζῶν ὡ' καὶ μονομάχων χ', ἑλεφαντομαχίαν ποιήσας.

V 149

ρπα' Ὀλυμπιάς. 15

κζ'. ὑπ. Ρούφου καὶ Μαρκέλλου.

κη'. ὑπ. Μαρκέλλου τὸ β' καὶ Παύλου.

κθ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Μαρκέλλου.

P 186

λ'. ὑπ. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ Σερβίλλου.

5. μεταβλήθη P. 12. ἀπετέλεσεν αὐτοῦ δι' B. ib. τεσσαράκοντα P.

Anniam. c. A. u. c.

698. κχιι. Marcello II. et Philippo Coss.
Hinc Gazenses annos suos putant.

[Ol. Iph.]
1. 181.

CLXXX. Olympias.

699. κχιιι. Pompeio et Crasso Coss.

2.

700. κχιιιι. Aëno-barbo et Pulchro Coss.

3.

Cicero Orator post sextum decimum mensem ab exilio re-vocatur.

Ptolemaeus Novus Dionysus, qui et Auletes, Romanum fugit.

701. κχιιιι. Balbino et Messala Coss.

4.

Caius Julius Caesar bellum Graecia intulit.

5451. 702. κχιιιιι. Pompeio II. et Metello Coss.

1. 182.

Pompeius Magnus conditum a se theatrum dedicavit, et elephantos exhibuit XL. equites occ. pedites nooc. gladiatores mille, edito praeterea elephantorum certamine.

CLXXXI. Olympias.

703. κχιιιιι. Rufo et Marcello Coss.

2.

704. κχιιιιιι. Marcello II. et Paulo Coss.

3.

705. κχιιιιιι. Lentulo et Marcello Coss.

4.

706. κχιιιιιιι. Calo Julio Caesare et Servilio Coss.

1. 183.

ρηβ' Ὀλυμπιάς.

δωδεκάτη Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου
ου τοῦ καὶ Αὔλητοῦ ἔτη κβ'. ἡμοῦ μοῦζ'.
λένου καὶ Βατίνου.

ν Ἰουλίαν Καίσαρος καὶ Πομπηίου καὶ [τοῦ] Λε-

ίλιος Καίσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς
εν.

του Ἰουλίον Καίσαρος τὸ β' καὶ Λεπίδου. B

του Ἰουλίον Καίσαρος τὸ γ' μόνου.

του Ἰουλίον Καίσαρος τὸ δ' καὶ Ἀντωνίου.

ρηγ' Ὀλυμπιάς.

νσα καὶ Ἰρτίου.

λιος Καίσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἠρέθη μονάρχης.
εἰκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολ-
ν μετ' αὐτοῦς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τγ', ἤγουν τοῦ
του ἔτους Κλεοπάτρας καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος
Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Καίσαρ ὁ δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς C

πηίου delevi Πτολεμαίου uncis inclusum P. ibid. καὶ
l V. 9. καὶ Λεπίδου V, μόνου P. 11. καὶ Ἀντων-
νου P. 13. Πανσεία V, m. R. 14. Καίσαρ om. V.
α ἐδιοικήθη P. 19. διὰ τί Καίσαρ λέγεται m. P, quae
it R.

[Ol. Iph.]

CLXXXII. Olympias.

xii. regnat Cleopatra, Ptolemaei Novi Dio-
letes dictus est, filia, ann. xiii. Colliguntur
ii.

no et Vatino Cos. 2.

aii Julii Caesaris, et Pompeii, et Lepidi.

i Caesar, Gallis omnino debellatis, Romam re-

Julio Caesare II. solo Cos. 3.
Julio Caesare III. solo Cos. 4.
Julio Caesare IV. solo Cos. 1. 184.

CLXXXIII. Olympias.

insa et Hirtio Cos. 2.

Caesar primus Romanorum Imperator creatus est.
res Romanorum administratae sunt a Bruto et Collatino,
et illos Consulibus, per annos cccxxiii. sive usque ad
annum Cleopatrae, et i. annum Caii Julii Caesaris, et
ules.

'aschale vol. I.

αὐτοῦ τῷ ἐνάτῳ μηνὶ τελευτησάσης, ἀνέκειραν αὐτὴν καὶ ἐξέβα-
 R 438 λον τὸ βρέφος· δὴ καὶ Καίσαρ ἐλέγετο· Καίσαρ γὰρ λέγεται
 ῥωμαῖσι ἢ ἀνυτομή. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ ἀνδρείος γενόμενος,
 προεβλήθη τριουμβιβάτωρ μετὰ Πομπηίου καὶ Κράσσου ὑπατω-
 σάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ρη' Ὀλυμπιάδος, ὃ
 ἀπὸ γὰρ τριῶν τοῦτων ἐδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα.

Ὁ δὲ Ἰούλιος Καίσαρ ὁ δικτάτωρ μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν
 Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικαῖς
 D μέρεσιν ἕμεινεν αὐτὸς πολέμων μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς
 μέρεσι τῆς δύσεως. καὶ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας ἦτο τριουμβι- 10
 ρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πινθηροῦ ὁ αὐτὸς Ἰούλιος Καίσαρ
 λυπηθεὶς ἐκυράννησε Ῥωμαίους, καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥω-
 μαίων πολεμικούς ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου Ῥώμης καὶ
 Πομπηίου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν 15
 αὐτὴν, ἀνείλεν τοὺς συγκλητικούς αὐτῆς.

Οὗτος Γάιος Ἰούλιος ὁ δικτάτωρ, ὃ ἔστιν μονάρχης, ἀπάν-
 των ἐκράτησεν ἐν ὑπερσηφάνῃ καὶ τυραννείᾳ ἐπὶ ἔτη δ' καὶ μῆ-
 P 187 νας ζ' πρὸ δ' ἰδῶν μαίων τῆς πρώτης ἐπινομήσεως. καὶ προε-
 τέθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἢ ἐλευθερία αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ 20

1. ἰννάφ R, ὁ P. 2. ἐλέγετο· Καίσαρ suppleni ex Malala p.
 214. 4. γὰρ apud utrumque de meo addid.. 5. Post Ὀλυμπιάδος
 addit P sola ex libro Helstenii: καὶ μὴ διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας ἦτο
 Τριουμβιβατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώ-
 μης. 10. τριουμβιβατορίας V, δικτατορίας P. 11. τῆς [[ὑπὸ] τῆς R.
 12. πινθηρός P sola. 14. πολέμους P sola. 17. ὁ om. P sola. 18.
 ὑπερσηφάνῃ καὶ τυραννείᾳ PV. 19. εἰδῶν P. 20. ἢ om. R.

Julius Caesar Dictator natus non est, sed matre nono mense ex-
 tincta, ipsa excisa, eductus est infans: unde Caesar est appellatus, quod
 Latinis idem valet ac caesio. Educatus vero, cum septima fertilitudine
 polleret, Triumvir cum Pompeio et Crasso, viris Consulibus, creatus
 est anno i. praedictas Olympiadis oclxxx. non abrogato tamen Consulatu
 ac Triumviratu, universi Senatus decreto. Ab his enim tribus res Ro-
 manae administrabantur.

Julius vero Caesar Dictator, post interfectum Crassum, qui a Porsis
 in praelio in ipsa Perside captus fuerat, solus manavit, bellum cum copiis
 suis gerens in Occidente. Abrogato deinde Consulatu, seu Dictatoris
 dignitate universi Senatus decreto, atque adeo procurante ipso Pompeio
 Magno, offensus illius socer Julius Caesar, tyrannidem in Romanos arri-
 puit, et concitatis in Romanos bellis, contra Senatum Romanum et Pom-
 peium Magnam arma movit, Romamque occupata, Senatorem interfecit.

Hic Caius Julius Dictator, id est Monarcha, superbum ac tyrannicam
 in omnes Imperium exercuit per annos iv. et menses vii. ex ante diem
 iv. Id. Maias. Et proposita ac publicata est Antiochiae magna urbe

το, τῇ κ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς πεμφθεῖσα παρὰ
 τοῦ Καίσαρος, καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ἰού-
 νου Ἀντιοχεῖα τῇ μεγάλῃ γ' καὶ κ' τοῦ αὐτοῦ ἀρτε-
 χρηματίζει σὺν τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας εἰς τι-
 ; α' καὶ πρῶτον ἔτος τῆς πεντεκαίδεκαετηρίδος V. 150
 τὸ πρῶτον ἔτος Γάβου Ἰουλίου Καίσαρος.

ἐπίδου καὶ Πλάγκου.

; Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡρέθη μονάρχ- B
 ξερ' οὗ τὰ Ῥωμαίων ἤκμασεν· καὶ οἱ μετ' αὐτὸν
 ἠγορεύθησαν. ὃς καὶ ἕκτος βασιλεὺς πρῶτος
 λθεν.

; ἄκρον ἑτηρικὴν ἡσκαίτε.

Ἀρχὴ Ἰνδιουκλιώνων.

ἴτου ἔτους Γάβου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προ-
 ῶν Δελίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν ιβ' καὶ αὐτῆς τοῦ
 νός, Ἀντιοχεῖς τοῦς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι, R 448
 ; δὲ χρηματίζων ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς C
 μηνός.

n. R. 4. *Ἰντεῦθεν Ἀντιοχεῖς τοῦς ἑαυτῶν χρόνους ἀρι-*
R. eadem ad 14. post m. P. 6. Post verba ἐκὸ πρώτου
Ἰουλίου Καίσαρος sequitur alia eaque recentiori manu scri-
ta imperatorum in V, item in R. De quo v. annotat. Ducangii.

10. ἕκτος βασιλεὺς πρῶτος] ἕκτος βασιλεὺς R,
 ἑκτάτος καὶ πρῶτος P. 11. Ῥωμαίων om. R. 12. τοῦ

cum Romanorum esse coepit, xi. die mensis Artemisii, Ol. Iph.
 eodem Julio Caesare missa: idemque Julius Caesar Dicta-
 to magna Antiochena proclamatus est xxxi. Artemisii men-
 us igitur libertatis adeptae honorem primus magnae An-
 r annus, atque adeo primus etiam quindecimii Indictio-
 nimo Cui Julii Caesaris anno. 3.
 epide et Plance Cosa.

Julius Caesar primus Romanorum levatus est Imperator,
 manorum floruerunt. Qui vero hunc sunt subsequuti, Cae-
 sunt. Is porro Imperator, Dictator, et Primus Romano-

a dicendi facultate praestitit.

Initium Indictionum.

anno Cui Julii Caesaris, et praedictis Consulibus Lepido
 ipso XII. die mensis Artemisii, (seu Mail) Antiocheni an-
 unt: se Indictiones numerari coepere a primo die ipsius
 is, (seu Septembris.)

ζ'. ὑπ. Ἀντωνίου καὶ Ἰσαυρικοῦ.

β'. Γαίου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πόλεμος Ἰσαυρικὸς συνέβληθη. 5

Ἀντώνιος ὁ ὑπάτος ἐψηφίστατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν
D κοντίλιον διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγεννησθαι.

Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἑνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια', σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

η'. ἐπ. Ἀλβίνου καὶ Πολλίωνος. 10

γ'. Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσε κατὰ Σκιπίωνος καὶ Ἰρκανοῦ τοῦ ἀρχιμέως, καὶ φυγαδέσας αὐτοὺς θεωρίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ε'.

P 188 Εἰσὶν δὲ καὶ οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων ἀρχιερεῖς με-
τά τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ὀ' ἐτῶν, ἧγουν ἀπὸ θυ-
δίου ἔτους καὶ αὐτοῦ Λαρείου τοῦ Ἰστιάσπου καὶ δευτέρου ἔτους
ξγ' Ὀλυμπιάδος, οἶδε.

α'. Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ θμα Ζοροβύβελ ἔτη λβ'.

β'. Ἰακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ'.

γ'. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου ἔτη μ'. 20

1. ζ'] Ἰνδ. α' addit P sola. 2. τοῦ om. P. 6. τὸν μῆνα Κοντή-
λιον Ἰούλιον λέγεσθαι P: Κοντήλιον etiam V. 8. αὐτὸς (Ἰούλιος) R.
10. η'] Ἰνδ. γ' addit P sola. id. Πολλίωνος P. 11. Γαίου om. R.
15. καὶ om. R. 17. καὶ alterum om. P. 20. Ἰοάκιμος P sola. id.
ἔτη om. P hinc usque γ'.

A. m. c.
5462.

A. n. o.

713. vii. Ind. i. Antonio et Isaurico Cos.
ii. Cali Julii Caesaris.

Laodicenses hinc annos suos numerant.

His Cos. bellum Isauricum peractum est.

Antonius Cos. decrevit uti mensis Quintilis Julius diceretur, quod in Illo is, (Caesar) natus esset.

Idem vero (Caesar) xi. dies anno adjecit, expensio Solis et Lunae cursu.

714. viii. Ind. iii. Albino et Pollione Cos.

iii. Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar tertio sui imperii anno, contra Scipiones et Hyrcanum summum Pontificem bellum movit, usque in fugam actis, circenses per dies vi. dedit. 1. 185.

Hi sunt Summi Pontifices qui Hebraeis praefuerunt post reditum ex captivitate annorum lxx. seu ab viii. anno, et ipso Darii, Hystaspis filii, anno ii. Olympiadis lxxiii. Scilicet,

i. Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, ann. xxxii.

ii. Joacimus, filius Jesu, an. xxx.

[Ol. Iph.]
4.

Ελιασίβου ἔτη λς'.

ς ὁ τοῦ Ἰωδαε' ἔτη λβ'.

ς Ἰανναίου, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν Β
καὶ Ἰερουσαλὴμ προσεκίνησεν, ἔτη κ'.

Ἰαδδοῦ ἔτη κα'.

ρος, καθ' ὃν οἱ ὀ τὰς θείας γραφὰς ἐρμήνευσαν,

Σίμωνος, ἀδελφὸς Ἐλεάζαρ, ἔτη ιδ'.

R 450

, καθ' ὃν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιραχ ἐγνωρίζετο, ἔτη λβ'.

ιοῆς ἔτη κς'.

V 151

ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.

C

, καθ' ὃν Ἀντίοχος Ἰουδαίους πολιορκήσας ἐλληνι-
κασιν ἔτη κθ'.

Ἰουδῆς ὁ Μακκαβαῖος πρόεξη, ἐκαθάρου τῶν
ύραν.

ς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ς ὁ καὶ Μενέλαος ἔτη ζ'.

ς ὁ Μακκαβαῖος ἔτη λγ'.

ης ἀδελφὸς Ἰούδα ἔτη ις'.

ς ἀδελφὸς Ἰωάννου ἔτη ιγ'.

V. 8. Ἰάδδα, Ἰάδδα P. id. καθ' ἣν RV. 6.
P. 8. Ἐλεάζαρον P. 9. τοῦ om. P. 13. ἠνάγκα-
19. Ἰωνάθης P sola.

bue, Joacimi filius, an. xl.

, Eliasibi filius, an. xxxvi.

eus, Jodae filius, an. xxxii.

s, Jannaei filius, sub quo Alexander condidit Alexandriam,
ue profectus, adoravit, ann. xl.

, Jaddae filius, ann. xxi.

arus, cujus tempore viri lxx. interpretati sunt sacras
xv.

, Simonis filius, Eleazari frater, ann. xiv.

n, sub quo Jesus Sirach florebat, ann. xxxii.

isses, ann. xxvi.

n summus Pontifex, ann. xxii.

s, sub quo Antiochus Judaeos, iis obsessis, ad gentilem
ann. xxiv.

n Judas Maccabaeus praefuit, purgata ab impio cultu re-

us summus Pontifex, an. xvi.

ias, qui et Menelaus, an. vii.

ias Maccabaeus, an. xxxiii.

iathas, frater Judae, ann. xvii.

non, frater Jonathae, ann. xviii.

19'. Ἰωάνθης Σίμωνος, ὁ καὶ Ὑρκωτός; ἔτη κξ'.

D κ'. Ἀριστόβουλος, ἅς πρῶτος περὶθετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῇ ἱερουσόμῃ ἔτη α'.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἡμα καὶ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρον χριστοὶ ἡγούμενοι διαρκέσαντες ἔτεσιν υπγ', αἱ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ', αἱ καὶ παρὰ τῆς Λαυηλ τοῦτον εἰρημέναι τὸν τρόπον, Καὶ γνώσει καὶ συνήσεις ἀπὸ Ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ ἀνοικοδομηῆσαι Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπι-

P 189 στρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἔκκενω-
θήσονται οἱ καιροὶ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ' καὶ ἑβ-
δομάδες ξβ'.

Τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἀρχιερέων καὶ βασιλέων ἐκλεπόντων Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύει, Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς, καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσης, ἀπὸ Ῥωμαίων τὴν τῶν 15 Ἰουδαίων ἐγχειρωθεὶς βασιλείαν, καὶ ὃν εἴς τοῦ Χριστοῦ γενέ-
σις πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῇ καὶ ἀρχιερωσύνη τε καὶ βασιλεία τῶν Ἰουδαίων κατελώθη, συμπληρωμένης εἴς παρακλυ-
σεὶ προφητείας, Ὅτι ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα οὐδ' ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται 20 προσδοκία ἰθνην.

R 452 B

Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῆς Λαυηλ χριστός

7. Λαυηλ] IX. 25.

8. εἰρημέναι τρόπον R.

15. ἐπὶ P sola.

ibid. Ῥωμαίων P, Ἡρώδου RV. 17. ἢ καμ. PV. ἡ. καὶ ἀρχ.]

ἀρχ. P sola, V (†).

18. Μωυσῆ PV. Gen. I. 1.

20. φ] ὁ R, ἅς P.

XI. Jonathan, Simonis filius, qui et Hircanus; an. κxx.

XX. Aristobulus, qui primus regium diadema adsumit summo Pontificatu, ann. i.

XXI. Jannaeus, qui et Alexander, Rex simul et summus Pontifex, ann. xxx.

Huc usque a Cyro per uocationem consensum Principes perstitissent annis οδϷϷϷϷ, qui consistunt hebdomades annorum ιακκ, quae et apud Danieleum praenuntiatae sunt in hunc modum: Et uisus intelligesque ab exitu sermonum quibus respondens est, et horum uodificatur Hieronimus: et reuertetur et aedificabitur platea et murus, et implebitur tempus usque ad Christum duces hebdomades vii. et hebdomades xxxii.

Deficientibus apud Hebraeos summis Pontificibus et Regibus, imperat Herodes advena, Antipatri Ascalonitae et Cypridis Arabissae filius, cum Judaeorum regnum a Romanis obtinisset: quo tempore: appropinquante Christi nativitate, haereditaria successio, et summus Pontificatus ac regnum Judaeorum corruerunt, adimpleta Moysis propheta: Non deficiet Princeps ex Juda, neque Dux de femore ejus, donec ueniat qui repositus est, et ipse est expectatio gentium.

ἡγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ἡρώδου χριστοὶ ἡγούμενοι, οἱ δὲ ἦσαν ἀρχιερεῖς, οἱ προέστησαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρείου τὸν Ὑκαίου τελείας ἀνακαιῆς τοῦ ἱεροῦ, ἥτις γέγονε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ρηγ' Ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μετὰξὺ γίνεται ἕτη νηγ', αἵτις εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ἕξθ', ὅποσας καὶ ἡ τοῦ Δαυὶδ θρονοῦ προφητεία.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κενσωρίνου καὶ Σαβίλου.

δ'. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος.

10 Σαλούστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν ἰδῶν ματῶν. C

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκκου.

ε'. Γάϊου Ἰουλίου Καίσαρος.

Γάϊος Ἰούλιος Καίσαρ ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρούτου, συμποισήσαντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν 15 συγκλητικῶν.

Μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπέλεξαι V 152 ἡ σύγκλητος Ῥωμαίων τὸν Ἀγούστον Ὀκτάβιον τὸν συγγενεὶα τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν Ἀντώνιον τὸν τοῦ Ἀγούστου γαμβρὸν ἐπὶ D ἀδελφῆ καὶ Λέπιδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριουμβιάρχους, οἱ

6. vol. em. P. 7. φησὶ Ὁ. em. R. 8. τοδ. β'. θ'.] Invertens hæc solet P.
10. εἰδῶν P. ib. Μαίτου P sola. 16. Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα P.
19. Δαρείου V. ibid. κρισηβοιότατος V, κρηφόβιος R.

Hæc autem prædictus a Daniele Christus Dux suam accipit: quippe Anniam. c. usque ad Herodem uncti hæcæ fuere. Hi vero extiterè summi Pontifices, qui genti suæ præfuerunt, a completa templi sub Darlo Hystaspis filio rænovatione, quæ facta est sub annum II. Olympiadis cLXXIII. Quæ vero intencodunt, annos nesciunt cLXXIII. scilicet hebdomades LXX. quot Danielis prophætia prædixit.

A. u. c.

CLXXIV. Olympias.

[Ol. Iph.]

715. ix. Ind. iv. Censorino et Sabino Coss.

2. 5464.

iv. Cæsii Julii Caesaris.

Salustius moritur iii. Idus Maias.

716. x. Ind. v. Pulchro et Flacco Coss.

3.

v. Cæsii Julii Caesaris.

Caius Julius Caesar Romam reverens, ab altero Bruto interfectus est, cum se conjuratis aliis quibusdam Senatoribus.

Extincto Caio Julio Cesare, Senatus Romanus Octavium Augustum Cesaris cognatum, et Antonium Augusti sororium, ac Lepidum delegit, qui creati Triumviri, Romanam Rempublicam usque ad mortem suam administrarunt, et Consules crearunt.

ἰδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀύγουστος ὁ καὶ Ὀκτάβιος ἔτη νε', μῆνας ε', ὁμοῦ ρκα', δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνηρέθη Κλεοπάτρα, λ' δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀναλ-
 ρεισιν μοναρχήσας, κρατήσας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη
 P 190 Ἰουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδ' μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται.

Ἰνδ. ε'. ἰα'. ὑπ. Ἀγρίππα καὶ Γάλλου.

α' Ἀυγούστου Καίσαρος.

10

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διμερίσαντο,
 R 454 α' Καῖσαρ Ἀύγουστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ, β' Ἀντώνιος Ἐφῶν
 σὺν τῇ Ἀσίᾳ, γ' Λέπιδος τὴν Λιβύην.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Ἀύγουστοι οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς
 ἀνηγορεύθησαν.

15

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Κικέρων ρήτωρ ἀπέθανεν καλάν-
 δαις ματαίς.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Πουβλικόλα καὶ Ἔρβα Κοκλιου.

β' Ἀυγούστου Καίσαρος.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

20

Ἡρώδης δὲ Ἀνάθηλόν τινα μεταπεμφθῆσεν ἀπὸ Βαβυλῶ-

4. ρκα'] ρκα' V: ὁμοῦ ρκα' v. 8. post φέρεται posit P cum
 ed. Scaligeri p. 261., quamvis ipse Ducangius glossema sibi mo-
 neat videri καθῆς — φέρεται (et fortasse totum illud δαῖτα —
 φέρεται). 7. ὁ alterum om. P. 13. Λέπιδος] καὶ Λέπιδος P.

Annam. c. A. u. c.

[Ol. Iph.]

Romanis II. imperavit Caesar Augustus, qui et Octavius,
 ann. lvi. menses vi. ac annos quidem xii. usque ad mortem
 Cleopatrae: xxx. vero alios, ea sublata, solus imperans, ex-
 pugnata Aegypto: quibus secundum carnem natus est Domi-
 nus noster Jesus Christus in Bethleem Judaeae; reliquos vero
 xiv. postea, ut hic observare licet. Colliguntur anni v. mcdxxi.
 xi. Ind. vi. Agrippa et Gallo Coss.

4.

i. Augusti Caesaris.
 Senatusconsulto Triumviri orbem inter se partiti sunt, I.
 Caesar Augustus Occidentem cum Italia, II. Antonius Orien-
 tem cum Asia, III. Lepidus Africam obtinuit.

Ab hoc Augusto caeteri deinceps Romanorum Imperato-
 res Augusti sunt appellati.

His Coss. Cicero Orator oblit Kalendis Mafii.

5466. 717. xii. Ind. vii. Publicola et Nerva Coccio Coss.

1. 186.

II. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis accidit.

Herodes, Ananelo quodam Babylone evocato, hunc sum-

νος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύ-
 σας Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, υἶόν δὲ
 Ἰγχανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προύγει. ἐνιαυτοῦ δε διαγενομένου
 πάλιν τῷ Ἀνανήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβου- C
 λον ἀνελών.

ῥπέ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ἕπ. Κορνεφικίου καὶ Πομπηίου.

γ' Ἀγούστου Καίσαρος.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ἕπ. Ἀντωνίνου καὶ Αἰβώνου

10 Ἀγούστου Καίσαρος δ'.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ἕπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Κικέρωνος.

Ἀγούστου Καίσαρος ε'.

Ἰνδ. ια'. ις'. ἕπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Κορβι- D

λίου.

15 Ἀγούστου Καίσαρος ς'.

Ἐκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

ῥπς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ἕπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Κράσσου.

Ἀγούστου Καίσαρος ζ'.

20 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ἕπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Κράσ-

σου τὸ β'.

10. δ' Ἀγούστου Καίσαρος] Numerum semper postposit V: quan-
 quam dubito an non p. 191. A. 12. ε'. Α. Κ. ε'. Β.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

nam Judaeorum Pontificem constituit. Nec multo post eo
 exaucturato, Aristobulum uxoris fratrem, Hyrcani filium, ad
 hanc dignitatem provehit, quam anno dein elapso, rursum
 Ananelo restituit, sublato ac interfecto Aristobulo.

CLXXXV. Olympias.

718. XIII. Ind. VIII. Cornificio et Pompeio Coss. 2. 5467.

III. Augusti Cnesaric

719. XIV. Ind. IX. Antonio et Libone Coss. 3.

IV. Augusti Caesaris.

720. XV. Ind. X. Octaviano Augusto et Cicerone Coss. 4.

721. Aeneberbo et Sosie Coss. 1. 187.

V. Augusti Caesaris.

722. XVI. Ind. XI. Octavio Augusto II. et Corvilio Coss. 2.

VI. Augusti Caesaris.

Solis Eclipsis facta est.

CLXXXVI. Olympias.

723. XVII. Ind. XII. Octaviano Augusto III. et Crasso Coss. 3.

- V 153 *Αὐγούστου Καίσαρος ἡ'.*
- P 191 *Ἀντίπατρος ὁ Ἀσκαλωνίτης, παῖς δὲ αὐτοῦ ἦν Ἡρώδου τι-
τὸς τῶν περὶ τὸν νεώ του Ἀπάλλωνος ἱεροδούλων, Ὑρκανῷ τῷ
Ἰουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπεράτων ἐπίστατος αἷς Ἰου-
δαίας ἐπὶ Ἡρώδου καθίσταται.* 5
- R 456 *ἡ' ἔτει Αὐγούστου Καίσαρος Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου
καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Ἀραβίας φερούσης ἐπὶ Ῥωμαίων
τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται· ὃς τὸν Ὑρκανὸν ἀνελὼν οὐκέτι τοῖς
ἐκ διαδοχῆς, ἀλλὰ πῖσω ἀσήμεοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένευμεν.
Καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ 10
Χριστοῦ ἡ παρὰ Μαυῦσαι πληροῦται προφητεία ἡ φάσκουσα, Οὐκ
B ἐκλείπει ἀρχῶν ἐξ Ἰούδα οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ,
ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκίᾳ ἐθνῶν.
Βασιλεύει δὲ Ἡρώδης Ἰουδαίων ἔτη λζ'· οὗ τῆς βασιλείας
ἔτει λε' Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται τῆς Ἰουδαίας. 15
Μεθ' ὃν Ἀρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ'·
Μεθ' ὃν Ἡρώδης Ἀρχελάου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη κή,
καθ' ὃν πέπονθεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτῆρ ὁ Χριστός.*
- C *Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Ἀποβάμβου καὶ Σουσίου.*

11. *Μωϋσῆ PV.* 13. *φ]* ὃς P sola. 15. *δ* om. P. 19, *Σωσίου P.*

A. u. c.

[OL. Iph.]

vii. Augusti Caesaris.

724. *xiii.* Ind. *xiii.* Octaviano Augusto IV. et Crasso II.

Coss.

4.

viii. Augusti Caesaris.

Antipater Ascalonites, (is vero cujusdam Herodis templi Apollinis ministri filius fuit) qui Hyrcano Judaeorum Regi in multis adjutor fuerat, Judaeae Procurator ab Herode constituitur.

viii. Anno Augusti Caesaris, Herodes filius Antipatri et Cypridis, quae genus ex Arabia ducebat, a Romanis Rex constituitur. Is Hyrcano subleto, deinceps non ex successione, sed viris quibusdam obscuris summum Pontificatum commisit.

Es regnante nato Domino et Salvatore nostro Jesu Christo, Mosis Prophetia impleta est, quae dicit: *Non deficiat Princeps ex Juda, neque Dux de sanctoribus eius, donec veniat qui repositus est, et ipse erit expectatio gentium.*

Judaeis vero imperat Herodes annos xxxvii. cuius regni an. xxxv. Jesus Christus in Bethleem Judaeae nascitur.

Post quem Archelaus illius filius regnavit ann. ix.

Post quem Herodes, Archelaei frater, Tetrarcha, ann. xxviii. regnavit: sub quo Dominus noster et Salvator Christus passus est.

xix. Ind. *xv.* Adonababe ut Somo Coss.

Ἀγούστου Καίσαρος θ'.

Ἰνδ. α'. κ'. ἐπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀπουλητίου.

Ἀγούστου Καίσαρος ε'.

ρηζ' Ὀλυμπιάς.

5 Ὀκτάβιος Ἀγούστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ σεξ-
τιμὸς μὴν Ἀγούστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν
ἀναγορευθῆναι.

Ἰνδ. α' κα'. ἐπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀγρίππα. D

Ἀγούστου Καίσαρος ια'.

10 Ἰνδ. β'. κβ'. ἐπ. Ὀκταβίου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀγρίππα
τὸ β'.

Ἀγούστου Καίσαρος ιβ'.

Ἐποικιστὴν ἔτει τῆς τριουμβιατορίας Ἀγούστου Καίσα-
ρος, τύραννησάντων τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς
15 κτισσῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φάρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λε-
γομένην Πρωτεύως καὶ οὐσαν κατέναντι Ἀλεξανδρείας αὐτῆς ὡς
ἀπὸ μιλίων δ', καὶ προσχωσάσης γῆν καὶ λίθους εἰς τὴν θάλασσαν P 192
ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα, ποιησάσης βαδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νή-
σου καὶ τῆς Φάρου ἀπὸ ἀνθρώπων· ὅπερ φοβερὸν ἔργον ἐποίη- R 458
20 σεν ἢ αὐτὴ Κλεοπάτρα διὰ Δεξιφάνους Κνιδίου μηχανικοῦ, ὃς

2. 8. 10. Ὀκταβιανοῦ P. 5. Σεξτήλιος P, Σεκστήλιος V. 13.
τριουμβιατορίας RV. 16. αὐτῆς om. Malalas p. 218. 10. 17. γῆ P.
ibid. λίθοις P. ibid. εἰς sumpsit a Malala. 18. ποιησάσης]
εἰς τὸ Malalas. 20. αὐτῆ om. P. id. Κησίου R.

A. u. c.

ix. Augusti Caesaris.

725. xx. Ἰνδ. xv. Octaviano Augusto V. et Apuleio Coss.

x. Augusti Caesaris.

[Oli. Iph.] Anni a. m. c.

4. 5474.

CLXXXVII. Olympias.

Octavius Augustus renuntiatus est, et Sextilis mensis
Augustus appellatus, quod in eo Augustus esset renuntiatus.

726. xxi. Ἰνδ. i. Octaviano Augusto VI. et Agrippa Coss.

xi. Augusti Caesaris.

727. xxii. Ἰνδ. ii. Octaviano Augusto VII. et Agrippa II.

Coss.

xii. Augusti Caesaris.

Annō xii. Triumviratus Augusti Caesaris, Aegyptiis et
Cleopatra tyrannice imperantibus, illa scilicet quae in magna
Alexandria Pharum in insula, quae Protai appellatur, ipsi
Alexandriae ad iv. circiter millia passuum objecta, aedifica-
vit, molibus et lapidibus aggestis mari: quo effecit ut per il-
lud spatium quavis ad ipsam usque insulam et Pharum pede-
stri itinere pervenire posset: quod quidem stupendum opus

2.

1. 188.

2.

τὴν θάλασσαν ἐποίησεν χθόνα. τῆς δὲ ευρανήδος τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς Κλεοπάτρας γνωσθεΐσης Ῥωμαίους, ἐξῆλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ἀντώνιος ὀπλισάμενος κατὰ τῆς Κλεοπάτρας καὶ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ Περσικὰ μέρη, ὅτι ἐτάρασον τὴν ἀνατολήν.

Ἄγει ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σωσίβιον τινα Ἀντιοχέα σγ-5
 κλητικὸν ἀνελεθεῖν μετὰ τοῦ Αὐγούστου ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευ-
 V 154 τῶντα καταλιπεῖν τὴν πρόσασον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ πατρίδι εἰς τὸ ἐκ-
 Β τελεῖσθαι ἐν αὐτῇ κατὰ πενταετηρίδα τὰς λ' ἡμέρας τοῦ περιῶν
 μηνὸς ἀγῶνας ἀκροαμάτων, θυμηλικῶν, σκηρικῶν καὶ ἀθλητῶν
 καὶ ἵππικὸν ἀγῶνα. 10

Ἄγει ὅτι πρῶτος ἐγένετο βασιλεὺς Ῥωμαίων μονάρχης ὁ
 Αὐγούστος, ὅστις ἐχρημάτισεν οὕτως· Αὐγούστος Καῖσαρ Οὐ-
 ταινιανός, τροπαιοῦχος, σεβαστός, κραταῖός, ἱμπεράτωρ, ὅπερ
 ἐστὶν αὐτοκράτωρ.

Αὐγούστος ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἴγυπτου, τῆρ 15
 C τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἕτεσι σγ'.

Αὐγούστος Ὀκτάβιος ἐμονάρχησεν ἕτη μδ'. ὁμοῦ ρεφα'.
 Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου τὸ η' καὶ Ταύρου.

3. Ἀντωνίος V. 4. τὰ] ἐπὶ τὰ Μαλαλα. 5. χρόνοις τούτοις]
 χρόνους R, (ἀπτεῖς) χρόνους P. 6. τῇ om. P. 9. ἀθλητῶν
 Malalas p. 225. 2., ἀθλητῶν RV, ἀθλητικῶν P. 12. Ὀκταβι-
 ανός] ὁ Κλαυδίος PV. 13. ἱμπεράτωρ m. R, ὁ πηραράτωρ RV.
 16. εἰς P.

Anni a. m. c. A. u. c.

[Ὀλ. Iph.]

Cleopatra confecit, Dexiphane Cnidio architecto usa, qui mare in continentem vertit. Aegyptiorum vero et Cleopatrae accepta a Romanis tyrannide, Roma profectus est Augustus, coactis et eductis copiis contra Cleopatram et Aegyptios, orasque Persicas, quod Orientem turbarent.

Refert Sosibius hac eadem tempestate quendam Antiochenum, ordinis Senatorii virum, cum Augusto Romam venisse, ac morientem suos omnes redditus patriae suae reliquisse, hac conditione, ut singulis quinquenniis, totis triginta mensis Peritii diebus Acrematici, Thymelici, Scaenici, et Athletici, atque adeo Equestres ludi in ea celebrarentur.

Scribit praeterea Augustum primum fuisse qui solus Romanis imperaverit, itaque sese inscripsisse: Augustus Caesar Octavianus, Triumphator, Augustus, Invictus, Imperator, id est Monarcha.

Augustus, ubi in Aegyptum appulit, hanc capit, extincto Ptolemaeorum regno, quod annis duraverat cccxvii.

Octavius Augustus solus imperavit ann. xliiii. Colliguntur anni v. mdxxi.

5478. 728. xii. Iná. iii. Octaviano Augusto VIII. et Taus Coss.

3.

Ἐντεῦθεν τινες ἀριθμοῦσιν τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου μο-
ναρχίας, ἦντινα βασιλείαν Ῥωμαίων οὖσαν ἢ παρὰ τῆ Δανιὴλ
τῆς αἰκῆς σύγκρισις σιδηρᾶν ὀνομάζει, ὡς λεπτόνουσαν. Βα-
βυλωνίων χροσὸς ἢ βασιλεία, ἢ Περσῶν ἄγρνος, Μακεδόνων
5 χαλκός. τὸ δὲ μέρος τι αὐτῆς σιδηροῦν, μέρος τι ὀστράκου, τὸ
ἐπιμικτον τῆς Ῥωμαίων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείας δηλοῖ, ὡς εἶναι D
μὲν τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν σίδηρον, τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων
ὀστρακον.

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Σιλάνου.

10 ρη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιε'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ι' καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ς'. ις'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Πίσωνος.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἄρου- R 460
τιου. P 193

15 Ἰνδ. η'. ιη'. ὑπ. Κέλσου καὶ Τιβερίου.

Ἀγούστος Καίσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ἐποφόρους
ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκελλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ρηθ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. θ'. ιθ'. ὑπ. Λολλίου καὶ Λεπίδου.

2 Ῥωμαίων RV. ib. παρὰ om. R. 4. χρυσῆ P. 5. ὀστράκων P.
6. τῆς om. P. 13. Ἀρουντίου P.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Anna m. c.

Hinc primum imperii Augusti annum nonnulli putant:
quod quidem Romanorum imperium, quae apud Danieleam ha-
betur statuæ comparatio, ferreum appellat, tanquam atte-
nans. Babyloniorum quippe regnum auro confertur, Persa-
rum argenteo, Macedonum aeri. Pars autem istius statuæ fer-
rea, parsque alia testacea, Romanorum et Aegyptiorum mi-
xtum regnum significat, ita ut Romanorum quidem sit ferrum,
Aegyptiorum autem testa.

729. xiv. Ind. iv. Octaviano Augusto IX. et Silano Coss. 4.
CLXXXVIII. Olympias.

730. xv. Ind. v. Octaviano Augusto X. et Flacco Coss. 1. 189.

731. xvi. Ind. vi. Octaviano Augusto XI. et Pisone Coss. 2.

732. xvii. Ind. vii. Octaviano Augusto XII. et Aruntino 5482.

Coss.

xviii. Ind. viii. Celso et Tiberio Coss.

Augustus Caesar Calabriam et Gallos vectigales fecit.
Theatrum Marcelli Romae confagravit.

CLXXXIX Olympias.

738. xix. Ind. ix. Lollio et Lepido Coss. 4.

Ἰνδ. ι'. κ'. ὑπ. Ἀπουλίου καὶ Νέρβα.

B Ἰνδ. ια. κα'. ὑπ. Σατορνίου καὶ Λευκρητίου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. ὑπ. Λευτούλου καὶ Λευτούλου.

ρζ' Ὀλυμπιάς:

Ἰνδ. ιγ'. κγ'. ὑπ. Λευτούλου τὸ β' καὶ Κορνηλίου.

5

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλείστα καὶ μέγιστα ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμαρείαν κατερειπομένην ἐκ θεμελίων ἐγειρεὺς εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Λύγουστου Σεβαστὴν ὠνόμασεν. ἐν Πανειάδι δὲ τὸ Πάνειον κατεσκεύασεν.

V 155 C

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. ὑπ. Φορμικίου καὶ Σιλανοῦ.

10

Ἰνδ. ιε'. κε'. ὑπ. Δομετίου καὶ Ἀενοβάμβου.

Ἐπὶ ταύτων τῶν ὑπάτων μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἢ ἡμέρῃ β' Ἰνδ. ιε' ἐγενήθη ἡ δέσπονα ἡμῶν ἢ θεοῦκος ἀπὸ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἰνδ. α'. κς'. ὑπ. Ἀβωνος καὶ Πισώτος.

15

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν λύσας μελλοῦσα ἀικοδόμησεν.

ρζα' Ὀλυμπιάς.

D Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Κράσσου καὶ Λεντούλου.

Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Νέρωνος καὶ Κλάρου.

2. Σατορνίου P. 4. Ὀλυμπιάδος V. , 6. μέγιστα] μεγάλη PV.
9. Πανιάδι — Πάνιον PV. 13. ἢ prius om. F. 16. φηλοδέμη-
ον m. B, P sola.

A. u. c.

[Ol. Iph.]

734. xx. Ind. x. Apuleio et Nerua Coss.

1. 190.

735. xxi. Ind. xi. Saturnino et Lucreto Coss.

2.

736. xxii. Ind. xii. Lentulo et Lentulo Coss.

3.

CXC. Olympias.

xxiii. Ind. xiii. Lentulo II. et Cornello Coss.

Herodes Hierosolymis multa et praeclara aedificia extruxit. Idem etiam pridem eversam Samariam a fundamentis instauratam in honorem Augusti Sebastem appellavit. In Paniae vero Paniam condidit.

737. xxiv. Ind. xiv. Fornicio et Silano Coss.

4.

738. xxv. Ind. xv. Domitio et Aenobarbo Coss.

1. 191.

His Coss. mensis Septembris viii. feria ii. Ind. xv. nata est Domina nostra Dei genitrix ex Joachin et Anna.

739. xxvi. Ind. i. Libone et Pisone Coss.

2.

Herodes Hierosolymis, destructo templo, illud longe majus aedificavit.

CXCI. Olympias.

740. xxvii. Ind. ii. Crasso et Lentulo Coss.

3.

741. xxviii. Ind. iii. Nerone et Claro Coss.

4.

Ἰνδ. δ'. κθ'. ὑπ. *Μεσσούλα και Κορηνίου.*

Ἡρώδης Καισαρείαν εἰς ὄνομα Καισαρος Αὐγούστου ἔκτισεν, Στρατιωνος πύργον τὸ πρὶν καλουμένην. ὁ αὐτὸς δὲ και Ἀνθηδόνα ἐκτίσας Ἀγρίππειαν ἐκάλεσεν, ἔτι δὲ και Περσαβίνην εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρὸς.

Ἰνδ. ε'. λ'. ὑπ. *Ρουβέλλου και Σατορνίου.*

P 194
R 462

θβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. λά. ὑπ. *Μαξιμου και Τουβέρωνος.*

Ἰνδ. ζ'. λβ. ὑπ. *Ἀφρίκανοῦ και Μαξιμου τὸ β'.*

10 Ἰνδ. η'. λγ'. ὑπ. *Δρούσου και Κρισπίνου.*

Ἰνδ. δ'. λδ'. ὑπ. *Κενσωρίνου και Γάλλου.*

θγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. λι'. ὑπ. *Νέρωνος τὸ β' και Πίσωνος τὰ β'.*

B

Τιβέριος ἱστράτευσε κατὰ Βρεταννῶν και Ἀρμενίων.

15 Ἰνδ. ια'. λζ'. ὑπ. *Βάλβου και Βιτέρου.*

Ἰνδ. ιβ'. λζ'. ὑπ. *Ὀκταβιανοῦ λοιπὸν τὸ ιγ' και Σύλλου.*

Ἰνδ. ιγ'. λη'. ὑπ. *Σαβίνου και Ρουφίνου.*

Ἀγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσεν, καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν.

3. δὲ om. P. *ib. Ἀνθηδόνα] Καφανθηδόνα PV, Ἀνθηδόνα m. R.*
4. δὲ add. V. *ib. και Περσαβίνην] Κακροζαβίνην Wesselingius*
ad Itin. Hieros. p. 601. 5. ἰδίου om. P. 6. Σατορνίου P.
16. λυκόν addidit V. 19. μοιχείας PV.

A. u. c.

[Ol. Iph.] Annia m. c.

742. xxxix. Ind. iv. Messala et Cyprius Coss.

1. 192.

Herodes Caesaream in Caesaris Augusti nomen condidit. cum prius Turris Stratonis vocaretur. Idem Carianthedone instaurata, hanc Agrippream nuncupavit. Sed et Persabinas, patris Antipatri nomen insidit.

xxx. Ind. v. Rubellio et Saturnino Coss.

CXCII. Olympias.

743. xxxxi. Ind. vi. Maximo et Tubero Coss.

2.

5496.

744. xxxxii. Ind. vii. Africano et Maximo Coss.

3.

745. xxxxiii. Ind. viii. Druso et Crispino Coss.

4.

746. xxxxiv. Ind. ix. Censorino et Gallo Coss.

1. 193.

CXCIII. Olympias.

747. xxxv. Ind. x. Nerone II. et Pisone II. Coss.

2.

Tiberius in Britannos et Armenios expeditionem suscepit.

748. xxxvi. Ind. xi. Balbo et Vetere Coss.

3.

749. xxxvii. Ind. xii. Octaviano XIII. et Sulla Coss.

4.

750. xxxviii. Ind. xiii. Sabino et Rufino Coss.

Ϡδ' Ὀλυμπιάς.

C Ἰνδ. ιδ'. λθ'. ὑπ. Ὀκταβιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Σιλανοῦ.

Τούτῳ τῷ εἰς ἔτει γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθάν
τὸ κς' ἔτος τῆς Ἀγούστου Καίσαρος μοναρχίας καὶ μῆνα τὸν
ἕκτον, τούτεστιν κατὰ τὸ λθ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, θέλομεν 5
γνώναι πόστην ἔχει κατὰ σελήνην ἢ πρώτη τῷ ἑβδόμῳ μηνὸς Εἰ-
λοῦλ κατὰ τὴν σεληνιακὴν παράδοσιν τῆς γραφῆς καὶ ποία ἐστὶν
ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος. ἀπὸ τῶν εἰρη' ἐτῶν τὸ α' ἀφαιρούντες
τὰ εἰρη' ποιοῦμεν παρὰ τὸν ιδ'. ιδ' σ' γίνονται ϣ'. ιδ' π' γί-
V 156 νονται ρφκ'. ιδ' θ' γίνονται ροα'. λοιπὸν ιδ'. τὸ εδ' ἔτος τῆς 10
D ἐννεακαιδεκατηρίδος ἔχει δ' ἐπακτάς. ταύταις προσάπτομεν ἡ'
τάς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου. ἀπρίλιον
λ', μαίον λα', ἰουνίον λ', ἰουλίον λα', αὐγούστου λα', σεπτεμ-
βρίον α', γίνονται Ϡββ'. ἔκβα τριακοντάδας, λοιπὸν β'. ἔγνω-
μεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν εἰρη' ἔτος γενέσεως κόσμου ἢ α' ἡμιακῆ 15
τοῦ σεπτεμβρίου μηνὸς ἔσχηεν κατὰ σελήνην δευτέραν.

Ἔτα γινώμεν καὶ ποία ἡμέρα ἐφθασεν ἢ πρώτη τῷ σεπτεμ-
P 195 βρίου. τοῖς εἰρη' προσάπτομεν τὸ δ'. ατος' γίνονται ϣοπα'.
ταύτας παρὰ τὸ ζ'· ζ' Ϡ' γίνονται ϣτ'· ζ' π' γίνονται Ϡξ'· ζ'

2. Σιλανοῦ P. 6. πόστην] πῶς τὴν V, πῶς P. *ibid.* Εἰ-
λοῦλ] Εἰλοῦλ V. 11. ιδ' ἐτηρίδες PV.

A. u. c.

Augustus Juliam fillam, cognito illius adulterio, in exi-
lium misit.

[Ol. Iph.]

CXCV. Olympias.

751. xxxix. Ind. xiv. Octaviano Augusto XIV. et Sil-
vano Cos.

3. 194.

Hoc anno a mundo condito v. m̄dvi. post expletam Augusti Caesa-
ris Imperii annum xxvi. et mensem vi. hoc est xxxix. illius imperii, si
velimus nosse, ut se habeat secundum lunae cursum prima septimi men-
sis Elul, juxta lunarem traditionem scripturae, et qualis sit dies septi-
manae, ita computare licet. De v. m̄dvi. annis detracto i. remanent
v. m̄dv. Jam per xix. operemur: ducamus xix. in cc. prodibut in.
m̄dccc. ducamus xix. in lxxx. existent m̄dxx. ducamus xix. in h. nascen-
tur clxxi. reliqua erunt xiv. Decimus quartus annus decemnovennis
eyeli habet Epactas iv. His addimus xiii. ante luminaria, et xi. illas a
xxi. Martii, xx. Aprilis, xxii. Maii, xxx. Junii, xxxi. Julii, xxxi. Augu-
sti, i. Septembris, fiunt clxxxii. tolle tricenarios, relinquuntur ii. Intel-
leximus ergo quod hoc praesenti anno mundi v. m̄dvi. primus dies sole-
ris mensis Septembris, in secundam lunam incidit.

Dein videamus etiam qua feria contigerit dies primus Septembris.
v. m̄dv. quartam addimus partem, nempe m. ccclxxvi. et procreatur
vi. m̄dcccclxxxi. Hoc totum dividamus per vii. vii. duc in dccc. fiat

β' γίνονται ἰδ', λοιπὸν ζ'. καὶ ἔγνωμεν ὡς κατὰ τὸ εφς' ἔτος ἐφθασεν ἡ α' τοῦ σепτεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ ζ', καὶ εἶχε κατὰ σελήνην δευτέραν.

Λ ε υ ι τ ι κ ο ὦ .

5 Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἑβδομοῦ μηνὸς εἰσιν αὗται.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ μὲν τοῦ μηνὸς B ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπύγων, κλητὴ ἁγία τῶ κυρίῳ. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὄλοκαύτωμα τῶ κυρίῳ. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ τούτου ἡμέρα ἐξίλασμοῦ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὄλοκαύτωμα τῶ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ 15 ὑμῶν ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. πᾶσα γὰρ ψυχὴ ἣτις οὐ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. πᾶν ἔργον C οὐ ποιήσετε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενὰς ὑμῶν ἐν πάσαις 20 ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν, καὶ τα-

2. τὴν σελήνην P. 6. καὶ ἐλάλησε] Levit. XXIII. 23. 7. τοῦ tertium om. F. 14. ἡ ἡμέρα P. 16. ταύτη] αὕτη P.

VI. MCC. VII. IN LXXX. FIUNT DLX. VII. IN DUO, FIUNT XLV. ERGO DIDICIMUS QUOMODUM ANNO MUNDI V. MDVI. PRIMUS DIES SEPTEMBRIS IN DIEM SABBATI INCIDERIT, QUO DIE SECUNDA LUNA FUIT.

Ἐς Levitico.

Et festa septimi mensis haec sunt: Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Loquere filiis Israel dicens: Mensis septimi una mensis erit vobis requies, memoriale tubarum, vocata, sancta Domino. Omne opus servile non facietis, et offeretis holocaustum Domino.

Et locutus est Dominus ad Moysen dicens: Et decima mensis septimi hujus dies expiationis vocata sancta erit vobis, et humiliabitur animas vestras, et offeretis holocaustum Domino. Omne opus non facietis in ipsa die hac. Est enim dies expiationis haec vobis propitiare pro vobis coram Domino Deo vestro. Omnis enim anima quae non humiliabitur in ipsa die hac, exterminabitur de populo suo. Et omnis anima quae faciet opus in ipsa die hac, peribit anima illa de populo suo. Omne opus non facietis. Legitimum sempiternum in generationes vestras in omnibus habitationibus vestris. Sabbata Sabbatorum erunt vobis, et humiliabitur animas vestras a nono mensis a vespera usque ad vesperam sabbatizabitis

πεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας ἀμβλατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν. καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων, *Αἴλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τῆ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελεσθῆτε τὰ γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας. τῆς 5* ἡμέρας τῆ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόῃ ἀνάπαυσις. καὶ λήψετε ἐαυτοῖς τῆς ἡμέρας τῆς πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ

D ὕγνου κλάδους ἐκ χεμαῶρου, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου

R 466 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἐπτά ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. νόμιμον αἰώνιον εἰς 10 τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἑορτάσατε αὐτήν. ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἐπτά ἡμέρας. πᾶς ὁ ἀντάχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσουσιν ἐν σκηναῖς, ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατέκτισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔξαργαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος. 15

Καὶ αἱ μὲν ἑορταὶ τοῦ ἐβδόμου μηνός, καθὰ λελεχται, αἰσιν αὐται. ἡ πρώτη ἑορτὴ σαλπγγων, καθὼς ἀπεδελχθη, ἡμέρα ἐβδόμη λειτουργουμένη ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά. ἡ δὲ ὀγδόη ἐγκα-
P 196 νια τοῦ ναοῦ ἡμέρα ἐβδόμη. ἡ δεκάτη ἔξιλασμαῦ, ἡμέρα δευ-
V 157 τέρα, τρίτη δὲ τῶν ἐγκαίνων. καὶ μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας τῶν 20 ἐγκαίνων ἡ πεντεκαιδεκάτη ἑορτὴ σκηνοπηγῶν, ἡμέρα ἐβδόμη,

1. ἐνάτης PV. ib. ἀπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας] ἑσπέρας V. 5. ἑορτάσατε V. ib. τῆς ἡμέρας] 39. 7. ὄρατον P. 8. κάλλυνθρα PV: κάλλυνθρα comparari potest formae in libris non infrequenti ὄρατον. ibid. καὶ ἰτέας] ἰτέας V. 11. ἑορτάσατε PV. 13. κατοικήσωσιν V. 14. κατέκτισα PV. 19. ἡ ἡμέρα P: 20. τῶν prius om. P.

Sabbata vestra. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel dicens: Quintadecimo mensis septimi huius, quando collegeritis fructus terrae, celebrabitis Domino septem dies: die prima requies, et die octava requies. Et accipietis vobis die prima fructum arboris palmorum, et spatulam palmarum, et ramos arboris densos, et agni casti ramos ex torrente, et laetabimini coram Domino Deo vestro septem dies anni. Legitimum sempiternum in generationes vestras, in mense septimo celebrate ipsam, in tabernaculis habitate septem dies. Omnis indigena in Israel habitabunt in tabernaculis, ut videant generationes vestras, quod in tabernaculis habitare feci filios Israel, cum educerem eos de terra Aegypti, ego Dominus.

Atque septimi quidem mensis haec sunt, praest. dictum est, festinitas. Primus festus dies Tuharum, uti est demonstratum, dies septimus, per septem dies celebratus. Decimus, expiationis, dies secundus. Tertius vero, Knaecniorem. Decimus quintus, Somnopogierum, dies septimus, diebus septem celebratus, quo coepit Zacharias officio suo fungi,

ἐπὶ ἡμέρας ἑορταζομένη, ἐν ἣ ἤρξατο τῆς λειτουργίας Ζαχαρίας, καὶ ἐδηγγελεύθη ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου τὴν σὺλλημιν τῆς Ἐλισάβητ. καὶ μετὰ τὰς ἐπὶ τῶν σκηνοπηγιῶν ἡ ὕδωρ ἐξόδιον, ἡμέρα ἐξόδιον. καὶ ἔμεινεν τὸ σάββατον διὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ 5 ἰβίου. καὶ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρώτῃ, εἰκάδι δὲ τετάρτῃ κατὰ σελήνην, ἡμέρα πρώτη ἀπήλθεν Ζαχαρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆρας πέντε λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἀφείλεν τὸ θνητὸς μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἀριθμησώμεν τοίνυν τὰς ἡμέρας κατὰ τὴν πρασοῦσαν συνήθειαν τῆς γραφῆς σεληνιακῶς ἀπὸ τῆς σὺλλημειος τῆς Ἐλισάβητ ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, ἐν ἣ συνελήφθη ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν τοῦ τοπικοῦ ἀμνοῦ σὺλλημιν· εὐρίσκομεν τὸν ἕκτον μῆνα τῆς Ἐλισάβητ ἀπ' οὗ συνέλαβεν τότε πληροῦσθαι.

Τίθεμεν τὰς ἀπὸ καὶ τοῦ ἐξόδιου μηνὸς ἡμέρας σεληνιακῶς C 20 οὕτως. εἰλοδλ ζ' σепτεμβρίου, θελειφ λ' ὀκτωβρίου, μορσοὺν λ' νοεμβρίου, χασιλεθ λ' δεκεμβρίου· τούτω τῷ μηνὶ τῇ, ἡμέρα

2 εὐαγγελίσθη P. 8. καὶ ἐγένετο] Luc. I. 24. 9. τὰς om. P. 12. ἀφείλεν] ἐπέειδεν ἀφείλεν Lucas. ib. Post ἀνθρώποις addit P sq. la: ἐνδ. ιβ'. μετὰ ἕκ. Λειτούλου καὶ Πίσανος 13. τοίνυν] οὖν P. 16. σὺλλήφθη P. 17. εὐρίσκομεν PV. 19. μηνὸς om. P. 20. Θαυλας P. Est Tisri. 21. δεκεμβρίου V. Verba τούτω—αὐτήν post γίνονται γ' posuit P ex coniectura Kaderi, ἕκ. — Πίσανος autem omisit.

et nuntium accepit ab Angelo de conceptione Elizabet. Et post septem dies Scenoprogiorum, Octavus, Exitus, dies septimus. Et mansit Sabbatum propter legis praeceptum. Et vigesima tertio die, primo, (hebdomadia) vigesimo vero quarto secundum lunarem computum, primo (hebdomadia) die, abiit Zacharias in domum suam.

Et factum est ut impleri sunt dies officii ejus, abijt in domum suam. Post hos autem dies, concepit Elizabet exor ejus, et erat octidabat menses quatuor, dicens, Quia fecit mihi Dominus in diebus, quibus abijt exprobrum meum in facer nominat.

A. u. c.

753. Ind. xv. P. C. Lentali et Pisonis.

Numeramus ergo dies pro recepto in scriptura mere, juxta lunarem computum a conceptione Elizabet usque ad diem Annuntiationis sanctae scilicet Virginis et Dei genitricis Mariae, qua conceptus est Agnus Dei secundum typicam signi conceptionem, inveniemus sextum mensem Elizabet, ex quo concepti, tant impleri.

Postestus a xxv. septimi mensis dies secundum Lunarem computum,

πέμπτη, ἐπορεύθη ἡ ἁγία Θεοτόκος εἰς τὴν ὄρεινὴν πρὸς τὴν Ἐλισάβετ καὶ ἠσπάσατο αὐτήν. ὑπ. Λευτούλου καὶ Πλωτος. τηβήθ λα΄ Ιανουαρίου, σαβὰτ κη΄ φεβρουαρίου, ἀδὰρ κέ μαρτίου. ὁμοῦ ρπγ'. ταύτας κατὰ σελήνην μέρισον· ε' κ' γίνονται ρα'· ε' ἰ γίνονται ξ'· τοστέστιν τὸ ἡμῖσιν ταῦ ε' γίνονται γ'. 5

Τούτῳ τῷ εφζ' ἔτι εὐηγγελίσθη τὴν σύλλημιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος μηνὶ μαρτίῳ κέ', ἡμέρᾳ β'.

Τούτῳ τῷ εφς' ἔτι γενέσεως κόσμου τῷ ζ' μηνὶ κέ', τῇ ἡμέρᾳ τῶν σκηνοπηγιῶν Θεοῦ βιωῶν ὁ Ζαχαρίας εὐηγγελίσθη τὴν σύλλημιν τῆς Ἐλισάβετ.

V 159
P 198

Τῇ κέ' τοίνον τοῦ δύστρου μηνὸς συμπληροῦται ὁ ἑξαμηνιαῖος χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Ἐλισάβετ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ εὐηγγελιστὴς λέγει, Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ε' ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐπὶ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριστωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου. ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπῶς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ

3. τηβηθθ V. *ibid.* Ιανουάριος V. *ibid.* φεβρουαρίου P.

4. ὁμοῦ ραγ' om. P sola. *ib.* ταύτας τὰς κατὰ P. 6. τοστέφ—

ἡμέρᾳ β' om. P. In V scriptum μ μαρ κς ἡμ β'. 8. Circulum qui

sequetur in tabula adiecta posuimus. 9. τοστέφ — Ἐλισάβετ om. P. Corruptum est βιωῶν. 12. τοίνον] τανῶν RV. *ibid.* δύστρου R.

13. ὁ εὐαγγελιστῆς] Luc. I. 26. 20. ποταπῶς εἰ V.

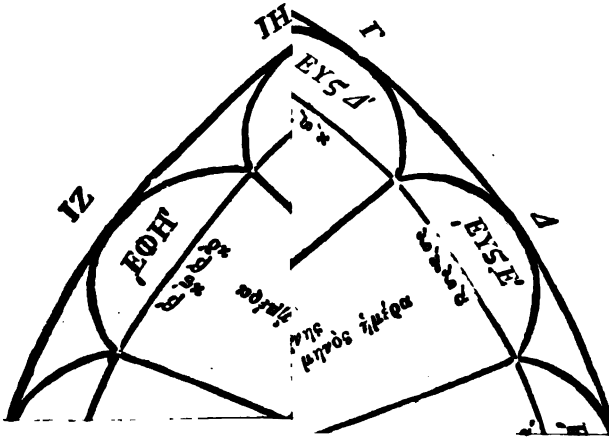
hac ratione. Iul vii. Septembris. Theilis xxxi. Octobris. Morsuan xxx. Novembris. Chaglen xxxi. Decembris. Hoc mense xviii. die, feria quinta, Deipara virgo profecta est in montana ad Elizabet, et salutavit illam. Tebeth seu Tibith. xxxi. Januarii. Sabath xxviii. Februarii. Adar xvn. Martii. Colliguntur anni cLxxxiii. Has secundum lunam divide: due vi. in xx. prodeunt cxx. vi. in x. existunt lxx. hec est dimidium vi. fiant xii.

Igitur xxv. mensis Dystri, (seu Martii) tempus semestris conceptionis Elisabet impletur: propterea dicit Evangelista: Mense autem sexto missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazaret, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo et familia David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Illa vero turbata est in sermone ejus, et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et dixit Angelus ad eam: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Et ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Ite erit magnus, et filius altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus thro-

Ad pag. 372.

P 197

V 153

HARVARD UNIVERSITY
OF ANTIQUITY HISTORY
OXFORD

τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνθρωπος οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ 10 συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνειληφυσία υἱόν ἐν γήρῃ αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στεῖρα. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ἔφημι. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ἔφημά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

15 Ἐν ταύτῃ τοίνυν τῇ ἡμέρᾳ, λέγω δὲ τῇ κε' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, παραλαβοῦσα ἀπὸ τῶν Θεοφόρων διδασκάλων ἐορτάζει τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας δεσποτῆς ἡμῶν ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἡ τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολακῆ ἐκκλησία.

20 Τοῦ οὖν ἕκτου μηνός τῇ Ἐλισάβετ συμπληρουμένου, καθὰ πρόκειται, τῇ κε' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, καὶ ἐν ταύτῃ ἀρχομένου αὐτῇ τοῦ ἐβδόμου μηνός, συνέλαβεν ἐν γαστρὶ κατὰ σάρκα τὸν αἰτίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύ-

1. συλλήψῃ — τέξει V. 6. μοι om. P. 9. τὸ om. P. 10. γήρῃ] γαστρὶ P. 11. τὸ om. R.

nam David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi; propterea quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabet cognata tua et ipsa concepit filium in utero suo; et hic mensis est sextus illi quae vocatur sterilis, quia non impossibile est apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria ad Angelum: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Hoc ergo die, xxv. inquam, secundum Romanos Martii mensis, Catholica et Apostolica Dei Ecclesia, ex sanctorum doctorum traditione, Sanctae Dominae nostrae gloriosae Dei genitricis et semper Virginis Mariae Annuntiationem celebrat.

Sexto igitur mense Elisabet completo, quemadmodum superius dictum est, xxv. juxta Romanos Martii mensis, eoquē incipiente septimo, in utero secundum humanitatem concepit Sanctissima et intemerata ac benedicta semper Virgo et Dei genitrix Maria, aeternum ac ejusdem

ματί μονογενῆ υἱὸν καλλόγον, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἁμῶν,
 ἡ παναγία ἄχραντος ἐλεγγημένη ἀκαταράκτος καὶ Θεοτόκος Μα-
 ρία. καὶ εὐθέως ἤρξατο ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς ἢ κατ' ὑπόστα-
 σιν ἔνωσις, ἐν τῇ ἢ ἀσηπτος κιβωτὸς εἰσῆλθει εἰς τὴν γῆν τῆς
 ἐπαγγελίας, καὶ ἡ ἄμωμος καὶ παναγία εὐρεῖ τοῦ Θεοῦ λόγος ἢ
 μὴ διαφθαρεῖσα ἤρξατο πλαστοσχευεῖσθαι ἐν τῇ ἐμψύχῳ γῆ τῇ
 Ζεοτόκῳ τῇ ἐπιλείσει τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπισκώσει
 τῆς δυνάμεως τοῦ ἡμῶν ἀβλύσθησαν τὸ ἄνθος ἐκ ἐκ τῆς ἕλης
 P 199 Ἰεσσαί ἐν τῇ καρδίᾳ γῆ τῇ Θεοτόκῳ, ταπεινὸν ἢ κατὰ σάρκα
 ταῦ ἐνὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λόγου σάλλησις ἤρξατο κατὰ τὸ
 γεγραμμένον, Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν προβαλλόμενων ἑπάτων Λεντοῦλου καὶ Πλωτος γῆ
 R 472 εἰκάδι πέμπτη τοῦ δούρατος μηνός, κατὰ δὲ τοὺς Ἀβυπτίους
 ἀδὰρ τριμιάδι, πρὸ ἢ καλανθῶν ἀπριλλίου ἔτους εἰς γένεσις
 κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σεληνιακῷ μηνὶ τῷ ἁδάρ, δεκάτῃ τοῦ μη-
 νός, ὡς προμηνύσαν διὰ τῆς λήψεως καὶ διατηρήσεως τοῦ προ-
 βάτου τὴν κατὰ σάρκα σύλληψιν αὐτοῦ ὁ κύριος καὶ δεσπότης
 τῶν ὑπάντων Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, οὕτως καὶ ἐπλή-
 V 160 ρωσεν ὁ κατὰ πάντα τέλειος καὶ τελειοσχερὸς πάσης κτίσεως ἐν
 B τῷ τελείῳ ἀφιδμῷ τῆς συλλήψεως, καὶ πάλιν ὡς προεξωγράφη-
 20 σαν ἐν τῇ κιβωτῷ τὴν ἄχραντον καὶ ἄμωμον καὶ παναγίαν αὐτοῦ
 σάρκα καὶ εἰσῆλθον αὐτὴν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὕτως
 ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἡμέρα δευτέρα

4. ἢ om. R. 8. τὸ prius om. R. 9. γῆ om. P sola. 11. γε-
 γραμμένον] Psalm. LXXVI. 7.

Anni a m. c. cum Patre et Spiritu sancto essentiae unigenitum Filium, Verbum, Chri-
 stum, verum Deum nostrum: et statim in utero ejus secundum hyposta-
 sis unio, in qua arca exera corruptionis ingressa est in terram promissio-
 nis, et intacta ac sacrosancta caro Verbi Dei, quae incorrupta est,
 coepit formari in terra animata, Dei genitrice, superveniente Spiritu
 sancto, et obumbrante virtute altissimi, germinavit flos de radice Jesse
 in Virgine Dei genitrice, hoc est conceptio secundum carnem unius
 Sanctae Trinitatis, Dei Verbi coepit, quemadmodum scriptum est, Terra
 nostra dedit fructum suum.

5505.

His praedictis Cass. Lentulo et Picens xxv. Dyatri mensis, secun-
 dum Aegyptios vero Adar xxx. ex a. d. viii. Kalendas Aprilis, anno a
 mundo condito v. κβνι. prime mensis Iusari Adar, decimo mensis, uti
 per agni conceptionem et conservationem praesumpta verat, annam secundam
 carnem conceptionem Dominus et Dominator omnium Christus verus Dom-
 noster, in omnibus perfectus, ac universae creaturae conditor, in perfe-
 cto conceptionis numero, sic adimplavit: et rursum, ut in Arca intactam
 et intemeratam ac sanctissimam carnem adumbraret, ipsaque in ter-
 ram promissionis induxit: ita hoc mense, praesens mensis die, factis co-

ἐπὶ τῆ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου ἐκόντος πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον, Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεούσεται ἐπὶ σέ καὶ δύνამις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται· υἱὸς Θεοῦ· ἐν ᾗ τῆς δημιουργίας ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν Χριστὸς ὁ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν αὐτῇ εὐρίσκεται σαρκωθεὶς καὶ τελείως ἐνανθρωπήσας, ὡς ὑπάρχων ἥλιος δικαιοσύνης· φησὶ γὰρ ὁ προφήτης περὶ αὐτοῦ, Ἀναταλεῖ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴσως ἔσται ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ.

C

Ἐδρίσκομεν δὲ τὴν δεκάτην τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, 10 ἐν ᾗ προέταξεν ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων ληρθῆναι τὸ πρόβατον καὶ διατηρηθῆναι, συντρέχουσιν κατὰ τὸ παρὸν ,εφζ' ἔτος εἰς τὴν πέμπτην καὶ εἰκάδα τοῦ μαρτίου μηνός.

Ἦστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν ,εφζ' ἔτος τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἔτος ιε', καὶ ἔχει ἀναγγραμμένας ἐπακτὰς ιε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς πρὸ πῶν φωστήρων ιγ' καὶ προσελήθους ζ' καὶ ε' τὰς ἀπὸ κα' καὶ ἀντῆς τοῦ μαρτίου, γίνονται μ', ἔμβα λ', μένουσι ι'.

Καὶ γινώσκουμεν ὡς τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός τοῦ πρώτου κατὰ Δ σελήνη ἠδρόθη κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῆ· εἰκάδι πέμπτη τοῦ κατὰ 20 Ἑρμείου μαρτίου μηνός.

Ἀναστῆσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, καὶ ἐλθοῦσα ἐκ Ναζαρέτ διὰ γ', καὶ τέλειυσα τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ

6 φησὶ — δικαιοσύνης om. P. ἰδ. ὁ προφήτης] Malach. IV. 2. 9. εδρίσκομεν P. 15. πρὸ] πρὸς V. 16. ἔμβα] ἐμβαλῶν PV. 19. εφείθη P. 21. ἀναστῆσα] Luc. I. 39.

cunda, ad vocem Angeli dicentis ad beatam Virginem, Spiritus sanctus superueniet in te, et virtus altissimi obumbrabit tibi: quapropter et hoc quod nascitur sanctum, vocabitur Filius Dei; quo die creatio mundi secundum coelos condidit Christus Deus noster, eodem carnem humanamque naturam perfecte induisse reperitur, ut qui sol est iustitiæ, et salus erit in aliis ejus.

Invenimus vero decimam primi mensis Lunæ, quæ præcepit rerum omnium Dominus, ut Agnus acquireretur et servaretur, cum hoc præesenti anno v. MDCVII. in xxv. Martii concurrentem.

Est enim hoc præesenti an. v. MDCVII. annus decemnonnecennalis cykli xvi. et habet descriptas epactas xv. His addimus dies xiii. ante lunam, et ante lunares vii. et v. et illas a xxi. ejusdem Martii, sunt xl. ex quibus rejectis xxx. remanent x.

Hinc agnoscimus quomodo decima mensis primi secundum lunam reperta sit hoc præesenti anno in xxv. mensis Martii juxta Romanos.

Burgens autem Maria diebus illis, profecta ex Nazaret per triduum, parato Hierosolymis Paschate, septemque Asymorum diebus adimpleta, cum festinatione petiit per montana civitatem Juda, quæ distabat mil-

καὶ τὰς τῶν ἀζύμων ζ' ἡμέρας, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
 R 474 σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, οὖσαν ὑπὸ μιλίων β'. καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγέ-
 νετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσι-
 τησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐλάσθη πνεύματος⁵
 ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν,
 P 200 Εὐλόγημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
 σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου
 πρὸς με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
 ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.¹⁰
 καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις
 αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου, ὅτι
 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ¹⁵
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, ὅτι ἐποίησέ
 μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ
 B ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε
 κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
 καρδίας αὐτῶν, καθέλιε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε²⁰
 ταπεινούς. πενῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλοστοῦτας ἐξα-
 πέστειλεν κενούς. ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ μνηστῆραι
 ἑλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. τὸν om. P. 8. μου om. P. 11. λελαμένοις V. 14. τῷ
 alterum om. P. 15. ἔβλεψεν P.

libris XII. et ingressa est domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et
 factum est, ut audivit Elisabeth salutationem Mariae, exultavit infans in
 utero ejus, et repleta Spiritu sancto Elisabeth, exclamavit voce magna,
 et dixit: *Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Et*
unde mihi hoc, ut veniat mater Domini ad me? Ecce enim ut facta est
vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit infans in utero meo in ex-
ultatione. Et beata quae credidisti, quoniam perficientur quae dicta sunt
tibi a Domino. Et dixit Maria:

Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus, in Deo
 *salutari * salvatore meo. Quia respexit humilitatem ancillae suae, ecce enim ex
 * magna hoc beatum me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi * magnalia qui
 potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus in generationibus
 * sede generationum timentibus eum. Fecit potentiam in utero meo in exultatione
 superbes mente cordis tui. Deposuit potentes de thronis, et exaltavit hu-
 milis. Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes. Suscepit
 Israel pauperum numerum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad
 patres nostros, Abraham et semini ejus in saeculum.

Ἐμεινε δὲ Μαρίας σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μηνῶν τρεῖς, καὶ ὑπέ-
 στρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
 τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περιόικοι καὶ
 οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμειγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐ- C
 5 τῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἣ ἦλθον V 161
 περιπεμῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν,
 Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν, Ὅτι
 οὐδέ τις ἐστὶν ἐκ τῆς συγγενείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
 10 ἐγένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θάλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ
 αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων, Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐ- R 476
 τοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἐκπεψῆθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ
 παραρρημα, καὶ ἐλώθη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
 τὸν θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐ-
 15 τούς, καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας ἐλαλεῖτο πάντα τὰ ῥή- D
 ματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτῶν λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεῖρ κυ-
 ρισοῦ ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη
 πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφῆτευσεν λέγων, Εὐλογητὸς κύριος
 20 ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
 αὐτοῦ. καὶ ἤγειρεν πῆρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ
 παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
 αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἔξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χει-

2. τὸν om. P. 10. τὸ om. P.

Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus, et reversa est
 in domum suam. Elisabeth autem impletum est tempus pariendo, et pe-
 perit filium, et audiverunt vicini et cognati ejus, quod Dominus magnifi-
 casset eam ea misericordiam suam, et congratulabantur ei. Et factum
 est, octavo die venerunt circumcidere puerum, et vocabant eum nomine
 patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: *Νεφασισμα:*
sed Joannes vocabitur. Et dixerunt ad eam: *Quia nemo est in cognatio-*
ne tua, qui vocetur hoc nomine. Innebant autem patri ejus, quid vellet
 vocari eum. Et postulans pugillares scripsit dicens: *Joannes est nomen*
ejus. Et mirati sunt omnes. Apertum est autem illico os ejus, et solu-
 ta est lingua ejus, et loquebatur benedicens Deum. Et factus est super
 omnes timor circumhabitantes, et in tota regione montana Judaeae dice-
 bantur omnia verba haec. Et posuerunt omnes audientes in corde suo dicen-
 tes: *Quis putas puer iste erit, et manus Domini eras cum eo.* Et Za-
 charias pater ejus repletus Spiritu sancto prophetavit, dicens,

Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit et fecit redemptionem
plebi suae. Et excitavit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum a saeculo prophetarum ejus. Salutem
et inimicis nostris et de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam

ρὸς πάντων τῶν μισθόντων ἡμᾶς. ποιήσαι Ἄλεξ μετὰ τῶν πα-
 P 201 τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ὄγλου αὐτοῦ. ὄρον ἐν
 ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν τοῦ δοῦναι ἡμῖν. ἀφ᾽ οὗτος
 ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἐυσθέτους λητρῶν αὐτῷ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου⁵
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι
 ὁδοὺς αὐτοῦ τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφε-
 σει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ σπλάγχνα ἑλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς
 ἐπισκέπαστο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἕξ ὑψους. ἐπιφανεῖ τοῖς ἐν οὐραῖς
 καὶ οὐκ ἴδον θανάτου καθημένοις τοῦ κατεθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν¹⁰
 εἰς ὄδον εἰρήνης.

B Τὸ δὲ παιδίον ἤβησεν καὶ ἐκραταιώθη πνεύματι, καὶ
 ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον.

Ὅστις ὁ μελῶν πάντων ἀνθρώπων Ἰωάννης ὁ βαπτιστής,¹⁵
 ὁ ἔτι ἐν κοιλίᾳ πνεύματος ὄγλου πλησθεὶς καὶ σκιπτῶν καὶ ἐπι-
 γόμενος προδραμεῖν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ὁ μέγας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
 ὁ πρόδρομος τοῦ κυρίου, ὁ ἐτοιμάζων αὐτῷ λαὸν κατεσκευασμέ-
 νον, ὁ τῶν προφητῶν ἀνώτερος καὶ τῶν ἀποστόλων προγενέστε-
 C
 R 478 ρος, ὁ μέσος τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, ὁ τελευταῖος ἐν²⁰
 νόμῳ καὶ τῆς νέας ὑποδείκτης, ὁ παρόντα τὸν δεσπότην Χριστὸν

6. προπορεύσει PV. ἴδ. γὰρ om. R. 9. ἐπιφάνει R. 12. ἐκραταιώθ
 (ἐκραταιώθη corrigitur in Emend. p. 920.) τῷ π. R, ἐκραταιώθη
 τῷ π. P. 16. ἔτι om. R. ibid. τῇ κοιλίᾳ P.

*miseriordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.
 Jurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum datum esse nobis.
 Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi. In
 sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer,
 Propheta altissimi vocaberis, precibus ante faciem Domini parare viam
 ejus. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum
 eorum. Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens
 ex alto. Illuminare his qui in tenebris et umbra mortis sedent, ad diri-
 gendos pedes nostros in viam pacis.*

*Puer autem crescebat et confortabatur spiritu. Et erat in deserto usque
 ad diem ostensionis suae ad Israel.*

De Joanne Praecursore.

*Hic omnibus major hominibus Joannes Baptista. qui in utero septies
 Spiritu Sancto exultavit, festinans praecurrere Domino suo, magnus
 coram Deo, Praecursor Domini, qui paravit ipsi plebem perfectam, ex-
 celsior Prophetis, antiquior Apostolis, medius inter novum et vetus Tes-
 tamentum, ultimus in lege veteri, et novae indigator, qui praesentem
 Dominum Christum omnibus ostendit, qui vitae asperitatem homines uni-*

πᾶσιν ὑποδεικνύς, ὁ τῇ σκληραγωγίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερ-
αἶρων καὶ τῇ διακονίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβίς, ὁ ἐν πνεύ-
ματι καὶ δυνάμει Ἑλλέν προελθὼν καὶ τὸν Ἑλλέν ὑπερβαίνων τῷ
βαπτίζων τὸν κύριον, ὁ λύχνος ὁ καιόμενος πρὸ τοῦ ἕλλεν τῆς
5 δικαιοσύνης, οὗτος παρόντα τὸν κύριον ὑποδεικνύσαι λέγων, Ἴδὲ
ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἀμὸν ὡς
θυόμενον καλίσως καὶ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου αἶροντα ὡς
ἀκαλλάττωτα τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας, διὰ τῆς ἀναστάσεως
ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους ἀπατελῶν. τοιαύτης
10 διακονίας καὶ τοιαύτων πραγμάτων μηνυτῆς ἡξιώθη ὁ μέγας D
Ἰωάννης αἶναι.

Ἐἴτα θέλοντες γινῶσθαι καὶ πόστη τοῦ μηνὸς ἐτέχθη ὁ πρό- V 162
δρομος, εὐρίσκομεν ὡς ὁ ἐννεαμηνιαίος ἡλιακὸς χρόνος τῆς συλλή-
ψιως τῆς Ἑλισάβετ συμπληροῦται εἰς τὴν εἰκάδα τετάρτην τοῦ
15 ἰουνίου μηνός.

Ἐἴτα γινῶσθαι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη,
τίθωμεν τὰ ρηθ' παρὰ τὸ ἔν, καὶ συνύπτομεν αὐτοῖς τὸ τέταρ-
τον, τουτέστιν ἄλλα ατος' γίνονται ζωηβ'. μέρισον εἰς ζ' ζ'
δ' στ', ζ' π' φξ', ζ' γ' κα'. λοιπὸν α' ταύτη προστιθέμεν P 202
20 ἀφελίου λ', μαιον λα', ἰουνίου κδ', γίνονται πς' λῦσον εἰς ζ',
ζ' ε' σ', ζ' β' ιδ', λοιπὸν β'.

Ἐγνωμεν οὖν αὖς ἐν δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρᾳ κατὰ τὸ

1. δευτῆς P.	16. ὑπερβαίνων — ἀνθρώπους om. P.	10. μη-
νοθῆς P.	12. πόστη P.	22. οὖν
om. P.	13. ἐννεαμηνιαίος P.	om. P.

versus superavit, qui in spiritu et veritate Hinc ambulans, ipsum etiam
Hinc praecebat, dum Dominum baptizavit, lucerna ardens ante Solem
justitiae. Hic praesentem Dominum ostendit, dicens: Ecce Agnus Dei
qui tollit peccatum mundi, agnus ut sacrificandum appellans, quoque pec-
catum mundi tollerent, et abscinderet mundum a peccato, per Resurrectio-
nem, immortibus iis, immortalibus et immutabilibus affectis. Huiusmodi
ministerium, tantamque rerum novitiam esse dignatus est magnus Joannes.

Porro qui nosse volet quanta mensis die natus est Praecursor, de-
prehendemus novem mensium solarium tempus conceptionis Elisabet in
xiv. mensis Junii compleri.

Deinde, si nosse etiam velimus feriam qua in locum est editus, po-
nimus v. κδνιη. uno dempto: his addimus quartam partem, hoc est
κεκκλκνι. et existant vi. κδσδκκκλ. hoc quidem divide in vii. vii.
vere in v.σσσ. et prodibunt vi. κσσσ. die vii. in λκκ. nascentur δλκ.
die vii. in ηλ. prodibunt xxi. relinquitur i. huius addimus xxi. dies
Aprilia, xxii. Maii, xxiv. Junii, sunt λκκνι. quae divide per vii. septies
x. obiciunt λκκ. divide vii. per ii. sunt xiv. reliqua sunt ii.

παρὸν ἔτος ὁ πρόδρομος ἐτέχθη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐθηματούρησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα τὸ ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων.

R 480

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγοῦστου ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, καὶ 5 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

B ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογραψασθαι σὺν 10 Μαρίας τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, ὄσση ἐγκύβη. ἐγένετο 10 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐπαργά- 15 νωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρῃ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν 15 ποιμνὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ εὐ- 20 20 ξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφαθήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβησθε ὑμεῖς· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγε- 25 25 λίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει 30 30 Δαβὶδ, καὶ καθὼς γέγραπται, Αὐτὸς ὁ λαλῶν ἰδοὺ πάρεμι.

Εἶτα γυνῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐτέχθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, τίθειμεν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος

3. ἐν ταύταις] Luc. II. 21. γέγραπται] Esai. LVIII. 9. 23. τίθειμεν τὴν] τίθειμεν P.

Ex his diebus feria II. hebdomadia hoc praesenti anno natus Praecursorum, quo die creavit Deus firmamentum in medio aquarum.

His diebus exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est Cyrinio Syriae Praeside. Et ibant omnes ut describerentur, singuli in suam civitatem. Ascendit autem et Joseph a Galilaea civitate Nazareth in Judaeam civitatem David, quae vocatur Bethleem, eo quod esset de domo et familia David, ut describeretur cum Maria desponsata sibi uxore praegnanate. Factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit eum in praesepio, quia non erat ei locus in diversorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et gloria Domini circumfulsit illos, et timuerant timore magno. Et dixit illis Angelus: Nolite timere, ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David, quemadmodum scriptum est, Ipse qui loquitur, ecce adiuva.

Quod si deinde voluerimus nosse feriam qua Christus verus Deus

μην επακτὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ταύτη προστιθέντες ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ πρώτου μηνὸς ἡμέρας ἀπριλλίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλλίου λα', ἀγούστου λα', Σεπτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου κέ, γίνονται σό, ταύτας ἐβδομόν, ζ' λ' γίνονται σί, ζ' ἢ πς', λοιπὰ δ'.

Ἔγνωμεν οὖν ὡς καθ' ἡν ἡμέραν ἐδημοῦργησεν τοὺς φωσιῆρας, κατ' αὐτὴν ἐτέθη Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, ὡς ὑπάρχων ἡλίου δικαιοσύνης.

Ἡρώδης δὲ πρὸς ταῖς ἐτέρας αὐτοῦ μαιφονίας Σαλώμης 10 τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρεῖ τὸν ἄνδρα. γήμαντος δὲ αὐτὴν ἑτέρου, καὶ τοῦτον ἐπιπροστίθῃσιν. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις τοὺς ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων καὶ τοὺς τῶν πατριῶν ζηλωτὰς κτείνουσιν.

Ἰνδ. α'. μα'. ὑπ. Πουπλλου Καίσαρος καὶ Παβλου.

R 482

15 Ἐπὶ πρώτῃ τοῦ ἰανουαρίου μηνὸς ἡμέρα δ', ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ἧ', ἤλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. εἶτα μετὰ ταῦτα ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τὸν δοθέντα 20 παρ' αὐτοῦ διὰ Μωϋσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα παρῆσθαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου, ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτρων ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται. καὶ ἐν τῷ

P 203

V 163

6. ἡμέρα τετάρτη γεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. m. P. 10. γαμήσαντος P sola. 11. τούτους R. 14. Πουβλίου P sola. 15. ὅτε ἐπλήσθησαν] Luc. II. 21. 21. καθὼς] ὡς P.

noster natus est, ponimus hec presentis anno usam exactam Solis, cui Anniam. c. adijcimus a principio primi mensis dies Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Julii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx. Decembris xxv. qui efficiunt dies cclxx. Hos deinde septuaginta, dies septem in xxx. efficiunt ccc. septem in viii. erunt lvi. reliqua sunt iv.

Colligimus ergo Christum verum Deum nostrum, utpote verum justitiae solem, eo die natum, quo ipse luminaria candidit.

Herodes vero praeter alia scelera sua, sororis suae Salomes conjugem interfecit. Hanc cum alius duxisset, illum pariter sustulit. Legum praeterea interpretes, jurisque patris amatores occidit.

Anni Christi.

[Ol. Iph.]

1. xli. Ind. i. Publio Caesare et Paulo Cos.

1. 196. 5506.

Primo Januarii mensis die, feria iv. quando impleti sunt dies viii. venerunt circumcidere puerum, et vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Porro cum impleti essent dies purificationis ejus, secundum legem ab ipso per Moysen datam, duxerunt eum in Hierusalem, ut sisterent eum Domino, quem

ἰουγαρεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν ἐν τῷ ἱερῷ ἐδόξατο αὐτὸ Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν τὸν Θεὸν καὶ εἶπεν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν 5 ἔθνων καὶ δόξα λαοῦ σου Ἰσραὴλ. καὶ μετὰ βραχέα, Ἰδοὺ οὗτος κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διαλεύσεται ῥομφαία.

Ἔσθλα δὲ ἡμῖν παρυδέσθαι ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀστράτων 10
 C καὶ ὑπηρετῶν γενομένων τοῦ λόγου, παρ' ὧν καὶ ὁ ἅγιος Λουκᾶς λαβὼν συνεγράψατο. οἱ δὲ ἀστράται καὶ ὑπηρεταὶ εἶσιν ἡ ἅγια ἔκδοχος καὶ κατὰ ἀλήθειαν δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος, ἡ καὶ συντηρήσασα πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καθὼς γέγραπται, καὶ ὁ δίκαιος Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ὁ πρῶτος τῶν 15 ἐν Ἱεροσολύμοις κατακουμήσας θρόνον καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας. οἱτοὶ εἰσιν οἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀστράται καὶ ὑπηρεταὶ ἕως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα ἐπιφανείας τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

D Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. 20

Τὰ τοῦ Συμεὼν ῥήματα πρὸς τὴν Μαρίαν οὐδὲν ἔχει πω-

4. Ἰδον PV. 6. δόξαν P. 10. ἐκ τῶν] ἀστῶν R. 11. παρ' ἐν] παρῶν RV, ὡσπερ P. 12. ἡ ἅγια ἡ ἐκδοχος P. 16. τῶν] τοῦ P. 20. Βασιλείου V.

admodum scriptum est in lege Domini: Quis omnes masculinum adpe-
 ritione uulsum sanctus Dominus uocabitur. Et cum iudicaretur parentes
 puerum Jesum in templum, accepit eum Symeon in ulnas suas, et bene-
 dixit Deum, et dixit: Nunc dimittis seruum tuum, Domine, secundum
 uerbum tuum in pace. Quis uiderunt oculi mei, salutare tuum: quod
 parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gen-
 tium, et gloriam plebis tue Israel. Et paulo infra: Ecce positus est hic
 in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui con-
 tradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius.

Hæc nobis tradita sunt ab his qui ab initio uiderunt, et ipsimet,
 ac ministri Verbi extiterunt, ueluti Sanctus Lucas, qui hæc ab illis ac-
 cepta descripsit. Testes uero oculati et ministri sunt, sancta et glorio-
 sa, et uere Domina nostra Dei genitrix, quæ omnia seruauit in corde
 suo, quemadmodum scriptum est, et iustus Joseph sponsus Mariæ, et filii
 illius Jacobus qui primus Hierosolymitanam thronum exornauit, et Ioseph,
 et Simon, ac Judas: hi sunt qui ab initio ipsimet inspexere, fuerunt
 ministri usque ad trigesimum annum magni Dei et Seruatoris nostri Je-
 su Christi secundum carnem apparitionis.

κλον οὐδέ βαθύ. ἠλόγησε γὰρ αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπε πρὸς
 Μαρίαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ οὗτος κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀ-
 νύστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
 καὶ σοῦ δὲ ἀτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. καίτοι ἐμοὶ
 5 οὐδὲν ἦρτον φαίνεται ἀπορὸν πῶς ὁ αὐτὸς εἰς πτώσιν κείται καὶ
 εἰς ἀνύστασιν, καὶ τί τὸ σημεῖον τὸ ἀντιλεγόμενον, καὶ τρίτον
 πῶς τῆς Μαρίας τὴν ψυχὴν διελεύσεται ἡ ῥομφαία. ἤρῃμαι P 204
 τοίνυν εἰς πτώσιν καὶ ἀνύστασιν εἶναι τὸν κύριον οὐκ ἄλλων πε-
 πόντων καὶ ἄλλων ἀνισταμένων, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν χείρο-
 10 νος καταπίπτοντος καὶ τοῦ βελτίονος διανισταμένου. καθαιρε-
 τικὴ μὲν γὰρ τῶν σωματικῶν παθῶν ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἐπιφά-
 νεια, διεγερτικὴ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς ιδιωμάτων. ὡς ὅταν λέγει
 Παῦλος, Ὅταν ἀσθενῶ, δυνατὸς εἰμι, ὁ αὐτὸς ἀσθενεῖ καὶ δύ-
 15 νάται· ἀλλ' ἀσθενεῖ μὲν τῇ σαρκί, δυνατὸς δὲ ἐστὶ τῷ πνεύμα-
 τει. οὕτω καὶ ὁ κύριος οὐχὶ τοῖς μὲν τοῦ πίπτειν τὰς ἀφορμὰς
 παρέχει, τοῖς δὲ τοῦ ἀνισταθῆναι· οἱ γὰρ πίπτοντες ἀπὸ τῆς στά-
 20 σεις ἐν ἧ ποτὴ ἦσαν καταπίπτουσιν δηλονότι. οὐδέποτε δὲ στή-
 κει ὁ ἄπιστος, ἀεὶ συρόμενος μετὰ τοῦ ὄφους συνέκεται. εὐκ
 ἔχει οὖν ὄφειν πίστη διὰ τὸ καταβεβληθῆσαι τῇ ἀπιστίᾳ. πρώτη V 164
 25 ἐπιφάνεια τοῦ στήκεναι τῇ ἁμαρτίᾳ πιστεῖν καὶ ἀποθανεῖν, εἶτα
 ζῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀναστῆναι, τῆς εἰς Χριστὸν γνώσεως.

1. ἀτῆν P. 5. ὁ οὐκ. P. 10. διανισταμένου P. 18. Παῦ-
 λος] II. Cor. XII. 10. 17. εἰστέκει P. 18. συνέκεται P.
 20. ἐπιφάνεια τὰ δόκηματα P.

Ex Basilio Magno.

Symeonis verba ad Mariam nihil varium habent aut altum. Bene-
 dixit enim illi Symeon, et dixit ad Mariam matrem ejus: *Ecco hic posi-
 tus est in ruinam et resurrectionem multorum in Israel, et in signum cui
 contradicetur.* Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Neque enim
 minus dubium mihi videtur, quomodo idem in ruinam et resurrectionem
 sit positus, et quid sit signum cui contradicetur: et testis, quomodo
 Mariae animam pertransibit gladius. Existimo ergo Dominum esse posi-
 tum in ruinam et resurrectionem, non aliis cadentibus et aliis resurgen-
 tibus: sed malo potius, quod in nobis ipsis est, ruente, et eo quod me-
 lius est resurgente. Est enim Domini in terras adventus eadem via habet,
 ut corporis appetitus convellat, et animae naturam rursus excitet. Cum
 dicit Paulus, *Quando infirmus, potens sum: idem infirmatur et potens
 est: nimirum infirmatur carne, valet autem spiritu.* Ita Dominus non
 aliis quidem causam praebet cadendi, aliis surgendi: nam qui cadunt,
 de statu videlicet cadunt, in quo antea fuerant. Nullomodo enim stat
 qui non credit, et semper cum serpente serpit. Non habet ergo unde
 cadat, quia per incredulitatem dejectus semper jacet. Primum benefi-
 dum est, ut quae in peccato stant, cadant et moriantur, deinde rursus

ἐκάτερον ἡμῖν χαριζομένης. πιπέτω τὰ χεῖρονα, ἵνα λάβῃ καρπὸν τὰ βελτίω πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἔὰν μὴ πέσῃ πορνεία, σιφροσύνη οὐκ ἀνίσταται· ἔὰν μὴ ἀλογίᾳ συντριβῆ, τὸ λογικὸν ἐν ἡμῖν οὐκ ἀνθήσει. οὕτως οὖν εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν.

- C εἰς δὲ σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κυρίως σημεῖον ἔγνωμεν παρὰ τῆς 5
R 486 γραφῆ τὸν σταυρὸν εἰρημένον. ἔθηκεν γὰρ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν ἐπὶ σημεῖον, τουτέστιν ἐπὶ σταυροῦ, ὃ σημεῖόν ἐστι παραδόξου τινὸς καὶ ἀφανοῦς πράγματος ἐνδεικτικόν, δρώμενον μὲν παρὰ αὐτῶν, νοούμενον δὲ παρὰ τῶν ἐντροχῶν τὴν δύνωικν. ἐπεὶ οὖν οὐ παύονται ζυγομαχοῦντες περὶ τῆς ἐνανθρωπή-10
σεως τοῦ κυρίου, οἱ μὲν ἀνελιγμένοι σώμα, οἱ δὲ ἀσώμα-
τον αὐτοῦ τὴν ἐπιδημίαν γεγενῆσθαι διοριζόμενοι, καὶ οἱ μὲν πα-
D θητὸν ἐσχηκέναι τὸ σῶμα, οἱ δὲ φαντασία τινὴ τὴν διὰ τοῦ σώ-
ματος οἰκονομίαν πληροῦν, ἄλλοι δὲ χαϊκόν, καὶ ἄλλοι ἐπουρά-
νιον σῶμα, καὶ οἱ μὲν προαιώνιον τὴν ὑπαρξιν, οἱ δὲ ἀπὸ Μα-15
ρίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι· διὰ τοῦτο εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
ῥομφαίαν δὲ λέγει τὸν λόγον τὸν πειραστικόν, τὸν κριτικὸν τῶν
ἐνθνημῆσεων, τὸν δικνόμενον ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικῶν ἐνθνημῆσεων· ἐπειδὴ
τοίνυν πᾶσα ψυχὴ παρὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους οἰογεὶ διακρίσει 20
τινὴ ὑπεβάλλετο κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν εἰπόντος ὅτι πάν-

4. κοιλῶν κείται P. 10. ἀνθρωποποιήσεως P ex coniectura Raderi, ἀνθρωποποίησεως R. 11. ἀνελιγμένοι R, ἀνελιγμένοι m. R. 13. ἐσχέναι R, ἐσχηκέναι m. R. 17. δὲ om. PV. 16. τὸν secundum om. P. 18. καὶ om. R. 21. ὑπερεβάλλετο P.

per justitiam resurgant, utrumque cognitione Christi nobis largiente. Cadant ergo deteriora, ut occasionem resurgendi capiant. Nisi prius libido ceciderit, temperantia non resurget: nisi sensus animalis prius fuerit contritus, rationis vigor in nobis non efflorescet. Ita ergo positus est in ruinam et resurrectionem multorum. In signum autem cui contradicetur: signum proprie in sacris literis pro cruce sumitur. Moses enim serpentem in signo proposuit, hoc est in cruce, quod rei alicujus insolitae et occultae est indicium, quod ab omnibus quidem videtur, sed ab iis duntaxat qui valent ingenio intelligitur. Cum igitur altercarl non desinant, de Domini inhumanatione, dum alii corpus assumpsisse contendunt, alii absque corpore in terris versatum, alii corpus habuisse passibile, alii in phantastico corpore adventum suum adimplet: alii terrenum, coeleste alii corpus assumpsisse, alii natura aeternum, alii ex Maria principium duxisse: ideo dicitur fuisse positus in signum contradictum. Rhomphaeam vero seu gladium, verbum vocat, quod explorat ac discernit cogitationes, et usque ad animas et corporis divisionem penetrat, atque adeo compagini et medullarum ipsarumque interiorum cogitationum: quandequidem cum passus est, dubitationes fluctuabant omnes ad Domini vocem, dum dixit, Omnes in me secundulum passie-

τις σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί, προφητεύει Συμεὼν περὶ αὐτῆς
 τῆς Μαρίας ὅτι παρεστῶσα τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὰ γινόμε- P 205
 να καὶ ἀκούουσα τῶν φωνῶν μετὰ τὴν τοῦ Γαβριὴλ μαρτυρίαν,
 μετὰ τὴν ἀπόρρητον γνώσιν τῆς θείας συλλήψεως, μετὰ τὴν με-
 5 γάλην τῶν θαυμάτων ἐπίδειξιν, γενήσεται τις καὶ περὶ τὴν σὴν
 ψυχὴν σάλος. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ὑπὲρ παντὸς γενῆσασθαι θα-
 νάτου, καὶ ἰλαστήριον γενόμενον τοῦ κόσμου πάντας δικαιῶσαι
 τῷ αὐτοῦ αἵματι. καὶ σοῦ οὖν αὐτῆς τῆς ἀνωθεν δεδιδαγμένης
 τὰ περὶ τοῦ κυρίου ἄψεται τις διάκρισις, τουτέστιν ῥομφαία,
 10 ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἀπὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. ὀνή-
 σται, ὅτι μετὰ τὸν σκανδαλισμὸν τὸν ἐπὶ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
 στοῦ γενόμενον τοῖς τε μαθηταῖς καὶ αὐτῇ τῇ Μαρίᾳ ταχεῖα τις B
 ἰασις παρακολουθήσει παρὰ τοῦ κυρίου, βεβαιούσα αὐτῶν τὴν καρ-
 διαν ἐπὶ τὴν αὐτῶν πίστιν. οὕτω γὰρ οἶδαμεν Πέτρον μετὰ τὸ
 15 σκανδαλισθῆναι βεβαιώτερον τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἀντε-
 χόμενον. τὸ ἀνθρώπινον οὖν σαθρὸν διελέγχθη, ἵνα τὸ ἰσχυ-
 ρὸν τοῦ κυρίου διδαχθῆ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. ἀμήν.

Ἔτι γινῶναι θέλοντες καὶ ἐν πόσῃ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ R 488
 20 κατὰ τὸ παρὸν πεντακισχιλιοστὸν φς' ἔτος ἔφθασεν ἡ δευτέρα τοῦ
 φεβρουαρίου μηνός, τίθμεν τὴν μίαν ἑκατὴν τοῦ ἡλλου, καὶ
 ταύτῃ συνάπτομεν τὰς ἀπὸ πρώτης ἑπελάου μηνός ἡμέρας με- C

3. ἀκούσασα P. 8. δεδιδαγμένης V, δεδιδυμένης P. 10. ὅπως
 ἀποκαλυφθῶσιν P. ib. ἐνήσεται V. 12. τοῖς τε μαθηταῖς]
 τοῖς δὲ τοῖς μαθηταῖς P. 14. εἶδαμεν PV. 15. τὸν om. P.
 19. καὶ om. P. 22. τῆς πρώτης P.

mini. Haec autem ipsi Mariae praedixerat Symeon, (hanc sic affatus)
 Cum steteris, inquit, ad crucem, spectaverisque omnia quae fiunt, ac
 verba audieris, post Gabrielis testimonium, post inexplicabilem divinae
 concceptionis cognitionem, post tot peracta miracula, aliquam tamen in
 anima tua fluctuationem patieris. Necesse enim erat ut Dominus pro
 omnibus mortem gustaret, et mundi propitiatorum effectus, universos
 suo sanguine justificaret. Te ergo ipsam, divinitus licet quae de Do-
 mino ventura erant edoctam, quaedam subibit dubitatio, hoc est gladius,
 ut ex multorum cordibus revelentur cogitationes. Proderit tamen illa,
 quia post scandalum, quod ex cruce Christi discipulis et ipsi Mariae
 orietur, cura statim ac sanatio a Domino subsequetur, quae illorum corda
 in fide confirmabit. Sic videmus Petrum postquam scandalum passus
 est, firmiorem in Christum fidem servasse. Humana ergo imbecillitas
 ostensa est, ut Domini potentia edoceret, cui gloria et imperium in
 saecula. Amen.

Deinde si noase quis velit quota hebdomadis die, hoc praesenti an-
 no v. MDVII. secunda mensis Februarii incidit, ponimus unam Solis
 Chronicon Paschale vol. I.

χρῖς ἐκτῆς τῆς δευτέρας τοῦ φεβρουαρίου μηνός, τοσέστιν ἀπρι-
 λίου λ', μαΐου λα', ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀγούστου λα', σε-
 πτεμβρίου λ', ὀκτωβρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰα-
 νουαρίου λα', φεβρουαρίου β', γίνονται πθ'. ταύτας ἐβδόμου ζ'
 V 166 μ' γίνονται σπ' ζ' δ' γίνονται κη' λοιπὸν α'. ἔγνωμεν ὡς ἐν 5
 κυριακῇ ἔφθασεν, ὅτε Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐδέξατο τὸν δεσπότην
 Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν· καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημιούργη-
 σεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἦ ἡμέρα τὴν ἄφθαρτον καὶ
 ζωοποιὸν ἡμῖν ἀνάστασιν ἐδώρησατο.

D Ἰνδ. β'. μβ'. ὑπ. Οὐνδικίου καὶ Οὐάρον. 10

Ἐρωδῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν
 μάγων, τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναρεῖ παιδία ἀπὸ διευτοῦ καὶ
 κατωτέρω, οἰόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης τοῖς ἐμήλιξεν
 συναπολλέσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν και-
 ρὸν ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 15

ρθε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. μγ'. ὑπ. Λαμίου καὶ Σεργιλίου.

Ἰνδ. δ'. μδ'. ὑπ. Μάγνου καὶ Βαλερίου.

P 206 Ἐρωδῆς ὑδέρῳ δεινῷ πιασθεῖς, σκώληκας δὲ ἔμβράσας ἀπὸ

4. φεβρουαρίῳ V: conf. ad p. 224. D. ib. ἐβδόμῳ RV. 6. εἰς
 κυριακῇ δ' Συμεὼν ἐδέξατο ἐν ἀγκάλαις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστὸν m. P. 10. Οὐνδικίου] τοῦ Ἰνδικίου V, Ἰνδικίου P.
 ib. Οθαρίου P.

Anni a m. c. epactam, huiusque dies a prima Aprilis mensis adjungimus, usque ad se-
 cundam mensis Februarii, scilicet Aprilis xxx. Maii xxxi. Junii xxx. Ju-
 lii xxxi. Augusti xxxi. Septembris xxx. Octobris xxxi. Novembris xxx.
 Decembris xxxi. Januarii xxxi. Februarii ii. Colliguntur dies cccix.
 hos si septuplices, septies xi. efficiunt ccccxx, septies iv efficiunt
 xxviii. relinquuntur i. Intelligimus ergo in Dominicam incidere, quando
 Symeon in ulnas excepit Dominum Christum verum Deum nostrum: quo
 quidem die coelum et terram condidit, quoque die incorruptibilem et vi-
 vificam nobis dedit Resurrectionem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5507. 2. κλπ. Ind. ii. Indicio et Varro Coss.

2.

Herodes cum a Magis Christi nativitatem accepisset, pueros circa Bethleem a bimis et infra trucidat, ratus se in hac ejusdem aetatis puerorum clade una Christum sublatum, cum isto tempore Dominus cum Maria matre sua in Aegypto ageret.

CXCV. Olympias.

3. κλβ. Ind. iii. Lamia et Servilio Coss.

3.

5. κλν. Ind. iv. Magno et Valerio Coss.

1. 196.

Herodes aqua interquite afflictus, corpore etiam vermi-

τοῦ σώματος καὶ σαρκὸς Ἰησοῦ, καταστράφηκε τὸν βίβλιν ποιητὴν
δικαίαν τίσας, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπιβουλῆς. Ἐνεκα. ἐβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ'.

5 Ἰνδ. ε' με'. ἔπ. Λεπίδου καὶ Πλάγκου.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ἔπ. Τιβερίου Καίσαρος καὶ Καπίτωνος.

Ἰουδαίων βασιλεῖα Ἀγροστός Ἀρχέλαος Ἡρώδου παῖδα
καθίστησιν, τετράρχας δὲ ἀποδείκνυσιν Ἡρώδην τὸν καὶ Ἀντι- R 490
παν καὶ Λυσανίαν καὶ Φίλιππον, Ἀρχελαίου ἀδελφοῦ. B

10 ρθζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. μζ'. ἔπ. Κρητίου καὶ Νερβά.

Ἰνδ. η'. μη'. ἔπ. Καμίλλου καὶ Κυντίλιανου.

Ἰνδ. θ'. μθ'. ἔπ. Καμερίνου καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ι'. ν'. ἔπ. Δολάβέλλα καὶ Σιλανού.

15 ρθζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. να'. ἔπ. Λεπίδου καὶ Ταύρου.

Ἰνδ. ιβ'. νβ'. ἔπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ β' καὶ Σκηπίωνος. C

Ἰνδ. ιγ'. νγ'. ἔπ. Φλάκκου καὶ Σιλάνου.

Ἀποθανόντος Ἀρχελαίου βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης
20 δ' τετράρχης, ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρώδου

1. τὸ δ' om. P. 2. παῖδα P. 3. ἐπιβουλῆς om. P. 4. αὐτὸν δὲ
βασιλεῖα
καὶ ἐν P. 7. βασιλεῖα] τετράρχην V. 16. Λεπίδιον V. 17. Σκι-
πίωνος R.

A. C.

nante et putrescente, vitam finivit, iustis poenis datus, quod [Ol. Iph.] Anni a. m. c.
Servatoris nostri causa pueros circa Bethleem sustulisset. Il-
lius vero loco regnavit in Judaea Archelaus filius auctis IX.

6. XLV. Ind. v. Lepido et Planco Cons.

2. 5511.

XLVI. Ind. vi. Tiberio Caesare et Capitone Cons.

Augustus Judaeorum Regem Archelsum Herodis filium
creat. Tetrarchas vero reserantur Herodem Antipam, Lyssa-
niam, et Philippum, Archelai fratres.

CXCVI. Olympias.

7. XLVII. Ind. vii. Cretio et Nerva Cons.

8. XLVIII. Ind. viii. Camillo et Quindiliano Cons.

9. XLIX. Ind. ix. Camerino et Sabino Cons.

10. L. Ind. x. Dolabella et Silano Cons.

1. 197.

2.

CXCVII. Olympias.

11. LI. Ind. xi. Lepido et Tauro Cons.

12. LII. Ind. xii. Tiberio Caesare II. et Scipione Cons.

13. LIII. Ind. xiii. Flacco et Silano Cons.

3.

4.

1. 198.

τοῦ τετραρχου και βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, τοῦ και ἀνεμόντος
τὰ νήπια. βασιλεύει δὲ οὗτος Ἡρώδης ἕτη κδ'.

Ἰνδ. ιδ'. νδ'. ὑπ. Σέκτου και Σέκτου.

Ϡη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. νε'. ὑπ. Πομπηίου Μάγνου και Ἀπουληίου. 5

D Ἰνδ. α'. νς'. ὑπ. Βρούτου και Φλάκκου τὸ β'.

Ῥωμαίων γ' ἑμονάρχησεν Τιβέριος Καῖσαρ ἕτη κβ'.
ομοῦ εφμγ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ταύρου και Αἰβωνος.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Κράσσου και Ρούφου. 10

V 166

ρθθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ γ' και Ρούφου τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σιλάνου και Βάλβου.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Μεσσάλα και Γράτου.

P 207

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Τιβερίου Καίσαρος τὸ δ' και Δρούσου. 15

σ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ἀγρίππα και Γάλβα.

1. και alterum om. P. 2. καιδία P. 4. Ὀλυμπιάδος V. 12.
Post β' inserit m. R in textu omīssa Σιλάνου και Βάλβου. Ἰνδ. ε'.
δ'. numerosque sequentes ita scriptos exhibet: Ἰνδ. (ς') ε', δ' (ε').
Ἰνδ. (ζ') ε', δ' (ς'). Ἰνδ. ζ'. . . Ad quae omnia ab Ducangio ut
a me repetuntur confirmata tacetur de V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Extincto Archelao, in Judaea regnat Herodes Tetrarcha
frater Archelai, filius Herodis Regis Judaeorum qui pueros
amstulerat. Is vero Herodes regnat annis xxxiv.

14. LIV. Ind. xiv. Sexto et Sexto Coss. 2.

CXCVIII. Olympias.

15. LV. Ind. xv. Pompeio Magno et Apuleio Coss. 2.

LVI. Ind. I. Bruto et Flacco II. Coss. 3.

Tertius Romanorum Imperator Tiberius Caesar, annis
imperavit xxxii. Colliguntur anni v. MDXLIII.

16. I. Ind. II. Tauro et Libone Coss. 4.

17. II. Ind. III. Crasso et Rufo Coss. 1. 199.

CXCIX. Olympias.

18. III. Ind. IV. Tiberio Caesare III. et Rufo II. Coss. 2.

19. IV. Ind. V. Silapo et Balbo Coss. 3.

20. V. Ind. IV. Messala et Grato Coss. 4.

21. VI. Ind. VII. Tiberio Caesare IV. et Druso Coss. 1. 200.

CC. Olympias.

22. VII. Ind. VIII. Agrippa et Galba Coss. 2.

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. *Πούλλωνος καὶ Βετέρου.*

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. *Κεθήγου καὶ Οὐάφου.*

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. *Ἀγρίππια τὸ β' καὶ Λευτούλου.*

R 492

σα' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. *Γετουλιουῦ καὶ Σαβίνου.*

Ἰνδ. ιγ'. ιβ'. ὑπ. *Κράσσου καὶ Πίσωνος.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων *Ἡόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Β*
Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ὡς ἰστορεῖ Ἰώσηπος.

10 Ἰνδ. ιδ'. ιγ'. ὑπ. *Σιλίου καὶ Νερούα.*

Ἰνδ. ιε'. ιδ'. ὑπ. *Γεμίνου καὶ Γεμίνου.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ *Ἄν-*
νας. Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς προφητεύων εἶπεν, Ἐγὼ φωνὴ βοῶν-
τος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
15 τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ
αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον C
τοῦ Θεοῦ.

Ἦ αὐτὸς ὡς εἶδεν τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, εἶπεν,
20 Ἰδε, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

7. ὁ Πιλάτος P. 9. Ἰώσηπος P. Bel. Ind. II. 9. 2. 10. Νέβ-
βα P. 13. εἶπεν] Luc. III. 4. 15. καὶ — ταπεινωθήσεται om. P.
19. εἶπεν] Ioan. I. 29. 20. ἴδεν] εἶδεν V, ἴδεν P.

A. C.

23. viii. Ind. ix. Pullone et Vetere Cos.
24. ix. Ind. x. Cothego et Vare Cos.
25. x. Ind. xi. Agrippa II. et Lentulo Cos.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

8.
4.
1. 201.

CCl. Olympias.

26. xi. Ind. xii. Getulico et Sabino Cos.
27. xii. Ind. xiii. Crasso et Pisone Cos.

2.
3.

His Cos. Pontius Pilatus Judaeae Procurator a Tiberio
mittitur anno imperii ejus xii., ut narrat Josephus.

28. xiii. Ind. xiv. Siliano et Nerva Cos.
29. xiv. Ind. xv. Gemino et Gemino Cos.

4. 5594.
1. 202.

His Cos. summus Pontifex erat Hierosolymis Annas. Joannes
Baptista propheta, dixit: *Ego vos clamantis in deserto, parate viam*
Domini, rectas facite semitas ejus. Omnis vallis implebitur, et erunt
prava in directa, et aspera in vias planas, et videbit omnis caro salutarem
Dei.

Idem ut vidit Jesum venientem ad se, dixit: *Ecce Agnus Dei, qui*
tollit peccatum mundi.

Οἱ καθηγησάμενοι τῶν Ἑβραίων τῶν καὶ Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐκπόδον ἐν Ἱερουσαλήμ.

- α'. Πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἄμμι Ζοροβάβελ ἔτη λβ'.
 β'. Ἰωακείμ ἀρχιερεὺς ἔτη λ'.
 D γ'. Ἐλιάσιβος ἀρχιερεὺς ἔτη μ'.
 δ'. Ἰωθαὲ ἀρχιερεὺς ἔτη λς'.
 ε'. Ἰανναῖος ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.
 ζ'. Ἰαδοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη κ'.
 Ἐν τοῖς χρόνοις τούτου Ἀλεξάνδρος ὁ Μακεδῶν καὶ κτιστῆς, 10
 Ἀλεξάνδρειαν κτίζων τὴν πρὸς Αἴγυπτον, ἀνελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, κυρίῳ τῷ θεῷ προσεκύνησεν.
 ζ'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη κα'.
 P 208 η'. Ἐλεάζαρος ἀρχιερεὺς ἔτη ιε'.
 θ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη ιδ'.
 R 494 ι'. Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἔτη λβ'.
 ια'. Μανασσῆς ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.
 V 167 ιβ'. Σίμων ἀρχιερεὺς ἔτη κβ'.
 ιγ'. Ὀνείας ἕτερος ἀρχιερεὺς ἔτη κδ'.
 ιδ'. Ἰησοῦς ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.
 ιε'. Ὀνείας ὁ καὶ Μενέλαος ἀρχιερεὺς ἔτη ζ'.

2. μετὰ τῆς om. P. id. ἐκπέδον P. 10. τοῖς P, τούτου Ἰαδοῦς m. P.

Principes Hebraeorum, seu Judaeorum, summi Pontifices, a regibus ex Babylone Hierosolymam.

I. Summus Pontifex Jesus, Josedec filius, una cum Zorobabel, regnavit annis xxxii.

II. Joacim summus Pontifex, an. xxx.

III. Eliasibus summus Pontifex, an. xl.

IV. Jodae summus Pontifex, an. xxxvi.

V. Jannaes summus Pontifex, an. xxxii.

VI. Jaddes summus Pontifex, an. xl.

Hac tempestate, Alexander Macedo et urbius conditor, Alexandria in Aegypto condita, Hierosolymam veniens, Dominum Deum adoravit.

VII. Onias summus Pontifex, an. xxi.

VIII. Eleazarus summus Pontifex, an. xv.

IX. Simon summus Pontifex, an. xiv.

X. Onias summus Pontifex, an. xxxii.

XI. Manasses summus Pontifex, an. xxvi.

XII. Simon summus Pontifex, an. lxxii.

XIII. Onias alter summus Pontifex, an. xxiv.

XIV. Jesus summus Pontifex, an. xvii.

XV. Onias, qui et Menelaus, summus Pontifex, an. vii.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Ἀντίοχος Συρίας βασιλεὺς πολιορκήσας τοὺς Ἰουδαίους ἐλληνίζεν ἠνάγκαζεν. μεθ' οὗ
 ις'. Τούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος προέστη ἔτη λγ'.

Οὗτος ἐξεκάθαρεν τῶν ἀσεβημάτων τὴν χώραν.

5 ις'. Ἰωάννης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς ἔτη ις'.

ιη'. Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιερεὺς ἔτη η'.

ιθ'. Ἰωάννης ἀρχιερεὺς ἔτη κς'.

κ'. Ἀριστόβουλος ἀρχιερεὺς ἔτος α'.

10 Οὗτος πρῶτος περιέθροτο διάδημα βασιλείας πρὸς τῆ ἐρ-
 χιρασύνην.

κα'. Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὺς ἄμα καὶ ἀρχιερεὺς
 ἔτη λ'.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν χριστοὶ
 ἠγοούμενοι διαρκέσαντες ἔτη νηγ', αἱ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθ',
 15 αἱ καὶ παρὰ τῷ Δανιὴλ τούτῳ εἴρηται τὸν τρόπον.

Ἔως γὰρ Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου χριστοὶ ἠγοούμενοι,
 ἐφ' οὗ κατέληξαν οἱ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχιερέων ἠγοούμενοι, χρι-
 στοὶ ὑπὸ τῆς προφητείας ὀνομαζόμενοι.

σβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. α'. ιε'. ὑπ. Ρούφου καὶ Ρουβελλίνου.

Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,

11. καὶ prius om. P. 13. τοῦ Κύρου P. 17. δν] οῦ P. ιθ.
 ἐξ om. P. 21. ἐν ἔτει] Luc. III. 1.

His temporibus, Antiochus Syriae Rex, Judaeos, cum eos obsedis-Anniam.c.
 set, ad paganismum coegit. Post hunc,

xvi. Judas, cognomento Maccabaeus, praefuit annis xxxiii.

Hic regionem ab omni impietate purgavit.

xvii. Jonathan Maccabaeus summus Pontifex, an. xvii.

xviii. Simon frater ejus summus Pontifex, an. viii.

xix. Jonathan summus Pontifex, an. xvii.

xx. Aristobulus summus Pontifex, an. i.

Hic prius Pontificiae dignitati regium adjecit diadema,

xxi. Jannaeus Alexander, Rex simul et summus Pontifex, an. xxx.

Ad hunc usque, a Cyro Persarum Rege, Uncti principes perstitere
 annis ccccxxxiii. qui commendant hebdomadas annorum lxxix. quae apud
 Daniele hac ratione describuntur.

Etenim usque ad Jannaem, qui et Alexander dictus est, Uncti prin-
 cipes faere: sub quo defecerunt summi Pontifices qui ex successione eligi
 solebant, Christi seu Uncti a Prophetis nuncupati.

CCII. Olympiads.

A. C.

20. xv. Ind. 1. Rafo et Rubellinae Coss.

[Ol. Iph.]

2.

5536.

- ἐπιτροπεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, τετραρχούντος δὲ τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχανιτίδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλινηῆς τετραρχούντος, ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ 5 ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
 R 496 ρύσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντας, Ὁμιή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βου- 10 νὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ. καὶ κηρῶς γέγραπται ὅτι Ἀγιάσατε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστόν, καὶ διαβοήσατε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
 B αὐτήν· ζῆλιότης ἀφέσεως ἔσται ὑμῖν· οὕτω καὶ ἐγένετο. ἐν τῷ 15 γὰρ παρόντι φησὶ ἔτι γενέσεως κόσμου, μὴν ἀδυναίῳ 3, τῆς τε κληροδοσίας πῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔτους 49, συμπληρουμένων Ἰωβηλαίων 48, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάνην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἦλθεν κηρῶσων βάπτισμα μετανοίας εἰς τὴν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτιῶν πᾶσιν 20
 V 168 ἀνθρώποις, παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εὐαγγελιζόμενος ἐν μέσοις αὐτοῖς ἦδη παρεῖναι τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. καὶ αὐτὸς δὲ

1. δὲ om. P. 2. τοῦ om. P. 3. Ἰτουραίας PV. ib. Τραχαν. P. 4. Ἀβιλινηῆς PV. ib. ἀρχιερέως V. 10. καὶ—ταπεινωθήσεται om. P. 11. εὐθεία P. 12. τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ] τὸν θεὸν P. 13. γέγραπται] Levit. XXV. 10. 16. Ἀδυναίῳ P. 20. κυρίου R.

Anno decimo quinto Imperii Tiberii Caesaris, Pontio Pilato Judaeam procurante, Herode Galilaeae Tetrarcha, Philippo illius fratre Tetrarcha Itureae et Trachanitidis Provinciae, Lysania Abilinae Tetrarcha, Anna et Caespha summum Pontificatum obtinentibus; factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariae in deserto: et venit in regionem Jordanis praedicans baptismum poenitentiae, in remissionem peccatorum: sicut scriptum est in libro Isaiae Prophetae, dicentis: *Vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas eius: omnis vallis implebitur, et erunt prava in directa et aspera in vias planas, et videbit omnis caro Deum.* Et quemadmodum scriptum est: *Sanctificabitur annus quinquagesimus, et annuntiabitur remissionem in terra omnibus habitantibus eam. Annus remissionis erit vobis, ut et factum est.* Hoc enim praesenti anno mundi conditi v. MDCCXVI. mensis Iudinei (scilicet Januarii) die vi. distributionis vero haereditatis filiorum Israel anno MDCC. Jubilaeis XXXIV. completis, factum est verbum Dei super Joannem Zachariae filium in eremo: et venit praedicans baptismum poenitentiae, in nomine Domini, ac veram remissionem peccatorum omnibus hominibus,

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς μετὰ τὸ τεχθῆναι ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἀρμπληρώσας ἑβὼν ἀριθμὸν τριακόντου παρογένετο ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἱβαπτίαθη ὑπ' αὐτοῦ. ἐν τῇ τριακαιδεκάτῃ οἷν ἡμέρᾳ τοῦ τρια- C
5 κοστοῦ πρώτου ἔτους αὐτοῦ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἱβα-
πτίαθη τῇ ἔκτῃ, καθὰ λέλεκται, τοῦ αὐθυναλου μηρὸς, καθὼς ἀνεπιλήπτως ἐν αὐτῇ ἑορτάζει τὰ ἄγια φῶτα, ἔχουν ἐπιφάνεια τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία ἐν τύπῳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἑβ' μαθη-
10 τῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ 2 τοῦτον φζ' ἔτει γενέσεως κόσμου, καθὼς πρόκει-
ται, καὶ τεσσαυρακοστῷ τῆς Ἀυγούστου Καίσαρος βασιλείας, ἔ-
χουν εικοστῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ μοναρχίας, ἐγενήθη κατὰ σάρκα Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. ἐν δὲ τῷ παρόντι, εφλζ' ἔτει
15 ἱβαπτίαθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου ὁ αὐτὸς κύριος καὶ Θεὸς D
ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακο-
στοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἄφαισιν γίνεσθαι ὁ Θεὸς
20 παρεκλεύσατο νόμος, ἦν ἤρξαντο καταριθμεῖν ἀπὸ ὀγδοηκοστο-
πρώτου ἔτους Μωϋσέως, μετὰ 20 πέρασ δηλονότι τῶν 97' ἐτῶν R 498
τῆς πρὸς τὸν Ἀβραάμ κατὰ τὸ ἐβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς

1. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 6. Αὐθύναιον P. 7. ἐπιφάνεια PV.
9. ἱαντοῦ PV. 20. ἦν om. R. ἰδ. ἤρξαντο RV. ἰδ. ὀγδοηκο-
στοῦ πρώτου P.

apud Jordanem fluvium annuntians in medio ipsorum adesse Christum
Dei. Ipse autem Jesus Christus Dei filius postquam in Bethleem Ju-
daeae natus est, cum complisset annum trigesimum, venit a Gallilee
Hierusalem ad Joannem, et ab illo baptizatus est. Tertia decima deinde
die xxxi. anni suae aetatis, Christus verus Deus noster die vi. baptiza-
tus est, sicut dictum est, mense Audinaeo, quemadmodum recte eodem
die sacra Lumina, seu Epiphania, magni Dei et Servatoris nostri Jesu
Christi celebrat Catholica et Apostolica Ecclesia in suis ipsius et XII.
Apostolorum suorum figura.

Anno igitur mundi conditi v. κων. uti supra expositum est; et xi.
Augusti Caesaris imperii, seu xxviii. monarchiae ipsius, natus est secun-
dum carnem Christus verus Deus noster. Hoc autem praesente v. κδxxxvi.
anno, ipse Dominus et Deus noster Jesus Christus baptizatus est in Jor-
dane, sub annum quinquagesimum trigesimi quarti Jubilaei, ex quo dis-
tributio haereditatis filiorum Israel facta est. Quippe post annos 1. ex
quo terram promissionis ingressi sunt filii Israel, remissionem fieri sas-
xit lex divina, quam coeperunt numerare ab octogesimo primo anno
Moyses, post exactos nampe ccccxix. annos promissionis a Deo factae

αὐτοῦ ἡλικίας γενομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγέλλας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δουλείας ἕνεκα καὶ τῆς ἐκεῖθεν γενησομένης ἑλευθερίας τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

P 210 Καὶ ἐβλογῶν ὁ Ἰωάννης τὰ ὕδατα εἶπεν, *Θωγὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων*, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν, κύριος ἐπὶ ὑδάτων 5 πολλῶν. ἔρχετο δὲ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσερχομένῳ ἀνερχοθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶ εἶδει ὡσεὶ περιστράν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα. 10

Εἶτα γυνῶνα βουλόμενοι καὶ ποία ἦν τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ὅτε ὁ κύριος ἐβαπτίσθη, τίθωμεν τὰ μὲν εἰς τὸν πρώτον προσ-
B τίθωμεν τὸ τέταρτον γίνονται 57. ταῦτα παρὰ τὸν ζ'. ἐπτά-
κις 7' γίνονται 57. ἐπτάκις π' γίνονται 65. ἐπτάκις δεκά γίνον-
ται 75. λοιπὸν δ' ἐπακταί. ταύταις προσάπτομεν εἰς ἀπὸ τοῦ 15
πρώτου μηνὸς πῶσιν ἡμέρας ἕως αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐν ἣ ὁ κύριος
ἐβαπτίσθη. οὕτως ἔχεις ἐπακτὰς δ', ἀπριλίῳ λ', μαΐου λα',
ἰουνίου λ', ἰουλίου λα', ἀυγούστου λα', σεπτεμβρίου λ', ὀκτω-
βρίου λα', νοεμβρίου λ', δεκεμβρίου λα', ἰανουαρίου ε' γίνον-
ται σπ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ' ἐπτάκις μ' γίνονται σπ'. λοιπὸν ε'. 20

C Ἐγνωμεν οὖν ὡς ἐν κέμπτη τῆς ἐβδομάδος ἡμέρῃ ἐβαπτί-

5. τῆς om. P. ib. τῶν ὑδάτων P. 15. ἐπακταί uncis includit P sola, tacente V. 17. ἐπακτὰς uncis includit P. 20. ταύτας] (ταύτας εἰς ζ') graecopit R, ταῦται εἰσιν ζ' P.

Abraham, cum annum is ageret LXXV. propter servitutum in Aegypto, et ibidem futuram liberationem filiorum Israel.

Et Joannes benedicens aquas, dixit: *Vox Domini super aquas*, Deus gloriose innotuit, Dominus super aquas multas. Factum est autem, postquam universus populus baptizatus est, ut Jesu baptizato, ipsoque precante, coelum aperiretur et super eum descenderet Spiritus sanctus forma corporata, veluti columba, et vox de caelo fieret, dicens: Tu es filius meus dilectus, in te mihi complacui.

Porro si nosse velimus, quis fuerit hebdomadis dies quando Dominus baptizatus est, ponimus v. MDCXXXVI. annos: his addimus quartam partem: prodeunt vi. MDCXXXIX. hos per vii. dividimus, septies MCCC. faciunt vi. MCCC. septies LXXIX. producant M.LX. septies VIII. generant MVI. reinquantur IV. quibus addimus illos a die primi mensis Nisan, usque ad diem quo Dominus baptizatus est.

Haec ratione habes exactas IV. Aprilis XXX. Maii XXXI. Junii XXX. Julii XXXI. Augusti XXXI. Septembris XXX. Octobris XXXI. Novembris XXX. Decembris XXXI. Januarii VI. sunt CCLXXXV. haec sunt VII. has divide per VII. septies XL. efficiunt CCLXXX. reliqua sunt V.

Intelligimus ergo quinto hebdomadis die baptizatum fuisse Christum

οθη ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καθ' ἣν πέμπτην ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως αὐτοῦ ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ δημιουργὸς προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τὰ ὕδατα, ἐρπετὰ ψυχῶν ζωῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελεῖα τῶν αἰώνων, 5 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ βραπτέσθη ἐν ὕδατι καὶ ἤρρωσεν τὸ ὕδωρ καὶ σωτήριον αὐτὸ καὶ ζωοποιὸν ἡμῖν ἀπυργάσατο. μετὰ δὲ τὸ βαπτισθῆναι ἀνήχθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον πειρασθῆ- V 169 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὡς ἱστορεῖ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, καὶ νηστεύσας ἡμέρας μ' καὶ νύκτας μ', καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, 10 καὶ νικήσας τὸν πειράζοντα, παρεγένετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κη- D ρύσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ καλέσας τοὺς μαθητὰς πιστεύουσας καὶ δεξαμένους τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας ἀνήλθε μετ' αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα ἐορτάσαι τὸ νομικὸν πάσχα.

Ἢίτα θείοντες γυναικί πῶστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ R 500 15 παρὰ ἐφλζ' ἔτος. ἀρχὴν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, τὰ ἐφλζ' ποιούμεν παρὰ τὸν ἰδ'. ἰδ' σ' γίνονται γω'. ἰδ' ἢ γίνονται ἀρ'. ἰδ' α' γίνονται ἰδ'. λοιπὸν ζ'. ταύτας ἐπὶ τὸν ἰδ', γίνονται ὀζ'. ἔμβα β' λ'. P 211 γίνονται ξ'. λοιπὸν ιζ'. πρόσβαλε ταύταις ιγ' τὰς πρὸ τῶν φεω 20 στήρων, προσελήρους ζ', καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται μδ'. ἔμβα λ', λοιπὸν ἰδ'. ἔφθασεν ἢ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης τῇ κζ' τοῦ μαρτίου μηνός.

3. πάντων R. 14. πόση P. 22. κζ'] ιζ' R.

verum Decem nostrum in Jordane fluvio: quo quidem die quinto, in mundi conditi exordio, ipse universarum Dominus et conditor praecipit, aquis ut educerent reptilia. animarum viventium, ipse vero in consummatione saeculorum hoc ipso die baptizatus est in aqua, et consecravit aquam, et salutarem, illam et vivificam nobis effecit. Postquam autem est baptizatus, ductus est a spiritu in desertum ut tentaretur a diabolo, uti sacra narrant Evangelia: et cum jejunasset dies xl. et xl. noctes, et temptatus fuisset a diabolo, illo devicto, venit in Galilaeam, praedicans Evangelium regni (Dei), vocatisque discipulis credentibus, quique praedicationem pietatis receperant, ascendit cum iis Hierosolyma, ut legale Pascha celebraret.

Jam vero si velimus intelligere quota mensis hoc praesenti anno v. MDCCLXVII. extiterit, initio a XXI. mensis Martii sumpto, XIV. primi mensis Lunae, v. MDCCLXVII. factus per XIX. et ductus CC. in XIX. sunt III. MDCCL. deinde XIX. XC. creant MDCCL. due I. in XIX. reliqua sunt VII. rursus VII. due in XI. sunt LXXVII. abjice bis XXX. sunt LX: reliqua sunt XVII. abjice bis XIII. Mas antelunarium antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, sunt XLIV. abjice XXX. relinquantur XIV. proinde incidit XIV. mensis Lunae: XVII. mensis Martii.

Ἔστι θελοντες γινῶναι καὶ ποία ἡμέρα ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, τοῖς ἐφλς' προστιθέμεν τὸ τέταρτον ἀπὸ τῆς γίνονται 593. ταύτας εἰς ζ'· ζ' 9' γίνονται 57· ζ' π' γίνονται 95· ζ' ἢ γίνονται 15· λοιπὸν δ' ἑξακταί. ταύτας πρόσβαλε γ' εἰς τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων καὶ ζ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ 5
 B αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, γίνονται ἰδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'· ἔκβα ζ', λοιπὸν ζ'. ἔγνωμεν οὖν ἕως κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ κς' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἐν σαββάτῳ. ἡ δὲ ἰε' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης, ἦν πρώτη τῶν ἀζύμων ὁ θεῖος προσηγορεῖται νόμος, ἔφθασεν ἐν 10 ἡμέρᾳ πρώτη τῆς ἑβδομάδος, τουτέστιν κυριακῇ, ἡ ἔστιν ἡμέρα δευτέρα τοῦ σαββάτου· εἴωθεν γὰρ ἡ θεόπνευστος γραφή ἐκάστην ἡμέραν ἀνάγκασιν ἔχουσαν σάββατον δευτέρω. σάββατον οὖν καλεῖ οὐ μόνον τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης φθάσασαν ἐν σαββάτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰε' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς 15
 C σελήνης, ἥτις ἔστιν πρώτη τῶν ἀζύμων ἡμέρα, καὶ αὐτὴν ἐν ἡμέρᾳ πρώτη φθάσασαν, καὶ τὴν κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἥτις ἔστιν ἑβδόμη μὲν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, ἑβδόμη δὲ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα. τοῦτο οὖν τὸ πάσχα δηλώσαι μοι δοκεῖ ὁ θεῖος ἀποστολῆς Λουκᾶς, ἐν οἷς φησιν, Ἐγένετο ἐν σαββάτῳ δευτε- 20 ροκράτῳ διερχομένου τὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦς μεθ' αὐτοῦ διὰ τῶν σποριμίων, τοῦς δὲ μαθητὰς ἐλλογτας τοῦς στάχυας ἐσθίειν.

1. ποία ἡμέρα PV. 2. τοῖς] τῆς R. 4. ἑξακταί uncis inclusit P. 9. καὶ om. P. ib. ἰε' post μηνός ponit P. 11. ἔστι P, ἰε' RV. 13. ἀνάγκασιν P. 14. πρώτου om. P. 20. φησιν] VI. 1.

Si vellet etiam in qualem diem incidere XIV. mensis Lunae, v. MDCXXVI. addimus quartam partem MDCCLXXXIV. fiet VI. MDCCCXXI. has divide in VII. VII. in DCCC. fiet VI. MCCC. deinde VII. in XCO. fiet DLX. rursum VII. in VIII. fiet LVI. reliquae sunt epactae IV. his adde III. antelunares, et VII. a XXI. mensis Martii, fiet XIV. ab his praeter VII. abijce VII. remanebunt VII. Igitur colligimus hoc praesenti anno XIV. primi mensis Lunae XXVII. die Sabbato mensis Martii occurrere. Primi vero mensis XV. Lunae, quem primum Azymerum vocat lex divina, occurrit feria I. hebdomadis, hoc est Dominica, quae est dies II. a Sabbato: solet enim a Deo inspirata scriptura unumquemque diem feriatum Sabbatum appellare. Sabbatum igitur appellat, non modo XIV. mensis Lunae sabbato occurrence, sed etiam XV. primi mensis Lunae, qui est primus Azymerum dies, illumque primo die occurrantem, et XXI. eisdem mensis diem, qui est septimus Festi Azymerum, septimus vero hebdomadis dies. Illud porro Pascha indicasse mihi videtur divinus Evangelista Lucas, cum ait: Factum est autem in Sabbato Secundo-primo cum Iesus transiret per cata cum Discipulis suis, qui vellebant spicas, ut manducarent. Vocat autem Secundo-primum Sabbatum, non solum quod septi-

δευτερόπρωτον δὲ σάββατον καλεῖ τούτο τὸ σάββατον, ὃ μόνον ὡς ἑβδομῆς ἡμέρας ὄψεως, ἐν ἧ ἢ πρώτη τῶν ἀζύμων εὐρέθη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀριθμεῖν τὰς ὕ. ἡμέρας, καὶ ἑορτάζειν τὴν ἑορτήν, ἣν ἑορτὴν τῶν ἑβδομαδῶν ὁ Θεὸς προσαγορεύει νόμος. ἐπτα R 502 ὅδον σαββάτων ὄντων ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς, ἅτε ἀπὸ D σαββάτου ἀρχομένης καὶ εἰς σάββατον συμπληρουμένης, πρῶτον ἦν σάββατον τῶν ἐπτα σαββάτων καὶ ἀλευταῖον πάλιν τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ· διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἐν τούτῳ τῷ πάσχα τὸν κύριος μετὰ τῶν μαθητῶν διερχόμενος διὰ τῶν σπηραίων δηλώ- 10σαι βουλόμενος ὁ εὐαγγελιστῆς εἶρηκεν ὅτι ἐν σαββάτῳ δευτερο- πρῶτῳ διήρχετο διὰ τῶν σπηραίων ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ἵτι δὲ ὁ Θεὸς νόμος τὴν μὲν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης πάσχα προσαγορεύει, τὴν δὲ ἰε' πρώτην τῶν ἀζύμων καὶ V 170 ἰσάββατον ὀνομάζει, πρὸς δὲ γε καὶ τὴν ις' πρώτην τῆς πεντηκο- στῆς ἡμέραν καλεῖ, διδάσκει σαφῶς ἡ θεόπνευστος γραφή. ἐν γὰρ τῷ Λευτικῷ γέγραπται ἐπὶ λέξεως οὕτως. „αὐταὶ αἱ ἑορταὶ P 212 τῷ κυρίῳ κληταὶ ἄγιοι, ὡς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ ἰδ' ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ μέσον τῶν 20ῖσπεριωνῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ἐπτα ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. καὶ ἡ ἡμέρα ἢ πρώτη κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὄλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπτα ἡμέ-

2. ἡ om. P. 6. συμπληρουμένης πρώτον ἦν σάββατον om. P. 17. Λευτικῷ] XXIII. 4. 18. κληταὶ] καὶ αὐταὶ PV. ἰβ. κα- λίσσετε] καλέσουσιν V. 19. μέσον] μέσων R. 22. ὄλοκαυ- τώματα P.

mas sit dies, quo primus Azymorum inventus est, sed etiam quod ab eo L. dies putarentur, festumque celebraretur: quod quidem festum lex divina Festum hebdomadam appellat. Cum ergo VII. Sabbata extent in hoc quinquagesimo anno, ut quae a Sabbato initium ducat, et in Sabbatum septem Sabbatorum rursus totius numeri finis desinat, eapropter hoc Paschate cum discipulis per sata transiisse Dominum volens indicare Evangelista, dixit, eum in Sabbato Secundo- primo cum discipulis suis per sata transiisse.

Quod vero divina lex XIV. primi mensis Lunae Pascha apellet, XV. solum, primum Azymorum, et Sabbatum vocet: praeterea XVI. primum quinquagesimo diem, diserte docet a Deo inspirata scriptura. Sic eadem ad verbum scribitur in Leviticis: *Hae sunt festae Domini sanctae, quas vocabitis festis temporibus suis. Mense primo, quartadecima die mensis inter vesperas Phase Domini: septem diebus comedetis azyma. Et dies primus vocatus sanctus erit vobis. Omne opus servile non facietis, et offerre- tis sacrificium in igne Domino septem diebus. Et dies septima vocata sancta vobis erit. Omne opus servile non facietis. Quando vero ingressi*

ρας. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον
λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ὅταν δὲ εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ
δράγμα, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν, πρὸς τὸν ἱερεῖα, καὶ
B ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, καὶ τῇ ἐπαύριον 5
τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
ἐπαύριον τῆς πρώτης τῶν σαββάτων ἀπὸ πῆς ἡμέρας, ἧς ἂν
προσελέγητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθίματος, ἐπὶ ἑβδομάδας ὀλο-
κλήρους ἀριθμήσεις ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος,
ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσατε θυσίαν νέαν τῷ 10
κυρίῳ, καὶ καλέσατε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητήν· ἁγία ἔσται
ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

Εἶτε οὖν τὴν ἰε' τῆς σελήνης, ὡς ἐν σαββάτῳ ᾠδάσαται,
μετὰ τὸ θῦσαι τὸν ἁμνόν, δεύτερον ἀνόμασε σάββατον ὁ εὐα-
R 504 γελιστής, εἶτε ὡς πρώτην οὖσαν τῆς πεντηκοστῆς, ἦρον τῶν 15
C ἐπτά τῆς ἐν τούτῳ σὺ ἔτει πεντηκοστῆς, παντοχόθεν φαίνεται
δεῖ τὴν ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ πάσχα ἑορτὴν δηλώσει βουλόμενος
ὁ εὐαγγελιστής δευτερόπρωτον ἀνόμασε σάββατον. τοῦτο τὸ
πάσχα ἐδήλωσεν καὶ ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστής Ἰωάννης μετὰ
τὸ πρῶτον ἐν Κανῆ τῆς Γαλιλαίας θαῦμα, ὅτε τὸ ὕδωρ οἴνου 20
ἐγένετο, λέγων οὕτως, Ταύτην ποιήσεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ
Ἰησοῦς ἐν Κανῆ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ

· 4. καὶ om. P. · 6. τῆς ἐπαύριον] ἐπαύριον P. 18. ἔτεα P. 17.
τὴν om. P. ib. δηλώσει] διηλώσει PV. 19. καὶ πρῶτα om. P.
ib. Ἰωάννης] II. 11.

*fuertis terram, quam ego do vobis, et maueritis segetem ejus, et offeretis
manipulum, primitias messis vestrae, ad Sacerdotem, et levabit fasciculum
coram Domino ut acceptabile sit pro vobis. Et crastina a primo offeret
illum Sacerdos. Et numerabitis vobis a postero die prima Sabbatorum,
a die qua obtuleritis manipulum impositionis. Septem hebdomadas plenas
numerabis usque ad crastinum ultimae hebdomadis, numerabitis quinquaginta dies, et offeretis sacrificium novum Domino, et vocabitis diem hanc
vocatam: sancta erit vobis. Omne opus servile non facietis in ea.*

.. Sive igitur xv. lunae, ut quae in Sabbatum incideret, post sacrificium
agnum, Secundum appellavit Sabbatum Evangelista, sive quod
esset prima Quinquagesima, seu vii. Sabbatorum quae hac anno in
Quinquagesima existeret, omnimodo apparet, cum eo ipso anno Paschalis
festum duplicare voluisset Evangelista, Secundo-primum appellasse Sab-
batum. Hocce Pascha indicavit Theologus et Evangelista Joannes, post
primum in Cana Galilaeae miraculum, quando aqua vinum facta est,
cum ita ait: Hoc fecit initium signorum Joannes in Cana Galilaeae, et ma-
nifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus. Post hoc

καὶ ἐπέστρωσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο ἀνέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἔρχετο ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα. D

5 Πρῶτον οὖν πάσχα νομικὸν ἑόρτασαζ οὖν τοῖς μαθηταῖς μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος ἐν τῷ ὕδατι ἔτει τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκατηρίδος τῆς σελήνης καὶ κα' τῆς κατὰ φύσιν ἑκτωκαικοσατηρίδος τοῦ ἔλλου, ἔντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰσμαήλου τοῦ Βάφει.

10 *Εἰσὶν δὲ τῶν μαθητῶν αἱ προσηγοραὶ, ὧν ἐξελέξατο ὁ κύριος, οὕτως.*

α'. Σίμων Ἡέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος.

β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

γ'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαιου.

15 δ'. Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ εὐα- P 213
γελιστῆς.

ε'. Φίλιππος.

ς'. Βαρθολομαῖος.

ζ'. Θωμᾶς.

20 η'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαιου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου κατὰ σάρκα, ὁ ἐπικληθεὶς δίκαιος.

θ'. Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστῆς.

5. ἡόρτασα P. 6. ἐννεακαιδεκα] ιδ' P. 7. ἑκτωκαικοσα] η' καὶ κ' P. 10. ὁ om. P. 11. οὕτως] αὐτῶν P. Conf. p. 27. B. 15. δ'] δ' καὶ V. ib. ὁ Ἰησοῦς] Ἰησοῦς P. ib. ε] δε. PV. 20. ὁ ἀδελφὸς τοῦ] ἀδελφὸς P.

ascendit Capharnaum ipse et mater ejus, et discipuli ejus, et fratres ejus, et ibi manserunt non multos dies, et prope erat Pascha Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolyman.

Primum ergo Pascha legale cum Discipulis sub, postquam baptizatus est, celebravit Dominus, anno viii. naturalis decemnevnenalis cycli lauae, et xxi. naturalis viginti octennalis cycli solis, cum summus esset Pontifex Hierosolyimis Ismael Baphi.

Sunt autem discipulorum quos elegit Dominus nomina haec.

i. Simen Petrus, Apostolorum Princeps.

ii. Andreas, frater Petri.

iii. Jacobus, Zebadai frater.

iv. Joannes, frater ejus, quem dilavit Jesus, qui fuit Evangelista.

v. Philippus.

vi. Bartholomaeus.

vii. Thomas.

viii. Jacobus Alphael, frater Domini secundum carnem, qui dicitur est justus.

- ἰ. Θαδδαῖος ὁ καὶ Λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαβᾶς.
 V 171 αἰ. Σίμων ὁ Κανανίτης ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας, Ἰακώβου.
 B ββ. Ἰούδας Ἰσκαριώτης.
 R 506 Τοὺτους τοὺς ββ μαθητὰς ἔχων ὁ κύριος τῶν λοιπῶν αὐ-
 τοῦ μαθητῶν κατὰ τι γέρας ἔξαιρετον ἀποστόλους ἀνόμασεν. 5
 Καὶ αὐτῶς ἀνοδείκυσιν ἑτέρους ὁ, ὧντινων καὶ αὐτῶν αἰ
 προσηγορίαι εἶσιν αὐται.
 α'. Ματθίας, ὃν ἀπέδειξεν ὁ κύριος, ὃ καὶ συγκαταριθμη-
 θεὶς μετὰ τῶν αἰ' ἀποστόλων μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν
 κύριον ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, ὡς περιέχουσιν αἱ 10
 Πράξεις.
 β'. Σωσθένης, οὗ μέμνηται Παῦλος Κορινθίους ἐπιστέλλων.
 C γ'. Κηφᾶς, ὁ μώνυμος Πέτρον, ᾧ καὶ ἐμαχίστατο Παῦλος κα-
 τὰ Ἰουδαϊσμοῦ.
 δ'. Λίνος, οὗ μέμνηται Παῦλος Τιμοθέῳ γράφων. 15
 ε'. Κλεωπᾶς, οὗ μέμνηται εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.
 ς'. Ἀκύλας.
 ζ'. Ἐπαίνετος.
 η'. Ἀνδρόνικος.
 θ'. Ἀμπλάς. 20
 ἰ. Οὐρβανός.

2. ὁ Κανανίτης] Κανανίτης P. 8. ββ'] ββ' καὶ V. 4. κύριος]
 Χριστὸς P. 7. εἶσιν om. P. 9. αἰ'] ββ' P sola. 13. Πί-
 τερ P.

ix. Matthaeus Evangelista.

x. Thaddaeus, qui et Lebbaeus, cognominatus Barsabas.

xi. Simon Cananites, dictus Judas, Jacobi F.

xii. Judas Iscariotes.

Hos xii. discipulos cum haberet Christus, hos praeceteris suis
 Discipulis, singulari quadam praerogativa Apostolos nominavit.

Kursum alios lxx. designavit, quorum pariter haec sunt nomina.

i. Matthias, quem Dominus designavit, qui aliis xi. Apostolis an-
 numeratus est, postquam Dominus est assumptus, loco Judae Iscariotae,
 ut Acta continent.

ii. Sosthenes. cujus meminit Paulus ad Corinthios scribens.

iii. Cephas, Petro cognominis, cum quo congressus est Paulus de
 Judaismo.

iv. Linus, cujus meminit Paulus ad Timotheum scribens.

v. Cleopas, cujus meminit Evangelium secundum Matthaeum.

vi. Aquilas.

vii. Epaeetus.

viii. Andronicus.

ix. Ampias.

x. Urbanus.

- α'. Στάχυς. D
 β'. Ἀπέλλης.
 γ'. Ἡρωδίων.
 δ'. Ἀριστόβουλος.
 5 ε'. Νάρκισσος.
 ς'. Ρούφος.
 ζ'. Ἀσύγκριτος.
 η'. Φλέγων.
 θ'. Ἑρμᾶς.
 10 κ'. Πατροβᾶς.
 κα'. Ἑρμῆς.
 κβ'. Φιλόλογος.
 κγ'. Νηρεύς. P 214
 κδ'. Ὀλυμπᾶς.
 15 κε'. Δούκιος.
 κς'. Ἰάσων.
 κζ'. Σωσίπατρος.
 κη'. Τέρτιος.
 κθ'. Γάιος.
 20 λ'. Ἔραστος.
 λα'. Κοδάρτος, ὃν μέμνηται Παῦλος Ῥωμαίους ἐπιστέλλων.

1. Νιφεός V. 10. Πατροβᾶς PV. 21. α] οδ P, δν V.

- xi. Stachys.
 xii. Apelles.
 xiii. Herodion.
 xiv. Aristobulus.
 xv. Narcissus.
 xvi. Rufus.
 xvii. Asyncritus.
 xviii. Phlegon.
 xix. Hermas.
 xx. Patrobas.
 xxi. Hermes.
 xxii. Philologus.
 xxiii. Nereus.
 xxiv. Olympas.
 xxv. Lucius.
 xxvi. Jason.
 xxvii. Sosipater.
 xxviii. Tertius.
 xxix. Gaius.
 xxx. Erastus.
 xxxi. Quartus, ejus meminit Paulus ad Romanos scribens.

- λβ'. Ἀπολλῶς.
 λγ'. Στεφανῶς.
 B λδ'. Φουρτουναῖτος.
 λε'. Ἀχάϊκος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους
 α' ἐπιστολὴν. 5
 R 508 λς'. Τύχικος, οὗ μέμνηται Παῦλος Ἐφεσίοις γράφων.
 λζ'. Κλήμης, οὗ μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Φιλιππη-
 σίους.
 λη'. Ἐπαφρόδιτος.
 λθ'. Ὀνήσιμος. 10
 μ'. Ἀρισταρχος.
 μα'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστos.
 μβ'. Δημᾶς.
 C μγ'. Νυμφᾶς.
 V 172 μδ'. Ἀρχιππος, ὃν μέμνηται Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Κοριν- 15
 θίους.
 με'. Ὀνησίφορος.
 μς'. Κρήσκης.
 μζ'. Ἐρατος.
 μη'. Τρόφιμος. 20
 μθ'. Εὐβουλος.

2. Στέφανος P. 4. οὗ P, ὃν RV. 5. α' om. P. 6. οὗ P, ὃν V.
 7. Φιλιππισίους P. 15. οὗ P, ὃν V. *ibid.* τοὺς Κορινθίους P.
 Scribe Κολοσσαεῖς (IV. 15. 17.).

- xxxii. Apollo.
 xxxiii. Stephanus.
 xxxiv. Fortunatus.
 xxxv. Achaicus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 xxxvi. Tychicus, cujus meminit Paulus ad Ephesios scribens.
 xxxvii. Clemens, cujus meminit Paulus in Epistola ad Philippenses.
 xxxviii. Epaphroditus.
 xxxix. Onesimus.
 xl. Aristarchus.
 xli. Jesus, dictus Justus.
 xlii. Demas.
 xliii. Nymphas.
 xliv. Archippus, cujus meminit Paulus in Epistola ad Corinthios.
 xlv. Onesiphorus.
 xlvi. Crescens.
 xlvii. Erastus.
 xlviii. Trophimus.
 xlix. Eubulus.
 l. Pudens, cujus meminit Paulus in Epistola secunda ad Ti-
 motheum.

- ν'. Πούδης, ὡν μνημονεύει Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον
 β' ἐπιστολήν.
 να'. Ἀρτεμιῦς.
 νβ'. Τύχιος.
 5 νγ'. Ζηναῦς ὁ νομικός, ὧντινων εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολήν D
 Παῦλος ἐμνημόνευσεν.
 νδ'. Φιλήμων.
 νε'. Ἐπαφράς.
 νς'. Δημῆς, ὧντινων καὶ αὐτῶν εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα Παῦ-
 10 λος ἐπιμνήσθη.
 Ταῦς δὲ λοιπαὶς εἰς εὐρίσκεις ἅμα Παύλῳ συνανακλημμέ-
 νους μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου.
 Ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσξβ'.
 Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὴν ἔξοδον ἔτη αραε'.
 15 Ἀπὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείας ἐπὶ τὴν πρῶ- P 215
 τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἧτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος
 Σολομώντος, ἔτη χιδ'.
 Ἀπὸ τετάρτου ἔτους Σολομώντος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπι-
 σκευῆς τοῦ ναοῦ ἐπὶ Κόρον βασιλεῖα Περσῶν ἔτη νι' καὶ μῆ-
 20 νες γ'.
 Ἀπὸ Κόρου βασιλείως Περσῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον Μακεδόνα
 ἔτη σμη' καὶ μῆνες θ'.
 Ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνα ἕως τοῦ παρόντος εἰς ἔτους

1. ὄν] δὲ PV. 6. ὁ Παῦλος P. 11. συνανακλημμένους P,
 συναλειημμένους R, συνειλημμένους m. R. 14. ἔτη om. P.

LI. Artemas.

LII. Tychicus.

LIII. Zenas, Jurisperitus; quorum Paulus meminit in Epistola ad Titum.

LIV. Philemon.

LV. Epaphras.

LVI. Demas, quorum meminit Paulus in Epistola ad Philemonem.

Reliquos XIV. invenies comprehensos una cum Paulo post Domini in caelum ascensum.

Ab Adam usque ad diluvium, anni M. MCDLXXI.

A diluvio usque ad exitum ex Aegypto, MCDLXXV.

A profectioe duce Moyse ex Aegypto usque ad primam templi aedificationem, quae post tertium annum Solomonis coepta est, anni DCXIV.

A quarto anno Solomonis, sive prima aedificatione templi, usque ad Cyrum Persarum Regem, an. CCCCLXXX. et menses III.

A Cyro Persarum Rege usque ad Alexandrum Macedonem, anni CCCLVII. et menses IX.

Τιβερίου Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος,
 B ἢ γέγονε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε', ἔτη τριζ'.

R 510 Ὅμοῦ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαδικάτου
 Τιβερίου Καίσαρος, ἦγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου
 μηνός, ἔτη εφθζ' πλήρη. 5

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ κύριος εἰς τὰς ἰάσεις ἕτε-
 ρα γ' ἔτη συναναστρεφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ τὰ περὶ
 τούτου Λουκᾶς φανεροί, λέγων ὅτι ἔειπεν ὁ κύριος διὰ Ἑρῳδῆν,
 Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἴδου ἐκβάλλω δαμόνια
 καὶ ἰάσεις ἐπιτελεῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, 10
 διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίων. τὸ δὲ εἰπεῖν Σήμερον δείκνυ-
 C σιν ὅτι τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ τῶν ἰάσεων αὐτοῦ ταῦτα ἐδήλωσεν τῷ
 Ἑρῳδῇ. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς δηλοῖ ἀπὸ
 πάσχα ἕως πάσχα τρία ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἰάσεσιν αὐτοῦ.

Ἰνδ. β'. ιε'. ὑπ. Οὐθενικίου καὶ Λογγίνου. 15

Ἐν τῷ παρόντι εφθλ' ἔτει γενέσεως κόσμου, ἀρχὴν εἰλη-
 φότι ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνός, δευτέρου το-
 μικοῦ ἐπετέλεσε πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ὁ κύριος κατὰ τὸ
 ἔνατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης
 καὶ κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσμητηρίδος τοῦ 20
 ἡλίου.

1. Τιβερίου — σωτηρίου] (Τιβερίου) καὶ εἰς τὴν καταρχὴν τοῦ
 σωτηρίου P, solum (Τιβερίου) R. Ἔως simul cum genitivo et accu-
 sativo est etiam p. 283. B. 4. ἀπὸ τῆς P sola. 5. πλήρης V,
 πλήρης P, om. R. Conf. p. 306. B. 7. γ' ἔτη] ἔτη τρία P. 8.
 λέγων] XIII 32. ib. ὁ om. P. 14. πάσχα εἰς om. P. 19.
 ἔνατον P. 20. ἔτος om. P. ibid. ἢ καὶ κ' ετηρίδος P.

Anni a. m. c. Ab Alexandro Macedone usque ad praesentem xv. (Tiberii) annum,
 et initium praedicationis Christi hoc an. xv. coeptae, anni occulvi.

Ab Adam vero usque ad praesentem annum xv. Tiberii Caesaris,
 sive ad ipsum xx. mensis Martii, colliguntur anni integri v. MDCXXXVII.

Post Baptismum, tres alios annos morbis curandis insumpsit Domi-
 nus, dum cum discipulis suis conversaretur. Atque haec de eo declarat
 Lucas, ubi ait: Dominus dixit de Herode, Euntes, dicite vulpi illi, ecce
 ejicio daemones, et sanitates perficio hodie et cras, et tertia die consum-
 mor. Per haec, tres annos indicans. Quod autem dixit, Hodie, osten-
 dit quod primo anno suarum curationum haec renuntiavit Herodi. Id-
 ipsum etiam indicat Joannes Evangelista, dum a Paschate tres annos et
 ipse in illius sanationibus statuit.

A. C.

5537. 40. xvi. Ind. II. Vennicio et Longino Coss.

Hoc praesenti v. MDCXXXVIII. anno a mundo condito, qui initium su-
 mit a xxi. secundum Romanos mensis Martii, secundum legale Pascha
 celebravit Dominus postquam est baptizatus, anno ix. naturalis novende-
 cennalis cycli lunae, et xxii. naturalis vigintiocennalis cycli solis.

Θέλοντες δὲ γινῶναι πόσῃ τῶν μηνῶν ἔφθασεν ἡ ἰδ' τοῦ ^V 178
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εὐρίσκομεν εἰς τὸ
 ἕκτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἐννεακαιδεκαετηρίδος προσκειμένης ἐ-
 πακτῆς κη'. ταύταις προστίθεμεν ἰγ' τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων καὶ
 5 προσελήνους ζ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνίς,
 ἀπριλίου ιε' γίνονται οδ'. ἔμβα δις λ' γίνονται ς'. λοιπὸν ἰδ'.
 ἔγνωμεν οὖν ὡς κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθασεν ἡ ἰδ' τῆς σελήνης
 τῇ ιε' τοῦ ἀπριλίου μηνός.

Εἴτε θέλοντες γινῶναι καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἔφθασεν ἡ ἰδ',
 10 εὐρίσκομεν κατὰ τὸ κβ' ἔτος τῆς δεκτικαιικοσαετηρίδος προσκει- P 216
 μένας ἐπακτῆς ε', ταύταις συνάπτομεν τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων γ'
 καὶ ια' ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου καὶ ἀπριλίου ιε' γίνονται λδ'. ταύ-
 τας ἀνάβαλα εἰς ζ' ζ' δ' γίνονται κη'. λοιπὸν ε'. ἔγνωμεν οὖν
 ὡς ἡ ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἔφθα-
 15 σεν ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη.

Τοῦτο τὸ δεύτερον πάσχα φαίνεται δηλῶν ὁ θεῖος εὐαγγε-
 λιστῆς Ἰωάννης μετὰ τὸ δεύτερον θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
 Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἰσαάμενος τὸ παιδίον τοῦ βασιλικοῦ, γράφων
 οὕτως, Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ
 20 τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. B

1. θέλοντες δὲ] εἴτε θέλοντες P, θέλοντες R. 3. ἔνωτος PV.
 ib. ἰδ' ετηρίδος P. 4. πρὸ] πρὸς V. 9. εἴτα] εἰ P. 10.
 ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 11. φωστῆρων V. 12. Μαρτίου μη-
 νός P. 16. δεύτερον om. P. 18. βασιλικοῦ] βασιλικόν P.
 19. οὕτως] IV. 54. .

Si nosse velimus quota mensis occurrat xiv. primi mensis lunae hoc praesenti anno, inveniemus anno naturalis decemnovennalis cycli adjunctas epactas xxviii. His addimus anteluminares xiii. et antelunares vii. et xi. a xxi. Martii mensis, Aprilis vero xv. fiunt lxxiv. deme ex his bis xxx. reliqua sunt xiv. Colligimus igitur hoc anno xiv. lunae xv. mensis Aprilis occurrissae.

Si velimus praeterea nosse etiam et diem (seu feriam) qua occurrit xiv. inveniemus xx. anno vigintiocennalis cycli adscriptas epactas v. his addimus anteluminares iii. et xi. a xxi. Mensis Martii, et Aprilis xv. fiunt xxiv. Has divide per vii. septies iv. efficiunt xxviii. reliqua sunt vi. Intelligimus ergo xiv. primi mensis hoc praesenti anno occurrissae die vi.

Hocce Pascha videtur indicare divinus Evangelista Joannes, post secundum miraculum quod fecit Jesus in Cana Galilaeae, cum regull pueram sanavit, ubi ita scribit: Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset ex Judaea in Galilaeam. Post haec erat festum Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐπίσημον καὶ ἑξαίρετον καὶ πρώτην ἑορτὴν Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ πάσχα εἶχον, διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ποτὲ μὲν μετὰ προσδιορισμοῦ ταύτης μνησθῆναι, λέγων, Ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, ἢ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ποτὲ δὲ ἀπροσδιορίστως γράφων, Ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τὸ β' τοῖνυν πάσχα δοκεῖ μοι σημαίνειν ἐνταῦθα εἰπὼν, Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐνθα γὰρ ἑτέρας μνημονεύει τῶν Ἰουδαίων ἑορτῆς, μετὰ προσδιορισμοῦ πάντως ταύτης μνησθῆναι, ὡσπερ καὶ τῆς ἑορτῆς τῶν σκηνοπηγιῶν, λέγων, Καὶ ἦν ἔγγυς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία, ὄντος ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ιζ'. ὑπ. Τιβεριοῦ Καίσαρος τὸ ε' μόνον.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ κύριος ἐν τῷ ε' ζετι τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος τῆς σελήνης καὶ κγ' τῆς κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεκοσιετηρίδος τοῦ ἡλίου. καὶ θάλλοντες γινῶναι πόστη τοῦ μηνὸς ἔφθασεν κατὰ τὸ παρὸν εφθ' ἔτος ἀρξάμενον ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος ἑπακτῆς τῆς σελήνης θ', ταύτας συνάπτωμεν τὰς πρὸ τῶν φωστήρων ιγ', προσελήνους ζ', καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός καὶ ἀπριλίου θ' γίνονται μδ'. ἔμβα λ' λοιπὸν ιδ'. ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης κατὰ τὸ

3. λέγων] VI. 4. 6. εἰπὼν] V. 1. 10. λέγων] VII. 2. 11. Ἀνανίου P. 14. 18. ιδ' ετηρίδος P. 15. ἡ καὶ κ' ετηρίδος P. 16. κατὰ — ἀρξάμενον om. P. 21. ἔμβα] ἔμβαλα PV.

Anni a. m. c. Cum igitur pro celebri et singulari, ac primario festo Pascha apud Iudaeos haberetur, ideo Evangelista quidem interdum illius praeciae meminit, dum ait: Prope erat Pascha festum Iudaeorum. Interdum etiam generatim, ut cum scribit: Erat festum Iudaeorum.

Secundum ergo Pascha is videtur mihi significare, cum hoc loco dicit: Post haec erat festum Iudaeorum, et ascendit Jesus Hierosolymam. Ubi enim Iudaeorum festi alterius meminit, semper illud designat nominatim, ut cum de festo Scenopiegiorum loquitur: Et erat prope festum Iudaeorum, cum Eleazarus, Ananiae filius, esset Pontifex.

A. C.

[Ol. Iph.]

5538. 31. xvii. Ind. iii. Tiberio Caesare V. Cos.

3.

Rursus tertium legale Pascha post baptismum peregit Dominus anno x. naturalis decemvovennalis cycli lunae, et xxiii. naturalis viginti octennalis cycli solis. Si velimus nosse quoto mensis occurrit a xxi. mensis Martii, reperiemus incidisse in x. annum naturalis decemvovennalis cycli epactas lunae ix. His adjungimus antelunares xiii. antelunares vii. et xi. ab xxi. Martii mensis, et iv. Aprilis: suntque xlv. abjice xxx. relinquuntur xiv. ecce occurrit xiv. primi mensis lunae hoc praesent

παρὸν ἔτος τῆ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. εἶτα καὶ τὴν ἡμέραν γινώ-
 ναι βουλόμενοι ἐν ἧ ἔφθασεν αἰτή, εὐρίσκομεν κατὰ τὸ χγ' ἔτος
 τῆς ὀκτωκαιμυριαστηρίδος ἑκτακτὰς ε'. ταύταις προστίθεμεν τὰς
 πρὸ τῶν φωστήρων γ' καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου,
 5 δ' ἀπριλίου· γίνονται κδ'. ταύτας παρὰ τὸν ζ'. ζ' γ' γίνονται
 κα' λοιπὸν γ'. ἔγνωμεν οὖν ὅτι ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς R 514
 σελήνης, ἐν ἧ τὰ νομικὰ ἐπιτελεῖσθαι προστίεταται πάσχα, κα-
 τὰ τὸ παρὸν εφθ' ἔτος ἔφθασεν τῆ δ' τοῦ ἀπριλίου μηνός καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ γ'.

10 Τοῦτο τὸ τρίτον πάσχα σημαίνων ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς Ἰω- P 217
 ἄνης, μέλλων τὸ θαῦμα διηγεῖσθαι, ὃ ἐποίησεν ὁ κύριος ἐκ
 πότε ἄρτων πεντακισχίλους ἄνδρας κορέσας, λέγει, Μετὰ ταῦ- V 174
 τα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τι-
 βεριάδος, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ἔτι ἐώρων τὰ ση-
 15 μίαι ἃ ἐποίησεν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰη-
 σοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἔγγυς
 τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ λῶν κθ' ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρό-
 δρομος καὶ βαπτιστῆς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ
 20 βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, υἱοῦ ὄντος τοῦ πρώτου Ἡρώδου, ἀδελ-
 φοῦ Ἀρχελαοῦ, δέσμιος εἰς τὸν Μαχαιροῦντα φρούριον πεμφθεὶς B
 διὰ Ἡρωδιάδα, περὶ οὗ μνημονεύει ἡ θεία τῶν εὐαγγελίων γρα-

2 ἐν om. P. 3. ἡ καὶ κ' ἐτηρίδος P. 4. Μαρτίου μηνός P.
 5. τὸν] τῶν RV. 8. ἔτος εφθ' P. 12. λέγει] VI. 1. 18.
 Δόφ PV. 21. Μαχαιροῦντα PV. 22. γραφῆ] „Matth. XIV.
 Marc. VI. Luc. III.“ m. P.

anno iv. Aprilis mensis. Deinde si volerimus diem nonse seu feriam,
 qua illa occurrit, invenimus xxiii. anno decemvovennalis cycli epactas vi.
 his addimus anteluminares iii. et xi. hasque a xxi. mensis Martii, et iv.
 Aprilis, fiuntque xxiv. has per vii. dividimus, septem ter faciunt xxi.
 supersunt iii. Colligimus ergo xiv. primi mensis lunae, qua legale Pa-
 scha peragi praecipitur, hoc praesenti anno v. mxxxix. in iv. Aprilis
 incidisse, et in feriam iii.

Hoc tertium Pascha indicans divinus Evangelista Joannes, miracu-
 lum narraturus, quod fecit Dominus, cum quinque panibus quinque ho-
 minum millia saturavit, dicit: Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae
 Tiberiadae, et secuta est eum turba multa, quia videbant signa quae fa-
 ciebat super aegros. Ascendit autem in montem Jesus, et ibi sedebat cum
 discipulis suis. Erat autem prope Pascha, festum Judaeorum.

Hoc anno, mense Loo, (Augusto) die xxix. Sanctus Joannes Prae-
 cursor et Baptista capite truncatur ab Herode Rege Judaeae, primi He-
 rodis filio, Archelai fratre: cum vinctus in Macherunta castrum missus
 fuisset propter Herodiadem: de quo meminit sacra Evangeliorum scri-
 ptura. Narrat autem Josephus libro xviii. Antiquitatum Judaicarum, ut

φή. ιστορεῖ δὲ καὶ ὁ Ἰωσήπος ἐν ἡ' τῆς Ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βίβλῳ ὡς διὰ Ἡρωδιάδα, γυναῖκα οὖσαν Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἡρώδου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀποτέμενεται. ἀθετήσας γὰρ ἔτι ζῶσαν τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα ὁ Ἡρώδης, κατὰ νόμους αὐτῷ γεγαμημένην, Ἀρέτα δὲ ἦν αὐτῆ τοῦ Πετραίων βασιλέως θυγάτηρ, τὴν δὲ Ἡρωδιάδα ἔτι ζῶντος διαστῆσας τοῦ ἀνδρός. δι' ἣν καὶ τὸν Ἰωάννην ἀνέϊλεν, πόλεμον αἰρεῖται ὁ Ἀρέτας πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὡς ἡττησασμένης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἐν ᾧ πολέμῳ πάντα φασὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρῆναι, καὶ
 C ταῦτα πεπονθῆναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκα τῆς γενομένης κατὰ τοῦ 10 Ἰωάννου. ὁ δὲ αὐτὸς Ἰωσήπος ιστορεῖ τῆς βασιλείας ἀποπεπωκέναι τὸν Ἡρώδη διὰ Ἡρωδιάδα· μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερῖον ἀπεληλάσθαι, Λογγόνον τῆς Σπανίας πόλιν οἰκῆν καταδικασθέντα, ὄντος ἀρχιερέως ἐν Ἱερουσαλῆμ Σίμωνος τοῦ Καμαθεῖ υἱοῦ. 15

Ἰνδ. δ'. ἡ'. ὑπ. Περσικοῦ καὶ Βετέλλου.

R 516 Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἑνιαυτοὺς καὶ οἱ
 ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ
 D ἐπουράνια μαθήματα παραδὸς καὶ τὰς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας
 ἐπὶ τὸ πάθος παρῆμι τῷ ἰθ' ἔτι τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἀρχὴν 20
 εἰληφότε τῇ κα' τοῦ μυρτίου μηνὸς τῆς ἐπισταμένης δ' Ἰνδικτιῶ-

1. ὁ om. P. 2. τοῦ om. P. 5. Πετραίων PV. 6. Ἡρωδιάδαν V. 11. Ἰωσήπος] Arch. XVIII. 5. 12. τὴν Ἡρωδιάδα P. 13. ὑπερῖον P. 14. Ἱεροσόλυμοις P. 16. Βισαλλίου P sola. 17. ὁ Χριστὸς] Χριστὸς P. 20. παρῆμι P. 21. τῇ P, τὴν RV.

Anni a. c. propter Herodladem, uxorem Philippi fratris Herodis, capite truncatus fuerit Sanctus Joannes. Dimiserat enim Herodes adhuc superstitem priorem uxorem suam, legitimis sibi nuptiis copulatam: erat autem illa Aretae Petraeorum Regis filia. Herodiadem porro a conjuge adhuc in vivis divulsit, ob quam Joannem sustulit. Herodi vero bellum intulit Aretae, ob injuriam filiae illatam, quo in bello universum Herodis exercitum profligatum, idque ob structas Joanni insidias esse passum aiunt. Idem denique Josephus refert ob Herodiadem regno excidisse Herodem, illumque cum ea relegatum, Lugduni Hispaniae urbe habitare jussum, cum summus esset Pontifex Simon Camathi filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5599. 82. XVIII. Ind. iv. Persico et Vitellio Coss.

2. 203.

Jesus Christus, Dei filius, cum annis III. et diebus LXXVI. post baptismum discipulis suis salutaria et coelestia praecepta, editasque de se prophetias tradidisset, ad passionem transiit, Imperii Tiberii anno XI. initium sumente a Martii mensis XXI. praesente IV. Indictione, et anno XI. naturalis decemnovennalis cycli lunae, et XXIV. anno naturalis vigintiennalis cycli solis.

νος και ια' ετει της κατα φουσιν εννεακαιδεκαετηριδος της σεληνης και κδ' ετει της κατα φουσιν θκτωκαιεικοσαιετηριδος του ηλλου.

Τουτο δε το θ' πασχα εστιν, εν ο̄ πεπονθεν υπ̄ερ ημων Χριστος ο αληθινος θεος ημων. τουτο το πασχα δηλων ο εδαγ-
 5 γμειστης Ιωαννης μετα το θαυμα ο̄ εποίησεν ο κυριος εγειρας τον Λαζαρον εκ νεκρων, ειρηκειν ουτως, Απ' ευελνης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον. Ιησους ουν P 218 ουκει παρρησια περιπατει εν τοις Ιουδαιοις, αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου, εις Εφραϊμ λεγομενην 10 πολιν, και εκει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου. ην δε εγγυς το πασχα των Ιουδαιων, και ανεβησαν πολλοι εις Ιερουσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα, ινα αγνωσωσιν εαυτους. εζητουν ουν τον Ιησουν, και ελεγον μετ' αλληλων εν τω ιερω̄ εστηκοτες, Τι δοκει υμιν, οτι ου μη ελθη εις την εορτην; δεδωκεισαν δε οι 15 αρχιερεις και οι Φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω̄ που εστιν, μηνυση, οπως πιασωσιν αυτον. ο ουν Ιησους προ ε' ημερων B του πασχα ηλθεν εις Βηθανιαν, επον ην Λαζαρος ο τεθνηκως, ον ηγειρεν εκ νεκρων. ετα οι μακαριοι του κυριου μαθηται ηρωτησαν αυτον λεγοντες οτι Ιδου μετα δυο ημερας το πασχα γινε- 20 ται· που ουν θελεις ετοιμασωμεν σοι; δηλον ουν οτι ου κατα V 175 τον αυτον χρονον, αλλα μελλοντος εσεισθαι του πασχα μετα δυο ημερας. οτι δε ου κατα την ιδ' επετειλεσαν το πασχα, αλλα προ

1. ιδ' ετηριδος P. 2. η' και κ' ετηριδος P. 4. ο κυριος αληθινος P sola. 5. ο om. P J 6. ουτως] XI. 58. ιθ. της om. R. 21. ιδεσθαι P. 22. ετελεισεν R.

Hoc est autem quartum Pascha, quo passus est pro nobis Christus Dominus verus Deus noster. Istud Pascha indicans Evangelista Joannes, post miraculum quod fecit Dominus cum Lazaro a mortuis excitavit, sic dixit: *Ab illo ergo die cogitaverunt quomodo interficerent eum. Jesus ergo jam non palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit illinc in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum Discipulis suis. Erat autem prope Pascha Judaeorum, et ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent seipso. Quaerebant ergo Jesum, et colloquebantur ad invicem in templo stantes: Quid vobis videtur, quia non venit ad diem festum? Dederunt autem Pontifices et Pharisaei mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit ex mortuis. Deinde beati Domini discipuli interrogaverunt ipsum, dicentes: Ecce post biduum Pascha fit, ubi vis ergo ut paravimus tibi? Patet igitur non eodem tempore Pascha peregrisse, cum Pascha manducandum esset post duos dies. Quod vero xiv. non celebravit Pascha, sed prius typicam peregit coenam, quando sanctificatio Asymorum, et festi praeparatio age-*

- τούτου τὸ τυπικὸν ἐτέλεσεν δεῖπνον, ὅτε καὶ ὁ ἀγνισμὸς τῶν ἀγ-
μιων καὶ ἡ προετοιμασία τῆς ἑορτῆς ἐγένετο, εὐρίσκειται τοῖς μα-
θηταῖς μεταδιδούς οὐ θύματος οὐδὲ ἀγνισμῶν, ἀλλ' ἄρτων καὶ πο-
τηρίου· ὅτε καὶ τῶν μαθητῶν ἀπέκρινεν τοὺς πόδας, καθὰ τὰ
C θεόπνευστα διδάσκει λόγια, ὅπερ οὐ κατὰ τὴν Μωσαϊκὴν πρὸς-5
ταξιν ἐπιτελεῖτο. εἰ γὰρ μὴ αὐτὸς ἐγένετο ἀντὶ τοῦ ἁμνοῦ τοῦ
R 518 κατὰ τύπον καὶ σκιὰν θύματος τοῦ πάλαι παρὰ Μωυσαίου προσ-
ταχθέντος θύσασθαι τοῖς εἰς ὕστερον θῆμα, οὐκ ἂν παρῆλθεν
τὰ τοῦ Ἰσραὴλ νόμιμα, ἀλλ' εἶχεν ἂν καὶ πρόβατον θύσασθαι
καὶ μεταδοῦναι τοῖς μαθηταῖς, καθὰ καὶ εἰς τοὺς πρότερον ἐπι-10
εῖτο χρόνους, εἰ μὴ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατ'
αὐτῶν μυστηρίου, καὶ παύσας τὸν τυπικὸν ἁμνὸν τῇ κβ' τοῦ κα-
τὰ Ῥωμαιοὺς μαρτίου μηνός, ἀντὶ τῇ ἡμέρᾳ σελήνης ἐχούσης
εἴ ὥρα νυκτερινῇ· εἰ τῇ ἐπιφωσκουσῇ εἰς εἰκάδα τετάρτην, ὄντος
Ἡρώδου τοῦ τετράρχου βασιλέως, ὡς δηλοῖ Λουκᾶς ὁ εὐαγγελι-15
D στής. ἀποθανόντος γὰρ Ἡρώδου τοῦ τὰ νῆπια ἀνελάττος ἢ τοῦ-
του μετέπειθεν ἀρχῇ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐταῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰωσήπος,
καὶ γίνεται βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας Ἀρχέλαος, βασιλεύσας ἔτη θ'.
καὶ μετὰ τὴν τοῦτου τελευτὴν Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, βασιλεύει τῆς Γαλιλαίας ἔτη κδ', ἕως τῆς τελευτῆς Τιβε-20
ρίου. τῆς δὲ Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος ἦν βασιλεὺς. Πόντιος
δὲ Πιλάτος κατὰ τοῦτο ἐπικέκληται, καθότι νῆσός ἐστιν κατὰ
θάλασσαν ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην καλουμένη Πόντος, ἔξ

13. ἀντὶ δὲ τῇ P. ἰδ. τῆς σελήνης P. 15. τοῦ om. R. ἰδ.
Λουκᾶς] XXIII. 17. Ἰωσήπος] Arch. XVII. 8. 23. καλουμένην P.

batur, inde colligitur neque discipulis tradidisse incensum, neque Arams, sed panem et calicem, quando etiam discipulorum pedes lavit, quemadmodum a Deo inspirata docent eracula, quod quidem ex praecepto Mo-
saico non agebatur. Etenim si ille non fuisset loco agni typici et sa-
crificii, cum olim a Moysae praescriptam esset illis qui venturi erant, ut
hostiam immolarent, minime transgressus fuisset leges Israel, sed omnem
sacrificasset, et discipulis communicasset, quemadmodum prioribus an-
te fecerat, nisi horum mysterii explendi tempus adfuisset, quo scilicet agnus
typicus desinit, secundum Romanos Martii mensis xxii. ipso vero die lu-
nae habentis xii. hora nocturna v. illucescente in xxiv. regnante Hero-
de Tetrarcha, ut indicat Lucas Evangelista. Extincto enim Herode,
qui infantes sustulerat, in ejus filios regnum est devolutum, ut narrat
Josephus, factusque est Rex Judaeae Archelaus, qui annos ix. regnavit.
Post illius vero mortem, Herodes Tetrarcha ejus frater regnavit in Ga-
lilaeae annos xxiv. usque ad mortem Tiberii. Porro Judaeae Pontius
Pilatus imperabat. Pontius autem appellatus est Pilatus, ab insula ma-
xitima versus Romam veterem, quae Pontus nuncupatur, ex qua Pilatus
prodiit, isque a patria Pontius Pilatus vocatus est.

ἦς ὁ Πιλάτος ὠρμητο, καὶ ὡς ἀπὸ τῆς πατρίδος Πόντιος Πιλά-
τος ἐξημάτισεν.

Ὁδτος Πόντιος Πιλάτος ἀπέκρινε τὸν κύριον· καὶ μαθὼν P 219
ἔτι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐστὶν Ἡρώδου, τοῦτέστιν ἀπὸ τῆς Γαλι-
5 λαιας, ὡς φησὶν ὁ εὐαγγελιστῆς Ματθαῖος, ἀπέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Ἡρώδῃ, καὶ πάλιν Ἡρώδης ἐπέπεμψεν τῷ Πιλάτῳ. κάκεινος
πάλιν ἀπέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἄνναν· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊά-
φα. καὶ οὗτος Καϊάφας, ὡς ὢν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τού-
του, συνεβούλευσεν τοῖς Ἰουδαίοις λέγων ὅτι Συμφέρι ἕνα ἄν-
10 θρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. εἶτα πάλιν Ἄννας ἀπέστει-
λεν τὸν Ἰησοῦν δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἄγουσιν
οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ
πρωί, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ- B
σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα· κάκειθεν παρεδόθη τῷ Πιλά-
15 τῳ. ἦν δὲ πενταήμερή· ὥρα ἦν ὥσει τρίτη, καθὼς τὰ ἀκριβῆ
βιβλία περιέχει, αὐτὸ τε τὸ ἰδιόχηρον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάν- R 520
νου, ὅπερ μέχρι πῦν πεφύλακται χάριτι Θεοῦ ἐν τῇ Ἐφεσίῳ
ἡγιασάτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐκεῖσε προσκυνεῖται.

Καὶ εὐθέως ἡ γυνὴ τοῦ Πιλάτου ἐδήλωσεν αὐτῷ, Μῆδὲν
20 σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
διὰ αὐτόν. καὶ γρόντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι ἐστασιαζόν, κρίζον-
τες, Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. καὶ εἰσαγαγὼν τὸ ἀλη-

1. Πόντιος Πιλάτος ἐξημάτισεν om. R. 5. Ματθαῖος] Immo
Lucas I. 5. 6. ἀπέπεμψεν P. 11. πρὸς τὸν K. P. 17. τοῦ
Θεοῦ P. 20. κατὸν ἀρδί V, κατὰ τὸν ἄνδρα P. 22. τὸ] δὲ
P, om. R.

Hic Pontius Pilatus de Domino cognovit, quem cum intellexisset esse
ex Herodis ditione, ex Galilæa scilicet, ut ait Evangelista Mattheus,
hunc misit ad Herodem, Herodes vero remisit ad Pilatum, ille vero ad
Annam: erat enim socer Calphæ. Hic Calphæ, utpote Pontifex anni
illius, conspiravit cum Judæis, dicens: Expedi unum hominem mori pro
populo. Deinde Annas misit Jesum vincium ad Calpham Pontifcem.
Ducunt ergo Jesum a Calpha in Prætorium. Erat autem mane, et ipsi
non introierunt in Prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manduca-
rent Pascha, et illic traditus est Pilato. Erat autem Parasceve, hora
quasi tertia, quemadmodum accurati libri continent, ipsumque Evange-
listæ Joannis autographum, quod usque ad hæcæ tempora, divina gra-
tia, in sanctissimâ Ephesiorum Ecclesia servatur, et a fidelibus ibi co-
latur.

Et statim uxor Pilati nunciavit illi: Nihil tibi et justo illi, multa
enim passæ sumus hodie per visum propter eum. Hisce perceptis, Judæi,
seditiose excitata, clamarunt, Tolle, tolle, crucifige eum. Ac introducto

- C θινὸν πάσχα κατὰ τὰς θείας γραφὰς αὐτὸς πάσχει ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ε΄ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, καὶ θύεται, ὡς ἀμνὸς ἀληθῆς ὑπάρχων καὶ πάσχα ἀληθινὸν ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. καὶ ἔσκοτισθη ὁ ἥλιος εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἀπὸ ἕκτης ἄρας· περὶ οὗ σκοτοῦς μέμνηται καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης ἐν τῇ πρὸς Πολύκαρπον ἐπιστολῇ τῆς κατὰ τὸδε τὸ ἔτος γενομένης καινοπραποῦς τοῦ ἡλίου ἐκλειψείως. καὶ οἱ ἔξωθεν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐπισημήναντο ἀσφαλῶς, εἰπόντες καὶ τὸν γενόμενον σεισμόν, καὶ κατ' ἔξαίρετον Φλέγον ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών. λέγει γὰρ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ συγγράμματι οὗ-10
- D τως. „τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἐκλειψῆς ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νῦν ἄρα ε΄ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φαῖναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο.“ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ, γνοὺς τὸ παράδοξον τῆς ἐκ-15 λέψειως τοῦ ἡλίου. οὔτε γὰρ ἠκούσθη οὐδὲ γέγονεν τοῖς ἔμπροσθεν αἰῶσιν περὶ τὴν πανσέληνον ἐκλειψῆς ἡλίου, ἐπειδὴ μηδὲ τῇ ἀστρόφῳ τοῦτο συμβαίνει κινήσει. καὶ τῶν οὕτως ἐπισημῶν καὶ ἀπίστοις ἐνιαυτῶν ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς σφάλλῃσθαι οὐ καλὸν οὐδὲ δίκαιον· δι' ἡμᾶς γὰρ οὗτος ὁ ἐνιαυτός. 20
- P 220 Περὶ ταύτης τῆς ἡμέρας προσεφῆτεσε Ζαχαρίας υἱὸς Ἰω-

8. καὶ θεός] ὁ θεός P. 4. ὁ X.R. id. ἕκτης τῆς R. 5. Ἀρειοπαγίτης P. 6. τὸδε om. P. 8. ἐπισημήναντο P. id. σεισμόν γενομένον P. 11. σβ'] σβ', supra scripto ab alia manu e, V. 13. ὡστε] ὡς R. 14. τὰ —κατεστρέψατο om. R. 16. οὐδέ] For. οὗτε: conf. ad Mahl. p. 136. 18. 20. διὰ γὰρ ἡμᾶς P, διὰ ἡμᾶς γὰρ R.

vero Paschate, juxta sacras Scripturas, ipse pro nobis patitur vi. hebdomadis die, et immolatur, ut qui erat verus agnus, et verum Pascha, Dominus Deus noster Jesus Christus. Et obscuratus est sol per universum mundum a vi. hora. Quarum quidem tenebrarum meminit Dionysius Areopagita in Epistola ad Polycarpum, cum hoc anno insolita contigisset solis defectio. Sed et scriptores Pagani annum hunc diserte notant, scribuntque terrae motum extitisse, ac prae caeteris Phlegon qui Olympiades collegit: Sic enim ait in libro XIII. Quarto autem anno Olympiadis cccii. facta est solis defectio maxima quanta nunquam antea contigisse legitur, neque hora dici vi. tanta fuit, et etiam astra in coelo apparerent, terraeque motus circa Bithyniam, magnam Nicaeae urbis partem evertit. Haec supra laudatus vir, qui in hac solis defectione quidpiam extraordinarium observarat. Neque enim unquam id fuerat auditum, neque retro ante saeculis acciderat ut in plenilunio solis facta fuisset defectio, quandoquidem id juxta astrorum motus contingere nequit. Qui quidem anni cum ipsis gentilibus insignes adeo extiterint, nos fideles haud par, neque aequum est decipi, cum propter nos is annus acciderit.

δαὶ λέγων, Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψῆχος καὶ πῶγος ἔσται μίαν ἡμέραν· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἡμέρα καὶ οὐ νόξ, καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς.

Ὁ δὲ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῇ αὐ- R 522
5 τῇ παρασκευῇ ὄραν ἐνάτην. καὶ εὐθέως ἐγένετο εἰς ἅπαντα τὸν
κόσμον σεισμὸς μέγας καὶ τάφοι ἠνεώχθησαν καὶ νεκροὶ ἀνάστη-
σαν, καθὰ ταῖς θείαις ἐμφέρεται γραφαῖς· ὥστε λέγειν τοὺς Ἰου-
δαίους, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος, ὃν ἡμεῖς ἐσταυρώσαμεν.
ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα συμφώνως καὶ οἱ λοιποὶ εὐαγγε- B
10 λισταὶ σταυρωθῆναι τὸν κύριον δηλοῦσιν.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα-
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκελῆ καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ
15 τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκελῆ καὶ τοῦ ἄλλου ὁμοίως τοῦ
σοσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκελῆ, ἀλλ' εἰς
τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔκνυξεν, καὶ εὐθέως
ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, τὰ δύο καθάρσια τοῦ τε βαπτίσματος C
20 καὶ τῆς μεταλΰψεως τῶν ἀχράντων αὐτοῦ μυστηρίων. ἄλ-
λως δὲ τὴν σωτήριον ταύτην ἐπιτελοῦμεν ἑορτὴν μετὰ τὴν ἐκ
νεκρῶν αὐτοῦ ἀνάστασιν, ἥτις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ σταυρω-

1. λέγων] XIV. 6. 2. καὶ ἔσται μία ἡμέρα P. 3. οὐκ V. 5. ἐ-
νάτην P. ib. τὸν om. R. 13. ἐκείνη P. 20. ἄλλως] ἀλλ' ὥστε
PV. 21. σωτηρίαν P, σωτήριαν R.

De hoc porro die prophetavit Zacharias filius Jodae, cum ait: *In illa die non erit lux, sed frigus et gelu, et erit dies una: et haec dies illa nota Domino, non dies neque nox, et in tempore vesperi erit lux.*

Dominus vero Jesus Christus animam edidit ipse die Parasceves, hora nona, et statim in universo mundo magnus terrae motus contigit, tumulique sunt aperti, ac mortui resurrexerunt, quemadmodum continetur in sacris Scripturis, ita ut Judaei dicerent: *Vere Dei filius erat iste, quem nos crucifiximus.* In ipso autem Paschatis festo, pari consensu, caeteri quoque Evangelistae Dominum fuisse crucifixum docent.

Judaei ergo ut non manerent in cruce corpora in Sabbato; quoniam Parasceve erat (erat enim magnus ille dies Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites, et primi quidem crura fregerunt, et alterius perinde una cum illo crucifixi. Postquam autem venerunt ad Jesum, ut viderunt illum jam mortuum, non frangerunt crura ejus, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua, duo purgatoria, baptismi nempe, et in-temeratorum mysteriorum participationis. Sed ut salutarem hunc diem festum peragamus, post illius ex mortuis resurrectionem, quae tertio postquam crucifixus est die contigit, secundum divinas scripturas, primi

Θῆναι κατὰ τὰς θείας γραφὰς ἐπιτελεῖται τῇ 15' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης· ἡ γὰρ 10' εὐρίσκεται οὐχ ἢ ἀνάστασις, ἀλλ' ὁ καιρὸς τῆς σωτηριώδους προσηλώσεως τῆς ἐν τῷ σταυρῷ. καὶ ἐκ τούτου φαίνονται τὸνναντιον Ἰουδαῖοι ποιῶντες· ὅτι γὰρ ἔθει τηστεύειν καὶ μηδαμῶς πανηγυρῆσαι, οὗτοι φαίνονται καὶ 5 εὐφραίνόμενοι καὶ ἑορτάζοντες, οὐδαμῶς τὸν καιρὸν τῆς ὄψεως
 D τὰδ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν εἰδότες, καὶ ἐκ τούτου μηδὲ ταῖς θείαις γραφαῖς ἐπάμεινοι, ἀλλ' αἰκελοὶς τισὶν ἔστιν.

Ἐἴτα θέλοντες παραστήσαι ὡς κατὰ τὸ παρὸν πεντακαιχι-10
 λιοστον πεντακαισιοστον τεσσαρακοστον ἕκας γενέσεως νόστος,
 V 177 ἀρξάμενοι ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, πῶστη τοῦ μηνός καὶ πῶς ἡμέρα ἔφθασεν ἡ 10' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης, εὐρίσκομεν τὰ 19' ἔτη ποιῶντες παρὰ τὸν 19'. 19' ὁ
 R 524 γίνονται γω', 19' ἢ γίνονται ψψί, 19' α' γίνονται 19'. λοιπὸν 15
 ε'· καὶ εὐρίσκομεν κατὰ τὸ φύσει μὲν ε' ἔτος τῆς ἐννεκαιδικαι-
 P 221 τηρίδος, θέσει δὲ 10' προσκειμένους ἐκαστὰς κα'. ταύταις προστίθεμεν 19' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, προσελήτους ἐκτά, καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός, καὶ τοῖς κβ' λεπτοῖς ἄλλα λεπτὰ μί' πρόσθετις, ὡς τρίτου ἔτους ὄντος μετὰ τὸ βίσιστον, 20 καὶ ἐκ τῶν 15' λεπτῶν λαμβάνομεν μελαν, καὶ γίνονται μδ' ἕβη

3. τῆς alterum om. R. 5. φαίνονται τὸνναντιον Ἰουδαῖοι ποιῶντες καὶ P. 7. εἰδότες om. R. 12. ἀρχόμενοι P. ἀρχάμενοι R. 14. τῶν RV, τὸ P. 16. ἐννεκαιδικα] 19' PV. 20. βίσιστον P. 21. λαμβάνομεν PV.

mensis lunae sexta decima celebratur: nam quarta decima; non Resurrectionis sed tempus fuit salutaris crucifixionis. Et ex hoc Judaeos contrarium facere apparet: quando enim jejunium celebrandum est, neque festivitas agi debet, illi contra facere, et se ad laetitiam componere videntur, nullo plane modo tempus vere servatoris nostri Iesu Christi resurrectionis a mortuis celebrantes, cum se minime sacris literis, eed propriis quibusdam ritibus insistere sciant.

Deinde si velimus ostendere quemadmodum hoc praesenti anno a mundi conditu v. MDXL. capto initie a XXI. mensis Martii, in quotum mensis, quamve feriam incidit XIV. primi mensis lunae, invenimus v. MDXXXIX. quae dividimus per XIX. (hoc modo). Ducantur XIX. in 6. prodibunt III. MDCCC. ducantur XIX. in X. fient MDCCX. ducantur XIX. in I. fient XIX. reliqua sunt X. Unde colligimus anno juxta naturam I. decemvannalis cycdi, secundum vero positionem XI. adfunctas epactas XII. His addimus XIII. antelunares, et antelunares VII. et III. a XXI. mensis Martii, et XXX. minutis minuta alia XLV. adjitae, cum sit tertius annus post bisextum: et ex LXVII. minutis accipimus I. et fient XLIV. abjice XIX. reliqua sunt XIV. et ecce intelligimus uti XIV. primi mensis lunae oc-

λ'. λοιπὸν ιδ'. καὶ ἰδοὺ ἔγνωμεν ὡς ἡ ιδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς
σελήνης ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός. ἔτι καὶ τὴν ἡμέ-
ραν ζητοῦντες γνῶναι, καδ' ἦν ἔφθασεν ἡ ιδ', τοῖς, εφθ' προσ-
εἴθεμεν τὸ τέταρτον, ατπδ', γινόμενα ὁμοῦ, εδθκγ'. ταύτας
5 παρὰ τὸν ζ'. ζ' δ' γίνονται, στ', ζ' π' γίνονται φς', ζ' ἡ νς'. B
λοιπὸν ζ'. ταύταις προσβάλλομεν γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων
καὶ γ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός· γίνονται ιγ'. ἔκβα ζ'.
λοιπὸν ε'.

Καὶ δέδεικται ὡς ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν, εφμ' ἔτος τῆς τοῦ
10 κόσμου γενέσεως καὶ ιδ' τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, ἀρ-
χῆν εἰληφὸς ἀπὸ κα' τοῦ κατὰ Ἰουλιανούς μαρτίου μηνός, ἰνδ.
δ', καδ' ἡ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τὸν ἐκούσιον καὶ
ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρόν, ἔφθασεν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνός
καὶ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ. ἐν ἡμέρᾳ δὲ παρασκευῆ σταυρωθῆναι
15 τὸν κύριον διδάσκουσιν τὰ θεόπνευστα λόγια, ἐν τῇ τοῦ πάσχα C
ἰορτῇ, καθὼς ἔμπροσθεν εἴρηται. τριῶν οὖν πάσχα μετὰ τὸ
βαπτισθῆναι τὸν κύριον τελεσθέντων, καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει
τῆς τοῦ πάσχα ἑαυτῆς ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος τοῦ κυρίου, δει-
κνυται σαφῶς ὅτι τρία ὀλιγκηρα ἔτη τὸ σωτήριον ἐδίδαξεν κή-
20 ρυγμα καὶ ἡμέρας ος', τινὰς μὲν αὐτῶν πρὸ τοῦ πάσχα τοῦ πρώ-
του κατὰ τὸ ιε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, τινὰς
δὲ πρὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, εφμ' γεγονότος σωτηριώδους

3. ἔφθασεν] Post haec lacunam habet V. 5. τὸν] τῶν R. 9. ἡ
ιδ' om. RV. ib. ἔτος εφμ' P. 12. ὁ alterum om. P. 14. παρα-
σκευῆς bis P. 18. τῆς om. R. 20. πρώτου τοῦ πάσχα P.

currat xxiii. mensis Martii. Si deinde quaeramus diem, seu feriam, qua
occurrit xiv. anni v. m̄dxxxix. addimus quartam partem m̄ccclxxxiv. et exi-
stant vi. m̄dcccxxxiii. his per x. partitis, septies. dccc. efficiunt vi. m̄ccv.
septies lxxx. efficiunt dlx. vii. viii. lvi. reliqua sunt vii. quibus addi-
mus iii. a xxi. mensis Martii, et fiunt xiii. abjice vii. relinquuntur vi.

Ita igitur demonstratum est quemadmodum decima quarta lunae hoc
praesenti a mundi conditu an. v. m̄dxl. et xix. Imperii Tiberii Caesaris,
anni initio sumpto a xxi. mensis Martii, ἰνδ. iv. quando Dominus noster
Jesus Christus salutarem crucem ultro subiit, incidit in xiiii. mensis
Martii, et in diem Parasceves. Die autem Parasceves crucifixum fuisse
Dominum docent divinitus inspirata oracula, die scilicet festo, uti supe-
rius dictum est. Tribus ergo Paschatis festis, postquam Dominus baptis-
zatus est, exactis, annoque quarto, Paschali festo, pro nobis crucifixo
Domino, evidenter ostenditur totos tres integros annos salutarem praedi-
cationem exercuisse, diesque praeterea lxxvi. ac horum quidem ante
primum Pascha, anno xv. Imperii Tiberii Caesaris, aliquot vero ante
Pascha hujus praesentis an. v. m̄dxl. quo salutare Pascha contigit. Quod
autem Dominus praedicato per tres annos Evangelio, ad voluntariam et

- πάσχα. ὅτι δὲ τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον ὁ κύριος
D ἐπὶ τὸν ἐκκοφισίον καὶ ζωοποιὸν ἦλθε σταυρὸν διδάσκει καὶ Ἰγνά-
R 526 τιος ὁ Θεοφόρος καὶ μάρτυς, ὁ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γνήσιος
 μαθητῆς γεγονώς, τῆς δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ὑγιωτάτης ἐκκλησίας
 ἐπίσκοπος ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατασταθείς. ἐν τῇ πρὸς Τραλ-5
 λιανοῦς τοίνυν ἐπιστολῇ γέγραπεν ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἀληθῶς
 τοίνυν ἐγέννησε Μαρία τὸ σῶμα θεὸν ἔχον ἕνοικον, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐγεννήθη ὁ λόγος ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, σῶμα ὁμοιο-
 παθὲς ἡμῖν ἡμιομοιωμένος: ἀληθῶς γέγονεν ἐν μήτρᾳ ὁ πάσις
 ἀνθρώπους ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σῶμα 10
P 222 ἐκ τῶν τῆς παρθένου σπερμάτων, πλὴν ὅσον ὀμίλλας ἀνδρὸς ἦεν.
 ἀληθῶς ἐκκοφορήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, χρόνων περιόδοις, καὶ
 ἀληθῶς ἐτέθη, ὡς καὶ ἡμεῖς. ἀληθῶς ἐγαλακτοτροφήθη, καὶ
 τροφῆς κοινῆς καὶ ποτοῦ μετέσχεν, ὡς καὶ ἡμεῖς, καὶ τρεῖς δε-
 κάδας ἐτῶν πολιτευσάμενος ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου ἀληθῶς καὶ 15
V 176 οὐ δοκῆσει. καὶ γ' ἑνιαυτοὺς κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας
 σημεῖα καὶ τέρατα ὑπὸ τῶν ψευδοῦσδαιῶν καὶ Πιλάτου ἡγεμόνος
 ὁ κριτῆς ἐκρίθη, ἐμαστιγώθη ὑπὸ δούλων, ἐπὶ κέρβης ἐξράπισθη,
 ἐνεπτύσθη, ἀκάνθιον στέφανον καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον ἐφόρε-
 σεν, κατεκρίθη, ἐσταυρώθη ἀληθῶς, οὐ δοκῆσει, οὐ φαντασίᾳ, οὐκ 20
 ἀπάτῃ. ἀπέθανεν ἀληθῶς, καὶ ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.“
B Ἴδου φανερώς ὁ τοιοῦτος καὶ τηλικούτος τῆς ἐκκλησίας δι-
 δάσκαλος τρεῖς ἑνιαυτοὺς κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον τὸν σωτήρα
 λέγει.

8. ἡμιομοιωμένον R. 18. κύρης ἐραπίσθη PV.

vivificam crucem venerit, docet Ignatius ille Deifer et Martyr, qui Joannis Theologi genuinus discipulus fuit, sanctissimaeque Antiochenae Ecclesiae Episcopus ab Apostolis constitutus. Is quippe in Epistola ad Trallianos sic verbo tenus scripsit: *Vere etenim peperit Maria corpus, Deo in ea habitante, et vere natus est Deus Verbum ex Virgine: corpus similiter nobis passibile sine peccato induens: vere conceptus est in utero, et factus est in vulva, (qui omnes homines in vulva fingit) formans et faciens sibi corpus ex Virgine, sine semine scilicet et consuetudine viri: portatusque in utero, sicut et nos tempore portati sumus: et vere lactatus est, et nutritus sicut nos, et cibo et potu sicuti et nos unus est: et triginta annos agens baptisatus est a Joanne, in veritate et non in phantasmate: et tribus annis praedicavit Evangelium, et fecit signa et prodigia coram falsis Judaeis: et a Pilato Praeside Judaei judicatus est, flagellatus est, colaphis caesus est, consputus est, spinicam coronam purpureamque vestem portavit, condemnatus est, crucifixus est vere, sepultus est, et resurrexit a mortuis.*

Ecce aperte omnino talis ac tantus Ecclesiae doctor triennio a servatore praedicatum Evangelium dicit.

Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας γράψαι τολμήσαντες τέσσαρας ἐνιαυτοὺς δολοκλήρους καὶ ἡμέρας τινὰς κηρῦξαι τὸν κύριον τὸ εὐαγγέλιον ἀπεφώνησαντο, ἐναντιούμενοι τῷ ῥηθέντι Θεοφόρῳ καὶ μάρτυρι καὶ 5 ταῖς ἀγίαις γραφαῖς.

Ὅτι δὲ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ὁ σωτὴρ ἐδίδαξε τὸ κήρυγμα δεικνύται καὶ ἐξ ἑτέρων ἀναγκαίων λόγων, ἕκ τε τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων καὶ ἐκ τῶν Ἰωσήφων τῷ παρ' Ἑβραίοις σοφῶ γραφέντων καὶ ἐξ ὧν, ὡς πρόκειται, ὁ παρὰ τοῖς Ἕλλησι χρονογράφος ἰστόρησε C 10 Ὀλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας τεθεικώς, λέγων, Τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μάλιστα τῶν ἐγνω- R 528 σμένων πρότερον· καὶ πῦξ ὦρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιδυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. ταῦτα ὁ δη- 15 λωθεὶς ἀνήρ. τὰ μέντοι ἱερὰ εὐαγγέλια ἄρξασθαι τὸν κύριον φασὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἐπὶ Ἄννα ἀρχιερέως, σικωρωθῆναι δὲ ἐπὶ Καϊάφα λέγουσιν. ὁ δὲ Ἰωσήφος ἐν τῇ ἐπ' τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας γράφει τρεῖς ἀρχιερεῖς μετὰ τὸν Ἄνναν γενομέναι, Ἰσαάηλον τὸν τοῦ Βαφει καὶ Ἐλεάζαρον τὸν τοῦ 20 Ἀνάου υἱὸν καὶ Σίμωνα τὸν τοῦ Καμαθί, καὶ τότε μετ' ἐκεί- D νους τὸν Καϊάφην ἀρχιερεῖα γενέσθαι. ἐνιαύσιος δὲ ὁ τῆς ἐκά- στου ἀρχιερωσύνης ἦν χρόνος. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι τρεῖς ἐνιαυτοὺς

9. χρονογράφοις P. 10. τεθιμῶς PV. 11. σβ'] σβ' V. 13. τῷ οὐρανῷ P. 17. ἐπ'] 3. 18. Ἄννα PV. 20. Ἀνάου P. 21. ἐνιαυτοῦς P.

Qui ergo adversus Sanctae Catholicae et Apostolicae Ecclesiae dies festos ausi sunt scribere, quadriennio toto, diebusque aliquot a Domino Evangelium fuisse praedicatum, sancto Deifero Martyri, et sacris literis contraire deprehendantur.

Quod vero Servator per tres annos Evangelium praedicaverit, patet praeterea ex aliis necessariis rationibus, et sacris Evangelii, et ex scriptis Josephi, viri inter Judaeos docti: atque adeo ex illis, ut ante dictum est, quae inter Graecos chronologos celeberrimus Phlegon narravit, qui Olympiadem rationem conscripsit, hisce verbis: Quarto autem anno octii. Olympiadis magna et insignis inter omnes, quae ante eam acciderant, defectio solis contigit: dies hora sexta in tenebrosam noctem ita verius est, ut stellae in caelo visae sint, terraeque motus in Bithynia Nicaeae urbis multas aedes subvertit. Haec supradictus vir. Salutare quidem praedicationis munus a Christo coeptum, Anna Pontificatum obtinente, Christum vero crucifixum sub Caepha, docent sacra Evangelia. Josephus vero lib. xviii. Antiq. Judaic. scribit tres Pontifices post Annam fuisse, Isaaem Baphi F. Eleazarum Annani F. et Simonem Camathi F. post hos autem Caipham Pontificatum obtinuisse. Singulorum porro unius anni fuit Pontificatus. Unde liquet tribus annis integris Isaaem, Elea-

τοῦ Ἰσμαήλου καὶ τοῦ Ἠλεαζάρου καὶ τοῦ Σίμωνος δλοκλήρου ἐκήρυξεν ὁ σωτήρ τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἡμέρας δέ τινος ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἄννα καὶ ἡμέρας τινός ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Καϊάφα ἀρχιερωσύνης. τῇ τεσσαρακοσῆκῃ τῇ ᾧ, ὡς πρόκειται, τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης Ἰσταν-5 ρωθῆ ὁ κύριος καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος.

Κάντεῦθεν δεικνύται ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔπλασε τὸν ἄνθρω-
πον αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώ-
P 229 νων Ἰστανρωθῆ ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη δι' ἡμᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τῆν
ἀπόφασιν τοῦ θανάτου διὰ τὴν ἁμαρτίαν γενομένους, ἵνα ἡμῖν¹⁰
τῷ οἰκίῳ πάθει τὴν ἀπάθειαν χαρίσῃται, καθά φησιν ὁ μέγας
Βασιλεὺς. καὶ τῇ 15' κατὰ σελήνην, ἐν ἣ τὸ δράγμα προσέτα-
ξεν ὁ θεὸς νόμος προσφέρεισθαι ἀπαρχὴν θαιρισμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ
ἐπιλθεῖν δρέπανον ἐπ' ἀμῆτων ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῆς
ἀνθρωπότητος γενόμενος ὁ κύριος ἡμῶν καὶ σωτήρ ὁ Χριστὸς¹⁵
πρὸ τοῦ ἐπιλθεῖν τὸ τῆς συντελείας δρέπανον τῷ κόσμῳ. καὶ
καθὼς προδιέγραψεν ἐν τῇ προσφορᾷ τοῦ ἀνάγματος τῆς ἀπα-
B ρχῆς, οὕτως ἀνέστη, λυτρωσάμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν,
ἐν ἣ προσήνεκεν τὸ δράγμα τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ἡμετέρου φυλάμα-
τος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τὴν ἐξ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἀπαρχήν²⁰
κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ περὶ ἑαυτοῦ προρῶθηθείσας γραφάς.

Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμέρας, τουτέστιν τῆς 15' καὶ αὐτῆς τοῦ

3. τοῦ τέλους — ἐκ om. P. 12. προίταξεν R, altarum in m. po-
nens. 14. ἀπελθεῖν P. 19. ἐν om. F. 21. περὶ ἑαυτοῦ om. P.
ib. προρηθείσας PV.

zari, ac Simons, Evangelium de regno coelesti praedicasse Salvatorem,
et diebus aliquot ex iactio Pontificatus Calphae. Decima quarta igitur,
ut supra dictum est, primi mensis lunae cruci affixus est Dominus, et
sacia vi. hebdomadia.

Hinc pariter patescit, eodem die quo hominem olim formarat verus
Deus noster, eundem in saeculorum consummatione, die sexto, crucif-
xum pro nobis, qui ex eo procreati per sententiam propter peccatum
morti addicti fueramus, ut morte sua impassibilitatem nobis compararet,
quemadmodum ait magnus Basilius. Et sexta decima luna mensis, quo
divina lex manipulum primitiarum ex messe offerri praesceperat, et ante-
quam falx mitteretur in messem, surrexit ex mortuis, in primitias factus
humanitatis Dominus noster et Salvator Christus, antequam falx consum-
mationis in mundum mitteretur. Et quemadmodum praesceperat in
oblatione manipuli primitiarum, ita surrexit, asserta nostra ex corruptio-
ne vitae, in qua manipulum primitiarum nostri fermenti obtulit Deus Pater,
ex mortuorum resurrectione primitias, secundam ab eo praenuntiatis
scripturas.

Ab hoc porro die, hoc est xvi. ipsius scilicet primi mensis, pra-

πρώτου μηνός, ἀριθμῆναι τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς ὁ θεὸς
 παρεκλήσατο νόμος. καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστά- R 530
 σεως αὐτοῦ ὁ κύριος ἡμῶν. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη εἰς V 179
 τοὺς οὐρανοὺς τῇ τρίτῃ τοῦ ἄρτεμισίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ πέμπτῃ
 5 τῆς ἑβδομάδος, καὶ καθὼς γέγραπται, Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς C
 τὴν ἀνάπαυσίν σου οὐ καὶ ἡ κίβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου.
 καὶ ὁ ἄγιος Ἀθανάσιος ἐρμηνεύων τὸν ραββίον γράφειν οὐ-
 τως· Ἀνάστηθι, κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου· τὴν εἰς οὐρα-
 10 νοὺς ἀνάληψιν ἐπισπεύδουσιν αὐτοῦ. Σὺ καὶ ἡ κίβωτός τοῦ
 ἁγιάσματος σου τὴν ἁγίαν αὐτοῦ σάρκα φησί· μετ' αὐτῆς γὰρ
 ἀνελήφθη. οὐ γὰρ ἀποσαρκοῦται εἰς τοὺς ἀγῆράτους αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.“

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ὅσοι τῆς τοῦ θεοπύτου
 15 Χριστοῦ κλήσεως δι' οἴκτον φιλανθρωπίας γεγόναμεν ἄξιοι, τὸ
 σκιδῶδες πάσχα οὐκέτι ἐπιτελέσαμεν· παρῆλθε γὰρ ἡ σκιά τοῦ νό- D
 μου τῆς χάριτος ἐπελευθέρωσης. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ φθίνοντος ἄρτεμι-
 σίου μηνός ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἀπέβη τῇ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 σωτηριώδους ἀναστάσεως, ἐπεδήμησε τοῖς ἀποστόλοις ἐν πυρ-
 20 ναις γλώσσαις τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' ἕνα ἕνα
 αὐτῶν. πλησθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος ἁγίου ἤρ-
 ξαντο κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. ἔξ ἧς κανονίζον-
 τες τὴν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν γενομένην ἀνάστασιν ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἐορτάζομεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα ἢ ἡμέρας,

cepit lex divina ut dies Pentecostes putarentur: quadragesimo vero die post resurrectionem suam Dominus noster Jesus Christus in coelum assumptus est tertio die Artemisii, seu Maii mensis, feria quinta hebdomadae, et quemadmodum scriptum est: Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuae. Et Sanctus Athanasius in cxxx. Psalmi explanatione hunc in modum scripsit: Surge Domine in requiem tuam: ascensum in coelum ipsius accelerant: Tu et arca sanctificationis tuae: sanctum ipsius corpus dicit, cum hoc enim assumptus est; neque enim humanitatis naturam unquam in omnes aeternitates eruit.

Post Assumptionem Domini nostri Jesu Christi, et dejectionem gentis Judaeorum, quotquot Domini nostri, ex illius clementia et misericordia, digni facti sumus vocatione, umbraticum illud Pascha non amplius celebravimus: legis enim umbra, gratia adveniente, praeteriit. Et xiii. diei mensis Artemisii, die Dominica, ipsa quinquagesima die post salutarem resurrectionem, spiritus Sanctus in ignitarum linguarum specie ad Apostolos venit, et sedit super unum quemque eorum. Repleti ergo Spiritu sancto cooperunt praedicare Evangelium regni (Dei). Ex quo tempore celebrantes propter nostram salutem factam Resurrectionem die

P 224 ὡς φησιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης. καὶ ἐκ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἠρξάμεθα ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἑορτάζειν τὴν ζωοποιὸν ἐναστυάμιον ἑορτὴν τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ἔσιν δὲ καὶ οἱ ἐπισήμοι τῶν ἀποστόλων γεγονότες μετὰ 5 τοὺς προγεγραμμένους ἰβ' μαθητὰς τοῦ κυρίου κατὰ τὸ ε' ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας, οἵτινες μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἶδε.

· κζ'. Βαρνάβας.

κη'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής.

10

κθ'. Σιλᾶς.

ξ'. Λουκᾶς ὁ ἰατρός καὶ εὐαγγελιστὴς γενόμενος, περὶ οὗ Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐμνημόνευσεν ἐπιστολῇ.

ξα'. Τιμόθεος.

ξβ'. Σίλοσανός.

15

ξγ'. Τίτος.

R 532 Ἔσιν δὲ καὶ οἱ κατασταθέντες διάκονοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ζ'.

B ξδ'. Στέφανος ὁ πρῶτος μάρτυς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς καὶ ἀηρέθη λιθοβοληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων.

20

ξε'. Φίλιππος.

ξς'. Πρόχωρος.

ξζ'. Νικάνωρ.

ξη'. Τίμων.

5. οἱ om. P. 8. Ante καὶ addit m. R ἠεθθησαν. 19. μάρτυρ P. 22. Πρόχωρος P.

Domínica, festum agimus praedicationis Ecclesiasticae octo diebus, ut ait Sanctus Joannes. Et ab hoc anno nos Christiani coepimus colere diem vivificae Résurrectionis Domini Jesu Christi vere Dei nostri, cui gloria in saecula, Amen.

Sunt et alii illustres Apostoli praeter supra memoratos XII. Domini Discípulos ad XV. Tiberii Caesaris Imperii annum recensitos, qui post Domini in coelos assumptionem florere. II vero sunt LVII. Barnabas, LVIII. Marcus Evangelista, LIX. Silas, LX. Lucas medicus et Evangelista, de quo Paulus in Epístola ad Colossenses mentionem facit, LXI. Timotheus, LXII. Silvanus, LXIII. Titus.

Sunt praeterea post Christi in coelos assumptionem constituti VII. Diaconi.

LXIV. Stephanus primus Martyr Domini nostri Jesu Christi, qui lapidibus impetitus a Judaels extinctus est. LXV. Philippus: LXVI. Prochorus: LXVII. Nicamor: LXVIII. Timon: LXIX. Parmenio: LXX. Nicolaus.

ξθ'. Παρμενίων.

ο'. Νικόλαος.

Οὗτοι πάντες γεγόνασιν συνέκδημοι τοῖς ἀποστόλοις μετὰ τὴν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν.

5 Εἶτα χειροτονήθησαν ἐπίσκοποι, πρῶτος ἐν Ῥώμῃ Πέτρος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής, ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου, ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ προειρημένος ἀπόστολος Πέτρος. περὶ δὲ τῶν προγεγραμμένων οὐ μαθητῶν τῶν μετὰ τοὺς ἑβ' τοῖς προτεταγμένους ἱστορεῖ Κλήμης ὁ συγγραφεὺς
10 ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Ὑποτυπώσεων.

Ἔσιν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι τοῖς ἀποστόλοις ἄγναι γυναῖκες μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, περὶ ὧν ἐπιστέλλων Παῦλος ἐμνημόνευσεν, Φοίβη, Τρυφῶσα, Ἐδόνικη V 180 μήτηρ τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου, Πρίσκα, Περσίς, Ἥρσκα, 15 Μαρία, Ἰουλία, Κλαυδία, Ἰουνία, Πρίσκιλλα, Ἀπφία, Τρυφαινα, Λοῖς, μάμμη Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου.

Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ παναγίου αὐτοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ πάσχα
20 σύντομος διήγησις.

Ἡ καθολικὴ γέννησις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἔστιν αὕτη.

4. οὐρανόν P. 9. τοὺς προτ.] προτ. P. 10. τῶν om. P. 13. Τρυφῶσα P. 14. μήτηρ post Τιμοθέου ponit P. 15. Κλαυδία — Πρίσκιλλα om. P. *ibid.* Ἀπφία P. 17. ἡμῶν om. P.

Hi omnes Apostolorum socii fuerunt in peregrinationibus.

Deinde creati sunt Episcopi, primus Romae Petrus, Alexandriae Marcus Evangelista, Hierosolymis Jacobus frater Domini, Antiochiae supra memoratus Petrus. De recensitis vero discipulis lxx. praeter xii. supra dictos, agit Clemens scriptor lib. v. Hypotyposeon.

Sunt etiam sanctae quaedam mulieres, quae post Dominum in caelum assumptionem Apostolos secutae sunt, quarum in Epistolis Paulus meminit: Phoebe scilicet, Triplosa, Eunice Timothei Apostoli mater, Prisca, Persis, Prisca, Maria, Julia, Appia, Tryphaena, Lois avia Timothei Apostoli.

De Nativitate Domini Jesu Christi veri Dei nostri, et sanctissimo ejus baptismo, et salutari illius Paschate, brevis narratio.

Catholica generatio Domini nostri Jesu Christi veri Dei ita se habet.

Ἐγεννήθη χοιὰκ κη' ὥρα ζ' τῆς νυκτός. ἔβαπτίσθη τυβι
 ια' ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ὑπὸ Ἰωάννου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, καὶ
 ὁ Ἰορδάνης ἀνεπόδισεν εἰς τὰ ὀπίσω.

- P 225 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ Ἰωάννῃ, Εἶπον τῷ Ἰορδάνῃ, Στήθι, ὁ
 κύριος ἦλθεν πρὸς ἡμῶς. καὶ εὐθὺς ἔστησαν τὰ ὕδατα. τότε ὁ 5
 R 584 Ἰωάννης προσεκύνησεν αὐτῷ λέγων, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βα-
 πτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος, Ἄφες
 ἄρτι, δεῖ γενέσθαι τοῦτο. τότε καταβάντων αὐτῶν ἐπὶ τὸ ὕδωρ
 ἀνεκόχλασαν τὰ ὕδατα, ὥσπερ κεκρασμένον ὕδωρ. καὶ ὅτε
 ἀνέβη ἐκ τοῦ ὕδατος, εὐθὺς ἀνεψέχθη ὁ οὐρανός, καὶ ἦλθεν 10
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡς περιστερὰ πυροειδής· καὶ φωνὴ μεγάλη
 ἤκοῦσθη ὡς φωνὴ βροντῆς, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ
 B ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠρέσκω. ἔμεινεν δὲ ὁ Χριστὸς σὸν ἡμῖν ἐν
 τῷ κόσμῳ θεραπεύων πάσαν νόσον καὶ πάσαν μαλακίαν ἔτη λγ'
 καὶ μῆνας γ'. ἐν δὲ τῷ λδ' ἔτει ἐκρατήθη καὶ ἐσταυρώθη φαρι-
 σαῖος κθ', ἑτάρα τῆς σελήνης ιδ', παρασκευῆς οὐσῆς. ἀνίστη
 δὲ ἐν τριημέρῳ φαρμουθι α', κυριακῆς οὐσῆς, σελήνης ις', ὥρα
 θ' τῆς νυκτός. ἀνελήφθη παχὼν ι' ὥρα θ' τῆς ἡμέρας.

σγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιθ'. ὑπ. Ἀρουντίου καὶ Ἀλενοβάρβου. 20

1. κη'] κς' P, δεκεμβρίου κς' m. V. *ibid.* νυκτός posui ubi ἡμέ-
 ρας ponebatur in PV et ἡμέρας ubi νυκτός eam m. R. *ibid.* τῆθ
 PV. ἰαννουαρίῳ ζ' m. V. 5. ὁ om. P. 9. ἀνεπέχλασαν P. ἰθ.
 ἄσπερ] Scribe ἄσπερ πυρὶ. 15. φαρισαῖος κθ'] μαρτίῳ κγ' m. V,
 μαρτίῳ κγ' m. R. 17. φαρμουθι α'] μαρτίῳ κς' m. V, μαρτίῳ κς'
 m. R. 18. πασχῶν ι' P, πασχῶν R, μαρτίῳ γ' m. V, μαίον γ'
 m. R. 19. Ὀλυμπιάδος V.

Natus est Chosiac xlv. hora vii. noctis. Baptizatus est a Joanne
 in Jordane fluvio Tybe xi. hora x. diei et Jordanis conversus est re-
 trorsum.

Dixit autem Dominus Joanni: *Dis Jordani, Siste, Dominus venit ad
 nos. Et statim constitere aquae. Tunc Joannes adoravit eum: Ego,
 inquit, a te debeo baptizari, et tu venis ad me. Et dixit illi Dominus:
 Sine modo, intus fieri necesse est. Tum in aquam iis descendentibus,
 crepitavit aquae, veluti cum aqua infunditur. Cum vero ex aqua et
 egredesset, statim coelum apertum est, et venit Spiritus sanctus in
 igneae columbae, auditaque est vox magna, ut vox tonitru, dicens: Hic
 est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Mansit autem Christus
 nobiscum in mundo, sanans omnem morbum, et omnem languorem annos
 xxxiii. et menses iii. Anno vero xxxiv. comprehensus est, et in crucem
 actus mensis Phamenoth die xxix. lunae xiv. cum esset Parasceve: re-
 surrexit vero post triduum, Pharmuthi primo, qui dies erat Dominica,
 lunae xvi. hora ix. noctis. In coelum denique assumptus est mense Pa-
 schon, hora diei ix.*

Ἐν τῷ κ' ἔτει τῆς Τιβερίου βασιλείας, ἀρχὴν εἰληφότεν ἀπὸ C
 τῆς κα' καὶ αὐτῆς τοῦ κατὰ Ῥωμαίους μαρτίου μηνὸς τῆς παρού-
 σης πέμπτης Ἰνδικτιῶνος, εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς δικτωκαμικο-
 σαετηρίδος τοῦ ἡλίου καὶ δωδεκάτῳ τῆς Ἰννειακαδεκαετηρίδος τῆς
 5 σελήνης καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, εὐρεθείσης τῆς ιδ' τοῦ
 πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης τῇ ιδ' τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου
 μηνός, ἐν ἡμέρᾳ ἕκτη τῆς ἑβδομάδος, καθὰ διὰ τῶν προκειμέ-
 νων μεθόδων εὐρίσκομεν, ἐόρτασαν πρώτον πάσχα οἱ ἄγιοι ἀπό-
 στολοι μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸς ἀνάληψιν τοῦ κυρίου, τὴν ἁγίαν
 10 δ' αὐτοῦ ἀνάστασιν τῇ ιγ' ξανθοῦ μηνός. αὐτοὶ οὖν πρώτως,
 ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐπιτελέσοντας παρέδωκαν ταῖς D
 ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καθ' ἕκαστον ἐναυτὸν ἐπιτηρεῖν τὴν
 ιδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σελήνης μετὰ ἐπέβασιν τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία γίνεται, τουτέστιν τὴν κα' τοῦ κατὰ
 15 Ῥωμαίους μαρτίου μηνός. πάσης ἀμφιβολίας ἀμέτοχος ὁ λόγος R 536
 τούτους τε μεγάλους φωστῆρας ἐν τῇ τοῦ κόσμου καταβολῇ μετὰ γ'
 ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ τὸν μυστικὸν τοῦ κυρίου μετὰ τῶν μαθη-
 τῶν δεῖπνον ἐν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ πρὸ γ' ἡμερῶν τῆς ἁγίας
 ἀναστάσεως ἐπιτελεσθῆναι. καλῶς εὐρίσθη πρὸς ια' καλανδῶν V 181
 20 ἀπριλίων πάσχα ἐπιτελεῖν, μὴ ἐξεῖναι δὲ μηδὲ πρὶν τῆς πρὸς ια'

1. τῆς om. P. 8. η' καὶ κ' PV. 4. δ' καὶ δ. PV. 8. πρῶ-
 του] πρώτος V: quod aut πρώτοις scribendum aut πρώτως, ut altero
 abhinc versu: v. dicta ad p. 162. A. 10. δ' om. V. 12. τοῦ ἁγίου
 Θεοῦ P. 17. τῶν] τὸ m. R. 20. πρὸ om. P.

A. C.

CCIII. Olympias.

[Ol. Iph.]

83. XIX. Ind. v. Aruntino et Aëno-barbo Coss.

4. 202. Anni m. c. 5540.

Anno xx. Imperii Tiberii, qui a xxi. mensis Martii secundum Roma-
 nos praesentis Indictionis v. initium sumit, xxv. anno vigintioctennalis
 solis, et xii. anno decemnovennalis lunae cycli, et praedictis Coss. in-
 vento die xiv. primi mensis, lunae xi. secundum Romanos mensis Aprilis,
 in feria vi. hebdomadis, ut juxta praedictas methodos deprehendimus,
 Apostoli tum primum Pascha celebrarunt post Domini in caelos Assum-
 ptionem: sanctam autem ejus resurrectionem xiii. die Xanthici mensis.
 Illi igitur primum, uti dictum est, hoc praesenti anno celebrato Pascha-
 te, sacris Sancti Dei Ecclesiae quotannis observandum tradiderunt xiv.
 diem primi mensis lunae post diei ascensum, quo vernalis aequinoctium
 incidit, id est xxi. mensis secundum Romanos Martii. Et quidem extra
 omnem controversiam haberi debet, magna luminaria in mundi constitu-
 tione post primum diem esse creata, ac mysticam Domini cum Discipulis
 coenam, tempore quo est passus, triduo ante sanctam Resurrectionem,
 fuisse peractam. Proinde recte statutum est ante xi. Kalendas Aprilis
 Pascha non peragendum, neque ante xi. Kalendas Aprilis, vel post vii.
 Kalendas Martias Paschale festum celebrare fas esse. Ita ergo ab xi. ex

καλανθῶν ἀπριλίων μηδὲ μετὰ τὴν πρὸ ζ' καλανθῶν μαίων πά-
 P 226 σχα ἑορτάσαι. οὕτω τοίνυν ταῖς δηλωθείσαις ἀπὸ τῆς πρὸ ια'
 καλανθῶν ἀπριλίων μέχρι τῆς πρὸ ιζ' καλανθῶν μαίων ἡμέρας
 κανονιστέον. καὶ ἐὰν ἐν κυριακῇ φθάσῃ ἡ ἰδ' τῆς σελήνης, εἰς
 τὴν ἐπιούσαν κυριακὴν οἱ τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας 5
 μαθηταὶ τὸ πάσχα τελοῦμεν, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἑορτά-
 σωμεν. εἰ δὲ ἐν δευτέρᾳ τυχὸν ἢ τρίτῃ ἢ τετάρτῃ ἢ πέμπτῃ ἢ
 παρασκευῇ ἢ σαββάτῳ, καθὼς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, ἡ ἰδ'
 φθάσῃ τοῦ φέγγους, εἰς τὴν προιοῦσαν κυριακὴν ἡμεῖς οἱ Χρι-
 στιανοὶ τελοῦμεν τὸ πάσχα, ἐπεκτεινομένης δηλαδὴ τῆς ποστῆλας 10

B τοῦ φέγγους διὰ τὴν τῆς κυριακῆς ἡμέραν.

Τινὲς δὲ κατὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἡλίῳ ἀγίας
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις τελουμένων ἑορτῶν οὐ μόνον γλώσσας ἀλλὰ
 δὴ καὶ χεῖρας κινήσῃσι τολμήσαντες οὐκ ᾤκησαν καὶ ἐν τούτῳ τὴν
 ἀγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ἐπισκῆψαι, διότι τὴν σεπτὴν τῆς ἐκ 15
 νεκρῶν ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἑορτὴν πάσχα προ-
 αγορεύει, ἀγνοήσαντες, ὡς ἔοικεν, τὸ διὰ τῆς λέξεως ταύτης
 δηλοῦμενον. ὅπερ γὰρ τῇ ἐλλάδι φωνῇ λέγεται διάβασις καὶ
 ἔκβασις καὶ ὑπέρβασις, τοῦτο τῇ Ἑβραίων γλώσσῃ φασόχ, ἦγον
 πάσχα, ὀνομάζεται. 20

C Ἀναγκαίως οὖν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος
 τοῦ κυρίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα προσαγο-

7. τετράδι] τετάρτη P. 12. ὑφ' ἡλίῳ P, ὑφίφ m. R. 19.
 φασέζ P sola.

a. d. Kal. Apriles usque ad ex a. d. vii. Kal. Malas hisce designatis diebus, regula est sumenda. Quod si xiv. luna in diem Dominicam inciderit, sequenti Dominica nos Catholicae Christi Ecclesiae discipuli Pascha celebramus, ne cum Judaeis illud celebremus. Si autem in secundam forte, aut tertiam, aut quartam, aut quintam, aut Parasceven aut Sabbatum, ut in superioribus dictum est, xiv. lunae inciderit, proxime sequenti Dominica nos Christi Pascha agimus, producta ac prorogata nimirum propter diem Dominicam quota seu aetate lunae.

Non defuere autem qui dum contra receptum ab omnibus quae sub sole sunt sanctis Dei Ecclesiis, in celebrandis festis Paschalibus morem, non linguas duntaxat, sed etiam manus exerere audent, sanctam Dei Ecclesiam in hoc pariter reprehendere non dubitantes, quod venerandum a mortuis Christi Dei Resurrectionis festivitatem Paschatis nomine daverit, cum ipsi, ut videtur, ignorent quid hoc vocabulo intelligamus. Quod enim Graeca lingua dicitur transitus, exitus et transmissio, illud ipsum Hebraeorum idiomate Phasech, seu Pascha, nuncupatur.

Necessario igitur Dei Ecclesia non solum Passionem Domini, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha appellat. Quippe propter Domini

ρεβι. διὰ γὰρ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐ-
τοῦ διέβασεν καὶ ἔκβασεν καὶ ὑπέρβασεν ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
ἔληφεν τοῦ ἔχοντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, αὐτοῦ τε τοῦ θά-
νάτου καὶ τοῦ ἄθου καὶ τῆς φθορᾶς. εἰ γὰρ ὁ θάνατος τοῦ
5 Χριστοῦ τοῦτο ἡμῖν ἐδωρήσατο, πολλῷ μᾶλλον ἢ ἀνάστασις αὐ-
τοῦ, ὅτε ἀνόστη ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, μηκέτι
μέλλον ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν. θάνατος γὰρ οὐκέτι κυριεύει R 536
κατὰ τὴν τῶν θείων ἀποστόλων διδασκαλίαν. D

Δοκοῦσι δέ μοι οἱ κατηγορεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας ἐν τούτῳ
10 πολήσαντες παρανοῆσαι τὴν ἐκ τοῦ Λευιτικοῦ μαρτυρίαν, ἐν ᾗ
φθῃσι ὁ νομοθέτης, Καὶ τῇ ἰδ' τοῦ α' μηνὸς ἀνά- μέσῃ τῶν ἑσπε-
ρινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. καὶ ἐν τῇ ἰε' τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
ἄζυμων τῷ κυρίῳ ζ' ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ α'
κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, ὁμοίως καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ
15 ἁγία ἔσται ὑμῖν. ἀλλὰ τοὺς μὲν Ἰσραηλίτας πάσχα προσαγο-
ρεῖν τὴν ἰδ' μόνον ὁ νομοθέτης προστάττει; ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ P 227
τῇ ἡμέρᾳ κατὰ θεῖον πρόσταγμα τὸν ἀμνὸν πρὸς ἑσπέραν ἔθυσ-
σαν, καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ τοὺς σταθμούς καὶ τὰς φλιάς ἔχρισαν,
καὶ τὰ κρέα ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἔφαγον, καὶ οὕτω μεσοῦσης τῆς
20 νυκτός, καθὼς γέγραπται, διερχόμενος ὁ θεὸς ἐν γῆ Αἰγύπτου
πατάξαι τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, θρασάμενος τὸ αἷμα,
τοὺς μὲν υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐσκέπασεν, παρελθὼν αὐτῶν τὴν θύραν

8. τῶν om. P. 10. τοῦ om. P. *ibid.* Λευιτικοῦ] XXIII. 4.
20. Αἰγύπτῳ P.

Passionem illiusque Resurrectionem, transitum, exitum, et transmissionem
humana accepit natura illius qui in mortem habet imperium, et potestatem:
in ipsam, inquam mortem, inferos, et corruptionem. Si enim mors
Christi id nobis est elargita, multo magis ejus Resurrectio, quando ex
mortuis resurrexit, ipse primitiæ dormientium, non amplius in corruptio-
nem reversurus. Mors quippe, secundum divinatorum Apostolorum doctri-
nam, non amplius dominatur.

Illi porro mihi videntur in hoc Ecclesiam accusare, dum prave in-
terpretari audent testimonium ex Levitico, ubi ita ait Legislator: *Et
quarta decima die primi mensis ad vesperam Phase Domino. Et quinta
decima mensis hujus festum Azymorum Domino: septem diebus comedetis
Asyma, et dies prima vocata, sancta erit vobis.* Verum Israelitis præ-
cipit Legislator, ut xiv. lunam Pascha duntaxat appellent: quandoqui-
dem ipso die, secundum divinum præceptum, sub vesperam agnum im-
molarunt, cujus carnes, sanguine illius liminibus et postibus prius inno-
ctis, in ipsa nocte comederunt. Atque ita, quemadmodum scriptum est,
transiens media nocte Dominus in terram Aegypti, ut intarificeret primo-
genitos Aegyptiorum, viso sanguine, filios Israel operuit, ipsorum fores
pertransiens, nec sinens quenquam ex iis ab exterminatore percuti.

καὶ μὴ ἀφείδῃ τὸν ὀλοθρευόντα πατάξαι τινὰ ἐξ αὐτῶν. Αἰγυπτιοὶς δὲ τὴν φθορὰν ἐναπέσκηψεν καὶ τὰ πρωτότοκα αὐτῶν
 V 182 ἀνέλεν· καὶ οὕτω μετὰ τὸ μισονύκτιον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ ἱερῇ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου ἐπὶ λέξεως οὕτως. „ἐκάλεσεν δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἀπέλθατε, λάβετε ὑμῖν ἀπὸ τοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα· λήψασθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ εἰς τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ. καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὑψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. καὶ φυλάξασθε τὸ ἥμισυ τοῦτο νόμιμον σεαυτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ἰδὼν δὲ εἰσέληθη εἰς τὴν γῆν, ἣν δὴ κύριος ἔμαρτο, καθύτι ἐλάλησεν, καὶ
 R 540 φυλάξετε τὴν λατρείαν ταύτην. καὶ ἔσται, ἰδὼν λέγωνσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη; καὶ ἔρειτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίου, ὃς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἥνικα ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐφύσασατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν. καὶ

2. ἐνεπέσκηψεν P. 4. Ἐξόδου] XII. 21. 6. ἀπέλθατε P. 7. ἀπὸ τοῖς om. P. 8. λήψασθε] καὶ λήψασθε P sola. ἰδ. αἵματος τοῦ] αἵματος αὐτοῦ V, αἵματος ὃ ἐστὶ P. 9. καθίξετε V, καὶ θέξετε hci P, καὶ θίξετε R. 21. Αἰγύπτου P.

Aegyptiis vero exitum imminit, sublatiis eorum primogenitiis: die quo filios Israel post mediam noctem ex Aegypto eduxit. Scribitur enim in sacro Exodi libro ad verbum: Vocavit Moyses omnes seniores Israel, et dixit ad illos, Ite, et accipite agnum per cognationes vestras et sacrificate Pascha. Accipietis autem fasciculum hyssopi, et tingentes eum sanguine qui est apud januam, et tangetis limen, et utrosque postes a sanguine, qui est apud januam. Vos autem non egrediemini unusquisque domum suam usque ad mane. Et transibit Dominus ad percutiendum Aegyptios, et videbit sanguinem in limine, et super utrosque postes, et transibit Dominus januam, et non sinit exterminatorem ingredi in domos vestras ad percutiendum. Et servabitur verbum hoc legitimum tibi et filiis tuis usque ad saeculum. Si autem ingressi fueritis in terram, quam dederit Dominus vobis, sicut locutus est, servabitur cultus hunc. Et erit, si dixerint ad vos filii vestri, Quis cultus hic? Et dicetis illis, Victimam Pascha hoc Dominus, qui protulit domos filiorum Israel in Aegypto, quando percutit Aegyptios, domos autem nostras liberavit. Invenistisque populus adorat. Et rursus: Si interrogaverit te filius tuus post haec dicens, Quid hoc? dicece illi, Quoniam in manu forti eduxit nos Dominus ex Aegypto,

πάλην, Ἐὰν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱὸς σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; λέρεῖς αὐτῷ διτι Ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· ἦν ἡμεῖς δὲ ἐσκληήρουνε Φαραῶ ἐξαιπο-
 5 προποτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ ἀσάλευτον πρὸς ὀφθαλμῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ με κύριος ἐξ Αἰγύπτου.· τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς Θεοκρείστου γραφῆς εἰρημένων εἰκότως ἄρα ἐκεί-
 10 δὲ ἐ' καὶ τὰς μετὰ αὐτὴν ε' ἡμέρας ἑορτὴν ἀζύμων. ἔθεν τὴν ἑβραῖδα γλῶσσαν εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνὴν μεταβάλλοντες δια-
 βατήρικα καὶ ὑπερβάσια τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐκάλοον, ὡς ἔστιν τοῦτο γρῶναι ἐκ τε τῶν Θεοφόρων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἑβραίοις σοφῶν, Φιλωνος λέγω καὶ Ἰωσήπου. ἡ δὲ P 228
 15 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία οὐ μόνον τὸ πάθος καὶ θάνατον τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ πάσχα ὀνομάζει ἀναγκαίως διὰ τὴν ἐρηθεύσαν αἰτίαν, εἰ καὶ ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ τῶν ἐπτά ἡμερῶν τῶν μετὰ τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σελήνης εὐφραδίῃ αὐτῇ, λέγω δὲ ἡ ἀνάστασις, ἑορταζομένη. ἔθεν Βασιλεῖος ὁ μέγας, ὁ
 20 Καισαρίας Καππαδοκίας ἐπίσκοπος γεγονώς, ἐν τῷ λόγῳ τῷ προτρεπτικῷ εἰς τὸ βάπτισμα μεγάλη τῇ φωνῇ κηρύττει βοῶν, Πᾶς μὲν οὖν χρόνος εὐκαιρίαν ἔχει πρὸς τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος

1. πάλην] XIII. 14. ἰβ. ἐρωτήσαι PV. 2. ἐγχειρὶ V. 5. ἐν-
 θραϊκῶν om. R, uncis inclusum addit P. ἰβ. εἰς om. P. 7. τού-
 των οὖν οὕτως P. 13. Θεοφόρων — τῶν om. P. 14. Φιλωνος]
 vol. II. p. 169. ed. Mang. ἰβ. Ἰωσήπου] Arch. II. 14. 6. 19.
 ὁ Καισαρίας] Καισαρίας P.

e domo servitutis, quando Pharus induraverat eor ne dimitteret nos, in-
 terfecit Dominus omnes primogenitum in terra Aegypti, a primogenitis
 hominum, usque ad primogenita fumentorum, Et erit signum in manu
 tua, et immotum ante oculos tuos. In manus enim potenti eduxit me Do-
 minus ex Aegypto. His igitur ab inspirata a Deo scriptura sic dictis,
 merite sane diem illam duntaxat Pascha appellarunt filii Israel: quoniam
 decimam vero, et sex illam insequentes, Festum Asymorum. Unde qui
 Hebraeam linguam in Graecanicam transtulerunt, Diabateria, et Hyper-
 basia, seu dies transitus et exitus, Festum hoc nuncuparunt: quod colligere
 licet ex iis qui apud Hebraeos doctrinae laude claruerunt, Philone,
 inquam, et Josepho. Ecclesia vero non solum Passionem et mortem
 Christi, sed etiam ejus Resurrectionem Pascha necessario appellat, ea
 quae allata est causa, in quamcumque ex vii. diebus post decimam quar-
 tam primi mensis lunae illa incidit. Unde Basilius magnus, Caesarene
 Cappadociae Episcopus, in adhortatione ad Baptismum, ingenti voce
 praedicandus clamat: Omnis quidem tempus opportunum est ad salutem

- B σωτηριαν, κἄν νύκτα εἴτης κἄν ἡμέραν κἄν ἄραν κἄν στιγμήν χρόνου κἄν τὸ βραχυτάτον· πολλῶ δὲ δήπου εἰκὸς ἐπιτηδεότερον εἶναι τὸν οἰκειότατον. τί δ' ἂν γένοιτο τῆς ἡμέρας τοῦ πάσχα συγγενέστερον πρὸς τὸ βάπτισμα; ἢ μὲν γὰρ ἡμέρα μηνιόσποννός ἐστιν ἀναστάσεως, τὸ δὲ βάπτισμα δυνάμεις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀνάστασιν. ἐν τοίνυν τῇ ἀναστασίμῳ τῆς ἀναστάσεως τὴν χάριν
- R 542 ἑποδεξάμεθα. καὶ Γρηγόριος δὲ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸ πάσχα λόγῳ, οὗ ἡ ἀρχή, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου ἀκήσομαι, φησὶν ἁγίουσπέσιος Ἀμβροσίῳ, τὰ παραπλήσια διδάσκει, γράφων ὡδέ πως Πάσχα κυρίου, πάσχα, καὶ πάλιν ἐρῶ, πάσχα, τιμὴ τῆς ἁγίας τριάδος. αὕτη ἑορτῶν ἡμῖν ἑορτὴ καὶ πανηγύρειον πανήγυρος, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένης ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ' αὐτῇ τελουμένης, ὅσον ἀστέρως ἥλιος. καλὴ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμπροφορίᾳ καὶ φωταγωγίᾳ, ἣν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συνεστησάμεθα πᾶν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ ἄξιᾳ πᾶσα, δαμιλεῖ τῷ πυρὶ τῆρ νύκτα καταφωτίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀντίτυπος, ὅσον τε οὐρανὸς ἄνωθεν φρυκτωρεῖ κόσμον ὅλον αὐγάσων τοῖς παρ' ἑαυτοῦ κάλλεσι καὶ ὅσον ὑπερουράνιον ἐν τε ἀγγέλοις τῇ
- V 183 C πρώτῃ φωτεινῇ φύσει μετὰ τὴν πρώτην τὸ ἐκείθεν καταναγάζεσθαι D καὶ ὅσον ἐν τῇ τριάδι, παρ' ἧς φῶς ἄπαν συνέστηκεν ἐξ ἀμικ-

12. χαμαὶ ἐρχομένης] Imitatur epicum χαμαὶ ἐρχόμενοι ἄνθρωποι.
 14. ἀστέρως PV. ἀστέρως Gregorius vol. I. p. 846. ed. Benedictina.
 ἰδ. καὶ ἡ χθὲς] καὶ ἡχθὲς V, χθὲς P. 15. συνιστάμεθα P. 16.
 μικροῦ δεῖν P. 20. καταναγάζεται m. P.

rem baptismatis fontem escipiendum, sive diem diem, sive noctem, sive horam, sive momentum, sive quod momento brevius est: sed jure meritiissimo opportunior est dies proprius et ad eam rem designatus. Quid autem die Paschas cognatus ad baptismum? Haec enim dies memoris est Resurrectionis. Baptismus autem juxta est ad Resurrectionem. Recipiamus ergo his Paschalibus feriis pignus et gratiam Resurrectionis. Et Gregorius Theologus oratione in Pascha, cujus hoc initium, in custodia mea stabo, inquit dicitur Abacuc, omnino gemina docet, cum ita scribit: Pascha Domini, Pascha, iterum dico, Pascha, honor sacrosanctae Trinitatis. Hoc est festorum festum, et celebritas celebritatum, tanto reliquis omnibus non humanis tantum et ab hominibus profectis, sed ipsis Christi festis diebus clarior, quanto eol stellas superat claritate. Illustis quidem nobis et hatterna lux plena luminum et lucernarum quas gestivimus fuit, quam publice privatimque omnes prope mortales, et omnes omnium dignitatum ordines pulsa crebris ignibus nocte, peregrinus, lux inquam magni illius solis umbra, tanto magis umbra, quanto coelum alius totum terrarum orbem suis ornamentis illustrat, quantoque clarior illud lumen, quod supracaeleste est, et in Angelis, et in ipsa Trinitate, a qua splendor omnis volat ex aeterno fonte luminis trahitur, decerpiturque relucet. Prae-

στου φωτός μεριζόμενον καὶ τεμνόμενον. καλλίον δὲ ἢ σήμερον καὶ περιφανετέρα, ὅσον χθὲς μὲν πρῶδρομον ἦν τοῦ μεγάλου φωτός ἀνιστάμενον τὸ φῶς καὶ ὅλον εὐφροσύνη τις προεόρτιος. σήμερον δὲ τὴν ἀνάστασιν αὐτὴν εὐορτάζομεν οὐκ ἐπιβουλήν, ἀλλ' ἤδη γεγενημένην καὶ κόσμον ὅλον ἐαυτῇ συνάγουσαν.

Ἐκ τῶν ἱερῶν τοίνυν καὶ θεοπνεύστων λογίων καὶ τῶν ὁσίων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ταῦτα σαφῶς διδαχθέντες μετὰ παθεύσεως οἱ τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας λέγομεν, Τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη καὶ ἀλώστη Χριστός. P 229 καὶ πάσχα ὀνομάζομεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ἐἴτα γινῶναι βουλόμενοι καὶ τὴν ἰδ' τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς σιλήνης τὸ πότε ἐφθασεν αὐτῇ, τὰ εἰρημ' ἔτη ποιούμεν. παρὰ τὸν 15 ἰδ'. ἰδ' σ' γω' ἰδ' ἢ γίνονται, ἀπὸ ἰδ' μία γίνονται ἰδ'. λοιπὸν ἰδ'. τὸ οἶν ἰδ' ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ἑνεακαιδεκαετηρίδος ἔχει προσκειμένην ἑπακτὴν μίαν· ταύτῃ προστίθεμεν ἢ τὰς πρὸ τῶν R 542 φωστήρων, ζ' τὰς προσελήνους καὶ ἰδ' τὰς ἀπὸ κα' τοῦ μαρτίου μηνός, ἀπριλίου ἰβ' γίνονται μδ' ἔκβα λ' λοιπὸν ἰδ'. καὶ 20 ἔγνωμεν ὡς εἰς ἰδ' τοῦ πρώτου μηνός τῆς σιλήνης κατὰ τὸ παρὸν B ἔτος ἐφθασεν τῇ ἰβ' τοῦ ἀπριλίου μηνός. εἴτα γινῶμεν καὶ ποία ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐφθασεν αὐτῇ· τοῖς εἰρημ' ἔτεσιν προστίθε-

2. ὄσον] ὄσφ Gregorius. 5. συνάγουσα V. 10. τὸ πάσχα] I. Cor. V. 7. id. ἐτύθη P. 11. ἀνωτερον P. 14. τὸν] τῶν PV. 16. ἰδ' ετηρίδος P. 18. τὰς] τὰ V, τοὺς P. 21. ποία ἡμέρα PV.

clarior ergo lux hodierna, quod hesternae hodiernae quasi nuntia fuerit, et veluti nascentis primus iubar, et praeccepta quaedam futuri sequentisque festi laetitiae. Hodierna vero die ipsum resurgentis Christi triumphum agimus, non speratum amplius aut expectatum, sed praecedentem, totumque ad se mundum attrahentem.

A sacris igitur et a Deo dictatis oraculis, sanctisque Ecclesiae doctoribus haec citare edocti, quotquot ex sancta Catholica et Apostolica sumus Ecclesia libere dicamus, Pascha nostrum pro nobis immolatus est Christus, et resurrexit. Et Pascha appellamus, ut supra dictam est, mortem Domini et Resurrectionem.

Porro si velimus nosse decimamquartam primi mensis lunae, et quando illa accedit, annos v. MDCXI. partimur per XIX. XIX. vero ducimus in CC. existunt III. MDCOC. XIX. in LXXX. prodeunt MDCOC. XIX. semel efficiunt XIX. relinquuntur II. Undecimus ergo annus naturalis decemnovennalis cycli adjunctam habet epactam unam, cui adjicimus XIII. illas antelunares VII. antelunares, et XI. a XXI. Martii XII. Aprilis, et sunt XLIV. abjice XXX. relinquuntur XIV. Intelligimus ergo quemadmodum hoc praesenti anno XIV. primi mensis lunae incidat in XII. Aprilis. Quod

μην τὸ δ' ἀπὸ γίνονται ἑβδομῆς. ταύτας εἰς ζ' ζ' θ' στ' ζ'
π' γίνονται φξ' ζ' θ' γίνονται ξγ'. λοιπὸν δὲ δύο. ταύταις πρόσ-
θετες γ' τὰς πρὸ τῶν φωστήρων καὶ ια' τὰς ἀπὸ κα' μαρτίου
καὶ ιβ' ἀπριλλίου· γίνονται κη' ἔκβα ζ' γ' γίνονται κα' λοιπὸν
ζ'. ἔφθασεν οὖν ἡ ιδ' κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου. 5

C Τούτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ
κυρίου Φίλιππος ὁ ἀπόστολος τὸν ἐννοῦχον Κανδάκης τῆς βασι-
λευσίας Αἰθιοπῶν ἀπαρχὴν τῆς τῶν ἔθνῶν κλήσεως τῷ τοῦ Χρι-
στοῦ κηρύγματι ὑπηγάγετο.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πρώτος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην Καισά-
ρων Κορονήλιος σὺν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δι' ἐπιφανείας θείας,
ὑπουργοῖα δὲ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν
κατεδέξατο.

Ἰνδ. ζ'. κ'. ὑπ. Γάλβα καὶ Σύλλου.

V 184 Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατηγοροῦς Ἡρώ-
δου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεύεται ὑπὸ Τιβερίου.

Ἰνδ. ζ'. κα'. ὑπ. Γάλλου καὶ Νορμανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Παῖτος περὶ τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τοῦ χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο Τιβερίῳ Καίσαρι,
καίκενος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσημμένης, Τιβέ-
10

12. δὲ] τε PV. 18. Χριστοῦ καὶ τοῦ om. P. 19. τῷ Τιβε-
ρίῳ P.

si et diem hebdomadis investigare velimus, annis v. MDXII. quartam ad-
dimus partem, nempe MDCCLXXIV. fiunt VI. MDCCCLXXV. quos per VII. par-
timur. Septies DCCCL. efficiunt VI. MCCC. septies LXXX. faciunt DLX. septies
IX. reddunt LXXII. reliqua sunt II. quibus adde III. anteluminarea, et illas
XI. a XII. Martii, et XII. Aprilis, fiunt XXVIII. abijce septies III. fiunt XII.
relinquuntur VII. ergo XIV. hoc anno incidit in Sabbatum.

Hoc secundo anno Domini in coeles Assumptionis, Philippus Apo-
stolis Candacis Reginae Aethiopum Eunuchum, primitias gentium voca-
tionis, Christi praedicationi subiecit.

Hoc eodem anno, primus in Palaestina Caesarea Cornelius cum tota
sua familia, divina apparitione monitus, ac Petri Apostoli opera, fidem
in Christum suscepit.

A. C.

[Ol. Iph.]

34. XI. Ind. VI. Galba et Sulla Coss.

Agrippa, Herodis Regis filius, Romam profectus ad accu-
sandum Herodem Tetrarcham, a Tiberio in vincula coniecitur.

35. XII. Ind. VII. Gallo et Nonziano Coss.

1. 206.

His Coss. Pontius Pilatus Christianorum dogmata Tibe-
rio Cassari, ille vero Senatui Romano communicavit. Senatu
autem id non admittente, Tiberius capitis poenam in Christia-
norum delatores decrevit, quemadmodum Tertullianus Latinus
scriptor refert.

ριος θάνατον ἠπειλησεν τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ὡς Ἰσοφορὶ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

Ἰνδ. η'. κβ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Πλαύτου.

Τετάρτη ἔτει τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Πέ- P 230
τρος ὁ ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐδίδασκεν, καὶ τὴν χειροτονίαν τῆς ἐπισκοπῆς δεξιόμενος ἐκείσε ἑαυτὸν ἐνεθρόνισεν, πεσθεῖς τοῖς ἀπὸ Ἰουδαίων γενομένοις χριστιανοῖς· καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν πιστοὺς οὐκ ἐδέξατο οὐδὲ ἡγάπα, ἀλλ' οὕτως ἑάσας αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

10 σδ' Ὀλυμπιάς. R 544

Ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τελευτᾷ ἰδίῳ θανάτῳ ἐν τῷ καλατῷ Ῥώμης, ἄπαις καὶ ἀγύναιος, ὧν ἐτῶν ὁ'.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν Γάϊος Γάλλος Καῖσαρ ἔτη B
δ. ὁμοῦ, εἰρημ'.

15 Ἰνδ. θ'. α'. ὑπ. Προκούλου καὶ Νιπέρου.

Γάϊος Καῖσαρ ἕμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ Ἡρωδιάδα, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, καὶ Ἀγριππᾶν λίσας τῶν δεσμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. οὗτός ἐστιν Ἡρώδης ὁ Ἰάκωβον ἀνελεύων, ὁ εἰς τὰς Πιράξεις λαλούμενος, ὁ σκωληκό-
20 βρωτος γεγονώς· ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ', Γαίῳ μὲν δ', Κλαυ-

7. ἐνεθρόνισται V. 9. σδδ] οὔτε PV. 13. Γάλλος V, m. R,
Γαλλυόλας P. 15. Νιγέρου P sola. 17. Ἰώσηπος] Arch.
XVIII. 19. τὰς Πιράξεις] XII. 1.

A. C. [Ol. Iph.] Anni a. c. 4.

86. xxii. Ind. viii. Leliano et Plauto Coas.

Quarto post Domini in caelos assumptionem anno, Petrus Apostolus Hierosolymis Antiochiam magnam profectus verbum Dei docuit, et Episcopatus ordinatione suscepta, a Judaeis qui Christiani effecti erant persuasus, illic semet in Thronum immisit: neque quomquam ex gentilibus qui fidem reciperant aut excepit, aut amplexus est, sed illis ita dimissis, inde exiit.

CCIF. Olympias.

Tiberius Imperator propria morte meritur Romae in Palatio, absque liberis et caelebs, natus anno LXX.

Romanis iv. imperavit Caius Caligula Caesar annos iv. Colliguntur anni v. MCDLXVIII.

5547.

87. i. Ind. ix. Proculo et Nigrino Coas.

Caius Caesar simul ac imperare coepit, Herodem propter Herodiam in exilium misit, ut ait Josephus, et Agrippam vinculis solutam Judaeorum Regem constituit: (hic est Herodes qui Jacobum interfecit, de quo loquuntur Acta Apostolorum, a pediculis consumptus) qui annos vii. regnavit, Caio

1. 204. 5544.

δίου δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν Γάϊον ἔτη γ', ὡς ἀναγράφεται Ἰώσηπος.

C Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ καὶ Ἀσπενράτου.

Πόντιος Πιλάτος ὁ ἐπὶ τοῦ σωτήρος ποιικίλις περιεπιὼν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, τῆς θείας, ὡς ἔοικε, δίκης οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελθούσης, ὡς ἰστοροῦσιν οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ περὶ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων γράψαντες, οἱ καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας ἅμα αὐτοῖς ἀναγραφόμενοι.

Ἰνδ. ια'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος καὶ Κερσιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἅγιος ἀπόστολος πρῶτος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιοῖ.

D Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον, ἐκκλησίας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο καὶ προσήστη αὐτῶν ἔτη κβ'. 15

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ β' μόνου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Γάϊου Φίλων ἐγνωρίζετο ὁ ἱστοριογράφος. οὗτος ἰστορεῖ τὰ κατὰ Γάϊον συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις.

V 185 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Γάϊος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ
P 231 παλατιῷ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων τῶν κουβικουλαρίων ἐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου, ὧν ἔτιων λθ'.

1. τοῦ om. P. 5. ὡς om. P. 19. Γάλλος V, m. R, Γαλλόλας P.

A. C.

quidem iv. Claudio vero post Caium imperante annos iii. ut scribit Josephus. [Ol. Iph.]

38. II. Ind. x. Juliano et Asprenate Coss.

3.

Pontius Pilatus, sub quo Salvator passus est, variis appetitus calamitatibus, tandem sibi mortem conscivit, divina, ut videtur, vindicta non multo post illum assequente, quemadmodum de eo narrant qui Romanas et Graecas historias scripsere, ut et qui Olympiades conscripserunt.

39. III. Ind. xi. Claudio Caesare et Cersiano Coss.

2.

His Coss. Petrus Apostolus primus Ecclesiae Antiochenae fundamenta jecit.

Eodem ipso anno, Marcus Evangelista apud Aegyptios et Alexandrinos diversatus, verbum Christi annuntiat, primusque Alexandriae Ecclesiae constituit, quibus praefuit annos xxii.

40. IV. Ind. xii. Claudio Caesare II. solo Cos.

Hoc Caio imperante, Philo historicus florebat. Hic quoque sub Caio Judaeis acciderunt narrat.

His praedictis Coss. Caius Caligula Romae in Palatio interfectus est a suis Protectoribus cubiculariis Eunuchis, consentiente Senatu, cum annorum esset xxxix.

σέ Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ἐ βραβουλευσεν Κλαύδιος ἔτη ιδ'. ὁμοῦ εἰρηξβ'. R 546
 Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίου ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυροῦν, καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. οὗτος Στέφανος ὁ τῆς νέας διαθήκης πρωτομάρτυρ καὶ πρωτοδιάκονος, ὁ τὸν μέγαν Παῦλον ἔτι ζηλωτὴν ἐπάροντα τοῦ νόμου φονέα Ἰδιον κεκτημένος, ὁ μόνος μετὰ πάσης συναγωγῆς ἀγωνιζόμενος, ὁ τὸν ἀγνωσθέντην πρὸς τὴν θείαν διανοστήσας, οὗτος ὁ θεωρῶν
 10 τοὺς οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. πάσης γὰρ τῆς θείας γραφῆς καθήμενον λογιούσης, οὗτος ἐστῶτα εἶδεν· ἡ γὰρ σφοδρότης τοῦ ἁγίου ἐπὶ τὴν θείαν τὸν ἀγνωσθέντην ἐξενέστησεν, ὅθεν καὶ παρ' αὐτοῦ προτρεπόμενος αἰεταί εἰς ἐκείνην τὴν δόξαν ἤρχετο τοῖς αὐτὸν
 15 λιθάζουσι λέγων, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ἰδοὺ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις καὶ εἶδεν καὶ κηρύττει, C ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῆς δευτέρας καταστάσεως ἀρχηγός, ὃν παρακαλεῖ καὶ αὐτὸν αὐτόθι δέξασθαι.

20 Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Λάργου.

3. τὸ γ' om. P. 6. ὁ prius om. P. 15. στήσεις P. Conf. Act. VII. 60. 17. Ἰδεν PV.

A. C.

CCV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

Romanis v. imperantibus Claudius annis xiv. Colliguntur anni v. MDLXII.

41. I. Ind. XIII. Claudio Caesare et Antonine Coss. 1. 205. 5546.

Hoc primo Claudii anno, Sanctus Stephanus martyrio vitam finivit, cujus neci consensit Paulus: ille scilicet Stephanus, primus Novi Testamenti Martyr, primusque Diaconus, qui Paulum adhuc pro lege acrius propugnantem, interfectorem suum habuit, et solus cum universa Synagoga congressus, ad spectaculum agonotheam seu munerarium excitavit: ille, inquam, qui vidit coelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Cum enim ubique sacra Scriptura sedentem exhibeat, hic stantem vidit: certaminis quippe vehementia agonotheam ad spectaculum erexit, unde et ab illo incitatus, ut gloriam istam assequeretur, pro iis a quibus lapidibus impetebatur, deprecatus est in haec verba: *Domine, ne statuas illi hoc peccatum, sed tu ipse accipe spiritum meum.*

En et hic eodem, quae alii, vidit et praedicat, Christum scilicet secundi status principem, quem rogat uti eodem loco ipse etiam recipiatur.

42. II. Ind. XIV. Claudio Caesare IV. et Largo Coss. 2.

Chronicon Paschale vol. I. 28

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν, καὶ ἐκεῖ ἀναβλέπει καὶ βαπτίζεται ὑπὸ Ἀνανίου, καθὼς ταῖς Πράξεις D ἐμφέρεται. καὶ ἀπὸ Δαμασκοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀραβίαν, καὶ πόλιν ὑπέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ὡς γράφει Γαλάταις. 5

Ἰνδ. κ'. γ'. ὑπ. Κλαυδίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Βιτελλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος φυγὼν ἀπὸ Δαμασκοῦ διὰ τοῦ τέχους ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ταύτην τὴν ἀνάβασιν γράφει Γαλάταις. ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀπῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα R 548 ἱστορῆσαι Πέτρον. ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, οὐχὶ τοὺς ἰδίους 10 χρόνους ἀριθμῶν· ἀκμήν γὰρ εἰς ἀποστολὴν κληθεὶς οὐκ ἦν οὔτε P 232 αὐτὸς οὔτε Βαρνάβας, ἀλλ' οὔτε Ἡρώδης οὐπω ἦν ἀποθανών, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν Πράξεων δηλοῖ. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὡς γράφει 15 Γαλάταις, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον. Ἰδοὺ δὴ λόγος ἐστίν ὅτι ταῦτα τὰ τρία ἔτη ἱστορεῖ, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρῆρσιώσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις. ἐπιγρόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἀνελεῖν αὐτὸν θέλονσιν, 20 ἐξέπεμψαν αὐτὸν εἰς Ταρόν, καὶ εὐρῶν αὐτὸν Βαρνάβας φέρε

8. ταῖς Πράξεσιν] IX. 5. Γαλάταις] I. 13. ε. 9. Γαλάταις] I. 17. 10. ἱστορῆσαι P. 16. Γαλάταις] I. 19. ib. ἴδεν PV.

A. C.

[OL Iph.]

Hoc anno, Paulus dum Ecclesiam persequitur, in via caecatur, et ductus manu venit Damascus, ibique visum recipit, et baptizatur ab Anania, quemadmodum in Actis Apostolorum refertur. Damasco in Arabiam profectus, rursus Damascus reversus est, uti ad Galatas scribit.

43. III. Ind. xv. Claudio Caesare V. et Vitellio Cos. 8.

Hoc anno Paulus Damasco per muros fugiens, Hierosolyma venit, hancque suam perfectionem describit in Epistola ad Galatas. Deinde post triennium petiit Hierosolyma, ut videret Petrum. Hujus triennii meminit, quod tamen in anali suis minime putat. Neque enim ea tempestate ad Apostolatium ipse vocatus erat, ut nec Barnabas: sed et Herodes nondum erat mortuus, uti sigillatim Acta docent. Barnabas autem illum deduxit ad Apostolos, ex quibus nomen invenit praeter Petrum et Jacobum fratrem Domini, ut ad Galatas scribit: hisque narravit quomodo Dominum in via viderit, (unde patet, quod hos tres annos recenset) et ut cum illo collocare aggressus fuerit, ut in Actis continetur. Fratres vero perceptis Judaeorum insidiis, qui eum de medio tollere decre-

εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ κοουῶσι τὸν τρίτον χρόνον Κλαυδίου ἐν Ἀν- ▽ 186
 τιοχείᾳ. φασὶ γὰρ αἱ Πράξεις, Ἐβήλθην Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Β
 Σαῦλον, καὶ εὐρών ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτὸν
 ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ὄλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς οὖν προέφη,
 5 ὄλον τὸν τρίτον χρόνον πληροῦσθαι εἰς Ἀντιόχειαν· εἰς τοῦτον
 γὰρ τὸν τρίτον χρόνον Ἰσαβος τὸν λιμὸν προφητεύων, ὡς φασιν
 αἱ Πράξεις. ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατέλθον ἀπὸ Ἱεροσο-
 λύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀνωτάτος δὲ εἰς ἕξ αἰτίων, ὀνό-
 10 μωσι Ἰσαβος, ἐσήμωκε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν, ἥτις
 ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου· καὶ ἐθέως ἐπιφέρει, Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν
 καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὲς C
 τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀπέκτελλεν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάν-
 νου μακαρίου, καὶ Πέτρον ἔβαλεν ἐν φυλακῇ· καὶ ταῦτα ποιή-
 σας θνήσκει εὐθέως Ἡρώδης σκαθῆκόβρωτος γενόμενος, Ἰω-
 15 σήπκω λέγοντος ἑπτὰ χρόνους βασιλεύσαι τὸν Ἡρώδη.

Ἰωδ. α'. δ. ὑπ. Κρίστου καὶ Τάρον.

Τούτῳ πῶ ἔχει ἐκλέγονται Βαρνάβας καὶ Παῦλος εἰς ἀπο-
 στολήν, καθὼς αἱ Πράξεις περιέχουσιν.

σς Ὀλυμπιάς.

20 Ἰωδ. β'. ε'. ὑπ. Οὐεννικίου καὶ Κορβίνου.

2. αἱ Πράξεις] XI. 25. 6. (ἦν) τὸν P sola. ibid. φησιν PV.
 7. δὲ om. P. 10. δὲ om. P. 11. ἐπέβαλεν R. 12. εὐὼ om. P.
 16. Κράσσου P. 18. αἱ Πράξεις] IV. 36. 19. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Jph.] Anni a. m. c.

verant, illum Tarsum misere, ibique inventum Barnabas de-
 duxit Antiochiam, ubi tertio Claudii anno morati sunt. Ita
 enim habent Acta: *Exiit Barnabas ut quaereret Saulum, et*
cum eum invenisset, deduxit Antiochiam. Factum est autem
ut ibi totum annum in Ecclesia versarentur. Ut igitur prae-
fatus sum, totum tertium annum Antiochiae exegere. Hac
enim tertio anno Agabus famem futuram praedixit, ut est in
Actis: His diebus descenderunt Hierosolymis Prophetae Antio-
chiam. Surgens autem unus ex iis nomine Agabus, significa-
vit per spiritum magnam famem, quae sub Claudio fuit. Nec
multo post: Illo tempore injecit Herodes manus, ut quosdam
affligeret de Ecclesia, et interfecit Jacobum fratrem Joannis
gladio, et Petrum misit in custodiam. Quae cum fecisset He-
rodes, statim moritur, a vermibus consumptus, scribente Jose-
pho eum annis VII. regnasse.

44. iv. Ind. i. Crasso et Tauro Coss.

4. 5551.

Hoc anno Barnabas et Paulus ad Apostolatam eliguntur,
 ut in Actis continetur.

CCVI. Olympias.

45. v. Ind. ii. Vinnicio et Corvino Coss.

1. 206.

D Τούτῳ τῷ πέμπτῳ ἔτει Κλαυδίου προχειροτονηθεὶς Παῦλος
 R 550 εἰσῆλθεν εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην, καὶ μαθῶν περὶ τοῦ ὄρου
 Πέτρου πανταχοῦ τὸ σκάνδαλον περιεΐλεν, καὶ πάντας ἐδέξατο
 καὶ ἠγάπα, προτρεψάμενος πάντας, καθὼς συνεγράψαμτο τὴ
 περὶ τούτου Κλήμης καὶ Τατιανὸς οἱ χρονογράφοι. εἰσῆλθεν δὲ
 καὶ εἰς Κύπρον καὶ εἰς Σελεύκειαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, δι-
 δάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ καὶ Σιλάνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἀνῆλθεν πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα
 P 233 Παῦλος, ὅθεν γράφει Γαλάταις περὶ ταύτης τῆς ἀναβάσεως οὐ-
 τως· „διὰ ἰδ' ἔτων πάλιν ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.“ καὶ ὁ εἶπεν
 Πάλιν, δηλονότι ἕτέρα ἐστὶν ἀνάβασις αὕτη· τῷ εἰπεῖν αὐτὸν
 Διὰ ἰδ' ἔτων δοκεῖ μοι τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων τοὺς ἀπὸ
 τῆς ἀναλήψεως ἀριθμεῖν αὐτόν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἀναλήψεως τοῦ
 κυρίου ἕως ταύτης τῆς ἀναβάσεως πληροῦνται τῶν ἀποστόλων 15
 ἔτη ἰδ', μῆνες ι'. καὶ εἰ μὴ τοῦτο δῶμεν, εὐραδῆσεται ὁ χρόνος
 ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη καὶ ἀνέβλεψεν, ὡς περιέχουσιν αἱ Πράξεις,
 ἔτη δ'. καὶ τοῦτο οὐ μόνον κυθῶς αἱ Πράξεις φέρουσιν, ἀλλὰ
 καὶ Ἰωσήπος, λέγων τρεῖς ἔτη Κλαυδίου ζῆσαι τὸν Ἡρώδην,
 B καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευταίην Ἡρώδου κληθῆναι Παῦλον καὶ 20
 Βαρνάβαν εἰς ἀποστολήν, τουτέστιν τετάρτου χρόνου Κλαυδίου,

4. συνεγράψατο P. 10. οὕτως] Π. 1. 11: εἶπεν] εἰπὼν V.
 19. ἰσῆμος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Ann. a. m. c.

Quinto hoc anno Claudii, Paulus qui antea ordinatus fue-
 rat Apostolus, ingressus est Antiochiam magnam, et cum di-
 dicisset quae Petrus egerat, ubique scandalum sustulit; omnes
 que admisit, eos complexus ac adhortatus, quemadmodum de
 illo scribunt Clemens et Tatianus Chronographi. Venit au-
 tem et in Cyprum, et Seleuciam, et in alias civitates, praed-
 icans verbum Dei.

5553.

46. VI. Ind. III. Asiatico et Silano Coas.

2.

Hic Coas. Paulus venit rursus Hierosolyma: unde ad
 Galatas de hac profectione ita scribit: Post XVII. annos iterum
 ascendi Hierosolymam. Quod enim dixit, iterum, patet alte-
 ram illius profectionem designari. Cum vero ait, post XVII.
 annos, videtur mihi, annos Apostolorum a Christi Assumptione
 ipsum numerare. Ab assumptione enim Domini, usque ad
 hanc profectionem, complentur Apostolorum anni XIV. et mae-
 ses X. Quod si hoc non demus, invenietur tempus a quo
 baptizatus est, et visum recepit, ut Acta continent, annorum
 IV. Et hoc non solum ex Actis colligitur, sed etiam ex Jose-
 pho, scribente ad tertium Claudii annum vitam produxisse
 Herodem: statimque post mortem Herodis, ad Apostolatam

ὡς αἱ Πράξεις δηλοῦσιν. καὶ οὐ ταῦτα μόνον πείσουσιν τινα, ἀλλὰ καὶ εὐρεθήσεται ὅλος ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας Παύλου ἂν' οὗ εἰσηλθῆναι εἰς ἀποστολὴν ἔτη θ' ἕως οὗ ἐβλήθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ Φίλιππος, μέλλον εἰς Ῥώμην ἐπὶ Νέρωνος ἐκπέμπεσθαι, 5 ὡς τὰ ἐφεξῆς τῶν Πράξεων δηλοῖ καὶ οἱ χρόνοι τῆς βασιλείας Κλαυδίου. πάλιν μετέπειτα ἔλθων εἰς Ἱερουσόλυμα μετὰ Βαρνάβου, καὶ εὐρῶν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ἅμα Ἰακώβου τῷ ἀδελφῷ τοῦ κυρίου, γράφουσιν ἐπιστολὴν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, 10 καὶ διακονοῦσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς Ἀντιόχειαν αὐτὸς Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ὡς δηλοῦσιν αἱ Πράξεις. ἐκ τούτου δεῖκνυται ὅτι καὶ τὰς καθολικὰς αὐτῶν οἱ ἀπόστολοι τότε γράφουσιν πρὸ τῆς διασπορᾶς αὐτῶν, εἰ καὶ Πέτρος μόνος ἀπὸ Ῥώμης γράφει, ὡς 15 ὁλοῦμα γράφει τὸ εὐαγγέλιον, ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος. οἴμαι δὲ * * *

O
V 187

R 552

6. Κλαυδίου ομ. P. 14. τὰ ομ. P. 16. *Quaternio hic desideratur notatur de V: ἄλλοις ἢ ἐν φύλλοις m. R.*

A. C.

[Ol. Iph.]

vocatus Barnabam et Paulum, hoc est anno Claudii quarto, ut decent Acta, sed totum pariter Pauli praedicationis tempus deprehenditur, ex quo ad Apostolatam venit, annorum ix. usque ad annum quo a Felice in carcerem conjectus est, cum sub Nerone Romam esset mittendus, ut deinceps Acta enarrant, annique imperii (Claudii) rursus evincunt. Postea veniens Hierosolyma cum Barnaba, ibique invento Petro, caeterisque Apostolis, cum Jacobo fratre Domini, epistolam scribunt Apostoli Antiochiam Syriae, ut Ecclesiae suae fundamenta jacerent, quam Paulus ipse et Barnabas Antiochiam deferunt, ut habent Acta. Ex hoc plane colligitur Apostolos Catholicas suas Epistolas scripsisse, antequam il dispergerentur, quantumvis Petrus, ut quidam volunt, solus ipse Roma scripserit. Quin et Matthaeus primus ibi Hierosolymis, ut ait Chrysostomus, Evangelium scripsit. Arbitror autem . . .

Hic una
pagina et
20. Conu-
1. 207. latus, quos
supplevi-
mus ex Iden-
tis, deside-
ratur in
Cod. MS.
1. 208. Vaticano.

- 47. vii. Ind. iv. Claudio IV. et Vitellio III. Coss.
- 48. viii. Ind. v. Vitellie et Publícola Coss.
- 49. ix. Ind. vi. Verjano et Galle Coss.

CCVII. Olympias.

- 50. x. Ind. vii. Vetere et Nerviniano Coss.
- 51. xi. Ind. viii. Claudio et Orfito Coss.
- 52. xii. Ind. ix. Sylla et Catone Coss.
- 53. xiii. Ind. x. Siliano et Antonino Coss.

CCVIII. Olympias.

- 54. xiv. Ind. xi. Marsello et Aviola Coss.

Romans VI. Imperavit Nere annos xiii. menses vii. dies xviii.

2.

P 234
B *** και ἀναστειλε τὸν προκαταρκτημένον ἑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,
ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεξασθαι ἄχρι χρόνων ἀκαταστάσεως πάν-
των, ἃν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος προφητῶν καὶ ἀγγέλων ἀπ’
αἰῶνος καὶ τοῦ προφητῶν. καὶ μένηται τῆς χρήσεως Μωϋσέως
τὸ Προφήτην ἑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός· καὶ πάλιν ἐπιφέ-
ρει, Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεστῶ-
σαι ἐλάλησαν καὶ κατήγγελατ τὸς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς ἐστε
εἰσὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς
C τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, Καὶ ἐν τῷ σπέρματι
σου ἐκτελογηθήσονται πάντα αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ἑμῖν πρῶτον
ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα
ἡμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν ποτηρίων ἡμῶν. τοῦ-
τοις πᾶσι μαρτυρεῖ καὶ ὁ μακαρίστας Πέτρος, ὡς περὶ καὶ οἱ εὐαγγε-

1. καὶ ἀποστείλα] Act. III. 20. 4. Μωϋσέως] Deut. XVIII. 15.
5. τὸ] ἔτι P sola. ἢ, πάλιν] 24. 12. ἀπὸ] ἡρώων ἀπὸ P.
13. καὶ om. P. ἰδ. μακάριος P. Conf. p. 88. C, D, 90. A, 295.
D, 297. R. Fallitur de usu vocabuli μακαρίστας Beutleius in Proem.
Resp. ad Boyl. p. 159. 160. Lips.

A. C.			[Ol. Iph.]
56.	i.	Ind. XII. Nerone et Vetere Coss.	3.
56.	ii.	Ind. XIII. Statthias et Sulpiano Coss.	4.
57.	iii.	Ind. XIV. Nerone II. et Pisone Coss.	1. 209.
		CCIX. Olympias.	
58.	iv.	Ind. XV. Nartus III. et Misenala Coss.	2.
59.	v.	Ind. I. Aproniano et Capitone Coss.	3.
60.	vi.	Ind. II. Nerone IV. et Lentulo Coss.	4.
61.	vii.	Ind. III. Latio et Turpiliano Coss.	1. 210.
		CCX. Olympias.	
62.	viii.	Ind. IV. Mario et Gallo Coss.	2.
63.	ix.	Ind. V. Rufo et Regulo Coss.	3.
64.	x.	Ind. VI. Crasso et Basso Coss.	4.
65.	xi.	Ind. VII. Helva et Vestino Coss.	1. 211.
		CCXI. Olympias.	
66.	xii.	Ind. VIII. Telesio et Rufo Coss.	2.

... et miserit eum, qui praecordinatus est vobis, Jesum Christum, quem oportet quidem coelum suscipere usque in tempora restitutionis omnium, de quo locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo Prophetarum. Meminit enim dicti Mosaii illius: Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus. Et rursum infert: Et omnes prophetae a Samuel et deinceps, qui locuti sunt, et annuntiaverunt dies istos. Vos estis filii Prophetarum, et testamenti, quod disposuit Deus ad patres vestros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes nationes terrae. Vobis primum Deus suscitans filium suum misit eum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque vestrum a nequitia sua. Omnibus his testatur Beatus Petrus, uti et Evangelistae et omnes Prophetae haec omnia

λισταί, και ὅτι πάντες οἱ προφῆται προαναγγέλλαν πάντα ταῦτα, ὅτι ὁ Θεὸς δευτέραν τινὰ κατάστασιν καινὴν πεποιήκεν και ποιεί, ἦν και προαναγγέλλειεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν. και οὔτε πρὸ ταύτης τῆς καταστάσεως ἔβην ἕτερον εἶναι οὔτε μετὰ 5τῆν μέλλουσαν ἕτερον ἀναφύνατο, ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν προφητῶν και ἀποστόλων δύο μόνον ἐξέβην, ταύτην και τὴν μέλλουσαν.

Εἰς Ἡἠύλον τὸν ἀπόστολον.

V 188

Ὁδτος ὁ μέγας Παῦλος ὁ ἀπόστολος, ὁ τῆς οὐρανόου φύλαγ-
 10γος ἀειάρχης, ὁ ἐν ἐαντῷ ἔχων τὸν Χριστὸν λαλοῦντα, ὁ τὰ
 στήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρων, ὁ μέγας διδά- R 554
 σκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ μυθίους θανάτους καὶ ἐκώστην ὑπὲρ
 τῆς ἐκκλησίας ὑπομένων, ὁ ἐν κυρίῳ κοινωόμενος και ταῖς ἰδίαις
 ἀσθενείαις, ὁ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐαντῷ βρούουσαν ἔχων, P 285
 15ὁ γλαύσσαις λαλῶν πῶσι τοῖς ἔθνεσι, ὁ ποτὲ δούκτης, νῦν δὲ
 δικαιόμενος, ὁ ποτὲ ἀμφισυλός, νῦν δὲ ἠλεημένος, ὁ ἕως τρί-
 τω οὐρανοῦ ἀφκαυεῖς και πάλιν εἰς τὸν παρὰδουσον, ὁ τῶν ἀρ-
 ρῆτων ῥημάτων ἀκουστής, ὁ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων κε-
 κριμένος δικαστής, ὁ μέγας κανονάρχης και ὑπερβαθῶν τοῦς
 20λοιποῦς δαδασκάλους τῆς ἐκκλησίας Ἡαῦλος, οὗ ὁ ἀσπασμὸς ἐν
 πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ ὡς ἐν τάξει σημειου, ἡ χάρις ἐστίν

1. ὅτι πάντες οἱ] οἱ πάντες P. 6. και τὴν] ἀλ και τὴν P. 15. γλαύ-
 σαις P. 17. τὸν οὐμ. P. 19. κανὸν ἀρχῆς RV. 20. ὁ em. P.

praedixerunt, quod Deus secundum quendam statum novum fecerit, et
 facit, quem per os omnium Prophetarum praenunciavit. Neque ante
 hunc statum, alium futurum esse, neque post futurum fore alium decla-
 rant, sed cum omnibus Prophetis et Apostolis hoc dnos sales pronuncia-
 vit, hunc inquam jam praesentem, et post hunc, illum futurum.

De Sancto Paulo Apostolo.

Iste est ille magnus Apostolus Paulus, caelestium copiarum ductor,
 qui in seipso Christum habet loquentem, qui stigmata Christi in corpore
 suo circumfert, magnus Ecclesiae doctor, qui infinitas mortes quotidie
 pro Ecclesia sustinet, qui gloriatur in Domino et in infirmitatibus suis,
 qui gratiam Christi in se effervescentem habet, qui omnium gentium
 linguis loquitur, quondam persecutor, nunc autem persecutionem passus,
 quondam peccator, nunc autem misericordiam consecutus, raptus ad ter-
 tium coelum, et rursus in paradysum, verborum arcanorum auditor, spi-
 ritualium gratiarum designatus iudex, magnus Canonarcha, seu Praecep-
 tor, ac superans reliquos Ecclesiae doctores. Paulus, cujus saluatio
 in omnibus Epistolis velut signi loco, Gratia Domini est. Hic semper
 in omnibus Epistolis, veluti jam altero vitae foetatae statu fruatur, ex-

τοῦ κυρίου, οὗτος καθόλου ἐν πάσαις ταῖς ἐαυτοῦ ἐπιστολαῖς, ὡς ἤδη γενόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ καταστάσει, γενηθῶς καὶ πεποιθῶς διατελεῖ, συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν, φάσκων, Ἐν τοῖς Β ἐπουρανίοις καὶ τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν, καὶ ἄλλα μυρία ἃ τῶν καταλέγειν οὐκ εὐχερῆς. ἐνίων δὲ μνημονεύσομεν, ἵνα μὴ τὸν λόγον μὴκύνωμεν. λέγει τοίνυν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ οὕτως. „εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἡλικιώτεροι ἐσμέν μόνον, ἐλεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.“ ἀλλὰ τί, Παῦλε, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ζωὴν ποίαν ἄλλην ἐλπίδα ἐλπίζομεν; Ναί, φησὶν, ἔστι τις κρείττων ζωῆ, ἰσχυρὰ καὶ οὐράνιος, μεθ' ὧν κω παρὰ θεοῦ ἐπαγγελουμένη. φησὶ γάρ, Ἐν ᾧ περισσώτερον βουλούμενος ὁ θεὸς ἐνδείξει ταῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμοσίτευσεν ὄραρον, ἵνα διὰ δύο C πραγμαμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον φεύσασθαι τὸν θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρησῆσαι τῆς προ-15 κειμένης ἐλπίδος, ἣν ὡς ὄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάματός, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν ἐσθλῆθεν Ἰησοῦς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ πάλιν, Γινώσκοντες ἔχειν ὑμᾶς κρείττονα ὑπαρῆεν καὶ 20 μένουσαν. καὶ πάλιν, Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβή-

1. ταῖς ἐαυτοῦ] αὐτοῦ P. 3. φάσκων] Ephes. II. 6. 4. ἐσώθημεν P. 5. μνημονεύσομεν PV. 6. πρώτῃ] XV. 19. 8. τί] τὸ P. 10. κρείττων V. 11. φησὶ] Hebr. VI. 17. 12. ἐνδείξει P. 20. πάλιν] X. 34. 21. πάλιν] XII. 23.

ultabundus et certus agit, et veluti (cum Christo) consurrexerit ac sederit, dicens: In caelestibus spei dati sumus; et alia infinita, quae nunc commemorare haud promptum est. Quorundam tamen mentionem facimus, ne sermonem protrahamus. Scribit ergo in Epistola I. ad Corinthios in haec verba: Si in vita haec sperantes in Christo sumus tantum, miserabiliores omnibus hominibus sumus. Sedenim, Paule, post hanc vitam, quae spes alia speranda est? Sane, inquit, melior vita restat, firma et caelestis, jurejurando nobis a Deo promissa. Dicit enim: In quo abundantius volens Deus ostendere haeredibus promissionis immobilitatem consilii sui, interponit iurjurandum, et per duas res immobiles, in quibus impossibile est mentiri Deum, fortem consolationem habeamus, qui conjugimus, ad tenendam propositam spem, quam sicut ancoram habemus animae, tutamque ac firmam et ingredientem in interioribus velaminibus, ubi praecursor pro nobis introiit Jesus secundum ordinem Melchisedec, Pontifex factus in aeternum.

Et rursus: Scientes habere vos meliorem substantiam et permanentem. Et iterum: Quapropter regnum immobile accipietes. Et rursus:

νοντες. και πάλιν, Ὅδ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ
 τὴν μὲλλονσαν ἐπιζητοῦμεν. και πάλιν, Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα ^D
 τοῦ κόσμου τούτου. και πάλιν, Ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάν- ^R 556
 τα ὠφελιμὸς ἔστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν και τῆς
 ἐμελλούσης. και πάλιν, Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν οὕτω λογι-
 ζομαι κατελιφέναι, ἔν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
 τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βρα-
 βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὅσοι οὖν
 τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν. και πάλιν, Ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα
 10 ἐν οὐρανοῖς ἔκδηρει, ἐξ οὗ και σωτήρια ἀπεκδεχόμεθα κύριον
 Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ
 γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ. και πάλ- ^P 236
 λιν, Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα και ἐπιφάνειαν τῆς δό-
 ξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. και
 15 πάλιν, Ἐν οὖν συνηγήρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, αὐτὸ ^V 189
 Χριστός ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε,
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. και πάλιν, Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
 κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπούμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
 τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσομεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ
 20 κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
 καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται

1. πάλιν] Hebr. XIII. 14. 2. και — τούτου om. P. *ibid.* πάλ-
 λιν] I. Cor. VII. 31. 3. πάλιν] I. Timoth. IV. 8. 5. πάλιν]
 Philipp. III. 13. 7. διώκων R. 9. πάλιν] 20. 12. αὐτῷ R. *id.*
 τῷ σώματι om. P, addit m. R. *id.* πάλιν] Tit. II. 13. 15. πάλιν]
 Coloss. III. 1. 17. πάλιν] I. Thessalon. IV. 15. 19. εἰ om. P.

Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.
Rursum: Pietas ad omnia utilis est, quae promissionem habet et praesentis vitae et futurae. Rursum: Fratres, ego meipsum non arbitror comprehendisse, unum autem, quae quidem retro, obliviscens, ad ea vero quae sunt priora extensus, ad scopum destinatum persequor ad brevium supernae vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo sumus perfecti, hoc sentiamus. Et rursum: Nostra autem conversatio in caelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum Jesum, qui reformatur corpus humilitatis nostrae configuratum corpori claritatis suae. Et iterum: Expectantes beatam spem, et revelationem gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. Et rursum: Si ergo consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Et alio loco: Hoc enim vobis dicimus in verbo Domini, quod nos qui vivimus, qui residui sumus in adventum Domini, non praevenerimus eos qui dormierunt. Quoniam ipse dominus, in jussu, in voce Archangelii, in tuba Dei descendet de caelo, et qui mortui in Christo sunt, erigant primum, deinde nos, qui vivimus,

ται πρώτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλεικόμενοι ἅμα αὐτοῖς
B ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφελῶσι εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα,
 καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἴσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους ἐν ταῖς λέγοις τούτοις. καὶ πάλιν, οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες
 ἔμφανίζουσιν ὅτι παροῦσα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμη- 5
 μόνουσιν, ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακαίμψαι, γὰρ δὲ
 κρείττονος ἀφάντων, τοῦτόστιν ἐποικισίου. δὲ οὐκ ἐπισχί-
 νεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασε γὰρ αὐ-
 τοῖς πόλιν. καὶ πάλιν, Ἐξεδέχοντο γὰρ τὴν τοῦ θρακίως
 ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός. καὶ πάλιν, 10
 τῶν ὁρίων λειτουργὸς καὶ τῆς σιτηρῆς τῆς ἀληθείας ἦν ἔκτισεν ὁ
C κύριος καὶ πᾶς ἄνθρωπος. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν, ὅταν
 τῷ Φίλιππῳ καὶ τῷ Ἀγρίππῳ ἐπὶ βήματος διελέγεται, ταῦτά φησι·
R 558 Περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκωλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ· τίς ἕπιστοι
 κρινεται παρ' ὑμῶν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει· καὶ πάλιν, Ἐν- 15
 κα τοῦτου Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ὄντα ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώοντο δια-
 χειρίσασθαι. ἐπισκοπίας οὖν τυχὼν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἔχει τῆς
 ὄρας τούτης ἔστηνα μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν
 ἐκτὸς λέγων ὢν τε οἱ προφηταὶ ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι
 καὶ Μωϋσῆς, καὶ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀνοστήσεως 20
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

3. ἀλλήλους V. 4. πάλιν] Hebr. XI. 16. 9. πόλιν] 10. ἰ.
 ἐξεδέχοντο P. 11. πάλιν] VIII. 2. 12. ταῖς Πράξεσιν] XXVI. 7.
 15. ἐγείρει τοὺς νεκρούς P. ἰδ. πόλιν] 21. 18. μαρτυροῦμε-
 νος P, μαρτυρούμενος N. 19. μελλόντων] μετ' ἄλλων P. 20.
 εἰ πρῶτος] ἢ πρῶτος V.

qui relinquimus, simul cum ipso capiemur in nubes, in occurrum Domini
 in aera, et sic semper cum Domino erimus. Itaque consolamini invicem
 in verbis istis. Et rursus: Qui enim haec dicunt, significavit ut patriam
 inquirere. Et si quidem ipsius meminissent, de qua exierunt, haberent
 aliquo tempore revertendi, nunc autem meliorem appetunt, id est, celestem.
 Ideo non confunditur Deus, Deus vocari eorum: paravit enim illi
 civitatem. Et alibi: Expectabat enim fundamenta habentem civitatem,
 eius artifex et conditor Deus. Et alio loco: Sanctorum minister et te-
 bernaculi veritatis, quod fecit Dominus, et non homo. Quin et in Actis
 Apostolorum, quando ad Festum et Agrippam pro tribunali sedentes
 verba fecit, haec dixit: De qua spes, Rex, accusor a Iudaeis? Quid in-
 credible iudicatur apud vos, si Deus mortuos suscitavit? Et rursus: Haec
 causa me Iudaei, cum essem in templo, comprehensum temptabant oc-
 cidere. Auxilio autem adjutus a Deo usque ad hanc horam, testificans
 minori et majori, nihil extra dico, quam ea quae Prophetae locuti sunt
 paulisper futura esse, et Moyses, si passibilis Christus, si primus ex re-
 surrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo et gentibus.

Καὶ εἰ θελήσωμεν πύσας τὰς τοῦ ἀποστόλου χρήσεις ἀνα-
 λέξασθαι περὶ τούτου, σχεδὸν τὰς ἑκατὸν ἐπιστολάς ἔλας
 δι' ἅλων εὐρήσωμεν περὶ τούτου λεγούσας ὅτι ἐκ ταύτης τῆς κα-
 ταστάσεως ἐπὶ τὴν μέλλουσαν ἐπιγόμεθα δραμεῖν. ὅθεν καὶ πα-
 5 ραγγέλλει λέγων, Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κα-
 τάστασιν, Κατάπανον αὐτὴν εἰρηκώς, ὡς ἑτέρας μὴ οὔσης
 μετ' αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ βασιλείαν ἑσάλευτον. ἰδοὺ δέδοικται διὰ
 τῶν ἀρχαίων ἀνδραπέπων καὶ τῶν προφητῶν πάντων, εὐαγγελι-
 στῶν τε καὶ ἀποστόλων, ὡς προειρήκασι πάντες ὡς ἀπὸ τοῦ
 0 προτελλάστου Ἀδάμ μέχρις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἰς τὴν μέ-
 λουσαν κατάστασιν ἀφορῶσιν. τούτο πεποιθήκαμεν ὅπερ καὶ ὁ P 287
 δισκότης Χριστὸς καὶ οἱ τούτου μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι διαφ-
 ῆθη ἰδοὺν λοιπὸν ἐκήρυξαν ὡς ἔστιν τις μέλλουσα κατάστασις κρείτ-
 των τῆς ἐνταῦθα παλῶ, ἣν ἐν ἑαυτῷ πρῶτος ἡμῶν ἔδειξεν ὁ δε-
 5 σπότης Χριστὸς ἀποστάς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνελη-
 λυτός, ἣν καὶ οἱ πρῶτοι σκοπεῖν ἐμήνυσαν καὶ οἱ μετὰ ταῦ-
 τα σφῶς διευγγέλλουσιν, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν ποτε οὔτε τῶν
 νεώτερων οὔτε τῶν ἀρχαίων ἑτέρον ποτὲ κατάστασιν ἢ πρεσβυτέ-
 10 ραν ἢ μακαριωτέραν τούτων τῶν δύο ἐκήρυξαν ἢ ἐφροντάσθη-
 σαν, ἀλλ' ὅτι ἀρξάμενος ὁ Θεὸς ποιῆσαι τὴν κτίσιν πᾶσαν τὰς
 15 ὁδοὺς ταύτας μόνον καταστάσεως ἐποίησεν, ταύτην πρῶτον ἐφίσεως πο-
 λιτεύσθαι, εἰδ' ὅτι τὴν μέλλουσαν, εἰς ἣν ἀφορᾷ πᾶς ὁ σκο-

1. θελήσωμεν PV. 4. ἐπιγόμεθα PV. *ibid.* παραδραμεῖν P.
 5. λέγων] Hebr. IV. 11. 12. οὗ διαφῆθη P. 13. κρείττω V.
 14. ἐν om. P. 16. οἱ prius om. P. 20. τὰς — ἐποίησεν om. P.

Quod si omnia Apostoli hac de re dicta velimus excerpte, quatuor-
 decim ejus Epistolas fore integras ubique de illo loqui animadvertemus,
 et quod de hoc praesenti ad futurum statum cupere contendimus.
 Unde hortatur, cum ait: *Festinus ergo ingredi in illam requiem.* Ubi,
Requiem illam dixit, tanquam post eam nulla alia sit, sed regnum immo-
 bile. Ecce demonstratum est per priores illos, et per sanctos Prophe-
 tas, Evangelistas et Apostolos, quemadmodum omnes praedixerunt, ut a
 primo homine creato Adam, usque ad Joannem Baptistam, ad futurum
 vitae statum respiciant. Hoc fecimus quod et Dominus Christus, ejus-
 que discipuli et Apostoli, qui disertis verbis praedixerunt futurum, praes-
 enti vitae statu longe esse potiorum, quam in seipso prius nobis exhib-
 uit Dominus Christus, eam ex mortuis resurrexit, et in caelum ascen-
 dit, quem priores collibatione quadam indicarunt, posteriores vero aperte
 denuntiarunt, sed et eorum neminem unquam, neque recentiorum, neque
 veterum, antiquiorum alium vel posteriorum hisce duobus statum praedi-
 casset, vel finxisset: sed cum Deus mundum hanc universum coepit con-
 dere, primum quidem statum obtinere voluisse, ac futurum deinde, in
 quem Dei et ejus scripturarum scopus aequis collineat. Erubescant ergo

- πὸς τοῦ θεοῦ καὶ τῶν γραφῶν αὐτοῦ. αἰσχυνέσθωσαν τοῖν
 V 190 Ἕλληνες οἱ συναΐδιον τῷ θεῷ τὸν κόσμον ὑποτιθέμενοι καὶ προ-
 βιοτήν καταγγέλλοντες καὶ ἀνάστασιν σωμάτων ἀθετοῦντες. αἰ-
 σχυνέσθωσαν καὶ οἱ τούτων ἐπακόλουθοι, οἱ χριστιανίζοντες μὲν
 δοκοῦντες, τῷ δὲ ἔργῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονοῦντες, οἱ λέγοντες
 R 560 σφαιροειδῆ εἶναι τὸν οὐρανόν· οὐδὲν γὰρ ἕτερον καὶ αὐτοὶ λέγου-
 σιν ὢν οἱ Ἕλληνες καταγγέλλουσιν, ἀεὶ τὸν κόσμον οὕτως ἐν
 φθορᾷ τῶν σωμάτων μηδέποτε γίνεσθαι μήτε ἕτεραν κατάστασιν.
 αἰσχυνέσθωσαν Μανιχαῖοι καὶ Μαριωνισταὶ τὰς σάρκας ἀπο-
 C βαλλόμενοι καὶ πονηρῶς ἀρχῆς αὐτὰς ποιήματα καταγγέλλοντες. 10
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες τὴν ἡμετέραν σάρκα, καὶ
 ὅσοι ἀθετοῦσι τὰς ἡμετέρας ψυχάς, σύντονοι αὐτῶν, τοιοῦτον
 Εὐτυχῆς, Ἄρειος, Ἀπολλινάριος, καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτούς.
 αἰσχυνέσθωσαν πάντες οἱ αἰρετικοὶ οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἓνα θεὸν
 ἐν τριῶν ὑποστάσειν γνωριζόμενον τε καὶ προσκυνούμενον, ποη- 15
 τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχοντα, καὶ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς τὴν
 ἀνάστασιν. αἰσχυνέσθωσαν Σαμαρεῖται, μήτε τῆς ἡμετέρας σαρ-
 κὸς ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα. αἰσχυ-
 νέσθωσαν τῶν Ἰουδαίων οἱ ἄπιστοι, οἱ τὸν προσδοκώμενον μὴ
 δεξάμενοι μηδὲ χριστιανικὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ τοι- 20
 D αὐτὴν ὅταν νῦν πολιτευόμεθα, γαμοῦντες καὶ γαμιζόμενοι. εἶπ
 δέ, εὐγε, χαρὰ τε καὶ ἀγαλλίασις τοῖς ὄντως χριστιανοῖς, τοῖς

6. λέγουσιν om. P. 8. Hic excidisse quaedam videntur. 9. οἱ Μανιχαῖοι P. ib. Μαριωνισταὶ R. 10. ποιήσαντα P. 12. σάρκα P sola, σὺν τῶν οἱ V. 16. τὴν om. P. 17. Σαμαρεῖται RV: εἰ praeposit P. 19. οἱ ἄπιστοι] ἄπιστοι P. ib. οἱ προσδοκώμενον P. 20. μήτε PV.

Gentiles, qui mundum fingunt aeternum, et vitam ante hanc aliam de-
 auntiant, et corporum resurrectionem nihil ducunt. Erubescant et he-
 rum sectatores, qui Christiani videri volunt, reipsa vero eadem quae li
 sentiunt, dum dicunt coelum esse rotundum: nihil enim aliud quam quod
 Gentiles praedicant, sic semper fuisse mundum, corporum corruptionis ne-
 quaquam obnoxium, neque statum alium futurum. Erubescant etiam Ma-
 nichaei et Marcionistae, qui carnes abijciunt, et qui eas ex malo princi-
 pio factas praedicant. Erubescant omnes qui carnem nostram constantem,
 et animas nostras, qui his sunt consentanei, hoc est Eutyches, Arius,
 Apollinaris, et universi horum sectarii. Erubescant omnes haeretici, qui
 non confitentur Deum unum in tribus Personis, cognitum et adoratum,
 coeli et terrae conditorem, et carnis nostrae resurrectionem. Erubescant
 Samaritani, qui carnis nostrae resurrectionem non admittunt, neque An-
 gelos, neque Spiritum. Erubescant ex Judaeis increduli, qui expecta-
 tum non recipiunt, neque Christianam confitentur resurrectionem, sed
 illam duntaxat qualem nunc observamus, cum uxores ducimus, aut ne-
 ptam damus. Euge porro, euge, gaudium et exultatio iis qui revera

πιδωμένοις πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ παλαιᾷ τε καὶ καινῇ διαθήκῃ, τοῖς ποδηγηθεῖσιν ἐκ τοῦ νόμου καὶ πιστεῦσαι Χριστῷ καὶ πᾶσιν οἷς ἐκήρυξεν καὶ ἔτι λέγοντι, Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου προεκήρυξαν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καὶ βιασται ἀρπάξουσιν αὐτήν, ἵνα εἴπῃ ὅτι Ὅσοι ἐαυτοὺς βιάζονται καὶ πολιτεύονται δικαίως καὶ μὴ ταῖς ἰδίαις ἐννοίαις ἐξακολουθοῦσιν, ἀλλὰ τῷ P 238 θεῷ πιστεύουσιν, ἐκεῖνοι ταύτης τυγχάνουσιν. ἀμίλει καὶ ἡ μήτηρ Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου αἰτησαμένη τὸν κύριον ἵνα ἐκ δεξιῶν αὐτῶν εἶναι καὶ ἵνα ἐξ ἐδωνύμων ἐν τῇ βασιλείᾳ, ἀπεκρίνατο αὐτῇ ὅτι Οὐκ ἔστιν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι, ἀλλ' οἷς, φησὶν, ἡτοιμασται παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ὥσπερ τὸ μὲν δῶρον τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἐρήπλωται, τὸ ἀναστῆναι ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ γενέσθαι ἀφθάρτους καὶ ἀθανάτους καὶ ἀτρέπτους, τὸ δὲ προτιμᾶσθαι ἑτέρων B τοῦ δῶρον τοῦτο, ἀλλ' ἑτοιμασία τοῦ θεοῦ τοῖς καλῶς πιστεύουσι καὶ βιώσασιν. πάλιν γὰρ λέγει ὁ κύριος, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι R 562 τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, καὶ πότε ἡτοιμάσθη φησὶν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου προσεπιών. ὁ κοσμογράφος τοίνυν Μωϋσῆς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες προφήται καὶ ἀρχαῖοι ἄνθρωποι περὶ τῶν δύο τούτων καταστάσεων καὶ μόνων εἰπόντες, καὶ ἕτερας μὴ μνημονεύσαντες, ἀλλὰ ταύτας μόνον προκηρῦξαντες καὶ συγγραψάμενοι, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ κύ-

8. λέγοντι] Matth. XI. 12. 4. τοῦ om. P. 11. Matth. XX. 23.
16. λέγει] XXV. 34. 19. οἱ om. P. 21. μόνον V.

sunt Christiani, qui divinae omni Scripturae, Veterique ac Novo Testamento fidem adhibent, quique a lege reguntur, et Christo credunt, et omnibus quae praedicavit, et qui adhuc dicit: *Lex et Prophetiae usque ad Joannem prophetarunt, et a diebus Joannis regnum caelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud.* Quasi dicat: qui sibi vim faciunt, ac secundum justitiam vitam exiunt, nec suis insistent cogitationibus, sed Deo credunt, illud ii consequentur. Denique matri Joannis et Jacobi postulanti a Domino, ut filiorum alter ad ejus dextram, alter ad sinistram in regno (Dei) esset, respondit: *Non est meum hoc dare vobis, sed quibus, inquit, paratum est a Patre meo.* Quasi diceret, Donum Dei omnibus exhibetur, resurgere a mortuis, fieri incorruptibiles et immortales, et immobiles, sed aliis praeferrī, non illud est donum, sed praeparatio Dei his qui recte credunt ac vivunt. Rursum enim dicit Dominus: *Venite benedicti Patris mei, possidete praeparatum vobis regnum.* Et quando ait, *praeparatum est?* a constitutione mundi, reponit. Moyses dicitur qui mundum descripsit, caeterique omnes Prophetae, et hominum antiquiores, de gemino hoc statu duntaxat loquuntur, nec alterius meminere, sed hos duos tantum status praedicebant, ac de his scripserunt. Neque ii modo, sed et Dominus, dum in mundo versaretur, ejusque

ριος παρωμερονως και οι τωτου μαθηται εδαγγελισται και απο-
 στολοι ουθεν ετερον εκηρυσαν η τας δυο ταυτας και μινας πασε-
 σιαις. τις ετι λειπεται πιστωσης ως ετι ταυτω ουκ εστιν αλη-
 C θη; τις ουκ εντραπησεται τον οχλον των προφησεων, τας λα-
 βαις των προφητειων, τον οχλον των σημειων και των παρα-5
 δοξων και των θαυματων, αυτην την πολιτειαν παντων των
 αγιων και του δεσποτου Χριστου και των αυτου αποστολων, την
 V 191 συμφωνιαν της παλαιως και καινης διαθηκης. τις εξ αυτων δι-
 φωνησεν προς τους άλλους σφαιροειδη των ουρανων εξηγησάμενος
 η προσηλαξεν τουτου του κόσμου εκηρυσεν η αυδιον ειναι τον κό-10
 σμον απεφήνατο η ήθετησε την των οσμάτων ημων ανώτατον η
 την δια του Χριστου γενομένην οικουμιναν του ανερχεσθαι τους
 δικαιους ανθρακους εις τον ουρανόν; αλλά πάντες ως εξ εις
 D θειον πνεύματος ποδηγούμενοι τα αυτα και δι' έργων και δια λό-
 γων ητοι τάπαν προεμήνυσαν, και πάντες εις την μέλλουσαν κω-15
 τάστασαν αφρωσών. και αυτος δε ο δεσπότης Χριστός εν ευα-
 γελιοις ηηλοι εν οίς μέλλουσιν ανιστρέφεσθαι οι τελειοι δικαιοι και
 οι μεσοι και οι ασβεις. και περι μιν των δικαιων των τελειων,
 ως εταν προσκαλειται υμιοις προς εαυτων λέγων, δευτε οι ε-
 λογημένοι του πατρος μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην δμιν
 βασιλειαν από καταβολης κόσμου. περι δε των ασβεων, ως ετω
 τοις εξ εωνόμωσ λέγει, Πορευθεσθε από εμου οι καταραμένοι εις
 P. 239 το πυ η αιώνιον το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγελοις

5. προφητων P. 10. προς επαρξιν R. 11. ήθετησε P. 22.
 λέγει] XXV. 41.

Discipuli, Evangelistae, et Apostoli, nihil aliud praedicarunt, quam blas-
 phemiam solidae status. Equis ergo deinceps fide careat, haecque esse
 vera non agnoscat? Quis non reverentur tantam praedictionum Prophe-
 tarum turbam, earumque eventus? sed et turbam signorum prodigiorum,
 ac miraculorum, ipsiusque Sanctorum omnium, ac Domini Christi, et eius
 Apostolorum vitae rationem, sed et veteris etiam ac novi foederis con-
 sensionem? Quis ex his rotundum esse coelum aliis exposuit, vel mundi
 istius praexistentiam praedicavit, vel aeternum esse mundum deduxit,
 aut corporum nostrorum resurrectionem improbat, vel Christi Incarna-
 tionem actusque in mundo vitam, virosque justos coelum petitaros se-
 gunt: verum uno veluti ducti divino Spiritu, eadem omnes tum operi-
 bus, tum sermonibus, sive figuris praenuntiarunt, cunctique ad futurum
 respexere statum. Sed et ipse Dominus Christus in Evangelis indicat,
 qui potissimum ad vitam sint reversuri, perfecte scilicet justis, sanctis, et
 impiis. Ac de perfecte justis quidem, veluti cum eos ad se evocat, di-
 cens: Venite benedicti patris mei, percipite regnum quod paratum est vo-
 bis a constitutione mundi. De impiis vero, veluti a sinistris positus, di-
 cendo: Recedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo et

αὐτοῦ, ἵνα εἶπῃ τοῖς μὲν δικαίοις Ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπιπέ-
 ρου τοῦτου τοῦ ὀρειμένου στερεώματος, τοῖς δὲ ἀσεβῶσι Κάτω
 περὶ τὴν γῆν, ἔνθα καὶ ὁ διάβολος κατεβόλη. λοιπὸν τῶν μέ-
 σαι ἀνάγκη ζητῆσαι τὸν τόπον· λέγει τοίνυν ἐν τῇ παραβολῇ
 5 τῶν δέκα παρθένων ὡς αἱ πέμπε φρόνιμοι εἰσῆλθον μετὰ τοῦ νυμ-
 φίου εἰς τὸν νυμφῶνα, τοῦτέστι εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπειδήπερ καὶ R 564
 τὴν παρθενίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φρόνιμοι ἐπελέξαντο. αἱ
 δὲ μωραὶ, φησὶν, τὸ ἐν ἐπιλεξόμεναι, τοῦ δὲ ἐτέρου καταφρο-
 νήσασαι, ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, κεκλισμένην εὐροῦσαι τὴν
 10 θύραν καὶ ἀκούσασαι, Ἀπέλθετε ἀπ' ἐμοῦ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οὐ- B
 τε εἰσελθεῖν συγχωρηθεῖσαι οὔτε μετὰ τῶν ἀσεβῶν κατακριθεῖ-
 σαι, ἀλλὰ μένασαι ἔξω τοῦ νυμφῶνος. οὕτως οὖν ἕκαστος τῶν
 πιστῶν ὀρθῆν καὶ ἀνυπόκριτον πίστιν καὶ βίον καλὸν ἔχων μετὰ
 παθήσας εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ ἐναντίοι οἱ μὴ δὲ
 15 ἐν τοῦτων ἔχοντες μήτε πίστιν ὀρθῆν μήτε βίον εὐδῆ μετὰ τοῦ
 διαβόλου περὶ τὴν γῆν κατακρίνονται. οἱ δὲ ἕνα μὲν ἔχοντες,
 ἕνα δὲ μὴ ἔχοντες, μέσοι τινὲς εἰσὶν, ἔξωθεν μένειν τοῦ νυμφῶ-
 νος κατακρινόμενοι, τοῦτέστι τοῦ στερεώματος. τὸ δὲ αἶθος τῶν C
 ἀγαθῶν ἢ τῶν τιμωριῶν ἀδύνατον εἶδέναι ἡμᾶς, εἰ μὴ ἐκτός αὐ-
 τῶν γενόμεθα· ὡς ἐν ὑποδείγματι δὲ μόνον τῶν ἐνταῦθα τιμω-
 ριῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀγαθῶν ἐσήμανεν τὰ μέλλοντα· οὐδὲ γὰρ
 ἐν ἡμᾶς ἄλλως ἀκοῦσαι μήπω πείραν εἰληφότες καινῶν τινῶν

4. παραβολῆ] Matth. XXV. 1. 7. παρθένιας P. 10. ἀπέ-
 λθετε P. 15. εὐδῆν P. 22. ἀλλ' ὡς PV.

argelis ejus. Quasi dicat, ac justis quidem, Sursum, in coelum interitum
 iujus quod videtur firmamenti. Impiis autem, Infra, circa terram, ubi
 et diabolus projectus est. Ut porro mediorum locum inquiramus operuo-
 ritiam est. Ait igitur in Parabola de decem virginibus, quinque pre-
 lantes cum sponso ingressas esse in thalamum, hoc est in coelum, quom-
 loquidem virginitatem et misericordiam, velut prudentes elegere. Re-
 uae autem, inquit, altero duntaxat electo, altero vero neglecto, mansero
 extra thalamum, foresque ocellus reperere, audita hac voce: *Recedite*
 1 me, nescio vos: neque ingredi permissae, neque cum impiis damnatae
 est, sed mansero extra thalamum. Sic igitur unusquisque iustitiam
 etiae ac sincerae fidei probaeque vitae, libero regnum ingreditur. In
 ere oppositi, qui horum nihil habent, neque rectam fidem, neque re-
 tam vitam, cum diabolo circa terram damnantur. Qui porro alterum
 abent, alterum autem non habent, mediique quodammodo sunt, extra
 thalamum mansero iubentur, hoc est firmamentum. Quae vero sint bene-
 um vel suppliciorum genera, vix est ut nosse possimus, nisi ipsimet in-
 pimus: cum exempli duntaxat gratia, quae hic sunt poenarum, et
 me istae sunt memorum, quae futurae sunt significaverit. Neque enim
 nobis haec, sed auditu tantum excipere, cum eiusmodi rerum quarum-

πραγμάτων, ἀλλ' ὅσον αἰνιγματωδῶς εἰπεῖν, εἶπεν ὅτι ὠμοῦσθ
 ἢ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνδρώπῳ βασιλεῖ; ὅστις ἐποίησε τῷ υἱῷ
 αὐτοῦ γάμου, τὰ πάντων ἀνώτερα τῶν τοῦ βλου τούτου ἀγα-
 θῶν ἐκλεξάμενος καὶ ὁμοιώσας τοῖς ἐκεῖσε ἀγαθοῖς, ὁμοίως καὶ
 τὰ χείριστα, πῦρ, σκάληκα, τάρταρον καὶ βρυγιῶν ὀδόντων καὶ
 D σκότος καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἐπειδὴ ταῦτα τῶν ἐνταῦθα
 τιμωρητικῶν δεινότερα τυγχάνουσι, τούτοις αὐτὰ ἐξωμοίωσεν.
 οὔτε δὲ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἐκεῖ δυνατόν ἀναλογισασθαι οὔτε τὰ δεινὰ
 οὔτε τὰ μέσα τούτων, ἀλλ' ἕτερα τις κατὰστασίς ἐστιν κρείττων
 V 192 πολὺ καὶ λίαν πολὺ καθόλου ὑπάρχουσα τῶν ἐνταῦθα, ὡσπερ
 κρείττων ὑπάρχει ὁ βλος οὗτος οὐ ὅτε ἤμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μη-
 τρὸς ἡμῶν. ἀναλογισασθαι γὰρ δεῖ πῶς ἤμεν ἔσασθαι τῆς κοι-
 R 566 λίας διάγοντες ἐν σκότῳ, ἐν αἵματι, ἐν φλέγματι, ἐν χολῇ καὶ
 βορβόρῳ καὶ κόπρῳ καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ καὶ δυσωδίᾳ συμφυρό-
 P 240 μένοι καὶ ἐν πάσῃ ἀγνωσίᾳ ὑπάρχοντες. παρακύναντες δὲ ἐν
 τῷ βίῳ ταύτῳ ἕτερα ἢ τινα θεωροῦμεν, ὧν τὴν πείραν οὐκ ἔπα-
 ρειλήσαμεν, ἀνέσιως ἔκτασιν, ἀέρος ἀναπνοήν, ἀπόλασιν φει-
 τὸς καλλίστου, κατασκευῆν κόσμου, τεχνίτου καὶ πανσόφου ἡ-
 μιούργημα, καὶ γνώσεως θεοῦ ἐμπιπλάμενοι, ἄπερ πάντα οὔτε
 εἶδέναι ἡμᾶς ἦν δυνατόν οὔτε ἐνθυμηθῆναι οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε
 ἀπολαῦσαι ἐνὸς τούτων ἔτι ὄντας ἐν τῇ κοιλίᾳ. οὕτω καὶ τῆ

1. εἶπεν om. P. Matth. XX. 1. 8: οὔτε δὲ τὰ V. 11. ὑπάρχει
 P. 13. καὶ βορβόρῳ] ἐν βορβόρῳ P. 18. τεχνίτου PV. ἢ
 θεοῦ ὄργημα P. 19. θεοῦ om. P. 15. ἐμπιπλάμενοι P.

dam novarum careamus experimento, ipseque, quantum conjicere licet,
 aenigmatico haecce retulerit, his verbis: *Simile est regnum caelorum ho-*
mini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Ubi ex omnibus istius vitae bonis
 illustria selegit, contulitque cum iis quae istis sunt bonis: perinde ac
 pessima, ignem, vermes, tartarum, stridorem dentium, et tenebras, et
 quidquid hibe affine est. Cum vero graviora sint quae ibi sunt soppi-
 cia, illa cum iis comparavit. Eorum autem qui ibi sunt bona comparari
 nequeunt, ut nec quae gravia sunt, vel eorum media: quandoquidem
 alius est status multo potior, ac iis quae hic existunt longe praestantior:
 quemadmodum melior est haec qua fruimur vita, illa cum in materno
 versamur utero. Comparanda enim haec sunt, quomodo sumus, cum in-
 tra matris viscera degimus, in tenebris, in sanguine, in pituita, in caeco
 et stercore, et omni spurcitia, ac foetore commisti, et in omni ignora-
 tia sepulti. At ubi in hanc vitam ingredimur, alia quaedam spectamus,
 quorum experimentum nondum sumus assecuti, remissionis extensionem,
 aëris respirationem, praeclarum lucis usum, mundi constructionem, epif-
 cis sapientissimi opus: cum vero cognitionem sumus adepti, quaecumque
 omnia neque videre nobis est possibile, neque cogitatione comprehende-
 re, neque audita percipere, sed et quibus nec frui poteramus, cum ad-
 haec essemus in utero. Ita futuram statem, eo in quo hic vivimus, la-

μελλουσαν κατάστασιν καθόλου κρείττονα τυγχάνουσαν τῶν ἐν-
 ταῦθα οὐ δυνατὸν ἡμᾶς ἀναλογίσασθαι ἕτι ὄντας ἐν τούτῳ τῷ
 βίῳ ἢ ἐνθυμείσθαι ἢ φαντασθῆναι, εἰ μὴ ἐντεὸς αὐτῶν τῶν πρα-
 γμάτων γενώμεθα. ἅ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἤ- B
 σκουσεν, φησὶν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἅ ἤτοι-
 μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ὥσπερ τοίνυν ἐνταῦθα κοι-
 νὸν δῶρον ἅπασιν κεχώρισται ὁ Θεός, τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλων
 ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ βρέχων ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς,
 οὕτω καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ καταστάσει κοινὸν δῶρον πᾶσι χαρίζε-
 10 θαι ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν καὶ ἀτρεπτότητα. κιν-
 τὰ δὲ τὰς προτέρας τάξεις ἕκαστος ἐναντῷ ἐφέλκεται εἴτε τὴν βα-
 σιλείαν εἴτε τὴν τιμωρίαν εἴτε ἕνοδον ἐν οὐρανῷ εἴτε μονὴν περὶ
 τὴν γῆν εἴτε περὶ τὴν μέσην τάξιν. πάντα δὲ αἰώνια καὶ ἀπέ- C
 ραντα τυγχάνει, καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τούτων χερίστα. καθό-
 15 λου δὲ ἐκείνη ἡ κατάστασις τῆς ἐνταῦθα πολὺ καὶ πάνυ πολὺ δι-
 ῆνησεν· πρὸς δὲ γε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἡτοιμασμένα τοῖς δικαίοις ἀν-
 τιδιασπείλλόμενα τὰ τῶν ἀσεβῶν ἐσχάτη τιμωρία καὶ κηρὶς ἀνε-
 ληθῆς τυγχάνει· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ καταστάσει ἐκείνη καὶ ἡ ταύτης
 κηρὶς καὶ τιμωρία.
 20 Ἴδον δὲ δείκναι οὐ μόνον διὰ τῶν προφητῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ
 διὰ τῶν εὐαγγελικῶν φωνῶν καὶ μὴν καὶ ἀποστολικῶν ὡς καὶ αὐ-
 τοὶ συμφωνῶς τοῖς παλαιοῖς εἶπον ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο κα-
 ταστάσεις παρὰ Θεοῦ γεγενῆσθαι, ταύτην πρώτην, ἐν ἧ καὶ R 568
 D

3. ἀντῶν om. P. 4. Ἴδον V, οἶδε P. 5. φησὶν] I. Cor. II. 9.
 11. τὰς om. P. 14. χάριστα R. 15. πάνυ πολὺ] πάνυ P.
 16. καὶ ἀντιδ. P. 21. εὐαγγελιστῶν P.

ge praestantiorum vel animo, vel imaginatione fingere minime possumus, nisi rebus ipsis intersimus. Quae enim oculis non vidit, et auris non audivit, inquit, et in cor hominis non ascendit, hoc praeparavit Deus diligentibus se. Quemadmodum igitur commune donum omnibus largitus est Deus, dum solem suum fecit oriri super justos et injustos, et pluit super bonos et malos, sic in futuro statu commune immortalitatis donum largitur, et incorruptionem, et vitam, ac immutabilitatem. Enimvero pro ratione transactae vitae, singuli sibi conciliant vel regnum (caeleste) vel poenam: aut ascensum in caelum, aut locum circa terram, vel mediam aliquam stationem. Omnia autem haec sunt aeterna et absque fine, tam quae bona, quam quae ex his pejora sunt. Status porro hujusce vitae multum ac omnino differt, in bonis quae justis sunt praeparata: ac impiorum statui opponitur, quibus ultimum supplicium, ac immisericors est judicium: par enim est huic statui, illius judicium et supplicium.

Ecce demonstratum est, non modo per prophetarum sed et per Evangelistarum, atque adeo Apostolorum verba, ut ii juxta veterum sententiam, hos dumtaxat geminos status a Deo definitos dixerint: primum

διάγομεν νῦν, καὶ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἧ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀπο-
ρῶμεν.

Ἰνδ. θ'. ιγ'. θπ. Καπίτωνος καὶ Ῥούφου.

Φιλάβιος Ἰωσήπος ὀνομασθεὶς, στρατηγὸς ἐπὲρ Ἰου-
δαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀπαιρεῖσθαι, θεοπλῆι Οὐδ-
σπασιανῷ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐδισπασια-
νοῦ βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Λουκιανὸς παρὰ Ῥωμαίους μέγας
ἦν καὶ ἐπαινούμενος· ὁμοίως δὲ Μουσαῖος καὶ Πλούταρχος φι-
λόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

P 241 Ζητητέον ἐστὶ καὶ τὸ πολυθρόνητον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πᾶ-
σιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ἦν τὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχῃ, τὸ
Πᾶς ὁ ἀποκτείνων Καὶν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει.

V 198 Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον
ἐπίσκοπον εἰς τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνων Καὶν 15
ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει.

Καὶ ἄλλως ἡδέως ὄρων τοὺς ἀγαθοὺς παῖδας διὰ τε τὸ
B ἐπὲρ τὴν ἡλικίαν τῶν ἡθῶν εὐσταθεῖς καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν σὴν
εὐλάβειαν οἰκτεῖν, ἀπ' οὗ τι καὶ μέγα προσδοκᾷν ἔστιν ἐπ' αὐ-
τοῖς, ἐπειδὴ μετὰ γραμμῶν αἴων εἶδον αὐτοὺς προσιάντας μοι, 20

8. Λουκιανὸς P. 9. δὲ καὶ Μουσαῖος P. 11. πολυθρόνη-
τον P. 18. τὴν ἡλικίαν] ἡλικίαν P.

Anni a m. c. hunc scilicet, in quo modo versamur, et futuram ad quem quotquot sa-
mus Christiani aspiramus.

A. C.

[Ol. Iph.]

5574. 67. XIII. Ind. ix. Capitone et Rafo Coss.

8.

Flavius Josephus scriptor, cum pro Judaeis copiis praefectus milita-
ret, proximeque in bello interficiendus esset, Vespasiano Neronis mortem
praedixit, ipsique Vespasiano imperium.

Hac ipsa tempestate, apud Romanos Lucianus celeberrimus habebatur:
Musonius pariter et Plutarchus Philosophi florebant.

Hic porro disquirendum ac examinandum videtur decantatissimum
illud, quodque in ore omnium passim circumfertur, quomodo intelligatur
verbum istud: *Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.*

*Beati Cyrilli ad Optimum Episcopum, in illa verba,
Omnis qui occiderit Cain, in septuplum punietur.*

Et praesertim gratius mihi fuit aspectus liberorum bonorum, cum
propter morum supra aetatem elegantiam, tum propter naturalem quaer-
dam pietatem, quam a te haerent, ex qua nonnisi eximium quid ab

ἰδιπλασιασα τὰ ἐπ' αὐταῖς φίλτρον. ὅτε δὲ ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μὲν τὸ περὶ τὰς ἐκκλησίας προνοητικὸν τῆς σῆς διαθέσεως, ὁμοῦ δὲ τὸ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων γραφῶν ἐπιμελής, ἡὲ χαριστήσα τῷ κυρίῳ καὶ ἐπηξάμην 5 τὰ ἀγαθὰ τοῖς τὰ τοιαῦτα ἡμῖν διακομίσασι γράμματα, καὶ πρό γε αὐτῶν τῷ γράψαντι ἡμῖν. ἐπεξήτησας τὸ πολυθρόλυτον ἐκεῖνο καὶ παρὰ πᾶσιν ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ῥητὸν τίνα τὴν λύσιν ἔχει, τὸ Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν ἐπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. διὰ δὲ τοῦτου τέως μὲν αὐτὸς ἑαυτὸν συνέστησας, τὸ Τι- 10 μοθέου ὁ παρεδῶκεν Παῦλος αὐτῷ, ἀκριβῶς φυλάσسونτι· δῆ- C λος γὰρ εἰ προσέχων τῇ ἀναγνώσει· ἔπειτα καὶ ἡμᾶς τοὺς γέ- R 570 ροντας νεναρκεκάτας ἤδη καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ σώματος καὶ τῷ πλήθει τῶν θλίψεων, αἱ πολλαὶ τοίνυν περὶ ἡμᾶς κηθῆσαι ἐβάρησαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅμως διανέστησας, καὶ 15 ζῶον τῷ πνεύματι κατεψυγμένους ἡμᾶς ὡς τὰ φωλευόντα τῶν ζώων εἰς ἐργήγορσιν μετρίαν καὶ ζωτικὴν ἐνέργειαν ἐπανύγεις. ἴστω οὖν τὸ ῥητὸν καὶ ἀπλῶς οὕτω νοηθῆναι δυνάμενον καὶ ἀποκίλων ἐπιδέξασθαι λόγον. ἡ μὲν οὖν ἀπλουστερα καὶ παντὶ δυνάμενη ἐκ τοῦ προχείρου παραστήσαι διάνοια αὕτη ἐστίν, "Ὅτι 20 δεῖ τὸν Καὶν ἐπταπλασίονα δοῦναι τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἡμαρ- D τεν. οὐ γὰρ ἐστι δικαιοκρίτου ἴσας πρὸς ἴσας ὀφείζειν ἀνταποδο- σεις, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν κατάρξαντα κακοῦ μετὰ προσθήκης ὑπο-

2. ἴδον P. 3. σῆς om. P. ib. τὸ om. P. 4. ἐπηξάμην PV.
6. πολυθρόλυτον PV. 8. πᾶς δ] ὁ πᾶς P. 10. ὁ παρεδῶκεν
V, ὡσπερ ἔδωκεν P. ib. φυλάσσοντα P. 13. αἰ PV.

illis operandum est. Postquam cum literis tuis illos ad me advenientes vidi, geminavi erga illos amoris affectum. Porro cum literas tuas perlegissem deprehendensque in illis et tuam erga Ecclesiam providentiam ac curam, et studium sacrarum literarum; meritis Deo persolvi gratias, et vique bona sempiterna iis qui mihi tales literas porraserunt, atque inprimis ipsi literarum auctori. Quaesisti quid ad illud omnium ore jactatum dictum esset respondendum, quomodo intelligendum. Omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur? Atque per hoc quidem tempus in primis commendasti, dum accurate observasti illud quod Timotheo Paulus custodiendum tradiderat; patet enim te lectioni operam dare. Deinde nos natu grandes et senio invaletudineque fractos, et ætumnis innumeris afflictos (malorum enim copia in nos excitata, vitam nostram propemodum oppressit) ardore spiritus tui afflatos ac permultos, veluti ferarum cubili et sepulcro conditum ad vigilandum, vitæque vigorem recipiendum excitasti. Potest ergo sententia illa, ut verba sonant simplici intellectu exponi, et potest variis admittere significatum. Quas ergo cuius in promissu esse possit explicatio hæc est, Caino septies geminendam esse poenam ob scelera quæ patravit. Neque enim æqui esse iudicio pares pro pari-

τίσαι τὰ θφειλόμενα εἰ μέλλει αὐτὸς βελτίων ταῖς τιμωραῖς γενέσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς σωφρονεστέρους ποιῆσαι τῷ ὑποδεξιματι. οὐκοῦν ἐπειδὴ τέτακται ἐπτάκις ἀποπληρῶσαι τὴν δίκην τῶν ἡμαρτημένων τὸν Καθν, παραλύσει, φησί, τούτῳ τὸ ὑπὸ τῆς θείας κρίσεως ἐπ' αὐτῷ δεδομένον ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. οὗτός 5 ἐστὶν ὁ νοῦς ὁ ἐντεῦθεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως ὑποπίπτων. ἐπειδὴ δὲ ἐρευνῶν πέφυκε τὰ βιάθη τῶν φιλοπονωστέρων ἢ διάνοια, P 242 ἐπιζητεῖ τὸ δίκαιον πῶς ἐν τῷ ἐπτάκις πληροῦται καὶ τὰ ἐκδικούμενα, πότερον τὰ ἁμαρτηθέντα ἐπτά ἐστὶν ἢ ἔν μὲν τὸ ἁμαρτημα, ἐπτά δὲ ἐπὶ τῷ ἐνὶ αἰ κολάσεις. αἰ μὲν οὖν ἢ γραφῇ τὸν 10 τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἐπτά περιορίζε. ποσάκις, φησί, ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ὁ Πέτρος ἐστὶ λέγων τῷ κυρίῳ, ἕως ἐπτάκις; εἶτα ἀπόκρισις τοῦ κυρίου, Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλον ἀριθμὸν μετέβη ὁ κύριος, ἀλλὰ τὸν 15 B ἐπτά πολυπλασιάσας ἐν αὐτῷ τὸν ὄρον ἔθετο τῆς ἀφέσεως. καὶ δε' ἐπτά ἐτῶν ὁ Ἑβραῖος ἀπελύετο τῆς δουλείας. ἐπτά δὲ ἑβδομάδες ἐτῶν τὸν ὄνομαστὸν ἰωβλιαιὸν ἐποίουν τοῖς πάλαι, ἐν ᾧ ἐσαυββάτιζεν ἢ γῆ. χρεῶν δὲ ἦσαν ἀποκοπαὶ καὶ δουλείας ἀκαλλαγή, καὶ οἰοῖ νεὸς ἄνωθεν καθίστατο βίος ἐν τῷ ἑβδοματικῷ 20 R 572 ἀριθμῷ, τοῦ παλαιῦ τρόπου τινὰ τὴν συντέλειαν δεχομένου. V 194

1. εἰ] ἢ P, ἢ V. *ibid.* μέλλει P. *ibid.* βελτίω V. 4. τούτῳ τῷ PV, τοῦτο τὸ m. P. 9. ἢ om. P. 12. φησί] Matth. XVIII. 21.
16. τῆς ἀφέσεως om. P. 18. τὸ P.

bus peccatis poenas irrogare, sed par est, ut auctorem delicti gravioribus affligat supplicis, ut et ipse corrigatur, et reliquos exemplo suo tardiores ad culpam reddat. Ergo quia decretum erat ut Cain septemplex poenam scelerum suorum, solvet, inquit, hanc ipsam illi poenam a divina sententia decretam qui occiderit Cainum. Hic primus hoc loco occurrit lectionis intellectus: Quia vero studiosorum animus solet altius rerum causas perinvestigare, quaerit de justitia, quomodo per septemplex poenam illi satisfiat? utrum septemplex sit delictum, an vero, culpa simplex aut una, et septemplex poena pro uno delicto? Divinae scripturae lex numerum remissionis peccatorum semper septenario definit. Quoties, inquit, peccabit in me frater meus, et remittam illi, (verba Petri sunt ad Dominum) usque septies? Deinde respondet Dominus: Non dico tibi septies, sed usque septingies septies; nec enim Dominus ad numerum alium transit, sed septenario multiplicato, in eodem constitit, et quasi terminum fixit remissionis. Et septimo anno Hebraei libertate donabatur. Septem annorum hebdomades illud celebratissimum antiquis Jubilaeum exacte faciebant, quo requiescebat terra, debitorum nomina rescindebantur, servitus tollebat, et quasi novum vitae genus in septimo annorum quinquaginta numero (priori et ceteri quasi ad finem per-

ταῦτα δὲ τύποι τοῦ αἰῶνος τούτου, ὃς διὰ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνακλυόμενος ἡμῶς παρατρέχει· ἐν ᾧ γίνονται αἱ τῶν μετρωτέρων ἁμαρτημάτων ἐκτίσεις κατὰ τὴν φιλόανθρωπον ἐπιμέλειαν τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου, ὡς μὴ τῷ ἀπεράντῳ αἰῶνι παραδοθῆναι ἡμῶς εἰς κόλασιν. τὸ μὲν οὖν ἑπτάκις διὰ τὴν πρὸς τὸν κόσμον C τοῦτον συγγένειαν, ὡς τῶν φιλοκόσμων ἀνθρώπων ἀπ' αὐτῶν ὑφειλόντων μάλιστα ζημιοῦσθαι, ὧν ἔνεκεν εἴλατο πονηρεύεσθαι. ἐκδικούμενα δὲ εἶτε τὰ παρὰ τῷ Καὶν λόγοις, εὐρήσεις ἑπτὰ, εἶτε τὰ παρὰ τοῦ κριτοῦ ἐπ' αὐτῷ ὀρισθέντα, καὶ οὕτως οὐκ ἀπο-
 10 τεύξῃ τῆς ἐννοίας. ἐν μὲν οὖν τοῖς παρὰ τοῦ Καὶν τετολημμένοις πρῶτον ἁμάρτημα φόνος ἐπὶ τῇ προτιμίσει τοῦ Ἄβελ, δεύτερον δόλος μεθ' οὗ διελέχθη τῷ ἀδελφῷ, εἰπὼν, Διέλθω-
 μιν εἰς τὸ πεδίον, τρίτον φόνος, τέταρτον προσθήκη τοῦ κακοῦ, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος, μέλων ἢ ἐπίτασις, πέμπτον ὅτι D
 15 πρῶτος φονεὺς ὁ Καὶν πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλειπών, ἔκτον ἀδίκημα, ὅτι γονεῦσιν πένθος ἐνεποίησεν, ἑβδομον, ὅτι θεὸν ἐβρεύσατο. ἐρωτηθεὶς γὰρ ὅτι Ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; εἶπεν Οὐκ οἶδα. ἑπτὰ οὖν ἐκδικούμενα παρέλυσεν ἐν τῷ ἀναιρεθῆναι τὸν Καὶν.
 20 Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ κύριος ὅτι Ἐπικατάρατος ῥ' γῆ, ἣ ἔχα-

7. ἔνακα εἴλοτο P. 8. εἶτα τὰ] εἰ τῷ PV. *ibid.* εἶτα] εἰ P.
 10. κατὰ τοῦ] παρ' αὐτοῦ P. 12. διελέχθη PV. 13. τέταρτον — πέμπτον] ὄ — ὄ' addit m. P, om. PV. 15. φονεὺς ὁ] φονεὺσιν V, φονεὺς P. 20. εἶπεν] Gen. IV. 11.

ducto) *instaurabatur*. Quae omnia adumbrabant hoc nostrum aevum, quod septem dierum orbita revoluta nos transit, quo culpae humanae pro clementia et cura boni Dei nostri erga nos, poenae repossuntur, culpae remittuntur, ne supplicii sempiternis in omnem aeternitatem addicamur. Illud igitur, septies, propter propinquitatem seu hominum affectionem erga mundum hunc, dicitur, ut qui cum mundum plus aequo diligant, ab ipsis debitoribus, quorum causa staturerunt peccare, maxima detrimenta accipiant. Delicta porro Caini si cui esponas, septem reperias; si iudicis poenas illi irrogatas, septem itidem cogitatione tua deprehendes. Primum ergo quod Cainus ipse patravit, est invidia, quod sibi a Deo Abelem praelatum senserit. Alterum crimen est fraus seu dolus, quo circumvenit fratrem, cum dixit: Exeamus in agrum, septem reperias. Quartum auctarium sceleris seu complementum, quod et fratrem macularit, quod parricidium auget facinus. Quintum cum et primus sicarius Cainus extiterit, et pessimum exemplum in posteritatem propagavit. Sextum delictum, quod parentibus gravem luctum attulerit. Septimum quod ipsi Deo sit mentitus. Interrogatus enim, Ubi esset frater? dixit, Nescio: septem ergo crimina in caede Caini punita sunt septem poenis.

Etiam Dominus dixit: Maledictus eris in terra quae haviit ut hau-

- νεν δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ στένων καὶ τρέ-
 P 243 μων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ Καὶν φησιν, Ἐὰν ἐβάλλεις με σήμερον ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρηβήσομαι, καὶ ἔσομαι
 στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτε-
 νεῖ. πρὸς δὲ τοῦτο ὁ κείριος φησιν, Οὐχ οὕτως· πᾶς ὁ ἀποκτείν- 5
 νας Καὶν ἐπὶ τὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. ἐπειδὴ γὰρ ἐνόμισεν ἐνά-
 λωπος εἶναι παντὶ ὁ Καὶν διὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἀσφάλειαν μὴ
 ἔχειν, ἐκκατάρατος γὰρ ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ θεοῦ βοή-
 θειας ἠρημῶσθαι, ἀρημισθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ, ὡς οὔτε
 ἀπὸ γῆς οὔτε ἀπὸ οὐρανοῦ ἀντιλήψεως αὐτῷ λειπομένης, Ἔσται, 10
 B φησὶ, πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με, ἐλέγχει αὐτοῦ τὸ σφάλ-
 R 574 μα ὁ λόγος λέγων, Οὐχ οὕτως, τωτέστιν οὐκ ἀκαιρεθῆσθαι. ὁ
 δὲ οὐ μόνον κρύπτει τὸ ἔλλος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον προαιροῦνται, τῷ
 φόνῳ τὸ ψεύδος ἐκισυνάπτων, Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου εἰμι ἐγώ; ἐντεῦθεν λοιπὴν ἀπαριθμεῖται τὰς τιμωρίας. 15
 ἐκκατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ· μία κόλασις· ἐργῶ τὴν γῆν· δευ-
 τέρα αὕτη· ἀνάγκη γάρ τις ἄρρητος αὐτῷ συνέλκεται πρὸς τὸ
 ἔργον τῆς γῆς αὐτὸν καταπέμψασα, ὥστε μηδὲ βουλομένη αὐτῷ
 ἐξεῖναι ἀναπαύεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ αὐτὸν προσταλαιπωρεῖσθαι τῇ
 ἐχθρῇ αὐτοῦ γῆ, ἣν ἐκκατάρατον αὕτην ἐποίησεν, μίανας ἀδελ- 20
 C φότητος αἵματι. δεινὴ γὰρ τιμωρία ἢ μετὰ τῶν μισούντων διαι-

1. τὸ αἷμα] τὰ σπέρμα m. R. 2. ἡ ἐβάλλεις V. 4. ἀποκτενεῖ
 με P, με ἀποκτενεῖ με R. 7. ὁ om. P. 9. ἠρημῶσθαι P.
 10. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ P. 15. μον om. P. 19. πρὸς ταλ. RV,
 πρὸς τὸ ταλ. P. 20. ἐχθρῇ m. R, ἐχθρα PV.

riret sanguinem fratris tui, et eris gemens et tremens super terram. Et
 dixit Cain: Si eiecis me hodie a terra, et a facie tua abscondar, et ero
 gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit, occidet me.
 Ad hoc respondet Dominus: Nequaquam ita fiet, sed, omnis qui occiderit
 Cain septuplum punietur. Quis ergo Cain existimavit se a quovis facile
 captum iri, quod nec in terris ullum sciret praesidium, cum terra esset
 ab illo maledicta, nec a Deo auxilium expectaret, qui iratus illi erat
 propter caedem, ita ut coeli terraeque spe opeque illum deserente escliamus
 dixerit: Omnis qui me invenerit, occidet me; corrigit illius errorem Ver-
 bum, cum dicit: Nequaquam ita fiet: hoc est non occideris. Sed ille
 non solum ulcus tegit, sed alterum quoque ad caedem addit, dum menda-
 cium coinveniat, et dicit: Nescio, namquid custos fratris mei sum ego?
 Hinc jam poenas numerare Deus incipit. Maledicta erit terra abs te.
 Prima animadversio. Operare terram. Haec altera poena est: incepti-
 cabilis enim quaedam ipsi necessitas affixa erat, quae illum ad opus iam
 urgebat, ut neque volenti quidem liceret ullam quietis partem capere,
 sed assiduissime premebat, terra illi infesta et inimica, quam sibi ex-
 crabilem fecerat, cum eam fraterno sanguine polluisset. Acerbum enim
 genus supplicii est vivere cum iis qui te oderint, et hostem domesticum

γωγή, σύνθεικον ἔχειν πολέμιον, ἄπαντόν ἔχειν τὸ μῖσος. ἐργῆ
 τὴν γῆν, τουτέστιν, κατατεινόμενος τοῖς ἐργοῖς τοῖς γεωπονικοῖς
 οὐδένα χρόνον ἀνήσεις οὔτε νυκτὶς οὔτε ἡμέρας ἐκλυόμενος ἐκ τῶν V 195
 πόνων, ἀλλὰ δεσπότου τινὸς χαλεπωτέρων ἔχων τὴν ἀπάγκην ἐπὶ
 5 τὰ ἔργα σε διεγείρωσαν, καὶ οὐ προσθήσει δοῦναι τὴν ἰσχὴν αὐ-
 τῆς. καίτοι εἰ καὶ τὸ τῆς ἐργασίας ἄπαντόν εἶχε τινα καρπὸν,
 αὐτὸς ὁ πόνος οὐ μετρία βέβαιος τῷ ἀεὶ κατατεινόμενῳ καὶ κο-
 πιῶντι· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐργασία ἄπαντός καὶ ἀκαρπος ἡ περι-
 γῆν ταλαιπωρία, ἡ ἀκαρπία τῶν πόσων. στένων καὶ τρέμων D
 10 ἔσθ' ἐπὶ τῆς γῆς. δύο προσέδθηκεν ἄλλας ταῖς τρισι, στενωγμὸν
 διηρακῆ καὶ τρέμμον τοῦ σώματος, τὸν ἐκ τῆς ἰσχύος στήριγμα
 τῶν μελῶν οὐκ ἐχόντων. ἐπειδὴ γὰρ κακῶς ἐχρήσατο τῇ δυνά-
 μι τοῦ σώματος, ὑψηρότῃ αὐτοῦ ὁ τόνος, ὥστε κλονεῖσθαι αὐ-
 τὸν καὶ κατασεῖσθαι, αὐτὸς ἄρτον θυνάμενον προσφέρειν ῥαδίως
 15 τῷ στόματι οὔτε ποτὸν προσκομίζει τῆς πνηροῦς χειρὸς μετὰ τὴν
 ἀνοσίαν πρᾶξιν οὔτε ταῖς ἰδίαις καὶ ἀναγκαῖαις τοῦ σώματος
 χρεῖαις λοιπὸν ἐξυπηρετῆσθαι συγχωρομένης. ἄλλη τιμωρία, P 244
 ἦν αὐτὸς ἀπεκάλυψε ὁ Κεῖν ἀπάν, Ἐὶ ἐβράλλεις με νῦν ἀπὸ
 τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι. ἡ βερωτάτη
 20 κώλοισι τοῖς σωφρανοῦσιν ὁ ἀπὸ Θεοῦ χωρισμός. καὶ ἔσται, φη-
 σίν, πῶς ὁ εὐρέσκειν με ἀποταρῶ με. εἰκάξει ἐκ τοῦ ἀκαλοῦδου

5. τὴν om. P. 14. ῥαδίως] ἀδείως P. 16. ἀναγκαῖαις P, ἀνάγ-
 ναις R. 18. αὐτὸς om. P. ibid. ἐβράλλης V.

retinere, et odium aeternum alere. Operare terram hoc est, nullo un-
 quam tempore a terrae volendae et fodiendae sudore remitte, uti neque
 de nocte, neque de die respices a labore, sed ut ultima necessitate, quae
 omnem servilem servitutem superet, cogente, semper ad opus urgearis,
 nec assiduo tamen cultu illam meliorem reddas. Nam quantum continuum
 opus habeat subindo operae fructum, tamen ipse labor ingentem adfort
 molestiam et tormentum adsemper distento, semper occupato et nunquam ab
 opere cessanti. Sed tu cum ingenti labore nihil proficies, nec operespre-
 litum facies, nec fructum ullum reportabis. Insuper gemens et tremens
 eris super terram. Duae adjunxit alia poenas tribus, amida susprensus,
 et corporis tremorem, amissa membrorum, quam ex fortitudine seu robore
 accipiebant, firmitudine. Cum enim corporis viribus abusus esset, necius
 ab illo cecidit, ut paveret, et assiduo quadam trepidatione concutatur,
 uti nec cibum tuto ori admoveere, nec gestare poculum sine tremore pos-
 set, manu impia, post impiam et parricidale factum, usum necessarias
 corporis functionis subducere. Alia poena est, quam prodidit Cainus,
 cum dixit: Si ejicias me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondar.
 Gravissimum hoc supplicium prudentibus, repulis a facie et conspectu
 Dei. Et eris, inquit, omnis qui me invenerit, occidet me. Conjectat ex
 prioribus poenis, consecuturus. Si ejicias me a facie terrae, si a facie

R 576 τῶν προαγόντων, Ἐκ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβέβλημαι, εἰ ἀπὸ τοῦ προσωποῦ σου κρυβήσομαι, λείπεται ἀπὸ παντὸς ἀναιρεῖσθαι. τί σὺν ὁ κύριος; οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἔθετο σημεῖον ἐπ' αὐτόν· ἐβδόμη αὕτη τιμωρία, τὸ μηδὲ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ B σημεῖω προδήλω πᾶσι προκηρυχθῆναι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀνοσιῶν ἔργων δημιουργός. καὶ γὰρ τῷ ὀρθῶς λογιζομένῳ βαρυτάτη κολάσειον αἰσχύτη, ἣν καὶ περὶ τῆς κρίσεως μεμαθήκαμεν ὅτι οὗτοι ἀναστήσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς αἰσχύτην καὶ θνῆδισμὸν αἰώνιον. ἀκολουθεῖ τοῦτω ζήτημα συγγενὲς τὸ παρὰ τοῦ Λάμεχ ταῖς γυναιξίν εἰρημένον, "Ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα καὶ νεανίσκον, τὸν ἄνδρα εἰς τραῦμα καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα. ἄλλο σὺν τραῦμα καὶ ἄλλο μῶλων, καὶ ἄλλο ἀνὴρ καὶ ἄλλο νεανίσκος. ὅτι εἰ ἐκ Κάϊν ἐκδοθήσεται ἐπτάκις, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά, τετρακοσίας καὶ ἐνετήκοντα τιμωρίας ὑποσχῆν, εἰ μὴ δίκαιος, ἕπερ δίκαια τοῦ Θεοῦ ἢ κρίσις ἐπὶ τοῦ Κάϊν, ὥστε ἐπτά 10 C αὐτὸν παρέχειν τὰς κολάσεις· ὁ μὲν γὰρ ὡσπερ οὐκ ἔμαθεν παρ' ἄλλου τὸ φονεῦναι, οὕτως οὐδὲ εἶδεν τιμωρίαν ὑπέχοντα φονευτήν. ἐγὼ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχων τὸν στένοντα καὶ τρέμοντα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐσωφρονισθὴν τῷ ὑποδείγματι, ὅθεν ἕξιάς εἰμι τετρακοσίας καὶ ἐνετήκοντα δοῦναι κολάσεις. ἔτι 20 δὲ πρὸς τοιοῦτον ὄρησαν λόγον, οὐκ ἀπάδοντα τοῦ ἐκκλησια-

1. ἐκβέβλη με V, ἐκβέβλημάς με P. 4. μὴ δὲ V, δὲ μὴ P. 5. πᾶσι om. P. 6. τῷ] τὸ PV. ib. λογιζομένῳ P. 7. ὅτι P. 10. νεανισκον V. 11. τὸν ἄνδρα — νεανισκον om. P. 14. 20. ἐνετηκοντα PV. 15. ὡσπερ om. P. 17. οὕτως οὐδὲ] οὕτως δὲ P.

tua me repellis, quid superest nisi ut proscriptus a quovis possim tolli. Quid ergo Dominus: Non ita: sed posuit signum in illo: septima haec est poena. Quod autem animadvertio non occulta, sed aperto signo praenuntiata sit, hunc esse nempe illum consceleratum factorum architectum, sapientium iudicio, poenarum omnium gravissima est ob ignominiam, quam ex ultimo quoque iudicio existimare possumus, quando hi resurgent in vitam aeternam, et illi in ignominiam sempiternam. Sequitur haec annexa quaestio, quid sit quod Lamechus uxoribus suis dixit: Quoniam virum interfeci, et juvenem in livorem. Aliud ergo vulnus, et aliud livor, et aliud vir, et aliud adolescens. Quod si ob Cainum septemplex poena decreta est, ex Lamechi caede septuagies septena decernetur: si impius fuit Cainus, si pius et aequum iudicium Dei de Caino, ut septemgeminam poena plecteretur, is enim nullo exemplo caedem designavit, ista vero vidit etiam parricidam poenam subisse. Ego vero ob oculos mihi versantem videre semper videor gementem et tremantem Cainum, immensamque Dei iram et furoram, nec tamen exemplo superdidici: unde dignus sum quadringentis nonaginta plagis. Quidam tamen

στικῷ δόγματος, ὅτι ἀπὸ τοῦ Καὶν ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπτα
 παρεληλύθασιν γενεαί. καὶ εὐθὺς ἐπηρέθη τῇ γῆ ἡ τιμωρία
 διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι χύσιν τῆς ἁμαρτίας. τὸ δὲ ἁμάρτημα
 τοῦ Λάμεχ οὐ κατακλυσμοῦ δεῖται πρὸς θεραπείαν, ἀλλ' αὐτοῦ D
 5 τοῦ αἵφροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀριθμησον τοίνυν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς παρουσίας τοῦ Χρι-
 στοῦ τὰς γενεάς, καὶ εὐρήσεις κατὰ τὴν τοῦ Λουκᾶ γενεαλογίαν τῇ
 ἑβδομηκοστῇ καὶ ἑβδόμῃ διαδοχῇ γεγεννημένον τὸν Χριστόν. καὶ
 πρὸς εὐμάθειαν τῶν ἐντυγχανόντων καὶ αὐτὴν τὴν γενεαλογίαν
 10 ἐνταῦθα καθυπετάξαμεν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τὸν εὐαγγελιστήν.

R 578
 V 196
 P 245

Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ἐί-
 ναι, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς

	α'	τοῦ Ἰωσήφ	β'	τοῦ Ἡλεί
15	γ'	τοῦ Ματθαῖο	δ'	τοῦ Λευί
	ε'	τοῦ Μελχι	ε'	τοῦ Ἰαννά
	ζ'	τοῦ Ἰωσήφ	η'	τοῦ Ματθαίου
	θ'	τοῦ Ἀμὼς	ι'	τοῦ Ναοῦμ
	ια'	τοῦ Ἑσλεί	ιβ'	τοῦ Ναγγαί
20	ιγ'	τοῦ Μααθ	ιδ'	τοῦ Ματθαίου

6. τοίνυν] ὅν P. 11. Λουκᾶν] III. 23. 18. Νασοῦμ P.

ad hujuscemodi rationem progressi sunt, quae quidem ab Ecclesiastica
 doctrina minime est aliena. A Caino nempe usque ad diluvium septem
 generationes praeterfisse, et inde confestim terris poenam propter omnium
 peccatorum collusionem et confusionem illatam, Lamechi porro delictum
 ad curationem cataclysmo non indigebat, sed illo ipso qui tollit peccata
 mundi.

Collige ergo aetates ab Adam usque ad Christi adventum, et juxta
 Lucae genealogiam, reperies, Christum septuagesima septima generatio-
 nis successione natum. Atque etiam in gratiam seu faciliorem cogniti-
 onem lectorum ipsam hic Genealogiam subjecimus.

Ἐκ Εὐαγγελίου secundum Lucam Εὐαγγελιστᾶν.

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur
 esse, filius.

I.	Joseph,	II.	Heli,
III.	Matthata,	IV.	Levi,
V.	Melchi,	VI.	Janna,
VII.	Joseph,	VIII.	Matthathiae,
IX.	Amos,	X.	Nasum,
XI.	Heeli,	XII.	Naggae,
XIII.	Maath,	XIV.	Matthathiae,

	ιε' του Σμεσι	ις' του Ίωσηφ	
B	ιζ' του Ίούδα	ιη' του Ίωαννά	
	ιθ' του Ρησα	κ' του Ζοροβάβελ	
	κα' του Σαλαθηλ	κβ' του Νηρει	
	κγ' του Μελχει	κδ' του Άδδει	5
	κε' του Κοσαμ	κες' του Έλμοδαδ	
	κζ' του Ήρ	κη' του Ίωσή	
	κθ' του Έλιεζρ	λ' του Ίωρημ	
	λα' του Ματθαδ	λβ' του Λευι	
	λγ' του Συμεων	λδ' του Ίουδα	10
	λε' του Ίωσηφ	λς' του Ίωναν	
	λζ' του Έλιακειμ	λη' του Μελχέα	
	λθ' του Μαϊανυν	μ' του Ματταδα	
	μα' του Νάθαν	μβ' του Δαβιδ	
C	μγ' του Ίεσσαμ	μδ' του Ωβηδ	15
	με' του Βαδζ	μς' του Σαλμων	
	μζ' του Ναασων	μη' του Άμηναδαδ	
	μθ' του Άραμ	ν' του Ίωραμ	
	να' του Έσραμ	νβ' του Φαρες	
	νγ' του Ίούδα	νδ' του Τακωβ	20
	νε' του Ίσαακ	νες' του Άβρααμ	

1. Σμεσι P. 9. Ματθαδ P. 12. Έλιακειμ P. ιδ. Μολε P.
 16. Όβηδ P. 17. Μηναδαδ P. 19. Φαρες P.

xv. Semei,
 xvii. Juda,
 xix. Reas,
 xxi. Salathiel,
 xxiii. Melchl,
 xxv. Cosam,
 xxvii. Her,
 xxix. Eliezer,
 xxxi. Matthath,
 xxxiii. Symeon,
 xxxv. Joseph,
 xxxvii. Eftadm,
 xxxix. Maiana,
 xli. Nathan,
 xliii. Jesse,
 xlv. Booz,
 xlvi. Naasson,
 xlix. Aram,
 li. Esrom,
 liii. Juda,
 lv. Isaac,

xvi. Joseph,
 xviii. Joanna,
 xx. Zorobabel,
 xxii. Neri,
 xxiv. Addi,
 xxvi. Elmodad,
 xxviii. Jesu,
 xxx. Jorim,
 xxxii. Levi,
 xxxiv. Juda,
 xxxvi. Jonan,
 xxxviii. Melcha,
 xl. Matthatha,
 xlii. David,
 xliiv. Obad,
 xlv. Salman,
 xlvi. Minadab,
 l. Joram,
 lii. Pharez,
 liv. Jacob,
 lvi. Abraham,

	κζ' τοῦ Θάρφα	κη' τοῦ Ναχώρ	R 580
	κθ' τοῦ Σερούχ	ξ' τοῦ Ραγαῦ	
	ξα' τοῦ Φάλεγ	ξβ' τοῦ Ἔβερ	
	ξγ' τοῦ Σάλα	ξδ' τοῦ Καϊνάν	
5	ξε' τοῦ Ἀρφαξάτ	ξε' τοῦ Σήμ	
	ξζ' τοῦ Νώε	ξη' τοῦ Λάμεχ	
	ξθ' τοῦ Μαθουσάλα	ο' τοῦ Ἐνάχ	D
	οα' τοῦ Ἰάρετ	οβ' τοῦ Μαλελεήλ	
	ογ' τοῦ Καϊνάν	οδ' τοῦ Ἐνώς	
10	οε' τοῦ Σήθ	ος' τοῦ Ἀδάμ	
	οζ' τοῦ Θεοῦ.		

Ἰνδ. ι'. ιδ'. υπ'. Ἰταλικοῦ καὶ Τραχάλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀφανῆς γέγονεν Νέρων, καὶ τελευτᾷ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν 15 ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Νέρων, ὡν ἐτῶν ξθ'. μετὰ Νέρωνα Γαλβᾶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐ- P 246 ἰλλῶς ἐν Γερμανίᾳ, Ὦθων ἐπὶ Ρώμης.

Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβας ἐβασίλευσεν μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ρωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπε- 20 τμήθη.

2. Ραγαῦ P. 5. Φαξάδ P. 8. Μαλαλεήλ P. 9. Ἐνώς PV.
 12. Τραχάνου P. 15. εἰς om. R. 17. (ἐν) P, om. R. *ibid.*
 Post Ρώμης addit R [οζ', οβ', οδ', οε', οα'].

Anni a. m. c.

LVIH.	Tharra,	LVIII.	Nacher,
LIX.	Seruch,	LX.	Ragab,
LXI.	Phaleg,	LXII.	Heber,
LXIII.	Sala,	LXIV.	Caïnan,
LXV.	Phaxad,	LXVI.	Sem,
LXVII.	Noë,	LXVIII.	Lamech,
LXIX.	Mathusala,	LXIX.	Enoch,
LXXI.	Jared,	LXXII.	Malaleel,
LXXIII.	Caïna,	LXXIV.	Enos,
LXXV.	Seth,	LXXVI.	Adam,
LXXVII.	Dei.		

A. C.

68. xiv. Ind. x. Italico et Trashano Cons.

[Ol. Iph.]

4.

5576.

Hiscæ Cons. disparatâ Nero, meriturque ex clandestinis Judæorum consiliis, quod in Christi vindictam Pilatum capite pleci curaverit. Perit homo idem Neco annos natus LXIX. Post Neronem imperavit, in Hispania Galba, in Germania Vitellius, Romæ denique Otho.

Hærum singuli seorsim imperium arripuerunt. Galba imperavit menses vii. ac in medio Romæ foro capite truncatus est.

Otho cum imperasset menses vi. sibi manus intalit.

Οὐτίλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐαυτῷ διεχειρίσατο Ὄθων
βασιλεύσας μῆνας ε' ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης.

σιβ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ζ' ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς ἔτη θ', μῆνας α',
B ἡμέρας κβ', στέφαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ. ἡμοῦ βηβς. 5
V 197 Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Γαλβᾶ καὶ Τίτου Ῥουφίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ταφῇ παρεδόθη τὰ σώματα τῶν
ἀγίων ἀποστόλων κατὰ κέλυσιν Οὐεσπασιανοῦ τοῦ βασιλέως·
ἐν δράματι γὰρ ἐκελείσθη δοῦναι ταφῇ τὰ σώματα τῶν ἀγίων
ἀποστόλων. 10

Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀπόστολος καὶ πατριάρ-
χης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον
R 582 ἐαυτοῦ, ἀνῶν ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἐτελεύτησεν· καὶ παρελαβε τὸ
σχημα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεῶν ὁ καὶ Σίμων, καὶ γέ-
γονε πατριάρχης. 15

C Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἔπαθεν ἀπὸ θειομηνίας Νικομήδεια
μητρόπολις μεγάλη τῆς Βιθυνίας.

Τούτῳ τῷ ἔτει θῆσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερε-
νίκης, βασιλεύσας ἔτη κς'· καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει
τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππας. 20

1. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ε' διεχειρίσατο ἐαυτὸν (ἐαυτῷ R, et in m.
lago ἐαυτὸν). Οὐτίλλιος βασιλεύσας μῆνας ἰ' ἐσφάγη ἐν τῷ παλα-
τίῳ Ῥώμης P. 14. μῆνας α', ἡμέρας κβ' om. P, habet m. R.
16. ἔπαθεν om. P.

Anni a. m. c. Vitellius denique imperii mense x. in Palatio est inter-
emptus.

CCXII. Olympias.

5585. Romanis vii. imperavit Vespasianus annos ix. ab exerci-
tu electus et diademate donatus. Colliguntur anni v. κβλκκxvi.

69. i. Ind. 11. Galba et Tito Rufino Coss. 1. 212

His ipsis Coss. tumulto condita sunt Sanctorum Apostolorum corpe-
ra praecepto Vespasiani Imperatoris: per visum enim corpora Sancto-
rum Apostolorum humo manducare jussus est.

Hoc eodem anno, Sanctus Jacobus Apostolus, et Hierosolymorum
Patriarcha, quem Sanctus Petrus in locum suum Episcopum constitue-
rat, dum Romam pergeret, mortuus est, et dignitatem Hierosolymorum
Episcopatus excepit Symeon, qui et Simon vocabatur, factusque est Pa-
triarcha.

Haedem Coss. Nicomedia metropolis magna Bithyniae ex ira divina...

Hoc anno moritur Agrippa Rex, Berenices filius, cum regnasset an-
nos xxvi. simulque Vespasianus Herodis et Agrippae alienigenarum re-
gnum delet.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνείλαν τὸν ἱαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐδεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο 5 πόλιν.

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἔφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσε ἔτη D ἑνέα, καὶ ἐν τῇ ἔξορίᾳ αὐτοῦ ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ ἔτη ιε', καὶ ὑποστρέψας πάλιν εἰς Ἔφεσον, καὶ γράψας τὸ εὐαγγέλιον, ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἔτερα ἔτη κς'.

10 Ἰνδ ιβ'. β'. ὑπ. Οὐδεσπασιανοῦ αὐτοκράτορος μόνου.

Τριακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου Τίτος υἱὸς Οὐδεσπασιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, πορευθεὶς εἰς πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, τὸ ἱερόν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἦν δὲ ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πά- 15 σχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν P 247 μυριάδας ρί ἔλαβεν αὐτοὺς κατακόψας, καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας ιε' διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀφ' ἑθνικῶν καὶ παρθένων κορασιῶν, καθὼς Ἰώσηπος ὁ σοφώτατος χρονόγραφος συγγράφατο· ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ 20 πολέμῳ. πάσας δὲ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος.

Ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συγγράφατο οὐ-

1. ἀνείλαν P. 11. ἐνάτῳ PV. 13. πορευθεὶς εἰς] καὶ ἐπό-
θησε Malalas p. 260. 7. ib. τὸ] καὶ P. 14. ἡ om. P. 18.
Ἰώσηπος] Bel. Iud. VI. 9. 20. τὰς om. P.

Eadem tempestate, Judaei seditione excitata, Cyrenium Praesidem Anniam. c. suam interfecerunt.

Vespasianus Imperator, bello adversus Judaeos Titō mandato, per Alexandriam Romam venit.

Joannes Theologus cum Ephesum venisset, annos ix. in ea urbe, in suo vero in Patmo insula exilio, annos xv. exegit: rursumque Ephesum reversus, scripto Evangelio, usque ad mortem suam ibi versatus est annis aliiis xxvi.

A. C.

[Ol. Iph.]

70. II. Ind. XII. Vespasiano solo Cos.

2.

5579.

Anno xxxix. Christi in coelos assumptionis, Titus Vespasiani filius Judaeam urbemque Hierusalem recepit, peragrata universa Palaestina, ipsoque Judaeorum everso templo. Agebatur tunc Paschatis dies, cum urbem Hierosolymitanam expugnavit, et undecies centena Judaeorum millia, in gladio interempta, delevit, aliaque centum quinquaginta millia captivorum ex adolescentibus et pueris, ac virginibus et puellis, sub coena vendidit, ut tradit Josephus doctissimus-Chronographus: quippe ut Hebraeus bello isti interfuit. Judaeae porro provincias omnes vastavit Titus.

Doctissimus vero Eusebius Pamphili de his in hunc modum scribit:

τως· ἵτι ἐν τῇ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῶν ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο, καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονε αἷσιον τοῦ τοσοῦτον πληθὸς ἠύρῃσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ
 B τοῦ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνελλυθότες ἐτύγγανον, ὥσπερ ἐν εἰρ-
 R 584 κτῆ συγκλεισθέντες. ἴδει γὰρ ἴδει τοὺς ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τῶ 5
 σωτήρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπίχειρα ὧν ἐτόλμησαν
 παθεῖν, τοῦ σωτήρος Θεοῦ ἐκδεδωκότος αὐτούς.

Ὁ δὲ Τίτος θριαμβεύσας τὴν νίκην ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν Πά-
 μνην. Οὐδεσπασιανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς παιδίας
 ἐκτίσεν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Συρίας καὶ τὰ μεγάλα Χε-10
 ρουβείμ τῶς πύλαις τῆς πόλεως ἐκεῖ ἔπηξεν, καὶ τὰ Χερουβείμ
 τὰ χαλκᾷ, ἃ ἤϊρεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πατρὶ ὑπὸ Σολομῶ-
 νος πεπηγμένα· ὅτε γὰρ τὸν ναὸν ἔστρεψεν, ἀπέλατο αὐτὰ καὶ
 C ἤνεγκεν αὐτὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ σὺν τοῖς Σερραφείμ θριαμ-
 V 198 βεύων τὴν κατὰ Ἰουδαίων γενομένην ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τι-15
 κην, στήσας ἄνω στήλην χαλκῆν εἰς τιμὴν τῆς σελήνης μετὰ τισ-
 σάριων ταύρων προσεχόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. νυκτὸς γὰρ αὐ-
 τὴν παρέλαβεν λαμπρόσης τῆς σελήνης, καὶ διὰ τοῦτο τὴν στή-
 λην ἔστησεν. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ Θέατρον Λάφνης ἐπιγράφας ἐν
 αὐτῷ EX PRAEDA IVDAEAЕ. ἦν δὲ πρόην ὁ τοῦ αὐτοῦ 20
 Θεάτρου τόπος συναγωγὴ Ἰουδαίων, καὶ πρὸς ὕβριν αὐτῶν τὴν

2. αὐτῶν] αὐτῇ Malalas, ἢ ἑορτῇ — τῇ αὐτῇ citat Scaliger ad Es-
 seb. p. 199. a. 3. εὐρῆσθαι P. 11. τῆς πόλεως τῆς B.V. 18.
 τῆς om. P. id. τὴν om. P. id. σελήνην P. 20. EX PRAEDA
 IVDAEAЕ] ἔργα ἰδαυδαίας V, ἐκ τῆς παιδίας τῶν Ἰουδαίων P,
 m. V, ἐξ παιδία Ἰουδαία Malalas.

Quoniam Christum die festo in crucem egerant Iudaei, in ipso eorum festo die universi perierunt. Cur porro tanta hominum multitudo in urbe iam reperta fuerit, id praesertim causae fuit, quod ad Paschatis festum omnes conuenerant, ita enim veluti in carcere concluderentur. Pars erat, omnino, ut qui die Paschatis festo seruatori necem parassent, non alio, eorum quae ausi fuerant vindictam, Seruatore Deo illos in hostium manus tradente, paterentur.

Titus hac adepta victoria, Romam veniens triumphum egit. Vespasianus autem Imperator ex praeda Judaica in magna Antiochia Syriae iacentes etiam Cherubinos exstavit, eosque urbis portis affixit, ac aereos Seraphinos, quos Titus ejus filius in Templo a Salomone affixos invenit, (cum enim templum evertit, hos abstulit, et Antiochiam magnam detulit cum Seraphinis) in symbolum reportatae se imperante de Judaeis victorinae: erecta praeterea sublimi in honorem Lunae statuae, cum turris quatuor Hierusalem respicientibus. Cum enim lucente Luna urbes expugnasset, ideo Lunae statuam erexit. Coddidit et Theatrum Daphnes, hac apposita inscriptione. EX SPOLIIS JUDAEORUM. Erat autem locus, ubi extractum est Theatrum, Judaeorum Synagoga, qua ad eorum

συναγωγὴν αὐτῶν λύσας θάκτρον ἀποίησε, στήσας ἐσωτὸς ἄγαλμα μαρμάρινον, ὅπερ ἔως τῶν ἐκείσε ἴσταται. D

Ἀρχομένοι λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπασιανοῦ, οἱ Ἰουδαίων ἠγεμόνες τέλειον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης αὐτοῦ ἀλώσεως καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ καὶ τὴν ὀσάτην ἄλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαιδεκάτου ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς εἰς ἔτη τεσσαράκοντα δύο, ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καὶ δ' δευτέρας οἰκοδομῆς ἔκχεν ὁ ναός, ἦγον ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἕξ Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν δεῦτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ εἰς ἔτη φηζ', ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκεψῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη αρα'. P 248

15 Ἰνδ. ς'. γ'. ὄπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Νερούα.

Ἰώσηπος ἱστορεῖ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τῆς ἀλώσεως ὅτι ἔτους τρίτου Οὐεσπασιανοῦ ἢ ἄλωσις τῶν Ἰουδαίων γέγονεν, ἄς μετὰ μ' ἔτη τῆς γενομένης παρ' αὐτῶν τόλμης κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἐν ᾧ χρόνῳ, φησί, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου καὶ ἐπὶ σκοπον Ἱεροσολύμων γενόμενον ὑπ' αὐτῶν κρημνισθῆναι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀγαιρεθῆναι λιθοβοληθέντα. R 586

4. δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ Οὐεσπασιανοῦ P. 3. πέντε καὶ δέκα P V.
13. ἔτος δευτέρου R, ἔτος β' P.

contumeliam destructa, Theatrum aedificavit, erecta sui ipsius statua Annianum marmorea, quae etiamnum hodie stat.

Inchoante caeterum xl. Christi in caelos assumptionis, II. vero Vespasiani anno, Judaeorum duces defecerunt omnino, postrema haec captivitate deleti.

Colligitur universum tempus ad annum II. Vespasiani, et postremam urbis Hierosolymitanæ expugnationem, a xv. Tiberii Caesaris anno, et Servatoris praedicationis exordio, anni XLII. a vi. vero Daril Hystaspis filii anno, quo secunda templi instauratio contigit, seu ab anno II. Olympiadis LXXII. ad hunc annum II. Vespasiani, intersunt anni DCCXII. a prima autem illius sub Solomone aedificatione facta anni MCMII.

A. C.

[Ol. Iph.]

71. III. Ind. XIII. Vespasiano Augusto II. et Nerva Cos. 3. 5578.

Refert Josephus lib. v. de excidio Hierosolymitano, contigit expugnationem anno III. Vespasiani, post XL. scilicet annum, ex quo in Jesum aggressi sunt facinus: quo tempore, inquit, et Jacobum fratrem Domini Hierosolymorum Episcopum ab ipais praecipitem ex alto actum, et lapidibus appetitum, sustulere.

*Κομμαγαηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεῖθεν τοὺς ἑαυτῶν ἀρ-
θμοῦσι χρόνους.*

Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Τίτου.

σγ' Ὀλυμπιάς.

*Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Τίτου 5
τὸ β'.*

*Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν πάντας
C τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προστάττει, ὡς μὴ περιλη-
φθῆναι τινα παρὰ Ἰουδαίους τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καὶ ἕς
ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίους συμβῆναι διαγυμὸν πάλιν. 10*

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ καὶ Μεσσαλλίνου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου τὸ γ'.

*Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐν Ῥόδῳ ὁ κολοσσὸς ἀνεστάθη,
μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ'.*

*Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου 15
τὸ δ'.*

V 199
D

σιδ' Ὀλυμπιάς.

*Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Οὐεσπασιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Τίτου
τὸ ε'.*

*Ἀλιππη γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ἐν ᾧ καιρῷ 20
φθορὰ ἐνθρόνων ἐγένετο.*

11. Μεσσαλλίνου P.

Annam.c.

Commageni et Samosatani hinc annos ordiuntur.

iv. Ind. xiv. Vespasiano Augusto III. et Tito Coss.

4.

CCXIII. Olympias.

5579. 72. v. Ind. xv. Vespasiano Augusto IV. et Tito II. Coss. 1. 213.

*Vespasianus post expugnatam Hierosolymorum urbem, uni-
versos ex stirpe Davidis praecepit inquiri, uti nemo apud Ju-
daeos ex Regia tribu. reliqueretur, indeque Judaeis ingens
persecutio rursus accidit.*

73. vi. Ind. I. Domitiano et Messalino Coss.

2.

74. vii. Ind. II. Vespasiano Augusto V. et Tito III. Coss.

3.

*His Coss. [in Rhodo] Colossus pedum xvii. altitudine
erectus est.*

75. viii. Ind. III. Vespasiano Augusto VI. et Tito IV.
Coss.

4.

CCXIV. Olympias.

76. ix. Ind. iv. Vespasiano Augusto VII. et Tito V.
Coss.

1. 214.

*Alcippe femina Romae emixa est elephantem, quo tempore
ingens extitit hominum mortalitas.*

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Τίτου τὸ ε' καὶ Δομετιανοῦ τὸ β'.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ βληθεὶς ἡ Οὐλοσπασιανὸς βασι-
λεὺς παρεθεὶς τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν ο'.

Ῥωμαίων ἡ ἔβασίλευσεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β'.

P 249

5 ἡμοῦ ἐρηγ'.

Ἰνδ. ε'. μ'. ὑπ. Τίτου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Δομετιανοῦ τὸ γ'.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Γάλβα καὶ Παλλίωνος.

R 589

Ἔως τούτου τοῦ χρόνου διήρκεσαν Ὁλοῶν καὶ Ἰωσήπος
ἱστορήσαντες τῆν ἄλωσιν.

10 σιέ Ὀλυμπιάς.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἑπτῶν πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος
ἀπέθανεν, ὧν ἐτῶν μβ'.

Ῥωμαίων θ' ἔβασίλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ιε'. ἡμοῦ, εχδ'. B

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου
Ρούφου.

Δομετιανὸς εὐνοουχίζει ἀνδράς ἐκώλυσεν.

Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σαβίνου.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Φουλβίου.

1. 6. p. seq. v. 1. 18. Δομετιανοῦ R. 2. κλιθεὶς ὁ Οὐ. P. 3.
παρεθὺς P. 10. σιέ Ὀλυμπιάς om. P.

A. C.

77. Vespasiano VIII. et Domitiano III. Coss.

78. Commodo et Prisco Coss.

79. x. Ind. v. Tito VI. et Domitiano II. Coss.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

2.

3.

4.

Hoc ipso anno, Vespasianus Imperator ex morbo decem-
bens, statim moritur, annos natus LXX.

Romanis VIII. imperavit Titus, illius filius, ann. II. Col-
liguntur anni v. ΜΒΔΧΧΙΙΙ.

5587.

80. I. Ind. vi. Tito Augusto VII. et Domitiano III. Coss.

4.

5601.

81. II. Ind. vii. Galba et Pollione Coss.

1.

215.

Ad hunc annum Philo et Josephus historias suas perdu-
xerunt, in quibus narrant excidium Hierosolymitanum.

His praedictis Coss. gravi morbo oppressus Titus mor-
tem obiit annos natus XLII.

Romanis IX. imperavit Domitianus ann. XVI. Colliguntur
anni v. ΜΒCIV.

82. I. Ind. viii. Domitiano Augusto IV. et Sabinae Coss.

2.

83. II. Ind. ix. Domitiano Augusto V. et Tito Rufo
Coss.

3.

Domitianus vetuit ne viri Eunuchi fierent.

84. III. Ind. x. Domitiano Augusto VI. et Sabino Coss.

85. IV. Ind. xi. Domitiano Augusto VII. et Fulvio Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

80

C

εις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. δπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ἡ' καὶ Δολαβέλλα.
Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατεσκευάσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἡπάτων πρώτη πενταετηρὶς θγῶνος
ἤχθη ἐν Ῥώμῃ. 5

Ἄπο μῆνες μετωνομάσθησαν, σептέμβριος γερμανικὸς καὶ
ὀκτώβριος δομετιανός, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν
ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

D Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Σατορ-
κίνου. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Τίτου Ρού-
φου τὸ β'.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Φουλβίου τὸ β' καὶ Ἀτρατίνου.

Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορηγία ἐπὶ φθορᾷ
κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φλ-15
λων κατὰ τὸν νόμον.

εις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ια' καὶ Νηρεῶν.

V 200
P 250

Δομετιανὸς διατάξαιτο ἐν ταῖς πόλεσιν ἀπειλῶν μὴ φωνεῖ-
σθαι. 20

18. τὸ om. R.

A. C.

CCXVI. Olympias.

[Ol. Iph.]

86. v. Ind. XII. Domitiano Augusto VIII. et Dolabella
Coss.

1. 216.

Domitianus templum quod nullo signo constaret aedifi-
cavit.

His praedictis Coss. primum quinquagesimo sextam actam
est Romae.

Duo menses, nominibus mutatis, September Germanicus,
et October Domitianus, appellati, quod de victoriis ex Ger-
manis relatis nuntii Romam hisce mensibus allati essent.

87. VI. Ind. XIII. Domitiano Augusto IX. et Saturnino
Coss.

2.

88. VII. Ind. XIV. Domitiano Augusto X. et Tito Rafe
Coss.

4.

89. VIII. Ind. XV. Fulvio II. et Atratino Coss.

1. 217.

Prima ex Vestalibus virginibus Cornelia de stupro accu-
sata est, cum familiaribus suis natis secundam legem viva
defossa est.

CCXVII. Olympias.

90. IX. Ind. I. Domitiano Augusto XI. et Nerva Coss. 2.

Domitianus edicto cavit ne intra urbem vineae colerentur.

Ἰνδ. β'. ι'. ἕπ. *Ααβριανος και Τραιανου.*

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγεῖται τρίτος Κλήμης ἔτη θ', δε και ἐπὶ Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται, φήσαντος, Μετὰ και Κλήμεντος και τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζῆσης.

Ἰνδ. γ'. ια'. ἕπ. *Δομετιανου Αἰγούστου τὸ ιβ' και Σατορ- νίου.*

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ἕπ. *Πομπηίου και Κρισπίου.*

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Ἀπελλίανος ὁ Τυανεὸς ἠμαξεν, B 10 περιπολεύων πανταχοῦ και ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις και χώρας, δοτις ἀπὸ Ῥώμης ἐξελθὼν κατέλαβε τὸ Βυζάντιον, και ἐλθὼν εἰς Βυζοῦ πόλιν, τὴν ἀπὸ τῆς τύχης λεγομένην Κωνσταντινούπολιν, ἐποίησε τελέσματα πολλά, τὸ τῶν χελωνῶν και τὸ τοῦ Δύκου ποταμοῦ κατὰ μέσον τῆς πόλεως και τὸ τῶν ἵππων 15 και ἄλλων τινῶν.

σιη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ἕπ. *Δομετιανου Αἰγούστου τὸ ιγ' και Φλαβίου Κλήμεντος.*

Δεύτερος μετὰ Νέρωνα Δομετιανὸς χριστιανοὺς ἐδίωξεν. C

20 Ἐπ' αὐτοῦ δὲ και ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἔξορι- 3. ἐπιστελῆ] IV. 3. 4. 18. p. seq. v. 9. Κλήμητος B. 19. τὸν Νέρωνα P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

91. x. Ind. II. Glabrione et Trajano Coss.

8. 5577.

Romanorum Ecclesiae tertius praest Clemens ann. ix. Illius meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philippenses, hinc verbis: *Cum Clemente et reliquis adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro istae.*

92. XI. Ind. III. Domitiano Augusto XII. et Saturnino Coss.

4.

93. XII. Ind. IV. Pompeio et Crispino Coss.

1. 218.

His Coss. floruit Apollonius Tyaneus, qui ubique pervagatus, peractis in urbibus ac provinciis magicis consecrationibus, Roma profectus, ad Byzantium regionem venit, ingressusque Byzantium urbem, quae ex occasione Constantinopolis dicta est, multas in ea ejusmodi magicas consecrationes fecit, ac Ostroorum praesertim, et Lyel fluvii qui mediam Urbem lateriuit, ac Equeorum, et aliorum quorundam.

CCXVIII. Olympias.

XIII. Ind. V. Domitiano Augusto XIII. et Flavio Clemente Coss.

Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est.

Ipsa imperante, Joannes Apostolus in Patrum insulam

ζεται τὴν νῆσον, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἐωρακέναι λέγεται, ὡς
δηλοῖ Εἰρηναῖος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προστά-
ξεν, ἵνα μὲ τις διαμεινῆ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλείης
φυλῆς.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ὄπ. Ἀσπρινάτου καὶ Λατεράνου.

Ἱστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς χριστιανοὺς κατὰ τὸ ιδ' εἶτος
Δομετιανοῦ μεμαρτυρηκέναι.

D Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὄπ. Δομετιανοῦ Ἀγούστου τὸ ιδ' καὶ Κλήμε-
τος τὸ β'.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὄπ. Οὐάλεντος καὶ Βετέρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόρευσε τὸν περι-
βόητον Ἀσκληπιῶν, ὃς προεῖπεν αὐτῷ ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ.
R 592 καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομε-
τιανός, ὡς εἰσηλθὼν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς Θυσιαίαι, ἀφανῆς γ-
15 νόμενος τελευτᾷ, ὡν ἐτῶν με, φησάντων πάντων ὅτι ἐπῆρθη
P 251 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν ἀέρα, ὡς φιλόσοφος. ὁ δὲ ἀνηρέθη ἐν τῷ
τοῦ Διὸς ἱερῷ, σφαγὴς ἀπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ὑπερήφανος
καὶ τυραννῶν αὐτοῦς. οἵτινες ἐποίησαν ἦν ἐφόρει χλαμίδα πορ-
φυρῶν κρεμασθῆναι εἰς μίαν ἄλυσιν τῶν οὐσῶν ἐν τῷ ἱερῷ κατ-

4. διαμεινῶν PV. 7. Βρούττος PV. Vide Scaligerum ad Euseb. p.
205. 9. Ἀγούστου om. P. 13. Ἀσκληπιῶν PV. ιδ. σφαζόμε-
νος R. 15. ἦλθεν P. 18. τοῦ Διὸς ἱερῷ] ἱερῷ Διὸς P.

A. C.

est relegatus, ubi Apocalypsin vidisse dicitur, ut Irenaeus
tradit.

Domitianus Judaeos e Davidis stirpe deleri jussit, ne
quispiam Regiae Judaeorum tribus successor remaneret.

94. xiv. Ind. vi. Asprenate et Laterano Coss.

Narrat Brutus multos Christianos circa hunc xiv. Domi-
tiani annum martyrio fuisse sublato.

95. xv. Ind. vii. Domitiano XIV. et Clemente II. Coss.

96. xvi. Ind. viii. Valente et Vetere Coss.

Hoc anno Domitianus Imperator celeberrimum Asclepium
interfecit, a quo ipsi praedictum fuerat fore ut interficeretur.
Ergo insidiis a Senatu appetitus Imperator ipse Domitianus,
cum Jovis aedem, sacra facturus, intrasset, ex omnium con-
spectu subductus, moritur, cum annorum esset xlv. universis
passim dicentibus sublato illum fuisse a terra in aërem,
veluti Philosophum. Sublatus est autem in templo Jovis, a
Senatoribus interfectus, ut qui superbia sua et tyrannide sub-
ditos opprimeret. Hi vero purpuream chlamydem, qua indu-
batur, ad unam ex templi catenis, ex qua pendeat Lychnu-
chus, appenderunt, unde decepti quotquot sunt templum in-
gressi, sublimem illum in aërem fuisse sublato existimarent.

[Ol. Iph.]

2.

3.

4.

δήλων, και πάντες εισιόντες εις τὸ ἱερὸν ἠπατώντο, νομίζοντες
ὅτι ἐπήρθη εις τὸν ἀέρα. ἐγνώσθη δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι ἐσφάγη,
και ἐγένετο ταραχὴ, διότι εις τὸ ἱερὸν ἔσω ἐσφάγη.

σιθ' Ὀλυμπιάς.

V 201
B

5 Ῥωμαίων ἰ' ἐβασίλευσεν Νερούαῤ ἔτος α'. ὄμοῦ, ρεχέ'.
Ἰνδ. θ'. α'. ὕπ. Νερούα Ἀγούστου και Τίτου Ῥούφου τὸ γ'.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούαῤ ἀνεκαλέσατο
τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου, και ἤλθεν πάλ-
ιν εις Ἐφεσον.

10 Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερούα ἀνεφάνη δογματικῶν Μάτης,
διδάσκων και ὀχλαγωγῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκολύθησαν οἱ μονομάχοι και αἱ
θεια αὐτῶν, και ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κυνηγιῶν θεία.

Νερούαῤ νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ ἡ' καλανδῶν φεβρουα-
15 ρίων, ἄρξας ἔτος α'.

Ῥωμαίων ια' ἐβασίλευσεν Τραιανὸς ἔτη ιθ'. ὄμοῦ, ρεχδ'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὕπ. Τραιανῶ Ἀγούστου μόνου.

Ἰνδ. ια'. β'. ὕπ. Παλμῶ και Σενεκιωνος.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὕπ. Τραιανῶ Ἀγούστου τὸ β' και Πορτιανῶ.

13. ἐπενοήθη P.

A. C.

Sed postmodum cognitum est illum interfectum fuisse, tumultusque inde exortus est, quod intra templum ipsum fuisset in-
teremptus.

[Ol. Iph.] Annal. m. c.

CCXIX. Olympias.

Romanis x. imperavit Nerva annum l. Colliguntur anni
v. mdcv.

97. l. Ind. ix. Nerva Augusto et Tito Rufo III. Cos.

1. 219. 5604.

Hoc anno Imperator Nerva a Patmo insula Joannem Apo-
stolum revocavit, isque rursus Ephesum venit.

Nerva imperante, exortus est Manes, isque dogmata sua,
multis sibi conciliatis, pervulgavit.

Hoc anno sublatis ludis gladiatorii, horumque interdicta
spectacula, quorum loco inventa venationum ludicra.

Nerva morbo conflictatus vitae finem fecit viii. Kalend.
Februarii, cum annum l. imperasset.

Romanis xi. imperavit Trajanus ann. xix. Colliguntur
anni v. mdcxix.

98. i. Ind. x. Trajano Augusto solo Cos.

2.

99. ii. Ind. xi. Palma et Senecione Cos.

3.

100. iii. Ind. xii. Trajano Augusto II. et Pontiano Cos.

4.

ὡς Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. σγ'. δ'. ὅπ. Τραϊανοῦ Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Πέτον.
 Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τρεῖς-
 R 594 νοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Ἑλληνικῆς ἱστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ
 Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιέχει αὐτῶν
 τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκίπους καθι-
 στῶντα καὶ κληρικούς.
 Ἐν ᾧ χρόνῳ καὶ ὁ νεανίσκος, ὃν παρέθετο ὁ ἀπόστολος
 Ἰωάννης τῷ ἐπισκόπῳ Σμύρνης, καὶ μετὰ τοῦτο λήσταρχος γενο-
 νῶς, εἶτα διὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου μετανοήσας, ἐγνωρίζετο. 10
- P 252 Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὅπ. Συριανοῦ καὶ Συρίου.
 Ἰνδ. ιε'. ς'. ὅπ. Τραϊανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμου.
 Ἰνδ. α'. ζ'. ὅπ. Συριανοῦ τὸ β' καὶ Μαρκέλλου.
 Αἰτήκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ
 Θεοῦ ἡμῶν ἕτη οβ'. 15
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς χριστιανῶν ἐγένετο, καὶ
 πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.
 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἁγιον Ἰωάννην γε-
 νόμενον ἑτῶν ρ' καὶ μηνῶν ζ' κοιμηθῆναι.
 Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Ῥώμης ἐπισκόπος τελευτᾷ. 20
8. δ prius om. P. 18. ἐπὶ τούτων τῶν P.

Annam. c. A. C.

[Oly. Iph.]

ΟΓΚΧ. Ολυμπιάς.

101. iv. Ind. xiii. Trajano Augusto III. et Peto Coss. 1. 230.
 Jeannem Apostolum et Evangelistam ad tempora Trajani
 vitam produxisse scribit Irenaeus. Clemens vero Alexandrinus
 ipsam consensu tradit, illumque Asiam et finitimas provincias
 peragrasset, Episcopis ubique ordinatis, ac Clericis constitutis.
 Quo tempore adolescens ille claruit, quem Joannes Apo-
 stolus Smyrnae Episcopo commendavit, qui postea latro-
 num Princeps factus, ad poenitentiam per Sanctum Joannem
 est revocatus.
5609. 102. v. Ind. xiv. Syriano et Syrio Coss. 2.
 103. vi. Ind. xv. Trajano Augusto IV. et Maximo Coss. 3.
 104. vii. Ind. i. Syriano II. et Marcello III. Coss. 4.
 Supervixit Theologus (Sanctus Joannes Evangelista) post
 Domini ac Dei nostri Assumptionem ann. LXXII.
 His Coss. facta est rursus Christianorum persecutio,
 multique gloriose martyrio propter confessionem in Christum
 vitam finire.
 His item Coss. aiunt Sanctum Joannem annos natum c. et
 menses vii. in domino obdormisse.
 Hoc ipso anno Clemens Romae Episcopus decedit. Eo-

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Καναάνης ὁ ἐκκληθῆς Β
 Ἰούδας Τακείβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Τάκιβον τὸν
 ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ζήσας ἔτη ρα', ἐσταυρώθη.

Ἐπὶ τούτοις τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Μάρκου ὁ εὐαγγελιστῆς καὶ
 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος, κάλων λαβὼν καὶ σαρκεὶ ἀπὸ
 τῶν καλουμένων τὰ Βουκαλλίων ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλιον, ἐπέ-
 σε πυρὶ κατεκαύθη φαρμουθὶ πρώτῃ, καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρίσκης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος ἀποθνήσκει, καὶ ἐμῆσε θά- C
 10 πτεται.

σκα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. η'. ὑπ. Κανδίδου καὶ Κοναδράτου.

Τραϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ V 202
 Κλεωπᾶ, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος,
 15 ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἔτων ρα', ἐπὶ Ἀττικοῦ ὑπατικοῦ διαβληθεὶς
 ὑπὸ τῶν τῆς μοίρας Κηρινθοῦ καὶ τῶν λεγομένων Νικολαϊτῶν,
 ὡς οὐ μόνον χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοῦ γένους Δαβὶδ R 596
 ὑπάρχων, ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς, καὶ αὐτὸν τὸν δικα- D
 στήν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν τὰ μέγιστα καταπλήξας, τῷ τοῦ σταυ-

5. κάλων RV. 6. Βουκαλλίων PV. 8. Κρίσκης PV. 14. γενό-
 μενος suspectum est. 17. τῶν τοῦ] τοῦ P. 19. καὶ τοῖς περὶ
 αὐτὸν om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

dem tempore Simon Cananita, cognomento Judas, Jacobi fi-
 lius, qui post Jacobum fratrem Domini factus fuerat Epi-
 scopus, cum annum aetatis cxx. attigisset, crucifixus est.

Eodem Trajano imperante, Marcus Evangelista, quique
 Alexandriae Episcopus erat, injecte in illum iniqueo, a Buc-
 colis ita appellatis, usque ad Angelos, locum ita dictum, tra-
 ctus, ibi exustus est prima die Pharmuthi, sicque martyrio
 vitam consummavit.

Crescens Evangelio Domini nostri Jesu Christi in Gallis,
 Nerone imperante, praedicato, moritur, ibique sepelitur.

CCXXI. Olympiadae.

105. VIII. Ind. II. Candido et Quadrato Cons.

1. 221.

Trajano in Christianos persecutionem movente, Simon
 Cleopae filius Hierosolymitanae Ecclesiae Episcopus, marty-
 rium obiit, cum annum ageret cxx. apud Atticum Consulare
 a sectatoribus Cerinthi, et ab iis, qui Nicolaitae appellantur,
 accusatus, non tantum ut Christianus, sed etiam, quod esset
 ex stirpe Davidica, qui plurimis diebus acerbis tormentis di-
 vexatus, ipso judice mirum in modum illius constantiam stu-
 pente, in crucem instar Domini actus expiravit. Pari modo

ροῦ πάθει παραπλήσιον τοῦ κύριου τέλος ἀπηγγέλατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμάρτυρήσεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων ἢ τῶν Ἐβιωνάσιον αἵρεσις ἐγνωρίζετο, πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐκ' ἐσχάτων, ἀξίαν τῆς 5 αἵρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες. Ἐβιωνάιοι γὰρ πτωχοὶ ἐρμηνεύονται.

P 253 Πέτραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοῖς ἑαυτῶν χρόνοις ἀριθμοῦσι.

Ἰνδ. γ'. θ'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κερατανοῦ. 10

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοις πόλεμος χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν καὶ Γόθων καὶ ἑτέρων ἔθνων, Τραϊανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἄφεισιν ἐχαρίσατο τῶν τε λῶν, ἕχρις ἂν ἐπιστρέψῃ.

Ἰνδ. δ'. ι'. ὑπ. Συριανοῦ τὸ γ' καὶ Σενεκίωνος τὸ β'. 15

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰούστος ὁ ἐκκληθῆς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐλεγείας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἀντι Ἰούδα τοῦ προσδότου· μεθ' οὗ καὶ Ματθίᾳς ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Γάλλου καὶ Βραδουᾶ. 20

σκβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Παλμᾶ καὶ Τούλλου.

3. Ἐβιωνάσιον P sola, V. 6. τὴν om. P. 18. αὐτῶν om. P.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

etiam Ignatius Antiochenorum Episcopus Romae martyrio vitam exiit.

Isdem praedictis Coss. Ebioneorum haeresis innouit, inepta ac pauperrima de Christo praedicans, ut quae Christum ante saecula esse negaret, sed ultimis temporibus natum esse affirmaret, haeresi suae consentaneum nomen sortita: Ebionitae quippe pauperes dicuntur.

Petraei et Bostreai hinc annos suos putant.

5618. 106. ix. Ind. iii. Commodi et Ceretani Coss. 2.

His Coss. gravi bello a Persis et Gotthis, aliisque gentibus Romaniae ingruente, Trajanus expeditione in illos suscepta, Romam tributorum, quoad reverteretur, fecit.

107. x. Ind. iv. Syriano III. et Senecione Coss. 3.

Hierosolymorum Ecclesiae tertius praestitit Justus, cognomento Barsabas, qui ab Apostolis in locum Judae proditoris electus est: cum quo et Matthias ab iisdem Sanctis Apostolis pariter est electus.

108. xi. Ind. v. Gallo et Bradua Coss. 4.

Μέχρι τούτων τῶν ἐπάτων οἱ συνόμιλοι τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐπίσκοποι γεγονότες ἔγνωρίζοντο.

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρισκιανοῦ.

Ἰνδ. η'. ιδ'. ὑπ. Πίλωνος καὶ Ἰουλιανοῦ.

5 Ἰνδ. θ'. ιε'. ὑπ. Τραιάνου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἀφρικανοῦ. C

σκ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ις'. ὑπ. Πρισκιανοῦ καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Μάλσου καὶ Βουλκίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. ιη'. ὑπ. Μισσάλα καὶ Πόδωνος.

10 Ἰνδ. ιγ'. ιθ'. ὑπ. Αἰλιανοῦ καὶ Βετέρου.

R 598

Ὁ βασιλεὺς Τραιάνος ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦνι, πόλει τῆς Σελευκίας, ὡν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβουλεύσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κα'.

D

δομῶ ἔχμει.

15 σκδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Νίγρου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Αἰλίου Ἀδριανῶ Ἀυγούστου καὶ Σαλινατῶρος.

11. Σεληνοῦνι τῇ P, Σελησοῦν τῇ V. 12. Σελευκίας] V. Reimarus ad Dion. p. 1147. 97. 16. Ἀπρωνίου P, Ἀπρωνίου R, Ἀπρωνιανῶ V, m. R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCXXII. Olympias.

109.	xii.	Ind. vi.	Palma et Tullo Coss.	1.	222.
Ad hos usque Consules, Sanctorum Apostolorum socii Episcopi dignitatem consecuti claruerunt.					
110.	xiii.	Ind. vii.	Orphito et Prisciano Coss.	2.	
111.	xiv.	Ind. viii.	Pisone et Juliano Coss.	3.	
112.	xv.	Ind. ix.	Trajano Augusto V. et Africano Coss.	4.	

CCXXIII. Olympias.

113.	xvi.	Ind. x.	Prisciano et Celso Coss.	1.	223.
114.	xvii.	Ind. xi.	Malso et Bulcisco Coss.	2.	
115.	xviii.	Ind. xii.	Messala et Podone Coss.	3.	
116.	xix.	Ind. xiii.	Aeliano et Vetere Coss.	4.	

Trajanus Imperator aqua Intercute moritur Selinunte, Seleucia civitate, cum esset annorum lxx.

Romanis xii. imperavit Aelius Hadrianus ann. xxi. Coliguntur anni v. mdcxlv.

CCXXIV. Olympias.

117.	i.	Ind. xiv.	Apronino et Nigro Coss.	1.	224.
118.	ii.	Ind. xv.	Aelio Hadriano Augusto et Salinatore Coss.	2.	

V 203 Ἰνδ. α'. γ'. δπ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Αὐγουστοῦ τὸ β' καὶ Ρου-
στικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν
Ἀδριανὸς εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώ-
P 254 τούς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον προέστησεν ἰ
πανήγυριν καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον, καὶ
τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γύζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυ-
ριν καὶ ἐπώλησεν αὐτούς, καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις ἐκείνη
λέγεται Ἀδριανή. καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν
ἐν Ἱερουσαλῆμοις ἔκτισε τὰ δύο θεμβόσια καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ ἰο
τρικάμαρον καὶ τὸ τετρανυμφον καὶ τὸ δωδεκάπυλον τὸ πρὶν ὀνο-
μαζόμενον ἀναβαθμοὶ καὶ τὴν κόδραν, καὶ ἐμέγισεν τὴν πόλιν
εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα, καὶ ἔστησεν ἀνδράποικους ἰδίους ἄμφοδάρχας,
B καὶ ἐκάστῳ ἄμφοδάρχη ἀπένευμεν ἄμφοδον· καὶ ἕως τῆς σήμε-
ρον εἰς τὸ τοῦ ἄμφοδάρχου ὄνομα ἕκαστον ἄμφοδον χρηματίζε. ἰ5
καὶ ἐπέθηκε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλίαν αὐτὴν ὀνομάσας,
ἐπειδὴ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔλεγτο.

Ἰνδ. β'. δ'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Φούλκου.

σκέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ε'. ὑπ. Σευήρου τὸ β' καὶ Αὐγουστίνου.

20

9. τὸν ἐν] τῶν ἐν P sola tacente V. 13. ἀμφοδόχους B, alter
in m.posito.

A. C.

119. III. Ind. I. Aelio Adriano Augusto II. et Rusti-
cio Coss.

[Ol. Iph.]

3.

His Coss. tumultuantibus Judaëis, venit Hadrianus Hierosolyma, captivisque factis Judaëis, Terebinthum, urbem sic appellatam, profectus, nundinas publicas instituit, in quibus illos vendidit, singulis ad equi comæatum aestimatis: reliquos Gazam perduxit, ibique constitutis nundinis, ipsos distraxit, ex quo ad hunc usque diem nundinae istae Hadrianæ appellantur. Everso deinâe Hierosolymensium templo, cœdidit duo Balnea publica, Theatrum, Tricameratum, Tetranympum, Dodecapylum, quod Anabathmos ses gradus prius appellabant, et Codram. Divisit præterea urbem in VII. vicos, illisque præfecit viros ex iis selectos Vicomagistros, se unicuique Vicomagistro vicum assignavit, a quibus ad hunc usque diem singuli viri Vicomagistri nomen retinent. Urbis quoque nomen suum imposuit, Aelia ipsa appellata, cum ipse Aelius Hadrianus diceretur.

120. IV. Ind. II. Severo et Fulco Coss.

4.

CCXXV. Olympias.

121. V. Ind. III. Severo II. et Augurino Coss.

1. 225.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Ἀθιόλα και Πανσα.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο, καὶ κτίζει τὴν Ἀντινοῦ τῆς Θεβαΐδος, πρὸ γ' καλανδῶν νοεμβρίου.

6 Ἰνδ. ε'. ζ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ τὸ β' και Παμπίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καταστρέφεται. R 598

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ και Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε και τετραπλατείας και τὰ τείχεα τὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ· ἔτι γε μὴν και ἐν Κυζικῷ καθὼν ἔκτισεν και τὴν ἐν αὐτῇ πλατείαν ἔστρωσε μαρμάροις, και ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέραις πόλεσι ναοὺς διαφόρους και πολλοὺς ἀνέστησεν, και ἀγάλματα ποικίλα ἵδρυσεν ἐν αὐτοῖς.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Γλαβρίωνος και Τορκουάτου.

15 σκε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀσιατικοῦ και Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. η'. ι'. ὑπ. Σεβήφου τὸ γ' και Ἀμφιγούλου.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη και ἡ γυνὴ αὐτοῦ σεβαστή.

20 Ἰνδ. θ'. ια'. ὑπ. Τίτιανου και Γαλλικανου.

Ἰνδ. ι'. ιβ'. ὑπ. Τορκουάτου και Αἰβωνος.

P 255

9. και alterum om. P. 14. Τουρωσίου R. 17. Ἀμφιγούλου P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

122. vi. Ind. iv. Aviola et Pansa Coss.

2.

His Coss. Hadrianus in Aegyptum profectus, oppidum Antinoi Thebaidis aedificat ex a. d. iii. Kal. Novembr.

123. vii. Ind. v. Aproniano II. et Pampino Coss.

3.

His Coss. Apollonius Tyaneus diem suum obiit.

Hadrianus Nicomedias et Nicaeae fora aedificavit, et quadria, ac moenia quae Bithyniam spectant. Cyzici praeterea templum condidit, et in ea plateam marmoribus stravit. Sed et in multis aliis illustrioribus civitatibus diversa ac complura templa erexit, in iisque varias statuas posuit.

124. viii. Ind. vi. Glabrieo et Torquato Coss.

4.

5651.

CCXXVI. Olympias.

125. ix. Ind. vii. Asiatico et Aquilino Coss.

1. 226.

126. x. Ind. viii. Severo III. et Amfigulo Coss.

2.

Hadrianus Imperator Pater Patriae appellatur, uxorque illius Augusta.

127. xi. Ind. ix. Titiano et Gallicano Coss.

3.

128. xii. Ind. x. Torquato et Libone Coss.

4.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων σεισμοῦ γενομένου. Νικομηδείας
καὶ Ἀορίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

σκιζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιγ'. ἔπ. Μαρκελλίου καὶ Κέλσου.

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. ἔπ. Κατουλλίνου καὶ Αἰβωνοῦ τὶ β'.

V 204

Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτος
ἐκινήθη.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. ἔπ. Πορτιανοῦ καὶ Ῥούφου.

B Ἰνδ. ιδ'. ις'. ἔπ. Αὔγουρινου καὶ Σεργιανοῦ.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασι-
λέως. ἦν δὲ Ἕλληγ, ὡς Ἀδριανός, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου
ὀρμώμενος, ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη, πεισθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστό-
λων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος, καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ
τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ χριστιανῶν
ἀθετήσας, προσηλυτεύει τε Ἰουδαίους καὶ περιτέμνεται Ἰουδαῖος, 15
καὶ ἐμπόνως μαθῶν τὴν αὐτῶν διάλεκτον καὶ τὰ στοιχεῖα ἐρη-
C νειαν ἑαυτῷ ἐρημήνευσεν οὐκ ὀρθῶ λογισμῶ, ἀλλ' ὅπως διαστρέ-
ψῃ τινὰ τῶν ῥητῶν. ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κώπριος εἰς
τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

1. Scribendum τῆς Βιθυνίας καὶ Καισαρείας. Vide Ducangii annot.
6. πρώτον P. Vide quae diximus ad p. 162. A. Ubi quae conta-
limus augeri possunt loco Pausaniae I. 22. 3. καὶ Φαίδρα πρώτη
Ἰσταῦθα εἶδεν Ἰππόλυτον et fortasse Diodori vol. I. p. 680. 31.
14. τὰ τῶν Χρ. P. 15. προσήλυτός τε PV, προσηλυτεύει Epi-
phanus. Conf. p. 266. B. 16. καὶ τὰ] κατὰ P. 18. Ἐπι-
φάνιος] p. 171. C ed. Petav. ib. ὁ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Nicomediae et Aoriae in Bithynia pars ma-
xima corruiit ex terrae motu.

CCXXVII. Olympias.

129. XIII. Ind. XI. Marcello et Celso Coss.

1. 227.

130. XIV. Ind. XII. Catullino et Libens II. Coss.

2.

Colossus Rhodius imperante Hadriano primum motus est.

131. XV. Ind. XIII. Pontiano et Rufo Coss.

3.

132. XVI. Ind. XIV. Augurino et Sergiano Coss.

4.

Aquila florebat, socer Hadriani Imperatoris. Erat autem
paganus, et ut Hadrianus, Sinope urbe Ponti oriundus.
Postea vero baptismo donatus est, ab Apostolis in fide erudi-
tus. Sed cum esset Astronemus, eoque nomine a fidelibus in-
simularetur, neque potuisset persuaderi, spreta postmodum
Christiana religione, se se Judaes adiunxit proselytus, ab hisque
circumcisis Judaeus factus, et magno labore eorum linguam edo-
ctus, secundum elementa interpretationem (sacrorum Libro-
rum) sibi ipsi confecit, illos interpretatus non recto quidem

σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ιζ'. ὑπ. Ἰεβερίου καὶ Σισίννου.

Ἰνδ. α'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ουάρου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστον, ὃν μέμνηται Ἐφέ-
βιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδου-
σαν ἀπολογίαν σὺνταξεν περὶ τῆς καθ' ἡμῶς Θεοσεβείας Ἀδριανῷ D
τῷ βασιλεῖ.

Ἰνδ. β'. ιθ'. ὑπ. Ποκτιανῷ τῷ β' καὶ Ἀκυλίνου.

Ἰνδ. γ'. κ'. ὑπ. Κομμύδου καὶ Ποκτιανῷ τῷ γ',

10 σκη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κα'. ὑπ. Ἀλιανοῦ Καίσαρος καὶ Βαλβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας ἄλλυας
ἡμέρας ἐτελεύτησεν, ὧν ἔτιμν οζ'.

Ῥωμαίων εγ' ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνῖνος ὁ εὐσεβὴς ἔτη P 256
15 πγ'. ὁμοῦ εχξη'.

Ἰνδ. ε'. α'. ὑπ. Καμερίνου καὶ Νήγρου.

Ἰνδ. ς'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου καὶ Πραυσέντου.

Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγός, ποτὲ μὲν
συνῶν τοῖς ἐν Ῥώμῃ χριστιανοῖς, ποτὲ δὲ παραδιδάσκων καὶ λέ-

2. Τεβερῖου R, Τιβερίου P. 11. Καίσαρος om. P. 17. Πραυ-
σεντίου V. 18. τῆς] τις R.

A. C. consilio, sed ut quosdam in iis locos interverteret. Haec re-
fert Epiphanius Cyprius in libro de Ponderibus et mensuris.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

CCXXVIII. Olympias.

133. xvii. Ind. xv. Tiberio et Sisiano Coss. 1. 229.

134. xviii. Ind. i. Severo et Varo Coss. 2.

Hoc anno Apelles et Aristo, quorum meminit in sua Hi-
storia Ecclesiastica Eusebius Pamphili, librum apologeticum
pro religione nostra Hadriano Imperatori porrigunt.

135. xix. Ind. ii. Pontiano II. et Aquilino Coss. 3.

136. xx. Ind. iii. Commodo et Pontiano III. Coss. 4.

CCXXIX. Olympias.

137. xxi. Ind. iv. Aeliano et Balbino Coss. 1. 229.

His Coss. Aelius Hadrianus cum paucis diebus aegrotas-
set, vita excessit, cum annorum esset Lxxvii.

Romanis xiii. imperavit Aelius Antoninus Pius annos 5667.

xiiii. Colliguntur an. v. m̄dclxviii.

138. i. Ind. v. Camerino et Nigro Coss. 2.

139. ii. Ind. vi. Antonino Augusto et Praesente Coss. 3.

Carde Marcionitarum haereseos princeps, cum Christianis
aliquando Romae versatus, eadem quae illi sentiens, postea

γων ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου κηρυττόμενος θεός, ὁ μὴ ὢν πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἄγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἐγκαθὸν ἐπάρχειν, ὡς
 B ἀπὸ τῶν κατὰ Σίμωνα τὸν μάγον ἔχον τὰς ἀραρμάς. ὃς ἐν τοῖς
 μετὰ ταῦτα διαδόχον ἔσχε Μαρκίωνα Ποντικόν. 5

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ β' καὶ Μάρκου
 Ἀδρηλιανοῦ Βήρου υἱοῦ αὐτοῦ.

σλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. δ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ δ' καὶ Σιλανοῦ.

V 205

Ἰνδ. θ'. ε'. ὑπ. Ρουφίνου καὶ Κουαδράτου. 10

Ἰνδ. ι'. ε'. ὑπ. Τορκουάτου καὶ Ἡρώδου.

Ἰνδ. ια'. ζ'. ὑπ. Ἀβιδία καὶ Μαξιμου.

R 602
C

σλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. η'. ὑπ. Ἀντωνίνου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀδρηλιανοῦ τὸ β'. 15

Ἰνδ. ιγ'. θ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ε' καὶ Οὐηρίνου.

Ἰνδ. ιδ'. ι'. ὑπ. Λάργου καὶ Μεσσαλίνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἄφεις ἐγένετο τῶν χροεφιλῆτων παρὰ Ἀντωνίνου Ἐδσεβοῦς, καὶ οἱ ταμιακοὶ χάριται δωρεὰν ἐκώθησαν. 20

11. Τονρενάτου P sola. 19. ταμιακοὶ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

pravam doctrinam disseminavit, alium dicens esse Deum quem lex praedicat, qui Christi pater non fuerit, alterum notum esse, alterum vero ignotum; ac hunc quidem justum, alterum autem bonum, acceptis a Simone Magi delictis ejusmodi opinionibus. Is vero posthac successorem habuit Marcionem Ponticum.

140. III. Ind. VII. Antonino Augusto II. et Marco Aureliano Vero filio ejus Coss. 4.

CCLXXX. Olympias.

141. IV. Ind. VIII. Severo IV. et Silano Coss. 1. 230.

142. V. Ind. IX. Rufino et Quadrato Coss. 2.

143. VI. Ind. X. Torquato et Herode Coss. 3.

144. VII. Ind. XI. Aviola et Maximo Coss. 4.

CCLXXXI. Olympias.

145. VIII. Ind. XII. Antonino Augusto III. et Aureliano II. Coss. 1. 231.

146. IX. Ind. XIII. Severo V. et Verino Coss. 2.

147. X. Ind. XIV. Largo et Messalino Coss. 3.

His Coss. aes alienum remissum ab Antonino Pio, et tabulae fiscales exustae sunt.

Ἰνδ. ιε'. ια'. ὑπ. Τορκουάτου τὸ β' καὶ Ἰουλιανοῦ.

D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀφρικανὸς τελειοῖ.

σλβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιβ'. ὑπ. Ὀρφίτου καὶ Πρίσκου.

5 Ἰνδ. β'. ιγ'. ὑπ. Γλαβριῶνος καὶ Βετέρου.

Ἰνδ. γ'. ιδ'. ὑπ. Κονδριανοῦ καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. δ'. ιε'. ὑπ. Γλαβριῶνος τὸ β' καὶ Ἰουμίλου.

σλγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ις'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ῥουφίνου.

10 Ἰνδ. ς'. ιζ'. ὑπ. Κομμύδου καὶ Λαυρανοῦ.

P 257

Ἰνδ. ζ'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου τὸ ς' καὶ Σαβιναροῦ.

Ἰνδ. η'. ιθ'. ὑπ. Σιλβάνου καὶ Ἀύγουρινου.

σλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. κ'. ὑπ. Βαρβάρου καὶ Ῥηγούλου.

15 Ἰνδ. ι'. κα'. ὑπ. Τερτίλλου καὶ Σακερδότου.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, ἀνὴρ θαυμασῶς, καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι περιῶν ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἰουλίτῳ ἐπισκόπῳ διὰ ζήτημα περὶ τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς πολ-

6. Κερδισσοῦ P. 12. Σιλανοῦ P, Σαβανοῦ R. 17. σὺ μόνον om. P.

A. C.

[OL. Iph.]

148. xi. Ind. xv. Torquato H. et Juliano Coss.
His Coss. Africanus moritur.

4.

CCXXXII. Olympias.

149. xii. Ind. i. Orphito et Prisco Coss.

1. 232.

150. xiii. Ind. ii. Glabrione et Vetere Coss.

2.

151. xiv. Ind. iii. Cordiano et Maximo Coss.

3.

152. xv. Ind. iv. Glabrione H. et Junithe Coss.

4.

CCXXXIII. Olympias.

153. xvi. Ind. v. Praesente et Rufino Coss.

1. 233.

154. xvii. Ind. vi. Commodo et Laterano Coss.

2.

155. xviii. Ind. vii. Severo VI. et Sabiniano Coss.

3.

156. xix. Ind. viii. Silano et Augurino Coss.

4.

CCXXXIV. Olympias.

157. xx. Ind. ix. Barbaro et Regulo Coss.

1. 234.

158. xxi. Ind. x. Tertullo et Sacerdote Coss.

2.

Polycarpus Smyrnae Episcopus, vir admirandus, et Apostolorum auditor, ab illis constitutus Episcopus, cum vita adhuc superstes, Romae, Aniceto Episcopatum obtinente, ob controversiam de Paschatis festo versaretur, compulsum ex

λοδς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίου καὶ Μαρκίωνος αἰρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ἕνεκεν λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὃς καὶ Μαρκίωνα ποτε εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι καὶ φήσαστι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκρίθη Ἐπιγινώσκω σε τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εὐαγγε-
 ναῖος.

Ἰνδ. ια'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. ιβ'. κγ'. ὑπ. Βραδουᾶ καὶ Οὐήρου.

R 604
C

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνίνος ἐν Προκόντῳ, ὧν ἐτὶ ν' ἕξ'.

Ῥωμαίων ιδ'. ἐβασίλευσεν Μάρκος Ἀδρηλίος Ἀντωνίνος 6 10
 καὶ Οὐήρος, υἱὸς Ἀντωνίνου τοῦ Ἐδοσφόδς, καὶ Λούκιος Ἀύ-
 V 206 ρήλιος Κόμμοδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιθ'. ἡμοῦ· εχλζ'.

ολέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Μάρκον Ἀδρηλίον Οὐήρου καὶ Λουκίον
 Κομμόδου Ἀγούστου.

15

Ἰνδ. ιδ'. β'. ὑπ. Μάρκον Ἀδρηλίον Οὐήρου καὶ Λουκίον
 Κομμόδου Ἀγούστου τὸ β'.

D

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Ρουστίκιον καὶ Ἀκυλίον.

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Αἰλιανὸν καὶ Ηἰάτωρος.

Ἔτους ρλγ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου μετ' 20

6. Κωνσταντίνου P. 7. Βραδουᾶ R. 8. Προκοντήσῳ P. 14.
 Οὐήρου om. R. 15. Ἀγούστου τὸ δεύτερον P. 17. Ἀγού-
 στου τὸ β'] τὸ γ' P sola.

A. C.

[Ol. Iph.]

Valentini et Marcionis haereticorum sectatoribus anno Christi
 verbo convertit. Is Marcioni aliquando sibi in faciem occur-
 renti, ac dicenti, Agnosco nos? respondit, Agnosco te primo-
 genitum Satanæ, quemadmodum narrat Irenæus.

159. xxii. Ind. xi. Quintille et Prisco Coss.

3.

160. xxxiii. Ind. xii. Bardua et Vero Coss.

4.

His Coss. interfectus est Aelius Antoninus in Preeceo-
 nse, annos natus LXVII.

Romanis xiv. imperavit Marcus Aurelius Antoninus, qui
 et Verus dictus, filius Antonii Pii, et Lucius Aurelius Com-
 modus, illius frater, ann. xix. Colliguntur anni v. MDCXXXVII.

CCXXXV. Olympias.

161. i. Ind. xiii. Marco Aurelio Vero et Lucio Commo-
 do Augusto II. Coss.

1. 235.

ii. Ind. xiv. Marco Aurelio Vero et Lucio Commodo
 Augusto III. Coss.

2.

162. iii. Ind. xv. Rusticio et Aquilino Coss.

163. iv. Ind. i. Aeliano et Pastore Coss.

3.

Anno cxxxiii. post Domini in coelos Assumptionem, mari-

στον τὴν Ἀσίαν ἀνασοβησάντων διωγμῶν πολλοὶ ἐμαρτύρησαν, ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου μαθητὴς καὶ ὑπ' αὐτοῦ κατιστάθεις ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς ἐπὶ ἀνθυπάτου Τατίου Καδράτου ὑπὸ Ἡρώδου εἰρηάρχου, υἱοῦ ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τῇ πρὸς ζ' καλανδῶν ἀπριλίῳ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ ὥραν ἢ τοῦ κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ἰουδαίων καὶ ἔθνηκων φιλονεικίαν θεασαμένου ταθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐκάθη ζῶν, ὡν ἑτῶν πες'. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τε-
 10 λειοῦσθαι αὐτὸν ζῶντα καίωμενον. περὶ δὲ τῶν ἑτῶν αὐτοῦ εἶπε τῷ ἀνθυπάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφημήσῃς τὸν Χριστόν· ὁ δὲ εἶπεν, Πες' ἔτη δουλεύω τῷ Χριστῷ, οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημηῆσαι τὸν σώσαντά με βασιλέα; τούτῳ καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Σμυρναίων εἰσιόντι,
 15 Ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρῆζου. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς τῶν ἄλλων εἶδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκουσαν. σὸν τῷ ἁγίῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι θ' ἀπὸ Φιλαδέλφειας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρῃ· καὶ ἐν Παργάμῳ δὲ ἕτεροι, ἐν οἷς ἦν καὶ Πάπιας καὶ ἄλλοι πολλοί, ὧν καὶ ἔγγραφα φέρονται ὡς μαρτύρια. πλείστοι καὶ αὐτῶν ἀνύγραπτοι εἰς ἔτι νῦν οἱ ἁγῶνες διαμένουσιν, ὧν πάντων ταῖς πρεσβείαις γένοιτο ἡμῶς συγκοινωνοῦς τε καὶ μαθητὰς γενέσθαι.

2. Ἰωάννου] ἐα' praepositā alia manu V. 5. Χριστὸν om. R. 7. ὥρα P. 9. πς' P. 12. πς' δουλεύων R. 13. δύναμαι καὶ βλ. R. ἰδ. καὶ] δὲ καὶ P. 15. οὐδεὶς P. 17. δὲ om. R. 20. καὶ — διαμένουσιν] δὲ καὶ κατὰ Γαλιίαν καὶ Γαλατίαν διακρησῶς ἐμαρτύρησαν P et m. V alia manu.

in Asia turbantibus persecutionibus, multi martyrio vitam finierunt: in quibus extitit Polycarpus Smyrnae Episcopus, Apostoli Joannis discipulus, et ab eo constitutus Episcopus, qui comprehensus sub Tatiano Quadrato Proconsule, et Herode Irenarcha, Nicetas filio, multaque passus propter fidem in Christum, ex a. d. vii. Kal. Apriles, magno Sabbato, hora viii. coactorum Judaeorum et Gentilium pertinaciam spectante Centurione, in medio ab iis constitutus, vivus exustus est, animam agens LXXXVII. cum illi revelatum fuisset fore ut vivus igne absumeretur. De annis vero illius Proconsuli sibi dicenti, *Maledic Christo*, respondit: *Sestum supra octogesimum annus Christo servio, nec unquam is ulla me injuria affecit. Quomodo ergo maledicere queam Regi, cui salutem meam debes?* Ranti porro ad Smyrnenae stadium, vox de coelo edita est in haec verba: *Firmus animum, Polycarpe, et viriliter age.* Et qui haec dixerit nemo alius vidit, vocem autem multi e nostris audiverunt. Cum sancto autem Polycarpo, alii novem ex Philadelphia Smyrnae martyrium subiere: Pergami vero alii, in quibus fuit Papias, sique multi, quorum martyria scriptis commendata extant. Plurimi

R 606

ὡς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ε'. ὄπ. Μακρίνου καὶ Κέλσου.

C Ἰνδ. γ'. ε'. ὄπ. Ὀρφίτου καὶ Πούδεντος.

Ἰουστινὸς φιλόσοφος τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου δεύτερον ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων βιβλίον ἀναδοῦς Μάρκου Ἀδρηλῶ καὶ Ἀτταντίῳ Βήρῳ τοῖς ἀποκράτορσι θεῖα κατακοσμεῖται οὐ μὲν οὐδὲ πολλὰ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυρίου, Κρησκεντος αὐτὸν ὑποβάλλοντος. ἀλλὰ καὶ Μέλκτων Ἀσιανὸς Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος βιβλίον ἀπολογίας ἔδωκεν τοῖς λελεγμένοις βασιλεῦσιν, καὶ ἄλλοι δὲ πολλοί, ὧν ὁ μὲν δηλωθεὶς Ἰουστινὸς μετὰ τινα ἄλλα ὧν ἔγραψεν καὶ τοῦτο ἐπέδθηκεν. Κάγω προσδοκῶ ὡς εἰς τῶν προνο-

D μασμένων ἐπιβουλεύθηται καὶ ἔξω ἐντιναχθῆται, ἢ κἂν ἀπὸ Κρησκεντος τοῦ ἀφιλοσόφου καὶ φιλοκόμπου· οὐ γὰρ φιλόσοφον εἶπεν ἄξιον τὸν ἄνδρα, ὃς γε δημοσίᾳ καταμαρτυρεῖ ὡς ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀσεβῶν χριστιανῶν ὄντων, πρὸς ἑᾶν καὶ ἡδονὴν καὶ λῶν τῶν πεπλανημένων τοῦτο πράττων. καὶ μετὰ βραχέα, Καὶ

V 207 γὰρ προθέντα με καὶ ἐρωτήσαντα αὐτὸν ἐρωτήσεις τινὰς μαθεῖν καὶ ἐλέγξει ὅτι ἀληθῶς οὐδὲν ἐπίσταται εἰδέναι ὑμᾶς βοῦλαμαι· καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, εἰ μὴ ἀνηρέχθησαν ὑμῖν αἱ κοινωνίαι τῶν λό-

6. οὐ μὲν ὄσ] Conf. annot. ad p. 128. C. 7. 13. Κρίσκεντος P. 13. ἀφιλοσόφου Eusebius Hist. Eccles. IV. 16. φιλοσόφου PV. ἀφιλόσοφον PV, φιλόσοφον Eusebius. 14. ὡς γε RV, ὡς γε M. R. 16. βραχέων P. 17. προθέντα P. 19. καὶ om. V.

Anni a m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

quoque ex Gallia et Galatia martyris honorifice vitam exuerunt, quorum omnium intercessionibus ut eorum socii ac discipuli fieri meruimus, perceptamus.

CCXXXVI. Olympias.

5672. 164. v. Ind. ii. Macrino et Celso Cons.

4.

165. vi. Ind. iii. Orphite et Pudente Cons.

1. 236.

Justinus Philosopher cum ex his quae pro nobis, et ad firmanda nostra dogmata librum alterum Marco Aurelio et Antonino vero Imperatoribus tradidisset, haud multo post a Crescente delatus, divina Martyrii corona adornatur. Sed et Melito Asianus Sardinorum Episcopus librum apologeticum eidem imperatoribus dedit, ut et alii complures, in quibus supra memoratus Justinus, inter alia quaedam ab eo scripta, haec addidit: *Especto et ego, velut unus ex supra nominatis, uti per insidias ceptus in crucem ager, vel ab hoc Crescente contumitore et factore: neque enim fas est Philosophi nomine hominem afficere, qui publicus (ad gratiam nempe et honorum vulgi a se decepti) Christianos impietatis et velut hostes nominis reos agit.* Et paulo infra: *Nam congressum me cum eo, et questionibus aliquot ejus ingentium peritiamum deprehendisse eccliae, illam eorum omnium imperitiosissimum esse.*

γων, ἔτοιμός εἰμι καὶ ἐπὶ ἑμῶν κοινωνῶν τῶν ἐρωτήσεων πά- P 259
 λιν· βασιλικὸν γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἔργον εἴη. εἰ δὲ καὶ ἐγνω-
 σθησαν ἡμῖν αἱ ἐρωτήσεις μου καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις, φα-
 νερόν ἡμῖν ἔστιν ὅτι οὐδὲν αὐτῶν ἡμετέρων ἐπίσταται· εἰ δὲ καὶ
 5 ἐπίσταται, διὰ τοὺς ἀκούοντας δὲ οὐ τολμᾷ λέγειν, ὡς πρότερον
 ἔφη, οὐ φιλόσοφος ἀλλὰ φιλόδοξος ἀτὴρ δεικνύται, ὅς γε μηδὲ
 τὸ Σωκρατικὸν ὄλωσ ἐπίσταται.

Μελίτων Σαρδικιῶν ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ τῶν ἐπιδοθέν-
 των παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου φησί, Οὐκ ἐσμέν λίθων οὐδε-
 10 μίαν ἀσθησιν ἐχόντων θεραπευταί, ἀλλὰ μόνου Θεοῦ τοῦ πρὸ B
 πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτεῶ ὄντος Θεοῦ λό-
 γου πρὸ αἰώνων ἐσμέν θρησκευταί, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πούδεντος τὸ β' καὶ Πουλλίανος.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Μάρκου Ἀδρηάου Οὐγγίου τὸ γ' καὶ Κουα- R 608
 δράτου.

15

ολζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Ἀπρωνιανοῦ καὶ Παύλου.

2. γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἴη V. 3. ἀποκρίσεις ἐκείνου P. 4.
 φανερόν Eusebius, εἰς φανερόν PV. id. εἰ δὲ καὶ ἐπίσταται om. V.
 5. δὲ οὐ] οὐ P. 7. σωματικὸν P. 11. τοῦ] ἐπὶ τοῦ P. ibid.
 ὄντος P. 12. Παλλίανος P. 16. Ὀλυμπιάδος V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Quod ut verum credatis, nisi disputationem nostram ad vos
 perlatam esse non arbitrarer, rursus, etiam vobis audienti-
 bus cum illo in certamen descendere non dubitarem: Regia
 enim omnino haec res foret. Quod si et meae percontationes,
 et illius ad has responsiones vobis non sunt ignotae, constat
 profecto nihil illum scire rerum nostrarum. Et si quid novit,
 non audeat tamen idipsum apud auditores proferre, Socrati, ut
 ante dixi, non absimilis, nec tam philosophus quam philodoxus
 (hoc est non sapientiae, sed gloriae sectator) et qui nec id
 plane quod sensu tangitur, pernorit.

Melito Sardianorum Episcopus, post multa ab eodem Ju-
 stino tradita: Non sumus, inquit, cultores lapidum ne mirantes
 quidem sensu praedictorum, sed solius Dei, qui est ante omnia
 et in omnibus, et in Christo ejus vere Deo Verbo ante saecula,
 etc.

166. VII. Ind. IV. Pudente II. et Pollione Cons. 2.
 167. VIII. Ind. V. Marco Aurelio Vero III. et Quadrato
 Cons. 3.

CCXXXVII. Olympias.

168. IX. Ind. VI. Apromiano et Paulo Cons. 4.
 Lucius Aurelius Commodus Aetini diem obiit, anno impe-
 rii IX.

Λούκιος Αδρήλιος Κόμμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλίῳ ἕξαις ἔτη θ'.

C Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Μάρκος Αδρήλιος Ἀντωνίνος Κόμμοδος τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινωδὸν ἐποιήσατο τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Πρίσκου καὶ Ἀπολλινάριον.

Μελίτων Ἀσιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος καὶ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Μάρκου Αδρήλιου Ἀντωνίνου ἐπέδωκαν, Ἰουστίνου τελεωθέντος καὶ ἄλλων πολλῶν. ἔντεσθαίς 10 δὲ καὶ ὑφ' ἐτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ἀσίας παντοίας ἔβρασειν πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπονουμένων τοιαύτης ἤξεοσι τὸ κοινὸν διατάξεως.

D Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ Μάρκος Αδρήλιος Ἀντωνίνος, σεβαστός, δημαρχικῆς ἔξουσίας τὸ πεντεκαίδεκατον καὶ ὕπατος τὸ 15 τρίτον, τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας χαίρειν.

Ἐγὼ μὲν οἶδα ὅτι καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιμελὲς ἔστιν μὴ λανθάνειν τοὺς τοιοῦτους· πολλῷ γὰρ μᾶλλον ἐκεῖνοι κολάσαιεν ἢ τοὺς μὴ βουλομένους αὐτοῖς προσκυνεῖν ἢ ὑμεῖς, οὓς εἰς ταραχὴν ἐμβύλλοντες βεβαιοῦτε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἤνπερ ἔχουσιν 20 ὡς ἀθέων κατηγοροῦντες. εἴη δ' ἂν κάκεινοις ἀρεστοὶν τὸ δοκεῖν κατηγορουμένους τεθνάναι μᾶλλον ἢ ἴην ὑπὲρ σοῦ οἰκίου

4. αὐτοῦ P. 9. ἀπέδωκαν P, ἀπέδωκεν R. 11. ἐτέρων κολῶν P. 14. αὐτοκράτωρ Καίσαρ om. P. 18. ἂν τοὺς Eusebius Hist. Eccles. IV. 13. αὐτοῦς PV.

A. C.

His Coss. Marcus Aurelius Antoninus Commodum filium suum in imperii consortiam adscivit.

169. x. Ind. vii. Prisco et Apollinari Coss.

1. 237.

Melito Asianus Sardinum urbis Episcopus, et Apollinaris Hierapoleos Episcopus, multique alii, religionis nostrae librum apologeticum Marco Aurelio Antonino porrexere, Justino aliisque non paucis martyrio jam defunctis. Ab aliis vero compluribus edoctus idem Imperator, omnis generis contumeliis ab indignis Christianos in Asia affici, tale ad Commune (Asiae) rescriptum dedit.

Marcus Aurelius Antoninus Augustus, Tridunitiae potestatis xv. Consul III. Communi Asiae, Salutem.

Equidem haud ignoro Deis etiam ipsis curae esse, ne ejusmodi lateant. Multo enim magis illis convenit animadvertere in eos, qui sacrificare Deis recusant, quam vobis, qui dum vesatis illos, simul illorum sententiam confirmatis, quam de vobis ut impiis conceperunt. Fuerit sane illis multo optatius per

[Ol. Iph.]

θεοῦ· ἔθεν καὶ νικῶσι προῦμενοι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἤπερ P 260
 निकόθασιν οἷς ἀξιοῦτε πράττειν αὐτούς. περὶ δὲ τῶν σεισμῶν
 τῶν γενομένων καὶ γινομένων οὐκ ἄτοπον ὑμᾶς ὑπομνήσαι, ἀθυ-
 μοῦντας μὲν θανατῶ ὧσιν, παραβάλλοντας δὲ τὰ ἡμέτερα πρὸς
 5 τὰ ἐκείνων· οἱ μὲν εὐπαρβήσιαστώτεροι γίνονται πρὸς τὸν θεόν,
 ὑμεῖς δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὀνοεῖν δοκεῖτε, τῶν
 θεῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀμελεῖτε καὶ τῆς θρησκείας τῆς περὶ τὸν
 ἀθάνατον, ὃν δὴ τοὺς χριστιανοὺς θρησκεύοντας ἐλαύνετε καὶ V 208
 διαίκετε ἕως θανάτου. ὑπὲρ δὲ τῶν τοιοῦτων ἤδη καὶ πολλοὶ
 10 τῶν περὶ τὰς ἐπαρχίας ἡγεμόνων καὶ τῶ θιοτάτῳ ἡμῶν ἔγρα-
 ψαν πατρί· οἷς καὶ ἀντέγραψεν μηδὲν ἑνοχλεῖν τοῖς τοιοῦτοις, B
 εἰ μὴ ἐμφαίνοντό τι περὶ τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν ἔγκυροῦντες.
 καὶ ἐμοὶ δὲ περὶ τῶν τοιοῦτων πολλοὶ ἐσήμαναν, οἷς δὴ καὶ R 610
 προέγραψα κατακολουθῶν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ. εἰ δὲ τις ἐπι-
 15 μένοι τινα τῶν τοιοῦτων εἰς πράγματα φέρων ὡς δὴ τοιοῦτον
 ὄντα, ἐκείνος ὁ καταφερόμενος ἀπολελύσθω τοῦ ἐγκλήματος,
 καὶ ἐὰν φαίνηται τοιοῦτος ὢν, ὁ δὲ καταφέρων ἕνοχος ἔσται δίκης.
 προετέθη ἐν Ἑφέσῳ.

Ἰνδ. η'. ια'. ἐπ. Κεθῆγγου καὶ Κλάρου.

2. निकόθασιν V. 3. οὐκ om. PV. 4. θανατῶ Eusebiana, θεικῶ PV.
 7. ἄλλων ἱερῶν P. ib. καὶ τῆς θρησκείας περὶ τὸν θάνατον ὃν δὴ V,
 θρησκείαν δὲ περὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐπίστασθαι, ἔθεν καὶ τοῦθ' ἑθροικόν-
 τας ἐξηλάσαντε, ἔθεν καὶ P. Corraci ex Eusebio. 8. θρησκεύοντας V.
 10. ἡγομένων V. ib. καὶ om. P. 11. οἷς καὶ] οἷς V. ib. ὀχλοῦν P.
 12. ἐμφαίνοντο Eusebiana, ἔν φαίνοντο PV. 13. δὴ] δὲ P. 14. κα-
 τρός μου P. ib. ἐπιμείναι PV. 15. δὴ om. P. 19. καὶ Κεθῆγγου V.

A. C.

[Ol. Iph.] Aani a m. c.

speciem de impietate accusatis, pro suo numine amori, quam videre. Unde et victoriam reportant, vitam profundere paratioris quam in vestram concedere sententiam.

De terrae porro tremoribus quos aut sensitis aut sentitis, ineptum esset vobis in memoriam revocare, quod vos quidem cum sunt, desperabundi, illi vero, si illorum statum cum vestro tunc comparemus, majori etiam spe erga numen suum impleantur. Vos vero per omne tempus videmini Deos penitus ignorare, et cultum illorum negligere, et Christianos veri Dei cultores proscribitis, vexatis, et usque ad mortem insectamini. De quibus jam ante quoque provinciarum Praesides Dico patri nec percipere, quibus et ille rescripsit, uti ne molesti essent Christianis ulla in re, nisi quid in Rempublicam Romanam tenasse convincerentur. Ad me quoque de illis multi retulerunt, vobis exemplo patris mei idem quod ille rescripsit. Quod si vis perseverarit in hujusmodi hominibus verandis, negotiaque illis facesserit, absolvantur quantumvis Christiani, delator vero miatur. Propositum est Ἡφῆσι.

170. xi. Ind. viii. Cothego et Claro Cons.

2.

5676.

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ἐπ. Σεβήρου καὶ Ἡρηνιανοῦ.

- C Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν αἵρεσις ἄρτι φυνεῖσα, ἕστην καὶ φθοροποιὸν ψευδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ, Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχη. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ἰουστίνου γεγονώς, ἕως μὲν ἕζη ὁ Ἰουστίνος, οὐδ' ἔλωσ ἐτόλμα ἐνδειξασθαι παραφθορὰν τῆς ἐγῆως· δ κατὰ Χριστὸν πίστιως. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κενεῖς λόγοις καταποθεῖς δογματίζειν ἀγαμίαν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορνήνος καὶ Μαρκίων, ἡρέμα σὸν αὐτοῖς ἀδειῶν τὴν ἀρχαίαν πλάσιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατηγορῶν τὸ ἄββεν καὶ τὸ θῆλυ εἰς γένεσιν ἀνθρώπων κεκοιηκότος, καὶ τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς ἐμνύχων ἀποχὴν εἰσηγήσατο, ἀχαριστοῦντες τῷ τὰ πά-
- D τα κεκοιηκότι Θεῷ. ἀντιλέγουσιν τε τῇ τοῦ πρωτοπλάστου σωτηρίῳ, καὶ τοῦτο νῦν ἐξηραρέθη παρ' αὐτοῖς. τούτου Τατιανὸς πρῶτος ταύτην εἰσηγήσατο τὴν βλασφημίαν, καὶ αἰωνῶς τινος ἀορίστους ὁ αὐτὸς εἰσάγει ὁμοίως τοῖς ἀπὸ Οὐαλεντίνου μυθολογίας, γάμον τε φθορὰν καὶ πορνείαν παρακλησίως Μαρκίων καὶ Σατορνήνω ἀναγορεύσας, καθ' ὧν πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἔγραψαν, ἱκανὰ δὲ καὶ Μουσανός.

Ἄντωνίνος ἀντοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκατο, P 261 αὐτὸς τε παρῶν καὶ τοῦς πολεμάρχας ἀποστέλλων. καὶ Περι-20

2. Κρατιτῶν m. R, V. ib. ἄρτι φυνεῖσα] ἀντιφυνεῖσα P. 3. (καὶ) ψευδ. R. 8. Σατορνήνος P. 11. ἀποχὴν R. 12. τε] δὲ P. 15. ἀπὸ Eusebius Hist. Eccl. IV. 27. ἐπὶ PV. 17. Σατορνήνω P. 20. Πορτίναυ V.

A. C.

171. XII. Ind. IX. Severo et Herenniano Cons.

Encraticitarum haeresis, quae peregrinam et exitialem in mundo induxit opinionem, Tatianum habuit auctorem. Is ex Justinii auditoribus, quoad ille vixit, non omnino ausus est intemeratae Christi fidei corruptionem proderi. Justino vero extincto, vanis coepit illatis sermonibus, velut mente captus, ac ebrius, coelibatum praedicare, quemadmodum Saturninus et Marcion ante ipsum fecerant, et eorum aesculae, abrogato antiquo Dei ac damnato opere, qui marem et feminam ad hominum generationem condidit. Sed et eorum, quae Anima praedita appellat, abstinentiam induxit, ingrati mortales erga omnium conditorem Deum. Quinetiam primi hominis Adam salutem negant, idque tum primum ab iis adinventum: primus enim Tatianus hanc impietatem excogitavit. Sed et Aenas quosdam indefinitos idem inducit, iis quae a Valentino prodita fuerant, fabulas intermiscens. Connubium etiam, secundum fere Valentini et Marcionis sententiam, corruptionem ac stuprum esse dictitans, quos contra scribere multi alii, in iis vero sat multa Musanus.

Antoninus Imperator saepius et ipsemet hostes aggressus

[Ol. Iph.]

3.

ναυ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δόξαι πωλομένοις ἡμιβρος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σηπτός ἔπεισεν, πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μιλύλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖσθαι ταῖς τῶν χριστιανῶν ἐχθαῖς διασειώσθαι.

σλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ β' καὶ Μαξίμου.

Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Σεβήρου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

- 10 Δεύτερος μετὰ τὸν προκείμενον Τατιανὸν Σύνθρος τις κρα- B
τήσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σευηριανῶν προσηγορίας γέγονεν αἰ- R 612
τιος, χρωμένω τούτων καὶ νόμῳ καὶ προφήταις καὶ εὐαγγελίαις,
ὡδῶς ἐρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα, βλασφημοῦν-
τες Παῦλον τὸν ἀποστόλον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολάς,
15 μηδὲ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μὲντοι γε V 209
πρότερος αὐτῶν Τατιανὸς συνάγειν τινα καὶ συναγωγὴν οὐκ ὀ-
δα ὄπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσ-
ωνόμασεν, ὃ παρά τισιν εἰς ἔτι καὶ νῦν φέρεται. τοῦ δὲ ἀπο- C
στόλου φασὶν αὐτὸν θέλησαι τινὰς αὐτῶν μεταφράσαι φωνάς, ὡς
20 ἐπιδιορθούμενον αὐτὸν τὴν τῆς φράσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν
1. τοῖς ἔλλοις σὺν P. ἰδ. Θεοῦ] ὄφρασθαι P. 10. τις om. P.
14. τὸν] τισιν R. ἰδ. τὰς ἐπιστολάς] ἐπιστολάς P. 20. φράσεις
Ducangius, φάσεως V, φύσεως P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Cum Pertinax affique qui cum eo erant siti premerentur, imber de coelo depluit, in Germanos vero et Sarmatas contra stantes fulmen delapsum, multos ex his exanimavit. Aiunt porro Marci imperatoris literas circumferri, in quibus testatur exercitum siti periturum, Christianorum precibus esse servatum.

CCXXXVIII. Olympias.

172. XIII. Ind. x. Orphito et Maximo Coss.

4.

173. XIV. Ind. xi. Severo II. et Pompeiano Coss.

1. 238.

Secundus post Tatianam, ejus supra meminimus, Severus eadem infectus haeresi, Severianorum nominis auctor fuit: qui quidem legem veterem ac Prophetas, atque adeo Evangelia admittunt, scripturas sacras pro libito interpretantur, Paulum Apostolum damnant, proscriptis illius Epistolis, rejectis etiam Actis Apostolorum. His vero antiquior Tatianus, nescio quam consonantiam et collectionem Evangeliorum confect, quam Diatessaron appellavit, quae etiamnum in quorundam manibus versatur. Aiunt etiam ipsam in animo habuisse Apostoli verba alia mutare, cum gemisum illius sensum ac compositionem vellet emendare. Circumferuntur complura ejus

δὲ οὗτος πολὸν τι πλεῖθος συγγραμμάτων, ὧν μέγιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ἕλληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνεκαθὲν χρόνων μνημονεύσας τῶν παρ' Ἕλλησι· εὐδοκίμων ἀπόντων Μωσῆα τε καὶ τοὺς Ἑβραίων προφήτας ἀπέφηκε προγενεσιτέρους, ὃς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ἀφελιμώτατος ὑπάρχειν.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. ὑπ. Γάλλου καὶ Φλάκκου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ γ' καὶ Ρούφου.

Ποσειδῶς ὁ τῆς Λογδοῦνου ἐπίσκοπος, ὑπὲρ τὰ ἕ' ἔτη τῆς D ἡλικίας γενόμενος, συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ πολλὰ παθῶν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη.

Ἄλλὰ καὶ Ἄτταλος τοῦνομα πολλὰ πολλῶν τῷ χρόνῳ πεπο-
θῶς, ἐν εἰρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐν νυκτὶ ἀξιοῦται.
Ἀλκιβιάδου γάρ τινος τῶν ἐν εἰρκτῇ τυγχανόντων κατεχομένου,
πάνυ ἀχμηρὸν βιοῦντος βίον, καὶ μηδενὸς ὄλως πρότερον μετα-
P 262 λαμβάνοντος, ἀλλ' ἢ ἄρτω καὶ ὕδατι μόνῳ χρωμένον, πειρωμέ-
νου δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ οὕτω διάγειν, Ἄττάλῳ τῷ προειρημένῳ
μετὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα, ὃν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ ἔνυσεν, ἀπεκα-
λύφθη ὅτι οὐ καλῶς ποιεῖ Ἀλκιβιάδης μὴ χρώμενος τοῖς κτίσμασι
τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον ὑπολειπόμενος σκανδάλου. κεισθῆς 20

7. Φλάκου V. 8. τὸ om. P. 9. Λογδοῦνου P. 12. Ἀταλὸς P.
16. μέσῳ om. P. 17. δὲ] τε P. *ibid.* Ἀτάλῳ P.

A. C.

[Ol. Iph.]

scripta, in quibus a multis praesertim commendatur celeberrimum illud quod ad Graecos inscripsit: in quo virorum apud eosdem illustrium omnium retroacta tempora commemorans, et Moesem, et Hebraeorum Prophetas longe vetustiores fuisse ostendit, qui quidem liber ex omnibus quos scripsit, longe pulcherrimus et utilissimus habetur.

174. xv. Ind. xii. Gallo et Flacco Coss.

175. xvi. Ind. xiii. Orphito et Rufo Coss.

2.

3.

Pothinus Lugdunensis Episcopus, qui annum aetatis nonagesimum excesserat, ad tribunal raptatus, et immensam passus crudelitatem, Martyrii cursum consummavit.

Sed et quidam nomine Atalus, multa multo tempore passus, dum in vinculis habetur, divina quadam visione per noctem dignatur. Cum enim quidam Alcibiades, qui cum iis qui in carcere erant, detinebatur, laboriosam prorsus vitam degeret, atque priusquam in custodiam daretur, nihil omnino praeter panem et aquam gustaret, in carcere eandem vitae rationem servare conaretur, praedicto Atalo, post exactum primum certamen, quo in Amphitheatro defunctus fuerat, divinitus aperitur, non recte facere Alcibiadem, qui iis quas Deus ceciderat non uteretur, aliisque scandalo esset. Hinc persuasus

δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πάντων φανερώς μετελάμβανεν, καὶ ἠγαθήσεται
τῷ θεῷ, καὶ δικαίως· οὐ γὰρ ἀνεπίσκεπτοι χάριτος θεοῦ ἦσαν,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἕγιον ἦν σύμβουλον αὐτοῖς.

σλθ' Ὀλυμπιάς.

R 614
B

5 Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ὑπ. Πουλλίλων καὶ Ἄφρον.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων νόμος ἐτέθη ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου
κληρονομεῖν τὸν πατέρα τὰ τέκνα· καὶ τῷ ἀγαρίστῳ δὲ παιδὶ τὸ
τετρασῦγγιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπέταξε τὸ ἔθνος τῶν Γερμανῶν.

10 Ἰνδ. ιε'. ιη'. ὑπ. Κομμόδου καὶ Κυντίλλου.

Ἰνδ. α'. ιθ'. ὑπ. Ὀρφίτου τὸ δ' καὶ Ῥοῖφου τὸ β'.

Σμύρνα τῆς Ἀσίας ἀπὸ σεισμῶν κατεβόρφη. Ἀντωνίνος ὁ C
καὶ Οὐῆρος νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Πανωνίαις πρὸ ἡκτῶ καλανδῶν
ἀπριλίῳ, ἄρξας ἔτη ιθ'.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐβασίλευσε Κόμμοδος ἔτη ιβ'. ἡμοῦ εχ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Κομμόδου Αἰγούστου τὸ β' καὶ Βήρου.

Οὗτος ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διω-
γμὸν τῆς ἐκκλησίας.

1. εὐχαρίσται P. 2. ἦσαν χάριτος τοῦ θεοῦ P. 5. Παλλί-
νος P. 8. τετρασῦγγιον P. 9. υπεταξέτο R, υπεταξάτο P. ib. τὸ
om. P. 10. Κυντίλλου P. 13. Πανωνίαις P, Πανωνίαις m. R, V.
14. ἀπριλίῳ P. 17. καινὸν V.

A. C.

Alcibiades, palam absque delectu appositum deinceps cibum
sumpsit, Deoque gratias egit: et jure sane, neque enim inex-
perti erant gratiae Dei, sed Spiritus sanctus iis in consulto-
rem aderat.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

CCXXXIX. Olympias.

176. xvii. Ind. xiv. Pollione et Apro Coss.

4. 5684.

His Coss. lex est promulgata, qua intestato patres filiis
succederent, ingrato vero filio bonorum paternorum quarta
duntaxat pars daretur.

Idem Imperator Germanorum gentem subjugavit.

177. xviii. Ind. xv. Commodo et Quintillo Coss.

1. 239.

178. xix. Ind. i. Orphito IV. et Rufo II. Coss.

2.

Smyrna Asiae oppidum terrae motu corrui. Antoninus
qui et Verus dictus est, morbo conflictatus in Pannoniis obiit
ex a. d. viii. Kalend. Apriles, cum imperasset annos xix.

Romanis xv. imperavit Commodus ann. xii. Colliguntur
anni v. κρσχο.

179. i. Ind. ii. Commodo Augusto II. et Vero Coss.

3. 5689.

Hic Commodus quamdiu imperavit, ab Ecclesiae persecu-
tione abstinnit.

V 210 Ἐπὶ τούτου Ἡγήσιππος τελειοῦται περὶ τῶν ἀποστόλων με-
D γάλως συγγραψάμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου.

σμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Πριλίκετος καὶ Γορδιανοῦ.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Κομμόδου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Βήρου τὸ β'. 5

Ἐιρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Λογδούνου τῆς Γαλλίας δι-
πρῆεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάντων κτήτωρ τις ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ
μεγάλῃ ὀνόματι Ἀρτάβανος φιλοτιμῶς ἔρῃμεν ἐν τῇ καλο-
P 263 μῆνι Δάφνῃ τοῖς δήμοις καλάμια συντόμια πολλὰ ἄρτων διαιω-
ζόντων, καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρτους πολιτικοὺς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ
πόλει τούτους δωρησάσθαι, καὶ ἠφόρῳσεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ
χωρίων πρόσδοον ἀναλογοῦσαν εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν
ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ οἱ τῆς Ἀντιοχείας πόλεως ἐν τῇ
Δάφνῃ στήλην μαρμαρινήν, ἐπιγράψαντες Ἀρταβάνει αἰωνία 15
μνήμη.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Μαιμερτίνο καὶ Ρούφου τὸ γ'.

B Ἡ κατὰ Φρόγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ παραπλήγων γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας καὶ Μαξιμί-
R 616 λας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Θεοδοῦτου. καθ' ὧν 20

6. Λογδούνου P. 10. Γαλλίας PV. 10. συντόμια πολλὰ m. R,
quae πολλά ἄρτων om. in textu. 11. ἐκάλεσεν R. 15. ἡ μνήμη
αἰωνία P. 20. ὡς Raderus, ὡς RV.

A. C.

[O. Iph.]

Illo imperante, decessit Hegesippus, qui de Apostolis ma-
gnifice scripsit, ut testatur Eusebius Pamphili.

CCXL. Olympias.

180. II. Ind. III. Praesente et Gordiano Coss.

4.

181. III. Ind. IV. Commodi Augusto III. et Vere II. Coss.

1. 240.

Irenaeus Lugduni urbis Galliae Episcopus celebris habi-
tus est.

His Coss. civis quidam magnae Antiochiae, nomine Ar-
tabanus, in magnificentiae argumentum, plurimas breves tessas
panum perpetuorum sparsit in plebem, in suburbano
Daphnensi, hosque panes vocavit Civiles, eo quod civitati
suae impertirentur: et ex propriis suis praediis congruos redi-
tus in eorundem panum civilium sumptus destinavit. Vicinam
vero Antiocheni, eidem in Daphne statuum marmoream crexer-
e, cum hac inscriptione:

Artabani memoria aeterna.

182. IV. Ind. V. Mamertino et Rufo III. Coss.

2.

Mendax et impia Montani Cataphrygum haereseos aucto-
ris, et cum illo pariter fureatium mulierum Priscillae et Maxi-

συνεγράψατο ὃ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ Ἀπολλινάριος Ἱεραπόλειος ἐπίσκοπος καὶ Μιλτιάδης συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Βικτωρίνου.

5 Τὸ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Ἀπολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἐφισταμένον τὸ ἔργον Βακτουανοῦ καὶ Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος.

σμά' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Μαριέλλου καὶ Αἰλιανοῦ.

10 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαριώνος τοῦ αἰρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Συνώπης ὀφρωμένου, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτοῦ αἰρέσει καὶ εἰς Ἰουδαϊσμὸν ἐκκλίνας καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλῶσσαν μαθὼν, ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλείστα τοῖς ὀβ' ἐρμηνευταῖς

15 συνάδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος.

Ἰνδ. η'. ζ'. ὑπ. Ματέρου καὶ Βραδουᾶ.

Ἰνδ. θ'. η'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Γλαβρίωνος.

Ἰνδ. ι'. θ'. ὑπ. Κρισπίνου καὶ Αἰλιανοῦ.

4. Κομμόδου τοῦ Ἀγούστου V. ib. τὸ om. R. 5. τῶν τειχῶν P. 6. ἐφισταμένον R. 12. μηνίων R. ib. αὐτῇ P. 15. ἀνάδοντα R. συναδόντως m. R. ib. καὶ om. R. ὀβ' Ἐπιφάνιος] p. 172. a.

A. C.

[Ol. Iph.]

millae vaticinatio nata est, Alcibiadis quoque et Theodoti contra quos scripsit sanctae memoriae Apollinaris Hierapoleos Episcopus, et Miltiades scriptor, alique complures, quos iaster extitit Sarapion Antiochiae Episcopus.

182. v. Ind. vi. Commodo Augusto IV. et Victorino Coss. 3.

Apollonium Nicaeae Bithyniae urbe extra moenia constructum est, operi praefecto Bactuano, cum Bithyniae praecesset Severus.

CCXLI. Olympias.

184. vi. Ind. vii. Marcello et Aeliano Coss. 4.

His Coss. quidam Theodotio in Ponto natus, ex Marcionis Haeresiarchae sectatoribus, qui et ipse Sinope oriundus erat, ejurata eadem haeresi, in Judaismum declinavit: cumque eorum elementa et linguam didicisset, privatim et ipse multa edidit quae cum lxxii. Interpretibus consentiunt, ut de illo refert Epiphanius Cypri Episcopus.

185. vii. Ind. viii. Materno et Bradua Coss. 1. 241.

186. viii. Ind. ix. Commodo Augusto V. et Glabrione Coss.

187. ix. Ind. x. Crispino et Aeliano Coss. 2. 8.

Detracto Colossi Rhodii capite, Commedus suum imposuit.

Τοῦ κολοσσῶ Ῥόδου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμμοδος ἰδίαν ἐπέθηκεν εἰκόνα.

᾽Ωριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Ῥώμης σκαπτὸς ἔπυσεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμὸς γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ ὅλα τὰ μέρη Ῥώμης αὐτῆς διέπλεξεν.

P 264
V 211

Θέμαι Κομμοδιαναὶ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερῶθησαν.

σμβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ια'. ι'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Σιλανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ια'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Σεπτι-10
μιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ὑπ. Κομμόδου Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Περτί-
νακος.

B Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγὸς ἐν οἰκίᾳ Βε-
στιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ καὶ Ἀτταλιανῆς τῆς ὑπατίσσης ἐν Ῥώ-15
μῃ πρὸ α' καλανδῶν Ἰανουαρίων, ἄρξας ἔτη ιβ'.

R 618

Ῥωμαίων ις' ἐβασίλευσε Λούκιος Περτίναξ μῆνας β'.

ἡμοῦ ἔτη εχθ' καὶ μῆνας β'.

Περτίναξ ἀξιούση τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναικα ἀ-

4. Καπιτωλίῳ R. 16. καλάνδης RV 18. ἔτη om. P. id. καὶ
om. P. 19. τῇ om. R.

Anni a. m. c. A. C.

[OL Iph.]

Origenes Alexandriae nascitur.

Hoc anno Capitolium Romae de caelo tactum est, in-
genaque extitit incendium, quo et Bibliothecae, et universae
ipsius urbis Romae regiones conflagrarunt.

Thermae Commodianae Romae dedicatae sunt.

CCXLII. Olympias.

188. x. Ind. xi. Fusciano et Silano Coss.

189. Junio et Servilio Coss.

190. xi. Ind. xii. Commodo Augusto VI. et Septimiano
Coss.

191. Aproniano et Brada Coss.

192. xii. Ind. xiii. Commodo Augusto VII. et Pertinace
Coss.

Commodus repentina morte interit in aede Vestiani affi-
nis sui, et Attaliansae feminae Consularis, Romae, pridie Ka-
lendas Januarias, cum imperasset annos xii.

5698.

Romanis xvi. imperavit Lucius Pertinax mensibus ii. Col-
liguntur anni v. MDXCIX.

Pertinax, petenti Romanorum Senatui, ut conjugem Au-
gustam, filium vero Caesarem renuntiaret, intercessit, dicens,
Satis esse quod invitatus ad Imperium accessisset.

Pertinax, qui et Lucius dictus, a militibus interfectus est,

4.

1. 242.

2.

3.

τοῦ σιβαστῆν ὀνομάσαι καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδεῖξαι, ἀντι-
πε φάσκων, Ἰκανὸν ὅτι βεβιασμένος πάρεισιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

Περτίνυξ ὁ καὶ Λούκιος ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς
ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸν Μάρτιον, ὡν ἐτῶν 6.

5 Ῥωμαίων ἰζ' ἐβασίλευσεν Αἰδῖος Ἰουλιανὸς ὁ καὶ Σίλβιος C
μῆνας ζ'. ὁμοῦ ἔτη ,εψ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὕπ. Φλάκκου καὶ Κλάρου.

Καὶ οὗτος Αἰδῖος ἐσφάγη ἀπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πη-
γὴν τοῦ παλατίου Ῥώμης ἕσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύσιν, ἐκ συ-
10 σκευῆς τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡν ἐτῶν ζ'.

σγμ' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων ἠ' ἐβασίλευσεν Λούκιος Σεπτίμιος Σεβήρος ἀπὸ D
τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιδ'. ὁμοῦ ἔτη ,εψιδ'.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ὕπ. Σεβήρου Αὐγούστου καὶ Σαβίνου.

15 Ἰνδ. α'. β'. ὕπ. Τερτύλλου καὶ Κλήμεντος.

Ἰνδ. β'. γ'. ὕπ. Λέξτρον καὶ Πρίσκου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ὕπ. Λατερανῶ καὶ Ρουφίνου.

Ἀγεται τὸ Βυζάντιον Θράκης ἐμπόριον εἶναι, καὶ ὅτι το-
πάρχης ἦν ἐν αὐτῇ Βαρβύσιος ὁ πατὴρ Φεδαλίας, καὶ ὅτι ἐν

2. βεβιασμένως RV. 7. Φλάκου V. 18. ἔτη alterum om. P.
15. Κλήμητος R. 16. Δέκτρον R. 18. Περὶ τοῦ Βυζαντίου
πῶς συνίστη τὸ Βυζάντιον praeponit P, quae alia manus ascripsit
margini V. id. τόκαρχος P. 19. ἐν τῇ ζωῇ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annl a. a.

dum ex Palatio in campum Martium proficiscitur, annos na-
tus LXX.

Romanis XVII. imperavit Didius Julianus, qui et Silvius
dictus, menses VII. Colliguntur anni v. MDCC.

5699.

193. I. Ind. XIV. Flacco et Claro Coss.

1. 243. 5699.

Similiter et hic Didius a Cubiculario per suorum insidias
interfectus est ad fontem Palatii, Romae, dum piscibus inten-
dit, annos natus LX.

CCXLIII. Olympias.

Romanis XVIII. imperavit Lucius Septimius Severus, a Ro-
mano Senatu Imperator electus, ann. XIX. Colliguntur anni
V. MDCCXIX.

5718.

194. I. Ind. XV. Severo Augusto et Sabino Coss.

2.

195. II. Ind. I. Tertullo et Clemente Coss.

3.

196. III. Ind. II. Dextro et Prisco Coss.

4.

197. IV. Ind. III. Laterano et Rufino Coss.

1. 244.

De Byzantio, et quomodo conditum est Byzantium.

Alant Byzantium esse Thraeciae Emporium, cujus Princeps fuit Bar-

- P 265 ζωῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔκτισεν ἐκείνη πολλὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἐμπορίῳ,
καὶ ἔστησεν ἐν αὐτῷ καὶ τύχην, ἥτινα ἐκύλευσε Κερῶν. καὶ
ὅτε ἡμέλλε τελευτᾶν ὁ πατὴρ αὐτῆς Βαρβύσιος, παρεκελεύσατο
κτίσαι αὐτὴν τείχος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλά-
σης, ὅπερ νῦν ἔστι τὸ παλαιὸν τείχος Κωνσταντινουπόλεως, του-5
τέστιν ἀπὸ τοῦ καλουμένου Πετρίου ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου
Αἰμιλιανοῦ, πλησίον τῆς καλουμένης Ῥάβδου. τὴν δὲ λεχθῆ-
σαν Φεδαλλίαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἠγάγετο Βύζας ὁ
Θρακῆς βασιλεὺς, καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον, ἥγον τὸ ἐμπό-
R 620 ριον, εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὸ Βυζάντιον, ἔνθα τῶν καλοῦνται αἱ 10
Νίκαι, πλησίον τῶν Κιλίκων, δεδωκὸς τῷ τόπῳ καὶ δίκαιον
B πόλεως. καὶ ἔλθων ἀπὸ Ῥώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβή-
V 212 ρος τοῦτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ
ἑωρακὸς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν, ἀνήγειρε τὴν Βυ-
ζοῦ πόλιν, καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον 15
Ζευξίππου. καὶ ὅτι ἐκεῖ ἴστατο ἐν μέσῳ τοῦ Τετραστίου στήλη
χαλκῆ τοῦ ἡλίου, καὶ ἐποκάτω αὐτῆς ἔγραφε τὸ ὄνομα τοῦ ἡλίου
Ζευξίππου. οἱ δὲ Θρακῆς οὕτως ἔλεγον τὸν τόπον Ἥλιον, οἱ δὲ
τῆς πόλεως Βυζαντίων καὶ αὐτοὶ ὠνόμασαν τὸ αὐτὸ δημόσιον
λουτρὸν Ζευξίππου κατὰ τὸ ὄνομα, ὅπερ εἶχε πρῶτον ὁ τόπος, 20
C καὶ οὕκτι, ὡς εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐκά-
λουν αὐτὸ Σεβήριον. ἐγένετο δὲ τὸ Τετράστων τοῦ Ζευξίππου,

4. κτίσας R. 11. Κηλίκων PV. 16. ὅς R. ib. τετραστίου PV hic
et postea. 17. τοῦ ἡλίου τὸ ὄνομα P. 18. Θρακῆς P. 19.
Βυζάντιον V, Βυζάντων R.

bysius, Phedallae pater: quae quidem superstite adhuc parente plura
aedificia in eo condidit, Fortunamque collocavit, quam Ceroen appella-
vit. Ferunt praeterea moriturum patrem Barbysium ipsi reliquisse in
mandatis, ut in eo murum a mari ad mare excitaret: qui quidem murus
est ille antiquus Constantinopolis, qui a Petrio usque ad portam Sancti
Aemiliani, juxta locum quem Rhaddon vocant, porrigitur. Ipsam vero
Phedallam post patris mortem in uxorem accepit Byzas Thraciae Rex,
locumque seu emporium de suo nomine Byzantium nuncupavit, ubi nunc
sunt quae vocantur Victoriae, haud procul a Celicibus, et jure civitatis
locum donavit. Severus deinde post multa tempora hoc Imperii anno
(iv.) Roma profectus, Byzantium veniens, urbisque situs pulchritudinem
contemplatus, Byzae urbem iustauravit, publicumque condidit in ea bal-
neum, Zeuxippum appellatum: quod in Quadriporticus mediantibus status
solis aerea staret, in ipsius basi Solis Zeuxippi nomine inscripto. Ac
Thraeces quidem locum Helium seu Solem: cives autem, Byzantii bal-
neum publicum Zeuxippum, juxta nomenclaturam, qua antea donabatur,
appellarunt, non vero secundum Imperatoris decretum, qui de suo no-
mine Severium nuncupandum statuerat. Extitit autem Zeuxippi Qua-

ἔπου ἴστατο ἐν μέσῳ ἢ στήλῃ τοῦ ἡλίου, καὶ ἔκτισεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς αὐτῆς Βύζου πόλεως ναὸν ἦτοι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων δι' ὁ ἱερῶν τῶν κτισθέντων πρώην ἀπὸ μὲν Βύζου Ἀρτέμιδι σὺν ἐλάφῳ, ἀπὸ δὲ Φεδαλάς Ἀφροδίτῃ.
 5 καὶ ἀναγαγὼν Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ Τετρασιῶν τὸ ἄγαλμα τοῦ ἡλίου ἔστησεν αὐτὸ ἄνω ἐν τῷ ἱερῷ, κτίσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος κυνήγιον μέγα πάνυ, καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης θέατρον. ἔκτισε δὲ καὶ τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ Βυζάντιον ὁ λεχθεὶς Σεβῆρος, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ
 10 κῆπον ἀπὸ τινῶν ἀδελφῶν ὄρφανῶν· καὶ καταλύσας τὰ οἰκήματα καὶ τὸν κῆπον ἐκδεδρωῶσας ἐποίησε τὸ ἵππικὸν τοῖς Βυζαντίοις καὶ τὸ λεγόμενον Στρατήγιον ἀνενέωσεν ὁ αὐτὸς Σεβῆρος, ὅπερ ἦν πρώην κτισθὲν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε κατὰ Δαμίου ἐπιστράτευσεν, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον Στρατήγιον· ἐκεῖ
 15 γὰρ στρατολογήσας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὤρμησεν κατὰ Περσῶν εἰς τὸν πόλεμον.

σμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ἔπ. Σατορνίνου καὶ Γάλλου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ἔπ. Ἀνουλλίνου καὶ Φρόντωνος.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ἔπ. Σεβῆρου Ἀδούστου τὸ β' καὶ Βικτωρίνου. P 266

3. καὶ ἀντὶ] κατέναντι Chilmeadus ad Malalae p. 292. 6. ed. Bonn.

4. Ἀρτέμιδι σὺν Μαλάλας, Ἀρτεμιδίου V, m. R., Ἀρτεμιδίου P, Ἀρτεμιδίου m. R. ib. Ἀφροδίτης P. 5. ἀναγὰν P. ib. ὁ Σεβῆρος ὁ P. 12. καὶ λεγόμενον P.

driporticus, ubi in medio stetit Solis statua, in cujus locum in ipsius Auniam. c. Byzae civitatis Acropoli templum excitavit Apollini sacrum, et pro aliis duobus fanis prius extractis, a Byza quidem Dianae Elaphaeae, a Phedalia vero Veneris. Ex Quadriporticu translatam Solis statuam in summo templo constituit Imperator: e regione Dianae fanl amplissimo Cynegio, e regione vero templi Veneris Theatro aedificatis. Idem praetera Severus Circum condidit, coemptis a pupillis quibusdam fratribus aedibus ac hortis: ac disiectis aedibus, evulsisque ex hortis arboribus, Byzantiis Circum aedificavit. Sed et Strategium seu Praetorium instauravit idem Severus, quod dudum ab Alexandro Macedone extractum fuerat, cum in Darium expeditionem suscepit, locoque Strategii nomen dedit, quod post sibi instructum exercitum, idem Alexander Macedo adversus Persas arma moverit.

CCXLIV. Olympics.

A. C.			[Ol. Iph.]
198.	v.	Ind. iv.	Saturales et Gallo Coss. 2.
199.	vi.	Ind. v.	Anullino et Frontone Coss. 3. 570A.
200.	vii.	Ind. vi.	Severo Augusto II. et Victorina Coss. 4.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Μωκικανοῦ καὶ Φαβιανοῦ.

R 629 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

σμέ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Σεβήρου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Ἀντωνίνου. 5

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχος τις Σαμαρείτης, τῶν
B παρ' αὐτοῖς σοφῶν, μὴ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσή-
σας φιλαρχίαν καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς, προσ-
έρχεται Ἰουδαίους καὶ προσηλυτεύει καὶ περιτέμνεται δευτέραν
περιτομήν. οὗτος τοίνυν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμα-
10 ρεῖταις ἐρμηνεύων ἐρμηνεύσας τὴν τρίτην ἐξέδωκεν ἐρμηνεῖαν.
ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἐρμηνευτῶν, Ἀκύλα
καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος, ἔθηκεν.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πλαυτιανοῦ καὶ Γέτα.

Πλαυτιανὸς ὁ ὑπάτος ἐσφάγη πρὸς ἰα' καλανῶν φεβρουα-
15 ρίων.

C Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Χλωνος καὶ Ἀβιονος.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Ἀντωνίνου τὸ β' καὶ Γέτα τὸ β'.

V 213 Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβήρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος
διωγμὸν κατὰ χριστιανῶν ἐποίησε, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ 20

6. ἐν τούτοις χρόνοις P. ἰδ. Σαμαρείας R, Σαμαρείτης V. 10.
Σαμαρείταις PV. 12. Ἐπιφάνιος] p. 172. B. Cuius loci lac-
nae hinc supplendae sunt. ἰδ. Ἀκύλα P. 15. φεβρουαρίαν PV.

Annian. c. A. C.

201. viii. Ind. vii. Muciano et Fabiano Coss.

His Coss. facta est Christianorum persecutio, multique
martyrio vitam finierunt.

[Ol. Iph.]

1. 245.

CCXLV. Olympias.

5708. 202. ix. Ind. viii. Severo Augusto III. et Antonino Coss. 2.

His temporibus, Symmachus quidam Samaritanus, inter
suos sapientia praestans, cum debiti honores a popularibus si-
bi denegarentur, immodica vero teneretur dominandi cupiditate,
genti suae infensus, apud Iudaeos demigravit, prosely-
tumque professus, secundum circumciscus est. Hic igitur quo
Samaritanorum interpretationes everteret, tertiam edidit inter-
pretationem. Haec Epiphanius Cyprius de tribus interpreti-
bus, Aquila, Symmacho, et Theodotione observavit.

203. x. Ind. ix. Plautiano et Geta Coss.

Plautianus Consul ex a. d. xi. Kalendas Februarii neca-
tus est.

204. xi. Ind. x. Chilone et Libone Coss.

205. xii. Ind. xi. Antonino II. et Geta II. Coss.

Hisdem Coss. Severus dum Alexandriae moratur, contra

4.

1. 246.

- Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Λεντούλου καὶ Κεριαλλίου.
 B Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Σαβίνου τὸ β' καὶ Ἀνουλλίνου.
 Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Πραίσεντος καὶ Ἐξτρικάτου.

σμθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀδουέντος. 5

Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Σακερδότου.

- Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀντωνίνος Καρῆκαλλος κατὰ
 Περσῶν ἀπελθὼν καὶ ἀναλαβὴν τὴν Ὀσροηνήν, συμβαλὼν εἰς
 C τὸν πόλεμον ἐσφάγη, μέσον Ἐδέσσης καὶ Καδρῶν, ὧν ἐτῶν ζ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσεν Μακροῦνος ἔτος α'. ἡμοῦ ρηπζ'. 10

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Κωμάζοντος.

Μακροῦνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαίδι, ὧν ἐτῶν νβ'.

Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος Ἡλιωγάβαλος ἔτη δ'.
 ἡμοῦ ρηλα'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Γράτου καὶ Σελεύκου. 15

ον' Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. ιγ'. β'. ὑπ. Ἀντωνίνου Αἰγούστου τὸ β' καὶ Ἀλεξάνδρου.

1. Κεριαλλίου P. 2. Ἀνουλλίνου P. 8. καὶ — συμβαλὼν ομ. P.
 9. Αἰδέσσης PV.

Anni a. m. c. A. C.

[OL Iph.]

CCXLVIII. Olympias.

214.	vi.	Ind. v.	Messala et Sabino Coss.	2.
215.	iii.	Ind. vi.	Lentulo et Cereali Coss.	3.
216.	iv.	Ind. vii.	Sabino II. et Anulino Coss.	4.
217.	v.	Ind. viii.	Praesente et Extricato Coss.	1. 249.

CCXLIX. Olympias.

218.	vi.	Ind. ix.	Antonino Augusto V. et Advento Coss.	2.
219.	vii.	Ind. x.	Antonino Augusto VI. et Saecredote Coss.	3.

His Coss. Antoninus Caracallus dum in Persas proficiscitur, inter Aedessam et Carras interficitur, annos natus ix.

5726. Romanis xx. imperavit Maecrinus annum i. Colliguntur anni v. MDCXXVII.

5730. 220. i. Ind. xi. Antonino et Comazonte Coss. Maecrinus Archelaide e medio tollitur; cum vixisset annos xii.

Romanis xxi. imperavit Antoninus Heliogabalus an. iv. Colliguntur anni v. MDCXXXI.

221. i. Ind. xii. Grato et Seleuco, Coss. 1. 250.

CCL. Olympias.

222. ii. Ind. xiii. Antonino Augusto II. et Alexandro Coss. 2.

Ἰνδ. ιδ'. γ' ὑπ. Μαξιμίον καὶ Αἰλιανῶ.

V 214

Διανοκτίρας ἡμερῶν τριῶν ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, καὶ σει-
σμοὶ σφοδροὶ ἐκινήθησαν πρὸ ε' ἰδῶν Σεπτεμβρίων καὶ πρὸ
ιε' καλανῶν Δεκεμβρίων καὶ πρὸ ιδ' καλανῶν Ἰανουαρίων.

5 Παλαιστίνης Νικοπολῆς, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκλήθη
πόλις, πρεσβευτικῶς ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλιῶ
Ἀφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγραψάμενου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Φλαβιανοῦ καὶ Κρισιπίνου.

P 268

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφύγη Ἀντωνίνος Ἡλιογαβάλος
Ἀβγούστος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς, ὡν ἐτῶν λς'.

Ῥωμαίων κβ' βασιλευσεν Ἀλέξανδρος Μαρμαρίας ἔτη γ'
δομοῦ εφμδ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Φουσκιανοῦ καὶ Δέξιπρου.

αγα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ β' καὶ Μαρκελλίου.

Ἰνδ. γ'. γ'. ὑπ. Ἀβλίνου καὶ Μαξιμίον τὸ β'.

B

Ἰνδ. δ'. δ'. ὑπ. Μοδέστου καὶ Πιρόβου.

Ἰνδ. ε'. ε'. ὑπ. Ἀλεξάνδρου τὸ γ' καὶ Διωνος.

αββ' Ὀλυμπιάς.

ιδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Ἀγρεκόλα καὶ Κλήμεντος.

εἰδῶν P. 11. Μαρμαρίας V et infra. 20. Ἡγροκόλα P.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

III. Ind. xiv. Maximo et Aeliano Coss.
gilliae trium dierum Romae actae sunt, et vehementer
notus in ea facti, ex ante d. v. Id. Septemb. et ex a.
Calend. Octobr. ac denique ex a. d. Kalend. Novembr.
opolis Palaestinae urbs, Emmanus prius nuncupata,
est, legationem pro ea obsecuta illius Praefecto Julio
Chronicorum scriptore.

IV. Ind. xv. Flaviano et Crispino Coss.
Coss. Antoninus Heliogabalus Romae a cognate suo
s est, cum sextum et trigésimum ageret annum.
nis xxii. imperavit Alexander Mammaeus F. anno
igustum an. v. προσκριν.

5748.

Ind. i. Fusiano et Dextro Coss. 1. 251. 5751.

CCLI. Olympias.

- Ind. II. Alexandre II. et Marcello Coss. 2.
- Ind. III. Hibino et Maximo II. Coss. 3.
- Ind. IV. Modesto et Prebo Coss. 4.
- Ind. V. Alexandro III. et Digne Coss. 1. 252.

CCLII. Olympias.

Ind. VI. Agricola et Clemente Coss. 2.

- Ἰνδ. ζ'. ζ'. ὑπ. Πομπητιανοῦ καὶ Πελεγμιατοῦ.
- Ἰνδ. η'. η'. ὑπ. Λούπου καὶ Μαξίμου τὸ γ'.
- Ἰνδ. θ'. θ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ δ' καὶ Πατίερον.

C

σγ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ι'. ι'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ε' καὶ Οὐρβάνου. 5
- Ἰνδ. ια'. ια'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Κυντιανοῦ.
- Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. ὑπ. Μαξίμου τὸ ς' καὶ Ἀφρικανοῦ.
- Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. ὑπ. Περπέτου καὶ Κορνηλίου.

Ἔτους σέ τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἡμαρτήρησεν. 10

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ
D Ἀλεξάνδρου Αἰγυπτῶτος, ὡς ἔστιν ἐπὶ τὸν παυλεῶνα αὐτοῦ ἐν
Μογοντιακῷ, ὧν ἑτῶν λ'. τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μάμμαϊαν,
οὕσαν μετ' αὐτοῦ, ἐπνέξαν ἐν σχοίνῳ εἰς τὸν παυλεῶνα ἴσω.

Ῥωμαίων κγ' ἔβασίλευσε Μαξιμῆτος Αἰγυπτῶτος ἀναγορευ- 15
θεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἔτη γ'. ἡμοῦ εψμζ'.

σδ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιδ'. α'. ὑπ. Οὐλπικίου καὶ Ποντιανοῦ.
- Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Ἀλβόλα.

2. Δούκων V. 11. τῶν] τούτων P. 12. αὐτοῦ om. P. 18.
19. p. seq. v. 1. ιδ'. Μαξ. α'. ιε'. Μαξ. β'. ς'. Μαξ. γ'. R. 19.
Ἀβιολά V.

Anniam.c.A. C.

231.	vii.	Ind. vii.	Pompeiano et Pelegniano Coss.	[Ol. Iph.]	3.
232.	viii.	Ind. viii.	Lupo et Maximo III. Coss.		4.
233.	ix.	Ind. ix.	Maximo IV. et Paterno Coss.		1. 253.
CCLIII. Olympias.					
234.	x.	Ind. x.	Maximo V. et Urbano Coss.		2.
235.	xi.	Ind. xi.	Severo et Quintiano Coss.		3.
236.	xii.	Ind. xii.	Maximo VI. et Africano Coss.		4.
237.	xiii.	Ind. xiii.	Perpetuo et Cornelio Coss.		1. 254.

Anno ccv. post Christi in coeles assumptionem, marty-
rium subit Sanctus Cyprianus.

Isidem Coss. Alexander Augustus interfectus est ab exer-
citu, cum esset in tabernaculo, Mogontiaci, annos tunc natus
xxx. ejusque mater Mammaea, quae cum filio erat, intra
ipsum tabernaculum laqueo est suffocata.

5746. Romanis xxiii. imperavit Maximianus Augustus, ab exer-
citu renunciatus, annis iii. Colliguntur anni v. κρδρλνν.

CCLIV. Olympias.

238.	i.	Ind. xiv.	Ulpicio et Pontiano Coss.		2.
239.	ii.	Ind. xv.	Gordiano et Aviaia Coss. ...		3.

Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Οὐενούστου. R 628

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπιβόηταις οἱ στρατιῶται ἔσφαξαν Μαξιμίον Ἀύγουστον εἰς Ἀκυληίαν, ὅντι ἐτῶν ξε'. καὶ βασιλευσεν Βαλβίνος μῆνας γ', καὶ ἐσφάγη. καὶ βασιλευσέν 5 Πούπλιος ἡμέρας ἑκατὸν, καὶ ἐσφάγη.

Ῥωμαίων κδ' βασιλευσεν Γορδιανὸς Σεπίωρ ἔτη ε'. V 215
ὁμοῦ ἐγγύ'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Γορδιανοῦ Ἀύγουστου τὸ β' καὶ Πομπηιανοῦ.

10 σὲ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Ἀττικοῦ καὶ Πραίτεξτάτου.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Αὐρηλιανοῦ καὶ Πάππου. B

Γορδιανὸς Ἀύγουστος ἐποίησεν ἀρεθμὸν τῶν λεγομένων κυριώδεων, ἐπέρας αὐτοῦ κατ' ἐπιλογήν, ὡς τελείους καὶ εὐσθενεῖς καὶ μεγάλης ὄντας θύλας, ἀπὸ τοῦ τμήματος τῶν λεγομένων σχολαρίων, καλλίστας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον σενιῶρων· οὗτοι εἰσιν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Περγηνοῦ καὶ Αἰμιλιανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Τατιανοῦ.

1. Οὐενέστρου V. 3. Ἀκίλιαν P, Ἀκύλιαν V: 4. ὁ Βαλβίνος P.
6. Βουίωρ V, m. R. 17. εἰσιν οἱ] εἰσι P.

A C. [Ol. Iph.] Anni a. m. c. 4.

240. III. Ind. I. Albino et Venusto Coss.
His Coss. irruentes milites Maximinum Augustum Aquiliae interfecerunt, cum annum ageret LXV. cui successit Balbinus, quo tertio post mense casso, Imperium adeptus est Ulpianus, qui post centum dies pariter est interemptus.

Romanis. XXIV. imperavit Gordianus Senior annos VI. colliguntur anni v. MDCLIII.

241. I. Ind. II. Gordiano Augusto II. et Pompiliano Coss. 1. 255.

CCLV. Olympias.

242. II. Ind. III. Attico et Praetextato Coss. 2.

243. III. Ind. IV. Aureliano et Pappo Coss. 3.

Gordianus Augustus Candidatorum cohortem instituit, scitis potissimum qui florenti essent aetate, ac validi, et qui gna essent corporis specie, ex eorum legione, qui Scholarii cantur: ipsamque Scholam cohortis istius de suo nomine niorum appellavit: ii vero sunt ex sexta Schola.

244. IV. Ind. V. Peregrino et Aemiliano Coss. 4.

245. V. Ind. VI. Philippo et Tatiano Coss. 1. 256.

CCLVI. Olympias.

246. VI. Ind. VII. Praesente et Albino Coss. 2.

ἐν Ὀλυμπιάδῃ.

C Ἰνδ. ζ'. ζ'. ἔπ. Πρωτόκλου καὶ Ἀθρίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἑπτάτων νόσφ βληθείς Γορδιανὸς Σενίωρ τελευτᾷ, ὡν ἔτων οὐδ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Φίλιππος δ' Ἰουλιανὸς ἅμα Φίλιπ-5
πρ τῷ νῆφ αὐτοῦ Ἰη ζ'. ἡμῶν γ' οὐδ'.

Ἰνδ. η'. α'. ἔπ. Φιλίππου Αἰγούστου τὸ β' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. β'. ἔπ. Φιλίππου Αἰγούστου τὸ γ' καὶ Φιλίππου
υἱοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. γ'. ἔπ. Αἰμιλιανοῦ τὸ β' καὶ Ἀκυλίνου.

D

ἐν Ὀλυμπιάδῃ.

Ἰνδ. κ'. δ'. ἔπ. Δεκιῦ καὶ Γρατιανοῦ.

R 630

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἅμα τῷ νῆφ αὐτοῦ Φιλίππῳ ἀποθνήσκον
συνεστήσαντο τῶν λεγομένων κاندιδάτων; ἐπαρμόντες κατ' ἐπι-15
λογὴν νεανίσκους ἄνδρας ἀπὸ τῶν σχολῶν, καλεῖσθαι τῆν
σχολῶν τοῦ πατρ' αὐτῶν σουστάντος τὰ γμῆτος εἰς τὸ ἐπὶ τῶν
Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουλιανῶν ὄνομα εἶναι οἱ τῆς ἐβδόμης
σχολῆς.

P 270 Ἰνδ. κβ'. ε'. ἔπ. Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ.

3. Ἐπιὸν V, m. R. 5. Ἰουλιανὸς V, m. R. 8. 10. τοῦ υἱοῦ P. 10.
τὸ β' αὐτοῦ τὸ δεκάτου R. 18. Ἰουλιανῶν PV.

Anni a. m. c. A. C.

[Ol. Iph.]

His Coss. Gordianus Senior ex morbo decessit, an. LXXIX.
natus.

Romanis xiv. Imperavit Philippus Junior, una cum filio
Philippo, annos iv. Colliguntur anni v. mdcclxix.

247. I. Ind. viii. Philippo Augusto II. et Philippo F.
Coss.

3.

248. II. Ind. ix. Philippo Augusto III. et Philippo F.
II. Coss.

4.

249. III. Ind. x. Aemiliano II. et Aquilino Coss.

1. 257.

CCLVII. Olympiade.

250. iv. Ind. xi. Decio et Gratiano Coss.

2.

251. Decio III. et Decio Octavio Coss.

3.

Philippus Imperator una cum filio suo Philippo cohortem
instituit Candidatorum, in eam adscitis selectis viris juvenibus
ex Scholaris, Scholae legionis ab iis institutae de Philippo
patris nomine Juniorum indita appellatione: atque hi sunt e
septima Schola.

5751. 252. v. Ind. xii. Gajo et Volusiano Coss.

4.

Ἰνδ. γ'. ε'. ἔπ. Βελαρσιανῶ τὸ β' καὶ Μαξιμου.

Φίλιππος ὁ Ἰουνίωρ πολλοὺς συμβαλῶν πολέμους εὐτυχῶς ἔπραξεν. καὶ ὡς πολεμαὶ τοῖς Γήπεσι, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ-συμπαδῶν αὐτῷ μηρόκλαστος ἐγένετο. καὶ ἔλθῶν ἐν 5 τῇ Ῥώμῃ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτῆ, ὡν ἐτῶν με'.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Δέκιος ἔτος α'.

οἰοῦ. ψψξ.

Ἰνδ. ιδ'. α'. ἔπ. Δεκίου Καίσαρος καὶ Δεκίου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου διαγωγῆ κατὰ χριστιανῶν γενο- B
10 μένου Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν μεθ' ὃν Κορηγίλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. ὁμοίως δὲ καὶ Βαβυλάς τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ V 216
ἐτελειώθη. μεθ' ὃν Ἀντιοχεὺς ἤγχεται ἐν Φάβριος ἔτη γ'. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐστώσαντες ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν
15 πίστεως καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις ἐτελειώθησαν. κατὰ διαδο-
χὴν δὲ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς καὶ τοῦτο περὶ τοῦ ἁγίου Βαβυλά, ὡς
διηγήσατο τοῖς πρὸ ἡμῶν ὁ μακάριος Διονύσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀν-
τιοχείας. οὗτος Δέκιος ἀντίει τὸν ἄγιον Βαβυλᾶν, οἷχ ὡς χρι- C
στιανὸν μένον, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτόλμησεν ἐπισηχθῆν τοῦ βασιλέως
20 Φίλιππου τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὸν Φίλιππος χριστιανὸς ὄντας

2. Ἰούλιος V. 13. Φλάβιος P. 17. διηγήσατοῖς πρὸ V. 18.
οὔτως V. id. ἀνέλλετο P.

A. C.

[Ol. Iph.]

258. vi. Ind. xiii. Volusiano II. et Maximo Cons.

1. 258.

Philippus Junior multa bella feliciter confecit. Is dum contra Gepidas praellatur, equo cespitante lapsus, sanus contivit, Romanisque reversus, ex eo vulnere, moritur, cum esset aetatis XLV.

Romanis xxvi. imperavit Decius annum i. Colliguntur anni v. MDCCLX.

1. Ind. xiv. Decio Caesare et Decio filio ejus Cons.

Sub initium Imperii Decii, excitata in Christianos persecutio, Flavianus Romanorum Episcopus martyrio vitam exiit: post quem Cornelius in Episcopatum successit per annos tres. Similiter et martyrio cursum consummavit Babylas Antiochiae Episcopus, cujus vice Antiochenam cathedram adeptus est Flavius, quam per triennium tenuit. Completes vero alii in oriente, dum in fide Christi constantes permittunt, ut et in aliis provinciis mortem obierunt. Ex majorum porro relatione, et hoc de Sancto Babyla ad illos pervenit, uti his qui ante haec tempora vixere narravit Beatus Leonatius Antiochiae Episcopus: His Decius Sanctum Babylam, non solum quod Christianorum religionem prosteretur, interfecit, sed et quod imperatoris Philippi uxorem, atque adeo ipsam Philippum,

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρνομήσαντες τοῦ Φιλίππου. ἦν δὲ ἡ παρνομία τοιαύτη. Φίλιππος ἐπίσκοπος ὁ Ἰουδαῖος, ἐπαρχος ὢν ἐπὶ τοῦ προηγησαμένου αὐτὸν βασιλέως Γορδιανοῦ, παραθήκηρ ἔλαβεν παρὰ Γορδιανοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ τελευτήσαντος Γορδιανοῦ τοῦ βασιλέως σφάζει τὸν παῖδα Φιλίππου ἑβασίλευσεν.

R 632
D

Καὶ ἐν Σμύρῃ τῆς Ἀσίας Πιόνιος σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἑμαρτύρησεν, ἀνὴρ λόγιος καὶ τῶν ἐν μαθήμασιν τοῦ χριστιανῶν λόγου διαπρεπόντων γνωριζόμενος, ἐπὶ Ηρόδου Κωνσταντινιανοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας πρὸ δ' ἰδῶν μαρτύρων, ὃ ἐστὶ κατὰ Ἰουδαίου μηνὸς ἔκτω ἰβ', σαββάτου ἑβραϊκῆς δεκάτης.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ἡγεμονικοῖς παραστάς δικαστηρίοις, καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ διαπρέφως ὁμολογία, λιπαρῶ γήρει καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐτελευτήθη τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ.

P 271

Ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβεροὺς καὶ λεαινας, καὶ ἀπέλευσεν εἰς τὸ λιμνὸν ἀνατολῆς, ἀπὸ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης ἕως τοῦ Κιρκησίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεάν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνοὺς. ὁμοίως δὲ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς Λιβύης ἤγαγεν ἔρπετὰ λοβόλα καὶ φοβερὰ ἀρρένο-

1. τοῦ om. P. 2. ἡ κ. τοιαύτη] κ. αὕτη P. *ibid.* Ἰούνας V. 9. Κωνσταντιανοῦ P. 10. ἰδῶν P. 12. δὲ om. P. 15. τοῦ om. P. 19. Κιρκισίου PV.

ustrumque Christianum, ab aedis sacrae ingressu arcere coeet ausus, propter perpetratum a Philippo crimen, quod ejusmodi fuit: Philippus iste Junior, cum Praefecturiam Praetorii, imperante illius decessore Gordiano, gereret, commendatum sibi ac suae tutelae datum a Gordiano filium, ipso Gordiano Imperatore mortuo, interfecit, ac imperium arripuit.

Smyrnae Asiae civitate, Pionius cum aliis compluribus martyrism subit: vir caetera disertus, et inter illos qui in Christianis disciplinis illustres habiti sunt, notissimus, sub Proclo Quintilliano Asiae Praesule, ex a. d. iv. Idus Martias, id est secundum Asianos, mense vi. die xii. sabbati hora xii.

Pari modo Alexander Hierosolymorum Ecclesiae Episcopus Caesaream Palaestinae ad Praesidis tribunal adductus, gemina jam confessione clarus, senio gravis, ac vitae sanctitate singulari, martyrii cursum consummavit.

Idem Decius Imperator ex Africa formidandos leones et leaenas adduxit, immissisque in Orientis fines, ab Arabia et Palaestina usque ad Circesium castrum, ut ibi foetus ederent et propagarentur, propter barbaros Saracenos. Similiter et ab continente Arabia serpentes venenosos ac metuendos utriusque sexus adduxit, dimisitque in fines Aegypti, pro-

θήλα, και ἀπέλευσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου λίμιτον διὰ τοῦς Νομά-
δας και Βλαμμύας βαρβάρους· και διὰ τοῦτο γράφουσι αὐτὸν
ἰστάπα μεταξὺ λέοντων και ἀσπίδων.

Ἐξέλθων δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγκων,
ὡς ἀπέροχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τινος τῶν ἑξα- B
ρχῶν ἐν Ἀβέρτιω, ὧν ἐτῶν ἕ.

ση' Ὀλυμπιάς.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Γάιος Γάλλος ἕτη γ'.

ἡμοῦ εψξγ.

10 Ἰνδ. εἰ. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ και Γαλληνοῦ.

Ἰνδ. α'. β'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ τὸ β' και Γαλληνοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. β'. γ'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' και Γλαβρίωνος.

Ἐτελεύτησε Γάιος Γάλλος, ὧν ἐτῶν ἕβ'.

Ῥωμαίων κη' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς Αὐγουστος ἕτη ιδ' C

15 ἡμοῦ εμζδ'.

Ἰνδ. γ'. α'. ὑπ. Οὐαλεριανοῦ Αὐγουστού τὸ γ' και Γαλλι-
ηνοῦ τὸ γ'.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, πολλῶν ὑποπεσόντων V 217

αὐτῶ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ Δεκίου, δρέγων αὐτοῖς χεῖρα μετανοίας R 634

20 ἔξευμενθασθαι τὸν Θεόν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν
γράφει· ἐν οἷς ἀρθεῖς ὑπερηφανία Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-

4. ὁ om. P. ib. Φράγγων PV. 16. Γαλληνοῦ τὸ γ'] Γαλλι-
νοῦ P. 21. ὑπερηφανία P.

A. C.

[Oī Iph.] Anni a m. c.

pter Nomadas ac Blemmyas barbaros: ideoque ipsum leones
inter et aspides pingere solent.

Ipse vero Decius, dum Francis bellum illaturus profici-
etur, ab uno ex proceribus cum filio occiditur Abyrti, cum vi-
xisset annos LX.

CCLVIII. Olympias.

Romanis xxvii. imperavit Caius Gallus annos m. Colli-
guntur anni v. MDCCLXIII.

5762.

254. I. Ind. xv. Valeriano et Gallieno Coes.

2.

5760.

255. II. Ind. I. Valeriano II. et Gallieno II. Coes.

3.

256. III. Ind. II. Maximo II. et Giabrione Coes.

4.

Caius Gallus decessit, cum annorum esset LXII.

Romanis xxviii. imperavit Valerianus Augustus, ann. xiv.

Colliguntur an. v. MDCCLXXVII.

257. I. Ind. III. Valeriano III. et Gallieno Coes.

1. 259.

Dionysius Alexandriae Episcopus, multis qal in Decii
persecutione suppliciorum metu a fide desciverant, illius pe-
dibus advolutis, porrecta poenitentiae manu, ut Deum sibi.

σίας πρεσβύτερος ἔλεγεν μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς μωρεῖ
 D οὐσίης αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπιστρο-
 γῆν γνήσια ἐπιτελοῖεν, ἰδίως αἰρέσεως τῶν κατὰ λογισμὸν φουσι-
 θέντων καὶ καθαρὸς ἑαυτοὺς ἀποφηνάντων ἀρχηγὸς καθίστα-
 ται. ἐν ᾧ συνόδου μεγίστης ἐν τῇ Ῥώμῃ συγκροτηθείσης, 5
 μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλείονων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβυ-
 τέρων καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ
 τοῦ πρακτέου ἐπισκευασμένων, δόγμα γέγονε τοῖς πᾶσιν τὸν μὲν
 Navaτον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ συνεπαρθεῖσι καὶ τοὺς συνένδουκέν
 P 272 τῇ εἰς ἀδελφὸς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμέ-
 νους ἐν ἀλλοτριόις τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ
 περιπεπτωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς με-
 τανοίας φαρμάκοις. περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπί-
 σκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον
 ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων καὶ τὰ δόξαντα 15
 τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἀφρικὴν καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. καὶ
 ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀνομιᾶς Navaτον
 καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διωγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

B

σνθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. β'. ἕν. Τούσκου καὶ Βάισου.

30

6. τῆσιν P. 7. δὲ καὶ] δὲ P. 8. πρεσβύτων m. R., προκείμενος
 PV. 16. κατανόθι P.

Anniam. c. A. C.

[Ol. Iph.]

propitium efficere admonitis, de illis ad multos Episcopos
 literas dedit: in quibus, superbia tumidus Novatus Romanae
 Ecclesiae presbyter, dixit eos non esse admittendos, quod
 nulla his salutis spes superesset, atque adeo quantumvis omnia
 ad conversionem idonea peragerent, propriae haereseos eorum
 qui mente inflexi, Catharos seipsos nominant, princeps consti-
 tuatur. Cujus rei causa, maximo Romae coacto Concilio, i. e.
 quidem Episcoporum, sed multo plurium Presbyterorum et
 Diaconorum: facta praeterea in reliquis Provinciis de eo quod
 definiendum esset inquisitione, tandem ab omnibus decretum,
 ut Novatus, una cum sectatoribus suis, et iis qui viri illius
 inhumanam prorsus in fratres sententiam amplectebantur, ab
 Ecclesiae liminibus proscriberetur: qui vero ex fratribus in
 hanc incidissent calamitatem, sanarentur, ac poenitentiae re-
 mediis curarentur. His de rebus Cornelius Romanus Pesti-
 fax ad Fabium Antiochenae Ecclesiae Episcopum litteras dedit,
 quibus illi decreta Synodi Romanae, et Italiae ac Africae
 Antistitum sententiam exposuit. Sed et multi alii de Novati
 amentia, et eorum qui in persecutione lapsi erant poenitentia,
 multa perscripserunt ad complures.

CCLX. Olympias.

5764. 258. π. Ινδ. ιν. Τυσεο. et Βασσο. Cesa.

2.

Ἡ δὲ τούτων εἴδη ὑπάρχουσιν ὁ ἄγιος Καπριανὸς ἐμίσθθησεν
πρὸ τῆς καλεσθῆναι ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Ἀμμιλιανῶ τὸ γ' καὶ Βολουσιανοῦ τὸ β'.

Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Σεκουλαρίου καὶ Δονάτου.

5 Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Γαλλιανῶ τὸ δ' καὶ Βολουσιανῶ τὸ γ'.

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Γαλλιανῶ τὸ ε' καὶ Φουστινιανῶ.

C

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Ἀλβίνου καὶ Δέξτρου.

Ἰνδ. ι'. η'. ὑπ. Γαλλιανῶ τὸ ε' καὶ Σατορνίνου.

10 Ἰνδ. ια'. θ'. ὑπ. Οὐαλεριανῶ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Λου-
κιανῶ.

σζα' Ὀλυμπιάς.

R 636

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεριανῶ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Λουκι-
ανῶ τὸ β'.

15 Ἰνδ. ιγ'. ια'. ὑπ. Γαλλιανῶ τὸ ζ' καὶ Σαβιανῶ.

D

Ἰνδ. ιδ'. ιβ'. ὑπ. Πατέρων καὶ Ἀρκεσιλάου.

Ἰνδ. ιε'. ιγ'. ὑπ. Πατέρων τὸ β' καὶ Μαριανῶ.

σζβ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιδ'. ὑπ. Κλαυδίου καὶ Πατέρων τὸ γ'.

4. Σεκουλαρίου V, Σεκουλαρίου P sola. 8. Δέξτρου P, 15.
Σαβιανῶ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

His Coss. Sanctus Cyprianus martyrio vitam finivit ex a.
d. xviii. Kalend. Octobrea.

259.	III.	Ind. v.	Aemiliano III. et Volusiano II. Coss.	3.
260.	IV.	Ind. vi.	Seculari et Donato Coss.	4.
261.	v.	Ind. vii.	Gallieno IV. et Volusiano III. Coss.	1. 260.

CCLX. Olympias.

262.	VI.	Ind. viii.	Gallieno V. et Faustianiano Coss.	2.
263.	VII.	Ind. ix.	Albino et Dextro Coss.	3.
264.	VIII.	Ind. x.	Gallieno VI. et Saturnino Coss.	4.
265.	IX.	Ind. xi.	Valeriano Augusto IV. et Luciano Coss.	1. 261.

CCLXI. Olympias.

x.	Ind. xii.	Valeriano Augusto V. et Luciano II. Coss.	2.	5772.
266.	XI.	Ind. xiii.	Gallieno VII. et Sabiano Coss.	3.
267.	XII.	Ind. xiv.	Paterno et Arcesilio Coss.	4.
268.	XIII.	Ind. xv.	Paterno II. et Mariniano Coss.	4.

CCLXII. Olympias.

269.	xv.	Ind. i.	Claudio et Paterno III. Coss.	1. 262.

V 218 Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων Οὐάλεριανὸς Αὐγουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περωῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ, ὃν ἐτῶν ζα'.

P 273 Ῥωμαίων κθ' ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β'. ὁμοῦ εφοδ'. Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Ἀντιοχianoῦ καὶ Ὀρφίτου.

Ἰνδ. γ'. β': ὑπ. Ἀδρηλιανοῦ καὶ Βάσσου. 5

Ἐπὶ τούτου Κλαυδίου ἐμικήθησαν Γόθοι καὶ παρέλαβε τὸ Σίρμιον.

Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σίρμιῳ, ὃν ἐτῶν νζ'.

Ῥωμαίων λ' ἐβασίλευσεν Ἀδρηλιανὸς ἔτη ζ'. ὁμοῦ εφπ'.

Ἰνδ. δ'. α'. ὑπ. Κικίτου καὶ ΒουδουμIANOῦ. 10

B σξγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. β'. ὑπ. Τακίτου καὶ ΠλακιδIANOῦ.

Τούτοις τοῖς ὑπᾶτοις Ἀδρηλιανὸς Αὐγουστος ἤρξατο τὰ τελεῖν Ῥώμης ἀνακεῖν ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρῆναι.

Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Κικίτου τὸ β' καὶ ΒραδουμIANOῦ. 15

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀδρηλιανοῦ Αὐγουστού τὸ β' καὶ Καπετωλίου.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Ἀδρηλιανοῦ Αὐγουστού τὸ γ' καὶ Μαρκελλου.

C σξδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Τακίτου τὸ β' καὶ Αἰμυλιανοῦ. 20

1. ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων προκειμένων P. 7. Σίρμιον V et
μοκ Σημίῳ, η ab alla manu scripto. 10. ΒραδουμIANOῦ P.
12. ε'. Αὐγ. β'. B.

Anni a. m. c. a. C.

[Ol. Iph.]

His praedictis Coss. Valerianus Augustus a Persis in eum insurgentibus interfectus est, cum ann. lxi. attigisset.

5778. Romanis xxx. imperavit Claudius an. ii. Colliguntur an. v. MDCCCLXXIX.

270. I. Ind. ii. Antiochiano et Orphito Coss. 2.

271. II. Ind. iii. Aureliano et Basso Coss. 3.

Sub hoc Claudio victi sunt Gothi, et receptum Sirmium. Claudius Sirmii moritur, cum annorum esset lvi.

Romanis xxx. imperavit Aurelianus ann. xi. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXV.

272. I. Ind. iv. Quieto et Bradumiano Coss. 4.

CCLXIII. Olympias.

273. II. Ind. v. Tacito et Placidiano Coss. 1. 263.

His Coss. Aurelianus Augustus coepit instaurare moenia urbis Romae: lapsu quippe temporis ea fatiscabant.

III. Ind. vi. Quieto II. et Bradumiano Coss.

274. iv. Ind. vii. Aureliano Augusto II. et Capitolino Coss. 2.

275. v. Ind. viii. Aureliano Augusto III. et Marcello Coss. 3.

Αθηναίος Αύγουστος τέλευται, ἂν ἐτῶν οε'. καὶ ἔβασίλευσι Οὐλαριανὸς ἡμέρας λζ', καὶ ἰσφάγη.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ὀνόματι R 638 Κέρδων, δογματίζων καὶ παρασύζων.

5 Ῥωμαίων κα' ἔβασίλευσιν Πρόβος ἔτη ζ'. ἡμοῦ ρηθ' α'.

Ἰνδ. ι'. α'. ὑπ. Πρόβου Αὐγουστοῦ καὶ Παυλίνου. D

Ἰνδ. ια'. β'. ὑπ. Πρόβου Αὐγουστοῦ τὸ β' καὶ Λούπιου.

Ἰνδ. ιβ'. γ'. ὑπ. Πρόβου Αὐγουστοῦ τὸ γ' καὶ Πατέρου.

οξε' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ιγ'. δ'. ὑπ. Μεσσαλά καὶ Γράτου.

Ἰνδ. ιδ'. ε'. ὑπ. Πρόβου Αὐγουστοῦ τὸ δ' καὶ Τιβεριανού.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Πρόβου Αὐγουστοῦ τὸ ε' καὶ Βικτωρίνου. P 274

Ἐσφάγη Πρόβος Αὐγουστός ἐν Σιρμιῶ, ἂν ἐτῶν γ'.

Ῥωμαίων λβ' ἔβασίλευσεν Κᾶρος ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Κα- 15 ρῶ καὶ Νουμεριανῶ ἔτη γ'. ἡμοῦ ρηθ' δ'.

Ἰνδ. α'. α'. ὑπ. Κάρου καὶ Καρίνου.

οξε' Ὀλυμπιάς.

V 219

Ἰνδ. β'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ καὶ Βύσσου.

1. os.] Post Aurelianus deest Taciti breve imperium: unde numerus annorum Taciti in Aurelianus confertur, minime scilicet, quum intertempus est, agentem: Notavit errorem Gibbonus Hist. cap. XII. annot. 6. 7. Δούκιον FV.

A. C.

CCLXIV. Olympias.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

276. vi. Ind. ix. Tacito II. et Aemiliano Coss.

4.

Aurelianus Augustus moritur, annos natus, LXXV. et regnat Florianus dies xcvii. et interficitur.

Sub id temporis, exortus est quidam Manichaeus, nomine Cerdo, qui prava dogmata, sparsit et conciliabula coegit.

Romanis xxxi. imperavit Probus annos vi. Colliguntur anni v. μπεσχοι.

277. i. Ind. x. Probo Augusto et Paulino Coss.

278. ii. Ind. xi. Probo Augusto II. et Lupo Coss.

1. 264.

279. iii. Ind. xii. Probo Augusto III. et Paterno, Coss.

2.

CCLXV. Olympias.

280. iv. Ind. xiii. Messala et Grato Coss.

3.

281. v. Ind. xiv. Probo Augusto IV. et Tiberiano Coss.

4.

282. vi. Ind. xv. Probo Augusto V. et Victorino Coss.

1. 265.

Interficitur Probus, Augustus Sirmii, annos natus l.

Romanis xxxiii. imperavit Carus, cum filiis Carino, et Numeriano ann. iii. Colliguntur anni v. μπεσχοι.

5793.

283. i. Ind. i. Caro et Carino Coss.

2.

μετὰ τῆς πορφυρίδος, καὶ καλῶναις ἱανοουρίαις ἀπεπείθεν ἕπατος.

Ἰνδ δ'. α'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Ἀριστοβούλου.

5 Ἀπὸ τούτων τῶν ἑπείων, τάσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιν.

Ἰνδ ε'. β'. ὑπ. Μαξιμίου καὶ Αὐαλίμου

σξζ' Ὀλυμπιάς.

P 275

Ἰνδ ζ'. γ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ γ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου Ἀυγούστου.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας κοινω-
νὸν ἀπέδειξε Μαξιμιανὸν Ἐρκολλιον, ἀρχομένον τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας, παραχειμίσας ἐν Νικόμηδι.

Ἰνδ ζ'. δ'. ὑπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου τὸ β' καὶ Ἰανοθαρίου.

15 Ἰνδ η'. ε'. ὑπ. Βάσσου καὶ Κανταίου.

Ἰνδ θ'. ς'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκολλίου Ἀυγούστου τὸ γ'.

σξη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ ι'. ζ'. ὑπ. Τιβεριανοῦ καὶ Δίονος.

6. πασχάλιον P. 11. εἰς τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας κοινωτίαν ἔδειξε R, εἰς αἰ. R. 15. Κανταίου R.

cedone, Nicomediam ex a. d. v. Kal. Octobr. cum purpurea chlamyde ἀπὸ α' m. c. ingressus est: deinde Kalendis Januariis Consul profectus.

A. C. [O. Iph.]

285. I. Ind. iv. Diocletiano Augusto II. et Aristobulo Coss. 4. 5794.

Ab his Coss. anni Diocletiani statuuntur in Paschall.

286. II. Ind. v. Maximo et Aquilino Coss. 1. 266.

CCLXVII. Olympias.

287. III. Ind. iv. Diocletiano Augusto III. et Maximiano Herculo Augusto Coss. 2.

Hoc anno, Diocletianus Maximianum Herculum imperii sui participem renuntiavit, ischoante imperii sui anno tertio, cum Nicomediae in hibernis esset.

288. IV. Ind. vii. Maximiano Herculo II. et Januario Coss. 3.

289. v. Ind. viii. Basso et Quintiano Coss. 4.

290. VI. Ind. ix. Diocletiano IV. et Maximiano Herculo Augusto III. Coss. 1. 267.

CCLXVIII. Olympias.

291. VII. Ind. x. Tiberiane et Dione Coss. 2.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Ἀνναβαλιανῶ καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μαξιμ-
μιανῶ Ἐρκουλλῶ Ἀγούστου τὸ δ'..

V 220 Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐπιφανέστατος Καίσαρ
εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσπεμφθεὶς καὶ Κωνσταντῖος ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς
β' καλανδῶν Ἰουνίων.

C Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος καὶ Μαξιμιανῶ Ἰο-
βίου Καίσαρος.

R 642 σξθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ια'. ὑπ. Τούσκου καὶ Ἀνουλλίνου. 10

Ἐτους σξζ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήφειος τοῦ κυρίου καὶ
τῶν προκειμένων ἐπάνω ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηνῆς ἐν Κο-
τυαίῳ Φρυγίας Σαλονταρίας ἀδερ μί, πρὸ γ' ἰδῶν νοεμβρίου.

Ἰνδ. ιε'. β'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Κων-
σταντίου Καίσαρος τὸ β'. 15

D Ἰνδ. α'. γ'. ὑπ. Μαξιμιανῶ Ἐρκουλλῶ τὸ ε' καὶ Μαξιμια-
νοῦ Ἰοβίου τὸ β'.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου καὶ
Μαξιμιανῶ Ἰοβίου.

4. Μαξιμίνος et max Μαξιμίνου V. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12.
Κωνσταντῖος V, m. R, Κωνσταντῖος R, Κωνσταντῖος P. 13. ἰδῶν P. 16.
Μαξιμίνου V. 17. Ἰοβίου Καίσαρος P. 19. Μαξιμίνου BV.

Anni a. c. a. C. [Ol. Iph.]

292. VIII. Ind. XI. Hannibaliano et Asclepiodoto Coss. 3.

293. IX. Ind. XII. Diocletiano Augusto V. et Maximiano
Herculio Augusto IV. Coss. 4.

Hoc anno Maximianus Jovius Nobilissimus Caesar in
principatum adscitus est, ut et Constantius, Nicomediae ex a.
d. XII. Kal. Junias.

294. X. Ind. XIII. Constantio Caesare, et Maximiano Jo-
vio Caesare Coss. 1. 263.

CCLXIX. Olympias.

5804. 295. IX. Ind. XIV. Tusco et Anullino Coss. 2.

Anno cclxvii. Damiani in coelos Assumptionis, ac iisdem
praedictis Coss. Martyrium subiit Sanctus Menas Cotyaei,
Phrygiae Salutaris civitate, Athyr xv. ex a. d. III. Idus No-
vembr.

296. XII. Ind. XV. Diocletiano Augusto VI. et Constan-
tino Caesare II. Coss. 3.

297. XIII. Ind. I. Maximiano Herculio V. et Maximiano
Jovio Caesare II. Coss. 3.

Persae prorsus devictae sunt a Constantio et Maximiano
Jovio.

Ἔτους αἰξθ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἐλιοπολιτῶν πόλει τῆς Λιβανησίας. ὅστις ἦν μῖμος δεύτερος, ἀγῶνος πανδήμου θεάτρου ἀγομένου, καὶ πλήθους θεωροῦντος ἔβαλον αὐτὸν οἱ ἄλλοι μῖμοι εἰς βουττιν μεγάλην βαλανίον γεμουσαν ὕδατος χλιαροῦ, κατυπαίλλοντες τοῦ δόγματος τῶν χριστιανῶν καὶ τοῦ ἁγίου βαπτισματος. ὁ δὲ αὐτὸς Γελάσιος ὁ δεύτερος μῖμος βαπτισθεὶς καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ βουττίου, φορέσας ἱμάτια λευκά, οὐκέτι ἠγέσχετο θεατρίσαι, λέγων ὅτι Χριστιανός εἰμι· εἶδον γὰρ δόξαν φοβερὰν εἰς τὸ βουττιν, καὶ χριστιανὸς ἀποθνήσκω. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ λαὸς ὁ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἐλιοπολιτῶν πόλεως ἐμάνη σφόδρα· καὶ ὁρμήσαντες ἐκ τῶν βᾶθρων εἰς τὴν θυμέλην, κρατήσαντες τὸν ἅγιον Γελάσιον ἔξω τοῦ θεάτρου, ὡς φορεῖ τὰ λευκὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λιθοβολήσαντες ἐφόρουν αὐτόν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη ὁ δίκαιος. καὶ λαβόντες τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν κώμην τὴν λεγομένην Μαριάμμην, ὅθεν ὑπήρχεν, ἔξω Ἐλιοπόλεως, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν αὐτῷ εὐκτήριον οἶκον. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπᾶτων ἐκικήθησαν Πέρσαι ὑπὸ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Αὐγούστου.

3. Λιβανησίας R. *ibid.* ὅστις] οὗτος P. Post δεύτερος addit Malalas p. 314. 15. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουττιδιον. 5. 10. βουττιον P. 5. βαλανιον PV. 8. τοῦ om. P. 12. Ἐλιοπολιτῶν P. 16. τοῦ om. P. 17. ὑπήρχεν P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ANNO CCLXIX. Domini in coelos Assumptionis, ac fisdem supra nominatis Coss. martyrio vitam finivit Sanctus Gelasinus in Heliopolitanorum urbe Libanensi. Hic cum secundus esset Mimus, ac publici celebrarentur in Theatro ludī, spectante populo, in magni balnei solium aqua tepida plenum ab aliis Mimis injectus est, Christianae religioni, sanotoque baptismo illudentibus. Ipse vero Gelasinus secundus Mimus baptizatus, et ex sollo balnei egressus, candidis indutus vestimentis, in theatrum prodire deinceps renuit, dicens: *Christianus sum, vidi nimis in solio tremendam gloriam, et Christianus morior.* Quod cum vidisset populus qui in Theatro Heliopolitanorum civitatis spectabat, furore succensus, ex gradibus in scenam rruens, arreptam Gelasinum, ac Theatro cum ipsis candidis uas indutus erat vestibus ejectum, lapidibus obrult atque interfecit. Cujus corpus propinquum in vicam Mariammen ditam, unde erat oriundus, extra Heliopolim, detulerunt, ibique ratorium ei erexerunt.

Iisdem Coss. a Maximiano Hercullo Augusto Persae praevicti sunt.

298. xiv. Ind. ii. Anicio Fausto et Severo Gallo Coss. *Chronicon Paschale* vol. I.

1. 269.

33

Ἰνδ. β'. δ'. ὑπ. Ἀνικίου Φαύστου καὶ Σιβήρου Γάλλου.

R 644

σο' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιε'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου Ἀγούστου τὸ ε'.

C Ἰνδ. δ'. ιζ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ γ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου τὸ γ'.

Τῆς Ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας ιε' ἡγείται Πέτρος ἔτη ιβ'. εὐτονώτερον δὲ τῆ ἀσκήσει ἑαυτὸν ἄγων, τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλησιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελόμενος, θ' ἔτει τοῦ διωγμοῦ καὶ ιε' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυρίου κατακοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ ἄλλων ἀναριθμητῶν ἐν πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

V 221 Ἰνδ. ε'. ιζ'. ὑπ. Τυτιανοῦ καὶ Νεπωτιανοῦ.

D Ἰνδ. ε'. ιη'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου Καίσαρος τὸ δ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ καστρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐδωρήθη.

σοα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιθ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Μαξιμιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ ζ'.

11. καὶ τῶν ἄλλων P. 15. Ἰοβίου] Ἀγούστου P. 20. τοῦ Ἐρκουλλίου P.

Ann. a. m. c. A. C.

CCLXX. Olympias.

[Ol. Iph.]

5808. 299. xv. Ind. iii. Diocletiano Augusto VII. et Maximiano Augusto VI. Coss.

2.

300. xvi. Ind. iv. Constantio Caesare III. et Maximiano Jovis Coss.

3.

Alexandrinam Ecclesiam xvi. regit Petrus annos xii. In constanti vitae continentiae studio, ac omnium passim Ecclesiarum curae palam vacans, xi. persecutionis anno, imperii vero Diocletiani xvi. una cum infinito aliorum martyrum in pluribus civitatibus numero, capite multatus Martyrii coronam adeptus est.

301. xvii. Ind. v. Titiano et Nepotiano Coss.

4.

302. xviii. Ind. vi. Constantio Caesare VI. et Maximiano Jovis Caesare IV. Coss.

1. 170

Hoc anno Papis Castrensibus Alexandriae a Diocletiano praebitus est.

CCLXXI. Olympias.

303. xix. Ind. vii. Diocletiano Augusto VIII. et Maximiano Heroulo VII. Coss.

2.

Ἐτους ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας μηνὶ [αὐγούστῳ ζ'] δόστρα μ', λέγοιτο δ' ἔν οὗτος μῆστις κατὰ Ῥωμαίους, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ πάσχα, ἠπλωτο πανταχοῦσι βασιλικὰ γράμματα, τὰς μὲν ἐκκλησίαις εἰς ἔδαφος φέρειν, τὰς δὲ θείας γραφὰς ἀφανεῖς πυρὶ γενέσθαι προστάττοντα, καὶ τοὺς μὲν τιμῆς καὶ ἀξίας ἐπιλαμπμένους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν αἰκατείαις, εἰ ἐπιμένουεν τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίως ὑστερεῖσθαι προαγορευόντα. μετ' οὐ πολὸν δὲ ἕτερα φοιτήσαντα γράμματα προσέκαττε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους καὶ πάντας τοὺς 10 κατὰ πάντα τόπον πρώτον μὲν δειμοῖς παραδίδοσθαι, αἷτα ἕοτερον πάσῃ μηχανῇ θύειν ἀναγκάζεσθαι, ὡς πολλοὺς ἐκ τοῦτου ποικίλως διαθλήσαντας τελειώθῃναι, πολλοὺς δὲ χωνωθέντας 15 καταπεσεῖν ὑπὸ δουλίας τὴν ψυχὴν προναρκήσαντας.

Τῷ αὐτῷ ἔτει πολλοὶ μὲν πανταχοῦσι, καθὼς ἔγραμμεν, δια- 16 θλήσαντες ἐτελειώθησαν· οὐδὲν δὲ ἤττον καὶ κατὰ τὴν Νικομηδίων πόλιν, ἐν ἧ ὁ βασιλεὺς ἐποιεῖτο τὰς διατριβὰς, τότε Διουρόθεος καὶ Γοργόνιος σὺν ἑτέροις ἕμια πλείοσι τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας οὖσιν ἐτελειώθησαν, καὶ χορὸς ἕμια πολλὰς μαρτύρων ἀνεδείχθη. οὐ μετ' οὐ πολὸν δὲ καὶ Ἄνθιμος τῆς αὐτῆς Νικομηδίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τὴν κεφαλὴν ἀποκημηθεὶς ἐτελειώθη· ἕτεροι δὲ πυρὶ, πλείονες δὲ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίπτοντο,

1. αὐγούστῳ ζ' delet Valentinus. 4. εἰς om. R. 5. μὲν om. R. 7. προσέκαττε P. 13. ἀπό PV. 15. δὲ om. P. 16. ὁ om. P. 19. οὐ μετ'] μετ' P. Vide quae diximus ad p. 128. C.

Anno XII. Diocletiani Augusti, Indict. VII. mense Dystro, die xxv. (qui quidem Mensis Romanis est Martius) Paschatis die festa, proposita ubique Principalia edicta, quibus Ecclesiae a fundamentis dirui, ac sacrae Scripturae igne comburi jubebantur: sed et ut qui magistratibus ac honoribus fungebantur, his privarentur, ac infames haberentur, reliquis vero privatae hominibus, si in Christianismi professione persistissent, libertas adimeretur. Nec multo post alia supervenerunt edicta, quibus mandabatur, ut Ecclesiarum Antistes, ac omnes ubicunque essent locorum primo quidem vinculis traderentur, dein omni suppliciorum adhibito genere sensitivo cogerentur: quo factum, ut exinde comitatus, post varios exantates cruciatus, interierint: multi etiam, qui nimo quidem sui quaedam fiducia palam Christi fidem profitabantur, postea nimo praecoramentorum metu desisterent, ac laborarent.

Eodem anno, multi ibique, uti diximus, haud minori constantia torrens supplicis, mortem obierunt. Sed et in Nicomedienium urbe, iam in ea moraretur Imperator, Dorotheus et Gorgonius, cum aliis nonnullis ex Imperatoris obsequio, vitam finierunt, simulque iagens Marum chorus apparuit. Nec diu post Anthimus ipsius Nicomedienium ecclesiae Episcopus capite plenus interit: alii igne damnati, complures mare praecipitati sunt, cum ad tantam ac infinitam paene numerum

οὐκ ἐτόνοσάντων τῶν δημίων εἰς τοσοῦτον ἀπειρότατον πλήθος
ἐξαρκεῖν. περὶ τοῦτου τοῦ ἀπαίρου πλήθους τῶν μαρτυρησάν-
των Δουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχεῦσι γράφων ἐδήλου, Ἀσπά-
ζεται ὑμῖς χορὸς ἅπας ὁμοῦ μαρτύρων. εὐαγγελίζομαι δὲ ὑμᾶς
ὡς Ἄνθιμος ὁ πάπας τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. καὶ
τὰ μὲν κατὰ Νικομήδειαν ταῦτα καὶ τούτων ἔτι κλειόμενα.

Ἰνδ. η'. κ'. ὑπ. Διοκλητιανοῦ Ἀνγολίστου τὸ θ' καὶ Μαξι-
μιανοῦ Ἐρκουλλίου τὸ η'.

D Μαξιμιανὸς Ἐρκούλιος συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ
ἔδωκεν ὑπάτειας η'. ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη 10
εἴη. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν οἱ δύο Καίσαρας δύο, ὁ
μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν· ἔ-
χεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ παῖδα Βαλερίαν εἰς γάμον· ὁ δὲ Ἐρ-
κούλιος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησεν Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμ-
βρόν· ὁ γὰρ Κωνσταντῖος ἔγημε Θεαδώραν τὴν πρόγονον Μαξι-
μιανοῦ Ἐρκουλλίου, ἐξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον, Κωνσταντῖον,
καὶ Ἀγνηβαλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ὁ μετὰ Διοκλητιανὸν
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ βασιλεύσας ἐξ ἑτέρας τινὸς μίξιως ὑπῆρχεν
αὐτῷ Κωνσταντίῳ παῖς ἀπὸ Ἑλένης.

V 222
P 278

Ὡς εἴρηται οὖν, ἅμα ἐβασίλευον Διοκλητιανὸς καὶ ὁ Ἐρ-
κούλιος Μαξιμιανός, καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ δὲ Ἐρ-

4. συναγγελίζομαι P. 11. οἱ om. P. 12. μὲν οὖν P. 16.
Δελμάτιον P. 20. Διοκλητιανός — μὲν om. P. 21. ὁ δὲ Ἐ.
Μαξιμίος V, ὁ Ἐ. Μαξιμιανός P.

conficiendum tertores deficerent. De hac innumera Martyrum multitu-
dine, Lucianus Presbyter, ad Antiochenos scribens, ita meminit: Solum
plurimum vobis dicit universus simul Martyrum Chorus. Nuncio
denunciat vobis Antichimum Papam Martyrii curam peregrinos. Atque haec
quidem Nicomediae, et his plura contingere.

A. C.

304. xx. Ind. viii. Diocletiano Augusto IX. et Maximia-
no Hercullo VIII. Cons.

8.

Maximianus Herculus cum Diocletiano imperavit, deditque Consu-
tus viii. Imperavit vero idem Maximianus annos xviii. unaque cum
Diocletiano duos creavit Caesares: ac Diocletianus quidem generum suum
Galerium Maximianum: is enim Diocletiani filiam Valeriam uxorem dex-
eravit. Herculus autem Maximianus et ipse generum suum renuntiavit:
Constantius quippe Theodoram Maximiani Herculi privignam uxorem dex-
eravit, ex qua liberos suscepit Dalmatium, Constantium, et Hanniba-
lianum. Constantinus enim, qui post Diocletianum et illius successors
imperavit, ex alia conjunctione illi natus est, Helenae filius.

Ut igitur dictum est, simul imperarunt Diocletianus Romae, Maxi-
mianus Herculus in Gallia. Diocletianus deinde et Maximianus Herc-

κόλιος Μαξιμιανός τῶν Κελτῶν. ὕστερον δὲ Διοκλητιανός καὶ ὁ Ἐρκούλιος Μαξιμιανός ἐν ζωῇ ἀποθνήσκον τὰ σπήπτρα τοῖς ἰδοῖς Καίσαροσι δαδῶνασι τὴν βασιλείαν, ὃ μὲν Ἐρκούλιος Μαξ- R 650
 μιανός Κωνσταντίῳ ἔδωκεν τὴν βασιλείαν, ὃ δὲ Διοκλητιανός Γα-
 λερῶ Μαξιμιανῶ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνσταντίος ἐπὶ ἔτη
 ἧ' ἀπέθανεν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος
 ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος· οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας αὐτῶ B
 τεχθέντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανός βασιλεύων
 Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμίον μὲν ἐν ἀνατολῇ,
 ὅ ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεύηρον. Ῥωμαῖοι δὲ ἀσθενεῖα ἔσχθησαν βασιλεῖα
 Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἐρκουλίου Μαξιμιανοῦ, καὶ ὁ Γαλέριος
 Μαξιμιανός Σεύηρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον
 ἀνέλῃ· καὶ ἀνηρέθη Σεύηρος ἐν πολέμῳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη
 ἰς Γαλέριος τελευταῖον ἐποίησεν βασιλεῖα Δικίνιον ἐν ἀνατολῇ,
 ἑτάσσαρες οὖν βασιλεῖς ἠδρεθήσαν, Κωνσταντῖνος Κελτῶν, Ῥώ-
 μης Μαξέντιος, υἱὸς Ἐρκουλίου Μαξιμιανοῦ, ἀνατολῆς Δικί- C
 νιος, καὶ Μαξιμίνοσ ἔτι Καίσαρ μέγας. ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον
 ἀνέβλε Κωνσταντῖνος πολέμῳ· καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβα-
 σίλευσεν. καὶ Μαξιμῖνος δὲ στρατεύσας κατὰ Δικίνιον σπονδὰς
 ἐποίησατο πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸν Δικίνιον παραχωρήσει τῆς βα-
 σιλείας. καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῖνος ἔκτισε
 τὸ Βυζάντιον, χρησάμενον ἐλληφῶς ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασι-
 λεία Ῥώμης, χριστιανός ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα', μῆ-

4. βασιλείαν [Κελτῶν] R. 9. Μαξέντιον PV, Μαξιμίον Raderns. id.
 μὲν om. P. 23. καὶ ante χριστιανός inserit alia, ut videtur, manu V.

lius superstites, possitis sceptris, Caesaribus suis imperio cesseret: ac Maximianus, quidam Herculius Constantio: Diocletianus vero Galerio Maximiano Imperium tradidit. Enimvero Constantius cum annis xiii. Gallie imperasset, decessit, cui successit illius ex Helena filius nothus Constantinus: nam ex Theodora nati liberi adhuc teneri erant. Galerius autem Maximianus qui Romae imperabat, duos Romae fecit Caesares, Maximinum in Oriente; in Italia vero Severum. Romani autem sua auctoritate Maxentium Maximiani Herculii filium Imperatorem creaverunt. Galerius vero Maximianus Severum Caesarem misit ut Maxentium tolle-
 ret: sed Severus in praelio interfectus est. Galerius cum imperasset annos xvi. moriturus Licinium in Oriente Imperatorem renuntiavit. Atque ita iv. simul existerent Imperatores, Constantinus in Gallis, Maxen-
 tius Maximiani Herculii filius Romae, in Oriente Licinius, et Maximinus qui adhuc Caesar remanserat. Verum Maxentium Constantinus in prae-
 lio sustulit, sicque solus in Occidente imperavit. Maximinus deinde in Licinium movit, cum quo pactis inuito, imperio tandem cessit Licinio. Sic igitur Constantinus universo imperio solus potitus, Byzantium con-
 didit, cum Romanum imperium peritum ex oraculo didicisset, Christia-
 nus exinde factus. Imperavit annos xxxl. menses x. Filios habuit Con-

Δνας *ι'*. και ἔσχε παῖδας *Κωνσταντίου*, *Κώνσταν*, και *Κωνσταντίνου*. ἀλλὰ *Κωνσταντίνου* μὲν ἀνέβλον οἱ *Κώνστα* στρατιῶται. και αὐτὸν δὲ *Κώνσταν Μαγνέντιος* τις τύραννος ἀνέβλεν. μόνος οὖν *Κωνσταντίος* ἐβασίλευσεν, και ἐποίησε *Καίσαρα* *Γάλλον* τὸν υἱὸν *Κωνσταντίου*, ἀδελφοῦ *Δελματίου* τοῦ υἱοῦ *Θεοδώρας*, τοῦ αὐτοῦ θείου, ποιήσας αὐτὸν *Καίσαρα* εἰς ἀνατολήν.

Ῥωμαίων δὲ ἐβασίλευσεν ὁ θυμώτατος και πιστότατος *Κωνσταντίνος* ὁ μέγας, ὁ υἱὸς *Κωνσταντίου*, πρὸς ἧ' αὐλανδῶν ἐδούστων ἔτη *λα'* και *μήνας ι'*. ἡμοῦ *ρωμα'*. 10

Ἰνδ. *θ'*. *α'*. ὑπ. *Κωνσταντίου Καίσαρος* τὸ *ε'* και *Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου* τὸ *ε'*.

P 279
R 652

Ἀρξάμενος *Κωνσταντίνος* τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δουτικῶν μερῶν εἶχεν συμβασιλεύοντις αὐτῷ τοὺς προεξημένους, *Κωνσταντίου*, *Γαλέριου*, *Μαξιμίον* και *Φλάβιον Οὐαλέριον Σεβή-15* *ρον* και *Μαξέντιον*, και τὸν μὲν *Κωνσταντίου* και *Σευήρον* ἕως δευτοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ *Μαξέντιον* ἕως ἐπταετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ *Γαλέριον*, *Οὐαλέριον* και *Μαξιμίον* ἕως ἔνεαετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰνδ. *ι'*. *β'*. ὑπ. *Κωνσταντίου Καίσαρος* τὸ *ζ'* και *Μαξιμιανοῦ Ἰοβίου* τὸ *ζ'*.

Κωνσταντίος πατήρ *Κωνσταντίνου* τοῦ μεγάλου βου-

4. *Κωνσταντίος*] *Κωνσταντίνος* V. 5. τὸν *Γάλλον* P. ἰδ. *Δελματίου* P. 9. ἀγούστου P. 17. ζ' ἔτους P.

a m. c. stantium, Constantem, et Constantinum: sed Constantinum Constantis exercitus interfecit: Constantem vero tyrannum quidam Magnentius sustulit. Solus ergo imperavit Constantius, qui Gallum deinde Constantii patris sui, Dalmatii fratris, ex Theodora filiam Caesarem in Orienta creavit.

5846. Romanis xxxiv. imperavit Sanctissimus et Christianissimus Constantius Magnus, Constantii filius, ex a. d. viii. Kalend. Augusti, ann. xxi. menses x. Colligantur anni v. mcdccxlvi. [Ol. Iph.]

5814. 305. l. Ind. xl. Constantio Caesare V. et Maximiano Jovio V. Coss. 4.

Imperium ab Occidentis partibus auspente Constantino, cum eo imperavere supra nominati Constantius, Galerius, Maximianus, et Flavius Valerius Severus, atque Maxentius: ac Constantius quidem ad altarium, Maxentius ad septimum, Galerius denique, Valerius, et Maximianus ad nonum usque illius imperii annum.

306. II. Ind. x. Constantio Caesare et Maximiano Jovio VI. Coss. 1. 271.

λίως ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη γ', καὶ Μαξέντιος ἀηγο- Β
ρεύθη.

σοβ' Ὀλυμπιάς.

V 223

Ἰνδ. ια'. γ'. ὕπ. Νοβίου Κωνσταντίνου Ἀγούστου μόνου.

5 Μαξιμιανὸς Ἰόβιος ἐτελεύτησεν, βασιλεύσας ἔτη ιδ'.

Λικίνιος ἀηγορεύθη εἰς Κάρνουντα πρὸ γ' ἰδῶν νοεμ-
βρίων.

Ἰνδ. ιβ'. δ'. ὕπ. Πάλιν δέκατον καὶ Μαξιμιανοῦ Γαλερίου τὸ ζ'.

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὕπ. Μαξιμιανοῦ Ἐρχουλλου τὸ η' καὶ Γαλερίου C

10 Μαξίμου.

Ἐφ' ὄλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστα-
τοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἀπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐ-
τῶν ἐπόπτας εἰκότως κατεπλήξαντο, τῆς δὲ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς ἀπορρήτου δυνάμεως ἔμφανη δι' ἑαυτῶν
15 τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο, ὧν ἕκάστος κατ' ὄνομα μνημονεύειν
ἄνθρωπον ἀδύνατον. τῶν δὲ κατ' ἐπισήμους πόλεις μαρτυρη-
σάντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων πρῶτος ἡμῖν ἐν εὐσεβῶν στή-
λαις τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀηγορευέσθω μάρτυς ὁ μικρῶ πρό-
σθεν μνημονευθεὶς ἐπίσκοπος τῆς Νικομηδείων πόλεως Ἀνθίμος·
20 τῶν δὲ ἐπ' Ἀντιοχείας ὁ πάντα τὸν βίον ἄριστος πρεσβύτερος τῆς D
αὐτῆδε παροικίας Λουκιανός, ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ αὐτὸς βασι-

1. εἴ P. 4. Νοβίου] Φλαβίου P. 6. ἰδῶν P. 8. Παιερ-
δεύστου RV. 18. δι τοῦ om. P. 18. ἀηγορευέσθω P. ἀηγο-
ρευέσθω V. Correxi cum Eusebio Hist. Eccl. VIII. 18. 20. ἐπ' om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantinus Constantini Magni Imperatoris pater, cum an-
nos XII. imperasset, mortem obiit, et levatus est Maxentius.

CCLXXII. Olympias.

807. III. Ind. XI. Flavio Constantino Augusto solo Coe. 2.

Maximianus Jovius maritur, cum imperasset annos XIV.

Licinius levatus est Carnuti ex a. d. III. Idus Novembres.

808. IV. Ind. XII. Item decies, et Maximiano Galerio VII. Coes.

809. V. Ind. XIII. Maximiano Herculio VIII. et Galerio Maximo
Coes.

Per universum orbem maximam gloriam adepti sunt nobilissimi Chri-
sti Martyres, et cunctos spectatores admiratione fortitudinis suae merito
percelebant, et divinae prorsus atque inexplicabilis Servatoris nostri po-
tentiae evidentissima in semetipsis exhibebant argumenta, adeo ut sin-
gularum recensere nomina nemo mortalium queat. Ex praesidiibus autem
Ecclesiarum qui in celebrioribus urbibus martyrium perpassi sunt, pri-
mus in piorum tabulis a nobis nominetur Anthimus Nicomediensis urbis
Episcopus, cujus paulo ante meminimus: ex Antiochena vero Ecclesia
Lacinus, toto vitas tempore Presbyter optimus ejusdem dioecesis, qui

λέως ἐπαπαρόντος διὰ καμίνου τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασι-
 λείαν λόγῳ πρότερον δι' ἀπολογίας, εἶτα καὶ δι' ἔργων ἀνακη-
 ρίξας κίνηται. τῶν δὲ ἐπὶ Φοινίκης Τυραννίων ἐπίσκοπος
 Τύρου, Ζηρόβιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Σιδῶνα ἐκκλησίας, Σιλ-
 βανὸς Ἐμίσης ἐπίσκοπος μετὰ πολλοῦ χοροῦ μυρτύρων, ὑπεργύ-
 R 654 ρως, τεσσαράκοντα ἔτη γεγονώς ἐπίσκοπος, βορὰ θηρῶν γενέ-
 P 280 μενος, τῶν δὲ ἐπὶ Παλαιστίνης Σιλβανὸς ἐπίσκοπος Γάζης
 σὸν ἐτέρους τὸν ἀριθμὸν μ' τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, Αἰγύπτιοι
 δὲ Πηλεὺς καὶ Νέλλος ἐπίσκοποι μεθ' ἐτέρων διὰ πυρὸς τελειω-
 θέντες. 10

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Ἀυγούστου τὸ β' καὶ Λι-
 κινίου.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλέων εὐσεβοῦς τε καὶ τὰ
 πάντα σωφρονεστάτου, παιδὸς Κωνσταντίου, πρὸς τοῦ παμ-
 βασιλέως Θεοῦ καὶ τοῦ μόνογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν, 15
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν πεποίθησιν λαχνηκός καὶ κινήσαντος κατὰ
 τῶν δυσσεβειστάτων τυράννων Μαξιμίνου Γαλερίου καὶ Μαξεν-
 B τίου, ὧφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι φωτοειδῶς
 ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ
 φωτοειδῶν γραμμάτων ῥωμαϊκῶν ταῦτα, EN ΤΟΥΤΩΙ ΝΙΚΑ, 20
 καὶ φανερώτατα πλητε μὲν ἐπὶ Ῥώμης Μαξέντιος πηγείς εἰς τὸν

8. κελύονται V. 5. Αἰμίσης PV. 6. θηρῶν P. 13. ἐκ βασιλέων
 om. P, ἐκ βασιλέως Eusebius Hist. Eccl. IX. 9. 20. ῥωμαϊκῶν om. P.

Anni a m. c. et ipse coram Imperatore, cum antea coeleste Christi regnum apologeti-
 ca oratione primum, ac deinde operibus asseruisset, igne consumptus ex-
 spiravit. Ex iis autem qui in Phoenice martyres extiterunt, Tyrannio
 Tyri Episcopus, Zenobius Ecclesiae in Sidonis dioecesi Presbyter, Sil-
 vanus Aemessae Episcopus, qui post plurimum Martyrum chorum, nata
 grandis, administrato per annos XI. Episcopatu, feris objectus est vo-
 randus: ex Palaestinae vero Martyribus, Silvanus Gazae Episcopus,
 cum aliis XI. capite plexus est: ex Aegyptiis denique Pelaeus et Nilus
 Episcopi, qui cum aliis igne consumpti sunt.

A. C.

[OL. IPH.]

5819. 311. VI. Ind. XIV. Constantino Augusto II. et Licinio
 Coss.

3. 272.

Constantino Imperatori, Pio, ac prae caeteris moderatissimo, Con-
 stantii filio, supremi Regis Dei, et filii ejus unici Domini nostri Jesu
 Christi fide persuaso, in impiissimos tyrannos Maximianum Galerium, et
 Maxentium bellum moventi, cum in eos praelio decertaturus progredere-
 tur, fulgens in coelo Crucis signum apparuit, in ejus media ac infima
 parte fulgidis et manifestis characteribus scriptum erat, IN HOC VINCE.
 Ac Maxentius quidem Romae cecidit, in Tiberi fluvio suffocatus, ad Pes-
 tem Mulvium, cum annos VI. regnasset: Galerius vero Maximianus a Li-

Τίβερην ποταμὸν εἰς τὴν γέφυραν Μουλουβίου, βασιλεύσας ἔτη 5', Γαλέριος δὲ Μαξιμῖνος ἤτηθείς ὑπὸ Λικινίου ἐν Κιλικίᾳ φηγὸς ἄλετο, βασιλεύσας ἔτη 9', πολὺν στρατὸν ἑαυτοῦ ἀναλώσας, οἷα τυραννὸς τις ὦν καὶ ἀγενής.

5 σογ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιε'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ γ' καὶ Λικινίου τὸ β'.

Κωνσταντίνος νικητής, σεβαστός, Αὐγούστος, πρῶτος τῶν ἐπὶ Ῥώμῃς κατατυραννουμένων χριστιανῶν κηδόμενος σωτηρίας, λαβὼν Θεὸν τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικαλεσάμενος, πρόεισι πάνστρατιῶ, Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων ἐλευθερίας προμνώμενος. οἱ καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ θυμαρίας ἅμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναιξὶ τῶν τε ἀπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τῶν ἄλλων διασημοτάτων σὺν παντὶ δῆμῳ Ῥωμαίων 5 φαιδροῖς ὁμομασιν αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτὴν, σωτήρῃ τε καὶ εὐεργέτην, μετ' εὐφημιῶν καὶ πλείστης χαρᾶς αὐτὸν ὑπέδεξαντο. ὁ δὲ ὡσπερ ἔμφυτον τὴν εἰς Θεὸν εὐσέβειαν κεκτημένος, μηδ' ὅλως ταῖς βοαῖς ὑποσαλευόμενος μηδὲ ἐπαιρόμενος ὑπὸ τῶν ἐπαίων, εὖ μάλα τῆς ἐκ Θεοῦ συναισθόμενος βοηθείας, ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάθους τρέπαιον ὑπὸ χεῖρα ἰδίας εἰκόνας ἀνατεθῆναι προστάττει, τὸ σωτήριον σημεῖον ἐν τῇ δεξιᾷ κατέχοντα, ἐν τόπῳ R 656

1. Μουλουβίον R. 4. ἀγενής V. 12. οἱ δὲ καὶ P. 15. τὸ om. P. 16. ἐποδέξαντο P. 17. μηδ' — ὑποσαλευόμενος om. P. 19. εὖ μάλα] οἷα μετὰ P.

cinio factus in Cilicia fugiens periiit, cum annos ix. imperasset, et ingen-
tam exercitum consumpsisset, utpote tyrannus et ignavus.

CCLXXIII. Olympias.

A. C. [Ol. Iph.]
312. vii. Ind. xv. Constantino Augusto III. et Licinio
I. Coss.

Constantinus Victor, Augustus, primus suscepta Christianorum Ro-
nae a tyrannidis hactenus oppressorum salutis cura, adscito in auxilium
coelesti Deo, ac precibus invocato, cum universis copiis procedit, Ro-
manorum a majoribus acceptam libertatem asserturus: quem ii cum in-
centi gaudio et gratulatione, una cum ipsis infantibus, et uxoribus Se-
atorum aliorumque virorum clarissimorum, ac universa Romanorum ple-
be, laeto vultu, animisque ipsis, veluti Liberatorem, Servatorem ac Be-
neficum, cum faustis acclamationibus et multa laetitia exceperunt. Sed
le quasi innatam in Deum pietatem possideret, ejusmodi laudibus mi-
me inflatus, ut qui divine auxilio esset munitus, salutaris Passionis
opaeum in manu suae imaginis, ita ut salutare signum dextra teneret,
celeberrimo urbis loco, cum haec Latinae Inscriptione jubet apponi:

μάλιστα τῶν ἐπὶ Ῥώμῃς δεδημοσιευμένων, ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ ἐντάξαι ῥήμασιν αὐτοῖς τῇ Ῥωμαίων ἐγκαλεῖται φωνῇ· τούτῳ τῷ σωτηρωσθεῖ σημεῖον ἀληθεῖ ἐλέγχῳ τῆς ἀνδρείας τῆν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας τοῦ τυράννου Μαξεντίου διασωθέντων ἡλευθέρωσα, ἔτι μὴν καὶ τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιφανείᾳ καὶ λαμπρότητι ἡλευθερώσως ἀπεκατέστησα.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσῳ χαλεπωτάτῃ ληφθεὶς, ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαφθρόντος σκώληκάς τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιουδόμενος καὶ μηδ' ὄλας 10 ὠφεληθεὶς, νόμους ἐξέπεμψεν ἀνεθῆναι μὲν χριστιανὸς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

B Ἰνδικτικῶνων Κωνσταντινιανῶν ἐντεῦθεν ἀρχή.

Ἰνδ. α'. η'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ δ' καὶ Αἰμ-15 νίου τὸ γ'.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγείται πρῶτος Μητροπόλεως ἔτη ε'.

Ἰνδ. β'. θ'. ὑπ. Βελουσιανοῦ καὶ Ἀμιανοῦ.

Ἰνδ. γ'. ι'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Αἰμνίου 20 τὸ δ'.

2. ἐπιτεθεῖαι R. 3. ἀνάγκας R. 7. ἀκατατίτητον R. 9. διαφθρόντος P. 10. μήθ' P. 11. μὴ μόνον χριστιανούς P. 12. καὶ τὰς ἐκκλησίας P. 13. Κωνσταντιανῶν V.

Amian. c. Hoc salutari signo vero fortitudinali indice vestram urbem a servitute Maxentii tyranni iugo vindicatam in libertatem asserui, Senatum et populum Romanum in pristinum splendorem et libertatis dignitatem restitui.

Galerius Maximianus, cum in Oriente ageret, morbo gravissimo correptus, illius corpore sensim diffinente, ac vermibus scatente, ab innumeris medicis visus, nulloque accepto levamento, edicta ubique omisit, quibus non modo Christianos dimitti, sed etiam Ecclesias aedificari praecepit.

Indictionum Constantinianarum deinceps initium.

A. C. 313. VIII. Ind. I. Constantino Augusto IV. et Licinio III. [Ol. Iph.]
Coss. 1. 273.

Byzantinus Ecclesiae primus praesens Metrophanes nomen X.

314. IX. Ind. II. Volusiano et Aniano Coss.

2.

σοδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ια'. ὑπ. Σαβίνου καὶ Ρουφίνου.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὐγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον C ἀνηγόρευσε Καίσαρα.

5 Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τοῦτοις τοῖς ὑπάτοις ὑδροπι δε-
νῶ πιασθεὶς ἐν Σαλώναϊς ἀπέθανεν.

Ἰνδ. ε'. ιβ'. ὑπ. Γαλλικανοῦ καὶ Συμμάχου.

Κωνσταντῖνος Αὐγουστος Κωνσταντα, Κωνσταντῖον καὶ Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε καλάνδαις 10
μαρτίαις.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Λικινίου τὸ ε' καὶ Κρίσπον Καίσαρος.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Κωνσταντῖνου Αὐγούστου τὸ ε' καὶ Λικινίου B 658
τὸ ε'.

Ὡτὸς οὐρανίου κατὰ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ταῖς τοῦ σω- V 225
δτῆρος Χριστοῦ καταγάσαντος ἐκκλησίας, εἰς πάντα τόπον τῶν
πρὸς τῶν τυράννων ἠρπικόμενων οἴκων ἐκ βράθρων εἰς ὕψος ἄπικρον
τελειοθέντων οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς συνε-
χέαι ταῖς ὑπὲρ χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσαντο.

16. ἠρπικόμενον P eam m. R, ἠρπικόμενον R, ἠρπικόμενον V.
Idem mendam nescio quomodo me fugit corrigere supra p. 193. B.

A. C.

315. x. Ind. iii. Constantino Augusto V. et Licinio IV.
Cos.

[Ol. Iph.]

3.

CCLXXIV. Olympias.

316. xi. Ind. iv. Sabino et Rufino Cos.

4.

Constantinus Augustus filium suum Constantinum Caesa-
rem renuntiavit.

Galerius Maximianus his Cos. aqua intercute graviter
laborans Saloniis decessit.

317. xii. Ind. v. Gallicano et Symmacho Cos.

1. 274.

Constantinus Augustus Constantem, Constantium, et Cri-
spum filios suos Caesares dixit Kalendis Martiis.

318. xiii. Ind. vi. Licinio V. et Crispo Caesare Cos.

3.

319. xiv. Ind. vii. Constantio Augusto VI. et Licinio V.
Cos.

4.

Caelesti lumine per universum orbem in Christi Salva-
toris Ecclesias diffuso, sacrarum aedium a Tyrannis antea de-
structarum, et a fundamentis in immensam altitudinem rursum
eductarum et confectarum ubique non modo factae Dedicatio-
nes, sed et ab Imperatoribus in Christianorum gratiam edita
pœnitentiis committabantur.

σοῦ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ ζ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος.

P 282 Ἰνδ. θ'. ις'. ὑπ. Κρίσπου τὸ β' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιζ'. ἔπ. Πραβιανοῦ καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἰνδ. ια'. ιη'. ὑπ. Σεβήρου καὶ Ῥουφίνου.

Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγεῖται δεύτερος Ἀλέξανδρος ἔκη ζ'.

σοῦ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ιθ'. ὑπ. Κρίσπου τὸ γ' καὶ Κωνσταντίου τὸ γ'. 10

Προλαβὼν δ' τῶν οικειῶν ψυχῶν ποιητῆς καὶ φειδωλὸς σωτῆρ τοῖς πάσιν ἐκλύμπας Κωνσταντίνον ἄμα παιδὶ Κρίσῳ Β παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἄπερ κατεῖχεν μέγη Λικίνιος, κάκεινος στενωθεὶς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπηνέγκατ' ἔλεος σφαγῆς οἴσπερ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουσε συμβᾶν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυρανῆσασι.

Ἰνδ. ςγ'. κ'. ὑπ. Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ.

Ἔτους σγέ' τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ὃ αὐτὸς αἰόδιμος βασιλεύς, εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεὶς, κατὰ τὸ 20

4. 10. Κωνσταντίνου P. 7. τῷ om. P. 9. Ὀλυμπιάδος V. 12. Ἀλέμφας P. 13. κάκεινος om. R. 15. τυρανῆσας P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCLXXV. Οὐμπρίας.

320. xv. Ind. viii. Constantino Augusto VII. et Constantio Caesare Coss.

4.

321. xvi. Ind. ix. Crispo II. et Constantino II. Coss.

1. 275.

322. xvii. Ind. x. Probiano et Juliano Coss.

2.

323. xviii. Ind. xi. Severo et Rufino Coss.

3.

Byzantinae Ecclesiae secundus praeset Alexander annos vii.

CCLXXVI. Οὐμπρίας.

324. xix. Ind. xii. Crispo III. et Constantino III. Coss.

4.

Præcipiente proprietarum animarum conditore, et misericordii Servatore universis prælucente, Constantinus una cum filio Crispo, quas Licinius obtinebat provincias, circumsedit et occupavit: qui undique in arotum redactus, tali exitu interfectus, vitam finivit, qualem viderat audieratque aliis ante se evenisse, cum paucis annis tyrannidem exerovisset.

325. xx. Ind. xiii. Paulino et Juliano Coss.

1. 276.

Anno cccxv. in coelum Assumptionis Domini, et xx. imperii Constantii Pii, idem laudandus Imperator summa divinitus pietate donatus.

παρὸν κ' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ δαισίῳ ἰδ' τη' ἁγίων πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκευάσθη καὶ τὸ τῆς ἁμωμῆτου πίστωσης ἐκτεθῆναι σύμβολον. διδ καὶ νικητὴν αὐτὸν κατὰ πάντων ἐποίησεν ὁ δεσπότης τῶν ὄλων θεὸς ταῖς εὐχαῖς 5 τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων. Ἄρειος γὰρ παρατραπείς τὸν νοῦν τὴν ἄρῆτον καὶ ἀδιαιρετον τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεότητος ἐνόητα διυστῶν καὶ διυκρίνειν ὁ κατάρματος οὐκ ἔφριξεν.

Κωνσταντῖνος ὁ εἰσεβέστατος Κώνσταντα τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, R 660
 Ο Καίσαρα ὄντα, ἀνηγόρευσε Αὐγουστιον πρὸς ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ Ῥώμῃ βικεννάλια πᾶν φαιδρῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ τῶν τεχνιτῶν καὶ συντελεστῶν τὰ ἐπιτάγματα περιεῖλεν τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς αὐτῆς D
 εἰκοσαετηρίδος, καὶ ταῖς καθόλου ἐκκλησίαις πολλὰ ἔδωρῆσατο.

Κωνσταντῖνος νικητὴς Αἰγουστος τὸν τῶν Ἀδριανοπολιτῶν πόλεμον θραύσας πρὸς ε' καλανδῶν ἰουλίων, καὶ τὸν Καλχηδονίων πόλεμον ἠτήσας πρὸς ἰδ' καλανδῶν ὀκτωβρίων, Κρίσπον τὸν ἴδιον υἱόν, Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ, ἀνέλεν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἰδῶλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ πάντα αὐτῶν ἀφείλατο τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς. P 283

1. κ' om. P. ib. Δαίσιον P, ἰονίῳ m. R. 6. Ἄρειος V. 12. Ῥώμῃ] ὄφρα R. ib. βικεννάδια RV. ib. τεχνιτῶν PV. 16. τῶν τῶν R. ib. Καρχηδονίων RV. 17. κτήσας R. 21. ἀφείλατο P.

uo praesenti imperii anno, mensis Desii xix. ccxviii. Patrum Synodum Nicaeae celebrari, ac inculcatae fidei Symbolum exponi curavit. Unde ictorem omnium hostium illum fecit universi Dominus Deus, sanctorum eatorumque patrum in hanc Synodum convenientium precibus. Arins uippe emota mente inexplicabilem et indivulsam Patris et Filii Divinitatis unitatem dividere et separare non formidavit.

Pissimus Constantinus Constantem filium suum, qui tum Caesar rat, Augustum renuntiavit ex a. d. vi. Id. Novemb. Imperii etiam anuum vigesimum egit, et magnificis ac splendidis factis largitionibus Romanae Vicennalia egit, artificum quoque ac tributariorum aemul histerum icennaliorum indictionibus sublatis, multisque ubique Ecclesiis factis mis.

Constantinus Victor Augustus Hadrianoepolitanorum ex a. d. v. Kal. il. Chalcedonensium vero ex a. d. xiv. Kal. Octob. feliciter confecto illo, Crispum Caesarem filium suum calumniis appetitum sustulit.

Eodem anno Constantinus, cum solus Romanorum praesesset imperio, misia ubique idola dejecit, eorumque pecuniis omnibus et possessionibus latis, universas Christi Ecclesias omnesque Christianos iis donavit.

V 226 Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς τῶν χρι-
στιαστῶν πίστεως στρατεύσας ὑπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην.
διὸ καὶ κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τι-
μὴν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πεπολεμη.

Εἰσὶν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐπὶ τὴν εἰκοσαετη-5
ρίδα Κωνσταντίνου Αὐγούστου ἕτη οὕτως.

Ἀπὸ γενέσεως Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ βυξβ'.

B Ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἐπὶ Ἀβραάμ, αο'.

Ἀπὸ γεννήσεως Ἀβραάμ ἕως π' ἔτους Μωϋσέως φε'.

Ἀπὸ πα' ἔτους Μωϋσέως, ἤγουν τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσρα-10
ἦλ, ἕως γ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν, ἐν ᾧ τὸ Ἰλιον ἦλω, υδ'.

Ἀπὸ δ' ἔτους τοῦ Λαβδῶν ἐπὶ τὸ β' ἔτος Σολομῶνος, καθ'
δ ἤρξατο ἡ πρώτη κατασκευὴ τοῦ ἱεροῦ, σκς'.

Ἀπὸ α' ἔτους Σολομῶνος ἕως ν' ἔτους τοῦ Ὀζιον, ἤγουν
τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, σξδ'. 15

R 662
C

Ἀπὸ ἀρχῆς τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἕως ζ' ἔτους Δαριεῦ
τοῦ Ὑστάσκου, καθ' δ συνετελέσθη ἡ δευτέρα τοῦ ἱεροῦ οἰκοδο-
μή, σμη'.

Ἀπὸ ζ' ἔτους καὶ αὐτοῦ τοῦ λεχθέντος Δαριεῦ ἕως α'
ἔτους Τιβερίου, ἤγουν τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος, φνς'. 20

4. τοῦ alterum om. P. 10. πα'] π' P. 11. 12. Ἀβδῶν P sola.
14. α' ἔτους] ἔτους β' P. 20. ἔτους om. P.

Eadem tempestate suscepta in fidei Christianorum haeres expedi-
tione, victoriam illorum precibus reportavit. Quapropter Dominica ad
paganorum conversionem in omnium Servatoris Christi Dei nostri hono-
rem ubique excitavit.

Ab orbe condito usque ad vigesimum Constantini Augusti annum
tempora ita digeruntur.

A creatione Adam, usque ad diluivium, anni II. MCLXIII.

A diluvio ad Abraham, MXXI.

A natali Abraham usque ad LXXIX. annum Moysis DV.

Ab LXXIX. anno Moysis, sive ab Exitu filiorum Israel usque ad ter-
tium annum Abdon, quo caepa est Treja, anni CCCIV.

Ab anno IV. Abdon, usque ad secundum annum Solomonis, quo pri-
ma coepit templi aedificatio, CCXXVI.

Ab anno II. Solomonis usque ad L. annum Ozise, sive usque ad
primam Olympiadem, anni CCXLIV.

Ab initio primae Olympiadis usque ad VI. Daci Hystaspis MII, quo
perfecta est altera templi Hierosolymitani aedificatio, CCCLVII.

Ab anno VII. praedicti ejusdem Daci, usque ad XV. Tiberii, sive
usque ad salutare Baptisma Domini, DLVII.

Ἀπὸ ιε' ἔτους Τιβερίου, ἤγουν β' ἔτους καὶ αὐτοῦ σβ' Ὀλυμπιάδος, ἕως τῆς εἰκοσατηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ β' ἔτους σοσ' Ὀλυμπιάδος σζ'.

Ἄμφω ἀπὸ γενέσεως κόσμου ἕως τῆς εἰκοσατηρίδος Κωνσταντίνου ἔτη μολγ'.

Ἰνδ. ιδ'. κα'. ὑπ. Κωνσταντίνου Αὐγούστου τὸ θ' καὶ Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ δ'.

D

Ἰνδ. ιε'. κβ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καίσαρος τὸ ε' καὶ Μαξίμου Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν Βιθυνίᾳ εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενοῦπολιν κέκληκεν, δωρησάμενοφ ἄχρι τοῦ νῦν ἕως φανερᾶς περιοχῆς πρὸ τῆς πόλεως εἰς τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ ὑπέλειαν.

σοζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. κγ'. ὑπ. Ἰανοδαρίου καὶ Ἰούστου.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Λουνοῦβιν πλειστάκις ἐπέρα- P 234
σεν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίνην ἐποίησεν.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Κωνσταντῖνος ὁ ἀδελφὸς βασιλεὺς ἀπὸ Ρώμης ἐλθὼν, καὶ διάγων ἐν Νικομηδείᾳ, μητροπόλει τῆς Βιθυνίας, ποιήσας πρόκεισα ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐν τῷ

1. σ' P. 2. εἰκοσῆς ἑτηρίδος PV. 4. ἀπὸ om. P, post γενέσεως
ponit R. 10. κ' ἑτηρίδος PV. 9. Δρέπανον V. 16. Λουνοῦβιν PV.

Ab anno xvi. Tiberii, sive secundo anno cclxx. Olympiadis, usque Anni a. m. c. ad xx. annum imperii Constantini Magni Imperatoris, et ii. annum cclxxvi. Olympiadis, ccxcvii.

A mundi conditu, usque ad xx. annum Constantini, anni v. κρσςκκκκκκ.
A. C. [Ol. Iph.]

326. XXI. Ind. xiv. Constantino Augusto IX. et Constantino Caesare IV. Coss. 2. 5854.

327. XXII. Ind. xv. Constantio Caesare V. et Maximo Coss. 3.

Constantinus instaurata Drepano in Bithynia, in honorem sancti Luciani Martyris, hanc matri suae cognominem Helenopolim nuncupavit, donata civitati, qua usque hodie fruitur, usque patet ante urbem prospectus, vectigalium immunito, in honorem Sancti Martyris Luciani.

CCLXXVII. Olympias.

328. XXIII. Ind. i. Januario et Justo Coss. 4.

Constantinus Pius Danubium pluries trajecit, ponte lapideo in eundem fluvium strato.

His Coss. Constantinus inclytus Imperator Roma profectus, et Nymphaeae Bithyniae Metropoli, atque inde Byzantii diu moratus, primum

Βυζαντίω, ἀνεκένωσε τὸ πρῶτον τεῖχος τῆς Βέλου πόλεως, ποιήσας καὶ προσθήκας τῷ αὐτῷ τείχει οὐκ ὀλίγας, καὶ συνῆψεν τῷ παλαιῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀνακληρώσας καὶ τὸ Ἰππικόν, κοσμήσας αὐτὸ χαλκοουργήμασι καὶ πάσῃ ἀρετῇ, ποιήσας ἐν αὐτῷ κἀδίσμα θωροίου βασι-
 B λικοῦ καὶ ὁμοίτητα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ὄντος. καὶ παλάτιον μέγα ποιήσας πλησίον τοῦ αὐτοῦ Ἰππικοῦ τῆκ ἄνοδον ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ κἀδίσμα τοῦ Ἰππικοῦ διὰ τοῦ λεγομένου Κοχλίου,
 V 227 κτίσας καὶ φόρον μέγαν καὶ εὐπρεπῆ πάνυ· καὶ ἔστησεν ἐν μέσῳ
 R 664 κίονα πορφυροῦν μέγαν λίθου Θηβαίου ἀξιοθαύμαστον, καὶ ὑπερέτω τοῦ αὐτοῦ κίονος ἔστησεν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα μέγαν, ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἀκτῖνας, ὅπερ χαλκοῦργημα ἦγασεν ἀπὸ τῆς Φρυγίας. ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀφελὼν κρυπτῶς ἀπὸ Ῥώμης τὸ λεγόμενον Παλλάδιον ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι φόρῳ ὑποκάτω τοῦ κίονος τῆς στήλης αὐτοῦ, 15
 C ὡς τις λέγουσι τῶν Βυζαντιῶν ἐκ διαδοχῆς ἀκούσαντες. τὴν δὲ τύχην τῆς πόλεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀνανεώσεως ποιήσας θυσίαν ἀναμάρτων ἐκάλεσεν Ἀνθοῦσαν.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἔκτισε καὶ δύο ἐμβόλους ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ παλατίου ἕως τοῦ φόρου εὐπρεπεῖς, κοσμήσας ἀνδραῖσι καὶ θυμαρμαίοις, καλέσας τὸν τόπον τῶν ἐμβόλων Ῥηγίαν, κτίσας ἐγγὺς καὶ βασιλικὴν ἔχουσαν κόγχην, καὶ ἔξω μεγάλους κίονας στή-

2. οὐκ ὀλίγας τῷ αὐτῷ τείχει P.

Byzantii urbis murum instauravit, factis haud modicis, quas veteris urbis muro adjunxit, additionibus, urbe ipsa Constantinopoli appellata. Circum praeterea absolvit, quem aereis statuis aliisque ornamentis decoravit: confectio etiam Tribunali, ex quo Imperator Circenses spectaret, instar illius quod Romae erat. Palatio magno proxime Circum insuper condito, ascensum per Cochleam ab eodem in Circi Tribunali coe fecit. Magnum quoque et splendidum omnino Forum aedificavit, in cujus medio ingentem ac stupendam Columnam Porphyreticam ex lapide Thebano statuit, cui suam ipsius praegrandem imposuit statuam, radios habentem in capite: quod quidem aereum opus ex Phrygia advehi curavit. Idem Imperator Constantinus clam ablatum Roma Palladium, uti appellatur, in Foro a se extracto, sub Columna, cui imposita est illius statua, recedidit, ut quidam ex Byzantiis asserunt, qui id ex traditione acceperunt. Fortunam vero Urbis ab eo instauratae, incruento facto sacrificio, Florentem appellavit.

Idem Imperator geminas condidit Porticus ab ingressu Palatii usque ad Forum, admodum elegantes, statuis et marmoribus adornatas, Porticum loco Regiae nomine indito: propter quam excitavit Basilicam cum Concha, ingentibusque extra aedem columnis et statuis, quam Senatum

σας και ἀνδριάντας, ἤνεπε ἐκάλεσεν Σινῶτον, καλέσας τὸν τόπον Ἀγγοῦσταϊον, καθότι και στήλην ἦν στήσας κατέναντι τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς Ἑλένης Ἀγγοῦστας δεσποίνης ἐν πορφυρῷ Δ κίονι.

5 Ὅμοίως δὲ και τὸ δημόσιον τὸ λεγόμενον Ζευξίππον ἀνεπλήρωσεν, κοσμήσας κίονι και μαρμάρους ποικίλους και χαλκουργύμασιν.

Ἰνδ. β'. κδ'. ἐπ. Κωνσταντίνου Ἀγγοῦστου τὸ ε' και Κωνσταντίνου Καισαρος τὸ ε'.

1) Ἰνδ. γ'. κέ'. ἐπ. Γαλλικανοῦ και Συμμάχου.

Ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου και κείτης αὐτοῦ βυσιλείας Κωνσταντίνος ὁ εὐσεβέστατος, πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Ἀγγοῦστου και Κωνσταντίνου και Κωνσταντίνου Καιοῦρων, πόλιν μεγίστην, λαμπράν, και εὐδαίμονα κτίσας, συγκλήτω τε τιμῆσας, Κωνσταντινούπολιν κέκληκε πρὸ κέντε ἰδῶν μαίτων, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, Ἰνδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ῥώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζεν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἱππικὸν ἀγῶνα πρῶτος, φορέσας πρώτους διάδημα διὰ μωργαριτῶν και ἑτέρων τιμῶν λίθων. και ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, κειεύσας διὰ θεῶν αὐτοῦ τύπον τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐπιτελεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ και ἰνοίγειν τῆ α' τοῦ αὐτοῦ ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν.

2. ἦν] ἦν PV. 3. Ἀγγοῦστης P. 15. Κωνσταντίνου πόλιν R.
19. πρώτοις om. P, uncis ischist R. 22. τῆ om. P.

nuncupavit: locum vero extra hanc aedem Augustaeum, quemadmodum Anna m. c. t statuam, quam e regione matri suae Dominae Helenae Augustae in orphyretica columna collocavit.

Absolvit quoque Balneum Zeuxippum nuncupatum, illudque columnis e marmoribus varii coloris, et aereis operibus exornavit.

" C. [Ol. Iph.]

329. xxiv. Ind. ii. Constantino Augusto X. et Constantino Caesare V. Coss. 1. 277.

330. xxv. Ind. iii. Gallicano et Symmacho Coss. 2.

Anno cccc. post Christi in coelos Assumptionem, et xxv. ipsius imperii, Constantinus Pissimus, pater Constantini Junioris Augusti, et Constantii et Constantis Caesarum, aedificata urbe maxima, illustri, et felici, aequae Senatu cōhonestata, hanc Constantinopolim nuncupavit ex s. d. v. lue Maias, Hebdomadis feria ii. Indictionis iii. cum prius Byzantium vocaretur, quam Romam secundam vocari decrevit, celebratis ludis Circensibus, in quibus diadema ex margaritis aliisque lapillis pretiosis contextum primus gestavit. Insigni deinde apparatu acta festivitate, statuit ivina sua jussione, ut quotannis eodem recurrente die ejusdem urbis natalis celebraretur, et xi. mensis Artemisii, publicum Zeuxippi Bal-

5837.

- B Ζούξικπον, πλησίον ὄντα τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου,
 R 666 ποιήσας ἐαυτῷ ἄλλην στήλην ἀπὸ ξοάνου κεχρυσωμένην βασιτά-
 ζουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τύχην τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ αὐτὴν κε-
 χρυσωμένην, κελύσας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ γενεθλιακοῦ
 ἱππικοῦ εἰσεῖναι τὴν αὐτὴν τοῦ ξοάνου στήλην διοργανομένην ἐπὶ
 τῶν στρατευμάτων μετὰ χλανιδίων καὶ καμπαγίων, πάντων κα-
 τεχόντων κηροῦ λευκοῦ, καὶ περιέχεσθαι τὸ ὄχημα τὸν ἄνω
 κίμπτον, καὶ ἔρχεσθαι εἰς τὸ σκάμμα κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ
 καθίσματος, καὶ ἐπεγείρεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν βασιλέα καὶ
 C προσκυνεῖν τὴν στήλην τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ 10
 αὐτῆς τῆς τύχης τῆς πόλεως.

- Ὁ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἔμεινε βασι-
 λεύων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀφελόμενος αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρ-
 V 228 χίας Εὐρώπης, ἤγουν τῆς μητροπόλεως αὐτῆς Ἡρακλείας, προ-
 βαλόμενος τῇ αὐτῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχὸν πραιτωρίων καὶ 15
 ἐπαρχὸν πόλεως καὶ τοὺς λοιποὺς μεγάλους ἄρχοντας.

Ἔστιν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κωνσταντινούπολις ἐκ-
 κινήθη ἔτη αἴ΄.

- Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐπι-
 D λέστησεν πρὸ τοῦ καλενδῶν μαίων, φαρμουθὶ κβ΄, καὶ ἐχειροτο- 20
 νήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

5. δηγηγομένην PV. 6. γαμπαγίων R. 9. τὸν om. R, (τὸν) P.
 11. τῆς πόλεως] πόλεως P. 13. Κωνσταντίνου κόλι P. 15. Κων-
 σταντίνου κόλι P. 21. πατήρ] φουστῆρ Hulstenius.

neum, quod Circo et Regiae Palatii adiacet, aperiretur. Cuiusque aliam
 sibi confecisset ex opere rasilii statuam auratam, quae manu dextra
 ipsius Urbis Fortunam gestabat, ipsamque inauratam, praecipit, ut eo
 die quo Circenses ob Urbis Natalem ederentur, introiret eadem status
 marmorea, deducta a militibus, laealis et campagis indutis, conetis ceres
 albos deferentibus: utque currus quo status vehebatur superiorem Fle-
 xum circumiret, et ad Scamma progrediretur ex adverso Imperatorii
 Tribunalis: utque Imperator qui tempore illo regnaret, e solio assur-
 gens, statuam adoraret ejusdem Imperatoris Constantini, ipsiusque Far-
 tinae Urbis.

Idem religiosissimus Imperator Constantinus Constantinopolim impe-
 rans mansit, quam ab Europae provincia, seu illius Metropoli Hieracia,
 avulsit, Praefecto Praetoris, et Praefecto urbi, caeterisque majoribus
 magistratibus in ea constitutis.

A Roma condita, ad annum quo dedicata est Constantinopolis, con-
 sentur anni M.LXXX.

Hoc anno Alexander Episcopus Alexandriae ex a. d. xiv. Kal.
 Maias, Pharmuthi xxii. decessit, illiusque loco consecratus est Episcopus,
 Athanasius ille magnus pater.

Ἰνδ. δ'. κς'. ὑπ. Βάσσαν καὶ Ἀβλαβίου.

σοῆ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. κς'. ὑπ. Πακατιανοῦ καὶ Ἰλαριανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλισκεσθαι τοῖς πόλι-
τις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ ἐγ' ματου.

Ἰνδ. ζ'. κη'. ὑπ. Δαλμάτου καὶ Ζηνοφίλου.

Ἰνδ. ζ'. κθ'. ὑπ. Ὀπτιάνου Πατρικίου καὶ Ἀνικίου Παν-
λίλου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας τοῦ P 286
ἵου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μα-
ρίου ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις'. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ
αυροφάνεια.

Ἰνδ. η'. λ'. ὑπ. Κωνσταντίου Καισαρος ζ' καὶ Ἀλβίνου.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρίς ἐν Κων-
στανουπόλει Ῥώμῃ πάνν φιλοτίμως πρὸς ἡ' καλανδῶν ἀγυαί- R 668
ν, καὶ Κωνσταντία τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀύγουστον ἀνέδειξεν, καὶ
μάτιον τὰν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ κήσω- B
Καισαρα ἀνηγόρευσεν πρὸς ἡ' καλανδῶν ὀκτωβρίων. ἦν δὲ
λάτιος ὁ υἱὸς Δαλματίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ
οὔς στρατηγὸς Ῥωμαίων καὶ ὑπάτος πρὸς τοῦ αὐτὸν ἀνα-

ὁ om. P. 6. Δαλματίου P sola. id. καὶ Ζηνοφίλου — (7. Πα-
κίλιου om. P. 17. κήσωρος] κήσωρα V, m. B, κήσωρος P.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.
8. 5839.

XXVI. Ind. iv. Basso et Ablavio Coss.

CCLXXVIII. Olympias.

XXVII. Ind. v. Pacatiano et Hilariano Coss.

Coss. oneris panis distribui civibus Constantinopolita-
ni. Mail.

XXVIII. Ind. vi. Dalmatio et Anicio Paulino Coss.

Coss. facta est Dedicatio Ecclesiae Sanctae Crucis,
Constantinus magnus edificaverat, temporibus Macarii
(Hierosolymitani) die xvii. mensis Septembris. Ad-
deinceps insitium accepti festum apparitionis Sanctae

XXIX. Ind. vii. Optato et Paulino Coss.

XX. Ind. viii. Constantio Caesare VI. et Albino

Constantio Pio nota Tricennalia Constantinopoli, quae
magnifico oneris, ex a. d. viii. Kalend. Augusti:
cum filio Augustus, Dalmatium vero, fratris Dalmatii
uicini, Caesarem renuntiavit ex a. d. viii. Kal. Octobris.
Dalmatius filius Dalmatii fratris Constantini Pii, Ma-
iae Romanorum, et Consul, priusquam Caesaris di-

4.

1. 278.

2.

5844.

3.

γορευθῆναι Καίσαρα. καὶ Ἀννιβαλιανὸν ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδυσσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

σοθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. λα'. ὑπ. Νεπωτιανοῦ καὶ Φακούνδου. 5

Ἰνδ. ι'. λβ'. ὑπ. Φηλικιανοῦ καὶ Τατιανοῦ.

- C Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος λβ' ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὀρμήσας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν κατὰ Περσῶν, ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδόξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βλον ἐν προαστείῳ τῆς αὐτῆς πόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ ια', καταξιώθεις τοῦ σωτηριώδους βαπτισματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασιλεύσας ἔτη λα' καὶ μῆνας ι'. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα, βασιλεύοντα τῶν κατὰ Γαλλίαν μερῶν, ἄγοντα τῆς βασιλείας ἔτος εἰκοστόν, καὶ Κων- 15
- D στάντιον τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν μέρεσιν, ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια', καὶ Κώνσταντα μετ' αὐτὸν Καίσαρα, ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βασιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν 20 τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεκαύσατο μηνὶ μαίῳ κβ'

1. Ἀνιβαλιανὸν P, Ἀνιβαλιὸν R. 10. καὶ εὐσεβῶς om. P. 15. ἔχοντα PV, ἄγοντα Ducangius.

A. C.

gnitatem esset consecutus. Annibalianum quoque Regem appellatum, purpurea chlamyde induit, et versus Caesarem Syriacae misit.

[Ol. Iph.]

CCLXXIX. Olympias.

336. xxxi. Ind. ix. Nepotiano et Fulvendo Cos. 4.

337. xxxii. Ind. x. Feliciane et Tatiane Cos. 1. 279.

Persis bellum Romanis denuntiantibus, Constantinus anno xxxii. imperii, dum in Orientem proficiscitur, suscepta contra Persas expeditione, cum venisset usque Nicomediae, gloriose vitam cum morte commutavit in ejusdem urbis suburbano, salutari baptismo ab Eusebio Episcopo Constantinopolitano donatus, cum imperasset annos xxxi. et menses i. Reliquit Caesares tres filios suos, Constantinum Caesarem qui in Gallis annos xx. Constantium Caesarem qui in Oriente annos xi. et Constantem Caesarem qui in Italiae finibus annos iii. Imperarunt: praeterea Dalmatium fratris filium, qui in Mesopotamia et ipse annum tertium regnavit.

Ter beatus Constantinus decessit mensis Maii xxxii. ex a. d. xi.

πρὸ μ' καλανδῶν Ιουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ πεντηκοστῇ, ἔτι κει-
 μένου ἀτάφου τοῦ σκηνώματος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἐν τῷ V 229
 παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ φυλαττομένου ἕως οὗ γνῶσιν
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

5 Ἀκούσας Κωνσταντῖος ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐν Μεσοποταμίᾳ, P 287
 ἔτι τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐπικειμένου, εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ
 Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ παραγενόμενος προεκόμισε τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα Κωνσταντῖνον τὸν ἀοίδιμον ἐν τοσαύτῃ παρατάξει καὶ
 δόξῃ βασιλικῆς προόδου, ὡς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν κατ' ἀξίαν, πα-
 10 ρόντος στρατοπέδου ὡς ἔτι ζῶντος ἐν ὀπλοφορίᾳ, τῆς τε πόλεως
 ἀπίσης, ἅτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνηγορευμένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα R 670
 γέγονεν ἐν αὐτῇ ἔνδοξά τε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθειῶν ἀνω-
 νῶν, ἐν πένθει τοσοῦτω πάντων ὄντων, ὡς οὐκ ἐγένετο πώποτε
 βασιλεῖα τῶν πρὸ αὐτοῦ δοξασθῆναι οὕτως ἐν τῇ ζωῇ καὶ μετὰ θά-
 15 νατον. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ἀπό- B
 κινται λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ τοῦ
 εὐαγγελιστοῦ καὶ Τιμοθέου μαθητοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

Σάπυρις ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ
 πορθήσων τὴν Νισιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ἑξ' καὶ
 20 μὴ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαῖον λέ' ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντῖνος ὁ νέος καὶ Κώνστας καὶ Κων-
 σταντῖος ἔτη κδ'. ὁμοῦ μω'.

1. ἐν] ἐν τῇ P. 2. τοῦ alterum om. P. 10. ἐπιζῶντος R.
 15. ἐν φ' — ἀποστέλων om. P. 19. παρακαθίσας V. 21. ἐβα-
 σίλευσαν P. id. αὐτῶν] αὐτοῦ P.

Kal. Junias, ipso Sanctae Pentecostes die: ejus quidem Constantini Pii
 corpus in Palatio Constantinopoleos insepultum jacuit, et servatum est,
 quoad filii de morte ipsius certiores fierent.

Constantinus cum in Oriente versaretur, in Mesopotamia bello Per-
 sico adhuc urgente, confestim venit Constantinopolim: quo cum perve-
 nisset, patrem Constantinum inclytum tanto comitatu, et ea regii pro-
 cessus pompa extulit, ut id nemo pro dignitate possit assequi, praesente
 Praetoriana militia, velut eo superstate armis suis instructa, ac universa
 civitate, quam Romae nemine donatam, illustribus ornamentis decorave-
 rat, et concessarum annonarum demenso ditaverat, omnibus tanto luctu
 funus prosecutus, ut nullus ante illum extiterit Imperator, qui vivus mor-
 tuusque adeo cultus fuerit et praedicatus. Humatus est autem in aede
 Sanctorum Apostolorum Andreae, Lucae Evangelistae, et Timothei disci-
 puli Sancti Pauli.

Sapor Persarum Rex Mesopotamiam invasit, Nisibin populaturus,
 quam cum per dies LXIII. obsedisset, desperata expugnatione recessit.

Romanis XXXIV. imperavit post mortem patris ipsius Constantini,

- C Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτος α', Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνσταντιου τελευτὴν τὰ λοιπὰ ιβ' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντῖος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὢν. τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.
- Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Ὀύρσου καὶ Πολεμίου. 5
- Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Κωνσταντίνου νέου Ἀυγούστου τὸ δ' καὶ Κώνσταντος Ἀυγούστου τὸ ζ'.

σπ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀκινδύνου καὶ Προκλου.
- D Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Μαρκελλίνου καὶ Προβίνου. 10
- Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Κώνσταντος Ἀυγούστου τὸ β'.
- Ἰνδ. ις'. ς'. ὑπ. Πλακίου καὶ Ῥωμόλου.

σπα' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Λεοντίου καὶ Σαλουστίου. 15
- V 281
P 289 Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Ἀματίου καὶ Ἀλβίνου.
- Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάντων Κωνσταντιναὶ ἀθροίσαντες ἐν Κωνσταντινουπόλει πλησίον τῶν Ἀποσιόλων ἤρξαντο κτερίζεσθαι ὑπὸ Κωνσταντίου Ἀυγούστου ἀπὸ μηνὸς ἀπριλίου ιε'.

9. Κώνσταντος P. 15. Circulus qui sequebatur in tabula adiecta posuimus. 18. ἤρξαντο P.

Annam. c. Constantinus Junior, et Constans, et Constantius annos xxiv. Colliguntur anni v. MDCCLXX.

Ac Constantinus quidem Junior imperavit Constantinopoli annam i. Constans vero Romae annos xii. et post ejusdem Constantis mortem reliquos xii. Romae imperavit illorum frater Constantius. Atque haec sigillatim se habent.

A. C.

5846. 388. i. Ind. xi. Urso et Polemio Coss. [Ol. Ipb.] 2.
389. ii. Ind. xii. Constantino Juniore Augusto IV. et Constantio Augusto VII. Coss. 3.

CCCLXXX. Olympias.

340. iii. Ind. xiii. Acindyno et Proclo Coss. 4.
341. iv. Ind. xiv. Marcellino et Probino Coss. 1. 280.
342. v. Ind. xv. Constantio Augusto V. et Constante Augusto II. Coss. 2.
343. vi. Ind. i. Placito et Romulo Coss. 3.

CCLXXXI. Olympias.

344. vii. Ind. ii. Leontio et Salustio Coss. 4.
5853. 345. viii. Ind. iii. Amentio et Albino Coss. 1. 281.
- His Coss. Thermae Constantianae Constantinopoli juxta

negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. milliari-

His Cos. Thermae Constantianae Constantinopolitanae

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀδούστου τὸ ε' καὶ Κων- R 672
 σταντος Ἀδούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Γουφίου καὶ Εὐσεβίου.

σπβ' Ὀλυμπιάς.

5 Ἰνδ. ε'. ια'. ὑπ. Φιλίππου καὶ Σαλίας.

Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Λιμενίου καὶ Κατουλλίνου. B

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις
 ὑπὸ Μαγνεντίου, ἄρξας ἔτη ιβ', καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ε'
 καλανδῶν φεβρουαρίων, καὶ Βετρανίων εἰς τὸ Σίρμιον καλάν-
 10 δαις μαρτίας. καὶ Νεπωτιανὸς αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη ἐν Ῥώμῃ
 πρὸ τριῶν νῦνων ἰουνίων, καὶ πόλεμος μέγας ἐγένετο μετὰ ταῦτα
 μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιακῶν.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγρινιανοῦ.

Ὁ μακάριος Λεόντιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας,
 15 ἀνὴρ κατὰ πάντα πιστός τε καὶ εὐλαβῆς καὶ ζηλωτῆς ὑπάρχων C
 τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἐπιμελούμενος δὲ καὶ τῶν ξενοδοχείων ὑπὲρ
 τῆς τῶν ξένων θεραπείας, κατέστησεν ἄνδρας εὐλαβεῖς ἐν τῇ του-
 των φροντίδι, ἐν οἷς ἐγένοντο τρεῖς σφόδρα ζηλωταὶ τῆς εὐσε-
 βείας. οὗτοι διὰ τινα χρεῖαν ὤρμησαν εἰς χωρίον ἀπὸ ιζ' σημείων
 20 Ἀντιοχείας· ὄνομα δὲ τὸ χωρίον Θρακῶν κώμη λεγομένη. του-

12. Μαγνεντιανῶν P. 13. Νιγρινιανῶν R, alterum in m. ponens.
 16. δὲ om. P. 18. ἐν οἷς om. P. 20. Θρακίον P, Θρακίον V.

A. C.

[Ol. Iph.]

aedem Apostolorum coeperunt aedificari a Constantio Augusto
 a die xvii. mensis Aprilis.

346. ix. Ind. iv. Constantio Augusto VI. et Constante
 Augusto III. Coss.

2.

347. x. Ind. v. Rufino et Eusebio Coss.

3.

CCLXXXII. Olympias.

348. xi. Ind. vi. Philippe et Salia Coss.

4.

349. xii. Ind. vii. Limenio et Catallino Coss.

1. 282.

His Coss. Constans occisus est in Galliis a Magnentio,
 cum imperasset annos xii. et levatus est Magnentius ex a.
 d. xv. Kalend. Februar. et Vetrano apud Sirmium Kalend.
 Martiis. Ex ipso anno Nepotianus Romae levatus est ex a.
 d. iii. Non. Junias, bellumque ingens fuit inter Romanos et
 Magnentianos.

350. xiii. Ind. viii. Sergio et Nigriniano Coss.

2.

Beatus Leontius Antiochia Syriae Episcopus, vir in primis fidelis
 ac pius, veracique fidelis propugnator, cum Xenodochiorum curam susce-
 pisset, pro peregrinorum susceptione viros pios ac religiofos iis praefe-
 cit. In his autem administrandis tres erant egregii pietatis cultores, qui
 negotiorum quorundam causa venerunt in locum Antiochia xvii. milliari-

τοῖς συνώδευεν περιτυχῶν Ἰουδαίος τις· ἦν δὲ ὁ προηγούμενος τῶν τριῶν ἀδελφῶν εὐλαβέστατος ἀνὴρ, Εὐγένιος τοῦνομα. ἐν δὲ τῷ συνοδεύειν ἀρξάμενος ὁ Εὐγένιος ἐκίνει λόγον πρὸς τὸν P 290 Ἰουδαῖον περὶ τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πίστεως. τοῦ δὲ Ἰουδαίου διαγλεναίζοντος, ἤρξθη ἐν τῇ ὁδῷ ὄφεις νεκρὸς κεί-5 μενος· καὶ εὐθέως ὁ Ἰουδαῖος πρὸς αὐτοὺς λέγει, Ἐὰν φάγητε τὸν ὄφιν τοῦτον τὸν νεκρὸν καὶ μὴ ἀποθάνητε, γίνομαι χριστιανός. καὶ εὐθέως ὁ Εὐγένιος λαβὼν τὸν ὄφιν διεῖλεν εἰς τρία μέρη ἑαυτῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δυοσί· καὶ ἔφαγον ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαίου, καὶ ἔζησαν. ἐφ' οἷς ἐπληροῦτο τὸ εὐαγγελικὸν καὶ 10 σωτήριον λόγιον τὸ φησάν, Καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὄφεις ἀρούσιν, κἢν θανάσιμόν τι φάγωσιν, οὐ μὴ αὐτοῖς ἀδικήσει. ὁ Ἰου- P 290 δαῖος συνεισελθὼν αὐτοῖς ἐν τῷ ξενῶνι, καὶ διαμείνας ἐν αὐτῷ, ἠὲδοκίμει χριστιανὸς γενόμενος.

R 674 Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος, διατρέβων ἐν τοῖς ἀνατολικαῖς 15 μέρεσιν διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἀκούσας τὰ κατὰ Μαγνέτιον, ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν.

Σάπυρις δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ περικαθίσας ἡμέρας ρ' τὴν Νίσιβι, καὶ διαφόρως αὐτὴν πολεμήσας καὶ μηχαναῖς πολλαῖς χρησάμενος, ὡς καὶ ἐλεφάν-20

1. τις om. P. 3. ἐκίνει] ἐκίστη V, ἐκείνος P. 4. τοῦ prius om. P. 10. τὸ εὐαγγελικὸν] Marci XVI. 18. 12. κἢν] καὶ ἐάν P, καὶ R. 13. συνελθὼν P. 17. Ἀντιοχείας P. 19. παρακαθίσας V. ib. τῇ. P. ib. Νήσιβι PV.

bus dissitum: vico autem nomen fuit Thraucun: iisque se comitem ad- junxit in itinere Judaeus. Porro inter tres illos fratres, primus erat vir piissimus, nomine Eugenius. Cum vero una iter agerent, Eugenius iste sermonem orsus est cum Judaeo de fide unigeniti Filii Dei: Judaeo autem cum risu ac cavillatione haec excipiente, repertus est in via serpen- tem mortuus: statimque Judaeus ad illos conversus, Si, inquit, serpen- tem hunc mortuum comederitis, et non moriemini, Christianus sum. Et extemplo Eugenius serpentem sublatus in tres partes dividit, sibi que una reservata, duabus aliis sociis datis, coram Judaeo has vorarunt, nullo inde accepto damno. In quibus Evangelicum istud et salutare dic- tum completum est: *In manibus suis serpentes tollent, et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit.* Judaeus ergo cum illis in Xenodochium reversus, ac in eo manens, Christianus factus postmodum inclaruit.

Constantius Augustus, cum in Orientis partibus propter bellam Per- sicam versaretur, et quae a Magnentio patrata erant acceperat, Antio- chia in Italiam profectus est.

Sapor autem Persarum Rex facta in Mesopotamiam irruptione, cen- tum dierum spatio Nesibin obsedit, variisque modis cum ingenti machi- narum copia oppugnavit, adducto etiam magno elephantorum ad bellum idoneorum numero: conductis praeterea in auxilium Regibus, et bellicis

των πληθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν καὶ βασιλεῖς
 μισθωτοὺς, μαγγανικά τε παντοῖα, οἷς, εἰ μὴ βούλοιντο τὴν πό- V 232
 λιν ἐκχωρήσειν, ἔξαφανίζεεν αὐτὴν ἐκ βάρων ἠπείλου. τῶν B
 δὲ Νισιβητῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τὸ λοιπὸν ἐξυθα-
 5 τῶσαι ταύτην τῇ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει ὁ Σάπωρις. οἱ
 δὲ Νισιβητοὶ εὐχαῖς ἐνίκουν τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θάσει τῶν τειχέων ἐξο-
 μαλλίζειν εἰς πτώσιν, μέρος τοῦ τείχους πεπόνθει κατὰ θεοῦ συγ-
 χώρησιν ἐπὶ τῷ συμφέροντι, καθὼς ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.
 10 γίνεται γὰρ τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς
 ὑδασι ἀντέχεσθαι, ὡς καὶ πολλοὺς ἀπολέσθαι. οἱ δὲ καὶ τοῦ- C
 το πεπονθότες ἠπείλου διὰ τοῦ καταπεσότος μέρους τοῦ τείχους
 εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἐνόπλους καὶ ὄχλον
 συμπεύσαντες ἐμβριθέστερον προσέχειν τῷ πολέμῳ μαγγάνοις
 15 παντοίοις μηχανώμενοι. οἱ δὲ τὴν πόλιν φρουροῦντες στρατιῶ-
 ται νίκην ἐκ θεοῦ προνοίας ἐσχίκασι. τὸν γὰρ τόπον ἄπαντα
 παντοίοις ὄπλοις ἐπλήρουν, καὶ ὀνάγοις τοὺς πλείονας ἐλέφαν-
 τας ἀπέκτειναν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς κατατέλμασι τῶν τάφρων
 ἐπέπεσαν, ἄλλοι δὲ κρουσθέντες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὄπισθ,
 20 καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν ὄπλιτας ἀπέκτειναν, καὶ τοῖς λοιποῖς σκη- D
 πτὸς οὐρανόθεν ἔπεσεν, νεφελῶν τε γνοφωδῶν καὶ ἔτεοῦ λάβρον καὶ
 ἄβροντῶν φωναῖς ἄπαντας ἐξέπληκτον, ὡς τοὺς πλείονας αὐτῶν φόβῳ

4. 6. Νησιβιτῶν PV. 5. Σάπωρις οἶδεν. οἱ R. 10. τε om. P.

omnis generis comparatis instrumentis: quibus fretus, nisi urbem dede-
 rent, a fundamentis eam eversurum minitabatur.

Deditionem vero recusantibus Nesibinis, Sapor urbem ex vicino urbi
 fluvio inundare deeravit.

At Nesibini precibus hostes vicere, propitio sibi conciliato. Deo.
 Cum enim aquae murorum fundamenta solo aequaturae essent, horumque
 immineret ruina, pars murorum ita Dei nutu concidit, ut urbi maxime
 commodaret, quemadmodum in sequentibus exponetur. Accidit enim ut
 urbs inde servata fuerit, aquis hostes arcentibus, multaque ex iis per-
 cunctibus.

Il vero casu illo non deterriti minabantur se per collapsam muri
 partem penetraturos, applicatis elephantis armatis, et milite excitato ut
 totis viribus ad bellum, omnis generis machinis adhibitis, incumberent.

Verum qui in urbis praesidio erant milites, victoriam Dei quadam
 providentia adepti sunt. Loco enim universo armatis omnis generis im-
 plecto, onagris complures elephantos occiderunt: caeteris in fossarum ul-
 gine prolapsis, aliis vero depulsis et retrocedere coactis. Caesi sunt
 ex iis qui armati erant supra decem millia: reliqui fulmine de caelo la-
 pso, caliginosisque nubibus, ac large imbre, et tonitruorum fragoribus
 adeo percussi sunt, ut major pars illorum meta conciderit.

- διωρθωθῆναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σάκιωρις στενούμενος ἤττατο, τοῖς τοῦ φόβου κύμασι διηνῶς καταπλουόμενος.
- B 676 μίλλων δὲ παθαιρεῖν αὐτήν, τοῦ τείχους ἔρηγμα μέγιστον ὑπομέναντος, καὶ τῆς πόλεως λοιπὸν προδίδουσαι μελλούσης, δρα-
- P 291 σις ἐδείχθη ἐν ἡμέρᾳ τῇ Σάκιωρι καθ' ἣν ὤραν ἐπολέμει ἀνήρ 5
 τας περιτρέχων εἰς τὰ τείχη τῆς Νισίβης· ἦν δὲ ὁ φαινόμενος τῷ εἴδει Κωνσταντίος ὁ Ἀβγουστος· ὡς πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάκιωριν κατὰ τὰν τῆς Νισίβης οἰκητόρων, λέγοντα ὡς Οὐδὲν ἑμῶν ὁ βασιλεὺς ἰσχύει· ἐξελεύσεται καὶ πολυμάλτω, ἢ παράδοτε τὴν πόλιν. ἰκέων δὲ λεγόντων, Οὐκ ἔστιν δίκαιον παραδοῦ- 10
 ναι ἡμᾶς τὴν πόλιν, ἀπόντος τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίου τοῦ Ἀβγουστοῦ. ὡς ἐκ τούτου πλέον ἀγανακτεῖν τὸν Σάκιωριν, ψευδομένων αὐτῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ἰκέων, καὶ λέγειν αὐτῶν, Ἴνα τί ψεύδεσθε· ἐγὼ θεωρῶ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν βασιλέα 15
 B ἑμῶν Κωνσταντίον περιτρέχοντα εἰς τὰ τείχη τῆς πόλεως ἑμῶν. 15
 καὶ ἐν τούτοις πολεμηθεῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ποικίλως ὁ Σάκιωρις ἄπρακτος ἀνεχώρησεν, θάνατον ἀπειλάσας τοῖς μάγοις αὐτοῦ. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν διεγνώσαν τοῦ φανέντος ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντίῳ τὴν δύναμιν, καὶ ἠρμήνευον αὐτῷ. καὶ ἐπεγ-
 γνοδὲς ὁ Σάκιωρις τοῦ κινδύου τὴν αἰτίαν, ἐν φόβῳ γεγονὼς ἐκ- 20
 λευσε τὰ τε μαργαρικὰ κειμήλια καὶ ὄσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν ὑπὲρτίμισεν διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδοῖς

3. μίλλων δὲ P. 6. Νησίβης P, Νήσιβης R bis. 8. Νησίβης P.
 9. ἐξελεύσεται P. 17. ἐνεχώρησε m. R. 18. δὲ om. P.

Undique autem Sapor novus Pharao in angustam redactus victus est, pavoris fluctibus miserabiliter demersus.

Cum vero proxime civitas evertenda esset, muri eam histam ingentem factura, deditionem factura, visum quoddam, eodem hora qua urbem oppugnabat, ejusmodi Saperi objectum est. Vir quidam moenia Nesibina percurrabat: referebat ille specie sua Constantium Augustum, ita ut graviter indignatus Sapor, Nesibinis civibus subinde ingereret: Nihil vobis profuturus est Imperator: egredietur ille, et pugnet, aut tradite civitatem.

Quibus li reposcere: Minime per est ut absente Imperatore nostro Constantio deditionem faciamus. Unde vehementius indignatus Sapor, ex viso illos mendri persensus, Cur mentimini, inquit, ego hisce meis oculis video Imperatorem vestrum Constantium per moenia vestra discurrerentem. Ita Sapor varie a Deo profligatus, re infecta recessit, mortem Magis suis minitatus: qui causa cognita, Angeli apparitione summam in Constantio potentiam portendi ominantes, ita Saperi visum exposuerunt. Is vero ubi intellexit periculi causam, timore percussus, machinas bellicas comburi, et quicquid ad apparatus bellicum paraverat, destrui imperavit, arreptaque cum suis fuga, nemine persequente, in patriam se

φυγή διακόμμενος τὴν πατρίδα καταλήφει, πρότερον λοιμικῇ νόσῳ τῶν πλειόνων διαφθαρέντων. φέρεται δὲ ἐν ἐπιστολῇ Οὐαλαγίσου ἐπισκόπου Νισίβης τὸ κατὰ μέρος τοῦτων δηλοῦσθαι. C

Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν τῷ κατὰ Μαγνεντίου 5 ἀπερχομένου πολέμῳ, πρὶν ἢ φθάσαι αὐτὸν Κωνσταντία ἡ Κων V 233
 σταντίου ἀδελφῇ ἐνδύσασα Βετρανίωνα πορφύραν καλάνδιαις μαρτίαις εἰς βασιλεῖαν ἐν Νυϊσῶ τῆς Ἰταλίας ἄνδρα ἔντιμον ἀνέστησε τῷ Μαγνεντικῷ πρὸς τὴν μάχην. καὶ μετὰ ταῦτα φθάσας ὁ Κωνσταντίος ἐν οἷς τόποις ἦν ὁ πόλεμος ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προσε-
 10 δέξατο τὸν Βετρανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ κόμπῳ τριβουναλίον ἐφ' ὑψηλοῦ ποιήσας, παρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου, συμπαρεστῶτος δὲ καὶ τοῦ Βετρανίωνος, ἐδη-
 15 μῆτορας ὁ Κωνσταντίος ἀκόλουθον εἶναι τῇ βασιλείᾳ τὴν ἔξου- D
 σίαν ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐκ προγόνων βασιλείων διαδεχόμενῳ τυ-
 20 κῆσει· συμφέρειν δὲ καὶ τῷ κοινῷ θεόντως ὑπὸ μιᾶν Ἰησοῦσαν διο-
 κῆσθαι τὰ δημόσια καὶ ὅσα τούτοις ἀκόλουθα.

Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις ἦν ὁ θεὸς μετὰ Κωνσταντίου, εὐδοκῶν R 678
 αὐτοῦ τὴν βασιλείαν. ἦν γὰρ καὶ αὐτὸς πολλὴν φροντίδα ποιού-
 μενος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸν δὲ Βετρανίωνα
 20 βασιλεύσαντα μῆνας δέκα κατὰ τὴν προειρημμένην δημηγορίαν ἔ-
 Κωνσταντίος ἀποδύσας τὴν πορφύραν κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν
 τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίασιν κοινωνίαν παρέσχετο καὶ μετὰ πά-

2. Οὐολαγίσου P. 3. δηλοῦσις V a correctore. 4. τοῦ om. P.
 7. Ἰταλίας] Ἰταλίας Ducangius. 12. καὶ om. P. 14. διατα-
 ξομένη P. 21. τὸν om. P.

recepit, magna exercitus parte pestilentia prius absumpta. Circumfertur Velogesi Nesibini Episcopi Epistola, qua haec singillatim expremuntur.

Constantie Augusto ad bellum contra Magnentium profecto, priusquam adveniret, Constantia Constantii soror Vetranionem, visum illi-
 strom, Kalendis Mart. purpura indutum Naisi Hyriae urbe Imperatorem factam ac inauguratum Magnentio ad praelium opposuit. Constantius vero ubi ad locum Italiae quo bellum gerebatur pervenit, Vetranionem perhonorifice accepit, posteaque erecto in campi loco eminentiori, tribu-
 nali, eorum exercitu, ac ipso Vetranione, erotionem habuit Constantius, dixitque, Per esse omnino ut imperio potestas suprema, eoque a majoribus Imperatoribus accepta dominetur: subditis vero longe esse utilius res publicas ab una eademque potestate rite administrari, et illa ad genus consentanea.

Ceterum in hisce omnibus Deus erat cum Constantio, illiusque imperium secundabat. Is enim summam Christi Ecclesiarum curam habuit. Vetranionem vero post decimum mensem quam imperaverat, secundum praedictam illam conditionem, purpura exutum, eodem tempore mensis sua dignatus est Constantius, eumque honoribus et multis comitibus, ac multis benevolentiae significationibus illum prosecutus, Prusam Bithy-

P 292 σης τιμῆς καὶ δορυφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προυσιᾷ τῆς Βιθυνίας διάγειν, λαμβάνοντα ἀνώνας καὶ κελλαρικὰ δαψιλῶς. χριστιανὸς δὲ ὢν ὁ Βετρανίαν, καὶ παραβάλλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν συνάξεσιν, ἐποίηε ἐλεημοσύνας πένησι, τιμῶν καὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας προσιωτῆτας ἕως τελευτῆς αὐτοῦ.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Σεργίου καὶ Νιγριαianoῦ.

Κωνσταντίος Αὔγουστος μόνος βασιλεύων Γάλλον ἀντιψὸν αὐτοῦ κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καισαρα ἀνηγόρευ-
B σεν, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖον, ἰδοῖς μαρτίαις, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέστειλε, τῶν Περσῶν ἐπι-
κειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὤφθη ἐν Ἱεροσολά-
μοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, ὡρα ἦν ὡς τρίτη, ἐν ἡμέρᾳ πεντη-
κοστῇ, φωτεινὸς τεταμένον ῥοαῖς ματαῖς ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ 15
τοῦ ὕρου τῶν ἐλαιῶν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ἐν ᾧ τύπῳ ἐσταυρώθη
ὁ κύριος κατὰ ἀνατολᾶς, ὅθεν ἀνελήφθη ὁ κύριος, κύκλῳ τοῦ
φανέντος τιμοῦ σταυροῦ, στέφανος ὡς ἡ ἱρις τὸ εἶδος ἔχων. καὶ
τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὤφθη ἐν Πανωνίᾳ Κωνσταντῖῳ τῷ Αὔγουστῳ καὶ
τῷ σὸν αὐτῷ στρατῷ ὄντι ἐν τῷ κατὰ Μαγνέντιον πολέμῳ, καὶ 20
C ἀρξάμενον Κωνσταντίου νικᾶν, Μαγνέντιου συμβαλότος αὐτῷ πε-
ρὶ τὴν λεγομένην Μοῦρσαν πόλιν, ἥττηθείς ὁ Μαγνέντιος ἔφυ-
γεν εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' ὀλίγων.

1. δορυφορίας R. 2. Προυσιᾷ P. 18. Malim dicit. 19. Πα-
ωνία PV. 21. νικᾶν Μαγνέντιου om. P. ib. συμβαλότος P.
23. τῆν om. P. ib. ὀλίγων V.

Annam. c. nise civitatem amandavit, ubi ad vitae usum necessaria illi omnia, as-
pensas et collarienses species copiose suppeditavit. Vetricio vero uti
Christianus, ac in Ecclesiae sacris Liturgiis assiduus, in egenos eleemo-
synas erogabat, et Ecclesiae Praesules usque ad mortem coluit.

A. C.

5859. 351. xiv. Ind. ix. Sergio et Nigriano Cos.

[Ol. Iph.]

3.

Constantius Augustus, solus imperans, Gallum patruicem consortem
imperii Caesarem renuntiavit, dato illi Constantii cognomine, Iudis
Martii, ac Antiochiam in Orientem misit, Peris tam ingruentibus.

Signum Crucis Christi eadem tempestate Hierosolymis in caelo ap-
paruit, sub horam tertiam, Nonis Maii, ipso Pentecostes die, lumina in-
star protensus a Monte Olivarum usque ad Golgotha, quo loco versus
Orientem Christus est Crucifixus, unde assumptus est Dominus: corona
caeterum iridis speciem praeferente venerandam istam crucem ambiente.
Eademque hora Constantia. Augusto in Pannonia, et qui cum eo erat ex-
ercitus, visa est in bello contra Magnentium: cumque coepisset Constans
cum illo configere ad urbem Mursam, Magnentius victus cum pa-
cis in Galliam fuga evasit.

Κωνσταντίος δὲ ὁ καὶ Γάλλος ὁ προκηρμμένος Καῖσαρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν.

σπγ' Ὀλυμπιάς.

- Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Κώνσταν- R 680
 5 τος Καίσαρος.
 Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ η' καὶ Κών-
 σταντος Καίσαρος τὸ β'.
 Ἰνδ. ιβ'. ιζ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ θ' καὶ Κών- D
 σταντος-Καίσαρος τὸ γ'.
 10 Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγνέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μόν- V 224
 τῳ Σελεύκῳ, ἤτηθεις ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδοῦ-
 νον πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἑαυτὸν
 ἀνεΐλεν πρὸ τεσσάρων ἰδῶν αὐγούστου.
 Ἰνδ. ιγ'. ιη'. ὑπ. Ἀρβητίωνος καὶ Λουλλιανοῦ.
 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος, Καῖσαρ ἦν,
 ἐκ διαβολῆς, ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου
 ἀποκτείνας ἐπαρχὸν κραιτωρῶν καὶ κνέστωρα, μετασταλὴς ἀπὸ P 293
 τῆς Ἀντιοχείων ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου ἐν Ἰστρω τῇ
 νήσῳ ἀνηρέθη. καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου
 20 τοῦ καὶ Κωνσταντίου πορφύραν ἐνέδυσεν, καὶ Καίσαρα προχει-

10. *Μόντφ* Wesselingius ad Antoninum p. 857. cum Theophane p. 37. B, ex codicibus corrigende, *Μόντφ* PV. 12. *ἔσφαξεν ἀδελ-*
φὸν P. 18. *Ἰσφ* P. 20. καὶ bis om. R.

Constantius autem, qui et Gallus, praedictus Caesar, in Oriente et Antiochiae moratus est.

CCLXXXIII. Olympias.

A. C.		[Ol. Iph.]
352.	xv. Ind. x. Constantio Augusto VII. et Constante	4.
Caesare Coss.		
353.	xvi. Ind. xi. Constantio Augusto VIII. et Constante	1. 283.
Caesare II. Coss.		
354.	xvii. Ind. xii. Constantio Augusto IX. et Constante	2.
Caesare III. Coss.		
Hoc anno, Magentius rursus ad Mustum Seleucum prae-		
lie congressus, victus, solus in Gallias Lugdunum confugit,		
ubi, occiso fratre suo, se quoque ex. a. d. iv. Idus Augusti		
interfecit.		
355.	xviii. Ind. xiii. Arbetione et Lolliano Coss.	3.
Hoc anno Gallus, qui et Constantius, Caesar, per calumniam, quasi		
praeter voluntatem Constantii Augusti Praefectum Praetorio et Quaestorem		
interfocisset, Antiochia aegeratus, in Ico Insula sublatus est.		
Constantius Julius Gallus Constantii fratrem purpura induit, et Caesarem		
renunciavit ex a. d. viii. Idus Octobres, cui in matrimonium collo-		

είσατο πρὸς ἡ Ἰδῶν ὀκτωβρίων, δαδς αὐτῷ πρὸς γάμιν Κωνσταν-
τιος Ἀύγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοῦς ἐν Γαλλίαις.

σπὸ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιθ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Ἰουλιᾶ-5
νοῦ Καίσαρος.

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ πανέμω α', Τιμοθέου τοῦ
ἁγίου μαθητοῦ γενομένου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου τε
πρώτου χειροτονηθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀσίας, τὰ λειψανα ἠνέ-
χθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σὺν πάσῃ τιμῇ, καὶ ἀπετέθη εἰς τοὺς 10
ἁγίους Ἀποστόλους ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης.

Ἰνδ. ιε'. κ'. ὑπ. Κωνσταντίου Ἀυγούστου τὸ ια' καὶ Ἰουλιᾶ-
νοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ δόστρω γ' ἠνέχθη ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὰ λειψανα τῶν ἁγίων Λουκῆ καὶ Ἀνδρέου τῶν 15
ἀποστόλων σπουδῇ Κωνσταντίου τοῦ Ἀυγούστου μετὰ σπουδῆς
καὶ θεοσεβείας ψαλμωδίας τε καὶ ὕμνων, καὶ ἀπετέθη εἰς
C τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους.

R 682 Κωνσταντίος Ἀυγούστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα με-
τὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ· σεναιο-20

θ. πρώτων P. 18. τῶν. R. 14. ἰσχυριστὸς ιδ'. ἐπὶ R. 17.
ἀπετέθη R. illud m. 18. εἰκοσαε. P.

cavit Constantius Augustus sororem suam Helenam, illosque in Gallias
misit.

CCLXXXIV. Olympias.

A. C.

356. xix. Ind. xiv. Constantio Augusto X. et Juliano
Caesare Cos.

His Cos. mense Panemo, die i. Sancti Timothei discipuli quondam Sancti Pauli, ac primi Ephesi in Asia creati Episcopi, reliquiae Constantinopolim cum summa veneratione delatae, in aede Sanctorum Apostolorum sub ipsa sacra mensa repositae sunt.

357. xx. Ind. xv. Constantio Augusto XI. et Juliano
Caesare II. Cos.

His Cos. mense Distro, die iii. Constantinopolim allatae sunt reliquiae Sanctorum Lucae et Andreae Apostolorum, cura Constantii Augusti, cum veneratione et cultu, ac psalmorum et hymnorum cantu, deponitaeque sunt in aede Sanctorum Apostolorum.

Constantius Augustus propter viciniam sua mente cum apparata et comitatu Romam venit, et cum eo uxor ejus Eusebia Augusta, Romaeque morati sunt dies xiv.

[Ol. Iph.]

4.

1. 294.

ἤλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία ἡ βασιλισσα, καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ἰδ' ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἰνδ. α'. κα'. ὑπ. Δατιανοῦ καὶ Κερραλλοῦ.

Ἰνδ. β'. κβ'. ὑπ. Εὐσεβίου καὶ Ὑπατίου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὧραν γ' οὐκτεμινῆν. καὶ ἡ πόλις κατέλειπε καὶ διεσφάρα, ἐν οἷς καὶ συναπάλετο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τοῦνομα. D

Γρατιανὸς υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἐγενήθη πρὸ ε' καλανδῶν 10 Ἰουνίων, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχὸς Ῥώμης ἐνόματι Ὀνώρατος πρὸ γ' ἰδῶν Σεπτεμβρίων.

σπε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. κγ'. ὑπ. Κωνσταντίου Αὐγούστου τὸ ιβ' καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τὸ γ'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ περαιτίῳ ιε' καθιερώθη ἡ μεγάλη ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόنيος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθηρέθη ἐπὶ P 294 πολλοῖς ἰδίῳ αὐτοῦ ἐγκλήμασιν, καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἐνθρονισθεὶς μηνὶ αἰδυναίῳ κζ', παρονοία ἐπισκόπων οβ', Μάρι, Ἀκακίου, Γεωργίου, V 235

1. Εὐσεβία PV. 7. καὶ alteram om. P. 9. Οὐαλεντιανοῦ P. 15. Καίσαρος om. P. 21. Μάρι Ἀκακίου Duxmagius, Μαριακισίω PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

858. xxi. Ind. i. Datiano et Cereale Coss.

2.

859. xxii. Ind. ii. Eusebio et Hypatio Coss.

3.

His Coss. mense Hyperberetaco Nicomediae ingens et vehemens terrae motus accidit circiter horam tertiam noctis: ac civitas concidit, et deleta est, unaque cum aliis ipse urbis Episcopus, Cecropius nomine, oppressus est.

Gratianus Valentiniani filius ex a. d. x. Kalend. Junias natus est. Et hoc ipso anno primum processit Constantinopoli Praefectus Romae, Honoratus nomine, ex a. d. iii. Idus Septembres.

CCLXXXV. Olympias.

360. xiiii. Ind. iii. Constantio Augusto XII. et Juliano Caesare III. Coss.

4.

Hoc anno, mense Peritio, die xv. Magna Ecclesia Constantinopolis dedicata est.

Macedonius Episcopus Constantinopolitanus propter multa ipsius propria crimina exauctoratus est, et in locum ejus surrogatus Eudoxius

Σέβρα, Ούφαντιου, Θεοδοσίου, Εύσεβίου, Λεοντίου, Κυρίωνος, Ἀραβιανοῦ, Ἀσίνου, Φιλοθέου, Ἀγερωχίου, Εὐγενίου, Ἐλπίδιου, Στεφάνου, Ἡλιοδώρου, Δημοφίλου, Τιμοθέου, Ἐξευρεσίου, Μεγασίου, Μιζονίου, Παύλου, Εὐαγρίου, Ἀπολλωνίου, Φοίβου, Θεοφίλου, Προτασίου, Θεοδώρου, Ἡλιοδώρου, Εὐμαθίου, Συνεσίου, Πτολεμαίου, Εὐτυχῆ, Κόντου, Ἀλφίου, Β Τροφίμου, Εὐτυχίου, Βασιλίσκου, Θειομνήστου, Βετρανιανός, Φιλίππου, Ἀναστασίου, Μαξεντίου, Πολυεύκτου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Ἰουνιανοῦ, Τροφίμου, Οἰκουμενίου, Μηνοφίλου, Εὐθηδίου καὶ τῶν λοιπῶν. 10

R 684 Ἐπὶ τῆς αὐτῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων οἱ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἐνθρονισθῆναι τὸν Εὐδόξιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἑκατῖα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως ἐτελέσθη δι' ἐτῶν λδ' μικρῶ πρόσω ἀφ' οὗ θεμελίους κατεβάλετο Κωνσταντίνος νικητῆς, σεβαστός. ἐγένετο δὲ καὶ τὰ ἑκατῖνι αὐτῆς ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπᾶτων πρὸς ιε' καλανδῶν μαρτίων, ἧτις ἐστὶ μῆνός περιτίου ιδ'. εἰς τὰ ἑκατῖα προσήγαγεν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖος Αὐγουστος ἀναθήματα πολλὰ, κειμήλια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μεγάλα καὶ διάλυτα χρυσοφῆ ἀπλώματα τοῦ ἁγίου Θυνοιαστῆριου πολλά. ἔτι μὴν καὶ εἰς τὰς θύρας τῆς ἐκ-20 κλησίας ἀμφὶ θύρα χρυσᾶ διάφορα καὶ εἰς τοὺς πυλῶνας τοὺς

2. Γεωργίου Ρ. 8. Γρατιανοῦ — Εὐθηδίου] Τροφίμου, Οἰκουμενίου, Γρατιανοῦ, Λεοντίου, Μητροδώρου, Εὐσταθίου, Μενοφίλου, Εὐθηδίου Ρ. 14. πρὸς Ρ. id. καταβάλλετο ΡV. 15. δὲ om. Ρ. 17. περιτίου R, περιτίου m. R. 18. ἀναθήματα Ρ 19. χρυσοφῆ R, χρυσοῦφῆ Ρ bis sola.

mense Audynaeo, die xxvii. praesentibus Episcopis lxxii. Mari scilicet, Acacie, Georgio, Serra, Uranio, Theodosio, Eusebio, Pegasio, Leontio, Curione, Arabiano, Asino, Philotheo, Gerochio, Engenio, Elpidio, Stephano, Heliodoro, Demophilo, Timotheo, Exeuresio, Megazio, Mizonio, Paulo, Evagrio, Apollonio, Phoebo, Theophilo, Protasio, Theodoro, Heliodoro, Eumathio, Synesio, Ptolemaeo, Eutyche, Quinto, Alphio, Trophimo, Eutychio, Basilisco, Theomnesto, Vetracione, Philippo, Anastasio, Maxentio, Polyucto, Trophimo, Oecumenio, Gratiano, Leontio, Metrodoro. Eustathio, Joviano, Menophilo, Evetheo, et caetera.

In eadem Synodo Episcoporum non post multos dies ab inauguratione Eudoxii Episcopi Constantinopolensis, Encaenia Magnae Ecclesiae ejusdem urbis celebrata sunt, anno trigesimo quarto plus minus, ex quo fundamenta Constantinus victor Augustus jecerat. Acta sunt autem illius Encaenia his Consulibus ex a. d. xvi. Kalend. Martias, qui dies est mensis Peritii xiv. Ad ea Encaenia Imperator Constantius Augustus munera multa, cimelia aurea et argentea ingentia, gemmisque et auro intextas pro altari mappas contulit. Praeteras pro Ecclesiae Januis viria aurea vela: et pro exterioribus vestibulis alia rursus vela auro

ἔσω χρυσοφῆ ποικίλα· ὡς πολλὰς δωρεὰς ἔχαριτάτο φιλοτιμῶς τότε παντὶ κλήρῳ καὶ τῷ καθόνι τῶν παρθένων καὶ τῶν χηρῶν καὶ τοῖς ξενοδοχείαις. καὶ εἰς διατροφὴν τῶν προειρημένων καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσέειπεν β. πλείονος μέτρον ὄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἔχαριτάτο. D

Ἰνδ. δ'. κδ'. ἑπ. Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ἀρχῇ τετάρτης Ἰνδικτιῶνος διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῷ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἔλθων εἰς Μόμφουο κρήνας ἐν πρώτῃ μηνί ἀπὸ Τάρσου Κιλικίας, καὶ πρότερος εἰληφῶς τὸ ὄγιον 10 βάπτισμα παρὰ Εὐζβίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μετασταλέντος ἐν τῇ αὐτῇ μηνί ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖος Ἀύγουστος μηνὶ δέκτῳ γ' ἔτους Ἀντιοχείας υ' P 295 Ἰνδικτιῶνος ε', εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιλαβομένου ἔτους ν', τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

15 Ῥωμαίων λς' ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, ἀνεψιὸς μὲν Κωνσταντίου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου τοῦ καὶ Κωνσταντίου, ἔτη β'. ὁμοῦ ρωσβ'.

Ἰνδ. ε'. α'. ἑπ. Μαιμερτίου καὶ Νεβήττου.

Μετὰ τελευτὴν Κωνσταντίου τοῦ Ἀγούστου ἡ εἰρήνη τῶν 20 ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσιλθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ἀπὸλαίῳ ια'. καὶ ἔστιν τὰ παρακολουθήσαντα ταῦτα.

8. Μόφου Ρ. ἰβ. ἐν πρώτῃ μηνί] πρότιμον ἤ R. 9. πρότερον Ρ sola. 16. Κωνσταντίου m. R, Κωνσταντίνου RV. 21. Ἀπ-
λαίῳ PV. ἰβ. ἀκολουθήσαντα Ρ.

contexta et variegata. Multa enim beneficia magnifice largitus est, Anni a. e. cum in universum Clerum, tum in religiosarum virginum ac viduarum collegia, et in Xenodochia. In praedictorum vero tum pauperum, tum orphanorum, ac captivorum, seu in carceribus detentorum alimenta, diarium majus concessit quam pater ejus Constantinus erat elargitus.

A. C. [Ol. Iph.]

361. xxiv. Ind. iv. Tauro et Florentio Coss. 1. 285. 5869.

Ineunte iv. Indictione, Constantius Augustus, cum propter nuntiatam sibi Juliani Caesaris rebellionem Mopsucrenas venisset, in prima a Tarso mansione ab Euzoio Antiochiae Episcopo, ipso in eandem mansionem evocato, suscepto prius baptismo, moritur mensis Dii, seu Novembris die iii. anno juxta Antiochenos oxx. Indict. v. redditae pacis Ecclesiae anno L. praedictis Tauro et Florentio Coss.

Romanis xxxvi. imperavit Julianus Apostata, Constantii quidem patruelis, Galli vero, qui et Constantius dictus est, frater, ann. ii. Col-
liguntur anni v. MDCCLXXI. 5871.

362. i. Ind. v. Mamertino et Nevitta Coss. 2.

Mortuae Constantio Augusto, pax Ecclesiarum Juliano Constantino-
polin mensis Apelaei xi. die ingresso, sublata est. Quae autem sunt
insecuta haec sunt.

· Chronicon Paschale vol. I.

- B *Ἰουλιανὸς γνοὺς Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου τελευτῆν,*
 R 686 *τὴν ἑαυτοῦ ἀποστασίαν καὶ ἀσέβειαν φανερὰν καθιστῶν διατά-*
γματα κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἀποστὰ-
λων τὰ εἰδωλα πάντα ἀνανεοῦσθαι προσέταττεν. ἐφ' οἷς ἐπαρθέν-
τες οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληες εὐθὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
κατ' Αἴγυπτον Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως συλλαβόμε-
νοι ἀπέκλον καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀσειβῶς ἐτύβρισαν· καμῆλα
 V 236 *γὰρ ἐπιθέντες δι' ὅλης τῆς πόλεως περιέφερον, καὶ μετὰ τοῦτο*
διαφόρων ἄλλῳν νεκρὰ σώματα μετὰ τῶν ὀστέων συνυγυγόντες
καὶ συμμίζαντες αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ καὶ κατακρούσαντες διεσκόρ-
πισαν.
- C *Καὶ ἐν Παλαιστίνῃ δὲ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ τὰ*
λείψανα ἐν Σεβαστῇ τῇ πόλει κείμενα ἀνορύξαντες διεσκόρπισαν.
Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἁγίου Πατροφίλου ἐπισκόπου τῆς ἐν Σκυ-
θοπόλει ἐκκλησίας γενομένου ἀνορύξαντες ἀπὸ τοῦ τάφου τὰ λεί-
ψανα τὰ μὲν ἄλλα διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κρη-
μάσαντες ὡς ἐν σχήματι κανδήλας ἐπέπηξαν.
Ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ παρθένους
ἀναιροῦντες, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναπτύσσοντες καὶ τὰ σώματα αὐ-
τῶν κριθῶν πληρώσαντες, τοῖς χολοῖς παρέβαλον. 20
- D *Καὶ ἐν Φοινίῃ δὲ Κύριλλον διάκονον Ἡλιουπολίτην ἀνελόν-*
τες τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδωλα αὐτῶν ἐπὶ
τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου κυτέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν

2. διάταγμα P. 19. ἀναπτύσσοντες PV. 21. Ἡλιουπολίτην P.

Julianus cognita Constantii Augusti morte, suam apostasiam et impietatem aperte professus, misso adversus Christianismum per totam orbem edicto, idola omnia instaurari praecepit. Quo inflati qui in Oriente erant Gentiles, statim Alexandriae Aegypti urbe, Georgio civitatis Episcopo capto et interfecto, illius cadaveri impie illudentes, impositum camelo per totam urbem illud circumtulserunt: ac diversorum deinde animalium cadaveribus cum ossibus collectis, ipsiusque reliquiis permixtis ac combustis, cineres disperserunt.

In Palaestina etiam Sancti Joannis Baptistae reliquias, quae Sebastae repositae erant, effusas disperserunt.

Patrophilli quoque Scythopolitanae Ecclesiae Episcopi aperto tumulo, corporis alia quidem disperserunt, calvam vero in asam veluti lychni suspensionem contumeliose infixerunt.

Gazae vero et Ascalone Presbyteros et virgines occiderunt, ac aperta eorum deinde corpora heredes repleta, postea percis exposuerunt.

In Phoenice praeterea Cyrillo Diacono Heliopolitano interfecto, illius jecur degustarunt, quod beatae memoriae Constantino imperante eorum evertisset idola. Sed quo pacto is qui Diaconum dissecavit,

διάκοτον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὕπως κατέστρεψε τὸν ἑαυτοῦ βλον ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. τὴν μὲν γλῶσσαν σαπίσαν ἀπώλεσεν, τοὺς δὲ ἰδόντας θροβήντας ἀπέβαλεν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ πολὺ καὶ σφοδρότερον ὀδονηθεὶς ἐπηρώθη, καὶ ὁ δὲ δλον τοῦ σώματος βασανιζόμενος δεινῶς ἀπέθανεν.

Ἐν δὲ Ἐμέσῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπελθόντες τὸ τοῦ Λιονόσου εἰδῶλον ἴδρσαν.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Ἐπιφανείᾳ πόλει τῆς Συρίας ἐπεσελθόντες οἱ Ἕλληνες τῇ ἐκκλησίᾳ εἰδῶλον εἰσήγαγον μετὰ αὐτῶν καὶ τυμπάνων. ὁ δὲ μακάριος Ἐδοστάδιος ὁ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος τυγχάνων, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ εἰσεβής, ἀκούσας τῶν αὐτῶν καὶ πυθόμενος τὸ ποῦ ἂν εἴη ταῦτα, καὶ γινῶς ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ζῆλον ἔχων ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, ἀθρόως ἀκούσας ἐκοιμήθη, προσευξάμενος μὴ ἰδεῖν ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλμοῖς. R 688

Ἐτι δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβὰς ὁ Ἰουλιανός, Ἐδοξίον τε ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ ὄντος, πολυτρόπως κατὰ τῆς ἐκκλησίας μηχανώμενος ἐπιβουλὰς εἰς σύγχυσιν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἤγαγεν, βουληθεὶς ἀπαντας τοὺς καθαιρεθέντας πρὸ τούτου ἐπὶ 20 διαφόροις ἀτόποις κακοδοξίαις ἐναφεῖναι ταῖς ἐκκλησίαις, προφάσεις ἐκ τῶν γενομένων ταραχῶν ἐπινοῶν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὁὕτως οὖν καὶ Μελέτιος ὁ ἐπὶ Ἀσσειᾷ καὶ ἑτέροις κακοῖς

1. καὶ om. P. 3. τριβέντας P. 20. ἐπαφήναι PV. 21. τῶν γ. P. αὐτῶν γ. R.

et jecur degustarat, vitam finierit, operae pretium est exponere. Linguam putrescentem amisit: dentes contractos expulit: oculis, post ingentes cruciatus, captus est: toto corpore denique dirissime tortus vitam exiit.

Emeseae autem magnam Ecclesiam ingressi, Baechi idolum in ea crexerunt.

Similiter quoque Epiphaniae Syriae civitate idolum cum tibiis et tympanis in Ecclesiam intulerunt Gentiles. Bonus porro Eostathius ejusdem Ecclesiae Episcopus, vir pius et religiosus, auditis tibiis, interrogavit ubi haec agerentur, intellectoque id in Ecclesia fieri, fidei zelo succensus, simul ac ista audiit, Deum precatus ne talia oculis spectare cogeretur, spiritum edidit.

Cum praeterea Constantinopolim venisset Julianus, ac Eudexius tunc esset urbis Episcopus, variis artibus adversus Ecclesiam structis insidiis, confusionem in eam immittere satagit, praecipiens ut omnes qui antehac propter absurdas varias opiniones fuerant exauctorati, Ecclesiis restituerentur, captata ex ejusmodi confatis conturbationibus divexandi Dei Ecclesiae occasione.

Ita ergo Meletius, qui ob impietatem et alia crimina depositus fue-

καθηρημέντος ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ τὴν παλαιὰν ἤρασαν ἐκκλησίαν, συνδραμόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἤδη ἐκ τοῦ κλήρου καθαιρεθέντων ἐνθέσιμος ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου· ἐν οἷς ἦν μέλλιστα καὶ Διογένης, ἀπὸ πρεσβυτέρων, τῶν ἄλλων πλείω συντρέχων, καὶ Βιτάλιος λαϊκός, ἐν ἐπιθέσει αἰεὶ ζήσας, καὶ δὴ ἀπὸ πολ-
 C λῶ προῖών, καὶ ὕστερον λυπηθεὶς μετὰ χρόνον πρὸς τὸν Μέλ-
 τιον, ἀπεσχίσθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αἴρεσιν γέλωτος καὶ αὐτὴν ἀξίαν οἶσαν συνεστήσατο, ἀφ' οὗ ἄχρι τοῦ νῦν Βιταλιανοὶ λέγονται. ταύτῃ τῇ αἰρέσει καὶ Ἀπολλινάριος, ὡς ἔν Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γραμματικῶν υἱὸς γεγονώς, προέστη. 10

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Ἰουλιανοῦ Ἀυγουστοῦ τὸ δ' καὶ Σαλουστιῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῶν ἐν στρατείαις ἔξεταζομένων τι-
 V 237 νές ἠπατήθησαν εἰς ἀπιστίαςιν, οἱ μὲν ἐπαγγελτικὰς δόσεων καὶ
 D ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ταῖς ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων χαννοῦμενοι. καὶ Θεότεκνος δὲ τις πρεσβύτερος τῆς 15
 ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας ἐξ ὑποσχέσεως ἀπυτηθεὶς αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν, ὃν ὁ Θεὸς ἐτιμωρήσατο παραρῆ-
 μα τρόπῳ τοιοῦτῳ· σκωληκόβρωτος γὰρ γενόμενος καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν καὶ τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, οὕτως ἀπέθανεν.

Τότε καὶ Ἡρῶν οὕτω λεγόμενός τις Θηβαῖος ἐπίσκοπος 20

4. κλείω P. Super usu hoc inferioris aetatis proprio diximus ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. Malchus p. 273. 16. κλείω πρὸς ταύτην δόξαν μαινεσθαι. 8. ἔχει τοῦ] καὶ P. *ibid.* ἰ-
 γουσί R, λέγονται m. R, V. 9. Ἀπολλινάριος PV. *ib.* ὡς ἀ-
 δολαϊκός V, ὡς Ἀνδολαϊκός R, ὁ Λαοδικεὺς P. 10. προέστη R, προσέφη P. 20. Ἰρῶν PV.

Anniam c. rat, Antiochiam reversus, antiquam Ecclesiam per vim occupavit, ad eum confluentibus Clericis, qui jam antea legitime depositi fuerant a sancta Synodo: inter quos praecipuus erat Diogenes ex Presbytero, prae reliquis omnibus concursans, et partes adjuvans: et Vitalis Laicus, qui semper fraudes atque imposturas exercuerat. Hic ulterius progressus, ad extremum offensus Meletio, ab illo se se abruptit, et haereticam ipsam quoque ridiculam condidit, a quo etiam hodie Vitalianes nuncupantur. Huic etiam haeresei adhaesit Apollinarius ex Laodicea Syriae, Grammatici filius.

A. C.

[Ol. Iph.]

5871. 863. II. Ind. VI. Juliano Augusto IV. et Salustio Cens. 8.

Hac ipsa tempestate, eorum qui ad militias inquirebantur necessarii in Apostasiam prolapsi sunt, alii quidem numerum ac magistratum illececi pollicitationibus, alii necessitate quadam imposita a suis Praefectis delinuti. Quidam vero Theotecnus Antiochenae Ecclesiae Presbyter permissionibus circumventus, sponte sua ad Deorum cultum se contulit, quem Deus extemplo hac ratione punivit: a vermibus enim aduersus, oculisque privatus, linguam comedens, interiit.

Tum etiam Iron, ita appellatus, Thebis oriundus, Episcopus, cum

αὐτομάτως ἀπέστη, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει τυγχάνων, ὃν ἡ πα-
ραδοξοποιὸς τοῦ Θεοῦ δύνάμις εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν
τιμωρίας εἰσεπράξατο. ἔρμηνον γὰρ αὐτὸν καταστήσας πάσης
κηδεμονίας, καὶ σηπεδόνος νόσον ἐμβαλὼν ἐν ταῖς πλατείαις φε-
5 ρόμενον ἐκπῆξαι δημοσίᾳ ἐνώπιον πάντων ἐποίησεν.

R 690
P 297

Ἐν τούτοις καὶ Οὐαλεντινιανός, τριβοῦνος τότε ὢν τὰγμα-
τος κορροῦτων οὕτω λεγομένῳ νομίρῳ, τῇ εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογία διέπρεπεν. οὐ μόνον γὰρ τοῦ ἀξιώματος κατεφράνησεν,
ἀλλὰ καὶ ἐξορία ἔποβληθεις γενναιῶς καὶ προθύμως ὑπέμεινεν.
10 ὃς μετὰ ταῦτα ὅπως ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς Ῥωμαίων
γενόμενος, ἐν τοῖς ἐξῆς δηλωθήσεται.

Ἀρτέμιος δὲ δεδῶξ ὢν τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπει- B
δήπερ ἐν τοῖς καιροῖς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κων-
σταντίου τοῦ Ἀθροῦστου ζῆλον πολὸν ὑπερ τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
15 δεῖξαστο, ἐν τῇ Ἀλεξανδρίῳ ἐδημιούθη καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετιμή-
θη, μνησικακήσαντος αὐτὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ἐμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Δοροστόλῳ τῆς κατὰ τὴν Θερσίην
Σκυθίας Αἰμιλιανός, ἀπὸ στρατιωτῶν πυρὶ παραδοθὲς ὑπὸ Κα-
πετωλίνου οὐδίκαιου, πολλοὶ τε ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ
20 πόλεις καὶ χώρας διέπρεψαν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ, ὧν οὐκ
ἔστιν ῥιθίδιον τὸν ἀριθμὸν ἐξαιρεῖν καὶ τὰ ὀνόματα. C

1. ἡ om. P. 3. πάσαις κηδεμονίαις P. 6. τούτοις δὲ καὶ P.
7. λεγομένῳ νομίρῳ V, λεγομένῳ νομίρῳ R, λεγομένῳ νομίρῳ
ex correctione Haderi P. 10. ὃς] ὡς PV. 13. Κωνσταντίου P.
17. Δοροστόλῳ PV. 18. ὑπὸ P.

Antiochia versaretur, sponte pariter defecit: a quo miraculosa Dei po-
tentia in exemplum, et terrorem multorum, poenas exegit. Omnium enim
ope curaque destitutum, ac in eum immissis ulceribus, atque adeo pu-
tredine, fecit ut dum in plateis circumfertur, publice in conspectu omnium
animam emiseric.

Inter haec quoque Valentinianus Tribunus legionis Cornutorum, nu-
meri militaris sic appellati, praee caeteris fidei in Christum professione
eminuit. Non solum quippe dignitatem suam contempsit, sed etiam exi-
lio damnatus, fortiter utroque illud pertulit. Quomodo vero post haec
a Deo fuerit honoratus, Romanorum factus Imperator, infra narrabitur.

Artemius vero cum Dux esset Provinciae Aegypti, quod Beatae me-
moriae Constantini Augusti temporibus, dum ea dignitate fungeretur, in
Ecclesiam studium singulare professus esset, bonis in facum relatis, Ale-
xandriae capite plexus est, immenso Juliani in illum odio.

Pascus est etiam Dorostoli, Scythicae Thraciae oppido, Aemilianus,
a militibus in ignem coniectus, sub Capitolino Vicario: atque complures
varis in locis, urbibus ac regionibus in Christum confessione claruerunt,
quorum numerum inire haud omnino promptum est, vel eorum edere
nomina.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Θαλάσσιός τις ὁ καὶ Μάγνος, ἐν ἀσιγλαίαις μὲν καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὃς καὶ τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἐπ' αἰσχουρογλαίαις προαγωγὸς ἐτύγχανεν, συμπεσόντος αὐτῷ τοῦ οἴκου ἀπέθανεν.

Περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δομετίου. 5

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐμαρτύρησε καὶ ὁ υἱὸς Δομέτιος τῶν πατέρων. ἀπερχόμενος γὰρ Ἰουλιανὸς εἰς πόλεμον, καὶ παρερχόμενος διὰ τῶν Κυβερητικῶν εἶδεν ὄχλον ἐστῶτα ἔμπροσθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ ἁγίου Δομετίου καὶ ἰόμενον, καὶ ἐπηρώτησε τὸ τίς ἐστίν· καὶ μαθὼν ὅτι μοναχὸς καὶ συνάγεται ὄχλος θείων λαθῆναι καὶ ἐλόγηθῆναι παρ' αὐτοῦ, ἐδήλωσεν τῷ ἁγίῳ Δομετίῳ αὐτὸς Ἰουλιανὸς διὰ ῥεφερενδάριον χριστιανοῦ ταῦτα. Ἢ διὰ τὸ ἀρεῖσαι τῷ Θεῷ σου εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθες, ἀνθρώποις μὴ θέλει ἀρεῖσαι, ἀλλ' ἰδιῶτε. ἀντιθέλωσαι αὐτῷ ὁ ἅγιος Δομέτιος ἐπιτῶν Θεῷ ἐκδούς μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρόνου ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ ἀπέκλεισα ἑμαυτόν. τὸν δὲ πρὸς ἐμὲ ἐρχόμενον ἐν πίστει ὄχλον ἀποδιώκειν οὐ δύναμαι. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἀναφραγῆναι τὸ σπήλαιον, καὶ ἔμεινεν ἔσω ὁ δίκαιος. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτὸς ὁ υἱὸς Δομέτιος.

V 238 Τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἶδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὄραματι τινα τέλειον²⁰

1. τῷ om. P. *ibid.* ἀσιγλαίαι P. 2. ἀσωταίαις PV. *ibid.* ὃς] ὁ PV. 3. συμπεσόντος PV. 4. Κυβερητικῶν ἴδεν PV. 5. ἐπηρώτησε τὸ] ἐπηρωτήσατο PV. 6. συνάγεται ὁ ὄχλος P. 7. τοῦ om. P. 8. ἐτελειώθη P. 9. ἴδεν PV.

Hoc tempore, Thalassius quidam, cui et Magne nomen, flagitiis et libidinum nequitia insignis, qui et filiam suam lenonis instar prostituerebat, aedis ruinam appetiit.

De sancti Dometii martyrio.

Hoc anno, martyrium subiit haecce ratione Sanctus Dometius. Cum Julianus ad bellum proficiaceretur ac per Cyrestica transiret, turbam vidit ante Sancti Dometii speluncam stantem, ut curaretur, quis ille esset rogavit: Intellectoque Monachum esse, populamque ibi cogi, ut sanitatem consequeretur, et ab eo benedictionem acciperet, haecce sustinuit Sancto Dometio idem Julianus, per Referendarium, qui Christianus erat: *Si uti Deo tuo placeres, hoc antrum subiisti, noli hominibus placere, sed solitarius vive.* Cui reposuit Sanctus Dometius: *Anima mea et corpore jam pridem Deo consecratis, in hoc spelaeo memet inclusi, populam autem ex fide ad me venientem arcere non possum.* Imperavit ergo Julianus spelaeum occludi, intusque manens vir iustus Sanctus Dometius, vitam finivit.

Hoc eodem anno, vidit Julianus per somnium quendam adultae ae-

ἄνδρα ἐνδεδυμένον ὑπὸ τῶν στήμι καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλεῶνα, πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφώντος ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ῥασία, κρούσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ ἔξυπνισθεὶς ἔκραξεν, καὶ ἀνέστησαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ οἱ 5 σπαθάριοι καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα, καὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπύδων βασιλικῶν· καὶ προσεισηκώς ὁ Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφαγῆν κατὰ τῆς μισχάλης ἔχοντα ἐπηρώτησεν τοὺς παρεστώτας Πῶς λέγεται ἡ κώμη, ὅπου ἴσθιν ὁ παπυ- B λείων μου πεπηγμένος; καὶ εἶπον αὐτῷ Ῥασία. καὶ εὐθέως 10 ἀνέκραξεν Ἰουλιανός, Ὡ Ἕλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὡς πυκτερινῇ ἑ μνηὶ δαισίῳ πρὸ 5' καλανδῶν Ἰουλιῶν. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γνῶναι τοὺς πολεμίους Πέρσας ἀπέπλησαν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβαναῦ κόμητος 15 δομειστικῶν καὶ στρατηλάτου τὴν ἄξιαν· καὶ ἀγνοοῦργος αὐτοῦ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ 20 ἄποτα εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν βασιλεία μνηὶ τῷ αὐτῷ δαισίῳ πρὸ 5' καλανδῶν Ἰουλιῶν πρὸ τοῦ διαφραῦσαι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ὄν εἰς Κτησιφώντα 20 καὶ ἀπὸ πολλοῦ δεισότηματος ἀπληκτεῖον οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. τελευτῆ οὖν ὁ αἰτὸς Ἰουλιανὸς ὢν ἔτων λς'.

8. 9. Ῥαδία R. Ἀσία Malalas p. 332. Verum est Φρυγία. Vide Vallesium ad Ammianum XXV. 3. 9. 9. Ῥασία V. id. ἀνέκραξεν εὐθείως P. 10. ἀπώλεσας PV. 11. Δαίσιον PV semper. 13. ἀπέπλησαν P. 17. ὅτι P sola. V. p. 112. D. 19. διαφραῦσαι R. 21. τοῦ ἡλίου P.

atque virum, Consulari habitu indutum, seque convenientem in tabernaculum ad urbem Ctesiphontem tum fixum, inleoco Rhasia nuncupato, et ab eo hasta feriri. E somno vero excitatus, clamavit: statimque exurgentes cubicularii Euseuchi, et Spatharii, qui ad Imperatoris tentorium excubias agebant milites, cum lampadibus Imperatoris ingressi sunt. Julianus vero cum animadvertisset se sub axilla vulnus accepisse, circumstantes rogavit, Quod nomen est loco ubi fixum est tabernaculum. Rhesium vero appellari respondentibus, illico exclamavit Julianus: O Sol, perdidisti Julianum. Et effuso sanguine, animam emisit hora noctis quinta, mense Decio, ex a. d. vi. Kalend. Julias. Confestim vero exercitus, priusquam id hostes rescirent, ad tentorium Joviani, qui Comitibus Domesticeorum et Magistri militum dignitatem obibat, contenderunt, ipseque Juliani mortis ignarum ad Imperatorium tentorium adduxerunt, tanquam a Juliano accessitum: cumque ingressus esset tentorium, extemplo arreptam Imperatorem inaugurarunt, mense Decio ex a. d. vi. Kal. Julias, priusquam diluculet. Reliquus vero exercitus qui circa Ctesiphontem erat, proculque castra pesuerat, ante solis ortum, de his quae acciderant nihil novit. Moritur igitur Julianus, annos natus xxxvi.

Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ὁ ὀσώτατος Βασι-
 λιος ἐπίσκοπος Καισαρείας τοὺς οὐρανοὺς ἀνεγμμένους καὶ τὸν
 σωτῆρα Χριστὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον καὶ ἐπὶ πάντα κραυγῇ,
 Μερκούριε, ἀπελθὼν φόνευσον Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα τὸν κατὰ
 D τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἄγιος Μερκούριος, ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ
 R 694 κυρίου, φορῶν θώρακα σιδηροῦν, ἀκούσας τὴν κέλευσιν ἀπαθῆς
 ἐγένετο. καὶ πάλιν ἠῤῥέθη ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ
 κυρίου, καὶ ἔκραξεν, Ἰουλιανὸς ὁ βασιλεὺς σφαγεὶς ἀπέθανεν, ὡς
 ἐκέλευσας, κύριε. καὶ θρονηθεὶς ἐκ τῆς κραυγῆς ὁ ἐπίσκοπος Βα-
 σίλειος δυνηνίσθη τετραγαμμένος. ἐτίμα δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰου-
 λιανός, ὡς ἐλλόγιμον καὶ ὡς συμπράκτορα αὐτοῦ, καὶ ἔγραψεν
 αὐτῷ συνεχῶς. καὶ καταλθὼν ὁ ἐπίσκοπος Βασίλειος εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν διὰ τὰ ἑωθινά, κάλλεας πάντα τὸν κλῆρον εἶπεν αὐτοῖς
 P 299 τὸ τοῦ ὄραματος μυστήριον καὶ ὅτι ἐσφάγη Ἰουλιανὸς ὁ βασι-
 λεὺς καὶ τελευτῆ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· καὶ πάντες παρεκάλουν ἵνα
 αὐτὸν σιγᾶν καὶ μὴ λέγειν τι τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν Ἰουλιανοῦ μηνὶ δασιῶ ἐβασίλευ-
 σεν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς μῆνας ἡ', στεφθεὶς ἀπὸ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ
 Περσικὰ μέρη. ἅμα δὲ ἐβασίλευσεν, προεφώνησεν τῷ παντὶ
 στρατῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ συγκλητικοῖς διὰ φωνῆς αὐτοῦ ἰδίας, 20
 Εἰ θέλετε βασιλεύειν με ὑμῶν, ἵνα πάντες χριστιανοὶ ἔσμεν. καὶ
 εὐφρόμησεν αὐτὸν ἅπας ὁ στρατὸς καὶ ἡ σύγκλητος καὶ τὰ τάγμα-

2. Σαρείας R, alterum in m. ponens. 4. τὸν Ἰουλιανὸν P. 7. τοῦ
 θρόνου om. P. 9. ἐκέλευσας V. 10. δὲ] γὰρ P. 13. τὰ om. P.
 16. σιωπᾶν αὐτὸν P. 18. ὁ αὐτὸς om. P. ἰδ. στεφθεὶς δὲ ἀπὸ P.
 21. εἰ θέλετε] ἐθέλετε R.

Eadem nocte, per somnium vidit sanctissimus Basilius Caesarēd
 Episcopus coelos apertos, et Salvatorem Christum in throno sedentem,
 magnoque clamore dicentem: *Mercuri, abi, occide Julianum Imperatorem,*
illius hostem Christianorum. Sanctus autem Mercurius stans coram Do-
 mino, lorica ferrea indatus, audito mandato, evanuit. Rursus deinde vi-
 sus est astare coram Domino, exclamans: *Julianus Imperator interfectus*
mortuus est, ut imperasti, Domine. Territus eo clamore Episcopus Ba-
 silius e somno excitatur: illum enim colebat Julianus Imperator, et virum
 eruditum, et consiliorum socium, crebriusque ad illum epistolas mittebat.
 Descendens deinde idem Basilius Episcopus in aedem sacram ad preces
 matutinas, universo advocato Clero, visionis arcanum aperuit, et quod
 interfectus esset Julianus Imperator, hacque nocte obiisset. Hi vero Epi-
 scopum rogarunt, ut haec reticeret, nemini que enuntiaret.

Mortuo Juliano mense Desio, Imperavit Jovianus menses vii. Co-
 ronatus autem est ab exercitu in Persarum regionibus: qui simul ac im-
 perium coepit, universum exercitum, et qui cum eo erant Senatores,
 suamet ipsius voce ita est allocutus: *Si vultis ac vobis imperem, simul*
omnes Christiani. Tum vero faustis acclamationibus illum proeunti aut

τα τῶν στρατευμάτων. καὶ λοιπὸν ἐξεληθὼν ὁ αὐτὸς Ἰοβιανὸς ἅμα τῷ οὐκείῳ στρατῷ ἐκ τῆς ἐρήμου γῆς εἰς τὴν εὐδαλῆ Περσικήν, ἡμερῖμα πῶς ἐξέληθ' ἐκ τῶν λοιπῶν Περσικῶν μερῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Περσῶν Λαβουαρσάκιος μήπω μαθὼν τὴν V 239
 5 τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ τελευτήν, ἐν φόβῳ πολλῷ κατεχόμενος, ἐκ τῆς Περσικῆς Ἀρμενίας χώρας πρεσβεύων ἐξέπεμφέν τινα τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὀνόματι Σουρέναν πρὸς τὸν βασιλέα Ῥωμαίων περὶ εἰρήνης αἰτῶν καὶ δεόμενος. ὄντινα δεξάμενος ἀσμέντως Ἰοβιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐπένευσεν δέχεσθαι τὴν πρεσβειαν τῆς εἰρήνης, R 696
 10 εἰρηκῶς καὶ αὐτὸς πέμπειν πρεσβευτὴν πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. ἀκούσας δὲ τοῦτο Σουρένας πρεσβευτῆς Περσῶν, ἤτησε τὸν βασιλέα Ἰοβιανὸν τυπῶσαι εὐθέως καὶ παραχαρῆμα εἰρήνης C
 πάντα.

Καὶ ἀφορίσας ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἓνα συγκλητικὸν αὐτοῦ, R 696
 15 τὸν πατριῖον Ἀρινθαῖον, δεδωκῶς αἰτῷ τὰ πᾶν, συνθέντος ἐμμένειν τοῖς παρ' αὐτοῦ δοκιμαζομένοις ἦτοι τυπουμένοις μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ Περσῶν ποιῆσαι εἰρήνης R 696
 πάντα, ὡς αὐτὸς ἀσχολούμενος. καὶ παρέσχεν ἕνδοσιν τοῦ πολέμου τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ περὶ τῆς εἰρήνης βουλῇ. καὶ ἐτυπώθη D
 20 μεταξὺ τοῦ πατρικίου Ἀρινθαίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ Σουρένα συγκλητικοῦ Περσῶν δοῦναι Ῥωμαίους Πέρσαις πᾶσαν τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν λογαμένην πόλιν Νισίβιος γυμνῆν σὺν τέλεισι καὶ μόνοις

6. Περσικῆς γῆς P. 8. αἰτῶν Malalas p. 335. 6. αὐτῶν RV, αὐτῆς P. 11. Σούρενος P. 14. ὁ om. P. 18. κολέμων om. P. 22. Νησιβίαν P.

universos exercitus, et Senatus, ac milites Praetoriani. Jovianus cum suis copiis, e solitudine in florentes Persidis agros egressus, anxius erat quomodo ex reliquis Persicis regionibus se se subduceret.

Rex vero Persarum Labuarsacius, nondum accepta Juliani Imperatoris morte, haud medico pavore percussus, ex Armeniae Persicae Provincia instituta ad Romanorum Imperatorem legatione, quendam ex precaribus, Surenam nomine, misit, qui de pace ageret, eamque exoptaret. Quo gratanter excepto, oblatæ de laetanda pace legationi annuit Jovianus Imperator, vicissimque missurum se dixit legatum ad Persarum Regem. Quibus auditis, Surenas Persarum legatus rogavit Jovianum Imperatorem, ut pacis conditiones quamprimum ederentur.

Jovianus igitur Imperator usi e Senatoribus, qui cum eo erant, Arinthæo Patricio selecto, totum rei negotium ita mandavit, ut quidquid ille probaret cum Senatu et Persarum legato de pacis conditionibus, se etiam inconsulto, statueret, rata haberentur: concessis trium dierum indiciis, intra quos de pace consilia agerentur. Ac illa quidem ita confecta est inter Arinthæum Patricium Romanum, et Surenam Persarum Senatorem, ut Romani Persis tota provincia cederent, ipsique

ἄνευ ἀνδρῶν τῶν οἰκίστων αὐτῆν. καὶ τούτου στηριχθέντες
 καὶ εἰρήνης ἐγγράφου γενομένης, ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεὺς
 Ἰοβιανὸς ἕνα τῶν σατραπῶν Περσῶν, ὄντα μετὰ τοῦ πρῶτου
 τοῦ, ὀνόματι Ἰούνιον, εἰς τὸ παραλαβεῖν τὴν ἑπαρχίαν καὶ τὴν
 μητρόπολιν αὐτῆς. καὶ καταφθάσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰοβιανὸς
 τὴν Νισιβέων πόλιν οὐκ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔξω τῶν τε-
 χῶν ἔστη. ὁ δὲ Ἰούνιος ὁ τῶν Περσῶν σατραπῆς ἐπελθὼν ἐν
 τῇ πόλει κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως εἰς ἕνα τῶν πύργων σημεῖον
 Περσικὸν ἐπέθηκε, τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων κελύσαντος τοὺς πολί-
 τας πάντας σὸν πᾶσιν τοῖς διαφέρουσιν αὐτοῖς ἕως ἐνὸς εὐθέως ἐξι-
 θεῖν. καὶ ἐξελθὼν πρὸς αὐτὸν Σιλουανός, κόμης τὴν ἀξίαν καὶ πο-
 λιτευόμενος τῆς αὐτῆς πόλεως, προσέειπεν τῷ βασιλεῖ, δεόμενος
 μὴ παραδοῦναι τὴν πόλιν Πέρσας. ὡς δὲ οὐκ ἔπεισεν αὐτόν, θιμ-
 μοκέναι γὰρ ἔφρασκεν καὶ μὴ βούλεσθαι δόξαν ἐπιόρκου παρὰ πᾶ-
 σιν ἔχειν, τεχίσας κώμην οὖσαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως Ἰ5
 Ἀμιδῆς προσέβλεψεν τὸ αὐτὸ τεῖχος τῷ τείχει τῆς πόλεως Ἀμιδῆς,
 καλέσας τὴν κώμην Νισιβέως, καὶ ἐκεῖ πάντας τοῖς ἐκ τῆς Μυ-
 γδονίας χώρας οἰκῆν ἐποίησεν, καὶ Σιλουανὸν τὸν πολιτευόμενον
 εὐθέως ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καὶ πάντα χριστιανὸν ἀνήγαγεν,
 B καὶ χριστιανοὺς ἐνεχείρισεν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνατολῆς πάσης καὶ 20
 ἐπαρχοῦς.

Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι πάντα εἰρήνης μετὰ Περσῶν ἀπολι-

5. καὶ καταφθάσας — Ἰοβιανὸς om. P. 7. ἀπέθων P. 11.
 Σιλβανός P. 20. τῆς ἀνατολῆς πάσης om. P. 22. κατὰ Π. B.

urbe Nesibi, cum solis maris, nuda ab omnibus civibus. Quibus sic fir-
 matis, pacisque pactis in tabulas relatis, secum accepit Imperator Jovia-
 nus unum e Persicis Satrapis, qui cum legato venerat, Junium nomine,
 qui provinciam acciperet, et illius Metropolim Nesibenerum civitatem.
 Illam tamen haud ingressus est, sed extra moenia constitit. Junius vero
 Persarum Satrapa urbem Imperatoris mandato ingressus, in turrim una
 vexillum Persicum fixit, Imperatore cives omnes ad unum cum bonis
 omnibus excedere jubente. Egressus vero Silvanus, dignitate Comes.
 Urbis ejusdem Decurio, pedibus Imperatoris advolatus, omne cum proce-
 tas est, ne civitatem Persis dederet. Verum non persuasit Imperatorem,
 qui cum Sacramento adstrictum se diceret, ac perjurii noxam nolle se
 omnino incurrere, visum, qui extra moenia Amidae civitatis erat, munus,
 moeniaque vicī cum moenibus urbis Amidae conjunxit, Nesibini vicī no-
 mine inuito, illicque omnes ex Mygdonia regione evocatos collocavit.
 Silvanum quoque Comitem statim ex Mesopotamia, Christianosque omnes
 reduxit, ac Christianis dignitates et Praefecturas tradidit.

Pace cum Persis confecta, relicto Oriente, Imperator Jovianus intra
 breve tempus Constantinopolim preperanter propter hyemem, quae gra-
 vis incuberat, contendit.

πὼν τὴν ἀνατολὴν ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς πρὸς ἄλλοις χρόνοις ἑξώρ-
μησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ στρατοῦ σπουδαίως διὰ
τὸν χειμῶνα ἦν γὰρ βαρὺς.

σπς Ὀλυμπιάς.

5 Ῥωμαίων λζ' ἔβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας ι', ἡμέρας ιε'.
ὁμοῦ ἰεωγ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ἔπ. Ἰοβιανοῦ Ἀγούστου καὶ Βαθῶνιανου.

Τοῦτω τῷ ἔτει ἐτελείτησεν Ἰοβιανὸς Ἀγούστος εἰς Δαδά- R 698
C
στανα μηνὶ περικτῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

10 Ῥωμαίων λη' ἔβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος, Σα- V 240
λουστίου τοῦ ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ παλαιοῦ πατρικίου ἐπιτε-
ξαμένου τὸν αὐτὸν Οὐαλεντινιανόν· ὅτινα Οὐαλεντινιανὸν Ἰου-
λιανὸς ὁ παραβάτης ὡς χριστιανὸν πάντο πέρμψας ἦν εἰς Σηλυ-
βρίαν, ποιήσας αὐτὸν ἐκὶ τριβοῦνον ἀριθμοῦ. ἔγνω γὰρ ἐν

15 ὁράματι Ἰουλιανὸς ὅτι μετ' αὐτὸν βασιλεύει. ὁ δὲ ἔπιρχος τῶν
πραιτωρίων Σαλούστιος πέρμψας ἤνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ Σηλυβρίας,
καὶ εἶπεν τῷ στρατῷ καὶ τῇ συγκλήτῳ ὅτι οὐδεὶς ποιεῖ βασιλεῖα εἰς D
τὰ Ῥωμαίων ὡς αὐτός. καὶ ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος
ἐν Νικαίᾳ Βιθυνίας μηνὶ περικτῷ πρὸ ε' καλανδῶν μαρτίων.

20 Ἐβασίλευσεν δὲ Ῥωμαίων λη' ὁ αὐτὸς θειότατος Οὐαλεν-
τινιανὸς ἔτη ιδ'.

2. σπονδαίων R. 8. Δάστανα R. 10. λη' om. P. 13. ἦν addit
V, om. P. 16. Ὀλυβρίαν V, Ὀλυμβρίαν R, Σηλυμβρίαν P. 16.
ἀπὸ Σολιβρίας V, ἀπ' Ὀλυμβρίας R, ἀπὸ Σηλυμβρίας P. 20.
Ῥωμαίων λη' ἔβασίλευσεν δὲ P, omisso δὲ R.

CCLXXXVI. Olympias.

Romanis LXXVII. imperavit Jovianus menses x. dies xv. Colliguntur Anni a. m. c.
anni v. MDCCCLXXXIII. 5872.
A. C. [Ol. Iph.]

364. i. Ind. vii. Jovianus Augusto et Varroiano Cesa. 4. 5872.

Hec anno Jovianus Augustus Dadastanis decessit, mense Peritio, ex
a. d. xii. Kalend. Martias.

Romania imperavit Valentinianus Augustus, cum eligente Salmatio
Praefecto Praetorio et Ex-Patricio: quem quidem Valentinianum Julia-
nus Apostata, ut qui Christianae religioni impensus esset addictus, Se-
lymbrias amandarat, numeri militaris Tribunum acturum. Didicerat
enim Julianus per visum illum post se imperaturum; Salustius vero
Praefectus Praetorio Valentinianum, misse nuntio, ex Selymbria adduci
curavit, cum exercitum ac Senatum allocutus, nominem adeo esse ad im-
perandum idoneum, quam ille esset, affirmasset. Et levatus est Valen-
tinianus Augustus Nicaeae Bithyniae, mense Peritio, ex a. d. v. Kal.
Martias.

Romanis LXXVIII. imperavit idem religiosissimus Valentinianus ann. 5886.
xiv. Colliguntur anni v. MDCCCLXXXVII.

Ἵστις Οὐαλεντιανὸς ἄμα ἔβασλευσεν, διεδέξατο τὸν
 P 301 ἔπαρχον τῶν πραιτωρίων Σαλούστιον, καὶ ὑπὸ ἐγγύθας αὐτὸν
 ποιήσας ἔθηκε προθέματα κατ' αὐτοῦ, ἵνα εἴ τις ἠδικηται παρ'
 αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντιανῷ. καὶ οὐδεὶς προσήλ-
 θεν κατὰ Σαλουστίου· ἦν γὰρ ἀγνότατος πάνν. 5

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη Οὐάλης Αἰγούστος ὁ ἀδελφὸς Οὐα-
 λεντιανοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ Ἑβδομῳ ὑπὸ Οὐαλεν-
 τιανοῦ Αἰγούστου μηνὶ δύστῳ πρὸ δ' καλανδῶν ἀπριλίων.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντιανοῦ ἦν Ἀρειανός, καὶ
 ἔσχεν γυναῖκα Δομνίαν, ἔξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην καὶ 10
 θυγατέρας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Καρῶσαν, καὶ κίττει δύο δη-
 Β μόσια ἐν Κωνσταντινούπολει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα, Ἀναστα-
 σιανὰς καὶ Καρωσιανὰς.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Οὐαλεντιανοῦ καὶ Οὐάλετος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὕδων ἐξῆλθεν μηνὶ 15
 πανέμῳ πρὸ ἰβ' καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

R 700 Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ Δαγαλαῖφρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Οὐαλεντιανὸς Αἰγού-
 στος μηνὶ ἀδδυναῳ πρὸ ε' καλανδῶν φεβρουαρίων.

C Καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος ἀντίρτης εἰς Φρυγίαν Σα-20

8. ε' τις] ἦτις V, (ε') τις P, τις R. 6. ὁ ὀμ. P. 8. εὐστέρ
 R, δούστῳ V. 13. Καρωσιανὰς V. 16. Σεπτεμβρίων] Immo
 ἀγνούστων. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 359. annot. c. 20.
 ἀντιρθεῖς R, alterum in m. ponens.

Ann. m. c. Valentinianus vero simul ac suscepit imperium, Salustio Praefecto
 Praetorio exauctorato, dignitatem statim reddidit, hac apposita cautione,
 ut adversus illum emitteretur decretum, quo cuivis, qui ab eo injuriam
 passus esset, Imperatorem convenire liceret. Verum nemo contra Sale-
 stium prodiit, ut qui esset inculpatae prorsus vitae.

Hoc anno, Valens, Valentiniani frater, levatus est Constantinopoli,
 in Hebdome, a Valentiniano Augusto, mense Dystro, ex a. d. iv. Kalend.
 Apriles.

Hic Valens, Valentiniani frater, Arianus erat, uxoremque habuit
 Domnicam, ex qua filium suscepit Galatam, et natas duas, Anastasian
 et Carosam, condiditque Constantinopoli Balnea publica duo, earum no-
 minibus, Anastasianas et Carosianas appellata.

A. C.

5878. 865. I. Ind. viii. Valentiniano et Valente Cons.

[Ol. Iph.]

1. 285.

Hoc anno, mare suos fines egressum est, mense Panemo,
 ex a. d. xii. Kalend. Septemb.

866. II. Ind. ix. Gratiano Nobilissimo et Dagalaifo Cons. 2.

Hic Cons. natus est Valentinianus Augustus, mense Andry-
 neo, ex a. d. xii. Kalend. Febr.

Eodem ipse anno, Procopius, qui tyrannidem arripserat
 in Phrygia salutari, in Nacolliae campo a Valentiniano Augu-

λουταριαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακολίας ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου κατασχεθεὶς ἀνηρέθη μηνὶ δασιῶ πρὸ εβ' καλανδῶν Ιουλίαν.

Ἰνδ. ε'. γ'. ὑπ. Λουπικίνου καὶ Ἰοβιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κων-
5 στατινουπόλει εἰς τίπον λίθων μηνὶ δασιῶ πρὸ δ' ἠωτῶν
Ιουνίαν.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη Γρατιανὸς Ἀγούστος ἐν Γαλ-
λαις ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ λῶν
πρὸ θ' καλανδῶν σεπτεμβρίων.

10 σπζ' Ὀλυμπιάς. D

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ β' καὶ Οὐά-
λεντος Ἀγούστου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νι-
καίας, ὥστε αὐτὴν καταστραφῆναι, μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ἰδῶν
15 ὀκτωβρίων.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Οὐί- V 241
κτωρος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θειότατος βουσιλεὺς Οὐαλεντι-
νιανὸς πολλοὺς συγκλητικούς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν

1. σελίας R. 8. Λουπικίνου V. 6. Ιουνίαν Clintonus
Fast. vol. II. p. 358. Ιουλίαν PV. 7. καὶ — ἔτει om. P. 8.
λόφ PV. 14. ἰδῶν ὀκτωβρίων] Quum p. 187. C Gorpiaei An-
tiochensium aeræ initium initio indictionum, i. e. d. 1. Septembris com-
paretur, absurdum est Octobris d. ix. in Gorpiaem conferri. Itaque
καλανδῶν reponit Clintonus Fast. vol. II. p. 361., σεπτεμβρίων
Chilmeadus ad Malalam p. 607. ed. Bonn. Conf. dicta ad B, ad p.
304. C, 309. C. 16. τὸ om. P.

sto captus, interfectus est, mense Desio, ex a. d. xii. Kalend.
Julias.

367. III. Ind. x. Lupicino et Joviano Coss.

His Coss. Constantinopoli Deus grandinem saxorum in-
star depluit, mense Desio, ex a. d. iv. Nonas Julias.

Levatus est Gratianus Augustus in Gallis a Valentiniano
Augusto, mense Leo, ex a. d. ix. Kalend. Septembres.

CCLXXXVII. Olympias.

368. iv. Ind. xi. Valentiniano Augusto II. et Valente
Augusto II. Coss.

His Coss. urbs Nicæa terræ motu concussa eversa est,
mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Idus Octobr.

369. v. Ind. xii. Valentiniano Augusto III. et Victore
Coss.

His Coss. religiosissimus Imperator multos e Senata, et provincia-
rum Praesides propter eorum injustitias et furta, pravaque iudicia,
1. 287.

ἀδικοῦντας καὶ κλέπτοντας καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραι-
 P 802 πόσιτον τοῦ παλατίου αὐτοῦ, Ῥοδανὸν ὀνόματι, ἄνδρα δυνα-
 τὸν καὶ εὐπορον καὶ διοικοῦντα τὸ παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα
 ἀρχιμεινῶνον καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα, ἐποίησε ζυκοκαστὸν εἰς
 τὴν σφενδόνα τοῦ Ἰππικοῦ φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν. 5

Ὁ αὐτὸς πραιπόσιτος Ῥοδανὸς ἤρπασεν περιουσίαν ἀπὸ τι-
 νος χήρας γυναικός, καλουμένης Βερενίκης, κλέψας αὐτῇ, ὡς
 ἐν δυνάμει ὦν, καὶ προσῆλθεν ἐκείνῃ τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ
 κατ' αὐτοῦ τοῦ πραιποσίτου, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δικαστὴν τὸν
 πατρίκιον Σαλούστιον, ὅστις κατέκρινε τὸν αὐτὸν πραιπόσιτον 10

R 702 Ῥοδανόν. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς τὸν ὄρον παρὰ τοῦ πατρίκιου
 Σαλούστιου ἐκέλευσε τῷ αὐτῷ πραιποσίτῳ δοῦναι τῇ χήρᾳ ἄπειρ
 ἤρπασεν παρ' αὐτῆς. οὐκ ἐπέσθη δὲ ὁ αὐτὸς Ῥοδανὸς ἀνα-
 B δοῦναι αὐτῇ ἄπειρ ἤρπασεν παρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεκαλέσατο τὸν
 πατρίκιον Σαλούστιον. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Σαλούστιος ἐκ-
 15 λυσεν τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν.
 καὶ προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ δ' βαίῳ
 πρῶτῳ, ὡς ἴσταται ἐγγὺς αὐτοῦ ὁ πραιπόσιτος. καὶ ἐκέλευσεν ὁ
 βασιλεὺς, καὶ κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ καθίσματος πάντων θεωρούν-
 των ὁ πραιπόσιτος, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὴν σφενδόνα καὶ ἐκαύθη 20
 καὶ ἐχαρίσατο ὁ βασιλεὺς τῇ γυναικὶ Βερενίκῃ πῶσων τὴν περιου-
 σίαν τοῦ πραιποσίτου Ῥοδανοῦ, καὶ εἰφημήθη ἀπὸ τοῦ δήμου

6. ἤρπασεν περιουσίαν] γὰρ interposit supra versum alla. mann V.
 11. παρ' αὐτοῦ P. 13. δὲ om. P. 17. δ' om. P. 21. Βε-
 ρνίκα B, altero in m.posito.

neqi dedit. Praepositum etiam Palatii, Rhodanus nomine, virum poten-
 tem ac divitem, ut qui primus esset inter Eunuchoe, et magna veneratione haberetur, in Circi Funda, dum populus spectaculis interesset, aridis ramentis vivum cremari iussit.

Idem hic Praepositus Rhodanus viduae caidam Berenicae, potentia sua fretus, bona per calumniam eripuit: illa vero cum Valentinianum Imperatorem contra Praepositum notara adisset, ille Salustium Patricium illi dedit iudicem, a quo Rhodanus est condemnatus. Imperator, ut decretum Salustii Patricii intellexit, praecepit Rhodano Praeposito, ut quae viduae rapuisset restitueret. Verum Rhodanus adduci non potuit, ut quae viduae abstulerat redderet, sed a Salustio Patricio provocavit. Salustius vero indignatus, praecepit feminae, uti ad Imperatorem cum Circensia spectarentur accederet. Accessit mulier ad Imperatorem Valentinianum circa tempus primi Bravii, cum prope illum astaret Praepositus. Tum vero Imperatoris mandato a Tribunali praefectus est Praepositus in Fundam Circi, spectantibus universis, et exustus. Confestimque Imperator bona omnia Praepositi Rhodani festinus Berenicae addidit, univerno populo, ipsoque Senatu, propter illius iustitiam et servitatem

παντός και τῆς συγκλήτου ὁ βασιλεύς, ὡς δίκαιος και ἀπότομος· και ἔγενετο φόβος πολὺς εἰς τοὺς κακοπράγμονας και εἰς τοὺς ἀρπάζοντας τὰ ἀλλότρια, και ἡ δικαιοσύνη ἐκράτει.

Ὅμοίως και τὴν δέσποιναν Μαρίναν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα 5 ἀγοράσασαν προάστειον παρ' ὅσων ἦν ἄξιον ἔχον πρόσοδον, και ὡς Αὔγουστιαν τιμηθεῖσαν, ἀκούσας ἔπεμψεν ὁ βασιλεύς, και διειρημάστω τὸ προάστειον, ὀρκώσας τοὺς διατιμησαμένους. και μαθὼν ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασεθείσης, ἤγα- 10 νάκησε κατὰ τῆς βασιλείσης, και ἐξώρισεν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικὶ τὸ προάστειον. D

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ δ' και Οὐά- λεντος Αὐγούστου τὸ γ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων καθιερώθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ξανθοῦ πρὸ πέντε ἰδῶν 15 ἀπριλίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Γρατιανοῦ τὸ β' και Πρόβου.

σπῆ Ὀλομπιάς.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Μοδέστου και Ἀρινθαίου.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου τὸ ε' και Οὐά- P 303 λεντος Αὐγούστου τὸ δ'.

4. τὴν δ.] δ. P. 5. παράστιον R. 6. ἀκούσας addebat Raderus et confirmat Malalas p. 341. 3. 7. 10. προάστειον R. id. αὐτοῦ P. 8. ἀγορασεθείσης] ἀγορασίας Malalas. 10. πωλησαμένη P. 13. ἡ om. P. 19. Αὐγούστου om. P.

acclamante: ex quo facinorosos, et alienorum bonorum raptores ingens Anniam. c. timor inuasit, jusque fasque obtinuit.

Similiter etiam cum accepisset Dominam Marinam, conjugem suam, suburbanum praedium villiori, quam redituum ratione valeret, pretio emisse, ipsamque tanquam Augustam pretium posuisse, misit Imperator qui suburbanum aestimarent, exacto prius ab ipsis aestimatoribus sacramento. Cumque accepisset longe pluris valere, quam emerat, adversus Augustam indignatus, illam ab urbe proscripuit, suburbano feminae, a qua venditum fuerat, reddito.

A. C.

[Ol. Iph.]

370. vi. Ind. xiii. Valentiniano Augusto IV. et Valente 5878.
Augusto III. Coes. 2.

His Coes. dedicata est Ecclesia Sanctorum Apostolorum Constantinopoli, mense Xanthico, ex a. d. v. Id. Apriles.

371. vii. Ind. xiv. Gratiano II. et Probo Coes. 3.

CCLXXXVIII. Olympias.

372. viii. Ind. xv. Modesto et Arinthaeo Coes. 4.

373. ix. Ind. i. Valentiniano Augusto V. et Valente 5881.
Augusto IV. Coes. 1. 228.

Ἰνδ. β'. ε'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Αἰκτίου.

Ἰνδ. γ'. ια'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Αἰκτίου
τὸ β'.

R 704 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκανίσθη τὸ γυμνάσιον Καρ-
σιαιαί, παρόντος τοῦ ἐπάρχου Οὐινδαδίνου Μύγρον. 5

V 242 Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων ἐπήρθη Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀγ-
ουστος μηνὶ Δίῳ πρὸ ε' καλανδῶν δεκεμβρίων εἰς πόλιν Ἀκωγων.

B σπθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ἕπ. Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος. 10

Ἰνδ. ε'. ςγ'. ἕπ. Γρατιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Μιρο-
βαύδου.

Ἰνδ. ζ'. ιδ'. ἕπ. Οὐάλεντος Ἀγούστου τὸ ζ' καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ Καίσαρος τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσφ βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεν-
τινιανὸς τελευτᾷ ἐν καστelliῳ Βεργιτινῶν, ὧν ἐτῶν νε'.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Ἀγουστος ἀνεκαλέσαστο
C τὴν οἰκίαν μητέρα Μαρίαν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λθ' ἐβασίλευσεν Γρατιανὸς καὶ Οὐάλης καὶ Θεο-
δόσιος ὁ μέγας ἔτη ις'. ἡμοῦ εδγ'. 20

4. Καρσιαιαί V. 5. Οὐινδαδίνου P. 6. νέος om. P. 7.
Ἀκωγων V. 11. Μιροβαύδου R. 16. Βεργιτινῶν P sola.

A. C. [Ol. Iph.]

374. x. Ind. II. Gratiano Augusto III. et Aequitio
Coss. 2.

375. xi. Ind. III. Gratiano Augusto IV. et Aequitio II.
Coss. 3.

His Coss. dedicatum est Balneum Carosianae, praesente
Praefecto Vindanneo Magno.

Hisdem Coss. levatus est Valentinianus Augustus, mense
Dio, ex a. d. v. Kal. Decembr. in urbe Acynco.

CCLXXXIX. Olympias.

376. XII. Ind. IV. Valente Augusto V. et Valentiniano
Caesare Coss. 4.

377. XIII. Ind. V. Gratiano Augusto V. et Merobande
Coss. 1. 289.

378. XIV. Ind. VI. Valente Augusto VII. et Valentiniano
Caesare II. Coss. 2.

Hisdem Coss. Valentinianus Augustus morbo correptus in
castello Vergitione moritur, cum esset annorum LV.

Hisdem Coss. Gratianus Augustus Marinam matrem suam
Augustam revocavit.

Ἐπήρθη Θεοδόσιος Ἀύγουστος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδελφοῦ μηνὶ ἀδηνάλῳ πρὸ ἰδ' καλανῶν φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ δίῳ πρὸ ἧ' καλανῶν δεκεμβρίων.

5 Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Αἰσονίου καὶ Ὀλυβρίου.

Ἐπὶ ταύτων τῶν ἐπάτων Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὁρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σύγκρας καὶ διώξας ἐξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανοὺς Ἐξωκιονίτας, τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους.

10 Κωνσταντῖνος ὁ ἀοίδιμος βασιλεὺς τὰ ἱερὰ μόνον ἔκλεισεν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν Ἑλλήνων· οὗτος Θεοδόσιος καὶ κατέκλυσεν, καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλειως τὸ τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ τρίλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν χριστιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Δαμασκοῦ ἐποίησεν ἐκκλησίαν 15 χριστιανῶν. καὶ ἠΐξήθη τὰ χριστιανῶν πλέον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

σὴ Ὀλυμπιάς.

P 304

Ἰνδ. ἧ'. β'. ὑπ. Γρατιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ε' καὶ Θεοδοσίου Ἀυγούστου.

2. Ἀυγούστου om. P. 4. ἧ' ἰδ' P sola. 8. Ἀρειανοὺς] ἀριθμοὺς R. 9. τῶν om. P. 11. οὗτος ὁ Θ. P. 12. Ἡλιοπόλειως R. ib. Βαλανίου] Βαλ (Βαβλ) Ἡλιον J. J. M. M. (Marklandus) in Obs. Misc. vol. II. p. 1. p. 174. 13. τὸ Μαλάς p. 344. 21. καὶ τὸ P.

A. C.

[Ol. Iph.] Anni a m. c.

Romanis xxxix. imperavit Gratianus, cum Valente et Theodosio Magno, ann. xvi. Colliguntur anni v. mcccclxii.

5902.

Theodosius levatus est Augustus in Sirmio ab Gratiano, uxoris fratre, mense Audynaeo, ex a. d. xiv. Kal. Febr. et Constantinopolim ingressus est, mense Dio, ex a. d. viii. Kal. Decembres.

379. i. Ind. vii. Ausonio et Olybrio Coss.

3.

Hisc Coss. Theodosius Imperator Ecclesias orthodoxis tradidit, emissis ubique Sacris jussionibus, expulitque Arianos, Exocionitas dictos. Fana vero Gentilium ab fundamentis destruxit.

Inclitus Constantinus, dum imperaret, Paganorum delubra duntaxat clausit: hic vero Theodosius etiam evertit. Urbis Heliopolitanæ Balanii templum ingens et celeberrimum, ex marmore trilithe constructum, Christianorum Ecclesiam fecit: parique modo Damasci sanum Christianis tradidit, auctumque est impensius Christianorum nomen, imperante Theodosio.

CCXC. Olympias.

380. ii. Ind. viii. Gratiano Augusto VI. et Theodosio Augusto Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

36

R 706 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Γρατιανὸς Ἀύγουστος, υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ποτέσας τὸν σπλήνα ἔμεινεν ἐπὶ πολλὸν χρόνον νοσηλευόμενος, καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰππικὸν Κωνσταντινουπόλειως θεωρῆσαι διὰ τοῦ Κοχλίου κατὰ τὴν θύραν τοῦ λεγομένου Λεικίμου παρεσκεύασεν αὐτὸν Ἰουστίνα ἡ 5 μητριὰ αὐτοῦ ὡς χριστιανὸν ὄντα σφαγῆναι· ἦν γὰρ ἐκείνη Ἀρειανή.

B Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Συναγρίου καὶ Εὐχερίου.

Τῷ τριακοσιοστῷ πενητηκοστῷ πρώτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου συνηθρολόγη σὺνδοδος ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων γ' ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ὀρθοδοξίας ἐκκραταίωσαν σύμβολον, καταβαλόντες Μακεδόνοι, καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀμειθολωθέντα τὴν διάνοιαν, ὃς τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῇ υἱῷ συναϊδιότητος τὸ ἀκατάληπτον καὶ ἄορατον κτιστὸν ἐπὶ χρόνον τάττειν ὁ δυσσεβῆς οὐ 15 κατενάρχησεν.

V 243 Ἰνδ. ε'. δ'. ὑπ. Ἀντωνίνου καὶ Συναγρίου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Μερροβαύδου καὶ Σατορνίνου.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπᾶτων Ἀρκάδιος Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Ἐβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς 20

12. καταλαβόντες R, alterum in m. ponens. id. τὸν Μακεδόνην P.
13. ἀρίφθ θολωθέντα m. R, Ἀρειωθολωθέντα PV. id. ὃς em. V,
addidit Raderus. 18. Μερροβούλου m. R, Μερροβάνδου R.

Anni a m. c. A. C.

[OL Iph.]

His Coss. Gratianus Augustus, Valentiniani Magni filius, splenis doloribus laborans, plurimo tempore aeger perstitit: quem quidem, dum in Circum Constantinopolitanum, spectaculorum inspiciendorum gratia, per Cochleam conscenderet, verus portam, quam Decimi vocant, Justina noverca, ut pote Catholicum, per insidias occidi curavit, cum ipsa esset Ariana.

5889.

381. III. Ind. IX. Syagrio et Eucherio Coss.

1. 290.

Trecentesimo quinquagesimo primo anno Christi in coelum Assumpti, coacta est Synodus Constantinopolitana c. beatorum Patrum. Atque ii Orthodoxiae Symbolum confirmarunt, damnato Macedonio, qui mente sua Ariana haeresi infecta, incomprehensum et invisibilem Spiritum sanctum cum Patre et filio coaeternum in tempore creatum, impie non dubitavit asserere.

382. IV. Ind. X. Antonino et Syagrio II. Coss.

2.

383. V. Ind. XI. Merobaude et Saturnino Coss.

3.

His Coss. Arcadius Constantinopoli a patre suo Theodosio Augusto in Tribunali Hebdomi renuntiatus est Augustus, mense Audinaeo, ex a. d. XIII Kalend. Februarias.

αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Ἀγούστου ἀνηγορεύθη μὴν ἀύδυναίω πρὸ ἰδ' καλανδῶν φεβρουαρίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν τὸ σκῆνωμα Κωνσταντίας τῆς θυγατρὸς Κωνσταντίνου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μὴν 5 γορπιαίω πρὸ μιᾶς καλανδῶν σεπτεμβρίων, καὶ κατετέθη μὴν ἡπείλαιω καλανδαῖς δεκεμβρίαις.

σλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Ῥηγομήρου καὶ Κλεάρχου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθε πρεσβευτὴς Περσῶν. καὶ D
10 αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Ὀνύριος ἀδελφὸς γνήσιος Ἀρκαδίου Ἀγούστου μὴν γορπιαίω πρὸ ε' ἰδῶν σεπτεμβρίων.

Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου καὶ Βαύτονος.

Θεοδόσιος ὁ Ἀγούστος ἔσχεν πρώτην γυναῖκα πρὸ τῆς ἀε-
χῆς αὐτοῦ Γύλλιν τὴν θυγατέρα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. R 708
15 ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμάννημον τῇ μητρὶ Γύλλαν, ἣν καὶ Πλακιδίαν ἐκάλεσαν· ἐκάτεραι δὲ ἦσαν Ἀρειαναί· καὶ Πλακιδία εἰσελθούσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεο- P 305
δοσίου κτίζει τὸν οἶκον τῶν Πλακιδίας.

Ἔσχεν δὲ δευτέραν γυμετὴν Θεοδόσιος Φλάκκιλλαν ὀρθό-

2. ἰδ'] ιγ' P sola. 3. αὐτῷ τῷ] τῷ αὐτῷ P. 4. γορπιαίω
μηνι P. λόφ m. R. 5. καλανδῶν] ἰδῶν vel πρῶτων Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 6. ἀπείλαιω PV, ἀπη-
λαίων m. R. id. σεπτεμβρίαις m. R. 15. ἡρ] τῆν P. 16. ἐκά-
λεσαν — Πλακιδία om. P. 18. τῶν Πλακιδίας] τὸν Πλακιδίας PV.
19. Φλακίλλαν PV semper.

A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem etiam anno, illatum est Constantinopolim Constan-
tinae, Constantini filiae, corpus, mense Gorpiaeo, pridie Kal.
Septembres: ac deinde depositum mense Apellaeo, Kalendis
Decembribus.

CCXCI. Olympias.

384. vi. Ind. xii. Rechomere et Clearcho Cos.

4.

His Cos. Persarum legatus urbem est ingressus. Eo-
demque anno natus est Honorius, Arcadii Germanus frater,
mense Gorpiaeo, ex a. d. v. Id. Septembr.

385. vii. Ind. xiii. Arcadio Augusto et Bantone Cos.

1. 291.

Theodosius Augustus ante imperium conjugem habuit
Gallam, Valentiniani Magni filiam. Ex hac filiam suscepit
matri cognominem Gallam, quae et Placidia appellata est.
Illa vero Constantinopolim cum patre profecta, comam Placi-
diae dictam condidit.

Habuit et Theodosius alteram conjugem Flaccillam ortho-

δοξον, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὕτη Φλάκκιλα
κτίζει Φλακκιλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ἕπ. Ὀνωριου Καίσαρος καὶ Εὐδοίου.

Ἰνδ. ιε'. θ'. ἕπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Εὐτροπίου.

σὺβ' Ὀλυμπιάς.

5

B Ἰνδ. α'. ι'. ἕπ. Θεοδοσίου Ἀγνούστου τὸ β' καὶ Κωνηγιου.

Ἰνδ. β'. ια'. ἕπ. Τιμασίου καὶ Προμώτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν
Ῥώμῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ὀνωριου, καὶ ἔσπευεν αὐτὸν ἐκ
εἰς βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ Ὀνώριος ἔτη ιδ'. 10

Ἰνδ. γ'. ιβ'. ἕπ. Οὐαλεντινιανοῦ τὸ δ' καὶ Νεωτερίου.

Ἰνδ. δ'. ιγ'. ἕπ. Τατιανοῦ καὶ Συμμαχοῦ.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος Αὐγουστος εὐρῶν τῆν
κεφαλὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ παρὰ τινι γυναικί
Μακεδονικῇ ἐν Κυζίκῳ διαγούσῃ, ταύτην ἀνακομισάμενος καὶ 15
ἐν Χαλκηδόνι τέως ἀποθέμενος, τελευταῖον ἐκ βάθρων οἶκον οὐ-
κοδομήσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ
Κωνσταντινουπόλεως ἐν αὐτῷ τὴν τιμὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτι-
στοῦ ἀπέθετο μὴνι περὶ τῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαρτίων.

V 244

σὺγ' Ὀλυμπιάς.

20

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ἕπ. Ἀρκαδίου τὸ β' καὶ Ῥουφίνου.

1. αὕτη PV. 10. ἔτη τὸ ιδ' P. 11. δ'] ε' m. R. 12. Νεω-
τερίου P.

Anni a. c. A. C.

[Ol. Iph.]

doxam, ex qua suscepit Arcadium et Honorium. Ipsa autem
Flaccilla Palatium Flaccillianum aedificavit.

5894. 386. viii. Ind. xiv. Honorio et Caesare Evodio Coss. 2.

387. ix. Ind. xv. Valentiniano IV. et Eutropio Coss. 3.

CCXCII. Olympias.

388. x. Ind. i. Theodosio Augusto II. et Cynegio Coss. 4.

389. xi. Ind. ii. Timasio et Promoto Coss. 1. 292.

His Coss. Theodosius Imperator Romam venit cum filio
Honorio, hicque eum in Imperatorem coronavit. Honorius ve-
ro Romae imperavit annos xiv.

390. xii. Ind. iii. Valentiniano IV. et Neoterino Coss. 2.

391. xiii. Ind. iv. Tatiano et Symmache Coss. 3.

His Coss. Theodosius Augustus cum Sancti Joannis
Baptistae caput apud quendam feminam Macedonicam, Cynid
degentem, invenisset, allatum, Chalcedone primum deposuit,
atque a fundamentis in Hebdome Constantinopoleos excitata
in illius nomen aede sacra, in ea venerandum Baptistae ca-
put reposuit, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias.

Ἰνδ. ζ'. ιε'. ὑπ. Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Ἀβρονδαντίου. D

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ ἐπαρχῶν μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν δεκεμβρίων ἐν Συκαῖς. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐνεκαιρίσθη ὁ Θεοδοσιακὸς φόρος.

5 Ἰνδ. ζ'. ις'. ὑπ. Ἀρκαδίου τὸ γ' καὶ Ὀνωρίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστάθη μέγας ἀνδριάς Θεοδοσίου R 710
 Αὔγουστον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ μηνὶ λῶφ καλανδαῖς ἀγούσταις.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Δωγένης ὁ τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν 10
 Ἰταλίᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Αὔγουστος ἐν Με- P 306
 διολάνῳ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ ις' καλανδῶν φεβρουαρίων, ὧν ἐτῶν ξε'.

Ῥωμαίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος, ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης, 15
 ἐλάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ὀνώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἐβασίλευσαν δὲ ὁ μὲν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιδ'. ὁμοῦ κη'ιζ'.

Ἰνδ. η'. α'. ὑπ. Ὀλυβρίου καὶ Προβίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γύμους ἐπετέλεισεν Ἀρκάδιος Αὔ- 20
 γουστος μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ε' καλανδῶν μαίων. καὶ ἐν τῷ

1. Ἀβρονδαντίου V. 3. ἀπηλαίῳ P. 7. λῶφ PV constanter.
 id. καλανδῶν ἀγούσταις R. 14. ἐβασίλευσε μ' P. 15. ἐβασίλευσεν P.

A. C.

CCXCIII. Olympias.

[Ol. Iph.] Anniam c.

392. xiv. Ind. v. Arcadio II. et Rufino Coss.

4.

393. xv. Ind. vi. Theodosio III. et Abundantio Coss.

1. 293.

His Coss. Proclus Ex-Praefecto capite plexus est Sycis, mense Apelaee, ex a. d. viii. Idus Decembres. Eodemque anno, dedicatum est Forum Theodosiacum.

394. xvi. Ind. vii. Arcadio III. et Honorio II. Coss.

2.

Hisdem Coss. erecta est ingens statua Theodosii Augusti in Foro Theodosiaco, mense Loo, Kalend. Augusti.

Et hocce eodem anno, Eugenius Tyrannus in Italia capite mulctatus est.

Ipsø anno, Theodosius Augustus mortem obiit Mediolani mense Audynaeco, ex a. d. xvi. Kal. Febr. cum aetate lxx. attigisset.

Romanis imperavit xl. Arcadius, Roma profectus. relicto in eadem urbe Honorio fratre. Imperavit autem Arcadius Constantinopoli, Honorius vero Romae annos xiv. Colliguntur anni v. κςκxvii.

5916.

395. i. Ind. viii. Olybrio et Probino Coss.

3.

5903.

His Coss. nuptias celebravit Arcadius Augustus mense Xanthico, ex a. d. v. Kalend. Maii. Et eodem anno, illatum

B αὐτῷ ἔτι εἰσῆλθε τὸ σκῆνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνί θίῳ πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων, καὶ ἀπετίθη πρὸ ε' ἰδῶν νοεμβρίων.

Καὶ ἀνηρέθη Ῥουφίνος ἑπαρχος πραιτωρίων ἐν τῷ ἑβδόμῳ ὑπὸ τοῦ ἑξαρκέτου.

5

σθδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. β'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Ὀνορίου Ἀγούστου τὸ γ'.

Ὅστις Ἀρκαδῖος, υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἔσχεν γυναικα Εὐδοξίαν, ἔξ ἧς τίκεται Θεοδόσιος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ τοῦ

C θνηκτέρας Πουλχερίαν καὶ Ἀρκαδίαν καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τούτων αἱ μὲν δύο, τουτέστιν Ἀρκαδία ἔκτισε τὸ δημόσιον Ἀρκαδιανὰς, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τῶν Μαρίνης. καὶ Πουλχερία τελευταῖον ἔγημε Μαρκιανόν. ἡ δὲ Ἀρκαδία ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπίκλην τὰ Ἀρκαδίας.

15

Εἰσὶν ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος μέχρι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἧγουν κη' καὶ αὐτῆς τοῦ ἰουνίου μηνός, ἔτη τελέ πληρῆ.

R 712 Ἰνδ. ι'. γ'. ὑπ. Καισαρίου καὶ Ἀττικοῦ.

10. ἔσχεν καὶ P. 18. τῶν] τὸν P. 18. πλήρη m. R, πλήρης V, πλήρης B. Conf. p. 215. B.

A. C.

est Theodosii Magni corpus Constantinopolim mense Dio, ex a. d. v. Idus Novembres, et depositum ex a. d. v. Id. Nov.

Et Rufinus Praefectus Praetorio in Hebdomo ab exercitu sublatum est.

[Ol. Iph.]

CCXCIV. Olympias.

396. II. Ind. IX. Arcadio Augusto IV. et Honorio Augusto III. Coss.

Hic Arcadius, Theodosii Magni filius, conjugem habuit Eudoxiam, ex qua natus est Theodosius Junior. Habuit et filias Pulcheriam, Arcadium, et Marinam. Atque ex his quidem duae, hoc est Arcadia, aedificavit Balneum, Arcadianas dictum: Marina vero Domum Marinsae appellatam.

Pulcheria demum nupsit Marciano.

Arcadia vero Sancti Andreae aedem sacram condidit, Arcadiae appellatam.

Ab eo tempore quo martyrium subierunt Sancti Apostoli Petrus et Paulus, usque ad praedictos Consules, sive ex xxviii. mensis Junii, intercesserunt anni integri cccxxv.

397. III. Ind. X. Caesario et Attico Coss.

His Coss. nata est Flaccilla Nobilissima Junior mense Desio, ex a. d. xv. Kalend. Julias.

1. 294.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Φλάκκιλλα ἐπιφανιστά- D
τη νέα μηνὶ δαισίῳ πρὸ ιε' καλανδῶν Ἰουλλίων.

Ἰνδ. ια'. δ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ δ' καὶ Εὐτυχιανοῦ.

Ἰνδ. ιβ'. ε'. ὑπ. Θεοδώρου μόνου.

5 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγενήθη Πουλχερία ἐπιφανιστά-
τη μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ιδ' καλανδιῶν φεβρουαρίων.

σγέ' Ὀλυμπιάς.

V 245

Ἰνδ. ιγ'. ε'. ὑπ. Στελλίχωνος καὶ Αἰρηλιανοῦ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανιστάτη Εὐδοξία ἐπήρθη P 307

10 Ἀγούστα μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ ε' ἰδῶν Ἰανουαρίων, καὶ ἐγενήθη
Ἀρκαδία ἐπιφανιστάτη μηνὶ ξανθικῷ πρὸ γ' νωνῶν ἀπριλλίων.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ Αἰ-
μομακελλίῳ. καὶ ἐκάη ἡ ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῷ πλή-
θει χριστιανῶν μηνὶ πανέμφῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ἰουλλίων. καὶ κατεπον-
15 τίσθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν στενῶν ἐν Χερρόνησῳ μηνὶ
ἀπέλλαίῳ πρὸ ι' καλανδιῶν Ἰανουαρίων.

Ἰνδ. ιδ'. ζ'. ὑπ. Βικεντίου καὶ Φλαβίτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέμπευσεν ἡ κεφαλὴ Γαϊνᾶ τοῦ B
Γότθου μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ γ' νωνῶν Ἰανουαρίων.

20 Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγενήθη Θεοδόσιος ἐπιφανέστατος υἱὸς
Ἀρκαδίου Ἀγούστου μηνὶ ξανθικῷ πρὸ δ' ἰδῶν ἀπριλλίων.

7. Ὀλυμπιάδος V. 12. Γόθοι V saepius. 15. Χερρόνησῳ PV.
17. Φλαβίῳ P. 18. ἡ et τοῦ om. P. 20. Θεοδόσιος om. P.

A. C.

898. iv. Ind. xi. Honorio Augusto IV. et Eutychiano
Coss.

899. v. Ind. xii. Theodoro solo Cos.

Hoc Consulatū, nata est Pulcheria Nobilissima mense
Audynaeo, ex a. d. xiv. Kalend. Febr.

CCXCIV. Olympias.

400. vi. Ind. xiii. Stelichone et Aureliano Coss.

His Coss. Nobilissima Eudoxia levata est Augusta mense
Audynaeo, ex a. d. v. Id. Januar. Et nata est Nobilissima
Arcadia mense Xanthico, ex a. d. iii. Non. April.

Sed et eodem anno, caesi sunt complures Gotthi in Lae-
momacellio. Conflagravit quoque Gotthorum Ecclesia cum
magna Christianorum multitudine mense Panemo, ex a. d. iv.
Idus Jul. Item in mare Freti praecipitati sunt Gotthi mense
Apellaeo, ex a. d. x. Kal. Januar.

401. vii. Ind. xiv. Vincentio et Flavio Coss.

His Coss. tractatum est caput Gainae Gotthi mense Au-
dynaeo, ex a. d. iii. Non. Januar.

[Ol. Iph.] Anniam. c.

2.

3.

4.

1. 295. 5909.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας κ' σχήματι κρυστάλλου.

Ἰνδ. ιε'. η'. ὑπ. Ἀρκαδίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ὀνωρίου Αἰγούστου τὸ ε'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη Θεοδόσιος νέος Ἀγού-
C στος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ἑβδομον ἐν τῷ τριβουναλίῳ
ὑπὸ Ἀρκαδίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μηνὶ αὐδυναίῳ πρὸ δ' ἰδῶν Ια-
νουαρίων.

Ἰνδ. α'. θ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου καὶ Ῥομορίδου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Μαρίνα ἐπιφανεστάτη 10
μηνὶ περσιτίῳ πρὸ δ' ἰδῶν φεβρουαρίων.

R 714

σζς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ι'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Ἀρισταινέτου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώσθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος
D Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν 15
τῷ σανάτῳ ὑπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ἐυλοκερ-
κητῶν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρα ε'. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος
ἐν τοῖς Ἀποστόλοις μηνὶ θαισιίῳ πρὸ ε' καλανδῶν Ἰουλίῳν τῆμερᾳ
δευτέρᾳ.

1. ἀπὸ ἔτει P. 9. Τμορίδου R, Ρομορίδου P. 14. ἐξείσθη P.
15. αἰφνιδίῳ P. 16. τῶν prius om. P. 17. Ὀφρασίας R.

A. C.

[OL Iph.]

Eodem anno, natus est Nobilissimus Arcadii filius mense Xanthico, ex a. d. iv. Id. April.

Eodem anno, mare instar crystalli ad xx. dies concretum est.

402. viii. Ind. xv. Arcadio Augusto V. et Honorio Augusto V. Coss.

2.

His Coss. Theodosius Junior levatus est Augustus Constantinopoli in Hebdomo, in Tribunali, ab Arcadio patre, mense Audynaeco, ex a. d. iv. Idus Januarias.

403. ix. Ind. i. Theodosio Juniore Augusto et Romo-
rido Coss.

3.

His Coss. nata est Nobilissima Marina, mense Peritio, ex a. d. iv. Idus Febr.

CCXCVI. Olympias.

404. x. Ind. ii. Honorio Augusto VI. et Aristaeneto Coss.

4.

His Coss. expulsus est Joannes Episcopus Constantinopoleos, et repente conflagravit Magna Ecclesia cum Senatu, ignem immittentibus qui hanc obtinebant Xylocercetis appellatis, feria ii. hora vi. Creatusque est Episcopus Arsacius in aede Apostolorum, mense Desio, ex a. d. vi. Kalend. Julias, eria ii.

Τούτω τῷ ἔτει ὁ Θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τύπον λίθων μεγέθει καρύων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ ἡμέρα παρασκευῆ ὥραν ὀγδόην. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Αὐγουστα μηνὶ τῷ αὐτῷ ὑπερβερεταίῳ πρὸς α' ρωνῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα ε', 5 καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸς δ' P 308 ἰδῶν ὀκτωβρίων ἡμέρα δ'.

Ἰνδ. γ'. ια'. ὑπ. Στελλίχωνος τὸ β' καὶ Ἀνθημιου.

Ἰνδ. δ'. ιβ'. ὑπ. Ἀρκαδίου Αὐγουστού τὸ ζ' καὶ Πιρόβου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκάησαν αἱ θύραι τοῦ Ἰππικῶ 10 σὸν τῆ Πρανδιάρρα καὶ οἱ προσπαρακείμενοι ἔμβολοι μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸς ἡ' καλανδῶν νοεμβρίων ὥρα τρίτη τῆς νυκτός.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκομίσθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Σα- V 246 μουηλ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας σκάλας B μηνὶ ἀρτεμισίῳ πρὸς ιδ' καλανδῶν Ἰουλίῳ, προηγουμένου Ἀρκαδίου Αὐγουστού καὶ Ἀνθημιου ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ ἀπὸ ὑπάτων Αἰμιλιανῶ ἐπάρχου πέλως καὶ πάσης τῆς συγκλήτου ὑπερ ἀπετέθη πρὸς τινα χρόνον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Ἰνδ. ε'. ιγ'. ὑπ. Ὀνωρίου Αὐγουστού τὸ ζ' καὶ Θεοδοσίου νέου 20 Αὐγουστού τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη κνῖνκεννῶλια Θεοδοσίῳ

2. λίθου μεγέθους P, solum μεγέθει R. id. Post ὑπερβερεταίῳ dimidium versum erasit V. 3. κατὰ ὥραν P. 10. οἱ om. P.

A. C.

[Oik Iph.]

Eodem anno Deus grandinem depluit instar lapidis, magnitudine nucum, Constantinopoli, mense Hyperberetaeo, die Veneris, sub horam viii. Et mortua est Eudoxia Augusta mense eodem Hyperberetaeo, pridie Non. Octobr. feria v. et deposita est in aede Sanctorum Apostolorum mense Hyperberetaeo, ex a. d. iv. Idus Octobres, feria iv.

405. xi. Ind. iiii. Stelichone II. et Anthemio Coss.

1. 296.

406. xii. Ind. iv. Arcadio Augusto VI. et Probo Coss.

2.

His Coss. conflagrarunt portae Circi, cum Prandiara, et circumpositae Porticus, mense Hyperberetaeo, ex a. d. viii. Kalend. Novembres, hora noctis iii.

Eodem anno, allatae sunt Constantinopolim reliquiae Sancti Samuelis per Scalam Chalcedonensem mense Artemisio, ex a. d. xiv. Kal. Jun. praesentibus Arcadio Augusto, et Anthemio Praefecto Praetorio et Ex-Consule, Aemiliano Praefecto Urbi, ac universo Senatu: quae quidem ad aliquod tempus depositae sunt in Sanctissima Magna Ecclesia.

407. xiii. Ind. v. Honorio Augusto VII. et Theodosio Juniore Augusto II. Coss.

3.

His Coss. celebratae sunt Constantinopoli Quinquennialia

νέου Ἀγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων.

C Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ μηνὶ ἕξανθικῷ καλανδαῖς ἀπριλίαις πρωθυπνίῳ, ὥστε ἀνασκευασθῆναι τὰς κεράμους τὰς χαλκᾶς τοῦ φόρου 5
R 716 Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολιν καὶ τὸ σιγρόχριστον τοῦ Καπετωλοῦ πεσεῖν καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκρηφῆναι σκηνώματα οὐκ ὄλγα ἐν τῷ Ἑβδομίῳ.

Τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνοικοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ Ἴππικῶ ἢ ἐπὶ τῇν στοᾶν. 10

σζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ιδ'. ὑπ. Βάσσου καὶ Φιλίππου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Ἀρκάδιος Ἀγούστος ἐν τῷ παλατίῳ Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ ἀρτεμισίῳ καλανδαῖς μαίαις, καὶ ἀπετέθη ἐν τοῖς Ἀποστόλοις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει 15 ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς καὶ σεισμῷ μηνὶ πανέμῳ πρὸ γ' νωνῶν ἰουλλίων ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥρᾳ α'.

Ῥωμαίων μὲν ἔβασλευσεν Θεοδόσιος νέος ἔτη μβ'.

ὁμοῦ εϞνθ'.

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου νέου 20 Ἀγούστου τὸ γ'.

Ἰνδ. η'. β'. ὑπ. Οὐαρανᾶ μόνου.

Ἰνδ. θ'. γ'. ὑπ. Ὀνωρίου Ἀγούστου τὸ θ' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσηλθεὶν Ἀλλάριχος καὶ ἐποίησεν 25 ἀντᾶραι Ἄτταλον ἕκαρχον πόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου Σαμμανὴλ ἀπετέθη ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ

7. σκηνώματα ἐκρηφῆναι P. 11. σζ' Ὀλυμπιάς — p. seq. v. 4. τὸ ε' μόνου om. P. 14. καλανδαῖς V.

Theodosii Junioris Augusti, mense Audynaseo, ex a. d. iii. Idus Januariarum.

Eodem ipso anno, magnus adeo imber extitit cum fulgetris, tonitribus, et terrae motu, mense Xanthico, Kalendis Aprilibus, sub primam noctis vigiliam, ut aereae tegulae Fori Theodosii a tectis excussae in Coenopolim delatae fuerint, et Signum Christi Capitolii decideret, multaeque naves damnatae paterentur, et cadavera non pauca ad Hebdemi littora deferrentur.

Eodem anno, Ascensus Circi ad Porticum instauratus est.

τῷ πλησίον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Ἰουκουνδιαίων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ
πρὸ γ' ἠωνῶν ὀκτωβρίων.

σῆγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. δ'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

5 Ἐπὶ τῆς παρουσίας ὑπατείας ἐκάη τὸ πραιτώριον Μοναξίου
ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν D
ἐνδειαν τοῦ ἄρτου, καὶ ἐσίρη ἡ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης
φρεγῶνος ἕως τῶν Λομνίνου ἐμβόλων, καὶ ὑπήντησαν αὐτοῖς οἱ
δύο στρατηλάται, Οὐαραναῦς ὁ ὑπατος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Συνείσις
10 ὁ κόμης τῶν λαργιτιώνων, καὶ παρεκάλεισαν αὐτοὺς λέγοντες,
'Υποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς τυποῦμεν ὡς θελεῖτε.

Ἰνδ. ια'. ε'. ὑπ. Λουκίου μόνου.

P 809

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου νέου
15 Ἀγούστου ἐπιφανεσιάτῃ ἀνηγορεύθη μηνὶ πανέμῳ πρὸ δ' ἠωνῶν
ἰουλίῳν.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερῶθησαν στηθάκια γ' ἐν τῇ συγκλή-
τῳ Ὀνωρίῳ καὶ Θεοδοσίου Ἀγούστῳ καὶ Πουλχερίας Ἀγού-
στης ἀπὸ Ἀθήρηλιανοῦ δις ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων καὶ
20 πατρικίου μηνὶ ἀπελλαίῳ πρὸ γ' καλανδῶν ἰανουαρίων.

9. ὁ ὑπατος om. R. ib. Συνείσις P. 10. ὁ Ducangius, καὶ ὁ PV.
15. ἀνηγορεύθη] Ἀγούστη addit P.

A. C.

[Ol. Iph.] Ann. a. m. c.

Hoc ipso Consulatu, Praetorium Monaxii Praefecti Urbis
a plebe Constantineopolitana exustum est, propter panis defe-
ctum, illisque carruca tracta est a prima regione usque ad
Dominii Perticus, illisque occurrerunt duo Magistri militum,
Varanes Consul et Arsacius, Synesius quoque Comes Largi-
tionum, ac illos adhortati, *Recedite, inquam, fidesque vobis*
obstringimus haec vultis nos excocturos.

408. xiv. Ind. vi. Basile et Philippe Coss.

(Ereos) praetentibus

409. i. Ind. vii. Honorio VIII. et Theodosio Juniore III.

Coss.

410. ii. Ind. viii. Varane solo Cos.

411. iii. Ind. ix. Honorio IX. et Theodosio IV. Coss.

412. iv. Ind. x. Theodosio V. solo Cos.

413. v. Ind. xi. Lucio solo Cos.

414. vi. Ind. xii. Constantio et Constante Coss.

His Coss. Pulcheria soror Theodosii Junioris Augusti No-
bilitissima, Augusta renuntiata est mense Panemo, ex a. d. iv.
Non. Julias.

Eodem anno, dedicatae sunt in Senatu tres Pectorales
imagines, Honorii et Theodosii Augustorum, et Pulcheriae

1. 298.

2.

3.

4.

1. 298. 5916.

2.

B Ἰνδ. ιγ'. ζ'. ὑπ. Ὀνωριου τὸ ι' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀγού-
στου τὸ ζ'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κυνικεννάλια Θεοδόσιος νέος Ἀι-
γουστος ἐπετέλεισεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ αὐθιναίῳ πρὸ γ'
ιδῶν Ἰανουαρίων, καὶ ἐδηλώθη θάνατος Θειμονντίας γαμετῆς
τοῦ δεσπότητος Ὀνωριου τοῦ Ἀγούστου μηνὶ πανέμφῳ τῇ πρὸ γ'
καλανδῶν Ἀγούστου ἡμέρα παρασκευῆ.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει μηνὶ γορπιαίῳ τῇ πρὸ η' καλανδῶν ὀκ-
τωβρίων ἡμέρα παρασκευῆ ἐδηλώθη ἀνηροῦσθαι Ἀταούλφον βάρ-
βαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρσις ἐπὶ τοῦ δεσπότητος Ὀνωριου. καὶ γε-
νομένης λυχναιψίας τῇ ἑξῆς ἱππικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν ἐσ-
ελθεῖν.

V 247
C

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετέλεσθη τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας Κωνσταντινουπόλεως μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ ε' ιδῶν ὀκτωβρίων

R 718 ἡμέρα κυριακῆ. καὶ ἐκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς 15
Χαλκηδονησίας σκάλας λείψανα Ἰωσήφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ καὶ Ζαχα-
ριου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μηνὶ γορπιαίῳ
πρὸ ε' ὠνῶν σепτεμβρίων ἡμέρα σαββάτῳ, βασταζόντων τὰ αὐτὰ
λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν Ἀττικῷ πατριάρχῳ Κωνστα-
τινουπόλεως καὶ Μωσείῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιμάδου Φοινίκης, κα-
20 θεζομένων αὐτῶν ἐν βορραγαλλοῖς· ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ

1. τὸ om. R. id. νέον om. P. 14. [ιδῶν] καλανδῶν Clintonus
Fast. vol. II. p. 361. V. ad p. 301. D. 15. ἐν τῇ K. P. 16. Ἰε-
κάβου P. 21. βορραγαλλοῖς P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Augustae, ab Aureliano iterum Praefecto sacris Praetoriis et
Patricio, mense Apellaeo, ex a. d. III. Kal. Januar.

415. VII. Ind. XIII. Honorio X. et Theodosio Augusto
VI. Coss.

3.

His Coss. Theodosius Junior Augustus Quinquennialia ce-
lebravit Constantinopoli mense Audynaeo, ex a. d. III. Id.
Januarii: et renuntiata est mors Thermantiae Domini Honorii
Augusti conjugis, mense Panemo, ex a. d. III. Kal. Augusti,
feria VI.

Eodem anno, mense Gorpiaeo, ex a. d. VIII. Kal. Octobr.
feria VI. nuntius allatus est Ataulfum barbarum in superiori-
bus partibus a Domino Honorio fuisse sublatum, factaque lu-
minum accensione postridie Circenses ludi acti sunt, in pom-
pae speciem facto ingressu.

Eodem anno, dedicata est Magna Ecclesia Constantinope-
leos mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Idus Octobr. die Dominica.
Translatæ sunt Constantinopolim per Scalam Chalcedonensem
reliquiae Iosephi filii Jacobi, et Zachariae patris Sancti Joan-
nis Baptistæ mense Gorpiaeo, ex a. d. VI. Nonas Septembros,

ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ πάσης Δ
τῆς συγκλήτου.

Καὶ ἀφιερῶθη ἀνδριὰς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ τοῦ δεσπό-
του Θεοδοσίου νέου Ἀγνούστου ὑπὸ Ἀρήλιανου δις ἐπάρχου
ἑπρατωρίων καὶ πατρικίου.

σθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. η'. ὑπ. Θεοδοσίου νέου Ἀγνούστου τὸ ζ' καὶ Παλ-
λαδίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ
10 ἐπέστη Κωνσταντίνος ὁ μέγας βασιλεὺς, ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λί-
θου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς μηνὶ δύστῳ τῇ πρὸ ε' κα- P 810
λανδῶν ἀπριλίων, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τρίτης.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐ-
τοῦ κίονος.

15 Καὶ ἐπετελέσθη θίατρον, θειωρήσαντος Οὐρσου ἐπάρ-
χου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπινικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραν-
νον μηνὶ δαισίῳ τῇ πρὸ δ' καλανδῶν ἰουλίῳ ἡμέρᾳ δ'.

Καὶ ἤχθη καὶ ἵππικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἐπινικίων μηνὶ πα-
νέμῳ νῶναις ἰουλίαις.

2. τῆς om. P. 16. τὴν om. P. 17. ἡμέρᾳ δ' om. P.

A. C. [Ol. Iph.]
die Sabbati, ipsas reliquias in binis arculis deferentibus Atti-
co Patriarcha Constantinopolitano et Mose Antaradi Phoeni-
ces Episcopo, buricis vectis: quae quidem in Magna Ecclesia
depositae sunt, has deducente Urso Praefecto Urbi, et uni-
verso Senatu.

Dedicata quoque est statua aurea in Senatu Domini
Theodosii Junioris Augusti ab Aureliano iterum Praefecto
Praetorio et Patricio.

CCXCIX. Olympias.

416. viii. Ind. xiv. Theodosio Juniore Augusto VII. et
Palladio Coss.

His Coss. ex Columna Porphyretica, in qua stetit Con-
stantinus Magnus Imperator, ab inferiore lapide avulsus est
lapis magnus noctu, mense Dystro, ex a. d. v. Kalend. Apri-
les, illucescente feria iii.

Hoc ipso anno, revinctae sunt ac illigatae ejusdem Co-
lunnæ compages omnes.

Celebrati sunt quoque ludi Theatrales, hos edente Urso
Praefecto Urbi, ob victoriae ex Attalo tyranno reportatae
nuntium, mense Desio, ex a. d. iv. Kalend. Julias.

Acti etiam Circenses ob ejusdem victoriae nuntium, mense
Panemo, Nonis Julis.

Και αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ δεσπότης Θεοδοσίος νέος ἀπὸ
 B Ἡρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν μηνὶ γορπιαίῳ πρὸ α' καλαν-
 δῶν ὀκτωβριῶν ἡμέρα σαββάτῳ, κομισάμενος κατὰ τὴν συνή-
 θειαν τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ἐπὶ
 Οὐρσου ἐπάρχου πόλεως καὶ τῆς συγκλήτου. 5

Ἰνδ. α'. 9'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ α' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμός ἐγένετο μέγας ἐσπέρας
 ἡμέρα παρασκευῆ μηνὶ ξυνδικῷ πρὸ ιβ' καλανδῶν μαίων. ἦν
 δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. 10

R 720 Ἰνδ. α'. 1'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιβ' καὶ Θεοδοσίου νέου Ἀγού-
 στου τὸ η'.

C Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου μηνὶ πα-
 νήμῳ πρὸ ιδ' καλανδῶν ἀγούστου ἡμέρα παρασκευῆ ὥραν η'.

Ἰνδ. β'. α'. ὑπ. Μοναξίου καὶ Πλίνθα. 15

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρα κυριακῆ εἰσελθόντος Ἀε-
 τίου ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
 μηνὶ περιτίῳ πρὸ ζ' καλανδῶν μαρτίων ἐπὶ τῷ εὐξάμενον αὐ-
 τὸν ἀπελθεῖν κληθέντα ἐν τῷ παλατίῳ, Κυριακός τις γέρον
 βαλὼν μάχαιραν μεγάλην εἰς χάρτην, ὡσανεὶ λίβελλον αὐτῷ 20
 προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους,
 ὥστε τὸ πενθλίον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

3. κομισάμενος R, κομισάμενος, κομησάμενος m. R. ^{ibid.} κατὰ
 τὴν συνήθειαν om. P. 6. Κωνσταντίου R. 14. ὄρα P. 21.
 τοῦ alterum om. P. 22. πρώτῳ PV.

Anni a m c. A. C.

[Ol. Iph.]

Eodem anno, Dominus Theodosius Junior Heraclea pro-
 fectus, Constantinopolim ingressus est mense Gorpiaeo, pri-
 die Kalend. Octobr. die Sabbati, auream coronam ab Urso
 Praefecto Urbi et Senatu in Foro Theopistacio sibi oblatam
 deferens.

417. ix. Ind. xv. Honorio XI. et Constantio II. Coss. 1. 299.

His Coss. factus est ingens terrae motus vesperi die Pa-
 rasceves, mense Xanthico, ex a. d. xii. Kal. Maias. Accidit
 autem hoc ipso die, quo Dominus noster Jesus Christus pas-
 sus est.

6926. 418. x. Ind. i. Honorio XII. et Theodosio Juniore Au-
 gusto VIII. Coss. 2.

His Coss. solis eclipsis facta est mense Panemo, ex a. d.
 xiv. Kal. Augusti feria vi. hora viii.

419. xi. Ind. ii. Monaxio et Plintho Coss. 3.

His Coss. die Dominica, Aëtius Praefectus Urbi, cum
 suae dignitatis habitu, Magnam Ecclesiam ingressus mense
 Peritio, ex a. d. vii. Kalend. Martias, dum peractis precibus

τ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. γ'. ἰβ'. ἑπ. Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου τὸ θ' καὶ Κων-
σταντίου τὸ γ'.

Ὅτε πρόεκοψεν τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Αὐγούστος, V 248
5 ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ μετὰ
τελευταίῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνανεγίνωσκεν αὐτῷ νεώτερός τις
ὀνόματι Παυλῖνος, υἱὸς τινος κόμητος δομειστικῶν. ἐφίλει δὲ
αὐτὸν Θεοδόσιος. καὶ ἀνδρείωθεῖς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος νέος Αὐ- P 311
γούστος ἐξήτει λαβεῖν δέσποιναν εἰς γάμον· καὶ ὤχλει τῇ ἀδελφῇ
10 αὐτοῦ Πουλχερίᾳ τῇ δεσποινῇ, οὕσῃ παρθένῳ. κάκεινη πύλει
ὡς φιλοῦσα τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφὸν οὐχ εἴλετο γαμηθῆναι τινι.
ἡ δὲ περιεργασαμένη περὶ πολλῶν παρθένων κορασιῶν, θυγατέ-
ρων πατρικῶν καὶ ἐξ αἵματος βασιλικῶν, θέλουσα τῷ ἀδελφῷ
αὐτῆς συνδιάγειν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Θεοδόσιος ὅτι
15 Ἐγὼ θέλω εὐρεῖν νεωτέραν εὐμορφὸν πάνν, ἵνα τοιοῦτον κάλ-
λος μὴ ἔχη ἄλλη γυνὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξ αἵματος βα-
σιλικῶν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν καλὴ εἰς ὑπερβολήν, οὐ χρεῖαν ἔχω
οὔτε ἀξιωματικῶ οὔτε βασιλικῶ αἵματος οὔτε πλουσίαν, ἀλλὰ B
καὶ εἴ τις δῆποτε ἐάν ἔστι θυγάτηρ, μόνον εὐπρεπῆς πάνν,

6. αὐτοῦ τοῦ πατρὸς P. 7. ὀνόματι om. P. 8. ἀνδρείωθεῖς PV.
12. παρθένων om. P. 18. οὔτε ἀξιωματικῶ om. P.

A. C.

[Ol Iph.]

abitum pararet, vocatus ad Palatium, Cyriacus quidam senex,
grandiori cultro in charta occultato, veluti libellum supplicem
illi porrigeret, ad dextram pectoris partem ita illum percus-
sit, ut illius penula et toga perforatae fuerint.

CCC. Olympias.

420. xii. Ind. iii. Theodosio Juniore Augusto IX. et
Constantio III. Coss.

4.

Cum adollescere Theodosius Junior Augustus, parente superstitē,
studiis ac lectioni in palatio dabat operam: eo vero mortuo, cum illo
legebat adolescens quidam Paulinus, ejusdam Domesticorum Comitum
filius. Amabat autem ipsum Theodosius. Et cum jam in virum adole-
visset Theodosius Junior Augustus, cupiebat Dominam matrimonio sibi
adungere, eoque nomine subinde interpellabat Dominam Pulcheriam so-
rorem, quae tum virgo erat, et cum fratrem diligeret, a nuptiis hactē-
nus abstinuerat. Sollicita admodum erat quam ex compluribus puellis
ex Patricio vel Imperatorio genere fratri in uxorem deligeret, statuens
cum illo in Palatio una versari: Tum Theodosius, *Vellem, inquit, in-
venire adolescentulam aliquam eximia adeo pulchritudine, ut nulla sit in
urbe Constantinopolitana quae hanc antecellat, eamque ex Imperatorio
genere. Si tamen nulla occurrat ejusmodi, atque ea formae elegantia,
tum vero nec Regii mihi curae sunt natales, vel divitiae, aut cujusvis
filia sit minime sum sollicitus, dummodo prorsus eximia sit forma, tum*

αὐτὴν λαμβάνω. καὶ ἀκούσασα ταῦτα ἡ δέσποινα Πουλχερία
 πνυταχοῦ ἐπεμψεν περιεργαζομένη. καὶ Παυλῖνος δὲ ὁ αὐτοῦ
 συμπράκτωρ καὶ φίλος περιέτρεχεν, ἀρῆσαι θέλων αὐτῷ χάρον
 R 722 τοῦ κεφαλαίου τοῦτου. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἔλθειν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει μετὰ τῶν ἰδίων συγγενῶν κόρην εὐπρεπεστάτην, 5
 ἑλλόγιμον, Ἑλληδικήν, ὀνόματι Ἀθηναΐδα, θυγατέρα γενομέ-
 νην Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου, ἥτις Ἀθηναῖς ἠγαγκάσθη κα-
 ταλαβεῖν τὴν εὐδαίμονα πόλιν πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θείαν διὰ
 C πρόφασιν τοικίτην. ὁ φιλόσοφος Ἡράκλειτος ὁ αὐτῆς πατήρ,
 ἔχων καὶ δύο υἱούς, μέλλων τελευτᾶν διέθετο, γράψας ἐν τῇ 10
 αὐτοῦ διαθήκῃ κληρονόμους πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθεί-
 σης περιουσίας τοῖς δύο υἱοῦς αὐτοῦ Οὐαλεριανὸν καὶ Γέσιον,
 εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, Ἀθηναῖδι δὲ τῇ ποθεινοτάτῃ
 μου θυγατρὶ δοθῆναι βούλομαι νομίματα ἑκατὸν καὶ μόνον·
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτῇ ἡ αὐτῆς τύχῃ ὑπερέχουσα πᾶσαν τὴν γυναικίαν 15
 τύχην. καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτῆς πατήρ Ἡράκλειτος ὁ σοφὸς Ἀθη-
 D ναῖος. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ τοῦ δῆλα γενέσθαι τὰ
 διατυπωθέντα ἡ αὐτῇ Ἀθηναῖς τοὺς ἑαυτῆς ἀδελφοὺς ἐδυσώ-
 πει, ὡς μεζονας ὄντας τὴν ἡλικίαν, προσπίπτουσα αὐτοῖς καὶ
 αἰτοῦσα μὴ προσχεῖν τῇ αὐτῇ διαθήκῃ, ἀλλὰ τὸ τρίτον μέρος 20
 λαβεῖν τῆς πατρῴας περιουσίας, λέγουσα μηδὲν ἡμαρτηκῆναι,
 ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμεῖς γινώσκετε τὸ πῶς διεκέμην πρὸς τὸν κοινὸν

2. περιεργαζομένη P. 17. τοῦ] Fort. το. 18. αὐτῇ δὲ P.
 22. τὸ om. P.

illam mihi in conjugem assumam. Quibus auditis, Domina Pulcheria hujusmodi perquirendae puellae causa varias in regiones misit. Sed et Paulinus, Theodosii socius et amicus, hac in re Theodosio placere cupiens circumcursabat. Accidit interea ut Constantinopolim cum suis cognatis ventret puella Graecanica, forma admodum elegantia, ac eloquentia singulari, Athenais nomine, Heracliti Philosophi filia: quae quidem Athenais coacta fuerat Felicem Urbem petere, amitam suam conventura, hac quam dicturi sumus occasione.

Heraclitus Philosophus, illius pater, cum duos haberet filios, moriturus testamentum condidit, quo duos illos filios, Valerianum et Gesium, ex esse scripsit heredes, hisce verbis adjectis: *Athenaidi vero desideratissimae filiae meae volo dari duntaxat centum nummos: sufficit enim illi fortuna sua, quae fortunam omnem muliebrem excedit.* Atque ita moritur pater Heraclitus Philosophus Atheniensis. Post mortem vero illius, Athenais cum quae in paterno testamento exarata erant accepisset, fratres suos, utpote natu majores, illorum etiam pedibus advoluta, rogavit, ut posthabito patris testamento tertiam haereditatis partem sibi habere sinerent, cum diceret nihil se peccasse: *Quinpotius, aiebat, testes ipsimet estis, qua ratione erga communem parentem me gesserim. Unde*

ἡμῶν πατέρα, καὶ οὐκ οἶδα διὰ τί ἄπορόν με κατέλιπεν μέλλων
 τελευτᾶν καὶ εὐπορίας τυχεῖν μετὰ τὴν αὐτοῦ νέκρωσιν χαρί-
 σατό μοι. οἱ δὲ αὐτῆς ἀδελφοὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, καὶ ὀργισθέν- P 312
 τες ἐδίωξαν αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατρῷου αὐτῶν οἴκου. καὶ ἐδί-
 5 ξατο αὐτὴν λοιπὸν ἢ ἀδελφῇ τῆς γενομένης αὐτῆς μητρός, καὶ
 οὐ μόνον ὡς ὄρφανὴν ἀλλὰ καὶ ὡς παρθένον καὶ ἀδελφόπαιδα
 ἐφύλαξεν αὐτήν· ἦντινα λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς ἀνήγαγεν ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρὸς τὴν ἄλλην θείαν αὐτῆς τὴν ἀδελφὴν τοῦ
 αὐτῆς πατρὸς Ἡρακλείτου. καὶ λαβοῦσαι αὐτὴν ἐποίησαν ἀξίω-
 10 σιν κατὰ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, καὶ προσῆλθον τῇ εὐσεβειστάτῃ
 δεσποίνῃ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ Θεοδοσίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ V 249
 ἐδίωξαν ὡς βιαζομένη παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἀδελφῶν, διαλε-
 γομένη ἑλλογιμῶς. καὶ ἑωρακόσῳ αὐτὴν ἢ αὐτῇ δέσποινα Πουλ-
 χερία εὐπρεπῆ καὶ ἑλλόγιμον, ἐπηρώτησεν τὰς αὐτῆς θείας εἰ B
 15 ἔστι παρθένος; καὶ ἐδιδάχθη ὅτι παρθένος πεφύλακται ἀπὸ τοῦ R 724
 αὐτῆς πατρὸς καὶ ὅτι διὰ λόγων πολλῶν ἤκειτι φιλοσοφίας, ἐκέ-
 λευσεν αὐτὴν ἅμα ταῖς αὐτῆς θείαις διὰ κουβικουλυριῶν φυ-
 λαθῆναι καὶ περιμεῖναι, λαβοῦσα, φησὶν, τὴν δέξιν παρ'
 αὐτῆς εἰσῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδοσίον τὸν βασιλέα,
 20 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἡῦρον νεωτέραν κυθυράν, εὖστολον, λεπτο-
 χαράκτηρον, εὖρινα, ἀσπροτάτην ὡσεὶ χιών, μεγάλῳφθαλμον,
 ὑποκεχαρισμένην, οὐλοξανθόκομον, σεμνόποδα, ἑλλόγιμον, Ἐλ-

12. διαλεγομένην P. 13. ἑωρακόσια P. *ibid.* δέσποινα] ἢ δέ-
 σποινα P. 16. καὶ κελύσασα Malalas p. 354. 18.

*nescio cur moriturus, dum me inopem relinquit, omnium rerum copia post
 illius excessum frui largiatur.* Verum persuaderi fratres non potuere,
 immo irati et hanc persecuti, domo paterna excedere coegerunt: quam
 exceptit deinceps matris illius soror, neque illa solum ut pupillam, sed
 et ut virginem ac sororis filiam tutata est. Hanc deinde secum addu-
 xit Constantinopolim ad aliam amitam suam, patris Heracliti sororem.
 Illae causa puellae suscepta, et actione contra illius fratres instituta,
 adierunt piissimam Dominam Pulcheriam, Theodosii Imperatoris soro-
 rem, hancque ut a fratribus exacta sit docuere: quod et illa singulari
 eloquentia exposuit.

Domina vero Pulcheria puellam conspicata, forma prorsus eleganti,
 ac praeclara dicendi facultate praeditam, interrogavit illius amitam, an
 virgo esset. Postquam vero virginem a parente fuisse custoditam intel-
 lexit, eamque Philosophiae studiis longo tempore institutam, jussit illam
 una cum amitam a Cubiculariis custodiri, et aliquantulum expectare: ac-
 ceptoque, ut aiunt, supplici illius libello, ad fratrem Theodosium Ingres-
 sa, *Inveni, inquit, puellam, puram, egregie ornatam, exili corporis sta-
 tura, naso decenti, nivis instar candidam, oculis magnis, gratia singu-
 lari, crispis usque flavis capillis, maturo incensam, disertam, Graecani-*

λαδικήν, παρθένον. ὁ δὲ ἀκούσας, ὡς νεώτερος, ἀνήφθη, καὶ
 C μεταστειλάμενος τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ καὶ φίλον Παυλῖνον
 ἤτησε τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὡς ἐπ' ἄλλω τινὶ εἰσαγαγεῖν τὴν αὐ-
 τὴν Ἀθηναῖδα ἐν τῷ αὐτῆς κοιβουκλίῳ, ἵνα διὰ τοῦ βήλου θεω-
 ρήσῃ αὐτὴν ἅμα Παυλῖνω. καὶ εἰσῆχθη, καὶ ἑωρακῶς αὐτὴν
 ἤρασθη αὐτῆς, θαυμάσαντος αὐτὴν Παυλῖνου, καὶ κρατήσας
 αὐτὴν ἐποίησε χριστιανήν, ἣν γὰρ Ἕλληνας, καὶ μετωνόμασεν
 αὐτὴν Εὐδοκίαν.

Ἰνδ. δ'. γ'. ὑπ. Εὐσταθίου καὶ Ἀγρεκόλου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεβλήθη τὸ ὕδωρ τῆς κιστέρης¹⁰
 D τῆς δεσποίνης Πουλχερίας Ἀγούστας μηνὶ περιτίθω πρὸ α' ἰδῶν
 φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότητος Θεοδοσίου Ἀγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Ἀγούστος,
 λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναῖδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν μηνὶ δαισίῳ πρὸ ζ'
 ἰδῶν ἰουνίων, καὶ ἐπετέλεσθη ἵππικὸν τῶν αὐτῶν γάμων τῷ αὐ-¹⁵
 τῷ δαισίῳ μηνὶ πρὸ δ' ἰδῶν ἰουνίων, ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ
 αὐτοῦ ἵππικοῦ.

Καὶ ἔσχεν ἔξ αὐτῆς Ἀθηναίδος τῆς καὶ Εὐδοκίας θυγατέρα
 Εὐδοξίαν ὀνόματι.

P 313 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τῆς Ἀγούστης ἀδελφοὶ ὅτι βασιλεύει ἡ²⁰
 ἀδελφὴ αὐτῶν, προσέφυγον ἐν τῇ Ἑλλάδι φοβηθέντες· καὶ πέμ-

1. ὁ] ὡς P. 4. κομβικουλίῳ P. *ibid.* βέλου P. 6. αὐτῆς
 Malalas p. 355. 6. αὐτῷ PV. *id.* κρατήσαντος R. 9. Ἀγρεκόλου P.
 11. Ἀγούστης P. *id.* ἰδῶν om. R. 16. μηνὶ δαισίῳ P.

Anni a. m. c. cam, virginem. Haec simul is audivit, uti juvenis exarsit, et accersito
 socio suo et amico Paulino, petivit a sorore sua, ut specie alterius ca-
 jusdam negotii, Athenasidem in suum cubiculum adduceret, quam per ve-
 lum una cum Paulino spectaret. Introducta illa ac visa, ejus amore sta-
 tim succensus est, admirante eandem Paulino, quam ille in uxorem ac-
 ceptam, Christianam fecit (erat enim Gentilis), Eudocine indito no-
 mine.

A. C.

[Ol. Iph.]

5929. 421. xiii. Ind. iv. Eustathio et Agricola Cosa.

1. 300.

His Coss. immissa est aqua in Cisternam Dominae Pulcherinae Augu-
 stae mense Peritio, Idibus Februarii, praesente Domino Theodosio Au-
 gusto.

Hoc ipso anno, Theodosius Augustus accepta in conjugem Athenai-
 de, quae et Eudocia dicta est, nuptias celebravit mense Desio, ex a. d.
 vii. Idus Junias: quarum Circenses acti sunt et celebrati eodem mense
 Desio, ex a. d. iv. Idus Junias, editique pariter in Circo ludii Scenici.

Susccepit autem ex ipsa Athenaide, seu Eudocia, filiam nomine Eu-
 dociam.

Cum vero sororem imperare intellexissent Augustae fratres, metu
 correpti, fugerunt in Graeciam: At illa per nuntios data securitate ac-

ψασα ἀνήγεικεν αὐτοὺς ὑπὸ λόγον, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀξιωμα-
 τικούς, προαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. καὶ τὸν
 μὲν λεγόμενον Γέσιον ἔπαρχον πραιτωρίων ἐποίησεν τοῦ Ἰλλυ-
 ρίων ἔθρους, τὸν δὲ Οὐαλεριανὸν μάγιστρον, εἰρηκόσης αὐτοῖς
 5 τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Εὐδοκίας ἔτι *Εἰ μὴ ὑμεῖς κακῶς ἐχρήσασθε*
μοι, οὐκ ἂν ἠναγκαζόμεν ἐλθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βα-
σιλεύσαι. τὴν οὖν ἐκ τῆς γενεσεῖός μου βασιλείαν ὑμεῖς ἐχαρ-
σασθε· ἡ γὰρ ἐμὴ ἀγαθὴ τύχη ὑμᾶς ἀπειθεῖς ἐποίησεν εἰς ἐμὲ
γενέσθαι καὶ οὐχ ἢ ὑμετέρα πρὸς ἐμὲ γνώμη. R 726

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλίον ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ
 μεύσαντα τῷ γάμῳ καὶ συναριστοῦντα αὐτοῖς ἐποίησεν διὰ πά-
 σης ἀξίας ἐλθεῖν· καὶ μετὰ ταῦτα προηγάγετο αὐτὸν μάγιστρον.
 καὶ ἠδῆξήθη, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν βασιλεῦ Θεοδόσιον
 καὶ τὴν Ἀγροῦσαν, ὡς καὶ παράνυμφος αὐτῶν γενόμενος.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπερῶθη ἀνδριάς Ἀρχιδίου ἐστὼς ἐπάνω V 250
 τοῦ Κοχλοῦ τοῦ κλονος ἐν τῷ Ἀρχαδιακῷ φόρῳ ἐν τῷ καλουμέ-
 νῳ Ξηρολόφῳ μηνὶ πανέμῳ πρὸς ε' ἰδῶν Ιουλίῳν ἡμέρα σαβ- C
 βάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν μηνὶ γορπιαίῳ
 20 πρὸς ἡ' ἰδῶν σιπτεμβρίων ἡμέρα γ'.

Ἰνδ. ε'. ἰδ'. ὑπ. Ὀνωρίου τὸ ιγ' καὶ Θεοδοσίου Ἀνγούστου
 τὸ ι'.

3. Γέσιον λεγόμενον P. 4. αὐτῆς τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς P.
 9. ἡ om. P. 14. ὡς καὶ] ὡς P. 16. Κωχλία V.

cernito ad dignitates provexit, ipsos promovente Theodosio Imperatore. Ac Gesium quidem Praefectum Praetorio Illyrici, Valerianum autem Magistrum fecit, cum subinde fratribus suis diceret Eudocia Augusta, Nisi vos male me tractassetis, nunquam Constantinopolim venire fuisset coacta, neque imperassem. Imperium ergo quod Genesis mea pertenderat, concessistis, bona enim fortuna mea vos erga me reddidit asperiores, non vero vestra in me voluntas.

Imperator autem Theodosius Paulinum ut amicum suum, et nuptiarum conciliatorem, quique eorum esset convivae, per omnes honorum gradus ad dignitates provexit, eumque tandem Magistrum renuntiavit, eo honore auctus, ut quoties luberet, Theodosium Augustum et Augustam, tanquam ipsorum Paranympus convenire liceret.

Hoc anno, dedicata est statua Arcadii, quae stat supra cochleam columnae in Foro Arcadiaco, in loco Xerolopho appellato, mense Panemo, ex a. d. vi. Idus Julias, die Sabbati.

Eodem hoc anno, nuntiata est victoria de Persis relata, mense Gorpiaco, ex a. d. viii. Idus Septembres, feria iii.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστὴρ κίμων ἀκτίνα πάνυ ἐπιμήκη λευκὴν μηνὶ δύστρω ὡς ἐπὶ τίκτας ἰμετὰ ἀλεκτρούνα, καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

Ἰνδ. ζ'. ε'. ὑπ. Ἀσκληπιοδότου καὶ Μαρινιανοῦ.

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἡ Εὐδοκία Αὐγουστα⁵ μηνὶ αὐθυναίῳ πρὸ δ' ἠωνῶν ἰανουαρίων, καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγένοντο ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ὥραν δεκάτην μηνὶ ξανθικῷ πρὸ ζ' ἰδῶν ἀπριλίῳ.

τὰ Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. κς'. ὑπ. Βίκτωρος καὶ Καστίνου. 10

Ἰνδ. η'. ις'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ια' καὶ Οὐαλεντιανοῦ Καίσαρος.

P 314 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ὑπὸ Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου Οὐαλεντιανὸς νέος Αὐγουστος μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ἰ καλανδῶν νοεμβρίων. 15

Ἰνδ. θ'. ιη'. ὑπ. Θεοδοσίου Αὐγούστου τὸ ιβ' καὶ Οὐαλεντιανοῦ νέου Αὐγούστου τὸ β'.

Ἰνδ. ι'. ιθ'. ὑπ. Ἰερῶν καὶ Ἀρδαβουρίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τὸ ποτὶ

17. νέου ομ. P.

Anni a. m. c. A. C.

5930. 422. xiv. Ind. v. Honorio XIII. et Theodosio Augusto X. Coss.

[Ol. Iph.]

2.

His Coss. sidus in coelo apparuit, radium quendam candidum ac longissimum promittens, mense Dystro, per noctes circiter x. post gallicinium: eodemque anno terrae motus factus est.

423. xv. Ind. vi. Asclepiodoto et Mariniano Coss.

3.

His Coss. Eudocia renuntiata est Augusta mense Audynaeo, ex a. d. iv. Nonas Januarias, crebrique fuere terrae motus feria ii. hora x. mense Xanthico, ex a. d. vii. Idus Apriles.

CCCI. Olympias.

424. xvi. Ind. vii. Victore et Castino Coss.

4.

425. xvii. Ind. viii. Theodosio Augusto XI. et Valentiniano Caesare Coss.

1. 302.

His Coss. Valentinianus Junior levatus est Augustus a Theodosio Juniore Augusto mense Hyperberetaeo, ex a. d. x. Kal. Novembres.

426. xviii. Ind. ix. Theodosio Augusto XII. et Valentiniano Augusto II. Coss.

2.

427. xix. Ind. x. Hierio et Ardaburio Coss.

3.

His Coss. dedicatum est Balneum publicum, olim dictum

μὲν Κωνσταντινιαναί, ἤν δὲ Θεοδοσιαναί, τελέσαντος αὐτὸ Ἰε- R 728
 ρίου τοῦ δις ἐπάρχου καὶ ὑπάτου μηνὶ ὑπερβερεταίῳ πρὸ ε' νω-
 νῶν ἔκτωβριων.

τβ' Ὀλυμπιάς.

B

5 Ἰνδ. ια'. κ'. ὑπ. Φήλικος καὶ Ταύρου:

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάνδαλοι εἰσῆλθον εἰς Ἀφρικὴν.

Ἰνδ. ιβ'. κα'. ὑπ. Φλωρεντίου καὶ Διονυσίου.

Ἰνδ. ιγ'. κβ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ιγ' καὶ Οὐαλεντι-
 νιανοῦ νέου Ἀγούστου γ'.

10 Ἰνδ. ιδ'. κγ'. ὑπ. Ἀντιόχου καὶ Βάσσου.

Ἐν ἔτει να' τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου καὶ
 τῆς Θεοδοσίου νέου Ἀγούστου βασιλείας ἔτους κγ' καὶ τῶν προ- C
 κειμένων ὑπάτων ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'
 ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
 15 ἧτις καὶ αὐτῇ τοῦ συμβόλου τῆς ἁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστει
 ἐχομένη ἐν ὀνόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸν αὐτὸν
 κατέβαλεν Νεστόριον. οὗτος γὰρ τὸν ὑπὲρ τοῦν ἀνθρώπων καὶ
 πᾶσαν φύσιν ὑπεραίροντα ἐκ τῆς παρθένου κίριον Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἀνθρωπίνης μόνης οὐσίας, οὐχ ἅμα θεὸν καὶ θεῖας εἶναι διδάσκειν
 20 παράφρων ἐτόλμησεν.

1. Κωνσταντινιαναί] Vid. Ducang. Hist. Byzant. p. II. p. 91. s. 2.
 ὑπάτων RV. 9. γ' om. V, τὸ γ' P sola. 14. πατέρων καὶ μα-
 κάρων P.

A. C.

[Ol. Iph.]

Constantiniana, nunc vero Theodosiana, opus conficiente
 Hierio iterum Praefecto Urbi et Consule, mense Hyperbete-
 tao, ex a. d. v. Nonas Octobres.

CCCII. Olympias.

428. xx. Ind. xi. Felice et Tauro Coss.

4.

His Coss Vandali Africam ingressi sunt.

429. xxi. Ind. xii. Florentio et Dionysio Coss.

1. 302.

430. xxii. Ind. xiii. Theodosio Augusto XIII. et Valen-
 tiniano Augusto III. Coss.

2.

431. xxiii. Ind. xiv. Antiocho et Basso Coss.

3.

Anno dñi. Domini in coelum Assumptionis, Theodosii vero
 Junioris Augusti imperii anno xxiii. iisdemque Coss. celebrata
 est iii. Synodus Ephesi ec. sanctorum et beatorum Patrum
 contra Nestorium impium: quae quidem secundum rectae et
 inculpaetae fidei Symbolum, in nomine Christi veri Dei nostri
 eundem Nestorium dejecit. Hic enim Dominum nostrum Je-
 sum Christum supra captum hominum, et naturam omnem
 praecellentem, ex Virgine natum, humanam duntaxat, non

V 251

τη' Ὀλυμπιάς.

- D Ἰνδ. ιε'. κδ'. ὑπ. Οὐαλερίου καὶ Ἀετίου.
 Ἰνδ. α'. κέ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιδ' καὶ Μαξιμίου.
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ
 νεωρίου· καὶ ἐκάησαν τὰ ὄρια καὶ τὸ δημόσιον ὃ Ἀχιλλεὺς μηνίς
 λῶφ πρὸς ιβ' καλανδῶν Σεπτεμβρίων.
 Ἰνδ. β'. κς'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσπαρος.
 Ἰνδ. γ'. κς'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιε' καὶ Οὐαλεν-
 τινιανοῦ νέου Ἀυγούστου τὸ δ'.

P 315

τὸ Ὀλυμπιάς.

10

- Ἰνδ. δ'. κη'. ἱπ. Ἰσιδώρου καὶ Σενώτορος.
 Ἰνδ. ε'. κθ'. ἱπ. Ἀετίου τὸ β' καὶ Σιγισβούλδου.
 Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 R 730 Οὐαλεντινιανὸς νέος Ἀυγούστος μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ πρὸς ιβ' κα-
 λανδῶν νοεμβρίων. καὶ ἐπετέλεσε τοὺς αὐτοῦ γάμους, λαβὼν 15
 Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου καὶ Εὐδοκίαν Ἀυγούστου,
 μηνὶ ὑπερβηρεταίῳ πρὸς δ' καλανδῶν νοεμβρίων, καὶ ἔσχεν ἔξ αὐ-
 B τῆς δύο θυγατέρας, Εὐδοκίαν καὶ Πλακιδίαν.

5. Ἀχιλλεύς P. 6. λόφ PV. 12. Σιγισβάλδου P. 16. Ἀυ-
 γούστου P.

Annia m. c. A. C.

vero simul et divinam habuisse substantiam docere uti insa-
 nus ausus est.

[Ol. Iph.]

CCCIII. Olympias.

432. xxiv. Ind. xv. Valerio et Aëtio Coss. 4.
 433. xxv. Ind. i. Theodosio Augusto XIV. et Maxi-
 mo Coss. 1. 303.
 His Coss. exortum est incendium ingens a Næorio, et
 conflagrarunt Horrea, et Balneum publicum, Achilleus appel-
 latum, mense Loq, ex a. d. xii. Kal. Septembres.
 434. xxvi. Ind. ii. Areobindo et Aspare Coss. 2.
 435. xxvii. Ind. iii. Theodosio Augusto XV. et Valenti-
 niano Juniore Augusto IV. Coss. 3.

CCCIV. Olympias.

5944. 436. xxviii. Ind. iv. Isidoro et Senatore Coss. 4.
 437. xxix. Ind. v. Aëtio II. et Sigisvaldo Coss. 1. 303.

His Coss. Valentinianus Junior Augustus venit Constanti-
 nopolim mense Hyperbæretæo, ex a. d. xii. Kal. Novembr. et
 suas celebravit nuptias, accepta Eudoxia, filia Theodosii et
 Eudociae Augustae, mense Hyperbæretæo, ex a. d. iv. Kal.
 Novembres: et ex ea filias duas suscepit, Eudociam et Pla-
 cidiam.

Ἰνδ. ζ'. λ'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ιε' καὶ Φαύστου.

Ἰνδ. ζ'. λα'. ἐπ. Θεοδοσίου Ἀγούστου τὸ ιε' καὶ Φήστου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε Θεοδόσιος Ἀγούστος τὰ τεῖχη κύκλῳ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ παραθυλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. 5 καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ἐν Καρθαγένῃ Ζινζίροχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδύλων μηνὶ ὑπερβερεταίῳ· καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειρᾶται τὴν Σικελίαν ἐρημῶσαι.

τέ' Ὀλυμπιάς.

C

Ἰνδ. η'. λβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Αἰγούστου τὸ ε' καὶ Ἀνα- 10 τολλου.

Ἰνδ. θ'. λγ'. ὑπ. Κόρου μόνου.

Ἐπὶ τούτου ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θράκῃ.

Ἰνδ. ι'. λδ'. ὑπ. Εἰδοξίου καὶ Διοσκόρου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρασεν οἱ Οὐόννοι καὶ τὸ Ἰλλυ- 15 ρικὸν ἡγήμωσαν Ἀττίλας καὶ Βλίδας.

Ἰνδ. ια'. λε'. ὑπ. Μαξιμου τὸ β' καὶ Πατέρνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινόθη τὸ δημόσιον λουτρὸν D ὁ Ἀχιλλεὺς μηνὶ ἀδυνναίῳ πρὸ γ' ἰδῶν ἰανουαρίων. καὶ εἰσῆλ-

5. Ζινζίροχος V. 6. τῷ αὐτῷ P. 12. Ἰωάννης σου ἄνδαλος V.
15. ἐρημῶσαν P. 18. Ἀχιλλεύς PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

438. xxx. Ind. vi. Theodosio Augusto XVI. et Fausto Coss.

2.

439. xxxi. Ind. vii. Theodosio Augusto XVII. et Festo Coss.

3.

Hoc anno Theodosius Augustus praecepit muris claudi universum littus maritimum Constantinopoleos. Sed et ipso anno Genserius Vandalorum Rex Carthaginem ingressus est mense Hyperberetaceo: eodemque anno, Siciliam vastare annisus est.

CCCIV. Olympias.

440. xxxii. Ind. viii. Valentiniano Augusto V. et Ana- 4 tolio Coss.

441. xxxiii. Ind. ix. Cyro solo Cos.

1. 304

Hoc Cos. caesus est Joannes Vandalus in Thracia.

442. xxxiv. Ind. x. Eudoxio et Dioscoro Coss.

2.

His Coss. trajecerunt Hunni, et Illyricum vastarunt Atti- 5 las et Blidas.

443. xxxv. Ind. xi. Maximo II. et Paterno Coss.

3.

His Coss. dedicatum est publicum Balneum Achilleus mense Audynaeo, ex a. d. iii. Idus Januarias. Et ingressus est Theodosius Augustus Constantinopolim, rediens ab expeditione Asiae, mense Leo, ex a. d. vi. Kal. Septembres.

θεν Θεοδοσίος ὁ Ἀύγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἔξ-
πεδίτου τῆς Ἀσίας μηνὶ λῶφ πρὸς ε΄ καλανδῶν σεπτεμβρίω.

τς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς'. ὑπ. Θεοδοσίου Ἀυγούστου τὸ ιη' καὶ Ἀλβίνου.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προϊόντος τοῦ βασιλείως Θεοδοσίου εἰς 5
P 316 τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν μά-
V 252 γιστρον Παυλῖνον ἀρρώσθησαι ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ μῆναι ἀπρόϊτον
καὶ ἔσκουσεῦσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδο-
σίῳ μῆλον Φρύγιον παμμέγεθες εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἔξε-
R 732 νίσθη ὁ βασιλεὺς καὶ πῦσα ἢ σύγκλητος, καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς 10
δέδωκεν τῷ πένητι νομισματα ρν', καὶ ἔπεμψε τὸ μῆλον τῇ Ἀύ-
γούστῃ Εὐδοκίᾳ, καὶ ἡ Ἀύγουστα ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλῖνῳ τῷ
μαγίστρῳ καὶ φίλῳ τοῦ βασιλείως. ὁ δὲ αὐτὸς μάγιστρος ἀγνοῶν
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Ἀυγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμ-
B ψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἔξεργεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 15
καὶ ἔδεδετο αὐτὸ ὁ βασιλεὺς διχα τῆς Ἀυγούστας, καὶ ἀποκρίνας
αὐτὸ καλέσας τὴν Ἀύγουσταν ἐπηρώτησεν αὐτήν, Ποῦ ἐστὶ τὸ
μῆλον ὃ ἔπεμψά σοι; ἡ δὲ εἶπεν ὅτι Ἐφαγον αὐτό. καὶ ὠρω-
σεν αὐτήν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν ἢ τινα ἔπεμψεν
αὐτό. κάκεινη ἐρωμόσατο ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτῇ 20
αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠνέχθη τὸ μῆλον, καὶ εἶδειξεν

2. σεπτεμβρίου P. 6. τὴν om. P. 11. 14. Ἀυγούστῃ P. 12.
Ἀυγούστῃ P. 16. αὐτὸ om. P. 19. αὐτὴν Malalas p. 357. 8.
αὐτῇ PV. *ibid.* εἰ] ἢ R.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCVI. Olympias.

444. xxxvi. Ind. xii. Theodosio XVIII. et Albino Coss. 4.

Hoc anno, procedente Theodosio Imperatore in Ecclesiam die san-
ctorum Epiphaniorum festo, accidit ut Paulinus Magister ex pede aeger
decumberet, nec processui interesset, cum sese excusasset. Obtulit in-
terim pauper quidam pomum Phrygium, ultra quam solet, magnitudinis,
ad quam obstupuit Imperator ac universus Senatus, statimque pauperi
cl. aureos numerari iussit, misitque pomum Augustae Eudociae, Augu-
sta vero Paulino Magistro et amico Imperatoris. Idem vero Paulinus
Magister, cum ignoraret ab Imperatore illud ad Augustam fuisse missum,
ipse rursus ad Imperatorem Theodosium, dum ex Ecclesia egrederetur,
illud ipsum misit. Recepit Imperator clam Augusta, et abscondit, ad-
vocatamque Augustam rogavit: *Ubi est malum, quod misi tibi?* Illa vero,
Comedi, inquit. Tum Imperator exacto ab ea per suam salutem sacra-
mento, rursus rogat an comedisset, an vero misisset alteri? Juravit illa
se comedisse. Tum Imperator adferri pomum imperavit, allatumque illi
ostendit. Exhibe illos inter divortium intercessit, ac separatio, Pauli-
numque deinceps suspectum habuit, ac tandem interfici praecepit. Quare

αὐτῇ αὐτό· καὶ ἐγένετο μεταξύ αὐτῶν λύσις καὶ ἀπομερισμός.
καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλίον Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αὐτῇ δέ-
σποινα Εὐδοκία ὡς ἔβρισθεῖσα, ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ ὅτι διὰ C
5 αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὢν εὐμορφος νεώτερος, ᾗτήσατο
τὸν βασιλέα Θεοδοσίον ἢ Ἀύγουστα Εὐδοκίᾳ ἀπελθεῖν εὐχῆς χά-
ριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ παρέσχεν αὐτῇ, καὶ ἀπιούσῃ
ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εὔξασθαι, εἰσελ-
θούσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λό-
10 γον ἐγκωμιστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιοχείαν, καθημένη ἔσωθεν
τοῦ δίφρου ὀλοχρῶστος ὄντος καὶ διαλλίδου βασιλικῷ, καὶ ἔκραζαν
αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἀνηνέχθη αὐτῇ ἔσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
εἰκὼν ἔγχρυσος, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκῆν D
ἔστησαν αὐτῇ, αἵτινες ἕως τοῦ νῦν ἴστανται. καὶ φιλοτιμησα-
15 μένη τῇ τῶν Ἀντιοχείων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνι-
κοῦ ὤρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα πολλὰ, καὶ τὸ τεῖχος ἦπαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰ-
ποῦσα ὅτι Δι' ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης ὅτι Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μένουσα εἰς αὐ-
20 τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ κτίσασα μνήμα ἐναντῆς ἐκεῖσε βυσιλικὸν τε-
λευτῶ, καὶ ἀπετέθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐν τῷ δὲ μέλλειν αὐτὴν
τελευτᾶν ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γενομένῃ
κατ' αὐτῆς ἔνεκεν Παυλίνου.

5. ὦν] ἄν P, ὦν V. 6. εὐχῆς χάριν om. P'. 8. ἐλθοῦσα P.
9. ἐν τῷ] αὐτῷ R. 12. ἐν τῷ om. R. 18. ὁ προφήτης] Psalm.
L. 20 19. οἰκοδομηθήτω P. id. μένουσα — 20. καὶ om. P. 21.
ἐν] εἰς P. id. δὲ τῷ P. id. τελευτᾶν αὐτῆν P.

mirum in modum moerore confecta Domina Eudocia, quod in suam contumeliam redundaret, (notum enim erat omnibus illius causa interfectum esse Paulinum, ut qui formosus esset adolescens), petiit ab Imperatore Theodosio, uti sancta loca adire sibi liceret: quod ille concessit. Illa igitur Constantinopoli profecta Hierosolyma precandi causa, cum Antiochiam magnam venisset, orationem habuit ad Senatum de laudibus Antiochiae, aedens in sella ex auro tota confecta, gemmisque perfusa, ac plane regia, universis urbis civibus fausta illi adclamantibus. Illius deinde illata aurea effigies in Senatum, statua vero aerea in Musaeum, locum ita nuncupatum, quae usque hodie adhuc manent. Illa porro Antiochiae Syriae civitati multis erogatis pecuniis, annonae vice, ad sancta loca profecta, Hierosolymis complura aedificia condidit, murosque urbis universos instauravit, dicens: *Propter me dixit David Propheta, In bona voluntate tua aedificentur muri Hierusalem.* Ibiq; condito sibi Regio monumento, moritur, ac in eo Hierosolymis sepelitur. Moritura

R 734
P 317

'Ινδ. ιγ'. λζ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ ε' καὶ Νόμου.

'Ινδ. ιδ'. λη'. ἔπ. Λεοντίου τὸ γ' καὶ Συμμαχίου.

'Ινδ. ιε'. λθ'. ὑπ. Ἀρδαβουρίου καὶ Ἄλυπιου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρμιανούπολις παρελήφθη, καὶ ἐσφάγη Ἀνάργισκος στρατηλάτης Θράκης. 5

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τεῖχη πεσεῖν· ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινα ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἐφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός· γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὄθεν 10 καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρόπου Θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τρικόκῳ πρὸ ἧ' ἰδῶν νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τσσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσέν τις.

τῆς Ὀλυμπιάς.

15

'Ινδ. α'. μ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Ποστομμιανοῦ.

C 'Ινδ. β'. μα'. ὑπ. Πρωτογένους καὶ Ἀστερίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρίνα Ἀγούστα, γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου, μηνὶ λῶμ πρὸ γ' νιωνῶν ἀγούστου. 20

7. γὰρ om. R. 11. λιτανείας P. 12. Τρικόκῳ V. 14. τισα P.

Annia m. c. vero juravit se a calumnia, quam Paulini causa passa erat, esse propterea innocentem.

A. C.

[Ol. Iph.]

5953. 445. xxxvii. Ind. xiii. Valentiniano Augusto VI. et Nome Coss.

1. 306.

446. xxxviii. Ind. xiv. Leontio III. et Symmacho Coss.

2.

447. xxxix. Ind. xv. Ardaburio et Alypio Coss.

3.

His Coss. Marcianopolis recepta est, et Anargiscus Magister militum Thraciae est interfectus.

Eodem ipso anno, ingentes adeo terrae motus extiterent, ut muri prosternerentur, cum longo tempore perstitissent, ita ut nemo domi manere auderet, sed omnes extra urbem fugerent, dieque ac nocte Litanias inlisterent. Ingens enim extitit pavor, qualisque nondum fuerat. Quidam dicebant ignem in coelo visum fuisse: unde quotannis celebratur Litaniae istius memoria pro clementis Dei bonitate ac patientia in Triconcho, ex a. d. viii. Idus Novembres. In tantis quippe terribus neminem morti dedit.

CCCVII. Olympias.

448. xl. Ind. i. Zenone et Posthumiano Coss.

4.

449. xli. Ind. ii. Protogene et Asterio Coss.

His Coss. mortua est Marina Augusta Valentiniani Augusti uxer, mense Leo, ex a. d. iii. Nonas Augusti.

Ἰνδ. γ'. μβ'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγούστου τὸ ζ' καὶ Ἀβι-
ήνου.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἡ ἐν Ἐφέσῳ δευτέρα σύνοδος ἐγένετο,
καὶ καθηρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δό-
5 μος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Ἰβας καὶ Θεοδώρητος καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Ἀυγού- D
σταν ἐπιστρέψουσιν κατὰ Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττί-
λας ὁ ἐκ τοῦ γένους τῶν Γηπέδων Οὐννων, ἔχων πλῆθος μυριά-
10 δων πολλῶν. καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἐνὸς πρῆβυτουῦ Οὐα-
λεντινιανῶ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκλευσέ σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης
μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας ἵνα ἐντρεπίσης αὐτῷ παλάτιν.
ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐδήλωσεν δι' ἐνὸς Γότθου πρῆβυτουῦ. καὶ ἀκηκῶς Ἀέτιος ὁ
15 πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπο- R 736
νησημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀλλάριχον εἰς τὰς P 318
Γαλλίας, ἵντα ἔχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο
αὐτὸν ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπώλεσεν πόλεις πολλὰς τῆς
Ῥώμης. καὶ ἑξαίρτης ἐπιφύριψαντες αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἡπληκευ-
20 μένος πλησίον τοῦ Δανουβλου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας
πολλὰς· εἰς δὲ τὴν συμβολὴν ὁ Ἀλλάριχος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ

1. Ἀβίνου P. 9. Γηκαίδων PV. 10. Γόθου hic et 12. R. ib.
τινὸς ἐνὸς R. 12. παλάτιον P, παλάτην V. 17. Γαλλίους V.
18. αὐτὸν ἅμα] ἅμα αὐτὸς P. 19. ἡπληκευσάμενος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

450. XLII. Ind. II. Valentiniano Augusto VII. et Albino
Cos.

1. 307.

His Cos. Ephesi Synodus altera acta est, in qua damnati sunt a
Dioscuro Alexandriae Episcopo Domnus Episcopus Antiochiae, Flavianus
Episcopus Constantinopolensis, Ibas, Theodoretus, alique complures.

Imperantibus Theodosio et Valentiniano Augustis, expeditionem
movit adversus Romam et Constantinopolim Attilas, ex Gepidibus Hunnis
ortus, una cum infinita copiarum multitudine, haecque Valentiniano qui
Romae imperabat, per quendam Gothum suum legatam denuntiavit:
*Imperat per me Dominus meus et Dominus tuus Attilas, uti sibi Palatium
instruas.* Pari quoque modo, Theodosio Imperatori per quendam alium
Gothum legatam similia mandata transmisit. Quibus quidem auditis,
Aëtius primus Romae Senator, cum intolerandam audaciam fatui ac in-
cepti mandati Attilae accepisset, profectus est in Gallias ad Allarichum,
Romanorum hostem propter Honorium, illumque in Attilam impulit, ut
qui Romani imperii plurimas evertisset civitates. Illi e vestigio impres-
sione in illum facta, cum is ad Danubium fluvium castra posuisset,
multa millia de ejus exercitu ceciderunt. Inter pugnandum vero Allari-

σαγίττας τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰ Αττίλας τελευτᾷ καταφο-
ρᾷ αἵματος διὰ τῶν ρινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὐννας παλλακί-
δος αὐτοῦ καθύδων, ἥτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτῇ ἀνέειν
B αὐτόν· περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ
Θράξ.

Λέγει ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑπαρχος
πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως. καὶ προῆει μὲν ὡς ἑπαρχος
πραιτωρίων εἰς τὴν καροῦχαν τῶν ἐπάρχων· ἀνεχώρει δὲ καθή-
μενος εἰς τὴν καροῦχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως· ἐκράτησεν γὰρ
τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας, διότι καθαρὸς ἦν πῦν· 10
καὶ αὐτὸς ἐπενόησεν τὰ ἑσπερινὰ φῶτα ἄπτεσθαι εἰς τὰ ἐργαστή-
ρια, ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ
Ἰππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κῦρος ἀνε-
νέωσε. καὶ ἐχόλεσεν αὐτῷ ὁ βυσιλεύς, ὅτι ταῦτα ἔκραξαν, καὶ
C διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικὸν καὶ ἐπι- 15
V 254 ψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας· ἦσαν γὰρ οἱ τῆς
πόλεως κέλεις ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φονεύσαντες· καὶ ἵνα
καὶ αὐτὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθύσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν
τοῖς ἀγίοις γενεθλοῖς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπο-
νοήσαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης ὅτι ὡς Ἕλληνα αὐτὸν ὁ βασι- 20
λεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ᾗτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις
ἀνυγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι· καὶ μετὰ τὸ δοῦ-

1. καὶ om. P. 7. προῆει μὲν ὡς] προειρημένος V, προειρημένος P.
8. τῶν — καροῦχαν om. P. 13. καὶ Κωνσταντῖνος P. 14. ἐχό-
λεσεν P, ἐχόλεσεν V cum Malala p. 362. 1. Oportuerat ἐχόλεσεν.
Conf. annot. ad p. 98. D. 19. σωτήρος] κυρίου P.

chus sagitta ictus interfuit: similiter et Attilas, sanguine ex naribus erumpente extinctus est, dum cum Hunna pellice noctu dormiret. Quae quidem puella de ejus nece suspecta habita est. De hoc bello scripsit doctissimus Priscus Thrax.

Is porro ait Cyrum Praefectum Praetorio et Praefectum Urbi creatum esse. Idem vero praedictus Praefectus Praetorio in carruca Praefecti Urbi sedens, (hos enim geminos magistratus per iv. annos obtinuit, quod inculpatae prorsus esset vitae) processit. Ipsa etiam lunina vespertina in officinis, similiter et nocturna accendi adinvenit. Et acclamarunt illi Factiones in Circo, toto die: *Constantinus condidit, Cyrus renovavit*. Ob hasce acclamationes Cyro factas offensus Imperator, ipaque iratus, alium substituit, et bonis ejus publicatis, Clericum fieri coegit, misitque Smyrnam Asiae civitatem, ut ibi Episcopum ageret: cujus quidem urbis cives cum quatuor suos Episcopos jam interfecissent, Cyrum pariter perempturos persuasum habebat. Cum autem in urbem venisset Cyrus ipse Domini nostri Jesu Christi natali die, Smyrneses suspicati, tanquam hominem paganum, ad se missum esse ab Imperatore

και ειρήνην ἤρξατο λέγειν οὕτως, Ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ
και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῆ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ
μένον συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ· λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ D
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. και εὐφημηθεὶς κατήλθεν, και
5 ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ μη-
νὶ αὐδύναίῳ ε' και κ' νυκτός ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδησίων
Ἐμβόλων ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολ- R 738
μᾶν ἐν οἴκῳ τινα μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες
10 λιτανεύοντες ἡμέρας και νυκτός. και ὁ βασιλεὺς ἐλιτάνευσε με-
τὰ τῆς συγκλήτου και τοῦ ὄχλου και τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέ-
ρας πολλάς. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρ- P 319
χῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον και πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεῖσθαι. ὅθεν
και ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι και νῦν
15 ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μακροθυμίας.
ἐν γὰρ τοσαύτῃ δογῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδοσίος Ἀύγουστος ἰππασθῆναι,
και ἐν τῷ ἰππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου· και πλη-
γαίς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ Λευκοῦ ποτα-
20 μού, και καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν

2. και om. P. 10. ἐλιτάνευσε P. 12. „Repetuntur superiora“
(p. 317. B) Raderus. Conf. annot. ad p. 94. D. 13. θεῖσθαι P.
14. λιτανείας PV. 19. Λευκοῦ] Λύκον Ducangius.

in Episcopum, petierunt ab eo ut pro concione verba faceret. Coactus ille ab iis, Ambonem conscendit verba facturum, paceque data, sic sermonem suum exorsus est: *Fratres, natalis Dei Salvatoris nostri Jesu Christi silentio colatur, quia volo auditu in Sancta Virgine conceptus est, erat enim Verbum: ipsi gloria in saecula, Amen.* Factaque acclamatione, descendit, ibique mansit usque ad mortem.

Hoc anno, magnam labem accepit Constantinopolis ex terrae motu mense Audynaeco, xxvi. die, noctu, a Troadensibus ita appellatis Porticibus, usque ad aereum Tetrapiylum, sat diu, ita ut nemo auderet domi manere, sed omnes extra urbem fugerant, die ac nocte Litaniis vacantes. Sed et Imperator ipse cum Senatu ac plebe et Clero nudis pedibus per multos dies pariter supplicationes peregit: ingens enim extitit terror, et qualis nunquam fuerat. Quidam etiam affirmabant se ignem in coelo vidisse: unde anniversaria memoria istius supplicationis ad hoc usque tempus in Campo peragitur in gratiarum actionem pro Dei clementia. In tanta enim malorum trepidatione nemo extinctus est.

Hoc anno, cum Theodosius Augustus equitandi gratia urbem esset egressus, inter equitandum equo excidit, ac vertebrae spinae luxavit. Lectica a Lyco fluvio in urbem illatus, ac Domina Pulcheria sorore advocata, cum ea de Marciano Ex-Tribuno verba habuit. Tumque rursum idem Imperator Theodosius Marciano, coram Aspare et reliquis Se-

Ἔτους κβ' τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μιαιῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκοροῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

5 Ἰνδ. ζ'. γ'. ὑπ. Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλίανος.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία. P 320

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου καὶ Ὀπιλλίανος, βασιλευόντων Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ Ἀγούστου μηνὶ περὶ τῷ πρὸ ιβ' καλανῶν μαρτίων τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νη-
10 στείων ἔτους Σύρομακεδόνων ψξγ', Ἀντιοχέων φα', καὶ κνέ' ἔτους ἀφ' οὗ ἀπεμνήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστῆς Ἰωάννης, ἠρρέθη ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσηνῶν πόλει.

Ἰνδ. ζ'. δ'. ὑπ. Ἀετίου καὶ Στουδίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύοντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ ἐκτίσθη B
15 ἵπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, πλησίον τοῦ Βοραϊδίου, ἐπι-
λεγόμενον τὸ Ἀποστολεῖον.

Ἰνδ. η'. ε'. ὑπ. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀγούστου τὸ η' καὶ Ἀν-
θήμου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντινιανὸς Ἀγούστος ἐν Ῥώμῃ

10. ψξγ'] ψκδ' Scaliger p. 290. Conf. Clinton. Fast. vol. II. p. 869.
12. Ἐμειῶν P, Ἐμειῶν V. 15. Βοραϊδίου] Vide p. 323. D.
ib. λεγόμενον P. 16. τῷ Ἀποστολῶ V. 17. Ἀνθημίου P.

A. C.

CCCVIII. Olympias.

[Ol. Iph.]

452. II. Ind. v. Sphoracio et Herculano Coss.

Anno cxxxii. Domini in coelum Assumptionis, acta est quarta Synodus Chalcedone dcccxxx. Sanctorum Patrum contra scelestos Eutychen et Dioscorum Alexandriae Episcopum, qui depositi fuere.

4.

453. III. Ind. vi. Vincomalo et Opilione Coss.

His Coss. obiit Domina Pulcheria. Praedictis Vincomalo et Opilione Coss. imperantibus Valentiniano et Marciano Augustis, mense Peritio, ex a. d. xii. Kalend. Martias, media jejuniorum hebdomade, anno Syro-Macedonum dcccclxiii. Antiochenorum di. et cxxxv. anno quo, postquam capite truncatus est sanctus Praecursor Propheta et Baptista Joannes, illius venerandum caput in Emesenorum civitate inventam est.

1. 308.

454. IV. Ind. vii. Aëtio et Studio Coss.

Hoc anno, imperante Romae Anthemio, coadita est ab illo aedes Sancti Thomae juxta Boraedium, quae Apostolium vulgo appellatur.

2.

455. V. Ind. viii. Valentiniano Augusto VIII. et Anthemio Coss.

3.

μέσον δύο θαφνῶν, καὶ ἐπήρθη βασιλεὺς Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτη. καὶ εἰσῆλθεν Ζινζίριχος βασιλεὺς τῶν Ἄφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐαλεντινιανοῦ καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν καὶ Ὀνωρίαν, ἃς μετ' ἄλλων ἀγοράζει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Ἀέων ὁ βασιλεὺς. τὴν δὲ Ὀνωρίαν νόμφην ἐκράτησεν Ζινζίριχος εἰς Ὀνώριχον υἱὸν αὐτοῦ.

τθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. θ'. ζ'. ὑπ. Οὐαρανῦ καὶ Ἰωάννου.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον¹⁰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ. ὃς ταραχῆς γενομένης ὑπὸ τῶν τοῦ Πρασίνου μέρους, διάταξιν αὐτοῦ θέλων ἐξεφώνησεν μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους. μήτε στρατεύεσθαι ἐπὶ ἔτη γ'.

R 742 Ἰνδ. ι'. ζ'. ὑπ. Κωνσταντίνου καὶ Ῥούφου.

15

D Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Αὐγουστος, ὢν ἐτῶν ξε'. καὶ ἐπήρθη Ἀέων ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἐξερχέτου μηνὶ περιτίῳ πρὸς ζ' ἰδῶν φεβρουαρίων, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ις'. ὁμοῦ εἴδπβ'.

μγ' ἐβασίλευσε Ῥωμαίων Ἀέων ἔτη ις'. ὁμοῦ εἴδπβ'.²⁰

6. ὁ Ζινζίριχος P. 20. μγ' — εἴδπβ' om. V.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Valentinianus Augustus Romae inter duas lauros est interfectus, levatusque Imperator Maximus, eodem anno occisus est. Et Romam ingressus est Gensericus Afrorum Rex, uxoremque Valentiniani Eudoxiam, et filias illius duas, Placidiam et Honoriam, secum abduxit, quas paullo post Leo Imperator ex captivitate redemit. Honoriam vero retinuit Gensericus pro filio suo Honoricho.

CCCIX. Olympias.

456. vi. Ind. ix. Varane et Joanne Coss.

4.

Marcianus Imperator Venetae Factioni favebat, non Constantinopoli duntaxat, sed et ubique. Is tumultu a Prasina Factione excitato, Sacram suam jussionem emisit, qua Prasini a publicis muneribus et a militia ad triennium arcebantur.

457. vii. Ind. x. Constantino et Rufo Coss.

1. 309.

His Coss. obiit Marcianus Augustus, annos tum natus lxx. levatusque est Imperator ab exercitu Leo Magnus, mense Peritio, ex a. d. vii. Idus Februarias, et imperavit annos xxi. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

xliii. imperavit Romanis Leo annos xvi. Colliguntur anni v. MDCCLXXXII.

Ἰνδ. ια'. α'. ὑπ. Λέοντος Ἀγούστου καὶ Μαϊουρίνου.

Ἰνδ. ιβ'. β'. ὑπ. Ῥεκίμερου καὶ Πατρικίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων προήχθη ἑπαρχος πόλεως Θεο-
δόσιος· καὶ ἔκτισεν τὸ Ἀγουσταῖον ἐκ πλαγίων τῆς μεγάλης ἐκ-
5 κλησίας.

Τούτῳ δὲ τῶ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ὁ στρατηλάτης κτί-
ζειν τὴν μεγίστην κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τείχους.

τί' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. γ'. ὑπ. Ἀπολλωνίου καὶ Μάγνου.

10 Ἰνδ. ιδ'. δ'. ὑπ. Δωγηλαΐφου καὶ Σενηριανοῦ.

Ἰνδ. ιε'. ε'. ὑπ. Λέοντος Αἰγούστου τὸ β' καὶ Σερπεντίου. B

Ἰνδ. α'. ζ'. ὑπ. Βιβιανοῦ καὶ Βασιλείου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων λείψις γέγονεν τοῦ ἄρτου, ὥστε
πραθῆναι τὸν ἕνα ἄρτον φόλων τριῶν.

15 τια' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ῥουστικίου καὶ Ὀλυβρίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ στηλῆτης, ὄντος
τότε κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ πατρικίου τοῦ υἱοῦ
Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κρυζάντων τῶν Ἀντιοχείων καὶ C
ᾧ αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἐπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβού-

1. Μαϊουριανοῦ P. 4. τὸν P. 6. τῶ om. R. 11. Σερπεντίου P.
13. τῶν] τῶν αὐτῶν P. 17. στυλίτης PV cum Malala p. 369. 10.

A. C.

458. I. Ind. XI. Leone Augusto et Majoriano Coss.

459. II. Ind. XII. Recimere et Patricio Coss.

His Coss. processit Praefectus Urbi Theodosius, condi-
ditque Augustaem ad latus Magnae Ecclesiae.

Eodem anno, coepit Aspar Magister militum condere
magnam Cisternam, juxta antiquum urbis murum.

CCCX. Olympias.

460. III. Ind. XIII. Apollonio et Magno Coss.

461. IV. Ind. XIV. Dagalaipho et Severiano Coss.

462. V. Ind. XV. Leone Augusto II. et Serpentino Coss.

463. VI. Ind. I. Viviano et Basilio Coss.

His ipsis Coss. ingens adeo extitit in urbe panis penuria,
ut unicus tribus follibus venderetur.

CCCXI. Olympias.

464. VII. Ind. II. Rusticio et Olybrio Coss.

Hoc anno, e vita excessit Sanctus Symeon Stylites, cum
Ardabarius Patricius, Asparis Magistri militum filius, tum Co-
mes esset Orientis. Et clamantibus ac potentibus civibus An-

Chronicon Paschale vol. I.

[Ol. Iph.] Anni a. m. c.

2.

3.

4. 5968.

1. 310.

2.

3.

4.

ριος Γοθικὴν βοήθειαν, καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐκτίσθη αὐτοῦ μαρτύριον οἶκος μέγας.

Ἐξ ὧν γεννᾶται Ὀλύβριος ὁ μικρὸς. 10
 Ὀλύβριος πεμφθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος βασιλέως, καὶ βιασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκείσε Ῥωμαίων, ἐκείσε χειροτονεῖται βασιλεύς, καὶ ἔσχεν γυναῖκα Πλακιδίαν τὴν καὶ ἀγορασθεῖσαν, ἣν γον ἀναβύσθασαν, ἐκ τῆς αἰχμωλωσίας. οὗτοι κτερουσι τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ
 R 744 Ὀλυβριον. καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς Ὀλύβριος Ἰουλιάναν τὴν γενομένην
 D γυναῖκα Ἀρεοβίνδου τοῦ μεγάλου τοῦ μονομαχῆσαντος ἐν Περσίδι, ἐξ ὧν γεννᾶται Ὀλύβριος ὁ μικρὸς.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμεναρχίου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ἐπάτων Μηνᾶς, νυκτέπαρχος ὢν, κατηγορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν, ἠρωτήθη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἀπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς βαθείας τοῦ Ἰππικοῦ καμπτοῦ παιδίον αὐτὸν ἐκέλισεν καὶ ἔρριψεν ἐπὶ 15
 P 322 πρόσωπον, καὶ λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν. καὶ ἔσυραν ἐκείνον ἕως τῶν οἰκῶν τοῦ Στουδίου· καὶ λαβὼν εἰς Γότθος λίθον ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἐσῆργη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ἕως Θαλάσσης. 20

1. Γοθικὴν R. Sic et infra. 5. Alterum ἐκείσε om. P. 6. ἀναβύσθασαν PV. 15. ἐκέλισεν Ducangius, ἐκέλιψεν PV.

A. C.

[Ol. Iph.]

tiochenis corpus viri istius Justi, misit Ardaburius Gothicum praesidium, illudque detulit Antiochiam magnam, ubi conditum est illius Martyrium, aedes amplissima.

Olybrius Romam missus a Leone Imperatore, a Romanis invitus coronatur Imperator, ducta uxore Placidia ista, quae a barbaris redempta, seu a captivitate liberata fuerat. Hi condiderunt aedem sacram Sanctae Euphemiae, Olybrii nuncupatam. Genuit autem Olybrius ex Placidia Julianam, conjugem Areobindi, magni illius viri, qui in Perside singulari certamine cum hoste est congressus: ex quibus natus est Olybrius minor.

465. VIII. Ind. III. Basilisco et Armenaricho Coss.

1. 311.

His Coss. Menas cum Praefectum Vigilum ageret, postulatus est reus de aliquot pravis actis, interrogatusque a Senatu in Cires, iussu Imperatoris in imam, qua is flectitur, partem, caesum ac debilitatum, in faciem quidam deiecit, hancque arreptum populus coepit trahere, (hisc conspectis, recedentibus interea cum pavore iudicibus) ipsumque ad aedes usque Studii pertraxit, ubi Gotthus quidam saxum in aetrea impigit, eumque morti dedit, cuius cadaver a populo usque ad mare tractum est.

Post dies autem xxx. conflagravit ex Dei vindicta ar-

Μεθ' ἡμετέρας δὲ τριάκοντα ἐκάθησαν τῆς πόλεως ἀπὸ Θεο-
μητίας φεγεδῶν ἢ μὴν ἰορθηαίῳ Σεπτεμβρίῳ β', ἡμέρα δ', ἰν-
δικτιδῖνος γ'; ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μμαῖα.

Ἰνδ. δ'. θ'. ὑπ. Λέοντος Αὐγουστου τὸ γ' μόνου.

5 Ἰνδ. ε'. ι'. ὑπ. Πουσαίου καὶ Ἰωάννου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσο- B
φος καὶ κвестόριος; ὡς Ἕλλην; ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους
Αἰγίος τῆς Κιλικίας, ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης καὶ
οικητῶρ, ὅστις δῆρυσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης· ἦν δὲ σφό-
10 δρα λογικός. καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλυσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν V 257
τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζώσθεις τῆς
ἄξιας αὐτοῦ παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, πέραν τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως, τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φω-
νάς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κλιεῖς ἀρχιεπὸς ὢν τῆς πό-
15 λεως, ὁ λεγόμενος ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει
γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν τὸν ψυχριστὸν καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος
καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἱατρὸν καὶ φιλόσοφον; ὧτινι οἱ συγκλη- C
τικοὶ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔστησαν ἐν τῷ Ζευξίππῳ. οὗτος ἐδυσ-
ώπησεν τὸν βασιλέα, αἰτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν
20 Ἰσοκάσιον ἐξετιθεῖσθαι παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἐπαρχοῦ τῶν
ἡραιωπόλεων καὶ μὴ παρὰ ἄρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κвестόριον εἶ-
χεν ἄξιαν. καὶ πείσθητις ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι

2. ἀετιμβρίῳ R. 8. Αἰγιάδ' οὐκ. P; Αἰγιάδης Malalas p. 369. 19.
14. ὡς om. P. 16. αὐτός] αὐτὸν RV.

A. C.

[Ol. Iph.]

bis Regiones octo, mense Gorpiaeo, Septembris II. Feria IV.
Ind. III. die Sancto Mamanti sacro.

466. ix. Ind. iv. Leone Augusto III. solo Coss.

2.

467. x. Ind. v. Pusaeo et Joanne Coss.

3.

His Coss. delatus est Isocasius Philosophus, vir Quaestorius, ut pa-
ganus; qui quidem gente Cilix erat, civis vero et habitator magnae
Antiochiae, quique multos magistratus cum laude obierat; magna caete-
rum vit prudentia. Comprehensus ille jussu Imperatoris propter turbas
Constantinopolim tum ortas, abrogata illius dignitate, missus est Chalce-
donem, trans Constantinopolim, ad Theophilum Bithyniae Praetorem,
qui delata in eum testimonia excepit. Sed Jacobus Cilix, Urbis Archie-
piscopus, cognomento Psychristus, erga Imperatorem pro eo precatore inter-
venit. Amabat enim illum Leo, ac Senatus universus, ipsaque civitas,
veluti praestantissimum Medicum, et Philosophum, cui etiam Senatus
auctoritas posuit in Zeuxippo. Hic, inquam, Imperatorem deprecatus est,
ut Isocasium causam a Senatu et Praefecto Praetorio, non vero a Prae-
sido Provinciae cognosci pateretur, ut qui Quaestoriam dignitatem ges-
sisset. Exsistens Imperator Isocasiū Chalcedone redacti in urbem praes-

R 746 τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος, καὶ εἰς τὸν Ζευξίππου προ-
 χθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ ἐπάτου
 Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκα-
 σίου, ἐσελθόντος πρὸ βηλοῦ γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθάγκωνα,
 D ταῦτα· Ὁρῷς ἑαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας;⁵
 καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν, Ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι; ἄν-
 θρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιέπεσα συμφοραῖς. ἀλλὰ δική
 δίκυσον ἐπ' ἐμοὶ ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσο-
 κασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντιῶν ὁ ἐστὼς καὶ Θεωρῶν, εὐφῆμησε
 τὸν βασιλέα Λέοντα πολλά· καὶ ἀποσπόμεντες τὸν αὐτὸν Ἰσο-
 κάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλη-
 σίαν, καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἐ δὲ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπράκτους
 P 323 ἐκέλευσε γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ νόμον,
 ἵνα μήτε αὐλὸς ἢ κιθάρα ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ,¹⁵
 ἀλλὰ πάντα ἄργεῖν. καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἠέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἄσπαρα τὸν
 πατρικίον καὶ πρῶτον τῆς συγκλήτου ἐφόνευσεν ἐν τῷ παλα-
 τῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν
 κομβένδῳ, καὶ αὐτοὺς συγκλητικὸς ὄντας, κατακόψας τὰ σώ-
 ματα αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὴ· εἶ-
 χαν γὰρ πλῆθος Γότθων καὶ κόμητας καὶ ἄλλους παῖδας παρα-

1. τὸν prius om. P. 4. πρὸ βηλοῦ] πρὸ δήλου PV, πρὸ βήματος Ma-
 lalas p. 370. 17. 6. εἶπεν post ξενίζομαι ponit P. 7. δική] καθαρῶς
 addit Malalas. 13. δὲ om. P. 15. μήτε] μὴ P. 17. μελετήσαντα
 Labbeus ad Candidum p. 582 ed. Bonn. et Ducangius, μελετήσας τις
 PV. 18. καὶ Ducangius, ὡς PV. 19. Ἀρδαβούριον καὶ Πατρικίον P.
 21. εἶχαν] εἶχον P. Vide p. 140. B.

A. C. [OL Iph.]
 cepit: qui deductus in Zeuxippum, a Praefecto Praetorio et Consule
 Pusaio examinatus est: quo palam ingrediente nudo, vinctisque post
 tergum manibus: Pusaicus sic adversus illum est interlocutus: *Vides,
 Isocasi, quali habitu hic adstes?* Ad quae Isocasius: *Video*, inquit, *ne-
 que miror, homo enim cum sim, in humanas calamitates incidi. Tu vero
 ita mihi jus dicito, sicut me collega solebas dicere. Quae quidem Isoca-
 sili ubi populus Byzantinus qui ibi stabat et quae gerebantur spectabat,
 audivit, Leonem Imperatorem saepius faustis acclamationibus prosecutus,
 arreptum Isocasium a Zeuxippo deduxit ad Magnum Ecclesiam: ac ele-
 menta fidei edoctus, et sacro baptismo donatus, domum remissus est.*

Idem sanctissimus Imperator diebus Dominicis ab opere cessari san-
 xit, edicta ac promulgata hac super q̄ Sacra sua constitutione, et ut
 nulla tibia vel cithara, aliudve quidpiam musicum die Dominico cantar-
 etur, sed omnia cessarent. Ac universi ferias egerunt.

Hoc anno, quidam tyrannidem meditatus, Asparem Patricium et
 Principem Senatus intra Palatium interfecit: Ardaburium pariter et Pa-

μένοντας αὐτοῖς. ὄθεν εἰς Γότθος τῶν διαφερόντων αὐτῷ Ἀσπα- B
ρι, ὀνόματι Ὅστρου, κόμης, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξείων
μετὰ ἄλλων Γότθων, καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν ἔξκου-
βιτῶρων καὶ Ὅστρου κόμητος πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μεσασθεὶς
5 εἶδεν ὅτι ἤττιθῆ, καὶ ἔφυγεν λαβῶν τὴν παλλακίδα Ἀσπαρος,
εὐπρεπιστάτην οὖσαν καὶ εὐπορον Γότθαν, ἥτις ἔφιππος ἄμα
αὐτῷ ἔξῆλθεν ἐπὶ τὴν Θράκην, καὶ ἐπραΐδυσεν τὰ χωρία, περὶ
οὗ ἔκραζαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδεὶς, εἰ μὴ μόνος
Ὅστρους.

10 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ
δόγματος τῶν Ἀρειανῶν ἔξωκιονιτῶν. καὶ διατάξεις πανταχοῦ C
ἐπεμψεν μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐκκλησίας ἢ ὄλως συνάγεσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον, ἀπὸ R 748
τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ἀπὸ τινων δὲ λοχίας, καὶ ἀπὸ τινων V 258
15 δοκίς· ἐφάνη δὲ ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἀνθήμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
'Ρώμην· καὶ εἰσῆλθεν τὰ λαβρῶτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὑπὸ Διαφερεντίου ἐπάρχου πόλεως.

τιβ' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ζ'. ια'. ὑπ. Ἀνθημιου Ἀνγούστου τὸ β' μόνου. D

2. 9. Ὅστρος P. 3. τῶν ἄλλων P. ἰδ. συμβουλῆς R. 5. Ἰδεν
P. 7. ἐπραΐδυσαν P. 8. οὐδεὶς φίλος P. 10. Λέων βασι-
λεὺς P. ἰβιδ. μέγα V. 13. ἀπὶ V. 14. λοχίας V. ἰβιδ. καὶ
om. P. 15. δὲ post ἡμέρας ponunt PV. 16. τούτῳ τῷ ἔτει P.
18. ὑπὸ Διαφερεντίου] δια Φερεντίου P.

tricum, illius filios, viros Senatorios, in Conventa, eorum corporibus in
frusta concisis. Unde tumultus extitit Constantinopoli: magnam enim
habebant Gotthorum copiam, et Comites, aliosque famulos qui sibi prae-
sidio erant. Unde Gotthus quidam ex Asparis familiaribus, Ostrus Co-
mes nomine, Palatium ingressus est una cum aliis Gotthis sagittas emit-
tens: pugnaque inita inter Exhibitores et Ostrum Comitem, multi inter-
fecti sunt. Tandem cum circumveniretur, videretque se hostibus impa-
rem, arrepta Asparis pellice Gottha, singulari forma praedita, ac divite,
et una cum illo equo vecta, in Thraciam perrexit, regiones subinde po-
pulus: de quo Byzantii haecce inclamabant: Mortui nemo amicus, nisi
solutus Ostrus.

Idem Leo Imperator graviter persecutus est haereticos Arianos Ex-
ocionitas, ac missis ubique edictis, vetuit illos habere Ecclesias, atque
illos conventus agere.

Eodem anno, maximum in coelo signum apparuit, quod a quibusdam
Tuba, ab aliis Hasta, ab aliis denique Trabs appellatur, visumque est
per aliquot dies.

Eodem anno, imperavit Anthemius, et Romam profectus est: illius-
que Laureatae imagines Constantinopolim illatae sunt per Forentium
Praefectum urbi.

Ὄχτος Ἀνθήμιος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἀπαστόλου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημιου, πλησίον τῶν Βορραΐδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζόριχος, υἱὸς Ἀτιλά, ἐσφίγη ὑπὸ Ἀναγίστου τοῦ στρατηλάτου Θράκης, καὶ ἐσπλήθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἰππικῶν ἄρομῶν, καὶ ἐπόμπευσεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Ἐυλόκιον καὶ ἐπάγη ἐν ξύλῳ· καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ πόλις εἰς θάλασσαν αὐτῆς ἐπὶ ἡμέρας ἑκατάς.

P 324 Ἰνδ. ζ'. ιβ'. ὑπ. Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβράξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κοιλίαν ἀπὸ βροχῆς· ἐπὶ παλαιστῆν ἕψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἡ κοιλία. καὶ πάντες ἔτρημα λιτανεύοντες καὶ λέγοντες ὅτι Πῦρ ἦν καὶ ἐσβόσθη, καὶ ἠρέθη κόνις τοῦ θειοῦ φιλακθραμπευσαμένου μηνὶ ὄκτω νοεμβρίου. ια'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπροσθεὶς μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει πῦρ οἷος οὐδέποτε· ἐκάη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης. καὶ φροβηθεὶς Ἀλέξ. ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μαμαῖον, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσον μῆκους ἑξ, καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμεναῖον καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

Ἰνδ. η'. ιγ'. ὑπ. Γορδιανοῦ καὶ Σεβήρου.

20

2. Βορραΐδου P. 8. Γινζόριχος R. ib. Ἀτιλά R., Ἀτιλά P.
6. τόν] τό P. 12. ἦν om. R. 18. πρόκεσον — ἐκεῖ om. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

COCXII. Olympias.

468 469. xi. Ind. vi. Anthemio Augusto II. solo Cos.

4.

Hic Anthemius aedificavit aedem Sancti Thomae Apostoli, quae Anthemii dicitur, juxta locum Borraidi.

Eodem praedicto Cos. Dinsirichus, Attilae filius, ab Anastasio Magistro militum Thraciae caesus est, cujus caput allatum est Constantinopolim, dum Circenses agerentur, et per mediam urbis plateam tractatum, et ad Xylocircum delatum, paloque infixum est: ad quod spectaculum urbs universa egressa est per aliquot dies.

469. xii. Ind. vii. Zenone et Marciano Coss.

1. 312.

Hoc anno, Constantinopoli, imbris vice, cinis depluit, et iv. digitos altus supra tegulas resedit, adeo ut omnes terrestres supplicationes agerent, ac dicerent, ignem esse et extinctum esse, et cinerem inventum, Deo genus humanum miserante, mense Dec. Novembris xi.

Eodem anno, tantum Constantinopoli extitit incendium, quantum ante nunquam: conflagravit enim civitas a mari usque ad mare. Territus ergo Leo Imperator contulit se versus Arcetum ad Sanctum Mamantem, fecitque ibi Forum et Porticum, qui quidem locus vocatur Nova porticus.

Ἰνδ. θ'. ιδ'. ὑπ. Λέοντος τὸ δ' καὶ Προβιανοῦ.

τῆς Ὀλυμπιάδος.

Ἰνδ. ι'. ιε'. ὑπ. Μαρκιανοῦ καὶ Φήστου.

Ἰνδ. ια'. ις'. ὑπ. Λέοντος τὸ ε' μόνου.

5 Μετὰ τελευτὴν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ῥωμαίων μὴ βασι- R 750
λευσεν Λέων νέος Αὐγουστος ἔτος α'. ἡμοῦ ρηπγ'.

Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Λέοντος νέου μόνου. C

Οὗτος Λέων ὑποβλήθεις ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς
ἐπιφανεστάτης Ἀριάδνης, ὡς προσκυνεῖ αὐτὸν ὡς βασιλεῖα Ζή-
10νων ὁ στρατηλάτης καὶ πατρίκιος, ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκε
στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος· καὶ
ἐβασίλευσεν Ζήνων ὁ Κοδισαεὺς ὁ Ἰσαυρος μετὰ τοῦ ἰδίου ἐκγό-
νου Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια' μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας
ἀρῆστώσῃσας Λέων νέος μηνὶ δὶ τῷ καὶ νοεμβρίῳ ἐτελεύτησεν,
15 ὧν ἑτῶν ις', καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως
Λέοντος νέου συνεγράψατο. D

Ῥωμαίων μὲ βασιλευσεν Ζήνων Αὐγουστος ἔτη ις'.

ἡμοῦ ς.

Ἰνδ. ιγ'. α'. ὑπ. Ζήνωνος Αὐγούστου τὸ β' μόνου.

5. Αἰωνος τοῦ μεγάλου] τοῦ Λέοντος P. 12. Κοδισαεὺς P. ιβ.
ἐκγόσου] ἐγκόσου R, ἐγγόσου P.

A. C.	[Ol. Iph.]	Anni a. m. c.
470. xiii. Ind. viii. Gordiano et Severo Coss.	2.	
471. xiv. Ind. ix. Leone IV. et Probiano Coss.	3.	
CCCXIII. Olympias.		
472. xv. Ind. x. Marciano et Festo Coss.	4.	
473. xvi. Ind. xi. Leone V. solo Cos.	1. 313.	
Post mortem Leonis, Romanis XLIII. imperavit Leo Junior Augustus an. i. Collig. an. v. MDCCLXXXIII.		
474. i. Ind. xii. Leone Juniore solo Cos.	2.	5982.
Hic Leo, a suamet matre Nobilissima Ariadne ad hoc monitus, cum a Zenone Magistro militum et Patricio, avo suo, tanquam Imperator salutaretur, coronam Imperatoriam ipsius Zenonis capiti imposuit: et imperavit Zeno Codloseus Isaurus cum nepote suo Leone exiguo tempore. Quippe xi. Consulatus sui mense, morbo correptus Leo junior, mense Dio, seu Novembri, decessit cum xvii. aetatis annum attigisset, quemadmodum scripsit Nestorianus doctissimus Chronographus, qui historiam usque ad Leonem Juniolem perduxit.		
Romanis XLIV. imperavit Zeno Augustus annos xvii. Colliguntur anni vi. M.		
475. i. Ind. xiii. Zenone Augusto solo II. Cos.	3.	5999.

V 259

τιδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. β'. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

Ἰνδ. ιε'. γ'. ὑπ. Βασιλίσκου καὶ Ἀρμάτου.

P 325

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρῶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρήνης, καὶ μὴ παρασχών, κατεσκευάσθη παρ' αὐτῆς 5 καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῆ ἀπὸ τινος τῶν τοῦ παλατίου, σὺν αὐτῷ γὰρ οἶκει ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρήνα, ποιήσας πρόκεισον ἐν Χαλκηδόνι, ἐκείθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεὺς. ὄντινα κατέλαβε φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα ἡ βασίλισσα Ἀριάδνη εἰς τὴν 10 Ἰσαυρίαν, καὶ διῆγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ.

Καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήωνα τὸν βασιλέα καὶ Ἀριάδνην τὴν Β Ἀὔγουσταν εὐθέως προεχειρίσατο ἡ δέσποινα Βηρήνα βασίλειά στέψασα Βασιλίσκου τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος ἔτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς 15 πρώτοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήωνος ἔτεσιν.

Ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἔστειπε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βασιλεία, καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

R 752

Ἰνδ. α'. δ'. ὑπ. Ἰλλου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετ' ὄχλου 20 πολλοῦ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βα-

6. ἐπὶ P. 7. φησι P. 8. βερέδοις R, alterum in m. posita.
13. Βηρήνη P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXIV. Olympias.

476. II. Ind. xiv. Basillisco et Armato Coss.

4.

477. III. Ind. xv. Basillisco et Armato Coss.

1. 314.

Zeno Imperator petitus rem quamquam a socru sua Verina, eaque denegata, ab illa insidiis est appetitus: veritusque ne ab aliquo e Palatinis interficeretur, (in Palatio quippe una habitabat illius socrus Verina) Chalcedonem concessit, velut illic moraturus, atque inde consensu veredis, arrepta fuga in Isauriam, ipse licet Imperator, abiit: quem Imperatrix Ariadne, fugiens matrem suam, in Isauriam clam secuta est, ibique cum conjuge suo degit.

Zenone Imperatore et Ariadne Augusta sic fuga dilapsis, statim Domina Verina Basilliscum, fratrem suum, Imperatorem renuntiavit ac coronavit. Ipse vero annos II. imperavit, qui adscribuntur prioribus ac posterioribus annis Zenonis.

Porro Basilliscus simul ac imperavit, Marcum filium suum Imperatorem dixit, ac uterque una imperavit.

478. IV. Ind. I. Illo solo Cos.

2.

Hoc anno, Zeno Imperator cum ingentibus copiis ex Isauria rediit. Basilliscus vero accepto Zenonis Imperatoris reditu, misit Armatam Ma-

οὐκ ἔως Ζήνωνος ἐπάνοδον, ἔπεμψεν Ἀρμᾶτον τὸν στρατηλάτην C
 τοῦ πραισέντου μετὰ πάσης ἧς εἶχεν βοηθείας τοῦ στρατοῦ εἰς
 τὴν Θράκην καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ παλάτιον, ὀρκώ-
 σασ αὐτὸν εἰς τὸ ἄγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ
 5 ὕψιρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμᾶτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο
 προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν Ἀρμᾶτον,
 ἐπαγγελάμενος αὐτῷ πολλὰ καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ πραισέν-
 του ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιεῖν Καισαρα. καὶ
 10 προτραπεῖς Ἀρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν, εὐ-
 10 ρεθεῖς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ οὐχ ὑπήντησεν
 Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπίεσαι. ὁ δὲ D
 βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἰσαυ-
 ρίας ἔξορηθήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν, καὶ εἰσηλ-
 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ παλάτιν μετὰ τῶν ἰδίων, καὶ
 15 ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας
 δὲ ἑξαίρνης Βασιλσχος ὁ βασιλεὺς ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
 παλάτιν ὤρμησεν καὶ εἰσηλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες
 καὶ Βηρῖνα ἢ δέσποινα ἢ αἰτοῦ πενθερά, λαβὼν Βασιλσχος τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 20 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θεϊότατος
 Ζήνων παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἵππικοῦ, εὐθέως ἀνελθὼν ἐθεώ- P 326
 ρησεν, καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εὐθέως πέμψας ὁ

6. μαθὼν P.

8. ποιεῖν om. P.

10. οὐχ ὑπήντησεν P, οὐχ

ὑπήντησεν V.

11. τῷ Ζήνωνι P.

14. 17. παλάτιον P. 18.

Βηρῖνη P.

gistrum Militum Praesentalem cum universo quem habebat exercitu, tum in Thraciam, tum Constantinopolim, et in Palatium, exacto prius ab eo in sanctum Baptisma sacramento, se minime defecturum. Armatus assumptis innumeris copiis exercitus, trajecit. Quod ubi Zeno Imperator intellexit, misit ad ipsum Armatum, multa illi pollicitus, ac in primis Magistri Militum Praesentalis, quoad viveret, dignitatem, filiumque illum Caesarem se facturum. Hisce pollicitationibus illectus Armatus defecit, Zenonis Imperatoris partibus favere deprehensus, cum nec venienti occurreret Zenoni, sed alia via abire visus sit. Imperator autem Zeno cum copiis suis, arrepto Isauriae itinere profectus, a Pyllis, ita appellatis, trajecit, veniensque Constantinopolim, ac Palatium ingressus cum familiaribus, exceptusque est a Praetorianis et a Senatu. Cum vero accepisset Basiliscus Imperator occupatum esse a Zenone Palatium, et ab omnibus exceptum, atque adeo ab ipsa etiam socru sua Domina Verina, assumptis uxore et liberis, fugit in Magnae Ecclesiae magnum Baptisterium. Religiosissimus autem Zeno dato Circensium velo, statim conscendit Tribunal, ac Circenses dedit, receptusque est a civibus. Nec moratus, misit Imperator in Magnam Ecclesiam, et abstulit a Basilisco

- βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐπῆραν παρὰ Βασιλικῶν
καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν τὰ τῆς βασιλείας
ἄπαντα, καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα,
λαβόντας λόγον ὅτι οὐκ ἀποκησάλλονται. καὶ ἐπεμψεν αὐτῶν
καὶ τοῦς μετ' αὐτῶν εἰς Λίμνας τὸ κάστρον ὃ αὐτὸς Ζήνων βα-
V 260 σιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἑκα πύργου τοῦ
κάστρου, καὶ ἀνοικοδομήθη ἡ θύρα καὶ ἐφυλάττετο ὁ πύργος
καὶ τὸ κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ἰσαύρων πλήθους πολ-
B λῶν· καὶ λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλικὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς, καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν 10
αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.
- R 754 Ἰνδ. β'. ε'. ὑπ. Ζήνωνος Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. δ'. ζ'. ὑπ. Πλακίτα μόνου.

15

Ἰνδ. ε'. η'. ὑπ. Τροκόνδου καὶ Σεβηριανοῦ.

Ἰνδ. ζ'. θ'. ὑπ. Φαύστου μόνου.

τις Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ι'. ὑπ. Θεοδορίου καὶ Βεναντίου.

- Q Τούτῃ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καίσαρα τὸν υἱὸν 20
Ἀρμμάτου τοῦ στρατηλάτου πραισέντου, Βασιλικὸν ὀνόματι, καὶ

2. αὐτοῦ P. 3. καὶ alterum om. P. 12. γ' καὶ μόνου R.

Anni a m. c. et uxore ejus et filio omnia Imperatoria insignia, fide interposita ac data
ipsos non plexum iri capitibus. Amandavitque illum Zeno Imperator
cum suis in Limnas, castrum Cappadociae, ubi conjecti sunt in turrin
quandam castrum, cujus ostium obstrui, ipsum vero castrum una cum turri
a militum Isaurorum praesidio custodiri imperavit: sicque Basiliscus,
uxor et Iberi fame enecati interierunt, ibidemque in Limnarum turri
sepulti sunt.

A. C.

[Ol. Iph.]

5987. 479. v. Ind. ii. Zenone Augusto III. solo Cos.

3.

CCCXV. Olympias.

480. vi. Ind. iii. Basilio solo Cos.

4.

481. vii. Ind. iv. Placita solo Cos.

1. 315.

482. viii. Ind. v. Trocondo et Saveriano Cos.

2.

483. ix. Ind. vi. Fausto solo Cos.

3.

CCCXVI. Olympias.

484. x. Ind. vii. Theodoricho et Venantio Cos.

4.

Hoc anno, Zeno Imperator Caesarem creavit Armati Magistri Mi-
tum Praesentalis filium, Basiliscum nomine, isque Zenoni associi dum
Circenses ederentur, ac uterque, Imperator et Caesar aurigas spectarunt.

συνεκάθισεν ἀπὸ τοῦ θειοῦ καὶ εἶδεν τοὺς ἡνίοχους ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Καῖσαρ.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογισάμενος ὅτι ἐπιώρκασεν Ἀρμῆτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραιποσίτου, ὁ πατήρ τοῦ Καίσαρος, ἠμύσασθε ἕως τῶ ἄγιου βύπτισμα Βασιλακῶ μὴ προφθῆναι αὐτῶν, καὶ ὅτι πρατραπεῖς παρ' ἐμοῦ προφθῶκεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὰν γὰρ ἔαν ἀνδραιωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ, πάντως κἀμὲ παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτόν ἐπρήσα ἐπὶ τόπων μείναι στρατη-
 10 λάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκλείωσεν ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφαγῆναι Ἀρμῆτον τὸν ἀπὸ ἐπάταιω καὶ στρα-
 τηλάτην ὡς ἐπίορχον. καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν Κόχλιον τοῦ παλα-
 τίου κατὰ τὸ Δέκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἑπτακῶν θιωρῆσαι ὁ αὐτὸς Ἀρμῆτος. καὶ μετὰ τὸ φανερωθῆναι Ἀρμῆτον τότε καὶ τὸν
 15 υἱὸν αὐτοῦ Βασιλσκοῦ τὴν Καίσαρα νεώτερον ὅσα ἐχειροτόνη-
 σεν ἐπίσκοπον εἰς Κύζικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορέας πορφύραν βασιλικήν, ὡς Καῖσαρ, δημῆσας πᾶσαν τὴν οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ Ἀρμῆτου.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες αἱ ἐκ τοῦ ἔθνους P 327
 20 τῶν Σαμαρειτῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐκυράνησαν, καὶ ἔστησαν λή-
 σταρχον, ὀνόματι Ἰουστασῶν, Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν
 Καισαρείᾳ, καὶ ἐθιώρῃσεν ἱππικὴν, καὶ πολλοὺς ἐτόνευσεν ἡγε-

1. εἰς — ὁ om. R. ἰδ. εἶδαν] ἴδαν V, ἴδον P. 8. ὁ om. P. 13. δέ-
 κιμον R. 14. αὐτόν Ἀρμῆτον P. 15. ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν P.
 21. Ἰουστασῶν P. ἰδ. Σαμαρείτην PV. 22. θιώρῃσεν P.

Armati Magistri Militum Praesentalis Patris Caesaris, perjurium se-
 cum colens Zeno Imperator, ut qui per sanctum Baptisma Basilisco ju-
 rasset, cum se non proditurum: qui tamen, ait, a me impulsus illius
 prodidit, itaque mortuus est, quo pacto Majestati meae fidem servabit?
 Ubi adoleverit filius illius Caesar, prorsus in me perinde perfidus erit.
 Ego vero fidem illi servavi, dum ut Militum Magister permaneret, effecti,
 ac filium Caesarem dixi. Praecipit igitur Zeno Imperator, ut Armatum Ex-
 Consulē et Magister Militum velut perjurus interimeretur. Interfectusque est
 in Pakatii Cochlea, versus Decimum, cum ascenderet, Circenses spectaturus.
 Post caedem Armati, Basilisco filium Caesarem, adolescentem
 adduc, Cyzicū Hellepontū Metropolitae Episcopum ordinari curavit, ut
 qui purpuram Regiam, tanquam Caesar, induisset, bonis Armati omnibus
 in fiscum relatis.

Hiscē temporibus, arrepta nasciq̄ qua occasione, Samaritae in Pa-
 laestina tyrannidem excitavere, Justus quodam latronum principe Sa-
 marita coronato. Is porro Caesarem ingressus, Circenses exhibuit,
 multosque interfecit, Palaestinae imperans. Sed et concremavit Ecclē-

- μονεύων τῆς Παλαιστίνης. ἔκασεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Προβίου ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου
- R 756 *Καισαρείας*. καὶ εὐθέως ὁ δὸδξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιῶδης ἤλθεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ὡς ἱεροδιώκτης, ὁ ἀξιωματικὸς *Καισαρείας*, μετὰ τῶν Ἀρκαδιανῶν, καὶ δρηήσας κατ' αὐτοῦ Ἰουστασῆ συνέβαλεν αὐτῷ, καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστασῆς, καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ
- B τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθέως ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ καλούμενον Γαργαρίδην ἐκπύριον οἶκον μέγαν τῆς θεσποίνης ἡμῶν τῆς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Προκόπιου, ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύσας τοὺς ἐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος καὶ εἰρήνη.

V 261 Ἰνδ. ἡ. ια'. ὑπ. Συμμαχου μόνου.

- Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδωρικῷ τῷ γενομένῳ ῥηγὶ Ῥώμης προσῆλθεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης, ὀνόματι Ἰουβενάλια, διδάσκουσα αὐτὸν διὰ τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ πατρικίου
- C Φόρμου, καὶ ἐδύτωσόν με. καὶ ἐνεργῶν τοῖς δικολόγοις τῶν ἀμφοτέρων μερῶν εἶπεν αὐτοῖς διὰ τῆς αὔριου καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς δώσετε αὐτοῖς ὄρον καὶ ἀπαλλάξετε αὐτούς, 20

2. Ἰουστασῆς V, Ἰουστουῆς P. Conf. Malalas p. 382. 4. ὡς ἱεροδιώκτης] καὶ ὁ ἱεροδιώκτης Ῥήγης Malalas. 6. Οὐστιασῆ PV, Ἰουστουῆ R. ib. Ἰουστουῆ R. 12. Σαμαρείτην PV. 15. Θεοδωρικῷ P. 18. Φόρμου Malalas p. 384. ib. τῶν] αὐτῶν P. 19. καὶ διὰ τῆς μετ' αὐτῆς] (vel potius αὐτῆς) sumpsit ab Malala.

Anni a. m. c. s. iam Sancti Probi, cum Timotheus Caesareae esset Episcopus. Confestim vero Asclepiades Palaestinae Dux cum suo praesidio venit, ut et Latrunculator, Caesareae magistratus, cum Arcadianis: contraque ipsum Justusam profectus, atque cum eo congressus, Justusam capite truncavit, ac illius caput, cum eo quo cinctum erat diademate, ad Zenonem Imperatorem transmisit. Idem porro Imperator Zeno illorum Synagogam, quae in loco Gargaride dicto erat, in aedem sacram, eamque ingentem, Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, statim convertit: instaurata praeterea Sancti Procopii aede. Edixit etiam ne Samaritae deinceps militarent, bonis potentiorum omnibus proscriptis: unde et terror est insecutus, paxque firmata.

A. C.

5993. 485. xi. Ind. viii. Symmacho solo Cos.

Hoc anno, ad Theodorichum, qui Romae regnabat, accessit femina Senatorii generis Romana, Juvenalia nomine, Regemque hisce verbis est allocuta: *Tertium jam annum cum Formo Patricio controversiam habeo, fac ut expediat. Rex accersitis utriusque partis iudicibus: Nisi, inquit, intra crastinum diem sententiam tuleritis, et litigantes dimiseritis, pleciam vos capite.* Il vero biduo invicem congressi, sententia

[Ol. Iph.]

1. 316.

ἀποκεφαλῶ ἡμᾶς. καὶ καθίσαντες διὰ τῶν δύο ἡμερῶν εἶπαν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὄρον, καὶ ἀπῆλλαξαν αὐτούς. καὶ ἄψωσα κηρὸς ἡ Ἰουβενάλια προσῆλθεν αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι εὐλυτρώθη ἡ ὀλίχη αὐτῶν. καὶ ἡγανάκτησεν ὁ αὐτὸς ῥῆξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀγαγὼν αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς, *Διὰ τί, ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας καὶ ἀπῆλλάξατε αὐτούς, εἰς τρεῖς ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισεν τοὺς δύο δικολόγους ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐγένετο φόβος. καὶ ἐποίησε διατάξιν περὶ ἐκάστου νόμου. καὶ ἐξελεθῶν ἀπὸ Ῥώμης οἴκησεν τὴν Ῥάβενναν, πόλιν παραθαλάσσιαν, ἕως θανάτου αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥῆξ Ῥώμης ὃ ἐκ γένους αὐτοῦ Ἀταλλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὃ ἐστὶν ἐξωκιονίτης.*

Ἰνδ. θ'. ιβ'. ὑπ. Λογγίνου καὶ Δεκίου.

15 Ἰνδ. ι'. ιγ'. ὑπ. Βοηθίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ θεομηρίας σεισμοῦ Κωνσταντινούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος μηνὶ γορπιαίῳ σепτεμβριῳ κς' ἐπ' ὄλλγον διάστημα ἕως τοῦ Ταύρου.

τις' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. ια'. ιδ'. ὑπ. Δυναμίου καὶ Σιφιδίου.

2. ἀπῆλλάξαντες P. 3. Οὐβενάλια V. 4. εὐλυτρώθη P. 9. ἀπὸ Ῥώμης om. P. 10. Ῥάβειναν P. Ῥάβαιναν V. id. παραθαλάσσιον P. 15. Βοηθείου RV, Βοηθαίου P.

A. C.

[Ol. Iph.]

ex legibus data, utrumque dimiserunt. Tum Juvenalis accensis cereis Regem convenit, ut gratias ageret quod a lite esset absoluta. At Rex indignatus, accersitis iudicibus: *Quare, inquit, quod uno biduo consecistis, protraxistis in triennium?* Et extemplo utriusque partis iudices securi percussit, ex quo ingens in alios ortus est terror. Rex postmodum Decreto de singulis legibus edito, urbe digressus, Ravennam maritimam civitatem concessit, ubi usque ad vitae exitum habitavit. Post Theodorichi mortem, ex illius stirpe Romae regnavit Atallarichus. Fuit autem ille ex haeresi Ariana, id est Ercionita.

486. XII. Ind. IX. Longino et Decio Cos.

2.

487. XIII. Ind. X. Boethio solo Cos.

3.

Hoc ipso anno, Constantinopolis alteram a terrae motu cladem ex divina ira passa est mense Gorpiaco, XXVI. Septembris, in brevi spatio, usque ad Taurum.

CCCXVII. Olympias.

488. XIV. Ind. XI. Dynamio et Sifidio Cos.

4.

Ἰνδ. ιβ'. ιε'. δπ. Ἐδνεβλου και Προβίνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιε'. επ. Λογγίνου τὸ β' και Φαύστου τὸ β'.

Λέγει δτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρατῆρας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις και πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν, ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανός, τίς μετ' αὐτὸν Ζήνωνα βασιλεύει, και ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ δτι τὴν βασιλειαν αὐτοῦ και τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. και ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέλαχεν τὸν πατρικιον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα και ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικιου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. και δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττεσθαι: ἔντινα οἱ φυλάσσοντες ἔξκοβίτωρες ἐπιβίβωσιν ἀγχοῖν κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος. και ἀκούσας ὁ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδύρησε τὸν βασιλεῖα Ζήνωνα διὰ τὸν πατρικιον Πελάγιον, δτι ἐφορεύθη. και εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, και ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ πάλαιον σφραγῆναι. ὁ δὲ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, και δτι μετεστάλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήχθετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εὐξασθαι, και κατελθὼν ἐκ τοῦ δρχήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, και ἔμεινεν ἐκεῖ ἔσω, και ἐβρόύσθη πικροῦ θανάτου.

7. αὐτοῦ om. P. 12. ὁ om. P. 17. ὅτε μετεστάτης V. 18. Post ἑαυτὸν V addit τὸν pene evanidum. 21. ἐβρόύθη PV.

A. C.

489. xv. Ind. xii. Eusebio et Probino Cos.

490. xvi. Ind. xiii. Longino II: et Fausto II, Cos.

Cum rogasset Imperator Zeno Maurianum Comitem, virum doctissimum; qui multa illi hactenus praedixerat, (is enim arcana quaedam noverat) quis post se imperaret; ex eo didicit fore ut illius imperium et uxorem exciperet quidam Ex-Silentiaro. Quibus intellectis, Pelagium Patricium comprehendit, qui Silentiarium egerat, et inde ad Patricii pervenerat dignitatem, virum sapientem, bonisque illius publicitatis, jussit custodiri: quem deinde Excubitores, ipsius Zenonis Imperatoris jussu, laqueo suffocarunt. Quod Arcadius Praefectus Praetorio accipiens, Zenonem Imperatorem convitiis est insectatus, quod Pelagium Patricium interfecisset. Zeno perlata ad se Pelagii criminatione, jussit, simul ac Palatium ingrederetur; occidi: Praefectus vero Praetorio Arcadius cum id rescisset; seque ab imperatore accessuri videret, versus Magnam Ecclesiam transiens; simulavit se velle precari, et exscenso curru, ingressus est Magnam Ecclesiam Constantinopolis, ibique intus moratus, ab acerba morte liberatus est.

491. xvii. Ind. xiv. Olybrio sole Cos.

[Ol. Iph.]

1. 317.

2.

3.

Ἰνδ. ιδ'. ιζ'. ἑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

V 262

τιῆ Ὀλυμπιάς.

Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπριλίῳ δυσεντενρία D
ληφθεὶς Ζήνων τελευτᾷ, ὧν ἐτῶν ξέ' καὶ ἡμερῶν ἐννέα.

5 Ῥωμαίων μὲ ἔβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος, ὃ ἐκ τῆς
νέας Ἡπείρου ἐπαρχίας, ἀπὸ σιλενταρίων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρειοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ ξανθικῷ τῷ καὶ ἀπρι- R 760
λίῳ τῇ ε' τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἔτους χρη-
ματίζοντος κατὰ Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ' καὶ φ'. καὶ ἔγχε
10 τὴν δέσποιναν τὴν Ἀριάδην, τὴν Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασι-
λέως γενομένην γαμετὴν. ἔβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος
ἔτη κζ'. ὁμοῦ κζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. ἑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου καὶ Ρούφου.

P 329

Ἰνδ. α'. β'. ἑπ. Εὐσεβίου τὸ β' καὶ Ἀλβίνου.

15 Ἰνδ. β'. γ'. ἑπ. Ἀστερίου καὶ Πραισιδίου.

Ἰνδ. γ'. δ'. ἑπ. Βεάτωρος μόνου.

τιθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ε'. ἑπ. Παύλου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ζ'. ἑπ. Ἀναστασίου Ἀγνούστου τὸ β' μόνου.

20 Ἰνδ. ζ'. ζ'. ἑπ. Ἰωάννου Σκυθοπολίτου καὶ Παυλίτου.

Ἰ. Ἀρειοβίνδου R. 9. ζλ' θλ' cum Malala p. 391. 8. Clintonus Fast. vol.
II. p. 367: 11. γαμετὴν om. P. ib. δὲ om. P. 10. Βεάτωρος P.

A. C.

[Ol. Iph.] Annl. a. c.

CCCXVIII. Olympias.

Hec anno, mense Xanthico, sive Aprili, Zeno sanguinis
fluxu correptus diem suum ubiit, annos natus lxxv. dies ix.

Imperavit xlv. Anastasius Dicoius, ex Nōvas Epiri Pro-
vincia oriundus, Ex-Silentiarlo, Olybrio Areobindi filio Con-
sule; cōronatus est mense Xanthico, seu Aprili, feria v. in-
joris Hebdomadae, Indictionis xiv: anno secundum Antiochiae
magis aetram dxxxvii. diciturque Dominam Atiaden Augu-
stam, Zenonis decessoris uxorem. Imperavit Anastasius annos
xlvi. Colliguntur anni vi. mxxvii:

492.	i.	Ἰνδ. xv.	Ἀναστάσιος Ἀγούστο καὶ Ρούφος Κοσ.	4.	6000.
493.	ii.	Ἰνδ. i.	Εὐσεβίος II. καὶ Ἀλβίνος Κοσ.	1.	318.
494.	iii.	Ἰνδ. ii.	Ἀστερίος καὶ Πραισιδίου Κοσ.	2.	
495.	iv.	Ἰνδ. iii.	Βεάτωρος μόνος Κοσ.	3.	

CCCXIX. Olympias.

496.	v.	Ἰνδ. iv.	Παῦλος μόνος Κοσ.	4.	
497.	vi.	Ἰνδ. v.	Ἀναστάσιος Ἀγούστο II. μόνος Κοσ.	1.	319.
498.	vii.	Ἰνδ. vi.	Ἰωάννης Σκυθοπολίτης καὶ Παῦλος Κοσ.	2.	

B Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἱππικοῦ ἀγομένου παρεκάλου οἱ τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἀπολυθῆναι τινὰ συσχεθέντα ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως λιθοβόλους. καὶ οὐ παρεκλήθη ἀπὸ τοῦ δήμου ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος, ἀλλὰ ἀγανακτήσας ἐκίλευσεν ἄρμα κατ' αὐτῶν ἐξελθεῖν, καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη, καὶ κατῆλθαν οἱ δῆμοι κατὰ τῶν ἐξκουβιτῶρων. καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸ κάθισμα ἔρριψαν λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν οἷς εἰς Μαῦρος ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου. καὶ ἐξέφυγεν ὁ βασιλεὺς τὸν λίθον, ἐπεὶ ἐφρονεῖτο. καὶ θεασάμενοι οἱ ἐξκουβιτῶρες τὴν τοῦ αὐτοῦ Μαύρου τόλμαν, ὠρμησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἔκοψαν αὐτὸν κατὰ μέλος, καὶ οὕτω τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ δῆμος στενωθεὶς ἔβαλεν πῦρ ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ τοῦ Ἱππικοῦ· καὶ ὁ περιβόλος ὅλος ἐκαύθη ἕως τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. καὶ ὁ δημόσιος ἔμβολος ἕως τοῦ Ἐξαίπιου καὶ ἕως τοῦ φέρου Κωνσταντίνου ὅλως καυθεὶς κατήνεχθη διακοπῶν πανταχοῦ γενομένων, καὶ πολλῶν συσχεθέντων καὶ τιμωρηθέντων γέγονεν ἡσυχία, προαχθέντος ἐπάρχου πόλεως Πλάτωνος.

R 762 λέγει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος μετὰ τὸ περιγεῖσθαι αὐτὸν τοῦ Περσικοῦ πολέμου ἐτείχισεν τὸ Δόρας, χωρίον ὄντα

3. λιθοβόλους in margine V ab alia manu scriptum videtur. Conf. Malalas p. 394. 5. ἐλθεῖν P. 6. κατῆλθον P. 10. ἐκκουβιτῶρες V. 19. Omissio λέγει P Πλάτωνος λέγεις 20. Δοραχωρίον V, ὄν τὸ Δορακῶν m. R, quorum prius ad ὄντα pertinet, Δόρας χωρίον PR, ut infra.

His Coss. dum agerentur Circenses ludi, rogarunt Imperatorem Anastasium qui erant ex Factione Prasinorum, uti vinculis solverentur qui ob jactos lapides, in carcerem missi fuerant a Praefecto urbi. Verum id non modo impetrarunt ab Anastasio, sed et irritatus ille viros armatos accersiri jussit, unde ingens tumultus coortus est, Factionibus adversus Excubitores insurgentibus. Cumque ad Circi Tribunal pervenissent, coniecerunt saxa in ipsum Imperatorem Anastasium: in quibus Maurus quidam in Imperatorem lapidem emisit: quem Imperator declinavit, fuga elapsus, ne interficeretur. Excubitores, spectata Mauri audacia, impetu in illum facto, membra eum conciderunt, atque ita ille animam efflavit. Populus vero in arcum redactus, ignem in Chalcea Hippodromi sic appellatam immisit, ex quo Circi ambitus universus usque ad Imperatorium Tribunal conflagravit. Sed et publica Porticus usque ad Hexabippium, et usque ad Forum Constantini omnino exusta procebit. Verum caedibus ubique factis, multisque comprehensis et punitis, tumultus conquievit, creato Praefecto urbi Platone.

Imperator Anastasius, post relatas de Persis victorias, Doras maris cinxit, oppidum in Mesopotamia amplum omnino et munitum, in confinis Romanorum et Persarum situm: in eoque condidit Balnea publica duo,

τῆς Μεσοποταμίας μέγα πάνυ καὶ ὄχρῳν, κείμενον μέσον τῶν ὄρων Ῥωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λούτρα β' καὶ ἐκκλησίας καὶ ἐμβόλους καὶ ὄρια εἰς ἀπόθετα σίτου καὶ κιστέρας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κλη- 5 θῆναι Δόρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνης, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλέα Περσῶν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἔκρουσεν, ὅθεν V 263 καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Ἰνδ. ζ'. η'. ὑπ. Ἰωάννου Κυρτοῦ μόνου.

τκ' Ὀλυμπιάς.

P 830

10 Ἰνδ. η'. θ'. ὑπ. Πατρικίου καὶ Ὑπατίου.

Ἰνδ. θ'. ι'. ὑπ. Πομπηίου καὶ Ἀβιήνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. ὑπ. Πρόβου καὶ Ἀβιήνου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. ὑπ. Δεξικράτους καὶ Βολουσιανοῦ.

τκα' Ὀλυμπιάς.

15 Ἰνδ. ιβ'. ιγ'. ὑπ. Κεθῆγου μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. ιδ'. ὑπ. Σαβινιανοῦ καὶ Θεοδώρου.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. ὑπ. Ἀρεοβίνδου καὶ Μεσσαλά.

Ἰνδ. ιε'. ις'. ὑπ. Ἀναστασίου Ἀγούστου τὸ γ' καὶ Βεναντίου.

B

4. καὶ τὸ δὲ P. 13. Δεξιμάτων R. 17. Ἀρεοβίνδου V.

Ecclesias, Porticus, Horrea ad condendum frumentum, et Cisternas aquarum. Ideo porro oppidum istud Doras ab Alexandro Macedone appellatum fertur, quod eo in loco Darium Persarum Regem dorati, seu hasta percusserit: unde hodieque id nominis obtinet.

A. C.

[Ol. Iph.]

499. viii. Ind. vii. Joanne Gibbo solo Cos.

8.

CCCXX. Olympias.

500. ix. Ind. viii. Patricio et Hypatio Coss.

4.

501. x. Ind. ix. Pompeio et Avieno Coss.

1. 320.

502. xi. Ind. x. Probo et Avieno iterum Coss.

2.

503. xii. Ind. xi. Dexicrate et Volusiano Coss.

3.

CCCXXI. Olympias.

504. xiii. Ind. xii. Cethego solo Cos.

4.

505. xiv. Ind. xiii. Sabiniano et Theodoro Coss.

1. 321.

506. xv. Ind. xiv. Areobindo et Messala Coss.

2.

507. xvi. Ind. xv. Anastasio Augusto III. et Venantio

3.

Coss.

508. xvii. Ind. i. Celere et Venantio Coss.

4.

509. xviii. Ind. ii. Oppertano solo Cos.

1. 322.

510. xix. Ind. iii. Boethio solo Cos.

2.

511. xx. Ind. iv. Secundino et Felice Coss.

3.

512. xxi. Ind. v. Paulo et Musciano Coss.

4.

Chronicon Paschale vol. I.

39

Ἰουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλεῖα τῇ Ῥωμανίᾳ. καὶ ἔργων ὁ C Ἀρεόβινδος πέφαν. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἱππικοῦ δέχα διαδήματος. καὶ τοῦτο γινὼς ὁ πᾶς δῆμος ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἱππικόν, καὶ διὰ προσφωνήσεως 5 αὐτοῦ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Ἀναστασιακόν.

Ἰνδ. α'. ιζ'. ὑπ. Μάγνου μόνου.

D Ἐπὶ τούτου τοῦ ἑνάτου εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ἐν 10 R 764 δρόματι ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ ἀνῆλθις τις τέλειος, εὐσχήμων, βασιτάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτύξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγνὼς τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Ἴδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπαλείψω ἰδ'. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπῆλειπεν. καὶ διυπνισθεὶς καὶ καταρῥαγείς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς 15 Ἀναστάσιος, προσκαλεσάμενος Ἀμάντιν τὸν κουβικουλάριον καὶ πριμπόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ δρόματος δύναμιν. ὅστις Ἀμάντις εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι, βασιλεῦ· κἀγὼ γὰρ ἔθετα-

5. αὐτοῦ καὶ μ. R. 9. Ante hunc versum addit R' Ἰνδ. α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι'. ib. α' | ια' P. ib. ιζ' | ιζ' P. 11. ὄτι | ἔστη R. ib. λευ-
σχημων PV. Correxī ex Malala p. 408. 13. 12. κωδικίου V, m. R.
κώδικος P. 18. εἶδε PV. 14. ἀπολείψω P. 15. ἀπέλειπεν P.
ib. καταρῥαγείς] Conf. Cedreni p. 362. D κατέρραξε με εἰς τὴν γῆν.

A. C.

[Ol. Iph.]

Julianae Nobilissimae Patriciae acclamarunt (Factiones in Circo) ob illius conjugem: *Areobindum Imperatorem Romanis*, (volumus.) Fugitque Areobindus trans Fretum. Ac demum Anastasius Imperator in Circi Tribunal ascendit absque diademate. Quo cognito, populus omnis in Circum pariter ascendit: atque is habita oratione universam multitudinem sibi conciliavit.

Hoc anno, Longus murus, Anastasiacus appellatus, conditus est.

513.	xxii.	Ind. vi.	Clementis et Probo Coes.	1. 323.
514.	xxiii.	Ind. vii.	Senatore solo Cos.	2.
515.	xxiv.	Ind. viii.	Anthemio et Florentio Coes.	3.
516.	xxv.	Ind. ix.	Petro solo Cos.	4.
517.	xxvi.	Ind. x.	Anastasio et Agapete Coes.	1. 324.
518.	xxvii.	Ind. xi.	Magno solo Cos.	2.

Hoc Consule, vidit Anastasius Imperator per visum, virum quendam plena aetate, candida indutum veste, e regione stantem, ac codicem scriptum ferentem, qui evolutis quinque ejusdem codicis pagellis, Imperatoris lecto nomine, dixit: *Vide, ecce propter tuam insuperabilem avaritiam deleo XIV. annos.* Et suomet digito delevit. Imperator Anastasius experrefactus, ac viso percussus, Amantium Cubicularium et Praepositum accersivit, somniumque suum illi exposuit. Tum Amantius: *Acer-*

σάμην ταύτη τῇ νυκτι ὅτι ὡς ἴσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κρά- P 331
 τος, ὀπισθὲν μου ἔλθων χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι
 τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδα-
 φος, καὶ ἀνήλισκέ με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκυλισά-
 5 μενος βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ἀσιανὸν τὸν φιλόσοφον καὶ ὀνειρο-
 κρῆτην εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμάντιος. ὁ δὲ
 ἐσαφῆνισεν αὐτοῖς τὴν αὐτῶν δύναμιν καὶ ὅτι μετ' ἄλλῃον χρόνον
 τελειοῦνται. καὶ μετ' ἄλλῃον ἀρῆρωσθήσας ὁ βασιλεὺς Ἀναστά-
 10 σιος ἔκειτο· καὶ ἀστραπῆς γενομένης καὶ βροντῆς μεγάλης πάνυ V 264

10 θρονηθεὶς ἀπέδωκεν τὸ πνεῦμα, ὧν ἐνιαυτῶν ἕ' καὶ μηνῶν πέντε. B

Μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀνυστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσιν
 ὁ θειότατος Ἰουστίνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θράξ, ἐπὶ τῆς ὑπατείας
 Μάγνου, μηνὶ πανέμῳ τῷ καὶ ἰουλίῳ θ', ἰνδ. ια', χρηματίζον-
 15 τος κατὰ τοὺς Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους, εἴσθ', ὅντινα ὁ σιρω-
 15 τὸς τῶν φυλαττότων τὸ παλάτιον ἐξκουβιτώρικ ἅμα τῷ δῆμῳ
 στέφαντες ἐποίησαν βασιλεία· ἦν γὰρ κόμης ἐξκουβιτώρων. καὶ
 ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. ὁμοῦ ελς'.

Ἰνδ. β'. ιη'. ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου καὶ Εὐθερίχου.

Οὗτος Ἰουστίνος ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνέβλεν Ἀμάντιον τὸν C
 20 πραιπόσιτον αὐτοῦ καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον τὸν Λαυ-

2. χοῖρος ἔλθων P. 6. δὲ om. R. 10. τὸ om. P. 12. Βενδαρίτης]
 Scribendum videtur Βεδεριανίτης. Βεδερίτης Alemannus ad Procop.
 Hist. arc. c. 6. id. τῆς om. P. 14. Ἀντιοχείας PV. 18. β'. ιη'.]
 ιβ'. α'. P. 20. τὸν Λαυσιανὸν καὶ Θεόφιτον κόμητα om. P.

num, inquit, oivas, Imperator: ego quoque hac eadem nocte haec vidi:
 dum coram vestra Majestate consisterem, pone me porcus ingens venit,
 qui chlamydis meae ora rostro apprehensus, haecque subinde vellens, in
 terram me dejecit, ac proculentum et decoratum absumpsit. Advocato
 deinde ab Imperatore Proclo Asiatico Philosopho, et Somniorum conje-
 ctore, quod per nocturnam speciem viderat is illi exposuit: similiter et
 Amantius. Ille vero somniorum vim is declaravit, et quod uterque
 brevi esset moriturus. Imperator paulo post decubuit: cumque eoru-
 tum, ingensque omnino fieret tonitru, exterratus, animam efflavit, annos
 tum natus xo. et mensibus v.

Post imperium Anastasii Dicori, imperavit piusissimus Justinus Bede-
 rita, Thrax, Magno tum Consule, mense Panemo, Julii ix. Indict. xi.
 anno juxta Antiochenorum Syriae aera DLXVI. quem Excubitorum, qui
 ad Palatium excubias agebant, militia, una cum plebe, coronatum Impe-
 ratorem proclamavit: erat enim Comes Excubitorum, imperavitque an-
 nos ix. Colliguntur anni vi. MXXXIV.

A. C.

[OL Iph.]

519. 1. Ind. XII. Justinus Augusto et Euthericho Coss.

3.

Hic Justinus simul ac imperium accepit, Amantium Praepositum
 suum, et Andream Cubicularium, ejusdem Amantii Domesticum, de medio

σιακὸν καὶ Θεόκριτον κόμητα τὸν τοῦ ῥηθέντος Ἀμαντίου δομέ-
στικον, ὃν βρούλετο ποιῆσαι βασιλεὺς ὁ αὐτὸς Ἀμάντιος, δεδω-
κὼς αὐτῷ Ἰουστίνῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος
βασιλεὺς, καὶ ῥογένεσεν. ὁ δὲ στρατὸς καὶ ὁ δῆμος λαβόντες
οὐχ ἔβλυντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλεὺς, ἀλλ' ἐποίησαν τὸν αὐ-
τὸν Ἰουστίνον βασιλεὺς. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὡς
τυράννον καὶ βουλευθέντας ἐπιβουλεύσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ῥογένεσεν αὐτούς. ἐσφάγησαν δὲ εἰς τὸ παλάτιον ἔσω.

R 766
D

Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν πατρικίον Ἀπίωνα
καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν καὶ Φιλόξενον καὶ αὐτὸν 10
ἀπὸ στρατηλατῶν, πεμφθέντους εἰς Ἴξορίαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ
βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἑπαρχον πραιτωρίων, Διο-
γενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς, καὶ Φιλόξενον μετὰ
χρόνον ἐποίησεν ὑπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνῆλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φο-
βρός, ἠνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτίνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κά-
τω, ὅτινα ἔλεγόν τινες πωγωνίαν εἶναι· καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄν-
θρωποι.

P 332

τὴν Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. β'. ὑπ. Βιταλιανοῦ καὶ Ρουστικίου.

20

2. ἠρούλετο P. 5. οὐκ V. ib. εἴλοντο P. 6. τὸ om. P.
15. εἰς πέραν] ἐπέραν V. Conf. ad p. 335. C. 16. τὸ] τῷ R.
18. „ταβ, τυγ, τυδ'. Tertia et quarta omittae cum cum duobus annis
secundae.“ m. R. 20. Βιταλιανῶ P.

sustulit, quod idem Amantius Imperatorem Theocritum facere in animo
habuisset, datis ipsi Justino pecuniis, quas erogaret ut Theocritus ille
Imperator fieret. Atque revera is pecunias dedit: verum iis acceptis,
Praetoriani, plebsque, posthabito Theocrito, ipsum Justinum creavere
Imperatorem. Postquam igitur Imperator factus est, illos tanquam ty-
rannos, quique imperio suo insidias struerent, interfecit. Caesi autem
sunt intra Palatium.

Idem vero Imperator Apionem Patricium revocavit, et Diogenianum
Ex-Magistro militum, et Philoxenum perinde Ex-Magistro militum, a de-
cessore Imperatore in exilium missos. Ac Apionem quidem Praefectum
Praetorio: Diogenianum vero Ex-Magistro militum per Orientem, Phil-
loxenum denique post aliquod tempus Consulem dixit.

Eodem anno, exortum est in ulterioribus Orientis partibus astrum
horrendum, quod Comestam vulgo vocant, radium inferius demittens. Id
Pogoniam esse quidam asserebant: unde ingens homines invasit pavor.

CCCXXV. Olympias.

A. C.

520. II. Ind. XIII. Vitaliano et Rustico Coss.

[Ol. Iph.]

4.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ καὶ Οὐαλερίου.

Ἰνδ. ιε'. δ'. ὑπ. Συμμαχοῦ καὶ Βοηθίου.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάξου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἢ μόνον ἐτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαμνάξης, ἐθθίως 5 ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστινόν. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς παρεκάλεσεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν Β βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, γινόμενον χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀνυγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἶα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ 10 προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντι τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεὺς Περσῶν Κωάδης, καὶ παρὰ Πέρσiais ἐκράτει ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος ἄλλον βασιλέα στέφεισθαι τούτοις ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν, τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ V 265 15 Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἐφωτίσθη· καὶ χριστιανὸς γενόμενος ἔζημε γυναῖκα Ῥωμαίαν, ἔκγονον Ὀνίνου τοῦ πατρικίου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν, Οὐαλεριανῆν. ἦντινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγεν, προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέφανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδιν ἄσπρον ὀλοσηρικόν, ἔχον ἀντι

2. Βοηθίου PV. 3. Ζαμνάξου R et mox Ζαμνάξης. Ζαμνάξου m. R. 4. ἢ PV. 7. γινόμενον P. 12. Καβάδης m. R. Κανάδης P. ib. ὡς δὲ R. 19. αὐτοῦ om. P. 20. χλαμύδην PV. ib. ἄσπρον m. R. ib. ἔχων PV.

521. III. Ind. xiv. Justiniano et Valerio Coss. 1. 325.

522. IV. Ind. xv. Symmacho et Boethio Coss. 2.

Hoc anno, Tzathius, Zamnaxis Lazorum Regis filius, simul ac obiit pater Zamnaxes, confestim profectus est Constantinopolim ad religiosissimum Imperatorem Justinum, seque ei totum commendavit, illum deprecatus, uti se Lazorum Regem ab ipso Romanorum Imperatore creatum, ac Christianum effectum, renuntiaret; ne ex more a Persarum Rege inauguratus, veluti subditus, et ab illo Rex dictus, sacrificia facere, aliosque omnes Persarum cultus exequi cogeretur. Erat autem ea tempestate Persarum Rex Cavades; et apud Persas ea invaluerat consuetudo, ut Lazorum Rege defuncto, ab Rege Persarum, qui tum rerum potiebatur, alius qui ex Lazorum gente esset Rex iis daretur. Susceptus itaque ab Imperatore Justino Tzathius, ac Christianus effectus, uxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini Patricii et Ex-Cura Palatii neptem: quam secum in regionem suam abduxit, cum antea creatus fuisset et coronatus Lazorum Rex ab Imperatore Justino, gestans diadema Romanorum, et chlamydem candidam holosericam, habens etiam loco purpuræ

- πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν τὰ βλεν, ἐν ᾧ ἐπῆρχεν ἐν μέσῳ στη-
 θύριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτήρος Ἰουστινίου καὶ
 B 768 στιχάριν ὕσπρον πυραγαυδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμμία
 βασιλικά, ὡσούτως φέροντα τὸν χαρακτήρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 D Ἰουστινίου. τὰ γὰρ τζαγγλα αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ
 ῥουσαία, Περσικῶ σχήματι, ἔχοντα μαργαριτας· ὁμοίως δὲ
 καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἐπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ
 βασιλέως Ἰουστινίου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐ-
 αλεριανή, ὡς ἄπαξ ἀναγκασθεῖσα ἦτοι προτραπέῖσα γαμηθῆναι
 αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. καὶ γνοὺς τοῦτο Κωῳδῆς βασιλεὺς 10
 Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινίῳ ταῦτα,
 ὅτι Φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης
 τὰ ἐχθρῶν πρῶτεις. Ἴδού γὰρ τὸν ὑποκειμένον μοι βασιλεῖ
 P 338 Λαζῶν αὐτὸς προχειρίσω, μὴ ὄντα ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων διοίκη-
 σιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Περσῶν τάξιν ἐξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα 15
 ἀπεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινίος ταῦτα. Ἡμεῖς τι-
 να τῶν ὑποκειμένων τῇ σῆ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα οὔτε
 προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθῶν τις ὀνόματι Τζάθιος εἰς τὰ ἡμέτερα βα-
 σίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσθῆναι μωσαρεῶ τινος καὶ ἑλλη-
 νικοῦ δόγματος καὶ ἀσειβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδικῶν, καὶ 20
 χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπου-
 ρανίου Θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων, καὶ κωλύσαι τὸν βουλόμ-

1. ταῦτιν P. 2. αἰηθαίδιν PV. Correxī ex Malala p. 413. 14.

tabulam auream regiam, in cujus medio efficta erat imaguncula caerulea pectoralis Imperatoris Justinī: et tunicam albam reticulatam opere auro plumario Regio, habentem similiter ejusdem Justinī Imperatoris imaginem. Ipsiis vero cothurni, juxta gentis suae ritum, russei erant coloris, more scilicet Persico, margaritis distincti et exornati: quemadmodum etiam illius Zona unionibus interstinguebatur. Multis porro donis ab Imperatore Justino cohonestatus est, ac uxor ejus Valeriana, ut quae plane coacta, vel certe impulsā, nupserat, in aliena regna profectura.

Coades vero, seu Cavades Persarum Rex rei gestae certior factus, Imperatori Justino haec per legatum nuntiavit: Cum amicitia paxque inter nos hactenus tractata sit ac firmata, hostilia tamen moliris. En Lasorum Regem mihi subditum ipsemet inaugurasti, cum sub Romanorum provincia nunquam, sed ab omni hominum memoria sub Persarum dominatione extiterit. Ad haec Justinus Imperator respondit: Neminem ex iis qui Regno tuo subjecti sunt, vel accepimus, vel accipimus: sed cum quidam, Tyathius nomine, in terras nostras venisset, pedibus nostris adcolutus, eum nos deprecatus est, uti ad impura quaedam et pagana religione, impiisque sacris, et malorum daemoneum praestigiis exploraret, ac Christum profiteri sibi liceret, aeterni ac caelestis Dei, et conditoris uni-

νον εἰς τὸ βέλτιον ἐλθεῖν καὶ γινῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. B
 ὅθεν χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον καὶ ἀξιοθέλτα τῶν ἐπουρανίων
 μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελίσσαμεν χώραν.

Καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.
 5 καὶ προέβρεψε Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ῥήγμα
 τῶν Οὐννων ὀνόματι Ζιλγβι. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασι-
 λεὺς Ἰουστίνος καὶ ὡς πρῶτῃν αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτροπύμενος
 πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύντα-
 ξεν λαβῶν μεθ' ὅρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

10 Ὁ δὲ αὐτὸς Οὐννος προτραπείς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλ-
 θεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων μετὰ χιλιά- C
 δων κ', ὀφειλῶν Ῥωμαίοις πολεμῆσαι.

Ὁ δὲ θεοῦτατος Ἰουστίνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβυτοῦ Κωάδη R 770
 τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐπ' ἄλ-
 15 λω τινὲ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιλγβιφος ῥήγος τῶν Οὐννων πα-
 ραβασιαν καὶ ἐπιορκίαν καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσαστο χρήμα-
 τα κατὰ Περσῶν, ὀφειλῶν αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ
 τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος Ῥωμαίων συμμαχεῖν, καὶ ὅτι Δεῖ ἡμᾶς
 ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν τούτων
 20 παλίσσθαι. καὶ γινούς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπρω- V 266
 τησεν τὸν Ζιλγβιν, εἰρηκῶς αὐτῷ ὅτι Δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥω- D
 μαίων προτραπείς κατὰ Περσῶν; καὶ εἶπεν ὁ Ζιλγβις ὅτι Ναί.

9. παρ' om. P.

10. δὲ om. P.

15. Ζιέγβιφος P.

19. κν-
 ῶν m. R., κωνῶν PV.

*vari virtutem et majestatem obtentatus, hunc ad meliorem religionem
 transire volentem, ut verum Deum agnosceret impedire non decebat. Unde
 Christianis sacris initiatus, coelestibusque mysteriis dignatus, in suam
 regionem remisimus. Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Persas
 intercessere. Eodem igitur anno, Coades Rex Persarum Hunnorum Re-
 gem, Zilgbi nomine, adversus Romanos concitavit. Quod cum rescisset
 Justinus, ut qui ipse ad Romanorum auxilium, missis multis muneribus
 illum prius invitaret, foedusque jurejurando cum eo firmarat, non mo-
 dico dolore affectus est.*

Hunus porro a Persis impulsus ad Persarum Regem Coadem cum
 xx. milibus profectus est, adversus Romanos bellum gesturus.

Religiosissimus autem Justinus, cum benevola sua responsione, Co-
 adae Persarum Regi per legatum, velut alterius negotii nomine missum,
 Ziangbris Hunnorum Regis perfidiam ac perjuriam significavit: et quod
 is a Romanis pecuniam accepisset, quo Persas, sub praesentis tempus in
 Romanorum partes transeundo, cum iis praesentibus, prederet: Nos
 provido, cum frater simus, decet ut amicitiam invicem colamus, et a con-
 sibus istis non patiamur nobis illud. Quibus intellectis, Coades Persa-
 rum Rex Zilgbi percontatur, hisque affatur verbis: *Accipisti ne donum a
 Romanis contra Persas sollicitatus? Cui Zilgbi, Etiam, inquit. Tam*

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κωιάδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεΐλεν, πέμψας καὶ αὐτῶν πλῆθος πολὺ, ἀγροῦντων τῶν Οὐννων ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη καὶ αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἄλλης χώρας τινῶν, φησὶν, ἐπελθόντων τοῖς Οὐννοις καὶ τῷ ῥῆγι αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Οὐννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον. καὶ ἴδοξε λοιπὸν ὁ Κωιάδης P 334 λαλεῖν, φησὶν, περὶ πάντων εἰρήνης ἦτοι φιλίας, δηλώσας διὰ Βροῦτου πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστινῷ.

Ἰνδ. α'. ε'. ὑπ. Μαξιμίου μόνου.

τῆς Ὀλυμπιάδος.

10

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ τὸ β' καὶ Ὀπιλιῶνος.

Ἰνδ. γ'. ζ'. ὑπ. Φιλοξένου καὶ Πρόβου.

Ἰνδ. δ'. η'. ὑπ. Ὀλυβρίου μόνου.

Ἰνδ. ε'. θ'. ὑπ. Μαβοροτίου Ῥωμαίου μόνου.

B Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὄγδοον ἔτος καὶ μῆνας θ', ἡμέρας ε', 15 τῆς βασιλείας Ἰουστινῶν τοῦ θειοτάτου συνεβουσίλευσεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοῦ συγγενὴς ὁ μεγαλόψυχος εἰς ἐπερβολὴν, μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς, καὶ ἐστεφῆθη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστινῶν τοῦ αὐτοῦ θείου μηνι Ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπρίλιον πρώτην, ἰνδικτιῶνος ε', τοῦ R 772 εοφ' ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου

9. Μαξιμίου P. 14. Μαβοροτίου R, alterum in m. ponens.

Coades iratus illum interfecit, multosque ex Hunnis sub nocte sustulit, ingenti in illos immissa militum copia, ignorantibus his a Persarum Rege contra se missos, cum ex aliis regionibus advenissee, seque ac eorum Regem aggressos esse ii arbitrarentur. Caeteri qui caedem evaserant, fugam arripuerunt. Tum vero Coades deinceps pacisci cum Romanis, ut fertur, decrevit, missoque ad Justinum Imperatorem legato Brece, amicitiam instauravit.

A. C.

523. v. Ind. i. Maximino solo Cos.

[Ol. Ip.]

3.

CCCXXVI. Olympias.

524. vi. Ind. ii. Justiniano II. et Opilione Cos.

4.

525. vii. Ind. iii. Philoxeno et Probo Cos.

1. 326.

526. viii. Ind. iv. Olybrio solo Cos.

2.

527. ix. Ind. v. Mavortio Romano solo Cos.

3.

Anno viii. cum mensibus ix. diebusque v. imperii religiosissimi Justiniani exacto, cum illo imperavit piissimus Justinianus, illius affinis, iugentis vir animi supra quam vulgo solet, et cum conjugē Theodora renuntiatus, coronatus est a religiosissimo Justino illius avunculo, mense Xanthico, secundum Romanos, Aprilis, die i. Indictione v. aerae Antio-

Μαβροτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ἐκάστῃ πόλει, πέμψας θείας σάκρας ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιῶντας καὶ μήτινα λιθοβολεῖν ἢ φονεῦν, ἀλλὰ θεωρεῖν ἐν- C
5 τάκτως· καὶ φόβον ἐδειξε πολλὸν καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλεῦ Ἰου-
στίνον ἐκ τοῦ ἔλκουσ οὗ ἔλθεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἐξ ἧς ἔλαβε σα-
γίττας ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῆσαι μηνὶ λαῶν, κατὰ Ῥωμαίους
αὐγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥραν τρίτην, τῆς παρουσίας
10 ἐ' ἐπινεμήσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οἴ'.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσεν μονάρχῃς Ῥωμαίων Ἰουστινιανὸς D
Ἀγούστος ἔτη λή', μῆνας ια'. ὁμοῦ, ςοε'.

Ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀφ' οὗ περ
ἀνηγορεύθη βασιλεύς, τουτέστιν ἀπὸ μηνὸς ξανθοῦ, κατὰ
15 Ῥωμαίους ἀπριλίου α'. Ἰνδ. ε'.

τκζ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ς'. α'. ἔπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ P 335
βασιλείας μηνὶ ἀέθνυλῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίου πρώτῃ, τῆς
20 ἔκτης ἐπινεμήσεως, τοσαῦτα ἔθροψε χρήματα καὶ παρέσχε πᾶσιν V 267
ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ἐπατεύσας.

2. καὶ ἐν ἐκάστῃ πόλει om. P. 3. ὥστε] εἰς τε P. 4. μὴ λιθοβολεῖν
τινα P. 9. κυριακῇ] κατὰ R. 13. δὲ om. P. 21. ἐπατεύσας P.

chia Syriae anno DLXXV. Consule praefato Mavortio Romano. Qui quidem Imperator Justinianus Constantinopolitanae civitatis statum emendavit et composuit, emissis Sacris jussionibus, quibus de seditiosis ac tumultus excitantibus, vel caedes facientibus poenae exigenterent, vetareturque ne quis ullum in posterum occideret, vel lapidibus impeteret, sed ut singuli in spectandis Circusibus, modeste se gererent, imperabatur: quo facto magnum incussit terrorem, pace in omnibus provinciis stabilita. Interea accidit ut Imperator Justinus ex ulcere pedis, quod ex sagittae ictu in praelio accepto ortum erat, objecit, mense Lou, secundum Romanos, Augusti i. die Dominica, hora III. praesentis v. Indictionis. Moritur vero annos natus LXXVII.

Solus deinceps imperavit Justinianus Augustus annos xxxviii. menses xi. Colliguntur anni vi. DLXXV.

Numeratur tempus illius imperii ex quo Imperator est renuntiatus, id est a mense Xanthico, secundum Romanos Aprilis i. Ind. v.

CCCXXVII. Olympias.

A. C.

[Ol. Iph.]

528. i. Ind. vi. Justiniano Augusto III. solo Cos.

4.

Justinianus Imperator anno imperii i. mense Audynaeo, secundum Romanos Januarii i. Indict. vi. tantam vim pecuniae sparsit, omnibusque praebuit, quantam nullus alius Imperator in Consulatu sparserat.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίῳ τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφρῆντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζάθως ἐπεμψε, καὶ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς Ῥωμαίων βοηθείας. καὶ ἐπεμψεν αὐτῷ πλῆθος στρατιωτῶν ὃ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καὶ στρατηλάτας τρεῖς, Βηλισάριον καὶ Κήρυκον⁵ καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδίας. καὶ συνέκρουσαν πόλεμον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ
 B τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προεδίδουν ἀλλήλους καὶ ἐγνώριζον κατ' ἀλλήλων τῷ βα-
 R 774 σιλεῖ, καὶ διεδέξατο αὐτούς, Πέτρου τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ¹⁰ νοταρίων τοῦ βασιλέως κατελθόντος καὶ ἀποκινήσαντος αὐτούς καὶ λαβόντος τὰ ἐξέδιστα παρ' αὐτῶν, καὶ συμβαλόντος τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκοψαν Πέρσας.

Ἐν τοῦτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνεπέσει τὸ προάστιον Συκάς πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι Κων-¹⁵ σταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν καὶ τὰ τεῖχη, δωδεκάκως δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν.
 C ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι' ἧς δύναται τις τὴν πορταίαν ποιῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέρας εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν, ὃ²⁰ ἦν πρώην ἀρξάμενος κτίζειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τὸ ἐν τοῖς Δαγισθαίου.

2. προσφρῆντι P. 9. τῷ βασιλεῖ om. R. 10. ἐδιεδέξατο P.
 12. συμβάλλοντος P. 18. πορταίαν PV. 19. εἰς] εἰ PV. Conf. ad p. 831. D. 22. Δαγισθαίου] τοῦ Δαγισθαίου m. R.

Eodem anno, Persae Tzathio Lazorum Regi bellum intulere, quod Romanis se adjunxisset. Tzathius autem ad Imperatorem Justinianum legatum misit, petens ab eo sibi auxilium ex Romanis submitti. Misitque idem Justinianus Imperator exercitum, et tres Magistros militum, Belisarium, Cerycum, et Irenaeum Pentadiae filium: commissoque praelio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra duces Justinianus Imperator, quod ex invidia sese mutuo prodidissent, et alter alterius consilia Regi detulisset, iis exauctoratis, Petrum Magistrum militum et Ex-Notario Imperatoris misit, qui iis remotis, sumptuque copiarum praefectura, una cum Lazis Persas aggressus, multos ex eis cecidit.

Hac ipsa tempestate, Justinianus Imperator suburbanam, Sycas prius appellatam, quodque e regione Constantinopolis situm est, instauravit, ut et ejus Theatrum, et muros: concessoque eidem jura civitatis, Justinianopolim nuncupavit. Aedificavit etiam pontem, per quem ab opposita regione in Felicem urbem transiretur.

Idem Imperator absolvit Balneum publicum, quod prius Imperator Anastasius in Dagisthaei tractu inchoaverat.

Ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μεσίταλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέραν μεγάλην, βουλόμενης βαλεῖν τὸ Ἀδριάνειον ὕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτήν. ὅνπερ ἀγωγὸν ἀνενέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς, κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ βασιλέως 5 τοῖς Βυζαντίοις εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυζάντιον.

Ἰνδ. ζ'. β'. ὑπ. Δελίου μόνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνεπληρώθη καὶ ἐκελύσθη αὐθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ἐς' κυλιανῶν ἀπριλίῳ τῆς ἐνε- 10 στώσεως ζ' ἐπιμελήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ θεοῦ φιλανθρωπίας γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Ἰνδ. η'. γ'. ὑπ. Λυμπαδίου καὶ Ὁρέστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαριτῶν στασιασάντων, καὶ ποιησάν- 15 των ἑαυτοῖς βασιλεία καὶ Κίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πεντα- P 336 δίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλοίς. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν φοβηθέντες προσήλθον ἐξ ἀνάγκης τῷ χριστιανισμῷ καὶ δεχθέντες ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἐπαμφοτερίζουσιν, καὶ ἐπ' αἰσθηρίῳ μὲν ἀρχόντων στήματι διεψευσμένοι ὑπόουως καὶ 20 κικούργως ὡς χριστιανὸς ἑαυτοῦς ἐμφανίζουσιν, ἐπὶ χαυνότητι δὲ ἀρχόντων φιλοχρημάτων Σαμαριταὶ καὶ μισοχριστιανοὶ καὶ

2. Ἀδριάνιον PV. 4. τοῦ βασιλέως P. 14. Σαμαριτῶν PV. 17. ἐξ om. P. 21. Σαμαριταὶ PV et postea σαμαριτίξεν.

Confecit praeterea idem Imperator rex Atrio Basilicae Illi Cister- nam magnam, cum in eam Aquaeductus Hadriani aquam immittere vellet. Quem quidem Aquaeductum jam olim ab Hadriano Imperatore construc- tum, quo Byzantio aquarum copia suppeteret, quarum penuria prius laborabat, renovavit.

A. C.

529. II. Ind. VII. Decio solo Cos.

[Ol. Iph.]

1. 327.

Hoc anno, Justinianus Codex absolutus est, jussusque est vim habere a XVI. Kalend. Apriles hujus praesentis Indict. VII.

Hoc anno, Deo ita volente, magna extitit mortalitas.

530. III. Ind. VIII. Lampadio et Oreste Cos.

2.

Hoc anno, Samaritanis tumultuantibus, sibi que Regem et Caesarem creantibus, missus est Irenaeus Pentadiae filius Magister militum, qui multos interfecit. Quidam vero ex his sibi metuentes, necessitate coacti se ad Christianam religionem contulerunt, hique excepti baptizati sunt, atque ad hanc usque aetatem utramque religionem profitentur, dum in speciem quidem propter quorundam Praesidum severitatem subdole et perfido Christianos palam se profitentur: aliorum vero Praesidum pecuniae imblantium mollite ac indulgentia Samaritae, atque adeo Christianorum esores, ita se gerunt, ac si quid

ὡς μὴ γινόντες χριστιανισμόν, οὕτω διαπράττονται, τοὺς ἄρχον-
 Β τας πείθοντες σαμαριτικῶν διὰ τῶν χρημάτων.

R 776 Πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ,
 V 268 γέγονε τοῦ λεγομένου Νίκα ἡ ἀνταρσία τρόπῳ τοιοῦτῳ. ἀνι-
 θόντα τὰ μέρη ἐν τῷ Ἴππικῷ ἔκραξαν οἱ δήμοι τῶν Πρασίνων,⁵
 Ἄκτα διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ σπαθάριον. ἔτη
 C πολλά, Ἰουστινιανέ, τοῦ βήκας· ἀδικοῖμεθα, μόνε ἀγαθέ, οὐ
 βαστάζομεν, οἶδεν ὁ Θεός, φοβοῖμεθα ὀνομάσαι, μὴ πλεον
 εὐτυχήσει, καὶ μέλλομεν κινδυνεύειν. Καλοπόδιός ἐστιν ὁ σπα-
 θαροκουβικουλάριος ὁ ἀδικῶν ἡμᾶς. καὶ πολλῶν ὕβρεων γενο-
 μένων μεταξὺ τῶν μετῶν Βενέτων καὶ Πρασίνων, καὶ τὸν βασι-
 λέα πολλὰ λοιδορήσαντες, κατήλθον οἱ Πράσινοι, ἐάσαντες τὸν
 βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας τὸ ἵππικόν. καὶ ἀπέστυ-
 λεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τί κρίζουσιν ὡς ἔτυχεν· ἀλλ' ὅτε πολλή γέ-
 νηται ἀνάγκη, τότε ποιεῖς ἢ ἐβουλεύσω. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βα-
 σιλεύς, Ἐξέλθατε οὖν καὶ μάθετε τίνος χάριν στασιάζουσιν. καὶ
 ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου ὁ πατρικίος Βασιλείδης ὁ ποιῶν τὸν

1. καὶ τοὺς P. 2. χρημάτων] Post haec in V tertia paginae parti
 cum sequenti folio recto et versi parte inferiori vacua relicta fue-
 rant: quae spatia recentior manus implevit catalogo ταρατῶν quae
 Zenone, Iustiniano et Leone Imperantibus acciderunt ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονολόγιου, de quo conf. annotat. ad p. 879. C. Eum catalogum
 non habeo descriptum. 4. ἀμαρτία P. 7. βίκας V. 8. μὴ
 εὐτυχήσεις P. 9. σπαθάριος κουβικουλάριος P. 14. ὡς ἐτυ-
 χεν — 17. στασιάζουσιν om. P. Et ne his quidem omnia lacuna ex-
 pleta est. 17. Βασιλείδης P. Sic et p. seq. v. 11.

sit Christiana religio prorsus ignorarent, ipsis etiam Praesi-
 dibus, quo Samaritanam religionem profiteri sibi liceret, pe-
 cunia data, persuasis.

6099. 531. iv. Ind. ix. Lampadio et Oreste II. Cons. 3.

CCCXXVIII. Olympias.

532. v. Ind. x. Lampadio et Oreste III. Cons. 4.

Anno imperii Justiniani quinto, mense Januario, seditio, quae Vi-
 cas vulgo appellatur, in hunc modum facta est. Cum Factiones in Cir-
 cum ascendissent, Prasini clamarunt: *Acta per Calopodium Cubicularium*
et Spatharium (rescindantur:) *Multos annos Justiniane, Tu vincas. In-*
justa patimur, o solus bone, nec sumus ferendo, novit Deus. Non aude-
mus nominare, ne feliciter agas, nosque periclitemur. Calopodium Spa-
tharius et Cubicularius is est qui nos injuria afficit. Pluribus inde inter
 Factiones Venetas et Prasinas jactatis conviciis, ac Imperatore multis
 probris insectato, descenderunt Prasini, relictis Imperatore et Venetis
 ludos spectantibus. Interea misit Imperator qui attendere quid clama-
 rent. Tum exire e Palatio Basilides Patricius, Vicarium agens Cos-

τόπον τοῦ μαγίστρου Ἐρμογένους ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Κων- D
 στατιόλος. καὶ στήσαντες τὰ εἰσελεύοντα πλήθη ἕξω τοῦ πα-
 λατίου, κατασιγήσαντες αὐτὰ προσεφώνησαν αὐτοῖς, λέγοντες,
 Τί ζητοῦντες γενέσθαι στασιάζετε; καὶ ἔκραξαν κατὰ τοῦ
 5 ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος καὶ Ῥουφί-
 νου τοῦ κναίστορος καὶ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως Εὐδαίμονος. καὶ
 ταῦτα ἀκηκοότες ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ. καὶ εὐθέως διεδέξατο
 τὸν ἑπαρχὸν τῶν πραιτωρίων Ἰωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 ἑπαρχὸν πραιτωρίων τὸν πατρίκιον Φωκᾶν τὸν Κρατεροῦ. δι-
 10 δέξατο δὲ καὶ Ῥουφίνον τὸν κναίστορα, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ
 τὸν πατρίκιον Βασιλειδὴν κναίστορα τὸν τοποτηροῦντα τὸν μάγι- P 887
 στρον, ὡς προείρηται. καὶ τὸν ἑπαρχὸν δὲ τῆς πόλεως Εὐδαί-
 μονα διεδέξατο, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Τρύφωνα ἑπαρχὸν πό-
 λεως, τὸν ἀδελφὸν Θεοδώρου ἀπὸ ἐπάρχων πόλεως. ὁ δὲ δῆμος
 15 ἐπέμεινε ἕξω τοῦ παλατίου εἰσελεύων· καὶ τούτου γνωσθέντος,
 ἔβηλθεν ὁ πατρίκιος Βηλίσάριος ὁ στρατηλάτης μετὰ πλήθους
 Γότθων, καὶ ἔκοψε πολλοὺς ἄχρῃς ἐσπέρας. καὶ λοιπὸν ἐνέ- R 778
 ἤρησαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκώστεγον, καὶ ἐκαύθη
 μετὰ τοῦ πορτίκου τῶν σχολαρίων καὶ τῶν προτηκτόρων καὶ καν-
 20 διδάτων, καὶ γέγονε διακοπή. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη καὶ τὸ Σένατον,
 ὅπου ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ἀγυνοσταῖον, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα B

8. αὐτοί P. 6. 10. κνίστορος PV. 9. Κρατεροῦ] Κρατερόν
 PV. Vide praeter quos citat Ducangius Malalam p. 449. 5. 10.
 τὸν Ῥουφίνον τὸν P. 11. κνέστορα P. 12. εὐδαίμονος P.
 15. ἔμεινε P. 16. Βελισάριος P. 17. ἀνέτησαν P. 19. τὸ
 μετὰ P. id. προκηκτόρων R, προικκτόρων PV. 20. καὶ ἐκαύ-
 θη τὸ P.

stantinopoli Hermogenis Magistri, et Constantiolus, atque ii turbas pre-
 ruentes extra palatium continentes, indicto silentio, hisce verbis compel-
 larunt: Quid quaeritis, et cur tumultuamini? et clamaverunt, contra Prae-
 fectum Praetorio Joannem Cappadocem, et Rufinum Quaestorem, ac
 Praefectum Felicis urbis. Quibus auditis, et ad Imperatorem perlati,
 is extemplo Joannem Praefectum Praetorio exauctoravit, illique successo-
 rem designavit Phocam Craterum Patricium. Abdicavit etiam Rufinum
 Quaestorem, illiusque loco subrogavit Basilidem Patricium, qui Magistri
 vicem agebat, ut dictum est. Felicis quoque Praefecto urbis exaucto-
 rato, ei successit Tryphon, Theodori Ex-Praefecto urbi frater. Po-
 pulus interea extra Palatium consistens pergebat: quo cognito, Belis-
 rius Patricius Magister militum cum Gottherum copiis egressus, multos
 ex illis occidit usque ad vesperam. Tum vero incenderunt Palatii ve-
 stibulum aereis tegulis tectum, quae quidem incendio exusta est Porticus
 Scholariorum, et Protectorum atque Candidatorum, factaque ingens cas-
 des. Conflagravit etiam Senatus, ubi est quod appellatur Augustaeum,

σὸν τοῖς φοβεροῖς καὶ θωμαστοῖς κλοοὶ πῆσα ἐκ τετραέκτου κα-
τηρέθη. κάκειθεν κατήλθεν ὁ δῆμος πάλιν εἰσελεύων ἐπὶ τὸν
Ἰουλιανοῦ λυμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου· καὶ ἔζητει παρ' αὐτοῦ
λαβεῖν ὄπλα, καὶ ἔκραζον, Πρόβου βασιλεῖα τῇ Ῥωμανία. καὶ
ἔβαλον πῦρ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ πατρικίου Πρόβου· καὶ ὀλί-
γων καθέντων ἐλείφθη τὸ πῦρ καὶ ἐσβέσθη. τῇ δὲ παρασκευῇ
ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ιε' ἦλθον οἱ δῆμοι εἰς τὸ πραιτώριον τῶν
ἐπαρχῶν, καὶ ἔβαλον ἐκεῖ πῦρ, καὶ ἐκαύθησαν αἱ στήλαι τῶν
C δύο βασιλικῶν οἰκῶν καὶ μόνον τοῦ αὐτοῦ πραιτωρίου, ὅπου τὰ
σφρόνδια. ἐφύσησεν γὰρ ἄνεμος βορρῶς, καὶ τὸ πῦρ ἔξω τοῦ
πραιτωρίου ἐδώκεν, καὶ ἐκαύθη τὸ βαλανεῖον τῶν Ἀλεξάνδρου,
καὶ ὁ ξενὼν τῶν Εὐβούλου ἐν μέτρει καὶ ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἧτις ἦν
V 269 κτισθεῖσα ὑπὸ Ἰλλου τοῦ Ἰσαύρου τοῦ ἀντάφτου Ζήνωνος τοῦ
βασιλέως. καὶ ὁ ξενὼν τοῦ Σαμπῶν ὁ μέγας ἐκαύθη, καὶ ἀπώ-
λοντο οἱ ἐν αὐτῷ ἀνακείμενοι ἄρρωστοί. τῷ δὲ σαββάτῳ, τε-
15 τέστιν τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ αὐθιναίου μηνός, ἐποίησαν συμβολὴν
μετὰ τοῦ δήμου οἱ στρατιῶται οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου καὶ
τοῦ Ῥηγίου καὶ τοῦ Ἀθύρα καὶ ἀπὸ Καλαβρίας, ἐπειδὴ ὡς ἐν-
χεν ἐφόνεον οἱ δῆμοι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἄστυρας αὐτοὺς καὶ
ἔβαλλον εἰς θάλασσαν ὡς παρακενωτάς. ὁμοίως δὲ καὶ γυναί-
20 D κας ἐφόνεον, καὶ πολλοὶ ἔπεσαν δημόται. καὶ ἑωρακότες ἐσ-
τοὺς βαλλομένους οἱ ὄχλοι, ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν Ὀκτάγωνον τῶν

1. κῆσι P. 8. στήλαι R. 14. ὁ prius om. P. 19. οἱ δῆμοι
om. P. 21. ἔσκασαν P.

et Magna Ecclesia, cum stupendis omnibus et admirandis columnis, et
quadri-marmore confectis, tota procubuit. Atque inde populus rursus
descendens versus Juliani Portum, ad aedem Probi prorupit, ab eoque
arma petivit, haecce verba inelamans, *Probum Imperatorem Romaniae*:
ac igne in domum Probi Patricii injecto, paucisque absumptis, ignis
postmodum deslit et extinctus est. Die Veneris, ejusdem mensis vii
venerunt Factiones in Praetorium Praefecti, ignemque ibi iniecerunt,
quo conflagravit contignationes duarum domorum Regiarum, et locus
ipsis Praetorii, ubi erant Scrinia. Vento quippe Aquilone statim pro-
tendente, ignis ultra Praetorium prorupit, quo exustum est Alexandri
Balneum, et ex parte Xenodochium Kabuli, ut et aedes Sanctae Irasae.
quae condita fuerat ab Illo Isauro, qui adversus Zenonem tyrannidem
invasit. Sed et ingens Hinc Xenodochium Sampsonis incendio consum-
ptum est, et qui in eo aegri jacebant periere. Die Sabbati, hoc est
xvii. ejusdem mensis Audynaei, milites qui ex Hebdome, Rhegio, Athyn,
et Calabria venerant, cum populo congressi sunt. Postquam vero quo-
libet, ut occurrebant, occiderant, hos in mare, tanquam vilis quaeque
tractos jaciebant. Interficiebant quoque feminas, melisque junculis aut
gittis faeciosas aggrediebantur. Verum ut se si sic peti advertere, et

ὄντα εἰς μέσον τῆς βασιλικῆς τῶν Γουναρίων καὶ τοῦ δημοσίου Ἐμβόλου τῆς Ῥηγίας. καὶ ἑωρακότες οἱ στρατιῶται ὅτι οὐκ ἠδύ-
 ναντο εἰσελθεῖν, ἐπάνω αὐτῶν ἔβαλον πῦρ, καὶ ὑψῆσαν τὴν
 Ὀκτάγωνον, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἐκαύθη τὰ περίξ τοῦ ἁγίου
 5 Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου διχὰ τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ φόβρου
 τοῦ ἁγίου οἴκου. ὁ δὲ Ἐμβολος ὄλος τῶν ἀργυροκρατίων καὶ ὁ
 οἶκος Συμμάχου τοῦ ἀπὸ ὑπῆτων ὀρδιναρίων καὶ ἡ ἅγια Ἀκου-
 λῖνα ἕως τῆς καμάρας τοῦ ἄλλου Ἐμβόλου τοῦ φόβρου Κωνσταν-
 τίνου ἐκαύθη. καὶ φηγόντες ἐκεῖθεν οἱ δῆμοι ἔβαλον πῦρ ἐπὶ τὸ
 10 Αἰθρονον ἐπὶ τὴν Μαγναύραν, καὶ συνδρομῆς πολλῆς γενομένης
 ἐσβέσθη ἐσθῆως.

R 780
P 338

Τῇ δὲ κυριακῇ ἡμέρᾳ, τοῦτέστι τῇ ιη' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπο-
 νύχιον ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἰππικὸν ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι,
 βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. καὶ τούτου γνωσθέντος ἀνῆλθεν
 15 πᾶς ὁ δῆμος, καὶ ἐγεμίσθη τὸ Ἰππικὸν ὄλον ἐκ τῶν ὄχλων. καὶ
 ἐπωμόσατο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων, Μὰ τὴν δίναιμι ταί-
 την, συγχωρῶ ὑμῖν τὸ πταῖσμα τοῦτο καὶ οὐ κελεύω τιὰ ἐξ
 ὑμῶν συσχεθῆναι, ἀλλ' ἡσυχάσατε· οὐδὲν γὰρ παρ' ἐμᾶς, ἀλ-
 20 λὰ παρ' ἐμέ. αἱ γὰρ ἐμαὶ ἁμαρτίαι ἐποίησάν με μὴ παρασχεῖν
 ὑμῖν περὶ ὧν ῥηθήσατέ με ἐν τῷ Ἰππικῷ. καὶ πολλοὶ τοῦ δήμου
 ἔκραζον, Ἀγούσατε Ἰουστινιανέ, τοῦ βήκας. ἄλλοι δὲ ἔκραζον,

6. σκευοφυλακίου in m. ponit V. id. φοβρίου P. 6. ἀργυρο-
 κρατίων] Immo ἀργυροκρατίων. 9. ἐκεί P. id. ἐπὶ τὸ Αἰθρονον
 om. P. 15. ἐγνώσθη R, ἐκλήρωθη m. R, ἐξώσθη P. 16. ὁ om. P.

nerunt ad Octagonum, situm inter Basilicam Gunariorum, et publicam
 Porticum Regiae. Milites autem ubi viderunt in illos se non posse ir-
 ruere, ignem projecerunt, et Octagonum incenderunt: quo incendio con-
 flagravit quiddam erat circa aedem Sancti Theodori in tractu Sphoracii,
 praeter Scevophylacium arcis sacrae aedis. Porticus autem tota Argen-
 tariorum, et domus Symmachi Ex-Consule ordinario: sancta item Aquil-
 ina usque ad fornices alterius Porticus Fori Constantini exusta est.
 Hinc igitur fugientes Factiones, ignem injecerunt in Magnauram, sed
 multo hominum facto concursu, statim extinctus est.

Die vero Dominica, hoc est xviii. ejusdem mensis, cum noctam in-
 somnem duxisset Imperator, progressus est in Circum sedisque in suo
 Tribunali, gestans sanctum Evangelium. Quo cognito, populus univer-
 sus ascendit, totusque impletus est Circus, turba passim affluente. Tum
 Imperator, acto sacramento, Per hanc potestatem, inquit, condono vobis
 offensam hanc, neminemque ex vobis praecipiam comprehendendi, modo
 quiescatis: nulla enim penes vos culpa, sed super me residet. Peccata
 enim mea effecere, ut vobis non concederem quae a me in Circo petistis.
 Tum multi ex populo acclamarunt: *Auguste Justiniane, tu vincas.* Alii

Ἐπιορκεῖς, σγαύδαρι. καὶ ἔασεν, καὶ κατήλθεν αὐτὸς ἐκ τοῦ Ἴππικῶ ὁ βασιλεύς· καὶ ἔδωκεν ἐδθέως μίσσας τοῖς τοῦ παλατιοῦ, καὶ λέγει τοῖς συγκλητικοῖς, Ἀπέλθατε, ἕκαστος φυλάξτε τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐξελεθόντων αὐτῶν ὑπήνητησεν ὁ δῆμος Ἐπατίῳ τῷ πατρικίῳ καὶ Πομπηίῳ τῷ πατρικίῳ· καὶ ἔκραξεν, Ἐπάτιε Αἰγούστε, τοῦ βίγκυς. καὶ λαβόντες οἱ δῆμοι τὸν αὐτὸν πατρικίον Ἐπάτιον εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, φοροῦντα ἄσπρον χλανίδιν, ἀναγαγόντες αὐτὸν ὕψος εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ κίονος τῆς στήλης Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἤνεγκαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ Πλακιλλιανῶν οὕτω λεγομένου σίγνα βασιλικὰ ἀποκειμένα ἐκείσε, καὶ ἔβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ἐπατίου, καὶ μανιάκιον χρυσοῦν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ τούτου γνωσθέντος τῷ βασιλεῖ, ἐσφαλίσθη τὸ παλάτιον, καὶ λαβόντα τὰ τοῦ δήμου πλήθη τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον καὶ Πομπήιον τὸν πατρικίον καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀπὸ ἐπάρχων πραιτωρίων ἀπήγαγον τὸν αὐτὸν Ἐπάτιον εἰς τὸ βασιλικὸν κἀδισμα, βουλόμενοι ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ παλατιοῦ πορφύραν βασιλικὴν καὶ διάδημα καὶ στέφαι αὐτὸν εἰς βασιλεία. καὶ ἔκραξεν αὐτῷ ὁ πᾶς δῆμος ὁ ὢν εἰς τὸ Ἴππικόν, Αἰγούστε Ἐπάτιε, τοῦ βίγκυς. καὶ αὐτὸς Ἐπάτιος προθεωρῶν τὰ τοῦ δήμου ὅτι τρεπτοὶ εἰσι καὶ πάλιν ἐγκράτης γίνεται ὁ βασιλεύς, πέμψας λάθρᾳ Ἐφραλίμων τὸν κενδιδάτον, ᾧ τινι ἐθάξῃ, δηλοῖ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, Ἴδοι τοὺς ἐχθρούς σου πάντας ἐν τῷ Ἴππικῷ συνήγαγον· ὃ κελύεις

R 782
V 270

1. σγαύδαρι] γάδαρι Ducangius. 8. ἀπέλθατε P. 10. φυλάξτε P. φυλάξτε m. R. 8. ἀναγόντες P. 12. μανιάκιον R, μανιάκιον m. R. 14. καὶ Πομπήιον om. P. 18. πᾶς om. P.

vero clamitarunt: *Pejeras, Asine*. Imperator ad haecce siluit, et ex Circo abiit, statimque dimisit Palatinos Proceres, iisque dixit, *Abite, et vestras aedes custodiate*. Quibus digressis, occurrit populus Hypatio Patricio, et Pompeio Patricio, et acclamavit, *Hypati Auguste, tu vincas*: arreptumque Hypatium Patricium, Chlamyde indutum candida, in Forum Constantini sublimem usque ad gradus statuae Constantini Imperatoris deduxerunt. Tum vero Factiones ablatas, ex Palatio Placilianarum, ita appellato, ubi asservabantur, Imperatoriis insignibus, iis induerunt caput ipsius Hypatii, torque etiam aureo collo aptato. Quod ubi Justiniano Imperatori est renuntiatum, Palatium clausum est. Factionis vero, Hypatio Patricio, et Juliano Ex-Praefecto Praetorio arreptis, ipsum Hypatium usque ad Imperatorium Thronum adduxere, ut allatis ex Palatio Imperatoria purpura, et diadomate, illum in Imperatorem coronarent. Verum Hypatius, cum populorum mentem praevideret, eorumque levitatem, rursusque Justinianum rerum potiturum, misso clam Ephremio Candidato, cui fidebat inprimis, nuntiat Imperatori Justiniano: *Ecc*

ποίησον. ἀπελθόντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Ἐφραϊμίου ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν καὶ εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ τὴν ἀπόκρισιν, ἀπαντᾷ αὐτῷ Θωμᾶς τις ἀσκηκῆτις, ἱατρὸς ὢν τοῦ βασιλέως, πᾶν φιλούμενος παρ' αὐτοῦ, καὶ λέγει τῷ κανδιδάτῳ, Πού εἰσ- P 899
 5 ἔλρη; ἔσω οὐδεὶς ἐστίν· ὁ γὰρ βασιλεὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψας Ἐφραϊμιος λέγει Ἐπατίῳ, Δέσποτα, μᾶλλον ὁ θεὸς θέλει σε βασιλεῦσαι· ὁ γὰρ Ἰουστινιανὸς ἔρρυεν, καὶ οὐδεὶς ἐστίν τῷ παλατίῳ. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἐπάτιος ἔδοξε θαρσαλιώτερος καθέζεσθαι ἐν τῷ δεσποτικῷ καθίσματι τοῦ Ἱππικῶ
 10 καὶ ἀκούειν τὰς εἰς αὐτὸν εὐφημίας τοῦ δήμου καὶ τὰς ἔβριστικὰς φωνάς, ὡς ἔλεγον εἰς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν καὶ εἰς τὴν Αὔγουσταν Θεοδώραν. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Κωνσταντιανῶν νεώτεροι Πράσινοι, φοροῦντες ζάβυς, σὺ· οἵτινες νεώτεροι ἦλθον ὀπλισμένοι, ὑπολαβόντες ὅτι δύνανται ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ B
 15 εἰσαγαγεῖν αὐτὸν ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ θεώτατος βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀκηκῶς τὰ περὶ τοῦ δήμου καὶ Ἐπατίου καὶ παρὰ Πομπηίου τολμηθέντα, εὐθέως ἀνῆλθεν διὰ τοῦ λεγομένου Κοιλίου εἰς τὰ λεγόμενα Πούλπιτα, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ Ἱππικῶ, εἰς τὸν Τρίκλινον τὸν ἔχοντα τὰς χαλκᾶς θύρας, αἵτινες
 20 ἦσαν ἡσφαλισμέναι. ἦσαν δὲ μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Μούνδος

3. τῷ αὐτῷ R. ἰδ. ἀσκηκῆτις P. Ioannes Laurentius de magistr. Romanis p. 182. ἀσκηκῆτις τοὺς ἐπὶ τῶν σκηκῆτων· οὐδὲ γὰρ ἀσκηκῆτις κατὰ τοὺς ἰδιώτας ἐξ ἀνοίας μετὰ τοῦ δέλτα στοιχείου τῆς προθέσεως ἐπιβάλλομένης. 6. Ἐφραϊμιος PV. 8. θαρσαλίως P. 12. ἦλθον P. ἰδ. Κωνσταντιανῶν R. 16. παρ[] παρὰ, omisso mox παρὰ, P sola. ἰδ. καὶ alterum om. R. 19. Τρικλίσιον P. ἰδ. τὰς om. P.

hostes tui universi in Circo collecti sunt, quod praecipis, exequere. Ephraemio ad Palatium pergenti, illudque volenti ingredi, ut quae sibi mandata erant exponeret, occurrit Thomas quidam a Secretis, quique Imperatoris erat Medicus, et ab eo praecipua quadam familiaritate colebatur, qui Candidatum adortus: Quo, inquit, tendis: nemo intus est, Imperator quippe inde discessit. Reversus Ephraemius renuntiat Hypatio: Domine, Deus te potius vult imperare: fugit enim Justinianus, nec quicumquam est in Palatio. Quibus auditis, Hypatius visus est in Imperatorio Circi Tribunali fidentius considerare, atque audire faustas in se populi factas acclamationes, et convitia quae in Justinianum Imperatorem e in Theodoram Augustam passim factabantur. Venerunt quoque a Constantianis Juniores Prasinii, loricas ducentas quinquaginta ferentes: et quidem armati accesserunt, rati se Palatium aperire posse, in illudque Hypatium introducere. Secretissimus vero Imperator Justinianus, certior factus de populi, Hypatii, et Pompeii conatibus, extemplo ascendit per Cochleam, uti appellatur, in Pulpita, sic pariter dicta, pone Circi Tribunal: atque inde in Triclinium aereas habens januas, quae tum erant clausae. Aderant porro cum Imperatore Mundus, Constantiolus,

καὶ Κωνσταντίολος καὶ Βασιλείδης καὶ Βηλισάριος καὶ ἄλλοι τι-
νὲς συγκλητικοί. εἶχεν δὲ καὶ τὴν τοῦ παλατίου ἔνοπλον βοή-
θειαν μετὰ τῶν ἰδίων σπαθαρίων καὶ κουβικουλαρίων.

C Καὶ τούτων γενομένων Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ σπα-
θάριος ἐξελεύσθων λαθραίως δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ
ὑπέκλειπέ τινὰς τῶν τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογένας χρήματα.
καὶ ἀποσχίσαντες ἤρξαντο κράζειν, Ἀὔγουστε Ἰουστινιανέ, τοῦ
βήγας. κύριε, σῶσον Ἰουστινιανὸν καὶ Θεοδώραν. καὶ ὠλόλο-
ξεν ἦπαν τὸ πλῆθος ἐν τῷ Ἰππικῷ. τινὲς δὲ τῶν ἐκ τοῦ Πρα-
σίνου μέρους ἀνασεισται ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν ἐλιθοβόλουν αὐ-
τούς. καὶ λοιπὸν τραχταίσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες ἔλαβον
τὴν εὐρεθείσαν ἔσω βοήθειαν, ὑποκλέψαντες καὶ φανεροὺς τῶν

D ἔξκουβιτιῶρων καὶ σχολαρίων· ἦσαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἀποσχίσαντες
μετὰ τοῦ δήμου· καὶ ἐξελεύσθων μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνθρώ-
πων ὤρμησαν εἰς τὸ Ἰππικόν, ὃ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὃ δὲ

R 784 δὲ υἱὸς Μούνδου διὰ τῆς σφενδόνης, καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ μονο-
πόρτου τοῦ δεσποτικοῦ καθίσματος εἰς τὸ πέλμα, ἔτεροι δὲ διὰ
τῶν Ἀντιόχου καὶ τῆς λεγομένης Νεκρᾶς πόρτας. καὶ ἤρξαντο
κόπτειν τοὺς δήμους ὡς ἔτυχεν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ ἔξ-
νων τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ Ἰππικῷ περισωθῆναι, ἐν οἷς ἐσφάγη²⁰
καὶ Ἀντίπατρος ὁ βίνδιξ Ἀντιοχείας τῆς Θεοουπόλεως. εὐθὺς

P 340 δὲ οἱ περὶ τὸν στρατηλάτην Βηλισάριον ἀνοίξαντες τὰς θύρας ἐπὶ

1. Βασιλείδης PV. ib. Βαλισάριος P. 10. ἀνασεισται P. 15. εἰς τὸ
Ἰππικόν om. P. 21. καὶ om. P. 22. δὲ om. P. ib. Βιλισάριον P.

Basilides, Belisarius, aliique ex Senatoribus: habebatque armatum Palati praesidium, cum suis Spathariis et Cubiculariis.

Cum haec ita se haberent, Narses Cubicularius et Spatharius clam egressus, tum per se, tum per suos homines. quosdam ex Veneta Factione sibi conciliavit, erogata pecunia. Ac tum seditiosi illi acclamare coepere: *Auguste Justiniane, tu vincas. Domine, serva Justinianum et Theodoram.* Flevitque universa plebs in Circo. Quidam vero de Prasinorum Factione, seditionem ac tumultum in illos concitare aggressi, ipsos lapidibus impetiere. Demum qui in Palatio erant, communitatis inter se consiliis, praesidium intus repertum adjunxerunt, et clam Excubitoribus et Scholariis, qui aperte una cum populo ab Imperatoris partibus sese subduxerant, egressi cum suis copiis, irruerunt in Circum, ac Narses quidem per portas, filius vero Mundi per Sphenodocum, alii per portam unam Imperatorii Tribunalis in arenam: alii per locum Antiochi appellatum, et per portam, quam Martiam vocant, coeperuntque Factiones sine discrimine concidere, adeo ut nemo vel ex civibus vel ex peregrinis, qui tum in Circo forte erant, evaserit: in quibus Antipater Antiochiae Theopoleos Vindex caesus occubuit. Exemplo qui cum Belisario erant, januis apertis, facto in Imperatorium Tri-

τὸ δεσποτικὸν κάθισμα ὀρηκίσαντες μετὰ σπαθαρίων, καὶ συλ-
λαβόμενοι τὸν Ὑπάτιον μετὰ Πομπήσιον τοῦ πατρικίου τοῦ αὐ-
τοῦ ἑξαδέλφου εἰσήγαγον τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ. οἷτινες εἰσ-
ενηχθέντες προσέπεισαν, λέγοντες, *Δέσποτα*, πολὺς ἡμῖν κόπος V 271
ἐγένετο, ὥστε συναγαγεῖν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κράτους ἡμῶν εἰς τὸ
Ἰπικόν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, *Καλῶς ἐποιήσατε*. ὁμοῦς
παρ' ὃ ἐπειθοντο ἡμῖν κελεύουσιν αὐτοῖς, διὰ τί τοῦτο οὐκ ἐποι-
ήσατε πρὸ τοῦ πῦσα ἢ πόλις καυθῆ; καὶ λέγει τοῖς εὐνόχοις
καὶ σπαθαρίοις αὐτοῦ καὶ *Εὐλάλιῳ τῷ βαρβάτῳ* καὶ τοῖς κανδι- B
10 δάτοις, *Λύβετε αὐτοὺς καὶ ἀποκλείσατε*. καὶ ἔλαβον αὐτοὺς
κάτω εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἀπέκλεισεν τὸν Ὑπάτιον καὶ τὸν Πομ-
πήσιον μόνους. ἐσφάγησαν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ παλάτιν,
ὡς λέγουσιν οἱ στοχασάμενοι, πολιτῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν χιλιά-
δες λέ'. καὶ οὐδέτι ἐφάνη δημότης ποῦ ποτε, ἀλλὰ γέγονεν ἡου-
15 χία ἕως ἐσπέρας.

Τῇ δὲ ἐπαίριον, ἣτις ἦν ἡμέρα δευτέρα μηνὸς τοῦ αὐτοῦ
αὐθιναίου ιθ', ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήσιος οἱ πατρικιοί,
καὶ ἐξόριψαν τὰ λείψανα αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ μὲν
Ὑπατίου λείψανον ἐφανερῶδη παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐκέλευσεν C
20 ὁ βασιλεὺς χωσθῆναι αὐτὸ εἰς τὸ μέσον τῶν λοιπῶν βιοθανάτων,
καὶ πλάκα τεθῆναι ἐπάνω τοῦ λειψάνου αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐπεγράφη,
Ἐνθάδε κατέκειται ὁ βασιλεὺς τῆς Λούππας.

7. πάρος P, *si m. R.* 12. καλάτων] ἱπικόν P, m. R., καλά-
τιον R. 16. δὲ] *ts PV.*

banal una cum Spathariis impetu, captum Hypatium cum Pompeio pa-
trueli ad Imperatorem Justinianum adduxerunt, qui ad Imperatoris genua
advoluti, dixerunt: *Domine, multum laboravimus, ut hostes vestrae Maje-*
statis in Circum egeremus. Quibus Imperator, *Recte, inquit, fecistis:*
verum siquidem vobis jubentibus parebant, cur non hoc fecistis priusquam
universa civitas conflagraret? Tum Eunuchis ac Spathariis suis, atque
Eulalio Barbato, et Candidatis, *illos, inquit, arripite, et custodia inclu-*
dite. Atque si in inferiorem Palatii partem delatos, Hypatium et Pom-
peium solos incluserunt. Caesi sunt illa die in Circo, ut referunt qui
numerum conjectarunt, ex civibus, vel hominibus peregrinis, tricies quin-
quies mille, nec quisquam amplius e Factionibus apparuit, sed summa
quies fuit usque ad vesperam.

Postero die, feria scilicet secunda, ejusdem mensis Audynaei xix.
interfecti sunt Hypatius et Pompeius Patricii, ipsorumque corpora in
mare projecta. Ac Hypatii quidem corpus in littore visum est: illudque
praecepit Imperator inter eorum cadavera qui judicium decretis damnati
violenta morte obierant terra obrui, ac supra illius corpus apponi ta-
bulam, cui haecce verba inscripta sunt: Hic situs est Imperator Luppae.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ λαβεῖν τὸ λεβανον αὐτοῦ καὶ θάψαι αὐτό. καὶ λαβόντες αὐτὸ οἱ αὐτοῦ Ἔθαιψαν εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας· τὸ δὲ Πομπηίου σῶμα οὐδαμοῦ ἐφανερῶθη. τὰ δὲ διαφέροντα αὐτοῖς πάντα ἐδημεύθη. καὶ οἱ λοιποὶ πατρίκιοι οἱ ἅμα αὐτοῖς εὐρεθέντες ἔργον, οἱ μὲν 5
 R 786
 D εἰς μοναστήρια, οἱ δὲ εἰς εὐκτηρίους οἴκους, καὶ ἐσφραγίσθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν. φανεροὶ δὲ καὶ ἐδημεύθησαν καὶ ἐξωρίσθησαν. καὶ γέγονε φόβος βασιλικὸς πολὺς. γνόνς δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦτα τὴν δοθεῖσαν ἀπόκρισιν παρὰ Θωμᾶ τοῦ ἀδοκηρήτις Ἐφραιμῶ τῷ κανδιδάτῳ, τὸν μὲν Θωμᾶν ἀπεκίφάλισεν, Ἐφραιμῶν δὲ ἐξώρισεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν μεγάλην.

Καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ αὐδυναίου μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἤσυχασεν πᾶσα Κωνσταντινούπολις, καὶ οἱ δεῖς ἐτόλμησεν προσελθεῖν, ἀλλ' ἠρέψαν τὰ ἐργαστήρια μόνον τὰ παρέχοντα βρώσιν καὶ πόσιν διω-
 P 341 μένοις ἀνθρώποις. καὶ ἔμειναν τὰ πράγματα ἄπρακτα καὶ Κων-15
 σταντινούπολις ἐπῆρχεν ἀδοσολήπτως ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς εὐθέως ἐδήλωσε τὴν ἐαυτοῦ νίκην εἰς τὰς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν πόλεις πάσας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ τυράννων, ἐπιλαβόμενος κί-
 ζειν σπουδαίως καὶ βέλτιον τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τὸ παλά-20

9. ἀσημῆτοις P. 12. μηνός Αὐδυναίου P. 13. πᾶσα ἡ Κ. P.
 14. ἔχοντα P. 16. ἀσιτόληπτος P. „Corruptus locus, nec expres-
 se scriptum ἀσιτόληπτος.“ Raderus, Conf. Ducang. v. δοσολήπια.
 18. καὶ τῆν] (καὶ) P, om. R.

Post dies aliquot mandavit propinquis ejus ut illius funus tollerent, illudque sepelirent, quod il inde sublatum, in aede Sanctae Maurae hinc condiderunt. At Pompeii corpus nusquam apparuit. Bona vero illorum omnia publicata. Caeteri Patricii, qui cum iis inventi fuerant, alii in monasteria, alii in aedes sacras fuga evaserunt: quorum domus sunt obsignatae. Eorum autem qui manifeste iis adhaesisse sunt deprehensi, bona publicata, iique proscripti sunt. Exinde universos propter Imperatorem invasit terror. Is intellecta a Thoma a Secretis Ephraemio Candidato data responsione, Thomae caput amputari praecipit, Ephraemium vero Alexandriam magnam in exilium amandavit.

Ac die xx. ejusdem mensis Audynaei, Feria III. quievit omnis civitas Constantinopolitana: nec quisquam ausus est in publicum prodire. Sed Officinae duntaxat apertae sunt, quae egentibus cibum et potum subministrarent: manseruntque negotia omnia infecta, et Constantinopolis per aliquot dies inedia laboravit.

A. C.

[O. Iph.]

Ann. a. m. c. Justinianus Imperator victoriam suam continuo per universas imperii sui civitates nuntiavit: atque ut insurgentes in se tyrannos sustulerit. Tum vero coepit magno studio instaurare Magnam Ecclesiam, et Pala-

τιον και πάντας τοὺς κανθέντας τῆς πόλεως δημοσίους τόπους. ἔκτισε δὲ ἔνδον τοῦ παλατίου μαγνίπια και ὄρια εἰς τὸ ἀποτίθεσθαι σῖτον. ὁμοίως δὲ και κιστέρων ἐδάτων διὰ τὰς δημοτικὰς περιστάσεις, κελύσας τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως τιμωρήσασθαι τοὺς ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους τοὺς συναίνεσαντας τοῖς Πρα- Β σίοις και τοῖς λοιποῖς μέρεσι κατ' αὐτοῦ.

τκή Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ἱπ. Λαμπαδίου και Ὁρέστου τὸ β'.

Ἰνδ. ια'. ε'. ἕπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀγούστου τὸ δ' ἄκρον.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δίῳ κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίῳ, τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος, γέγονε σεισμὸς μέγας ἀβλαβῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐσπέρας βαθείας, ὥστε πᾶσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς V 272 τὸν φόρον Κωνσταντινοῦ και λιτανεύειν και λέγειν, Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος, ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. και ἔμειναν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀγρυπνοῦντες και εὐχόμενοι. πρῶτα δὲ γενομένης, ὃ πᾶς δῆμος τῶν λιτανευόντων C ἐξεβόησεν, Νικῆ ἢ τύχη τῶν χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς, σῶσον ἡμᾶς και τὴν πόλιν. Ἀγούστε Ἰουστινιανέ, τοῦ βίβλας. ἄρον, καῦσον τὸν τόμον τὸν ἐκτεθέντα ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς συνόδου 20 Χαλκηδόνας.

2. μαγνίπια PV, ἀποτοπῶν m. R. 7. τκή — β', omisso μετὰ εἰς β' in γ' mutato, praefixoque Ἰνδ. δ'. δ' ἕπ. Λαμπαδίου και Ὁρέστου τὸ β' ante p. 336. B πέμπτῳ ἔτει posuit Raderus. 17. νίκα PV.

tium, atque omnia civitatis aedificia, quae igne absumpta fuerant. At intra Palatium quidem Pistrina condidit, et horrea reconduendo frumento: nec non aquarum Cisternam propter publicas necessitates. Praecipit etiam Praefecto Urbi, ut ex Veneta Factione eos puniret potissimum qui sese Prasinis adjunxerant, et reliquis Factionibus quae in se conspiraverant.

538. VI. Ind. XI. Justiniano Augusto IV. solo Cos. 1. 328. 6041.

hoc anno; mense Dio, secundum Romanos, Novembri, XII. Indictione, factus est ingens terrae motus innocuus Constantinopoli, adulta jam vespera, ita ut civitas universa in Forum Constantini coiret, et supplicationes institueret, diceretque, Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus Immortalis, Qui crucifixus es pro nobis, miserere nobis. Manseruntque tota nocte insomnes, precibus assidue vacantes. Cum dilucularet, universus supplicantium populus exclamavit: Vincit Fortuna Christianorum. Crucifixe, serva nos, et ardem nostram. Auguste Justiniane, tu Vincas. Tolle, exure decretum editum ab Episcopis Synodi Chalcedonensis.

R 788 Καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ ἡμέρας, τῆς ιβ' Ἰνδικτιῶνος, προ-
 ἔθηνεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα ὃ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καταπέμψας καὶ ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ καὶ ἐν
 Ἱεροσολύμοις καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀντιοχείων Θεοπόλει τῆς
 Συρίας καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Ἀλεξανδρείων πόλει τῇ πρὸς Αἴγυ-
 πτον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ πόλει τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους καὶ ἐν
 Ἐφέσῳ πόλει τῆς Ἀσίας τὸ αὐτὸ θεῖον αὐτοῦ γράμμα, ὅπερ εἶ-
 χεν οὕτως.

*Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ἰουστινιανός, εὐσεβής, νικητής,
 τροπαιοῦχος, μέγιστος, ἀεισέβαστος, Αὐγουστος, 10
 πολίταις ἡμετέροις.*

Τὸν σωτήρα καὶ δεσπότην τῶν ἀπάντων Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν ἡμῶν θεὸν θεραπεύειν διὰ πάντων σπουδάζομεν ὅσον
 P 842 ἐνδέχεται νοῦν καταλαμβάνειν ἀνθρώπινον μιμεῖσθαι τὴν αἰτοῦ
 συγκατάβουσι. καὶ εὐρόντες τινὰς τῇ νόσῳ καὶ μακρὰ κρατου-
 μένους Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν ἑχθρῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς
 ἀγιωτάτης καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀρνούμενους
 τὴν ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον εἰπεῖν κυρίως
 καὶ κατ' ἀλήθειαν, ἐσπουδάσαμεν τούτους τὴν ὁρθὴν τῶν χρι-
 στιανῶν διδαχθῆναι πιστῶν. οἱ δὲ ἀνιάτως ἔχοντες καὶ κρύ-
 20

1. τῆς om. P. id. προσέθηκεν PV. 13. ἡμῶν om. P sola. id. θε-
 ραπεύων P. id. σπουδάζομενος δν PV. Correxī ex Codice Instia.
 p. 4. ed. Spangenh. 15. καὶ prius addidi ex Cod.

xx. ejusdem mensis Dii, xii. Indictione, sacram suam sanctionem pu-
 blicavit Constantinopoli idem Imperator Justinianus: misitque Romam et
 Hierosolyma, et in magnam Antiochenorum urbem Theopolim Syriae, et
 in magnam urbem Alexandrinorum in Aegypto, et in Illyriorum gentis
 urbem Thessalonicam, et Ephesus urbem Asiae, illud ipsum sacram
 suum rescriptum, hisce verbis conceptum.

Imperator Caesar Justinianus, Pius, Victor, Triumphator, Maximus,
 Semper Augustus, civibus nostris salutem.

„Cum Salvatorem, et Dominum omnium Jesum Christum verum
 Deum nostrum colamus per omnia, studemus etiam (quatenus datum est
 humanae menti asequi) imitari ejus condensationem seu demissionem.“

„Etenim cum quosdam invenerimus morbo atque insaniam detentis
 impiorum Nestorii, et Eutychis, Dei et Sanctae Catholicae et Apostoli-
 cae Ecclesiae hostium, nempe qui detrectabant sanctam gloriosam sem-
 per Virginem Mariam Theotocon sive Deiparam appellatam proprie,
 et secundum veritatem, illos festinavimus, quae sit recta Christianorum fi-
 des edocere. Nam hi incurabiles cum sint, celantes errorem suum, pas-

πτοντες τὴν ἐαυτῶν πλάνην, περιέρχονται, καθὰ μεμαθήκα-
 μεν, τὰς τῶν ἄπλοστέρων ψυχᾶς ἐκταράττοντες καὶ σκανδαλί-
 ζοντες καὶ ἐναντία τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας B
 λέγοντες. ἀναγκάσιον τοίνυν ἐνομίσαμεν καταλύσαι μὲν τὰς τῶν
 5 αἵρετικῶν ψευδολογίας, σαφηνίσαι δὲ πᾶσιν ὅπως δοξάζει ἡ ἁγία
 τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. κηρύττουσι δὲ οἱ
 αὐτῆς ὁσιώτατοι ἱερεῖς, οἷς καὶ ἡμεῖς ἐπόμενοι φανερά καθιστῶ-
 μεν τὰ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, οὐ καινίζοντες πίστιν, μὴ γέ-
 νοιτο, ἀλλ' ἐλέγχοντες τὴν μανίαν τῶν φρονοῦντων τὰ τῶν ἀσε-
 10 βῶν αἵρετικῶν, ὅπερ καὶ ἤδη ἐν τοῖς προομιοῖς τῆς ἡμετέρας
 βασιλείας πράξαντες πᾶσι κατάδηλον ἐποιήσαμεν. C

Πιστεύομεν γὰρ εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα καὶ εἰς ἕνα
 κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα,
 μίαν οὐσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσει προσκυνοῦντες, μίαν Θεότητα,
 15 μίαν δύναμιν, τριάδα ὁμοούσιον. ἐπ' ἰσχύτου δὲ τῶν ἡμερῶν R 790
 ὁμολογοῦμεν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκ V 278
 Θεοῦ ἀληθινῶς, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν
 συνῴδιον τῷ πατρί, τὸν ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα,
 καταβάντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου D
 20 καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀμαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα σταυρόν τε ὑπομῆναι ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

3. καὶ prius addidit ex Cod. 4. παρελθεῖς P sola. 7. αἵτης]
 αὐτοῦ V. 15. δὲ om. P. 18. εἰ τὰ] εἰ P.

sim circumeunt, (sicut didicimus) et simpliciorum animos exturbant et scandalizant, ea astruentes, quae sunt sanctae Catholicae Ecclesiae contraria. Necessarium igitur esse putavimus, tam haeticorum vaniloquia et mendacia dissipare, quam omnibus insinuare, quomodo aut sentiat sancta Dei, et Catholica et Apostolica Ecclesia, aut praedicent sanctissimi ejus Sacerdotes: quos et nos secuti, manifesta constituimus ea, quae fidei nostrae sunt: non quidem innovantes fidem (quod absit) sed coarguentes eorum insaniam, qui eadem cum impiis haeticis sentiunt. Quod quidem et nos in nostri imperii primordiis pridem satagentes cunctis fecimus manifestum."

„Credimus itaque in unum Deum Patrem omnipotentem, et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, et in Spiritum sanctum, unam essentiam in tribus hypostasibus, sive subsistentibus personis, adorantes unam Deitatem, unam Potestatem, Trinitatem consubstantialiam. In ultimis autem diebus confitemur Dominum nostrum Jesum Christum unigenitum Dei Filium ex Deo vero Deum verum, ante saecula, et sine tempore ex patre natum: coaeternum patri, ex quo omnia, et per quem omnia, qui descendit de coelis, incarnatus de Spiritu sancto, et sancta gloriosa et semper Virgine Maria, et inhumanatus, sive homo factus est, et passus crucem pro nobis sub Pontio Pilato, sepultus est, et resurrexit ter-

- Πιλάτου και ταφήναι και αναστήναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐνὸς και τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα και τὰ πάθη, ἅπερ ἰκονοσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, τὸν ἕνα και τὸν αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα και ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν-
P 343 θρωπότητα, τὴν δὲ καθ' ὑπόστασιν ἐνόητα δεχόμεθα και ὁμολογοῦμεν. ἔμεινε γὰρ τριάς ἢ τριάς και σαρκωθέντος τοῦ ἐνὸς τῆς τριάδος Θεοῦ λόγου· οὔτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπιδέχεται ἡ ἅγια τριάς. τούτων τοίνυν οὕτως ἐχόντων, ἀναθεματίζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἐξαιρέτως δὲ Νεστόριον τὸν ἀν-
B θρωπολάτῃν και τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς διαιροῦντας τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ και Θεὸν ἡμῶν, και μὴ ὁμολογοῦντας κυρίως και κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἅγιαν ἐκδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν Θεοτόκον, τουτέστι μητέρα Θεοῦ, ἀλλὰ δύο υἱοὺς λέγοντας, ἄλλον μὲν τὸν ἐκ 15
B πατρὸς Θεὸν λόγον, ἄλλον δὲ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, χάριτι δὲ και σχέσει και οικειώσει τῇ πρὸς τὸν Θεὸν λόγον και Θεὸν αὐτὸν γεγενῆσθαι ἀρνούμενους, και μὴ ὁμολογοῦντας τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ και Θεὸν ἡμῶν τὸν σαρκωθέντα και ἐνανθρωπήσαντα και σταυ-
 ρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ὁμοούσιου τριάδος. οὗτος γὰρ μόνος

2. τοῦ αὐτοῦ] αὐτοῦ P. 4. τὸν αὐτὸν] αὐτὸν P. 10. τὸν
 om. P. id. ἀνθρωπολάτῃν PV. Illud Cod. 14. ἀειπαρθένον
 om. P. 18. γεγενῆσθαι V.

tio die. Unius ac ejusdem passiones et miracula, quae sponte pertulit in carne, agnoscentes. Non enim alium Deum Verbum, et alium Christum novimus, sed unum et eundem, consubstantialem Patris secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Ut enim est in Divinitate perfectus, ita idem ipse et perfectus est in humanitate. Nam ejus secundum hypostasim seu secundum personam unitatem suscipimus, et confitemur: mansit enim Trinitas Trinitas, et post incarnationem unum ex Trinitate Dei Verbum: neque enim quartae personae adjectionem admittit sancta Trinitas. His ita se habentibus, anathematizamus omnem haeresin, praecipue vero Nestorium anthropolatram, et qui eadem cum ipso sentiunt, vel senserunt, qui dividunt unum Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui non constantur proprie, et secundum veritatem sanctam gloriosam, et semper Virginem Mariam Theotocon seu Deiparam, id est, Dei matrem: sed qui duos Filios dicunt, unum ex Deo Patre Deum Verbum, alterum ex sancta semper virgine Deipara Maria, gratia et habitudine, et propinquitate, quam cum Deo Verbo habet, natum esse: et qui negant, nec constantur Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum incarnatum, et hominem factum, et crucifixum, unum esse ex sancta, et

ἔστιν ὁ συμπροσκυνούμενος καὶ συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἀναθεματίζομεν δὲ καὶ Εὐτυχήα τὸν φρενοβλαβῆ καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας, τοὺς φαντασίαν εἰσάγον- C
5τας, ἀρνούμενους δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου καὶ Θεοτό- R 792
κου Μαρίας ἀληθινὴν σύγκωσιν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέστιν τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ μὴ ὁμο-
λογοῦντας αὐτὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα. τὸν αὐ-
τὸν δὲ τρόπον καὶ Ἀπολλινάριον τὸν ψυχοφθόρον καὶ τοὺς τὰ
10 αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονοῦντας τοὺς ἀνθρώπων μόνον λέγον-
τας τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν
ἡμῶν, καὶ σύγχυσις ἦται φερεμὸν εἰσάγοντας τῇ ἐνανθρωπήσει
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτῶν φρο- D
νήσαντας ἢ φρονοῦντας.

15 Τὸ ἴσον δὲ τοῦτου οἱ ἐπίσκοποι πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς
ἰδίαις πόλεσι, καὶ προέθηκαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἰνδ. β'. ζ'. ὑπ. Ἰουστινιανοῦ Ἀυγοίστου τὸ ε' καὶ Παυ- V 274
λίνου.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάντων ὁ Ἰουστινιανὸς κῶδιξ ἀνενεώθη,
20 προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύ- P 844

10. φρονοῦντας ἢ φρονοῦσας P. id. ἀνθρώπων P. 12. ἀν-
θρωπήσει P.

consubstantiali Trinitate. Ipse enim solus est coadorandus et conglorifi-
candus Patri et sancto Spiritui."

A. C.

[Ol. Iph.]

„Anathematizamus insuper, et Eutychem, mente captum, et qui cum eo sentiunt, aut senserunt, qui phantasiam introducunt, negantque veram nativitatem, seu generationem Domini, et Salvatoris nostri Jesu Christi ex sancta Virgine et Deipara, hoc est, nostram salutem, et qui non constituentur ipsam consubstantialem Patri secundum Deitatem, et consubstantialem nobis secundum humanitatem. Similiter autem anathematizamus, et Apollinarium psychophthoron, sive animicidam, et qui cum eo sentiunt, vel senserunt, qui dicunt inanimum, hoc est animae expertem, esse Dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, et Deum nostrum, et qui confusionem, aut conturbationem introducunt, et invehant in unigeniti Dei Filii inhumanationem sive humanitatem: et omnes potestremo, qui eadem cum ipso senserunt, aut sentiunt."

Exemplum autem hujus edicti omnes Episcopi in suis civitatibus acceperunt, et in Ecclesiis suis promulgarunt.

534. VII. Ind. XII. Justiniano Augusto V. et Paulino Cos. 2.

6042.

His Cos. renovatus est Justinianus Codex, eidem adjunctis post illius editionem factis constitutionalibus: jussumque est, ut priore illa edi-

σθη τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης ἀθροισθῆαι ἀπὸ τῆς
 πρὸ δ' καλανδῶν Ιανουαρίων Ἰνδικτιῶνος γ'.

Ἰνδ. γ'. η'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

τκθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. θ'. ὑπ. Βηλισταρίου μόνου.

5

Ἰνδ. ιε'. ι'. ὑπ. Βηλισταρίου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. α'. ια'. ὑπ. Ἰωάννου μόνου.

Ἰνδ. β'. ιβ'. ὑπ. Ἀπλωνος, υἱοῦ Στρατηγίου, μόνου.

B

τλ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιγ'. ὑπ. Ἰουστίνου νέου μόνου.

10

Ἰνδ. δ'. ιδ'. ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου μόνου.

Ἰνδ. ς'. ις'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ β' μόνου.

τλα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. ιζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ γ' μόνου.

15

Ἰνδ. η'. ιη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ δ' μόνου.

C

Ἰνδ. θ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

3. Βελισ. P. ἰδ. μόνου] μόνου α' P. 5. μόνου] μόνου β' P.
 6. τὸ β' μόνου] μόνου γ' P. 12. μόνου α' P. 13. τὸ β' μόνου]
 μόνου β' P, et sic deinceps praeter p. seq. v. 3., ubi consentit cum V.

tionem antiquatam, vim et auctoritatem obtineret ab a. d. iv. Kal. Jan. Indictionis XIII.

A. C.

[Ol. [ph.]

535. viii. Ind. xiii. Bilisario solo Cos.

3.

CCCXXIX. Olympias.

536. ix. Ind. xiv. Bilisario II. solo Cos.

4.

537. x. Ind. xv. Bilisario III. solo Cos.

1. 323.

538. xi. Ind. i. Joanne solo Cos.

2.

539. xii. Ind. ii. Apione, filio Strategii, solo Cos.

3.

CCCXXX. Olympias.

540. xiii. Ind. iii. Justino Juniore solo Cos.

4.

541. xiv. Ind. iv. Basilio solo Cos.

1. 330.

542. xv. Ind. v. Post Consulatum Basilii I. solius.

2.

543. xvi. Ind. vi. Post Cons. Basilii II. solius.

3.

CCCXXXI. Olympias.

544. xvii. Ind. vii. Post Cons. Basilii III. solius.

4.

545. xviii. Ind. viii. Post Cons. Basilii IV. solius.

1. 331.

546. xix. Ind. ix. Post Cons. Basilii V. solius.

2.

Ἰνδ. ι'. κ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ε' μόνου.

τλβ' Ὀλυμπιάς.

R 794

Ἰνδ. ια'. κα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ζ' μόνου.

Ἰνδ. ιβ'. κβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ η' μόνου.

5 Ἰνδ. ιγ'. κγ', μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ θ' μόνου.

Ἰνδ. ιδ'. κδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ι' μόνου.

τλγ' Ὀλυμπιάς.

D

Ἰνδ. ιε'. κε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου.

Τούτῳ τῷ κέ' ἔτι τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τὴν
10 ὑπατεῖαν Φλ. Βασιλείου τὸ ια' μόνου γέγονεν ἡ ε' σύνοδος ἐν
Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν καὶ μυσσαρῶν καὶ ἀκαθάρ-
των καὶ ἀλλοτρῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἑλληνικῶν δογματικῶν Ὠριγέ-
τους καὶ Διδύμου καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων καὶ Θεοδώρου τοῦ
15 δυσσεβοῦς καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς ἀκα-
θάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην Ἰβρα λεγομένης
καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῶν ιβ' P 345
κεφαλαίων Κυριλλίου τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ V 275
υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος

9. κς' om. P. 10. Φλ. VP sola, φιλοχρίστον m. V, R. 15. Μάρην PV. Conf.
p. 294. A, 362. A. 16. κατὰ ιβ' R. 18. Praeponit P Πρόγραμμα, ἦτος
διδασκαλία καὶ ἔκδοσις ἀκριβῆς περὶ τῆς ἀμαρτήτου καὶ ὀρθοδόξου
πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, quae V habet in m. ab alia manu.

547. xx. Ind. x. Post Cons. Basilii VI. solius. 3.

CCCXXXII. Olympias.

548. xxi. Ind. xi. Post Cons. Basilii VII. solius. 4.

549. xxii. Ind. xii. Post Cons. Basilii VIII. solius. 1. 332.

550. xxiii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii IX. solius. 2.

551. xxiv. Ind. xiv. Post Cons. Basilii X. solius. 3.

CCCXXXIII. Olympias.

552. xxv. Ind. xv. Post Cons. Basilii XI. solius. 4.

Hoc anno imperii Justiniani, post Consulatum Fl. Basilii XI. solius,
celebrata est Synodus Constantinopoli contra impia, execranda, impura,
et a Christiana religione prorsus aliena pagana dogmata Origenis ac Di-
dymi et Evagrii, perduellium Dei, et Theodori impii, ac illius scripta
Judaica, et impuram Epistolam ad Maren Persam Iba dictam, ac inepta
Theodoretii scripta adversus xii. capita Cyrilli sanctissimi Patris nostri
et Doctria.

Edictum, sive Doctrina et accurata expositio immaculatae ac rectae
fidei nostrae Christianae.

In nomine Dei et Patris, et unigeniti ipsius Filii Jesu Christi Domini
nostri, et sancti Spiritus, Imperator Caesar Christi amant, Justinia-

B αὐτοκράτωρ, Καίσαρ, Φλ. Ἰουστινιανός, Ἀλαμανικός, Γοθικός, Φραγκικός, Γερμανικός, Ἀντικός, Ἀλανικός, Οὐαδαιλικός, Ἀφρικανός, εὐσεβής, εὐτυχής, ἐνδοξος, νικητής, τροπαιοῦχος, ἀεισέβαστος, Αἰγυσιος, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. 5

R 796
C Εἰδότες ὡς οὐδὲν οὕτω θεραπεύει τὸν φιλόανθρωπον θεὸν ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν πάντας τοὺς χριστιανούς περὶ τῆ ὁρθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ μὴ εἶναι σχίσματα ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα πᾶσαν πρόφασιν ἀναρροῦντες τοῖς σκανδαλιζομένοις ἢ σκανδαλλίσοσι τὴν τῆς ὁρθῆς πίστεως ἡμολογίαν τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ κηρυττομένην φανερὰν διὰ τοῦ παρόντος ἡδέικτον ποιήσασθαι πρὸς τὸ καὶ τοὺς τὴν ὁρθῆν πίστιν ἡμολογοῦντας ἐν βεβαίᾳ ταύτην φυλάττειν καὶ τοὺς πρὸς ταύτην φιλονεικοῦντας μανθάνοντας τὴν ἀλήθειαν σπουδάσαι ἐνωθῆναι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. 15

Ὁμολογοῦμεν τοίνυν πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, τριάδα ὁμοούσιον; μίαν θεότητα ἦτοι φύσιν καὶ οὐσίαν **D** καὶ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ἦτοι προσώποις δοξάζοντες, εἰς ἃ βεβηπτίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, καὶ οἷς συντετάγμεθα, τὰς μὲν ιδιότητας χωρίζοντες, ἐνοῦντες δὲ τὴν θεότητα. μονάδα γὰρ ἐν τριάδι καὶ τριάδα ἐν μονάδι προσκυνοῦμεν, παράδοξον ἔχουσαν καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἑνωσιν.

1. φιλόχριστος P. Φλ. V, alterum in margine ponens. εἰ. Γοθικός, Φραγκικός V.

nus, Alamanicus, Gothicus, Francicus, Germanicus, Anticus, Alanicus, Wandalicus, Africanus, Pius, Felix, Inclytus, Victor, Triumphator, Semper venerabilis, Augustus, universis coetus Catholicae et Apostolicae Ecclesiae.

„Scientes quod nihil aliud sic potest misericordem Deum placare, quam ut omnes Christiani unum idemque sapiant in recta et immaculata fide, nec sint dissensiones in sancta Dei Ecclesia: necessarium putavimus, omnem occasionem interimentes eis qui scandalizantur, vel qui scandalizant, rectae fidei confessionem, quae in sancta Dei Ecclesia praedicatur, praesenti edicto facere manifestam: ut et illi qui rectam fidem confitentur, firmiter eam custodiant: et illi qui adversus eam contendunt, discentes veritatem, festinent semetipsos unire sanctae Dei Ecclesiae.“

„Confitemur igitur credere in Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialem, unam Deitatem, sive naturam et substantiam et virtutem et potestatem in tribus subsistentiis sive personis in quae cre-adorantes, in quibus baptizati sumus, in quas credimus, in quibus credimus, in fessionem dedimus, proprietates quidem separantes, Deitatem autem unquam baptizantes. Unitatem enim in Trinitate, et Trinitatem in unitate adoramus, sicut sumus, mirabilem habentem et divisionem et unionem: unitatem quidem, secun-

μονάδα μὲν κατὰ τὸν τῆς οὐσίας, ἦγον θεότητος λόγον, τριά-
 दा δὲ κατὰ τὰς ιδιότητας, ἦγον ὑποστάσεις ἦτοι πρόσωπα.
 διαιρείται γὰρ ἀδιαιρέτως, ἵνα οὕτως εἰπωμεν, καὶ συνάπτεται
 διηρημένως. Ἐν γὰρ ἐν τρισὶν ἡ θεότης, καὶ τὰ τρία ἐν, ἐν οἷς P 346
 5 ἡ θεότης, ἡ τὸ γὰ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ θεότης, θεὸν ἕκα-
 στον, ἂν θεωρεῖται μόνον, τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα, θεὸν
 τὰ τρία μετ' ἀλλήλων νοούμενα τῷ αὐτῷ τῆς κινήσεως καὶ τῆς
 φύσεως. ἐπειδὴ χρῆ καὶ τὸν ἕνα θεὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις κηρύττειν, ἦγον τρία πρόσωπα, καὶ ἐκάστην μετὰ
 10 τῆς ιδιότητος, καὶ οὕτε τὴν ἔνωσιν σύγχυσιν ἐργαζόμεθα κατὰ
 Σαβέλλιον, ἐν πρόσωπον τριώνυμον λέγοντα τὴν τριάδα, τὸν V 276
 αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα, οὕτε διαιροῦντες ἀλ-
 λοτριούμεν τῆς τοῦ θεοῦ πατρὸς οὐσίας τὸν υἱὸν ἢ τὸ πνεῦμα τὸ B
 ἅγιον, κατὰ τὴν Ἀρείου μανίαν εἰς τρεῖς διαφόρους οὐσίας κατα-
 15 τέμνοντες τὴν θεότητα.

Εἰς τοίνυν θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ εἰς υἱὸς
 μονογενῆς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἐν πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάν-
 τα. ὁμολογοῦμεν δὲ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, θεὸν
 λόγον τὸν πρὸ αἰώνων, καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα,
 20 οὐ ποιηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν R 798
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
 ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρ- C

7. τῷ τ' ἀπ' αὐτῷ V. 8. ὁμολογεῖν om. P. 10. μετὰ Σαβέλλιον P.
 16. εἰς] εἰ in codice invenerat Raderus. 20. τῶν om. P.

dum rationem substantiae seu Deitatis: Trinitatem autem, secundum et quibus
 proprietates, vel subsistentias, sive personas. Dividitur enim sine divi-
 sione, (ut sic dicamus) et conjungitur divise. Unum enim est Deitas in
 tribus, et tria unum, in quibus Deitas est: aut (ut subtilius dicamus)
 ipsa tria est Deitas, quae tria Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus quae tria,
 sanctus, cum unaquaeque persona solum intelligitur, mente separante in-
 separabilia, et tria unus Deus, cum simul intelliguntur propter eandem
 virtutem, eandemque naturam: quoniam oportet et unum Deum confiteri,
 et tres subsistentias praedicare, seu tres personas, et unamquamque cum
 sua proprietate. Et unitatem confitentes, confusionem non facimus se-
 cundum Sabellium, dicantem, Trinitatem unam esse personam trionymum
 eundem Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum: nec dividentes proprie-
 tates, alienamus a Dei Patris substantia Filium et Spiritum sanctum, so-
 cundum Arii furorem, in tres diversas naturas incidentes Deitatem. Arrii
 incidentis
 „Unus igitur Deus Pater, ex quo omnia: et unus unigenitus Filius,
 per quem omnia: et unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Confitemur
 autem ipsum unigenitum Filium Dei, Deum Verbum, ante saecula et sine
 tempore ex Patre natum, non factum, in ultimis diebus propter nos et
 propter nostram salutem descendisse de coelis, et incarnatum esse ex

θένου Μαρίας και γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, ὅς ἐστιν κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, εἰς τῆς ἁγίας τριάδος, ὁμοούσιος τῷ θεῷ και πατρὶ
 κατὰ τὴν θεότητα και ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρω-
 πότητα, παθητὸς σαρκί, ἀπαθῆς δ αὐτὸς θεότητι. οὔτε γὰρ
 ἕτερός τις ἐστιν παρὰ τὸν λόγον ὁ τὸ πάθος και τὸν θάνατον
 ἀναδεχόμενος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀπαθῆς και αἰδιος τοῦ θεοῦ λόγος
 γενήσεως σαρκὸς ἀνθρωπίνης ἀνασχόμενος τὰ πάντα πεπλήρω-
 κεν. διὸ οὐκ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον τὸν θανατοουργήσαντα και
 ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἓνα και τὸν
 D αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον σαρκω-
 θέντα και ἐνανθρωπήσαντα, και τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα και τὰ
 πάθη, ἅπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, ὁμολογοῦμεν. οὔτε γὰρ
 ἄνθρωπος τις ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν δέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος τὸ
 ἴδιον σῶμα δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ εἰς ἄνθρωπον ἢ πλῆθος
 και ἡ ἐλπίς ἡμῶν ᾗ, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον τὴν ἡμετέ-
 ραν πίστιν ἔχωμεν. και θεὸν τοίνυν αὐτὸν ὁμολογοῦντες οὐκ ἀτι-
 τοῦμεν τὸ εἶναι αὐτὸν και ἄνθρωπον, και ἄνθρωπον λέγομεν
 P 347 αὐτὸν οὐκ ἀρνούμεθα τὸ εἶναι αὐτὸν και θεόν. εἰ γὰρ θεὸς μόν-
 ον ἦν, πῶς ἔλασχεν, πῶς ἐσταυροῦτο και ἀπέθνησκεν; ἀλλό-
 τρια γὰρ ταῦτα θεοῦ. εἰ δὲ ἄνθρωπος μόνον, πῶς διὰ τοῦ πά-
 θους ἐνίκη, πῶς ἔσωζε, πῶς ἐξωπολεῖ; ταῦτα γὰρ ὑπὲρ ἄ-
 νθρωπον ἦν. νῦν δὲ ὁ αὐτὸς πάσχει και σώζει, και διὰ τοῦ πά-

22. ὁ om. P.

Spiritu sancto, et sancta gloriosa Dei genitrice semper Virgine Maria,
 et natum ex ipsa, qui est Dominus Jesus Christus, unus de sancta Tri-
 nitate, consubstantialis Deo Patri secundum Deitatem, et consubstantialis
 nobis idem ipse secundum humanitatem, passibilis carne, impassibilis
 idem ipse Deitate. Non enim alius quidam est praeter Deum Verbum,
 qui passionem et mortem suscepit: sed ipse impassibilis et sempiternus
 Deus Verbum generationem carnis humanae sustinere dignatus, implevit
 omnia. Ideo non alium Deum Verbum esse qui miracula operatus est,
 et alium Christum qui passus est, cognoscimus: sed unum eundemque
 Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum, et hominem
 factum, et ejusdem ipsius miracula et passiones, quas carne voluntario
 sustinuit, confitemur. Non enim homo aliquis pro nobis semetipsum ce-
 dit, sed ipse Deus Verbum suum corpus pro nobis dedit, ne in hominem
 fides et spes nostra sit, sed in ipsum Deum Verbum nostram fidem ha-
 beamus. Et Deum igitur eum confitentes, non abnegamus ipsum esse et
 hominem: et hominem dicentes eum, non abnegamus ipsum esse et Deum.
 Si enim Deus tantummodo esset, quomodo patiebatur? quomodo cruci-
 gebatur et moriebatur? Aliena enim ista sunt Deo. Sin autem homo
 solum, quomodo per passionem vincebat? quomodo salvos faciebat? quo-
 modo vivificabat? Haec enim supra hominis naturam erant. Nunc ut

θους νικῆ, ὁ αὐτὸς Θεός, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον,
 οὕτως ἐν ἑκάτερον ὡς μόνον. Ἰθεν ἕξ ἑκατέρας φύσεως, του-
 τέστιν ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος ἕνα Χριστὸν σύνθετον λέ-
 γοντες σύγχυσιν τῇ ἐνώσει οὐκ ἐπεισάγομεν, καὶ ἐν ἑκατέρᾳ δὲ B
 5 φύσει, τουτέστιν ἐν Θεότητι καὶ ἐν ἀνθρωπότητι, τὸν ἕνα κύ-
 ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα γινώσκοντες, καὶ διαίρεσιν μὲν τινα ἀμερὸς ἢ
 τομὴν οὐκ ἐπιφέρομεν τῇ μιᾷ αὐτοῦ ὑποστάσει, τὴν δὲ διαφορὰν R 800
 τῶν φύσεων ἕξ ὧν καὶ συνετέθη σημαίνομεν οὐκ ἀνηρημένην δια
 10 τὴν ἔνωσιν, ἐπειδὴ ἑκατέρα φύσις ἐστὶν ἐν αὐτῷ. συνθέσεως
 γὰρ ὁμολογουμένης, καὶ τὰ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ὑπάρχει καὶ τὸ ὅλον V 277
 ἐν τοῖς μέρεσι γινώσκεται. οὔτε γὰρ ἡ Θεία φύσις εἰς τὴν ἀν-
 θρωπίνην μετεβλήθη οὔτε δὲ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις εἰς τὴν C
 Θείαν ἐτέρατη, νοσημένης δὲ μᾶλλον καὶ ὑπαρχούσης ἑκα-
 15 τέρας ἐν τῷ τῆς ἰδίας φύσεως ὄρω τε καὶ λόγῳ, περῶν-
 θαί φαμεν τὴν ἔνωσιν καθ' ὑπόστασιν. ἡ δὲ καθ' ὑπόστα-
 σιν ἔνωσις δηλοῖ ὅτι ὁ Θεὸς λόγος, τουτέστιν ἡ μία ὑπόστασις,
 ἐκ τῶν τριῶν τῆς Θεότητος ὑποστάσεων οὐ προϋποστάντι ἀνθρώ-
 20 πῳ ἠνώθη, ἀλλ' ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἁγίας παρθένου ἐδημιούργη-
 σεν ἐν αὐτῷ ἕξ αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα ἐνψυχωμένην
 ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερῇ, ὅπερ ἐστὶν φύσις ἀνθρωπίνη. ταύτην

2. οὕτως] ὡς P. 4. δὲ om. P. 7. ἀμερὸς P, ἀνὰ μέρος m. P.
 8. αὐτὸς Θεοῦ P, αὐτοῦ-τοῦ Θεοῦ R. 9. καὶ om. P. 13. δὲ
 om. P. 20. ἐμφυζομένην P. ἐχομένην apographum Leonclavii Iuris
 Graecor. vol. I. p. 523.

tam idem ipse patitur, et salvos facit, et per passionem vincit, idem ipse
 Deus, ipse homo, utrumque tamquam unum, utrumque tamquam solum.
 Unde ex utraque natura, id est, ex Deitate et humanitate unum Chris-
 tum compositum dicentes, confusionem unitioni non introducimus. Et
 in utraque autem natura, id est, in Divinitate et humanitate, unum Do-
 minum nostrum Jesum Christum Dei Verbum incarnatum, et hominem fac-
 tum cognoscentes, divisionem quidem per partes, vel incisionem non in-
 ferimus uni ejus substantiae: differentiam autem naturarum, ex quibus
 compositus est, significamus, non interemptam propter unitatem, quoniam
 utraque natura in ipso est. Cum enim compositionem dicamus, necesse
 est confiteri et partes in toto esse, et totam in partibus cognosci. Nec
 enim divina natura in humanam transmutata est, nec humana natura in
 divinam conversa est. Magis autem intelligitur, quod utraque in pro-
 prietate et ratione suae naturae manente, facta est unitas secundum sub-
 stantiam. Unitas autem secundum substantiam significat, quod Deus
 Verbum, id est, una substantia ex tribus Deitatis substantiis, non ante
 plasmato homini unitus est, sed in utero sanctae Virginis creavit sibi ex
 ipse in sua substantia carnem animatam anima rationali et intellectuali,
 quod est natura humana. Hanc autem secundum substantiam unitatem

D δὲ τὴν καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ἔνωσιν διδάσκων ἡμῶς καὶ ὁ Θεὸς ἀπόστολος λέγει, "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγματὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐωπαὶ ἐκένωσε, μορφῇ δούλου λαβῶν. διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν "Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων τὴν τοῦ λόγου ὑπόστασιν ὑπάρχουσαν ἔδειξεν ἐν οὐσίᾳ Θεοῦ, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν Μορφῇ ἔλαβεν οὐσίᾳ ἀνθρώπου, καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ ἐνωθῆναι τὸν Θεὸν λόγον ἐσημανεν. οὔτε γὰρ εἶπεν Τὸν ἐν μορφῇ δούλου ὑπάρχοντα ἔλαβεν, ἵνα μὴ προῦποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι δεῖξη τὸν λόγον, P 848 καθὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἀσεβοῦντες ἐβλασφήμησαν, οχ- 10 τικὴν τὴν ἔνωσιν λέγοντες.

Ἡμεῖς δὲ τῆς εἰς γραφῆς καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρας ἐκόμιοι ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ Θεὸς λόγος σὰρξ ἐγένετο, ὅπερ ἐστὶ καθ' ὑπόστασιν ἐαυτῷ ἐνωσῆαι φύσιν ἀνθρωπίνην. διὸ καὶ εἰς ὑπάρχει ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἔχων ἐν ἐαυτῷ τὸ τέλειον τῆς 15 Θεϊκῆς φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ R 802 ἔστιν μονογενὴς μὲν καὶ λόγος, ὡς ἐκ Θεοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ πρωτότοκος δὲ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς ὁ αὐτός, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἀνθρώπου γέγονεν καὶ μείνας ὅπερ ἦν οὐ μετέβαλεν ὅπερ γέγονεν. ὅθεν καὶ δύο γεννήσεις τοῦ αὐτοῦ B 200 μονογενοῦς Θεοῦ λόγου ὁμολογοῦμεν, τὴν μὲν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ

2. λέγει] Philip. II. 6. 6. μορφῇ δούλου ἔλαβεν P. 15. ὁ
om. P. 17. ὁμογενῆς P.

Dei Verbi ad carnem docens nos et divinus Apostolus, dicit: Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, aequalem se esse Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens. Per hoc enim quod dixit: Qui cum in forma Dei esset, Verbi substantiam in natura Dei esse ostendit. Per hoc autem quod dixit: Formam servi accepit, naturae humanis, et non substantiae sive personae, unitum esse Deum Verbum significavit. Nec enim dixit, quod eum qui in forma servi erat, accepit: ne ante plasmato homini unitum esse Deum Verbum ostenderet, sicut Theodorus et Nestorius impii blasphemaverunt, affectualem dicentes unitatem.

„Nos autem sequentes divinas scripturas et sanctos patres, confitemur quod Deus Verbum caro factus est, quod est secundum substantiam sibi unire naturam humanam. Ideo et unus est Dominus noster Jesus Christus, habens in semetipso perfectionem divinae naturae, et perfectionem naturae humanae. Et est unigenitus quidem Verbum, utpote ex Deo Patre natus, et primogenitus autem in multis fratribus: idem ipse cum factus est homo (Filius enim Dei, filius hominis factus est) et manens quod erat, non transmutavit quod factus est. Unde et duas natiuitates ejusdem ipsius unigeniti Dei Verbi confitemur: ante saecula quidem et

πατρός ἀσωμάτως, τὴν δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκω-
θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. ὁ γὰρ ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας ὑπὲρ
ἐννοιῶν ἐκ μητρὸς ἀνέτειλεν ὑπὲρ λόγον, καὶ ὢν Θεὸς ἀληθῆς
5 ἄνθρωπος γέγονεν ἀληθῶς. διὰ τοῦτο κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν
Θεοτόκον τὴν ἁγίαν ἐνδόξον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν ὁμολογοῦ-
μεν, οὐχ ὡς τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λαβόντος, ἀλλ'
ὅτι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων μονογενὴς Θεὸς C
λόγος σαρκωθείς ἐξ αὐτῆς ἀτρέπτως ἐνηθρώπησεν, καὶ ἀφρα-
10 τος ὢν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὅρασι γέγονεν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν, καὶ ἀπα-
θῆς ὢν Θεὸς οὐκ ἀπηξίωσεν παθητὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὁ ἀθά-
νατος νόμοις ὑποκεισθαι θανάτου. τοῦτον τὸν ἐν Βηθλεὲμ γεν-
νηθέντα ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα καὶ ὁμοιωθέντα ἀν-
θρώποις καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
15 ἐκρήρξαν οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι αὐτὸν εἶναι Θεόν, αὐτὸν ἄνθρω-
πον, αὐτὸν υἱὸν Θεοῦ, αὐτὸν υἱὸν ἀνθρώπου, αὐτὸν ἐξ οὐρα V 278
νοῦ, αὐτὸν ἀπὸ γῆς, αὐτὸν ἀπαθῆ, αὐτὸν παθητόν. ὁ γὰρ D
γεννηθεὶς ἄνωθεν ἐκ τοῦ πατρὸς λόγος ἀρρήτως, ἀφράστως,
ἀκαταληπτως, αἰδίως, αὐτὸς ἐν χρόνῳ γεννᾷται κάτωθεν ἐκ
20 παρθένου Μαρίας, ἵνα οἱ κάτωθεν πρόσερον γεννηθέντες ἄνω-
θεν ἐκ δευτέρου γεννηθῶσιν, τουτέστιν ἐκ Θεοῦ. αὐτὸς οὖν μη-
τέρα μόνον ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς πατέρα μόνον ἔχομεν ἐν

1. τῶν om. P. 18. τοῦ om. P. 22. τῆς om. P.

dem ex Patre incorporaliter nati, in ultimis autem diebus ejusdem ipsius
incarnati et nati de sancta gloriosa Dei genitrice et semper Virgine Ma-
ria. Qui enim de Patre splenduit supra intellectum, ex matre ortus est
supra rationem. Et cum Deus verus esset, factus est vere homo. Ideo
proprie et vere Dei genitricem sanctam gloriosam et semper Virginem
Mariam confitemur: non quia Deus Verbum initium ex ipsa accepit, sed
quod in ultimis diebus unigenitus Deus Verbum, qui ante saecula erat,
incarnatus ex ipsa, immutabiliter homo factus est: et cum invisibilis in
suis esset, visibilis factus est in nostris: et cum impassibilis Deus esset,
non indignatus est passibilis esse homo; et immortalis, mortis legibus
subjacere. Istum, qui in Bethlehem de semine David natus est secundum
carnem, et similis factus hominibus, et crucifixus est pro hominibus sub
Pontio Pilato, praedicaverunt sancti Apostoli ipsum esse Deum, ipsum
hominem; ipsum Filium Dei, ipsum filium hominis; ipsum de coelo, ipsum
de terra; ipsum impassibilem, ipsum passibilem. Deus enim Verbum,
qui natus est desursum ex Patre ineffabiliter, inenarrabiliter, incompre-
hensibiliter, sempiternae, ipse in tempore nascitur deorsum de Virgine Ma-
ria, ut illi qui deorsum prius nati sunt, desursum secundo nascerentur,
id est, ex Deo. Ipse igitur matrem tantummodo habet super terram, et
Chronicon Paschale vol. I.

οὐρανῷ. λαβὼν γὰρ τὸν θνητὸν πατέρα τῶν ἀνθρώπων τὸν Ἀδάμ ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀθάνατον κατὰ
 P 349 τὸ λεγόμενον, ἔδωκεν αὐτοῖς ἕξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. ὅθεν καὶ θανάτου κατὰ σάρκα γένηται ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, διὰ τὸν σαρκικὸν αὐτοῦ πατέρα, ἵνα οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς ἀπὸ τοῦ μεταλάβωσι διὰ τὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῶν πατέρα τὸν θεόν.
 R 804 αὐτὸς οὖν κατὰ φύσιν υἱὸς ἐστὶν τοῦ θεοῦ, ἡμῶν δὲ κατὰ χάριν. καὶ πάλιν αὐτὸς κατ' οἰκονομίαν καὶ δι' ἡμᾶς υἱὸς γέγονε τοῦ Ἀδάμ. ἡμεῖς δὲ κατὰ φύσιν ἔσμεν υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ. πατὴρ γὰρ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ θεὸς κατὰ φύσιν, ἡμῶν κατὰ χάριν. καὶ θεὸς αὐτοῦ¹⁰ γέγονε κατ' οἰκονομίαν, διότι ἄνθρωπος ἡμῶν δὲ κατὰ φύσιν B δεσπότης ἐστὶ καὶ θεός. καὶ διὰ τοῦτο ὁ λόγος, ὅς ἐστιν υἱὸς τοῦ πατρὸς, ἐνωθεὶς σαρκὶ γέγονε σὰρξ, ἵνα οἱ ἄνθρωποι ἐνωθέντες τῷ πνεύματι γένωνται ἐν πνεύματι. αὐτὸς οὖν ὁ ἀληθινὸς υἱὸς τοῦ θεοῦ τοὺς πάντας ἡμᾶς φορεῖ, ἵνα οἱ πάντες τὸν ἑαυτοῦ¹⁵ φορέσωμεν θεόν, καὶ ἔστιν καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν εἰς τῆς ἁγίας τριάδος ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σύνθετος ἕξ ἑκατέρας φύσεως. σύνθετος δὲ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦμεν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἀκολουθοῦντες διδασκαλίᾳ. ἐπὶ γὰρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἡ κατὰ σύνθεσιν²⁰ ἕνωσις τὴν σύγχυσιν καὶ διαίρεσιν ἀποβάλλεται, καὶ φυλάττει μὲν

1. τὸν alteram om. P. 3. λεγόμενον] Ioan. I. 12. 7. ἡμῶν δὲ] ἡμεῖς P. 17. ὁμογενῆς P, ὁμογενεῖς R. 18. ἡμῶν δὲ] ἡμεῖς P. 19. ὁμογενῆς R. 20. ἡμῶν δὲ] ἡμεῖς P.

nos tantummodo Patrem habemus in eo. Cum enim accepisset mortalem patrem hominum Adam, dedit hominibus suum Patrem immortalem, secundum hoc quod dicitur: *Dedit eis potestatem filios Dei fieri.* Unde et mortem secundum carnem gustat Filius Dei, propter carnalem suam patrem, ut filii hominis vitae ejus participes fierent, propter suam secundum spiritum Patrem Deum. Ipse igitur secundum naturam filius est Dei, nos autem secundum gratiam: et iterum ipse secundum dispensationem et propter nos filius fuit Adam, nos autem secundum naturam semus filii Adam. Pater enim est ejus Deus secundum naturam, noster autem secundum gratiam. Et Deus ei fuit secundum dispensationem, eo quod homo factus est: noster autem secundum naturam Dominus est et Deus. Et ideo Deus Verbum, qui est Filius Dei Patris, unicus carni, factus est caro, ut homines uniti spiritui, fierent unus spiritus. Ipse igitur verus Filius Dei omnes nos indutus est, ut omnes indueamur uno Deum. Et est etiam post incarnationem unus de sancta Trinitate, co-genitus Filius Dei Dominus noster Jesus Christus, compositus ex utroque natura. Compositum autem Christum confitemur, sanctorum Patrum doctrinam sequentes. In mysterio enim Christi unitas secundum compositionem, confusionem et divisionem rejecta, et servat quidem utriusque

τὴν ἐκατέρας φύσεως ιδιότητα, μίαν δὲ ὑπόστασιν ἦτοι πρόσω- C
 πον τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ μετὰ τῆς σαρκὸς δάκνουσι· καὶ ἔστιν εἷς
 καὶ ὁ αὐτὸς τέλειος ἐν θεότητι καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι, οὐχ
 ὡς ἐν δυοῖν ὑποστάσεσιν ἦτοι προσώποις, ἀλλ' ἐν θείᾳ φύσει
 5 καὶ ἀνθρωπίνῃ γνωριζόμενος, ἵνα εἷς ἢ τὰ ἐκάτερα τέλειος Θεός
 καὶ τέλειος ἄνθρωπος ὁ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ
 εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. οὕτε γὰρ τετάρτου προσώπου προσθήκην ἐπέδξατο ἢ
 ἁγία τριάς καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἐκὸς τῆς ἁγίας τριάδος Θεοῦ λό-
 10 γου. ταύτην τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν ἁγίων D
 πατέρων εἰλήφαμεν, φυλάττομεν, ἐν ἧ ἢ ζῶμεν καὶ πολιτευόμεθα
 καὶ ἦν συνέκδημον λύβοιμεν εἰς πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ ἁγίου πνεῦμα ὁμολογίαν. ταῦτα οὕτως ὁμο-
 λογοῦντες πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ἐν ἁγίαις Κυρίλλου περὶ τῆς ὁρ-
 15 θῆς πίστεως διδασκαλίαις καὶ τὸ εἰρημένον παρ' αὐτοῦ μίαν
 φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην δεχόμενοι ὁμολογοῦμεν ὅτι R 806
 ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης εἰς Χριστὸς ἀπετέλεσθη,
 καὶ οὐ μίᾳ φύσει, καθὼς τινες κακῶς τὴν λέξιν ἐκλαμβάνοντες P 350
 λέγειν ἐπιχειροῦσιν. ἀμέλει τοι καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ, ὁσάκις μίαν V 279
 20 φύσιν εἶπεν τοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἐπὶ τούτου τῷ τῆς φύσεως
 ὀνόματι ἀντὶ ὑποστάσεως ἐχρήσατο. καὶ ἐν οἷς λόγοις εἶπεν ταύ-
 την τὴν λέξιν, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐπήγαγεν ποτὲ

2. λόγον om. R. 3. ὁ om. P. 9. Θεοῦ om. P. 19. πατήρ] Κυρίλλος m. P.

naturae proprietatem; unam autem subsistentiam seu personam Dei Verbi et cum carne ostendit, et est unus idemque perfectus in Deitate, et perfectus in humanitate, non tamquam in duabus subsistentiis sive personis, sed in divina natura et humana cognoscendus, ut unus sit in utraque perfectus Deus et perfectus homo, idem ipse Dominus noster Jesus Christus, unus de sancta Trinitate conglorificandus Patri et sancto Spiritui. Nec enim quartae personae adjectionem suscepit sancta Trinitas et incarnato uno de sancta Trinitate Deo Verbo. Istam igitur bonam traditionem, quam a sanctis Patribus accepimus, custodimus, in qua vivimus et conversamur, et quam, ab hac vita proficiscentes, oramus nobiscum habere, quae est in Patrem et Christum Filium Dei vivi, et sanctum Spiritum confessio. Haec ita constantes super alias Sancti Cyrilli de fide recta doctrinas, et hoc quod dictum est ab ipso, unam naturam Dei verbi incarnatam, suscipientes, confitemur quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est, et non in una natura, prout quidam in *deest* male intelligentes dictionem conantur dicere. Unde et ipse Pater, quoties unam naturam dixit Verbi incarnatam, in hoc naturae nomine pro subsistentia usus est. Et in quibus libris dixit hanc dictionem, in sequentibus saepius intulit, et quando Filium, et quando Verbum, aut uni-est quando

μὲν υἰόν, ποτὲ δὲ λόγον ἢ μονογενῆ, ἄπερ οὐ φύσεως, ἀλλ' ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ἐστὶ δηλωτικά. ἢ τοίνυν ὑπόστασις τοῦ λόγου σαρκωθείσα οὐ μίαν φύσιν, ἀλλ' ἓνα Χριστὸν σύνθετον ἀπετέλεσεν, τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Θεὸν δὲ καὶ ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν ἐκ' 5
 B αὐτῶ λέγειν ἄσεβες. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ πρὸ αἰώνων εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ ἢ ἀπαθῆ καὶ παθητὸν, ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἦτοι προσώπου ὁρθῶς ὁμολογοῦμεν. ἔξ αὐτῶν δὲ τῶν εἰρημένων τοῦ αὐτοῦ ἐν ἁγίοις Κυρήλλου ἀποδεί- 10
 ξομεν τὴν περὶ τῆς εἰρημένης λέξεως σαφειστάτην αὐτοῦ διδασκαλίαν. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῇ εἰπὼν μίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην εὐθὺς ἐπήγαγεν, Οὐκοί- 15
 C ὅσον μὲν ἦκεν εἰς ἔννοιαν καὶ εἰς γε μόνον τὸ δρᾶν τοῖς τῆς ψυχῆς ὁμμασι τίνα τρόπον ἐνηθρώπηκεν ὁ μονογενῆς, δύο τὰς 15
 φύσεις εἶναι φαμεν, ἓνα δὲ υἰόν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἐνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον. διὰ τούτων δὲ ὁ πατὴρ τὸν τρόπον τῆς ἐνανθρωπήσεως παραστήσαι βουλόμενος καὶ τὸ ἀδιαίρετον καὶ ἀσύγχυτον φυλάττων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνελθουσῶν φύσεων ἔδειξε καὶ ἓνα Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἀλλ' οὐ- 20
 χὶ μίαν φύσιν θεότητος καὶ σαρκός. καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ πρὸς

10. ἀποδείξομεν PV.

14. εἰς γε μόνος τὸ V, εἰς γε μόνον ἔς τὸ P. Correxī ad exemplum Cyrilli ed. Aubert. vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 137. E.

15. ἐνηθρώπησεν P.

21. δὲ om. P.

Filius, est genitum, quae non naturam, sed subsistentiam seu personam significat. quando Subsistentia igitur Verbi incarnata non unam naturam, sed unum Christum compositum effecit, eundem ipsum Deum et hominem. eos autem qui Deum qui Christum Deum et hominem confitentur, unam naturam sive substantiam ipsius dicere impium est. Impossibile enim est, Dominum nostrum Jesum Christum secundum unam eandemque naturam seu substantiam et ante saecula esse, et in tempore, aut impassibilem et passibilem: quod in una subsistentia sive persona ejus recte confitemur. Ex ipsius autem dictis ejusdem Sancti Cyrilli ostendemus de memorata dictione manifestam ipsius doctrinam. In prima enim ad Successum epistola, cum dixisset, unam naturam Dei Verbi incarnatam, statim intulit: Ergo quantum quidem ad intellectum pertinet, et ad videndum tantummodo oculis animae, quemadmodum incarnatus est unigenitus, duas naturas unitas esse dicimus, unum autem filium, et Christum, et Dominum, Dei Patris Verbum incarnatum, et hominem factum.

Per ista autem Pater modum incarnationis volens manifestare, et indivisam et inconfusam custodiens unionem, et numerum naturarum quae convenerunt demonstravit, et unum Christum praedicavit, et non unam naturam Deitatis et carnis. Et in secunda ad eundem Successum

τὸν αὐτὸν Σούκινσον ἐπιστολῇ τὰ παραπλήσια διδάσκων γράφει οὕτως. Εἰ μὲν γὰρ μίαν εἰπόντες τοῦ λόγου φύσιν σεσηγήκαμεν, D οὐκ ἐπενεγκόντες τὸ σεσαρκωμένην, ἀλλ' αἶον ἔξω θέντες τὴν οἰκονομίαν, ἣν αὐτοῖς τάχα πού και οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος προσ- 5 ποιουμένοις ἐρωτᾶν ποῦ τὸ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ἢ τὸ πῶς R 808 ἐφύετο καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οὐσία. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ ἐν ἀνθρωπότητι τελειότης καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ δῆλωσις εἰσκεινόμεσται διὰ τοῦ λέγειν σεσαρκωμένην, παυσίπθωσαν καλαμίνην ῥάβδον ἐαυ- τοῖς ὑποστήσαντες. τοῦ γὰρ ἐκβάλλοντος τὴν οἰκονομίαν καὶ ἀρ- 10 νοιουμένου τὴν σάρκασιν ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως ὡς ἀφαιρουμένου τὸν υἱὸν τῆς τελείας ἀνθρωπότητος. εἰ δέ, ὡς ἔφη, ἐν τῷ σεσαρ- P 351 κῶσθαι λέγειν αὐτὸν σαφὴς ἐστὶν καὶ ἀναμφίβητος ὁμολογία τοῦ ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, οὐδὲν κωλύει νοεῖν ὡς εἰς ὑπάρχων καὶ μόνος υἱὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐστὶ καὶ ἄνθρωπος, ὥσπερ 15 ἐν θεότητι τέλειος, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος. ὁρθό- τατα δὲ καὶ πάνυ συνετῶς ἡ σὴ τελειότης τὸν περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους ἐκτίθεται λόγον, οὐκ αὐτὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καθ' ὃ νοεῖται καὶ ἐστὶ θεός, παθεῖν εἰς ἴδιαν φύσιν τὰ σώματος ἰσχυριζομένη, παθεῖν δὲ μᾶλλον τῇ χοικῇ φύσει. δεῖ γὰρ ἀναγ- 20 καίως ἀμφότερα σώζεσθαι τῷ ἐνὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν υἱῷ, καὶ τὸ μὴ πάσχειν θεϊκῶς καὶ τὸ λέγεσθαι παθεῖν ἀνθρωπίνως· ἢ αὐτοῦ γὰρ πέπονθε σάρξ.

3. ἐξωθέντες PV. 4. ἀπίθανος P. 10. ἦν δικαίως RV, ἦν τὸ ἐγκαλεῖσθαι δικαίως P. Conf. Cyrillus p. 144. A. 16. συνετῶς ἡ σὴ] συνετώσης ἡ V, συνετώσης ἡ R. 20. ἐνὶ υἱῷ P sola. id. υἱῷ, καὶ τὸ restitui ex Cyrillo, τὸ καὶ PV. 21. γὰρ αὐτοῦ P, γὰρ αὐτῆ R.

epistola similia docens, ita scribit: Nam siquidem unam dicentes Verbi naturam tacuissimus, non inferentes, Incarnatam, sed quasi extra ponentes dispensationem; erat illis forsitan et verisimilis ratio confingentibus subditit interrogare, ubi perfectio in humanitate, vel quomodo subsistit humana nostra substantia? Quoniam autem et perfectio in humanitate, et nostrae substantiae demonstratio introducta est, dicendo, Incarnatam; cessant arundineam virgam sibi supponentes. Efficentem enim dispensationem, et abnegantem incarnationem, oportebat juste accusari, aufertem a Filio perfectam humanitatem. Sin autem (ut dixi) incarnatum esse dicendo ipsum, manifesta est et indubitabilis confessio, quod factus est homo; nihil jam prohibet intelligere, quia cum unus sit et solus filius Christus, idem ipse Deus est et homo, sicut in Deitate perfectus, ita et in humanitate perfectus. Rectissime autem et nimis prudenter tua Perfectio de salutari passione rationem exponit, non ipsum unigenitum Filium Dei, secundum quod intelligitur et est Deus, passum esse in sua natura quae sunt corporis affirmans, magis autem passum esse terrena natura. Oportet enim necessario utraque servari uni et vero Filio, et non pati secundum Deitatem, et dici passum esse eundem ipsum secundum

V 280
B

Και ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ δὲ κεφαλαιῷ τῶν σχολίων ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Κύριλλος ὁμοίως ἀποβυλλόμενος τοῖς τε δύο υἱοὺς εἰσάγοντας τοὺς τε μίαν φύσιν λέγοντας Θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ γράφει οὕτως. Οὐ διοριστέον οὖν ἄρα τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἄνθρωπον ἰδικῶς καὶ θεὸν ἰδικῶς, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν φαιμεν, τὴν τῶν φύσεων ἰδόντες διαφορὰν καὶ ἀσυγχύτους ἀλλήλαις τηροῦντες αὐτάς.

Εἰ τοίνυν, καθὼς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος, εἰς ἓστιν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τέλειος ἐν Θεότητι καὶ τέλειος ὁ 10 αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι, καὶ οὐκ ἔπαθεν τῇ θείᾳ φύσει, ἀλλὰ τῇ
C χοϊκῇ φύσει· οἶδεν δὲ καὶ τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν καὶ τὸ ἀσυγχύτους αὐτὰς ἀλλήλαις ἐν μιᾷ ὑποστάσει φυλάττεσθαι· δῆλον ὅτι τὸν αὐτὸν ἐν τῇ θείᾳ φύσει καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ λέγει ὁ πατὴρ γνωρίζεσθαι, καὶ ἑκατέρωθεν φύσιν ἐν αὐτῷ εἶναι, ἐξ ἧν καὶ συν- 15
R 810 τέθη. καὶ οὐκ ἂν τις οὕτω μανίῃ ὡς ὀρθῶς νομίσει φρονεῖν τοὺς λέγοντας μίαν εἶναι φύσιν ἥτοι οὐσίαν σαρκὸς καὶ Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν θείαν καὶ χοϊκὴν, παθητὴν καὶ
D ἀπαθῆ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζειν ἐπιχειροῦσίν τινες τὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς Θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου παράδειγμα προβυλλόμενοι καὶ λέγοντες ὅτι ὡσπερ ἐξ ἑτεροφρῶν ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶς ὁ

1. ὁ αὐτὸς ὁ P.
p. 787. a.

5. Θεόν] ἡ V. Conf. Cyrillus vol. V. p. 1.

humanitatem: ipsius enim passa est caro. „Et in tertio decimo capite Scholiorum, idem Sanctus Cyrillus similiter rejiciens eos, qui duos filios introduceunt, et eos qui unam dicunt naturam Deitatis et carnis Christi, ita scribit: Non discernendum unum Dominum Jesum Christum in hominem separatim, et in Deum separatim; sed unum eundemque Dominum Jesum Christum dicimus, naturarum scientes differentiam, et inconfusus eas sibi invicem conservantes. „Si igitur (prout docet nos Sanctus Cyrillus) unus est Dominus noster Jesus Christus, perfectus in Deitate, et perfectus idem ipse in humanitate, et non est passus divina natura, sed terrena, scit autem et naturarum differentiam, et quod inconfusus sibi invicem in una subsistentia conservantur: certum est, quod eundem ipsum in divina natura et in humana dicit Pater cognosci, et utramque naturam in ipso esse, ex quibus et compositus est. Et non aliquis sic insaniat, ut arbitretur eos recte sapere, qui dicunt unam esse naturam sive substantiam carnis et Deitatis Christi, eandem et divinam et terrenam, passibilem et impassibilem. Quoniam autem et alio modo quidam ostendere conantur, unam esse naturam Deitatis et humanitatis Christi, exemplum hominis proponentes, et dicentes, quod sicut ex diversis natu-

ἄνθρωπος μία φύσις λέγεται, οὕτω και ἐκ δύο φύσεων θεότητος και ἀνθρωπότητος τὸν Χριστὸν λέγοντες ὀφειλομεν μιαν φύσιν ἐπ' αὐτῷ λέγειν, ἐκεῖνο πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἄνθρωπος, καὶ ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, τουτέστιν ψυχῆς και σώματος, ὅμως διὰ τοῦτο μία φύσις λέγεται, ἐπειδὴ κοινῶς κατὰ πυσῶν P 352 τῶν ὑποστάσεων, ἤγουν προσώπων, τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων κατηγορεῖται. εἰ και τὰ μάλιστα γὰρ ἐκάστη ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον, οἶον Πέτρος και Παῦλος, τοῖς ἰδιώμασιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζονται, ἀλλ' ὅμως οὐ τῇ φύσει διαφοῦνται· ἀμ- 10 φότεροι γὰρ ἄνθρωποι· και κάλιν οὔτε ψυχὴ χωρὶς σώματος οὔτε σῶμα χωρὶς ψυχῆς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἐκ ψυχῆς και σώματος ἐδημιουργήθη. πᾶν δὲ κτίσμα εἰ και ἐκ διαφόρων συνέστηκεν, ἀλλ' οὖν μίαν ἐκείνην ἔχειν λέγεται φύσιν, καθ' ἣν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐδημιουργήθη. ὁ δὲ Χριστὸς 15 οὐχ οὕτως· οὔτε γὰρ μιαν φύσιν, ἤγουν οὐσίαν, δηλοῖ κοινῶς κατὰ πολλῶν ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων κατηγορουμένην, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πολλοὶ Χριστοὶ εὐρεθῆσόν- B ται, καθ' ὧν τὸ κοινὸν τῆς μιᾶς φύσεως κατηγορεῖται, ὅπερ και λέγειν ἔστιν ἀσβέρις· ἀλλ' οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἐκ θεότητος και ἀνθρω- 20 πότητος, ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς και σώματος, ὁ Χριστὸς ἐδημιουργήθη, ἵνα τοῦτο ἦ φύσις Χριστοῦ, ἀλλὰ Θεὸς ὧν πρὸ

7. τὰ om. P.
12. ἡ] ἡ P.

11. ἀνθρωπότητος V.
15. κοινῶς γὰρ P.

12. πᾶν — 14. ἐδημιουργήθη om. P.
18. καθῶν V, καθῶς P.

ria, anima et corpore consistens homo, una natura dicitur, sic et ex duabus naturis Deitatis et humanitatis Christum dicentes, debemus unam ipsius dicere naturam: illud ad eos dicemus, quod homo quidem licet ex diversis constet, id est, anima et corpore, tamen ideo una natura dicitur, quoniam de omnibus subsistentiis sive personis, quae sub eadem in omnibus specie referuntur, communiter praedicatur. Licet enim unaquaeque subsistentia sive persona, sicut Petrus et Paulus, proprietatibus a se invicem separentur, sed tamen non natura dividuntur; ambo enim homines: et iterum, nec anima sine corpore, nec corpus sine anima homo est, sed ex eo quod non erat, ad hoc quod est, ex anima et corpore creatus est. Unaquaeque autem creatura licet ex diversis constet, sed tamen unam illam habere dicitur naturam, secundum quam a Deo creata est. Chri- ex Deo stus autem non sic: nec enim unam naturam sive substantiam significat, quae communiter de plurimis subsistentiis sive personis praedicatur, sicut homo. Si enim hoc esset, multi Christi invenirentur in quibus communitas unius naturae praedicabitur; quod et dicere impium est. Sed neque ab initio ex Deitate et humanitate sicut homo ex anima et corpore, Christus creatus est, ut hoc sit natura Christi: sed cum Deus esset ante

αἰώνων ὁ λόγος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ἦτοι οὐσίας ὑπάρχων τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων ἐν' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἀνθρώπου φύσιν καθ' ὑπόστασιν ἐνώσας ἐαυτῷ γέγονεν ἄνθρωπος, μὴ ἐκστὰς τοῦ εἶναι Θεός.

- C
V 281 Ἔστιν οὖν ὁ Χριστὸς μία ὑπόστασις, ἦτοι πρόσωπον, καὶ ἔχει τὸ τέλειον ἐν ἐαυτῷ τῆς τε θείας καὶ ἀκτίστου φύσεως καὶ τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ κτιστῆς φύσεως. πῶς οὖν, ἐν ᾧ
R 812 δύο φύσεις γνωρίζονται, ἄκτιστος καὶ κτιστή, ἐπὶ τοῦτου μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν λέγεσθαι δυνατόν; εἰ γὰρ μία ὑπόστασις ἦτοι πρόσωπον ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἡμοούσιος τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ 10 ἡμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτός, οὐ μὴν κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν. εἰ δὲ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἦν ὁ Χριστὸς, ἡ ἁσφα-
D κος ὢν μόνῳ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἔστιν ἡμοούσιος, ἐπειδὴ μία τῆς θεότητος οὐσία ἦτοι φύσις, ἡ ψιλὸς ὢν ἄνθρωπος μόνους ἡμῖν ἔστιν ἡμοούσιος, ἐπειδὴ μία φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ τρα- 15 πείσα ἑκατέρω φύσις ἑτεροφυῆς ἔστιν, ἀπετέλεσε παρὰ τὰς συνελθούσας, καὶ κατ' αὐτοὺς οὔτε θεὸς ἔμεινεν οὔτε ἄνθρωπος γέγονεν ὁ Χριστὸς, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τῷ πατρὶ οὔτε ἡμῖν ἔστιν ὁ αὐτὸς ἡμοούσιος. τὸ δὲ οὗτω φρονεῖν πάσης πεπλήρωται ἀσβεβείας. καὶ ταῦτα λέγομεν οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι καὶ τινες τῶν ἁγίων 20
P 853 πατέρων τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδέλματι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ἐχρήσαντο, ἀλλ' ἐκείνοι μὲν ἵνα δεῖξωσιν ὅτι καθάπερ

1. ὁ Θεοῦ λόγος P. 10. ἀλλ' om. P. 14. ἡ om. P. 16. ἐτεροφυῆς τι ἐπιτέλεσε R.

substantiaesaccula Verbum, et esset ejusdem naturae sive substantiae cum Patri, Patri et creator omnium, in ultimis diebus hominis naturam secundum substantiam sibi uniens, factus est homo monens Deum.⁴⁴

„Est igitur Christus una subsistentia, sive persona, et habet in semetipso perfectionem divinae et increabilis naturae, et perfectionem humanae et creabilis naturae. Quomodo igitur, in quo duae naturae cognoscuntur, increabilis, et creabilis, in eo unam naturam sive substantiam dici possibile est? Licet enim una subsistentia sive persona Christus sit, sed consubstantialis Deo Patri, et consubstantialis nobis idem ipse est, non tamen secundum unam eandemque naturam, seu substantiam. Sin autem una natura sive substantia esset Christus, aut sine carne est, et soli Deo Patri consubstantialis, quoniam una Deitatis substantia sive natura est: aut purus homo existens, nobis est solum consubstantialis, quoniam una natura humanitatis est: aut immutata utraque natura alteram effecit naturam, praeter eas quae convenerunt, et secundum illos neque Deus mansit, neque homo factus est Christus; et ideo neque Patri, neque nobis idem ipse consubstantialis est. Sic autem sapere omni plenum est impietate. Et ista dicimus, non ignorantes quod et quidam sanctorum Patrum hominis exemplo in mysterio Christi ut

ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος εἰς ἀποτελεῖται καὶ οὐχὶ δύο ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐκ Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος συντεθείς εἰς ἓστιν, καὶ οὐκ εἰς δύο Χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς μερίζεται. οὗτοι δὲ τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὑποδείγματι κέχρηται, ἵνα 5 μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν Θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ Χριστοῦ εἰσαγάγωσιν, ὅπερ ἀπεδείξαμεν ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλεγχόμενοι ὡς παρὰ τὴν ὁρθὴν τῶν πατέρων διδασκαλίαν ἀναπλάττουσιν ἐν ἑαυτοῖς μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν Θεότητος καὶ σαρκός, ἐφ' ἕτερα μεταβαλλόνουσι, λέγοντες μὴ δεῖν 10 ἀριθμὸν φύσεων ἐπὶ Χριστοῦ λέγειν, ὡς τοῦ ἀριθμοῦ διαίρεσιν εἰσάγοντος. ἴστωσαν τοίνυν ὅτι ὁ ἀριθμὸς, ὅταν μὲν ἐπὶ διαφορῶν προσώπων ἢ ὑποστάσεων λέγεται, τῶν πραγμάτων αὐτῶν τὴν ἀνὰ μέρος ἔχει διαίρεσιν, ὅλον ὡς ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἀνθρώπων· ὅταν δὲ ἐπὶ ἡνωμένων πραγμάτων, τηρικαῦτα μόνῃ 15 λόγῳ καὶ θεωρίᾳ, οὐ μὴν αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἔχει τὴν διαίρεσιν, ὅλον ἐπὶ μιᾷς ὑποστάσεως ἀνθρώπου ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνεστῶσης. δύο γὰρ καὶ ἐταῦθα φύσεις θεωροῦνται, ἕτερα R 814 μὲν τῆς ψυχῆς καὶ ἕτερα τοῦ σώματος. καὶ ὁμως οὐ διὰ τοῦτο C εἰς δύο ἀνθρώπους διαιρεῖται, ἀλλ' ἕνα ἴσμεν τὸν ἄνθρωπον καὶ 20 μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τοίνυν μυστηρίου τῆς ἐνώσεως γενομένης, εἰ καὶ διάφορα θεωρεῖται τὰ

2. καὶ om. P. 3. ἢ εἰς δύο P. 4. τοῦ om. P. 7. τούτω V, τοῦ P. 14. τῶν πραγμάτων P. 19. οὐ διαιρεῖται P sola tante V.

sunt: sed illi quidem ut ostenderent, quod sicut homo ex anima et corpore unus efficitur, et non duo homines, sic et Christus ex Deitate et humanitate compositus, unus est, non in duos Christos, vel in duos filios dividendus. Isti autem hominis exemplo utuntur, ut unam naturam sive substantiam Deitatis et humanitatis Christi introducant: quod demonstravimus alienum esse pietatis. Sed cum per haec convinuntur, quod praeter rectam Patrum doctrinam sibi confingunt unam naturam, seu substantiam Deitatis et carnis, ad alia transeunt, dicentes non oportere numerum naturarum in Christo dicere, utpote numero divisionem introducente. Sciunt igitur, quod numerus, quando in diversis personis, sive subsistentiis dicitur, rerum ipsarum per partes habet divisionem; sicut in duobus duo. sic vel etiam pluribus hominibus: quando autem in rebus unitis, tunc verbo semper *ἑνωμένως* solo et intellecto, non tamen ipsarum rerum habet divisionem, sicut in una subsistentia hominis et anima et corpore constituta. Duas enim et hic naturae intelliguntur; altera animae, et altera corporis: et tamen non propter hoc in duos homines dividitur, sed unum scimus hominem esse, et unam subsistentiam ejus. Et in mysterio igitur Christi facta *αἰδι* unitione, licet diversa intelligantur quae unita sunt; sed non ipsa re et

ἐνωθέντα, ἀλλ' οὖν οὐ πραγματικῶς καὶ ἀνὰ μέρος ἀλλήλων δι-
στανται τὰ ἐξ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς συνετέθη.
τὴν μέντοι διαφορὰν κατανοοῦντες, καὶ ταύτην σημαῖνα βεβό-
μενοι, τὸν ἀριθμὸν παραλαμβάνομεν, καὶ δύο τὰς ἐν Χριστῷ
φύσεις εἶναι φάμεν, καὶ οὐ διὰ τοῦτο ὁ εἰς Χριστὸς εἰς δύο Χρι-
στοῖς ἢ δύο υἱοὺς διαιρεῖται. καὶ μαρτυρεῖ τοῖς παρ' ἡμῶν ἡ-

D ρημένοις ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῷ πρὸς Κληδόνιον
πρῶτῃ λόγῳ γράφων οὕτως. Ἔτις εἰσάγει δύο υἱούς, ἓνα μὲν

V 282 τὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός, δεύτερον δὲ τὸν ἐκ τῆς μητρός,
ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, καὶ τῆς υἰοθεσίας ἐκπέσει τῆς
ἐπηγγελμένης τοῖς ὁρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς
καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, υἱοὶ δὲ οὐ δύο οὐδέ
θεοί· οἷδὲ γὰρ ἐνταῦθα δύο ἄνθρωποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῖ-
λος τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐκτὸς προσηγόρευσεν. καὶ ἂ

P 354 δεῖ συντόμως εἰπεῖν, ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σωτὴρ, ἢ-
περ μὴ ταῦτόν ὁ ἀόρατος τῷ ὁρατῷ καὶ τὸ ὄχιρονον τῷ ὑπὸ χρο-
νον, οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος, μὴ γένοιτο.

Ἴδου διὰ τούτων σαφῶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος ὅτι
ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστηρίου ὁ μὲν ἐπὶ προσώπων τὸν ἀρι-
θμὸν λέγων ὡς ἀσεβῆς κατακρίνεται, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν φύσεων, ἐξ ὧν
ὁ εἰς συνετέθη Χριστὸς, τοῦτον παραλαμβάνων ὁρθῶς ὁμολο-
γεῖ, ὡς τὴν μὲν διαφορὰν τῶν συνελθουσῶν φύσεων διὰ τούτου

2. ὁ om. P. 9. τὸν ἐκ om. P. 15. ὧν ὁ V, ὧν P, ὁ R.
16. τὸ ἀόρατον P. ib. ὑπὸ χρόνον] χρόνον P. 19. τῶν ἀρ-
θμῶν RV. 22. τούτου] τοῦτο P.

per partes a se invicem separantur ea, ex quibus Dominus noster Iesus
Christus compositus est, differentiam tamen considerantes et haec signi-
ficare volentes, numerum assumimus, et duas in Christo naturas esse di-
cimus: nec ideo unus Christus in duos Christos, vel in duos filios divi-
ditur. Et testimonium praestat nostris dictis Sanctus Gregorius Theo-
logus, scribens in primo libro ad Cledonium sic: Si quis introducit duas
ex Deo Pa- filios, unam quidem ex Deo et Patre, secundum autem ex matre, sed
tre non unum eundemque, ex adoptione cadat, quae promissa est recte cre-
et adopt. dentibus. Naturae enim duae, Deus homo, quomodo et anima et cor-
Deus et pus: non autem duo Filii, nec Dii duo. Nec enim hi duo homines, licet
homo Paulus sic appellaverit quod est intus hominis, et quod est extrinsecus:
et ut compendiose dicamus, aliud quidem et aliud ea ex quibus Salva-
tor est, cum non idem sit invisibile et visibile, et hoc quod sine tem-
sub tempo- pore est, et hoc quod sub tempore: non autem alius et alius, abis.
re est „Ecce per haec evidenter docet Sanctus Gregorius, quod in my-
sterio Christi ille quidem qui in personis numeram dicit, ut impius con-
demnatur: ille autem qui in naturis, ex quibus unus Christus compositus
est, numerum accipit, recte confitetur, utpote differentiam quidem nat-

σημαίνων, διαίρεσιν δὲ τὴν ἀνὰ μέρος κατ' οὐδένα τρόπον ποιούμενος. ὡςπερ γὰρ ἑτέρα φύσις τῆς ψυχῆς καὶ ἑτέρα τοῦ σώματος B
 τος, καὶ ὁμοίως εἰς κατὰ σύνθεσιν ἄνθρωπος ἀποτελεῖται καὶ οὐ
 δύο, οὕτω καὶ ἐν Χριστῷ εἰ καὶ δύο φύσεις θεωροῦνται, ἑτέρα
 5 μὲν τῆς θεότητος, ἑτέρα δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' οὐ διὰ
 τοῦτο δύο Χριστοὶ ἢ δύο υἱοὶ εἰσάγονται· ὥστε τὸν ἀριθμὸν τῶν R 816
 ἐν Χριστῷ φύσεων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον παραιτούμενοι λέγειν
 δῆλοι εἰσι τὴν διαφορὰν τούτων ἀρνούμενοι καὶ σύγχυσιν ἐκείσασ-
 γοντες τῇ οἰκονομίᾳ. εἰ δὲ τὴν διαφορὰν ὁμολογοῦσιν, ἀνάγκη
 10 πάντως ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
 φύσεων εἰς μίαν ὑπόστασιν λέγειν αὐτούς. ὅπου γὰρ διαφορὰ C
 φυλάττεται, ταύτῃ πάντως καὶ ἀριθμὸς ἔπεται. εἰς σύστασιν
 δὲ τῶν παρ' ἡμῶν εἰρημένων τῇ τῶν ἁγίων πατέρων μαρτυρία
 χρώμενοι δεῖξομεν αὐτοὺς λέγοντας ὅτι ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μν-
 15 στηρίου οἱ μὲν λόγοι διαίρουσιν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν φύσεων,
 θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἕξ ὧν καὶ συνετέθη, καὶ τὸν ἀρι-
 θμὸν ἐπὶ τούτου παραλαμβάνουσιν, οὐ μὴν πραγματικῶς ἀνὰ μέ-
 ρος τῶν φύσεων ποιοῦνται διαίρεσιν εἰς δύο ὑποστάσεις ἦτοι
 δύο πρόσωπα. λέγει γὰρ ὁ ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ ἐρημηλα
 20 τοῦ Λευιτικοῦ οὕτως. "Ὅλον δὲ πάλιν ἐν ταύτοις περιάθρει σα-
 φῶς τοῦ σωτήρος ἡμῶν τὸ μυστήριον καὶ τὸν διὰ τοῦ ἁγίου
 βαπτισματος καθαρισμόν. δύο μὲν γὰρ θρόνισθαι ληφθῆναι κε-

15. οὕτως] vol. I. p. 366. E. 17. γὰρ om. P.

rarum quae convenerunt, per hoc significans: divisionem autem, quae per partem est, nullo modo faciens. Sicut enim altera natura est animae, et altera corporis, et tamen unus secundum compositionem homo efficitur, et non duo homines: sic et in Christo licet duae intelligantur naturae, altera quidem Deitatis, altera vero humanitatis, sed non propter hoc duo Christi, aut duo filii introducuntur. Ergo qui numerum naturarum quae in Christo sunt, secundum praedictum modum dicere recusant, manifesti sunt differentiam naturarum abnegantes, et confusionem introducentes dispensationi. Si vero differentiam continentur, necesse est omnimodo ad eam significandam, et numerum dicere naturarum, quae sine confusione in unam subsistentiam convenerunt. Ubi enim differentia servatur, ibi omni modo et numerus sequitur. Ad confirmanda autem ea quae diximus, sanctorum Patrum testimonio utentes, ostendemus eos dicere, quod in uno Domino nostro Jesu Christo rationes quidem dividuntur secundum differentiam naturarum Deitatis et humanitatis ex quibus et compositus est, et numerum in hoc assumunt, non tamen ipsa re et per partes naturarum faciunt divisionem in duas subsistentias sive personas. Dicit enim Sanctus Cyrillus in Levitici interpretatione, sic: Totum in his iterum circumspecte aperte Salvatoris nostri mysterium, et emundationem quae per sanctum Baptisma fit. Duae enim aviculas sumi

λεύει ζῶντα καὶ καθαρά, ἵνα νοήσης διὰ τῶν πετεινῶν τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον τε ὁμοῦ καὶ θεὸν εἰς δύο φύσεις, ὅσον ἦεν εἰς τὸν ἐκάστη πρόποντα λόγον, διαιρούμενον· λόγος γὰρ ἦν ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀναλάμψας ἐν σαρκὶ τῇ ἐκ γυναικὸς· πλὴν οὐ μερίζομενον· εἰς γὰρ ἐξ ἁμφοῖν ὁ Χριστός. καὶ πάλιν ὁ αὐτός 5 ἐν ἁγίοις Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Σούκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ γράφει οὕτως. Ἀλλ' ἠγγόησαν ὅτι ὅσα μὴ κατὰ μόνην τὴν θεωρίαν διαι-

- P 855 ρεῖσθαι φιλεῖ, ταῦτα οὐ πάντως καὶ εἰς ἑτερότητα τὴν ἀπὸ μέρους ὀλοτρόπως καὶ ἰδικῶς ἀποφοιτήσκειν ἢ ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ὁ ἐν ἁγίοις Βασίλειος ἐν τῷ τετάρτῳ κατ' Εὐνομίου λόγῳ, ἐρμηνεύων 10
 V 283 τὸ Κύριος ἔκτισέ με καὶ πρὸ πάντων βουνῶν γενῆ-με, γράφει οὕτως. Ἀητέιον οὖν τὸ μὲν Ἐγέννησεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ υἱοῦ, τὸ δὲ Ἔκτισεν ἐπὶ τοῦ τὴν μορφὴν τοῦ δούλου λαβόντος. ἐν πᾶσι δὲ τοῖτοις οὐ δύο λέγομεν, θεὸν ἰδίᾳ καὶ ἄνθρωπον ἰδίᾳ· εἰς γὰρ ἦν· ἀλλὰ κατ' ἐπίνοιαν τὴν ἐκάστου φύσιν λογιζόμενοι. 15

- R 818 Καὶ ὁ ἐν ἁγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐν τῇ περὶ υἱοῦ
 B δευτέρῳ λόγῳ διδάσκων ἡμᾶς ὅπως δεῖ τὰς ἐν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ φύσεις· κατ' ἐπίνοιαν διακρίνειν γράφει οὕτως. Ἐνίκα αἱ φύσεις διίστανται ταῖς ἐπινοαῖς, συνδιαίρεται καὶ τὰ ὀνόματα. Παύλον λέγοντος ἄκουσον, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν 20 Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης Χριστοῦ μὲν θεός, τῆς δὲ

1. νοήσεις P. 3. ὁ om. P. 7. μὴ sumpsit a Cyrillo vol. V. p. II. Epist. p. I. p. 145. B. 15. ἀλλὰ om. P.

jubet vivas et mundas, ut intelligas per volatilia caelestem hominem si-
 ad rationemmul et Deum, in duas naturas, quantum pertinet ad rationem unicuique
 dividendumconvenientem, dividendum (Deus enim Verbum, qui ex Deo Patre est,
 unicuique splenduit in carne quae ex muliere est) verumtamen non patiendum,
 con... unus enim ex utrisque Christus. „Et iterum idem Sanctus Cyrillus in
 secunda ad Successum epistola ita dicit:“ Sed ignoraverunt, quod quae
 per solum intellectum dividi solent, non haec necessario etiam in alteri-
 tatem, quae est per partes, omnimodo et specialiter a se invicem sepa-
 rabuntur. „Sed et Sanctus Basilius in quarto libro contra Eunomiam,
 interpretans hoc quod est: *Dominus creavit me, et ante omnes colles ge-*
 quod dicit, *nuit me*, ita scribit: Intelligendum hoc quidem quod dicit, *creavit*, de eo
 genuit de qui formam servi accepit. In his autem omnibus non duo dicimus, Deum
 Deo filio, separatim, et hominem separatim, unus enim erat: sed secundum intel-
 hoc autem cum, utriusque naturam existimantes.

quod dicit
 creavit. sic „Sed et Sanctus Gregorius Theologus in libro secundo de Filio, do-
 etiam cens nos quomodo in Domino nostro Jesu Christo oportet naturas quae
 Leunclav. in eo sunt, secundum intellectum discernere,“ ita scribit: Cum naturae
 intellectu distant, simul dividuntur etiam nomina. Paulum dicentem au-
 di: *Ut Deus Domini nostri Jesu Christi, pater gloriae; Christi quidem*

δόξης πατέρ. εἰ γὰρ καὶ τὸ συναμφότερον ἔν, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει, τῇ δὲ συνόδῳ.

Καὶ ὁ ἐν ἀγίοις δὲ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐπίσκοπος ἐν τῷ κατ' Εὐνομίου τετάρτῳ λόγῳ τὰ αὐτὰ ἡμᾶς διδύσκων γράφει 5 οὕτως. Καὶ ὡς ἂν μή τις τῇ ἀκηράτῳ φύσει τὸ κατὰ τὸν σταυρὸν πάθος προστρίβηται, δι' ἐτέρων τρανότερον τῆν τοιαύτην ἐπανορθοῦται πλάνην, μελίτην αὐτὸν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ αὐτὸν ὀνομάζων, ἵνα ἐκ τοῦ τὰ δύο περὶ τὸ ἔν λήσθαι τὸ πρόσφορον νοῦτο περὶ ἐκάτερον, περὶ μὲν τὸ Θεῖον 10 ἢ ἀπάθεια, περὶ δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἢ κατὰ τὸ πάθος οἰκονομία. τῆς οὖν ἐπινοίας διαιρουμένης, τὸ κατὰ φιλανθρωπίαν μὲν ἠνωμένον, τῷ δὲ λόγῳ διακρινόμενον, ὅταν μὲν τὸ ὑπερκείμενον καὶ ὑπερέχον πάντα νοῦν κηρύσσει, τοῖς ὑψηλοτέροις κέχρηται τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ μέγαν Θεὸν καὶ δύναμιν Θεοῦ 15 καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶν. ὅταν δὲ τὴν ἀναγκαίως διὰ τὸ ἡμέτερον ἀσθενὲς συμπαραληφθεῖσιν τῶν παθημάτων πειρᾶν περιγράψει τῷ λόγῳ, ἐκ τοῦ ἡμετέρου κατονομάξει τὸ συναμφότερον, ἄνθρωπον αὐτὸν προσαγορεύων, οὐ κοινοποιῶν πρὸς τὴν λοιπὴν φύσιν διὰ τῆς φωτῆς τὸν δηλούμενον, ἀλλ' ὥστε περὶ ἐκά- 20 τῶν τὸ εἶσαβὲς φυλαχθῆναι.

Τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας, παυσίωσαν οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Χριστῷ φύσεων

1. καὶ om. R.

3. Νύσσης P.

4. τετάρτῳ] τῷ τετάρτῳ P.

6. τρανότερον P, τὸ ἀνάταρον RV.

17. ἐπιγράφει P.

Deus, gloriae autem Pater. Nam etsi utrumque unum est, tamen non natura, sed conventa.

„Et Sanctus autem Gregorius Nyssenus in quarto libro contra Eunomium, eadem nos docens, ita scribit: Et ne aliquis incorruptibili naturae crucis passionem applicaret, per alia manifestius talem emendat errorem, mediatorem ipsam Dei et hominum, et hominem et Deum ipsum nominans: ut cum duo de uno dicantur, congruum intelligantur circa utrumque, circa Deitatem quidem impassibilitas, circa humanitatem autem dispensatio passionis. Intellectu igitur dividente hoc quod per misericordiam quidem unitum est, ratione autem discernitur, cum hoc quidem, quod superpositum est et supereminens omnem sensum, praedicat, altioribus utitur nominibus, super omnia Deum, et Magnum Deum, et Virtutem Dei, et Sapientiam, et talia vocans: cum autem passionum experimentum necessario propter nostram infirmitatem acceptum, verbis significat, ex nostro nominans utrumque hominem ipsum appellat, non communicans per vocem ad ceteram naturam eum qui significatur, sed ut circa utrumque pietas conservetur.

„His ita demonstratis per sanctorum Patrum doctrinam, cessent qui numerum naturarum quae in Christo sunt, occasionem sui erroris faciunt,

- πρόφρασιν τῆς οἰκείας πλάνης ποιούμενοι καὶ τῷ διὰ τούτου τῆ
 P 856 διαφορὰν ἀρνεῖσθαι σύγγυσιν εἰσάγειν ἐπιχειροῦντες. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀναγκαῖως ἀριθμὸς ᾧ ἐπὶ σημασίᾳ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐνωθη-
 σῶν εἰς μίαν ὑπόστασιν φύσει καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ ἀνὰ μέρος διαφέ-
 σει αὐτῶν οἱ πατέρες ἐχρήσαντο; ἀποδεδειγμένον τοίνυν παπα-5
 R 820 χόθεν ὡς ἀσεβές ἐστι τὸ λέγειν μίαν φύσιν ἦτοι οὐσίαν θεότητος
 καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ, κἀκεῖνο ἐροῦμεν ὡς οὐδὲ καθ' ὃ
 μίαν ὑπόστασιν λέγομεν τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ
 Χριστοῦ, οὕτω δυνατὸν καὶ μίαν φύσιν λέγειν Χριστοῦ, ἐπαθὴ
 μὴ ταῦτόν φύσις τε καὶ ὑπόστασις. πάντες γὰρ οἱ ἄγιοι πατ-10
 B ρες συμφώνως ἡμῶς διδάσκουσιν ἄλλο εἶναι φύσιν ἦτοι οὐσίαν καὶ
 μορφήν καὶ ἄλλο ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον, καὶ τὴν μὲν φύσιν
 ἦτοι οὐσίαν καὶ μορφήν τὸ κοινὸν σημαίνειν, τὴν δὲ ὑπόστασιν
 ἦτοι πρόσωπον τὸ ἰδικόν.
 V 284 Εἰ δὲ φήσωσι τινες ὅτι ὥσπερ μίαν ὑπόστασιν σύνθετος εἶ-15
 ρηται ἐπὶ Χριστοῦ, οὕτω δὲ καὶ μίαν φύσιν σύνθετον λέγειν,
 ἀποδειξόμεν καὶ τοῦτο ἀλλότριον εἶναι τῆς εὐσεβείας. μίαν γὰρ
 φύσιν θεότητος ἦτοι οὐσίαν λέγοντες τρεῖς ἐκ' αὐτῆς δοξάζομεν
 ὑποστάσεις, ἐν ἐκάστη ὑποστάσει τὴν αὐτὴν φύσιν ἦτοι οὐσίαν
 γνωρίζοντες, καὶ εὐσεβῶς ἐκ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μίαν ὑπό-20
 C στασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα συντεθεισάμην φραμεν. οἰ-
 δεῖς γὰρ ποτε ἐτόλμησεν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ εἰπεῖν ὅτι ὥσπερ

10. μήτ' αὐτόν V, οὐτ' αὐτόν P. 17. ἀποδείξομεν PV.

et earum differentiam numeri recusatione negando, confusionem introduce-
 cere conantur. Quomodo enim non est necessarius numerus, quo, ad si-
 gnificandam differentiam naturarum quae in unam substantiam unitae
 sunt, et non ad divisionem per partes earum, uti sunt Patres? Demo-
 strato igitur undique, quod impium est dicere unam naturam sive sub-
 stantiam Deitatis et carnis Christi, et illud dicimus, quia nec secundum
 quod unam substantiam dicimus Deitatis et humanitatis Christi, sic pos-
 sibile est et unam naturam Christi dicere: quoniam non idem est natura
 et substantia. Omnes enim Sancti Patres consonanter nos docent, aliud
 esse naturam sive substantiam et formam, et aliud substantiam sive per-
 sonam: et naturam quidem vel substantiam et formam, hoc quod est
 commune, significare, substantiam autem sive personam, hoc quod est
 speciale."

„Sin vero dixerint quidam, quod sicut una substantia composita
 dicitur Christi, sic oportet et unam naturam compositam dicere: osten-
 esse pietatis idem et hoc alienum esse a pietate. Unam enim naturam sive substan-
 tiam Deitatis dicentes, tres ipsius confitemur substantias, in unaqueque
 substantia eandem naturam sive substantiam cognoscentes. Et recte
 ex tribus substantiis unam substantiam Verbi ad carnem compositam
 esse dicimus. Nemo enim unquam ausus est in Catholica Ecclesia dicere

τρεις ὑποστάσεις, οὕτω καὶ τρεῖς φύσεις εἰσιν τῆς ἁγίας τριάδος, ὥστε καὶ δύνασθαι λέγειν μίαν φύσιν ἐκ τῶν τριῶν φύσεων συντεθεῖσθαι πρὸς σάρκα. τρεῖς γὰρ φύσεις ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος μόνος Ἄρειος τολμήσας εἰπεῖν ὡς βλάσφημος κατεκρίθη.

5 Διὰ τοῦτο τοίνυν κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον δύο φύσεων ἔνωσιν λέγομεν καὶ μίαν ὑπόστασιν, ἐπειδὴ ὁ τοῦ Θεοῦ υἱὸς κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἕτερος ἢν παρὰ τὸν πατέρα, τῆς αὐτῆς δὲ φύσεως ἢν D τῷ πατρὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει, ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ σάρκα ἐνυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοεῖᾳ, ὅπερ δηλοῖ ἀνθρωπίνῃ φύσει 10 ἐνωθῆναι τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον καὶ οὐχ ὑποστάσει ἤτοι προσώπῳ τοῦ δῆ τιως. ἔστι τοίνυν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος καὶ σαρκωθείς μία ἐπόστασις ἐν ἑκατέρᾳ φύσει γνωριζόμενος, ἔν τε τῇ θείᾳ, ἐν ᾗ ὑπέρχε κατὰ τὸ Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπέρχων, καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ Ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ 15 διὰ τοῦτο εὐσεβῶς εἰποὶ τις ἢν μίαν ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λό- P 357 γου σύνθετον, ἥπερ μίαν φύσιν σύνθετον, ἐπειδὴ ὅτε καθ' ἑαυτὴν ἀπλῶς φύσις λέγεται μὴ προσκειμένου ταύτῃ ἰδικοῦ τιως προσώπου, ἀόριστόν τι καὶ ἀνυπόστατον θελοῖ· τὸ δὲ ἀόριστον πρὸς οὐδὲν συντεθῆναι δένεται. εἰ δὲ τις καὶ μετὰ τοῦς τοιοῦ- 20 τοῦς λόγους πρὸς φιλονεικίαν μόνην ὁρῶν ἀντιθεῖναι ἐπιχειρήσει,

4. εἰπὼν PV. 7. δὲ om. R. 9. ἐνυχωμένην — p. 358. A ἐνάσεως om. R. 11. τοῦδὲ τιως PV. Eustathius ad Odys. p. 1769. 38. εἶπε γοῦν τῷ Ὀμηρικῷ καὶ Ξενοφάντος ἐν Ἑλληνικοῖς τὸ γέγονε εὐδὲ τι ἕστας πολλοῦ. Scripserat τὸ δῆ τι et fortasse πολλῶ. Infra p. 361. D, πρὸς τὸν τινα ἀνθρώπων. 12. ἐν τε] ἐν δὲ P. 13. δὲ] ὡς V. 16. ἥπερ] εἰπερ V. 20. ἐπιχειρήσει P.

re, quod sicut tres substantiæ, sic et tres naturæ sunt sanctæ Trinitatis: ut possibile sit dicere, unam naturam ex tribus naturis compositam esse ad carnem. Tres enim naturas in sancta Trinitate solus Arius ausus dicere, tanquam blasphemus condemnatus est.“

„Ideo igitur secundum rectam rationem, duarum naturarum dicimus, unitatem, unitationem, et unam substantiam: quoniam Dei Filius, cum esset secundum substantiam alter præter Patrem, eandem autem naturam habens Patri, in sua substantia plasmavit sibi carnem a seipso anima rationali et intellectuali: quod significat, humanæ naturæ unitum esse Deum Verbum, et non substantiæ seu personæ cuiusdam. Est igitur Deus Verbum et incarnatus, una substantia in utraque natura cognoscendus; in diviæ, in qua erat, prout dictum est: Qui cum in forma Dei esset; et in humana secundum hoc, quod est in similitudinem hominum factus. Et ideo rectius dicat aliquis unam substantiam Dei Verbi compositam, recte quam unam naturam compositam: quoniam cum per se absolute natura dicitur, non adjecta ei speciali cuiusdam personæ, infinitum, et non subsistens aliquid significat: infinitum autem ad nihil potest componi. Sin autem aliquis et post tales rationes ad contentionem solam respiciens,

λέγων ὅτι κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῆς φύσεως λόγον χρῆ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Χριστοῦ ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἴδιον ἔχειν, πρόδηλός ἐστιν ὁ τοιοῦτος ὅτι προϋποστάντι ἀνθρώπῳ ἐνωθῆναι λέγει τὸν λόγον καὶ σχετικὴν γεγενῆσθαι τὴν ἐνω-

B σιν· δύο γὰρ ὑποστάσεων ἦτοι προσώπων καθ' ὑπόστασιν ἐνωσιν γενέσθαι ἀδύνατον. ὥστε ὁ ταῦτα λέγων, τὸ δυνατόν τοῦ Θεοῦ λόγοις ἀνθρωπίνης σοφίας κενᾶσαι σπουδαίων, ἀγνοεῖ τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, ὅπερ καρδία μὲν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν· οὔτε γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ ἀπλῶς ποτε λέγεται, ἀλλ' οὔτε ¹⁰ ἰδίαν ὑπόστασιν ἦτοι πρόσωπον ἔσχεν, ἀλλ' ἐν τῇ ὑποστάσει τοῦ λόγου τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαφῆς ἔλαβεν. ὅθεν αὐτὸν τὸν Θεὸν λόγον ἀτρέπτως ἀνθρώπον γεγενῆσθαι ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκ εἰς ἀνθρω-

C πόν τινα αὐτὸν ἐληλυθέναι, καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ λόγου σαρκωθέντος τὴν ἐκ παρθένου γέννησιν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον ¹⁵ εἶπαι τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν. διὰ τοῦτο καὶ

V 285 πρὸ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ σάρκωσιν τρεῖς ὑποστάσεις λέγομεν, τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας τριάδος τεάαρτης ἰποστάσεως ἦτοι προσώπου προσθήκην μὴ ἐπιδεξαμένης. ἐκ τούτων τοκῆν πάν- ²⁰ των διελέγχονται οἱ λέγοντες πρὸ τῆς ἐνώσεως δύο φύσεις εἰς προ-

D ποστάντα λέγουσιν τὸν ἀνθρώπον, καὶ οὔτως ἐνωθῆναι τῷ θεῷ

5. γενέσθαι ἑνώσειν P.
22. τὸν om. P.

7. ἀνθρωπίνους V.

21. οὐ om. V.

opponere conetur, dicens quod secundum redditam naturae rationem oportet et humanam naturam Christi suam subsistentiam seu personam propriam habere: manifestus est talis, quod ante subsistenti homini unitum esse dicit Deum Verbum, et affectualem factam esse unitatem. Duae enim subsistentiae seu personae secundum subsistentiam uniri non possunt. Qui igitur haec dicit, Dei potentiam verbis humanae sapientiae evacuare festinans, ignorat magnum pietatis mysterium, quod corde quidem creditur ad justitiam, ore autem confessio sit ad salutem. Neque enim humana Christi natura per se absolute unquam dicitur, sed nec suam subsistentiam seu personam habuit: sed in subsistentia Dei Verbi, natura humana initium ut esset, habuit: unde ipsam Deum Verbum immutabiliter hominem factum esse confitemur, et non in hominem quendam venisse; et ejsdem Dei Verbi incarnati esse nativitatem ex Virgine, et propter hoc Dei Genitricem sanctam gloriosam semper Virginem Mariam esse. Ideo et ante incarnationem Dei Verbi, et post eius incarnationem, tres subsistentias dicimus Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Non enim sancta Trinitas quartae subsistentiae vel personae adjectionem suscepit. Ex his igitur omnibus convincuntur qui dicunt, aut unitiorem duas naturas esse, quod ante plasmatum dicunt hominem, et

λόγω, κατὰ τὴν μιλίαν Θεοδώρου καὶ Νεστορίου τῶν ἀσεβῶν, οἳ τε λέγοντες μὴ χεῖραι λέγειν μετὰ τὴν ἔνωσιν δύο φύσεις ἐπὶ Χριστοῦ, ἀλλὰ μίαν φύσιν καὶ φαντασίαν εἰσάγοντες, κατὰ Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχέα τοὺς ἀσεβεῖς. ἀλλ' οὗτοι μὲν ταῦτα. 5 οἱ δὲ ἅγιοι πατέρες μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἐνανθρώπησιν θεωρήσαντες τὰ ἐξ ὧν ὁ Χριστός, καὶ ὅτι ἀσύγχυτοι μεμενῆκασιν αἱ φύσεις, ὁρθόταται τὰς δύο φύσεις, τὴν τε θείαν καὶ ἀνθρωπίνην, ἐν τῷ Χριστῷ εἶναι εἰρήκασιν. οὔτε γὰρ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως δύο φύσεις ἦσαν τοῦ κυρίου, οὔτε μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αἱ P 358 10 δύο μία γέγονασιν, εἰ καὶ ἐν μιᾷ ἰποστώσει γινωρίζονται.

Ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἐκ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας διδαχθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγχρότων καὶ τεμνόντων τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον εἰκότως ἐγράψαμεν, καὶ οὐ τῷ σαφηνίζειν τὰ ἐξ ὧν ἔστι καὶ ἐν οἷς γινωρίζεται ὁ Χριστὸς σύγχυσις ἢ διαιρέσις τῆ θείας οἰκονομίας εἰσάγομεν. ἀμέλει δοξολογίαν καὶ τὸν τῆς ἐνώσεως λόγον προφέροντες ἔνω Χριστὸν καὶ υἱὸν καὶ κύριον τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σεσαρκωμένον καὶ ἐνανθρωπήσαντα ἰμολογοῦμέν τε καὶ προσκυνοῦμεν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τούτων οὕτως ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ B 20 καθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογουμένων, γινώσκειν βουλούμεθα πάντας τοὺς Χριστιανούς ὅτι ὡσπερ ἓνα θεὸν καὶ κύριον ἔχομεν, αἰ-

2. οἱ δὲ PV. 3. φύσιν σύγχυσις P. 4. Ἀπολλινάριον PV. ib. Εὐτυχέα] „Εὐτυχέα cod. Vatic.“ m. P. Mea excerpta tacent. Non minus sectum Εὐτυχέα quam Εὐτυχέα. 9. οὐδὲ PV. 14. οὕτω σαφηνίσει V. 16. λόγον δὲ προφέροντες P sola. 19. τοῦ Θεοῦ om. P.

sic unitum esse Deo Verbo, secundum insaniam Theodori et Nestorii impiorum. Qui autem dicunt, quod non oportet post unitatem duas naturas in Christo, sed unam dicere, confusionem et phantasiam introducunt secundum Apollinarium et Eutychem impios. Sed isti quidem haec. Sancti vero Patres, post Dei verbi incarnationem considerantes ea, ex quibus Christus est, et quod inconfusae manserunt naturae, rectissime duas naturas, Divinam et humanam, in Christo esse dixerunt. Nec enim ante incarnationem duae naturae erant Domini, nec post incarnationem duae naturae una factae sunt, licet in una substantia cognoscantur.

„Haec autem et ex divinis Scripturis, et Patrum doctrina edocti, ad refutandos eos qui confundunt et dividunt divinae dispensationis mysterium, merito scripsimus, et non eo quod declaramus ea, ex quibus est, et in quibus cognoscitur Christus, confusionem vel divisionem divinae dispensationi facimus. Itaque glorificationem et unitatis rationem proferentes, unum Christum et Filium et Dominum, Verbum Dei incarnatum et hominem factum confitemur, et adoramus cum Patre et Spiritu sancto. Haec ita cum universali Dei Ecclesia confitentes, scire volumus omnes universales Christianos, quod sicut unum Deum et Dominum habemus, ita et unam D. E. confitetur

R 822 τω και μὴν πίστιν. εἰς γὰρ ἔστιν ὄρος πίστεως τὸ ὁμολογεῖν καὶ ὁρῶν δοξάζειν πατέρα καὶ Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἅγην πνεῦμα. ταύτην τὴν ὁμολογίαν φυλάττομεν, εἰς ἣν καὶ ἐβαπτίσθημεν, δωρηθέντων μὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, παρ' αὐτῶν δὲ κηρυχθέντων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. οἱ δὲ τ' C καὶ ἡ ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Νικαίᾳ κατὰ Ἀρείου, καὶ εὐτότων μετὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας καταδικάσαντες, τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν ἔτοι σύμβολον καὶ μύθημα τῆς πίστεως παραδεδώκασι τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μετ' ἐκείνους οἱ ὄν' ἅγιοι πατέρες οἱ συναχθέντες ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου καὶ Μύνηου τοῦ Ἀπολλιναριστοῦ καὶ τούτους καταδικάσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, ἀκολουθεῦντές τε κατὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῷ παρὰ τῶν τῆ' ἁγίων πατέρων παραδοθέντι, ἐγράψωσαν τὰ περὶ τῆς Θεότητος τοῦ D ἁγίου πνεύματος. ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντες τὸ πρότερον ἅγιοι πατέρες κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς καὶ οἱ ἐν Χαλκηδόνι ἅγιοι πατέρες κατὰ Εὐτυχοῦς τοῦ δυσσεβοῦς, ἀκολουθήσαντες κατὰ πάντα τῷ εἰρημένῳ ἁγίῳ συμβόλῳ ἥτοι μαθήματι τῆς πίστεως, κατεδίκασαν τοὺς προειρημένους αἰρετικούς μετὰ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας καὶ τῶν τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονησάντων ἢ φρονούντων.

6. τ' καὶ ιη' P sola. 7. ἅγιοι om. P. 9. ἡ P sola. 12. ἁπολλιναριστοῦ PV. 15. περὶ] παρὰ PV. 17. οἱ ἅγιοι P.

fidem. Una enim definitio fidei est, confiteri et recte glorificare Patrem et Christum Filium Dei, et Spiritum sanctum. Istam confessionem conservamus, in qua et baptizati sumus, donatam quidem a magno Deo et Salvatore nostro Jesu Christo sanctis suis Discipulis et Apostolis, ab eis autem praedicatam in toto mundo. Trecenti autem decem et octo sancti Patres collecti in Nicaea adversus Ariam, illo cum sua impietate condemnato, eandem confessionem, id est, sanctum Mathema et Symbolum fidei tradiderunt sanctae Dei Ecclesiae; et post illos, centum quinquaginta sancti Patres Constantinopoli collecti adversus Macedonium sancto Spiritui repugnantem, et Magnam Apollinarianam, illis condemnatis cum sua perfidia, secuti per omnia idem sanctum Symbolum traditum a trecentis decem et octo sanctis Patribus, explanaverunt quae sunt de Deo desunt, et a-tate sancti Spiritus. Insuper autem et qui in Epheso prius collecti sunt apud Leumcl. sancti Patres adversus Nestorium impium, et qui in Chalcedone conven- Eutychem, nerunt sancti Patres adversus Eutychem impium, secuti per omnia praedicatum sanctum Symbolum sive Mathema fidei, condemnaverunt praedictos haereticos una cum eorum impietate, et hos qui similia illis asserunt, vel sapient.

Και πρὸς τούτοις ἀνεθεμάτισαν τοὺς ἕτερον ὄρον πίστεως V 286 ἥτοι σύμβολον καὶ μύθημα παραδίδοντας τοῖς προσκυοῦσιν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἢ ἔξ οὗας δὴ ποτε αἰρέσεως ἐπιστρέφουσι παρὰ τὸν παραδοθέντα, ὡς εἶρηται, ὑπὸ τῶν τ' καὶ η' ἁγίων P 359 ὁπατέρων καὶ τρατωθέντα ὑπὸ τῶν ρ' ἁγίων πατέρων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων συνειδαμεν καὶ κεφάλαια ἱποτάξαι τὴν τε τῆς ὁρθῆς πίστεως ὁμολογίαν ἐν συντόμῳ τὴν τε τῶν ἀρετικῶν κατὰκριων περιέχοντα.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πατέρα καὶ υἴον καὶ ἅγιον πνεῦμα, 10 τριάδα θεοῦσιον, μίαν θεότητα, ἡγουν φύσιν καὶ οὐσίαν, μίαν τε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἡγουν προσώποις, προσκυνουμένην, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ τοῦ R 824 πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον, ἐκ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σαρκ- B 15 κωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἄνθρωπον γεόμενον, γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου εἶναι τὰς δύο γεννήσεις, τὴν τε πρὸ αἰώνων ἄσωμάτως καὶ τὴν ἐκ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατὰ σάρκα, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

20 Εἴ τις λέγει ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον τὸν θαυματουργήσαντα καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν τὸν παθόντα, ἢ τὸν θεὸν λόγον

3. οὗας ποτε P. 4. τῆ' P. 6. συνοίδαμεν P. 7. τῶν om. P.
8. κατὰκριων] παρὰκριων PV. 9. οὐκ V hic et 13. 17. θεοῦ om. P.

„Et super haec anathematizaverunt eos, qui aliam definitionem fidei, sive Symbolum, sive Mathema tradunt accedentibus ad sanctam Baptisma, vel ex quacumque haeresi conversis, praeter traditum (sicut dictum est) a trecentis decem et octo sanctis Patribus, et explanatum a centum quinquaginta sanctis Patribus.“

„His ita se habentibus, perspeximus et capitula supponere, quibus tam rectae fidei compendiosa confessio, quam haereticorum condemnatio continetur.“

I. „Si quis non confitetur Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, Trinitatem consubstantialem, unam Deitatem, seu naturam, et substantiam, et Unam virtutem et Potestatem in tribus subsistentiis seu Personis adorandam, talis anathema sit.“

II. „Si quis non confitetur eum, qui ante saecula et sine tempore ex Patre natus est, Deum Verbum in uteris diebus descendisse de oculis, et incarnatum esse de sancta gloriosa Dei Genitricis et semper Virgine Maria, et hominem factum, natum esse ex ipsa, et propter hoc ejusdem Dei Verbi duas esse natiuitates, eam quae est in ultimis diebus secundum natiuitates, quae est secundum carnem, talis anathema sit.“

III. „Si quis dicit alium esse Deum Verbum qui miracula operatus est, te saecula et alium Christum qui passus est, aut dicit Deum Verbum cum Christo incorpora-

συνεῖναι λέγει τῷ Χριστῷ, γενομένῳ ἐκ γυναίκος, ἢ ἐν αὐτῷ εἶναι ὡς ἄλλον ἐν ἄλλῳ, ἀλλ' οὐχὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κύριον ἡμῶν Ἰη-
C σοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα· καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα·, καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη, ἅπερ ἐκο-
σμίως ἐπέμεινε σαρκί, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 6

Εἴ τις λέγει κατὰ χάριν ἢ κατ' ἐνέργειαν ἢ κατ' ἀξίαν ἢ
κατ' ἰσοτιμίαν ἢ κατ' αὐθεντίαν ἢ ἀναφορὰν ἢ σχέσιν ἢ δύνα-
μιν τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς ἄνθρωπον γεγενῆσθαι ἢ καθ'
ὁμωνυμίαν, καθ' ἣν οἱ Νεστοριανοί, καὶ τὸν Θεὸν λόγον Χρι-
D στὸν καλοῦντες, καὶ τὸν ἄνθρωπον κεχωρισμένως Χριστὸν ὀνομά-
ζοντες, κατὰ μόνην τὴν προσηγορίαν ἓνα Χριστὸν λέγοντες, ἢ ἄ-
τις λέγει κατ' εὐδοκίαν τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι, καθὼς Θεόδωρος
ὁ αἰρετικὸς αὐταῖς λέξεσι λέγει, ὡς ἀρεσθέντος τοῦ Θεοῦ λόγου
τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ εὐ καὶ καλὰ δόξαι αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ'
οὐχὶ καθ' ὑπόστασιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχαμ-
E νην ψυχῇ λογικῇ καὶ νοερᾷ, τὴν ἔνωσιν ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο
μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν σύνθετον, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις κατὰ ἀναφορὰν ἢ καταχρηστικῶς Θεοτόκον λέγει τὴν
ἀγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένον Μαρίαν ἢ ἀνθρωποτόκον ἢ χριστοτί-
P 860 κον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μὴ ὄντος Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ κυρίως καὶ κατ'
ἀληθεῖαν Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογεῖ, διὰ τὸ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ

2. καὶ om. P. 9. Θεόν om. P. 10. Χριστοῦ P. 13. τῆ θεῖ
λόγῳ P. 15. ἐμψυχομένην P.

biliter, et esse nascente ex muliere, vel in ipso esse tamquam alterum in altero, quae est in sed non unum eundemque Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Ver-
ult. sic et-bum incarnatum et hominem factum, et ejusdem ipsius miracula et pas-
iam Leuaccl. siones, quas carne sponte sustinuit, talis anathema sit.“

IV. „Si quis dicit secundum gratiam, vel secundum operationem, vel secundum dignitatem, vel secundum aequalitatem honoris, vel secundum auctoritatem, vel relationem, vel affectum, vel virtutem, unionem Dei Verbi ad hominem factam esse, vel secundum homonymiam, per quam Nestoriani et Deum Verbum vocantes Christum et hominem separatim Christum nominantes, solo vocabulo unum Christum dicunt: aut si quis per bonam voluntatem dicit unionem factam esse, sicut Theodorus haereticus ipais verbis dicit, quasi placuit Deo Verbo homo, eo quod bene visum est ei de ipso, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem animatum a naturali et intellectuali unionem confitetur, et ideo unam ejus subsistentiam compositam esse, talis anathema sit.“

V. „Si quis per relationem, aut abusive, Dei genitricem dicit sanctam gloriosam semper Virginem Mariam, aut hominis genitricem, aut Christotocon, tamquam Christo Deo non existente, sed non proprie et vere Dei Genitricem ipsam confitetur, eo quod ipse qui ante saecula ex Patre

τοῦ πατρὸς γεννηθέντα θεὸν λόγον ἐπ' ἰσχύτων τῶν ἡμερῶν ἐξ R 896
αὐτῆς σαρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις οὐκ ὁμολογεῖ τὸν ἐσταυρωμένον σαρκὶ κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν εἶναι ἀληθινὸν καὶ κύριον τῆς δόξης καὶ V 287
εἶνα τῆς ἁγίας τριάδος, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐν δυοῖν φύσεσι λέγων μὴ ὡς ἐν θεότητι καὶ ἐν ἀν-
θρωπότητι τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον σαρκωθέντα ὁμολογεῖ, μηδὲ ἐπὶ τῶν σημῶναι τὴν διαφορὰν B
τῶν φύσεων, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη, ἀλλ' ἐπὶ διαιρέσει τῇ ἀνὰ μέ-
10 ρος τὴν τοιαύτην λαμβάνει φωνὴν ἐπὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν μυστη-
ρίου, ὡς κεχωρισμένας καὶ ἰδιοῦποστάτους εἶναι τὰς φύσεις, κα-
θὼς Θεόδωρος καὶ Νιστόριος βλασφημοῦσιν, ὁ τοιοῦτος ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐπὶ τοῦ ἐνδὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τουτέ-
15 στιν τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου, τὸν ἀριθμὸν τῶν φύσεων ὁμο-
λογῶν μὴ τῇ θεωρίᾳ τὴν διαφορὰν τούτων ἐξ ὧν καὶ συνετέθη
λαμβάνει, ὡς ταύτης οὐκ ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, ἀλλ' ἐπὶ
διαίρεισι τῇ ἀνὰ μέρος τῶν ἀριθμῶν κέχρηται, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
ἔστω.

20 Εἴ τις λέγων μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου πσσαρκωμένην οὐκ C
οὔτως αὐτὸ ἐλαμβάνει ὡς ὅτι ἐκ τῆς θείας φύσεως καὶ τῆς ἀν-

3. οὐκ V. 6. καὶ ἐνανθρωπότητι PV. 18. τῇ διαιρέσει τῇ P.
ἰθ. ὁ om. P.

natus est Deus Verbum, in ultimis diebus ex ipsa incarnatus et natus
est, talis anathema sit.“

VI. „Si quis non confitetur Dominum nostrum Jesum Christum qui carne
crucifixus est, Deum esse verum, et Dominum gloriae, et unum de san-
cta Trinitate, talis anathema sit.“

VII. „Si quis in duabus naturis dicens non tamquam in Deitate et hu-
manitate unum Dominum nostrum Jesum Christum, Deum Verbum incarna-
tum confitetur, nec ad significandam differentiam naturarum, ex quibus
compositus est, sed pro divisione per partem, talem excipit vocem in
mysterio Christi, quasi separatim unaquaque natura suam habente subsi-
stantiam, sicut Theodorus et Nestorius blasphemaverunt, talis anathe-
ma sit.“

VIII. „Si quis in uno Domino Jesu Christo, hoc est, Deo Verbo incar-
nato, numerum confitens naturarum, non intellectu differentiam earum,
ex quibus et compositus est, excipit, utpote non intersumptam propter
unitatem, sed pro divisione per partem numero utitur, talis anathe-
ma sit.“

IX. „Si quis dicens unam naturam Dei Verbi incarnatam, non sic hoc
intelligit, quod ex divina natura et humana unus Christus effectus est,

Φρωπότης εἰς Χριστὸς ἀπετελέσθη, ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ὅτι τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ μία φύσις ἦτοι οὐσία ἀπετελέσθη κατὰ τὴν Ἀπολλινάριον καὶ Εὐτυχοῦς κακοπιστίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. ἐπίσης γὰρ καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους διαρωπύοντας ἦτοι τέμνοντας καὶ τοὺς συγγέροντας τὸ τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἀποστρέφεται καὶ ἀναθεματίζει ἢ καθολικὴ ἐκκλησία.

D Εἴ τις μὴ ἀναθεματίζει Ἄρειον, Εὐνόμιον, Μακεδόνην, Ἀπολλινάριον, Νεστόριον, Εὐτυχέα, καὶ τοὺς τὰ ὅμοια τούτους ἰο φρονοῦντας ἢ φρονησάντας, ἀνάθεμα ἔστω.

R 828 Εἴ τις ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ Μωγουεστίας, τοῦ εἰπόντος ἄλλον εἶναι τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν, ἐπὶ παιδῶν ψυχῆς καὶ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιδυσμῶν ἐνοχλούμενον, καὶ ἐκ προκοπῆς ἔργων βελτιωθέντα, καὶ βαπτισθέντα εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν P 361 χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβεῖν καὶ υἰοθεσίας ἀξιωθῆναι, καὶ κατ' ἰσότητά βασιλικῆς εἰκότος εἰς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου προσκυνούμενον καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἄτρεπτον ταῖς ἐνομίαις καὶ ἀναμάρτητον παντελῶς γενόμενον, καὶ πάλιν εἰρηκότος τὴν ἔνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν Χριστὸν τοιαύτην γεγενῆσθαι, οἷον εἶπεν ὁ ἀπόστολος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, Ἔσονται οἱ δύο

b. ἔστω] ἀπὸ V. ib. ἐφ' ἰσης P. 22. ὁ ἀπόστολος] Ephes. V. 31. ib. οἱ om. P.

consubstantialis Patri secundum Deitatem, et consubstantialis nobis idem ipse secundum humanitatem, sed quod Deitatis et carnis Christi una natura sive substantia effecta est secundum Apollinarium, et Eutychetis perfidiam, talis anathema sit.⁴⁴

„Aequaliter enim et eos qui per partem incidunt vel dividunt, et eos qui confundunt divinas dispensationis mysterium Christi, respicit et condemnat universalis Dei Ecclesia.“

X. „Si quis non anathematizat Arium, Eunomium, Macedonium, Apollinarium, Nestorium, Eutychem, et eos qui similia eis sapserunt vel aspirant, talis anathema sit.“

XI. „Si quis defendit Theoderum Mopsuestenum, qui dixit alium esse Deum Verbum, et alium Christum a passionibus animae et desiderii carnis molestias patientem, et ex profecto operum meritorum, et baptizatum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et per adfil. Baptisma gratiam sancti Spiritus accepisse, et affiliationem meruisse, et ad similitudinem imperialis imaginis in personam Dei Verbi adorari, et post resurrectionem immutabilem cogitationibus, et impeccabilem omnino factum fuisse: et iterum dixit talem factam esse unionem Dei Verbi ad Christum, qualem dixit Apostolus de viro et u-

εις σάρκα μίαν, και προς ταῖς ἄλλαις ἀναριθμήτοις αὐτοῦ βλασφημίαις τολμήσαντος εἰπεῖν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμφυσησας ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς και εἰπὼν, *Λάβετε πνεῦμα ἅγιον, ὃ δε δωκῶς αὐτοῖς πνεῦμα ἅγιον, ἀλλὰ σχήματι μόνον ἐνεφύσησεν.* B
 5 οὗτος δὲ και τὴν ὁμολογίαν Θωμᾶ, ἣν ἐπὶ τῇ ψηλαφήσει τῶν χειρῶν και τῆς πλευρῆς τοῦ κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τὸ Ὁ κύριός μου και θεός μου εἶπεν, μὴ εἰρησθαι περὶ τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ Θωμᾶ· οὐδὲ γὰρ εἰκει λέγει τὸν Χριστὸν θεόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παριουδῶσῃ τῆς ἀναστάσεως ἐκπλαγέντα τὸν Θωμᾶν ἔμνη-
 10 σαι τὸν θεὸν τὸν ἐγείραντα τὸν Χριστὸν. τὰ δὲ χεῖρον, ὅτι και ἐν τῇ τῶν Παράξων τῶν ἀποστόλων γενομένη παρ' αὐτοῦ δῆθεν ἐρμηνείᾳ συγκρίνων ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὸν Χριστὸν Πλάτωνι και V 288
 Μανιχαῖο και Ἐπικούρῳ και Μαρκίωνι λέγει ὅτι ὡσπερ ἐκείνων ἕκαστος εὐράμενος οἰκεῖον δόγμα τοῖς αὐτῷ μαθητεύσαντας πε- C
 15 ποίηκε καλεῖσθαι Πλατωνικοὺς και Μανιχαίους και Ἐπικουρειοὺς και Μαρκωνιστάς, τὸν ὅμοιον τρόπον και τοῦ Χριστοῦ εὐραμέ-
 του τὸ δόγμα ἔξ αὐτοῦ τοὺς χριστιανοὺς καλεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἀντιποιεῖται Θεοδώρου τοῦ τὰ τοιαῦτα βλασφημήσαντος, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτὸν και τὰ αὐτοῦ συγγράμματα και τοὺς τὰ
 20 ὅμοια αὐτοῦ φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας, ἀνάθιμα ἴστω.

Εἴ τις ἀντιποιεῖται τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρου, ἅπει
 ἐξέθετο ὑπὲρ Νεστορίου τοῦ αἰρετικοῦ και κατὰ τῆς ὁρθῆς πί- R 830

8. εἰπὼν] Ioan. XX. 22. ἰδ. τὸ πνεῦμα P. 8. ὃς P. 10. τὸν alterum om. P. ἰδ. τόδε PV. ἰδ. και om. P. 19. ἀναθεμα- τίσει PV.

liere: *Erant duo in carne una: et super alias suas innumerabiles blasphemias ausus est dicere, quod post resurrectionem cum insufflasset Dominus Discipulis suis, et dixisset: Accipite spiritum sanctum: non dedit eis Spiritum sanctum, sed figuratum tantummodo insufflavit. Sed et confessionem, quam fecit Thomas cum palpasset manus et latus Domini post resurrectionem, dicens: Dominus meus, et Deus meus, inquit non esse dictam a Thoma de Christo, (nec enim dixit Theodorus Deum esse Christum) sed ad miraculum resurrectionis stupefactum Thomam glorificasse Deum, qui Christum resuscitavit. Et quod peius est, etiam in interpretatione quam in Actis Apostolorum scripsit Theodorus, similem fecit Christum Platoni, et Manichæo, et Epicuro, et Marcioni, dicens quod sicut illorum unusquisque ex dogmate quod invenit, suos discipulos fecit vocari Platonicos, et Manichæos, et Epicureos, et Marcionistas, simili Epicurios modo et cum Christo dogma invenisset, ex ipso Christianos vocari. Si quis igitur defendit eundem Theodorum, qui talia blasphemavit, et non anathematizat eum, et ejus conscripta, et eos qui similia illi sapuerunt, vel sapient, talis anathema sit.*

„Si quis defendit conscripta Theodori, quæ expulsi pro Nestorio hæretico adversus rectam fidem, et Ephesinam primam sanctam Syn-

στεως και τῆς ἐν Ἐφέσῳ πρώτης ἁγίας συνόδου και τοῦ ἐν ἁγίοις
 D Κυρilloν και τῶν ἰβ' αὐτοῦ κεφαλαίων, ἐν οἷς ἀπεβέβη συγγράμμασι
 σχετικὴν λέγει τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὸν τινα ἄνθρωπον,
 περι οὗ βλασφημιῶν λέγει ὅτι ἐψηλάφησεν Θωμᾶς τὸν ἀνασταίντα
 και προσεκίνησε τὸν ἐγείραντα. και διὰ τοῦτο ἀσβεῖς
 βεῖς καλεῖ τοὺς τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους τοὺς καθ' ὑπόστασιν
 τὴν ἔνωσιν τοῦ Θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα ὁμολογοῦντας. και
 πρὸς τοῦτοις Θεοτόκον ἀπαρνέεται τὴν ἁγίαν ἔνδοξον ἀειπαρθένου
 Μαρῖαν. εἴ τις τοίων τὰ εἰρημένα συγγράμματα Θεοδωρήτου
 ἐπαινεῖ, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτά, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα ἔστω. 10
 P 362 διὰ ταῦτα γὰρ τὰς βλασφημίας τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεβλήθη, και
 μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνωθήθη πάντα
 τὰ ἐναντία τοῖς μνημονευθεῖσιν αὐτοῦ συγγράμμασιν ποιῆσαι
 και τὴν ὁρθὴν πίστιν ὁμολογήσαι.

Ἐξ τῆς ἀντιποιεῖται τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς τῆς λεγομένης 15
 παρὰ Ἰβᾶ γεγράφθαι πρὸς Μάριν τὸν Πέροσιν τὸν αἰρετικόν, τῆς
 ἀρνούμενης τὸν Θεὸν λόγον ἄνθρωπον γεγενῆσθαι και λεγούσης
 μὴ τὸν λόγον ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα γεννηθῆναι, ἀλλὰ
 ψιλὸν ἄνθρωπον ἐξ αὐτῆς γεννηθῆναι, ὃν νῶν ὑποκαλεῖ, ὡς
 ἄλλον εἶναι τὸν Θεὸν λόγον και ἄλλον τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τού- 20
 B τοις δὲ ἐνυβριζούσης τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην σύνοδον, ὡς χωρὶς
 ζητήσεως και κρίσεως Νεστόριον καταδικάσασαν, και τὸν ἐν

18. τὸν Θεὸν λόγον P. 19. ψιλὸν τὸν ἄνθρωπον P sola. 22. καταδικασάσης P sola.

dum, et Sanctum Cyrillum, et duodecim ejus capitula, in quibus acleratis conscriptis idem Theodoretus affectualem dicit unitatem Dei Verbi ad hominem quemdam, de quo blasphemans dixit, quod palpavit Thomas eum qui resurrexit, et adoravit eum qui resuscitavit; et propter hoc impium vocat Doctores Ecclesiae, qui unitatem secundum substantiam Dei Verbi ad carnem confitentur. Et super haec Dei Genitricem abnegat sanctam et gloriosam semper Virgineam Mariam. Si quis igitur memorata conscripta Theodoretum defendit, et non anathematizat ea, talis anathema sit. Propter tales enim blasphemias ab episcopatu dejectus est, et postea in sancto Chalcedonensi Concilio compulsus est omnia contraria memoratis suis conscriptis facere, et rectam fidem confiteri.

„Si quis defendit impium epistolam, quam ad Mariam Persam haereticum Ibas scripsisse dicitur, quae abnegat Deum Verbum hominem factum esse, et dicit non Deum Verbum ex Virgine incarnatum, natum esse, sed purum hominem ex ipsa esse natum, quem Templum vocat, ut alius sit Deus Verbum, et alius homo: et super haec injuriat Ephesinam primam Synodum, quasi sine inquisitione et examinatione ab ipso Nestorio condemnato, et sanctum Cyrillum vocat haereticum, et duodecim

ἁγίοις Κύριλλον αἰρετικὸν ἀποκαλούσης καὶ ἀσεβῆ τὰ ἰβ' αὐτοῦ κεφάλαια, Νεστόριον δὲ καὶ Θεόδωρον μετὰ τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐπαινοῦσης καὶ ἐκδικούσης· εἴ τις τοίνυν, καθὰ εἴρηται, τὴν εἰρημένην ἀσεβῆ ἐπιστολὴν ἐκδικεῖ ἢ ὀρθὴν αὐτὴν εἶναι λέγει ἢ μέρος αὐτῆς, ἀλλὰ μὴ ἀναθεματίζει αὐτήν, ἀνάθεμα ἔστω.

Τῆς τοιαύτης τοίνυν ἐπιστολῆς δικαίως ἀναθεματισθεῖσης διὰ τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας, οἱ τὰ Θεοδώρον καὶ C Νεστορίον τῶν ἀσεβῶν φρονοῦντες ἐπιχειροῦσι λέγειν ταύτην δε- 10 λῆθαι παρὰ τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. τοῦτο δὲ λέγουσι τὴν μὲν ἁγίαν σύνοδον συκοφαντοῦντες, τῷ δὲ ταύτης προσχί- ματι σπουδάζοντες τῆς ὀφειλομένης κατακρίσεως ἐλευθερῶσαι R 832 Θεόδωρον καὶ Νεστόριον καὶ τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολήν, περὶ ἧς Ἰβας πολλάκις κατηγορηθεὶς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οἰκειώσασθαι διὰ 15 τὰς περιεχομένας αὐτῆ βλασφημίας. καὶ ταῦτα ἀποδείξομεν ἐκ τῶν διαφόρων περὶ τούτου κεινημένων. ἐν γὰρ τοῖς παρὰ Θω- V 289 τίου καὶ Εὐσταθίου πεπραγμένοις ἐν Τίρῳ κατηγορούμενος ὁ προλεχθεὶς Ἰβας περὶ τῶν ὕβρεων τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου φανε- ρῶς κατέθετο μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν ἀνατολικῶν τὴν πρὸς τὸν ἐν D 20 ἁγίοις Κύριλλον μηδὲν ὕβρεως ἐχόμενον εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἢ πεπληρωμένη τῶν εἰρημένων βλασφημιῶν, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτο Ἰβας, πολλὰς κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου

2. δὲ om. P. 8. περιεχομένας (ἐν) P sola. ib. οἱ τὰ] οἱα PV.
21. ἡ om. P. 22. κατηγορεῖτο m. R, κατηγορεῖται PV.

ejus capitula impia dicit, Nestorium autem et Theodorum cum impiis eorum conscriptis collaudat et defendit. Si quis igitur, sicut dictum est, conlaudat, eamdem ipsam epistolam vindicat, vel rectam esse dicit ipsam, vel par- sic alibi. tem ipsam, sed non anathematizat eam, anathema sit.⁴⁴

„Tali ergo impia epistola juxta anathematizata propter insertas ei blasphemias, Theodori et Nestorii impiorum sequaces conantur dicere, susceptam esse eam a sancto Calchedonensi Concilio. Hoc autem dicunt, sanctam quidem Calchedonensem Synodum calumniantes, nomine autem ejus festinantes debita condemnatione liberare Theodorum, et Nestorium, et impiam epistolam, pro qua Ibas saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere propter insertas ei blasphemias. Et haec demonstrabimus ex his, quae diverse de ista causa nota sunt. In his enim quae apud Photium et Eustathium Tyri acta sunt, cum accusaretur praedictus Ibas de injuriis Sancti Cyrilli, manifeste confessus est, post unitatem orientalem, quae ad sanctae memoriae Cyrillum facta est, nihil injuriosum de eo dixisse. Epistola autem plena praedictis blasphemias, pro quibus ac- censabatur Ibas, multas contra Sanctum Cyrillum injurias continens, facta

ἄβρις περιέχουσα παράστησιν ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν τὴν πρὸς τὰς ἀνατολικούς γέγονεν· ἐξ οὗ δεικνύεται Ἰβας ταύτην ἀπαρησάμενος. ὅθεν οἱ μνημονευθέντες Φώτιος καὶ Εὐστάθιος δὴ τῶν τῶν ἐγκαλούντων πληροφοροίαν ἐγγράφως διενύκτωσαν τὸν ἐρημίον Ἰβαν πάντα τὰ ἐναντία τῇ ἐπιστολῇ· πρᾶξι, καθὼς ἡ περί τούτου δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐπίκρισις δείκνυσιν. ἀλλὰ μὴ πληρώσας Ἰβας τὰ παρ' ἐκείνων ἐπικριθέντα ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς διὰ τὰς βλασφημίας τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς, καὶ Νόννος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη, ὃς καὶ συνεκαθέσθη τῇ ἁγίᾳ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ.

P 363

10

Περὶ τῶν αὐτῶν τοίνυν καὶ ἐν Χαλκηδόνι κατηγορηθεὶς ὁ μνημονευθεὶς Ἰβας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησε ταύτην οικειώσασθαι, ἀλλ' εὐθύς αὐταῖς λέξασιν ἐπήγαγεν ὅτι Ἀλλότριός εἰμι τῶν ἐπαγομένων μοι. ὅθεν ἡ ἁγία σύνοδος, μὴ ἀρκεσθεῖσα τῇ ἀμνήσει Ἰβας τῇ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ, συνώθησεν αὐτὸν τὰναντία ταύτῃ πρᾶξι. τουτέστιν τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἀθετουμένην ὁρθὴν πίστιν ὁμολογήσας καὶ τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην ἁγίαν σύνοδον δέξασθαι καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον αὐτῆρα καὶ διδύσκαλον ἐπιγράψασθαι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσεβείᾳ ἐπιστολῇ ὑβριζόμενα καὶ Νεστόριον καὶ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ δόγμα ἀναθεματίσαι, ὅπερ ἡ ἀσεβὴς ἐπιστολὴ ἐπαινεῖ καὶ ἐκδικεῖ.

B

Ἐπὶ τοίνυν καὶ αὐτὸς Ἰβας διαφόρως κατηγορηθεὶς περὶ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς οὐκ ἐτόλμησεν αὐτὴν οικειώσασθαι, ἀλλὰ

8. καὶ de meo addidit. 21. ἔπερ m. R., ἔπερ PV.

esse ostenditur post unitatem ad orientales factam, ex quo demonstratur Ibas eam abnegasse. Unde praedicti Photinus et Eustathius satisfaciens accusatoribus, in scriptis definierunt, praedictum Ibas omnia contraria epistolae peragere, sicut iudicium ab eis de hoc datum significat. Sed cum Ibas non adimplet ea quae illi iudicaverunt, eiectionis est ab Episcopatu propter blasphemias praedictae epistolae, et Nonnus pro illo ordinatus est, qui et cōcedit in sancto Calchedonensi Concilio. “De eisdem igitur etiam Calchedone accusatus memoratus Ibas, post lectionem impiae epistolae non est ausus eam suam esse confiteri, sed statim ipsis verbis intulit, alienum se esse eorum quae ei inferebantur. Unde sancta Synodus, cum ei non sufficeret abnegatio Ibae, quae facta est de impia epistola, compulsi eam contraria ei peragere, id est, reprobata in ea rectam fidem confiteri, et Ephesinam primam sanctam Synodum suscipere, et Sanctum Cyrillum Patrem et Doctorem adscribere, quae in eadem impia epistola injuriuntur, et Nestorium, impiumque eius et Del. Cod. dogma anathematizare, quae et impia epistola defendit et collaudat. et Leucl. “Si igitur et ipse Ibas propter impiam epistolam saepius accusatus, non est ausus eam suam dicere, sed etiam Calchedonense sanctum Con-

καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἄγλα σύνοδος πάντα τὰ ἐναντία ταύτης πα- B 834
 ρεσκεύασεν αὐτὸν πρᾶξαι, πῶς εἶχεν ἡ αὐτὴ ἄγλα σύνοδος τὴν
 εἰρημὴν ἐπιστολὴν δέξασθαι καὶ τῷ κριματι τῆς περιεχομένης
 αὐτῆ ἀσεβείας ὑποποιεῖν, ἀφ' ἧς Ἰβαν ἐλευθερώσας ἐπορεύσασεν; C
 5 Ἐπειδὴ δὲ πάσας ὑπερβαίνοντες τὰς περιεχομένας τῆ ἐπι-
 στολῆ βλασφημίας οἱ αἵρετικοὶ τοῦτο μόνον ἐξ αὐτῆς προφέρουσι
 τὸ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων παρὰ τοῦ τὴν ἐπιστολὴν γρά-
 ψματος εἰρημὴν, τοῦτ' ἔστιν δύο φύσεις, μίαν δύναμιν, ἐν
 πρόσωπον, ἀποδεξόμεν αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἴδιαν ἀσέβειαν
 10 παραμιγνύντα. τίνος γὰρ ἂν καὶ λέγοι δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσω-
 πον ὁ ἀπαρνούμενος τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἄγλας ἐν-
 δόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τεχθῆναι ἐξ αὐτῆς;
 ἀλλὰ πρόδηλον ὡς ἐκάστη φύσει ἴδιον πρόσωπον ἀπονέμει, κα-
 θὼς Θεόδωρος καὶ Νεστόριος ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις βλασφη- D
 15 μούντες ἐξέθεντο· οὗς καὶ ἐδικαίει ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν μετὰ
 τῆς αὐτῶν ἀσεβείας. ἐκεῖνοι γὰρ φανερώς λέγουσι δύο πρόσωπα
 τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τοῦ Χριστοῦ, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον ἀποκα-
 λούσι κατὰ σχετικὴν συνάφειαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἄξιαν τε καὶ τι-
 μὴν ἐν πρόσωπον ἀναφαίνεσθαι λέγουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν δύο φύ-
 20 σεων μίαν δύναμιν ἦτοι δυναστείαν λέγων ὁ γράψας τὴν ἐπιστο-
 λὴν φανερός ἔστιν ὡς καὶ ἐν τούτῳ ἀκολουθεῖ τοῖς εἰρημίοις αἰ- V 290
 ρετικοῖς, Θεοδώρῳ μὲν λέγοντι ἐν τοῖς περὶ ἐνανθρωπήσεως

2. ἄγλα] ἡ ἄγλα P sola. 10. λέγει PV. 13. ἀλλὰ πρόδηλον om. P.
 15. οὗς δὲ καὶ P. 19. ἀναφέρεισθαι P, ἀναφαίνεσθαι V, m. R.
 21. φανερώς PV. 22. ἐνανθρωπήσεως P.

cilium omnia ei contraria compulit eum peragere: quomodo eadem sancta synodus memoratam epistolam susciperet, et condemnationi impietatis quae in ea continetur, sese subjiceret, a qua Ibam liberare festinavit? "
 „Quosdam autem omnes blasphemias epistolae praetermittentes haereticis, hoc solum ex ipsa proferunt, quod ad decipiendos simplices scriptor epistolae dixit, hoc est, duas naturas, unam virtutem, unam personam; demonstrabimus quod ipse etiam in hoc suam commiscuit impietate-demonstratem. Cujus enim diceret duas naturas et unam personam, qui abnegatimus ipsum Deum Verbum incarnatum de sancta et gloriosa Dei Genitrice et semper quod et Virgine Maria, et natum esse ex ipsa? Sed certum est, quod unicusque *Leucl.*
 naturae suam personam attribuit, sicut Theodorus et Nestorius in suis quod ipsum *Leucl.*
 libris blasphemantes exposuerunt, quos defendit scriptor epistolae cum et demon-
 eorum impietate. Illi enim aperte dicentes duas personas Dei Verbi, etstramus in.
 Christi, quem parum hominem vocant, per affectualem conjunctionem, et dicit. ita et
 per eandem dignitatem et honorem unam personam apparere dicunt: sed *Leucl.*
 et duarum naturarum unam virtutem sive potentiam dicens scriptor epi-
 stolae, manifestus est quod et in hoc memoratos haereticos sequitur,
 Theodorum quidem dicentem in diversis libris de Incarnatione imple ex-

P 864 αὐτοῦ διαφόροις λόγοις ἀσεβῶς ἐκτεθεῖσιν, Νεστορίῳ δὲ ἐν πολλοῖς συγγράμμασι, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείῳ πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν αἰρετικὸν Ἱεραπολίτην, ὅτι τῶν δύο φύσεων μία ἐστὶν ἀσθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ ἐν πρόσωπον κατὰ μίαν ἀξίαν καὶ τὴν αὐτὴν τιμὴν. ἀφ' ὧν ἀποδεικνύται ὅς 5 τὴν ἐπιστολὴν γράψας κατὰ τὴν ἐκείνων κακοδοξίαν ἀντὶ προσώπων τῇ τῶν φύσεων προσηγορίᾳ χρησάμενος. μία γὰρ ἀσθεντία καὶ μία δύναμις ἤτοι δυναστεία καὶ μία ἀξία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ οὐκ ἐπὶ διαφόρων φύσεων, ἀλλ' ἐπὶ διαφορῶν προσώπων καὶ B τῆς αὐτῆς οὐσίας λέγεται, ὅπερ ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος ὁμολογοῦ-10
 R 886 μεν. ὅθεν καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἀναθεμάτισαν τοὺς κατ' ἀσθεντίαν ἢ δύναμιν ἤτοι δυναστείαν ἢ ἀξίαν ἢ ἰσοτιμῶς λέγοντας τὸν Θεὸν λόγον τῷ Χριστῷ ἠνωσθαι, ὃν ψιλὸν ἄνθρωπον οἱ ἀπὸ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ἑπόστασιν τὴν τοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, ἐψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ καὶ 15 νοεῖᾳ, τὴν ἔνωσιν γεγενῆσθαι ὁμολογοῦντας.

Καὶ ἔρκει μὲν ταῦτα πρὸς τὸ διελέγξαι τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐκδικούντων τὴν μυστηρίαν ἐκείνην ἐπιστολὴν. πλὴν ὁμως καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς ὁ αὐτὴν γράψας τὴν ἰδίαν C δεικνύσι κακοδοξίαν, λέγων ὅτι δεῖ πιστεῖν εἰς τὸν ναὸν καὶ 20 εἰς τὸν νοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ· ἐν οἷς φανερῶς δύο εἰσάγου

3. αἰρετικὸν καὶ Ἱεραπολίτην P. 11. ἀναθεμάτισαν P. 15. ἐψυχωμένην P. 16. ἔνωσιν] γένεσιν V. 19. αὐτῆς ἐπιστολῆς] ἐπιστολῆς αὐτῆς P. 21. οἰκοῦντα P.

positis, Nestorium autem in multis quidem scriptis, et maxime in epistola scripta ad Alexandrum Hierapolitanum haereticum, quod duarum naturarum una est auctoritas, et una virtus, sive potentia, et una persona pro dignitatem eundemque honorem: ex quo ostenditur, qui scripsit epistolam, secundum illorum perfidiam pro personis usus vocabulo naturarum. Una enim auctoritas, et una virtus sive potentia, et una dignitas et idem honor, non in diversis naturis, sed in diversis personis ejusdem substantiae dicitur, quod in sancta Trinitate confitemur. Unde et sancti Patres anathematizaverunt eos, qui per auctoritatem, aut virtutem, sive potentiam, aut dignitatem, aut aequalitatem honoris, dicunt Deum Verbum unitum esse Christo; quem purum hominem vocant Theodori et Nestorii sequaces, sed non secundum subsistentiam Dei Verbi ad carnem rationabili, animatam anima rationali et intellectuali, unitatem factam esse confitentur.⁴⁴

„Et haec quidem sufficiebant ad convincendam impietatem eorum, qui sceleratam epistolam vindicant. Tamen et in fine scriptor ejusdem epistolae ostendit suam perfidiam, dicendo quod oportet credere in Templum, et in eum qui habitat in Templo: per quae aperte duas introdu-

πρόσωπα. ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν ἀσέβειαν ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν παρὰ Θεοδώρου καὶ Νεστορίου ἐδιδάχθη. ἡ μὲντοι καθολικὴ ἐκκλησία τὴν τοιαύτην κακοδοξίαν κατακρίνουσα οὐχὶ εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα ἐν τῷ ναῷ, ἀλλ' εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα ὁμολογεῖν καὶ πιστεύειν παραδίδωσιν. οὐδὲν δὲ θανατοῦσιν εἰ τῇ τῶν φέσεων ὀνομασίᾳ ἐχρήσατο ὁ τὴν ἀσεβῆ ἐκείνην ἐπιστολὴν γράψας· ἔθος γὰρ τοῖς αἵρετικοῖς πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων ταῖς παρὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰσεβῶς λεγομέναις φωναῖς κεχρησθαι καὶ τὴν εὐσεβῆ τοιῶν ἐννοιῶν τε καὶ ἐξηγήσειν πρὸς τὴν οἰκίαν μεταφέρειν ἀσέβειαν, ἐπειδὴ ἔστιν ὅτι αἱ αὐταὶ φωναὶ καλῶς μὲν ἐξηγούμεναι καὶ νοούμεναι μετὰ τῆς εἰσεβείας εἰσὶ, κακῶς δὲ παρὰ τῶν αἵρετικῶν ἐρμηνεύμεναι καὶ προφερόμεναι τὸ ἀσεβῆ ἔχουσιν.

16 Ἀμέλει Νεστόριον εἰπόντα μὲν δύο φύσεις καὶ ἐν πρόσωπον, μὴ ὁμολογοῦντα δὲ τούτων τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν, ἣ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη ἀγία σύνοδος, ἧς ἐξῆρχον Καίλεστίνος καὶ Κύριλλος οἱ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ, οὐ προσεδέξατο, ἀλλὰ καὶ κατεδίκα- P 365
σαν. ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίᾳ διὰ πάντων ἀκο-
20 λουθοῦντες, καὶ τὴν τῶν δύο φύσεων ἔνωσιν, ἐξ ἧν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ὁ εἰς τῆς ἀγίας τριάδος, ὁ Θεὸς λόγος

4. οἰκοῦντα P. 5. τοῦ om. P. 16. ἐντῶν P. 18. οὐ om. P.
16. προσεδέξατο — κατεδίκασαν PV. 21. ὁ primum om. P.

cit personas. Sed et istam impietatem a Theodoro et Nestorio scriptor epistolae edoctus est. Catholica autem Ecclesia talem condemnans perfidiam, non in Templum, et in eum qui habitat in Templo, sed in unum Dominum nostrum Jesum Christum, Dei Verbum incarnatum et hominem factum, confiteri et credere tradit. Nihil autem mirandum est, si vocabulo naturarum usus est scriptor illius impiae epistolae. Solent enim et Leucl. haeretici, ut simplices decipiant, vocibus quidem uti quae ab ortho- decipiant. xis pie dicuntur, rectum autem earum intellectum et expositionem ad et Leucl. suam impietatem transferre, quoniam autem eadem voces, quando bene, quoniam est exponuntur et intelliguntur, cum pietate sunt; quando autem male zoquando cae- haereticis intelliguntur et proferuntur, impietatem habent.“ dem, etc.

„Itaque Nestorium duas quidem naturas et unam personam dicentem, non contentem autem earum unitatem secundum substantiam, interpretantur et
Ephesina prima Synodus, cujus auctores erant Caelestinus et Cyrillus, proferuntur,
sanctae memoriae, non suscepit, sed condemnavit. Nos autem sanctorum
Patrum doctrinam per omnia sequentes, et unitatem dparum naturarum
ex quibus Dominus noster Jesus Christus unus saptae Trinitatis, Deus

σαρκωθείς, συνετέθη, καὶ τὴν τούτων διαφορὰν οὐκ ἀνηρημένην διὰ τὴν ἔνωσιν, ὡς ἀνωτέρω σαφέστερον ἀπεδείξαμεν.

- R 838 Καὶ ἔρκει μὲν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημένα πληροφορησαί τοὺς μὴ βουλομένους φιλονεικεῖν· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀσέβειαν ἅπασι ἐκκλιναντες καὶ ἑτέροις ἐπιχειροῦσιν, ἀναγκαίως ἡμεῖς καὶ τὰς
 B τοιαύτας αὐτῶν προφάσεις ματαίας ἀποδείξομεν. φασὶ γὰρ μὴ
 V 291 δεῖν ὑπὸ μέμψιν γενέσθαι τὴν ἀσεβῆ ἐπιστολὴν διὰ τὸ φέρεσθαι ἔν τισι βιβλίοις. ἀλλ' εἰ τοῦτό τις κατὰ τὴν αὐτῶν ἄνοιαν προσδέξεται, δεῖ καὶ Εὐτυχεῖα καὶ Νεστόριον δέχεσθαι, ἐπειδὴ πολλὰ καὶ περὶ τούτων τοῖς ἐν τῇ συνόδῳ πεπραγμένοις ἐμφέρεται· 10 ἀλλ' οὐδεὶς τῶν εὐ φρονοῦντων τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις προσέξει τὸν νοῦν. τὰ γὰρ περὶ τῶν αἰρετικῶν ἐν ταῖς συνόδοις προφερόμενα καὶ μέρος τῶν ὑπομνημάτων γινόμενα οὐκ ἐπὶ τῷ ἔλεθρωθῆναι, ἀλλ' εἰς ἔλεγχον αὐτῶν καὶ ἐπὶ μελλοῦ κατακριθεῖν αὐτῶν τε καὶ τῶν τὰ ὁμοία τούτοις φρονοῦντων παραλαμβάνεται. 15

C Εἰ καὶ ὅτι τὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐπιστολῆς φερόμενα ὑπομνήματα ἔν τισι μὲν βιβλίοις, ὡς εἴρηται, ἐντέτακται, ἐν δὲ τοῖς ἀδελφικοῖς, ἐν οἷς ὑπέγραψαν οἱ δαιμότατοι ἐπίσκοποι, οὐδαμῶς ἤρηται, πλὴν κάκεινθ' δεῖ προσέχειν τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶντας, ὅτι πολλάκις τινὰ ἐν ταῖς συνόδοις παρὰ τινῶν ἐν αὐτοῖς ἐρυνομένων λέγεται ἢ κατὰ προσπάθειαν ἢ κατ'

12. τοῖς PV. 16. Εἰ καὶ] Δεῖ δὲ P. 19. δεῖ] δὲ PV.

Verbum incarnatus, compositus est, et quod earum differentia non interempta est propter unitatem, in superioribus apertius demonstravimus.“

„Et sufficiebant quidem quae praediximus, satisfacere eis qui nolent contendere. Sed quoniam illi, qui semel ad impietatem declinaverunt, et alia proponere conantur, necessario nos et tales eorum occasiones vana ostendemus. Dicunt enim non oportere vituperare impiam epistolam, eo quod in aliquantis fertur codicibus. Sed si hoc aliquis secundum eorum dementiam sufficiat, oportet et Nestorium et Eutychem suscipi, quoniam plurima et de his in gestis continentur quae apud Synodum acta sunt. Sed nemo sapiens dictis eorum animum intendet. Quae enim de haereticis profertur in Synodis et pars gestorum sunt, non ad liberationem inseruntur, sed ad maiorem condemnationem eorum, et qui eis similia Quamvis, sapient. Quamvis autem exemplaria impiae epistolae quae circumferuntur etc. desuntur, in aliquibus codicibus, ut dictum est, inserta sunt, tamen in authenticis in quibus sanctissimi Episcopi subscripserunt, nullatenus iaventur. apud Leuncl.

„Oportet autem etiam istud attendere eos qui veritatem perscrutantur, quod forsitan in Conciliis quaedam a certis ibi convenientibus dicuntur, aut per favorem, aut per contrarietatem, aut per ignorantiam.

ἄγωνιαν. οὐδεὶς δὲ προσέχει τοῖς κατὰ μέρος παρὰ τινων λεγομένοις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς κατὰ κοινὴν συνθήκῃσιν παρὰ πάντων ὀριζομένοις. εἰ γὰρ κατ' ἐλαίνους βουληθῆί τις προσέχειταις τοιαύταις ἐνωπιώσεσιν, ἐκίστη σύνθεδος εἰρίσκειται ἐαυτὴν ἀνα- D
5 τρέπουσαι.

Διὰ ταῦτα ταῦτον ἔδει αὐτοῦς, εἴπερ ὀρθῶς ἰδέοντο τὴν ἁγίαν σύνοδον, μὴ τοιούτως αὐτῇ μέμψεις περιύπτειν, ἀλλὰ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδυσκάλοις τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἁγίοις Ἀθανασίῳ τῷ γεννημένῳ τῆς Ἀλεξανδρείας
10 ἐπισκόπῳ καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλους ἀγῶνας ἀναδείξαντο ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως κατὰ πύσης αἰρήσεως, καὶ μάλιστα τῶν ἀσεβεστάτων Ἀρειανῶν. τῶν γὰρ αὐτῶν Ἀρειανῶν πρὸς ἀπάτην τῶν λαῶν εἰς τὴν ἑαυτῶν μετρίῳ ἐπισπωμένων Διονύσιον, πρὸ πολλῶν ἐτῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου τῆς Ἀλεξάν- P 366
15 ὀρέων γενόμενον ἐπισκοπον, καὶ λεγόντων ὡς καὶ αὐτὸς Διονύσιος τὰ ὅμοια αὐτοῖς ἐφρόνησεν, Ἀθανάσιος ὁ μέγας τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλος πολλοῖς τρόποις ἐγγράφως ἀπέδειξεν τὴν ὀρθὴν R 840
πίστιν Διονύσιον ἔξ ἀρχῆς κηρῦξαι καὶ μηδαμῶς ἐπικοινωνῆσαι τῇ τῶν Ἀρειανῶν ἀσεβείᾳ. οἷτοι δὲ τὰ τῶν αἰρετικῶν φρεσῶν-
20 τες εἰς τὴν οἰκίαν ἀσέβειαν ταύτῃ περιύπτειν σπουδαίον. ὁποῖον δὲ ἐστὶ κατάκριμα καὶ ποῖα ἐπικεῖται ἔρα τῶς εἰς πατέρα ἀμαρτάνουσαν διδάσκει ἡμᾶς καὶ ἡ θεία γραφή. εἰ γὰρ Χάμ ὁ

11. ὀρθῆς om. P. 18. κηρῦξας P. 19. τὰ om. P. 20. ἀσέβειαν om. P. 22. καὶ om. P.

Nemo autem attendit ea quae per partem a quibusdam dicuntur: sed sola illa, quae ab omnibus communi consensu definiuntur. Si enim aliquis secundum illos voluntis attendere eorummodi contrarietates, unaquaque Synodus invenietur semetipsam destruens.

Propter haec igitur oportebat eos, si sanctum Concilium recte susciperent, non tales blasphemias ei applicare, sed sequi Doctores Catholicae Ecclesiae, et maxime sanctum Athanasium, qui fuit Alexandriae Episcopus, et plurimos et magnos labores suscepit pro recta Christianorum fide adversus omnem haeresim, et maxime contra impudens Arianos. Ipsis enim Arianae ad decipiendos populos suo errori conjungentibus Dionysium, qui ante multos annos Athenasii fuit Alexandriae Episcopus, et dicentibus quod et ipse Dionysius similia eis cepit, Athanasius magnus Ecclesiae Doctor multis modis ostendit in scriptis, rectam fidem Dionysium ab initio praedicasse, nulloque modo participem Arianae impietatis fuisse. Isti autem haeretici sapientes, suam impietatem eidem Synodo applicare festinavit. Qualls autem est condemnatio, et qualis imminet maledictio eis qui in patres peccant, docet nos et divina Scriptura. Si enim Cham filius Noe cum vidisset nudum suum patrem, quo-

υἱὸς τοῦ Νῶε Θεασόμενος γυμνὸν τὸν ἴδιον πατέρα, καὶ μὴ καλύ-
 B ψας τὴν τοῦ πατρὸς σωματικὴν γύμνωσιν, ἐξελθὼν ἀπήγγειλε
 ταύτην τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἐκείνοι ἰματίῳ ταύτην περιεσκέπασαν,
 αὐτὸς δὲ Χάμ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντες ὑπὸ κατάρασαν γεγόνα-
 σιν, οἱ δὲ σκεπάσαντες εὐλογίας μεγάλης ἤξιώθησαν, πολλῶς
 μᾶλλον οὗτοι μέλλοντας καὶ ἔτι πλείονος κατακρίσειώς εἶσιν ἄξιοι
 οἱ τὴν μηδαμῶς προσοῦσαν ἀτιμίαν τῇ συνόδῳ σπουδάζοντες διὰ
 τῆς ἀσεβείας τῆς ἐπιστολῆς καὶ Θεοδώρου περιάπτειν αὐτῇ. ἀλλ'
 οὐ διὰ τοῦτο ἡ ἀσεβῆς ἐπιστολὴ ἢ οἱ αὐτῆς ἀντικοισόμενοι ἐκ-
 φεύζονται τὴν ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀσεβείᾳ κατὰκρισιν, ἀλλ' οἷός ἐστι Θεό-
 C
 V 292 δωρος ὁ Ἕλληνας τε καὶ Ἰουδαίους καὶ πάντας αἰρετικοὺς τῇ ἀσε-
 βείᾳ ὑπερβαλλόμενος. οὗτος γὰρ πρὸς ταῖς ἄλλας αὐτοῦ βλασφη-
 μίαις οὐκ ἠρκέσθη τῷ πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην παρερμηνεύσαι
 τὸ σύμβολον τῶν τέ καὶ ἡ' ἁγίων πατέρων, ἀλλὰ καὶ περιφρο-
 νήσας τούτου ἕτερον σύμβολον ἐξέθετο πάσης ἀσεβείας πεπληρω-
 μένον, ἐν ᾧ ἀναθεματίζαι τοὺς ἑτέρως φρονούντας ἢ παραδιδόν-
 τας ἐτόλμησεν, ὥστε ὅσον κατὰ τὴν ἐκείνου μανίαν πάντας τοὺς
 ἁγίους ἀποστόλους καὶ πατέρας κατακεκρίσθαι. τοῦτο δὲ τὸ ἀσε-
 βῆς Θεοδώρου σύμβολον καὶ ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον πρώτῃ συνόδῳ
 D προκομισθὲν καὶ ἐν Χαλκηδόνι ἀναγνωσθὲν ὑφ' ἑκατέρας συνό-
 δου μετὰ τοῦ ἐκθεμένου καὶ τῶν δεξαμένων αὐτὸ κατεκρίθη.
 ἐπειδὴ δὲ τινες τὸν ὑπὲρ Θεοδώρου λόγον ποιούμενοι, προσφερο-

2. ἐπήγγειλε P. 9. αὐτῆς P. 12. ὑπερβαλλόμενος PV. 14. τὸ
 om. P. 16. ἢ παραδιδόντας om. P. 17. ἐκείνων V. 22. ποιού-
 μενοι λόγον P.

niam non cooperuit patris corporalem nuditatem, sed egressus nudavit
 eam fratribus, et illi vestimento eam cooperaverunt, ipse quidem Cham,
 et illi qui ex ipso nati sunt, sub maledictione facti sunt; qui autem co-
 operaverunt, magnam benedictionem meruerunt: multo magis isti majore et
 ampliore condemnatione digni sunt, qui ad Synedum minime pertinentes
 infamiam, festinant per impietatem epistolae, et Theodori, eidem sancto
 Synodo applicare. Sed non ideo impia epistola, vel defendentes eam,
 condemnationem suae impietatis effugient: sed neque Theodorus, qui
 Paganos et Judaeos, et omnes haereticos impietate superat. Impio enim
 Theodoro non sufficit super alias ejus blasphemias ad suum errorem
 male interpretari Symbolum trecenterum decem et octo sanctorum Pa-
 trum: sed etiam contempto eo, aliud Symbolum exposuit omni impietate
 plenum, in quo anathematizare ausus est eos, qui aliter sapiant vel tra-
 dunt, ut quantum ad illius insaniam pertinet, omnes Sancti Apostoli et
 Patres condemnarentur. Hoc autem Theodori impium symbolum et in
 Ephesina prima Synodo prolatum, et in Chalcedonensi recitatum, ab
 utraque Synodo cum ejus expositore, et eis qui illud suscipiunt, con-
 demnatum est. Quoniam autem quidam, verba pro Theodoro facientes,

μένων τῶν ἀσεβῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐ-
 τοῖς βλασφημίαν προσποιῶνται μὲν λέγειν ὅτι ἀσεβῆ ταῦτα τυγ-
 χάνει, αὐτὸν δὲ τὸν τὴν τοιαύτην ἀσέβειαν ἐξήμεσαντα παραι-
 τοῦνται ἀναθεματίζειν, θανμάζομεν τὴν τούτων ἄνοιαν, ὅτι
 5 τῇ θείᾳ τολμῶσιν ἐναντιοῦσθαι γραφῇ, φανερώς λεγούσῃ ὅτι ἐν R 842
 ἴσῳ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸ
 πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. εἰ δὲ ὁμοίως τῇ αὐ- P 367
 τοῦ ἀσέβειᾳ μισητὸς θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν, πρῶδηλον ὡς ὁ τοιοῦτος
 κευῶρισται τοῦ θεοῦ καὶ τῷ ἀναθέματι δικαίως ὑποβάλλεται.
 10 τὸ γὰρ ἀνάθεμα οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χω-
 ρισμὸν, ὡς ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ καινῇ διαθήκῃ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 θέματος κρῖμα δηλοῖ. ὅτι δὲ καὶ κύριος τοὺς μὴ μένοντας ἐν τῷ
 τῆς ἀληθείας αὐτοῦ λόγῳ κευῶρισμένους εἶναι λέγει τῆς ἐκκλησίας,
 ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διαλεγόμε-
 15 νος οὕτω φησί, Πῶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλος ἐστὶ τῆς
 ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ B
 υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι δὲ τὴν παρὰ τοῦ κυρίου ἄνομασμα-
 νην οἰκίαν ἡ θεία γραφὴ ἐκκλησίαν θεοῦ ζῶντος καλεῖ ὁ ἀπόστο-
 λος μαρτυρεῖ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐπιστολῇ. εἰ δὲ λέ-
 20 γουσί τινες μὴ δεῖν Θεόδωρον μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι,
 ἴστωσαν οἱ τὸν τοιοῦτον αἰρετικὸν ἐκδικοῦντες ὡς πᾶς αἰρετικὸς
 μέχρι τέλους τῇ οἰκείᾳ· πλάνῃ ἐμμείνας δικαιότερον διηγεκεῖ ἀνα-

3 τὴν αὐτὴν P. 12. δῆλον R. 14. εὐαγγέλιον] VIII. 34. 16. ὁ
 δὲ — αἰῶνα om. P. 19. πρώτῃ] 15. id. λέγεται RV.

cum proferantur impia ejus conscripta, propter insertam eis blasphemiam
 confingunt quidem dicere quod impia sunt, ipsum autem qui talem im-
 pietatem evomuit, recusant anathematizare: miramur eorum dementiae,
 quod divinae Scripturae contraria agunt, evidenter dicenti, quia *aequaliter*
horribilia sunt apud Deum impius et impietas ejus. Actio enim cum
 auctore punietur: Si autem similiter impietati horribilis est Deo et illo *actore*
 qui impie agit, certe separatus est talis a Deo, et anathemati justo sub-
 jicitur. Anathema enim nihil aliud significat, nisi a Deo separationem,
 sicut in veteri et novo Testamento iudicium de anathemate significat.
 Quod autem et Dominus eos qui non permanent in Verbo veritatis ipsius,
 separatos esse ab Ecclesia dicit, in Evangelio secundum Joannem, Ju-
 daeos alloquens, sic ait: *Omnis qui facit peccatum, servus est peccati.*
Servus autem non manet in domo in aeternum: filius autem permanet in
aeternum. Quod autem, quam Dominus nominat domum, divina Scriptura
 Ecclesiam Dei vivi vocat, Apostolus testatur in epistola prima ad Timo-
 theum. Si vero quidam dicunt, non oportere Theodorum post mortem
 anathematizari, sciant qui talem haeticum defendunt, quod omnis hae-
 reticus usque ad finem vitae in suo errore permanens, iuste perpetuo

θεματισμῶ καὶ μετὰ θάνατον ἐποβάλλεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ πολ-
 λοῖς γέγονεν αἰρετικοῖς ἀρχαιοτέροις τε καὶ τοῖς ἑγγυτέρω, τοῖσι
 C Εὐνομίῳ καὶ Βονόσω. τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Θεοδώρου γέγονεν,
 καὶ ἐν ζῳῇ κατηγορηθέντι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματισθέντι⁵
 ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων, οἷς εἰ μὴ βούλονται πεθεσθαι ὡς αἰ-
 ρετικοὶ οἱ τούτου ἀντιποιοῦμενοι, τῇ γοῦν παρ' αὐτῶν ἐκδικαι-
 μένῃ ἀσεβεῖ ἐπιστολῇ πιστευσάτωσαν, ἥτις εἰ καὶ τὰ μάλιστα
 Θεόδωρον ἐκδικεῖ, ὅμως φανερώς λέγει ὅτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας
 πρὸς ἁγίων πατέρων ἀνεθεματίσθη· καὶ ἔξ ἐκείνου πολλὰ ἔζη-¹⁰
 σις γέγονεν περὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὡς ἀσεβείας δηλο-
 ῦσι πεληρωμένων. τοῦτο δὲ ἐποίουν τηρικᾶντα οἱ τῆς καθολι-
 κῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι, ἐφ' ᾧ μὴ τοὺς ἄπλοустέρους τηχι-
 D νοτας τοῖς ἐκείνου ἀσεβεῖσι συγγράμμασι τῆς ὁρθῆς παρατρέ-
 V 293 σθαι πίστεως. ὅτι δὲ οἱ ἀσεβεῖς εἰ καὶ μὴ τὸν κατὰ πρόσωπον¹⁵
 ἐν ζῳῇ δέξονται ἀναθεματισμὸν, ὅμως καὶ μετὰ θάνατον ἀναθε-
 ματίζονται ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δεικνύνται ἐκ τῶν ἁγίων
 R 844 συνόδων. ἡ μὲν γὰρ ἐν Νικαίᾳ τοὺς τὸ ἀσεβεῖς Ἀρείου φρόνημα
 πρᾶξιόντις ἀνανύμως ἀνεθεμάτισεν, ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει τὴν Μακεδονίου ἀσεβεστάτην αἵρεσιν· ἀλλ' ὅμως ἡ ἁγία²⁰
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ μετὰ θάνατον Ἀρείου καὶ Μακεδόνιον ὀνο-
 μασι ἀναθεματίζει. ἐκ πολλῶν δὲ τῶν ἀποδείξεων ἐλεγχόμεν

3. Οὐαλεντινῶ P. ib. Βασιλίδῃ PV. 6. οἷς om. V. 10. ἀν-
 θεμ. P. 13. διδάσκαλοι om. V. 14. τῆς P. 15. οἱ om. P.

anathemati et post mortem subjicitur. Et hoc in multis haereticis et
 antiquioribus et propioribus factum est, id est, Valentino, Basiliide,
 Marcione, Corinθο, Manichaeo, Eunomio, et Bonoso Hoc autem idem
 et in Theodoro factum est, et in vita accusato, et post mortem anathe-
 matizato a sanctis Patribus, quibus si credere noluerint ut haereticus eius
 defensores, vel impiae epistolae. quam ipsi defendunt, credant; quae li-
 cet Theodorum collaudet, manifeste tamen dicit, quod in Ecclesia a san-
 ctis Patribus anathematizatus est, et ex illo plurima inquisitio facta est
 de ejus conscriptis, utpote plenis impietate. Hoc autem tunc faciebant
 Catholicae Ecclesiae Doctores, ne simpliciores legentes illius impiae co-
 scripta, a recta fide declinarent. Quod autem impii, licet non in vita in
 suam personam anathema susceperint, tamen et post mortem anathematiz-
 entur a Catholica Ecclesia, ostenditur a sanctis Synodiis. Nicaena enim
 Synodus eos qui impii Arii sectam colunt, sine nomine anathematizavit.
 Quae autem Constantinopoli congregata est, impiam Macedonii haeresim
 anathema- similiter condemnavit: sed tamen sancta Dei Ecclesia et post mortem
 tizavit Arium et Macedonium nominatim anathematizat. Cum autem ex multis

ὡς ἀσεβοῦσι διακενῆς οἱ Θεόδωρον καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ ἀντι-
 ποιούμενοι, ἐφ' ἑτέραν ματαίαν πρόφασιν καταφεύγουσι, λέ- P 368
 γοντες μὴ δεῖν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι διὰ τὸ ἐν τῇ κοινῶνι
 τῶν ἐκκλησιῶν τετελετηκῆναι. ἴδει δὲ αὐτοῖς εἰδέναι ὡς ἐκτεῖναι
 5 τελευτώπων ἐν τῇ κοινῶνι τῶν ἐκκλησιῶν οἱ τὸ κοινὸν τῆς εὐ-
 σεβείας δόγμα τὸ ἐπὶ τῆς καθολικῆς κηρυττόμενον ἐκκλησίας μέ-
 χρι τέλους φυλάξαντες. οὗτος δὲ τῇ οἰκείᾳ ἐντελευτήσας ἀσεβείᾳ
 ἀπὸ πάσης ἐκκλησίας ἐξεβλήθη. ἀμέλει τοι καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα
 τῆς ἐν Μομφουεστίᾳ ἐκκλησίας, ἐν ᾗ λέγεται ἐπίσκοπος γεγενῆ-
 10 σθαι, διὰ τὰς βλασφημίας, δι' ἧς περ Ἑλλησὶ τε καὶ Ἰουδαίοις
 καὶ Σοδομίταις παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων συνηριθμήθη, ἀπή- B
 λειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτου
 προσηγορίαν, ὡς τὰ περὶ τοῦτου συστάνα κατὰ τὴν αὐτὴν πό-
 λιν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας ὑπομνήματα δεῖκνυσιν.
 15 Θυμιάζομεν τοίνυν τοῖς ἐκδικούντας Θεόδωρον οἰκειου-
 μένους αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν, ὅπου γε ἡ ἐκκλησία ἐν
 ᾗ γέγονεν ἐπίσκοπος ὡς αἰρετικὸν ἐκ πολλῶν τῶν χρόνων αὐτὸν
 ἀπεβάλετο. ὅτι δὲ ἐπὶ κατακρίσει οἰκείᾳ τὴν τοιαύτην προβάλλον-
 ται πρόφασιν οἱ Θεόδωρον ἐκδικούντες ἔξεστι γινῶναι καὶ ἐξ
 20 αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ Ἰουδα γενομένου φοβεροῦ κρίματος. ἐκείνος γὰρ
 νομίσας λυνθάνειν τὸν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντα C

1. διακενῆς P. 9. Μοφου. P. 11. ἀπέλειψαν P. 18. ἀπε-
 βάλλετο PV. 20. περὶ P.

probationibus convincuntur, quod supervacue et impie agunt qui Theodo-
 rum et impietatem ejus defendunt, ad aliam vanam occasionem confu-
 giunt, dicentes non oportere eum anathematizari eo quod in communica-
 tione Ecclesiarum mortuus est. Oportebat autem scire eos, quod illi
 moriuntur in communicatione Ecclesiarum, qui commune pietatis dogma,
 quod in universali Ecclesia praedicatur, usque ad finem servaverunt.
 Iste autem usque ad mortem in sua permanens impietate, ab omni Ec-
 clesia ejectus est. Itaque et omnis plenitudo Mopsuestenae Ecclesiae, in
 qua Episcopus dicitur fuisse, cum invenisset quod Paganis et Judaeis et
 Sodomitanis a sanctis Patribus connumeratus est, deleverunt ipse ex illo
 a sacris Ecclesiae Diptychis ejus nomen, sicut gesta de hoc in eadem
 civitate apud Concilium Episcoporum illius Provinciae confecta osten-
 dunt.⁴⁴

„Miramur igitur Theodori sequaces, qui eum et impietatem ejus
 tamquam suam defendunt, cum Ecclesia, in qua fuit Episcopus, utpote
 haereticum ex multis temporibus eum ejecerit. Quod autem ad condem-
 nationem suam talem occasionem proponunt defensores Theodori, scire
 licet et ex ipso adversus Judam facto tremendo iudicio. Ille enim cum
 putasset latere eum qui occulta hominum cognoscit, sacramentis commu-
 nicavit cum Apostolis: sed tamen nihil ei profuit quod cum solo commu-
 ejecit. ita
 Leuaci.

- ἐκινώνησε τῶν μυστηρίων τοῖς ἀποστόλοις. ἀλλ' ὁμως οὐδὲν αὐτὸν ὤνησεν καὶ ἡ μετὰ ὑποκρίσεως κοινωνία, ἀλλ' οὐδὲ τὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ δώδεκα ὀνομασθῆναι τοὺς μαθητάς, ὡς φησὶν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς λέγων, Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος διδυμος, εἰς τῶν ἑβ', οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἢ ἢ ἔξαιρετὸν Ἰούδαν τῆς κατακρίσεως ἢ συναριθμεῖσθαι ποιῆσαι τοῖς ἀποστόλοις. ἀμέλει τοι μετὰ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάληψιν εἰ ἀπόστολοι δι' οἰκείας ψήφου τὸν αὐτὸν Ἰούδαν καὶ μετὰ θάνατον κατεδικασαί, καὶ ἕτερον ἀντιεσήγαγον. ὅτι δὲ ματαίαν πρόφασιν προβάλλονται λέγοντες μὴ δεῖν τοὺς τελευτῶντας αἰρετικούς ἀναθεματίζεσθαι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ κυρίου ῥημάτων ἀποδειξομεν. τοὺς γὰρ ἀσεβεῖς καὶ ἔτι ζῶντας νεκροὺς ὀνομάζει, λέγων, Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· ὡςπερ οὖν καὶ τοὺς δικαίους τελευτήσαντας ζῶντας ἀποκαλεῖ· λέγει γὰρ περὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἔστι νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. εἰ τοίνυν κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους οὐ χρὴ τοὺς αἰρετικούς τελευτῶντας ἀναθεματίζεσθαι, οὐδὲ ζῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματίζονται, οὓς ὁ κύριος νεκροὺς ἀποκαλεῖ διὰ τὸ ἀποχωρισμένους εἶναι αὐτοῦ τοῦ εἰπόντος, Ἐγὼ εἰμι ἢ ζωῆ. καὶ κατ' αὐτοὺς λοιπὸν οὔτε ζῶντες οὔτε τελευτῶντες αἰρετικοὶ ἀναθεματίζονται, καὶ μάτην κατ' ἐκείνους ἢ ἀποστολικῆ διδασκαλίᾳ
- R 846
- D
- P 869
- V 294

2. ἢ et καὶ om. P. 4. Ἰωάννης] XX. 24. 9. ἀντ' αὐτοῦ εἰρήγυν P. 11. ἀποδείξωμεν PV. 12. λέγων] Matth. VIII. 22. 14. καλεῖ P. ib. λέγει] XXII. 32. 18. κηρυτταμένους P. 20. οὐτε alterum om. P. 22. παραλάβωμεν P.

nicavit. Sed licet post mortem ejus duodecim nominati sint Discipuli, sicut Joannes Evangelista dicit: *Thomas autem, qui Didymus dicebatur, venerat. sic unus ex duodecim, non erat cum ipsis quando venit Jesus*: tamen hoc non et *Leuol.* liberat Judam a condemnatione, aut connumerari facit Apostolis. Unde post Ascensionem Domini, Apostoli per suam sententiam eundem Judam etiam post mortem condemnauerunt, et alium pro illo introduxerunt. Quod autem vanam occasionem proponunt, dicentes non oportere haereticos mortuos anathematizari, et ex ipsis Domini verbis ostendemus. *Is-* non est pius enim et adhuc vivos, mortuos nominat, dicens: *Dimitte mortuos et Deus, abestipelle mortuos suos*: sicut justos et jam defunctos, vivos nominat. Dicit in *Cod.* et a-enim de Abraham et Isaac et Jacob, quod *Deus non est Deus mortuorum sed Leuol.* sed *viventium*. Si ergo secundum verba illorum non oportet haereticos mortuos anathematizari, nec *viri* haeretici anathematizabuntur, *sic et* quos Dominus mortuos vocat, quia separati sunt ab ipso qui dixit: *Ego Leuol.* sum vita, et secundum eos jam nec vivi, nec mortui haeretici anathematizabuntur: et sine causa, secundum illos, Apostolica doctrina tradit anathematizari eos, qui tradunt praeter quod accepimus: sine causa anathematizabuntur.

λάβαμεν, μάτην αἱ ἄγιοι σύνοδοι τοὺς αἰρετικούς κατέκριναν, μάτην καὶ οἱ ἄλλοι ἄγιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας τοὺς αἰρετικούς ἀνεθεμάτισαν. μέμψονται δὲ καὶ Ἱερεμία τῷ προφήτῃ εἰπόντι, Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, 5 καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ λέγοντι, Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίναντες ὑπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ συντόμως εἰπεῖν, πάσῃ τῇ θείᾳ γραφῇ, πολλαχοῦ τὰς τοιαύτας κατακρίσεις ἐπαγούσῃ τοῖς ἁσεβέσιν. B εἰ δὲ οἱ ἀμελῶς ποιῶντες τὰ ἔργα κυρίου καὶ ἁμαρτάνοντες περὶ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς τοιαύταις κατακρίσεισιν ὑποβύλλονται, πόσω 10 μᾶλλον Θεόδωρος ὁ ἁσεβὴς ὁ τοιαῦτα κατ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βλασφημήσας δικαιοτέρον κατακρίσεται καὶ ἀναθεματίζεται; καὶ ἔρει μὲν ταῦτα πρὸς ταῖς παρατεθείσας ἀνωτέρω τε καὶ ἐν ἑτέροις ἡμῶν λόγοις ἀποδείξει περὶ τοῦ δεῖν καὶ μετὰ τελευτῆν τοὺς αἰρετικούς κατα- 15 κρίνεσθαι καταισχύειν τοὺς Θεοδώρου μεταποιημένους καὶ C παύσονταί τῆς τοιαύτης ἁσεβείας· διὰ δὲ τὸ ἐμφιλονεῖως τοῖς R 848 αὐτοῖς ἐπιμένειν τὸ πλέον ἐροῦμεν ἵτι τινὲς τῶν συναχθέντων ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ καὶ ὑπογράψαντες τῷ ἐκτεθέντι παρ' αὐτῆς ὄρθῳ ἦτοι συμβόλῳ τῆς πίστεως, ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα 20 ἐναντία φρονήσαντες ἐφάνησαν, οἱ μὲν ζῶντες, οἱ δὲ μετὰ θάνατον ἀνεθεματίσθησαν παρὰ Δαμάσου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ οἰκουμένης

3. ἀνεθεμάτισαν P. 4. εἰπόντι] XLVIII. 10. 5. Δαβίδ] CXVIII. 21. 16. ἐκκλίναντες PV. 7. ἐπάγουσι PV. 16. παύσονται] κατέειπ Labbeus.

Synodi haereticos condemnauerunt, sine causa et alii sancti Patres et Doctores Ecclesiae haereticos anathematizauerunt. Inculpent autem et Jeremiam Prophetam dicentem: *Execrandus qui opera Domini facti negligenter*; et David Prophetam dicentem: *Execrandi qui declinant a mandatis tuis*; et ut compendiose dicamus, omnem divinam Scripturam in diversis locis tales condemnationes impiis inferentem. Sine autem illi qui negligenter opera Dei faciunt, et peccant in mandatis ejus, talibus condemnationibus subjiciuntur: quando magis impius Theodorus, qui talia adversus ipsum magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum blasphemavit, juste condemnatus est et anathematizatus? Et haec qui-anathemadem sufficiebant, super memoratas et aliis nostris libris insertas probatizatur. tiones, quas pretulimus, ostendentes quod oportet etiam post mortem * in aliis haereticos condemnari, confundere eos qui Theodorum defendunt, et compescere a tali impietate. Quoniam autem contentiose in iisdem permanent, etiam quod est amplius, dicimus quia quidam ex ipsis qui in Ni-dicemus. sic caena sancta Synodo convenerunt, et expositae ab ea fidei definitioni et Leamol. vel Symbolo subscripserunt, quoniam postea contraria sapienter apparuerunt, alii quidem vivi, alii autem post mortem anathematizati sunt a Damaso sanctae memoriae Papa antiquioris Romae, et ab universali Sardi-

συνόδου, καθὰ μαρτυρεῖ ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθανάσιος. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας γενόμενον ἐπίσκοπον μετὰ θάνατον κατέδεικασεν, τολμήσαντα μόνον γράψαι δεῖν παρῴσιωπηθῆναι τὰ ἐξ κεφάλαια τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου. ἐπειδὴ δὲ οἱ Θεοδώρου ἀντιποιοῦμενοι αἰρετικοὶ πάσης προτάσεως καὶ ἐγκλησέως ἐκπεπτωκότες ἐπεχείρησαν λέγειν πρὸς ἀπίστη τῶν ἀγροούντων ὡς ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Κύριλλος ἐν τινι μέρει ἐπιστολῆς τοῦτον ἐπήνεσεν, ἐκ πολλῶν ἀποδείκνυται ὅτι οὐ συμβαίνει τὸ αὐτῶν ἐγκλίρημα τοῖς εἰρημένους παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Θεοδώρου, ἐν οἷς ἀσεβέστερον αὐτὸν πάντων τῶν ἄλλων αἰρετικῶν ἀποδείξας, εἶτα οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πλήθος τε καὶ μέγεθος τῶν αὐτοῦ βλασφημιῶν τῶν εἰρημένων κατὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπεφθέγγετο οὕτως εἰπὼν, Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλείω σφόδρα, λέγει κύριος, ὁ ὡς τῆς ἀπορρήτου σκαυότητος, ὡς γλώσσης λαλούσης ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ κέρας αἰρούσης. καὶ πάλιν, Ἐπίθες, ἄνθρωπε, τῇ σαυτοῦ γλώττῃ θύραν καὶ μοχλὸν· παῦσαι τὸ κέρας εἰς ὕψος ἐπαίρων καὶ λαλῶν ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ. μέχρι τίνος ἐπισηδῆς ἀνεξικακοῦντι Χριστῷ; εἰς νοῦν ἔχε τὸ γεγραμμένον παρὰ τοῦ Θεοπεσίτου Παύλου, Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τὴν ἀδίκα φθορὰν καὶ πληττοντες αὐτῶν ἀσθενοῦσαν τὴν συνείδησιν εἰς Χρι-

1. καταμαρτυρεῖ R. id. ἢ om. P. 15. ἐπὶ κλέ[σ] De formula hac semibarbara vid. annot. ad Xenoph. Hist. gr. II. 2. 16. p. 283.
21. Παύλου] I. Cor. VIII. 12. 22. τὴν om. P.

censī Synodo, prout testatur Sanctus Athanasius. Sed et Chalcedonensis sancta Synodus Dominum Antiochiae factum Episcopum post mortem condemnavit, quod solum ausus est scribere, oportere taceri duodecim capitula Sancti Cyrilli. Quoniam autem Theodori defensores haeretici, omni propositione et conatu excidentibus, praesumunt dicere ad deceptionem ignorantium, quod Sanctae memoriae Cyrillus in aliqua parte epistolae illum collaudavit; ex multis ostenditur, quod non convenit eorum commentum dictis a Sancto Cyrillo in diversis ejus libris contra impium Theodorum, in quibus magis impium omnibus aliis haereticis eum ostendens, deinde non sustinens plurimas et maximas ejus blasphemias contra magnum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum dictas, exclamavit, ita dicens: Expavit coelum super hoc, et horruit amplius vehementer, dicit Dominus. O intolerabilem malignitatem; o linguam loquentem iniquitatem contra Deum, et in altitudinem cornu extolentem. Et iterum: Impone homo tuae linguae ostium et seram: cessa cornu in altitudinem extollens, et loquens iniquitatem adversus Deum. Quousque inaltas patienti Christo? In mente habes scriptum a divino Paulo: Sic castos percussantes in fratres, et percussantes eorum infirmitatem conscientiam, in Christum

στον ἀμαρτάνετε. καὶ ἵνα τί καὶ ἐκ προφητικῶν φθέρξωμαι βιβλίων, Ἐδικαιώθη Σόδομα ἐκ σοῦ. νενίκηκας τὰς Ἑλλήνων ἀθροστομίας, ἃς ἐποίησαντο κατὰ Χριστοῦ, μωρίαν ἠγοῦμενοι V 295 τὸν σταυρὸν. οὐδὲν ὄντα διέδειξας τὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀπονοίας R 850 βέλγηλάματα. τούτων τοίνυν οὕτως ἐπὶ κατακρίσει τοῦ ἀσεβοῦς Θεοδώρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου εἰρημέων, εἰ καὶ δοίη τις κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον εἰρηκέναι τι ἔπερ Θεοδώρου, οὐδὲ τοῦτο ἔξαιρεῖται αὐτὸν τῆς κατακρίσεως. εὐρίσκομεν γὰρ ὡς πολλοὶ τῶν ἄλλων πατέρων τινὰς τῶν αἰρετικῶν ὑπεδέξαντο, ὡσπερ καὶ οἱ ἐν ἁγίοις Δάμασος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Βασίλειος Ἀπολλινάριον, καὶ Λέων δὲ ὁ τῆς ὀσίας μνήμης Εὐτυχία. καὶ ὁμως ἐπειδὴ φανερὰ γέγονεν ἡ τούτων ἀσέβεια, οὐκ ἐξέφυγον διὰ τὴν τοιαύτην ἀποδοχὴν οἱ αἰρετικοὶ τὴν μετὰ ταῦτα εἰς οἰκείον πρόσωπον καὶ τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν γενομένην 15 κατὰκρίσιν τε καὶ ἀναθεματισμόν. τοσαύτη δὲ ἐστὶν ἡ μανία τῶν Θεόδωρον ἐκδικούντων ὅτι τολμῶσι καταψεύδεσθαι καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐπιστολὰς πρὸς αὐτὸν Θεόδωρον ἀποστειλάντων πεπληρωμένας ἐπαίνου· ὅπερ ψεύδους ἐστὶ μιστόν. Γρηγόριος μὲν γὰρ ὅτε ἔπερ D 20 τῆς ἀληθείας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωνισάμενος καὶ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀρειανῶν πλάνης εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανῆλθε πατρίδα, τὰς παρὰ τῶν αἰρετικῶν κακούργως προφερομένας ἐπιστολὰς οὐ πρὸς Θεόδωρον τὸν Μο-

1. φθέρξωμαι PV. Ezech. XVI. 51. 2. ἠθροστ. R. 9. τῶν alterum om. P. 11. δὲ om. P. 19. ὅτι P.

peccatis. Et ut aliquid etiam ex propheticis loquar codicibus: *Justificata est Sodoma ex te, superasti Paganorum verbositates, quas contra Christum fecerunt, stultitiam existimantes crucem, nihil esse ostendisti Judaicae superbiae crimina.* His igitur ad condemnationem Theodori sic a Sancto Cyrillo dictis, licet aliquis concedat, secundum illorum verba Sanctum Cyrillum aliquid pro Theodoro dixisse, neque hoc liberat illum a condemnatione. Invenimus enim, quod multi sanctorum Patrum quosdam haereticos collaudaverunt, sicut et Sancti Damasus et Athanasius et Basilio Apollinariū, et Sanctus Leo Kutychen: et tamen cognita eorum impietate, non propter hoc evaserunt haeretici condemnationem et anathema, quod postea contra eorum personam et impietatem factum est. Tantus autem est furor defendentium Theodorum, quia praesumunt adversus Gregorium Theologum, et Joannem Constantinopolitanum mendari, dicentes epistolas ad eundem Theodorum plenas laudis eos direxisse: quod falsum est. Gregorius enim, cum in Constantinopoli pro veritate laborans, conversis per eum ab Ariana insania ad Catholicam fidem populis, ad suam patriam reversus est, epistolas quas haeretici dolose pro-

- προυεστίας ἔγραψεν, ἀλλὰ πρὸς Θεόδωρον ἐπίσκοπον Τυάνων, ἥτις ἐστὶν τῆς δευτέρας Καππαδοκῶν μητροπόλις· τῆς δὲ αἰτίς χώρας ἐστὶν ἡ Ναζιανζός, ἧς γέγονεν ἐπίσκοπος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις Γρηγόριος, καὶ Ἀριανζὸς τὸ χωρίον, ὄθεν ὠρμητο. τοῦτο γὰρ καὶ αὐταὶ σαφῶς δηλοῦσιν αἱ ἐπιστολαί, μεμνημένα ἐθῶν
- P 371 καὶ συνόδων καὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Ἀριανζοῦ καὶ ἑτέρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μητῶν τῇ ἐπιχωρίῳ διαλέκτῳ Καππαδοκῶν ἄνομασμένων καὶ Βοσπορίου ἐπισκόπου ἐπ' αὐτὸν τελούτος Κολωνίας τῆς πόλεως καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων καὶ χωρευασκῶν καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τελούτων Θεόδωρον μη-10 μονεύουσαι, ὧν καὶ μέχρι νῦν σώζεται τὰ αὐτὰ ὀνόματα. ποῖα δὲ μετονομασία Καππαδοκαίς πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας Κιλικίας ἢ τότε ἢ νῦν ὑπάρχει, διαμεμερισμένης τῆς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διοικήσεως; ἢ παλαιοὺς ἐπισκόπους ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν ἠδύνατο ὁ
- B Μοψουεστίας ἐπίσκοπος, αὐτὸς ὑπὸ τὸν τῆς αὐτῆς δευτέρας Κι-15
- R 852 λικίας μητροπολίτην τελῶν; Ἰωάννης δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας, οὐκ ἐπαίων. δὲ ἀλλὰ μέμψων καὶ ἐπιτιμήσεων οὐσαν μεστήν, ὡς ἐκπρόσθεν αὐτοῦ τῆς Θεοσεβείας. συνουσιῶν γὰρ αὐτῷ τὸν μονήριβιον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τῆς ἐκείσε συνδιαγωγῆς;20 ἀναμνησθεὶς αὐτὸν, καὶ ταῦτα μαρτυροῦσι Σωζόμενος καὶ Ἡσ-

4. Γρηγόριος ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις γέγονεν ἐπίσκοπος P. 5. ἐθῶν PV. 7. μηνῶν ὡς P, μῆν ὡς V. 9. Κολωνίας PV. 10. τὸν αὐτῶν P. 13. ἢ alterum om. P.

ferunt, non ad Theodorum Mopsuestenum scripsit, sed ad Theodorum Episcopum Tyanensem, quae est secundae Cappadociae metropolis. Ejusdem autem provinciae sunt et Nazianzus civitas, cujus fuerat Episcopus idem sanctae memoriae Gregorius, et Arianzus praedium, unde ortus fuerat. Hoc enim et ipsae epistolae aperte significant, memoriam facientes consuetudinum et collectionum, et ejusdem praedii Arianzi, et aliorum praediorum ejusdem provinciae, et mensis vernacula lingua Cappadocum nominati, et Bosphorii Episcopi sub eodem Theodoro constituti, qui tunc temporis Coloniae civitatis ejusdem provinciae Episcopus est, et aliorum Episcoporum, et Chorepiscoporum, et Monasteriorum, quae sub Theodori jurisdictione erant, quorum usque nunc eadem nomina servantur. Qualis porro communio Cappadocibus ad secundam Ciliciam, vel tunc, vel modo divisa earum provinciarum gubernatione? Et quis Episcopus sub se habere poterat Mopsuestenus Episcopus, cum ipse sub metropolitanis secundae Ciliciae constitutus esset? Joannes autem Constantinopolitanus scripsit quidem epistolam ad Theodorum Mopsuestenum, non tamen laudibus, sed querimoniis et increpationibus plenam, utpote illo a bona conversatione lapsa. Quoniam enim cum eo monachicum vitam in uno eodemque Monasterio exercuit, conversationis ibi factae om-

χιος καὶ Σωκράτης καὶ Θεοδώρητος ὁ πολλοὺς ὑπὲρ Θεοδώρου
 λόγους τε καὶ ἐπαίνους ἐκτείνας. εἰ δὲ προφέρουσι μαρτυρίας
 Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀνατολικῆς συνόδου C
 ὑπὲρ Θεοδώρου καὶ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας γενομένης, ἀνάγκη αὐ-
 5 τοὺς κἀκεῖνα δέξασθαι, ὑπερ ὅσον τό γε ἐπ' αὐτοῖς εἰς κατάρρι-
 σιν τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου καὶ ἀθέτησιν τῆς ὁρθῆς πίστεως οἱ V 296
 περὶ Ἰωάννην ἐτόλμησαν, καὶ ὑπερ ἔγραψαν, Νεστόριον καὶ
 τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐκδικοῦντες. καὶ τοῦτο
 δείκνυται ἐκ διαφόρων αὐτῶν λόγων τε καὶ ἐπιστολῶν πρὸς Θεο-
 10 δόσιον τὸν τῆς εὐσεβοῦς λήξεως καὶ ἐτέρους διαφόρους γραφει-
 σῶν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἵνα δὲ μηδὲν τῆς ἀκριβείας παρα-
 λείψωμεν, ἀναγκαῖον ἐνομίσαμεν μνησθῆναι καὶ τῶν γραφέντων D
 παρὰ Ἀδγουστίνου τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης ἐπισκόπου ἐν Ἀφρικῇ
 γενομένου. ζήτησεως γάρ τις περὶ Καικιλιανοῦ μετὰ θάνατον
 15 αὐτοῦ κινήσεισης, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρατραπέντος παρα-
 δόσεως, καὶ τινων τούτου χάριν χωρισάντων ἑαυτοὺς τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας, γράφει πρὸς Βονιφάτιον ὁ αὐτὸς τῆς ὁσίας
 μνήμης Ἀδγουστίνος ὡς οὐκ ἔδει τινὰς διὰ τοῦτο χωρῆσαι ἑαυτοὺς
 20 τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· εἰ γὰρ ἄληθῆ ὑπῆρχεν τὰ ἐπαγόμενα
 Καικιλιανῶ, καὶ ἐφανερῶθῃ ἐναντία φρονήσεως τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως, καὶ μετὰ θάνατον ἢν τούτον ἀναθέματι ὑπέβαλον. P 872

2. λόγους καὶ P sola.

ib. προσφέρουσι P.

18. χωρῆσαι PV.

admonuit: et pro his testimonium praebent Sozomenus, et Hesychius, et
 Socrates, et Theodoretus, qui multas pro Theodoro orationes et laudes
 fecit. Si autem testimonia proferunt Joannis Antiocheni, et Orientalis
 Concilii sub eo constituti, facta pro Theodoro, et ejus impietate, necesse
 est eos, et illa suscipere, quae (quantum ad illos pertinet) ad
 condemnationem Sancti Cyrilli, et reprobationem rectae fidei fecerunt
 Joannes et qui cum illo erant, nec non etiam quae scripserunt, Nesto-
 rium et ejus factionem diutius defendentes. Et hoc ostenditur ex di-
 versis eorum libris et epistolis, quas ad Theodosium pie recordationis,
 et ad alios diversos scripserunt. Et haec quidem sic se habent. Ut et haec qui-
 autem nihil subtilitatis praetermittamus, necessarium putavimus memorare dem sic. ut
 etiam illa, quae ab Augustino sanctae memoriae Africano Episcopo scri-
 pta sunt. Quaestione enim aliqua post mortem Caecilianii de eo mota, praetermit-
 quod ab Ecclesiastica traditione declinasse dicebatur, et propter hoc timus.
 quibusdam a Catholica Ecclesia separatim, scribit ad Bonifacium idem *Lemcl.*
 Sanctus Augustinus, quod non oportebat, aliquos ideo separare sese a et ut haec
 Catholica Ecclesia: Si enim vera essent ea quae Caeciliano inferebantur quidem sic-
 tur, et manifestatus esset contrarium aliquid Ecclesiastico statui sapulis-ut nihil sub-
 se, etiam post mortem eum anathemati subjicerem. Sed et regula san-
 tilitatis ha-

- ἀλλὰ καὶ κανὼν τῆς ἁγίας ἐν Ἀφρικῇ συνόδου διαγορεύει τοὺς ἐπισκόπους τοὺς τὴν οἰκίαν περιουσίαν ἢ ἐν διαθήκῃ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου αἰρετικῶ παραπέμποντας χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι. πρὸς τούτοις δὲ ἅπασιν τίς ἀγνοεῖ τὰ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης γεγόμενα κατὰ Διοσκόρου, ὃς οὐδὲν περὶ πίστιν ἡμαρτηκῶς διὰ μόνην ἐκ-
R 854 κλησιαστικὴν κατάστασιν μετὰ θάνατον παρ' αὐτῆς τῆς κατὰ Ῥώμην ἀγιοτάτης ἐκκλησίας ἀνεθεματίσθη. εἰ τοίνυν οἱ μηδὲν εἰς πίστιν πταίσαντες ἐπίσκοποι διὰ κατάστασιν ἐκκλησιαστικῆν
B καὶ διὰ χρηματικὴν αἰτίαν ἀναθέματι καὶ μετὰ θάνατον ὑποβάλλονται, πῶς μᾶλλον Θεόδωρος ὁ εἰς αὐτὸν τὸν θῶν ἠσεβήσας; ὅσον δὲ πρὸς τὴν ἄνοιαν τῶν λεγόντων μὴ δεῖν ἀναθεματίζεσθαι μετὰ θάνατον τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ ἠσεβείᾳ τελευτῶντας, ἴδι μὴδὲ τοὺς ἀδίκως κατακριθέντας πατέρας μετὰ θάνατον ἀνακαλεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν καὶ ἐπὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐν ὄσιᾳ τῇ μηνίμῃ¹⁵ ἐπισκόπῳ γεγομένῳ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι καὶ ἐπὶ Φλαβιανῷ τῷ τῆς ὄσιος μηνίμης, καὶ αὐτῷ Κωνσταντινουπόλεως γεγομένῳ ἐπισκόπῳ,
C ἀδίκως μὲν ἐν ζωῇ κατακριθέντι, δικαίως δὲ μετὰ θάνατον ἀνακληθέντι ὑπὸ τε τοῦ τῆς ὄσιος μηνίμης πάπα Λέοντος καὶ τῆς²⁰ ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας συνόδου. ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐκείνων λόγους τοὺς μὲν αἰρετικούς τοῖς ἁγίοις πατράσι συναρ-

4. τοῖς om. P. 8. ἀναθεμ. PV. 15. τῇ om. P. 20. τοῦ om. P. 21. δὲ] τε V.

bentis prae-ctae Synodi Africanae statuit, Episcopos, qui suas facultates in testamento, vel ex intestato haeretico relinquunt, oportere et post mortem anathematizari. Super haec autem omnia, quis ignorat, ea quae nostris temporibus in Ecclesia antiquioris Romae contra Dioscorum acta sunt? Qui cum nihil in fidem peccasset, tamen propter solum Ecclesiasticum ordinem post mortem ab eadem sancta Ecclesia Romana anathematizatus est? Si igitur nihil in fidem peccantes Episcopi, propter solum Ecclesiasticum ordinem, et propter causam pecuniarium anathemati et post mortem subjiciantur: quanto magis Theodorus, qui in ipsum Deum peccavit? Quantum autem ad insipientiam dicentium, non oportere anathematizari post mortem eos, qui in sua impietate mortui: oportebat nec eos, qui injuste condemnati sunt Patres post mortem revocari, quale contigit in Joanne sanctae recordationis Episcopo Constantinopolitanae civitatis, ab universali Ecclesia post mortem revocato, et in Flaviano sanctae memoriae et ipso Episcopo Constantinopolitanae civitatis, injuste quidem in vita condemnato, juste autem post mortem revocato tam a sanctae memoriae Papa Leone, quam a sancta Chalcedonenai Synode. Ex hoc autem contingit secundum illorum verba, haereticos quidem sanctis Patribus connumerari, utpote liberatos debita eis condemnatione,

θμεΐσθαι, οἷα ἐλευθέρους ἀφιεμένους τῆς ὀφειλομένης αὐτοῖς
κατακρίσεως, τοὺς δὲ ἄγλους πατέρας ἀδίκως καταδικασθέντας
τοῖς αἰρετικοῖς συνάπτεσθαι, οἷα μὴ λυομένης τῆς ἐπ' αὐτοῖς
ἀδίκου κατακρίσεως. ἀξιοπιστότερος δὲ πάντων ἐστὶ διδάσκαλος
5 ὁ κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς περὶ ἐαυτοῦ λέγων,
Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν **D**
μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται,
ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ, ἵνα κρινῆ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.
10 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ μὴ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἤδη
κρίνεται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ. καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον διὰ τοῦ προφήτου *Δαβὶδ* **V 297**
λέγει τοὺς ἄσεβεις μὴ ἀναστήσεσθαι ἐν κρίσει. τῆς οὖν τοιαύτης
τοῦ κυρίου ἀποφάσεως ἐξερχθείσης κατὰ παντὸς ἀσεβοῦς, καὶ
15 οὐδὲν διαστελλούσης μεταξὺ ζώντων καὶ νεκρῶν αἰρετικῶν, πῶς
τολμῶσιν ἀντιπίπτειν τῇ τοιαύτῃ ἀποφάσει, καὶ τοὺς ἅπαξ ἀσε-
βήσαντας καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ὑπὸ τοῦ κυρίου κατακεκριμένους **P 373**
λέγειν μὴ δεῖν μετὰ θάνατον κατακρίνεσθαι; καὶ ὁ Θεὸς δὲ
ἀπόστολος, τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἐαυτῷ λαλοῦντα, οὐ μόνον κατὰ **R 856**
20 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀγγέλων, τὴν τοιαύτην ἐπήγαγεν
ἀπόφασιν, εἰπὼν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ πρὸς Γαλάτας, Ἀλλὰ καὶ
ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ἡμῖς πῶς ὁ εὐγ-

1. αὐτῆς P. 3. τῆς] πῶς P. ib. ἐαυτοῖς R. 5. ὁ alterum
om. P. 12. Δαβὶδ] Ps. I. 5. 21. Γαλάτας] I. 8. 22. εὐαγ-
γελίζεται PV. ib. εὐαγγελισάμεθα P.

sanctos autem Patres injuste condemnatos, haereticis conjungi, utpote
non soluta contra eos facta iniqua damnatione. Omnibus autem magis
credendus est Doctor Dominus et Deus noster Jesus Christus, de se di-
cens: Sic enim dilexit Deus mundum, ut filium suum unigenitum daret, **Doctor est**
ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non
enim misit Deus filium suum in mundum ut judicet mundum, sed ut sal-
vetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem
non credit, jam judicatus est, quia non credit in nomine unigeniti Filii
Dei. Et Spiritus autem sanctus per Prophetam David dicit, impios
non resurrecturos in iudicio. Tali igitur Domini sententia prolata ad-
versus omnem impium, et nihil discernente inter vivos et mortuos haereticos,
quomodo audent resistere tali sententiae, et eos qui semel impie
egerunt, et propter hoc jam a Domino condemnati sunt, dicere, non
oportere post mortem condemnari? Et divinus autem Apostolus, qui
Christum in semetipso habet loquentem, non solum adversus homines,
sed etiam adversus Angelos talem protulit sententiam, dicens in Epistola
ad Galatas: Sed licet nos aut Angelus de coelo evangelizaverit practer-

γελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω, ὡς προειμήκαμεν. καὶ ἄρι
 πάλιν λέγω, Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνά-
 θεμα ἔστω. καὶ τίς οὕτως ἀσεβῆς ὡς τολμήσῃ εἰπεῖν ὡς τὰ
 παρὰ Θεοδώρου ἀσεβῶς συγγραφέντα ἢ μέρος αὐτῶν παρεδόθη
 B ποτὲ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ὁ τολμήσας
 τι τοιοῦτο παραφθέρῃσθαι ἀναθέματι καθυπεβλήθη παρὰ τῶν
 ἁγίων πατέρων;

Εἴ τις τοίνυν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀρθὴν ἱμολογίαν καὶ κα-
 τάκρισιν τῶν αἰρετικῶν, τῆς εὐσεβοῦς ἐννοίας σωζομένης, περὶ
 ὀνομάτων ἢ συλλαβῶν ἢ λέξεων ζυγομαχῶν χωρίζει ἑαυτὸν τῆς
 ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὡσπερ ἐν ὀνόμασι μόνοις καὶ λέξει
 κειμένης ἡμῖν τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' οὐκ ἐν πράγμασιν, ὁ τοιοῦτος
 ὡς τοῖς σχίσμασι χαίρων λόγον ἔφῃξει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὑπ'
 αὐτοῦ ἀπατωμένων ἢ ἀπατηθησομένων τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ σω-
 C τῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 15

Ἰνδ. α'. κζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιβ' μόνου.

Ἰνδ. β'. κζ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιγ' μόνου.

Ἰνδ. γ'. κη'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιδ' μόνου.

τλδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. κθ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιε' μόνου. 20

Ἰνδ. ε'. λ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ις' μόνου.

6. τοιοῦτον P.

quam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. Sicut praediximus, et
 nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizaverit praeter id quod accepistis,
 anathema sit. „Et quis ita impius est, ut praesumat dicere, quod Theo-
 dori impia scripta, vel pars eorum, tradita est aliquando sanctae Dei
 Ecclesiae, et non statim, qui ausus est aliquid tale loqui, anathemati sub-
 jectus est a sanctis Patribus?“

„Si quis igitur post ejusmodi rectam confessionem, et haereticorum
 condemnationem, salvo manente pio intellectu, de nominibus vel syllabis
 vel dictionibus contendens, separat se a sancta Dei Ecclesia, tanquam
 non in rebus, sed in nominibus solis et dictionibus posita nobis pietate:
 talis utpote dissensionibus gaudens, rationem pro semetipso, et pro de-
 ceptis et decipiendis ab eo, reddet magno Deo et Salvatori nostro Iesu
 Christo in die judicii.“

A. C.

553.	xxvi.	Ind. i.	Post Consulatum Basilii XII. solius.	[Ol. Iph.]	1. 333.
554.	xxvii.	Ind. ii.	Post Cons. Basilii XIII. solius.		2.
555.	xxviii.	Ind. iii.	Post Cons. Basilii XIV. solius.		3.

CCCXXXIV. Olympias.

556.	xxix.	Ind. iv.	Post Cons. Basilii XV. solius.		4.
557.	xxx.	Ind. v.	Post Cons. Basilii XVI. solius.		1. 334.

Ἰνδ. ζ'. λα'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιζ' μόνου.

D

Ἰνδ. ζ'. λβ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιη' μόνου.

τλε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. η'. λγ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ ιθ' μόνου.

5 Ἰνδ. θ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κ' μόνου.

Ἰνδ. ι'. λε'. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κα' μόνου.

Τούτῳ τῷ ε' καὶ λ' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας καὶ μετὰ ὑπατείας Βασιλείου τὸ κα' τῆ κ' τοῦ μαρτίου μηνός, Ἰνδ- P 874
κτιῶνος ι', καὶ τρίτῳ ἔτει τλε' Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φλβ' 10 ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκούσιον καὶ ζωοποιδν κατεδέξατο θάνατον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐορτάζομεν ἡρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. καὶ ἀρχεται ἡ δευ- R 858
τέρα περίοδος τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ' ἐνιαυτῶν ἀπὸ V 298
15 εἰκοστῆς πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ μαρτίου μηνός τῆς ἐνεστῶσης ἐπιμεμήσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, φησὶν ὁ θανυμάσιος Ἀμβρο- B
κούμ, κἀγὼ μετ' αὐτοῦ σήμερον τῆς δεδομένης μοι παρὰ τοῦ

4. 5. Βασιλείου bis om. R, in m. supplena. 7. ε' καὶ λ' ἔτει] πέμ-
πτῳ ἔτει καὶ τριακοστῷ P. 8. ὑπατείας P sola. ib. κ' τοῦ] εἰ-
κοστῇ P. 12. οἱ om. P. 18. Ἀμβροκούμ] Π. 1.

558. xxxi. Ind. vi. Post Cons. Basilii XVII. solius. 2.
559. xxxii. Ind. vii. Post Cons. Basilii XVIII. solius. 3.

CCCXXXV. Olympias.

560. xxxiii. Ind. viii. Post Cons. Basilii XIX. solius. 4.
561. xxxiv. Ind. ix. Post Cons. Basilii XX. solius. 1. 395.
562. xxxv. Ind. x. Post Cons. Basilii XXI. solius. 2.

Hoc quinto et trigesimo Justiniani Imperatoris anno, et post Consu-
latum Basilii XXI. Martii mensis die xx. et Indict. x. anno iii. Olym-
piadis cccxxxv. completi sunt anni dxxxii. Paschalis Cycli sanctae et vi-
vificae Crucis, in qua Christus verus Deus noster voluntariam et vivifi-
cam mortem pro nobis sublit, ex quo nos Christiani celebrare coepimus
sanctam ipsius Resurrectionem. Et incipit secunda Cycli Paschalis pe-
riodus annorum dxxxii. a vicesima prima die Martii praesentis Indictio-
nis, qua quidem die aequinoctium incipit.

S A N C T I G R E G O R I I

ex oratione de Pascha.

„Super custodiam meam stabo, inquit admirandus Habacuc. Atque
ego hodierna die cum ipso, concessa mihi Spiritus sancti facultate et con-

πνεύματος ἔξουσίας καὶ θεωρίας, καὶ ἀποσκοπεύσω καὶ γνώσομαι τί ὁφθήσεται καὶ τί ληληθήσεται μοι. καὶ ἔστην καὶ ἀποσκόπευσα. καὶ ἶδον ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν, καὶ οὐτος ὑψηλὸς σφόδρα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀγγέλου, καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ ὡς φέγγος ἀστραπῆς διερχομένης. καὶ ἐπῆρεν τῆς χεῖρα αὐτοῦ κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ· φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγγος, καὶ κύκλω αὐτοῦ ὡς πλῆθος οὐρανόου στρατιῶς. καὶ εἶπεν, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τι ὄρατος καὶ ὅσος ἀόρατος. Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, συνεγείρασθε. Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανέγχεσθε. Χριστὸς ἐκ τάφων, ἔλευθε-10 ρώθητε τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας. πύλαι ἕδου ἀνοίγονται, καὶ θάνατος καταλύεται, καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται. καὶ ἡ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίσεσθε. ταῦτα ὁ μὲν ἔλεγεν. οἱ δὲ ἀνύμνουν ὅπερ καὶ πρότερον, ἦν ἡμεῖς ἐπεφάνη Χριστὸς διὰ τῆς κάτω γεννήσεως, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς 15 εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν ταῦτα φθεγγόμενος. εἶη δὲ καὶ φωνὴν λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίας καὶ πάντα περιχοῦσαν τὰ πέρατα.

D Λογίζεσθω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκαταστάσεως, ἦγουν περιόδου τῶν φλβ' ἑνιαυτῶν ἀπὸ ἐ' ἔτους καὶ αὐτοῦ Φιλίππου τοῦ Ἰουλιό-20 ρου καὶ Φιλίππου υἱοῦ αὐτοῦ, ὑπατείας Δεκίου καὶ Γρατιανοῦ, καὶ α' ἔτους σς' Ὀλυμπιάδος, ἕξ ὅπερ τις ἀνιῶν ἐπὶ τὸ ε'

2. ἔστιν V, ἔστη P. 17. φθέγγομαι Gregorius p. 846. ed. Benedictin. ib. ἀξίας P. 20. Ἰουλιόρος RV. 22. πρῶτον ἔτος P.

templatione, et contemplaber, et cognoscam, quod mihi spectaculum visendum, et quid dicendum sit mihi. Et steti, et speculatus sum, et ecce vir conscendens nubecis, et hic sublimis valde, et facies ejus, tamquam facies Angelis, et amictus ejus ut splendor fulguris pertranscuntis. Et sustulit manum ad orientem, et clamavit voce magna, vox ejus quasi Vox buccinae, et in circuitu ejus, quasi multitudo caelestis exercitus. Et dixit: Hodie salus mundo tam visibili quam invisibili. Christus ex mortuis, una resurgite. Christus in seipsum, rediit. Christus ex sepulchro, peccati vinculis solvimini. Portae inferi aperiantur, et mors deletur, et vetus Adam deponitur. Et si, qua est in Christo nova creatura, renovimini. Haec quidem ipse dicebat. Illi autem idem canebant quod ante, cum nobis apparerit Christus per incarnationem, illud, Gloria in altissimis Deo, et in terra pax, in hominibus bona voluntas, cum quibus et ipse inter vos haec loquor: Utinam vocem Angelis parem, quae omnes mundi fines pervadat, accipiam.

Computetur principium reparationis, sive periodi annorum MCCCII a quinto anno et ipsius Philippi Junioris, et Philippi filii ejus, et a Decii et Gratiani Consulatu, et primus annus CCLVII. Olympiadis, ex quo re-

ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, ἦγον δ' ἔτος σβ' Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾧ γέγονεν τὸ σωτήριον πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐρήσει χρόνον ἐτῶν σιγ'. κατωτέρω δὲ ἐπὶ τὸ ἡ' ἔτος Κωνσταντίνου τοῦ μεγίστου βασιλέως, καθ' ὃ ἡ πρώτη Ἰνδικτος ἐτέθη ἐν 5 ὑπατεία Βολουσιανοῦ καὶ Ἀνιανοῦ, συνάξει ἔτη ξε'. ἀπὸ δὲ θ' P 375 ἔτους Κωνσταντίνου καὶ μέχρι τῆς ἐνεστῶσης ἰ' Ἰνδικτιῶνος, R 860 ἔτους λε' τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐν ὑπατεία Βασιλείου τὸ κα' μόνου, ἀθροίσει χρόνον ἐτῶν σμθ', ὡς ὁμοῦ εἶναι τὰ ἀπὸ τοῦ σωτηρίου πάσχα μέχρι τοῦ ἐνεστῶτος λε' ἔτους τῆς Ἰουστινιανοῦ 10 βασιλείας καὶ γ' ἔτους τλε' Ὀλυμπιάδος ἔτη φλβ'.

Ἰνδ. ια'. λς. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κβ' μόνου.

Τούτῳ τῷ λς' ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μηνὶ ἀπελαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου κδ', ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ιβ' B Ἰνδικτιῶνος, ἡ τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλη- 15 σίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἐπετελέσθη ἑορτή.

τλς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιβ'. λς. μετὰ ὑπ. Βασιλείου τὸ κγ' μόνου.

Ἰνδ. ιγ'. λη'. μετὰ ἰπ. Βασιλείου τὸ κδ' μόνου.

V 299

Ἰνδ. ιδ'. λδ'. μετὰ ὑπ. Ἰουστίνου νέου τὸ β' μόνου.

2. τὸ om. P. 3. εὐρήσις P. 5. συνάξεις P sola. 8. ἀθροί-
σεις P. 12. ἔτα λς' P. ib. ἀπηλαίῳ PV. 15. ἀπετελέσθη P.

gradiens ad xix. Tiberii Caesaris annum, sive ad iv. Olympiadis ccii. Anniam. c. quo salutaris Domini nostri Jesu Christi passio contigit, invenies tempus annorum cccxviii. Descendens vero ad annum viii. Constantini Maximi Imperatoris, quando prima Indictio posita est in Consulata Volusiani et Aniani, colliges annos lxxv. A nono autem anno Constantini, usque ad praesentem Indictionem x. anni cxxv. imperii Justiniani in Consulatu Basilii XXI. solius, conficies annos cccxlix. ita ut simul collecti a salutari Paschate usque ad praesentem cxxv. annum Justiniani Imperatoris, et iii. annum Olympiadis cccxxv. putentur anni dxxxii.

A. C.

[Ol. Iph.]

563. xxxvi. Ind. xi. Post Cons. Basilii XXII. solius. 3. 6071.

Hoc Justiniani imperii anno xxxvi. mense Apelleo, sive secundum Romanos, Decemb. xxiv. feria i. Indictionis xii. Encaeniorum seu Dedicatio Sanctae Dei Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae secundo celebrata est Festivitas.

CCCXXXVI. Olympias.

564. xxxvii. Ind. xii. Post Cons. Basilii XXIII. solius. 4.

565. xxxviii. Ind. xiii. Post Cons. Basilii XXIV. solius. 1. 336.

566. xxxix. Ind. xiv. Post Cons. Justinii Junioris II. solius. 2.

Τούτω τῷ ἔτει τῇ ιδ' τοῦ νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος α' C ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος νέος Αἰγουστος ἔτη ια', μηνῶς η'.

δμοῦ, σπζ'.

Ἰνδ. ιε'. α'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου μόνου.

τλζ' Ὀλυμπιάς.

5

D Ἰνδ. α'. β'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. β'. γ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ γ' μόνου.

Ἰνδ. γ'. δ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ δ' 10 μόνου.

Ἰνδ. δ'. ε'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ ε' μόνου.

τλη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Αἰγούστου τὸ ζ' 15 μόνου.

3. Post ὄμοῦ σπζ' addit P Ἦν δὲ ἡ ἰδέα Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως κοκκοειδῆς (κωκοειδῆς P), εὐστηθος, λευκός, ἐλιγόθυξ, ἀναφυλάς, στερογγύλοψ, εὐμορφος, ἀνθηροκρόσσος, ἐπογγεῶν, μελαλίος τὴν καρὰν, τὸ γένειον κηρόν (leg. κείρων), ὡς οἱ Ῥωμαῖοι, εὐριμος, ἀπόλευκος), quas in margine ascribit V. 4. Ante hunc versum ponit P τέλος Ἰουστινιανοῦ. Tum β' post μετὰ octies em. P.

6086. Hoc anno, xiv. die mensis Novembris, Indict. xv. mortuus est Justinianus, et imperavit Justinus Junior Augustus anno xi. menses viii. Collig. an. vi. κλxxxvii.

FINIS JUSTINIANI.

567. i. Ind. xv. Post Cons. Justinī Junioris Augusti solius. 3.

CCCXXXVII. Olympias.

568. ii. Ind. i. Post Cons. Justinī Junioris Augusti II. solius. 4.

569. iii. Ind. ii. Post Cons. Justinī Junioris Augusti III. solius. 1. 337.

570. iv. Ind. iii. Post Cons. Justinī Junioris Augusti IV. solius. 2.

571. v. Ind. iv. Post Cons. Justinī Junioris Augusti V. solius. 3.

CCCXXXVIII. Olympias.

572. vi. Ind. v. Post Cons. Justinī Junioris Augusti VI. solius. 4.

*) Erat Justinianus Imperator forma habitaque corporis turbinati, pectusque candidus, raro capillo, recalvastr, facie taret, formosus, florido aspectu, subridens, subcano capite, mento Romanorum more raso, naso justo, subalbus.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ ζ' P 876
μόνου. R 862

Ἰνδ. ζ'. η'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου νέου Ἀγούστου τὸ η'
μόνου.

6 Τούτῳ τῷ η' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ'
τῆς η' ἰνδικτιῶνος ἠαθῆνησεν Ἰουστίνος Ἀγούστος, καὶ ἐποίησεν
Τιβέριον Καίσαρα, μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον, καὶ διε-
τέλεσε σὺν αὐτῷ Καίσαρ ὢν ἔτη τέσσαρα.

Ἰνδ. η'. θ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ θ' μόνου.

10 τλθ' Ὀλυμπιάς. B

Ἰνδ. θ'. ι'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ι' μόνου.

Ἰνδ. ι'. ια'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ια' μόνου.

Ἰνδ. ια'. ιβ'. μετὰ β' ὑπ. Ἰουστίνου Ἀγούστου τὸ ιβ' μόνου.

15 Τούτῳ τῷ ιβ' ἔτει τῆς Ἰουστίνου βασιλείας μηνὶ Σεπτεμ-
βρίῳ κς' τῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος ἐπέφηθη ὑπ' αὐτοῦ Τιβέριος νέος
Κωνσταντῖνος, καὶ τῇ ε' τοῦ μετ' αὐτὸν ὀκτωβρίου μηνὸς τε-
λευτῆ Ἰουστίνου Ἀγούστου.

Καὶ ἐμονάρχησεν Τιβέριος Κωνσταντῖνος ἔτερα ἔτη δ'. C

ὀμοῦ ζ'α'.

20 Ἰνδ. ιβ'. α'. ὑπ. Τιβέριου νέου Κωνσταντῖνου Ἀγούστου
τὸ α'.

5. ἔτσι η' P. 9. β' quater om. P. ib. Ἀγούστου] Νέου P.
11. Νέου Ἀγούστου ter P. 14. ἔτσι ιβ' P. 20. Ante Ἰνδ. po-
nit Τιβέριος P. ib. ὑπ.] μετὰ ὑπ. P.

A. C.

[Ol. Iph.]

573. vii. Ind. vi. Post Cons. Justini Junioris Augusti VII. solius. 1. 338. Anni a m. c.

574. viii. Ind. vii. Post Cons. Justini Junioris Augusti VIII. solius. 2. 6081.

Hoc anno Alius imperii viii. mense Septembri, die vii. Indict. viii. morbo correptus est Justinus Augustus, et Tiberium Caesarem dixit, nomine Constantini indito: vixitque ille cum eo, Caesaris insignitus dignitate, annos quatuor.

575. ix. Ind. viii. Post Cons. Justini Junioris IX. solius. 3.

CCCXXXIX. Olympias.

576. x. Ind. ix. Post Cons. Justini Junioris X. solius. 4.

577. xi. Ind. x. Post Cons. Justini Junioris XI. solius. 1. 339.

578. xii. Ind. xi. Post Cons. Justini Junioris XII. solius. 2.

Hoc anno xii. Justini imperii, mense Septembri, die xxvi. Indictione xii. coronatus est ab eo Tiberius Novus Constantinus: et v. die mensis Octobris moritur Justinus Augustus.

Et solus imperavit Tiberius Constantinus alios annos iv. Colliguntur anni vi. mxxi.

T I B E R I U S.

579. i. Ind. xii. Post Cons. Tiberii Novi Constantini Augusti I. 3.
Chronicon Paschale vol. I.

V 800

τμ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιγ'. β'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου.

Ἰνδ. ιδ'. γ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ β' μόνου.

D Ἰνδ. μ'. δ'. μετὰ ὑπ. Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τὸ γ' 5 μόνου.

Τούτω τῷ δ' ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠσθένησε Τιβέριος Καῖσαρ, καὶ τῇ πέμπτῃ τοῦ ἀγαπίστου μηνὸς τῆς παρούσης ἐ' ἰνδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος· καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ ἀγούστου μηνὸς ἐστέρθη βασιλεύς, δοθείσης αὐτῷ 10 παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θνηγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναικα· καὶ τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἀγούστου μηνὸς τε-
R 864 λευτῇ Τιβέριος νέος Κωνσταντίνος ἐν προκίεσσω τοῦ Ἐβδόμου· καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτοῦ πλοῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει,
P 377 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη καὶ ἀπετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς 15 ἁγίους Ἀποστόλους.

Ἔτα ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ἔτη κ'. ὁμοῦ, ρρια'.

Ἰνδ. α'. α'. ἐνιαυτὸς ἀνύπατος. καὶ ἐκ κοινοῦ δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείας Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λγξέως ἔτους δ'. 20

2. 3. 5. β'. γ'. δ'.] α'. β'. γ'. R. ib. μετὰ om. P. 3. Κωνσταντίνου Ἀγούστου R. 7. ἔτει τετάρτῳ P. 12. αὐτοῦ om. P. 14. πλοῖ RV. ib. ἐν om. R. 18. α'] α' πρώτος P sola.

Anni a m. c.

CCCXL. Olympias.

580. II. Ind. XIII. Tiberio Novo Constantino Cons. 4.

581. III. Ind. XIV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini II. solius. 1. 340.

582. IV. Ind. XV. Post Cons. Tiberii Novi Constantini III. solius. 2.

Hoc anno IV. illius Monarchiae, aegrotavit Tiberius Caesar, et V. Augusti mensis praesentis Indictionis, creatus est Caesar Mauricius Tiberius: ac XIII. ejusdem mensis Augusti coronatus est Imperator, data illi a Tiberio Novo Constantino ipsius filia Constantina: et XIV. ejusdem mensis Augusti die moritur Tiberius Novus Constantinus in suburbano Hebdomi: ejusque funere navigio Constantinopolim delate, postero die celebratae sunt exequiae, illiusque corpus in aede Sanctorum Apostolorum depositum est.

A. C.

[O. Iph.]

Deinde imperavit Mauricius annos XX. Colliguntur anni VI. XVII.

6091. 583. I. Ind. I. Primus annus Consulibus caruit: et ex communi sententia scriptum est, Post Consulatum Tiberii Constantini dixer memoriae anno IV.

τμα' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. β'. β'. ἔπ. Μαυρικίου Ἀγούστου τὸ α' μόνου.

Ἰνδ. γ'. γ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου μόνου. B

5 Ἰνδ. δ'. δ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ β' μόνου.

Ἰνδ. ε'. ε'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ γ' μόνου.

τμβ' Ὀλυμπιάς.

10 Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ δ' μόνου.

Ἰνδ. ζ'. ζ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ε' μόνου.

Ἰνδ. η'. η'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ζ'. C
 Τούτῳ τῶ ἐνιαυτῷ τῇ πασχαλίᾳ ἑορτῇ Μαυρικίου Τιβερίου
 15 ἔστειπε Θεοδόσιον τὸν ἴδιον υἱὸν εἰς βασιλέα. οὐ μέντοι ἐτάγη
 εἰς συμβόλαια ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ' αὐτῷ τῶν εἰς γνώρισμα
 βασιλέως, ἀλλ' ἦ μόνον ἐστέρθη.

Ἰνδ. θ'. θ'. μετὰ ἔπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ζ'.

20 Τούτῳ τῶ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς
 Ῥωμαίους, ἀνταρσίαν ἐπομείνας ἀπὸ Βαράμ τοῦ αὐτῷ συμφυ-
 λέτου· καὶ διὰ συμμαχίας Ῥωμαϊκῆς ἀπεκυτέστη εἰς τὴν ἑαυτοῦ D
 βασιλείαν.

2. μετὰ ἔπ. P. id. Μαυρικίου Τιβερίου P. 12. μόνου om. R.
 13. ε' μόνου P sola. 20. αὐτὸ V, αὐτοῦ P.

CCCXLI. Olympias.

584. II. Ind. II. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti I. solius. 3.

585. III. Ind. III. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti solius. 4.

586. IV. Ind. IV. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti II. solius. 1. 341.

587. V. Ind. V. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti III. solius. 2.

CCCXLII. Olympias.

588. VI. Ind. VI. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IV. solius. 3.

589. VII. Ind. VII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti V. solius. 1. 342.

590. VIII. Ind. VIII. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VI. solius. 2.

Hoc anno, festo Paschatis, Mauricius Tiberius coronavit filium suum Theodosium in Imperatorem. Neque tamen illius appositum nomen in publicis commentariis, vel quidpiam in eo actum, quo dignosci solent Imperatores, sed est duntaxat corona donatus,

591. IX. Ind. IX. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti VII. 3.

Hoc anno, Chosroes Persarum Rex, Varamo ejus contribuli in eum rebellante, ad Romanos confugit, iisdemque auxiliantibus in regnum suum est restitutus.

τμγ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ι'. ι'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ γ'.

V 801 Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Ἀναστάσιος πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐπανήλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ μετὰ τελευτῆν Γρηγορίου, πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδεξαμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Ἀναστάσιον.

Ἰνδ. ια'. ια'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ θ'.

P 878 Ἰνδ. ιβ'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ι'.
R 866

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κυριακός, πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἤγειται ἔτη ιβ'.

Ἰνδ. ιγ'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου Ἀγούστου τὸ ια'.

τμδ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ιδ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιβ'.

B Ἰνδ. ιε'. ιε'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιγ'.

Ἰνδ. α'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιδ'.

Ἰνδ. β'. ις'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιε'.

τμε' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. γ'. ιη'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ις'.

3. ἐνιαυτῷ ἴται P. 7. Τιβερίου Ἀγούστου P. 10. οἰκονόμος V.

CCCXLIII. Olympias.

Anni a m. c. 592. x. Ind. x. Post Cons. Mauricii Tiberii VIII. 4.
6102. Hoc anno, Anastasius Antiochiae Patriarcha, post mortem Gregorī, qui Patriarcha extiterat, et antea eundem Anastasium expulerat, Antiochiam reversus est.

593. xi. Ind. xi. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti IX. 1. 343.
A. C. [Ol. Jph.]

594. xii. Ind. xii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti X. 2.
Sanctissimae Constantinopolitanae Ecclesiae Patriarcha Cyriacus, Presbyter et Oeconomus ejusdem Ecclesiae, praefuit annis xii.

595. xiii. Ind. xiii. Post Cons. Mauricii Tiberii Augusti XI. 3.

CCCXLIV. Olympias.

596. xiv. Ind. xiv. Post Cons. Mauricii Tiberii XII. 4.

597. xv. Ind. xv. Post Cons. Mauricii Tiberii XIII. 1. 344.

598. xvi. Ind. i. Post Cons. Mauricii Tiberii XIV. 2.

599. xvii. Ind. ii. Post Cons. Mauricii Tiberii XV. 3.

CCCXLV. Olympias.

600. xviii. Ind. iii. Post Cons. Mauricii Tiberii XVI. 4.

Ἰνδ. δ'. ιθ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιζ'.

Ἰνδ. ε'. κ'. μετὰ ὑπ. Μαυρικίου Τιβερίου τὸ ιη'.

C

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ φεβρουαρίῳ γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπὸ θ' καὶ αὐ-
 5 τῆς ἕως ιε' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῇ ε' τοῦ ἰουλίου
 μηνός τῆς αὐτῆς ε' ἰνδικτιῶνος ἠδίκτου προτεθέντος ἐγράφη τῷ
 λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι δηλονότι ἰανουαρίου τῆς ἑκτῆς
 ἰνδικτιῶνος οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν
 δεσπότην τὸ δεύτερον. καὶ τῷ νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' ἰν-
 10 δικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μαυρικίῳ παρὰ Φωκῆ στρατιώ-
 του μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μαυρίκιος μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυ- D
 ναικὶ Κωνσταντίνῃ καὶ παισὶν θ', τουτέστιν ε' μὲν ἄρῃσι, Θεο-
 δοσίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παίλῳ, Ἰουστίνῳ καὶ Ἰουστινιανῷ,
 καὶ τρισὶ θηλείαις, Ἀναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ καὶ Κλεοπά-
 15 τρα, φεύγει τῇ κβ' τοῦ δίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους νοεμβρίον,
 τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ' διαφαιούσης παρασκευῆς. Φωκῆς δὲ τῇ κγ'
 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἡμέρᾳ ε' στεφθεὶς ὑπὸ Κυριακοῦ πατριάρχου
 Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
 ἐν τῷ Ἐβδόμῳ τῇ κε' τοῦ ῥηθέντος μηνός, ἡμέρᾳ κυριακῇ,
 20 εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καθίσθεις εἰς ὄχημα, ἀπὸ τοῦ
 Ἐβδόμου εἰσελθὼν διὰ τῆς Χρυσῆς πύργας καὶ τῶν Τρωαδῆσιων P 379
 ἐμβόλων καὶ τῆς μέσης ὄλης ἕως τοῦ παλατίου, μηδενὸς ὄλως
 ἀντιτάκτους, ἀλλὰ πάντων εὐφημούντων.

9. ε' om. P. 15. φεύγων P.

601. XIX. Ind. iv. Post Cons. Mauricii Tiberii XVII. 1. 345.

602. XX. Ind. v. Post Cons. Mauricii Tiberii XVIII. 3.

Hoc anno, mense Februario, solemnia nuptiarum Theodosii filii Mau-
 ricii per vii. dies peracta sunt, ab xi. scilicet die, ad xv. ejusdem men-
 sis Februarii. Sexto deinde Julii mensis die ejusdem v. Indictionis, pro-
 posito edicto, scriptum est reliqua parte anni, nempe usque ad Janua-
 rium vi. Indictionis, sic: Et Consulate ejusdem piissimi Domini nostri se-
 cundo. Et Novembri mense ejusdem Indictionis, Focas miles una cum
 exercitu in Mauricium tyrannidem arripuit: ac Mauricius Tiberius cum
 uxore Constantina, et novem liberis, sex masculis, nempe Theodosio,
 Tiberio, Petro, Paulo, Justino, et Justiniano: et tribus filiabus, Anasta-
 sia, Theoctiste, et Cleopatra, fugit xxii. mensis Dii, secundum Romanos
 Novembri, noctu, illucescente jam xxiii. die feriae sextae. Focas au-
 tem xxiii. ejusdem mensis, feria vi. coronatur a Cyriaco Patriarcha Con-
 stantinopolitano in veneranda aede Sancti Joannis in Hebdomo. Die ve-
 ro xxv. praedicti mensis, qui in Dominicam incidit, ab Hebdomo per
 Portam Auream, et Porticus Troadenses, et per totam Mediam plateam,
 obstante nemine, imo cunctis fausta apprecantibus, curra vectus Con-
 stantinopolim ingressus est.

- R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 οὐκὼ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον Αὐτόνομον, πλησίον Πραι-
 νέτου· καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρα τρίτη, ἐσφάγη πλησίον
 Χαλκηδόνος αὐτὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 V 302 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνασχέθησαν ἄρχοντες. ἐσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτά Κωνσταντίνου ὁ Λάρδος, ἀπὸ ἐπάρχων γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουράτωρ τῶν Ὁρμισδοῦ, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρικίος καὶ στρα- 10
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς Θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κ' τοῦ αὐτοῦ νομβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου μηνός τῆς παροῦσης ε' ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκᾶ ἔτους α' 15
 ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκᾶς ἔτη η'.

ὁμοῦ ζριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδις P. 13. μηνός νομβρίου P. 16. Post ζριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεσσάρων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῷ στρατηγῷ Κομεντιόλῳ (στρατῷ Κομεντιόλῳ R) ἐπέ-
 θετο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι πολεμίοις δι' ἀταξίας
 αὐτῶν, ὅστις νεκτὸς μεσότης τοῦτο ἐποίησε, καὶ κτελεῖ τὸν στρα-
 τὸν ὀπλίσασθαι, μὴ παραγυμνάσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ὑπεκλήφοντες ὅτι (ἔτι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curopalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Commentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta sedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. mxcix.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Commentiolus ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent.
 nec his significavit fore ut cum hoste configerent. Ii rati exercitacionis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατριῖος καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατριῖος, πενθερὸς γενόμενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μουρικίου. ἐῖτα στάσεως δημοτικῆς γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λεύσον καὶ τὸ πραιτωρίον τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἄρκας ἄντικρου τοῦ φόρου Β Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως, ὄντος ἐπάρχου πόλεως Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν 10 μέσην μεταξὺ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίῳ ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρὸς πόλεμον, ὡς ἔδει, ὀπλισαντες (ὠπλισαν ἑαυτοὺς m. R, ὠπλισαντο m. P). ὅθεν καὶ ἡμέρας γενομένης θόρυβος τῶν στρατῶν κατέλαβεν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν ἐγρόντες τοὺς μὲν ἀνηλεῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδώδεις καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποίησαντο εἶτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδον ἄλλοτερον ἐπὶ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας, ὃ δὲ μησηνακῶν τῷ ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠθέλησεν. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἤτησεν αὐτὸν (τὸ ἡμισὺ addit P) νόμισμα (ἀντὶ addit m. R) ἐκάστης ψυχῆς λαβεῖν. τοῦ δὲ μηδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολογησαμένον, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας ἀπέκτεινεν· φόρους ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας ὧ'. καὶ ἕτερον τοῦ τοιοῦτου ἀνοσιουργήματος ὑπέσχε δίκην σφαγῆς, ἐβόηημένος αὖν γυναῖξί (τε addit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσηκόνουσιν. 6. πραιτωρίον P. 10. μεταξὺ] τάξιν P.

603. i. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est. 6111. Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius, Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Praetorium Praefecti Urbi, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini divae memoriae, cum esset Praefectus Urbi Leontius Ex-Curatore Palatii Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbi et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium incedendum, minime ut res exigebat se armarunt. Unde appetente die, tumultus et pavor exercitum occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce macti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutem, multos denique ex Thracia in captivitatem abduxerunt. Chaganus barbarus receptis captivis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Barsam Chaganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore vero ne quatuor quidem ceratibus captivos redempturum se respondente, ira succensus Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinqueaginta militum aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impique facinorae causa Imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptas.

R 868 Ἐκρατήθη δὲ Μαυρίκιος Τιβέριος μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ
 ὀκτῶ τέκνων αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνομον, πλησίον Πραι-
 νέτου· καὶ τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἐσφάγη πλησίον
 Χαλκηδόνος αὐτὸς Μαυρίκιος καὶ Τιβέριος καὶ Πέτρος, Ἰουστι-
 V 302 νος καὶ Ἰουστινιανός, καὶ Πέτρος δὲ ὁ ἀδελφὸς Μαυρικίου, 5
 κουροπαλάτης ὢν, συσχεθεὶς καὶ αὐτὸς ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι δὲ
 συνεσχέθησαν ἄρχοντες. ἐσφάγησαν δὲ εἰς Διαδρόμους πλησίον
 B τοῦ Ἀκριτα Κωνσταντίνος ὁ Λάρδος, ἀπὸ ἐπάρχων γενόμενος
 πραιτωρίων καὶ λογοθέτης καὶ κουρῦτωρ τῶν Ὀρμισδου, καὶ Θεο-
 δόσιος ὁ υἱὸς Μαυρικίου, καὶ Κομεντιόλος ὁ πατρικίος καὶ στρα-
 τηλάτης καὶ αὐτὸς ἐσφάγη πέραν πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος
 πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐγένετο κυνόβρωτον.

Καὶ ἀπὸ κ' τοῦ αὐτοῦ νοεμβρίου μηνός εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
 νον, τὸν μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου μηνός τῆς παρούσης ε' Ἰνδι-
 κτιῶνος, ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Φωκῆ ἔτους α'. 15
 ἔβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Φωκῆς ἔτη η'.

ἡμοῦ ,ξριθ'.

4. Μαυρίκιος Τιβέριος P. 6. ἐσφάγη — 7. ἄρχοντες om. P.
 8. Λάρδις P. 13. μηνός νοεμβρίου P. 16. Post ξριθ' addit
 P quae V in margine ab alia manu: Περὶ τεράτων, ἐκ τοῦ μεγάλου
 χρονογράφου (de quo conf. annot. ad p. 336. B). Μαυρίκιος ὁ βασι-
 λεὺς τῷ στρατηγῷ Κομεντιόλῳ (στρατῷ Κομεντιόλου R) ἐπέ-
 σθετο τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεύμα παραδοῦναι κολεμίοις δι' ἀναξίως
 αὐταῖν. ὅστις νυκτὸς μεσονύκτου τοῦτο ἐποίησε, καὶ καλεῖται τὸν στρα-
 τὸν ὀπλίασθαι, μὴ παραγυμνάσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν συστήσασθαι
 πόλεμον. αὐτοὶ δὲ ἐπικληρόντες ὅτι (ὅστι in V non satis apparet) τοῦ

Comprehensus est autem Mauricius Tiberius cum uxore et octo libe-
 ris versus Sanctum Autonomum juxta Praenetum: et xxvii. ejusdem men-
 sis die, feria iii. interfectus est juxta Chalcedonem idem Mauricius Ti-
 berius, una cum Petro, Justino, et Justiniano: Petrus etiam Curpalata,
 Mauricii frater, qui pariter captus fuerat. Interfecti perinde ad Dia-
 dromos juxta Acritam Constantinus Lardis Ex-Praefecto Praetorio et
 Logotheta et Curator Palatii Hormisdas, et Theodosius Mauricii filius.
 Ipse etiam Commentiolus Patricius et Magister militum caesus est trans
 urbem juxta aedem sacram Sancti Cononis, versus mare, illiusque corpus
 canibus vorandum est expositum.

Et a die xxv. ejusdem mensis in reliquum annum, scilicet usque ad
 mensem Januarium praesentis vi. Indictionis, adscriptum est in publicis
 commentariis, Imperii Focae anno primo. Imperavit vero idem Focas
 annos viii. Collig. anni vi. mxxix.

*) DE PRODIGIIS, EX MAGNO CHRONOGRAPHO.

Mauricius Imperator dedit in mandatis Duci Commentiole ut Roma-
 num exercitum hostibus proderet, propter crebras illius seditiones: idque
 ille sub mediam noctem aggressus, imperavit ut milites arma sumerent,
 nec his significavit fore ut cum hoste confingerent. Ii rati exercitationis

Ἰνδ. ζ'. α'. ὑπ. Φωκᾶ Ἀγούστου μόνου.

P 380
R 870

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασιλισσῶν ἐβλήθη ἐν μοναστηρίῳ. καὶ γέγονασι κληρικοὶ Φιλιππικὸς ὁ πατρῖκιος καὶ κόμης ἔξκουβιτόρων καὶ Γερμανὸς ὁ πατρῖκιος, πενθερὸς γενόμενος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μανρικίου. εἶτα στάσεως δημοτικῆς γενομένης ἐκαύθη ἡ μέση ἀπὸ τῶν Λαύσου καὶ τὸ πραιτωρίον τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως ἕως τῆς Ἄρκας ἄντικρυ τοῦ φόρου Β Κωνσταντίνου τοῦ τῆς Θείας λήξεως, ὄντος ἐπάρχου πόλεως Λεοντίου τοῦ ἀπὸ κουρατόρων τῶν Ἀντιόχου. ἐκαύθη δὲ εἰς τὴν 10 μέση μετὰ τοῦ πραιτωρίου τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ

γυμνασίου ἔνεκεν αἰδηροφορεῖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν, οὐ πρός πόλεμον, ὡς ἔδει, ὀπλίσαντες (ὀπλίσαν ἑαυτοὺς m. R, ὀπλίσαντο m. P). ὅθεν καὶ ἡμεῖρας γενομένης θόρυβος τὸν στρατὸν κατέλαβεν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις ταράσσοντες οἱ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν κερδόντες τοὺς μὲν ἀνηλιῶς κατέσφαξαν, τοὺς δὲ ἀνδραποδάδεις καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους τῆς Θράκης ἐποιήσαντο εἶτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος Χαγάνος τῷ βασιλεῖ ἐδίδου λότρων ἕπιρ αὐτῶν κατὰ ψυχῆς νόμισμα αἰτήσας. ὁ δὲ μησαικαῖων τῷ ἰδίῳ στρατῷ δοῦναι οὐκ ἠθέλησεν. καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ᾗτησεν αὐτῶν (τὸ ἡμισυ addit P) νόμισμα (ἀντὶ addit m. R) ἑκάστης ψυχῆς λαβεῖν. τῷ δὲ μὴδὲ τέσσαρα κερᾶτια λαβεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἀπολογησάμενον, θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας ἀπέκτεινεν· φόρους ἐπέθετο τοῖς Ῥωμαίοις χιλιάδας σ'. καὶ ἕπιρ τοῦ τοιούτου ἀνομοσυργήματος ὑπέσχετο δίκην σφαγῆς, ἐξήγγημένος αὐτὸν γυναιξί] (τε addit P) καὶ τέκνοις καὶ τοῖς προσήκουσιν. 6. πραιτωρίων P. 10. μετὰξὺ] τάξιν P.

603. 1. Ind. vi. Foca Augusto solo Cos.

3. Anni a. m. c.

Hoc anno Constantina Ex-Imperatrice in monasterium trusa est. 6111. Philippicus Patricius et Comes Excubitorum, et Germanus Patricius, Theodosii, Mauricii filii, socer, in Clericos sunt attonsi. Seditione deinde populari mota, conflagravit Media urbis platea a Palatio Lausi, et Praetorium Praefecti Urbis, usque ad Arcam, e regione Fori Constantini divae memoriae, cum esset Praefectus Urbi Leontius Ex-Curatore Palatii Antiochi. Igne etiam consumptus est inter Praetorii Praefecti Urbis et

causa arma esse imperata, non vero ad praelium ineundum, minime ut res exigebat se armarunt. Unde appetente die, tumultus et pavor exercitum occupavit. Barbari autem turbatis ordinibus milites absque duce nacti, alios crudeliter mactarunt, alios in servitutem, multos denique ex Thracia in captivitatem abduxerunt. Chaganus barbarus receptis captivis, hos Imperatori reddendos obtulit, si in singula capita aureum vellet exsolvere. At Imperator iratus suis militibus, id negavit. Barsum Chaganus in singula capita dimidium duntaxat aureum exegit. Imperatore vero se quatuor quidem ceratibus captivos redempturum se respondente, ira succensens Chaganus omnes occidit, et Romanis tributum quinquaginta millium aureorum imposuit. Hujus igitur inhumani impiisque facinoris causa Imperator poenas dedit, cum uxore, liberis, et propinquis interemptis.

φόρου ὁ διοικητὴς τοῦ Πρασίνου μέρους Ἰωάννης ὁ ἐπίκλην Κροῦκίς.

τμς' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. ζ'. β'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου.

V 303 Ἰνδ. η'. γ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ α'.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουλίῳ, ἡ-
C μέρα ζ' ἀποτίμνεται Θεόδωρος ὁ ἑπαρχὸς πρωτευόντων, Ἰωάννης
ἀντιγραφεὺς, Ῥωμανὸς σχολαστικὸς, Θεοδοσίος σουβασιωβῆ
τοῦ μαγίστρου, Πατρικίος Ἰλλούστριος, ἀνεψιὸς Δομνιζόλου κου-
ράτορος γενομένου τῶν Ὀρμισδοῦ, Ἰωάννης καὶ Τζίττας σπα-
θάριοι καὶ κاندιδάτοι, Ἀθανάσιος κόμης λαργιτιῶνων, Ἀνδρέας
Ἰλλούστριος ὁ ἐπίκλην τοῦ Σκόμβρου, καὶ Ἐλπίδιος Ἰλλούστριος.
οὗτος ἐγλωσσοτομήθη, καὶ ἐπήρθη αὐτοῦ τὰ δ' ἄκρα, καὶ εἰς
κραβατταρίαν ἐπόμπησεν καὶ κατηνέχθη πρὸς θάλασσαν· μι-
ἐξορχυθέντων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ βληθεὶς εἰς κάραβον ἐκαθήθη. 15
οἱ δὲ ἄλλοι οἱ προδηλούμενοι ἀπετμήθησαν, ὡς εὔρεθέντες ἐπί-
D βουλοι τοῦ βασιλέως Φωκῆ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ Κωνσταντῖνα ἡ ἀπὸ βασι-
λισσῶν ἀπετμήθη πέραν εἰς τὸν μῶλον τῶν Εὐτροπίου, πλησίον
Χαλκηδόνος, καὶ τὰ ὑπολειφθέντα αὐτῆς τε καὶ Μαυρικίου θῆ- 20

8. ὁ σουβ. P. 9. Πατρικίος P. 10. Δομνιζόλου P. 11. Τζί-
τας σπαθάριος P. 12. Ἐλπίδιος P. 13. εὐρηθέντες P. 14. ἐί-
om. P. 15. μῶλον τὸν P. 16. ὑπολειφθέντα PV.

Fori spatium, Joannes, cognomento Crucis, Diocetes Factionis Pr-
sinae.

CCCXLVI. Olympias.

604. II. Ind. VII. Post Cons. Focae Augusti.

4.

605. III. Ind. VIII. Post Cons. Focae Augusti I.

1. 346.

Hoc anno, mense Desio, secundum Romanos, Junio, die VII. capite
plectitur Theodorus Praefectus Praetorio, Joannes Magister Scriniarum,
Romanus Scholasticus, Theodosius Subadjuva Magistri, Patricius Ille-
stris, consobrinus Domnizoli Curatoris Palatii Hormisdæ, Joannes, et
Tzitas Spatharius, et Candidati, Athanasius Comes Largitionum, Andreas
Illustris cognomento Scombrus, et Elpidius Illustris. Huic exacta est
lingua, et quatuor extremis corporis patribus in lectulum sublatis, ad
spectaculum circumductus, et ad mare relatus, ibique effossis oculis, in
naviculam conjectus, concrematus est. Aliis vero supra memoratis capita
sunt amputata, cum deprehensi essent conspirasse in Imperatorem Focae.

Eadem tempestate, Ex-Imperatrice Constantina trans urbem in Porta
Eutropii ad Chalcedonem capite plexa est, ut et qui supererant illius et

λεα τέκνα, Ἀναστασία, Θεοκτίστη καὶ Κλεοπάτρα, καὶ αὐτὰ ἀηρέθη μετὰ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ τῆς γενομένης γαμετῆς Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς δὲ Γερμανὸς μετ' αὐτῶν ἀηρέθη.

Ἰνδ. θ'. δ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ β.

R 872

5 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτῆ Κυριακὸς πατριάρχης Κωνσταντι- P 381
νουπόλεως μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίῳ, κθ',
ἡμέρᾳ ζ'. καὶ κηδεύεται τῇ τριακοστῇ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ
πρώτῃ, καὶ ἀπετέθη τὸ αὐτοῦ λείψανον πρὸς συνήθειαν εἰς τοὺς
ἁγίους Ἀποστόλους.

10 Ἰνδ. ι'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ,
κγ', γέγονε πατριάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει Θωμᾶς ἀπὸ δια-
κόνων τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας καὶ σακελλάριος τοῦ πατριάρχου
καὶ ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν.

15 τμζ' Ὀλυμπιάς.

B

Ἰνδ. ια'. ε'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ δ'.

Ἰνδ. ιβ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

Ἐντεῦθεν ἔστιν ελεῖν ὡς ἀφ' ὅσπερ ὁ τρισμακάριος Κων-
σταντῖνος ἐτελεύτησεν τὸν βίον μέχρι τῆς κβ' τοῦ μαῖου μηνός
20 τῆς ἐνεστώσης ιβ' ἐπιμησίως καὶ τοῦ ζ' ἔτους τῆς Φωκῆ βασι-
λείας πληροῦνται χρόνοι σοβ', ἄρχεται δὲ τὸ σογ' ἀπὸ κβ' τοῦ

11. κγ' Ἰανουαρίου P. 21. δὲ om. P.

Mauricii liberi sequioris sexus, Anastasia, Theoctista, et Cleopatra: cae-Anniam. c.
que cum Germani filia, Theodosii uxore sublatae: ipseque Germanus una
cum illis sublatus est.

606. iv. Ind. ix. Post Cons. Focae Augusti II.

2. 6114.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Cyriacus Patriarcha Constantinopolitanus moritur mense
Hyperberetaeo, secundum Romanos, Octobri, die xxix. feria vii. illius-
que funus curatum est xxx. ejusdem mensis, feria i. et depositum est
corpus illius juxta morem receptum in aede Sanctorum Apostolorum.

607. v. Ind. x. Post Consulatum Focae Augusti III.

3.

Hoc anno, mense Audynaeo, secundum Romanos xxiii. Januarii, di-
ctus est Patriarcha Constantinopolitanus Thomas Ex-Diacono magnae
Ecclesiae, et Sacellarius Patriarchae, ac Ordinationibus Praepositus.

CCCXLVII. Olympias.

608. vi. Ind. xi. Post Cons. Focae Augusti IV.

4.

609. vii. Ind. xii. Post Cons. Focae Augusti V.

1. 347.

Hinc licet colligere, quod ex quo terbeatus Constantinus vitam finit,
usque ad xxii. Maii mensis praesentis Indictionis xii. et vii. annum Fo-
cae imperii, absolvantur anni cclxxii. Incipit vero annus cclxxiii. a xxii.

μαίον μηνός, Ἰνδικτιῶνος β'. εἰ γὰρ ἡ πεντηκοστὴ κατὰ τὴν κβ
 C γέγονε τοῦ μαίον μηνός ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἀναντιρρήτως ἡ
 ἀναστάσιμος τῇ τρίτῃ γέγονε τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὥστε τὴν
 πρώτην ἐκείνου τοῦ ἀπριλλίου ἐν παρασκευῇ εἰσελθεῖν. πρόσδε
 οὖν τοῖς σοβ' τὸ τέταρτον, τουτέστιν ξη', καὶ γίνονται μ. 5
 ταῦτα ἀνάλυσον ἀπὸ τῶν ζ', καὶ περιτεύουσι δ'. ἐπεὶ οὖν ἐν
 παρασκευῇ τότε ὁ ἀπρίλιος εἰσῆλθεν, ποιήσον παρασκευὴν, σάβ-
 βατον, κυριακὴν, δευτέραν, καὶ λοιπὸν τὸ σογ' ἄρχεται εἰς
 V 304 τρίτην. εὐρίσκειται ἄρα ὁ ἀπρίλιος ἐπὶ τῆς ἐνιστώσεως ἡλιακῆς β'
 Ἰνδικτιῶνος, σεληνιακῆς δὲ ιθ', εἰσιῶν ἐν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος 10
 ἡμέρα, ὅπερ καὶ ἔστιν. πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ πασχαλλῷ καὶ τοῖς
 D ὕπατοις ἐντυχῶν ἤβρον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συνάδοσαν.
 εἰσὶν οὖν ἀπὸ μὲν τῆς τελευτῆς Κωνσταντίνου ἕως τῶν χρόνι
 σοβ', ἀπὸ δὲ τῆς εἰκοσαετηρίδος αὐτοῦ σπα' πλήρεις.

Ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πάσχα πρὸ τῶν σοβ' ἐνιαυτῶν ἐν Ἰνδι-15
 κτιῶνι σελήνης ιγ', Ὀλυμπιάδος σοθ' ἔτει δευτέρῳ, ἀπρίλιον
 τρίτῃ.

R 874 Ὑπατοι δὲ ἀπὸ Θελιακίανου καὶ Τατιανοῦ εἰσὶν σοβ' ἕως
 P 382 τοῦ πάσχα τῆς ιθ' ἡλιακῆς Ἰνδικτιῶνος τῆς νῦν ἐνισταμένης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη ὁ σύνθετος κίων ὁ ἀνοικοδομη-20
 θεις ὑπὸ Φωκά τοῦ βασιλέως μετὰ καὶ τῆς κιστέρνης κατὰ τὸ

8. ὥστε] ὡς δετ V, ὡς δετ P. 8. τὸ om. P. 10. εἰς οἰάν V.
 ἰθ. τῆς] τῆ P. 12. ψηφοφορίαν P. 14. κ'ετηρίδος P. 15. καὶ
 om. P. 16. σελήναις R.

mensis Maii Indictionis XII. Nam si Pentecoste incidit in XXXI. Maii illo
 anno, absque ulla controversia dies Resurrectionis fuit III. die mensis
 Aprilis, cum in Parasceve, seu die Veneris, dies primus ejusdem mensis
 Aprilis contigerit. Adde igitur CCLXXII. partem quartam, hoc est LXVII.
 tum prodibunt CCCXI. haec divide a VII. tum supererunt IV. Quia ergo
 die Parasceve Aprilis tunc ingressus est, fac (seu numera) Parasceves,
 Sabbatum, Dominicam, et feriam II. deinceps feria III. incipiet annus
 CCLXXIII. Reperitur ergo Aprilis, praesente Indictione, sive Cyclo solar-
 ri XII. lunari vero XIX. feria III. hebdomadis incipere, quod et ita est.
 Quinetiam Paschaliū et Fastos Consulares revolvens, animadverti hunc
 ce nostrum calculum cum iis consentire. Sunt igitur a morte quidem
 Constantini usque hodie an. CCLXXII. a XX. autem imperii illius anno
 seu a Viceannalibus, CCLXXXI. anni completi.

Celebratum est autem Pascha ante annos CCLXXII. in Indictione I.
 luna XIII. Olympiadis CCLXXIX. anno II. die III. Aprilis.

Consules vero a Feliciano et Tatiano sunt CCLXXII. usque ad Pascha
 Cycli solaris XIX. praesentis Indictionis.

A. C.

[Ol. Iph.]

Hoc anno, Columna ex variis lapidibus conflata, a Foca Imperatore

ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ἑλισίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστατοῦσιν Ἀφρική καὶ Ἀλεξάνδρεια· καὶ σφάζεται ἀπὸ ἐναντιῶν ὁ πάπας Ἀλεξάνδρειας. παύεται δὲ καὶ Ἰσάκιος ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ γίνεται ἀντ' αὐτοῦ Ζαχαρίας ἀπὸ πρεσβυτέρων καὶ σκευοφυλάκων τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἔδεσα ὑπὸ Πέρσας γίνεται.

Ἰνδ. ιγ'. ἡ. μετὰ ὑπ. Φωκῆ Ἀγούστου τὸ ε'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ δύστρω, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ 10κ', ἡμέρᾳ ε', τελευτῇ Θωμᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ κηδεύεται τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ α', καὶ τῇ ἡ' τοῦ ἀρτεμισίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου, τῆς αὐτῆς γ' ἰνδικτιῶνος τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ γέγονε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ πτωχοτρόφος, φροῦξ λιμένος.

Καὶ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' ἰνδικτιῶνος ἀπηγγέλη ὡς Ἀναστασίας πατριάρχης γενόμενος Ἀντιοχείας ὁ C ἀπὸ σχολαστικῶν ἀηρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ὑπερβερεταίῳ, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτώβριῳ γ', ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρᾳ ζ', ἀναφείρονται πλοῖα ἱκανὰ κατὰ τὸ στορογγυλοῦν καστέλλιν, ἐν οἷς ἦν καὶ Ἡράκλειος ὁ υἱός

4. Ἀλεξάνδρειαν P. 7. Ἄδεσα V, Ἀέδεσα P. 12. ἀρτεμισίου] ξανθικοῦ Ducangius. 16. ἰνδικτιῶνος ιδ' ἀπήγγελε P. 19. ὀκτωβρίῳ V.

absoluta est, una cum Cisterna, versus Orientalem partem Ecclesiae san-Anniam. c. ctorum XL. juxta Aereum Tetrapylum.

Hoc anno, Africa et Alexandria deficiunt: et Papa Alexandrinorum ab adversariis occiditur. Abdicatur vero Isacius Hierosolymorum Pontifex, et in ejus locum sufficitur Zacharias Ex-Presbytero et Ex-Scevo-phylace Ecclesiae Constantinopolitanae: et Aedessa in Persarum potestatem venit.

610. viii. Ind. xiii. Post Cons. Focae Augusti VI.

2. 6118.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos Martio, xx. feria vi. moritur Thomas Patriarcha Constantinopolitanus, et xxii. ejusdem mensis, feria i. terrae mandatur. Et viii. Artemisii, secundum Romanos Aprilis, ejusdem Indict. xiii. magno Sabbato, Constantinopoleos Patriarcha creatus est Sergius, Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Diaconus, et Ptochiorum Praefectus, Custos Portus.

Sub exitum mensis Septembris, Indict. xiv. renuntiatum est Anastasium Patriarcham Antiochenum, Ex-Scholastico a militibus fuisse interemptum.

Hoc anno, mense Hyperberetaeo, secundum Romanos Octobri, iii. Indictionis xiv. feriat vii. apparere naves plurimae versus Castellum ro-

Ἡρακλείου. καὶ τότε εισέρχεται Φωκᾶς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ προκέσσου τοῦ Ἑβδομοῦ περὶ ἐσπέραν, καὶ ἔρχεται καβαλλάρις εἰς τὸ παλάτιν τῆς πόλεως. καὶ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, τότεστὶν τῇ κυριακῇ, πλησιασάντων τῶν πλοίων τῇ πόλει, Βόνουσι,

D ὅστις τὰ πάνδενα ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ κατ' ἐπιτροπὴν Φωκᾶς διεπράξατο, ἐισηγήσει Θεοφάνους τοῦ τῆς ἀνασκάφου μηνίης, τότε ὡδε ὦν ἐν τῇ πόλει, μετὰ τὸ βαλεῖν αὐτὸν πῦρ πλησίον τῶν Καισαρίου καὶ ἀστοχηῆσαι ἔφυγεν, καὶ ἐλθὼν μετὰ καράβου εἰς

R 876 τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα κατὰ τὰ λεγόμενα Μαύρουσ, στενωθεῖς ἔφριψεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ λαβὼν μετὰ σπαθίου κληγὴν ἀπὸ ἐνὸς ἐξκουβτιωρος, ὡς ἦν εἰς θάλασσαν, ἀπέθανε· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐσῆρη καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ἐκαύθη.

P 383
V 305

Καὶ τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, διαφθορῆς ἡμέρας β', Φῶτις ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας καὶ Πρόβος ὁ πατρικιος ἐπέηραν Φωκᾶν ἐκ τοῦ Ἀρχαγγελίου τοῦ παλατίου δλόγυμνον, καὶ ἀπήγαγον διὰ τοῦ λιμένος ὡς ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Σοφίας, καὶ βαλόντες αὐτὸν εἰς κάραβον ἔδειξαν τοῖς πλοίοις. καὶ τότε ἀποφέρουσαν αὐτὸν πρὸς Ἡράκλειόν, καὶ ἐπαρθείσης ἀπὸ τοῦ ὤμου τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς, ἣ μὲν χεὶρ αὐτοῦ περιεπόρη σπαθίῳ, καὶ οὕτω περιήχθη τὴν μέσην εἰσαγομένη ἀπὸ τοῦ φόρου. ἣ δὲ κ-

2. προκέσσου V a correctore. 3. καλάτιον P. 5. τῇ om. P.
8. Καισαρίου V. ib. ἀποστήσαι P. 14. Φῶτιος P. 17. τὸν Σ. PV.

tandum, in quibus erat et Heraclius, Heraclii filius. Tum Focas a recessu Hebdomi eodem ipso die sub vesperam equo venit in urbis Palatium: ac proxime sequenti, qui in Dominicam incidit, navigiis ad urbem appellentibus, Bonosus, qui in Magna Antiochia Focae jussu, ac impetu dampnandae memoriae Theophanis, atrocia facinora perpetrarat, cum iam esset Constantinopoli, immisso in urbis tractum, qui Caesarii aedibus adjacent. igne, defecit, fugamque arripuit. Ac veniens cum navicula in Portum Juliani, ad locum qui Mauri dicitur, redactus ad angustias, seipsum praecipitem dedit in mare, acceptoque ab quodam Excubitore vulnere ictus gladii in mari, ut erat, mortem oppetiit: cujus ejectum cadaver nptum tractumque est ad Bovem, ubi exustum est.

Anni a. m. c. Die vi. ejusdem mensis, feria ii. illucescente, Photius Curator Domus Placidiae, et Probus Patricius raptum Focam ex Archangeli Palatio, omnibus nudatum vestibus, deduxerunt per Portum, versus Aedem Sophiae, ac in navem conjectum, ostenderunt classi: deinde ad Heraclium adduxerunt. Cujus Focae praecias ab humero dextra, et amputate capite, ipsius quidem manus ensis infixis cuspidi, a Foro per Mediam Urbis plateam est traducta: caput autem conto seu hastae impeditum

φαλή αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς κοντάρην, καὶ οὕτω καὶ αὐτὴ περιήχθη· τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῦ σῶμα ἐπὶ κοιλίαν συρόμενον ἠνέχθη ὡς ἐπὶ τὴν Χαλκῆν τοῦ Ἴππικου, ὅπιδεν δὲ αὐτοῦ τοῦ σκηνώματος ἐσύρη καὶ Λεόντις ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ σακελλαρίων, καὶ ἔτι ἐμπνέοντος β αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου κατὰ τὴν Χυλικὴν τοῦ Ἴππικου, καὶ τότε ἀπέθανεν, καὶ ἐπήρθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἀπενεχθέντων τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ καὶ Φωκῆ εἰς τὸν Βοῦν, καὶ αὐτὰ κατεκαύθη. ὁμοίως δὲ ἐκαύθη εἰς τὸν Βοῦν καὶ ὁ μαπαρίας καὶ ὁ ταξεώτης τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως, ὁ ἐπιλεγόμενος ἀπὸ Λαιμονιαρίων.

Καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην αὐτῆς τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐστέρθη Ἡράκλειος βασιλεὺς ἐν τῇ ὀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ἐπὶ τὴν ἑξῆς ἡμέραν τρίτην ἵπποδρομίας ἀγομένης εἰσῆχθη ἡ κεφαλὴ Λεοντίου τοῦ 15 Σύρου, καὶ ἐκαύθη εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ καὶ τῆς εἰκόνης Φωκῆ, C ἣντινα εἰσῆγον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Ἴππικὸν μετὰ κηραψίας ἀσπροφοροῦντες οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων. ἐκαύθη δὲ κατ' αὐτὸν καὶ τὸ Βένετον βάνδον.

Ἰνδ. ιδ'. α'. βασιλείας Ἡρακλείου Ἀγούστου.

20 Ἀπὸ ζ' καὶ αὐτῆς τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς παρουσίας ιδ' ἰνδικτιῶνος μέχρι τρισκαδικαίτης τοῦ ἰανουαρίου μηνὸς τῆς αὐ-

8. ὅπιδεν P. 4. Λέων τις P. ib. πνέοντος P. 5. τις] τῆς P.
8. τὸν om. P. 11. ἐνάτην P. 14. τρίτη V. 19. Ἡράκλειος
supra scribit P. 20. ιδ' om. P.

pariter circumductum est: corporis vero truncus per ventrem raptatus, versus Chalcen Hippodromi est delatus. Pone quem tractus est Leo Syrus Ex-Sacellario, qui cum adhuc spiraret, juxta eandem Chalcen igno in eum a nescio quo impacto, statim interiit: illius vero caput in sublime est elatum, atque ita delata ad Bovem ipsius et Focae cadavera igne consumpta sunt. Similiter etiam combustus est ad Bovem et Mapparius et Apparitor Praefecti Urbis, cognomento a Daemonariis.

Hora porro ix. ejusdem feriae ii. coronatus est Heraclius in Imperatorem a Sergio sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Patriarcha. Die vero abhinc tertio, dum Circenses celebrarentur, illatum est Leonitii Syri caput, et in Hippodromo crematum: unaque cum illo Focae imago igne consumpta, quam, dum superstes esset, hominum vanissimi, vestibus induti candidis, cum accensis cereis, in circum intulerant. Combustum est pariter eodem tempore Vexillum Venetum.

A. C.

[Ol. Iph.]

HERACLIVS.

611. 1. Ind. xiv. Imperii Heraclii Augusti (annus 1.). 3. 6119.

Ab ipso vii. Octobris mensis die praesentis Indictionis, usque ad xiv. Januarii mensis, ejusdem Indictionis, scriptum est in actis publicis, Iss-

R 878 τῆς Ἰνδικτιῶνος ἐγράφη ἐν τοῖς συμβολαίοις, βασιλείας Ἡρακλείου, καὶ ἀπὸ ἰδ' καὶ αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐγράφη εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον, τὸν μέχρι δηλονότι δεκεμβρίου πληρουμένου τῆς ἐ' ἐπιμησίως, οὕτως· καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότην. εἰ γὰρ καὶ μὴ προῆλθεν ἐπὶ δίφρου, ἀλλ' οὖν ἐκρίθη λογι-
σθῆναι αὐτῷ εἰς ὑπατεῖαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους ἀπριλίου ε', ἡμέρᾳ γ', ὠραν ζ', γέγονε σεισμὸς μέγας, ὡς ἐξ ἀνάγκης πρὸ
P 884 πεντηχοστῆς τῆς χβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέρᾳ ε', λετὴν γενέσθαι εἰς τὸν Κάμπον καὶ ψαλθῆναι τὸ Τρισάγιον. καὶ τῆς ζ' τοῦ ἰου-
λου μηνός τῆς αὐτῆς ἰδ' Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ δ', ὠραν η', ἐτέχθη Ἐπιφάνια ἢ Θυγάτηρ Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας ἐν προκίεσσι τῆς Ἱερείας.

τμη' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. β'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαΐου γ', ἡμέρᾳ δ', ἐτέχθη εἰς τὸ προκίεσον Σοφιανῶν Ἡράκλειος νέος Κωνσταντίνος, υἱὸς Ἡρακλείου καὶ Εὐδοκίας.

V 306 Καὶ τῆς ιγ' τοῦ Ἀγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ἐ' Ἰνδικτιῶνος,
B ἡμέρᾳ πρώτῃ, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ προκίεσον Βλαχερῶν Εὐδοκία ἢ Ἄγούστα ἢ καὶ Φαβία. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου αὐτῆς

11. ὄρα P sola. 12. Ἐπιφάνια PV etiam infra. 21. Ἀγούστη P.

Anni a m. c. perante Heraclio, et a xiv. ejusdem Indictionis ipsius mensis, scriptum est in reliquum anni, usque ad Decembrem scilicet expletum xv. Indictionis, sic, Et Consulatu ejusdem Piissimi Domini nostri. Licet enim in sella curuli non processerit, illud tamen tempus ejus Consulatus adscribi debere aequum visum est.

Eodem anno, mense Xanthico, juxta Romanos Aprilis xx. feria iii. hora vii. ingens adeo terrae motus extitit, ut ante Pentecosten die xiii. populus coactus fuerit supplicationes in campo peragere, et Trisagium psallere vii. vero Julii mensis, ejusdem xiv. Indictionis, feria iv. hora viii. nata est Epiphania filia Heraclii et Eudociae in recessu Hieriae. A. C. [OL Iph.]

CCCXLVIII. Olympias.

6120. 612. ii. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti: 4.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos, Maii iii. feria iv. natus est in recessu Sophianarum Heraclius Novus Constantinus, Heraclii et Eudociae filius.

Et xiii. Augusti, xv. Indictionis, feria i. mortua est in recessu Bichernarum Eudocia Augusta, Fabia dicta, illiusque funus navigio in Ur-

πλοῖ ἐν τῷ παλατίῳ τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν ἐξῆς ἐκηδεύθη, καὶ ἐτάφη εἰς τοὺς Ἀποστόλους.

Καὶ τῇ δ' τοῦ Ἑπερβερεταίου μηνός, κατὰ Ῥωμαίους ὀκτωβρίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα δ', ἐτέφθη τὸ παιδίον 5 Ἐπιφάνια ἢ καὶ Ἐῦδοκία εἰς τὴν ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ παλάτιν. καὶ καθεσθεῖσα εἰς δίφρον, παρακολουθοῦντων Φιλαρέτου κουβικουλαρίου καὶ χαρτολαρίου καὶ Συνέτου καστρησίου, ἀπῆλθε πρὸς συνήθειαν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. C

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους δεκεμβρίου 10 βρῆν ε', ἡμέρα γ', γέγονε κληρικὸς Πρίσκος ὁ κόμης τῶν ἔξκουβιτώρων, καὶ ἀντ' αὐτοῦ γέγονε κόμης ἔξκουβιτώρων Νικήτας ὁ πατρικίος.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέθη ἐπάνω τοῦ συνθετοῦ κίονος τοῦ κατ' ἀνατολῆς τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων μ' ὁ τίμιος σταυρός, ὄντος 15 ἐπάρχου πόλεως Θεοδώρου τοῦ ἀπὸ νοταρίων τῆς βασιλικῆς.

Ἰνδ. α'. γ'. μετὰ ἡπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ β'.

R 880

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ D κβ', ἡμέρα δευτέρα, ἐτέφθη τὸ παιδίον Ἡράκλειος νέος Κωνσταντίνος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρακλείου εἰς τὸ παλάτιν· καὶ εὐθέως ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον, κακεῖ στεφθεὶς προσεκυνήθη ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐφημήθη

1. τῆν] τῆς R, τῆ P. 5. καλάτιον P. 13. Post ἔτει addit ἔτη V, unde restitui ἐτέθη, quod ante ὄντος supplebat Raderus. 17. Ἰανουαρίον P. 19. καλάτιον P, omisso καί.

bis Palatium illatum, postridie factis exequiis, in Aede Apostolorum con-Anniam.c. ditum est.

Et iv. Hyperberetaei mensis, secundum Romanos Octobris mensis, Indictionis i. feria iv. coronata est puella Epiphania, quae et Eudocia appellata, in aede Sancti Stephani in Palatio. Et in curru sedens, stipantibus eam Philareto Cubiculario et Chartulario, et Syneto Castrensi, ut fieri solet, venit in Magnam Ecclesiam.

Hoc eodem anno, mense Apellaeo, secundum Romanos Decembri v. feria iii. Priscus Comes Excubitorum Clericus est factus, et in locum ejus factus est Comes Excubitorum Nicoetas Patricius.

Hoc anno supra Columnam ex variis lapidibus confectam, ad Orientem Ecclesiae Sanctorum xl. posita est veneranda crux, cum esset Praefectus Urbi Theodoros Ex-Notarius Basilicae.

618. iii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti II.

1. 348. 6121.

Hoc anno, mense Audynaeo, secundum Romanos, Januarii die xxii. feria ii. coronatus est puer Heraclius Novus Constantinus Imperator a patre suo in Palatio: moxque ascendit in Circum, ibique diademate redimitus, consulatus est a Senatoribus ut Imperator, et faustis exclama-

ὑπὸ τῶν μερῶν, καὶ οὕτω σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὴν
μεγάλην ἐκκλησίαν, βασταζόμενος ὑπὸ Φιλαρέτου.

Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς κβ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἐπετραία
γράφεται μετὰ τὸ ἐν ὄνομαι, βασιλείας τῶν Θειοτάτων ἡμῶν
P 385 δεσποτῶν καὶ μεγίστων εὐεργετῶν Φλαβίου Ἡρακλείου τοῦ
εὐσεβεστάτου ἔτους γ' καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους β'
καὶ Φλαβίου Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφελάκτου
αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους α', τῶν αἰωνίων Ἀγούστων καὶ αὐτο-
κρατόρων.

Ἰνδ. β'. δ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ γ'. 10

Καὶ ἀπὸ κβ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, βασιλείας
Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος β'.

Τούτῳ τῷ ἔτει περὶ μῆνα Ἰούνιον θρήνων ἀπαύστου ἀξίω
ἡμῶν συνέβη πάθος. μετὰ γὰρ πολλῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων ἦλθε
B καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Περσῶν, καὶ σφάζονται πολλὰ χιλιάδες ἐν τῷ
αὐτῇ κληρικῶν, μοναχῶν, μοναστηρίων παρθένων. ἐμπήρα-
ται τὸ δεσποτικὸν μνῆμα καὶ οἱ περιβόητοι τοῦ Θεοῦ ναοί, καὶ
ἀπλῶς πάντα τὰ τίμια καθαιρεῖται. τὰ σεβάσματα τοῦ σταυροῦ
ξύλα σὺν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν ἀναριθμήτως οὖσιν λαμβάνεται
παρὰ Περσῶν, καὶ Ζαχαρίας ὁ πατριάρχης καὶ ἀρχιεπίσκοπος γ' 20

12. ἔτους P. 16. αὐτῆ P. 20. ὁ om. P. 25. καὶ fortasse
delendum.

Anni a m. c. tionibus a Factionibus exceptus. Atque ita cum patre egressus, ad Ma-
gnam Ecclesiam venit, a Philareto gestatus.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis imperatum est, uti scriberetur:
In nomine, etc. imperii piissimorum Dominorum nostrorum et beneficentis-
simorum Flavii Heraclii piissimi anno III. et post Consulatum illius an-
no II. et Flavii Heraclii Novi Constantini a Deo custoditi filii ejus I. aede-
norum Augustorum et Imperatorum.

A. C.

[Ol. Iph.]

6122. 644. iv. Ind. II. Post Cons. Heraclii Augusti III.

1. 248.

Et a xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constanti-
ni anno II.

Hoc anno, circa mensem Junium, malum nobis accidit perpetuo luctu
prosequendum. Cum aliis quippe compluribus Orientis civitatibus, He-
rusalem a Persis capta est, multis Clericorum, Monachorum, Sanctimo-
nialium et Virginum millibus trucidatis. Incensum etiam Dominicum Se-
pulchrum, et celeberrima Dei templa: et ut verbo dicam, pretiosa omnia
destruckta. Veneranda Crucis ligna, cum sacris vasis innumeris capimur
a Persis, et Zacharias Patriarcha captivus abducitur. Atque haec

νεται. και ταυτα ουκ εν πολλῳ χρόνῳ ουδέ εν ὄλῳ μηνί, ἀλλ' εν ἡμέραις ὀλίγαις συμβέβηκε.

Και τῆ ἰδ' γορπιαίου, κατὰ Ῥωμαίους Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς τρίτης Ἰνδικτιῶνος, εν τῆ τρίτῃ ἐψώσει ἀποδεθεις τῷ ζωο-
5 ποιῷ σταυρῷ ὁ τίμιος σπόγγος και αὐτός συννηψοῦται αὐτῷ εν C
τῆ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, πεμφθεις παρὰ Νικήτη πατρικίου. V 307
R 882

Και τῆ κη' τοῦ ὑπερβερεταίου, κατὰ Ῥωμαίους Ὀκτωβρίου
μηνός, ἡμέρα ζ', τῆ ἐπὶ κυριακῇ νυκτί, ἠνέχθη ἡ τιμία λόγχη
ἀπὸ τῶν ἁγίων τόπων, ἐνὸς τῶν ἑγγιζόντων τῷ καταράτῳ Σαλ-
10 βάρῃ μετὰ τὸ ληφθῆναι αὐτὴν παρ' αὐτῶν, δεδωκότος αὐτὴν τῷ
μνημονευθέντι Νικήτη. και εὐθέως αὐτῇ τῆ κυριακῇ ἐκηρύχθη
εν τῆ ἀγιοτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὡς ἠνέχθη· και τῆ τρίτῃ και
τετράδι προσεκυρήθη ἐπὶ ἀνδρῶν, πέμπτῃ δὲ και παρασκευῇ
ἐπὶ γυναικῶν.

15 Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγνούστου τὸ δ'. D

Και ἀπὸ κβ' και αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντινίου ἔτος γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως ἀπὸ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστιῶν Ἰνδικτιῶνος δ' ἤρξατο
20 ψάλλεσθαι μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω εν τῷ καιρῷ τοῦ εἰσαγεσθαι
τὰ προηγιασμένα δῶρα εἰς τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλα-

3. Γορπιαίου μηνός P. 4. ἀποδεθεις R. 5. σπόγγος V cor-
rectus. 9. Σάρβαρα P. 13. τετάρτῃ P. 16. και ἀπό] ἀπό
P. 17. Ἰτους P. 19. νησιῶν R.

omnia non multa anni parte, nec toto mense, sed intra paucos dies con-
tigere.

Et xiv. Gorpiaei mensis, secundum Romanos Septembris mensis In-
dictionis iii. in tertia Exaltatione vivificae Cruci alligata veneranda Spon-
gia, et ipsa coeoxaltatur in sanctissima Magna Ecclesia, missa a Niceta
Patricio.

Et xxviii. Hyperberetaei, secundum Romanos Octobris mensis, feria
vii. ea nocte quae praecedit Dominicam, veneranda Lancea e sacris lo-
cis allata est, quam quidam familiaris abominandi Sarbarae, cum ab iis
fuisset ablata, dedit memorato Nicetae: et statim eo ipso die Dominico
in sanctissima Magna Ecclesia publicatum ac nuntiatum eam esse alla-
tam; ac tertia deinde et quarta feria a viris, quinta autem et sexta
a feminis est adorata.

645. v. Ind. iii. Post Cons. Heraclii Augusti IV. 2.

Ab ipso xxii. mensis Januarii die, scribitur: Imperii Heraclii Noveri
Constantini anno iii.

Hoc anno, sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano, a prima Je-
juniorum hebdomade Indictionis iv. coepit psalli post illud: *Dirigatur*,
quando Praesantificata Dona in altare ex Scopophylacio inferuntur,

Chronicon Paschale vol. I.

κίον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα, Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, εὐθὺς ἄρχεται ὁ λαός, Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῶν
 P 386 ἀσράτως λατρεύουσιν· Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ Θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. πίστις καὶ φόβῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. αἰ-
 ληλούια. τοῦτο δὲ οὐ μῆνον ἐν ταῖς νηστεύσεσιν προηγιασμένων εἰσυγομένων ψάλλεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις, ὡσάκεις ἂν προηγιασμένοι γίνηται.

Τούτῳ τῷ ἔτι γέγονεν ἀπὸ τόμου νόμισμα ἐξάγραμμο ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγυι δι' αὐτοῦ γέγονασι καὶ κατὰ τὸ ἡμῖσι τῆς ἀρχαιότητος. καὶ ἔξαρχος τοῦ Πέρσου, καλούμενος
 B Σιρῆν, ἕως αὐτῆς Χαλκηδόνος ἦλθεν καὶ ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσόπο-
 λεως καὶ τοῦ Κηκωνίου καὶ εἰς τὴν ἀντιόχειας ἐβλέπετο. καὶ λα-
 βῶν δῶρα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἡρακλεῖου δι' ἑαυτοῦ ἐν πόλεσι ἐγγύσσαντος τῷ λιμένι Χαλκηδόνος ἀνεχώρησεν, ἐπαγγελάμενος ὅτι
 ἐν πεμφθῶσιν ἐξ ἡμῶν εἰς πρεσβείαν πρὸς Χοσδρόην τρεῖς, εἰρήνη γίνεται. καὶ δὴ ἐπέμφθησαν ἐξ ἡμῶν πρεσβευταὶ τρεῖς, τουτέστιν Ὀλύμπιος ἑπαρχὸς πριμιτωρίων καὶ Λιόντιος ἑπαρ-
 R 884 χος πόλεως καὶ Ἀνουσιάσιος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπιφερόμενοι καὶ ἀπο-
 κρίσεις γραφείσας ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόπρωτον Χοσρόην, ὧντινων ἡ δύναμις ἐστὶν αὕτη.

4. δωροφορεῖται R. 5. αἰλληλούια V. 7. εἰσγομένῳ om. P.
 id. ἂν om. R. uucis includit P. 8. γίνεται PV. 12. Χρυσόπο-
 λεως P. 13. Μηωνίου P. 14. αὐτοῦ P. 16. Χοσρόην P.
 17. καὶ διεπέμφθησαν P.

postquam dixit Pontifex, *iuxta donum Christi tui, statim incipit populus: Nunc virtutes coelorum nobiscum invisibiliter adorant: Ecce ingreditur Rex gloriae. Ecce sacrificium mysticum perfectum solenni pompa offertur, in fide et tremore accedamus, ut participes efficiamur vitae aeternae. Alleluia.* Hoc non solum in Jejunis Praesantificatorum canitur, sed et aliis praeterea diebus, quotiescumque Praesantificata fiunt.

Hoc anno, lege lata, numus argenteus sex scriptorum census est, quo numi genere factae sunt largitiones Imperatoriae, ipseque ad semisem veterum numorum. Persarum vero Regis Exarchus, Saen vocatus, ad ipsam usque Chalcedonem, et in fines Chrysopoleos et Maceonii venit, cum in opposita civitati regione a populo conspiceretur. Donis vero et muneribus acceptis ab Imperatore Heraclio, hac de causa navigio Chalcedonensi portui appropinquante, recessit: pollicitus, si aliqui ex nostris ad Chosroem legati mitterentur, pacem futuram. Missique e nostris legati tres, Olympius scilicet Praefectus Praetorio, Leontius Praefectus Urbis, et Anastasius sanctissimae Magnae Ecclesiae Constantinopolitanae Presbyter, literas a Principibus nostris scriptas ad Deo inimicum Chosroem deferentes, in hanc forme sententiam.

Ὅ τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει συνέχων C
 Θεὸς δῶρον ἕξιον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος τῷ γένει τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐφιλοτιμήσατο τῆς βασιλείας τὴν πρόνοιαν, δι' ἧς ἀταρά-
 χως ἕξιοίμεθα ζῆν ἢ δυσχεραίαις· τισὶ περιπλῆτοντες ἴασιν ἔξευρί-
 5 σκομεν. πρὸς τοῦτο τὸ θεῖκόν ἀποβλέψαντες, τὴν βασιλικὴν
 πρόνοιάν φαιμεν, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν ὑπέροχον
 ἡμῶν ἡμερότητα, δυσωπούμεν συγγνώμης ἡμᾶς ἀξιῶσαι, τολ-
 μήσαντες παρὰ τὴν πρώην πολιτεομένην κατὰστασιν τῇ παρού-
 10 σῃ πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος ἀναφορᾷ χρῆσασθαι. ἴσμεν γὰρ τὴν
 ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κρατήσασαν συνήθειαν, ἣτις ἡβούλετα D
 φιλονεικίαις τινὰς μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν ἀνακλυπούσης τοῖς V 308
 ἑκατέρωθεν αὐτῶν βασιλεύοντες διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους δηλωμά-
 των τὰ φιλονεικούμενα διαλέειν. ἀλλὰ ταύτην τὴν τάξιν παρέλυσσε
 Φωκᾶς ὁ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας γενόμενος ἐπίβαυλος. τὸν γὰρ
 15 ἐν Θράκῃ Ῥωμαϊκὸν ὑποφθείρας σιρατὸν αἰγυδιῶς ἐπέστη τῇ
 παρ' ἡμῖν βασιλευούσῃ πόλει, καὶ Μαυρίκιον τὸν εὐσιβῶς ἡμῶν
 βασιλεύσαντα καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ τέκνα καὶ συγ-
 γειεὶς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων οὐκ ὀλίγους ἀνεῖλεν. καὶ οὐκ ἠράκεσθη
 τοῖς πεπραγμένοις παρ' αὐτοῦ τοσοῦτοις κακοῖς, ἀλλ' οὐδὲ τῆν
 20 πρῆπουσαν τῇ ὑπερόχῳ ἡμῶν ἡμερότητι τιμὴν ἀπένευμεν, ὥστε P 387
 λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ὀρμηθέντας ἡμᾶς εἰς τὴν τοσοῦτην
 ἐλάττωσιν ἀγαγεῖν τὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας πράγματα. ἔγνω-

9. ἴσμεν μὲν γὰρ R. 11. τινὰς PV. 1b. ἀνακλυπούσας P.
 14. γενόμενος om. P. 15. ὑποφθείρι P. 21. ὀρμηθέντα P.
 22. τὰ om. R, uncis inclusit P.

„Qui omnia creavit, et sua potentia continet, Deus, sua bonitate di-
 gamus munus humane generi contulit, impari scilicet providentiam, qua
 vitae securitas, et si in aliquas difficultates incidere nos contigerit, me-
 dela nobis procuratur. Ad hoc divinum munus, Regiam scilicet provi-
 dentiam, respectantes, prae cunctis omnibus immensam vestram Clemen-
 tiam deprecamur, uti veniam nobis dignetur impertiri, si praeter prioris
 Reipublicae status rationem hac suggestione erga vestram Majestatem
 utamur. Neque enim ignoramus, praeteritis temporibus eam obtinuisse
 consuetudinem, ut inter utramque Rempublicam eatae controversiae, ab
 utriusque Principibus, mutuis invicem factis collationibus, dirimerentur:
 quam quidem infregit Romani Imperii insidiator Foetas. Corrupto enim
 in Thracia Romano exercitu, Reginam hanc nostram urbem adortus, et
 Mauricium nobis pie imperantem, ac illum conjugem, liberosque et co-
 gnatos, et ex Magistratibus haud paucos sustulit. Nec satis illi fuit
 tanta perpetrasse facinora, immensae quoque vestrae Clementiae debitum
 honorem minime exhibuit. Unde accidit, ut propter peccata nostra a
 vobis impotereamur, resque Romanorum ad hanc immixtionem et debili-

κως δὲ τὰ παρὰ τοῦ λυμειῶνος ἐκείνου γενόμενα ὁ νῦν εὐσεβῶς ἡμῶν βυσιλεύων καὶ ὁ αὐτοῦ ἀειμνητος πατήρ, ἐβουλεύσατο τῆς τοσαύτης ἐκείνου ἀνάγκης ἐλευθερώσαι τὴν Ῥωμιαίῃν πολιτείαν ὅπερ καὶ ἔπραξαν, τεταπεινωμένην ἐκείνην ἐκ τοῦ ἐμετέρου κράτους εὐρόντες. καὶ μετὰ τὸν τοῦ τυράννου θάνατον ὁ βουλευθέντος τοῦ ἡμῶν βασιλέως τοὺς ἰδίους λαβεῖν συγγενεῖς καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἐν Ἀφρικῇ ἐπαναζεύξαι πατέρα, προτρέψαντός τε ἡμᾶς ὃν θέλομεν ἐπιλέξασθαι βασιλέα, μόλις ταῖς αἰτήσεσιν ἡμῶν πεισθεὶς κατεδέξατο τὴν βυσιλείαν, καὶ διὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν ταῖς δύο πολιτείαις ταραχὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐμφύλιον στάσιν, οὐκ ἔσχε καιρὸν, ὅπερ ἐχρῆν προαχθῆναι, τοῦ διὰ πρεσβείας τὴν ὀφειλομένην τιμὴν τῷ ὑπερόγκῳ κράτει τῆς ἐμετέρας γαλήνης προσαγαγεῖν. ἐβουλευσάμεθα οὖν παρθεῖν τὸ ἔθος, ὅπερ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, καὶ βραχεῖς ὄντες ἀνδραποὶ πρὸς ἀρχιβασιλέα τηλικούτον τῇ δεήσει χρῆσασθαι, στέλλοντες καὶ τινὰς ἐξ ἡμῶν ὀφειλοντας τῶν ἐμετέρων ἰχνῶν ἀξιοῦσθαι. ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν μέσῳ συμβάντα τοῦτο πρᾶξαι μέχρι νῦν οὐκ ἐτόλμησαμεν ὅτε μέντοι Σαὴν ὁ ἐνδοξότατος Βαβμανζαδάγῳ, τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἑξαρχος, ἐν τοῖς μέρεσι Χυλκηδόνος γέγονε, καὶ συντυχῶν τῷ εὐσεβιστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἡμῖν, καὶ ἐκ πάντων αἰτηθεὶς τὰ περὶ τῆς εἰρήνης διαλεχθῆναι, αὐτὸς μὲν εἶπεν μὴ ἔχειν τοιαύτην ἐξουσίαν, δέεσθαι δὲ τὰ περὶ τούτου τῆς

10. δὲ om. P. 13. ὅτι P. 21. αὐτὸν R. 22. τὰ om. R.

tationem devenirent. Cum ergo intelligeret is qui nunc pie imperat, quae a peste illa patrata essent, unaque et aeternae memoriae illius patet, decreverunt Romanum imperium ex tantis illius angustiis in libertatem asserere: quod et confecere, quamvis a vestra Majestate non modice labefactam invenirent. Post mortem ergo tyranni, cum Imperator noster, affinisque secum assumptis, in Africam ad patrem suum reverti statueret, moneretque nos, ut quem vellimus Imperatorem designaremus, aegre precibus nostris cedens, imperium tandem suscepit. At propter utriusque Reipublicae perturbationem, civilesque motus, locus ipsi haud fuit per legatos, uti par erat, id praestandi, quo debitum honorem amplissimae Majestatis vestrae Serenitati exhiberet. Statueramus igitur, omissa more cujus meminimus, nos pusilli homines, erga potentissimum Regem precibus uti, et aliquos ex nobis mittere qui ad vestigia vestra admitterentur. Sed ex iis quae subinde evenere, id ad hunc usque diem exequi ausi non sumus. At cum Saen illustrissimus Babmanradago, Persicarum copiarum dux supremus ad fines Chalcedonis accessisset, cum piissimo nostro Imperatore nobisque collocatus, rogatus est ab omnibus ut de pace tractaret. Qui respondit, sibi quidem ejusmodi minime inditam esse facultatem: deprecaturum tamen super hoc Clementiam ve-

ἡμῶν φιλανθρωπίας. νυνὶ δὲ καὶ ἀπόκρισιν ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς
 διὰ τοῦ Σπαδαδουάρ, ὑποσχόμενος ἐνωμότως ὅτι τὸ ἐπέρρογκον
 ἡμῶν κράτος τοῦς στελλομένους παρ' ἡμῶν ὡς πρέπον ἐστὶν δέ-
 χεται καὶ ἀπολείε ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι, καὶ ὅτι παρὰ
 5 τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας τοῦτο πρῶξι ἐκελεύσθη. ἡμεῖς δὲ D
 πάλιν τοῖς οὕτω παρικολουθήσασι θαρσύνοντες, πρὸ πάντων
 δὲ τῶ Θεῷ καὶ τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, τοῦς δούλους ἡμῶν
 ἀπελεύσαμεν Ὀλύμπιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ ὑπάτων, πατρίκιον
 καὶ ἔπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Λιόντιον τὸν ἐνδοξότατον ἀπὸ
 10 ὑπάτων, πατρίκιον καὶ ἔπαρχον πύλειως καὶ Ἀναστάσιον τὸν
 Θεοφιλέστατον πρεσβύτερον καὶ σύγκειλλον, οὗς δυσωποῦμεν ὡς
 πρέπει τῷ ἐπερόγκῳ ἡμῶν κράτει δεχθῆναι καὶ συντόμως ἐπανα-
 λῦσαι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀρέσκουσιν τῷ Θεῷ εἰρήνην καὶ πρέπουσαν
 τῷ φιλειφίηνῳ ἡμῶν κράτει ἀποσώζοντας ἡμῖν. δεόμεθα δὲ τῆς P 388
 15 ὑμετέρας ἡμερότητας καὶ Ἡράκλειον τὸν εὐσεβεστάτον ἡμῶν βα-
 σιλέα γνήσιον ἔχειν τέκνον, προθύμως ἔχοντα ἐν ἅσασι τὴν θε-
 ραπειαν τῆς ὑμετέρας ποιεῖν γαλιῆης. ταῦτα γὰρ πράττοντες δι- V 309
 πλῆν ἑαυτοῖς περιποιεῖτε δόξαν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἀνδρα-
 γαθίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δωρεῇ τῆς εἰρήνης. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τῆς ἡσυ-
 20 χίας διὰ τῶν ὑμετέρων ἀειμνημονεύτων δωρεῶν ἐν ἀπολαύσει γι-
 νόμεθα, καιρὸν λαμβάνοντες τὰς ἐπὲρ τῆς ὑμετέρας πολυχρο- R 888
 νίου εὐχίας τῷ Θεῷ προσαγαγεῖν εὐχάς, ἀληθάργητον εἰς αἰῶ-
 νας τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας τὴν ὑμετέραν εὐεργεσίαν ἔχοντες.

5. ἡμᾶς — θαρσύνοντας RV. 11. σύγγειλλον P. 17. τοῦτο P.

stram. Nunc vero et responsum misit nobis per Spadadovarem, cum sa-
 cramento pollicitus, amplissimam vestram Majestatem, eos pro dignitate
 suscepturam qui a nobis mitterentur, et salvos ac incolomes ad nos re-
 missuram, idque a Clementia vestra ut faceret sibi esse imperatum. Nos
 itaque hiace confisi promissis, praesertim autem Deo, et vestra Amplitu-
 dine, servos vestros misimus gloriosissimum Olympium Ex-Consule, Pa-
 tridium et Praefectum Praetorio, et gloriosissimum Leontium Ex-Consule,
 Patricium et Praefectum Urbi, ac venerabilem Anastasium Presbyterum
 et Syncellum, quos ut amplissima Majestas vestra, prout par est, exci-
 piat, flagitamus, et uti quamprimum fieri poterit, cum grata Deo pace,
 et quae pacificam Majestatem vestram decet, salvos nobis remittatis.
 Obsecramus etiam Mansuetudinem vestram ut Heraclium piissimum no-
 strum Imperatorem loco proprii filii habeat, paratum in omnibus Sere-
 nitati vestrae cultum et officium praestare. Quod quidem si feceritis, ge-
 minam vobis gloriam comparabitis, cum ex fortitudine bellica, tum ex pe-
 cunia concessiono. Nos porro deinceps per nunquam obliviscenda vestra
 munera fruamur quiete, nobisque suppetet occasio pro vestras vitae dis-
 turtinate Deo preces offerendi, quandiu stabit Romana Respublica ve-
 strum beneficium nunquam oblivioni daturus.

B

τιμθ' Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. δ'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰνουουρλου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος δ'.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἕως ταύτης τῆς ὑπατείας ἐπληρώθησαν ἔτη χιθ' καὶ ἤρξαντο τὰ χκ'. ἐκ τούτων ἔξαιροῦνται τὰ μέχρι τῆς σταυρώσεως αὐτοῦ ἔτη λγ', καὶ καταλείπονται φπς'. πρὸ φ' τοίνυν πς' ἑνιαυτῶν εἰσῆλθεν ὁ μάρτιος μὴν ἐν ἡμέρᾳ ε' τοῖς γὰρ φπς' πρόσθετες τὰ βίσειξα, τοῦτο ἔστιν ριζ'. διὰ τὸ νῦν ἐπιπέσθαι βίσειξτον γίνονται ψλγ'. ἔκβα τῶν τῶν τὸ ζ' ρδ', λοιπὸν ε'. ἀριθμῆσον ε' ἀπὸ τῆς ε' ἡμέρας, καὶ καταλήγεις εἰς δευτέραν, ἧ καὶ ἔστιν· ὁ γὰρ μάρτιος τῆς ἐκστάσεως δ' Ἰνδικτιώνος εἰσέρχεται ἐν δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρᾳ.

Πάλιν τὰς τῆς ἑνεκαιδεκαετηρίδος ζητοῦντες ἐπινημέτους¹⁵ εὐρίσκομεν πρὸ φπς' ἑνιαυτῶν, τουτέστιν λ' κύκλων, ἢ ὅσων Ἰνδικτιῶν· ἢ γὰρ ἐπὶ ἰα' συνάγει φοα'. λοιπὸν ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', ιζ', ιη', ιθ', μ', β', γ', δ', ε', ε', ζ'. αὕτη γὰρ νῦν ἐπέστηκεν. ψηφίζοντες οὖν πρὸ φπς' ἑτῶν τῆν σελήνην εὐρίσκομεν αὐτὴν τῇ κγ' τοῦ μαρτίου μηνὸς ἐκείνου, ἧς²⁰ ἦν ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῆ, ἔχουσιν ιδ', ε', ὡς εἶναι τὸ πύσχα

4. ἔτους P. 6. 7. ἔτη om. P. 10. διὰ τοίνυν R. 15. Ἐβαλε P. 15. ιθ' ετηρίδος P.

A. C.

[Ol. Iph.]

CCCXLIX. Olympias.

6124. 616. vi. Ind. iv. Ind. Post Cons. Heraclii Augusti V. 4.

Et ab ipso XIII. die mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno IV.

A Christi Domini nativitate, usque ad hunc Consulatum, exacti sunt anni DCXIX. et coepit annus DCXX. Ex his usque ad ejus Paasionem subtractis annis XXXIII. restant anni DLXXXVI. Ergo ante DLXXXVI. annos, mensis Martius feria v. inccepit. Nam DLXXXVI. annis addite Bissextiles hoc est CXLVII. quia modo Bissextus instat, his additis, fient DCCXXXIII. Abjice ex his septies CIV. reliquum erit v. Namera v. a v. feria, et desinas in feria II. quod ita est. Martius enim inchoante IV. Indictione, incipit hebdomadis feria II.

Rursum si XIX. annorum Cycli Indictiones quaeramus, inveniamus ante DLXXXVI. annos, hoc est XXX. Cyclos, XI. esse Indictionem. XI. enim ad XL. colliguntur DLXXX. Relinquuntur enim XV. nempe XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. I. II. III. IV. V. VI. VII. Haec enim senec est. Noverantes igitur ante DLXXXVI. annos lunam, reperimus illam XIII. die Martii illius quae erat in die Parasceves, esse XIV. ut esset Pascha Je-

των Ἰουδαίων, ὅτι ὁ κύριος ἐσταυρώθη, ὑπὸ ἐσπέρας τῆς παρασκευῆς. ἀνέστη δὲ κύριος τῇ ἐφεξῆς κυριακῇ, ἣτις ἦν κέ' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός. συνίδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ προτατιόμενα παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστῆρων ψηφοφορίᾳ.

5 Ἰνδ. ε'. ζ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ε'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'. P 389 R 890

Ἰνδ. ε'. η'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ζ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, τῆς 10 βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ε'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπητήθησαν οἱ κτήτορες τῶν πολιτικῶν ἄρτων διὰ διαγραφῶν καθ' ἕκαστον ἄρτον νομισματα γ'. καὶ μετὰ τὸ παρασχεῖν πάντας εὐθέως τῷ αὐγοίστῳ μηνί αὐτῆς τῆς ε' Ἰνδικτιώνος ἀνηρτήθη τελείως ἡ χορηγία τῶν αὐτῶν πολιτικῶν B 15 ἄρτων.

Ἰνδ. ζ'. θ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ η'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνός γράφεται, V 310 τῆς βυσιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ζ'.

τν' Ὀλυμπιάς.

20 Ἰνδ. η'. ι'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ θ'.

8. προτιόμενα P. 6. κβ'] κα' V. 7. 10. 18. ἔτους P. 12. γραφῶν R.

daeorum, cum Dominus passus est, a vespera Parasceves. Resurrexit Dominus deinde Dominica die, quae in xxii. incidit ejusdem Martii. Conclununt autem quae a magnis viris acta sunt in luminarium sapputatione.

A. C.

617. vii. Ind. v. Post Cons. Heraclii Augusti VI. [Ol. Iph.] 1. 344.

Est ab ipso die xxii. Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno v.

618. viii. Ind. vi. Post Cons. Heraclii Augusti VII. 2.

Est ab ipso xxii. die Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vi.

Hoc anno, possessoribus, seu civibus, qui jure panum civilium gaudebant, exacta sunt vice indictionis, in singulos panes tria numismata: et postquam omnes ea dedere, statim mense Augusto ejusdem Indictionis vi. universae panum civilium largitiones sublatae sunt.

619. ix. Ind. vii. Post Cons. Heraclii Augusti VIII. 3.

Est ab ipso die xxii. ejusdem mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno vii.

CCCL. Olympias.

620. x. Ind. viii. Cons. Heraclii Augusti IX. 4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος η'.

Ἰνδ. θ'. ια'. μετὰ ἐπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ι'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται,
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος θ'. 5

P 390 Ἰνδ. ι'. ιβ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου ἔτος ια'.

B

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς
βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ι'.

V 311 Ἰνδ. ια'. ιγ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀγούστου τὸ ιβ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, 10
τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ια'.

P 391

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δαισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰουλίῳ
ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὄντος τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου εἰς τὰ Θράκια
μέρη μετὰ τινῶν ἀρχόντων καὶ τινῶν οὐ μόνον κτητόρων καὶ κλη-
C ρικῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν ἕξ ἑκατέρωσ 15
μέρους καὶ πλήθους ἄλλου οὐκ ὀλίγου, πλησιάσαντος τῷ μακρῷ
τείχει τοῦ Χαγάνου τῶν Ἀβάρων μετὰ πλήθους ἀπέλου, μι-
λοῦσης, ὡς καθὼς ἐφημίσθη, μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων
εἰρήνης γίνεσθαι, καὶ μέλλοντος ἵππικῶ ἐν Ἡρακλείᾳ ἀγεσθαι,
τῇ φήμῃ ταύτῃ συναπαχθέν πλῆθος ἄπειρον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παν- 20
ευδαίμονος, καὶ περὶ ὧραν δ' τῆς κυριακῆς αὐτῆς ὁ Χαγάνος

2. νέου om. R. 3. μετὰ — 9. ιγ' om. R. 6. [τος] τὸ P.
8. ἔτους P. 10. καὶ] τῆς R. 19. εἰρήνη P, εἰρήνης V, m. R.
20. συναχθέν P.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nosi*
Constantini anno viii.

621. xi. Ind. ix. Post Cons. Heraclii Augusti X. 1. 350.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nosi*
Constantini anno ix.

622. xii. Ind. x. Post Cons. Heraclii Augusti XI. 2.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nosi*
Constantini anno x.

623. xiii. Ind. xi. Post Cons. Heraclii Augusti XII. 3.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Nosi*
Constantini anno xi.

Hoc anno, mense Decio, secundum Romanos Junii v. feria I. cum
Imperator Heraclius in Thraciae partibus versaretur una cum Proceribus
et civibus, atque Clericis, atque adeo cum opificibus, plurimis etiam ex
utraque Factione, ac plebe, Avarum Chagano ad Longum Murum cum
innumera multitudine etiam accedente, quod, ut rumor increbuerat, Ro-
manos inter ac Avars pax esset conficienda, tum etiam quod Heraclius
Ludi Circenses celebrandi essent, hac fama excita multitudo infinita, ex
Felice Urbe egressa est. Et circa horam iv. ipsius Dominicæ, Avarum

τῶν Ἀβάρων τῷ φραγελλῷ αὐτοῦ ἔνευσεν, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ ὀρμήσαντες εἰσῆλθον τὸ μακρὸν τεῖχος, ἐκείνου μείναντος ἔξωθεν τοῦ τεύχους μετὰ τινῶν τῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς καθῶς εἶπεν ὅτι καὶ τὸ τεῖχος εἰσῆρχετο καὶ τὴν πόλιν παρελάμβανεν, εἰ μὴ D 5 ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐκάλυπεν. πλὴν οἱ αὐτοῦ εἰσελθόντες αὐτῇ τῇ κυριακῇ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτας πάντας ἐπραΐδευ- R 892 σαν οὓς ἦδρον ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ τῶν ἐν τοῖς προαστείοις ὅπως οὖν εἰρεθέντων ἀνθρώπων τε καὶ ἀλόγων παντοδαπῶν. εἰσῆλθον δὲ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους Κοσμῶν καὶ Λαμψανῶν ἐν Βλα- 10 χέρναις, καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον πέραν εἰς τὰ Προμώτου, καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ κιβούρια καὶ ἄλλα κειμήλια ἀφείλαντο, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἁγίαν τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχαγγέλου κατέκλασαν, καὶ πάντας μετὰ τῶν ἀφαιρεθέντων αὐτῶν μετώκι- P 890 σαν πέραν τοῦ Δανουβίου, μηδενὸς ἀντιστατοῦντος.

15 τῶν Ὀλυμπιάς. P 891

Ἰνδ. ιβ'. ιδ'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀυγούστου τὸ ιγ'.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιβ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, 20 ε' καὶ κ' τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς δεσποίνης

1. φραγελλῷ P. 2. εἰσῆλθον P. 6. ἑσπέρας V. 9. εἰσῆλθον P. id. καὶ om. P. 11. κιβώρια P. id. ἀφείλοντο P. 13. μετώκησαν PV. 19. εὐστῳ R.

Chaganus flagello suo signum dedit, statimque omnes qui cum illo erant Anniam. c. Longum Murum impetu facto ingressi sunt, ipso extra Murum cum aliquot familiaribus manente, cum, ut dixisse fertur, simul atque Murum ingressus esset, urbem se facile occupaturum sibi persuaderet: quod sane accidisset, nisi illum prohibuisset Deus. Illius tamen copiae ipsa Dominica, ingressae circa vesperam usque ad Auream portam, quotquot extra urbem repererunt, vel in suburbanis, et quidquid hominum vel animalium inventum fuit, in praedam rapuere. Ingressi sunt etiam sacram aedem Sanctorum Cosmae et Damiani in Blachernis: et Ecclesiam Sancti Archangeli trans urbem in Promoti Suburbano: in iisque non Ciboria duntaxat, et alia cimelia abstulerunt, sed ipsam etiam sacram Mensam Ecclesiae Archangeli confregerunt, omnesque cum praeda captivos secum trans Danubium, obsistente nemine, abduxerunt.

A. C. [Ol. Iph.]

CCCLI. Olympias.

624. xiv. Ind. xii. Post Cons. Heraclii Augusti XIII. 3. 6182.

Et ab ipso die xxii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Heraclii Nostri Constantini anno xi.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, quinto et vicesimo mensis die festo Annuntiationis Dominae nostrae Dei Genitricis,

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἅμα τοῖς αὐτοῦ τέκνοις Ἡρακλεῖω καὶ Ἐπιφανίᾳ τῇ καὶ Εὐδοκίᾳ καὶ τῇ βασιλίσση Μαρτίνα, καὶ ἐποίησεν σὺν αὐτοῖς τὴν πασχαλλίαν ἑορτὴν πλησίον τῆς πόλεως Νικομηδείας. C καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὸς μὲν ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος μετὰ Μαρ-5 τίνης τῆς βασιλίσσης ὤρμησαν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη, συντόκιοι αὐτοῖς καὶ Ἀνιανοῦ δομεστικοῦ τοῦ μεγίστου. τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ ὑπέστρεψαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἄρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖο, τῆς D ἰβ' Ἰνδικτιῶνος, ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 10 ἐπενοήθη ψάλλεσθαι μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας τῶν ἁγίων μυστηρίων ἐν τῷ μέλλειν τοὺς κληρικοὺς ἐπὶ τὸ σκευοφυλάκιον ἀποκαθιστᾶν τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια καὶ ποτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη, μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρατραπεζίων καὶ τὴν διάδοσιν ἀποτεθεῖναι πάντα εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ψαλλθῆναι τὸν 15 τελευταῖον στίχον τοῦ κοινωνικοῦ, λέγεσθαι καὶ τοῦτο το τροπάρειν, Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως, κύριε, ὅπως ἂν ἐμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἤξωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σὺ ἁγιασμῷ, ὅλη τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. ἀλληλούια. 20

R 894
P 391

Ἰνδ. γ'. ε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλεῖου Ἀγούστου τὸ ἰδ'.

2. Ἡρακλεῖ V. ἰβ. τῇ καὶ] τῇ R. 5. ὁ om. R. 6. ὤρμησεν P sola. 7. μεγίστου P. 12. ἀποκαθιστᾶναι P. 16. λέγεται R. ἰβ. τροπάρειον P. 17. ὅπως ἀνμνήσωμεν P. 18. ἡμᾶς om. R. 20. ἀλληλούια V.

profectus in Orientales partes Imperator Heraclius cum liberis suis Heraclio, Epiphania quae et Eudocia dicta, et Imperatrice Martina, Paschales ferias juxta urbem Nicomediam peregit. Iisque exactis, idem Imperator Heraclius cum Martina Imperatrice in Orientis regiones perrexit, habens in comitatu Anlanum Domesticum maximum. Liberi vero illius Constantinopolim reversi sunt.

Hoc anno, mense Artemisio, -secundum Romanos Maio, xii. Idic. sub Sergio Patriarcha Constantinopolitano tum primum inductum est, et postquam omnes sacra mysteria perceperunt, cum Clerici relaturi sunt in Scevophylacium pretiosa Muscaria, Discos et Calices, atque alia sacra vasa, et post datum fidelibus ex appositis mensis Communionem, omnia in sacram Mensam referuntur, post exactum denique ultimum verbum Communionis, caneretur haec Antiphona: *Impletur os nostrum laudē. Domine, ut celebremus gloriam tuam, quia nos sanctis tuis mysteriis dignatus es. Serva nos in sanctificatione, toto die mediantes justitiam tuam. Alleluia.*

625. xv. Ind. xiii. Post Cons. Heraclii Augusti XIV. 4.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιγ'.

Ἰνδ. ιδ'. ιε'. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀθροίστου ἔτος ιε'. B

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς 5 βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ιδ'.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ μηνὶ δύστῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαρτίῳ, ἐφάνη ἐπὶ δ' ἡμέρας ἀστὴρ φαιδρὸς πάντῃ κατὰ δυσμὰς μετὰ δύσιν ἡλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ ἀρτεμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαίῳ, ιδ', 10 ἡμέρα δ', αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ μεσοπεντηκοστῇ, συνήχθησαν αἱ σχολαὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ πλήθους ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατέκραξαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σειμοῦ, ὡς θελήσαν- C
τος ἐπιᾶραι τὰ ψῆμια τῶν σχολῶν εἰς ὄνομα τῶν στρατιωτῶν· καὶ τοῦ πατριάρχου Σεργίου ὑποσχομένου ἀποθεραπεῦεν τὸν 15 ὄχλον, εἰ μόνον ἐνδῶσσαι γενέσθαι τὴν θείαν λειτουργίαν.

Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πάλιν πλειόνων εὐρε-
θέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ κατακραζόντων τοῦ λεχθέντος Ἰωάννου, ὁ μὲν πατριάρχης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ ἑπαρχος τῶν πραιτωρίων καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχόντων καὶ 20 Ἀεόντιος κόμης τοῦ ὕδαριου καὶ σπαθάριος, ἀνῆλθαν εἰς τὸν ἄμβωνα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ κρουγῶν πολλῶν γενομένων D
κατὰ τοῦ ῥηθέντος Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σειμοῦ ἀπὸ τοῦ κοι-

3. ἔτος] τὸ P. 4. καὶ] τῆς P. 17. κατακραζόντων P. 20. ἀ-
νῆλθον P.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiii.

626. xvi. Ind. xiv. Post Cons. Heraclii Augusti XV. 1. 851.

Et ab ipso die xxii. Januarii mensis, scribitur, Imperii Heraclii Novi Constantini anno xiv.

Hoc anno, mense Dystro, secundum Romanos, Martio, apparuit sy-
dus fulgentissimum versus occidentem, post occasum solis.

Hoc anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maio. xiv. feria iv. in quam incidit Media Pentecoste, convenerunt Scholae (Palatinae) una cum multis aliis ex plebe, in sanctissima Magna Ecclesia, clamoribusque consecuti sunt Joannem cognomento Simum, quod tollere vellet panes Scholarum in sportulas militum dari consuetos: Sergio Patriarcha interea pollicente operam suam se collaturum ut satis iis fieret, dummodo sine-
rent sacram Liturgiam peragi.

xiv. ejusdem mensis die, pluribus rursus in sanctissima magna Ec-
clesia coactis, et clamitantibus contra praedictum Joannem, Patriarcha et Alexander Praefectus Praetorio, et alii quidam ex Magistratibus, et Leontius Comes piscium et Spatharius, Magnae Ecclesiae Ambonem con-
scenderunt, multisque clamoribus contra eundem Joannem cognomento

νοῦ εἰς τὸ μηκέτι αὐτὸν παρελθεῖν διὰ πολιτικοῦ πράγματος, ἐκείνος μὲν καθηρέθη καὶ κατεβλήθησαν αὐτοῦ παραχρήμα αἱ
 V 812 εἰκόνες. ὁ δὲ ἔπιρχος τῶν πραιτωρίων Ἀλέξανδρος προσειφώνησε, λέγων ὅτι Ἄποδ ἄρτι πρὸς ἐμὲ ἔχετε χάριν τῶν ψωμίων καὶ ἐπί-
 ζω ἐν τάχει ποιῶ διόρθωσιν εἰς αὐτό. ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ
 Σεισμὸς γ' φόλλων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου αὐτὸς ἢ φόλ-
 λων αὐτὸ ἤβουλήθη ποιῆσαι· καὶ ὁ Θεὸς κατέβαλε τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ.

P 892 Καλὸν δὲ διηγῆσασθαι ὅπως καὶ νῦν ὁ μόνος πολυέλεος καὶ
 R 896 εὐσπλαγχνος Θεὸς τῇ εὐπροσδέκτῳ πρεσβείᾳ τῆς ἀχράντου αἰ-
 τοῦ μητρὸς καὶ κατὰ ἀλήθειαν δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας τὴν ταπεινὴν ταύτην αἰτοῦ πόλιν ἔσωσεν
 ἐκ τῶν κατὰ συμφωνίαν κυκλωσάντων αὐτὴν παναθῶν ἐχθρῶν
 τῇ κραταιᾷ αὐτοῦ χειρὶ, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντα λαὸν ἑλο-
 τρώσατο τῆς προσδοκωμένης μαχαίρας, αἰχμαλωσίας τε καὶ π-
 15 κροτάτης δουλείας, ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εὐπορήσει διηγῆσασθαι.
 ὁ γὰρ ἐπικατάρατος Σαλβάρης, ἕξαρχος τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ,
 B ἐκδεχόμενος, ὡς ἔοικεν, καὶ ἔργοις δὲ τελευταῖον ἀπεδείχθη,
 τὴν τοῦ παναθέου Χαγάνου τῶν Ἀβάρων ἐπέλευσιν, πρὸ πλεί-
 στων τούτων ἡμερῶν γενόμενος ἐν Χαλκηδόνι πάντα τὰ τε προά-
 20 σθεια καὶ παλάτια καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους ἀθέως ἐνέπρησεν,

4. (ὡς) ἐπίζω P sola. 16. ὃ addidit P sola. 20. τε et καὶ κατέ-
 25 τια om. P.

Sisium a populo excitatis, ut a publicae rei administratione amoveretur, exactoratus est, statuaeque illius extemplo dejectae. Alexander autem Praefectus Praetorio multitudinem sic est allocutus: *Panes deinceps a me accipietis, ac futurum spero, uti brevi res ad priorem statum revocetur.* Quippe Joannes iste Sisimus, cum tribus duntaxat Follibus panis venderetur, rem ipse eo deducere conabatur, uti octo Folles exigenterent: sed Deus consilium ejus evertit.

Operae pretium porro videtur exponere, quemadmodum et nunc so-
 lus misericors ac clementia plenus Deus per acceptissimam intemeratae
 matris ipsius, et vere Dominae nostrae Dei Genitricis, et semper Virgi-
 nis Mariae intercessionem, humilem hanc suam urbem ex impiis hostibus,
 inita invicem conjuratione hanc obsidentibus, et cingentibus, potenti sua
 manu, et qui tum in ea erat populum ab imminente gladio, captivitate,
 et acerbissima servitute liberaverit: quae quidem omnia nemo satis po-
 terit exponere. Etenim execrandus ille Salbaras, Persici exercitus Dux
 et Exarchus, cum expectaret, ut vero simile est, et ex factis demum
 apparuit, Deo invisibili Avarum Chagani adventum, interim complures ante
 dies castris ad Chalcedonem positis, suburbana omnia, et sacras aedes
 incendio sacrilege absumpsit: ibique mansit, illius adventum praestolatus.

καὶ ἔμεινεν λοιπὸν τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἐκδεχόμενος. τῇ οὖν κθ' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς παρουσίας ἰδ' Ἰνδικτιῶνος, τουτέστιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς συνάξεως τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατέλαβε πρόκουρσον τοῦ Θεομισήτου 5 Χαγάνου, ὡς ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα, διὰ δηλωμάτων φημισαντος τό τε μακρὸν τεῖχος καταλαβεῖν καὶ τὰ ἔνδον αὐτοῦ, ὥστε τοὺς ἐρεθθέντας ἔξωθεν τῆς πύλειως ἐφίππους γενναιοτάτους C στρατιώτας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, κυριακὴν οὖσαν, ἔνδον γενέσθαι τοῦ νέου Θεοδοσιακοῦ τείχους ταύτης τῆς βασιλίδος πόλεως, καὶ ἔμεινεν τὸ αὐτὸ πρόκουρσον ἐπὶ τὰ μέρη Μελαντιάδος, ὀλίγων ἔξ αὐτῶν ἐκτιρεχόντων μέχρι τοῦ τείχους ἐκ διαλειμμάτων, καὶ μὴ συγχωρούντων τινὰ ἔξιέναι ἢ ὕλως ἀλόγων δαπάνας συλλέγειν. ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἄχρις ἡμερῶν δέκα ἐφεξῆς διαδραμουσῶν, καὶ μηδενὸς τῶν ἐχθρῶν σύνεγγος τοῦ τείχους φανέντος, ἔξῃλ- 15 θαν στρατιώται μετὰ παλλικαρίων καὶ πολιτῶν, ὀφειλοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θερῖσαι ὀλίγα γεννήματα, καὶ συνέβη ἀπατηθῆναι αὐτοῖς τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔνθεν κάκειθεν τινὰς διαπεσεῖν, D συσχεθῆναι δὲ καὶ τινὰς ἐκ τῶν παλλικαρίων, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολιτῶν τῶν ἔξιελθόντων σὺν αὐτοῖς. εἰ μὴ γὰρ συνέβη τοὺς 20 στρατιώτας περισπασθῆναι εἰς τὸ ἐκδικῆσαι τὰ ἴδια παλλικάρια καὶ τοὺς πολίτας, ἱκανοὶ ἐφρονέοντο ἐκ τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. μετ' οὗ πολὺ δὲ τινῶν ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος

9. τοῦ ταύτης P. 14. ἐξῃλθον P. 15. καὶ om. R, uncis inclusit P. 19. τῶν alterum om. P.

Itaque xxix. Junii mensis, praesentis xiv. Indictionis, die scilicet festo sanctorum et illustrium Coryphaeorum Apostolorum Petri et Pauli, accessit prima acies Deo odiosi Chagani, triginta circiter hominum millium; per nuntios promulgantis se quamprimum Longum Murum occupaturam, et quidquid intra illum est: ita ut quotquot ex equitibus ac fortissimis militibus qui hactenus extra urbem erant, hoc ipso die, qui in Dominicam incidit, intra novum Theodosiacum murum hujus urbium Reginae se confestim reciperent. Mansitque prima ista acies circa Melantiadem, paucis ex iis usque ad muros per intervalla excurrentibus, et quenquam exire, vel ad equorum pabulationem quidquam colligere prohibentibus. Elapsis interea diebus decem, nemine ex hostibus ad moenia apparente, egressi milites cum calonibus et civibus, uti ad decimum ab urbe lapidem metereat exignam segetem, in hostes incidere, aliquot ex iis caesis, quibusdam etiam ex militum calonibus et ex civibus qui cum iis egressi fuerant, captis. Nisi tamen milites in calonibus suis defendendis fuissent occupati, magnum satis ex hostibus numerum eo die interfecissent. Caeterum non multo post circiter mille ex hostibus, hoc ipso die, juxta

- ἑλθόντων πλησίον τοῦ σεβασμίου οἴκου τῶν ἁγίων Μυκαβαίων
 πέραν ἐν Συκαῖς, καὶ ἐμφανισάντων ἑαυτοὺς τοῖς Πέρσαις, κα-
 κείνων συναχθέντων ἐπὶ τὰ μέρη Χρυσόπολεως, καὶ γυμνασάν-
 P 898 των ἀλλήλοις διὰ πυρκαϊῆς τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν, ἐν τῷ μίᾳ
 ἀπέλυσεν ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος Ἀθανάσιον τὸν ἐνδοξότατον 5
 R 898 πατριῶμον ἀπὸ τῶν μερῶν Ἀδριανουπόλεως, εἰρηκῶς αὐτῷ εἶ-
 Ἰπέλθε καὶ ἴδε πῶς θέλουσιν οἱ τῆς πόλεως θιρακεῦσαι με
 καὶ τί θέλουσι μοι δοῦναι, ἵνα ὑποστρέψω εἰσελθόντος σὶν
 αὐτοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξότατου, καὶ ταῦτα ἀπαγγελλαντος
 Βόνῃ τῷ ἐνδοξότατῳ πατρικίῳ καὶ μεγιστρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς 10
 V 813 ἄρχουσι, κἀκείνων ἐπιμεμφαμένων αὐτῷ οὕτως ὑποπιστόντι τῷ
 ἐπικαταράτῳ Χαγάνῳ καὶ ὑποσχομένῳ τοὺς τῆς πόλεως τὰ θι-
 ραπεύοντα αὐτὸν πράττειν, τότε Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότατος εἶπε
 B ταῦτα αὐτῷ φηθῆναι παρὰ τῶν ἐνδοξότατων ἀρχόντων κατὰ τὸν
 καιρὸν καθ' ὃν εἰς πρεσβείαν ἐπέλλετο· λοιπὸν δὲ μηδὲ μεμα- 15
 θῆνέαι αὐτὸν οἶτω τὰ τοῦ τείχους κατησφαλισθαι καὶ στρατὸν
 ἐνταῦθα παρεῖναι· πλὴν ἐτοίμως ἔχειν αὐτὸν τὴν αὐτῷ δίδομέ-
 νη ἀπόκρισιν λέγειν ἀπαρλλάχτως τῷ Χαγάνῳ. εἶτα ἐπιζητή-
 σαντος τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξότατου Ἀθανασίου πρότερον ἐθέλειν θιω-
 ρῆσαι τὸν ἐν τῇ πόλει ὄντα στρατὸν, ἄρμαστατιῶνος γενομένης 20
 πῆρέθησαν τῶν ἐνδημούντων ἐν τῇ πόλει καθάλαριων περὶ τὰς
 αἴ' καὶ πρὸς χιλιάδας. καὶ τότε δέδωκαν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἀπο-
 C κρίσιν ὑφείλουσαν πάντως παρασκευάσαι τὸν ἐπικατόρατον

8. ἐλθόντος R. 15. μηδὲ om. R.

venerandam sedem Sanctorum Maccabaeorum ultra Sinum in Sycis, ac-
 cedentibus, ac sese Persis visendos praebentibus, qui versus Chryso-
 polim castra posuerant, suam inter se per ignes praesentiam significanti-
 bus. Interim execrandus Chaganus Athanasium clarissimum Patricium
 Adrianopoli cum his dictis amandavit: *Abi, et vide qua ratione velint o-
 ves me placare, quaeve dona offerre, ut hinc recedam.* Veniente igitur
 ipso gloriosissimo Athanasio, haecque Bene gloriosissimo Patricio et Ma-
 gistro, caeterisque Magistratibus exponente, hisque Athanasium objurgan-
 tibus, quod abominando Chagano ita se subdiderit, fueritque pollutus
 urbis cives quae illi placitura essent executores: tum gloriosissimus Atha-
 nasius haec sibi data esse in mandatis dixit a gloriosissimis Magistratibus
 quo tempore legatus missus fuerat: caeterum neque scire se ita me-
 ros esse munites, copiasque hic adesse: nihilominus paratum se datum
 Chagano responsum iisdem verbis referre. Deinde cum gloriosissimus
 Athanasius, priusquam revertetur, quantae essent in urbe copiae videre
 vellet, lustratione facta, reperta sunt in urbe existentium equitum circi-
 ter millia duodecim. Tum Magistratus jusserunt ea responderi quae ex-
 ecrandum Chaganum omnino persuaderent ad exercitum a moenibus, ac

Χαγάνον πλησιάζουσι τῷ τείχει ἤγουν τῇ πόλει. εἶτα Ἀθανασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου τὰ πρὸς ἐκείνον φθάσαντος, καὶ μὴ δεχθέντος, ἀλλὰ λέγοντος τοῦ καταπύτου Χαγάνου ὅπως μὴ ἐνδοιδόμει, εἰ μὴ ὄν καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ὄντας κομισθῆται, τῇ 5 κ' τοῦ Ιουλίου μηνὸς αὐτοῦ ὁ θειομισθὸς Χαγάνος κατέλυθε τὸ τεῖχος μετὰ ὄλον τοῦ ὄχλου αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν ἑαυτὸν τοῖς τῆς πόλεως. μετὰ μίαν ἡμέραν, τουτέστιν τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ Ιουλίου μηνός, ἦλθεν παρατασσόμενος πόλεμον [καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἕως ἕως ὥρας αἰ' πολέμων] ἀπὸ τῆς λεγομένης Πολυανδρίου πόρτας 10 καὶ ἕως τῆς πόρτας τοῦ Πέμπτου καὶ ἐπέκεινα σφοδροτέρως· ἐκεῖ ὅ γὰρ τὸν πολὺν αὐτοῦ παρέστησεν ὄχλον, στήσας εἰς ὄψιν κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τεύχους Σκλάβους. καὶ ἔμεινεν ἀπὸ ἕως ἕως ὥρας αἰ' πολέμων, πρῶτον μὲν διὰ πεζῶν Σκλάβων γυμνῶν, κατὰ δὲ δευτέραν τάξιν διὰ πεζῶν ζαβύτιων. καὶ περὶ ἑσπέραν 15 ἔστησεν ὀλίγα μηχανικὰ καὶ χελώνας ἀπὸ Βραχιαλλίου καὶ ἕως Βραχιαλλίου. καὶ πάλιν τῇ ἐξῆς ἔστησε πληθὺς μηχανικῶν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ πολεμηθῆν παρ' αὐτοῦ σύνεγγυς ἀλλήλων, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς τῆς πόλεως πάμπολλοι στήσοι μηχανικὰ R 900 ἐνδοθεν τοῦ τεύχους τῆς μάχης καθ' ἑκάστην τῶν πεζῶν συγκρο- 20 τουμένης, καὶ τῶν ἡμετέρων κατὰ θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τοῦ περιγεγονότος ἀποσοβοῦντων μήκοθεν τοῖς ἐχθροῦς. ἐκυλάμωσε δὲ P 894 τὰς πετρωμίας αὐτοῦ καὶ ἔξωθεν ἐβύρρωσεν. παρεσκεύασεν δὲ

1. μὴ πλησιάζουσι Ducangius. 3. μοι P. 8. Seclusi καὶ — πολεμῶν. 9. Καλιανδρίου hic et infra RV. 12. καὶ — πολεμῶν om. P. 14. διὰ om. P.

urbe, amovendum. Cum ergo gloriosissimus Athanasius ad execrandum Chaganum pervenisset, ab eo minime exceptus est, illo dicente, sibi omnia esse tradenda, sin minus, urbem funditus eversurum se, et quotquot in ea erant abducturum.

xxix. Julii mensis die, Deo invisus Chaganus accessit ad moenia cum universis copiis, ac seipsum civibus ostendit. Post diem unum exactum, scilicet xxix. ejusdem mensis Julii, accessit ad praelium paratus, mansitque a prima luce usque ad horam xi. bellum fortiter ciens a porta Polyandrii usque ad portam Quinti, atque adeo ulterius: ibi enim plurimum militum statuit in ipsius urbis conspectu, in reliqua vero muri parte Scavos, ac primam quidem eorum aciem pedestrem nudam, alteram pedestrem loricatam. Tum sub vesperam machinas aliquot et testudines admovit a Brachialio usque ad Brachialium. Rursum postero die multa tormenta in illam partem quas ab ipso oppugnabatur, statuit, ita inter se proxima, ut necesse fuerit obsessis quam plurimas machinas intra muros apponere, peditibus quotidie invicem pugnantibus, nostrisque, Dei providentia, victoribus, ac hostes longe propulsantibus. Confectit praeterea machinas jaculatorias, quas extrorsum corio taxit. Aedificavit autem in eo spatio,

εἰς τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς Πολυανδρίου πόρτας ἕως τῆς πόρτας τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ στήναι ἰβ' πυργοκαστέλλους ὑψηλοῦς, φθάνοντας σχεδὸν ἕως τῶν προμαχεῶνων, καὶ ἐβύρωσεν αὐτούς. καὶ οἱ εὐμεθέντες δὲ ναῦται ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς συμμαχίαν τοῖς πολλταῖς· καὶ εἰς ἑξ' αὐτῶν τῶν ναυτῶν ἐμνησθήσατο καταρτίαν καὶ ἐκρέμασεν εἰς αὐτὴν κάραβον, ὀφειλῶν δι' αὐτοῦ ἐμπρῆσαι τοὺς πυργοκαστέλλους τῶν ἐχθρῶν, ὄντινα νῆπτην καταπλήξαντα τοὺς πολεμίους οὐ μετρίως συνεκρότησε Βένος ὁ πανεύφημος μάγιστρος.

- B** Ὁ δὲ αὐτὸς εὐκλείστατος μάγιστρος μετὰ τὸ ἐγγίσει τὸν¹⁰ ἐχθρὸν τῷ τείχει οὐ διέλειπεν προτρέπων αὐτὸν λαβεῖν μὴ μόνον τὰ πάκτια αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον στίχον ὑπὲρ τοῦ ἔλθειν αὐτὸν ἕως τοῦ τείχους. καὶ οὐ προσεδέξατο, ἀλλ' ἔλεγεν ὅτι ἀναχωρήσατε τῆς πόλεως καὶ ἑάσατέ μοι τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν, καὶ σώσατε ἑαυτούς καὶ τὰς φαμίλλας ὑμῶν. ἡγωνία δὲ χαλάσαι εἰς¹⁵ θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἄπερ ἤγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. καὶ ταῦτα λοιπὸν παρεσκευάσθη χαλασθῆναι κατὰ τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου μετὰ τρίτην²⁰ ἡμέραν τοῦ πολεμῆσαι. διὰ τοῦτο δὲ παρεσκευάσθη ἐκεῖσε χαλασθῆναι τὰ μονόξυλα, ὡς τῶν τόπων ἐπιβράχων ὄντων, καὶ μὴ²⁵ δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελθεῖν. ἔμειναν δὲ οἱ

4. οἱ om. P.	10. αὐτὸς om R.	16. εὐκλείστατος R.	18. τῶν
ἐχθρῶν m. R.	11. διέλειπε P.	13. ἀναχωρήσατε — ἑάσατε P.	
15. χαλάσας P.	16. τὰ om. P.	21. οἱ om. P.	

quod inter portam Polyandrii et portam Sancti Romani interjacet, III. turres castellis instructas, praecalas, et quae ipsa fere propugnacula attingerent, quas et perinde corio munivit. Sed et Nautae qui erant in urbe, egressi, civibus subsidio erant: unusque ex iisdem nautis malum nauticum machinatus est, in cuius summitate navigiolum appendit, quo hostium turres castellis instructas incenderet: quem quidem nautam, qui hostes adeo perculerat, collaudavit Bonus gloriosus Magister.

Idem porro celebratissimus Magister, quoties ad moenia accessit, nos destitit hostem hortari, non solum ut tributa sua acciperet, sed et alia quorum causa ad ipsa usque moenia venerat. Verum nihil ex his admisit, dixitque: *Urbe cedite, vestrasque fortunas mihi dimittite, servateque vos ipsos, et familias vestras.*angebatur vero potissimum in trabariis, quas secum attulerat, in mare demittendis: cum a majoribus scaphis impediretur. Sed eas tandem in mare immittere decrevit veros pontes Sancti Callinici, triduo postquam coepit urbem oppugnare. Ideo vero hocce loco trabarias demittere ei visum est, quod loca illa essent vadosa, et ubi majora navigia accedere minime poterant. Manserunt igitur et

σκαφοκάραβοι εἰς ὄψιν τῶν μονοξύλων ἀπὸ τοῦ ἁγίου Νικολάου
ἔως τοῦ ἁγίου Κόνωνος πέραν εἰς Πηγάς, μὴ συγχωροῦντες
παρεξελθεῖν τὰ μονοξύλα.

Τῷ δὲ σαββάτῳ τῆ δείλῃ, τουτέστιν τῇ δευτέρα τοῦ ἀδ-
5 γούστου μηνός, ἐξήτησεν ἄρχοντας ὁ Χαγάνος ἀφελοντας αὐτῷ
διαλεχθῆναι. καὶ δὴ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Γεώργιος ὁ ἐνδοξότατος
πατρικίος καὶ Θεόδωρος ὁ ἐνδοξότατος κομμερκιάριος ὁ τὴν ἴσα-
τιν καὶ Θεοδόσιος ὁ ἐνδοξότατος πατρικίος καὶ λογοθέτης καὶ D
Θεόδωρος ὁ Θεοφιλέστατος σύγκελλος καὶ Ἀθανάσιος ὁ ἐνδοξότα-
10 τος πατρικίος. καὶ δὴ ἀπελθόντων αὐτῶν ἦγαγεν εἰς ὄψιν αὐ-
τῶν ὁ Χαγάνος τρεῖς Πέρσας φοροῦντας ὀλοσήρικα, πεμφθέντας R 902
πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Σαλβάρου. καὶ ἐκείνους μὲν παρεσκύεασεν κα-
θεσθῆναι ἐπὶ αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἡμετέρους πρεσβευτὰς παρίστασθαι.
καὶ εἶπεν ὅτι Ἰδοὺ οἱ Πέρσαι ἐπρέσβευσιν πρὸς ἐμέ, ἐτοίμως
15 ἔχοντες δοῦναι μοι τρεῖς χιλιάδας εἰς συμμαχίαν. ἐὰν οὖν θελετε
λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγιν καὶ κάμισιν, ποιῶ- P 895
μεν σιγγίλιον πρὸς τὸν Σαλβάρου· φίλος γάρ μου ἐστίν, καὶ πε-
ράσατε πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἀδικεῖ ὑμᾶς, καὶ ἐάσατέ μοι τὴν
πόλιν καὶ τὰς ὑποστάσεις ὑμῶν· ἄλλως γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἐνι σωθῆ-
20 ναι, μὴ ἰχθίεις ἔχετε γενέσθαι καὶ διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν ἢ πε-
ρωτοὶ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. Ἴδοὺ γάρ, ὡς λέγουσιν
αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν ἐν Περσίδι εἰσῆλθεν οὐδὲ

1. Νικολάου — ἁγίου om. P. 7. Ἰσάτιν PV. 9. σύγγελλος P.
13. περιστασθαι PV. 17. σῖγγιλιον P. 18. ἐάσατε P.
18. ἐάσατε P.

dem navigia in trabariarum conspectu ab aede sacra sancti Cononis trans
Fretum, usque ad Fontes, cum transitum trabariis prohiberent.

Sabbato, circa vesperam, secundo scilicet Augusti mensis die, Cha-
ganus Proceres ad colloquium evocavit. Et egressi sunt cum ipso col-
locuturi Georgius clarissimus Patricius, Theodorus clarissimus Commer-
ciarius Glasti, Theodorus clarissimus Patricius et Logotheta, Theodorus
religiosissimus Synocellus, et Athanasius clarissimus Patricius. Hi cum
perfecti essent, adduci praecepit Chaganus in eorum conspectum tres
Persas sericeis vestibus indutos, qui ad ipsum missi fuerant a Salbaro,
quos sibi assidere iussit, nostris interea legatis stantibus: tum haec ver-
ba fecit, Ecce ad me legationem miserant Persae, tria hominum millia
in subsidium mihi dare parati. Si igitur quotquot in urbe estis cum sagro
duntaxat ac indusio ex ea excedere velitis, pacta ac foedus cum Salbaro
incomamus: amicus enim meus est, ad illumque transite, neque ulla is vos
injuria afficiat. Mihi vero urbem ac fortunas vestras dimittite, nulla
quippe vobis alia superest salutis expediendae via: nisi forte vos fieri
piscis contingat, quo per mare evadatis, vel aves, quo evoletis in aerem.
En ecce, ut illi asserunt, ipsi Persae. Sed et neque Imperator vester Per-

δ στρατὸς ὑμῶν καταλαμβάνει. εἶπε δὲ αὐτῷ Γεώργιος ὁ ἐνδοξό-
τατος ὅτι οὗτοι ἐπιθέται εἰσὶν καὶ μίαν ἀλήθειαν οὐ λαλοῦσιν.
ἐπεὶ ὁ στρατὸς ἡμῶν ἐνταῦθα καταλαμβάνει, καὶ ὁ εὐσεβέστατος
ἡμῶν θεσπότης εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἔστιν ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν.

B ὁ εἰς οὖν τῶν Περσῶν διακνησθεὶς ὑβρίσεν ἐπὶ τοῦ Χαγάνου τὸν
εἰρημένον ἐνδοξότατον Γεώργιον. καὶ αὐτὸς ἀνταπεκρίθη αὐτῷ
ὅτι Σὺ με οὐκ ὕβριζεις, ἀλλ' ὁ Χαγάνος. εἶπαν δὲ καὶ τοῦτο
τῷ Χαγάνῳ οἱ πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐνδοξότατοι ἄρχοντες δι
Τοσαῦτα πλήθῃ ἔχων βοήθειας Περσῶν δέη. καὶ εἶπεν ὅτι Ἐὰν
θελήσω, παρέχουσί μοι εἰς συμμαχίαν· φίλοι γάρ μοι εἰσιν. 10
καὶ πάλιν εἶπον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ὅτι Ἡμεῖς τὴν πόλιν οὐ
δέποτε ἔωμεν· ἡμεῖς γὰρ προσδοκῶντες ὅτι καιρῶν τι λαλοῦμεν

C ἐξήλθामεν πρὸς σέ. ἐὰν οὖν μὴ θέλῃς τὰ πρὸς εἰρήνην μεθ'
ἡμῶν λαλήσαι, ἀπόλυσον ἡμᾶς. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ τῇ
νυκτὶ εὐθέως τῇ ἐπὶ κυριακῇ κατὰ δημιουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ 15
φιλοκίττιμονος Θεοῦ περιέπυσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ πρεσβύευσαντες
πρὸς τὸν Χαγάνον ἐν τῷ ἀντιπερῶν αὐτοῦς διὰ Χαλῶν ἐπὶ Χρυ-
σόπολιν εἰς ἡμετέρους καράβους, ἐν οἷς ἦσαν τινες καὶ τῶν τοῦ
ὀρφανοτροφείου· καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ἠρέθη βαλὼν
ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σαυδάλιν ἐπὶ ὄψιν καὶ ἐπάρας τὰ 20
V 815 καταλέκτια, καὶ οὕτως ἀντιπερῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν. ὁ δὲ ναύτης
ὁ ὢν ἐν αὐτῷ τῷ καραβίῳ καὶ ἐλαύνων ἔκρουσεν ἐσφραῖς τοῖς τοῦ

13. ἐξήλθονεν P. 20. καράβην PV. 22. αὐτῷ om. R.

*sidem est ingressus, neque ullus hic vester adstat exercitus. Cui glorio-
sissimus Georgius, Isti, inquit, importores sunt, nec quietum veri dicunt.
Noster enim hic adest exercitus, et piissimus Princeps noster in vestra pro-
vinciis verbatum, hasque devorat omnia. Tum hisce dictis motus unus
ex Persis, gloriosissimum Georgium Chagani nomine convitia impetit.
Cui ille, Minime, ait, tua sunt in me convicia, sed Chagani. Illud etiam
ingesserunt Chagano, qui ad eum missi fuerant gloriosissimi Proceres:
Atqui licet tantas sint vires tuas, Periarum etiam auxilio indiges. Tum
Chaganus, Si velim, inquit, si mihi subitio veniant, amici tui mei sunt.
Rursum vero Proceres nostri dixerunt: Nequaquam dimittimus urbem
nostram: sed hic expectamus, dum tecum de his quae ad rem providentem
conducunt colloquamur: si ergo de pace nobiscum velle agere, nos dimittit.
Hosque tum ille dimisit. Eadem porro ipsa nocte, quae Dominicam praecedit,
singulari benigni ac misericordis Dei providentia, ad Chaganum
missi si legati, dum per Chelas Chrysopolim traiecerunt, in nostras naves
incidunt, quae quosdam ex Orphanotrophis vehabant, usque ex illis
Persis deprehensus est se ipsum in scapham, quam Sanderitis vocant,
pronum in faciem abiecit, stragulisque sese operuisse, ita Chrysopolim
traficere conatum. At nauta qui in navi erat, eumque rogebat, hoc an-*

ὀρφανοτροφείου, καὶ ἐπανάξαντες καὶ ἐπαρόντες τὰ καταλέκτια, R 904
καὶ εὐρόντες αὐτὸν τὸν Πέρσην τέλειον ὄντα καὶ κείμενον ἐπὶ D
ὄψιν, ἔσφαξαν καὶ ἐπῆραν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. τοὺς δὲ ἄλλους
δύο Πέρσας εἰς ἄλλο πλοῖον ἀντιπερῶντας χειρώσαντο μετὰ καὶ
6 τοῦ ταύτου, καὶ τούτους ἔωθεν ἤγαγον εἰς τὸ τεῖχος. καὶ τοῦ
μὲν ἐνὸς τῶν ζώντων κόψαντες τὰς δύο χεῖρας καὶ δῆσαντες εἰς
τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ σφαγέντος ἐν τῷ καράβῳ
ἔπεμψαν οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν Χαγάνον. τοῦ δὲ ἄλλου βλαθέν-
τος εἰς κάραβον καὶ ἀπεναχθέντος ζῆντος ἐπὶ Χαλκηδόνα, καὶ
10 ἐπιδειχθέντος τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐστὶν εἰς τὸν κάραβον, ἀπεκε- P 896
φάλισαν αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἔρριψαν εἰς γῆν τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ μετὰ γραμμάτων ἐχόντων οὕτως· ὅτι ὁ Χαγάνος μεθ' ἡ-
μῶν πάκτα πεπονηκῶς ἔπεμψεν ἡμῖν τοὺς παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
σταλέντας πρεσβευτάς, καὶ τοὺς μὲν δύο ἐν τῇ πόλει ἀπεκεφα-
15 λίσασκεν, τοῦ δὲ ἄλλου ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχετε τὴν κεφαλὴν. ἀπῆλθεν
δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς Χαλάς, καὶ
ἔβαλεν εἰς θύλασσαν μονόξυλα ὀφειλοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀντι-
πέραν καὶ ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν τοὺς Πέρσας κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν
αὐτῶν. τούτου δὲ γνωσθέντος, τῇ ἐσπέρᾳ ἔξ ἡμῶν ἀνέπλευσαν
20 κῆν ὁ κάραβοι ἐπὶ Χαλάς, τοῦ ἀνέμου ὄντος ἐναντίου, εἰς τὰ
μὴ συγχωρῆσαι τὰ μονόξυλα ἀντιπερῶσαι. καὶ ὑπέστρεψεν περὶ B

1. σπαίροντες P. Vide annot. ad Malalam p. 462. 19. 5. ἔωθεν
P. 7. καὶ τὴν P. 8. οἱ om. P. 10. ἐστίν] δι R. ib. τὸν om. P.
12. ὅτι γὰρ ὁ P. 19. ἡμέρα P. 20. κῆν ὁ κάραβος V, (κῆν)
ὁ, κάραβοι R, σκαφουάραβοι P. 21. περὶ] ἐπὶ P.

madverso, His qui ex Orphanotrophis erant, id dextra ianuit, qui confestim reductis ac sublevatis stragulis, Persam sanum ac incolumem in faciem jacentem iuventum interfecerunt, illiusque caput absciderunt. Alios vero duos Persas pariter in navi trajicientes, cum ipso nauta captos, intra moenia adduxerunt: ac alterum quidem ex superstitiibus, truncata prius utraque mana, ejusque collo alligata, una cum illius qui in navicula interfectus fuerat capite, ad Chaganum nostri transmisere. Alterum autem in navia conjectum, vivumque Chalcedonem deductum, ac Persis ostensum, in ipsa navi capite truncavit, eo in continentem ejecto, cum hocce scripto: Chaganus, iunctis nobiscum foederibus, vestros ad eum missos legatos ad nos transmisit, quorum duobus capita in urbe amputari iussimus: alterius vero eorum habetote caput. Abominandus deinde Chaganus, hoc ipse die Dominico, ad Chelas abiit, et trabarias in mare demisit, quibus in oppositam regionem trajiceret, secumque Persas, secundum eorum pollicita, adduceret. Quo cognito, eadem ipsa die, quidam ex nostris, solverunt naves cum suis scopis versus Chelas, vento licet contrario, quo trabarias a trajectu in ulteriorem ripam prohiberent. Ac sub

ἐσπέραν ὁ ἐπικατάρατος Χαγάνος εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἐπέ-
φθησαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πόλεως βρώσιμά τινα καὶ οἰαρία. ἦλθον
δὲ Ἐρμιτζίς ἕξαρχος τῶν Ἀβάρων εἰς τὴν πόρταν λέγων ὅτι Βαροῦ
πρᾶγμα ἐποίησατε τοὺς χθρὲς μετὰ τοῦ Χαγάνου ἀριστήσαντας,
ὅτι ἐρονεύσατε, καὶ πρὸς τούτοις ἐπέμψατε αὐτῷ τὴν κεφαλὴν ἑ
καὶ τὸν ἄλλον ἀποχειρισμένον. καὶ εἶπαν ὅτι Ἡμεῖς οὐ προσέ-
χομεν αὐτῷ. τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρας διαφαιούσης ἠδυνήθησαν
αὐτῶν μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν καὶ περᾶσαι
C πρὸς τοὺς ἐπόντισαν καὶ κατέσφαξαν πάντας τοὺς ἐν τοῖς μονο-
ξύλοις εὐρεθέντας Σκλάβους. 10

Ἐξῆλθον δὲ καὶ οἱ Ἀρμένιοι τὸ τεῖχος Βλαχερνῶν, καὶ
ἔβαλαν πῦρ εἰς τὸν Ἐμβολον τὸν παρεκεῖ τοῦ ἁγίου Νικολάου.
καὶ νομίσαντες οἱ ἐξειλήσαντες κολύμβω ἐκ τῶν μονόξυλων Σκλᾶ-
βοι Ἀβάρουσ εἶναι τοὺς ἰσταμένους παρὰ θάλασσαν, ὡς ἐκ τοῦ
πυρός, ἐκεῖ ἐξελθόντες ἐσφάγησαν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων. ἄλλοι δὲ 15
B 906 ἄλλοι Σκλάβοι ἐξεμλήσαντες κολύμβω, καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὸ μέ-
ρος ἔνθα ἴστατο ὁ ἄθεος Χαγάνος, ἐσφάγησαν κατ' ἐπιτροπὴν
αὐτοῦ. καὶ τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τῶν πρσβεσιῶν τῆς δεσπο-
D νης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μιᾷ ῥοπῇ ἢ διὰ θαλάσσης γέγονεν
αὐτῷ πτώσις. ἔξβαλον δὲ ὄλα τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν οἱ ἡμέ-
τεροι, καὶ μετὰ τὸ ταῦτα γενέσθαι ὑπέστρεψεν ὁ ἐπικατάρατος

7. διαφανούσης PV. id. οὐκ addit ante ἠδυνήθησαν P ex conie-
ctura Raderi et 9. Πέρσας, καὶ ἡμέτεροι, pro quo Πέρσας, εὐς
addebat Raderus. 11. ἐξῆλθον P. 12. ἔβαλον P. 13. 16. ἐξ-
λάσαντες P, ἐξηλήσαντες V.

vesperam reversus est abominandus Chaganus proxime ad urbis muros,
cui ex urbe esculenta quaedam et vina missa sunt. Veniens porro Er-
mitsis Avarachus ad portam, *Astox*, inquit, *perpetratis facinus*,
cum illos, qui heri cum Chagano pransi sunt, occidistis: ac praetores ipsi
unius caput, alterum vero manibus truncatum transmisistis. Cui nostri,
Nobis, inquit, ille minime curas est. Nocte ergo foras secundae, sub
diluclum non potuere eorum trabarino fallere nostras excubias, ac ad
Persas trajicere, Sclavis omnibus qui in trabariis laventi sunt, vel in
mare praecipitatis, vel a nostris interfectis.

Sed et Armenii ex Blachernarum muro egressi, ignem in Porticum,
quae aedi Sancti Nicolai adhaeret, immiserunt. Cumque Sclavi, qui ex
trabariis in mare natandi gratia se demiserant, Avaras esse, qui ad mare
stationem haberent, ex igne conflagrarent, huc venerat, ubi ab Armeniis
sunt interfecti. Pauci vero alii ex Sclavis natata evadentes, cum ad in-
pii Chagani castra pervenissent, illius jussu, trucidati sunt. Ac Deo
postmodum ita volente, et intercessionibus Dominae nostrae Deiparae,
uno momento, illius in mari accidit strages. Quippe universis trabariis

Χαγάνος εἰς τὸ φρωῦτον αὐτοῦ, καὶ ἤγαγεν τὰ μαγγανικὰ ἀπὸ τοῦ τείχους ἃ ἦν παραστήσας καὶ τὴν σουδαν ἦν ἐποίησεν, καὶ ἤρξατο καταλύειν τοὺς πυργοκαστέλλους οὓς ἐποίησεν, καὶ τῇ νυκτὶ ἔκασεν τὸ σουδῦτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, καὶ β τὰς χελώνας ἀποβυσώσας ἀνεχώρησεν.

Τινὲς δὲ ἔλεγον ὅτι οἱ Σκλάβοι θεωρήσαντες τὸ γεγονός V 316 ἐπῆραν καὶ ἀνεχώρησαν, καὶ διὰ τοῦτο ἠρραγκάσθη καὶ ὁ κατάρματος Χαγάνος ἀναχωρῆσαι καὶ ἀκολοθῆσαι αὐτοῖς.

Καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγεν ὁ ἄθεος Χαγάνος τῷ καιρῷ τοῦ πολέ- P 397
10 μου ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος μάστιγην οὖσαν. ἐδήλωσε δὲ ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν ἀναχωρεῖν ὅτι μὴ ὑπολάβητε ὅτι κατὰ φόβον ἀναχωρῶ, ἀλλὰ διὰ τὸ στενω-
θῆναι με εἰς δαπάνας καὶ μὴ ἐπιστῆναι με ὑμῖν ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ. ἀπέρχομαι δὲ καὶ φροντίσω δαπανῶν, καὶ ἔρχομαι ὀφεί-
15 λων ποιῆσαι ὑμῖν εἴ τι εἰργάσασθε εἰς ἐμέ. ζῶντων δὲ τῇ παρα-
σκευῇ νωτοφύλακας καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος, βάλλοντες αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ προόσια ἕως ὥρας ζ', καὶ
ὑπεχώρησαν, ἔκασαν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Κοσμᾶ B
καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλαχέρναις καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νι-
20 κολάου καὶ ὅλα τὰ περίε. εἰς μέντοι τὴν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης

7. ἀπῆρον P, ἐπῆρον R. ἰβ. καὶ supra verbum habet V, in m. supplet P. 9. δὲ om. P. 13. δαπάνην P, δαπάναν R. ἰβ. με om. P. 15. εἰργάσασθε PV. ἰβ. δὲ om. P. 18. ἐγ-
καύσαντες P. ἰβ. καὶ om. P.

in terram a nostris subductis, execrandus Chaganus in sua castra rever-
sus, reduci praecepit machinas omnes quas ante muros statuerat, fossam-
que quam fecerat diruit, turresque castellis instructas, quas erexerat: ac
vallis, et sedibus, ipsisque turribus castellatis ac testudinibus, corio prius
nudatis, incensis, recessit.

Quidam aiunt Sclavos, cum quod actum fuerat, vidissent, castris re-
lictis recessisse, eoque et execrandum Chaganum reverti illosque sequi
coactum fuisse.

A. C.

[Ol. Iph.]

Sed et illud dixit impius Chaganus, dum bellum flagraret: *Femine ego conspicio egregie vestitam, absque ullo comitatu per moenia discurrentem.* Quinetiam cum in procinctu esset ad recedendum, haec nostris nuntiavit: *Nolite existimare praes metu me recedere, sed inopia commectus, et quod tempore minus idoneo vos fuerim aggressus. Proficiscor igitur, annonae comparandae operam daturus, ac postmodum rediturus, os vobis facturus quas in me perpetrastis.* Manserunt die Veneris extremi agminis custodes equites circa loca proxima moenibus, eodemque die in multa suburbana usque ad horam septimam immisso igne, recesserunt; incensis praeterea aede Sanctorum Cosmae et Damiani, et Ecclesia Sancti Nicolai, locisque circumjacentibus. Ecclesiam vero Dominae nostrae

ἡμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἁγίαν σοφὸν εἰσελθόντες οἱ ἐχθροὶ οὐδέκ' ἠδυνήθησαν παντοίως τῶν ἐκείσε καταβλάσκει, τοῦ θεοῦ τῆ προεβίβα τῆς ἀφράτου μητρὸς αὐτοῦ οὕτως εὐδοκίωσας, ἐπελήθησαν δὲ τὸν ἐνδοξότατον κομμαρκιάριον εἰς τὸ διαλεχθῆναι αὐτῷ. καὶ ἐδήλωσεν αὐτῷ Βόνος ὁ πανεύφημος μάλιστα οὕτως: ὅτι μὲν μέχρι τοῦ παρόντος ἐγὼ τὴν ἔξωσιν εἶχον τοῦ λαλήσαι καὶ πακτεῖσθαι μετὰ σοῦ· νῦν δὲ κατέλαβεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν Θεοπότου μετὰ τοῦ Θεοφυλάτου στρατοῦ. καὶ C ἰδοὺ ἀντιπαρῶ καὶ ἐπακολουθεῖ σοι ἕως τῆς χώρας σου. καὶ λαλεῖτε μετὰ ἀλλήλων.

R 908 Ἰδοὺ. ἰ. εἶ. μετὰ ὑπ. Ἡρακλείου Ἀθροίστου τὸ εἶ.

Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ιανουαρίου μηνὸς γράφεται, τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τέου Κωνσταντίνου ἔτος ἰ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίθη τὸ τεῖχος περὶ τοῦ οἴκου τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς Θεοτόκου, ἔξωθεν τοῦ καλουμένου Πτεροῦ. 15

D Τούτῳ τῷ ἔτει μνη ἀρταμισίῳ, κατὰ Ῥωμαίους μαῖῳ, κ' ἐτελεύτησε Βόνος ὁ τῆς ἀσπίμου μητρὸς, γενόμενος μάλιστα, καὶ ἀπέτιθη τὰ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ σептὸν μοναστήριον τοῦ

4. ἐπελήθησαν P. 12. καὶ τῆς P. 13. ἔτει R, ἔτος P. 15. Post Πτεροῦ addit P Τῷ ἰ. ἔτει (τὸ ἰ. ἔτος R) τῆς βασιλείας Ἡρακλείου ἐκτίθη τὸ τεῖχος ἔξωθεν Βλαχρονῶν, καὶ ἀπεκλείθη Ἰσάθων ὁ πατὴρ τῆς παραγίας Θεοτόκου, καὶ ἡ ἁγία σοφός· πρὶν γὰρ ἔξωθεν τοῦ τεύχους ἦν (αποῆν γὰρ ἔξωθεν R): *) quae in margine ab recentiori manu scripta habet V. 16. μαῖου P.

Anni a. m. c. Deiparae, et in Sanctam Arcam, ingressi hostes, nihil omnino evertat vel labefactare potuerunt, Deo, intemeratae illius Matris intercessionibus, ita permittente. Expetierunt autem in illius colloquium gloriosissimum Commerciarium: quibus sic nuntiavit Bonus laudatissimus Magister: *Nactenus quidem data mihi fuit potestas ut tecum agerem, ac tractarem de pace: nunc vero piissimi nostri Domini frater una cum exercitu caeli mox trajecturus, ac te in regionem tuam comitaturus, ubi invicem de pace tractabitis.*

6135. 627. XVII. Ind. xv. Post Cons. Heraclii Augusti XVI.

Et ab ipso die XII. mensis Januarii, scribitur, *Imperii Heraclii Constantini anno xv.*

Hoc anno constructus est murus circa aedem Dominae nostrae Dei genitricis, extra locum Alam dictum.

Hoc ipso anno, mense Artemisio, secundum Romanos Maii xi. mortem obiit Bonus inclitae memoriae, Magistri dignitate cohonestatus, il-

*) xv. anno Heraclii imperii, excitatus est murus extra Blachernas, aedemque sanctissimae Dei Genitricis, una cum sacra Arca, intra urbem inclusus est; erat enim antea extra moenia.

ἁγίου Γεωργίου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου, πλησίον τῆς Χρυσῆς Πύργας.

τῆς Ὀλυμπιάς.

Ἰνδ. α'. ιη'. μετὰ θπ. Ἡρακλείου Λιγούστου τὸ ιζ'.

5 Καὶ ἀπὸ κβ' καὶ αὐτῆς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς γράφεται, P 398 τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου ἔτος ις'.

Τῷ ιη' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου καὶ μετὰ θπατίας ιζ' καὶ ις' ἔτει τῆς βασιλείας Ἡρακλείου νέου Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, τῆ ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἰνδικτιώνος α', ἡμέρᾳ 10 πρώτῃ, ἀπὸ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, ἀνεγνώσθησαν ἀποκριθεὶς ἐπ' ἄμβωνος ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, σταλεῖσαι ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως, δηλοῦσαι τὴν πῦσιν Χοσδρόου καὶ τὴν ἀναγύρευσιν Σειροῦ V 317 τοῦ Περσῶν βασιλέως, αἰτινας ἔχουσιν οὕτως.

15 Ἀλαλάξτε τῷ θεῷ πᾶσι ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν Β εὐφροσύνῃ, εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ γινώτε ὅτι κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ ἐσμεν καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. εἰσελθετε εἰς τὰς ἀλλὰς αἰτῶν ἐν ὕμνοις καὶ ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε 20 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι Χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλαος αὐτοῦ, ἕως γενεῶν καὶ γενεῶν ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. εὐφρανθήτωσιν

3. τῆς Ὀλυμπιάς om. R. 7. ἔτει om. P. 9. μηνος V. 10. Πεντηκοστῆ] N V. 13. Χοσρόου P. 16. 18. εἰσελθετε P. 17. ἐστὶ θεός P.

Husque corpus in venerabili Monasterio Sancti Joannis Praecursoris et Baptistae, quod Studii appellatur, juxta portam Auream, depositum est.

CCCLII. Olympias.

628. xviii. Ind. i. Post Cons. Heraclii Augusti XVII.

Et ab ipso die xpii. mensis Januarii, scribitur, Imperii Novi Constantini anno xvi.

Anno imperii Heraclii xviii. post Consulatum xvii. et xvi. imperii Heraclii Novi Constantini filii ejus xvi. xv. Maii mensis die, feria i. ipso Pentecostes festo, lectae sunt ex Ambone in sanctissima Magna Ecclesia literae missae ex Oriente ab Heraclio plissimo Imperatore nostro, quae Choroae casum, et inaugurationem Siroae Persarum Regis nuntiabant, haec verbis conceptas.

„Exultate Deo omnis terra; servite Domino in laetitia, introite in conspectu ejus in exultatione, et scitote, quoniam Dominus ipse est Deus: Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos populus ejus sumus, et oves pascuae ejus. Introite in tabernacula ejus in hymnis, et cónfitemini illi. Laudate nomen ejus, quoniam Christus Dominus, in saeculum misericordia ejus: usque in generationem et generationem veritas ejus. Laetentur caeli, et

οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιῶσθω ἡ γῆ καὶ τεροφθῆτω ἡ θάλασσα καὶ
 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ αἰνοῦντες καὶ δοξολογῶντες
 εὐχαριστήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, χαίροντες ἐπὶ τῷ ἁγίῳ
 αὐτοῦ ὀνόματι χαρὰν μεγάλην. ἔπεσεν γὰρ ὁ ὑπερήφανος καὶ
 Θεομάχος Χοσρόης. ἔπεσεν καὶ ἐπτωματίσθη εἰς τὰ καταχθόνια,⁵
 καὶ ἐξωλοθρεύθη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὁ ὑπεραιρόμενος
 καὶ λαλήσας ἀδικίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενιώσει κατὰ τοῦ κω-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀγνάτου
 μητρὸς αὐτοῦ τῆς εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς μετ' ἡχοῦς. ἐπέστρεψεν¹⁰
 ὁ πόνος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐ-
 τοῦ κατέβη ἡ ἀδικία αὐτοῦ. τῇ γὰρ κθ' τοῦ παρελθόντος φε-
 βρουαρίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης πρώτης ἐπινημῆσεως, τῆς τε-
 ραχῆς αὐτῷ γενομένης ὑπὸ Σειρολου τοῦ πρωτοτόκου αὐτοῦ υἱοῦ,
 καθὼς δι' ἐτέρας ἡμῶν καλεύσεως ἐσημάνωμεν ὑμῖν, καὶ πάντων¹⁵
 τῶν ἐκείσε Περσῶν ἀρχόντων τε καὶ στρατευμάτων μετὰ καὶ πα-
 τὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀπὸ διαφορῶν τόπων συναχθέντος ἀπὸ τοῦ
 καταράτου Χοσρόου συνδραμόντων τῷ μέρει Σειρολου μετὰ καὶ
 Γουρδανάσπα τοῦ πρὶν ἐξάρχου τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ, ἐπειθ-
 δευσαν ἐκείνος ὁ Θεομισήτος Χοσρόης φυγῆ χρήσασθαι, καὶ συ-²⁰
 σχεθεὶς δέσμιος ἐβλήθη ἐν τῷ νέῳ κασιτέλλῃ τῷ κτισθέντι παρ'
 αὐτοῦ ἐπὶ παραφυλακῇ τῶν παρ' αὐτοῦ συναχθέντων χη-
 μάτων.

6. ἐκ τῆς γῆς P. 7. ὑπερηφανεία PV. 18. Χοσρόου P et V a correctore.

exultet terra, et omnia quae in eis sunt. Et omnes Christiani laudantes et benedicentes gratias agamus soli Deo, gaudentes in nomine sancto ejus gaudium magnum. Cecidit enim superbus et perduellis Dei Chosroes. Cecidit, et praecipitatus est ad inferos, et deleta est de terra memoria ejus. Superbus ille et loquens iniquitatem in superbia et contemptu adversus Dominum nostrum Jesum Christum, verum Deum et intemeratam ejus matrem, benedictam Dominam nostram Dei Genitricem semperque Virginem Mariam. Periit impius cum sonitu. Conversus est labor ejus in caput ejus, et in verticem iniquitas ejus descendit. Nam xxiv. Februarii praeteriti mensis, prima Indictione, seditione in eam mota ab ipsius filio primogenito Syroae, quemadmodum in alia justificatione verbis exposuimus, Persarum omnibus proceribus ac universo exercitu. copiisque ex variis regionibus conductis, ab exercendo Chosroae ad partes Syroae, cum Gurdanaspa Persici exercitus prius duce transuentibus, idem Deus invisus Chosroes, dum fugam meditatur, captus vinculusque in novam castrum, ab ipsemet ad recondendas servandasque ab eo collectas pecunias extructum conjectus est."

Και τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ φεβρουαρίου μηνός Συροίον στε-
φθέντος και ἀναγορευθέντος βασιλέως Περσῶν, και τῇ κη' τοῦ P 899
αὐτοῦ μηνός, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν Θεομίσσητον Χοσροῦν τὰς δ'
ἡμέρας σιδηροδέσμιοι ἐν πάσῃ ὀδύνῃ, ἀντίλε τὸν αὐτὸν ἀγνώ-
5 μονα και Θεομάχον και ἱπερήφανον και βλάσφημον πικροτάτω,
θανάτω, ἵνα γινῶ ὅτι Ἰησοῦς ὁ τεχνεὺς ἐκ Μαρίας, ὁ σταυρω-
θεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καθὼς αὐτὸς ἦν γράψας, εἰς ὃν ἐβλασ-
φήμησε, Θεὸς παντοδύναμὸς ἐστίν, και ἀπέδωκεν αὐτῷ κατὰ
τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα αὐτῷ. και ἐν τῷ μὲν βίω τούτῳ οὕτως
10 ἀπώλετο ὁ Θεομάχος ἐκεῖνος. ἀπῆλθε δὲ τὴν ὁδὸν Ἰούδα τοῦ
Ἰσκαριώτου τοῦ ἀκούσαντος ἀπὸ τοῦ παντοδυνάμου ἡμῶν Θεοῦ
ὅτι καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ μὴ γεννηθῆναι, εἰς τὸ πῦρ τὸ B
ἀκατάσβεστον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ Σατανᾷ και τοῖς ἀξίοις αὐ-
τοῦ ἀπῆλθεν.

15 Διὸ δὲ τῆς ἐτέρας ἡμῶν κελύσεως τῆς γενομένης παρ'
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν τοῦ πλησίον τοῦ Καν-
ζάκων, τῆς περιεχοῦσης τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ ὀκτω- R 912
βρίου μηνός μέχρι τῆς ιε' τοῦ μαρτίου μηνός, ἐσημάναμεν τὸ
πῶς ὁ Θεὸς και ἡ δέσποινα ἡμῶν ἡ Θεοτόκος συνέπρωξεν ἡμῖν τε
20 και τοῖς φιλοχριστοῖς ἡμῶν ἐκστρατεύμασιν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀνθρω-
πίνην και τὸ πῶς ἔφυγεν ἐνώπιον ἡμῶν ὁ Θεομίσσητος και ἀνά-
σκαφος Χοσροῦς ἀπὸ τοῦ Δασταγερχοσῦρ ἐπὶ Κτησιφῶντα και V 818
πῶς ἀπώλοντο τὰ παλάτια αὐτοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς C

2. ἀνηγορευθέντος P. 8. παντοδύνατός P. 18. τὸ om. P.

„xxv. autem ejusdem mensis Februarii, Syros coronato et Rege Per-
sarium inaugurato, ac xxviii. ejusdem mensis, cum Deo exosus Chosroes
quartum jam diem in vinculis, omnibus excruciatibus doloribus, exegisset,
ingratum illum et perduellem Dei, superbumque ac blasphemum Chos-
roea acerbissimo mortis genere Syros sustulit, uti sciret Jesum ex Ma-
ria natum, et a Judaels crucifixum; quemadmodum ipse scripserat, et
quem convitiis incesserat, omnipotentem esse Deum, illique retribuere,
prout a nobis ipsi rescriptum fuerat. Et ille quidem Dei perduellis in
hac vita periiit. Abiit autem per viam Judae Iscariotae, qui ab omnipo-
tente Deo nostro audierat, Bonum erat homini illi si natus non fuisset.
Abiit in ignem non extinguendum, paratum Satanae et aequalibus ejus.“

„In alia autem a nobis data vobis jussione, ex castris nostris ad
Cauzaca, quae continebant acta a xvii. Octobris usque ad xv. Martii
significavimus, quo pacto Deus, et Domina nostra Deipara, nobis, Chri-
stoque dilectis copis nostris succurrerit, et quomodo in ipso conspectu
nostro Deo exosus et e tumulo refodiendus Chosroes a Dastagerchosare
ad Ctesiphontem usque fugam capessierit, suaque Palatia amisserit cum

Περσικῆς πολιτείας, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠβουήθη, Σειρόης ποιήσασθαι τὴν κίνησιν κατ' αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι ἡμῶς τὴν κέλευσιν ἐκείνην καὶ στείλαι αὐτὴν τῇ ἐ' τοῦ παρόντος μαρτίου μηνός, ἐν τῷ φροντίζειν τοῦ γνῶναι ἡμᾶς ἕνεκεν Χοσδρόου καὶ Σειροίου τὰ παρακολουθήσαντα καὶ πέμψαι ἡμᾶς ἐν δὲ διαφόροις τόποις, καὶ ἕως τοῦ Σιαρσοῦρων καὶ ἕως τοῦ μικροῦ Ζάβα, τοῦ Καλχάς, τοῦ Ἰεσδέμ, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς ὁδοῖς ἐκ τε τῶν εὐτυχεσιότατων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων καὶ ἐκ τῶν Σαρακηνῶν τῶν ὄντων ὑπὸ τὴν φιλόχριστον ἡμῶν πολιτείαν, διὰ τὴν ὡς εἴρηται, γνῶναι ἡμᾶς ἀκριβῶς τὰ ἐκεῖσε κινήθεντα, τῇ π' τοῦ αὐτοῦ μαρτίου μηνός ἤνεγκαν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν τὸ πλησίον τοῦ Κανζάκων οἱ τῆς σκούκας ἕνα Πέροην καὶ ἕνα Ἀρμένιον, οἵτινες ἐπέδωκαν ἡμῖν ἑπομνηστικὸν γεγόμενον πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τινος ἀδσηκρητίς Περσῶν, ἔχοντος ὄνομα Χοσδάη, καὶ ἀξίωμα Ῥασνᾶν, περιέχον ὅτι Σειροίου ἀναγορευθέντος βασιλέως Περσῶν ἀπέλυσεν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχόντων πρὸς ἡμᾶς καὶ ἑπομνηστικοῦ αὐτοῦ Σειροίου γεγομένου πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὅτι καταλαβὼν εἰς τὸ Ἀρμαν συνεῖδεν τοῦ ἀπολιῶσαι πρὸς ἡμᾶς τοὺς προειρημένους δύο ἄνδρας ἐπὶ τῷ πεμφθῆναι τινὰς τοὺς ὀφειλοντας ἀβλαβεῖς διασωῶσαι αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐγγνώσθη ἡμῖν διὰ τὸ θεωρῆσαι αὐτὸν πολλὰ ση-

P 409 νώματα Περσῶν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀναιρεθέντα ἀπὸ τοῦ εὐτυχεσιό-

2. Σειροίης P sola. 4. ἕνεκεν P. id. Χοσρόου P, erro 8 V.
 7. Καλχάς P. 9. φιλοχρίστην P. 11. ἤνεγκαν P. id. ἀπληκτον V.
 13. ἀπέδωκαν P. 14. ἀσηκρητίς P. 15. Ἀξίωμα ρασνᾶν V, Ἀξίωμα ρανᾶν P. id. ὅτι om. V.

Regni Persici Provinciis, ac demique hac ratione commovere adversum illum seditionem Siroes potuerit. Post scriptam vero hanc nostram missionem, eamque missam xv. die presentis mensis Martii, dumque Choroen inter et Siroea postmodum contigerint explorare satagimus, missi in varia loca, atque ad Siarsura, parvum Zabas, Chalcas et Jedaen, utraque via, tum ex felicissimis castris nostris, tum ex Saracenis in nostro imperio subjectis, ut quemadmodum praefati sumus, motus qui isti sunt, certo resciremus, adduxerunt ad nos excubitores in castra ad Cazaca Persam unum, et alterum Armenium, a quibus perrepta nobis est Epistola a quodam Persarum Secretario cui nomen est Chosdae et Aximaranan, ad nos scripta, qua missum se significabat a Siroe in Persarum Regem proclamato, cum aliis proceribus, et ipsius Sirois ad nos litteris: cumque ad Arman pervenisset, visum sibi esse ut duos istos viros ad nos mitteret, quo vicissim seque ac socios tuos incolumesque deducerent, a nobis mitterentur. Ut autem illum sibi timere intelleximus, et eo quod in itinere multa Persarum cadavera, atque atque ad tria circi-

του ἡμῶν στρατοῦ ἀπὸ τοῦ Ναρθάν περι τὰ γ σκηνώματα, καὶ
 ὅτι ἐκ τούτου δειλιάσας ἐφοβήθη χωρὶς τῶν διασωστῶν καταλα-
 βεῖν πρὸς ἡμᾶς. καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπέκλισα-
 μεν πρὸς αὐτοὺς Ἑλλάν τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην τὸν ἐπί-
 5 κλην Βαρσοκὰ καὶ Θεόδοτον τὸν μεγαλοπρεπέστατον δροσγγά-
 ριον μετὰ νεωτέρων καὶ π' ἵππων ἀδιστράτων σελλαριων ὀφειλόν-
 των ἀπαντηθῆναι καὶ διασῶσαι αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. μετ' αὐτῶν
 δὲ συνείδαμεν πέμψαι καὶ Γουσανάσπιαν τὸν Ῥαζεὶ τὸν χιλίαρ- R 914
 10 χῆ ἐγένετο μετὰ τοῦ Σειρολου καὶ Χοσρόου. καὶ τῇ λ' τοῦ μαρ- B
 τίου μηνὸς ἐδεξάμεθα ἀπόκρισιν ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν τῷ
 πλησίον τοῦ Κανζάκων ἀπὸ Ἑλλία καὶ Θεοδότου καὶ Γουσανάσπα
 ὡς ὅτι μέγαν χεμιῶνα εἶρον εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζάρα, καὶ ὅτι ἐξέ-
 λαβον ἐκ τῶν καστειλλίων Πέρσας καὶ ἄλογα, καὶ οὕτω κόπτοσσι
 15 τοὺς χιόνας, καὶ ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς πλησιᾶσαι ἐν τοῖς μέρεσιν
 ἐκείνοις τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς πεμφθέντας ἀπὸ Σειρολου τοῦ βα-
 σιλέως, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ μέγαν χεμιῶνα γενέσθαι οὐκ ἠδυνήθη-
 σαν ὑπερβῆναι τὸ ὄρος τοῦ Ζάρα. καὶ ἐκ τούτου ἐγνωμεν ἡμεῖς
 καὶ πάντες οἱ τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν ἐκστρατευμάτων ἐπὶ τὸ
 20 πλέον ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ εὐμένεια καὶ ἀγαθότης ᾠδήγησεν ἡμᾶς καὶ C
 ὀδηγῆ καὶ διασώζει. εἰ γὰρ συνέβη ἡμῶς ὀλίγας ἡμέρας ἐμβραδυ-

1. στρατοῦ om. R, in m. post σύντοξεσάτον suppleus στρατοπέδου.
 12. τοῦ om. P. . . . ib. καὶ postremum om. R, unciis inclusit P.
 13. ἐξέβαλον V, ἐξέβαλλον P. 14. Πέρσων P. 21: ἐμβραδυ-
 ναι PV.

ter millia, a fellestissimis copiis nostris interfectorum versus Narban vide-
 ret, absque conductoribus nos convenire vereretur: xxv. ejusdem Martii
 mensis ad illos misimus gloriosissimum Magistrum militem Elliam, cogno-
 mento Barsoca, et Magnificientissimum Theodorum Drungarium, cum de-
 lecta juventute, ac xx. equis dextrariis sella instructis, qui illis occurre-
 rent, eosque ad nos deducerent. Placuit etiam his adjungere Gusdana-
 span Rusei filium, Persicaram capiarum Tribunum, qui ad nos venerat,
 cum inter Siroen et Chosroen tumultus primum exarsit, xxx. porro Mar-
 tii mensis dum in ipsis nostris castris juxta Cansaca versaremur ab Ellia,
 Theodoro et Gusdanaspa responsum accepimus, quo nobis significabant
 se in altissimas nives in monte Zara incidisse, misumque sibi ex castel-
 lis Persam, cum animalibus seu equis, sicque nives discidisse: legatos
 vero a Siroe Rege missos, hisce proximos esse ubi tum degebat parti-
 bus se accepisse, sed propter immodicas nives, montem Zaram superare
 non potuisse. Unde maxime percepimus, nos una cum Christi-amanibus
 copiis nostris, Dei clementiam et bonitatem omnino deducere tutosque ac
 incolumes servare. Etenim si vel paucos dies cunctati ad montem Za-

- ναι ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Ζάρα, καὶ εἰδ' οὕτω γενέσθαι τὸν χειμῶνα,
 δαπανῶν τοσούτων μὴ εὐρανομένων ἐν τοῖς τόποις ἐκεῖνοις, ἢ
 μεγάλην βλάβην εἶχον ἀλθεῖν τὰ εὐτυχέστατα ἡμῶν ἐπιτραπέ-
 ματα. ἔξοτε γὰρ ἐκινήσαμεν ἐκ τοῦ Σιερσοῦρον, τοσιέστιν
 ἀπὸ τῆς κδ' τοῦ φεβρουαρίου μηνός, μέχρι τῆς λ' τοῦ μαρτίου
 μηνός οἷα ἐνέδωκεν χειρῶν. ἀλλὰ διὰ τοῦ Θεοῦ ἐλθόντες ἐπὶ
 V 819 τὰ μέρη τοῦ Καυζάκων ἠΰφραμεν δαπάναις πολλὰς καὶ ἀνθρώπων
 D καὶ ἀλόγων, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Καυζάκων ἐμείναμεν, τε-
 λεία οὔση καὶ ἐχούση περὶ τοὺς τρεσχιλλοὺς οἴκους, καὶ ἐν τοῖς πέ-
 ριξ χωρίοις, ὅστε δυναθῆναι ἡμᾶς τοσαύτας ἡμέρας ἐν ἐνὶ τόπῳ
 ἐπιποῆσαι· καὶ ἐκελεύσαμεν τοῖς τῶν φιλοχρίστον ἡμῶν ἐπιτρα-
 τευμάτων ἵνα τὰ ἄλογα αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῆς πόλεως βά-
 λωσι διὰ τὸν γενόμενον χειμῶνα καὶ ἵνα πρὸς ἕνα ἵππον εἰς ἑκα-
 στος αὐτῶν ἔχη εἰς τὸ ἀπληκτον ἡμῶν· πλησίον γὰρ αὐτῆς τῆς
 πόλεως ἔστιν τὸ φραστόν ἡμῶν· ὃ γὰρ βασιμάνας τῆς πόλεως ἵ-
 τοῦ Καυζάκων καὶ πάντες οἱ κτήτορες αὐτῆς, ἤντικα ἔμαθον ὑπερ-
 βῆναι ἡμᾶς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ζάρα, ἐνεχώρησαν καὶ εἰς ὄρεινους
 P 401 τόπους ἀπῆλθον εἰς ὀχυρώτερα καστέλλια. ἤντικα δὲ ἐδεξάμεθα
 τοὺς δύο ἀνθρώπους τοὺς κειρομένους ἀπὸ Σιερσοῦρον τοῦ βασι-
 λείως Περσῶν, τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν, τοσιέστιν τὸν Πίραση, ἀπι-
 R 916 λῶσαμεν μετὰ καὶ ἑτέρον ἀνθρώπον πρὸς τὸν βασιμαμὰν τοῦ
 Καυζάκων, ἀπὸ μ' ἑκατῶν ὄντα καὶ εἰς καστέλλιν ὀχυρόν, καὶ

4. ἔξοτε V, ἐξοτε P. 13. ἑκαστος P. 14. ἔχη] ἔχη VR,
 ἐκί P. ib. τῇ P. 15. βασιμάνας R. 16. ἔμαθον P.
 18. ἀπῆλθον P. 21. βασιμαμῶν P. 22. καστέλλιν P, καστέ-
 λων R.

rum fuisset, ac deinde ejusmodi nives immodice decidissent, tam in
 illis locis annonae copia deficiente, in magnas praesens difficultates in-
 duceret noster exercitus. Ex quo enim, ex Siarsuris castra movimus, sci-
 licet a xxiv. Februarii mensis, usque ad xix. Martii mensis, nungere nos
 coegit. Verum, Deo juvante, cum in Caszacoorum regionem venissemus,
 magnam commentus copiam invenimus, tum hominum, tum equorum: sed
 et in ipsa Caszacoorum urbe mansimus, sat ampla, quaeque domos ter
 mille complectitur, tum etiam in vicinis locis; ita ut complures dies in
 loco morari nobis liceret, praecipimusque copiis nostris Christi amati-
 tibus, ut equos suos in urbis aedes propter nives ingruentes deducerent,
 ita ut ex militibus singuli equum unicum in castris servarent: proxime
 enim hanc urbem ea sunt. Berismanus enim urbis Caszacoorum, civisque
 illius emses, ut montem Zaram nos superare intellexerat, recesserunt, ac
 in montes et in munitiona castella confugerunt. Ut vero duos illos viros
 a Sivo Persarum Rege missos recepimus, alterum ex his, Persam scilicet,
 uno cum aliis ad Berismanem Caszacoorum, qui a xl. militibus ab-
 erat, et in munitiona castellum se recesserat, misimus, data ad illum lre-

ἐποιήσαμεν πρὸς αὐτὸν ὑπομνηστικῶν ἵνα κἂν ἕ' ἄλογα λόγῳ τῶν
 πρεσβευτῶν ἐντρέψῃ, εἰς τὸ ἐν συντόμῳ καὶ ἀνεμποδίστως ἀπει-
 θεῖν αὐτοὺς πρὸς Συροῦν βασιλέα Περσῶν. καὶ δεξάμενος τοὺς
 πεμφθέντας παρ' ἡμῶν ὁ βαρσιμανῆς καὶ τὸ τοιοῦτον ἡμῶν
 8 ὑπομνηστικῶν, ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰσήμησεν καὶ ἑμᾶς καὶ Συ-
 ροῦν βασιλέα Περσῶν καὶ αὐτὸς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐκεῖσε. B
 ἐπληροφορήθησαν γὰρ ἐκ τοῦ πεμφθέντος Πέρσου ἀπὸ τοῦ
 πρεσβευτοῦ ὅτι ὁ θεομάχος Χοσρόης ἀπώλετο καὶ ὅτι βασιλεὺς
 10 τῆς ὅτι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐγκλεισθέντα αὐτῶ τὰ ἄλογα τῶν
 πρεσβευτῶν ἐνεντρέπῃ ποιεῖ, καὶ ἡνίκαι δέξεται δευτέραν ἡμῶν
 κλέυσειν περιέχουσαν καταλαβεῖν τοὺς πρεσβευτάς, πρὸς ἡμᾶς
 αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ὁ βαρσιμανῆς ἔρχεται φέρων τὰ τοιαῦτα ἄλογα,
 15 δφελλων πᾶσαν ὑπουργίαν καὶ δουλείαν ἐκτελεῖσαι. ἐπιποισάντων
 15 δὲ ἡμῶν ἐν αὐτῶ τῷ ἀπλήκτῳ τῷ πλησίον τοῦ Κανζᾶκων ἕως C
 τῆς τρίτης τοῦ ἀπριλίου μηνός, ἐπεκατέλαβεν Φαιᾶκ ὁ ἀδση-
 κρητίς ὁ καὶ Ρασνᾶν περὶ ὥραν δευτέραν, κυριακῆς ὄσης. καὶ
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐδεξάμεθα αὐτόν, καὶ ἐπέδωκεν ἡμῖν ὑπομνηστι-
 20 κῶν Καβάτων τοῦ καὶ Συροῦ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περ-
 20 σῶν, περιέχοντα τὴν ἀναγέρισιν αὐτοῦ καὶ ὅτι θέλει μεθ'
 ἑμῶν καὶ μετὰ ἐκάστου ἀνθρώπου εἰρήνην ἔχειν. συνίδαμεν οὖν
 τὸ ἴσως τοῦ ὑπομνηστικῶν Καβάτων τοῦ καὶ Συροῦ τοῦ ἡμερω-

1. ἕ' P. 3. Συροῦν P sola. 16. ἀδσηκρητίς P. 17. Ρασνᾶ P.
 18. ἀπέδωκεν P. 19. καὶ om. P. 22. τῶν secundum om. P.

ris, quibus mandabatur, uti equos VII. pro legatis pararet, quo expeditis
 ac sine ullo impedimento ad Siroen Regem possent proficisci. Baris-
 manas vero, acceptis ab Imperatore missis legatis, nostrisque sacris literis,
 et qui tum cum illo aderant, nos et Siroen Persarum Regem, per multas
 horas, fastidis acclamationibus laudibusque prosecuti sunt. A legato quippe
 illo Persa, perduellem Dai Chosroen perisse, Regemque Siroen precia-
 matum certiores erant facti. Rescripsit deinde nobis idem Barismanas,
 equos se, sicut a nobis mandatum fuerat, instruxisse, et cum altaram no-
 stram jussionem acceperit, qua legatorum adventus sibi significaretur, se
 quamprimum ad nos accessurum, equisque confestim adductis, officia sua
 servitiumque omnia praestiturum. Cum igitur in hisdem ad Canzaca posi-
 tis castris essemus morati usque ad III. mensis Aprilis diem, qui in Do-
 minicam incidit, advenit Phalaeus Regi A Secretis, qui et Rharna voca-
 batur, circa horam secundam, eundemque hac ipsa hora excepimus, liti-
 ris a Cabata Siroe clementissimo Persarum Rege, quae ejus inaugura-
 tionem continebant, quibusque nobiscum, et cum quovis hominum, pacem
 habere velle significabat, ab illo acceptis. Visum ergo nobis est clemen-
 tissimi Cabatae Sirois literarum exemplar huius nostrae ad vos jussit

- τάτου ὑποτάξει τῇ παρούσῃ ἡμῶν κιλεύσει, εἰδ' οὕτω δὲ καὶ τὸ
 παρ' ἡμῶν ἀντιγραφὴν αὐτῷ ὑποτάξει. ἕως δὲ τῆς ἐβδόμης τοῦ
 D Ἀπριλίου μηνὸς ἐν αὐτῷ τῷ ἀπλήκτῳ ἡμῶν ἐποιήσαμεν τῷ πλη-
 σίον τοῦ Κανζάκων, τουτέστιν τὰς κζ' ἡμέρας, καὶ τῇ ὀγδῆ
 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπελύσαμεν τὸν αὐτὸν Φαιάκ τὸν ἀσηκῆτις
 τὸν καὶ Ῥισοῦν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον θεραπεύσαντες αὐτὸν καὶ
 πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα
 εὐνόηλητα, καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτοῦ Εὐστάθιον τὸν μεγαλο-
 πρεπέστατον ταβουλάριον. καὶ οὕτω θαρρόμεν εἰς τὸν κύριον
 R 918 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ παντοδύναμον θεὸν καὶ
 εἰς τὴν δέσποιναν ἡμῶν τὴν θεοτόκον, ὅτι πάντα τὰ καθ' ἡμῶν
 πρὸς τὴν ἀγαθότητα αὐτῶν ἔχουσι διοικῆσαι.
- V 320 Καὶ ἡμεῖς δὲ τῇ ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐκινήσαμεν σὺν θεῷ
 P 402 ἐκ τοῦ ἀπλήκτου ἡμῶν, ὀφειλοντες τῇ ὀδῷ ἡμῶν χρῆσασθαι τῇ
 ἐπὶ Ἀρμενίαν. ἀλλὰ καλῶς ποιεῖτε ἀδιαλείπτως καὶ ἐκτενέστερον
 εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀξιώσῃ ἡμῶν, ὡς ἐπιθυμοῦ-
 μεν, ἰδέσθαι ἡμῶν.

6. Παρῶν P. 13. ἡμῶν P. id. κ' R. 15. ἀδιαλήπτως PV.
 16. ἀξιώσει PV.

subjungere, ut et quid ad illas deinde rescripserimus. A septimo igitur mensis Aprilis die, in illis nostris ad Canzaca castris xxvii. dies ex-
 gimus; ac ejusdem mensis octavo, ipsum Pheacum A Secretis, Rharnas
 appellatum, honorifice quantum licuit acceptum, ut et qui cum illo erat,
 dimisimus; habebat enim secum promiscuum famulitium. Cum illo vero
 misimus magnificentissimum Tabularium Eustathium. Atque ita confidi-
 mus Dominum nostrum Jesum Christum bonum et omnipotentem Deum,
 et Dominam nostram Dei Genitricem res omnes nostras secundum eorum
 clementiam curaturos."

„Nos porro ejusdem mensis die viii. Deo auspice, castra movimus,
 in Armeniam iter facturi. Vos autem bene valete, continnasque ac in-
 defessas orationes ad Deum fundite, que, sicut percipiamus, vos qua-
 primum revisere nobis largiatur.“

Ἰσον ὑπομνηστικοῦ γενομένου ἀπὸ Καβάτου τοῦ καὶ
Σειροίου τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως Περσῶν πρὸς
Ἡράκλειον τὸν εὐσεβέστατον καὶ θεοφύλακτον
ἡμῶν βασιλέα.

5 Παρὰ Καβάτου Σαδασαδασάχ Ἡρακλείῳ τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Β
Ῥωμαίων τῷ ἡμέτερῳ ἀδελφῷ πλείστην χαρὰν ἀπονέμομεν.

Τῷ ἡμερωτάτῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων καὶ ἀδελφῷ ἡμῶν.

Ἡμεῖς διὰ τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ καλοποδόνως τῷ με-
γάλῳ διαδήματι ἐκοσμήθημεν καὶ τοῦ θρόνου τῶν πατέρων καὶ
10 γονέων ἡμῶν ἐπελαβόμεθα. διὰ γοῶν τὸ οὕτως εὐεργετικῶς ἀξιο-
θῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐπιλαβέσθαι τοῦ τοιοῦτου θρόνου C
καὶ τῆς δεσποτείας συνείδαμεν, εἴ τί ἐστι πρὸς ὠφέλειαν καὶ
θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος, διαπραΰεσθαι πρὸς τὸ ἡμῖν ἐνδε-
χόμενον, καὶ ὡς ἔπρεπεν, εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι. ἐπὶ δὲ
15 ὁ Θεὸς ἀπείρωσεν ἡμᾶς εἰς τοιοῦτον μέγαν θρόνον καὶ δεσπο-
τείαν, πρόδρασις ἔχομεν τοῦ ἀπολιῖσαι ἕκαστον καὶ οἰονδήποτε
ἀνθρωπον κατεχόμενον ἐν φρουρᾷ. καὶ λοιπόν, εἴ τί ἐστι πρὸς
ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πολιτείας
ταύτης καὶ ἐνδεχόμενον ἦν κελευσθῆναι παρ' ἡμῶν, ἐκελεύσα-

10. διὰ γοῶν] διισοῦν PV.

15. ὁ. om. P.

E X E M P L A R

commonitorii a Cabata, qui et Siroes dictus est, clementissimo Rege
Persarum, missi ad Heraclium piissimum et a Deo servatum
nostrum Imperatorem.

*A Cabata Sadasadasac, Heraclio clementissimo et a Deo servato Imperatori
Romanorum, Fratri nostro, plurimam gratiam impertimur.*

Clementissimo Imperatori Romanorum, et Fratri nostro.

„Nos Dei providentia absque ullo labore insigni diademate donati,
patrum ac majorum nostrorum solum sumus consecuti. At cum tam be-
nefice ab ipso Deo nos dignatos agnoscamus, ut illustrem adeo thronum
exceperimus ac dominationem, si quid esset quod humani generis utilit-
tati ac solatio conducere, quantum in nobis fuit, et prout decuit, id
continuo fieri liberaliter beneficeque imperavimus. Quandoquidem igitur
ad summam hanc dignitatem et imperium nos Deus evexit, id protinus
in animo statutum fuit, ut quotquot homines detinebantur in vinculis di-
mitterentur. Sed et si quid erat quod humanae conditionis ac hujusce
vitae utilitati ac commodo fructum afferret, nobisque statuisse liceret, id

μεν, και ἐγένετο. και τοιαύτην πρόθεσιν ἔχομεν, ἵνα μεθ' ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων και ἀδελφοῦ ἡμῶν και τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας και τῶν λοιπῶν ἐθνῶν και ἐτέρων βασιλείων τῶν κύκλω ὄντων τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐν εἰρήνῃ και ἀγάπῃ διαίωμεν. διὰ δὲ τὸ χαροποιθῆναι τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ θρόνου,

πρωτοτύπως μὲν π

ραν ἀδελφότητα και

μετέραν παρωγενέσθαι ἀδελ 10

ἀδομηρητις τὸν και Ῥαστῆν σ

ὑπάρχοντα· ἀλλ' ἡ ἀδελφότης

θειαν· και ἀγάπην ἡμῶν και φιλίαν

ἔχομεν πρὸς τὴν ἀδελφότητα ἡμῶν

πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ και πρὸς τ. . . . 15

ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην ἡμῶν

μῆς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κρατήσ

πολιτείας ταύτης παρὰ τοῦ

ἀδελφότητος ἡμῶν ἀπολυθ

δὲ καλεῖσθε τοῦ παντοῦ 20

γέσθαι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπὸ

τειαν· και περὶ τόπου

θαι εἰρήνῃ και

οἶαν αἰτησιν ἔχετε

ἡμᾶς και δι' αὐτ 25

7. ἑλλειψὶς ἦν τὸ τέλος ὑπὸ τῆς ἀρχαίουτος subscribit P, quibus adduntur in codice haec, ab Radero ommissa: Ἐπὶ Ἀνδρόνῳ Λαλαρίου τοῦ Ἐπιδαυρίου υἱοῦ Γεωργίου εἰληφῆ τιμα σὺν θραῖ ἐν τῷ ἔτει μρογ'. ἰουλ. α'. ἐν Λαριδίᾳ τῆς Καταλωνίας. Vide Hardūi catal. Bibl. Bayer. vol. V. p. 416. 8. πρωτοτύπως et caetera usque ad finem accesserunt ex V. 10. Supplendum ἀδελφότητα Φαίαν τόν. 14. ἡμῶν V.

fieri non modo praecipimus, sed et confectum est. Quinetiam nobis de liberatum est ac constitutum, uti vobiscum, Romanorum Imperator, Frater noster, cumque Romana Republica, caeterisque populis, ac aliis Regibus, qui circa imperium nostrum undique habitant, pacem et amicitiam deinceps colamus. Quod autem Fraternalitas vestra, Romanorum Imperator, affectam se gaudio dixit, quod nos eundem Thronum obtinemas,“

Caetera praeeccitate desiderantur in Cod. MS.

. Ῥωμαίων· πλείστην
 και σηματομεν ὡς ὅτι τὸ
 φθὲν ἡμῖν παρὰ τῆς ἑμε-
 διὰ Φαιάκ χ σαχη τοῦ ἄδοη-
 5 κρητις τοῦ και Ῥασσὴν ἐδεξάμεθα, και ἔγνωκότις
 τοῦ Θεοῦ ἐκ' εὐτυχία τῷ βασιλικῷ δια
 θέντες εἰς τὸν θρόνον τῶν γονέων
 προγόνων ἐκαθίσαιε· πολλῶ πλέον
 ν και παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν
 10 υς χρόνους ἐν εὐπραγία και ἐν εὐ-
 ω· και εἰρήνῃ μεγάλῃ ἀξιώσει ἑμῶς
 τοῦ θρόνου τῶν γονέων σου και
 ὃ δὲ ἐδηλώσατε ἡμῖν διὰ τοῦ ἕπο
 ὅτι ἦνίκα εἰς τὸν τοιοῦτον θρόνον
 15 τὴν δεσποτείαν ἑμῶν ἀπελάβετε
 αι τοὺς ἀπὸ διαφόρων
 οὐ μὴν ἀλλὰ και τὰ
 γασίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐ
 ρέθειαν τὴν
 20 ὑπὸ τοῦ
 ἀμφοτέροι

2. Restituenda haec collata p. 735. 6. ἢ σηματομεν V. 8. φθὲν] Supplementum τὸ ὑπομνηστικὸν τὸ παρεφθὲν et mox ἑμῶς ἀξιώ-
 φότες. Ad σαχη videndum an pertineat Xosdāh p. 736. 14.
 5. τοῦ] τῶν V. ib. και Ῥασσὴν] In epigrapha τῶν, cui ab ini-
 tulo desunt sex iuxta litterarum. 6. δει] Supplementum δεαδῆματα.
 7. θέντες] Supplementum κασηθέντες. 10. εὐπραγία V. 11. ἀξιώ-
 σε] Scribendum ἀξίωσῃ. Praecesserat enim ἔνα. 13. δ V. Tum
 supplementum ὑπομνηστικῶν. 15. ἀπελάβετε V. Initio versus le-
 gendum ἐκαθίσαιε και τὴν. 18. Legendum τῶν γασίαν, et mox
 κρέθειαν.

CORRIGENDA.

- P. 40. 19. 20. Scribe ἀποδοθῆ. δμως — ἀσβεβιν. "
 P. 45. 5. Scribe Πέμπτη — γενεῆ. 16. in annot. pro V scribe R.
 P. 48. 11. in annot. scribe 10.
 P. 56. 8. in annot. scribe PV.
 P. 57. 2. in annot. scribe Σαμαραῖοι. Idque recipiendum.
 P. 58. 17. in annot. verba postrema tria tolle.
 P. 61. 13. Scribe Σινά. 18. Κηφισός. 21. Εἶσμος cum annotatione: Εἶσμος R.
 P. 63. 1. Dele comma post κόλλης. 2. Scribe Ἐμισα, ut scripai p. 520. 5.
 P. 80. 15. in margine adde V 37, et 11. R ante 104.
 P. 94. 11. ἀκυροί. "
 P. 115. 18. Immo ἀναστρεφόμενον.
 P. 163. 20. Malim χρίμα.
 P. 179. 11. Expungenda Raderi annotatio.
 P. 212. 8. ἀπό ἐσπέραν] Confer annot. ad p. 713. 6.
 P. 223. 11. in annot. scribe Βενιαμῆν.
 P. 225. 18. Scribe συν-άγεσθαι.
 P. 250. 22. τέσσαρις] Alia huius formae scriptura est apud Theophanem p. 158. C, χιλιάδες τεσσαρίς.
 P. 267. 10. Ξενοφάνης Κολοφώνος] Generis loquendi, quod notavimus etiam p. 343. 13., duo alia exempla sunt inscriptiones epistolae apud Montefalconium Biblioth. Coisl. p. 455. τῷ Θεῷ αὐτοῦ τῷ Κητήρι, et libelli apud Allatium Graeciae Orthodox. vol. II. p. 959. Μαρονή δ' τοῦ Κητήρι ἀνεψίος: ubi non erat quod Κητηι et Κητρός reponeret doctissimus Titzius in commentatione de Moschopulo p. 6. 7.
 P. 269. in annot. pro *ibid.* scribe 3.
 P. 286. 17. in annot. scribe P sola.
 P. 342. 9. in annot. dele sola.
 P. 349. 6. φιλ'] φιλ' Maius ad Eusebium p. 360.
 P. 354. 10. in annot. scribe P sola.
 P. 359. 8. in annot. scribe P sola.
 P. 366. 7. Scribe κατηγορημένην, ut mentum ad p. 523. 16.
 P. 367. 19. καταγωγὸς ἀπὸ τῆς μοιχείας] Codicis scripturam μοιχείας iam in ed. Scaligeri p. 200. mutatam in μοιχείαν video. Sed recte se habet genitivus. Sozomenus Hist. Eccles. I. 1. ἵνα δὲ μὴ τις ἀγνοῖα τῶν ἕντων καταψηφίσῃται ψεύδους τῆς πραγματείας. *ibid.* 5. ψεύδους κατηγορεῖν τῶν πλασμένων. II. 22. εὐνοφαντείας κατέγνω τῶν κατηγορῶν. Eusebius VI. quasi extremo, μηδεὶς ἡμᾶς γραφῆται μέφους.
 P. 368. 6. Scribe εἰσοῖλ. 13. μάλον. 18. δ' αὐτός.
 P. 371. 20. Θεεῖσις] Sic est apud Syncellum p. 12. 11. ed. Bonn.
 P. 372. 10. Scribe σιηνοπηγίλων.
 P. 390. 10. Scribe κτίστης.
 P. 400. 16. 471. 14. Scribe Κλεοπᾶς.
 P. 401. 13. in margine scribe 214.
 P. 476. 1. in annot. scribe 2.
 P. 489. 13. Scribe Πανωνιαίς.
 P. 544. 20. Scribe κολλά, "
 P. 557. 14. in annot. pro IX. scribe XI.
 P. 560. 16. Scribe Βιργιτιωάν.
 P. 570. 14. Scribe καλάνδαις.
 P. 651. in annot. scribe 20. 22.
 P. 695. in annot. v. 6. ante εἶτα pone punctum.